

Kutsal Kitap

Yeni Antlaşma

Yaratılış

Bölüm 1

1. Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı.
2. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrının Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu.
3. Tanrı, «Işık olsun» diye buyurdu ve ışık oldu.
4. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı.
5. Işığa «Gündüz», karanlığa «Gece» adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.
6. Tanrı, «Suların ortasında bir kubbe olsun, suları birbirinden ayırsın» diye buyurdu.
7. Ve öyle oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı. Kubbenin altındaki suları üstündeki sulardan ayırdı.
8. Kubbeye «Gök» adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci gün oluştu.
9. Tanrı, «Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün» diye buyurdu ve öyle oldu.
10. Kuru alana «Kara», toplanan sulara «Deniz» adını verdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
11. Tanrı, «Yeryüzü bitkiler, tohum veren otlar, türüne göre tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları üretsın» diye buyurdu ve öyle oldu.
12. Yeryüzü bitkiler, türüne göre tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan meyve ağaçları yetiştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
13. Akşam oldu, sabah oldu ve üçüncü gün oluştu.
- 14-15. Tanrı şöyle buyurdu: «Gökkubbede gündüzü geceden ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak ışıklar olsun. Belirtileri, mevsimleri, günleri, yılları göstereyim.» Ve öyle oldu.
16. Tanrı büyüğü gündüze, küçüğü geceye egemen olacak iki büyük ışığı ve yıldızları yarattı.
- 17-18. Yeryüzünü aydınlatmak, gündüze ve geceye egemen olmak, ışığı karanlıktan ayırmak için onları gökkubbeyle yerleştirdi. Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
19. Akşam oldu, sabah oldu ve dördüncü gün oluştu.
20. Tanrı, «Sular canlı yaratıklarla dolup taşsın, yeryüzünün üzerinde, gökte kuşlar uçuşsun» diye buyurdu.
21. Tanrı büyük deniz canavarlarını, sularda kaynaşan canlıları ve uçan çeşitli varlıkları yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.
22. Tanrı, «Verimli olun, çoğalın, denizleri doldurun, yeryüzünde kuşlar çoğalsın» diyerek onları kutsadı.
23. Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.
24. Tanrı, «Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsın» diye buyurdu. Ve öyle oldu.
25. Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü. kara hayvanlarını da kapsıyor.
26. Tanrı, «İnsanı kendi suretimizde, kendimize benzer yaratalım» dedi, «Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.»
27. Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.
28. Onları kutsayarak, «Verimli olun, çoğalın» dedi, «Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.
29. İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak.
30. Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere -soluk alıp veren bütün hayvanlara- yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.» Ve öyle oldu.
31. Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

1. Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı.
2. Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi.
3. Yedinci günü kutsalı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.
4. Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında,
5. yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu.
6. Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu.
9. Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.
10. Adenden bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu.
11. İlk ırmağın adı Pışondur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar.
12. Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur.
13. İkinci ırmağın adı Gihondur, Kûş sınırları boyunca akar.
14. Üçüncü ırmağın adı Dicle, Asurun doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat'tır.
15. RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Ademi oraya koydu.
16. Ona, «Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin» diye buyurdu,
17. «Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölersün.»
18. Sonra, «Ademin yalnız kalması iyi değil» dedi, «Ona uygun bir yardımcı yaratacağım.»
19. RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Ademe getirdi. Adem her birine ne ad verseyse, o canlı o adla anıldı.
20. Adem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.
21. RAB Tanrı Ademe derin bir uyku verdi. Adem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı.
22. Ademden aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Ademe getirdi.
23. Adem, «İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir» dedi, «Ona «Kadın» denilecek, Çünkü o adamdan alındı.» türemiştir.
24. Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.
25. Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

Bölüm 3

2. Kadın, «Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz» diye yanıtladı,
3. «Ama Tanrı, «Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz» dedi.»
4. Yılan, «Kesinlikle ölmezsiniz» dedi,
5. «Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.»
6. Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi.
7. İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.
8. Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrının sesini duydular. Ondandır kaçıp ağaçların arasına gizlendiler.
10. Adem, «Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim» dedi.
11. RAB Tanrı, «Çıplak olduğunı sana kim söyledi?» diye sordu, «Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?»
12. Adem, «Yanıma koyduğün kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim» diye yanıtladı.
13. RAB Tanrı kadına, «Nedir bu yaptığın?» diye sordu. Kadın, «Yılan beni aldattı, o yüzden yedim» diye karşılık verdi.
14. Bunun üzerine RAB Tanrı yılanı,«Bu yaptığından ötürüBütün evcil ve yabanıl hayvanlarınEn lanetlisi sen olacaksın» dedi,«Karnının üzerinde sürünecek,Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.
15. Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunuBirbirinize düşman edeceğim.Onun soyu senin başını ezecek,Sen onun topuğuna saldıracaksın.»
16. RAB Tanrı kadına,«Çocuk doğururken sanaÇok acı çektireceğim» dedi,«Ağrı çekerek doğum yapacaksın.Kocana istek duyacaksın,Seni o yönetecek.»
17. RAB Tanrı Ademe,«Karının sözünü dinlediğin ve sana,Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin içinToprak senin yüzünden lanetlendi» dedi,«Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.
18. Toprak sana diken ve çalı verecek,Yaban otu yiyeceksin.
19. Toprağa dönünceye dekEkmeğini alın teri dökerek kazanacaksın.Çünkü topraksın, topraktan yaratıldınVe yine toprağa döneceksin.»
20. Adem karısına Havva'ı adını verdi. Çünkü o bütün insanlarınfç annesiydi. gelen aynı sözcükten türemiştir.
21. RAB Tanrı Ademle karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.
22. Sonra, «Adem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu» dedi, «Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli.»
23. Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Ademi Aden bahçesinden çıkardı.
24. Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Bölüm 4

1. Adem karısı Havva ile yattı. Havva hamile kaldı ve Kayini doğurdu. «RABbin yardımıyla bir oğul dünyaya getirdim» dedi.
2. Daha sonra Kayinin kardeşi Habili doğurdu. Habil çoban oldu, Kayin ise çiftçi.
3. Günler geçti. Bir gün Kayin toprağın ürünlerinden RABbe sunu getirdi.
4. Habil de sürüsünde ilk doğan hayvanlardan bazılarını, özellikle de yağlarını getirdi. RAB Habili ve sunusunu kabul etti.
5. Kayinle sunusunu ise reddetti. Kayin çok öfkeleni, suratını astı.
7. Doğru olanı yapsan, seni kabul etmez miyim? Ancak doğru olanı yapmazsan, günah kapıda pusuya yatmış, seni bekliyor. Ona egemen olmalısın.»
8. Kayin kardeşi Habile, «Haydi, tarlaya gidelim» dedi. Tarlada birlikteyken kardeşine saldırıp onu öldürdü. Tevratı, Süryanice ve Vulgata'dan alındı.
10. RAB, «Ne yaptın?» dedi, «Kardeşinin kanı topraktan bana sesleniyor.
11. Artık döktüğün kardeş kanını içmek için ağzını açan toprağın laneti altındasın.
12. İşlediğin toprak bundan böyle sana ürün vermeyecek. Yeryüzünde aylak aylak dolaşacaksın.»
13. Kayin, «Cezam kaldıramayacağım kadar ağır» diye karşılık verdi,
14. «Bugün beni bu topraklardan kovdun. Artık huzurundan uzak kalacak, yeryüzünde aylak aylak dolaşacağım. Kim bulsa öldürecek beni.»
15. Bunun üzerine RAB, «Seni kim öldürürse, ondan yedi kez öç alınacak» dedi. Kimse bulup öldürmesin diye Kayinin üzerine bir nişan koydu.
16. Kayin RABbin huzurundan ayrıldı. Aden bahçesinin doğusunda, Nod topraklarına yerleşti.
17. Kayin karısıyla yattı. Karısı hamile kaldı ve Hanoku doğurdu. Kayin o sırada bir kent kurmaktaydı. Kente oğlu Hanokun adını verdi.
18. Hanoktan İrat oldu. İrattan Mehuyael, Mehuyaelden Metuşael, Metuşaelden Lemek oldu.
19. Lemek iki kadınla evlendi. Birinin adı Âda, öbürünün ise Sillaydı.
20. Âda Yavalı doğurdu. Yaval sürü sahibi göçebelerin atasıydı.
21. Kardeşinin adı Yuvaldı. Yuval lir ve ney çalanların atasıydı.
22. Silla Tuval-Kayini doğurdu. Tuval-Kayin tunç ve demirden çeşitli kesici aletler yapardı. Tuval-Kayinin kızkardeşi Naamaydı.
23. Lemek karılarına şöyle dedi: «Ey Âda ve Silla, beni dinleyin,Ey Lemekin karıları, sözlerime kulak verin.Beni yaraladığı içinBir adam öldürdüm,Beni hırpaladığı içinBir genci öldürdüm.
24. Kayinin yedi kez öcü alınacaksa,Lemekin yetmiş yedi kez öcü alınmalı.»
25. Adem karısıyla yine yattı. Havva bir erkek çocuk doğurdu. «Tanrı Kayinin öldürdüğü Habilin yerine bana başka bir oğul bağışladı» diyerek çocuğa Şit adını verdi.
26. Şit'in de bir oğlu oldu, adını Enoş koydu. O zaman insanlar RAB'bi adıyla çağırmaya başladı.

Bölüm 5

1. Adem soyunun öyküsü: Tanrı insanı yarattığında onu kendine benzer kıldı.
2. Onları erkek ve dişi olarak yarattı ve kutsadı. Yaratıldıkları gün onlara «İnsan» adını verdi.
3. Adem 130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu. Ona Şit adını verdi.
4. Şitin doğumundan sonra Adem 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
5. Adem toplam 930 yıl yaşadıktan sonra öldü.
6. Şit 105 yaşındayken oğlu Enoş doğdu.
7. Enoşun doğumundan sonra Şit 807 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
8. Şit toplam 912 yıl yaşadıktan sonra öldü.
9. Enoş 90 yaşındayken oğlu Kenan doğdu.
10. Kenanın doğumundan sonra Enoş 815 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
11. Enoş toplam 905 yıl yaşadıktan sonra öldü.
12. Kenan 70 yaşındayken oğlu Mahalalel doğdu.
13. Mahalalelin doğumundan sonra Kenan 840 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
14. Kenan toplam 910 yıl yaşadıktan sonra öldü.
15. Mahalalel 65 yaşındayken oğlu Yeret doğdu.
16. Yeretin doğumundan sonra Mahalalel 830 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
17. Mahalalel toplam 895 yıl yaşadıktan sonra öldü.
18. Yeret 162 yaşındayken oğlu Hanok doğdu.
19. Hanokun doğumundan sonra Yeret 800 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
20. Yeret toplam 962 yıl yaşadıktan sonra öldü.
21. Hanok 65 yaşındayken oğlu Metuşelah doğdu.
22. Metuşelahın doğumundan sonra Hanok 300 yıl Tanrı yolunda yürüdü. Başka oğulları, kızları oldu.
23. Hanok toplam 365 yıl yaşadı.
24. Tanrı yolunda yürüdü, sonra ortadan kayboldu; çünkü Tanrı onu yanına almıştı.
25. Metuşelah 187 yaşındayken oğlu Lemek doğdu.
26. Lemekin doğumundan sonra Metuşelah 782 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
27. Metuşelah toplam 969 yıl yaşadıktan sonra öldü.
28. Lemek 182 yaşındayken bir oğlu oldu.
29. «RABbin lanetlediği bu toprak yüzünden çektiğimiz eziyeti, harcadığımız emeği bu çocuk hafifletip bizi rahatlatacak» diyerek çocuğa Nuh adını verdi.
30. Nuhun doğumundan sonra Lemek 595 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
31. Lemek toplam 777 yıl yaşadıktan sonra öldü.
32. Nuh 500 yıl yaşadıktan sonra Sam, Ham, Yafet adlı oğulları doğdu.

1. Yeryüzünde insanlar çoğalmaya başladı, kızlar doğdu.
2. İlahi varlıkların insan kızlarının güzelliğini görünce beğendikleriyle evlendiler.
4. İlahi varlıkların insan kızlarıyla evlenip çocuk sahibi oldukları günlerde ve daha sonra yeryüzünde Nefiller vardı. Bunlar eski çağ kahramanları, ünlü kişilerdi. Bunların melek ya da Şit soyundan gelen insanlar olduğu sanılıyor. gelir. Septuaginta bunu «Devler» diye çevirir. Aynı sözcük Say.13:32-33 ayetlerinde de geçer.
6. İnsanı yarattığına pişman oldu. Yüreği sızladı.
7. «Yarattığım insanları, hayvanları, sürüngenleri, kuşları yeryüzünden silip atacağım» dedi, «Çünkü onları yarattığıma pişman oldum.»
8. Ama Nuh RABbin gözünde lütuf buldu.
9. Nuhun öyküsü şöyledir: Nuh doğru bir insandı. Çağdaşları arasında kusursuz biriydi. Tanrı yolunda yürüdü.
10. Üç oğlu vardı: Sam, Ham, Yafet.
11. Tanrının gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu.
12. Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı.
13. Tanrı Nuha, «İnsanlığa son vereceğim» dedi, «Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.
14. Kendine gofer ağacından bir gemi yap. İçini dışını ziftle, içeriye kamaralar yap.
15. Gemiye şöyle yapacaksın: Uzunluğu üç yüz, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olacak.
16. Pencere de yap, boyu yukarıya doğru bir arşını bulsun. Kapıyı geminin yan tarafına koy. Alt, orta ve üst güverteler yap.
17. Yeryüzüne tufan göndereceğim. Göklerin altında soluk alan bütün canlıları yok edeceğim. Yeryüzündeki her canlı ölecek.
18. Ama seninle bir antlaşma yapacağım. Oğulların, karın, gelinlerinle birlikte gemiye bin.
19. Sağ kalabilmeleri için her canlı türünden bir erkek, bir dişi olmak üzere birer çifti gemiye al.
20. Çeşit çeşit kuşlar, hayvanlar, sürüngenler sağ kalmak için çiftler çiftler sana gelecekler.
21. Yanına hem kendin, hem onlar için yenebilecek ne varsa al, ilerde yemek üzere depola.» olduğu sanılıyor.
22. Nuh Tanrı'nın bütün buyruklarını yerine getirdi.

- 2-3. Yeryüzünde soyları tükenmesin diye, yanına temiz sayılan hayvanlardan erkek ve dişi olmak üzere yedişer çift, kirli sayılan hayvanlardan birer çift, kuşlardan yedişer çift al.
4. Çünkü yedi gün sonra yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım. Yarattığım her canlıyı yeryüzünden silip atacağım.>>
5. Nuh RABbin bütün buyruklarını yerine getirdi.
6. Yeryüzünde tufan koptuğunda Nuh altı yüz yaşındaydı.
7. Nuh, oğulları, karısı, gelinleri tufandan kurtulmak için hep birlikte gemiye bindiler.
- 8-9. Tanrının Nuha buyurduğu gibi temiz ve kirli sayılan her tür hayvan, kuş ve sürüngenden erkek ve dişi olmak üzere birer çift Nuha gelip gemiye bindiler.
10. Yedi gün sonra tufan koptu.
11. Nuh altı yüz yaşındayken, o yılın ikinci ayının on yedinci günü enginlerin bütün kaynakları fışkırdı, göklerin kapakları açıldı.
12. Yeryüzüne kırk gün kırk gece yağmur yağdı.
13. Nuh, oğulları Sam, Ham, Yafet, Nuhun karısıyla üç gelini tam o gün gemiye bindiler.
14. Onlarla birlikte her tür hayvan -evcil hayvanların, sürüngenlerin, kuşların, uçan yaratıkların her türü- gemiye bindi.
15. Soluk alan her tür canlı çiftler çiftler Nuhun yanına gelip gemiye bindi.
16. Gemiye giren hayvanlar Tanrının Nuha buyurduğu gibi erkek ve dişiydi. RAB Nuhun ardından kapıyı kapadı.
17. Tufan kırk gün sürdü. Çoğalan sular gemiyi yerden yukarı kaldırdı.
18. Sular yükseldi, çoğaldıkça çoğaldı; gemi suyun üzerinde yüzmeye başladı.
19. Sular öyle yükseldi ki, yeryüzündeki bütün yüksek dağlar su altında kaldı.
20. Yükselen sular dağları on beş arşın aştı.
- 21-22. Yeryüzünde yaşayan bütün canlılar yok oldu; kuşlar, evcil ve yabanıl hayvanlar, sürüngenler, insanlar, soluk alan bütün canlılar öldü.
23. RAB insanlardan evcil hayvanlara, sürüngenlerden kuşlara dek bütün canlıları yok etti, yeryüzündeki her şey silinip gitti. Yalnız Nuhla gemidekiler kaldı.
24. Sular yüz elli gün boyunca yeryüzünü kapladı.

1. Sonra Tanrı Nuhu ve gemideki evcil ve yabanıl hayvanları anımsadı. Yeryüzünde bir rüzgar estirdi, sular alçalmaya başladı.
2. Enginlerin kaynakları, göklerin kapakları kapandı. Yağmur dindi.
3. Sular yeryüzünden çekilmeye başladı. Yüz elli gün geçtikten sonra sular azaldı.
4. Gemi yedinci ayın on yedinci günü Ararat dağlarına oturdu.
5. Sular onuncu aya kadar sürekli azaldı. Onuncu ayın birinde dağların doruğu göründü.
6. Kırk gün sonra Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı.
7. Kuzgunu dışarı gönderdi. Kuzgun sular kuruyuncaya kadar dönmedi, uçup durdu.
8. Bunun üzerine Nuh suların yeryüzünden çekilip çekilmediğini anlamak için güvercini gönderdi.
9. Güvercin konacak bir yer bulamadı, çünkü her yer suyla kaplıydı. Gemiye, Nuhun yanına döndü. Nuh uzanıp güvercini tuttu ve gemiye, yanına aldı.
10. Yedi gün daha bekledi, sonra güvercini yine dışarı saldı.
11. Güvercin gagasında yeni kopmuş bir zeytin yaprağıyla akşamleyin geri döndü. O zaman Nuh suların yeryüzünden çekilmiş olduğunu anladı.
12. Yedi gün daha bekledikten sonra güvercini yine gönderdi. Bu kez güvercin geri dönmedi.
13. Nuh altı yüz bir yaşındayken, birinci ayın birinde yeryüzündeki sular kurudu. Nuh geminin üstündeki kapağı kaldırdınca toprağın kurumuş olduğunu gördü.
14. İkinci ayın yirmi yedinci günü toprak tümüyle kurumuştu.
- 15-16. Tanrı Nuha, «Karın, oğulların ve gelinlerinle birlikte gemiden çık» dedi,
17. «Kendinle birlikte bütün canlıları, kuşları, hayvanları, sürüngenleri de çıkar. Üresinler, verimli olsunlar, yeryüzünde çoğalsınlar.»
18. Nuh karısı, oğulları ve gelinleriyle birlikte gemiden çıktı.
19. Bütün hayvanlar, sürüngenler, kuşlar, yeryüzünde yaşayan her tür canlı da gemiyi terk etti.
20. Nuh RABbe bir sunak yaptı. Orada bütün temiz sayılan hayvanlarla kuşlardan yakmalık sunular sundu.
21. Güzel kokudan hoşnut olan RAB içinden şöyle dedi: «İnsanlar yüzünden yeryüzünü bir daha lanetlemeyeceğim. Çünkü insan yüreğindeki eğilimler çocukluğundan beri kötüdür. Şimdi yaptığım gibi bütün canlıları bir daha yok etmeyeceğim.
22. «Dünya durdukçaEkin ekmek, biçmek,Sıcak, soğuk,Yaz, kış,Gece, gündüz hep var olacaktır.»

1. Tanrı, Nuhu ve oğullarını kutsayarak, «Verimli olun, çoğalıp yeryüzünü doldurun» dedi,
2. «Yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümü sizden korkup ürkecek. Yeryüzündeki bütün canlılar, denizdeki bütün balıklar sizin yönetiminize verilmiştir.
3. Bütün canlılar size yiyecek olacak. Yeşil bitkiler gibi, hepsini size veriyorum.
4. «Yalnız kanlı et yemeyeceksiniz, çünkü kan canı içerir.
5. Sizin de kanınız dökülürse, hakkınızı kesinlikle arayacağım. Her hayvandan hesabını soracağım. Her insandan, kardeşinin canına kıyan herkesten hakkınızı arayacağım.
6. «Kim insan kanı dökerse, Kendi kanı da insan tarafından dökülecektir. Çünkü Tanrı insanı kendi suretinde yarattı.
7. Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünde üreyin, artın.»
8. Tanrı Nuha ve oğullarına şöyle dedi:
- 9-10. «Sizinle ve gelecek kuşaklarınızla, sizinle birlikteki bütün canlılarla -kuşlar, evcil ve yabani hayvanlar, gemiden çıkan bütün hayvanlarla- antlaşmamı sürdürmek istiyorum.
11. Sizinle antlaşmamı sürdüreceğim: Bir daha tufanla bütün canlılar yok olmayacak. Yeryüzünü yok eden tufan bir daha olmayacak.»
12. Tanrı şöyle sürdürdü konuşmasını: «Sizinle ve bütün canlılarla kuşaklar boyu sonsuza dek sürecek antlaşmamın belirtisi şu olacak:
13. Yayımlı bulutlara yerleştireceğim ve bu, yeryüzüyle aramdaki antlaşmanın belirtisi olacak.
14. Yeryüzüne ne zaman bulut göndersem, yayım bulutların arasında ne zaman görünse,
15. sizinle ve bütün canlı varlıklarla yaptığım antlaşmayı anımsayacağım: Canlıları yok edecek bir tufan bir daha olmayacak.
16. Ne zaman bulutlarda yay görünse, ona bakıp yeryüzünde yaşayan bütün canlılarla yaptığım sonsuza dek geçerli antlaşmayı anımsayacağım.»
17. Tanrı Nuha, «Kendimle yeryüzündeki bütün canlılar arasında sürdüreceğim antlaşmanın belirtisi budur» dedi.
18. Gemiden çıkan Nuhun oğulları Sam, Ham ve Yafet idi. Ham Kenanın babasıydı.
19. Nuhun üç oğlu bunlardı. Yeryüzüne yayılan bütün insanlar onlardan üredi.
20. Nuh çiftçiydi, ilk bağı o dikti.
21. Şarap içip sarhoş oldu, çadırının içinde çıplaklık uzandı.
22. Kenanın babası olan Ham babasının çıplak olduğunu görünce dışarı çıkıp iki kardeşine anlattı.
23. Samla Yafet bir giysi alıp omuzlarına attılar, geri geri yürüyerek çıplak babalarını örttüler. Babalarını çıplak görmemek için yüzlerini öbür yana çevirdiler.
24. Nuh ayılınca küçük oğlunun ne yaptığını anlayarak,
25. şöyle dedi: «Kenana lanet olsun, Köleler kölesi olsun kardeşlerine.
26. Övgüler olsun Samın Tanrısı RABbe, Kenan Sama kul olsun.
27. Tanrı Yafetefö bolluk versin, Samın çadırlarında yaşasın, Kenan Yafete kul olsun.»
28. Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl daha yaşadı.
29. Toplam dokuz yüz elli yıl yaşadıktan sonra öldü.

1. Nuhun oğulları Sam, Ham ve Yafetin öyküsü şudur: Tufandan sonra bunların birçok oğlu oldu.
2. Yafetin oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
3. Gomerin oğulları: Aşkenaz, Rifat, Togarma.
4. Yâvanın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim.
5. Kıyılarda yaşayan insanların ataları bunlardır. Ülkelerinde çeşitli dillere, uluslarında çeşitli boylara bölündüler.
6. Hamın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.
7. Kûşun oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raamanın oğulları: Şeva, Dedan.
8. Kûşun Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.
10. İlk Şinar topraklarında, Babil, Erek, Akat, Kalne kentlerinde krallık yaptı.
- 11-12. Sonra Asura giderek Ninova, Rehovot-İr, Kalah kentlerini ve Ninovayla önemli bir kent olan Kalah arasında Reseni kurdu.
- 13-14. Misrayim Ludluların, Anamlıların, Lehavlıların, Naftuhluların, Patrusluların, Filistlilerin ataları olan Kasluhluların ve Kaftorluların atasıydı.
- 15-18. Kenan ilk oğlu olan Sidonun babası ve Hititlerin, Yevusluların, Amorluların, Girgaşlıların, Hivlilerin, Arklıların, Sinlilerin, Arvatlıların, Semarlıların, Hamalıların atasıydı. Kenan boyları daha sonra dağıldı.
19. Kenan sınırı Saydadan Gerar, Gazze, Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyime doğru Laşaya kadar uzanıyordu.
20. Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Hamoğulları bunlardı.
21. Yafetin ağabeyi olan Samın da çocukları oldu. Sam bütün Ever soyunun atasıydı.
22. Samın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram.
23. Aramın oğulları: Ūs, Hul, Geter, Maş.
24. Arpakşat Şelahın babasıydı. Şelahtan Ever oldu.
25. Everin iki oğlu oldu. Birinin adı Pelekti; çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktandı.
- 26-29. Yoktan Almodatın, Şelefin, Hasarmavetin, Yerahın, Hadoramın, Uzalın, Diklanın, Ovalın, Avimaelin, Şevanın, Ofirin, Havılanın, Yovavın atasıydı. Bunların hepsi Yoktanın soyundandı. Septuaginta «Arpakşat Kenanın babasıydı, Kenan Şelahın babasıydı.»
30. Doğuda, Meşadan Sefara uzanan dağlık bölgede yaşarlardı.
31. Ülkelerinde ve uluslarında çeşitli boylara ve dillere bölünen Samoğulları bunlardı.
32. Tufandan sonra kayda geçen, ulus ulus, boy boy yeryüzüne yayılan bütün bu insanlar Nuh'un soyundan gelmedir.

1. Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı.
2. Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova bulup oraya yerleştiler.
3. Birbirlerine, «Gelin, tuğla yapıp iyice pişirelim» dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar.
4. Sonra, «Kendimize bir kent kuralım» dediler, «Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.»
6. «Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre, düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar» dedi,
7. «Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki, birbirlerini anlamasınlar.»
8. Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu.
9. Bu nedenle kente Babilş adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırmış ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıtmıştı.
10. Samın soyunun öyküsü: Tufandan iki yıl sonra Sam 100 yaşındayken oğlu Arpakşat doğdu.
11. Arpakşatın doğumundan sonra Sam 500 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
12. Arpakşat 35 yaşındayken oğlu Şelah doğdu.
13. Şelahın doğumundan sonra Arpakşat 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. doğdu. Kenanın doğumundan sonra Arpakşat 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu. Kenan 130 yaşındayken oğlu Şelah doğdu. Şelahın doğumundan sonra Kenan 330 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu» (bkz. Luk.3:35-36).
14. Şelah 30 yaşındayken oğlu Ever doğdu.
15. Everin doğumundan sonra Şelah 403 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
16. Ever 34 yaşındayken oğlu Pelek doğdu.
17. Pelekin doğumundan sonra Ever 430 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
18. Pelek 30 yaşındayken oğlu Reu doğdu.
19. Reunun doğumundan sonra Pelek 209 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
20. Reu 32 yaşındayken oğlu Seruk doğdu.
21. Serukun doğumundan sonra Reu 207 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
22. Seruk 30 yaşındayken oğlu Nahor doğdu.
23. Nahorun doğumundan sonra Seruk 200 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
24. Nahor 29 yaşındayken oğlu Terah doğdu.
25. Terahın doğumundan sonra Nahor 119 yıl daha yaşadı. Başka oğulları, kızları oldu.
26. Yetmiş yaşından sonra Terahın Avram, Nahor ve Haran adlı oğulları oldu.
27. Terah soyunun öyküsü: Terah Avram, Nahor ve Haranın babasıydı. Haranın Lut adlı bir oğlu oldu.
28. Haran, babası Terah henüz sağken, doğduğu ülkede, Kildanilerin Ur Kentinde öldü.
29. Avramla Nahor evlendiler. Avramın karısının adı Saray, Nahorunkinin adı Milkaydı. Milka Yiskanın babası Haranın kızıydı.
30. Saray kısırdı, çocuğu olmuyordu.
31. Terah, oğlu Avramı, Haranın oğlu olan torunu Lutu ve Avramın karısı olan gelini Sarayı yanına aldı. Kenan ülkesine gitmek üzere Kildanilerin Ur Kentinden ayrıldılar. Harrana gidip oraya yerleştiler.
32. Terah iki yüz beş yıl yaşadıktan sonra Harran'da öldü.

2. «Seni büyük bir ulus yapacağım, Seni kutsayacak, sana ün kazandıracağım, Bereket kaynağı olacaksın.
3. Seni kutsayanları kutsayacak, Seni lanetleyeni lanetleyeceğim. Yeryüzündeki bütün halklar Senin aracılığıyla kutsanacak.»
4. Avram RABbin buyurduğu gibi yola çıktı. Lut da onunla birlikte gitti. Avram Harrandan ayrıldığı zaman yetmiş beş yaşındaydı.
5. Karısı Sarayı, yeğeni Lutu, Harranda kazandıkları malları, edindikleri uşakları yanına alıp Kenan ülkesine doğru yola çıktı. Oraya vardılar.
6. Avram ülke boyunca Şekemdeki More meşesine kadar ilerledi. O günlerde orada Kenanlılar yaşıyordu.
8. Oradan Beytelin doğusundaki dağlık bölgeye doğru gitti. Çadırını batıdaki Beytelle doğudaki Ay Kentinin arasına kurdu. Orada RABbe bir sunak yapıp RABbi adıyla çağırdı.
9. Sonra kona göçe Negeve doğru ilerledi.
10. Ülkedeki şiddetli kıtlık yüzünden Avram geçici bir süre için Mısıra gitti.
11. Mısıra yaklaştıklarında karısı Saraya, «Güzel bir kadın olduğumu biliyorum» dedi,
12. «Olur ki Mısırlılar seni görüp, «Bu onun karısı» diyerek beni öldürür, seni sağ bırakırlar.
13. Lütfen, «Onun kızkardeşiyim» de ki, senin hatırın için bana iyi davransınlar, canıma dokunmasınlar.»
14. Avram Mısıra girince, Mısırlılar karısının çok güzel olduğunu farkettiler.
15. Kadını gören firavunun adamları, güzelliğini firavuna övdüler. Kadın saraya alındı.
16. Onun hatırı için firavun Avrama iyi davrandı. Avram davar, sığır, erkek ve dişi eşek, erkek ve kadın köle, deve sahibi oldu.
17. RAB Avramın karısı Saray yüzünden firavunla ev halkının başına korkunç felaketler getirdi.
18. Firavun Avramı çağırarak, «Nedir bana bu yaptığın?» dedi, «Neden Sarayın karın olduğunu söylemedin?
19. Niçin «Saray kızkardeşimdir» diyerek onunla evlenmeme izin verdin? Al karını, git!»
20. Firavun Avram için adamlarına buyruk verdi. Böylece Avram'la karısını sahip olduğu her şeyle birlikte gönderdiler.

Bölüm 13

1. Avram, karısı ve sahip olduğu her şeyle birlikte Mısırdan ayrılıp Negeve doğru gitti. Lut da onunla birlikteydi.
2. Avram çok zengindi. Sürüleri, altınları, gümüşleri vardı.
3. Negevden başlayıp bir yerden öbürüne göçerek Beytele kadar gitti. Beytelle Ay Kenti arasında daha önce çadırını kurmuş olduğu yere vardı.
4. Önceden yapmış olduğu sunağın bulunduğu yere gidip orada RABbi adıyla çağırdı.
5. Avramla birlikte göçen Lutun da davaları, sığırları, çadırları vardı.
6. Malları öyle çoktu ki, toprak birlikte yaşamalarına elvermedi; yan yana yaşayamadılar.
7. Avramın çobanlarıyla Lutun çobanları arasında kavga çıktı. -O günlerde Kenanlılarla Perizliler de orada yaşıyorlardı.-
8. Avram Luta, «Biz akrabayız» dedi, «Bu yüzden aramızda da çobanlarımız arasında da kavga çıkmasın.
9. Bütün topraklar senin önünde. Gel, ayrılalım. Sen sola gidersen, ben sağa gideceğim. Sen sağa gidersen, ben sola gideceğim.»
10. Lut çevresine baktı. Şeria Ovasının tümü RABbin bahçesi gibi, Soara doğru giderken Mısır toprakları gibiydi. Her yerde bol su vardı. RAB Sodom ve Gomora kentlerini yok etmeden önce ova böyleydi.
11. Lut kendine Şeria Ovasının tümünü seçerek doğruya doğru göçtü. Birbirlerinden ayrıldılar.
12. Avram Kenan topraklarında kaldı. Lut ovadaki kentlerin arasına yerleşti, Sodoma yakın bir yere çadır kurdu.
13. Sodom halkı çok kötüydü. RABbe karşı büyük günah işliyordu.
14. Lut Avramdan ayrıldıktan sonra, RAB Avrama, «Bulunduğun yerden kuzeye, güneye, doğruya, batıya dikkatle bak» dedi,
15. «Gördüğün bütün toprakları sonsuza dek sana ve soyuna vereceğim.
16. Soyunu toprağın tozu kadar çoğaltacağım. Öyle ki, biri çıkıp da toprağın tozunu sayabilirse, senin soyunu da sayabilecek.
17. Kalk, sana vereceğim toprakları boydan boya dolaş.»
18. Avram çadırını söktü, gidip Hevron'daki Mamre meşeliğine yerleşti. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

1. Bu arada Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryok, Elam Kralı Kedorlaomer ve Goyim Kralı Tidal
2. Sodom Kralı Beraya, Gomora Kralı Birşaya, Adma Kralı Şinava, Sevoyim Kralı Şemevere ve Bala - Soar- Kralına karşı savaş açtı.
3. Bu son beş kral bugün Lut Gölü olan Siddim Vadisinde güçlerini birleştirmişti.
4. Bu krallar on iki yıl Kedorlaomerin egemenliği altında yaşamış, on üçüncü yıl ona başkaldırmışlardı.
- 5-6. On dördüncü yıl Kedorlaomerle onu destekleyen öbür krallar gelip Aşerot-Karnayimde Refahları, Hamda Zuzluları, Şave-Kiryatayimde Emlileri, çöl kenarındaki El-Parana kadar uzanan dağlık Seir bölgesinde Horluları bozguna uğrattılar.
7. Oradan geri dönüp Eyn-Mişpata -Kadeşe- gittiler. Amaleklilerin bütün topraklarını alarak Haseson-Tamarda yaşayan Amorluları bozguna uğrattılar.
- 8-9. Bunun üzerine Sodom, Gomora, Adma, Sevoyim, Bala -Soar- kralları yola çıktı. Bu beş kral dört krala -Elam Kralı Kedorlaomer, Goyim Kralı Tidal, Şinar Kralı Amrafel, Ellasar Kralı Aryoka- karşı Siddim Vadisinde savaş düzenine girdiler.
10. Siddim Vadisi zift çukurlarıyla doluydu. Sodom ve Gomora kralları kaçarken adamlarından bazıları bu çukurlara düştü. Sağ kalanlarsa dağlara kaçtı.
11. Dört kral Sodom ve Gomoranın bütün malını ve yiyeceğini alıp gitti.
12. Avramın yeğeni Lutla mallarını da götürdüler. Çünkü o da Sodomda yaşıyordu.
13. Oradan kaçıp kurtulan biri gelip İbrani Avrama durumu bildirdi. Avram Eşkolla Anerin kardeşi Amorlu Mamrenin meşeliğinde yaşıyordu. Bunların hepsi Avramdan yanaydılar.
14. Avram yeğeni Lutun tutsak alındığını duyunca, evinde doğup yetişmiş üç yüz on sekiz adamını yanına alarak dört kralı Dana kadar kovaladı.
15. Adamlarını gruplara ayırdı, gece saldırıp onları bozguna uğratarak Şamın kuzeyindeki Hovaya kadar kovaladı.
16. Yağmalanan bütün malı, yeğeni Lutla mallarını, kadınları ve halkı geri getirdi.
17. Avram Kedorlaomerle onu destekleyen kralları bozguna uğratıp dönünce, Sodom Kralı onu karşılamak için Kral Vadisi olan Şave Vadisine gitti.
18. Yüce Tanrının kâhini olan Şalem Kralı Melkisedek ekmek ve şarap getirdi.
19. Avramı kutsayarak şöyle dedi: «Yeri göğü yaratan yüce Tanrı Avramı kutsasın,
20. Düşmanlarını onun eline teslim eden yüce Tanrıya övgüler olsun.»
21. Sodom Kralı Avrama, «Adamlarımı bana ver, mallar sana kalsın» dedi.
- 22-23. Avram Sodom Kralına, «Yeri göğü yaratan yüce Tanrı RABbin önünde sana ait hiçbir şey, bir iplik, bir çarık bağı bile almayacağıma ant içerim» diye karşılık verdi, «Öyle ki, «Avramı zengin ettim» demeyesin.
24. Yalnız, adamlarımın yedikleri bunun dışında. Bir de beni destekleyen Aner, Eşkol ve Mamre paylarına düşeni alsınlar.»

1. Bundan sonra RAB bir görümde Avrama, «Korkma, Avram» diye seslendi, «Senin kalkanın benim. Ödülün çok büyük olacak.»
2. Avram, «Ey Egemen RAB, bana ne vereceksin?» dedi, «Çocuk sahibi olamadım. Evim Şamlı Eliezere kalacak.
3. Bana çocuk vermediğin için evimdeki bir uşak mirasçım olacak.»
5. Sonra Avramı dışarı çıkararak, «Göklere bak» dedi, «Yıldızları sayabilir misin? İşte, soyun o kadar çok olacak.»
6. Avram RABbe iman etti, RAB bunu ona doğruluk saydı.
7. Tanrı Avrama, «Bu toprakları sana miras olarak vermek için Kildanilerin Ur Kentinden seni çıkaran RAB benim» dedi.
8. Avram, «Ey Egemen RAB, bu toprakları miras alacağımı nasıl bileceğim?» diye sordu.
10. Avram hepsini getirdi, ortadan kesip parçaları birbirine karşı dizdi. Yalnız kuşları kesmedi.
11. Leşlerin üzerine konan yırtıcı kuşları kovdu.
12. Güneş batarken Avram derin bir uykuya daldı. Üzerine dehşet verici zifiri bir karanlık çöktü.
13. RAB Avrama şöyle dedi: «Şunu iyi bil ki, senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl kölelik edip baskı görececek.
14. Ama soyuna kölelik yaptıran ulusu cezalandıracağım. Sonra soyun oradan büyük mal varlığıyla çıkacak.
15. Sen de esenlik içinde atalarına kavuşacaksın. İleri yaşta ölüp gömüleceksin.
16. Soyunun dördüncü kuşağı buraya geri dönecek. Çünkü Amorluların yaptığı kötülükler henüz doruğa varmadı.»
17. Güneş batıp karanlık çökünce, dumanlı bir mangalla alevli bir meşale göründü ve kesilen hayvan parçalarının arasından geçti.
18. O gün RAB Avram'la antlaşma yaparak ona şöyle dedi: «Mısır Irmağı'ndan büyük Fırat Irmağı'na kadar uzanan bu toprakları -Ken, Keniz, Kadmon, Hitit, Periz, Refa, Amor, Kenan, Girgaş ve Yevus topraklarını- senin soyuna vereceğim.»

1. Karısı Saray Avrama çocuk verememişti. Sarayın Hacer adında Mısırlı bir cariyesi vardı.
2. Saray Avrama, «RAB çocuk sahibi olmamı engelledi» dedi, «Lütfen, cariyemle yat. Belki bu yoldan bir çocuk sahibi olabilirim.» Avram Sarayın sözünü dinledi.
3. Saray Mısırlı cariyesi Haceri kocası Avrama karı olarak verdi. Bu olay Avram Kenanda on yıl yaşadıktan sonra oldu.
4. Avram Hacerle yattı, Hacer hamile kaldı. Hacer hamile olduğunu anlayınca, hanımını küçük görmeye başladı.
5. Saray Avrama, «Bu haksızlık senin yüzünden başıma geldi!» dedi, «Cariyemi koynuna soktum. Hamile olduğunu anlayınca beni küçük görmeye başladı. İkimiz arasında RAB karar versin.»
6. Avram, «Cariyen senin elinde» dedi, «Neyi uygun görürsen yap.» Böylece Saray cariyesine sert davranmaya başladı. Hacer onun yanından kaçtı.
8. Ona, «Sarayın cariyesi Hacer, nereden gelip nereye gidiyorsun?» diye sordu. Hacer, «Hanımım Saraydan kaçıyorum» diye yanıtladı.
10. «Senin soyunu öyle çoğaltacağım ki, kimse sayamayacak.
11. «İşte hamilesin, bir oğlun olacak,Adını İsmailfü koyacaksın.Çünkü RAB sıkıntı içindeki yakarışını işitti.
12. Oğlun yaban eşeğine benzer bir adam olacak,O herkese, herkes de ona karşı çıkacak.Kardeşlerinin hepsiyle çekişme içinde yaşayacak.» da «Bütün kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşecek».
13. Hacer, «Beni gören Tanrıyı gerçekten gördüm mü?» diyerek kendisiyle konuşan RABbe «El-Roi» adını verdi.
14. Bu yüzden Kadeşle Beret arasındaki o kuyuya Beer-Lahay-Roi adı verildi. anlamına gelir.
15. Hacer Avrama bir erkek çocuk doğurdu. Avram çocuğun adını İsmail koydu.
16. Hacer İsmail'i doğurduğunda, Avram seksen altı yaşındaydı.

1. Avram doksan dokuz yaşındayken RAB ona görünerek, «Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrırım» dedi, «Benim yolumda yürü, kusursuz ol.
2. Seninle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim, soyunu alabildiğine çoğaltacağım.»
3. Avram yüzüstü yere kapandı. Tanrı,
4. «Seninle yaptığım antlaşma şudur» dedi, «Birçok ulusun babası olacaksın.
5. Artık adın Avram değil, İbrahim olacak. Çünkü seni birçok ulusun babası yapacağım.
6. Seni çok verimli kılacağım. Soyundan uluslar doğacak, krallar çıkacak.
7. Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım.
8. Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım.» anlamına gelir.
9. Tanrı İbrahime, «Sen ve soyun kuşaklar boyu antlaşmama bağlı kalmalısınız» dedi,
10. «Seninle ve soyunla yaptığım antlaşmanın koşulu şudur: Aranızdaki erkeklerin hepsi sünnet edilecek.
11. Sünnet olmalısınız. Sünnet aramızdaki antlaşmanın belirtisi olacak.
12. Evinizde doğmuş ya da soyunuzdan olmayan bir yabancından satın alınmış köleler dahil sekiz günlük her erkek çocuk sünnet edilecek. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürecek bu.
13. Evinizde doğan ya da satın aldığınız her çocuk kesinlikle sünnet edilecek. Bedeninizdeki bu belirti sonsuza dek sürecek antlaşmamın simgesi olacak.
14. Sünnet edilmemiş her erkek halkının arasından atılacak, çünkü antlaşmamı bozmuş demektir.»
15. Tanrı, «Karın Saraya gelince, ona artık Saray demeyeceksin» dedi, «Bundan böyle onun adı Sara olacak.
16. Onu kutsayacak, ondan sana bir oğul vereceğim. Onu kutsayacağım, ulusların anası olacak. Halkların kralları onun soyundan çıkacak.»
17. İbrahim yüzüstü yere kapandı ve güldü. İçinden, «Yüz yaşında bir adam çocuk sahibi olabilir mi?» dedi, «Doksan yaşındaki Sara doğurabilir mi?»
18. Sonra Tanrıya, «Keşke İsmaili mirasçım kabul etseydin!» dedi.
19. Tanrı, «Hayır. Ama karın Sara sana bir oğul doğuracak, adını İshakfç koyacaksın» dedi, «Onunla ve soyuyla antlaşmamı sonsuza dek sürdüreceğim.
20. İsmaille gelince, seni işittim. Onu kutsayacak, verimli kılacak, soyunu alabildiğine çoğaltacağım. On iki beyin babası olacak. Soyunu büyük bir ulus yapacağım.
21. Ancak antlaşmamı gelecek yıl bu zaman Saranın doğuracağı oğlun İshakla sürdüreceğim.»
22. Tanrı İbrahimle konuşmasını bitirince ondan ayrılıp yukarıya çekildi.
23. İbrahim evindeki bütün erkekleri -oğlu İsmaili, evinde doğanların, satın aldığı uşakların hepsini- Tanrının kendisine buyurduğu gibi o gün sünnet ettirdi.
24. İbrahim sünnet olduğunda doksan dokuz yaşındaydı.
25. Oğlu İsmail on üç yaşında sünnet oldu.
26. İbrahim, oğlu İsmaille aynı gün sünnet edildi.
27. İbrahim'in evindeki bütün erkekler -evinde doğanlar ve yabancılardan satın alınanlar- onunla birlikte sünnet oldu.

1. İbrahim günün sıcak saatlerinde Mamre meşeliğindeki çadırının önünde otururken, RAB kendisine göründü.
2. İbrahim karşısında üç adamın durduğunu gördü. Onları görür görmez karşılamaya koştu. Yere kapanarak birine,
3. «Ey efendim, eğer gözünde lütuf bulduysam, lütfen kulunun yanından ayrılma» dedi,
4. «Biraz su getirteyim, ayaklarınızı yıkayın. Şu ağacın altında dinlenin.
5. Madem kulunuza konuk geldiniz, bırakın size yiyecek bir şeyler getireyim. Biraz dinlendikten sonra yolunuza devam edersiniz.» Adamlar, «Peki, dediğin gibi olsun» dediler.
6. İbrahim hemen çadıra, Saranın yanına gitti. Ona, «Hemen üç sea ince un al, yoğurup pide yap» dedi.
7. Ardından sığırlara koştu. Körpe ve besili bir buzağı seçip uşağına verdi. Uşak buzağıyı hemen hazırladı.
8. İbrahim hazırlanan buzağıyı yoğurt ve sütle birlikte götürüp konuklarının önüne koydu. Onlar yerken o da yanlarında, ağacın altında durdu.
9. Konuklar, «Karın Sara nerede?» diye sordular. İbrahim, «Çadırdadır» diye yanıtladı.
10. RAB, «Gelecek yıl bu zamanda kesinlikle yanına döneceğim» dedi, «O zaman karın Saranın bir oğlu olacak.» Sara RABbin arkasında, çadırın girişinde durmuş, dinliyordu.
11. İbrahimle Sara kocamışlardı, yaşları hayli ileriydi. Sara âdetten kesilmişti.
12. İçin için gülererek, «Bu yaştan sonra bu sevinci tadabilir miyim?» diye düşündü, «Üstelik efendim de yaşlı.»
13. RAB İbrahime sordu: «Sara niçin, «Bu yaştan sonra gerçekten çocuk sahibi mi olacağım?» diyerek güldü?
14. RAB için olanaksız bir şey var mı? Belirlenen vakitte, gelecek yıl bu zaman yanına döndüğümde Saranın bir oğlu olacak.»
15. Sara korktu, «Gülmedim» diyerek yalan söyledi. RAB, «Hayır, güldün» dedi.
16. Adamlar oradan ayrılırken Sodoma doğru baktılar. İbrahim onları yolcu etmek için yanlarında yürüyordu.
17. RAB, «Yapacağım şeyi İbrahimden mi gizleyeceğim?» dedi,
18. «Kuşkusuz İbrahimden büyük ve güçlü bir ulus türeyecek, yeryüzündeki bütün uluslar onun aracılığıyla kutsanacak.
19. Doğru ve adil olanı yaparak yolumda yürümeyi oğullarına ve soyuna buyursun diye İbrahimi seçtim. Öyle ki, ona verdiğim sözü yerine getireyim.»
20. Sonra İbrahime, «Sodom ve Gomora büyük suçlama altında» dedi, «Günahları çok ağır.
21. Onun için inip bakacağım. Duyduğum suçlamalar doğru mu, değil mi göreceğim. Bunları yapıp yapmadıklarını anlayacağım.»
22. Adamlar oradan ayrılıp Sodoma doğru gittiler. Ama İbrahim RABbin huzurunda kaldı.
23. RABbe yaklaşarak, «Haksızla birlikte haklıyı da mı yok edeceksin?» diye sordu,
24. «Kentte elli doğru kişi var diyelim. Orayı gerçekten yok edecek misin? İçindeki elli doğru kişinin hatırı için kenti bağışlamayacak mısın?
25. Senden uzak olsun bu. Haklıyı, haksızı aynı kefeye koyarak haksızın yanında haklıyı da öldürmek senden uzak olsun. Bütün dünyayı yargılayan adil olmalı.» din bilginlerine göre «RAB İbrahimin önünde kaldı.»
26. RAB, «Eğer Sodomda elli doğru kişi bulursam, onların hatırına bütün kenti bağışlayacağım» diye karşılık verdi.
27. İbrahim, «Ben toz ve külüm, bir hiçim» dedi, «Ama seninle konuşma yürekliliğini göstereceğim.
28. Kırk beş doğru kişi var diyelim, beş kişi için bütün kenti yok mu edeceksin?» RAB, «Eğer kentte kırk beş doğru kişi bulursam, orayı yok etmeyeceğim» dedi.
29. İbrahim yine sordu: «Ya kırk kişi bulursan?» RAB, «O kırk kişinin hatırı için hiçbir şey yapmayacağım» diye yanıtladı.

30. İbrahim, ‹‹Ya Rab, öfkelenme ama, otuz kişi var diyelim?›› dedi. RAB, ‹‹Otuz kişi bulursam, kente dokunmayacağım›› diye yanıtladı.
31. İbrahim, ‹‹Ya Rab, lütfen konuşma yürekliliğimi başışla›› dedi, ‹‹Eğer yirmi kişi bulursan?›› RAB, ‹‹Yirmi kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim›› diye yanıtladı.
32. İbrahim, ‹‹Ya Rab, öfkelenme ama, bir kez daha konuşacağım›› dedi, ‹‹Eğer on kişi bulursan?›› RAB, ‹‹On kişinin hatırı için kenti yok etmeyeceğim›› diye yanıtladı.
33. RAB İbrahim'le konuşmasını bitirince oradan ayrıldı, İbrahim de çadırına döndü.

1. İki melek akşamleyin Sodoma vardılar. Lut kentin kapısında oturuyordu. Onları görür görmez karşılamak için ayağa kalktı. Yere kapanarak,
2. «Efendilerim» dedi, «Kulunuzun evine buyurun. Ayaklarınızı yıkayın, geceyi bizde geçirin. Sonra erkenden kalkıp yolunuza devam edersiniz.» Melekler, «Olmaz» dediler, «Geceyi kent meydanında geçireceğiz.»
3. Ama Lut çok diretti. Sonunda onunla birlikte evine gittiler. Lut onlara yemek hazırladı, mayasız ekmek pişirdi. Yediler.
4. Onlar yatmadan, kentin erkekleri -Sodomun her mahallesinden genç yaşlı bütün erkekler- evi sardı.
5. Luta seslenerek, «Bu gece sana gelen adamlar nerede?» diye sordular, «Getir onları da yatalım.»
6. Lut dışarı çıktı, arkasından kapıyı kapadı.
7. «Kardeşler, lütfen bu kötülüğü yapmayın» dedi,
8. «Erkek yüzü görmemiş iki kızım var. Size onları getireyim, ne isterseniz yapın. Yeter ki, bu adamlara dokunmayın. Çünkü onlar konuğumdur, çatımın altına geldiler.»
9. Adamlar, «Çekil önümüzden!» diye karşılık verdiler, «Adam buraya dışardan geldi, şimdi yargıçlık taslıyor! Sana daha beterini yaparız.» Lutu ite kaka kapıyı kırmaya davrandılar.
10. Ama içerdeki adamlar uzanıp Lutu evin içine, yanlarına aldılar ve kapıyı kapadılar.
11. Kapıya dayanan adamları, büyük küçük hepsini kör ettiler. Öyle ki, adamlar kapıyı bulamaz oldu.
12. İçerdeki iki adam Luta, «Senin burada başka kimin var?» diye sordular, «Oğullarını, kızlarını, damatlarını, kentte sana ait kim varsa hepsini dışarı çıkar.
13. Çünkü burayı yok edeceğiz. RAB bu halk hakkında birçok kötü suçlama duydu, kenti yok etmek için bizi gönderdi.»
14. Lut dışarı çıktı ve kızlarıyla evlenecek olan adamlara, «Hemen buradan uzaklaşın!» dedi, «Çünkü RAB bu kenti yok etmek üzere.» Ne var ki damat adayları onun şaka yaptığını sandılar.
15. Tan ağarırken melekler Luta, «Karınla iki kızını al, hemen buradan uzaklaş» diye üstelediler, «Yoksa kent cezasını bulurken sen de canından olursun.»
16. Lut ağır davrandı, ama RAB ona acıdı. Adamlar Lutla karısının ve iki kızının elinden tutup onları kentin dışına çıkardılar.
17. Kent dışına çıkınca, adamlardan biri Luta, «Kaç, canını kurtar, arkana bakma» dedi, «Bu ovanın hiçbir yerinde durma. Dağa kaç, yoksa ölür gidersin.»
18. Lut, «Aman, efendim!» diye karşılık verdi,
19. «Ben kulunuzdan hoşnut kaldınız, canımı kurtarmakla bana büyük iyilik yaptınız. Ama dağa kaçamam. Çünkü felaket bana yetişir, ölürüm.
20. İşte, şurada kaçabileceğim yakın bir kent var, küçücük bir kent. İzin verin, oraya kaçıp canımı kurtarayım. Zaten küçücük bir kent.»
21. Adamlardan biri, «Peki, dileğini kabul ediyorum» dedi, «O kenti yıkmayacağım.
22. Çabuk ol, hemen kaç! Çünkü sen oraya varmadan bir şey yapamam.» Bu yüzden o kente Soar adı verildi.
23. Lut Soara vardığında güneş doğmuştu.
24. RAB Sodom ve Gomoranın üzerine gökten ateşli kükürt yağdırdı.
25. Bu kentleri, bütün ovayı, oradaki insanların hepsini ve bütün bitkileri yok etti.
26. Ancak Lutun peşisıra gelen karısı dönüp geriye bakınca tuz kesildi.
27. İbrahim sabah erkenden kalkıp önceki gün RABbin huzurunda durduğu yere gitti.
28. Sodom ve Gomoraya ve bütün ovaya baktı. Yerden, tüten bir ocak gibi duman yükseliyordu.
29. Tanrı ovadaki kentleri yok ederken İbrahimi anımsamış ve Lutun yaşadığı kentleri yok ederken Lutu bu felaketin dışına çıkarmıştı.
30. Lut Soarda kalmaktan korkuyordu. Bu yüzden iki kızıyla kentten ayrılarak dağa yerleşti, onlarla birlikte bir mağarada yaşamaya başladı.
31. Büyük kızı küçüğüne, «Babamız yaşlı» dedi, «Dünya geleneklerine uygun biçimde burada

bizimle yatabilecek bir erkek yok.

32. Gel, babamıza şarap içirelim, soyumuzu yaşatmak için onunla yatalım.>>

33. O gece babalarına şarap içirdiler. Büyük kız gidip babasıyla yattı. Ancak Lut yatıp kalktığıının farkında değildi.

34. Ertesi gün büyük kız küçüğüne, <<Dün gece babamla yattım>> dedi, <<Bu gece de ona şarap içirelim. Soyumuzu yaşatmak için sen de onunla yat.>>

35. O gece de babalarına şarap içirdiler ve küçük kız babasıyla yattı. Ama Lut yatıp kalktığıının farkında değildi.

36. Böylece Lutun iki kızı da öz babalarından hamile kaldılar.

37. Büyük kız bir erkek çocuk doğurdu, ona Moav adını verdi. Moav bugünkü Moavlıların atasıdır.

38. Küçük kızın da bir oğlu oldu, adını Ben-Ammi koydu. O da bugünkü Ammonlular'ın atasıdır.

1. İbrahim Mamreden Negeve göçerek Kadeş ve Sur kentlerinin arasına yerleşti. Sonra geçici bir süre Gerarda kaldı.
2. Karısı Sara için, «Bu kadın kızkardeşimdir» dedi. Bunun üzerine Gerar Kralı Avimelek adam gönderip Sarayı getirtti.
3. Ama Tanrı gece düşünde Avimeleke görünerek, «Bu kadını aldığın için öleceksin» dedi, «Çünkü o evli bir kadın.»
4. Avimelek henüz Saraya dokunmamıştı. «Ya RAB» dedi, «Suçsuz bir ulusu mu yok edeceksin?
5. İbrahimin kendisi bana, «Bu kadın kızkardeşimdir» demedi mi? Kadın da İbrahim için, «O kardeşimdir» dedi. Ben temiz vicdanla, suçsuz ellerimle yaptım bunu.»
6. Tanrı, düşünde ona, «Bunu temiz vicdanla yaptığını biliyorum» diye yanıtladı, «Ben de seni bu yüzden bana karşı günah işlemekten alıkoydum, kadına dokunmana izin vermedim.
7. Şimdi kadını kocasına geri ver. Çünkü o bir peygamberdir. Senin için dua eder, ölmezsin. Ama kadını geri vermezsen, sen de sana ait olan herkes de ölecek, bilesin.»
8. Avimelek sabah erkenden kalktı, bütün adamlarını çağırarak olup biteni anlattı. Adamlar dehşete düştü.
9. Avimelek İbrahimi çağırarak, «Ne yaptın bize?» dedi, «Sana ne haksızlık ettim ki, beni ve krallığımı bu büyük günaha sürükledin? Bana bu yaptığın yapılacak iş değil.»
10. Sonra, «Amacın neydi, niçin yaptın bunu?» diye sordu.
11. İbrahim, «Çünkü burada hiç Tanrı korkusu yok» diye yanıtladı, «Karım yüzünden beni öldürebilirler diye düşündüm.
12. Üstelik, Sara gerçekten kızkardeşimdir. Babamız bir, annemiz ayrıdır. Onunla evlendim.
13. Tanrı beni babamın evinden gurbete gönderdiği zaman karıma, «Bana sevgini şöyle göstereceksin: Gideceğimiz her yerde kardeşin olduğumu söyle» dedim.»
14. Avimelek İbrahime karısı Sarayı geri verdi. Bunun yanı sıra ona davar, sığır, köleler, cariyeler de verdi.
15. İbrahime, «İşte ülkem önünde, nereye istersen oraya yerleş» dedi.
16. Saraya da, «Kardeşine bin parça gümüş veriyorum» dedi, «Yanındakilere karşı senin suçsuz olduğunu gösteren bir kanıttır bu. Herkes suçsuz olduğunu bilsin.»
17. İbrahim Tanrıya dua etti ve Tanrı Avimelekle karısına, cariyelerine şifa verdi. Çocuk sahibi oldular.
18. Çünkü İbrahim'in karısı Sara yüzünden RAB Avimelek'in evindeki kadınların hamile kalmasını engellemişti.

2. Sara hamile kaldı; İbrahimin yaşlılık döneminde, tam Tanrının belirttiği zamanda ona bir erkek çocuk doğurdu.
3. İbrahim Saranın doğurduğu çocuğa İshakfı adını verdi.
4. Tanrının kendisine buyurduğu gibi oğlu İshakı sekiz günlükken sünnet etti.
5. İshak doğduğunda İbrahim yüz yaşındaydı.
6. Sara, «Tanrı yüzümü güldürdü» dedi, «Bunu duyan herkes benimle birlikte gülecek.
7. Kim İbrahime Sara çocuk emzirecek derdi? Bu yaşında ona bir oğul doğurdum.»
8. Çocuk büyüdü. Sütten kesildiği gün İbrahim büyük bir şölen verdi.
9. Ne var ki Sara, Mısırlı Hacerin İbrahimden olma oğlu İsmailin alay ettiğini görünce,
10. İbrahime, «Bu cariyeyle oğlunu kov» dedi, «Bu cariyenin oğlu, oğlum İshakın mirasına ortak olmasın.»
11. Bu İbrahimi çok üzdü, çünkü İsmail de öz oğluydu.
12. Ancak Tanrı İbrahime, «Oğlunla cariyen için üzülmeye» dedi, «Sara ne derse, onu yap. Çünkü senin soyun İshakla sürecektir.
13. Cariyenin oğlundan da bir ulus yaratacağım, çünkü o da senin soyun.»
14. İbrahim sabah erkenden kalktı, biraz yiyecek, bir tulum da su hazırlayıp Hacerin omuzuna attı, çocuğunu da verip onu gönderdi. Hacer Beer-Şeva Çölüne gitti, orada bir süre dolaştı.
15. Tulumdaki su tükenince, oğlunu bir çalının altına bıraktı.
16. Yaklaşık bir ok atımı uzaklaşıp, «Oğlumun ölümünü görmeyeyim» diyerek onun karşısına oturup hıçkırarak hıçkırarak ağladı.
17. Tanrı çocuğun sesini duydu. Tanrının meleği göklerden Hacere, «Nen var, Hacer?» diye seslendi, «Korkma! Çünkü Tanrı çocuğun sesini duydu.
18. Kalk, oğlunu kaldır, elini tut. Onu büyük bir ulus yapacağım.»
19. Sonra Tanrı Hacerin gözlerini açtı, Hacer bir kuyu gördü. Gidip tulumunu doldurdu, oğluna içirdi.
20. Çocuk büyürken Tanrı onunlaydı. Çocuk çölde yaşadı ve okçu oldu.
21. Paran Çölünde yaşarken annesi ona Mısırlı bir kadın aldı.
22. O sırada Avimelekle ordusunun komutanı Fikol İbrahime, «Yaptığın her şeyde Tanrı seninle» dediler,
23. «Onun için, Tanrının önünde bana, oğluma ve soyuma haksız davranmayacağına ant iç. Bana ve konuk olarak yaşadığın bu ülkeye, benim sana yaptığım gibi iyi davran.»
24. İbrahim, «Ant içerim» dedi.
25. İbrahim Avimeleke bir kuyuyu zorla ele geçiren adamlarından yakındı.
26. Avimelek, «Bunu kimin yaptığını bilmiyorum» diye yanıtladı, «Sen de bana söylemedin, ilk kez duyuyorum.»
27. Daha sonra İbrahim Avimeleke davar ve sığır verdi. Böylece ikisi bir antlaşma yaptılar.
28. İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzu ayırdı.
29. Avimelek, «Bunun anlamı ne, niçin bu yedi dişi kuzuyu ayırdın?» diye sordu.
30. İbrahim, «Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın» diye yanıtladı, «Kuyuyu benim açtığının kanıtı olsun.»
31. Bu yüzden oraya Beer-Şeva adı verildi. Çünkü ikisi orada ant içmişlerdi.
32. Beer-Şevada yapılan bu antlaşmadan sonra Avimelek, ordusunun komutanı Fikolla birlikte Filist yöresine geri döndü.
33. İbrahim Beer-Şevada bir ılgın ağacı dikti; orada RABbi, ölümsüz Tanrıyı adıyla çağırdı.
34. Filist yöresinde konuk olarak uzun süre yaşadı.

1. Daha sonra Tanrı İbrahimi denedi. «İbrahim!» diye seslendi. İbrahim, «Buradayım!» dedi.
2. Tanrı, «İshakı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git» dedi, «Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun.»
3. İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İshakı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrının kendisine belirttiği yere doğru yola çıktı.
4. Üçüncü gün gideceği yeri uzaktan gördü.
5. Uşaklarına, «Siz burada, eşeğin yanında kalın» dedi, «Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz.»
- 6-7. Yakmalık sunu için yardığı odunları oğlu İshaka yükledi. Ateşi ve bıçağı kendisi aldı. Birlikte giderlerken İshak İbrahime, «Baba!» dedi. İbrahim, «Evet, oğlum!» diye yanıtladı. İshak, «Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?» diye sordu.
8. İbrahim, «Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak» dedi. İkisi birlikte yürümeye devam ettiler.
9. Tanrının kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İshakı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı.
10. Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı.
11. Ama RABbin meleği göklerden, «İbrahim, İbrahim!» diye seslendi. İbrahim, «İşte buradayım!» diye karşılık verdi.
12. Melek, «Çocuğa dokunma» dedi, «Ona hiçbir şey yapma. Şimdi Tanrıdan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin.»
13. İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu.
14. Oraya «Yahve yire» adını verdi. «RABbin dağında sağlanacaktır» sözü bu yüzden bugün de söyleniyor.
15. RABbin meleği göklerden İbrahime ikinci kez seslendi:
16. «RAB diyor ki, kendi üzerime ant içiyorum. Bunu yaptığın için, biricik oğlunu esirgemediğin için
17. seni fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek.
18. Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin.»
19. Sonra İbrahim uşaklarının yanına döndü. Birlikte yola çıkıp Beer-Şevaya gittiler. İbrahim Beer-Şevada kaldı.
20. Bir süre sonra İbrahime, «Milka, kardeşin Nahora çocuklar doğurdu» diye haber verdiler,
21. «İlk oğlu Ūs, kardeşi Bûz, Kemuel -Aramın babası-
22. Keset, Hazo, Pildas, Yidlaf, Betuel.»
23. Betuel Rebekanın babası oldu. Bu sekiz çocuğu İbrahimin kardeşi Nahora Milka doğurdu.
24. Reuma adındaki cariyesi de Nahor'a Tevah, Gaham, Tahaş ve Maaka'yı doğurdu.

1. Sara yüz yirmi yedi yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.
2. Kenan ülkesinde, bugün Hevron denilen Kiryat-Arbada öldü. İbrahim yas tutmak, ağlamak için Saranın ölüsünün başına gitti.
3. Sonra karısının ölüsünün başından kalkıp Hititlere,
4. «Ben aranızda konuk ve yabancıyım» dedi, «Bana mezar yapabileceğim bir toprak satın. Ölümü kaldırıp gömeyim.»
- 5-6. Hititler, «Efendim, bizi dinle» diye yanıtladılar, «Sen aramızda güçlü bir beysin. Ölünü mezarlarımızın en iyisine göm. Ölünü gömmen için kimse senden mezarını esirgemez.»
7. İbrahim, ülke halkı olan Hititlerin önünde eğilerek,
8. «Eğer ölümü gömmemi istiyorsanız, benim için Sohar oğlu Efrona ricada bulunun» dedi,
9. «Tarlasının dibindeki Makpela Mağarasını bana satsın. Fiyatı neyse huzurunuzda eksiksiz ödeyip orayı mezarlık yapacağım.»
10. Hititli Efron halkının arasında oturuyordu. Kent kapısında toplanan herkesin duyacağı biçimde,
11. «Hayır, efendim!» diye karşılık verdi, «Beni dinle, mağarayla birlikte tarlayı da sana veriyorum. Halkımın huzurunda onu sana veriyorum. Ölünü göm.»
12. İbrahim ülke halkının önünde eğildi.
13. Herkesin duyacağı biçimde Efrona, «Lütfen beni dinle» dedi, «Tarlanın parasını ödeyeyim. Parayı kabul et ki, ölümü oraya gömeyim.»
- 14-15. Efron, «Efendim, beni dinle» diye karşılık verdi, «Aramızda dört yüz shekel gümüşün sözü mü olur? Ölünü göm.»
16. İbrahim Efronun önerisini kabul etti. Efronun Hititlerin önünde sözünü ettiği dört yüz shekel gümüşü tüccarların ağırlık ölçülerine göre tarttı.
- 17-18. Böylece Efronun Mamre yakınında Makpeladaki tarlası, çevresindeki bütün ağaçlarla ve içindeki mağarayla birlikte, kent kapısında toplanan Hititlerin huzurunda İbrahim'in mülkü kabul edildi.
19. İbrahim karısı Sarayı Kenan ülkesinde Mamreye -Hevrona- yakın Makpela Tarlasındaki mağaraya gömdü.
20. Hititler tarlayı içindeki mağarayla birlikte İbrahim'in mezarlık yeri olarak onayladılar.

1. İbrahim kocamış, iyice yaşlanmıştı. RAB onu her yönden kutsamıştı.
2. İbrahim, evindeki en yaşlı ve her şeyden sorumlu uşağına, «Elini uyluğumun altına koy» dedi,
3. «Yerin göğün Tanrısı RABbin adıyla ant içmeni istiyorum. Aralarında yaşadığım Kenanlılardan oğluma kız almayacaksın.
4. Oğlum İshaka kız almak için benim ülkeme, akrabalarımın yanına gideceksin.» gösterirdi.
5. Uşak, «Ya kız benimle bu ülkeye gelmek istemezse?» diye sordu, «O zaman oğlunu geldiğin ülkeye götürüyüm mi?»
6. İbrahim, «Sakin oğlumu oraya götürme!» dedi,
7. «Beni baba ocağından, doğduğum ülkeden getiren, «Bu toprakları senin soyuna vereceğim» diyerek ant içen Göklerin Tanrısı RAB senin önünden meleğini gönderecek. Böylece oradan oğluma bir kız alabileceksin.
8. Eğer kız seninle gelmek istemezse, içtiğin ant seni bağlamaz. Yalnız, oğlumu oraya götürme.»
9. Bunun üzerine uşak elini efendisi İbrahimin uyluğunun altına koyarak bu konuda ant içti.
10. Sonra efendisinden on deve alarak en iyi eşyalarla birlikte yola çıktı; Aram-Naharayime, Nahorun yaşadığı kente gitti.
11. Develerini kentin dışındaki kuyunun yanına çöktürdü. Akşamüzeriydi, kadınların su almak için dışarı çıkacakları zamandı.
12. Uşak, «Ya RAB, efendim İbrahimin Tanrısı, yalvarırım bugün beni başarılı kıl» diye dua etti, «Efendim İbrahime iyilik et.
13. İşte, pınarın başında bekliyorum. Kentin kızları su almaya geliyorlar.
14. Birine, «Lütfen testini indir, biraz su içeyim» diyeceğim. O da, «Sen iç, ben de develerine içireyim» derse, bileceğim ki o kız kulun İshak için seçtiğin kızıdır. Böylece efendime iyilik ettiğini anlayacağım.»
15. O duasını bitirmeden, İbrahimin kardeşi Nahorla karısı Milkanın oğlu Betuelin kızı Rebeka, omuzunda su testisiyle dışarı çıktı.
16. Çok güzel bir genç kızdı. Ona erkek eli değmemişti. Pınara gitti, testisini doldurup geri döndü.
17. Uşak onu karşılamaya koştu, «Lütfen testinden biraz su ver, içeyim» dedi.
18. Rebeka, «İç, efendim» diyerek hemen testisini indirdi, içmesi için ona uzattı.
19. Ona su verdikten sonra, «Develerin için de su çekeyim» dedi, «Kanıncaya kadar içsinler.»
20. Çabucak suyu hayvanların teknesine boşalttı, yine su çekmek için kuyuya koştu. Adamın bütün develeri için su çekti.
21. Adam RABbin yolunu açıp açmadığını anlamak için sessizce genç kızı süzüyordu.
22. Develer su içtikten sonra, adam bir beka ağırlığında altın bir burun halkasıyla on şekel ağırlığında iki altın bilezik çıkardı.
23. «Lütfen söyle, kimin kızıydın sen?» diye sordu, «Babanın evinde geceyi geçirebileceğimiz bir yer var mı?»
24. Kız, «Milkayla Nahorun oğlu Betuelin kızıyım» diye karşılık verdi,
25. «Bizde saman ve yem bol, geceyi geçirebileceğiniz yer de var.»
26. Adam eğilip RABbe tapındı.
27. «Efendim İbrahimin Tanrısı RABbe övgüler olsun» dedi, «Sevgisini, sadakatini efendimden esirgemedi. Efendimin akrabalarının evine giden yolu bana gösterdi.»
28. Kız annesinin evine koşup olanları anlattı.
29. Rebekanın Lavan adında bir kardeşi vardı. Lavan pınarın başındaki adama doğru koştu.
30. Kızkardeşinin burnundaki halkayı, kollarındaki bilezikleri görmüştü. Rebeka adamın kendisine söylediklerini de anlatınca, Lavan adamın yanına gitti. Adam pınarın başında, develerinin yanında duruyordu.
31. Lavan, «Eve buyur, ey RABbin kutsadığı adam» dedi, «Niçin dışarıda bekliyorsun? Senin için oda, develerin için yer hazırladım.»
32. Böylece adam eve girdi. Lavan develerin kolanlarını çözdü, onlara saman ve yem verdi. Adamla

yanındakilere ayaklarını yıkamaları için su getirdi.

33. Önüne yemek konulunca, adam, «Niçin geldiğimi anlatmadan yemek yemeyeceğim» dedi.

Lavan, «Öyleyse anlat» diye karşılık verdi.

34. Adam, «Ben İbrahimin uşağıyım» dedi,

35. «RAB efendimi alabildiğine kutsadı. Onu zengin etti. Ona davar, sığır, altın, gümüş, erkek ve kadın köleler, develer, eşekler verdi.

36. Karısı Sara ileri yaşta efendime bir oğul doğurdu. Efendim sahip olduğu her şeyi oğluna verdi.

37-38. «Ülkelerinde yaşadığım Kenanlılardan oğluma kız almayacaksın. Oğluma kız almak için babamın ailesine, akrabalarımın yanına gideceksin» diyerek bana ant içirdi.

39. «Efendime, «Ya kız benimle gelmezse?» diye sordum.

40. «Efendim, «Yolunda yürüdüğüm RAB meleğini seninle gönderecek, yolunu açacak» dedi, «Akrabalarımın, babamın ailesinden oğluma bir kız getireceksin.

41. İçtiğin anttan ancak akrabalarımın yanına vardığında sana kızı vermezlerse, evet, ancak o zaman özgür olabilirsin.»

42. «Bugün pınarın başına geldiğimde şöyle dua ettim: «Ya RAB, efendim İbrahimin Tanrısı, yalvarırım yolumu aç.

43. İşte pınarın başında bekliyorum. Su almaya gelen kızlardan birine, lütfen testinden bana biraz su ver, içeyim, diyeceğim.

44. O da, sen iç, develerin için de su çekeyim derse, anlayacağım ki efendimin oğlu için RABbin seçtiği kız odur.»

45. «Ben içimden dua ederken, Rebeka omuzunda su testisiyle dışarı çıktı. Pınar başına gidip su aldı. Ona, «Lütfen, biraz su ver, içeyim» dedim.

46. «Rebeka hemen testisini omuzundan indirdi, «İç efendim» dedi, «Ben de develerine içireyim.» Ben içtim. Develere de su verdi.

47. «Ona, «Kimin kızıydın sen?» diye sordum. «Milkayla Nahorun oğlu Betuelin kızıyım» dedi. «Bunun üzerine burnuna halka, kollarına bilezik taktım.

48. Eğilip RABbe tapındım. Efendimin oğluna kardeşinin torununu almak için bana doğru yolu gösteren efendim İbrahimin Tanrısı RABbe övgüler sundum.

49. Şimdi efendime sevgi ve sadakat mı göstereceksiniz, yoksa olmaz mı diyeceksiniz, bana bildirin. Öyle ki, ben de ne yapacağıma karar vereyim.»

50. Lavanla Betuel, «Bu RABbin işi» diye karşılık verdiler, «Biz sana ne iyi, ne kötü diyebiliriz.

51. İşte Rebeka burada. Al götür. RABbin buyurduğu gibi efendinin oğluna karı olsun.»

52. İbrahimin uşağı bu sözleri duyunca, yere kapanarak RABbe tapındı.

53. Rebekaya altın, gümüş takımlar, giysiler, kardeşiyle annesine de değerli eşyalar çıkarıp verdi.

54. Sonra yanındakilerle birlikte yedi, içti. Geceyi orada geçirdiler. Sabah kalkınca İbrahimin uşağı, «Beni yolcu edin, efendime döneyim» dedi.

55. Rebekanın kardeşiyle annesi, «Bırak kız on gün kadar bizimle kalsın, sonra gidersin» diye karşılık verdiler.

56. Adam, «Madem RAB yolumu açtı, beni geciktirmeyin» dedi, «İzin verin, efendime döneyim.»

57. «Kızı çağırıp ona soralım» dediler.

58. Rebekayı çağırıp, «Bu adamla gitmek istiyor musun?» diye sordular. Rebeka, «İstiyorum» dedi.

59. Böylece Rebekayla dadısını, İbrahimin uşağıyla adamlarını uğurlamaya çıktılar.

60. Rebekayı şöyle kutsadılar: «Ey kızkardeşimiz, Binlerce, on binlerce kişiye analık et, Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinsin.»

61. Rebekayla genç hizmetçileri hazırlanıp develere binerek İbrahimin uşağını izlediler. Uşak Rebekayı alıp oradan ayrıldı.

62. İshak Beer-Lahay-Roiden gelmişti. Çünkü Negev bölgesinde yaşıyordu.

63. Akşamüzeri düşünmek için tarlaya gitti. Başını kaldırdığında develerin yaklaştığını gördü.

64. Rebeka İshakı görünce deveden indi,

65. İbrahimin uşağına, «Tarladan bizi karşılamaya gelen şu adam kim?» diye sordu. Uşak, «Efendim» diye karşılık verdi. Rebeka peçesini alıp yüzünü örttü.

66. Uşak bütün yaptıklarını İshaka anlattı.

67. İshak Rebeka'yı annesi Sara'nın yaşamış olduğu çadıra götürüp onunla evlendi. Böylece Rebeka İshak'ın karısı oldu. İshak onu sevdi. Annesinin ölümünden sonra onunla avunç buldu.

1. İbrahim bir kadınla daha evlendi. Kadının adı Keturaydı.
2. Ondan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah adlı çocukları oldu.
3. Yokşandan da Şeva, Dedan oldu. Dedan soyundan Aşurlular, Letuşlular, Leumlular doğdu.
4. Midyanın Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa adlı oğulları oldu. Bunların hepsi Keturanın soyundandı.
5. İbrahim sahip olduğu her şeyi İshaka bıraktı.
6. Cariyelerinin oğullarına da armağanlar verdi. Kendisi sağken bu çocukları oğlu İshaktan uzaklaştırıp doğuya gönderdi.
7. İbrahim yüz yetmiş beş yıl yaşadı. Ömrü bu kadardı.
8. Kocamış, yaşama doymuş, iyice yaşlanmış olarak son soluğunu verdi. Ölüp atalarına kavuştu.
9. Oğulları İshakla İsmail onu Hititli Sohar oğlu Efronun tarlasında Mamreye yakın Makpela Mağarasına gömdüler.
10. İbrahim o tarlayı Hititlerden satın almıştı. Böylece İbrahimle karısı Sara oraya gömüldüler.
11. Tanrı İbrahimin ölümünden sonra oğlu İshakı kutsadı. İshak Beer-Lahay-Roide yaşıyordu.
12. Saranın cariyesi Mısırlı Hacerin İbrahime doğurduğu İsmailin öyküsü:
13. Doğum sırasına göre İsmailin oğullarının adları şunlardır: İlk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,
14. Mişma, Duma, Massa,
15. Hadat, Tema, Yetur, Nafiş, Kedema gelir.
16. İsmailin oğulları olan bu on iki bey oymakların atalarıydı. Köylerine, obalarına da bu adları verdiler.
17. İsmail yüz otuz yedi yıl yaşadıktan sonra son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu.
18. İsmailoğulları Aşura doğru giderken Mısır sınırı yakınında, Havila ile Şur arasındaki bölgeye yerleştiler. Kardeşlerinin yaşadığı yerin doğusuna yerleşmişlerdi.
19. İbrahimin oğlu İshakın öyküsü:
20. İshak Aramlı Lavanın kızkardeşi, Paddan-Aramlı Betuelin kızı Rebekayla evlendiğinde kırk yaşındaydı.
21. İshak karısı için RABbe yakardı, çünkü karısı kısırdı. RAB İshakın yakarışını yanıtladı, Rebeka hamile kaldı.
22. Çocuklar karnında itişiyordu. Rebeka, «Nedir bu başıma gelen?» diyerek RABbe danışmaya gitti.
23. RAB onu şöyle yanıtladı: «Rahminde iki ulus var, Senden iki ayrı halk doğacak, Biri öbüründen güçlü olacak, Büyüğü küçüğüne hizmet edecek.»
24. Doğum vakti gelince, Rebekanın ikiz oğulları oldu.
25. İlk doğan oğlu kıpkırmızı ve tüylüydü; kırmızı bir cüppeyi andırıyordu. Adını Esav koydular.
26. Sonra kardeşi doğdu. Eliyle Esavın topuğunu tutuyordu. Bu yüzden İshak ona Yakupfö adını verdi. Rebeka doğum yaptığında İshak altmış yaşındaydı.
27. Çocuklar büyüdü. Esav kırları seven usta bir avcı oldu. Yakupsa hep çadırda oturan sakin bir adamdı.
28. İshak Esavı daha çok severdi, çünkü onun getirdiği av etlerini yedi. Rebeka ise Yakupu severdi.
29. Bir gün Yakup çorba pişirirken Esav avdan geldi. Aç ve bitkindi.
30. Yakupa, «Lütfen şu kızıl çorbadan biraz ver de içeyim. Aç ve bitkinim» dedi. Bu nedenle ona Edom adı da verildi.
31. Yakup, «Önce sen ilk oğulluk hakkını bana ver» diye karşılık verdi.
32. Esav, «Baksana, açlıktan ölmek üzereyim» dedi, «İlk oğulluk hakkının bana ne yararı var?»
33. Yakup, «Önce ant iç» dedi. Esav ant içerek ilk oğulluk hakkını Yakupa sattı.
34. Yakup Esav'a ekmekle mercimek çorbası verdi. Esav yiyip içtikten sonra kalkıp gitti. Böylece Esav ilk oğulluk hakkını küçümsemiş oldu.

1. İbrahimin yaşadığı dönemdeki kıtlıktan başka ülkede bir kıtlık daha oldu. İshak Gerara, Filist Kralı Avimelekin yanına gitti.
3. Orada bir süre kal. Ben seninle olacak, seni kutsayacağım: Bütün bu toprakları sana ve soyuna vereceğim. Baban İbrahime ant içerek verdiğim sözü yerine getireceğim.
4. Soyunu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Bu ülkelerin tümünü onlara vereceğim. Yeryüzündeki bütün uluslar senin soyun aracılığıyla kutsanacak.
5. Çünkü İbrahim sözümü dinledi. Uyarılarıma, buyruklarıma, kurallarıma, yasalarıma bağlı kaldı.>>
6. Böylece İshak Gerarda kaldı.
7. Yöre halkı karısıyla ilgili soru sorunca, <<Kızkardeşimdir>> diyordu. Çünkü <<Karımdır>> demekten korkuyordu. Rebeka yüzünden yöre halkı beni öldürebilir diye düşünüyordu. Çünkü Rebeka güzeldi.
8. İshak orada uzun zaman kaldı. Bir gün Filist Kralı Avimelek, pencereden dışarı bakarken, İshakın karısı Rebekayı okşadığını gördü.
9. İshakı çağırarak, <<Bu kadın gerçekte senin karın!>> dedi, <<Neden kızkardeşin olduğunu söyledin?>> İshak, <<Çünkü onun yüzünden canımdan olurum diye düşündüm>> dedi.
10. Avimelek, <<Nedir bize bu yaptığın?>> dedi, <<Az kaldı halkımdan biri karınla yatacağı. Bize suç işletecektin.>>
11. Sonra bütün halka, <<Kim bu adama ya da karısına dokunursa, kesinlikle öldürülecek>> diye buyruk verdi.
12. İshak o ülkede ekin ekti ve o yıl ektiğinin yüz katını biçti. RAB onu kutsamıştı.
13. İshak bolluğa kavuştu. Varlığı gittikçe büyüyordu. Çok zengin oldu.
14. Sürülerle davar, sığır ve birçok uşak sahibi oldu. Filistliler onu kıskanmaya başladılar.
15. Babası İbrahim yaşarken kölelerinin kazmış olduğu bütün kuyuları toprakla doldurup kapadılar.
16. Avimelek İshaka, <<Ülkemizden git>> dedi, <<Çünkü gücün bizim gücümüzü aştı.>>
17. İshak oradan ayrıldı. Gerar Vadisinde çadır kurup oraya yerleşti.
18. Babası İbrahim yaşarken kazılmış olan kuyuları yeniden açtırdı. Çünkü Filistliler İbrahimin ölümünden sonra o kuyuları kapamışlardı. Kuyulara aynı adları, babasının vermiş olduğu adları verdi.
19. İshakın köleleri vadide kuyu kazarken bir kaynak buldular.
20. Gerarın çobanları, <<Su bizim>> diyerek İshakın çobanlarıyla kavgaya tutuştular. İshak kendisiyle çekiştikleri için kuyuya Esek adını verdi.
21. İshakın köleleri başka bir kuyu kazdılar. Bu kuyu yüzünden de kavga çıkınca İshak kuyuya Sitna adını verdi.
22. Oradan ayrılıp başka bir yerde kuyu kazdırdı. Bu kuyu yüzünden kavga çıkmadı. Bu nedenle İshak ona Rehovotş adını verdi. <<RAB en sonunda bize rahatlık verdi>> dedi, <<Bu ülkede verimli olacağız.>>
23. İshak oradan Beer-Şevaya gitti.
24. O gece RAB kendisine görünerek, <<Ben baban İbrahimin Tanrısıyım, korkma>> dedi, <<Seninle birlikteyim. Seni kutsayacak, kulum İbrahimin hatırı için soyunu çoğaltacağım.>>
25. İshak orada bir sunak yaparak RABbi adıyla çağırdı. Çadırını oraya kurdu. Köleleri de orada bir kuyu kazdı.
26. Avimelek, danışmanı Ahuzzat ve ordusunun komutanı Fikol ile birlikte, Gerardan İshakın yanına gitti.
27. İshak onlara, <<Niçin yanıma geldiniz?>> dedi, <<Benden nefret ediyorsunuz. Üstelik beni ülkenizden kovdunuz.>>
- 28-29. <<Açıkça gördük ki, RAB seninle>> diye yanıtladılar, <<Onun için, aramızda ant olsun: Biz nasıl sana dokunmadıysa, hep iyi davranarak seni esenlik içinde gönderdikse, sen de bize kötülük etme. Bu konuda seninle anlaşalım. Sen şimdi RABbin kutsadığı bir adamsın.>>
30. İshak onlara bir şölen verdi, yiyip içtiler.
31. Sabah erkenden kalkıp karşılıklı ant içtiler. Sonra İshak onları yolcu etti. Esenlik içinde oradan

ayrıldılar.

32. Aynı gün İshakın köleleri gelip kazdıkları kuyu hakkında kendisine bilgi verdiler, <<Su bulduk>> dediler.

33. İshak kuyuya Şiva adını verdi. Bu yüzden kent bugüne kadar Beer-Şeva diye anılır.

34. Esav kırk yaşında Hititli Beerinin kızı Yudit ve Hititli Elonun kızı Basematla evlendi.

35. Bu kadınlar İshak'la Rebeka'nın başına dert oldular.

1. İshak yaşlanmış, gözleri görmez olmuştu. Büyük oğlu Esavı çağırıp, «Oğlum!» dedi. Esav, «Efendim!» diye yanıtladı.
2. İshak, «Artık yaşlandım» dedi, «Ne zaman öleceğimi bilmiyorum.
3. Silahlarını -ok kılıfını, yayını- al, kırlara çıkıp benim için bir hayvan avla.
4. Sevdiğim lezzetli bir yemek yap, bana getir yiyeyim. Ölmeden önce seni kutsayayım.»
5. İshak, oğlu Esavla konuşurken Rebeka onları dinliyordu. Esav avlanmak için kıra çıkınca,
6. Rebeka oğlu Yakupa şöyle dedi: «Dinle, babanın ağabeyin Esava söylediklerini duydum.
7. Baban ona, «Bana bir hayvan avla getir» dedi, «Lezzetli bir yemek yap, yiyeyim. Ölmeden önce seni RABbin huzurunda kutsayayım.»
8. Bak oğlum, sana söyleyeceklerimi iyi dinle:
9. Git süründen bana iki seçme oğlak getir. Onlarla babanın sevdiği lezzetli bir yemek yapayım.
10. Yemesi için onu babana sen götürereksin. Öyle ki, ölmeden önce seni kutsasın.»
11. Yakup, «Ama kardeşim Esavın bedeni kıllı, benimkiyse kılsız» diye yanıtladı,
12. «Ya babam bana dokunursa? O zaman kendisini aldattığımı anlar. Kutsama yerine üzerime lanet getirmiş olurum.»
13. Annesi, «Sana gelecek lanet bana gelsin, oğlum» dedi, «Sen beni dinle, git oğlakları getir.»
14. Yakup gidip oğlakları annesine getirdi. Annesi babasının sevdiği lezzetli bir yemek yaptı.
15. Büyük oğlu Esavın en güzel giysileri o anda evdeydi. Rebeka onları küçük oğlu Yakupa giydirdi.
16. Ellerin üstünü, ensesinin kılsız yerini oğlak derisiyle kapladı.
17. Yaptığı güzel yemekle ekmeği Yakupun eline verdi.
18. Yakup babasının yanına varıp, «Baba!» diye seslendi. Babası, «Evet, kimsin sen?» dedi.
19. Yakup, «Ben ilk oğlun Esavım» diye karşılık verdi, «Söylediğini yaptım. Lütfen kalk, otur da getirdiğim av etini ye. Öyle ki, beni kutsayabilesin.»
20. İshak, «Nasıl böyle çabucak buldun, oğlum?» dedi. Yakup, «Tanrın RAB bana yardım etti» diye yanıtladı.
21. İshak, «Yaklaş, oğlum» dedi, «Sana dokunayım, gerçekten oğlum Esav mısın, değil misin anlayayım.»
22. Yakup babasına yaklaştı. Babası ona dokunarak, «Ses Yakupun sesi, ama eller Esavın elleri» dedi.
23. Onu tanıyamadı. Çünkü Yakupun elleri ağabeyi Esavın elleri gibi kıllıydı. İshak onu kutsamak üzereyken,
24. bir daha sordu: «Sen gerçekten oğlum Esav mısın?» Yakup, «Evet!» diye yanıtladı.
25. İshak, «Oğlum, av etini getir yiyeyim de seni kutsayayım» dedi. Yakup önce yemeği, sonra şarabı getirdi. İshak yedi, içti.
26. «Yaklaş da beni öp, oğlum» dedi.
27. Yakup yaklaşıp babasını öptü. Babası onun giysilerini kokladı ve kendisini kutsayarak şöyle dedi: «İşte oğlumun kokusuSanki RABbin kutsadığı kırların kokusu.
28. Tanrı sana göklerin çiyindenVe yerin verimli topraklarındanBol buğday ve yeni şarap versin.
29. Halklar sana kulluk etsin,Uluslar boyun eğsin.Kardeşlerine egemen ol,Kardeşlerin sana boyun eğsin.Sana lanet edenlere lanet olsun,Seni kutsayanlar kutsansın.»
30. İshak Yakupu kutsadıktan ve Yakup babasının yanından ayrıldıktan hemen sonra kardeşi Esav avdan döndü.
31. Esav da lezzetli bir yemek yaparak babasına götürdü. Ona, «Baba, kalk, getirdiğim av etini ye» dedi, «Öyle ki, beni kutsayabilesin.»
32. Babası, «Sen kimsin?» diye sordu. Esav, «Ben ilk oğlun Esavım» diye karşılık verdi.
33. İshakı bir titreme sardı. Tir tir titreyerek, «Öyleyse daha önce avlanıp bana yemek getiren kimdi?» diye sordu, «Sen gelmeden önce yemeğimi yiyip onu kutsadım. Artık o kutsanmış oldu.»
34. Esav babasının anlattıklarını duyunca, acı acı haykırdı. «Beni de kutsa, baba, beni de!» dedi.
35. İshak, «Kardeşin gelip beni kandırdı» diye karşılık verdi, «Senin yerine o kutsandı.»

36. Esav, «Ona boşuna mı Yakup diyorlar?» dedi, «İki kezdir beni aldatıyor. Önce ilk oğulluk hakkımı aldı. Şimdi de benim yerime o kutsandı.» Sonra, «Kutsamak için bana bir hak ayırmadın mı?» diye sordu.
37. İshak, «Onu sana egemen kıldım» diye yanıtladı, «Bütün kardeşlerini onun hizmetine verdim. Onu buğday ve yeni şarapla besledim. Senin için ne yapabilirim ki, oğlum?»
38. Esav, «Sen yalnız bir kişiyi mi kutsayabilirsin baba?» dedi, «Beni de kutsa, baba, beni de!» Sonra hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.
39. Babası şöyle yanıtladı: «Göklerin çiyinden, Zengin topraklardan Uzak yaşayacaksın.
40. Kılıcınla yaşayacak, Kardeşine hizmet edeceksin. Ama özgür olmak isteyince, Onun boyunduruğunu kırıp atacaksın.»
41. Babası Yakupu kutsadığı için Esav kardeşi Yakupa kin bağladı. «Nasıl olsa babamın ölümü yaklaştı» diye düşünüyordu, «O zaman kardeşim Yakupu öldürürüm.»
42. Büyük oğlu Esavın ne düşündüğü Rebekaya bildirilince Rebeka küçük oğlu Yakupu çağırttı. «Bak, ağabeyin Esav seni öldürmeyi düşünerek kendini avutuyor» dedi,
43. «Beni dinle, oğlum. Hemen Harrana, kardeşim Lavanın yanına kaç.
- 44-45. Ağabeyinin öfkesi dinip sana kızgınlığı geçinceye, ona yaptığını unutuncaya kadar orada kal. Birini gönderir, seni getirtirim. Niçin bir günde ikinizden de yoksun kalayım?»
46. Sonra İshak'a, «Bu Hititli kadınlar yüzünden canımdan bezedim» dedi, «Eğer Yakup da bu ülkenin kızlarıyla, Hitit kızlarıyla evlenirse, nasıl yaşarım?»

1. İshak Yakupu çağırdı, onu kutsayarak, «Kenanlı kızlarla evlenme» diye buyurdu,
2. «Hemen Paddan-Arama, annenin babası Betuelin evine git. Orada dayın Lavanın kızlarından biriyle evlen.
3. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı seni kutsasın, verimli kılsın, soyunu çoğaltsın; soyundan halklar türesin.
4. İbrahimi kutsadığı gibi seni ve soyunu da kutsasın. Öyle ki, Tanrının İbrahime verdiği topraklara - üzerinde yabancı olarak yaşadığın bu topraklara- sahip olasın.»
5. İshak Yakupu böyle uğurladı. Yakup Paddan-Arama, kendisinin ve Esavın annesi Rebekanın kardeşi Aramlı Betuel oğlu Lavanın yanına gitmek üzere yola çıktı.
- 6-7. Esav İshakın Yakupu kutsadığını, evlenmek üzere Paddan-Arama gönderdiğini öğrendi. Ayrıca Yakupu kutsarken, babasının, «Kenanlı kızlarla evlenme» diye buyurduğunu, Yakupun da annesiyle babasını dinleyip Paddan-Arama gittiğini öğrendi.
8. Böylece babasının Kenanlı kızlardan hoşlanmadığını anladı.
9. İsmailin yanına gitti. İbrahim oğlu İsmailin kızı, Nevayotun kızkardeşi Mahalatla evlenerek onu karılarının üzerine getirdi.
10. Yakup Beer-Şevadan ayrılarak Harrana doğru yola çıktı.
11. Bir yere varıp orada geceledi, çünkü güneş batmıştı. Oradaki taşlardan birini alıp başının altına koyarak yattı.
12. Düşte yeryüzüne bir merdiven dikildiğini, başının göklere eriştiğini gördü. Tanrının melekleri merdivenden çıkıp iniyorlardı.
13. RAB yanıbaşında durup, «Atan İbrahimin, İshakın Tanrısı RAB benim» dedi, «Üzerinde yattığın toprakları sana ve soyuna vereceğim.
14. Yeryüzünün tozu kadar sayısız bir soya sahip olacaksın. Doğuya, batıya, kuzeye, güneye doğru yayılacaksınız. Yeryüzündeki bütün halklar sen ve soyun aracılığıyla kutsanacak.
15. Seninle birlikteyim. Gideceğin her yerde seni koruyacak ve bu topraklara geri getireceğim. Verdiğim sözü yerine getirinceye kadar senden ayrılmayacağım.»
16. Yakup uyanınca, «RAB burada, ama ben farkına varamadım» diye düşündü.
17. Korktu ve, «Ne korkunç bir yer!» dedi, «Bu, Tanrının evinden başka bir yer olamaz. Burası göklerin kapısı.»
18. Ertesi sabah erkenden kalkıp başının altına koyduğu taş anıt olarak dikti, üzerine zeytinyağı döktü.
19. Oraya Beytelfü adını verdi. Kentin önceki adı Luzdu.
20. Sonra bir adak adayarak şöyle dedi: «Tanrı benimle olur, gittiğim yolda beni korur, bana yiyecek, giyecek sağlarsa,
21. babamın evine esenlik içinde dönersem, RAB benim Tanrım olacak.
22. Anıt olarak diktiğim bu taş Tanrı'nın evi olacak. Bana vereceğin her şeyin ondalığını sana vereceğim.»

1. Yakup yoluna devam ederek doğu halklarının ülkesine vardı.
2. Kırdan bir kuyu gördü. Kuyunun yanbaşında üç davar sürüsü yatıyordu. Sürülere o kuyudan su verildi. Kuyunun ağzında büyük bir taş vardı.
3. Bütün sürüler oraya toplanınca, çobanlar kuyunun ağzındaki taşı yuvarlar, davarlarını suverdiktan sonra taşı yine yerine, kuyunun ağzına koyarlardı.
4. Yakup çobanlara, «Kardeşler, nerelisiniz?» diye sordu. Çobanlar, «Harranlıyız» diye yanıtladılar.
5. Yakup, «Nahorun torunu Lavanı tanıyor musunuz?» diye sordu. «Tanıyoruz» dediler.
6. Yakup, «İyi midir?» diye sordu. «İyidir. İşte kızı Rahel davarlarla birlikte geliyor.»
7. Yakup, «Akşama daha çok var» dedi, «Sürülerin toplanma vakti değil. Davarlarınızı suvarın, götürüp otlatın.»
8. Çobanlar, «Bütün sürüler toplanmadan, kuyunun ağzındaki taşı yuvarlamadan olmaz» dediler, «Ancak o zaman davarları suvarabiliriz.»
9. Yakup onlarla konuşurken Rahel babasının davarlarını getirdi. Rahel çobanlık yapıyordu.
10. Yakup dayısı Lavanın kızı Raheli ve davarları görünce, gidip kuyunun ağzındaki taşı yuvarladı, dayısının davarlarını suvardı.
11. Raheli öperek hıçkırığa hıçkırığa ağladı.
12. Rahele baba tarafından akraba olduklarını, Rebekanın oğlu olduğunu anlattı. Rahel koşup babasına haber verdi.
13. Lavan, yeğeni Yakupun geldiğini duyunca, onu karşılamaya koştu. Ona sarılıp öptü, evine getirdi. Yakup bütün olanları Lavana anlattı.
14. Lavan, «Sen benim etim, kemiğimsin» dedi. Yakup Lavanın yanında bir ay kaldıktan sonra,
15. Lavan, «Akrobamsın diye benim için bedava mı çalışacaksın?» dedi, «Söyle, ne kadar ücret istiyorsun?»
16. Lavanın iki kızı vardı. Büyüğünün adı Lea, küçüğünün adı Raheldi.
17. Leanın gözleri alımlıydı, Rahel ise boyu bosu yerinde, güzel bir kızdı.
18. Yakup Rahele aşıkta. Lavana, «Küçük kızın Rahel için sana yedi yıl hizmet ederim» dedi.
19. Lavan, «Onu sana vermek başkasına vermekten daha iyidir» dedi, «Yanımda kal.»
20. Yakup Rahel için yedi yıl çalıştı. Raheli sevdiği için, yedi yıl ona birkaç gün gibi geldi.
21. Lavana, «Zaman doldu, kızını ver, evleneyim» dedi.
22. Lavan bütün yöre halkını toplayıp bir şölen verdi.
23. Gece kızı Leayı Yakupa götürdü. Yakup onunla yattı.
24. Lavan cariyesi Zilpayı kızı Leanın hizmetine verdi.
25. Sabah olunca Yakup bir de baktı ki, yanındaki Lea! Lavana, «Nedir bana bu yaptığın?» dedi, «Ben Rahel için yanında çalışmadım mı? Niçin beni aldattın?»
26. Lavan, «Bizim buralarda adettir. Büyük kız dururken küçük kız evlendirilmez» dedi,
27. «Bu bir haftayı tamamla, Raheli de sana veririz. Yalnız ona karşılık yedi yıl daha yanımda çalışacaksın.»
28. Yakup kabul etti. Leayla bir hafta geçirdi. Sonra Lavan kızı Raheli de ona verdi.
29. Cariyesi Bilhayı Rahelin hizmetine verdi.
30. Yakup Rahelle de yattı. Onu Leadan çok sevdi. Lavana yedi yıl daha hizmet etti.
31. RAB Leanın sevilmediğini görünce, çocuk sahibi olmasını sağladı. Oysa Rahel kısrıldı.
32. Lea hamile kalıp bir erkek çocuk doğurdu. Adını Ruben koydu. «Çünkü RAB mutsuzluğumu gördü» dedi, «Kuşkusuz artık kocam beni sever.»
33. Yine hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. «RAB sevilmediğimi duyduğu için bana bu çocuğu verdi» diyerek adını Şimon koydu.
34. Üçüncü kez hamile kalıp bir daha erkek çocuk doğurdu. «Artık kocam bana bağlanacak» dedi, «Çünkü ona üç erkek çocuk doğurdum.» Onun için çocuğa Levi adı verildi.
35. Dördüncü kez hamile kaldı ve bir erkek çocuk daha doğurdu. «Bu kez RAB'be övgüler sunacağım» dedi. Onun için çocuğa Yahuda adını verdi. Bir süre doğum yapmadı.

1. Rahel Yakupa çocuk doğuramayınca, ablasını kıskanmaya başladı. Yakupa, «Bana çocuk ver, yoksa öleceğim» dedi.
2. Yakup Rahele öfkeleni. «Çocuk sahibi olmanı Tanrı engelliyor. Ben Tanrı değilim ki!» diye karşılık verdi.
3. Rahel, «İşte cariyem Bilha» dedi, «Onunla yat, benim için çocuk doğursun, ben de aile kurayım.»
4. Rahel cariyesi Bilhayı eş olarak kocasına verdi. Yakup onunla yattı.
5. Bilha hamile kalıp Yakupa bir erkek çocuk doğurdu.
6. Rahel, «Tanrı beni haklı çıkardı» dedi, «Yakarışımı duyup bana bir oğul verdi.» Bu yüzden çocuğa Dan adını verdi.
7. Rahelin cariyesi Bilha yine hamile kaldı ve Yakupa ikinci bir oğul doğurdu.
8. Rahel, «Ablama karşı büyük savaşım verdim ve onu yendim» diyerek çocuğa Naftalifç adını verdi.
9. Lea artık doğum yapamadığını görünce, cariyesi Zilpayı Yakupa eş olarak verdi.
10. Zilpa Yakupa bir erkek çocuk doğurdu.
11. Lea, «Uğurum!» diyerek çocuğa Gad adını verdi.
12. Leanın cariyesi Zilpa Yakupa ikinci bir oğul doğurdu.
13. Lea, «Mutluyum!» dedi, «Kadınlar bana «Mutlu» diyecek.» Ve çocuğa Aşer adını verdi.
14. Ruben hasat mevsimi tarlaya gitti. Orada adamotu bulup annesi Leaya getirdi. Rahel Leaya, «Lütfen oğlunun getirdiği adamotundan bana da ver» dedi. biçiminde köke sahip, yenildiğinde cinsel gücü artırdığına inanılan bir bitki.
15. Lea, «Kocamı aldığın yetmez mi? Bir de oğlumun adamotunu mu istiyorsun?» diye karşılık verdi. Rahel, «Öyle olsun» dedi, «Oğlunun adamotuna karşılık kocam bu gece seninle yatsın.»
16. Akşamleyin Yakup tarladan dönerken Lea onu karşılamaya gitti. Yakupa, «Benimle yatacaksın» dedi, «Oğlumun adamotuna karşılık bu gece benimsin.» Yakup o gece onunla yattı.
17. Tanrı Leanın duasını işitti. Lea hamile kalıp Yakupa beşinci oğlunu doğurdu.
18. «Cariyemi kocama verdiğim için Tanrı beni ödüllendirdi» diyerek çocuğa İssakar adını verdi.
19. Lea yine hamile kaldı ve Yakupa altıncı oğlunu doğurdu.
20. «Tanrı bana iyi bir armağan verdi» dedi, «Artık kocam bana değer verir. Çünkü ona altı erkek çocuk doğurdum.» Ve çocuğa Zevulun adını verdi.
21. Bir süre sonra Lea bir kız doğurdu ve adını Dina koydu.
22. Tanrı Raheli anımsadı, onun duasını işiterek çocuk sahibi olmasını sağladı.
- 23-24. Rahel hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. «Tanrı utancımı kaldırdı. RAB bana bir oğul daha versin!» diyerek çocuğa Yusuffı adını verdi.
25. Rahel Yusufu doğurduktan sonra Yakup Lavana, «Beni gönder, evime, topraklarıma gideyim» dedi,
26. «Hizmetime karşılık karılarımı, çocuklarımı ver de gideyim. Sana nasıl hizmet ettiğimi biliyorsun.»
27. Lavan, «Eğer benden hoşnutsan, burada kal» dedi, «Çünkü fala bakarak anladım ki, RAB senin sayende beni kutsadı.
28. Alacağın neyse söyle, ödeyeyim.»
29. Yakup, «Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerine nasıl baktığımı biliyorsun» diye karşılık verdi,
30. «Ben gelmeden önce malın azdı. Sayemde RAB seni kutsadı, malın gitgide arttı. Ya kendi evim için ne zaman çalışacağım?»
31. Lavan, «Sana ne vereyim?» diye sordu. Yakup, «Bana bir şey verme» diye yanıtladı, «Eğer şu önerimi kabul edersen, yine sürünü güder, hayvanlarına bakarım:
32. Bugün bütün sürülerini yoklayıp noktalı veya benekli koyunları, kara kuzuları, benekli veya noktalı keçileri ayırayım. Ücretim bu olsun.
33. İleride bana verdiklerini denetlemeye geldiğinde, dürüst olup olmadığını kolayca anlayabilirsin. Noktalı ve benekli olmayan keçilerim, kara olmayan kuzularım varsa, onları çalmışım demektir.»
34. Lavan, «Kabul, söylediğin gibi olsun» dedi.

35. Ama o gün çizgili ve benekli tekeleri, noktalı ve benekli keçileri, beyaz keçilerin hepsini, bütün kara kuzuları ayırıp oğullarına teslim etti.
36. Sonra Yakuptan üç günlük yol kadar uzaklaştı. Yakup Lavanın kalan sürüsünü gütmeye devam etti.
37. Yakup aselbent, badem, çınar ağaçlarından taze dallar kesti. Dallarını soyarak beyaz çentikler açtı.
38. Soyduğu çubukları koyunların önüne, su içtikleri yalaklara koydu. Koyunlar su içmeye gelince çiftleşiyorlardı.
39. Çubukların önünde çiftleşince çizgili, noktalı, benekli yavrular doğuruyorlardı.
40. Yakup kuzuları ayırıp sürülerin yüzünü Lavanın çizgili, kara hayvanlarına döndürüyordu. Kendi sürülerini ayrı tutuyor, Lavanınkilerle karıştırmıyordu.
41. Sürüdeki güçlü hayvanlar kızışınca, Yakup çubukları onların gözü önüne, yalaklara koyuyordu ki, çubukların yanında çiftleşsinler.
42. Sürünün zayıf hayvanlarının önüneyse çubuk koymuyordu. Böylece zayıf hayvanları Lavan, güçlülere Yakup aldı.
43. Yakup alabildiğine zenginleşti. Çok sayıda sürü, erkek ve kadın köle, deve, eşek sahibi oldu.

1. Lavanın oğulları, «Yakup babamızın sahip olduğu her şeyi aldı» dediler, «Bütün varlığını babamıza ait şeylerden kazandı.» Yakup bu sözleri duyunca,
2. Lavanın kendisine karşı tutumunun eskisi gibi olmadığını anladı.
4. Bunun üzerine Yakup Rahelle Leayı sürüsünün bulunduğu kırlara çağırttı.
5. Onlara, «Bakıyorum, babanız bana eskisi gibi davranmıyor» dedi, «Ama babamın Tanrısı benimle birlikte.
6. Var gücümle babanıza hizmet ettiğimi bilirsiniz.
7. Ne yazık ki, babanız beni aldattı, ondan alacağımı on kez değiştirdi. Ama Tanrı bana kötülük etmesine izin vermedi.
8. Lavan, «Ücret olarak noktalı hayvanları al» deyince, bütün sürü noktalı doğurdu. «Ücret olarak çizgili olanları al» deyince de bütün sürü çizgili doğurdu.
9. Tanrı babanızın hayvanlarını aldı, bana verdi.
10. «Sürülerin çiftleştiği mevsimde bir düş gördüm. Çiftleşen tekeler çizgili, noktalı, kırçıldı.
11. Düşümde Tanrının meleği bana, «Yakup!» diye seslendi. «Buyur» dedim.
12. Bana, «Bak, bütün çiftleşen tekeler çizgili, noktalı ve kırçıl» dedi, «Çünkü Lavanın sana yaptıklarının hepsini gördüm.
13. Ben Beytelin Tanrısıyım. Hani orada bana anıt dikip meshetmiş, adak adamıştın. Kalk, bu ülkeden git, doğduğun ülkeye dön.»
14. Rahelle Lea, «Babamızın evinde hâlâ payımız, mirasımız var mı?» dediler,
15. «Onun gözünde artık yabancı değil miyiz? Çünkü bizi sattı. Bizim için ödenen bedelin hepsini yedi.
16. Tanrının babamızdan aldığı varlığın tümü bize ve çocuklarımıza aittir. Tanrı sana ne dediyse öyle yap.»
17. Böylece Yakup çocuklarını, karılarını develere bindirdi.
18. Bütün hayvanları önüne kattı; topladığı mallarla, Paddan-Aramda kazandığı hayvanlarla birlikte Kenan ülkesine, babası İshakın yanına gitmek üzere yola çıktı.
19. Lavan koyunlarını kırmaya gidince, Rahel babasının putlarını çaldı.
20. Yakup da kaçacağını söylemeyerek Aramlı Lavanı kandırdı.
21. Böylece kendisine ait her şeyi alıp kaçtı. Fırat Irmağını geçip Gilat dağlık bölgesine doğru gitti.
22. Üçüncü gün Yakupun kaçtığını Lavana bildirdiler.
23. Lavan yakınlarını yanına alıp Yakupun peşine düştü. Yedi gün sonra Gilat dağlık bölgesinde ona yetişti.
24. O gece Tanrı Aramlı Lavanın düşüne girerek ona, «Dikkatli ol!» dedi, «Yakupa ne iyi, ne kötü bir şey söyle.»
25. Lavan Yakupa yetişti. Yakup çadırını Gilat dağlık bölgesine kurmuştu. Lavan da yakınlarıyla birlikte çadırını aynı yere kurdu.
26. Yakupa, «Nedir bu yaptığın?» dedi, «Beni aldattın. Kızlarımı alıp savaş tutsağı gibi götürdün.
27. Neden gizlice kaçtın? Neden beni aldattın? Niçin bana söylemedin? Seni sevinçle, ezgilerle, tefle, lirle yolcu ederdim.
28. Torunlarımla, kızlarımla öpüşüp vedalaşmama izin vermedin. Aptallık ettin.
29. Size kötülük yapacak güçteyim, ama babanın Tanrısı dün gece bana, «Dikkatli ol!» dedi, «Yakupa ne iyi, ne kötü hiçbir şey söyleme.»
30. Babanın evini çok özlediğin için bizden ayrıldın. Ama ilahlarımı niçin çaldın?»
31. Yakup, «Korktum» diye karşılık verdi, «Kızlarını zorla elimden alırsın diye düşündüm.
32. İlahlarını kimde bulursan, o öldürülecektir. Yakınlarımızın önünde kendin ara, eşyalarımın arasında sana ait ne bulursan al.» Yakup ilahları Rahelin çaldığını bilmiyordu.
33. Lavan Yakupun, Leanın ve iki cariyenin çadırına baktıysa da ilahları bulamadı. Leanın çadırından çıkıp Rahelin çadırına girdi.
34. Rahel çaldığı putları devesinin semerine koymuş, üzerine oturmuştu. Lavan çadırını didik didik

aradıysa da putları bulamadı.

35. Rahel babasına, «Efendim, huzurunda kalkamadığım için kızma, âdet görüyorum da» dedi.

Lavan her yeri aradıysa da, putları bulamadı.

36. Yakup kendini tutamadı. Lavana çıkışarak, «Suçum ne?» diye sordu, «Ne günah işledim ki böyle öfkeyle peşime takıldın?

37. Bütün eşyalarımı aradın, kendine ait bir şey buldun mu? Varsa onu buraya, yakınlarımızın önüne koy. Onlar ikimiz hakkında karar versinler.

38. Yirmi yıl yanında kaldım. Koyunların, keçilerin hiç düşük yapmadı. Sürülerinin içinden bir tek koç yemedim.

39. Yabanıl hayvanların parçaladığını sana göstermedim, zararını ben çektim. Gece ya da gündüz çalınan her hayvanın karşılığını benden istedin.

40. Öyle bir durumdaydım ki, gündüz sıcak, gece kırağı yedi bitirdi beni. Gözüme uyku girmedi.

41. Yirmi yıl evinde böyle yaşadım. İki kızın için on dört yıl, sürün için altı yıl sana hizmet ettim. On kez alacağımı değiştirdin.

42. Babamın ve İbrahimin Tanrısı, İshakın taptığı Tanrı benden yana olmasaydı, beni eli boş gönderecektin. Tanrı çektiğim zorluğu, verdiğim emeği gördü ve dün gece seni uyardı.» de geçer.

43. Lavan, «Kadınlar benim kızlarım, çocuklar benim çocuklarım, sürüler benim sürülerim» diye karşılık verdi, «Burada gördüğün her şey bana ait. Kızlarıma ya da doğurdukları çocuklara bugün ne yapabilirim ki?

44. Gel anlaşalım. Aramıza tanık koyalım.»

45. Yakup bir taş alıp onu anıt olarak dikti.

46. Yakınlarına, «Taş toplayın» dedi. Adamlar topladıkları taşları bir yere yığdılar. Orada, yığının yanında yemek yediler.

47. Lavan taş yığınının Yegar-Sahaduta, Yakup ise Galet adını verdi. «Tanıklık yığını» anlamına gelir.

48. Lavan, «Bu yığın bugün aramızda tanık olsun» dedi. Bu yüzden yığına Galet adı verildi.

49. Mispa diye de anılır. Çünkü Lavan, «Birbirimizden uzak olduğumuz zaman RAB aramızda gözcülük etsin» dedi,

50. «Eğer kızlarıma kötü davranır, başka kadınlarla evlenirsen, yanımızda kimse olmasa bile Tanrı tanık olacaktır.»

51. Sonra, «İşte taş yığını, işte aramıza diktiğim anıt» dedi,

52. «Bu yığın ve anıt birer tanık olsun. Bu yığının ötesine geçip sana kötülük etmeyeceğim. Sen de bu yığını ve anıtı geçip bana kötülük etmeyeceksin.

53. İbrahimin, Nahorun ve babalarının Tanrısı aramızda yargıç olsun.» Yakup babası İshakın taptığı Tanrının adıyla ant içti.

54. Sonra dağda kurban kesip yakınlarını yemeğe çağırdı. Yemeği yiyip geceyi dağda geçirdiler.

55. Lavan sabah erkenden kalktı; torunlarını, kızlarını öpüp kutsadıktan sonra evine gitti.

1. Yakup yoluna devam ederken, Tanrının melekleriyle karşılaştı.
2. Onları görünce, «Tanrının ordugahı bu» diyerek oraya Mahanayim adını verdi.
3. Yakup Edom topraklarında, Seir ülkesinde yaşayan ağabeyi Esava önceden haberciler gönderdi.
4. Onlara şu buyruğu verdi: «Efendim Esava şöyle deyin: Kulun Yakup diyor ki, «Şimdiye kadar Lavanın yanında konuk olarak kaldım.
5. Öküzlere, eşeklere, davarlara, erkek ve kadın kölelere sahip oldum. Efendimi hoşnut etmek için önceden haber gönderiyorum.»
6. Haberciler geri dönüp Yakupa, «Ağabeyin Esavın yanına gittik» dediler, «Dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor.»
7. Yakup çok korktu, sıkıldı. Yanındaki adamları, davarları, sığırları, develeri iki gruba ayırdı.
8. «Esav gelir, bir gruba saldırırsa, hiç değilse öteki grup kurtulur» diye düşündü.
9. Sonra şöyle dua etti: «Ey atam İbrahimin, babam İshakın Tanrısı RAB! Bana, «Ülkene, akrabalarının yanına dön, seni başarılı kılacağım» diye söz verdin.
10. Bana gösterdiğin bunca iyiliğe, güvene layık değilim. Şeria Irmağını geçtiğimden değneğimden başka bir şeyim yoktu. Şimdi iki orduyla döndüm.
11. Yalvarırım, beni ağabeyim Esavdan koru. Gelip bana, çocuklarla annelerine saldırmasından korkuyorum.
12. «Seni kesinlikle başarılı kılacağım, soyunu denizin kumu gibi sayılamayacak kadar çoğaltacağım» diye söz vermiştin bana.»
- 13-15. Yakup geceyi orada geçirdi. Birlikte getirdiği hayvanlardan ağabeyi Esava armağan olarak iki yüz keçi, yirmi teke, iki yüz koyun, yirmi koç, yavrularıyla birlikte otuz dişi deve, kırk inek, on boğa, yirmi dişi, on erkek eşek ayırdı.
16. Bunları ayrı sürüler halinde kölelerine teslim ederek, «Önümden gidin, sürüler arasında boşluk bırakın» dedi.
17. Birinci köleye buyruk verdi: «Ağabeyim Esavla karşılaştığında, «Sahibin kim, nereye gidiyorsun? Önündeki bu hayvanlar kimin?» diye sorarsa,
18. «Kulun Yakupun» diyeceksin, «Efendisi Esava armağan olarak gönderiyor. Kendisi de arkamızdan geliyor.»
19. İkinci ve üçüncü köleye, sürülerin peşinden giden herkese aynı buyruğu verdi: «Esavla karşılaştığınızda aynı şeyleri söyleyeceksiniz.
20. «Kulun Yakup arkamızdan geliyor» diyeceksiniz.» «Önden göndereceğim armağanla onu yatıştırır, sonra kendisini görürüm. Belki beni bağışlar» diye düşünüyordu.
21. Böylece armağanı önden gönderip geceyi konakladığı yerde geçirdi.
22. Yakup o gece kalktı; iki karısını, iki cariyesini, on bir oğlunu yanına alıp Yabbuk Irmağının sığ yerinden karşıya geçti.
23. Onları geçirdikten sonra sahip olduğu her şeyi de karşıya geçirdi.
24. Böylece Yakup arkada yalnız kaldı. Bir adam gün ağarınca kadar onunla güreşti.
25. Yakupu yenemeyeceğini anlayınca, onun uyluk kemiğinin başına çarptı. Öyle ki, güreşirken Yakupun uyluk kemiği çıktı.
26. Adam, «Bırak beni, gün ağarıyor» dedi. Yakup, «Beni kutsamadıkça seni bırakmam» diye yanıtladı.
27. Adam, «Adın ne?» diye sordu. «Yakup.»
28. Adam, «Artık sana Yakup değil, İsrail denecek» dedi, «Çünkü Tanrıyla, insanlarla güreşip yendin.»
29. Yakup, «Lütfen adını söyler misin?» diye sordu. Ama adam, «Neden adımı soruyorsun?» dedi. Sonra Yakupu kutsadı.
30. Yakup, «Tanrıyla yüzyüze görüştüm, ama canım bağışlandı» diyerek oraya Peniel adını verdi.
31. Yakup Penielden ayrılırken güneş doğdu. Uyluğundan ötürü aksıyordu.
32. Bu nedenle İsraililer bugün bile uyluk kemiğinin üzerindeki siniri yemezler. Çünkü Yakup'un

uyluk kemiğinin başındaki sinire çarpılmıştı.

1. Yakup baktı, Esav dört yüz adamıyla birlikte geliyor. Çocukları Leayla Rahele ve iki cariyeye teslim etti.
2. Cariyelerle çocuklarını öne, Leayla çocuklarını arkaya, Rahelle Yusufu da en arkaya dizdi.
3. Kendisi hepsinin önüne geçti. Ağabeyine yaklaşırken yedi kez yere kapandı.
4. Ne var ki Esav koşarak onu karşıladı, kucaklayıp boynuna sarıldı, öptü. İkisi de ağlamaya başladı.
5. Esav kadınlarla çocuklara baktı. «Kim bu yanındakiler?» diye sordu. Yakup, «Tanrının kuluna lütfettiği çocuklar» dedi.
6. Cariyelerle yanlarındaki çocuklar yaklaşıp eğildiler.
7. Ardından Lea çocuklarıyla birlikte yaklaşıp eğildi. En son da Yusufu Rahel yaklaşım eğildi.
8. Esav, «Karşılaştığım öbür topluluğun anlamı neydi?» diye sordu. Yakup, «Efendimi hoşnut etmek için» diye yanıtladı.
9. Esav, «Benim yeterince malım var, kardeşim» dedi, «Senin malın sana kalsın.»
10. Yakup, «Olmaz, eğer sevgini kazandımsa, lütfen armağanımı kabul et» diye karşılık verdi, «Senin yüzünü görmek Tanrının yüzünü görmek gibi. Çünkü beni kabul ettin.
11. Lütfen sana gönderdiğim armağanı al. Tanrı bana öyle iyilik yaptı ki, her şeyim var.» Armağanı kabul ettirinceye kadar directti.
12. Esav, «Haydi yolumuza devam edelim» dedi, «Ben önünsıra gideceğim.»
13. Yakup, «Efendim, bilirsin, çocuklar narindir» dedi, «Yanımdaki koyunların, sığırların yavruları var. Hayvanları bir gün daha yürümeye zorlarsak hepsi ölür.
14. Efendim, lütfen sen kulunun önünden git. Ben hayvanlarla çocuklara ayak uydurarak yavaş yavaş geleceğim. Seirde efendime yetişirim.»
15. Esav, «Yanımdaki adamlardan birkaçını yanına vereyim» dedi. Yakup, «Niçin?» diye sordu, «Ben yalnızca seni hoşnut etmek istiyorum.»
16. Esav o gün Seire dönmek üzere yola koyuldu.
17. Yakupsa Sukkota gitti. Orada kendine ev, hayvanlarına barınaklar yaptı. Bu yüzden oraya Sukkot adını verdi.
18. Yakup güvenlik içinde Paddan-Aramdan Kenan ülkesine, Şekem Kentine vardı. Kentin yakınında konakladı.
19. Çadırını kurduğu arsayı Şekemin babası Hamorun oğullarından yüz parça gümüşefö aldı.
20. Orada bir sunak kurarak El-Elohe-İsrail adını verdi. ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi. gelir.

1. Leayla Yakupun kızı Dina bir gün yöre kadınlarını ziyarete gitti.
2. O bölgenin beyi Hivli Hamorun oğlu Şekem Dinayı görünce tutup ırzına geçti.
3. Yakupun kızına gönlünü kaptırdı. Dinayı sevdi ve ona nazik davrandı.
4. Babası Hamora, «Bu kızı bana eş olarak al» dedi.
5. Yakup kızı Dinanın kirletildiğini duyduğunda, oğulları kırdaki hayvanların başındaydı. Yakup onlar gelinceye kadar konuşmadı.
6. Bu arada Şekemin babası Hamor konuşmak için Yakupun yanına gitti.
7. Yakupun oğulları olayı duyar duymaz kırdan döndüler. Üzüntülü ve çok öfkeliydiler. Çünkü Şekem Yakupun kızıyla yatarak İsrailin onurunu kırmıştı. Böyle bir şey olmamalıydı.
8. Hamor onlara, «Oğlum Şekemin gönlü kızınızda» dedi, «Lütfen onu oğluma eş olarak verin.
9. Bizimle akraba olun. Birbirimize kız verip kız alalım.
10. Bizimle birlikte yaşayın. Ülke önünüzde, nereye isterseniz yerleşin, ticaret yapın, mülk edinin.»
11. Şekem de Dinanın babasıyla kardeşlerine, «Bana bu iyiliği yapın, ne isterseniz veririm» dedi,
12. «Ne kadar başlık ve armağan isterseniz isteyin, dilediğiniz her şeyi vereceğim. Yeter ki, kızı bana eş olarak verin.»
13. Kızkardeşleri Dinanın ırzına geçildiği için, Yakupun oğulları Şekemle babası Hamora aldatıcı bir yanıt verdiler.
14. «Olmaz, kızkardeşimizi sünnetsiz bir adama veremeyiz» dediler, «Bizim için utanç olur.
15. Ancak şu koşulla kabul ederiz: Bütün erkekleriniz bizim gibi sünnet olursa,
16. birbirimize kız verip kız alabiliriz. Sizinle birlikte yaşar, bir halk oluruz.
17. Eğer kabul etmez, sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.»
18. Bu öneri Hamorla oğlu Şekeme iyi göründü.
19. Ailesinde en saygın kişi olan genç Şekem öneriyi yerine getirmekte gecikmedi. Çünkü Yakupun kızına aşıkı.
20. Hamorla oğlu Şekem durumu kent halkına bildirmek için kentin kapısına gittiler.
21. «Bu adamlar bize dostluk gösteriyor» dediler, «Ülkemizde yaşasınlar, ticaret yapsınlar. Topraklarımız geniş, onlara da yeter, bize de. Birbirimize kız verip kız alabiliriz.
22. Yalnız, şu koşulla bizimle birleşmeyi, birlikte yaşamayı kabul ediyorlar: Bizim erkeklerin de kendileri gibi sünnet olmasını istiyorlar.
23. Böylece bütün sürüleri, malları, öbür hayvanları da bizim olur, değil mi? Gelin onlarla anlaşalım, bizimle birlikte yaşasınlar.»
24. Kent kapısından geçen herkes Hamorla oğlu Şekemin söylediklerini kabul etti ve kentteki bütün erkekler sünnet oldu.
25. Üçüncü gün erkekler daha sünnetin acısını çekerken, Yakupun oğullarından ikisi -Dinanın kardeşleri Şimonla Levi- kılıçlarını kuşanıp kuşku uyandırmadan kente girip bütün erkekleri kılıçtan geçirdiler.
26. Hamorla oğlu Şekemi de öldürdüler. Dinayı Şekemin evinden alıp gittiler.
27. Sonra Yakupun bütün oğulları cesetleri soyup kenti yağmaladılar. Çünkü kızkardeşlerini kirletmişlerdi.
28. Kentteki ve kırdaki davarları, sığırları, eşekleri ele geçirdiler.
29. Bütün mallarını, çocuklarını, kadınlarını aldılar, evlerindeki her şeyi yağmaladılar.
30. Yakup, Şimonla Leviye, «Bu ülkede yaşayan Kenanlılarla Perizlileri bana düşman ettiniz, başımı belaya soktunuz» dedi, «Sayıca azız. Eğer birleşir, bana saldırırlarsa, ailemle birlikte yok olurum.»
31. Şimon'la Levi, «Kızkardeşimize bir fahişe gibi mi davranmalıydı?» diye karşılık verdiler.

1. Tanrı Yakupa, «Git, Beytele yerleş» dedi, «Ağabeyin Esavdan kaçarken sana görünen Tanrıya orada bir sunak yap.»
2. Yakup ailesine ve yanındakilere, «Yabancı ilahlarınızı atın» dedi, «Kendinizi arındırıp giysilerinizi değiştirin.
3. Beytele gidelim. Sıkıntı çektiğim günlerde yakarışımı duyan, gittiğim her yerde benimle birlikte olan Tanrıya orada bir sunak yapacağım.»
4. Böylece herkes yabancı ilahlarını, kulaklarındaki küpeleri Yakupa verdi. Yakup bunları Şekem yakınlarında bir yabancı fıstık ağacının altına gömdü.
5. Sonra göçtüler. Çevre kentlerde yaşayan halk peşlerine düşmedi, çünkü hepsini Tanrı korkusu sarmıştı.
6. Yakup adamlarıyla birlikte Kenan ülkesindeki Luz -Beytel- Kentine geldi.
7. Bir sunak yaparak oraya El-Beytel adını verdi. Çünkü ağabeyinden kaçarken Tanrı orada kendisine görünmüştü.
8. Rebekanın dadısı Debora ölünce Beytelin güneyindeki meşe ağacının altına gömüldü. Bu yüzden ağaca Allon-Bakut adı verildi.
9. Yakup Paddan-Aramdan dönünce, Tanrı ona yine görünerek onu kutsadı.
10. «Sana Yakup diyorlar, ama bundan böyle adın Yakup değil, İsrail olacak» diyerek onun adını İsrail'ş koydu.
11. «Ben Her Şeye Gücü Yeten Tanrıyım» dedi, «Verimli ol, çoğal. Senden bir ulus ve uluslar topluluğu doğacak. Kralların atası olacaksın.
12. İbrahime, İshaka verdiğim toprakları sana verecek, senden sonra da soyuna bağışlayacağım.»
13. Sonra Tanrı Yakuptan ayrılarak onunla konuştuğu yerden yukarı çekildi.
14. Yakup Tanrının kendisiyle konuştuğu yere taş bir anıt dikti. Üzerine dökmelik sunu ve zeytinyağı döktü.
15. Oraya, Tanrının kendisiyle konuştuğu yere Beytel adını verdi.
16. Sonra Beytelden göçtüler. Efrata varmadan Rahel doğum yaptı. Doğum yaparken çok sancı çekti.
17. O sancı çekerken, ebesi, «Korkma!» dedi, «Bir oğlun daha oluyor.»
18. Ama Rahel ölmek üzereydi. Can verirken oğlunun adını Ben-Oni koydu. Babası ise çocuğa Benyaminfü adını verdi. anlamına gelir.
19. Rahel öldü ve Efrat -Beytlehem- yolunda gömüldü.
20. Yakup Rahelin mezarına bir taş dikti. Bu mezar taşı bugüne kadar kaldı.
21. İsrail yine göçtü ve Eder Kulesinin ötesinde konakladı.
22. İsrail o bölgede yaşarken Ruben babasının cariyesi Bilhayla yattı. İsrail bunu duyunca çok kızdı. «Bunu duydu».
23. Yakup'un on iki oğlu vardı. Leanın oğulları: Ruben -Yakup'un ilk oğlu- Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun.
24. Rahelin oğulları: Yusuf, Benyamin.
25. Rahelin cariyesi Bilhanın oğulları: Dan, Naftali.
26. Leanın cariyesi Zilpanın oğulları: Gad, Aşer. Yakup'un Paddan-Aramda doğan oğulları bunlardır.
27. Yakup, İshakla İbrahim'in de yabancı olarak kalmış olduğu, bugün Hevron denen Kiryat-Arba yakınlarındaki Mamreye, babası İshakın yanına gitti.
28. İshak yüz seksen yıl yaşadı.
29. Kocamış, yaşama doymuş olarak son soluğunu verdi. Ölüp halkına kavuştu. Oğulları Esav'la Yakup onu gömdüler.

1. Esavın, yani Edomun öyküsü:
2. Esav şu Kenanlı kızlarla evlendi: Hititli Elonun kızı Âda; Hivli Sivonun torunu, Ânanın kızı Oholivama;
3. Nevayotun kızkardeşi, İsmailin kızı Basemat.
4. Âda Esava Elifazı, Basemat Reueli,
5. Oholivama Yeuş, Yalam ve Korahı doğurdu. Esavın Kenan ülkesinde doğan oğulları bunlardı.
6. Esav karılarını, oğullarını, kızlarını, evindeki bütün adamlarını, hayvanlarının hepsini, Kenan ülkesinde kazandığı malların tümünü alıp kardeşi Yakuptan ayrıldı, başka bir ülkeye gitti.
7. Birlikte yaşayamayacak kadar çok malları vardı. Yabancı olarak yaşadıkları bu topraklar davalarına yetmiyordu.
8. Esav -Edom- Seir dağlık bölgesine yerleşti.
9. Seir dağlık bölgesine yerleşen Edomluların atası Esavın soyu:
10. Esavın oğullarının adları şunlardır: Esavın karılarından Âdanın oğlu Elifaz, Basematın oğlu Reuel.
11. Elifazın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Gatam, Kenaz.
12. Timna Esavın oğlu Elifazın cariyesiydi. Elifaza Amaleki doğurdu. Bunlar Esavın karısı Âdanın torunlarıdır.
13. Reuelin oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Esavın karısı Basematın torunlarıdır.
14. Sivonun torunu ve Ânanın kızı olan Esavın karısı Oholivamanın Esava doğurduğu oğullar şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah.
15. Esav oğullarının boy beyleri şunlardır: Esavın ilk oğlu Elifazın oğulları: Teman, Omar, Sefo, Kenaz,
16. Korah, Gatam, Amalek. Bunlar Edom ülkesinde Elifazın soyundan beylerdi ve Âdanın torunlarıydı.
17. Esav oğlu Reuelin oğulları şunlardır: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza. Bunlar Edom ülkesinde Reuelin soyundan gelen beylerdi ve Esavın karısı Basematın torunlarıydı.
18. Esavın karısı Oholivamanın oğulları şunlardır: Yeuş, Yalam, Korah. Bunlar Ânanın kızı olan Esavın karısı Oholivamanın soyundan gelen beylerdi.
19. Bunların hepsi Esavın -Edomun- oğullarıdır. Yukardakiler de onların beyleridir.
20. Ülkede yaşayan Horlu Seirin oğulları şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Âna,
21. Dişon, Eser, Dişan. Seirin Edomda beylik eden Horlu oğulları bunlardı.
22. Lotanın oğulları: Hori, Hemam. Timna Lotanın kızkardeşiydi.
23. Şovalın oğulları: Alvan, Manahat, Eval, Şefo, Onam.
24. Sivonun oğulları: Aya ve Âna. Babası Sivonun eşeklerini güderken çölde sıcak su kaynakları bulan Ânadır bu.
25. Ânanın çocukları şunlardı: Dişon ve Ânanın kızı Oholivama.
26. Dişonun oğulları şunlardı: Hemdan, Eşban, Yitran, Keran.
27. Eserin oğulları şunlardı: Bilhan, Zaavan, Akan.
28. Dişanın oğulları şunlardı: Ūs, Aran.
29. Horlu boy beyleri şunlardı: Lotan, Şoval, Sivon, Âna,
30. Dişon, Eser, Dişan. Seir ülkesindeki Horlu boy beyleri bunlardı.
31. İsrailileri yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edomu şu krallar yönetti:
32. Beor oğlu Bala Edom Kralı oldu. Kentinin adı Dinhavaydı.
33. Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.
34. Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kralı oldu.
35. Huşam ölünce, Midyanı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kralı oldu. Kentinin adı Avitti.
36. Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.
37. Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.
38. Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti.

39. Akbor oğlu Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Pauydu. Karısı, Me-Zahav kızı Matretin kızı Mehetaveldi.
40. Boylarına ve bölgelerine göre Esavın soyundan gelen beylerin adları şunlardı: Timna, Alva, Yetet,
41. Oholivama, Ela, Pinon,
42. Kenaz, Teman, Mivsar,
43. Magdiel, İram. Sahip oldukları ülkede yaşadıkları yerlere adlarını veren Edom beyleri bunlardı. Edomlular'ın atası Esav'dı.

1. Yakup babasının yabancı olarak kalmış olduğu Kenan ülkesinde yaşadı.
2. Yakup soyunun öyküsü: Yusuf on yedi yaşında bir gençti. Babasının karıları Bilha ve Zilpadan olan üvey kardeşleriyle birlikte sürü güdüyordu. Kardeşlerinin yaptığı kötülükleri babasına ulaştırırdı.
3. İsrail Yusufu öbür oğullarının hepsinden çok severdi. Çünkü Yusuf onun yaşlılığında doğmuştu. Yusufu uzun, renkli bir giysi yaptırmıştı.
4. Yusufun kardeşleri babalarının onu kendilerinden çok sevdiğini görünce, ondan nefret ettiler. Yusufu tatlı söz söylemez oldular.
5. Yusuf bir düş gördü. Bunu kardeşlerine anlatınca, ondan daha çok nefret ettiler.
6. Yusuf, «Lütfen gördüğüm düşü dinleyin!» dedi,
7. «Tarlada demet bağlıyorduk. Ansızın benim demetim kalkıp dikildi. Sizinkilerse, çevresine toplanıp önünde eğildiler.»
8. Kardeşleri, «Başımıza kral mı olacaksınız? Bizi sen mi yöneteceksin?» dediler. Düşlerinden, söylediklerinden ötürü ondan büsbütün nefret ettiler.
9. Yusuf bir düş daha görüp kardeşlerine anlattı. «Dinleyin, bir düş daha gördüm» dedi, «Güneş, ay ve on bir yıldız önümde eğildiler.»
10. Yusuf babasıyla kardeşlerine bu düşü anlatınca, babası onu azarladı: «Ne biçim düş bu?» dedi, «Ben, annen, kardeşlerin gelip önünde yere mi eğileceğiz yani?»
11. Kardeşleri Yusufu kıskanıyordu, ama bu olay babasının aklına takıldı.
12. Bir gün Yusufun kardeşleri babalarının sürüsünü gütmek için Şekeme gittiler.
13. İsrail Yusufu, «Kardeşlerin Şekemde sürü güdüyorlar» dedi, «Gel seni de onların yanına göndereyim.» Yusuf, «Hazırım» diye yanıtladı.
14. Babası, «Git kardeşlerine ve sürüye bak» dedi, «Her şey yolunda mı, değil mi, bana haber getir.» Böylece onu Hevron Vadisinden gönderdi. Yusuf Şekeme vardı.
15. Kırdan dolaşırken bir adam onu görüp, «Ne arıyorsun?» diye sordu.
16. Yusuf, «Kardeşlerimi arıyorum» diye yanıtladı, «Buralarda sürü güdüyorlar. Nerede olduklarını biliyor musun?»
17. Adam, «Buradan ayrıldılar» dedi, «Dotana gidelim» dediklerini duydum.» Böylece Yusuf kardeşlerinin peşinden gitti ve Dotanda onları buldu.
18. Kardeşleri onu uzaktan gördüler. Yusuf yanlarına varmadan, onu öldürmek için düzen kurdular.
19. Birbirlerine, «İşte düş hastası geliyor» dediler,
20. «Hadi onu öldürüp kuyulardan birine atalım. Yabanıl bir hayvan yedi deriz. Bakalım o zaman düşleri ne olacak!»
21. Ruben bunu duyunca Yusufu kurtarmaya çalıştı: «Canına kıymayın» dedi,
22. «Kan dökmeyin. Onu şu ıssız yerdeki kuyuya atın, ama kendisine dokunmayın.» Amacı Yusufu kurtarıp babasına geri götürmekti.
23. Yusuf yanlarına varınca, kardeşleri sırtındaki renkli uzun giysiyi çekip çıkardılar
24. ve onu susuz, boş bir kuyuya attılar.
25. Yemek yemek için oturduklarında, Gilat yönünden bir İsmaili kervanının geldiğini gördüler. Develeri kitre, pelesenk, laden yüklüydü. Mısra gidiyorlardı.
26. Yahuda, kardeşlerine, «Kardeşimizi öldürür, suçumuzu gizlersek ne kazanırız?» dedi,
27. «Gelin onu İsmaililere satalım. Böylece canına dokunmamış oluruz. Çünkü o kardeşimizdir, aynı kan taşıyoruz.» Kardeşleri kabul etti.
28. Midyanlı tüccarlar oradan geçerken, kardeşleri Yusufu kuyudan çekip çıkardılar, yirmi gümüşe İsmaililere sattılar. İsmaililer Yusufu Mısra götürdüler.
29. Kuyuya geri dönen Ruben Yusufu orada göremeyince üzüntüden giysilerini yırttı.
30. Kardeşlerinin yanına gidip, «Çocuk orada yok» dedi, «Ne yapacağım şimdi ben?»
31. Bunun üzerine bir teke keserek Yusufun renkli uzun giysisini kanına buladılar.
32. Giysiyi babalarına götürerek, «Bunu bulduk» dediler, «Bak, bakalım, oğlunun mu, değil mi?»
33. Yakup giysiyi tanıdı, «Evet, bu oğlumun giysisi» dedi, «Onu yabanıl bir hayvan yemiş olmalı.

Yusufu parçalamış olsa gerek.»»

34. Yakup üzüntüden giysilerini yırttı, beline çul sardı, oğlu için uzun süre yas tuttu.

35. Bütün oğulları, kızları onu avutmaya çalıştılsa da o avunmak istemedi. «Oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak gideceğim» diyerek oğlu için ağlamaya devam etti.

36. Bu arada Midyanlılar da Yusuf'u Mısır'da firavunun bir görevlisine, muhafız birliği komutanı Potifar'a sattılar.

1. O sıralarda Yahuda kardeşlerinden ayrılarak Adullamlı Hira adında bir adamın yanına gitti.
2. Orada Kenanlı bir kızla karşılaştı. Kızın babasının adı Şuaydı. Yahuda kızla evlendi.
3. Kadın hamile kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Yahuda ona Er adını verdi.
4. Kadın yine hamile kaldı, bir erkek çocuk daha doğurdu, adını Onan koydu.
5. Yine bir erkek çocuk doğurdu, adını Şela koydu. Şela doğduğu zaman Yahuda Kezivdeydi.
6. Yahuda ilk oğlu Er için bir kadın aldı. Kadının adı Tamardı.
7. Yahudanın ilk oğlu Er, RABbin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.
8. Yahuda Onana, «Kardeşinin karısıyla evlen» dedi, «Kayınbiraderlik görevini yap. Kardeşinin soyunu sürdür.»
9. Ama Onan doğacak çocukların kendisine ait olmayacağını biliyordu. Bu yüzden ne zaman kardeşinin karısıyla yatsa, kardeşine soy yetiştirmemek için menisini yere boşaltıyordu.
10. Bu yaptığı RABbin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu da öldürdü.
11. Bunun üzerine Yahuda, gelini Tamara, «Babanın evine dön» dedi, «Oğlum Şela büyüünceye kadar orada dul olarak yaşa.» Yahuda, «Şela da kardeşleri gibi ölebilir» diye düşünüyordu. Böylece Tamar babasının evine döndü.
12. Uzun süre sonra Şuanın kızı olan Yahudanın karısı öldü. Yahuda yası bittikten sonra arkadaşı Adullamlı Hirayla birlikte Timnaya, sürüsünü kırkınların yanına gitti.
13. Tamara, «Kayınbaban sürüsünü kırmak için Timnaya gidiyor» diye haber verdiler.
14. Tamar üzerindeki dul giysilerini çıkardı. Peçesini örttü, sarınıp Timna yolu üzerindeki Enayim Kapısında oturdu. Çünkü Şela büyüdüğü halde onunla evlenmesine izin verilmediğini görmüştü.
15. Yahuda onu görünce fahişe sandı. Çünkü yüzü örtülüydü.
16. Yolun kenarına, ona doğru seğirterek, kendi gelini olduğunu bilmeden, «Hadi gel, seninle yatmak istiyorum» dedi. Tamar, «Seninle yatarsam, bana ne vereceksin?» diye sordu.
17. Yahuda, «Sürümünden sana bir oğlak göndereyim» dedi. Tamar, «Oğlağı gönderinceye kadar rehin olarak bana bir şey verebilir misin?» dedi.
18. Yahuda, «Ne vereyim?» diye sordu. Tamar, «Mührünü, kaytanını ve elindeki değneği» diye yanıtladı. Yahuda bunları verip onunla yattı. Tamar hamile kaldı.
19. Gidip peçesini çıkardı, yine dul giysilerini giydi.
20. Bu arada Yahuda rehin bıraktığı eşyaları geri almak için Adullamlı arkadaşıyla kadına bir oğlak gönderdi. Ne var ki arkadaşı kadını bulamadı.
21. O çevrede yaşayanlara, «Enayimde, yol kenarında bir fahişe vardı, nerede o?» diye sordu. «Burada öyle bir kadın yok» diye karşılık verdiler.
22. Bunun üzerine Yahudanın yanına dönerek, «Kadını bulamadım» dedi, «O çevrede yaşayanlar da «Burada fahişe yok» dediler.»
23. Yahuda, «Varsın eşyalar onun olsun» dedi, «Kimseyi kendimize güldürmeyelim. Ben oğlağı gönderdim, ama sen kadını bulamadın.»
24. Yaklaşık üç ay sonra Yahudaya, «Gelinin Tamar zina etmiş, şu anda hamile» diye haber verdiler. Yahuda, «Onu dışarıya çıkarıp yakın» dedi.
25. Tamar dışarı çıkarılınca, kayınbabasına, «Ben bu eşyaların sahibinden hamile kaldım» diye haber gönderdi, «Lütfen şunlara bak. Bu mühür, kaytan, değnek kime ait?»
26. Yahuda eşyaları tanıdı. «O benden daha doğru bir kişi» dedi, «Çünkü onu oğlum Şelaya almadım.» Bir daha onunla yatmadı.
27. Doğum vakti gelince Tamarın rahminde ikiz olduğu anlaşıldı.
28. Doğum yaparken ikizlerden biri elini dışarı çıkardı. Ebe çocuğun elini yakalayıp bileğine kırmızı bir iplik bağladı, «Bu önce doğdu» dedi.
29. Ne var ki, çocuk elini içeri çekti, o sırada da kardeşi doğdu. Ebe, «Kendine böyle mi gedik açtın?» dedi. Bu yüzden çocuğa Peres adı kondu.
30. Sonra bileğine kırmızı iplik bağlı kardeşi doğdu. Ona da Zerah adı verildi.

1. İsmaililer Yusufu Mısıra götürmüştü. Firavunun görevlisi, muhafız birliği komutanı Mısırlı Potifar onu İsmaililerden satın almıştı.
3. Efendisi RABbin Yusuf'la birlikte olduğunu, yaptığı her işte onu başarılı kıldığını gördü.
4. Yusuftan hoşnut kalarak onu özel hizmetine aldı. Evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu ona verdi.
5. Yusuf'un evinin ve sahip olduğu her şeyin sorumlusu atadığı andan itibaren RAB Yusuf sayesinde Potifarın evini kutsadı. Evini, tarlasını, kendisine ait her şeyi bereketli kıldı.
6. Potifar sahip olduğu her şeyin sorumluluğunu Yusuf'a verdi; yediği yemek dışında hiçbir şeyle ilgilenmedi. Yusuf güzel yapılı, yakışıklıydı.
7. Bir süre sonra efendisinin karısı ona göz koyarak, «Benimle yat» dedi.
8. Ama Yusuf reddetti. «Ben burada olduğum için efendim evdeki hiçbir şeyle ilgilenme gereğini duymuyor» dedi, «Sahip olduğu her şeyin yönetimini bana verdi.
9. Bu evde ben de onun kadar yetkiliyim. Senin dışında hiçbir şeyi benden esirgemedi. Sen onun karısısın. Nasıl böyle bir kötülük yapar, Tanrıya karşı günah işlerim?»
10. Potifarın karısı her gün kendisiyle yatması ya da birlikte olması için direttiyse de, Yusuf onun isteğini kabul etmedi.
11. Bir gün Yusuf olağan işlerini yapmak üzere eve gitti. İçerde ev halkından hiç kimse yoktu.
12. Potifarın karısı Yusufun giysisini tutarak, «Benimle yat» dedi. Ama Yusuf giysisini onun elinde bırakıp evden dışarı kaçtı.
13. Kadın Yusufun giysisini bırakıp kaçtığını görünce,
14. uşaklarını çağırdı. «Bakın şuna!» dedi, «Kocamın getirdiği bu İbrani bizi rezil etti. Yanıma geldi, benimle yatmak istedi. Ben de bağırdım.
15. Bağırdığımı duyunca giysisini yanımda bırakıp dışarı kaçtı.»
16. Efendisi eve gelinceye kadar Yusufun giysisini yanında alıkoydu.
17. Ona da aynı şeyleri anlattı: «Buraya getirdiğin İbrani köle yanıma gelip beni aşağılamak istedi.
18. Ama ben bağırdıca giysisini yanımda bırakıp kaçtı.»
19. Karısının, «Kölen bana böyle yaptı» diyerek anlattıklarını duyunca, Yusufun efendisinin öfkesi tepesine çıktı.
20. Yusufu yakalayıp zindana, kralın tutsaklarının bağlı olduğu yere attı. Ama Yusuf zindandayken
21. RAB onunla birlikteydi. Ona iyilik etti. Zindancıbaşı Yusuftan hoşnut kaldı.
22. Bütün tutsakların yönetimini ona verdi. Zindanda olup biten her şeyden Yusuf sorumluydu.
23. Zindancıbaşı Yusuf'un sorumlu olduğu işlerle hiç ilgilenmezdi. Çünkü RAB Yusuf'la birlikteydi ve yaptığı her işte onu başarılı kılıyordu.

1. Bir süre sonra Mısır Kralının sakisiyle fırıncısı efendilerini gücendirdiler.
2. Firavun bu iki görevlisine, baş sakiyle fırıncıbaşına öfkeleni.
3. Onları muhafız birliğı komutanının evinde, Yusufun tutsak olduğı zindanda göz altına aldı.
4. Muhafız birliğı komutanı Yusufu onların hizmetine atadı. Bir süre zindanda kaldılar.
5. Firavunun sakisiyle fırıncısı tutsak oldukları zindanda aynı gece birer düşün gördüler. Düşleri farklı anlamlar taşıyordu.
6. Sabah Yusuf yanlarına gittiğinde, onları tedirgin gördü.
7. Efendisinin evinde, kendisiyle birlikte zindanda kalan firavunun görevlilerine, «Niçin suratınız asık bugün?» diye sordu.
8. «Düş gördük ama yorumlayacak kimse yok» dediler. Yusuf, «Yorum Tanrıya özgü değil mi?» dedi, «Lütfen düşünüzü bana anlatın.»
9. Baş saki düşünü Yusufu anlattı: «Düşümde önümde bir asma gördüm.
10. Üç çubuğı vardı. Tomurcuklar açar açmaz çiçeklendi, salkım salkım üzüm verdi.
11. Firavunun kâsesi elimdeydi. Üzümleri alıp firavunun kâsesine sıktım. Sonra kâseyi ona verdim.»
12. Yusuf, «Bu şu anlama gelir» dedi, «Üç çubuk üç gün demektir.
13. Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkaracak, yine eski görevine döneceksin. Geçmişte olduğı gibi yine ona sakilik yapacaksın.
14. Ama her şey yolunda giderse, lütfen beni anımsa. Bir iyilik yap, firavuna benden söz et. Çıkar beni bu zindandan.
15. Çünkü ben İbrani ülkesinden zorla kaçırıldım. Burada da zindana atılacak bir şey yapmadım.»
16. Fırıncıbaşı bu iyi yorumu duyunca, Yusufu, «Ben de bir düşün gördüm» dedi, «Başımın üstünde üç sepet beyaz ekmek vardı.
17. En üstteki sepette firavun için pişirilmiş çeşitli pastalar vardı. Kuşlar başımın üstündeki sepette pastaları yiyorlardı.»
18. Yusuf, «Bu şu anlama gelir» dedi, «Üç sepet üç gün demektir.
19. Üç gün içinde firavun seni zindandan çıkarıp ağaca asacak. Kuşlar etini yiyecekler.»
20. Üç gün sonra, firavun doğum gününde bütün görevlilerine bir şölen verdi. Görevlilerinin önünde baş sakisiyle fırıncıbaşını zindandan çıkardı.
- 21-22. Yusufun yaptığı yoruma uygun olarak baş sakisini eski görevine atadı. Baş saki firavuna şarap sunmaya başladı. Ama firavun fırıncıbaşını astırdı.
23. Gelgelelim, baş saki Yusuf'u anımsamadı, unuttu gitti.

1. Tam iki yıl sonra firavun bir düş gördü: Nil Irmağının kıyısında duruyordu.
2. İrmaktan güzel ve semiz yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.
3. Sonra yedi çirkin ve cılız inek çıktı. Irmağın kıyısında öbür ineklerin yanında durdular.
4. Çirkin ve cılız inekler güzel ve semiz yedi ineği yiyince, firavun uyandı.
5. Yine uykuya daldı, bu kez başka bir düş gördü: Bir sapta yedi güzel ve dolgun başak bitti.
6. Sonra, cılız ve doğu rüzgarıyla kavrulmuş yedi başak daha bitti.
7. Cılız başaklar, yedi güzel ve dolgun başağı yuttular. Firavun uyandı, düş gördüğünü anladı.
8. Sabah uyandığında kaygılıydı. Bütün Mısırlı büyücüleri, bilgeleri çağırttı. Onlara gördüğü düşleri anlattı. Ama hiçbirisi firavunun düşlerini yorumlayamadı.
9. Bu arada baş saki firavuna, «Bugün suçumu itiraf etmeliyim» dedi,
10. «Kullarına -bana ve fırıncıbaşına- öfkelenince bizi zindana, muhafız birliği komutanının evine kapattın.
11. Bir gece ikimiz de düş gördük. Düşlerimiz farklı anlamlar taşıyordu.
12. Orada bizimle birlikte muhafız birliği komutanının kölesi İbrani bir genç vardı. Gördüğümüz düşleri ona anlattık. Bize bir yorumladı.
13. Her şey onun yorumladığı gibi çıktı: Ben görevime döndüm, fırıncıbaşısıya asıldı.»
14. Firavun Yusufu çağırttı. Hemen onu zindandan çıkardılar. Yusuf tıraş olup giysilerini değiştirdikten sonra firavunun huzuruna çıktı.
15. Firavun Yusufu, «Bir düş gördüm» dedi, «Ama kimse yorumlayamadı. Duyduğum her düşü yorumlayabildiğini işittim.»
16. Yusuf, «Ben yorumlayamam» dedi, «Firavuna en uygun yorumu Tanrı yapacaktır.»
17. Firavun Yusufu anlatmaya başladı: «Düşümde bir ırmak kıyısında duruyordum.
18. İrmaktan semiz ve güzel yedi inek çıktı. Sazlar arasında otlamaya başladılar.
19. Sonra arık, çirkin, cılız yedi inek daha çıktı. Mısırdaki onlar kadar çirkin inek görmedim.
20. Cılız ve çirkin inekler ilk çıkan yedi semiz ineği yedi.
21. Ancak kötü görünüşleri değişmedi. Sanki bir şey yememiş gibi görünüyorlardı. Sonra uyandım.
22. «Bir de düşümde bir sapta dolgun ve güzel yedi başak bittiğini gördüm.
23. Sonra solgun, cılız, doğu rüzgarının kavurduğu yedi başak daha bitti.
24. Cılız başaklar yedi güzel başağı yuttular. Büyücülere bunu anlattım. Ama hiçbirisi yorumlayamadı.»
25. Yusuf, «Efendim, iki düş de aynı anlamı taşıyor» dedi, «Tanrı ne yapacağını sana bildirmiş.
26. Yedi güzel inek yedi yıl demektir. Yedi güzel başak da yedi yıldır. Aynı anlama geliyor.
27. Daha sonra çıkan yedi cılız, çirkin inek ve doğu rüzgarının kavurduğu yedi solgun başaksa yedi yıl kıtlık olacağı anlamına gelir.
28. «Söylediğim gibi, Tanrı ne yapacağını sana göstermiş.
29. Mısırdaki yedi yıl bolluk olacak.
30. Sonra yedi yıl öyle bir kıtlık olacak ki, bolluk yılları hiç anımsanmayacak. Çünkü kıtlık ülkeyi kasıp kavuracak.
31. Ardından gelen kıtlık bolluğu unutturacak, çünkü çok şiddetli olacak.
32. Bu konuda iki kez düş görmenin anlamı, Tanrının kesin kararını verdiğini ve en kısa zamanda uygulayacağını gösteriyor.
33. «Şimdi firavunun akıllı, bilgili bir adam bulup onu Mısırın başına getirmesi gerekir.
34. Ülke çapında adamlar görevlendirmeli, bunlar yedi bolluk yılı boyunca ürünlerin beşte birini toplamalı.
35. Gelecek verimli yılların bütün yiyeceğini toplasınlar, firavunun yönetimi altında kentlerde depolayıp korusunlar.
36. Bu yiyecek, gelecek yedi kıtlık yılı boyunca Mısırdaki ihtiyat olarak kullanılacak, ülke kıtlıktan kırılmayacak.»
37. Bu öneri firavunla görevlilerine iyi göründü.

38. Firavun görevlilerine, «Bu adam gibi Tanrı Ruhuna sahip birini bulabilir miyiz?» diye sordu.
39. Sonra Yusufu, «Madem Tanrı bütün bunları sana açıkladı, senden daha akıllısı, bilgisi yoktur» dedi,
40. «Sarayımın yönetimini sana vereceğim. Bütün halkım buyruklarına uyacak. Tahttan başka senden üstünlüğüm olmayacak.
41. Seni bütün Mısır yönetici atıyorum.»
42. Sonra mührünü parmağından çıkarıp Yusufun parmağına taktı. Ona ince ketenden giysi giydirdi. Boynuna altın zincir taktı.
43. Onu kendi yardımcısının arabasına bindirdi. Yusufun önünde, «Yol açın!» diye bağırdılar. Böylece firavun ona bütün Mısırın yönetimini verdi.
44. Firavun Yusufu, «Firavun benim» dedi, «Ama Mısırda senden izinsiz kimse elini ayağını oynatmayacak.»
45. Yusufun adını Safenat-Paneah koydu. On Kentinin kâhini Potiferanın kızı Asenatı da ona karı olarak verdi. Yusuf ülkeyi boydan boya dolaştı.
46. Yusuf firavunun hizmetine girdiğinde otuz yaşındaydı. Firavunun huzurundan ayrıldıktan sonra bütün Mısır dolaştı.
47. Yedi bolluk yılı boyunca toprak çok ürün verdi.
48. Yusuf Mısırda yedi yıl içinde yetişen bütün ürünleri toplayıp kentlerde depoladı. Her kente o kentin çevresindeki tarlalarda yetişen ürünleri koydu.
49. Denizin kumu kadar çok buğday depoladı; öyle ki, ölçmekten vazgeçti. Çünkü buğday ölçülemeyecek kadar çoktu.
50. Kıtık yılları başlamadan, On Kentinin kâhini Potiferanın kızı Asenat Yusufu iki erkek çocuk doğurdu.
51. Yusuf ilk oğlunun adını Manaşşe koydu. «Tanrı bana bütün acılarımı ve babamın ailesini unutturdu» dedi.
52. «Tanrı sıkıntı çektiğim ülkede beni verimli kıldı» diyerek ikinci oğlunun adını Efrayim koydu.
53. Mısırda yedi bolluk yılı sona erdi.
54. Yusufun söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı başgösterdi. Bütün ülkelerde kıtlık vardı, ama Mısırın her yanında yiyecek bulunuyordu.
55. Mısırlılar aç kalınca, yiyecek için firavuna yakardılar. Firavun, «Yusufa gidin» dedi, «O size ne derse öyle yapın.»
56. Kıtık bütün ülkeyi sarınca, Yusuf depoları açıp Mısırlılara buğday satmaya başladı. Çünkü kıtlık Mısır boydan boya kavuruyordu.
57. Bütün ülkelerden insanlar da buğday satın almak için Mısır'a, Yusuf'a geliyordu. Çünkü kıtlık bütün dünyayı sarmıştı ve şiddetliydi.

1. Yakup Mısırdaki buğday olduğunu öğrenince, oğullarına, «Neden birbirinize bakıp duruyorsunuz?» dedi,
2. «Mısırdaki buğday olduğunu duydum. Gidin, satın alın ki, yaşayalım, yoksa öleceğiz.»
3. Böylece Yusufun on kardeşi buğday almak için Mısır'a gittiler.
4. Ancak Yakup Yusufun kardeşi Benyamini onlarla birlikte göndermedi, çünkü oğlunun başına bir şey gelmesinden korkuyordu.
5. Buğday satın almaya gelenler arasında İsrailin oğulları da vardı. Çünkü Kenan ülkesinde de kıtlık hüküm sürüyordu.
6. Yusuf ülkenin yöneticisiydi, herkese o buğday satıyordu. Kardeşleri gelip onun önünde yere kapandılar.
7. Yusuf kardeşlerini görünce tanıdı. Ama onlara yabancı gibi davranarak sert konuştu: «Nereden geliyorsunuz?» «Kenan ülkesinden» diye yanıtladılar, «Yiyecek satın almaya geldik.»
8. Yusuf kardeşlerini tanıdıysa da kardeşleri onu tanımadılar.
9. Yusuf onlarla ilgili düşlerini anımsayarak, «Siz casussunuz» dedi, «Ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.»
10. «Aman, efendim» diye karşılık verdiler, «Biz kulların yalnızca yiyecek satın almaya geldik.
11. Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. Biz kulların dürüst insanlarız, casus değiliz.»
12. Yusuf, «Hayır!» dedi, «Siz ülkenin zayıf noktalarını öğrenmeye geldiniz.»
13. Kardeşleri, «Biz kulların on iki kardeşiz» dediler, «Hepimiz Kenan ülkesinde yaşayan aynı babanın çocuklarıyız. En küçüğümüz babamızın yanında kaldı, biri de kayboldu.»
14. Yusuf, «Söylediğim gibi» dedi, «Casussunuz siz.
15. Sizi sınavacağım. Firavunun başına ant içerim. Küçük kardeşiniz de gelmedikçe, buradan ayrılamazsınız.
16. Aranızdan birini gönderin, kardeşinizi getirsin. Geri kalanlarınız göz altına alınacak. Anlattıklarınız doğru mu, değil mi, sizi sınavacağız. Değilse, firavunun başına ant içerim ki casussunuz.»
17. Üç gün onları göz altında tuttu.
18. Üçüncü gün, «Bir koşulla canınızı bağışlarım» dedi, «Ben Tanrıdan korkarım.
19. Dürüst olduğunuzu kanıtlamak için, içinizden biri göz altında tutulduğunuz evde kalsın, ötekiler gidip aç kalan ailenize buğday götürsün.
20. Sonra küçük kardeşinizi bana getirin. Böylece anlattıklarınızın doğru olup olmadığı ortaya çıkar, ölümden kurtulursunuz.» Kabul ettiler.
21. Birbirlerine, «Besbelli kardeşimize yaptığımızın cezasını çekiyoruz» dediler, «Bize yalvardığında nasıl sıkıntı çektiğini gördük, ama dinlemedik. Bu sıkıntı onun için başımıza geldi.»
22. Ruben, «Çocuğa zarar vermeyin diye sizi uyarmadım mı?» dedi, «Ama dinlemediniz. İşte şimdi kanının hesabı soruluyor.»
23. Yusufun konuştuklarını anladığını farketmediler, çünkü onunla çevirmen aracılığıyla konuşuyorlardı.
24. Yusuf kardeşlerinden ayrılıp ağlamaya başladı. Sonra dönüp onlarla konuştu. Aralarından Şimonu alarak ötekilerin gözleri önünde bağladı.
25. Sonra torbalarına buğday doldurulmasını, paralarının torbalarına geri konulmasını, yol için kendilerine azık verilmesini buyurdu. Bunlar yapıldıktan sonra
26. buğdayları eşeklerine yükleyip oradan ayrıldılar.
27. Konakladıkları yerde içlerinden biri eşeğine yem vermek için torbasını açınca parasını gördü. Para torbanın ağzına konmuştu.
28. Kardeşlerine, «Paramı geri vermişler» diye seslendi, «İşte torbamda!» Yürekleri yerinden oynadı. Titreyerek birbirlerine, «Tanrının bize bu yaptığı nedir?» dediler.
29. Kenan ülkesine, babaları Yakupun yanına varınca, başlarına gelenleri ona anlattılar:
30. «Mısırın yöneticisi bizimle sert konuştu. Bize casusmuşuz gibi davrandı.

31. Ona, ‹Biz dürüst insanları› dedik, ‹Casus değiliz.
32. Hepimiz aynı babanın çocuklarıyız. On iki kardeşiz; biri kayboldu, en küçüğü de Kenan ülkesinde, babamızın yanında.›
33. ‹‹Ülkenin yöneticisi, ‹Dürüst olduğunuzu şöyle anlayabilirim› dedi, ‹Kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, buğdayı alıp aç kalan ailelerinize götürün.
34. Küçük kardeşinizi de bana getirin. O zaman casus olmadığınızı, dürüst insanlar olduğunuzu anlar, kardeşinizi size geri veririm. Ülkede ticaret yapabilirsiniz.››
35. Torbalarını boşaltınca, hepsi para kesesini torbasında buldu. Para keselerini görünce hem kendileri hem babaları korkuya kapıldı.
36. Yakup, ‹‹Beni çocuklarımdan yoksun bırakıyorsunuz›› dedi, ‹‹Yusuf yok, Şimon yok. Şimdi de Benyamini götürmek istiyorsunuz. Sıkıntıyı çeken hep benim.››
37. Ruben babasına, ‹‹Benyamini geri getirmezsem, iki oğlumu öldür›› dedi, ‹‹Onu bana teslim et, ben sana geri getireceğim.››
38. Ama Yakup, ‹‹Oğlumu sizinle göndermeyeceğim›› dedi, ‹‹Çünkü kardeşi öldü, yalnız o kaldı. Yolda ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölümler diyarına götürürsünüz.››

1. Kenan ülkesinde kıtlık şiddetlenmişti.
2. Mısırdan getirilen buğday tükenince Yakup, oğullarına, «Yine gidin, bize biraz yiyecek alın» dedi.
3. Yahuda, «Adam bizi sıkı sıkı uyardı» diye karşılık verdi, «Kardeşiniz sizinle birlikte gelmezse, yüzümü göremezsiniz» dedi.
4. Kardeşimizi bizimle gönderirsen, gider sana yiyecek alırız.
5. Göndermezsen gitmeyiz. Çünkü o adam, «Kardeşinizi birlikte getirmezsensiz, yüzümü göremezsiz» dedi.»
6. İsrail, «Niçin adama bir kardeşiniz daha olduğunu söyleyerek bana bu kötülüğü yaptınız?» dedi.
7. Şöyle yanıtladılar: «Adam, «Babanız hâlâ yaşıyor mu? Başka kardeşiniz var mı?» diye sordu. Bizimle ve akrabalarımızla ilgili öyle sorular sordu ki, yanıt vermek zorunda kaldık. Kardeşinizi getirin diyeceğini nereden bilebilirdik?»
8. Yahuda, babası İsrail'e, «Çocuğu benimle gönder, gidelim» dedi, «Sen de biz de yavrularımız da ölmez, yaşarız.
9. Ona ben kefil oluyorum. Beni sorumlu say. Eğer onu geri getirmez, önüne çıkarmazsam, ömrümce sana karşı suçlu sayılayım.
10. Çünkü gecikmeseydik, şimdiye dek iki kez gidip gelmiş olurduk.»
11. Bunun üzerine İsrail, «Öyleyse gidin» dedi, «Yalnız, torbalarınıza bu ülkenin en iyi ürünlerinden biraz pelesenk, biraz bal, kitre, laden, fıstık, badem koyun, Mısırın yöneticisine armağan olarak götürün.
12. Yanınıza iki kat para alın. Torbalarınızın ağzına konan parayı geri götürün. Belki bir yanlışlık olmuştur.
13. Kardeşinizi alıp gidin, o adamın yanına dönün.
14. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, adamın yüreğine size karşı merhamet koysun da, adam öbür kardeşinizle Benyamini size geri versin. Bana gelince, çocuklarımdan yoksun kalacaksam kalayım.»
15. Böylece kardeşler yanlarına armağanlar, iki kat para ve Benyamini alarak hemen Mısır'a gidip Yusuf'un huzuruna çıktılar.
16. Yusuf Benyamini yanlarında görünce, kâhyasına, «Bu adamları eve götür» dedi, «Bir hayvan kesip hazırla. Çünkü öğlen benimle birlikte yemek yiyecekler.»
17. Kâhya Yusuf'un buyurduğu gibi onları Yusuf'un evine götürdü.
18. Ne var ki kardeşleri Yusuf'un evine götürüldükleri için korktular. «İlk gelişimizde torbalarımıza konan para yüzünden götürülüyoruz galiba!» dediler, «Bize saldırıp egemen olmak, bizi köle edip eşeklerimizi almak istiyor.»
19. Yusuf'un kâhyasına yaklaşıp evin kapısında onunla konuştular:
20. «Aman, efendim!» dediler, «Buraya ilk kez yiyecek satın almaya gelmiştik.
21. Konakladığımız yerde torbalarımızı açınca, bir de baktık ki, paramız eksiksiz olarak torbalarımızın ağzına konmuş. Onu size geri getirdik.
22. Ayrıca yeniden yiyecek almak için yanımıza başka para da aldık. Paraları torbalarımıza kimin koyduğunu bilmiyoruz.»
23. Kâhya, «Merak etmeyin» dedi, «Korkmanıza gerek yok. Parayı Tanrınız, babanızın Tanrısı torbalarınıza koydurmuş. Ben paranızı aldım.» Sonra Şimonu onlara getirdi.
24. Kâhya onları Yusuf'un evine götürüp ayaklarını yıkamaları için su getirdi, eşeklerine yem verdi.
25. Kardeşler öğlene, Yusuf'un geleceği saate kadar armağanlarını hazırladılar. Çünkü orada yemek yiyeceklerini duymuşlardı.
26. Yusuf eve gelince, getirdikleri armağanları kendisine sunup önünde yere kapandılar.
27. Yusuf hatırlarını sorduktan sonra, «Bana sözünü ettiğiniz yaşlı babanız iyi mi?» dedi, «Hâlâ yaşıyor mu?»
28. Kardeşleri, «Babamız kulun iyi» diye yanıtladılar, «Hâlâ yaşıyor.» Sonra saygıyla eğilip yere kapandılar.
29. Yusuf göz gezdirirken kendisiyle aynı anneden olan kardeşi Benyamini gördü. «Bana sözünü

ettiğiniz küçük kardeşiniz bu mu?» dedi, «Tanrı sana lütfetsin, oğlum.»»

30. Sonra hemen oradan ayrıldı, çünkü kardeşini görünce yüreği sızlamıştı. Ağlayacak bir yer aradı. Odasına girip orada ağladı.

31. Yüzünü yıkadıktan sonra dışarı çıktı. Kendisini toparlayarak, «Yemeği getirin» dedi.

32. Yusuf'a ayrı, kardeşlerine ayrı, Yusuf'a yemek yiyen Mısırlılara ayrı hizmet edildi. Çünkü Mısırlılar İbranilerle birlikte yemek yemez, bunu iğrenç sayarlardı.

33. Kardeşleri Yusuf'un önünde büyükten küçüğe doğru yaş sırasına göre oturdular. Şaşkın şaşkın birbirlerine baktılar.

34. Yusuf'un masasından onlara yemek dağıtıldı. Benyamin'in payı ötekilerden beş kat fazlaydı. İçtiler, birlikte hoş vakit geçirdiler.

1. Yusuf kâhyasına, «Bu adamların torbalarına taşıyabilecekleri kadar yiyecek doldur» diye buyurdu, «Her birinin parasını torbasının ağzına koy.
2. En küçüğünün torbasına benim gümüş kâsemi ve buğdayının parasını koy.» Kâhya Yusufun buyruğunu yerine getirdi.
3. Sabah erkenden adamlar eşekleriyle yolcu edildi.
4. Onlar kentten pek uzaklaşmamıştı ki Yusuf kâhyasına, «Hemen o adamların peşine düş» dedi, «Onlara yetişince, «Niçin iyiliğe karşı kötülük yaptınız?» de,
5. «Efendimin şarap içmek, fala bakmak için kullandığı kâse değil mi bu? Bunu yapmakla kötülük ettiniz.»
6. Kâhya onlara yetişip bu sözleri yineledi.
7. Adamlar, «Efendim, neden böyle konuşuyorsun?» dediler, «Bizden uzak olsun, biz kulların böyle şey yapmayız.
8. Torbalarımızın ağzında bulduğumuz paraları Kenan ülkesinden sana geri getirdik. Nasıl efendinin evinden altın ya da gümüş çalarız?
9. Kullarından birinde çıkarsa öldürülsün, geri kalanlar efendimin kölesi olsun.»
10. Kâhya, «Peki, dediğiniz gibi olsun» dedi, «Kimde çıkarsa kölem olacak, geri kalanlar suçsuz sayılacak.»
11. Hemen torbalarını indirip açtılar.
12. Kâhya büyükten küçüğe doğru hepsinin torbasını aradı. Kâse Benyaminin torbasında çıktı.
13. Kardeşleri üzüntüden giysilerini yırttılar. Sonra torbalarını eşeklerine yükleyip kente geri döndüler.
14. Yahudayla kardeşleri Yusufun evine geldiğinde, Yusuf daha evdeydi. Önünde yere kapandılar.
15. Yusuf, «Nedir bu yaptığınız?» dedi, «Benim gibi birinin fala bakabileceği aklınıza gelmedi mi?»
16. Yahuda, «Ne diyelim, efendim?» diye karşılık verdi, «Nasıl anlatalım? Kendimizi nasıl temize çıkaralım? Tanrı suçumuzu ortaya çıkardı. Hepimiz köleniz artık, efendim; hem biz hem de kendisinde kâse bulunan kardeşimiz.»
17. Yusuf, «Benden uzak olsun!» dedi, «Yalnız kendisinde kâse bulunan kölem olacak. Siz esenlikle babanızın yanına dönün.»
18. Yahuda yaklaşp, «Efendim, lütfen izin ver konuşayım» dedi, «Kuluna öfkelenme. Sen firavunla aynı yetkiye sahipsin.
19. Efendim, biz kullarına sormuştun: «Babanız ya da başka kardeşiniz var mı?» diye.
20. Biz de, «Yaşlı bir babamız ve onun yaşlılığında doğan küçük bir kardeşimiz var» demiştik, «O çocuğun kardeşi öldü, kendisi annesinin tek oğlu. Babamız onu çok sever.»
21. «Sen de biz kullarına, «O çocuğu bana getirin, gözümle göreyim» demiştin.
22. Biz de, «Çocuk babasından ayrılamaz, ayrılırsa babası ölür» diye karşılık vermiştik.
23. Sen de biz kullarına, «Eğer küçük kardeşiniz sizinle gelmezse, yüzümü bir daha göremezsiniz» demiştin.
24. «Kulun babamızın yanına döndüğümüzde, söylediklerini ona anlattık.
25. Babamız, «Yine gidin, bize biraz yiyecek alın» dedi.
26. Ama biz, «Gidemeyiz» dedik, «Ancak küçük kardeşimiz bizimle gelirse gideriz. Küçük kardeşimiz bizimle olmazsa o adamın yüzünü göremeyiz.»
27. «Babam, biz kullarına, «Biliyorsunuz, karım bana iki erkek çocuk doğurdu» dedi,
28. «Biri yanımdan ayrıldı. Besbelli bir hayvan parçaladı, bir daha göremedim onu.
29. Bunu da götürürseniz ve ona bir zarar gelirse, bu acıyla ak saçlı başımı ölümler diyarına götürürsünüz.»
- 3-031. «Efendim, şimdi babam kulunun yanına döndüğümde çocuk yanımda olmazsa, babam onu görmeyince ölür. Çünkü onu yaşama bağlayan bu çocuktur. Biz kulların da acı içinde babamızın ak saçlı başını ölümler diyarına indiririz.
32. Ben kulun bu çocuğa kefil oldum. Babama, «Onu sana geri getirmezssem, ömrümce kendimi sana

karşı suçlu sayarım» dedim.

33. «Lütfen şimdi çocuğun yerine beni kölen kabul et. Çocuk kardeşleriyle birlikte geri dönsün.

34. O yanımda olmadan babamın yanına nasıl dönerim? Babamın başına gelecek kötülüğe dayanamam.»»

1. Yusuf adamlarının önünde kendini tutamayıp, «Herkesi çıkarın buradan!» diye bağırdı. Kendini kardeşlerine tanıttığında yanında kimse olmasın istiyordu.
2. O kadar yüksek sesle ağladı ki, Mısırlılar ağlayışını işitti. Bu haber firavunun ev halkına da ulaştı.
3. Yusuf kardeşlerine, «Ben Yusufum!» dedi, «Babam yaşıyor mu?» Kardeşleri donup kaldı, yanıt veremediler.
4. Yusuf, «Lütfen bana yaklaşın» dedi. Onlar yaklaşıncı Yusuf şöyle devam etti: «Mısıra sattığınız kardeşiniz Yusuf benim.
5. Beni buraya sattığınız için üzülmeyin. Kendinizi suçlamayın. Tanrı insanlığı korumak için beni önden gönderdi.
6. Çünkü iki yıldır ülkede kıtlık var, beş yıl daha sürecek. Kimse çift süremeyecek, ekin biçemeyecek.
7. Tanrı yeryüzünde soyunuzu korumak ve harika biçimde canınızı kurtarmak için beni önünüzden gönderdi.
8. Beni buraya gönderen siz değilsiniz, Tanrıdır. Beni firavunun başdanışmanı, sarayının efendisi, bütün Mısır ülkesinin yöneticisi yaptı.
9. Hemen babamın yanına gidin, ona oğlun Yusuf şöyle diyor deyin: «Tanrı beni Mısır ülkesine yönetici yaptı. Durma, yanıma gel.
10. Goşen bölgesine yerleşirsin; çocukların, torunların, davarların, sığırların ve sahip olduğun her şeyle birlikte yakınımnda olursun.
11. Orada sana bakarım, çünkü kıtlık beş yıl daha sürecek. Yoksa sen de ailen ve sana bağlı olan herkes de perişan olursunuz.»
12. «Hepiniz gözlerinizle görüyorsunuz, kardeşim Benyamin, sen de görüyorsun konuşanın gerçekten ben olduğumu.
13. Mısırdı ne denli güçlü olduğumu ve bütün gördüklerinizi babama anlatın. Babamı hemen buraya getirin.»
14. Sonra kardeşi Benyaminin boynuna sarılıp ağladı. Benyamin de ağlayarak ona sarıldı.
15. Yusuf ağlayarak bütün kardeşlerini öptü. Sonra kardeşleri onunla konuşmaya başladı.
16. Yusufun kardeşlerinin geldiği haberi firavunun sarayına ulaşınca, firavunla görevlileri hoşnut oldu.
17. Firavun Yusuf'a şöyle dedi: «Kardeşlerine de ki, «Hayvanlarınızı yükleyip Kenan ülkesine gidin.
18. Babanızı ve ailelerinizi buraya getirin. Size Mısırın en iyi topraklarını vereceğim. Ülkenin kaymağını yiyeceksiniz.»
19. Onlara ayrıca şöyle demeni de buyuruyorum: «Çocuklarınızla karılarınız için Mısırdan arabalar alın, babanızla birlikte buraya gelin.
20. Gözünüz arkada kalmasın, çünkü Mısırdı en iyi ne varsa sizin olacak.»
21. İsrailin oğulları söyleneni yaptı. Firavunun buyruğu üzerine Yusuf onlara araba ve yol için azık verdi.
22. Hepsine birer kat yedek giysi, Benyamine ise üç yüz parça gümüşle beş kat yedek giysi verdi.
23. Böylece babasına Mısırdı en iyi ne varsa hepsiyle yüklü on eşek, yolculuk için buğday, ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi.
24. Kardeşlerini yolcu ederken onlara, «Yolda kavga etmeyin» dedi.
25. Yusufun kardeşleri Mısırdı ayrılıp Kenan ülkesine, babaları Yakupun yanına döndüler.
26. Ona, «Yusuf yaşıyor!» dediler, «Üstelik Mısırın yöneticisi olmuş.» Babaları donup kaldı, onlara inanmadı.
27. Yusufun kendilerine bütün söylediklerini anlattılar. Kendisini Mısıra götürmek için Yusufun gönderdiği arabaları görünce, Yakupun keyfi yerine geldi.
28. «Tamam!» dedi, «Oğlum Yusuf yaşıyor. Ölmeden önce gidip onu göreceğim.»

1. İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte yola çıktı. Beer-Şevaya varınca, orada babası İshakın Tanrısına kurbanlar kesti.
2. O gece Tanrı bir görümde İsraille, «Yakup, Yakup!» diye seslendi. Yakup, «Buradayım» diye yanıtladı.
3. Tanrı, «Ben Tanrıyım, babanın Tanrısı» dedi, «Mısıra gitmekten çekinme. Soyunu orada büyük bir ulus yapacağım.
4. Seninle birlikte Mısıra gelecek, soyunu bu ülkeye geri getireceğim. Senin gözlerini Yusufun elleri kapayacak.»
5. Yakup Beer-Şevadan ayrıldı. Oğulları Yakupu -İsraili- götürmek üzere firavunun gönderdiği arabalara onu, kendi çocuklarıyla karılarını bindirdiler.
- 6-7. Yakup, bütün ailesini -oğullarını, kızlarını, torunlarını- hayvanlarını ve Kenan ülkesinde kazandığı malları yanına alarak Mısıra gitti.
8. İsrailin Mısıra giden oğullarının -Yakupla oğullarının- adları şunlardır: Yakupun ilk oğlu Ruben.
9. Rubenin oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.
10. Şimonun oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakın, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul.
11. Levinin oğulları: Gerson, Kehat, Merari.
12. Yahudanın oğulları: Er, Onan, Şela, Peres, Zerah. Ancak Erle Onan Kenan ülkesinde ölmüştü. Peresin oğulları: Hesron, Hamul.
13. İssakarın oğulları: Tola, Puvva, Yov, Şimron.
14. Zevulunun oğulları: Seret, Elon, Yahleel.
15. Bunlar Leanın Yakupa doğurduğu oğullardır. Lea onları ve kızı Dinayı Paddan-Aramda doğurmuştu. Yakupun bu oğullarıyla kızları toplam otuz üç kişiydi.
16. Kadın oğulları: Sifyon, Hagi, Şuni, Esbon, Eri, Arodi, Areli.
17. Aşerin çocukları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah. Berianın oğulları: Hever, Malkiel.
18. Bunlar Lavanın kızı Leaya verdiği Zilpanın Yakupa doğurduğu çocuklardır. Toplam on altı kişiydiler.
19. Yakupun karısı Rahelin oğulları: Yusuf, Benyamin.
20. Yusufun Mısırdaki On Kentifçi kâhini Potiferanın kızı Asenattan Manaşşe ve Efrayim adında iki oğlu oldu.
21. Benyaminin oğulları: Bala, Beker, Aşbel, Gera, Naaman, Ehi, Roş, Muppm, Huppm, Ard.
22. Bunlar Rahelin Yakupa doğurduğu çocuklardır. Toplam on dört kişiydiler.
23. Danın oğlu: Huşim.
24. Naftalinin oğulları: Yahseel, Guni, Yeser, Şillem.
25. Bunlar Lavanın, kızı Rahele verdiği Bilhanın Yakupa doğurduğu çocuklardır. Toplam yedi kişiydiler.
26. Oğullarının karıları dışında Yakupun soyundan gelen ve onunla birlikte Mısıra gidenler toplam altmış altı kişiydi. Bunların hepsi Yakuptan olmuştu.
27. Yusufun Mısırdaki doğan iki oğluyla birlikte Mısıra göçen Yakup ailesi toplam yetmiş kişiydi.
28. Yakup Goşen yolunu göstermesi için Yahudayı önden Yusufu gönderdi. Onlar Goşene varınca,
29. Yusuf arabasını hazırlayıp babası İsraili karşılamak üzere Goşene gitti. Babasını görür görmez boynuna sarılıp uzun uzun ağladı.
30. İsrail Yusufu, «Yüzünü gördüm ya, artık ölsem de gam yemem» dedi, «Yaşıyorsun!»
31. Yusuf kardeşleriyle babasının ev halkına şöyle dedi: «Gidip firavuna haber vereyim, «Kenan ülkesinde yaşayan kardeşlerimle babamın ev halkı yanıma geldi» diyeyim.
32. Çoban olduğunuzu, hayvancılık yaptığınızı, bu yüzden davarlarınızla sığırlarınızı ve her şeyinizi birlikte getirdiğinizi anlatayım.
33. Firavun sizi çağırıp da, «Ne iş yaparsınız?» diye sorarsa,
34. «Atalarımız gibi biz de çocukluktan beri hayvancılık yapıyoruz» dersiniz. Öyle deyin ki, sizi Goşen bölgesine yerleştirsinsin. Çünkü Mısırlılar çobanlardan öğrenir.»

1. Yusuf gidip firavuna, «Babamla kardeşlerim davarları, sığırları ve bütün eşyalarıyla Kenan ülkesinden geldiler» diye haber verdi, «Şu anda Goşen bölgesindeler.»
2. Sonra kardeşlerinden beşini seçerek firavunun huzuruna çıkardı.
3. Firavun Yusufun kardeşlerine, «Ne iş yapıyorsunuz?» diye sordu. «Biz kulların atalarımız gibi çobanız» diye yanıtladılar,
4. «Bu ülkeye geçici bir süre için geldik. Çünkü Kenan ülkesinde şiddetli kıtlık var. Davarlarımız için otlak bulamıyoruz. İzin ver, Goşen bölgesine yerleşelim.»
5. Firavun Yusufu, «Babanla kardeşlerin yanına geldiler» dedi,
6. «Mısır ülkesi senin sayılır. Onları ülkenin en iyi yerine yerleştir. Goşen bölgesine yerleşsinler. Sence aralarında becerikli olanlar varsa, davarlarıma bakmakla görevlendir.»
7. Yusuf babası Yakupu getirip firavunun huzuruna çıkardı. Yakup firavunu kutsadı.
8. Firavun, Yakupa, «Kaç yaşındasın?» diye sordu.
9. Yakup, «Gurbet yıllarım yüz otuz yılı buldu» diye yanıtladı, «Ama yıllar çabuk ve zorlu geçti. Atalarımın gurbet yılları kadar uzun sürmedi.»
10. Sonra firavunu kutsayıp huzurundan ayrıldı.
11. Yusuf babasıyla kardeşlerini Mısıra yerleştirdi; firavunun buyruğu uyarınca onlara ülkenin en iyi yerinde, Ramses bölgesinde mülk verdi.
12. Ayrıca babasıyla kardeşlerine ve babasının ev halkına, sahip oldukları çocukların sayısına göre yiyecek sağladı.
13. Kıtlık öyle şiddetlendi ki, hiçbir ülkede yiyecek bulunmaz oldu. Mısır ve Kenan ülkeleri kıtlıktan kırılıyordu.
14. Yusuf sattığı buğdaya karşılık Mısır ve Kenandaki bütün paraları toplayıp firavunun sarayına götürdü.
15. Mısır ve Kenanda para tükenince Mısırlılar Yusufu giderek, «Bize yiyecek ver» dediler, «Gözünün önünde ölelim mi? Paramız bitti.»
16. Yusuf, «Paramız bittiyse, davarlarınızı getirin» dedi, «Onlara karşılık size yiyecek vereyim.»
17. Böylece davarlarını Yusufu getirdiler. Yusuf atlara, davar ve sığır sürülerine, eşeklere karşılık onlara yiyecek verdi. Bir yıl boyunca hayvanlarına karşılık onlara yiyecek sağladı.
18. O yıl geçince, ikinci yıl yine geldiler. Yusufu, «Efendim, gerçeği senden saklayacak değiliz» dediler, «Paramız tükendi, davarlarımızı da sana verdik. Canımızdan ve toprağımızdan başka verecek bir şeyimiz kalmadı.
19. Gözünün önünde ölelim mi? Toprağımız çöle mi dönsün? Canımıza ve toprağımıza karşılık bize yiyecek sat. Toprağımızla birlikte firavunun kölesi olalım. Bize tohum ver ki ölmeyelim, yaşayalım; toprak da çöle dönmesin.»
20. Böylece Yusuf Mısırdaki bütün toprakları firavun için satın aldı. Mısırlıların hepsi tarlalarını sattılar, çünkü kıtlık onları buna zorluyordu. Toprakların tümü firavunun oldu.
21. Yusuf Mısırın bir ucundan öbür ucuna kadar bütün halkı köleleştirdi.
22. Yalnız kâhinlerin toprağını satın almadı. Çünkü onlar firavundan aylık alıyor, firavunun bağladığı aylıkla geçiniyorlardı. Bu yüzden topraklarını satmadılar. Masoretik metin «Kentlere göçtürdü».
23. Yusuf halka, «Sizi de toprağınızı da firavun için satın aldım» dedi, «İşte size tohum, toprağı ekin.
24. Ürün devşirdiğinizde, beşte birini firavuna vereceksiniz. Beşte dördünü ise tohumluk olarak kullanacak ve ailelerinizle, çocuklarınızla yiyeceksiniz.»
25. «Canımızı kurtardın» diye karşılık verdiler, «Efendimizin gözünde lütuf bulalım. Firavunun kölesi oluruz.»
26. Yusuf ürünün beşte birinin firavuna verilmesini Mısırdaki toprak yasası yaptı. Bu yasa bugün de yürürlüktedir. Yalnız kâhinlerin toprağı firavuna verilmedi.
27. İsrail Mısırdaki Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar.
28. Yakup Mısırdaki on yedi yıl yaşadı. Ömrü toplam yüz kırk yedi yıl sürdü.

29. Ölümü yaklaşınca, oğlu Yusufu çağırıp, «Eğer benden hoşnut kaldınsa, lütfen elini uyluğumun altına koy» dedi, «Bana sevgi ve sadakat göstereceğine söz ver. Lütfen beni Mısırdan gömme.
30. Atalarım kavuştuğum zaman beni Mısırdan çıkarıp onların yanına göm.» Yusuf, «Dediğin gibi yapacağım» diye karşılık verdi.
31. İsrail, «Ant iç» dedi. Yusuf ant içti. İsrail yatağının başı ucunda eğilip RAB'be tapındı. ucuna yaslanıp».

1. Bir süre sonra, «Baban hasta» diye Yusuf'a haber geldi. Yusuf iki oğlu Manasşeyle Efrayimi yanına alıp yola çıktı.
2. Yakupa, «Oğlun Yusuf geliyor» diye haber verdiler. İsrail kendini toparlayıp yatağında oturdu.
3. Yusuf'a, «Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde, Luz'da bana görünerek beni kutsadı» dedi,
4. «Bana, «Seni verimli kılacak, çoğaltacağım» dedi, «Soyundan birçok ulus doğuracağım. Senden sonra bu ülkeyi sonsuza dek mülk olarak senin soyuna vereceğim.»
5. «Ben Mısır'a gelmeden önce burada doğan iki oğlun benim sayılır. Efrayimle Manasşe benim için Rubenle Şimon gibidir.
6. Onlardan sonra doğacak çocuklar senin olsun. Efrayimle Manasşeden onlara miras geçecek.
7. Ben Paddandan dönerken Rahel Kenan ülkesinde, Efrata varmadan yolda yanımda öldü. Çok üzüldüm, onu orada Efrata -Beytleheme- giden yolun kenarına gömdüm.»
8. İsrail, Yusuf'un oğullarını görünce, «Bunlar kim?» diye sordu.
9. Yusuf, «Oğullarım» diye yanıtladı, «Tanrı onları bana Mısır'da verdi.» İsrail, «Lütfen onları yanıma getir, kutsayayım» dedi.
10. İsrail'in gözleri yaşlılıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Yusuf oğullarını onun yanına götürdü. Babası onları öpüp kucakladı.
11. Sonra Yusuf'a, «Senin yüzünü görecekimi hiç sanmıyordum» dedi, «Ama işte Tanrı bana soyunu bile gösterdi.»
12. Yusuf oğullarını babasının kucağından alıp onun önünde yere kapandı.
13. Sonra Efrayimi sağına alarak İsrail'in sol eline, Manasşeyi soluna alarak İsrail'in sağ eline yaklaştırdı.
14. İsrail ellerini çapraz olarak uzattı, sağ elini küçük olan Efrayimin, sol elini Manasşenin başına koydu. Oysa ilkin Manasşe doğmuştu.
15. Sonra Yusuf'u kutsayarak şöyle dedi: «Atalarım İbrahim'in, İshak'ın hizmet ettiği, Bugüne dek yaşamım boyunca bana çobanlık eden Tanrı,
16. Beni bütün kötülüklerden kurtaran melek bu gençleri kutsasın! Adım ve atalarım İbrahimle İshak'ın adları bu gençlerle yaşasın! Yeryüzünde çoğaldıkça çoğalsınlar.»
17. Yusuf, babasının sağ elini Efrayimin başına koyduğunu görünce, bundan hoşlanmadı. Babasının elini Efrayimin başından kaldırıp Manasşenin başına koymak istedi.
18. «Baba, öyle değil» dedi, «İlkin Manasşe doğdu. Sağ elini onun başına koy.»
19. Ancak babası bunu istemedi. «Biliyorum oğlum, biliyorum» dedi, «Manasşe de büyük bir halk olacak. Ama küçük kardeşi daha büyük bir halk olacak, soyundan birçok ulus doğacak.»
20. O gün onları kutsayarak şöyle dedi: «İsraililer, «Tanrı seni Efrayim ve Manasşe gibi yapsın» diyerek sizin adınızla kutsayacaklar.» Böylece Yakup Efrayimi Manasşenin önüne geçirdi.
21. İsrail Yusuf'a, «Ben ölmek üzereyim» dedi, «Tanrı sizinle olacak. Sizi atalarınızın toprağına geri götürecektir.
22. Sana kardeşlerinden bir pay fazla veriyorum; onu Amorlular'dan kılıcımla, yayımla aldım.»

1. Yakup oğullarını çağırarak, «Yanıma toplanın» dedi, «Gelecekte size neler olacağını anlatayım.
2. «Yakupoğulları, toplanın ve dinleyin,Babanız İsrail kulak verin.
3. «Ruben, sen benim ilk oğlum, gücüksün,Kudretimin ilk ürünüsün,Saygı ve güç bakımından en üstünsün.
4. Ama su gibi oynaksın,Üstün olmayacaksın artık.Çünkü babanın yatağına giripOnu kirlettin.Döşeyimi rezil ettin.
5. «Şimonla Levi kardeştir,Kılıçları şiddet kusar.
6. Gizli tasarılarına ortak olmam,Toplantılarına katılmam.Çünkü öfkelenince adam öldürdüler,Canları istedikçe sığırları sakatladılar.
7. Lanet olsun öfkelerine,Çünkü şiddetlidir.Lanet olsun gazaplarına,Çünkü zalimcedir.Onları Yakupta bölecekVe İsrailde dağıtacağım.
8. «Yahuda, kardeşlerin seni övecek,Düşmanlarının ensesinde olacak elin.Kardeşlerin önünde eğilecek.
9. Yahuda bir aslan yavrusudur.Oğlum benim! Avından dönüp yere çömelir,Aslan gibi, dişi bir aslan gibi yatarsın.Kim onu uyandırmaya cesaret edebilir?
10. Sahibi gelene kadarKrallık asası Yahudanın elinden çıkmayacak,Yönetim hep onun soyunda kalacak,Uluslar onun sözünü dinleyecek.
11. Eşeyi bir asmaya,Sıpasını seçme bir dala bağlayacak;Giysilerini şarapta,Kaftanını üzümün kızıl kanında yıkayacak.
12. Gözleri şaraptan kızıl,Dişleri süten beyaz olacak.
13. «Zevulun deniz kıyısında yaşayacak,Liman olacak gemilere,Sınırı Saydaya dek uzanacak.
14. «İssakar semerler arasında yatan güçlü eşek gibidir;
15. Ne zaman dinlenecek iyi bir yer,Hoşuna giden bir ülke görse,Yüklenmek için sırtını eğer,Angaryaya katlanır.
16. «Dan kendi halkını yönetecek,Bir İsrail oymağı gibi.
17. Yol kenarında bir yılan,Toprak yolda bir engerek olacak;Atın topuklarını ısırpAthıyı sırtüstü düşüren bir engerek.
18. «Ben senin kurtuluşunu bekliyorum, ya RAB.
19. «Gad akıncıların saldırısına uğrayacak,Ama onların topuklarına saldıracak.
20. «Zengin yemekler olacak Aşerde,Krallara yaraşır lezzetli yiyecekler yetiştirecek Aşer.
21. «Naftali salıverilmiş geyiğe benzer,Sevimli yavrular doğurur.
22. «Yusuf meyveli bir dal gibidir,Kaynak kıyısında verimli bir dal gibi,Filizleri duvarların üzerinden aşar.
23. Okçular acımadan saldırdı ona.Düşmanca savurdular oklarını üzerine.
24. Ama onun yayı sağlam,Kolları esnek çıktı;Yakupun güçlü Tanrısı,İsrailin Kayası, Çobanı olan Tanrı sayesinde.
25. Sana yardım eden babanın Tanrısıdır,Her Şeye Gücü Yeten Tanrıdır seni kutsayan.Yukarıdaki göklerinVe aşağıdaki denizlerin bereketiyle,Memelerin, rahimlerin bereketiyle Odur seni kutsayan.
26. Babanın kutsamaları ebedi dağların nimetlerinden,Ebedi tepelerin bolluğundan daha yücedir;Yusufun başı üzerinde,Kardeşleri arasında önder olanın üstünde olacak.
27. «Benjamin aç kurda benzer;Sabah avını yer,Akşam ganimeti paylaşır.»
28. İsrailin on iki oymağı bunlardır. Babaları onları kutsarken bunları söyledi. Her birini uygun biçimde kutsadı.
- 29-30. Sonra Yakup oğullarına şu buyrukları verdi: «Ben ölmek, halkıma kavuşmak üzereyim. Beni Kenan ülkesinde atalarımın yanına, Mamre yakınlarında Hititli Efronun tarlasındaki mağaraya, Makpela Tarlasındaki mağaraya gömün. İbrahim o mağarayı mezar yapmak üzere Hititli Efrondan tarlasıyla birlikte satın almıştı.
31. İbrahimle karısı Sara, İshakla karısı Rebeka oraya gömüldüler. Leayı da ben oraya gömdüm.
32. Tarla ile içindeki mağara Hititlerden satın alındı.»

33. Yakup oğullarına verdiği buyrukları bitirince, ayaklarını yatağın içine çekti, son soluğunu vererek halkına kavuştu.

1. Yusuf kendini babasının üzerine attı, ağlayarak onu öptü.
2. Babasının cesedini mumyalamaları için özel hekimlerine buyruk verdi. Hekimler İsraili mumyaladılar.
3. Bu iş kırk gün sürdü. Mumyalama için bu süre gerekiyordu. Mısırlılar İsrail için yetmiş gün yas tuttu.
4. Yas günleri geçince, Yusuf firavunun ev halkına, «Eğer benden hoşnut kaldınızsa, lütfen firavunla konuşun» dedi,
5. «Babam bana ant içirdi: «Ölmek üzereyim. Beni Kenan ülkesinde kendim için kazdırdığım mezara gömeceksin» dedi. Şimdi lütfen firavuna bildirin, izin versin gideyim, babamı gömüp geleyim.»
6. Firavun, «Git, babanı göm, andını yerine getir» dedi.
7. Böylece Yusuf babasını gömmeye gitti. Firavunun bütün görevlileri, sarayın ve Mısırın ileri gelenleri ona eşlik etti.
8. Yusufun bütün ailesi, kardeşleri, babasının ev halkı da onunla birlikteydi. Yalnız çocukları, davarlarla sığırları Goşende bıraktılar.
9. Arabalarla atlılar da onları izledi. Büyük bir alay oluşturdular.
10. Şeria Irmağının doğusunda Atat Harmanına varınca, yüksek sesle, acı acı ağıt yaktılar. Yusuf babası için yedi gün yas tuttu.
11. O bölgede yaşayan Kenanlılar, Atat Harmanındaki yası görünce, «Mısırlılar ne kadar hüznü yas tutuyor!» dediler. Bu yüzden, Şeria Irmağının doğusundaki bu yere Avel-Misrayim adı verildi. «Mısırlıların çayırı» anlamına gelir.
12. Yakupun oğulları, babalarının vermiş olduğu buyruğu tam tamına yerine getirdiler.
13. Onu Kenan ülkesine götürüp Mamre yakınlarında Makpela Tarlasındaki mağaraya gömdüler. O mağarayı mezar yapmak üzere tarlayla birlikte Hititli Efrondan İbrahim satın almıştı.
14. Yusuf babasını gömdükten sonra, kendisi, kardeşleri ve onunla birlikte babasını gömmeye gelenlerin hepsi Mısıra döndüler.
15. Babalarının ölümünden sonra Yusufun kardeşleri, «Belki Yusuf bize kin besliyordur» dediler, «Ya ona yaptığımız kötülüğe karşılık bizden öç almaya kalkarsa?»
- 16-17. Böylece Yusuf'a haber gönderdiler: «Babamız ölmeden önce Yusuf'a şöyle deyin diye buyurmuştu: «Kardeşlerin sana kötülük yaptılar, lütfen onların suçunu, günahını bağışla.» Ne olur şimdi günahımızı bağışla. Biz babanın Tanrısının kullarıyız.» Yusuf bu haberi alınca ağladı.
18. Bunun üzerine kardeşleri gidip onun önünde yere kapanarak, «Senin köleniz» dediler.
19. Yusuf, «Korkmayın» dedi, «Ben Tanrı mıyım?
20. Siz bana kötülük düşündünüz, ama Tanrı bugün olduğu gibi birçok halkın yaşamını korumak için o kötülüğü iyiliğe çevirdi.
21. Korkmanıza gerek yok, size de çocuklarınıza da bakacağım.» Yüreklerine dokunacak güzel sözlerle onlara güven verdi.
22. Yusuf'u babasının ev halkı Mısıra yerleştiler. Yusuf yüz on yıl yaşadı.
23. Efrayimin üç göbek çocuklarını gördü. Manaşşenin oğlu Makirin çocukları onun elinde doğdu.
24. Yusuf yakınlarına, «Ben ölmek üzereyim» dedi, «Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahime, İshaka, Yakupa ant içerek söz verdiği topraklara götürecektir.»
25. Sonra onlara ant içirerek, «Tanrı kesinlikle size yardım edecek» dedi, «O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz.»
26. Yusuf yüz on yaşında öldü. Onu mumyalayıp Mısır'da bir tabuta koydular.

Mısırdan Çıkış

Bölüm 1

1. Yakupla birlikte aileleriyle Mısır'a giden İsrailoğullarının adları şunlardır:
2. Ruben, Şimon, Levi, Yahuda,
3. İssakar, Zevulun, Benyamin,
4. Dan, Naftali, Gad, Aşer.
5. Yakup'un soyundan gelenler toplam yetmiş kişiydi. Yusuf zaten Mısırdıydı.
6. Zamanla Yusuf, kardeşleri ve o kuşağın hepsi öldü.
7. Ama soyları arttı; üreyip çoğaldılar, gittikçe büyüdüler, ülke onlarla dolup taşı.
8. Sonra Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısırdaki tahta çıktı.
9. Halkına, «Bakın, İsraililer sayıca bizden daha çok» dedi,
10. «Gelin, onlara karşı aklımızı kullanalım, yoksa daha da çoğalırlar; bir savaş çıkarsa, düşmanlarımıza katılıp bize karşı savaşır, ülkeyi terk ederler.»
11. Böylece Mısırlılar İsraililerin başına onları ağır işlere koşacak angaryacılar atadılar. İsraililer firavun için Pitom ve Ramses adında ambarlı kentler yaptılar.
12. Ama Mısırlılar baskı yaptıkça İsraililer daha da çoğalarak bölgeye yayıldılar. Mısırlılar korkuya kapılarak
13. İsrailileri amansızca çalıştırdılar.
14. Her türlü tarla işi, harç ve kerpiç yapımı gibi ağır işlerle yaşamı onlara zehir ettiler. Bütün işlerinde onları amansızca kullandılar.
15. Mısır Kralı, Şifra ve Pua adındaki İbrani ebelerle şöyle dedi:
16. «İbrani kadınlarını doğum sandalyesinde doğurturken iyi bakın; çocuk erkekse öldürün, kıza dokunmayın.»
17. Ama ebeler Tanrı'dan korkan kimselerdi, Mısır Kralının buyruğuna uymayarak erkek çocukları sağ bıraktılar.
18. Bunun üzerine Mısır Kralı ebeleri çağırıp, «Niçin yaptınız bunu?» diye sordu, «Neden erkek çocukları sağ bıraktınız?»
19. Ebeler, «İbrani kadınlar Mısırlı kadınlara benzemiyor» diye yanıtladılar, «Çok güçlüler. Daha ebe gelmeden doğuruyorlar.»
20. Tanrı ebelerle iyilik etti. Halk çoğaldıkça çoğaldı.
21. Ebeler kendisinden korktukları için Tanrı onları ev bark sahibi yaptı.
22. Bunun üzerine firavun bütün halkına buyruk verdi: «Doğan her İbrani erkek çocuk Nil'e atılacak, kızlar sağ bırakılacak.»

1. Levili bir adam kendi oymağından bir kızla evlendi.
2. Kadın gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. Güzel bir çocuk olduğunu görünce, onu üç ay gizledi.
3. Daha fazla gizleyemeyeceğini anlayınca, hasır bir sepet alıp katran ve ziftle sıvadı. İçine çocuğu yerleştirip Nil kıyısındaki sazlığa bıraktı.
4. Çocuğun ablası kardeşine ne olacağını görmek için uzaktan gözlüyordu.
5. O sırada firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi. Hizmetçileri ırmak kıyısında yürüyorlardı. Sazların arasındaki sepeti görünce, firavunun kızı onu getirmesi için hizmetçisini gönderdi.
6. Sepeti açınca ağlayan çocuğu gördü. Ona acıyarak, «Bu bir İbrani çocuğu» dedi.
7. Çocuğun ablası firavunun kızına, «Gidip bir İbrani sütnine çağırayım mı?» diye sordu, «Senin için bebeği emzirsin.»
8. Firavunun kızı, «Olur» diye yanıtladı. Kız gidip bebeğin annesini çağırdı.
9. Firavunun kızı kadına, «Bu bebeği al, benim için emzir, ücretin neyse veririm» dedi. Kadın bebeği alıp emzirdi.
10. Çocuk büyüyünce, onu geri getirdi. Firavunun kızı çocuğu evlat edindi. «Onu sudan çıkardım» diyerek adını Musa koydu. «Maşa» sözcüğünü çağrıştırır.
11. Musa büyüdüktan sonra bir gün soydaşlarının yanına gitti. Yaptıkları ağır işleri seyrederken bir Mısırlının bir İbraniyi dövdüğünü gördü.
12. Çevresine göz gezdirdi; kimse olmadığını anlayınca, Mısırlıyı öldürüp kuma gizledi.
13. Ertesi gün gittiğinde, iki İbranınin kavga ettiğini gördü. Haksız olana, «Niçin kardeşini dövüyorsun?» diye sordu.
14. Adam, «Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?» diye yanıtladı, «Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?» O zaman Musa korkarak, «Bu iş ortaya çıkmış!» diye düşündü.
15. Firavun olayı duyunca Musayı öldürtmek istedi. Ancak Musa ondan kaçıp Midyan yöresine gitti. Bir kuyunun başında otururken
16. Midyanlı bir kâhinin yedi kızı su çekmeye geldi. Babalarının sürüsünü suarmak için yalıkları dolduruyorlardı.
17. Ama bazı çobanlar gelip onları kovmak istedi. Musa kızların yardımına koşup hayvanlarını suvardı.
18. Sonra kızlar babaları Reuelin yanına döndüler. Reuel, «Nasıl oldu da bugün böyle tez geldiniz?» diye sordu.
19. Kızlar, «Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı» diye yanıtladılar, «Üstelik bizim için su çekip hayvanlara verdi.»
20. Babaları, «Nerede o?» diye sordu, «Niçin adamı dışarıda bıraktınız? Gidin onu yemeğe çağırın.»
21. Musa Reuelin yanında kalmayı kabul etti. Reuel de kızı Sipporayı onunla evlendirdi.
22. Sippora bir erkek çocuk doğurdu. Musa, «Garibim bu yabancı ülkede» diyerek çocuğa Gerşom adını verdi.
23. Aradan yıllar geçti, bu arada Mısır Kralı öldü. İsraililer hâlâ kölelik altında inliyor, feryat ediyorlardı. Sonunda yakarışları Tanrıya erişti.
24. Tanrı iniltilerini duydu. İbrahim, İshak ve Yakupla yaptığı antlaşmayı anımsadı.
25. İsraililer'e baktı ve onlara ilgi gösterdi.

1. Musa kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitronun sürüsünü güdüyordu. Sürüyü çölün batısına sürdü ve Tanrı Dağına, Horeve vardı.
3. «Çok garip» diye düşündü, «Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!»
5. Tanrı, «Fazla yaklaşma» dedi, «Çarıklarını çıkar. Çünkü bastığın yer kutsal topraktır.
6. Ben babanın Tanrısı, İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısıyım.» Musa yüzünü kapadı, çünkü Tanrıya bakmaya korkuyordu.
8. Bu yüzden onları Mısırlıların elinden kurtarmak için geldim. O ülkeden çıkarıp geniş ve verimli topraklara, süt ve bal akan ülkeye, Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına götüreceğim.
9. İsraililerin feryadı bana erişti. Mısırlıların onlara yapmakta olduğu baskıyı görüyorum.
10. Şimdi gel, halkım İsraili Mısırdan çıkarmak için seni firavuna göndereyim.»
11. Musa, «Ben kimim ki firavuna gidip İsrailileri Mısırdan çıkarayım?» diye karşılık verdi.
12. Tanrı, «Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım» dedi, «Seni benim gönderdiğimin kanıtı şu olacak: Halkı Mısırdan çıkardığın zaman bu dağda bana tapınacaksınız.»
13. Musa şöyle karşılık verdi: «İsraililere gidip, «Beni size atalarınızın Tanrısı gönderdi» dersem, «Adı nedir?» diye sorabilirler. O zaman ne diyeyim?»
14. Tanrı, «Ben Benim» dedi, «İsraililere de ki, «Beni size Ben Benim diyen gönderdi.»
15. «İsraililere de ki, «Beni size atalarınızın Tanrısı, İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısı Yahve gönderdi.» Sonsuza dek adım bu olacak. Kuşaklar boyunca böyle anılacağım.
16. Git, İsrail ileri gelenlerini topla, onlara şöyle de: «Atalarınız İbrahimin, İshakın, Yakupun Tanrısı Yahve bana görünerek şunları söyledi: Sizinle ve Mısırdaki size yapılanlarla yakından ilgileniyorum.
17. Söz verdim, sizi Mısırdaki sıkıntıdan kurtaracağım; Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus topraklarına, süt ve bal akan ülkeye götüreceğim.»
18. «İsrail ileri gelenleri seni dinleyecekler. Sonra birlikte Mısır Kralına gidip, «İbranilerin Tanrısı Yahve bizimle görüştü» diyeceksiniz, «Şimdi izin ver, Tanrımız Yahveye kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım.»
19. Ama biliyorum, güçlü bir el zorlamadıkça Mısır Kralı gitmenize izin vermeyecek.
20. Elimi uzatacak ve aralarında şaşılacak işler yaparak Mısırı cezalandıracağım. O zaman sizi salıverecek.
21. «Halkımın Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağlayacağım. Gittiğinizde eli boş gitmeyeceksiniz.
22. Her kadın Mısırlı komşusundan ya da konuğundan altın ve gümüş takılar, giysiler isteyecek. Oğullarınızı, kızlarınızı bunlarla süsleyeceksiniz. Mısırlılar'ı soyacaksınız.»

1. Musa, «Ya bana inanmazlarsa?» dedi, «Sözümü dinlemez, «RAB sana görünmedi» derlerse, ne olacak?»
6. Sonra, «Elini koynuna koy» dedi. Musa elini koynuna koydu. Çıkardığı zaman eli bir deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu.
9. «Bu iki belirtiyeye de inanmaz, sözünü dinlemezlerse, Nilden biraz su alıp kuru toprağa dök. İrmaktan aldığı su toprakta kana dönecek.»
10. Musa RABbe, «Aman, ya Rab!» dedi, «Ben kulun ne geçmişte, ne de benimle konuşmaya başladığından bu yana iyi bir konuşmacı oldum. Çünkü dili ağır, tutuk biriyim.»
11. RAB, «Kim ağız verdi insana?» dedi, «İnsanı sağır, dilsiz, görür ya da görmez yapan kim? Ben değil miyim?»
12. Şimdi git! Ben konuşmana yardımcı olacağım. Ne söylemen gerektiğini sana öğreteceğim.»
13. Musa, «Aman, ya Rab!» dedi, «Ne olur, benim yerime başkasını gönder.»
14. RAB Musaya öfkeleni ve, «Ağabeyin Levili Harun var ya!» dedi, «Bilirim, o iyi konuşur. Hem şu anda seni karşılamaya geliyor. Seni görünce sevinecek.
15. Onunla konuş, ne söylemesi gerektiğini anlat. İkinizin konuşmasına da yardımcı olacak, ne yapacağınızı size öğreteceğim.
16. O sana sözcülük edecek, senin yerine halkla konuşacak. Sen de onun için Tanrı gibi olacaksın.
17. Bu değneği eline al, çünkü belirtileri onunla gerçekleştireceksin.»
18. Musa kayınbabası Yitronun yanına döndü. Ona, «İzin ver, Mısır'daki soydaşlarımla yanına döneyim» dedi, «Bakayım, hâlâ yaşıyorlar mı?» Yitro, «Esenlikle git» diye karşılık verdi.
19. RAB Midyanda Musaya, «Mısıra dön, çünkü canını almak isteyenlerin hepsi öldü» demişti.
20. Böylece Musa karısını, oğullarını eşeğe bindirdi; Tanrının buyurduğu değneği de eline alıp Mısıra doğru yola çıktı.
21. RAB Musaya, «Mısıra döndüğünde, sana verdiğim güçle bütün şaşılasi işleri firavunun önünde yapmaya bak» dedi, «Ama ben onu inatçı yapacağım. Halkı salıvermeyecek.
22. Sonra firavuna de ki, «RAB şöyle diyor: İsrail benim ilk oğlumdur.
23. Sana, bırak oğlum gitsin, bana tapsın, dedim. Ama sen onu salıvermeyi reddettin. Bu yüzden senin ilk oğlunu öldüreceğim.»
24. RAB yolda, bir konaklama yerinde Musayla karşılaşmış, onu öldürmek istedi.
25. O anda Sippora keskin bir taş alıp oğlunu sünnet etti, derisini Musanın ayaklarına dokundurdu. «Gerçekten sen bana kanlı güveysin» dedi.
26. Böylece RAB Musayı esirgedi. Sippora Musaya sünnetten ötürü «Kanlı güveysin» demişti.
27. RAB Haruna, «Çöle, Musayı karşılamaya git» dedi. Harun gitti, onu Tanrı Dağında karşılayıp öptü.
28. Musa duyurması için RABbin kendisine söylediği bütün sözleri ve gerçekleştirmesini buyurduğu bütün belirtileri Haruna anlattı.
29. Musayla Harun varıp İsrailin bütün ileri gelenlerini topladılar.
30. Harun RABbin Musaya söylemiş olduğu her şeyi onlara anlattı. Musa da halkın önünde belirtileri gerçekleştirdi.
31. Halk inandı; RAB'bin kendileriyle ilgilendiğini, çektikleri sıkıntıyı görmüş olduğunu duyunca, eğilip tapındılar.

1. Sonra Musayla Harun firavuna gidip şöyle dediler: «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Halkımı bırak gitsin, çölde bana bayram yapsın.»»
2. Firavun, «RAB kim oluyor ki, Onun sözünü dinleyip İsrail halkını salıvereyim?» dedi. «RABbi tanımıyorum. İsraililerin gitmesine izin vermeyeceğim.»»
3. Musayla Harun, «İbranilerin Tanrısı bizimle görüştü» diye yanıtladılar, «İzin ver, Tanrımız RABbe kurban kesmek için çölde üç gün yol alalım. Yoksa bizi salgın hastalık ya da kılıçla cezalandırabilir.»»
4. Mısır Firavunu, «Ey Musa ve Harun, niçin halkı işinden alıkoyuyorsunuz? Siz de işinizin başına dönün» dedi,
5. «Bakin, halkınız Mısırlılardan daha kalabalık, oysa siz onların işini engellemeye çalışıyorsunuz.»»
6. Firavun o gün angaryacılar ve halkın başındaki görevlilere buyruk verdi:
7. «Kerpiç yapmak için artık halka saman vermeyeceksiniz. Gitsinler, kendi samanlarını kendileri toplasınlar.
8. Önceki gibi aynı sayıda kerpiç yapmalarını isteyin, kerpiç sayısını azaltmayın. Çünkü tembel insanlardır; bu yüzden, «Gidelim, Tanrımıza kurban keselim» diye bağışıyorlar.
9. İşlerini ağırlaştırın ki, meşgul olsunlar, yalan sözlere kulak asmasınlar.»»
10. Angaryacılarla görevliler gidip İsraililere şöyle dediler: «Firavun diyor ki, «Artık size saman vermeyeceğim.
11. Gidin, nerede bulursanız oradan kendinize saman alın. Ancak işiniz hiç hafifletilmeyecek.»»
12. Böylece halk saman yerine anız toplamak üzere bütün Mısırda dağıldı.
13. Angaryacılar, «Saman verildiği günlerdeki gibi gündelik görevlerinizi eksiksiz yerine getirin» diyerek onlara baskı yapıyordu.
14. Firavunun angaryacılarının atadığı İsraili görevliler, «Niçin dün ve bugün daha önceki gibi gereken sayıda kerpiç yaptırmadınız?» diyerek dövüldüler.
15. Bunun üzerine İsraili görevliler firavunun yanına varıp yakındılar: «Neden kullarına böyle davranıyorsun?
16. Neden bize saman verilmediği halde, «Kerpiç yapın!» deniyor? İşte kulların dövülüyor, oysa suçlu senin kendi halkındır.»»
17. Firavun, «Tembelsiniz siz, tembel!» diye karşılık verdi, «Bu yüzden «Gidip RABbe kurban keselim» diyorsunuz.
18. Haydi, işinizin başına dönün. Size saman verilmeyecek; yine de aynı sayıda kerpiç üreteceksiniz.»»
19. Kendilerine, «Her gün üretmeniz gereken kerpiç sayısını azaltmayacaksınız» dendiğinde İsraili görevliler zor durumda olduklarını anladılar.
20. Firavunun yanından ayrılınca, kendilerini bekleyen Musayla Haruna çıktılar.
21. «RAB yaptığınızı görsün, cezanızı versin!» dediler, «Bizi firavunla görevlilerinin gözünde rezil ettiniz. Bizi öldürmeleri için ellerine bir kılıç verdiniz.»»
22. Musa RABbe döndü ve, «Ya Rab, niçin bu halka kötü davrandın?» dedi, «Beni bunun için mi gönderdin?
23. Senin adına firavunla konuşmaya gittim gideli firavun bu halka kötü davranıyor. Sen de kendi halkını kurtarmak için hiçbir şey yapmadın.»»

2. Tanrı ayrıca Musaya, «Ben Yahveyim» dedi,
3. «İbrahime, İshaka ve Yakupa Her Şeye Gücü Yeten Tanrı olarak göründüm, ama onlara kendimi Yahve adıyla tanıtmadım.
4. Yabancı olarak yaşadıkları Kenan ülkesini kendilerine vermek üzere onlarla antlaşma yaptım.
5. Mısırlıların köleleştirdiği İsraililerin iniltilerini duydum ve antlaşmamı hep andım.
6. «Onun için İsraililere de ki, «Ben Yahveyim. Sizi Mısırlıların boyunduruğundan çıkaracak, onların kölesi olmaktan kurtaracağım. Onları ağır biçimde yargılayacak ve kudretli elimle sizi özgür kılacağım.
7. Sizi kendi halkım yapacak ve Tanrınız olacağım. O zaman sizi Mısırlıların boyunduruğundan çıkaran Tanrınız Yahvenin ben olduğumu bileceksiniz.
8. Sizi İbrahime, İshaka ve Yakupa vereceğime ant içtiğim topraklara götüreceğim. Orayı size mülk olarak vereceğim. Ben Yahveyim.»
9. Musa bunları İsraililere anlattı, ama umutları kırıldığı ve ağır baskı altında oldukları için onu dinlemediler.
- 1-011. RAB Musaya, «Git, Mısır Firavununa İsrailileri ülkesinden salıvermesini söyle» dedi.
12. Ama Musa, «İsraililer beni dinlemedikten sonra, firavun nasıl dinler?» diye karşılık verdi, «Zaten iyi konuşan biri değilim.» dudakları sünnetsiz bir adamım.» Aynı ifade 6:30da da geçer.
13. RAB Musa ve Harunla İsraililer ve Mısır Firavunu hakkında konuştu. İsrailileri Mısırdan çıkarmalarını buyurdu.
14. İsraililerin aile önderleri şunlardır: Yakupun ilk oğlu Rubenin oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi. Rubenin boyları bunlardır.
15. Şimonun oğulları: Yemuel, Yamin, Ohat, Yakın, Sohar ve Kenanlı bir kadının oğlu Şaul. Şimonun boyları bunlardır.
16. Kayıtlarına göre Levioğullarının adları şunlardır: Gerşon, Kehat, Merari. Levi 137 yıl yaşadı.
17. Gerşonun oğulları boylarına göre şunlardır: Livni, Şimi.
18. Kehatın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Kehat 133 yıl yaşadı.
19. Merarinin oğulları: Mahli, Muşi. Kayıtlarına göre Levi boyları bunlardır.
20. Amram halası Yokevetle evlendi. Yokevet ona Harunla Musayı doğurdu. Amram 137 yıl yaşadı.
21. Yisharın oğulları: Korah, Nefek, Zikri.
22. Uzzielin oğulları: Mişael, Elsafan, Sitri.
23. Harun Nahşonun kızkardeşi ve Amminadavın kızı Elişevayla evlendi. Elişeva ona Nadav, Avihu, Elazar ve İtamarı doğurdu.
24. Korahın oğulları: Assir, Elkana, Aviasaf. Korahlıların boyları bunlardır.
25. Harunun oğlu Elazar Putielin kızlarından biriyle evlendi. Karısı ona Pinehası doğurdu. Boylarına göre Levili aile önderleri bunlardır.
26. RABbin, «İsrailileri ordular halinde Mısırdan çıkarın» dediği Harun ve Musa bunlardır.
27. İsrailileri Mısırdan çıkarmak için Mısır Firavunu ile konuşanlar da Musayla Harundur.
- 28-29. RAB Mısırdaki Musayla konuştuğunda, ona, «Ben RABbin» dedi, «Sana söylediğim her şeyi Mısır Firavununa ilet.»
30. Musa RAB'bin huzurunda, «Ben iyi konuşan biri değilim» diye karşılık verdi, «Firavun beni nasıl dinler?»

2. Sana buyurduğum her şeyi ağabeyine anlat. O da firavuna İsrailileri ülkesinden salıvermesini söylesin.
3. Ben firavunu inatçı yapacağım ki, belirtilerimi ve şaşılasi işlerimi Mısırda artırabileyim.
4. Ama firavun sizi dinlemeyecek. O zaman elimi Mısırın üzerine koyacağım ve onları ağır biçimde cezalandırarak halkım İsraili ordular halinde Mısırdan çıkaracağım.
5. Mısır karşı elimi kaldırdığım ve İsrailileri aralarından çıkardığım zaman Mısırlılar benim RAB olduğumu anlayacak.>>
6. Musayla Harun RABbin buyurduğu gibi yaptılar.
7. Firavunla konuştuklarında Musa seksen, Harun seksen üç yaşındaydı.
9. <<Firavun size, <Bir mucize yapın> dediğinde, söyle Haruna, değneğini alıp firavunun önüne atsın. Değnek yılan olacak.>>
10. Böylece Musayla Harun firavunun yanına gittiler ve RABbin buyurduğu gibi yaptılar. Harun değneğini firavunla görevlilerinin önüne attı. Değnek yılan oluverdi.
11. Bunun üzerine firavun kendi bilgelerini, büyücülerini çağırdı. Mısırlı büyücüler de büyülerıyla aynı şeyi yaptılar.
12. Her biri değneğini attı, değnekler yılan oldu. Ancak Harunun değneği onların değneklerini yuttu.
13. Yine de, RABbin söylediği gibi firavun inat etti ve Musayla Harunu dinlemedi.
14. RAB Musaya, <<Firavun inat ediyor, halkı salıvermeyi reddediyor>> dedi,
15. <<Sabah git, firavun Nile inerken onu karşılamak için ırmak kıyısında bekle. Yılana dönüşen değneği eline al
16. ve ona de ki, <Halkımı salıver, çölde bana tapsınlar, demem için İbranilerin Tanrısı RAB beni sana gönderdi. Ama sen şu ana kadar kulak asmadın.
17. Benim RAB olduğumu şundan anla, diyor RAB. İşte, elimdeki değneği ırmağın sularına vuracağım, sular kana dönecek.
18. Irmaktaki balıklar ölecek, ırmak leş gibi kokacak, Mısırlılar artık ırmağın suyunu içemeyecekler.>>
19. Sonra RAB Musaya şöyle buyurdu: <<Haruna de ki, <Değneğini al ve elini Mısırın suları üzerine - ırmakları, kanalları, havuzları, bütün su birikintileri üzerine- uzat, hepsi kana dönsün. Bütün Mısırdaki tahta ve taş kaplardaki sular bile kana dönecek.>>
20. Musayla Harun RABbin buyurduğu gibi yaptılar. Harun firavunla görevlilerinin gözü önünde değneğini kaldırıp ırmağın sularına vurdu. Bütün sular kana dönüştü.
21. Irmaktaki balıklar öldü, ırmak kokmaya başladı. Mısırlılar ırmağın suyunu içemez oldular. Mısırın her yerinde kan vardı.
22. Mısırlı büyücüler de kendi büyülerıyla aynı şeyi yaptılar. RABbin söylediği gibi firavun inat etti ve Musayla Harunu dinlemedi.
23. Olanlara aldırmadan sarayına döndü.
24. Mısırlılar içecek su bulmak için ırmak kıyısını kazmaya koyuldular. Çünkü ırmağın suyunu içemiyorlardı.
25. RAB'bin ırmağı vurmasının üzerinden yedi gün geçti.

2. Eğer halkımı salıvermeyi reddedersen, bütün ülkeni kurbağalarla cezalandıracağım.
3. Irmak kurbağalarla dolup taşacak. Kurbağalar çıkıp sarayına, yatak odana, yatağına, görevlilerinin ve halkının evlerine, fırınlarına, hamur teknelerine girecekler.
4. Senin, halkının, bütün görevlilerinin üstüne sıçrayacaklar.>
5. <<Haruna de ki, <Elindeki değneği ırmakların, kanalların, havuzların üzerine uzatıp kurbağaları çıkart; Mısırı kurbağalar kaplasın.>>
6. Böylece Harun elini Mısırın suları üzerine uzattı; kurbağalar çıkıp Mısırı kapladı.
7. Ancak büyücüler de kendi büyüleriyle aynı şeyi yaptılar ve ülkeye kurbağaları saldırlar.
8. Firavun Musayla Harunu çağırıp, <<RABbe dua edin, benim ve halkımın üzerinden kurbağaları uzaklaştırsın>> dedi, <<O zaman halkınızı RABbe kurban kessinler diye salıvereceğim.>>
9. Musa, <<Sen karar ver>> diye karşılık verdi, <<Bunu sana bırakıyorum. Kurbağalar senden ve evlerinden uzak dursun, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin, görevlilerin ve halkın için ne zaman dua edeyim?>>
10. Firavun, <<Yarın>> dedi. Musa, <<Peki, dediğin gibi olsun>> diye karşılık verdi, <<Böylece bileceksin ki, Tanrımız RAB gibisi yoktur.
11. Kurbağalar senden, evlerinden, görevlilerinden, halkından uzaklaşacak, yalnız ırmakta kalacaklar.>>
12. Musayla Harun firavunun yanından ayrıldılar. Musa RABbin firavunun başına getirdiği kurbağa belası için RABbe feryat etti.
13. RAB Musanın isteğini yerine getirdi. Kurbağalar evlerde, avlularda, tarlalarda öldüler.
14. Kurbağaları yığın yığın topladılar. Ülke kokudan geçilmez oldu.
15. Ancak firavun ülkenin rahatladığını görünce, RABbin söylediği gibi inatçılık etti ve Musayla Harunu dinlemedi.
16. RAB Musaya şöyle dedi: <<Haruna de ki, <Değneğini uzatıp yere vur, yerdeki toz sivrisineğe dönüşsün, bütün Mısırı kaplasın.>>
17. Öyle yaptılar. Harun elindeki değneği uzatıp yere vurunca, insanlarla hayvanların üzerine sivrisinekler üşüştü. Mısırdaki yerin bütün tozu sivrisineğe dönüştü.
18. Büyücüler de kendi büyüleriyle tozu sivrisineğe dönüştürmek istedilerse de başaramadılar. İnsanların, hayvanların üzerini sivrisinek kapladı.
19. Büyücüler firavuna, <<Bu işte Tanrının parmağı var>> dediler. Ne var ki, RABbin söylediği gibi firavun inat etti, Musayla Harunu dinlemedi.
20. RAB Musaya şöyle dedi: <<Sabah erkenden kalk, firavun ırmağa inerken onu karşıla ve şöyle de: <RAB diyor ki, halkımı salıver, bana tapsınlar.
21. Halkımı salıvermezsen senin, görevlilerinin, halkının, evlerinin üzerine atsineği yağdıracağım. Mısırlıların evleri ve üzerinde yaşadıkları topraklar atsinekleriyle dolup taşacak.
22. <<Ama o gün halkımın yaşadığı Goşen bölgesinde farklı davranacağım. Orada atsineği olmayacak. Böylece bileceksin ki, bu ülkede RAB benim.
23. Kendi halkımla senin halkın arasına fark koyacağım. Yarın bu belirti gerçekleşecek.>>
24. RAB dediğini yaptı. Firavunun sarayına, görevlilerinin evlerine sürü sürü atsineği gönderdi. Mısır atsineği yüzünden baştan sona harap oldu.
25. Firavun Musayla Harunu çağırıp, <<Gidin, bu ülkede Tanrınıza kurban kesin>> dedi.
26. Musa, <<Bu doğru olmaz>> diye karşılık verdi, <<Çünkü Mısırlılar Tanrımız RABbe kurban kesmeyi iğrenç sayıyorlar. İğrenç saydıkları bu şeyi gözlerinin önünde yaparsak bizi taşlamazlar mı?
27. Tanrımız RABbe kurban kesmek için, bize buyurduğu gibi üç gün çölde yol almalıyız.>>
28. Firavun, <<Çölde Tanrınız RABbe kurban kesmeniz için sizi salıveriyorum>> dedi, <<Yalnız çok uzağa gitmeyeceksiniz. Şimdi benim için dua edin.>>
29. Musa, <<Yarın atsineklerini firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden uzaklaştırsın diye, yanından ayrılır ayrılmaz RABbe dua edeceğim>> dedi, <<Yalnız firavun RABbe kurban kesmek için halkın gitmesini önleyerek bizi yine aldatmamalı.>>

30. Musa firavunun yanından çıkıp RABbe dua etti.

31. RAB Musanın isteğini yerine getirdi; firavunun, görevlilerinin, halkının üzerinden atsineklerini uzaklaştırdı. Tek sinek kalmadı.

32. Öyleyken, firavun bir kez daha inatçılık etti ve halkı salıvermedi.

2. Salıvermeyi reddeder, onları tutmakta diretirsen,
6. Ertesi gün RAB dediğini yaptı: Mısırlıların hayvanları büyük çapta öldü. Ama İsraililerin hayvanlarından hiçbirisi ölmedi.
7. Firavun adam gönderdi, İsraililerin bir tek hayvanının bile ölmediğini öğrendi. Öyleyken, inat etti ve halkı salıvermedi.
9. Kurum bütün Mısırın üzerinde ince bir toza dönüşecek; ülkenin her yanındaki insanların, hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkacak.>>
10. Böylece Musayla Harun ocak kurumu alıp firavunun önünde durdular. Musa kurumu göğe doğru savurdu. İnsanlarda ve hayvanlarda irinli çıbanlar çıktı.
11. Büyücüler çıbandan ötürü Musanın karşısında duramaz oldular. Çünkü bütün Mısırlılarda olduğu gibi onlarda da çıbanlar çıkmıştı.
12. RAB firavunu inatçı yaptı, RABbin Musaya söylediği gibi, firavun Musayla Harunu dinlemedi.
13. RAB Musaya şöyle dedi: <<Sabah erkenden kalkıp firavunun huzuruna çık, de ki, 'İbranilerin Tanrısı RAB şöyle diyor: Halkımı salıver, bana tapsınlar.
14. Yoksa bu kez senin, görevlilerinin, halkının üzerine bütün belalarımı yağdıracağım. Öyle ki, bu dünyada benim gibisi olmadığını öğrenesin.
15. Çünkü elimi kaldırıp seni ve halkını salgın hastalıkla vurmuş olsaydım, yeryüzünden silinmiş olurdun.
16. Gücümü sana göstermek, adımı bütün dünyaya tanıtmak için seni ayakta tuttum.
17. Hâlâ halkımı salıvermiyor, onlara üstünlük taslıyorsun.
18. Bu yüzden, yarın bu saatlerde Mısır tarihinde görülmemiş ağır bir dolu yağdıracağım.
19. Şimdi buyruk ver, hayvanların ve kırdaki neyin varsa hepsi sığınaklara konsun. Dolu yağınca, eve getirilmeyen, kırdaki kalan bütün insanlarla hayvanlar ölecek.>>
20. Firavunun görevlileri arasında RABbin uyarısından korkanlar köleleriyle hayvanlarını çabucak evlerine getirdiler.
21. RABbin uyarısını önemsemeyenler ise köleleriyle hayvanlarını tarlada bıraktı.
22. RAB Musaya, <<Elini göğe doğru uzat>> dedi, <<Mısırın her yerine, insanların, hayvanların, kırdaki bütün bitkilerin üzerine dolu yağsın.>>
23. Musa değneğini göğe doğru uzatınca RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi. Yıldırım düştü. RAB Mısırda dolu yağdırdı.
24. Şiddetli dolu yağıyor, sürekli şimşek çakıyordu. Mısır Mısır olalı böylesi bir dolu görmemişti.
25. Dolu Mısırdaki insandan hayvana dek kırdaki her şeyi, bütün bitkileri mahvetti, bütün ağaçları kırdı.
26. Yalnız İsraililerin yaşadığı Goşen bölgesine dolu düşmedi.
27. Firavun Musayla Harunu çağırarak, <<Bu kez günah işledim>> dedi, <<RAB haklı, ben ve halkım haksızız.
28. RABbe dua edin, yeter bu gök gürlemeleri ve dolu. Sizi salıvereceğim, artık burada kalmayacaksınız.>>
29. Musa, <<Kentten çıkınca, ellerimi RABbe uzatacağım>> dedi, <<Gök gürlemeleri duracak, artık dolu yağmayacak. Böylece dünyanın RABbe ait olduğunu bileceksin.
30. Ama biliyorum, sen ve görevlilerin RAB Tanrıdan hâlâ korkmuyorsunuz.>>
31. Keten ve arpa mahvolmuştu; çünkü arpa başak vermiş, keten çiçek açmıştı.
32. Ama buğday ve kızıl buğday henüz bitmediği için zarar görmemişti.
33. Musa firavunun yanından ayrılıp kentten çıktı. Ellerini RABbe uzattı. Gök gürlemesi ve dolu durdu, yağmur dindi.
34. Firavun yağmurun, dolunun, gök gürlemesinin kesildiğini görünce, yine günah işledi. Hem kendisi, hem görevlileri inat ettiler.
35. RAB'bin Musa aracılığıyla söylediği gibi, firavun inat ederek İsraililer'i salıvermedi.

2. Mısırla nasıl alay ettiğimi, aralarında gösterdiğim belirtileri sen de çocuklarına, torunlarına anlat ki, benim RAB olduğumu bilesiniz.»
3. Musayla Harun firavunun yanına varıp şöyle dediler: «İbranilerin Tanrısı RAB diyor ki, «Ne zamana dek alçakgönüllü olmayı reddedeceksin? Halkımı saliver, bana tapsınlar.
4. Halkımı salıvermeyi reddedersen, yarın ülkeneye çekirgeler göndereceğim.
5. Yeryüzünü öylesine kaplayacaklar ki, toprak görünmez olacak. Doludan kurtulan ürünlerinizi, kırdan biten bütün ağaçlarınızı yiyecekler.
6. Evlerine, bütün görevlilerinin, bütün Mısırlıların evlerine çekirge dolacak. Ne babaların, ne ataların ömürlerince böylesini görmediler.» Sonra Musa dönüp firavunun yanından ayrıldı.
7. Görevlileri firavuna, «Ne zamana dek bu adam bize tuzak kuracak?» dediler, «Bırak gitsinler, Tanrıları RABbe tapsınlar. Mısır harap oldu, hâlâ anlamıyor musun?»
8. Böylece, Musayla Harunu firavunun yanına geri getirdiler. Firavun, «Gidin, Tanrınız RABbe tapın» dedi, «Ama kimler gidecek?»
9. Musa, «Genç, yaşlı hep birlikte gideceğiz» dedi, «Oğullarımızı, kızlarımızı, davarlarımızı, sığırlarımızı yanımıza alacağız. Çünkü RABbe bayram yapmalıyız.»
10. Firavun, «Alın çoluk çocuğunuzu, gidin gidebilerseniz, RAB yardımcınız olsun!» dedi, «Bakın, kötü niyetiniz ne kadar açık.
11. Olmaz. Yalnız erkekler gidip RABbe tapsın. Zaten istediğiniz de bu.» Sonra Musayla Harun firavunun yanından kovuldular.
12. RAB Musaya, «Elini Mısırın üzerine uzat» dedi, «Çekirge yağsın; ülkenin bütün bitkilerini, doludan kurtulan her şeyi yesinler.»
13. Musa değneğini Mısırın üzerine uzattı. Bütün o gün ve gece RAB ülkede doğu rüzgarı estirdi. Sabah olunca da doğu rüzgarı çekirgeleri getirdi.
14. Mısırın üzerinde uçuşan çekirgeler ülkeyi boydan boya kapladı. Öyle çoktular ki, böylesi hiçbir zaman görülmedi, kuşaklar boyu da görülmeyecek.
15. Toprağın üzerini öyle kapladılar ki, ülke kapkara kesildi. Bütün bitkileri, dolunun zarar vermediği ağaçlarda kalan meyvelerin hepsini yediler. Mısırın hiçbir yerinde, ne ağaçlarda, ne de kırdaki bitkilerde yeşillik kalmadı.
16. Firavun acele Musayla Harunu çağırttı. «Tanrınız RABbe ve size karşı günah işledim» dedi,
17. «Lütfen bir kez daha günahımı bağışlayın ve Tanrınız RABbe dua edin; bu ölümcül belayı üzerimden uzaklaştırın.»
18. Musa firavunun yanından çıkıp RABbe dua etti.
19. RAB rüzgarı çok şiddetli batı rüzgarına döndürdü. Rüzgar çekirgeleri sürükleyip Kızıldenize döktü. Mısırdan tek çekirge kalmadı.
20. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsrailileri salıvermedi.
21. RAB Musaya, «Elini göğün doğru uzat» dedi, «Mısırı hissedilebilir bir karanlık kaplasın.»
22. Musa elini göğün doğru uzattı, Mısır üç gün koyu karanlığa gömüldü.
23. Üç gün boyunca kimse kimseyi göremez, yerinden kımlıdayamaz oldu. Yalnız İsraililerin yaşadığı yerler aydınlıktı.
24. Firavun Musayı çağırttı. «Gidin, RABbe tapın» dedi, «Yalnız davarlarınızla sığırlarınız alıkonacak. Çoluk çocuğunuz sizinle birlikte gidebilir.»
25. Musa, «Ama Tanrımız RABbe kurban kesmemiz için bize kurbanlık ve yakmalık sunular da vermelisin» diye karşılık verdi,
26. «Hayvanlarımızı da yanımıza almalıyız. Bir tırnak bile kalmamalı burada. Çünkü Tanrımız RABbe tapmak için bazı hayvanları kullanacağız. Oraya varmadıkça hangi hayvanları RABbe sunacağımızı bilemeyiz.»
27. Ancak RAB firavunu inatçı yaptı, firavun İsrailileri salıvermeye yanaşmadı.
28. Musaya, «Git başımdan» dedi, «Sakın bir daha karşıma çıkma. Yüzümü gördüğün gün ölürsün.»
29. Musa, «Dediğin gibi olsun» diye karşılık verdi, «Bir daha yüzünü görmeyeceğim.»

Bölüm 11

2. Halkına söyle, kadın erkek herkes komşusundan altın, gümüş eşya istesin.»
4. Musa firavuna şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Gece yarısı Mısırı boydan boya geçeceğim.
5. Tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan, değirmendeki kadın kölenin ilk çocuğuna kadar, hayvanlar dahil Mısır'daki bütün ilk doğanlar ölecek.
6. Bütün Mısır'da benzeri ne görülmüş, ne de görülecek büyük bir feryat kopacak.
7. İsraililere ya da hayvanlarına bir köpek bile havlamayacak.» O zaman RABbin İsraililerle Mısırlılara nasıl farklı davrandığını anlayacaksınız.
8. Bu görevlilerinin hepsi gelip önümde eğilecek, «Sen ve seni izleyenler, gidin!» diyecekler. Ondan sonra gideceğim.» Musa firavunun yanından büyük bir öfkeyle ayrıldı.
10. Musa'yla Harun firavunun önünde bütün bu şaşılacak işleri yaptılar. Ama RAB firavunu inatçı yaptı. Firavun İsraililer'i ülkesinden salıvermedi.

- 1-2. RAB Mısırdan Musayla Haruna, «Bu ay sizin için ilk ay, yılın ilk ayı olacak» dedi,
3. «Bütün İsrail topluluğuna bildirin: Bu ayın onunda herkes ailesine göre kendi ev halkına birer kuzu alacak.
4. Eğer bir kuzu bir aileye çok geliyorsa, aile bireylerinin sayısı ve herkesin yiyeceği miktar hesaplanacak ve aile kuzuyu en yakın komşusuyla paylaşabilecek.
5. Koyun ya da keçilerden seçeceğiniz hayvan kusursuz, erkek ve bir yaşında olmalı.
6. Ayın on dördüne kadar ona bakacaksınız. O akşamüstü bütün İsrail topluluğu hayvanları boğazlayacak.
7. Hayvanın kanını alıp, etin yeneceği evin yan ve üst kapı sövelerine süreceklez.
8. O gece ateşte kızartılmış et mayasız ekmek ve acı otlarla yenmelidir.
9. Eti çiğ veya haşlanmış olarak değil, başı, bacakları, bağırsakları ve içkembesiyle birlikte kızartarak yiyeceksiniz.
10. Sabaha kadar bitirmelisiniz. Artakalan olursa, sabah ateşte yakacaksınız.
11. Eti şöyle yemelisiniz: Beliniz kuşanmış, çarıklarınız ayağınızda, değneğiniz elinizde olmalı. Eti çabuk yemelisiniz. Bu RABbin Fısıh kurbanıdır. anlamına da gelir.
12. «O gece Mısırdan geçeceğim. Hem insanların hem de hayvanların bütün ilk doğanlarını öldüreğim. Mısırın bütün ilahlarını yargılayacağım. Ben RABbim.
13. Bulunduğunuz evlerin üzerindeki kan sizin için belirti olacak. Kanı görünce üzerinizden geçeceğim. Mısırı cezalandırırken ölüm saçan size hiçbir zarar vermeyecek.
14. Bu gün sizin için anma günü olacak. Bu günü RABbin bayramı olarak kutlayacaksınız. Gelecek kuşaklarınız boyunca sürekli bir kural olarak bu günü kutlayacaksınız.» kutlanmaktadır. Fısıh sözcüğü «Geçmek» anlamına gelir.
15. «Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. İlk gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız. Kim bu yedi gün içinde mayalı bir şey yerse, İsrailden atılacaktır.
16. Birinci ve yedinci günler kutsal toplantı yapacaksınız. O günler hiçbir iş yapılmayacak. Herkes yalnız kendi yiyeceğini hazırlayacak.
17. Mayasız Ekmek Bayramını kutlayacaksınız, çünkü sizi ordular halinde o gün Mısırdan çıkardım. Bu günü kalıcı bir kural olarak kuşaklarınız boyunca kutlayacaksınız.
18. Birinci ayın on dördüncü gününün akşamından yirmi birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz.
19. Evlerinizde yedi gün maya bulunmayacak. Mayalı bir şey yiyen yerli yabancı herkes İsrail topluluğundan atılacaktır.
20. Mayalı bir şey yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde mayasız ekmek yiyeceksiniz.»
21. Musa İsrailin bütün ileri gelenlerini çağırarak onlara şöyle dedi: «Hemen gidin, aileleriniz için kendinize davarlar seçip Fısıh kurbanı olarak boğazlayın.
22. Bir demet mercanköşkotu alın, leğendeki kana batırıp kanı kapılarınızın yan ve üst sövelerine sürün. Sabaha kadar kimse evinden çıkmasın.
23. RAB Mısırlıları öldürmek için gelecek, kapılarınızın yan ve üst sövelerindeki kanı görünce üzerinden geçecek, ölüm saçanın evlerinize girip sizi öldürmesine izin vermeyecek.
24. «Sen ve çocukların kalıcı bir kural olarak bu olayı kutlayacaksınız.
25. RABbin size söz verdiği topraklara girdiğiniz zaman bu töreye uyacaksınız.
26. Çocuklarınız size, «Bu törenin anlamı nedir?» diye sorduklarında,
27. «Bu RABbin Fısıh kurbanıdır» diyeceksiniz, «Çünkü RAB Mısırlıları öldürürken evlerimizin üzerinden geçerek bizi bağışladı.» İsraililer eğilip tapındılar.
28. Sonra gidip RABbin Musayla Haruna verdiği buyruğu eksiksiz uyguladılar.
29. Gece yarısı RAB tahtında oturan firavunun ilk çocuğundan zindandaki tutsağın ilk çocuğuna kadar Mısırdaki bütün insanların ve hayvanların ilk doğanlarını öldürdü.
30. O gece firavunla görevlileri ve bütün Mısırlılar uyandı. Büyük feryat koptu. Çünkü ölüsü olmayan ev yoktu.

31. Aynı gece firavun Musayla Harunu çağırtdı ve, <<Kalkın!>> dedi, <<Siz ve İsraililer halkımın arasından çıkıp gidin, istediğiniz gibi RABbe tapın.
32. Dedığınız gibi davarlarınızı, sığırlarınızı da alın götürün. Beni de kutsayın!>>
33. İsraililerin ülkeyi hemen terk etmesi için Mısırlılar diretti. <<Yoksa hepimiz öleceğiz!>> diyorlardı.
34. Böylece halk mayası henüz katılmamış hamurunu aldı, giysilere sarılı hamur teknelerini omuzlarında taşıdı.
35. İsraililer Musanın dediğini yapmış, Mısırlılardan altın, gümüş eşya ve giysi istemişlerdi.
36. RAB İsraililerin Mısırlıların gözünde lütuf bulmasını sağladı. Mısırlılar onlara istediklerini verdiler. Böylece İsraililer onları soydular.
37. İsraililer kadın ve çocukların dışında altı yüz bin kadar erkekle yaya olarak Ramsesten Sukkota doğru yola çıktılar.
38. Daha pek çok kişi de onlarla birlikte gitti. Yanlarında çok sayıda davar ve sığır vardı.
39. Mısırdan getirdikleri hamurla mayasız pide pişirdiler. Maya yoktu. Çünkü Mısırdan kovulmuşlar, kendilerine azık hazırlayacak zaman bulamamışlardı.
40. İsraililer Mısırdan dört yüz otuz yıl yaşadı.
41. Dört yüz otuz yılın sonuncu günü RABbin halkı ordular halinde Mısırı terk etti.
42. O gece RAB İsrailileri Mısırdan çıkarmak için sürekli bekledi. İsraililer de kuşaklar boyunca aynı gece RABbi yüceltmek için uyanık olmalıdır.
43. RAB Musayla Haruna şöyle dedi: <<Fısıh Bayramının kuralları şunlardır: Hiçbir yabancı Fısıh etini yemeyecek.
44. Ama satın aldığınız köleler sünnet edildikten sonra ondan yiyebilir.
45. Konuklar ve ücretli işçiler ondan yemeyecek.
46. Fısıh eti evde yenmeli, evin dışına çıkarılmamalı. Kemikleri kırmayacaksınız.
47. Bütün İsrail topluluğu Fısıh Bayramını kutlayacak.
48. Yanınızdaki yabancı bir konuk RABbin Fısıh Bayramını kutlamak isterse, önce evindeki bütün erkekler sünnet edilmeli; sonra yerel halktan biri gibi İsrail halkına katılıp bayramı kutlayabilir. Ama sünnetsiz biri Fısıh etini yemeyecektir.
49. Ülkede doğan için de, aranızda yaşayan yabancı için de aynı kural geçerlidir.>>
50. İsraililer RABbin Musayla Haruna verdiği buyruğu eksiksiz yerine getirdiler.
51. O gün RAB İsraililer'i ordular halinde Mısır'dan çıkardı.

3. Musa halka, ‹‹Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden çıktığınız bugünü anımsayın›› dedi, ‹‹Çünkü RAB güçlü eliyle sizi oradan çıkardı. Mayalı hiçbir şey yenmeyecek.
4. Bugün Aviv ayında buradan ayrılıyorsunuz.
6. Yedi gün mayasız ekmek yiyecek, yedinci gün RABbe bayram yapacaksınız.
7. O yedi gün içinde yalnız mayasız ekmek yiyeceksiniz. Aranıza ve ülkenizin hiçbir yerinde mayalı bir şey görülmeyecek.
8. O gün oğullarınıza, ‹Mısırdan çıktığımızda RABbin bizim için yaptıklarından dolayı bunları yapıyoruz› diye anlatacaksınız.
9. Bu elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; öyle ki, RABbin yasası hep ağzınızda olsun. Çünkü RAB güçlü eliyle sizi Mısırdan çıkardı.
10. Siz de her yıl belirlenen tarihte bu kuralı uygulamalısınız.
11. ‹‹RAB size ve atalarınıza ant içerek söz verdiği gibi sizi Kenan topraklarına getirecektir. Orayı size verdiği zaman,
12. ilk doğan erkek çocuklarınızın ve hayvanlarınızın hepsini RABbe adayacaksınız. Çünkü bunlar RABbe aittir.
13. İlk doğan her sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemezseniz, boynunu kırın. Bütün ilk doğan erkek çocuklarınızın bedelini ödemelisiniz.
14. ‹İlerde oğullarınız size, ‹Bunun anlamı ne?› diye sorduklarında, ‹RAB bizi güçlü eliyle Mısırdan, köle olduğumuz ülkeden çıkardı› diye yanıtlarsınız,
15. ‹Firavun bizi salıvermemekte diretince, RAB Mısırdan insanların ve hayvanların bütün ilk doğanlarını öldürdü. İşte bunun için hayvanların ilk doğan erkek yavrularını RABbe kurban ediyoruz. İlk doğan erkek çocuklarımızın bedelini ise bir hayvanla ödüyoruz.›
16. Bu uygulama elinizde bir belirti ve alnınızda bir anma işareti olacak; RABbin bizi Mısırdan güçlü eliyle çıkardığını anımsatacak.››
17. Firavun İsrailileri salıverdiğinde, Filist yöresi yakın olmasına karşın, Tanrı onları oradan götürmedi. Çünkü, ‹‹Halk savaşıyla karşılaşınca, düşüncelerini değiştirip Mısıra geri dönebilir›› diye düşündü.
18. Halkı çöl yolundan Kızıldenize doğru dolaştırdı. İsraililer Mısırdan silahlı çıkmışlardı.
19. Musa Yusufun kemiklerini yanına almıştı. Çünkü Yusuf İsrailin oğullarına, ‹‹Tanrı kesinlikle size yardım edecek, kemiklerimi buradan götüreceksiniz›› diye sıkı sıkı ant içirmişti.
20. Sukkottan ayrılıp çöl kenarında, Etamda konakladılar.
21. Gece gündüz ilerlemeleri için, RAB gündüzün bir bulut sütunu içinde yol göstererek, geceleyin bir ateş sütunu içinde ışık vererek onlara öncülük ediyordu.
22. Gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu halkın önünden eksik olmadı.

3. Firavun şöyle düşünecek: «İsrailliler ülkede şaşkın şaşkın dolaşıyorlardır, çöl onları kuşatmıştır.»
4. Firavunu inatçı yapacağım. Onların peşine düşecek. Böylece firavunla ordusunu yenerek yücelik kazanacağım. Mısırlılar bilecek ki, ben RABbim.» İsrailliler söyleneni yaptılar.
5. Halkın kaçtığı Mısır Firavununa bildirilince, firavunla görevlileri onlara ilişkin düşüncelerini değiştirdiler: «Biz ne yaptık?» dediler, «İsraillileri salıvermekle kölelerimizi kaybetmiş olduk!»
6. Firavun savaş arabasını hazırlattı, ordusunu yanına aldı.
7. Seçme altı yüz savaş arabasının yanısıra, Mısırın bütün savaş arabalarını sorumlu sürücülerıyla birlikte yanına aldı.
9. Mısırlılar firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları, askerleriyle onların ardına düştüler ve deniz kıyısında, Pi-Hahiroth yakınlarında, Baal-Sefonun karşısında konaklarken onlara yetiştiler.
10. Firavun yaklaşırken, İsrailliler Mısırlıların arkalarından geldiğini görünce dehşete kapılarak RABbe feryat ettiler.
11. Musaya, «Mısırdaki mezar mı yoktu da bizi çöle ölmeye getirdin?» dediler, «Bak, Mısırdan çıkarmakla bize ne yaptın!
12. Mısırdayken sana, «Bırak bizi, Mısırlılara kulluk edelim» demedik mi? Çölde ölmektense Mısırlılara kulluk etsek bizim için daha iyi olurdu.»
13. Musa, «Korkmayın!» dedi, «Yerinizde durup bekleyin, RAB bugün sizi nasıl kurtaracak görün. Bugün gördüğünüz Mısırlıları bir daha hiç görmeyeceksiniz.
14. RAB sizin için savaşacak, siz sakin olun yeter.»
15. RAB Musaya, «Niçin bana feryat ediyorsun?» dedi, «İsraillilere söyle, ilerlesinler.
16. Sen değneğini kaldır, elini denizin üzerine uzat. Sular yarılacak ve İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçecekler.
17. Ben Mısırlıları inatçı yapacağım ki, artlarına düşsünler. Firavunu, bütün ordusunu, savaş arabalarını, atlılarını yenerek yücelik kazanacağım.
18. Firavun, savaş arabaları ve atlılarından ötürü yücelik kazandığım zaman, Mısırlılar bilecek ki, ben RABbim.»
- 19-20. İsrail ordusunun önünde yürüyen Tanrının meleği yerini değiştirip arkaya geçti. Önlerindeki bulut sütunu da yerini değiştirip arkalarına, Mısır ve İsrail ordularının arasına geldi. Gece boyunca bulut bir yanı karartıyor, öbür yanı aydınlatıyordu. Bu yüzden, bütün gece iki taraf birbirine yaklaşmadı.
21. Musa elini denizin üzerine uzattı. RAB bütün gece güçlü doğu rüzgarıyla suları geri itti, denizi karaya çevirdi. Sular ikiye bölündü,
22. İsrailliler kuru toprak üzerinde yürüyerek denizi geçtiler. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturdu.
23. Mısırlılar artlarından geliyordu. Firavunun bütün atları, savaş arabaları, atlıları denizde onları izliyordu.
24. Sabah nöbetinde RAB ateş ve bulut sütunundan Mısır ordusuna baktı ve onları şaşkına çevirdi.
25. Arabalarının tekerleklerini çıkardı; öyle ki, arabalarını zorlukla sürdüler. Mısırlılar, «İsraillilerden kaçalım!» dediler, «Çünkü RAB onlar için bizimle savaşıyor.» «Çamura saplanmasını sağladı» anlamına da gelebilir.
26. RAB Musaya, «Elini denizin üzerine uzat» dedi, «Sular Mısırlıların, savaş arabalarının, atlılarının üzerine dönsün.»
27. Musa elini denizin üzerine uzattı. Sabaha karşı deniz olağan haline döndü. Mısırlılar sulardan kaçarken RAB onları denizin ortasında silkip attı.
28. Geri dönen sular savaş arabalarını, atlıları, İsraillilerin peşinden denize dalan firavunun bütün ordusunu yuttu. Onlardan bir kişi bile sağ kalmadı.
29. Ama İsrailliler denizi kuru toprakta yürüyerek geçmişlerdi. Sular sağlarında, sollarında onlara duvar oluşturmuştu.
30. RAB o gün İsraillileri Mısırlıların elinden kurtardı. İsrailliler deniz kıyısında Mısırlıların ölülerini

gördüler.

31. RAB'bin Mısırlılar'a gösterdiği büyük gücü gören İsrail halkı RAB'den korkup O'na ve kulu Musa'ya güvendi.

1. Musayla İsraililer RABbe şu ezgiyi söylediler: «Ezgiler sunacağım RABbe,Çünkü yüceldikçe yüceldi;Atları da, atlıları da denize döktü.
2. Rab gücüm ve ezgidir,O kurtardı beni.Odur Tanrım,Övgüler sunacağım Ona.Odur babamın Tanrısı,Yücelteceğim Onu.
3. Savaş eridir RAB,Adı RABdir.
4. «Denize attı firavunun ordusunu,Savaş arabalarını.Kızıldenizde boğuldu seçme subayları.
5. Derin sulara gömüldüler,Taş gibi dibe indiler.
6. «Senin sağ elin, ya RAB,Senin sağ elin korkunç güce sahiptir.Altında düşmanlar kırılır.
7. Devrilir sana başkaldıranlar büyük görkemin karşısında,Gönderir gazabını anız gibi tüketirsin onları.
8. Burnunun soluğu karşısında,Sular yığıldı bir araya.Kabaran sular duvarlara dönüştü,Denizin göbeğindeki derin sular dondu.
9. Düşman böbürlendi:«Peşlerine düşüp yakalayacağım onları» dedi,«Bölüşeceğim çapulu,Dileğimce yağmalayacağım,Kılıcımı çekip yok edeceğim onları.»
10. Üfledin soluğunu, denize gömüldüler,Kurşun gibi engin sulara battılar.
11. «Var mı senin gibisi ilahlar arasında, ya RAB?Senin gibi kutsallıkta görkemli, heybetiyle övgüye değer,Harikalar yaratan var mı?
12. Sağ elini uzattın,Yer yuttu onları.
13. Öncülük edeceksin sevginle kurtardığın halka,Kutsal konutunun yolunu göstereceksin gücünle onlara.
14. Uluslar duyup titreyecekler,Filist halkını dehşet saracak.
15. Edom beyleri korkuya kapılacak,Moav önderlerini titreme alacak,Kenanda yaşayanların tümü korkudan eriyecek.
16. Korku ve dehşet düşecek üzerlerine,Senin halkın geçinceye dek, ya RAB,Sahip olduğun bu halk geçinceye dek,Bileğinin gücü karşısında taş kesilecekler.
17. Ya RAB, halkını içeri alacaksın.Kendi dağına, yaşamak için seçtiğin yere,Ellerinle kurduğun kutsal yere dikeceksin, ya Rab!
18. RAB sonsuza dek egemen olacak.»
19. Firavunun atları, savaş arabaları, atlıları denize dalınca, RAB suları onların üzerine çevirdi. Ama İsraililer denizi kuru toprakta yürüyerek geçtiler.
20. Harunun kızkardeşi Peygamber Miryam tefini eline aldı, bütün kadınlar teflerle, oynayarak onu izlediler.
21. Miryam onlara şu ezgiyi söyledi: «Ezgiler sunun RABbe,Çünkü yüceldikçe yüceldi,Atları, atlıları denize döktü.»
22. Musa İsrailileri Kızıldenizin ötesine çıkardı. Şur Çölüne girdiler. Çölde üç gün yol aldılarsa da su bulamadılar.
23. Maraya vardılar. Ama Maranın suyunu içemediler, çünkü su acıydı. Bu yüzden oraya Marafı adı verildi.
24. Halk, «Ne içeceğiz?» diye Musaya yakınmaya başladı.
25. Musa RABbe yakardı. RAB ona bir ağaç parçası gösterdi. Musa onu suya atınca sular tatlı oldu. Orada RAB onlar için bir kural ve ilke koydu, hepsini sınadı.
26. «Ben, Tanrınız RABbin sözünü dikkatle dinler, gözümde doğru olanı yapar, buyruklarına kulak verir, bütün kurallarına uyarsanız, Mısırlılara verdiğim hastalıkların hiçbirini size vermeyeceğim» dedi, «Çünkü size şifa veren RAB benim.»
27. Sonra Elim'e gittiler. Orada on iki su kaynağı, yetmiş hurma ağacı vardı. Su kıyısında konakladılar.

1. Bütün İsrail topluluğu Elimden ayrıldı. Mısırdan çıktıktan sonra ikinci ayın on beşinci günü Elim ile Sina arasındaki Sin Çölüne vardılar.
2. Çölde hepsi Musayla Haruna yakınmaya başladı.
3. «Keşke RAB bizi Mısırdayken öldürseydi» dediler, «Hiç değilse orada et kazanlarının başına oturur, doyasya yerdik. Ama siz bütün topluluğu açlıktan öldürmek için bizi bu çöle getirdiniz.»
5. Altıncı gün her gün topladıklarının iki katını toplayıp hazırlayacaklar.»
6. Musayla Harun İsraililere, «Bu akşam sizi Mısırdan RABbin çıkardığını bileceksiniz» dediler,
7. «Sabah da RABbin görkemini göreceksiniz. Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki, bize söyleniyorsunuz?»
8. Sonra Musa, «Akşam size yemek için et, sabah da dilediğiniz kadar ekmek verilince, RABbin görkemini göreceksiniz» dedi, «Çünkü RAB kendisine söylendiğinizi duydu. Biz kimiz ki? Siz bize değil, RABbe söyleniyorsunuz.»
9. Musa Haruna, «Bütün İsrail topluluğuna söyle, RABbin huzuruna gelsinler» dedi, «Çünkü RAB söylendiklerini duydu.»
10. Harun İsrail topluluğuna bunları anlatırken, çöle doğru baktılar. RABbin görkemi bulutta görünüyordu.
11. RAB Musaya şöyle dedi:
12. «İsraililerin yakınmalarını duydum. Onlara de ki, «Akşamüstü et yiyeceksiniz, sabah da ekmekle karnınızı doyuracaksınız. O zaman bileceksiniz ki, Tanrınız RAB benim.»
13. Akşam bıldırcınlar geldi, ordugahı sardı. Sabah ordugahın çevresini çiy kaplamıştı.
14. Çiy eriyince, toprakta, çölün yüzeyinde kırağıya benzer ince pulcuklar göründü.
15. Bunu görünce İsraililer birbirlerine, «Bu da ne?» diye sordular. Çünkü ne olduğunu anlayamamışlardı. Musa, «RABbin size yemek için verdiği ekmektir bu» dedi,
16. «RABbin buyruğu şudur: «Herkes yiyeceği kadar toplansın. Çadırınızdaki her kişi için birer omer alın.» ifade 16:18,32,33,36da da geçer.
17. İsraililer söyleneni yaptılar. Kimi çok, kimi az topladı.
18. Omerle ölçtüklerinde, çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu. Herkes yiyeceği kadar toplamıştı.
19. Musa onlara, «Kimse sabaha bir parça bile bırakmasın» dedi.
20. Ama bazıları ona aldırmayıp sabaha bıraktılar. Bıraktıkları kurtlanıp kokmaya başlayınca Musa onlara öfkeleni.
21. Her sabah herkes yiyeceği kadar topluyordu. Güneş ortalığı ısıtınca, yerde kalanlar eriyordu.
22. Altıncı gün kişi başına iki omer, yani iki kat topladılar. Topluluğun önderleri gelip durumu Musaya bildirdiler.
23. Musa, «RABbin buyruğu şudur» dedi, «Yarın dinlenme günü, RAB için kutsal Şabat Günüdür. Pişireceğinizi pişirin, haşlayacağınızı haşlayın. Artakalanı bir kenara koyun, sabaha kalsın.»
24. Musanın buyurduğu gibi artakalanı sabaha bıraktılar. Ne koktu, ne kurtlandı.
25. Musa, «Artakalanı bugün yiyin» dedi, «Çünkü bugün RAB için Şabat Günüdür. Bugün dışarda ekmek bulamayacaksınız.
26. Altı gün ekmek toplayacaksınız, ama yedinci gün olan Şabat Günü ekmek bulunmayacak.»
27. Yedinci gün bazıları ekmek toplamak için dışarı çıktı, ama hiçbir şey bulamadılar.
28. RAB Musaya, «Ne zamana dek buyruklarıma ve yasalarıma uymayı reddedeceksiniz?» dedi,
29. «Size Şabat Günü verdim. Bunun için altıncı gün size iki günlük ekmek veriyorum. Yedinci gün herkes neredeyse orada kalsın, dışarı çıkmasın.»
30. Böylece halk yedinci gün dinlendi.
31. İsraililer o ekmeğe man adını verdiler. Kişniş tohumu gibi beyazımsı, tadı ballı yufka gibiydi.
32. Musa, «RABbin buyruğu şudur» dedi, «Mısırdan sizi çıkardığımda, gelecek kuşakların çölde size yedirdiğim ekmeği görmesi için, bir omer saklansın.»
33. Musa Haruna, «Bir testi al, içine bir omer man doldur» dedi, «Gelecek kuşaklar için saklanmak

üzere onu RABbin huzuruna koy.>>

34. RABbin Musaya buyurduğu gibi Harun manı saklanmak üzere Antlaşma Levhalarının önüne koydu.

35. İsraililer yerleştikleri Kenan topraklarına varıncaya dek kırk yıl man yediler.

36. Bir omer efanın onda biridir.-

2. Musaya, «Bize içecek su ver» diye çıktılar. Musa, «Niçin bana çıkışıyorsunuz?» dedi, «Neden RABbi deniyorsunuz?»
3. Ama halk susamıştı. «Niçin bizi Mısırdan çıkardın?» diye Musaya söylendiler, «Bizi, çocuklarımızı, hayvanlarımızı susuzluktan öldürmek için mi?»
4. Musa, «Bu halka ne yapayım?» diye RABbe feryat etti, «Neredeyse beni taşılayacaklar.»
6. Ben Horev Dağında bir kayanın üzerinde, senin önünde duracağım. Kayaya vuracaksın, halk içsin diye su fışkıracak.» Musa İsrail ileri gelenlerinin önünde denileni yaptı.
7. Oraya Massa ve Meriva adı verildi. Çünkü İsraililer orada Musaya çıkmış ve, «Acaba RAB aramızda mı, değil mi?» diye RABbi denemişlerdi.
8. Amalekliler gelip Refidimde İsraililere savaş açtılar.
9. Musa Yeşuya, «Adam seç, git Amaleklilerle savaş» dedi, «Yarın ben elimde Tanrının değneğiyle tepenin üzerinde duracağım.»
10. Yeşu Musanın buyurduğu gibi Amaleklilerle savaştı. Bu arada Musa, Harun ve Hur tepenin üzerine çıktılar.
11. Musa elini kaldırdıkça İsraililer, indirdikçe Amalekliler kazanıyordu.
12. Ne var ki, Musanın elleri yoruldu. Bir taş getirip altına koydular. Musa üzerine oturdu. Bir yanda Harun, öbür yanda Hur Musanın ellerini yukarıda tuttular. Güneş batıncaya dek Musanın elleri yukarıda kaldı.
13. Böylece Yeşu Amalek ordusunu yenip kılıçtan geçirdi.
14. RAB Musaya, «Bunu anı olarak kayda geç» dedi, «Yeşuya da söyle, Amaleklilerin adını yeryüzünden büsbütün sileceğim.»
15. Musa bir sunak yaptı, adını «Yahve nissi» koydu.
16. «Eller Rab'bin tahtına doğru kaldırıldı» dedi, «RAB kuşaklar boyunca Amalekliler'e karşı savaşacak!»

1. Musanın kayınbabası Midyanlı Kâhin Yitro, Tanrının Musa ve halkı İsrail için yaptığı her şeyi, RABbin İsrailileri Mısırdan nasıl çıkardığını duydu.
- 2-3. Musanın kendisine göndermiş olduğu karısı Sipporayı ve iki oğlunu yanına aldı. Musa, «Garibim bu yabancı diyarda» diyerek oğullarından birine Gerşomfö adını vermişti.
4. Sonra, «Babamın Tanrısı bana yardım etti, beni firavunun kılıcından esirgedi» diyerek öbürüne de Eliezer adını koymuştu.
5. Yitro Musanın karısı ve oğullarıyla birlikte Tanrı Dağına, Musanın konakladığı çöle geldi.
6. Musaya şu haberi gönderdi: «Ben, kayınbaban Yitro, karın ve iki oğlunla birlikte sana geliyoruz.»
7. Musa kayınbabasını karşılamaya çıktı, önünde eğilip onu öptü. Birbirinin hatırını sorup çadıra girdiler.
8. Musa İsraililer uğruna RABbin firavunla Mısırlılara bütün yaptıklarını, yolda çektikleri sıkıntıları, RABbin kendilerini nasıl kurtardığını kayınbabasına bir bir anlattı.
9. Yitro RABbin İsraililere yaptığı iyiliklere, onları Mısırlıların elinden kurtardığına sevindi.
10. «Sizi Mısırlıların ve firavunun elinden kurtaran RABbe övgüler olsun» dedi, «Halkı Mısırın boyunduruğundan O kurtardı.
11. Artık biliyorum ki, RAB bütün ilahlardan büyüktür. Çünkü onların gurur duyduğu şeylerin üstesinden geldi.»
12. Sonra Tanrıya yakmalık sunu ve kurbanlar getirdi. Harunla bütün İsrail ileri gelenleri, Musanın kayınbabasıyla Tanrının huzurunda yemek yemeye geldiler.
13. Ertesi gün Musa halkın davalarına bakmak için yargı kürsüsüne çıktı. Halk sabahtan akşama kadar çevresinde ayakta durdu.
14. Kayınbabası Musanın halk için yaptıklarını görünce, «Nedir bu, halka yaptığın?» dedi, «Neden sen tek başına yargıç olarak oturuyorsun da herkes sabahtan akşama kadar çevrende bekliyor?»
15. Musa, «Çünkü halk Tanrının istemini bilmek için bana geliyor» diye yanıtladı,
16. «Ne zaman bir sorunları olsa, bana gelirler. Ben de taraflar arasında karar veririm; Tanrının kurallarını, yasalarını onlara bildiririm.»
17. Kayınbabası, «Yaptığın iş iyi değil» dedi,
18. «Hem sen, hem de yanındaki halk tükeneceksiniz. Bu işi tek başına kaldıramazsın. Sana ağır gelir.
19. Beni dinle, sana öğüt vereyim. Tanrı seninle olsun. Tanrının önünde halkı sen temsil etmeli, sorunlarını Tanrıya sen iletmelisin.
20. Kuralları, yasaları halka öğret, izlemeleri gereken yolu, yapacakları işi göster.
21. Bunun yanı sıra halkın arasından Tanrıdan korkan, yetenekli, haksız kazançtan nefret eden dürüst adamlar seç; onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder ata.
22. Halka sürekli onlar yargıçlık etsin. Büyük davaları sana getirsinler, küçük davaları kendileri çözsünler. Böylece işini paylaşmış olurlar. Yükün hafifler.
23. Eğer böyle yaparsan, Tanrı da buyurursa, dayanabilirsin. Herkes esenlik içinde evine döner.»
24. Musa kayınbabasının sözünü dinledi. Söylediği her şeyi yerine getirdi.
25. İsraililer arasından yetenekli adamlar seçti. Onları biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların başına önder atadı.
26. Halka sürekli yargıçlık eden bu kişiler zor davaları Musaya getirdiler, küçük davaları ise kendileri çözdüler.
27. Sonra Musa kayınbabasını uğurladı. Yitro da ülkesine döndü.

1. İsraililer Mısırdan çıktıktan tam üç ay sonra Sina Çölüne vardılar.
2. Refidimden yola çıkıp Sina Çölüne girdiler. Orada, Sina Dağının karşısında konakladılar.
3. Musa Tanrının huzuruna çıktı. RAB dağdan kendisine seslendi: «Yakup soyuna, İsrail halkına şöyle diyeceksin:
4. Mısırlılara ne yaptığımı, sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıyarak yanıma getirdiğimi gördünüz.
5. Şimdi sözümü dikkatle dinler, antlaşmama uyarsanız, bütün uluslar içinde öz halkım olursunuz. Çünkü yeryüzünün tümü benimdir.
6. Siz benim için kâhinler krallığı, kutsal ulus olacaksınız. İsraililere böyle söyleyeceksin.» Tanrıya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipden haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.
7. Musa gidip halkın ileri gelenlerini çağırdı ve RABbin kendisine buyurduğu her şeyi onlara anlattı.
8. Bütün halk bir ağızdan, «RABbin söylediği her şeyi yapacağız» diye yanıtladılar. Musa halkın yanıtını RABbe iletti.
10. RAB Musaya, «Git, bugün ve yarın halkı arındır» dedi, «Giysilerini yıkasınlar.
11. Üçüncü güne hazır olsunlar. Çünkü üçüncü gün bütün halkın gözü önünde ben, RAB Sina Dağına ineceğim.
12. Dağın çevresine sınır çiz ve halka de ki, «Sakın dağa çıkmayın, dağın eteğine de yaklaşmayın! Kim dağa dokunursa, kesinlikle öldürülecektir.
13. Ya taşlanacak, ya da okla vurulacak; ona insan eli değmeyecek. İster hayvan olsun ister insan, yaşamasına izin verilmeyecek.» Ancak boru uzun uzun çalınınca dağa çıkabilirler.»
14. Sonra Musa dağdan halkın yanına inip onları arındırdı. Herkes giysilerini yıkadı.
15. Musa halka, «Üçüncü güne hazır olun» dedi, «Bu süre içinde cinsel ilişkide bulunmayın.»
16. Üçüncü günün sabahı gök gürledi, şimşekler çaktı. Dağın üzerinde koyu bir bulut vardı. Derken, çok güçlü bir boru sesi duyuldu. Ordugahta herkes titremeye başladı.
17. Musa halkın Tanrıyla görüşmek üzere ordugahtan çıkmasına öncülük etti. Dağın eteğinde durdular.
18. Sina Dağının her yanından duman tütüyordu. Çünkü RAB dağın üstüne ateş içinde inmişti. Dağdan ocak dumanı gibi duman çıkıyor, bütün dağ şiddetle sarsılıyordu.
19. Boru sesi gitgide yükselince, Musa konuştu ve Tanrı gök gürlemeleriyle onu yanıtladı.
20. RAB Sina Dağının üzerine indi, Musayı dağın tepesine çağırdı. Musa tepeye çıktı.
21. RAB, «Aşağı inip halkı uyar» dedi, «Sakın beni görmek için sınırı geçmesinler, yoksa birçoğu ölür.
22. Bana yaklaşan kâhinler de kendilerini kutsasınlar, yoksa onları şiddetle cezalandırırım.»
23. Musa, «Halk Sina Dağına çıkamaz» diye karşılık verdi, «Çünkü sen, «Dağın çevresine sınır çiz, onu kutsal kıl» diyerek bizi uyardın.»
24. RAB, «Aşağı inip Harunu getir» dedi, «Ama kâhinlerle halk huzuruma gelmek için sınırı geçmesinler. Yoksa onları şiddetle cezalandırırım.»
25. Bunun üzerine Musa aşağı inip durumu halka anlattı.

1. Tanrı şöyle konuştu:
2. «Seni Mısırdan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.
3. «Benden başka tanrın olmayacak.
4. «Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.
5. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrıyım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.
6. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.
7. «Tanrın RABbin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.
8. «Şabat Gününü kutsal sayarak anımsa.
9. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.
10. Ama yedinci gün bana, Tanrın RABbe Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, hayvanların, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız.
11. Çünkü ben, RAB yeri göğü, denizi ve bütün canlıları altı günde yarattım, yedinci gün dinlendim. Bu yüzden Şabat Gününü kutsadım ve kutsal bir gün olarak belirledim.
12. «Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RABbin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.
13. «Adam öldürmeyeceksin.
14. «Zina etmeyeceksin.
15. «Çalmayacaksın.
16. «Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.
17. «Komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.»
18. Halk gök gürlemelerini, boru sesini duyup şimşekleri ve dağın başındaki dumanı görünce korkudan titremeye başladı. Uzakta durarak
19. Musaya, «Bizimle sen konuş, dinleyelim» dediler, «Ama Tanrı konuşmasın, yoksa ölürüz.»
20. Musa, «Korkmayın!» diye karşılık verdi, «Tanrı sizi denemek için geldi; Tanrı korkusu üzerinizde olsun, günah işlemeyesiniz diye.»
21. Musa Tanrının içinde bulunduğu koyu karanlığa yaklaşırken halk uzakta durdu.
22. RAB Musaya şöyle dedi: «İsraillilere de ki, «Göklerden sizinle konuştuğumu gördünüz.
23. Benim yanı sıra başka ilahlar yapmayacaksınız, altın ya da gümüş ilahlar dökmeyeceksiniz.
24. Benim için toprak bir sunak yapacaksınız. Yakmalık ve esenlik sunularınızı, davarlarınızı, sığırlarınızı onun üzerinde sunacaksınız. Adımı anımsattığım her yere gelip sizi kutsayacağım.
25. Eğer bana taş sunak yaparsanız, yontma taş kullanmayın. Çünkü kullanacağınız alet sunağın kutsallığını bozar.
26. Sunağımın üzerine basamakla çıkmayacaksınız. Çünkü çıplak yeriniz görünebilir.»

1. «İsraillilere şu ilkeleri bildir:
2. «İbrani bir köle satın alırsan, altı yıl kölelik edecek, ama yedinci yıl karşılık ödemediği özgür olacak.
3. Bekâr geldiyse, yalnız kendisi özgür olacak; evli geldiyse, karısı da özgür olacak.
4. Efendisi kendisine bir kadın verir ve o kadından çocukları olursa, kadın ve çocuklar efendisinde kalacak, yalnız kendisi gidecek.
5. «Ama köle açıkça, «Ben efendimi, karımla çocuklarımı seviyorum, özgür olmak istemiyorum» derse,
6. efendisi onu yargıç huzuruna çıkaracak. Kapıya ya da kapı sövesine yaklaştırıp kulağını bizle delecek. Böylece köle yaşam boyu efendisine hizmet edecek. tapınma yeri anlamına gelebilir.
7. «Eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, kız erkek köleler gibi özgür bırakılmayacak.
8. Efendisi kızla nişanlanır, sonra kızıdan hoşlanmazsa, kızın geri alınmasına izin vermelidir. Kızı aldattığı için onu yabancılara satamaz.
9. Eğer cariye oğluna nişanlarsa, ona kendi kızı gibi davranmalıdır.
10. Eğer ikinci bir kadınla evlenirse, ilk karısını nafakadan, giysiden, karılık haklarından yoksun bırakmamalıdır.
11. Eğer bu üç hakkı ona vermezse, kadın karşılıksız özgür olacaktır.»
12. «Kim birini vurup öldürürse, kendisi de kesinlikle öldürülecektir.
13. Ama olayda kasıt yoksa, ona ben izin vermişsem, size adamın kaçacağı yeri bildireceğim.
14. Eğer bir adam komşusuna düzen kurar, kasıtlı olarak saldırıp onu öldürürse, sunağıma bile kaçmış olsa, onu çıkarıp öldüreceksiniz.
15. «Kim annesini ya da babasını döverse, kesinlikle öldürülecektir.
16. «Kim adam kaçırsa, onu ister satmış olsun, ister elinde tutsun, kesinlikle öldürülecektir.
17. «Annesine ya da babasına lanet eden kesinlikle öldürülecektir.
18. «Kavga çıkar, bir adam komşusuna taşla ya da yumrukla vurur, vurulan adam ölmeyip yatağa düşer,
19. sonra kalkıp değnekle dışarıda gezebilirse, vuran adam suçsuz sayılacaktır. Yalnız yaralının kaybettiği zamanın karşılığını ödeyecek ve tümüyle iyileşmesini sağlayacaktır.
20. «Bir adam erkek ya da kadın kölesini değnekle döerken öldürürse, kesinlikle cezalandırılacaktır.
21. Ama köle hemen ölmez, bir iki gün sonra ölürse, köle sahibi ceza görmeyecektir. Çünkü köle onun malı sayılır.
22. «İki kişi kavga ederken gebe bir kadına çarpar, kadın erken doğum yapar ama başka bir zarar görmezse, saldırgan, kadının kocasının istediği ve yargıçların onayladığı miktarda para cezasına çarptırılacaktır.
- 23-25. Ama başka bir zarar varsa, cana karşılık can, göze karşılık göz, dişe karşılık diş, ele karşılık el, ayağa karşılık ayak, yanığa karşılık yanık, yaraya karşılık yara, bereye karşılık bere ödenecektir.
26. «Bir adam erkek ya da kadın kölesini gözüne vurarak kör ederse, gözüne karşılık onu özgür bırakacaktır.
27. Eğer erkek ya da kadın kölesinin dişini kırarsa, dişine karşılık onu özgür bırakacaktır.»
28. «Eğer bir boğa bir erkeği ya da kadını boynuzuyla vurup öldürürse, kesinlikle taşlanacak ve eti yenmeyecektir. Boğanın sahibi ise suçsuz sayılacaktır.
29. Ama saldırganlığı bilinen bir boğanın sahibi uyarılmasına karşın boğasına sahip çıkmazsa ve boğası bir erkeği ya da kadını öldürürse, hem boğa taşlanacak, hem de sahibi öldürülecektir.
30. Ancak, boğanın sahibinden para cezası istenirse, istenen miktarı ödeyerek canını kurtarabilir.
31. Boğa ister erkek, ister kız çocuğunu öldürsün, aynı kural uygulanacaktır.
32. Eğer boğa bir erkek ya da kadın köleyi öldürürse, kölenin efendisine otuz şekel gümüş verilecek ve boğa taşlanacaktır.
33. «Bir adam bir çukur açar ya da kazdığı çukurun üzerini örtmezse ve çukura bir boğa ya da bir

eşek düşerse,

34. çukuru kazan hayvanın bedelini ödeyecektir. Parayı hayvanın sahibine verecek, ölü hayvan kendisinin olacaktır.

35. <<Bir adamın boğası komşusunun boğasını yaralar, yaralı boğa ölürse, sağ boğayı satıp parasını paylaşacak, ölü hayvanı da bölüşeceklerdir.

36. Eğer boğanın saldırgan olduğu ve sahibinin ona sahip çıkmadığı biliniyorsa, boğaya karşılık boğa verecek ve ölü hayvan kendisine kalacaktır.>>

1. «Bir adam öküz ya da davar çalıp boğazlar ya da satarsa, bir öküze karşılık beş öküz, bir koyuna karşılık dört koyun ödeyecektir.
2. «Bir hırsız bir eve girerken yakalanıp öldürülürse, öldüren kişi suçlu sayılmaz.
3. Ancak olay güneş doğduktan sonra olmuşsa, kan dökmekten sorumlu sayılır. «Hırsız çaldığının karşılığını kesinlikle ödemelidir. Hiçbir şeyi yoksa, hırsızlık yaptığı için köle olarak satılacaktır.
4. Çaldığı mal -öküz, eşek ya da koyun- sağ olarak elinde yakalanırsa, iki katını ödeyecektir.
5. «Tarlada ya da bağda hayvanlarını otlatan bir adam, hayvanlarının başkasının tarlasında otlmasına izin verirse, zararı kendi tarlasının ya da bağının en iyi ürünleriyle ödeyecektir.
6. «Birinin yaktığı ateş dikenlere sıçrar, ekin demetleri, tarladaki ekin ya da tarla yanarsa, yangın çıkaran kişi zararı ödeyecektir.
7. «Biri komşusuna saklasın diye parasını ya da eşyasını emanet eder ve bunlar komşusunun evinden çalınırsa, hırsız yakalandığında iki katını ödemelidir.
8. Ama hırsız yakalanmazsa, komşusunun eşyasına el uzatıp uzatmadığının anlaşılması için ev sahibi yargıç huzuruna çıkmalıdır.
9. Emanete ihanet edilen konularda, öküz, eşek, koyun, giysi, herhangi bir kayıp eşya için «Bu benimdir» diyen her iki taraf sorunu yargıcın huzuruna getirmelidir. Yargıcın suçlu bulduğu kişi komşusuna iki kat ödeyecektir.
10. «Bir adam komşusuna korusun diye eşek, öküz, koyun ya da herhangi bir hayvan emanet ettiğinde, hayvan ölür, sakatlanır ya da kimse görmeden çalınırsa,
11. komşusu adamın malına el uzatmadığına ilişkin RABbin huzurunda ant içmelidir. Mal sahibi bunu kabul edecek ve komşusu bir şey ödemeyecektir.
12. Ama mal gerçekten ondan çalınmışsa, karşılığı sahibine ödenmelidir.
13. Emanet hayvan parçalanmışsa, adam parçalarını kanıt olarak göstermelidir. Parçalanmış hayvan için bir şey ödemeyecektir.
14. «Biri komşusundan bir hayvan ödünç alır, sahibi yokken hayvan sakatlanır ya da ölürse, karşılığını ödemelidir.
15. Ama sahibi hayvanla birlikteyse, ödünç alan karşılığını ödemeyecektir. Hayvan kiralansa, kayıp ödenen kiraya sayılmalıdır.»
16. «Eğer biri nişanlı olmayan bir kızı aldatıp onunla yatarsa, başlık parasını ödemeli ve onunla evlenmelidir.
17. Babası kızını ona vermeyi reddederse, adam normal başlık parası neyse onu ödemelidir.
18. «Büyücü kadını yaşatmayacaksınız.
19. «Hayvanlarla cinsel ilişki kuran herkes öldürülecektir.
20. «RABden başka bir ilaha kurban kesen ölüm cezasına çarptırılacaktır.
21. «Yabancıya haksızlık ve baskı yapmayacaksınız. Çünkü siz de Mısırdan yabancısınız.
22. «Dul ve öksüz hakkı yemeyeceksiniz.
23. Yerseniz, bana feryat ettiklerinde onları kesinlikle işitirim.
24. Öfkem alevlenir, sizi kılıçtan geçirtirim. Kadınlarınız dul, çocuklarınız öksüz kalır.
25. «Halkıma, aranızda yaşayan bir yoksula ödünç para vererseniz, ona tefeci gibi davranmayacaksınız. Üzerine faiz eklemeyeceksiniz.
26. Komşunuzun abasını rehin alırsanız, gün batmadan geri vereceksiniz.
27. Çünkü tek örtüsü abasıdır, ancak onunla örtünebilir. Onsuz nasıl yatar? Bana feryat ederse işiteceğim, çünkü ben iyilikseverim.
28. «Tanrıya sövmeyeceksiniz. Halkınızın önderine lanet etmeyeceksiniz.
29. «Ürününüzü ve şıranızı sunmakta gecikmeyeceksiniz. İlk doğan oğullarınızı bana vereceksiniz.
30. Öküzlerinize, davarlarınıza da aynı şeyi yapacaksınız. Yedi gün analarıyla kalacaklar, sekizinci gün onları bana vereceksiniz.
31. «Benim kutsal halkım olacaksınız. Bunun içindir ki, kırdan parçalanmış hayvanların etini yemeyecek, köpeklerin önüne atacaksınız.»

1. «Yalan haber taşımayacaksınız. Haksız yere tanıklık ederek kötü kişiye yan çıkmayacaksınız.
2. «Kötülük yapan kalabalığı izlemeyeceksiniz. Bir davada çoğunluktan yana konuşarak adaleti saptırmayacaksınız.
3. Duruşmada yoksulu kayırmayacaksınız.
4. «Düşmanınızın yolunu şaşırmış öküzüne ya da eşeğine rastlarsanız, onu kendisine geri götüreceksiniz.
5. Sizden nefret eden kişinin eşeğini yük altında çökmüş görürseniz, kendi haline bırakıp gitmeyecek, ona yardımcı olacaksınız.
6. «Duruşmada yoksula karşı adaleti saptırmayacaksınız.
7. Yalandan uzak duracak, suçsuz ve doğru kişiyi öldürmeyeceksiniz. Çünkü ben kötü kişiyi aklamam.
8. «Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet göreni kör eder, haklıyı haksız çıkarır.
9. «Yabancıya baskı yapmayacaksınız. Yabancılığın ne olduğunu bilirsiniz. Çünkü siz de Mısırdan yabancydınız.
10. «Toprağınızı altı yıl ekecek, ürününü toplayacaksınız.
11. Ama yedinci yıl nadasa bırakacaksınız; öyle ki, halkınızın arasındaki yoksullar yiyecek bulabilsin, onlardan artakalanı da yabanıl hayvanlar yesin. Bağınıza ve zeytinliğinize de aynı şeyi yapın.
12. «Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Böylece hem öküzünüz, eşeğiniz dinlenir, hem de kadın kölenizin oğulları ve yabancılar rahat eder.
13. «Söylediğim her şeyi yerine getirin. Başka ilahların adını anmayın, ağzınıza almayın.»
14. «Yılda üç kez bana bayram yapacaksınız.
15. Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramını kutlayacaksınız. Çünkü Mısırdan o ay çıktınız. «Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.
16. «Tarlaya ektiğiniz ürünleri biçtiğinizde ilk ürünlerle Hasat Bayramını kutlayacaksınız. «Yıl sonunda tarladan ürünlerinizi topladığınızda Ürün Devşirme Bayramını kutlayacaksınız.
17. «Bütün erkekleriniz yılda üç kez ben Egemen RABbin huzuruna çıkacaklar.
18. «Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. «Bayramda bana kurban edilen hayvanın yağı sabaha bırakılmamalı.
19. «Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RABbin Tapınağına getireceksiniz. «Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.»
20. «Yolda sizi koruması, hazırladığım yere götürmesi için önünüzden bir melek gönderiyorum.
21. Ona dikkat edin, sözünü dinleyin, başkaldırmayın. Çünkü beni temsil ettiği için başkaldırınızı bağışlamaz.
22. Ama onun sözünü dikkatle dinler, bütün söylediklerimi yerine getirirseniz, düşmanlarınıza düşman, hasımlarınıza hasım olacağım.
23. Meleğim önünüzden gidecek, sizi Amor, Hitit, Periz, Kenan, Hiv ve Yevus topraklarına götürecektir. Onları yok edeceğim.
24. Onların ilahları önünde eğilmeyecek, tapınmayacaksınız; törelerini izlemeyeceksiniz. Tersine, ilahlarını yok edecek, dikili taşlarını büsbütün parçalayacaksınız.
25. Tanrınız RABbe tapacaksınız. Ekmeğinizi, suyunuzu bereketli kılacak, aranızdaki hastalıkları yok edeceğim.
26. Ülkenizde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacak. Size uzun ömür vereceğim.
27. «Dehşetimi önünüzden gönderecek, karşılaşacağınız bütün halkları şaşkına çevireceğim. Düşmanlarınız önünüzden kaçacak.
28. Hivlileri, Kenanlıları, Hititleri önünüzden kovmaları için önünüzsıra eşekarısıfı göndereceğim.
29. Ama onları bir yıl içinde kovmayacağım. Yoksa ülke viran olur, yabanıl hayvanlar çoğaldıkça çoğalır, sayıları sizi aşar.
30. Siz çoğalınca, toprağı yurt edininceye dek onları azar azar kovacağım. bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

31. ‹‹Sınırlarınızı Kızıldenizden Filist Denizine, ölden Fırat Irmağına kadar genişleteceğim. Ülke halkını elinize teslim edeceğim. Onları önünüzden kovacaksınız.
32. Onlarla ya da ilahlarıyla antlaşma yapmayacaksınız.
33. Onları ülkenizde barındırmayacaksınız. Yoksa bana karşı günah işlemenize neden olurlar. İlahlarına taparsanız, size tuzak olur.››

2. Yalnız sen bana yaklaşacaksın. Ötekiler yaklaşmamalı. Halk seninle dağa çıkmamalı.»
3. Musa gidip RABbin bütün buyruklarını, ilkelerini halka anlattı. Herkes bir ağızdan, «RABbin her söylediğini yapacağız» diye karşılık verdi.
4. Musa RABbin bütün buyruklarını yazdı. Sabah erkenden kalkıp dağın eteğinde bir sunak kurdu, İsrailin on iki oymağını simgeleyen on iki taş sütun dikti.
5. Sonra İsraili gençleri gönderdi. Onlar da RABbe yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları olarak boğalar kestiler.
6. Musa kanın yarısını leğenlere doldurdu, öbür yarısını sunağın üzerine döktü.
7. Sonra antlaşma kitabını alıp halka okudu. Halk, «RABbin her söylediğini yapacağız, Onu dinleyeceğiz» dedi.
8. Musa leğenlerdeki kanı halkın üzerine serpti ve, «Bütün bu sözler uyarınca, RABbin sizinle yaptığı antlaşmanın kanı budur» dedi.
9. Sonra Musa, Harun, Nadav, Avihu ve İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi dağa çıkarak
10. İsrailin Tanrısını gördüler. Tanrının ayakları altında laciverttaşını andıran bir döşeme vardı. Gök gibi duruydu.
11. Tanrı İsrail soylularına zarar vermedi. Tanrıyı gördüler, sonra yiyip içtiler.
12. RAB Musaya, «Dağa, yanıma gel» dedi, «Burada bekle, halkın öğrenmesi için üzerine yasalarla buyrukları yazdığım taş levhaları sana vereceğim.»
13. Musayla yardımcısı Yeşu hazırlandılar. Musa Tanrı Dağına çıkarken,
14. İsrail ileri gelenlerine, «Geri dönünceye kadar bizi burada bekleyin» dedi, «Harunla Hur aranızda; kimin sorunu olursa onlara başvursun.»
15. Musa dağa çıkınca, bulut dağı kapladı.
16. RABbin görkemi Sina Dağının üzerine indi. Bulut dağı altı gün örttü. Yedinci gün RAB bulutun içinden Musaya seslendi.
17. RABbin görkemi İsraililere dağın doruğunda yakıcı bir ateş gibi görünüyordu.
18. Musa bulutun içinden dağa çıktı. Kırk gün kırk gece dağda kaldı.

2. «İsraillilere söyle, bana armağan getirsinler. Gönülden veren herkesin armağanını alın.
3. Onlardan alacağınız armağanlar şunlardır: Altın, gümüş, tunç;
4. lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı,
5. deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı,
6. kandil için zeytinyağı, mesh yağıyla güzel kokulu buhur için baharat,
7. başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşlar.
8. «Aralarında yaşamam için bana kutsal bir yer yapsınlar.
9. Konutu ve eşyalarını sana göstereceğim örneğe tıpatıp uygun yapın.»
10. «Akasya ağacından bir sandık yapsınlar. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşın olsun.
11. İçini de dışını da saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
12. Dört altın halka döküp dört ayağına tak. İki bir yanda, ikisi öbür yanda olacak.
13. Akasya ağacından sııklar yapıp altınla kapla.
14. Sandığın taşınması için sııkları yanlardaki halkalara geçir.
15. Sııklar sandığın halkalarında kalacak, çıkarılmayacak.
16. Antlaşmanın taş levhalarını sana vereceğim. Onları sandığın içine koy.
17. «Saf altından bir Bağışlanma Kapağı yap. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşın olacak.
18. Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yap.
19. Keruvlardan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara, kapakla tek parça halinde yap.
20. Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtecek. Yüzleri birbirine dönük olacak ve kapağa bakacak.
21. Kapağı sandığın üzerine, sana vereceğim taş levhaları ise sandığın içine koy.
22. Seninle orada, Levha Sandığının üstündeki Keruvlar arasında, Bağışlanma Kapağının üzerinde görüşeceğim ve İsrailliler için sana buyruklar vereceğim.» «Kapporet» sözcüğü Tanrının öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrıyla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.
23. «Akasya ağacından bir masa yap. Boyu ikifç, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşın olacak.
24. Masayı saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
25. Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevir.
26. Masa için dört altın halka yap, dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştir.
27. Masanın taşınması için sııkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakın olmalı.
28. Sııkları akasya ağacından yap, altınla kapla. Masa onlarla taşınacak.
29. Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yap.
30. Ekmekleri sürekli olarak huzuruma, masanın üzerine koyacaksın.»
31. «Saf altından bir kandillik yap. Ayağı, gövdesi dövme altın olsun. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendinden olsun.
32. Kandillik üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kollu olacak.
33. Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunacak. Altı kol da aynı olacak.
34. Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi olacak.
35. Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk bulunacak. Toplam altı kol olacak.
36. Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altından olacak.
37. «Kandillik için yedi kandil yap; kandiller karşısını aydınlatacak biçimde yerleştirilsin.
38. Fitol maşaları, tablaları saf altından olacak.
39. Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harcanacak.
40. Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.»

1. <<Tanrının Konutunu on perdeden yap. Perdeler lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden olsun, üzeri Keruvlarla ustaca süslensin.
2. Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşın olmalı. Bütün perdeler aynı ölçüde olacak.
3. Perdeler beşer beşer birbirine eklenerek iki takım perde yapılacak.
4. Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler aç. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yap.
5. Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer ilmek aç. İlmekler birbirine karşı olmalı.
6. Elli altın kopça yap, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştir. Böylece konut tek parça haline gelecek.
7. <<Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yap.
8. Her perdenin boyu otuzfı, eni dört arşın olacak. On bir perde de aynı ölçüde olmalı.
9. Beş perde birbirine, altı perde birbirine birleştirilecek. Altıncı perdeyi çadırın önünde katla.
10. Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek aç.
11. Elli tunç kopça yap, kopçaları ilmeklere geçir ki, çadır tek parça haline gelsin.
12. Çadırın perdelerinden artan yarım perde konutun arkasından sarkacak.
13. Perdelerin uzun kenarlarından artan kumaş çadırın yanlarından birer arşın sarkarak konutu örtecek.
14. Çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yap.
15. <<Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yap.
16. Her çerçevenin boyu on, eni bir buçuk arşın olacak.
17. Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı olacak. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yapacaksın.
18. Konutun güneyi için yirmi çerçeve yap.
19. Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yap.
- 2-021. Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yap.
22. Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yap.
23. Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yap.
24. Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kalacak, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirilecek. İki köşeyi oluşturan iki çerçeve aynı biçimde olacak.
25. Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban olacak.
- 26-27. <<Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yap.
28. Çerçevelerin ortasındaki kiriş çadırın bir ucundan öbür ucuna geçecek.
29. Çerçeveleri ve kirişleri altınla kapla, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yap.
30. <<Konutu dağda sana gösterilen plana göre yap.
31. <<Lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yap; üzerini Keruvlarla ustaca süsle.
32. Dört gümüş taban üstünde duran akasya ağacından altın kaplı dört direk üzerine as. Çengelleri altın olacak.
33. Perdeyi kopçaların altına asıp Levha Sandığını perdenin arkasına koy. Perde Kutsal Yerle En Kutsal Yeri birbirinden ayıracak.
34. Bağışlanma Kapağını En Kutsal Yerde bulunan Levha Sandığının üzerine koy.
35. Masayı perdenin öbür tarafına, konutun kuzeye bakan yanına yerleştir; kandilliği masanın karşısına, konutun güney tarafına koy.
36. <<Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yap.

37. Perdeyi asmak için akasya ağacından beş direk yap, altınla kapla. Çengelleri de altın olacak. Direkler için tunçtan beş taban dök.>>

1. «Sunağı akasya ağacından kare biçiminde yap. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşın olacak.
2. Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapla.
3. Sunak için yağ ve kül kovaları, kürekler, çanaklar, büyük çatallar, ateş kapları yap. Tümü tunç olacak.
4. Ağ biçiminde tunç bir ızgara da yap, dört köşesine birer tunç halka tak.
5. Izgarayı sunağın kenarının altına koy. Öyle ki, aşağı doğru sunağın yarısına yetişsin.
6. Sunak için akasya ağacından sııklar yap, tunçla kapla.
7. Sııklar halkalara geçirilecek ve sunak taşınırken iki yanında olacak.
8. Sunağı tahtadan, içi boş yapacaksın. Tıpkı dağda sana gösterildiği gibi olacak.»
9. «Konuta bir avlu yap. Avlunun güney tarafı için yüz arşın boyunda, özenle dokunmuş ince keten perdeler yapacaksın.
10. Perdeler için yirmi direk yapılacak; direklerin tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş olacak.
11. Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapılacak. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüşten olacak.
12. «Avlunun batı tarafı için elli arşın boyunda perde, on direk, on taban yapılacak.
13. Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşın olacak.
14. Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak.
15. Girişin öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban olacak.
16. «Avlunun girişinde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yirmi arşın boyunda nakışlı bir perde olacak. Dört direği ve dört tabanı bulunacak.
17. Avlunun çevresindeki bütün direkler gümüş çemberlerle donatılacak. Çengelleri gümüş, tabanları tunç olacak.
18. Avlunun boyu yüz, eni elli, çevresindeki perdelerin yüksekliği beş arşın olacak. Perdeleri özenle dokunmuş ince ketenden, tabanları tunçtan olacak.
19. Konutta her türlü hizmet için kullanılacak bütün aletler, konutun ve avlunun bütün kazıkları da tunçtan olacak.»
20. «İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler.
21. Harun'la oğulları kandilleri benim huzurumda, Buluşma Çadırı'nda, Levha Sandığı'nın önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar yanar tutacaklar. İsraililer için kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu.» (bkz. Çık.33:7-10).

1. «Bana kâhinlik etmeleri için İsrailîler arasından ağabeyin Harunu, oğulları Nadav, Avihu, Elazar ve İtamarı yanına al.
2. Ağabeyin Haruna görkem ve saygınlık kazandırmak için kutsal giysiler yap.
3. Bilgelik verdiğim becerikli adamlara söyle, Haruna giysi yapsınlar. Öyle ki, bana kâhinlik etmek için kutsal kılınmış olsun.
4. Yapacakları giysiler şunlardır: Göğüslük, efod, kaftan, nakışlı mintan, sarık, kuşak. Bana kâhinlik etmeleri için ağabeyin Haruna ve oğullarına bu kutsal giysileri yapacaklar.
5. Altın sıрма, lacivert, mor, kırmızı iplik, ince keten kullanacaklar.»
6. «Efodu altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden ustaca yapacaklar.
7. Bağlanabilmesi için iki köşesine takılmış ikişer omuzluğu olacak.
8. Efodun üzerinde efod gibi ustaca dokunmuş bir şerit olacak. Efodun bir parçası gibi lacivert, mor, kırmızı iplikle, altın sırmayla, özenle dokunmuş ince ketenden olacak.
- 9-10. İki oniks taşı alacak, İsrailoğullarının adlarını, doğuş sırasına göre altısını birinin, altısını ötekinin üzerine oyacaksın.
- 11-12. İsrailoğullarının adlarını bu iki taşın üzerine usta oymacıların mühür oyduğu gibi oyacaksın. Taşları altın yuvalar içine koyduktan sonra İsrailîlerin anılması için efodun omuzluklarına tak. Harun, anılmaları için onların adlarını RABbin önünde iki omuzunda taşıyacak.
- 13-14. Altın yuvalar ve saf altından iki zincir yap. Zincirleri örme kordon gibi yapıp yuvalara yerleştir.»
15. «Usta işi bir karar göğüslüğü yap. Onu da efod gibi, altın sırmayla, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yap.
16. Dört köşe, eni ve boyu birer karış olacak; ikiye katlanacak.
17. Üzerine dört sıra taş yuvası kak. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt;
18. ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;
19. üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist;
20. dördüncü sırada sarı yakut, oniks ve yeşim olacak. Taşlar altın yuvalara kakılacak.
21. On iki taş olacak. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğullarının adları bir bir oyulacak. Bu taşlar İsrailin on iki oymağını simgeleyecek.
22. «Göğüslük için saf altından örme zincirler yap.
23. İki altın halka yap, göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koy.
24. İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara tak.
25. Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağla.
26. İki altın halka daha yap; her birini göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına tak.
27. İki altın halka daha yap; efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarısına tak.
28. Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkaları lacivert kordonla birbirine bağlanacak. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarısında kalsın ve efoddan ayrılmasın.
29. «Harun Kutsal Yere girerken, İsrailoğullarının adlarının yazılı olduğu karar göğüslüğünü yüreğinin üzerinde taşıyacak. Öyle ki, ben, RAB halkımı sürekli anımsayayım.
30. Urimle Tummimi karar göğüslüğünün içine koy; öyle ki, Harun ne zaman huzuruma çıksa yüreğinin üzerinde olsunlar. Böylece Harun İsrailoğullarının karar vermek için kullandıkları Urimle Tummimi RABbin huzurunda sürekli yüreğinin üzerinde taşıyacak.»
31. «Efodun altına giyilen kaftanı salt lacivert iplikten yap.
32. Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bırak. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevir.
33. Kaftanın kenarını çepeçevre lacivert, mor, kırmızı iplikten nar motifleriyle beze, aralarına altın çingiraklar tak.

34. Eteğın ucu bir altın ıngırak, bir nar, bir altın ıngırak, bir nar olmak üzere çepeçevre kaplanacak.
35. Harun hizmet ederken bu kaftanı giyecek. En Kutsal Yere, huzuruma girip çıkarken duyulan ıngırak sesi onun ölmediğini gösterecek.
36. ‹‹Saf altından bir levha yap ve üzerine mühür oyar gibi ‹RABbe adanmıştır› sözünü oy;
37. lacivert bir kordonla sarığın n tarafına bağla.
38. Harun onu alnında taşıyacak. İsraililer kutsal bağışlarını getirirken suç işlemişlerse, suçlarını Harun taşıyacak; onlar önümde kabul görsün diye levha sürekli Harunun alnında bulunacak.
39. ‹‹İnce ketenden işlemeli bir mintan doku, ince ketenden bir sarık, bir de nakışlı kuşak yap.
40. ‹‹Harunun oğullarına mintanlar, kuşaklar, görkem ve saygınlık kazandıracak başlıklar yap.
41. Bu giysileri ağabeyin Haruna ve oğullarına giydir; sonra bana khinlik etmeleri için onları meshedip ata ve kutsal kıl.
42. ‹‹Edep yerlerini örtmek için onlara keten donlar yap. Boyu belden uyluğa kadar olacak.
43. Harun'la oğulları Buluşma adırı'na girdiklerinde ya da Kutsal Yer'de hizmet etmek üzere sunağa yaklaştıklarında, suç işleyip lmemek için bu donları giyecekler. Harun ve soyundan gelenler için sürekli bir kural olacak bu.››

1. «Bana kâhinlik edebilmeleri için, Harunla oğullarını kutsal kılmak üzere şunları yap: Bir boğa ile iki kusursuz koç al.
2. İnce buğday unundan mayasız ekmek, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar yap.
3. Bunları bir sepete koyup boğa ve iki koçla birlikte bana getir.
4. Harunla oğullarını Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirip yıka.
5. Giysileri al; mintanı, efodun altına giyilen kaftanı, efodu ve göğüslüğü Haruna giydir. Efodun ustaca dokunmuş şeridini bağla.
6. Başına sarığı sar, üzerine de kutsal tacı koy.
7. Sonra mesh yağını al, başına dökerek onu meshet.
8. Harunun oğullarını öne çıkarıp onlara mintan giydir.
9. Bellerine kuşak bağla, başlarına başlık koy. Kalıcı bir kural olarak kâhinlik onların işi olacak. Böylece Harunla oğullarını atamış olacaksın.
10. «Boğayı Buluşma Çadırının önüne getir, Harunla oğulları ellerini boğanın başına koysunlar.
11. Boğayı huzurumda, Buluşma Çadırının giriş bölümünde keseceksin.
12. Kanını parmağınla sunağın boynuzlarına sür, artan kanı sunağın dibine dök.
13. Hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yakacaksın.
14. Etini, derisini, gübresini de ordugahın dışında yak. Bu günah sunusudur.
15. «Bir koç getir, Harunla oğulları ellerini koçun başına koysunlar.
16. Koçu sen kes. Kanını sunağın her yanına dök.
17. Koçu parçalara ayırıp bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıka, başla öteki parçaların yanına koy.
18. Sonra koçun tümünü sunağın üzerinde yak. Bu RABbe sunulan yakmalık sunu, RABbi hoşnut eden koku, Onun için yakılan sunudur.
19. «Öteki koçu getir, Harunla oğulları ellerini koçun başına koysunlar.
20. Koçu sen kes. Kanını Harunla oğullarının sağ kulak memelerine, sağ el ve ayaklarının baş parmaklarına sür. Artan kanı sunağın her yanına dök.
21. Sunağın üzerindeki kanı ve mesh yağını Harunla oğullarının ve giysilerinin üzerine serp. Böylece Harunla oğulları ve giysileri kutsal kılınmış olacak.
22. «Koçun yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu al. -Çünkü bu, biri göreve atanırken kesilen koçtur.-
23. Huzurumdaki mayasız ekmek sepetinden bir somun, yağlı pide ve yufka al,
24. hepsini Harunla oğullarının eline ver. Bunları benim huzurumda sallamalık sunu olarak salla,
25. sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sunuyla birlikte beni hoşnut eden koku olarak yak. Bu, RAB için yakılan sunudur.
26. «Harunun atanması için sunulacak koçun döşünü huzurumda sallamalık sunu olarak salla. O döş senin payın olacak.
27. Harunla oğullarının atanması için kesilen koçun sallanmış olan döşüyle bağış olarak sunulan budunu bana ayır.
28. İsraililer bunları sürekli Harunla oğullarının payına ayıracak. Bu, İsraililerin RABbe sunduğu esenlik kurbanlarından biridir.
29. «Harunun kutsal giysileri, kendinden sonra oğullarına kalacak. Meshedilip atanırlarken bu giysileri giyecekler.
30. Harunun yerine kâhin olan oğlu, Kutsal Yerde hizmet etmek üzere Buluşma Çadırına girdiğinde yedi gün bu giysileri giyecek.
- 31-32. «Harunla oğulları göreve atanırken kesilen koçun etini kutsal bir yerde haşlayacaksın. Haşlanan eti ve sepetteki ekmeği Buluşma Çadırının giriş bölümünde yiyecekler.
33. Atanıp kutsal kılınmaları için günahları bağışlatan bu sunuları yalnız onlar yiyebilir. Yabancı biri

yiyeemez, çünkü bu sunular kutsaldır.

34. Atanmaları için kesilen kurbanın etinden ya da ekmekten sabaha artan olursa, yakacaksın.

Bunlar yenmeyecek, çünkü kutsaldır.

35. «Harunla oğulları için sana buyurduklarımın hepsini yap. Atanmaları yedi gün sürecek.

36. Günah başışlatmak için günah sunusu olarak her gün bir boğa sunacaksın. Sunağı arındırmak için günah sunusu sun, kutsal kılmak için de meshet.

37. Yedi gün sunağı arındırarak kutsal kılacaksın. Böylece sunak çok kutsal olacak. Ona dokunan her şey de kutsal sayılacaktır.»

38. «Düzenli olarak her gün sunağın üzerinde bir yaşında iki erkek kuzu sunacaksınız.

39. Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun.

40. Kuzuyla birlikte dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efafü ince un ve dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap sunacaksınız.

41. Öbür kuzuyu akşamüstü, beni hoşnut eden koku, yakılan sunu olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.

42. «Bu yakmalık sunu Buluşma Çadırının giriş bölümünde, RABbin huzurunda, kuşaklar boyu sürekli sunulacaktır. Musayla konuşmak için İsrail halkıyla orada buluşacağım.

43. İsraililerle buluşurken çadır görkemimle kutsal kılınacak.

44. «Buluşma Çadırını ve sunağı kutsal kılacak, Harunla oğullarını bana kâhinlik etmeleri için görevlendireceğim.

45. İsraililer arasında yaşayacak, onların Tanrısı olacağım.

46. Anlayacaklar ki, aralarında yaşamak için onları Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB benim. Tanrıları RAB benim.»

1. «Üzerinde buhur yakmak için akasya ağacından bir sunak yap.
2. Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşın, yüksekliği iki arşın, boynuzları kendinden olacak.
3. Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapla. Çevresine altın pervaz yap.
4. İki yandaki pervazın altına iki altın halka yap. Bunlar sunağın taşınması için sııkların geçmesine yarayacak.
5. Sııklar akasya ağacından yap ve altınla kapla.
6. Sunağı Levha Sandığının karşısındaki perdenin, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağının önüne, seninle buluşacağım yere koy.
7. «Harun her sabah kandillerin bakımını yaparken sunağın üzerinde güzel kokulu buhur yakacak.
8. Akşamüstü kandilleri yakarken yine buhur yakacak. Böylece huzurunda kuşaklar boyunca sürekli buhur yanacak.
9. Sunağın üzerinde başka buhur, yakmalık sunu ya da tahıl sunusu sunmayacaksınız; üzerine dökmelik sunu dökmeyeceksiniz.
10. Harun yılda bir kez sunağın boynuzlarını arındıracak. Kuşaklarınız boyunca yılda bir kez günahları bağışlatmak için sunulan sununun kanıyla sunağı arındıracak. Sunak ben RAB için çok kutsaldır.»
11. RAB Musaya şöyle dedi:
12. «İsraililerin sayımını yaptığın zaman, herkes canına karşılık bana bedel ödeyecektir. Öyle ki, sayım yapılırken başlarına bela gelmesin.
13. Sayılan herkes armağan olarak bana yarım kutsal yerin şekeli verecektir. -Bir şekel yirmi geradır.-
14. Sayılan yirmi yaşındaki ve daha yukarı yaştaki herkes bana armağan verecektir.
15. Canlarınızın bedeli olarak bu armağanı verdiğinizde, zengin yarım şekelden fazla, yoksul yarım şekelden eksik vermeyecek.
16. İsraililerden bedel olarak verilen paraları toplayacak, Buluşma Çadırının hizmetinde kullanacaksın. Bu paralar canlarınızın bedeli olarak ben, RABbe İsrailileri hep anımsatacak.»
17. RAB Musaya şöyle dedi:
18. «Yıkamak için tunç bir kazan yap. Ayaklığı da tunçtan olacak. Buluşma Çadırı ile sunağın arasına koyup içine su doldur.
19. Harunla oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkayacaklar.
- 2-021. Buluşma Çadırına girmeden ya da RAB için yakılan sunuyu sunarak hizmet etmek üzere sunağa yaklaşmadan önce, ölmek için ellerini, ayaklarını yıkamalıdır. Harunla soyunun bütün kuşakları boyunca sürekli bir kural olacak bu.»
22. RAB Musaya şöyle dedi:
23. «Şu nadide baharatı al: 500 şekel sıvı mür, yarısı kadar, yani 250şer şekel güzel kokulu tarçın ve kamış,
500. kutsal yerin şekeli hıyarşembe, bir hin de zeytinyağı.
25. Bunlardan ıtriyatçı ustalığıyla güzel kokulu kutsal bir mesh yağı yap. Ona kutsal mesh yağı denecek.
- 26-28. Buluşma Çadırını, Levha Sandığını, masayla takımlarını, kandillikle takımlarını, buhur sunağını, yakmalık sunu sunağıyla bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını hep bu yağla meshet.
29. Onları kutsal kıl ki, çok kutsal olsunlar. Onlara değen her şey kutsal sayılacaktır.
30. «Bana kâhin olmaları için Harunla oğullarını meshedip kutsal kıl.
31. İsraililere de ki, «Kuşaklarınız boyunca bu kutsal mesh yağı yalnız benim için kullanılacak.
32. İnsan bedenine dökülmeyecek. Aynı reçeteyle benzeri yapılmayacak. O kutsaldır ve sizin için kutsal olacaktır.
33. Onun benzerini yapan ya da kâhin olmayan birinin üzerine döken herkes halkının arasından atılacaktır.»

34. Sonra RAB Musaya şöyle dedi: ‹‹Güzel kokulu baharat -kara günnük, onikafç, kasnı ve saf günnük- al. Hepsi aynı ölçüde olsun.
35. Bir ıtriyatçı ustalığıyla bunlardan güzel kokulu bir buhur yap. Tuzlanmış, saf ve kutsal olacak.
36. Birazını çok ince döv, Buluşma Çadırında seninle buluşacağım yere, Levha Sandığının önüne koy. Sizin için çok kutsal olacaktır.
37. Aynı reçeteyle kendinize buhur yapmayacaksınız. Onu RAB için kutsal sayacaksınız.
38. Kim koklamak için aynısını yaparsa halkının arasından atılacaktır.›› kabuğundan yapılan güzel kokulu bir baharat olduğu sanılıyor.

2. «Bak, Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besaleli seçtim.
3. Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu ruhumla doldurdum.
4. Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsın;
5. taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın.
6. Ayrıca Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiavı onunla çalışması için görevlendirdim. Sana buyurduğum işlerin hepsini yapabilsinler diye öteki becerikli adamlara üstün yetenek verdim.
7. Buluşma Çadırını, Levha Sandığını, sandığın üzerindeki Bağışlanma Kapağını, çadırın bütün takımlarını,
8. masayla takımlarını, saf altın kandillikle takımlarını, buhur sunağını,
9. yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, kazanla kazan ayaklığını,
10. dokunmuş giysileri -Kâhin Harunun kutsal giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini-
11. mesh yağın, kutsal yer için güzel kokulu buhuru tam sana buyurduğum gibi yapsınlar.»
12. RAB Musaya şöyle buyurdu:
13. «İsraillilere de ki, «Şabat günlerimi kesinlikle tutmalısınız. Çünkü o sizinle benim aramda kuşaklar boyu sürecek bir belirtidir. Böylece anlayacaksınız ki, sizi kutsal kılan RAB benim.
14. «Şabat Gününü tutmalısınız, çünkü sizin için kutsaldır. Kim onun kutsallığını bozarsa, kesinlikle öldürülmeli. O gün çalışan herkes halkının arasından atılmalı.
15. Altı gün çalışılacak; ama yedinci gün RABbe adanmış Şabattır, dinlenme günüdür. Şabat Günü çalışan herkes kesinlikle öldürülmelidir.
16. İsrailliler, sonsuza dek sürecek bir antlaşma gereği olarak, Şabat Gününü kuşaklar boyu kutlamaya özen gösterecekler.
17. Bu, İsraillilerle benim aramda sürekli bir belirti olacaktır. Çünkü ben, RAB yeri göğü altı günde yarattım, yedinci gün işe son verip dinlendim.»
18. Tanrı Sina Dağı'nda Musa'yla konuşmasını bitirince, üzerine eliyle antlaşma koşullarını yazdığı iki taş levhayı ona verdi.

1. Halk Musanın dağdan inmediğini, geciktiğini görünce, Harunun çevresine toplandı. Ona, «Kalk, bize öncülük edecek bir ilah yap» dediler, «Bizi Mısırdan çıkaran adama, Musaya ne oldu bilmiyoruz!»
2. Harun, «Karılarınızın, oğullarınızın, kızlarınızın kulağındaki altın küpeleri çıkarıp bana getirin» dedi.
3. Herkes kulağındaki küpeyi çıkarıp Haruna getirdi.
4. Harun altınları topladı, oymacı aletiyle buzağı biçiminde dökme bir put yaptı. Halk, «Ey İsraililer, sizi Mısırdan çıkaran Tanrınız budur!» dedi.
5. Harun bunu görünce, buzağının önünde bir sunak yaptı ve, «Yarın RABbin onuruna bayram olacak» diye ilan etti.
6. Ertesi gün halk erkenden kalkıp yakmalık sunular sundu, esenlik sunuları getirdi. Yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.
8. Buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir buzağı yaparak önünde tapındılar, kurban kestiler. «Ey İsraililer, sizi Mısırdan çıkaran ilahınız budur!» dediler.»
10. «Şimdi bana engel olma, bırak öfkem alevlensin, onları yok edeyim. Sonra seni büyük bir ulus yapacağım.»
11. Musa Tanrısı RABbe yalvardı: «Ya RAB, niçin kendi halkına karşı öfken alevlensin? Onları Mısırdan büyük kudretinle, güçlü elinle çıkardın.
12. Neden Mısırlılar, «Tanrı kötü amaçla, dağlarda öldürmek, yeryüzünden silmek için onları Mısırdan çıkardı» desinler? Öfkelenme, vazgeç halkına yapacağın kötülükten.
13. Kulların İbrahimi, İshakı, İsraili anımsa. Onlara kendi üzerine ant içtin, «Soyunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım. Söz verdiğim bu ülkenin tümünü soyunuza vereceğim. Sonsuza dek onlara miras olacak» dedin.»
14. Böylece RAB halkına yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.
15. Musa döndü, elinde antlaşma koşulları yazılı iki taş levhayla dağdan indi. Levhaların ön ve arka iki yüzü de yazılıydı.
16. Onları Tanrı yapmıştı, üzerlerindeki oyma yazılar Onun yazısıydı.
17. Yeşu, bağıran halkın sesini duyunca, Musaya, «Ordugahtan savaş sesi geliyor!» dedi.
18. Musa şöyle yanıtladı: «Ne yenenlerin, Ne de yenilenlerin sesidir bu; Ezgiler duyuyorum ben.»
19. Musa ordugaha yaklaşıncı, buzağıyı ve oynayan insanları gördü; çok öfkeleni. Elindeki taş levhaları fırlatıp dağın eteğinde parçaladı.
20. Yaptıkları buzağıyı alıp yaktı, toz haline gelinceye dek ezdi, sonra suya serpererek İsraililere içirdi.
21. Haruna, «Bu halk sana ne yaptı ki, onları bu korkunç günaha sürükledin?» dedi.
22. Harun, «Öfkelenme, efendim!» diye karşılık verdi, «Bilirsin, halk kötülüğe eğilimlidir.
23. Bana, «Bize öncülük edecek bir ilah yap. Bizi Mısırdan çıkaran adama, Musaya ne oldu bilmiyoruz» dediler.
24. Ben de, «Kimde altın varsa çıkarsın» dedim. Altınlarını bana verdiler. Ateşe atınca, bu buzağı ortaya çıktı!»
25. Musa halkın başıboş hale geldiğini gördü. Çünkü Harun onları dizginlememiş, düşmanlarına alay konusu olmalarına neden olmuştu.
26. Musa ordugahın girişinde durdu, «RABden yana olanlar yanıma gelsin!» dedi. Bütün Levililer çevresine toplandı.
27. Musa şöyle dedi: «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Herkes kılıcını kuşansın. Ordugahta kapı kapı dolaşarak kardeşini, komşusunu, yakınını öldürsün.»
28. Levililer Musanın buyruğunu yerine getirdiler. O gün halktan üç bine yakın adam öldürüldü.
29. Musa, «Bugün kendinizi RABbe adanmış oldunuz» dedi, «Herkes öz oğluna, öz kardeşine düşman kesildiği için bugün RAB sizi kutsadı.»
30. Ertesi gün halka, «Korkunç bir günah işlediniz» dedi, «Şimdi RABbin huzuruna çıkacağım. Belki günahınızı bağışlayabilirim.»

31. Sonra RABbe dönerek, «Çok yazık, bu halk korkunç bir günah işledi» dedi, «Kendilerine altın put yaptılar.
32. Lütfen günahlarını bağışla, yoksa yazdığın kitaptan adımı sil.»
33. RAB, «Kim bana karşı günah işlediyse onun adını sileceğim» diye karşılık verdi,
34. «Şimdi git, halkı sana söylediğim yere götür. Meleğim sana öncülük edecek. Ama zamanı gelince günahlarından ötürü onları cezalandıracağım.»
35. RAB halkı cezalandırdı. Çünkü Harun'a buzağı yaptırmışlardı.

2-3. Süt ve bal akan ülkeye senden önce bir melek gönderecek, Kenan, Amor, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını oradan kovacağım. Ben sizinle gelmeyeceğim, çünkü inatçı insanlarsınız. Belki sizi yolda yok ederim.»

4. Halk bu kötü haberi duyunca yasa бүрүндү. Kimse takı takmadı.

5. Çünkü RAB Musaya şöyle demişti: «İsraillilere de ki, «Siz inatçı insanlarsınız. Bir an aranızda kalsam, sizi yok ederim. Şimdi üzerinizdeki takıları çıkarın, size ne yapacağıma karar vereyim.»

6. Böylece Horev Dağından sonra İsrailliler takılarını çıkardı.

7. Musa bir çadır alır, ordugahın dışına, biraz öteye kurardı. Ona «Buluşma Çadırı» derdi. Kim RABbe danışmak istese, ordugahın dışındaki Buluşma Çadırına giderdi.

8. Musa ne zaman çadıra gitse, bütün halk kalkar, herkes çadırının girişinde durarak Musa içeri girinceye kadar arkasından bakardı.

9. Musa çadıra girince, bulut sütunu aşağı iner, RAB Musayla konuştuğu sürece girişi kapardı.

10. Bulut sütununun çadırın girişinde durduğunu gören herkes kalkar, kendi çadırının girişinde tapınırdı.

11. RAB Musayla iki arkadaş gibi yüz yüze konuşurdu. Sonra Musa ordugaha dönerdi. Ama genç yardımcısı Nun oğlu Yeşu çadırdan çıkmazdı.

12. Musa RABbe şöyle dedi: «Bana, «Bu halka öncülük et» diyorsun, ama kimi benimle göndereceğini söylemedin. Bana, «Seni adınla tanıyorum, senden hoşnudum» demiştin.

13. Eğer benden hoşnutsan, lütfen şimdi bana yollarını göster ki, seni daha iyi tanıyıp hoşnut etmeye devam edeyim. Unutma, bu ulus senin halkındır.»

14. RAB, «Varlığım sana eşlik edecek» diye yanıtladı, «Seni rahata kavuşturacağım.»

15. Musa, «Eğer varlığın bize eşlik etmeyecekse, bizi buradan çıkarma» dedi,

16. «Yoksa benden ve halkından hoşnut kaldığın nereden bilinecek? Bize eşlik etmenden, değil mi? Ancak o zaman benimle halkın yeryüzünün öteki halklarından ayırt edilebiliriz.»

17. RAB, «Söylediğin gibi yapacağım» dedi, «Çünkü senden hoşnut kaldım, adınla tanıyorum seni.»

18. Musa, «Lütfen görkemini bana göster» dedi.

19. RAB, «Bütün iyiliğimi önünden geçireceğim» diye karşılık verdi, «Adımı, RAB adını senin önünde duyuracağım. Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığımı acıyacağım.

20. Ancak, yüzümü görmene izin veremem. Çünkü yüzümü gören yaşayamaz.»

21. Sonra, «Yakınımda bir yer var» dedi, «Orada, kayanın üzerinde dur.

22. Görkemim oradan geçerken seni kayanın kovuğuna sokup geçinceye kadar elimle örteceğim.

23. Elimi kaldırdığımda, sırtımı göreceksin. Ama yüzüm görülmeyecek.»

2. Sabaha kadar hazırlan, sabah olunca Sina Dağına çık; dağın tepesinde, huzurunda dur.
3. Senden başka kimse dağa çıkmasın, dağın hiçbir yerinde kimse görülmesin. Dağın eteğinde davar ya da sığır da otlamasın.»
4. Musa öncekiler gibi iki taş levha kesti. RABbin buyurduğu gibi sabah erkenden kalktı, taş levhaları yanına alarak Sina Dağına çıktı.
6. Musanın önünden geçerek, «Ben RABbim» dedi, «RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı.
7. Binlercesine sevgi gösterir, suçlarını, isyanlarını, günahlarını bağışlarım. Hiçbir suçu cezasız bırakmam. Babaların işlediği suçun hesabını oğullarından, torunlarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.»
8. Musa hemen yere kapanıp tapındı.
9. «Ya Rab, eğer benden hoşnutsan, lütfen bizimle gel» dedi, «Bunlar inatçı insanlardır. Sen suçlarımızı, günahlarımızı bağışla. Bizi kendi mirasın olarak benimse.»
10. RAB, «Senin halkınla bir antlaşma yapıyorum» dedi, «Onların önünde dünyada ve öteki uluslar arasında görülmemiş harikalar yapacağım. Arasında yaşadığın halk neler yapabileceğini göreceksin. Senin için korkunç şeyler yapacağım.
11. Bugün sana verdiğim buyruğu tut. Amor, Kenan, Hitit, Periz, Hiv ve Yevus halklarını senin önünden kovacağım.
12. Gideceğin ülkedeki insanlarla antlaşma yapmaktan kaçın. Çünkü bu senin için bir tuzak olur.
13. Onların sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını keseceksiniz.
14. Başka ilahlara tapmayacaksınız. Çünkü ben adı Kıskaç bir RABbim, kıskanç bir Tanrıyım.
15. Ülke halkıyla herhangi bir antlaşma yapmayın. Yoksa onlar başka ilahlara gönül verir, kurban keserken sizi de çağırırlar; siz de gider yersiniz.
16. Kızlarını oğullarınıza alırsınız. Kızlar başka ilahlara gönül verirken oğullarınızı da artlarından sürükler.
17. «Dökme putlar yapmayacaksınız.
18. «Size buyurduğum gibi, Aviv ayının belirli günlerinde yedi gün mayasız ekmek yiyerek Mayasız Ekmek Bayramını kutlayacaksınız. Çünkü Mısırdan Aviv ayında çıktınız.
19. «Bütün ilk doğanlar benimdir; ister sığır, ister davar olsun, ilk doğan erkek hayvanlarınızın tümü bana aittir.
20. İlk doğan sıpanın bedelini bir kuzuyla ödeyin. Bedelini ödemeyecekseniz, sıpanın boynunu kıracaksınız. Bütün ilk doğan oğullarınızın bedelini ödemelisiniz. «Kimse huzuruma eli boş çıkmasın.
21. «Altı gün çalışacak, yedinci gün dinleneceksiniz. Ekim, biçim vakti bile olsa dinleneceksiniz.
22. «İlk buğday biçiminde Haftalar Bayramı, yıl sonunda da Ürün Devşirme Bayramı yapacaksınız.
23. Bütün erkekleriniz yılda üç kez İsrailin Tanrısı ben Egemen RABbin huzuruna çıkacaklar.
24. Öteki ulusları önünüzden kovacak, sınırlarınızı genişleteceğim. Yılda üç kez Tanrınız RABbin önüne çıktığınız zaman, kimse ülkenize göz dikemeyecek.
25. «Evinizde maya bulunduğu sürece bana kurban kesmeyeceksiniz. Fısıh kurbanı sabaha bırakılmayacak.
26. «Toprağınızın seçme ilk ürünlerini Tanrınız RABbin Tapınağına getireceksiniz. «Oğlağı anasının sütünde haşlamayacaksınız.»
27. RAB Musaya, «Bunları yaz» dedi, «Çünkü seninle ve İsraililerle bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım.»
28. Musa orada kırk gün kırk gece RABle birlikte kaldı. Ağzına ne ekmek koydu, ne de su. Antlaşma sözlerini, on buyruğu taş levhaların üzerine yazdı.
29. Musa elinde iki antlaşma levhasıyla Sina Dağından indi. RABle konuştuğu için yüzü ışıldıyordu, ama kendisi bunun farkında değildi.
30. Harunla İsraililer Musanın ışıldayan yüzünü görünce, ona yaklaşmaya korktular.
31. Musa onları yanına çağırdı. Harunla İsrail topluluğunun bütün önderleri çevresine toplandılar.

Musa onlarla konuştu.

32. Sonra herkes ona yaklaştı. Musa RABbin Sina Dağında kendisine bildirdiğı bütün buyrukları onlara verdi.

33. Konuşmasını bitirdikten sonra, yüzüne bir peçe taktı.

34. Ama ne zaman konuşmak için RABbin huzuruna çıksa, ayrılınca kadar peçeyi kaldırırdı.

Dönünce de kendisine verilen buyrukları İsraililere bildirir,

35. İsraililer de onun ışıldayan yüzünü görürlerdi. Sonra Musa içeri girip RAB'le görüşünceye kadar yine peçeyi takardı.

1. Musa bütün İsrail topluluğunu çağırarak, «RABbin yapmanızı buyurduğu işler şunlardır» dedi,
2. «Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün sizin için kutsal Şabat, RABbe adanmış dinlenme günü olacaktır. O gün çalışan herkes öldürülecektir.
3. Şabat Günü konutlarınızda ateş yakmayacaksınız.»
4. Musa bütün İsrail topluluğuna seslenerek şöyle dedi: «RABbin buyruğu şudur:
- 5-7. Aranıza armağanlar toplayıp RABbe sunacaksınız. İstekli olan herkes RABbe altın, gümüş, tunç; lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi, akasya ağacı armağan etsin.
8. Kandil için zeytinyağı; mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat;
9. başkâhinin efoduyla göğüslüğü için oniks ve öbür kakma taşları getirsin.
10. «Aranızdaki bütün becerikli kişiler gelip RABbin buyurduğu her şeyi yapsın.
11. Konutu, çadırın iç ve dış örtüsünü, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini, tabanlarını;
12. sandığı ve sırtıklarını, Bağışlanma Kapağını, bölme perdesini,
13. masayla sırtıklarını, bütün masa takımlarını, huzura konan ekmekleri;
14. ışık için kandilliği ve takımlarını, kandilleri, kandiller için zeytinyağını;
15. buhur sunağını ve sırtıklarını, mesh yağını, güzel kokulu buhuru; konutun giriş bölümündeki perdeyi;
16. yakmalık sunu sunağını ve tunç ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı ve kazan ayaklığını;
17. avlunun çevresindeki perdeleri, direkleri, direk tabanlarını, avlu kapısındaki perdeyi,
18. konutun ve avlunun kazıklarıyla iplerini;
19. kutsal yerde hizmet etmek için dokunmuş giysileri -Kâhin Harunun giysileriyle oğullarının kâhin giysilerini- yapsınlar.»
20. İsrail topluluğu Musanın yanından ayrıldı.
21. Her istekli, hevesli kişi Buluşma Çadırının yapımı, hizmeti ve kutsal giysiler için RABbe armağan getirdi.
22. Kadın erkek herkes istekle geldi, RABbe her çeşit altın takı, broş, küpe, yüzük, kolye getirdi. RABbe armağan ettikleri bütün takılar altındı.
23. Ayrıca kimde lacivert, mor, kırmızı iplik; ince keten, keçi kılı, deri, kırmızı boyalı koç derisi varsa getirdi.
24. Gümüş ve tunç armağanlar sunan herkes onları RABbe adadı. Herhangi bir işte kullanılmak üzere kimde akasya ağacı varsa getirdi.
25. Bütün becerikli kadınlar elleriyle eğirdikleri lacivert, mor, kırmızı ipliği, ince keteni getirdiler.
26. İstekli, becerikli kadınlar da keçi kılı eğirdiler.
27. Önderler efod ve göğüslük için oniks, kakma taşlar,
28. kandil, mesh yağı ve güzel kokulu buhur için baharat ve zeytinyağı getirdiler.
29. Kadın erkek bütün istekli İsraililer RABbin Musa aracılığıyla yapmalarını buyurduğu işler için RABbe gönülden verilen sunu sundular.
30. Musa İsraililere, «Bakın!» dedi, «RAB Yahuda oymağından özellikle Hur oğlu Uri oğlu Besaleli seçti.
31. Beceri, anlayış, bilgi ve her türlü ustalık vermek için onu kendi Ruhuyla doldurdu.
32. Öyle ki, altın, gümüş, tunç işleyerek ustaca yapıtlar üretsın;
33. taş kesme ve kakmada, ağaç oymacılığında, her türlü sanat dalında çalışsın.
34. RAB ona ve Dan oymağından Ahisamak oğlu Oholiava öğretme yeteneği de verdi.
35. Onlara üstün beceri verdi. Öyle ki, ustalık isteyen her türlü işte, oymacılıkta, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten yapmada, dokuma ve nakış işlerinde, her sanat dalında yaratıcı olsunlar.

1. «Besalel, Oholiav ve kutsal yerin yapımında gereken işleri nasıl yapacaklarına ilişkin RABbin kendilerine bilgelik ve anlayış verdiği bütün becerikli kişiler her işi tam RABbin buyurduğu gibi yapacaklar.»
2. Musa Besaleli, Oholiavi, RABbin kendilerine bilgelik verdiği becerikli adamları ve çalışmaya istekli herkesi iş başına çağırdı.
3. Gelenler kutsal yerin yapımında gereken işleri yapmak üzere İsraililerin getirmiş olduğu bütün armağanları Musadan aldılar. İsraililer gönülden verdikleri sunuları her sabah Musaya getirmeye devam ettiler.
4. Öyle ki, kutsal yerdeki işleri yapmakta olan ustalar işlerini bırakıp bir bir Musanın yanına gelerek,
5. «Halk RABbin yapılmasını buyurduğu iş için gereğinden fazla getiriyor» dediler.
6. Bunun üzerine Musa buyruk verdi: «Ne erkek, ne kadın hiç kimse kutsal yere armağan olarak artık bir şey vermesin.» Buyruk ordugahta ilan edildi. Böylece halkın daha çok armağan getirmesine engel olundu.
7. Çünkü o ana kadar getirilenler işi bitirmek için yeter de artardı bile.
8. Çalışanlar arasındaki becerikli adamlar konutu on perdeden yaptılar. Besalel onları lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptı, üzerini Keruvlarla ustaca süsledi.
9. Her perdenin boyu yirmi sekiz, eni dört arşındı. Bütün perdeler aynı ölçüdeydi.
10. Perdeleri beşer beşer birbirine ekleyerek iki takım perde yaptı.
11. Birinci takımın kenarına lacivert ilmekler açtı. Öbür takımın kenarına da aynı şeyi yaptı.
12. Birinci takımın ilk perdesiyle ikinci takımın son perdesine ellişer ilmek açtı; ilmekler birbirine karşıydı.
13. Elli altın kopça yaptı, perdeleri kopçalayarak çadırı birleştirdi. Böylece konut tek parça haline geldi.
14. Konutun üstünü kaplayacak çadır için keçi kılından on bir perde yaptı.
15. Her perdenin boyu otuz, eni dört arşındı. On bir perde de aynı ölçüdeydi.
16. Beş perdeyi birbirine, altı perdeyi birbirine birleştirdi.
17. Her iki perde takımının kenarlarına ellişer ilmek açtı.
18. Çadırı birleştirip tek parça haline getirmek için elli tunç kopça yaptı.
19. Çadır için kırmızı boyalı koç derisinden bir örtü, onun üstüne de deriden başka bir örtü yaptı.
20. Konut için akasya ağacından dikine çerçeveler yaptı.
21. Her çerçevenin boyu onfi, eni bir buçuk arşındı.
22. Çerçevelerin birbirine uyan iki paralel çıkıntısı vardı. Konutun bütün çerçevelerini aynı biçimde yaptı.
23. Konutun güneyi için yirmi çerçeve yaptı.
24. Her çerçevenin altında iki çıkıntı için birer taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı.
- 25-26. Konutun öbür yanı, yani kuzeyi için de yirmi çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere kırk gümüş taban yaptı.
27. Konutun batıya bakacak arka tarafı için altı çerçeve yaptı.
28. Arkada konutun köşeleri için iki çerçeve yaptı.
29. Bu köşe çerçevelerinin alt tarafı ayrı kaldı, üst tarafı ise birinci halkayla birleştirildi. İki köşeyi oluşturan iki çerçeveyi aynı biçimde yaptı.
30. Böylece sekiz çerçeve ve her çerçevenin altında iki taban olmak üzere on altı gümüş taban yaptı.
- 31-32. Konutun bir yanındaki çerçeveler için beş, öbür yanındaki çerçeveler için beş, batıya bakan arka tarafındaki çerçeveler için de beş olmak üzere akasya ağacından kirişler yaptı.
33. Çerçevelerin ortasındaki kirişi konutun bir ucundan öbür ucuna geçirdi.
34. Çerçevelerle kirişleri altınla kapladı, kirişlerin geçeceği halkaları da altından yaptı.
35. Lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden bir perde yaptı, üzerini Keruvlarla ustaca süsledi.

36. Perde için akasya ağacından dört direk yaparak altınla kapladı. Çengelleri de altındı. Direkler için dört gümüş taban döktü.
37. Çadırın giriş bölümüne lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı bir perde yaptı.
38. Perdeyi asmak için çengelli beş direk yaparak başlıklarını, çemberlerini altınla kapladı. Direklere beş tunç taban yaptı.

1. Besalel Antlaşma Sandığını akasya ağacından yaptı. Boyu iki buçuk, eni ve yüksekliği birer buçuk arşındı.
2. İçini de dışını da saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
3. İkisi bir yanda, ikisi öbür yanda olmak üzere sandığın dört köşesindeki ayaklara takmak için birer altın halka döktü.
4. Akasya ağacından sııklar yapıp altınla kapladı.
5. Sandığın taşınması için sııkları yanlardaki halkalara geçirdi.
6. Bağışlanma Kapağını saf altından yaptı. Boyu iki buçuk, eni bir buçuk arşındı.
7. Kapağın iki kenarına dövme altından birer Keruv yaptı.
8. Keruvlardan birini bir kenara, öbürünü öteki kenara koyarak kapağı tek parça halinde yaptı.
9. Keruvlar yukarı doğru açık kanatlarıyla kapağı örtüyor, yüzleri birbirine dönük kapağa bakıyorlardı.
10. Besalel akasya ağacından bir masa yaptı. Boyu iki, eni bir, yüksekliği bir buçuk arşındı.
11. Masayı saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
12. Pervazın çevresine dört parmak eninde bir kenarlık yaparak altın pervazla çevirdi.
13. Masa için dört altın halka dökerek dört ayak üzerindeki dört köşeye yerleştirdi.
14. Masanın taşınması için sııkların içinden geçeceği halkalar kenarlığa yakındı.
15. Sııkları akasya ağacından yaptı, altınla kapladı.
16. Masa için saf altından tabaklar, sahanlar, dökmelik sunu testileri, tasları yaptı.
17. Saf altından bir kandillik yaptı. Ayağı, gövdesi dövme altındı. Çanak, tomurcuk ve çiçek motifleri kendindendi.
18. Üç kolu bir yanda, üç kolu öteki yanda olmak üzere altı kolluydu.
19. Her kolda badem çiçeğini andıran üç çanak, tomurcuk ve çiçek motifi vardı. Altı kol da aynıydı.
20. Kandilliğin gövdesinde badem çiçeğini andıran dört çanak, tomurcuk ve çiçek motifi bulunuyordu.
21. Kandillikten yükselen ilk iki kolun, ikinci iki kolun, üçüncü iki kolun altında kendinden birer tomurcuk vardı. Toplam altı koldu.
22. Tomurcukları, kolları tek parça olan kandillik saf dövme altındı.
23. Kandillik için saf altından yedi kandil, fitil maşaları, tablalar yaptı.
24. Bütün takımları dahil kandilliğe bir talant saf altın harcandı.
25. Akasya ağacından bir buhur sunağı yaptı. Kare biçiminde, boyu ve eni birer arşinfö, yüksekliği iki arşındı. Boynuzları kendindendi.
26. Üstünü, yanlarını, boynuzlarını saf altınla kapladı. Çevresine altın pervaz yaptı.
27. İki yandaki pervazın altına iki altın halka yaptı. Bunlar sunağın taşınması için sııkların geçmesine yarıyordu.
28. Sııkları akasya ağacından yaparak altınla kapladı.
29. İtiryatçı ustalığıyla kutsal mesh yağı ve güzel kokulu saf buhur yaptı.

1. Besalel yakmalık sunu sunağını akasya ağacından kare biçiminde yaptı. Eni ve boyu beşer arşın, yüksekliği üç arşındı.
2. Dört üst köşesine kendinden boynuzlar yaparak hepsini tunçla kapladı.
3. Sunağın bütün takımlarını -kovaları, kürekleri, çanakları, büyük çatalları, ateş kaplarını- tunçtan yaptı.
4. Kenarın altında aşağı doğru sunağın yarısına kadar ağ biçiminde tunç bir ızgara yaptı.
5. Tunç ızgaranın dört köşesine taşıma sırtıklarını geçirmek için birer halka döktü.
6. Sırtıkları akasya ağacından yaparak tunçla kapladı.
7. Sunağın taşınması için yan tarafındaki halkalara geçirdi. Sunağı tahtadan, içi boş yaptı.
8. Buluşma Çadırının giriş bölümünde hizmet eden kadınların aynalarından tunç ayaklıklıklı tunç bir kazan yaptı.
9. Konuta bir avlu yaptı. Avlunun güney tarafı için yüz arşınfş boyunda özenle dokunmuş ince keten perdeler yaptı.
10. Perdeler için tabanları tunç, çengelleri ve çengel çemberleri gümüş yirmi direk yaptı.
11. Kuzey tarafı için yüz arşın boyunda perdeler, yirmi direk, direkler için yirmi tunç taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.
12. Avlunun batı tarafı için elli arşın boyunda perde, on direk, on taban yapıldı. Direklerin çengelleriyle çemberleri gümüştü.
13. Doğuya bakan tarafta avlunun eni elli arşındı.
14. Girişin bir tarafında on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban;
15. öbür tarafında da on beş arşın boyunda perde, üç direk ve üç taban vardı.
16. Avlunun çevresindeki bütün perdeler özenle dokunmuş ince ketendi.
17. Direklerin tabanları tunç, çengelleriyle çemberleri gümüştü. Başlıkları da gümüş kaplamaydı. Avlunun bütün direkleri gümüş çemberlerle donatılmıştı.
18. Avlunun girişindeki perde lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş nakışlı ince ketenden yapılmıştı. Boyu yirmifü, yüksekliği avlunun perdeleri gibi beş arşındı.
19. Tunçtan dört direği ve dört tabanı vardı. Direklerin çengelleri, başlıklarının kaplaması ve çemberleri gümüştü.
20. Konutun ve konutu çevreleyen avlunun bütün kazıkları tunçtandı.
21. Antlaşma Levhalarının bulunduğu konut için kullanılan malzeme miktarının tümü Musanın buyruğu uyarınca, Kâhin Harun oğlu İtamarın yönetimindeki Levililer tarafından kaydedildi.
22. RABbin Musaya buyurduğu bütün işleri Yahuda oymağından Hur oğlu Uri oğlu Besalel yaptı.
23. Dan oymağından oymacı, yaratıcı, lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten işlemede usta nakışçı Ahisamak oğlu Oholiav da ona yardım etti.
24. Kutsal yerdeki bütün işler için kullanılan adanmış altın miktarı kutsal yerin şekeliyle 29 talant 730 şekeldi.
25. Topluluğun sayımından elde edilen gümüş, kutsal yerin şekeliyle 100 talant 1 775 şekeldi.
26. Sayımı yapılan yirmi ve daha yukarı yaştaki 603 550 kişiden adam başına bir beka, yani yarım kutsal yerin şekeli düşüyordu.
27. Kutsal yer ve perde tabanlarının dökümü için 100 talant gümüş kullanıldı. Her tabana bir talant olmak üzere, 100 tabana 100 talant gümüş harcandı.
28. Direklerin çengelleri, başlıkların kaplanması ve çemberleri için 1 775 şekelfç harcandı.
29. Adanan tunç 70 talant 2 400 şekeldi.
30. Bununla Buluşma Çadırı'nın giriş bölümündeki tabanlar, sunakla ızgarası ve bütün takımları, avlu çevresindeki ve girişindeki tabanlar, bütün konut kazıklarıyla avlu çevresindeki kazıklar yapıldı. 880 kg. Yaklaşık 3.2 ton. 5 gr.

1. Kutsal yerde hizmet için lacivert, mor, kırmızı iplikten özenle dokunmuş giysiler yaptılar. Ayrıca RABbin Musaya buyurduğu gibi Haruna kutsal giysiler yapıldı.
2. Efodu altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden yaptılar.
3. Altını ince tabakalar halinde dövüp lacivert, mor, kırmızı iplik ve ince keten arasına ustaca işlemek için tel tel kestiler.
4. Efodun iki köşesine tutturulmuş omuzluklar yaparak birleştirdiler.
5. Efodun üzerindeki ustaca dokunmuş şerit efodun bir parçası gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketendendi; tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibiydi.
6. Altın yuvalar içine kakılmış, üzerine İsrailoğullarının adları mühür gibi oyulmuş oniksi işleyip
7. İsraililerin anılması için efodun omuzluklarına taktılar. Tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
8. Efod gibi altın sırmayla lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden usta işi bir göğüslük yaptılar.
9. Dört köşe, eni ve boyu birer karıştı, ikiye katlanmıştı.
10. Üzerine dört sıra taş yuvası kaktılar. Birinci sırada yakut, topaz, zümrüt;
11. ikinci sırada firuze, laciverttaşı, aytaşı;
12. üçüncü sırada gökyakut, agat, ametist;
13. dördüncü sırada sarı yakut, oniks, yeşim vardı. Taşlar altın yuvalara kakılmıştı.
14. On iki taş vardı. Üzerlerine mühür oyar gibi İsrailoğullarının adları bir bir oyulmuştu. Bu taşlar İsrailin on iki oymağını simgeliyordu.
15. Göğüslük için saf altından örme zincirler yaptılar.
16. İkişer tane altın yuva ve halka yaptılar. Göğüslüğün üst iki köşesine birer halka koydular.
17. İki örme altın zinciri göğüslüğün köşelerindeki halkalara taktılar.
18. Zincirlerin öteki iki ucunu iki yuvanın üzerinden geçirerek efodun ön tarafına, omuzlukların üzerine bağladılar.
19. İki altın halka yaparak göğüslüğün alt iki köşesine, efoda bitişik iç kenarına taktılar.
20. İki altın halka daha yaparak efodun önündeki omuzluklara alttan, dikişe yakın, ustaca dokunmuş şeridin yukarisına taktılar.
21. Göğüslüğün halkalarıyla efodun halkalarını lacivert kordonla birbirine bağladılar. Öyle ki, göğüslük efodun ustaca dokunmuş şeridinin yukarisında kalsın ve efoddan ayrılmasın. Tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
22. Efodun altına giyilen kaftanı ustaca dokunmuş salt lacivert iplikten yaptılar.
23. Ortasında baş geçecek kadar bir boşluk bıraktılar. Yırtılmaması için boşluğun kenarlarını yaka gibi dokuyarak çevirdiler.
24. Kaftanın kenarını lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nar motifleriyle bezediler.
- 25-26. Saf altından çingiraklar yaptılar ve hizmet için kullanılan kaftanın eteğinin ucundaki narların arasına, bir çingirak bir nar, bir çingirak bir nar olmak üzere çepeçevre koydular. Tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
- 27-29. Harunla oğulları için ince ketenden ustaca dokunmuş mintanlar, sarıklar, süslü başlıklar, ince keten donlar, lacivert, mor, kırmızı iplikle, özenle dokunmuş ince ketenden nakışlı kuşak yaptılar; tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi.
30. Kutsal tacın levhasını saf altından yaparak üzerine mühür oyar gibi 'RABbe adanmıştır' sözünü yazdılar.
31. Üstüne bağlanmak üzere sarığa lacivert bir kordon taktılar; tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi.
32. Böylece konutun, yani Buluşma Çadırının bütün işleri tamamlandı. İsraililer her şeyi tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
- 33-41. Konutu, çadırı bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, kirişlerini, direklerini,

tabanlarını; kırmızı boyalı koç derisinden örtüyü, deri örtüyü, bölme perdesini; Levha Sandığıyla sırtıklarını, Bağışlanma Kapağını; masayla takımlarını, Tanrının huzuruna konan ekmekleri; saf altın kandilliği, üstüne dizilecek kandillerle takımlarını, kandil için zeytinyağını; altın sunağı, mesh yağını, güzel kokulu buhuru, çadırın giriş bölümünün perdesini; tunç sunakla ızgarasını, sırtıklarını, bütün takımlarını, kazanı, kazan ayaklığını; avlunun perdelerini, direklerini, direk tabanlarını, avlu girişinin perdesini, iplerini, kazıklarını, konutta, yani Buluşma Çadırındaki hizmet için gerekli bütün aletleri; kutsal yerdeki hizmet için dokunmuş giysileri, Kâhin Harunun kutsal giysilerini, oğullarının kâhin giysilerini Musaya gösterdiler.

42. Her şeyi tıpkı RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.

43. Musa baktı, bütün işlerin RAB'bin buyurduğu gibi yapılmış olduğunu görünce onları kutsadı.

2. «Konutu, yani Buluşma Çadırını birinci ayın ilk günü kur.
3. Levha Sandığını oraya getirip perdeyle gizle.
4. Masayı içeri getir, gereken her şeyi üzerine diz. Kandilliği getirip kandillerini yak.
5. Altın buhur sunağını Levha Sandığının önüne koy, konutun giriş bölümüne perdesini tak.
6. Yakmalık sunu sunağını konutun -Buluşma Çadırının- giriş bölümüne koy.
7. Kazanı çadırla sunak arasına koyup içine su doldur.
8. Çadırın çevresini avluyla kapat, avlunun girişine perdesini as.
9. «Sonra mesh yağıyla konutu ve içindeki bütün eşyaları meshederek kutsal kıl. Böylece konutla takımları kutsal olacak.
10. Yakmalık sunu sunağıyla takımlarını meshet, sunağı kutsal kıl. Sunak çok kutsal olacak.
11. Kazan ve kazan ayaklığını meshederek kutsal kıl.
12. «Harunla oğullarını Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirip yıka.
13. Haruna kutsal giysileri giydir, bana kâhinlik etmesi için onu meshederek kutsal kıl.
14. Oğullarını getirip mintanları giydir.
15. Bana kâhinlik etmeleri için babaları gibi onları da meshet. Bu mesh onların kuşaklar boyu sürekli kâhin olmalarını sağlayacak.»
16. Musa her şeyi RABbin kendisine buyurduğu gibi yaptı.
17. Böylece ikinci yılın birinci ayının birinci günü konut kuruldu.
18. Musa konutu kurdu, tabanlarını koydu, çerçevelerini yerleştirdi, kirişlerini taktı, direklerini dikti.
19. Çadırı tıpkı RABbin kendisine buyurduğu gibi konutun üzerine gerdi, çadır örtüsünü üzerine örttü.
20. Antlaşma Levhalarını sandığa koydu, sandık sırtıklarını taktı, Bağışlanma Kapağını sandığın üzerine yerleştirdi.
21. RABbin kendisine buyurduğu gibi Levha Sandığını konuta getirdi, bölme perdesini asarak sandığı gizledi.
22. Masayı Buluşma Çadırına, konutun kuzeyine, perdenin dışına koydu.
23. RABbin huzurunda, RABbin kendisine buyurduğu gibi üzerine ekmekleri dizdi.
24. Kandilliği Buluşma Çadırına, masanın karşısına, konutun güneyine koydu.
25. RABbin kendisine buyurduğu gibi, RABbin huzurunda kandilleri yaktı.
26. Altın sunağı Buluşma Çadırına, perdenin önüne koydu.
27. RABbin kendisine buyurduğu gibi üzerinde güzel kokulu buhur yaktı.
28. Konutun giriş bölümünün perdesini taktı.
29. RABbin kendisine buyurduğu gibi yakmalık sunu sunağını Buluşma Çadırının giriş bölümüne koydu, üzerinde yakmalık sunu ve tahıl sunusu sundu.
30. Kazanı Buluşma Çadırı ile sunak arasına koydu, yıkanmak için içine su doldurdu.
31. Musa, Harun ve Harunun oğulları ellerini, ayaklarını orada yıkadılar.
32. Ne zaman Buluşma Çadırına girip sunağa yaklaşırsalar RABbin Musaya buyurduğu gibi orada yıkandılar.
33. Musa konutla sunağı avluyla çevirdi. Avlunun girişine perdeyi asarak işi tamamladı.
34. O zaman bulut Buluşma Çadırını kapladı ve RABbin görkemi konutu doldurdu.
35. Musa Buluşma Çadırına giremedi; çünkü bulut her yeri kaplamış, RABbin görkemi konutu doldurmuştu.
36. İsraililer ancak bulut konutun üzerinden kalkınca göçerlerdi.
37. Bulut durdukça yerlerinden ayrılmaz, kalkacağı günü beklerlerdi.
38. Böylece bütün yolculuklarında konutun üzerinde gündüzün RAB'bin bulutu, gece de ateş İsraililer'e yol gösterdi.

Levililer

Bölüm 1

2. «İsrail halkıyla konuş, onlara de ki, «İçinizden biri RABbe sunu olarak bir hayvan sunacağı zaman, sığır ya da davar sunmalı. (bkz. Çık.33:7-10).
3. «Eğer yakmalık sunu sığırda, kusursuz ve erkek olmalı. RABbin sunuyu kabul etmesi için onu Buluşma Çadırının giriş bölümünde sunmalı.
4. Elini yakmalık sununun başına koymalı. Sunu kişinin günahlarının bağışlanması için kabul edilecektir.
5. Boğayı RABbin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler boğanın kanını getirip Buluşma Çadırının giriş bölümündeki sunağın her yanına dökcekler.
6. Sonra kişi yakmalık sunuyu yüzüp parçalara ayırmalı.
7. Kâhin Harunun oğulları sunakta ateş yakıp üzerine odun dizecekler.
8. Hayvanın başını, iç yağın, parçalarını sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecekler.
9. Kişi hayvanın içkembesini, bağırsaklarını ve ayaklarını yıkayacak. Kâhin de hepsini yakmalık sunu, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden koku olarak sunağın üzerinde yakacaktır. Tanrıya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gairipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.
10. «Eğer kişi yakmalık sunu olarak davar, yani koyun ya da keçi sunmak istiyorsa, sunusu kusursuz ve erkek olmalı.
11. Onu sunağın kuzeyinde, RABbin önünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökcekler.
12. Kişi başını, iç yağın kesip hayvanı parçalara ayırmalı. Kâhin bunları sunakta yanan odunların üzerine yerleştirecek.
13. Kişi hayvanın içkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkamalı. Kâhin bunları sunak üzerinde yakarak sunmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden kokudur.
14. «Eğer kişi yakmalık sunu olarak RABbe kuş sunmak istiyorsa, kumru ya da güvercin sunmalı.
15. Kâhin sunuyu sunağa getirecek, başını ayırıp sunağın üzerinde yakacak. Kuşun kanı sunağın yan tarafından akıtılacak.
16. Kâhin kuşun kursağını pisliğiyle birlikte çıkarıp sunağın doğusundaki küllüğe atacak.
17. Kanatlarını tutarak kuşu ikiye bölecek, ama tümüyle ayırmayacak. Sonra kuşu sunakta yanan odunların üstünde yakmalı. Bu yakmalık sunu, yakılan sunu ve RAB'bi hoşnut eden kokudur.»

Bölüm 2

1. «Biri RABbe tahıl sunusu getirdiği zaman, sunusu ince undan olmalı. Üzerine zeytinyağı dökerek ve günnük koyarak
2. sunuyu Harun soyundan gelen kâhinlere götürmeli. Kâhin avuç dolusu ince un, zeytinyağı ve bütün günnüğü alıp sunağın üzerinde anma payı olarak yakacak. Bu yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden kokudur.
3. Tahıl sunusundan artakalan Harunla oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.
4. «Eğer fırında pişirilmiş tahıl sunusu sunuyorsan, zeytinyağıyla yoğrulmuş ince undan yapılmış mayasız pideler ya da üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olmalı.
5. Eğer sunu sacda pişirilmiş tahıl sunusu ise, zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız ince undan yapılmalı.
6. Onu sunarken parçalara ayırıp üzerine zeytinyağı dökeceksin. Bu tahıl sunusudur.
7. Eğer sunu tavada pişirilmiş tahıl sunusu ise, ince un ve zeytinyağıyla yoğrulmuş olmalı.
8. Böyle yapılmış tahıl sunusunu RABbe sunmak için getirip kâhine vereceksin. Kâhin de onu sunağa götürecektir.
9. Anma payı olarak tahıl sunusundan bir parça alıp yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde yakacak.
10. Tahıl sunusundan artakalan Harunla oğullarına bırakılmalı. RAB için yakılan bir sunu olduğundan çok kutsaldır.
11. «RABbe sunacağınız tahıl sunularının hiçbirine maya katılmamalı. Çünkü RAB için yakılan sunu içinde hiçbir zaman maya ya da bal yakılmamalı.
12. Bunları ilk ürünlerinizin sunusu olarak RABbe sunabilirsiniz. Ancak RABbi hoşnut eden koku olarak sunak üzerinde sunulmamaları gerekir.
13. Bütün tahıl sunularını tuzlayacaksınız. Tanrının sizinle yaptığı antlaşmayı simgeleyen tuzu tahıl sunularından hiç eksik etmeyeceksiniz. Bütün sunulara tuz katacaksınız.
14. «Eğer RABbe ilk ürünlerin tahıl sunusunu getiriyorsan, kavrulup dövülmüş, taze devşirilmiş buğday başakları sunacaksın.
15. Üzerine zeytinyağı ve günnük koyacaksın. Tahıl sunusudur bu.
16. Kâhin biraz dövülmüş buğday ve zeytinyağı alıp günnüğün tümüyle birlikte anma payı olarak yakacak. RAB için yakılan sunudur bu.»

Bölüm 3

1. «Eğer biri esenlik kurbanı olarak sığır sunmak istiyorsa, RABbe erkek ya da dişi, kusursuz bir hayvan sunmalı.
2. Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının giriş bölümünde kesmeli. Harun soyundan gelen kâhinler kanı sunağın her yanına dökcekler.
3. Kişi esenlik sunusunun bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Sununun bağırsak ve işkembe yağlarını,
4. böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırarak.
5. Harunun oğulları sunakta yanan odunların üzerinde duran yakmalık sununun üzerinde bunları yakacak. Yakılan sunu, RABbi hoşnut eden kokudur.
6. «Eğer kişi esenlik kurbanı olarak RABbe davar sunmak istiyorsa, erkek ya da dişi, sunusu kusursuz olmalı.
7. Eğer kuzu sunmak istiyorsa, RABbin önünde sunmalı.
8. Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının önünde kesmeli. Harunun oğulları kanı sunağın her yanına dökcekler.
9. Kişi esenlik kurbanının bazı parçalarını RAB için yakılan sunu olarak sunmalı. Yağını almalı, kuyruk sokumunun dibinden bütün kuyruk yağını kesmeli, bağırsak ve işkembe yağlarını,
10. böbreklerini, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi ayırmalı.
11. Kâhin bunları sunağın üzerinde yakacak. RAB için yakılan yiyecek sunusudur bu.
12. «Eğer sunusu keçi ise, onu RABbin önünde sunmalı.
13. Elini sununun başına koyup onu Buluşma Çadırının önünde kesmeli. Harunun oğulları kanı sunağın her yanına dökcekler.
- 14-15. RAB için yakılan sunu olarak sunudan şunları ayırıp sunmalı: Bağırsak ve işkembe yağlarını, böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi.
16. Kâhin bütün bunları sunağın üzerinde yakacak. Yakılan yiyecek sunusudur bu. Kokusu RABbi hoşnut eder. Yağın tümü RABbe aittir.
17. Hayvan yağı ve kan yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca bu kural hep geçerli olacak.»

2. «İsrail halkına söyle: «Biri buyruklarımdan birinde yasakladığım bir şeyi yapar, bilmeden günah işlerse;
3. meshedilmiş kâhin günah işleyerek halkını da suçlu kılarsa, işlediği günahıtan ötürü RABbe günah sunusu olarak kusursuz bir boğa sunmalı.
4. Boğayı Buluşma Çadırının giriş bölümüne, RABbin önüne getirip elini onun başına koymalı ve RABbin huzurunda onu kesmeli.
5. Meshedilmiş kâhin boğa kanının birazını Buluşma Çadırına götürecekt.
6. Parmağını kana batırıp En Kutsal Yerin perdesi önünde, RABbin huzurunda yedi kez serpecek.
7. Sonra çadırda, RABbin huzurunda, buhur sunağının boynuzlarına sürecekt. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökerecek.
8. Günah sunusu olarak adanan boğanın bütün yağını alacak. Bağırsak ve işkembe yağlarını,
9. böbrekleri, böbrek üstü yağlarını, karaciğerden böbreklere uzanan perdeyi,
10. esenlik kurbanı olarak sunulan sığırdaki olduğu gibi ayıracak. Bunları yakmalık sunu sunağı üzerinde yakacak.
- 11-12. Boğanın artakalan parçalarını; derisini, etinin tümünü, başını, ayaklarını, işkembesini, bağırıksaklarını, gübresini ordugahın dışında küllerin döküldüğü temiz bir yere götürecekt; küllerin üzerinde odun ateşiyle yakacak.
13. «Eğer bütün İsrail topluluğu bilmeden günah işler, RABbin buyruklarından birinde yasaklanmış olanı yaparsa durum gözden kaçsa bile suçlu sayılır.
14. İşlediği günah açığa çıkınca, topluluk günah sunusu olarak bir boğa sunmalı, onu Buluşma Çadırının önüne getirmeli.
15. RABbin huzurunda topluluğun ileri gelenleri ellerini boğanın başına koyacak ve boğa RABbin huzurunda kesilecek.
16. Meshedilmiş kâhin boğanın kanını Buluşma Çadırına götürecekt.
17. Parmağını kana batırıp RABbin huzurunda, perdenin önünde yedi kez serpecek.
18. Sonra çadırda RABbin huzurunda bulunan sunağın boynuzlarına sürecekt. Boğanın artakalan kanını çadırın giriş bölümündeki yakmalık sunu sunağının dibine dökerecek.
19. Boğanın bütün yağını alıp sunağın üzerinde yakacak.
20. Günah sunusu olarak sunulan boğaya yaptığığın aynısını yapacak. Böylece kâhin halkın günahlarını bağışlatacak ve halk bağışlanacak.
21. İlk boğayı yaktığı gibi bunu da ordugahın dışına çıkarıp yakacak. Topluluğun günah sunusudur bu.
22. «Önderlerden biri günah işler, bilmeden Tanrısı RABbin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, suçlu sayılır.
23. İşlediği günah kendisine açıklanırsa, sunu olarak kusursuz bir teke getirmeli.
24. Elini tekenin başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde RABbin huzurunda onu kesmeli. Bu bir günah sunusudur.
25. Kâhin günah sunusunun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecekt. Artakalan kanı yakmalık sunu sunağının dibine dökerecek.
26. Tekenin bütün yağını esenlik kurbanının yağı gibi sunak üzerinde yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
27. «Eğer halktan biri RABbin buyruklarından birinde yasak olanı yapar, bilmeden günah işlerse, suçlu sayılır.
28. İşlediği günah kendisine açıklanırsa, günahından ötürü sunu olarak kusursuz bir dişi keçi getirmeli.
29. Elini günah sunusunun başına koymalı ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu kesmeli.
30. Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecekt. Artakalan kanı sunağın dibine dökerecek.
31. Kişi keçinin bütün yağını, esenlik kurbanında olduğu gibi ayıracak. Kâhin RABbi hoşnut eden

kokulu olarak onu sunakta yakacak, kişinin günahını bağışlayacak ve kişi bağışlanacak.

32. «Eğer biri günah sunusu olarak bir kuzu getirirse, kuzu dişi ve kusursuz olmalı.

33. Elini günah sunusunun başına koyacak ve yakmalık sunuların kesildiği yerde onu günah sunusu olarak kesecek.

34. Kâhin sununun kanına parmağını batırıp yakmalık sunu sunağının boynuzlarına sürecektir.

Artakalan kanı sunağın dibine dökülecek.

35. Esenlik kurbanı kuzusunda olduğu gibi kişi sununun bütün yağını ayırmalı. Kâhin RAB için yakılan sunuların üzerinde hepsini sunakta yakacak. Kâhin kişinin günahını bağışlayacak ve kişi bağışlanacak.

1. «Lanetleneneceğini bile bile gördüğüne ya da bildiğine tanıklık etmeyen kişi günah işlemiş olur ve suçunun cezasını çekecektir.
2. «Biri bilmeden kirli sayılan herhangi bir şeye, yabanıl, evcil ya da küçük bir hayvan leşine dokunursa, kirlenmiş olur ve suçlu sayılır.
3. «Biri bilmeden kirli sayılan bir insana ya da insandan kaynaklanan kendisini kirletecek herhangi bir şeye dokunursa, ne yaptığını anladığı an suçlu sayılacaktır.
4. «Biri hangi konuda olursa olsun, kötülük ya da iyilik yapmak için, düşünmeden ve ne yaptığını bilmeden ant içerse, bunu anladığı an suçlu sayılacaktır.
5. «Kişi bu suçlardan birini işlediği zaman, günahını itiraf etmeli.
6. Günahının bedeli olarak RABbe bir suç sunusu getirmeli. Bu sunu küçükbaş hayvanlardan olmalı. Dişi bir kuzu ya da keçi olabilir. Kâhin kişinin günahını bağışlatacaktır.
7. «Eğer kuzu alacak gücü yoksa, suçuna karşılık biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere RABbe iki kumru ya da iki güvercin sunmalı.
8. Bunları kâhine getirmeli. Kâhin önce günah sunusunu sunacak. Kuşun boynunu kırmalı, ama başını koparmamalı.
9. Sununun kanından birazını sunağın yan yüzüne serpmeli. Artakalan kan sunağın dibine akıtılmalı. Bu günah sunusudur.
10. Kâhin bundan sonra ikinci kuşu yakmalık sunu olarak kurallara göre sunacak. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
11. «Eğer iki kumru ya da iki güvercin alacak gücü yoksa, günahına karşılık günah sunusu olarak onda bir efağ ince un getirmeli. Üzerine zeytinyağı dökmemeli, günnük de koymamalı; çünkü bu günah sunusudur.
12. Onu kâhine vermeli. Kâhin anma payı olarak bir avuç dolusu alıp sunakta, RAB için yakılan sunuların üzerinde yakacak. Bu günah sunusudur.
13. Kâhin kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak. Tahıl sunusunda olduğu gibi, artakalan un kâhinin olacaktır.»
14. RAB Musaya şöyle dedi:
15. «Eğer biri RABbe adanmış nesnelere el uzatır, bilmeden günah işlerse, suç sunusu olarak RABbe küçükbaş hayvanlardan kusursuz bir koç getirmeli. Değeri gümüş şekelle, kutsal yerin şekeliyle ölçülmeli.
16. Adanmış nesneler konusunda işlediği günahın karşılığını ödemeli ve beşte birini üzerine ekleyip kâhine vermeli. Kâhin suç sunusu olan koçla kişinin günahını bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
17. «Eğer biri günah işler, RABbin buyruklarından birinde yasak olanı yaparsa, bilmeden yapsa bile, suç işlemiş olur; suçunun cezasını çekecektir.
18. Kâhine suç sunusu olarak küçükbaş hayvanlardan belli değeri olan kusursuz bir koç getirmeli. Kâhin kişinin bilmeden işlediği günahı bağışlatacak ve kişi bağışlanacak.
19. Bu suç sunusudur. Kişi gerçekten RAB'be karşı suç işlemiştir.»

2. «Eğer biri günah işler, RABbe ihanet eder, kendisine emanet edilen, rehin bırakılan ya da çalıntı bir mal konusunda komşusunu aldatır ya da ona haksızlık ederse,
3. kayıp bir eşya bulup yalan söylerse, yalan yere ant içerse, yani insanların işleyebileceği bu suçlardan birini işlerse,
4. günah işlemiş olur ve suçlu sayılır. Çaldığı ya da haksızlıkla ele geçirdiği şeyi, kendisine emanet edilen ya da bulduğu kayıp eşyayı,
5. ya da hakkında yalan yere ant içtiği şeyi, üzerine beşte birini de ekleyerek, suç sunusunu getirdiği gün sahibine geri vermeli.
7. Kâhin RABbin huzurunda onun günahını bağışlatacak; işlediği suç ne olursa olsun kişi bağışlanacak.»
9. «Harunla oğullarına buyruk ver: «Yakmalık sunu yasası şudur: Yakmalık sunu bütün gece, sabaha kadar sunaktaki ateşin üzerinde kalacak. Sunağın üzerindeki ateş sönmeyecek.
10. Kâhin keten giysisini, donunu giyecek. Sunağın üzerindeki yakmalık sunudan kalan külü toplayıp sunağın yanına koyacak.
11. Giysilerini değiştirdikten sonra külü ordugahın dışında temiz bir yere götürecektir.
12. Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek. Kâhin her sabah ateşe odun atacak, yakmalık sununun parçalarını odunların üzerine dizecek, onun üzerinde de esenlik sunularının yağını yakacak.
13. Sunağın üzerindeki ateş sürekli yanacak, hiç sönmeyecek.»
14. «Tahıl sunusu yasası şudur: Harunun oğulları onu sunağın önünde RABbe sunacaklar.
15. Kâhin üzerindeki günnükle birlikte tahıl sunusunun ince unundan ve zeytinyağından bir avuç alıp anma payı ve RABbi hoşnut eden koku olarak sunakta yakacak.
16. Artakalanı Harunla oğulları yiyecekler. Onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırının avlusunda mayasız ekmek olarak yemeliler.
17. Mayayla pişirilmemeli. Bunu yakılan sunulardan, kâhinlerin payı olarak verdim. Suç sunusu, günah sunusu gibi bu da çok kutsaldır.
18. Harun soyundan gelen her erkek ondan yiyebilir. RAB için yakılan sunularda onların kuşaklar boyunca sonsuza dek payları olacak. Sunulara her dokunan kutsal sayılacak.»
19. RAB Musaya şöyle dedi:
20. «Harun kâhin olarak meshedildiği gün, Harunla oğulları tahıl sunusu olarak RABbe yarısı sabah, yarısı akşam olmak üzere, onda bir efa ince un sunacaklar. Bu sürekli bir sunu olacak.
21. Zeytinyağıyla iyice yoğrulup sacda pişirilecek. Tahıl sunusunu getirip RABbi hoşnut eden koku olarak pişmiş parçalar halinde sunacaklar.
22. Bunu Harun soyundan gelen meshedilmiş kâhin RABbe sunacak. Sürekli bir kural olacak bu. Sununun tümü yakılacak.
23. Kâhinin sunduğu her tahıl sunusu tümüyle yakılmalı, hiç yenmemeli.»
24. RAB Musaya şöyle dedi:
25. «Harunla oğullarına de ki, «Günah sunusu yasası şudur: Günah sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde, RABbin huzurunda kesilecek. Çok kutsaldır.
26. Hayvanı sunan kâhin onu kutsal bir yerde, Buluşma Çadırının giriş bölümünde yiyecek.
27. Sununun etine her dokunan kutsal sayılacak. Kanı birinin giysisine sıçrarsa, giysi kutsal bir yerde yıkanmalı.
28. İçinde etin haşlandığı çömlek kırılmalı. Ancak tunç bir kapta haşlanmışsa, kap iyice ovulup suyla durulanmalı.
29. Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Çok kutsaldır.
30. Ama kutsal yerde günah bağışlatmak için kanı Buluşma Çadırı'na getirilen günah sunusunun eti yenmeyecek, yakılacaktır.»

1. «Çok kutsal olan suç sunusunun yasası şudur:
2. Suç sunusu yakmalık sununun kesildiği yerde kesilecek ve kanı sunağın her yanına dökülecek.
- 3-4. Hayvanın bütün yağı alınacak, kuyruk yağı, bağırsak ve işkembe yağları, böbrekleri, böbrek üstü yağları, karaciğerden böbreklere uzanan perde ayrılacak.
5. Kâhin bunların hepsini sunak üzerinde, RAB için yakılan sunu olarak yakacak. Bu suç sunusudur.
6. Kâhinler soyundan gelen her erkek bu sunuyu yiyebilir. Sunu kutsal bir yerde yenecek, çünkü çok kutsaldır.
7. «Suç ve günah sunuları için aynı yasa geçerlidir. Et, sunuyu sunarak günahı bağışlatan kâhinindir.
8. Yakmalık sununun derisi de sunuyu sunan kâhinindir.
9. Fırında, tavada ya da sacda pişirilen her tahıl sunusu onu sunan kâhinin olacak.
10. Zeytinyağıyla yoğrulmuş ya da kuru tahıl sunuları da Harunoğullarına aittir. Aralarında eşit olarak bölüşülecektir.»
11. «RABbe sunulacak esenlik kurbanının yasası şudur:
12. Eğer adam sunusunu RABbe şükretmek için sunuyorsa, sunusunun yanısıra zeytinyağıyla yoğrulmuş mayasız pideler, üzerine zeytinyağı sürülmüş mayasız yufkalar ve iyice karıştırılmış ince undan yağla yoğrulmuş mayasız pideler de sunacak.
13. RABbe şükretmek için, esenlik sunusunu mayalı ekmek pideleriyle birlikte sunacak.
14. Her sunudan birini RABbe bağış sunusu olarak sunacak ve o sunu esenlik sunusunun kanını sunağa döken kâhinin olacak.
15. RABbe şükretmek için sunulan esenlik kurbanının eti, sununun sunulduğu gün yenecek, sabaha bırakılmayacak.
16. «Biri gönülden verilen bir sunu ya da dilediği adağı sunmak istiyorsa, kurbanın eti sununun sunulduğu gün yenecek, artakalırsa ertesi güne bırakılabilecek.
17. Ancak üçüncü güne bırakılan kurban eti yakılacak.
18. Esenlik kurbanının eti üçüncü gün yenirse sunu kabul edilmeyecek, geçerli sayılmayacak. Çünkü et kirlenmiş sayılır ve her yiyen suçunun cezasını çekecektir.
19. «Kirli sayılan herhangi bir şeye dokunan et yenmemeli, yakılmalıdır. Öteki etlere gelince, temiz sayılan bir insan o etlerden yiyebilir.
20. Ama biri kirli sayıldığı sürece RABbe sunulan esenlik kurbanının etini yerse, halkın arasından atılacak.
21. Ayrıca kirli sayılan herhangi bir şeye, insandan kaynaklanan bir kirliliğe, kirli bir hayvana ya da kirli ve iğrenç bir şeye dokunup da RABbe sunulan esenlik kurbanının etinden yiyen biri halkın arasından atılacak.»
22. RAB Musaya şöyle dedi:
23. «İsrail halkına de ki, «İster sığır, ister koyun ya da keçi yağı olsun, hayvan yağı yemeyeceksiniz.
24. Kendiliğinden ölen ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın yağı başka şeyler için kullanılabilir, ama hiçbir zaman yenmemeli.
25. Kim yakılan ve RABbe sunulan hayvanlardan birinin yağını yerse, halkımın arasından atılacak.
26. Nerede yaşarsanız yaşayın, hiçbir kuşun ya da hayvanın kanını yemeyeceksiniz.
27. Kan yiyen herkes halkımın arasından atılacak.»
28. RAB Musaya şöyle dedi:
29. «İsrail halkına de ki, «RABbe esenlik kurbanı sunmak isteyen biri, esenlik kurbanının bir parçasını RABbe sunmalı.
30. RAB için yakılan sunusunu kendi eliyle getirmeli. Hayvanın yağını döşüyle birlikte getirecek ve döş RABbin huzurunda sallamalık bir sunu olarak sallanacak.
31. Kâhin yağı sunağın üzerinde yakacak, ama döş Harunla oğullarının olacak.
32. Esenlik kurbanlarınızın sağ budunu bağış olarak kâhine vereceksiniz.
33. Harunoğulları arasında esenlik sunusunun kanını ve yağını kim sunuyorsa, sağ but onun payı olacak.

34. İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından sallamalık döşü ve bağış olarak sunulan budu aldım. İsrail halkının payı olarak bunları sonsuza dek Kâhin Harunla oğullarına verdim.>>
35. Harunla oğulları kâhin atandıkları gün RAB için yakılan sunulardan paylarına bu düştü.
36. RAB onları meshettiği gün İsrail halkına buyruk vermişti. Adağın bu parçaları gelecek kuşaklar boyunca onların payı olacaktı.
37. Yakmalık, tahıl, suç, günah, atanma sunularının ve esenlik kurbanlarının yasası budur.
38. RAB, bu buyruğu çölde, Sina Dağı'nda İsrail halkından kendisine sunu sunmalarını istediği gün Musa'ya vermişti.

- 2-3. «Harunla oğullarını, kâhin giysilerini, mesh yağını, günah sunusu olarak sunulacak boğayı, iki koçu ve mayasız ekmek sepetini Buluşma Çadırının giriş bölümüne getir. Bütün topluluğu da oraya çağır.»
4. Musa RABbin buyruğunu yerine getirdi. Herkes Buluşma Çadırının önünde toplandı.
5. Musa topluluğa, «Şimdi RABbin buyruğunu yerine getireceğim» dedi.
6. Harunla oğullarını öne çıkarıp yıkadı.
7. Haruna mintanı giydirdi, beline kuşağı bağladı, üzerine kaftanı, onun üzerine de efodu giydirdi. Ustaca dokunmuş şeridiyle efodu bağladı.
8. Üzerine göğüslüğü taktı, göğüslüğün içine Urim ile Tummimi koydu.
9. Başına sarığı sardı, ön kısmına kutsal tacı, altın levhayı koydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
10. Sonra mesh yağını aldı, Tanrının Konutunu ve içindeki her şeyi meshederek kutsal kıldı.
11. Yağı yedi kez sunağın üzerine serpti; sunağı, sunağın bütün aletlerini, kazanı ve ayaklıklarını kutsal kılmak için meshetti.
12. Harunu kutsal kılmak için başına yağ dökerek meshetti.
13. Harunun oğullarını öne çıkardı, onlara mintan giydirdi, bellerine kuşak bağladı, başlarına başlık koydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
14. Sonra günah sunusu olarak sunulacak boğayı getirdi. Harunla oğulları ellerini boğanın başına koydular.
15. Musa boğayı kesti. Sunağı pak kılmak için kanını parmağıyla sunağın boynuzlarına çepeçevre sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü. Böylece sunağı arındırıp kutsal kıldı.
16. Musa hayvanın bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini ve böbrek yağlarını sunağın üzerinde yaktı.
17. Boğanın geri kalan kısmını da -derisini, etini, gübresini- ordugahın dışında yaktı. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
18. Sonra yakmalık sunu olarak sunulacak koçu getirdi. Harunla oğulları ellerini koçun başına koydular.
19. Musa koçu kesti, kanını sunağın her yanına döktü.
20. Koçu parçalara ayırıp parçaları, başını ve iç yağını yaktı.
21. Bağırsaklarını, işkembesini, ayaklarını yıkadı ve koçun tümünü sunağın üzerinde yaktı. Bu bir yakmalık sunu, RABbi hoşnut eden koku, yakılan sunuydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.
22. Sonra öteki koçu, atanma sunusu olarak sunulacak koçu getirdi. Harunla oğulları ellerini koçun başına koydular.
23. Musa koçu kesti. Kanını Harunun sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmaklarına sürdü.
24. Sonra Harunun oğullarını öne çıkardı. Onların da sağ kulak memelerine, sağ ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarına kan sürdü. Artan kanı sunağın her yanına döktü.
25. Hayvanın yağını, kuyruk yağını, bağırsak ve işkembe yağlarını, karaciğer perdesini, böbreklerini, böbrek yağlarını ve sağ budunu aldı.
26. Sonra RABbin huzurunda bulunan mayasız ekmek sepetinden bir ekmek, yağlı pide ve yufka alıp hayvanın yağlarının ve sağ budunun üzerine koydu.
27. Hepsini Harunla oğullarının eline verdi. Bunları RABbin huzurunda sallamalık sunu olarak salladı.
28. Sonra ellerinden alıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı. Bunlar atanma sunusu, RABbi hoşnut eden koku ve RAB için yakılan sunuydu.
29. Bundan sonra Musa döşü aldı ve sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda salladı. Atanma sunusu olarak sunulan koçtan Musanın payına düşen buydu. Musa her şeyi RABbin buyurduğu gibi yaptı.

30. Musa mesh yağını ve sunağın üzerindeki kanı alıp Harunla oğullarının ve giysilerinin üzerine serpti. Böylece Harunu, oğullarını ve giysilerini kutsal kılmış oldu.
31. Sonra Harunla oğullarına, ‹‹Eti Buluşma Çadırının giriş bölümünde haşlayın›› dedi, ‹‹Eti Harunla oğulları yiyecek› diye buyurmuştum. Atanma sunularının bulunduğu sepetteki ekmekle birlikte onu orada yiyin.
32. Etten ve ekmekten artanı yakın.
33. Atanma günleriniz doluncaya kadar, yedi gün boyunca Buluşma Çadırının giriş bölümünden ayrılmayın. Çünkü atanmanız yedi gün sürecek.
34. Bugün yapılan her şeyi günahlarınızı bağışlatmak için RAB buyurdu.
35. Yedi gün boyunca gece gündüz Buluşma Çadırının giriş bölümünde bekleyecek, RABbin buyruğunu yerine getireceksiniz. Öyle ki, ölmeyesiniz. Bana böyle buyruk verildi.››
36. Böylece Harun'la oğulları RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği bütün buyrukları yerine getirdiler.

1. Sekizinci gün Musa Harunla oğullarını ve İsrail ileri gelenlerini çağırdı.
2. Haruna, «Kendin için günah sunusu olarak kusursuz bir erkek buzağı, yakmalık sunu olarak da kusursuz bir koç al, RABbe sun» dedi,
3. «Sonra İsrail halkına de ki, «Günah sunusu olarak bir teke, yakmalık sunu olarak da bir yaşında kusursuz bir buzağı ile bir kuzu alın.
5. Musanın buyurdukları Buluşma Çadırının önüne getirildi. Herkes yaklaşıp RABbin huzurunda toplandı.
6. Musa, «RAB şunları yapmanızı buyuruyor, o zaman RABbin yüceliği size görünecektir» dedi.
7. Sonra Haruna, «Sunağa git, günah ve yakmalık sunularını sun» dedi, «Hem kendinin, hem de halkın günahlarını bağışlat. RABbin buyurduğu gibi halkın sunusunu sun, günahlarını bağışlat.»
8. Böylece Harun sunağa gidip kendisi için günah sunusu olarak sunulacak buzağıyı kesti.
9. Oğulları buzağının kanını ona getirdiler. Harun parmağını kana batırıp sunağın boynuzlarına sürdü. Artan kanı sunağın dibine döktü.
10. RABbin Musaya verdiği buyruğa uygun olarak günah sunusunun yağını, böbreklerini, karaciğerinin perdesini sunakta yaktı.
11. Etiyle derisini ise ordugahın dışında yaktı.
12. Sonra yakmalık sunuyu kesti. Oğulları sununun kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü.
13. Sununun bütün parçalarını ve başını Haruna verdiler. Harun hepsini sunağın üzerinde yaktı.
14. Sununun içkembesini, bağırsaklarını, ayaklarını yıkayıp sunakta yakmalık sununun üzerinde yaktı.
15. Bundan sonra Harun halkın sunusunu getirdi. Halkın günahları için sunulacak tekeyi kesti ve ilk sunu gibi bunu da günah sunusu olarak sundu.
16. Yakmalık sunuyu da kurallara uygun biçimde sundu.
17. Sonra tahıl sunusunu getirdi. Bir avuç alıp her sabah sunulan yakmalık sunuya ek olarak sunağın üzerinde yaktı.
18. Halk için esenlik kurbanları olarak sunulacak sığırla koçu da kesti. Oğulları sunuların kanını kendisine verdiler. O da kanı sunağın her yanına döktü.
19. Sığırla koçun yağlarını, kuyruk yağını, bağırsak ve içkembe yağlarını, böbreklerini ve karaciğerlerinin perdesini
20. döşlerin üzerine koydular. Harun yağları sunakta yaktı.
21. Musanın buyurduğu gibi döşleri ve sağ budu sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda salladı.
22. Harun günah, yakmalık, esenlik sunularını sunduktan sonra ellerini halka doğru uzatarak onları kutsadı ve aşağıya indi.
23. Musayla Harun Buluşma Çadırına girdiler. Dışarı çıkınca halkı kutsadılar. O zaman RABbin yüceliği halka göründü.
24. RAB bir ateş gönderdi. Ateş sunağın üzerindeki yakmalık sunuyu, yağları yakıp küle çevirdi. Bunu gören halkın tümü sevinçle haykırarak yüzüstü yere kapandı.

1. Harunun oğulları Nadavla Avihi buhurdanlarını alıp içlerine ateş, ateşin üstüne de buhur koydular. RABbin buyruklarına aykırı bir ateş sundular.
3. Musa Haruna şöyle dedi: «RAB demişti ki, «Bana hizmet edenler kutsallığıma saygı duyacakVe halkın tümü beni yüceltecek.»»
4. Musa Harunun amcası Uzzielin oğullarını, Mişaele Elsafanı çağırdı, «Gelin, kardeşlerinizi kutsal yerin önünden kaldırıp ordugahın dışına çıkarın» dedi.
5. Geldiler ve Musanın buyurduğu gibi cesetleri üzerlerindeki mintanlarıyla ordugahın dışına çıkardılar.
6. Sonra Musa Harunla oğulları Elazarla İtamara, «Saçlarınızı dağıtmayın, giysilerinizi yırtmayın» dedi, «Yoksa ölürsünüz ve RAB bütün topluluğa öfkelenir. Ama kardeşleriniz, bütün İsrail halkı RABbin ateşle yok ettiği bu insanlar için yas tutsun.
7. Buluşma Çadırının giriş bölümünden ayrılmayın, yoksa ölürsünüz. Çünkü RABbin mesh yağıyla kutsandınız.» Harunla oğulları Musanın dediğine uydular.
9. «Sen ve oğulların Buluşma Çadırına şarap ya da herhangi bir içki içip girmeyin, yoksa ölürsünüz. Kuşaklar boyunca bir kural olsun bu.
10. Kutsalla bayağı olanı, kirliyle temizi birbirinden ayırt etmelisiniz.
11. RABbin Musa aracılığıyla İsrail halkına bildirdiği bütün kuralları onlara öğretmelisiniz.»
12. Musa Haruna ve sağ kalan oğulları Elazarla İtamara şöyle dedi: «RAB için yakılan sunulardan artan tahıl sunusunu alın, mayasız ekmek yapıp sunağın yanında yiyin. Çünkü çok kutsaldır.
13. Onu kutsal bir yerde yemelisiniz. Çünkü RAB için yakılan sunulardan senin ve oğullarının payıdır bu. Bana böyle buyruk verildi.
- 14-15. Sallamalık döşle bağış olarak sunulan budu ise oğulların ve kızlarıyla birlikte temiz bir yerde yemelisin. Çünkü bunlar İsrail halkının sunduğu esenlik kurbanlarından senin ve çocuklarının payı olarak ayrıldı. Bağış olarak sunulan butla sallamalık döşü, yakılacak sunu yağlarıyla birlikte getirip RABbin önünde sallamalık sunu olarak sunacaklar. RABbin buyruğu uyarınca bunlar sonsuza dek senin ve çocuklarının payı olacak.»
- 16-17. Musa günah sunusu olarak sunulacak tekeyi soruşturdu, yakılmış olduğunu öğrenince, Harunun sağ kalan oğulları Elazarla İtamara çok öfkeleni, «Neden günah sunusunu kutsal bir yerde yemediniz?» diye sordu, «O çok kutsaldır. Topluluğun suçunu üstlenmesi ve günahlarını bağışlatmanız için RAB onu size vermişti.
18. Tekenin kanı kutsal çadıra getirilmemiş. Buyurduğum gibi tekeyi kesinlikle kutsal yerde yemeniz gerekirdi.»
19. Harun, «Halk bugün RABbe günah sunusu ve yakmalık sunu sundu» diye yanıtladı, «Benim başıma ise bunlar geldi. Günah sunusunu bugün yemiş olsaydım, RAB bundan hoşnut olur muydu?»
20. Musa yanıtı uygun buldu.

2. «İsrail halkına deyin ki, «Karada yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz:
3. Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren hayvanların tümü.
4. Ancak geviş getiren ve çatal tırnaklı olan hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır.
5. Kaya tavşanı geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır.
6. Tavşan geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılır.
7. Domuz çatal ve yarık tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır.
8. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız, sizin için kirlidir.
9. «Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Denizde, akarsularda yaşayan pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz.
10. Denizdeki ve akarsulardaki bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar -suda toplu halde yaşayanlar ve ötekiler- sizin için iğrenç sayılır.
11. Bunlar sizin için iğrenç sayılacak. Etlerini yemeyecek, leşlerinden tiksineceksiniz.
12. Suda yaşayan bütün pulsuz ve yüzgeçsiz canlılar sizin için iğrenç sayılacak.
13. «Tiksindirici kuşların etini yemeyecek, şunları iğrenç sayacaksınız: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba,
14. çaylak, doğan türleri,
15. bütün karga türleri,
16. baykuş, puhu, martı, atmaca türleri,
17. kukumav, karabatak, büyük baykuş,
18. peçeli baykuş, ishakkuşu, akbaba,
19. leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.
20. «Dört ayaklı ve kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrençtir.
21. Ama dört ayaklı ve kanatlı olup ayaklarını sıçramak için kullanan bazılarının etini yiyebilirsiniz.
22. Şunları yiyeceksiniz: Bütün çekirge türleri, küçük çekirge, cırcırböceği, ağustosböceği.
23. Öbür dört ayaklı, kanatlı böceklerin hepsi sizin için iğrenç sayılır.
24. «Sizi kirletecek şeyler şunlardır: Aşağıdaki hayvanların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.
25. Kim aşağıdaki hayvanların leşini taşırsa giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.
26. Çatal tırnaklı ama tırnağı yarık olmayan ve geviş getirmeyen her hayvan sizin için kirlidir. Bunlara dokunan da kirlenmiş sayılır.
27. Dört ayaklı hayvanlardan pençelerini yere basarak yürüyenler sizin için kirlidir. Bunların leşine dokunanlar akşama kadar kirli sayılacaktır.
28. Bunların leşini taşıyanlar giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Çünkü bu hayvanlar sizin için kirlidir.
- 29-30. «Küçük kara hayvanları içinde sizin için kirli sayılanlar şunlardır: Gelincik, fare, bütün kertenkele türleri -geko, varan, duvar kertenkelesi, düz keler- bukalemun.
31. Sizin için kirli sayılan küçük kara hayvanları bunlardır. Bunların leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.
32. Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. İster tahta kap, ister giysi, ister deri, ister çul olsun suya konmalıdır. Akşama kadar kirli sayılacak ve akşam temizlenmiş olacaktır.
33. Bunlardan biri toprak kabın içine düşerse, kabın içindekiler kirli sayılacaktır. Toprak kap kırılmalıdır.
34. Toprak kaptaki sulu yiyecek ve her içecek kirli sayılacaktır.
35. Bunlardan birinin leşi neyin üzerine düşerse onu da kirletir. Üzerine düştüğü ister fırın olsun, ister ocak, parçalanmalıdır. Çünkü onlar kirlidir ve sizin için kirli sayılacaktır.
36. Ancak kaynak ya da su sarnıcı temiz sayılacaktır; ama bunların leşine dokunan kirli sayılacaktır.
37. Eğer bu hayvanlardan birinin leşi ekin tohumunun üzerine düşerse, o tohum temiz sayılacaktır.
38. Ama suya konmuş tohumun içine düşerse, tohum sizin için kirlidir.

39. «Eti yenen hayvanlardan biri ölürse, leşine dokunan akşama kadar kirli sayılacaktır.
40. Hayvanın leşinden yiyen giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır. Leşi taşıyan da giysilerini yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.
41. «Bütün küçük kara hayvanları iğrençtir. Yenmeyecektir.
42. İster karnı üzerinde sürünen, ister dört ayaklı ya da çok ayaklı canlılar olsun, bunların hiçbirini yemeyeceksiniz. Çünkü bunlar iğrençtir.
43. Bunların hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin, iğrenç duruma sokmayın, kirli duruma düşmeyin.
44. Tanrınız RAB benim. Kendinizi kutsayın ve kutsal olun. Çünkü ben kutsalım. Küçük kara hayvanlarının hiçbirisiyle kendinizi kirletmeyin.
45. Tanrınız olmak için sizi Mısırdan çıkaran RAB benim. Kutsal olun, çünkü ben kutsalım.
46. «Kirli olanı temizden, eti yenen eti yenmeyenden ayırt edebilmeniz için hayvanlar, kuşlar, suda toplu halde yaşayan bütün canlılar ve küçük kara hayvanlarıyla ilgili yasa budur.»

Bölüm 12

2. «İsrail halkına de ki, «Bir kadın hamile kalıp erkek çocuk doğurursa, âdet gördüğü günlerde olduğu gibi yedi gün kirli sayılacaktır.
3. Çocuk sekizinci gün sünnet edilmeli.
4. Kadın kanamasından paklanmak için otuz üç gün bekleyecek. Pak sayılması için geçmesi gereken bu günler doluncaya dek kutsal bir şeye dokunmayacak, tapınağa girmeyecek.
5. Ancak, kız çocuk doğurursa, âdet gördüğü günler gibi iki hafta kirli sayılacaktır. Kanamasından paklanmak için altmış altı gün bekleyecektir.
6. «Erkek ya da kız çocuk doğuran kadının temiz sayılması için geçmesi gereken günler dolunca, yakmalık sunu olarak bir yaşında bir kuzu, günah sunusu olarak bir güvercin ya da bir kumru getirip Buluşma Çadırının giriş bölümünde kâhine verecektir.
7. Kâhin bunu RABbin huzurunda sunacak ve kadını arıtacak. Böylece kadın kanamasından temizlenmiş sayılacak. Erkek ya da kız doğuran kadınla ilgili yasa budur.
8. «Eğer kadının kuzu alacak gücü yoksa, biri yakmalık sunu, öbürü günah sunusu olmak üzere, iki kumru ya da iki güvercin yavrusu getirecek. Kâhin kadını arıtacak ve kadın temiz sayılacaktır.»

2. «Bedeninde deri hastalığına dönüşebilecek şiş, kabuk ya da parlak leke bulunan kişi Haruna, ya da Harunun kâhin oğullarından birine götürülecek.
3. Kâhin derideki yaraya bakacak, yarada kıl ağarması varsa ve yara derine inmişse, kişi deri hastalığına yakalanmış demektir. Hastaya bakan kâhin onu kirli ilan edecektir.
4. Derideki parlak leke beyazsa, derine inmemişse, üzerindeki kıllar ağarmamışsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak.
5. Yedinci gün yaraya bakacak; yara ilerlememiş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.
6. Yedinci gün hastaya bir daha bakacak; yara solmuş, deri yüzeyine yayılmamışsa, hastayı temiz ilan edecek. Yara yalnızca kabuktur. Hasta giysilerini yıkayıp temiz sayılacaktır.
7. Ancak temiz sayılmak için kâhine muayene olduktan sonra derisindeki kabuk yayılırsa, yine kâhine görünmelidir.
8. Kâhin kişiye bakacak, derisindeki kabuk yayılmışsa onu kirli ilan edecek. Kişi deri hastalığına yakalanmış demektir.
9. «Deri hastalığına yakalanan kişi kâhine götürülecek.
10. Kâhin ona bakacak. Derideki şiş beyazlaşmış, üzerindeki kıllar ağarmışsa, şişkin yarada kızıl et görünüyorsa,
11. bu müzmin bir deri hastalığıdır. Kâhin kişiyi kirli ilan edecek, ama kapalı yerde tutmayacaktır. Çünkü kişi zaten kirlenmiştir.
12. «Eğer deri hastalığı yayılıp kâhinin görebildiği kadarıyla tepeden tırnağa hastanın bütün bedenini kaplamışsa,
13. kâhin hastaya bakacak ve bedenini hastalık saran kişiyi temiz ilan edecektir. Yaralar beyazlaşmış ve temizdir.
14. Ama kızıl et görülüyorsa, kişi kirli sayılacaktır.
15. Kâhin kızıl et görürse, kişiyi kirli ilan edecektir. Kızıl et kirlidir, deri hastalığıdır.
16. Eğer kızıl et iyileşir, beyazlaşırsa, hasta yine kâhine görünmelidir.
17. Kâhin hastaya bakacak, yara beyazlaşmışsa, yarayı temiz ilan edecek. Kişi temiz sayılacak.
18. «Derideki çıban iyileşmiş,
19. ama bir süre sonra çıbanın yerinde beyaz bir şiş, ya da kırmızımsı-beyaz parlak bir leke oluşmuşsa, kâhine göstermeli.
20. Kâhin hastaya bakacak, görünen yara derine inmiş, üzerindeki kıllar ağarmışsa, kişiyi kirli ilan edecektir. Çıbanda baş gösteren bir deri hastalığıdır bu.
21. Ama kâhin hastaya baktığında yarada beyaz kıl yoksa, yara derine inmemiş ve yara solmuşsa, kişiyi yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır.
22. Eğer derideki yara yayılıyorsa, kâhin kişiyi kirli ilan edecektir; çünkü kişi hastalığa yakalanmış demektir.
23. Parlak leke geçmemiş ama yayılmamışsa, bu çıban kabuğudur. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir.
24. «Deride ateş yanığı varsa ve et kırmızımsı-beyaz ya da beyaz, parlak bir leke haline gelmişse,
25. kâhin yaraya bakmalı. Parlak lekenin üzerindeki kıllar ağarmış, leke derine inmişse, yanıkta deri hastalığı var demektir. Kâhin kişiyi kirli ilan edecektir, çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır.
26. Ama parlak lekede kıl ağarması yoksa, leke derine inmemiş ve solmuşsa, kâhin hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacaktır.
27. Yedinci gün kişiye yine bakacak, eğer leke deriye yayılmışsa, onu kirli ilan edecek. Çünkü kişi deri hastalığına yakalanmıştır.
28. Eğer derideki parlak leke geçmemiş, ama yayılmamış ve solmuşsa, yanıktan doğan bir şişliktir. Kâhin kişiyi temiz ilan edecektir. Çünkü yanık yarasının kabuğudur bu.
29. «Bir erkeğin ya da kadının başında ya da çenesinde yara varsa,
30. kâhin yaraya bakmalı. Yara derine inmişse ve üzerinde ince sarı tüyler varsa, hastayı kirli ilan edecektir. Çünkü hasta uyuzdur. Baş ya da çenede görülen bir deri hastalığıdır.

31. Ancak kâhin bu tür bir yaraya baktığı zaman, yara derine inmemişse, üzerinde siyah kıl yoksa, hastayı yedi gün kapalı bir yerde tutacak.
32. Yedinci gün yaraya yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, üzerinde sarı kıl yoksa, uyuz derine inmemişse,
33. hasta tıraş olacak, ama uyuz olan yerlere dokunmayacaktır. Kâhin hastayı yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.
34. Yedinci gün uyuza yine bakacak; uyuz deriye yayılmamışsa, derine inmemişse, hastayı temiz ilan edecektir. Hasta giysilerini yıkayacak ve temiz sayılacaktır.
35. Ama hasta temiz ilan edildikten sonra uyuz derisine yayılırsa,
36. kâhin ona yeniden bakmalı. Uyuz yayılmışsa, yarada sarı kıl olup olmamasına bakılmaksızın kişi kirli sayılacaktır.
37. Ama kâhine göre uyuz ilerlememiş, üzerinde siyah kıl bitmişse, hastalık geçmiş demektir. Kişi temizdir. Kâhin onu temiz ilan edecektir.
38. «Bir erkeğin ya da kadının derisinde beyaz parlak lekeler varsa,
39. kâhin ona bakmalı. Derideki lekeler beyaz ve solgunsa, sadece deride çıkan kırmızı lekelerdir. Kişi temizdir.
40. «Eğer adamın saçı dökülmüşse, sadece keldir. Temiz sayılır.
41. Saçının önü dökülmüşse alnı açılmış demektir. Temiz sayılır.
42. Ama saç dökülmüş ya da alnı açılmış adamın başında veya alnında kırmızımsı-beyaz yaralar çıkmışsa, adam deri hastalığına yakalanmış demektir.
43. Kâhin adama bakacak. Saçı dökülmüş baş ya da alındaki şişler deri hastalığının yol açtığı yaralar gibi kırmızımsı-beyazsa,
44. adam deri hastalığına yakalanmıştır. Kirlidir. Başındaki yaradan ötürü kâhin kesinlikle onu kirli ilan edecektir.
45. «Böyle bir hastalığa yakalanan kişinin giysileri yırtık, saçları dağınık olmalı; kişi ağzını örtüp, «Kirliyim! Kirliyim!» diye bağırmalı.
46. Hastalığı devam ettiği sürece kirli sayılacaktır, çünkü kirlenmiştir. Halktan uzak, ordugahın dışında yaşamalıdır.»
47. «Yün ya da keten bir giyside,
48. yün ya da keten bir kumaşta, deri ya da deri eşyada küf görülürse,
49. giyside, deride, deri eşyada, örgü ipinde, kumaşta görülen küf yeşilimsi ya da kırmızımsı bir renk almışsa, kâhine gösterilmelidir.
50. Kâhin ona bakacak ve yedi gün kapalı bir yerde tutacak.
51. Yedinci gün ona yine bakacak. Eğer kumaştaki, giysideki veya herhangi bir amaçla kullanılan deri eşyadaki küf yayılmışsa, bu tehlikeli bir küftür. Kirli sayılacaktır.
52. Üzerinde küf bulunan yün ya da keten giysi, kumaş ya da her türlü deri eşya kâhin tarafından yakılacaktır. Çünkü önü alnamaz bir küftür ve yakılmalıdır.
53. «Kâhin giyside, kumaşta ya da herhangi bir deri eşyada bulunan küfün yayılmadığını görürse,
54. buyruk verecek ve küflü eşya yıkanacak. Kâhin onu yedi gün daha kapalı bir yerde tutacak.
55. Küflü eşya yıkandıktan sonra yeniden kâhine gösterilmeli. Küf yayılmasa bile rengi değişmemişse, kirli sayılacak. Yakılmalıdır. Gerek iç yüzünü, gerekse dış yüzünü küf kemirmiştir.
56. «Küflü eşya yıkandıktan sonra, küfte bir solma varsa, kâhin giysideki, derideki ya da kumaştaki küflü kısmı yırtacak.
57. Eğer kumaşta, giyside ya da herhangi bir deri eşyada yine küf görülürse, küf yayılıyor demektir; eşyayı yakacaksın.
58. Yıkanan giysiden, kumaştan ya da deri bir eşyadan küf geçmişse, yeniden yıkanacak. Sonra temiz sayılacaktır.»
59. Küfün bulaştığı yün ya da keten giysiyi, kumaşı veya deri eşyayı kirli ya da temiz ilan etmenin yasası budur.

2. «Deri hastasının temiz kılınacağı gün şu yasa geçerlidir: Hasta kâhine götürülecek.
3. Kâhin hastaya ordugahın dışında bakacak. Hastalık iyileşmişse,
4. pak kılınacak kişi için iki temiz, canlı kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu getirilmesini buyuracak.
5. Kâhinin buyruğuyla kuşlardan biri toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesilecek.
6. Sonra kâhin canlı kuşu, sedir ağacını, kırmızı ipliği ve mercanköşkotunu akarsuyun üzerinde kesilen kuşun kanına batıracak
7. ve pak kılınacak kişinin üzerine yedi kez serpecek, onu temiz ilan edip canlı kuşu kıra salacak.
8. Pak kılınacak kişi giysilerini yıkayacak, bütün kıllarını tıraş edecek ve yıkanacak. Bundan sonra pak sayılacak. Artık ordugaha girebilir, ama yedi gün çadırının dışında kalmalı.
9. Yedinci gün saçını, sakalını, kaşlarını, bedenindeki bütün kılları tıraş edecek. Giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkandıktan sonra temiz sayılacak.
10. «Sekizinci gün kusursuz iki erkek kuzu, bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un ve bir log zeytinyağı getirecek.
11. Paklama işiyle görevli kâhin bütün bunları ve pak kılacağı kişiyi RABbin huzurunda, Buluşma Çadırının giriş bölümünde bekletecek.
12. Sonra kâhin erkek kuzulardan birini alıp bir log zeytinyağıyla birlikte RABbe suç sunusu olarak sunacak. Sallamalık sunu olarak bunları RABbin huzurunda sallayacak.
13. Erkek kuzuyu günah sunusunun ve yakmalık sununun kesildiği kutsal yerde kesecek. Çünkü günah sunusu gibi suç sunusu da kâhine aittir. Çok kutsaldır.
14. Kâhin pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına suç sunusunun kanından sürecek.
15. Sonra bir log zeytinyağından biraz alarak kendi sol avucuna dökecek.
16. Sağ elinin parmağını zeytinyağına batırıp RABbin huzurunda yedi kez serpecek.
17. Pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanı üzerine avucunda kalan yağdan sürecek.
18. Ayrıca pak kılınacak kişinin başına avucunda kalan yağı sürerek RABbin huzurunda onu arıtacak.
19. Sonra günah sunusunu sunarak pak kılınacak kişiyi kirliliğinden arıtacak ve yakmalık sunuyu kesecek.
20. Yakmalık sunuyla tahıl sunusunu sunakta sunacak. Böylece kâhin kişiyi arıtacak ve kişi temiz sayılacaktır.
21. «Eğer kişi yoksulsa ve bunları alacak gücü yoksa, arınmak üzere sallamalık suç sunusu olarak bir erkek kuzu, tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un ve bir log zeytinyağı alacak.
22. Gücü oranında biri günah sunusu, öbürü yakmalık sunu olmak üzere iki kumru ya da iki güvercin sunacak.
23. Pak kılınmak için sekizinci gün hepsini RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirip kâhine verecek.
24. Kâhin suç sunusu olan erkek kuzuyla bir log zeytinyağını alıp sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda sallayacak.
25. Suç sunusu olan kuzuyu kesecek. Sununun kanını pak kılınan kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına sürecek.
26. Sonra kendi sol avucuna biraz zeytinyağı dökecek.
27. Sağ parmağını sol avucundaki yağa batırarak RABbin huzurunda yedi kez serpecek.
28. Avucundaki yağdan pak kılınacak kişinin sağ kulak memesine, sağ elinin ve sağ ayağının baş parmağına, suç sunusunun kanını sürdüğü yerlere sürecek.
29. RABbin huzurunda pak kılınacak kişiyi arıtmak üzere avucunda kalan yağı başına sürecek.
- 3-031. Sonra kişinin gücü oranında aldığı kumrulardan ya da güvercinlerden birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak tahıl sunusuyla birlikte sunacak. Kâhin böylece pak kılınan kişiyi

RABbin huzurunda arıtacak.››

32. Deri hastası olup da temiz kılınmaya parasal gücü yetmeyen kişiler için bu yasa geçerlidir.

33. RAB Musayla Haruna şöyle dedi:

34. ‹‹Size mülk olarak vereceğim Kenan ülkesine gittiğiniz zaman, ülkenizdeki bir eve küf hastalığı gönderirsem,

35. ev sahibi gidip kâhine, ‹Evimde küfe benzer bir hastalık gördüm› diye haber vermeli.

36. Kâhin küfe bakmaya gitmeden önce, evdeki her şeyin kirli sayılmaması için evin boşaltılmasını buyuracak. Sonra evi görmeye gidecek.

37. Duvarlara yayılan küfe bakacak. Eğer küf yeşilimsi ya da kırmızımsı lekeler halindeyse ve duvarın içine işlemişse,

38. kâhin evi terk edecek ve yedi gün süreyle kapalı tutacak.

39. Yedinci gün geri dönecek ve eve yine bakacak. Eğer küf duvarlara yayılmışsa,

40. küflü taşları söküp kentin dışına, kirli sayılan bir yere atmaları için buyruk verecek.

41. Evin içindeki bütün sıvayı kazdıracak. Moloz kentin dışına, kirli sayılan bir yere dökülecek.

42. Sökülen taşların yerine başka taşlar koyup evi yeniden sıvayacaklar.

43. ‹‹Taşları sökölüp sıvası kazınan evde yeni sıva yapıldıktan sonra küf yine ortaya çıkarsa,

44. kâhin gidip eve bakacak. Küf yayılmışsa, önü alınamaz demektir. Ev kirli sayılır.

45. Yıkılmalıdır. Taşları, keresteleri, bütün harcı kent dışına, kirli sayılan bir yere atılmalıdır.

46. Evin kapalı olduğu günlerde, eve giren biri akşama kadar kirli sayılacak.

47. O evde yatan ya da yemek yiyen biri giysilerini yıkamalı.

48. ‹‹Ev sıvandıktan sonra kâhin eve girip bakacak, küf yayılmamışsa evi temiz ilan edecek. Çünkü küf geçmiş demektir.

49. Evi paklamak için iki kuş, sedir ağacı, kırmızı iplik ve mercanköşkotu alacak.

50. Kuşlardan birini toprak bir kapta, akarsuyun üzerinde kesecek.

51. Sedir ağacını, mercanköşkotunu, kırmızı ipliği, canlı kuşu alıp kesilen kuşun kanına ve akarsuya batıracak. Yedi kez eve serpecek.

52. Böylece kuşun kanı, akarsu, canlı kuş, sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplikle evi paklamış olacak.

53. Sonra canlı kuşu kent dışına, kıra salacak. Böylece evin kirliliğini bağışlatacak ve ev temiz sayılacaktır.››

54-56. Her türlü deri hastalığı, uyuz, giysiye ya da eve bulaşan küf, şiş, kabuk ya da parlak lekelerle ilgili yasa budur.

57. Bunların ne zaman kirli, ne zaman temiz olduğu bu yasaya göre bilinebilir. Deri hastalığı yasası budur.

2. «İsrail halkına deyin ki, «Adamın erkeklik organında akıntı varsa, akıntı kirlidir.
3. Akıntı ister devam etsin, ister kesilsin adamı kirletir. Akıntının neden olduğu kirlilikler şunlardır:
4. Üzerinde yattığı her yatak ve oturduğu her şey kirli sayılacaktır.
5. Kim yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
6. Adamın üzerine oturduğu bir eşyaya oturan da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
7. Kim akıntısı olan adamın bedenine dokunursa giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
8. Eğer akıntısı olan adam temiz bir adama tükürürse, o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
9. Akıntısı olan adamın bindiği her eyer kirli sayılacaktır.
10. Adamın üzerine oturduğu ya da yattığı herhangi bir eşyaya dokunan, akşama kadar kirli sayılacaktır. Bu eşyaları taşıyan herkes giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
11. Akıntısı olan adam ellerini yıkamadan kime dokunursa o kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
12. Akıntısı olan adamın dokunduğu toprak kap parçalanacak, tahta kap ise suyla çalkalanacaktır.
13. «Eğer adamın akıntısı kesilirse, paklanmak için yedi gün bekleyecek. Sonra giysilerini yıkayacak, akarsuda yıkanacak ve temiz sayılacak.
14. Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne gelecek ve bunları kâhine verecek.
15. Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece akıntısı olan adamı RABbin huzurunda arıtacak.
16. «Eğer bir adamdan meni akarsa, bedeninin tümünü yıkayacak ve akşama kadar kirli sayılacaktır.
17. Üzerine meni bulaşan her giysi ya da deri eşya yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
18. Bir adam kadınla cinsel ilişkide bulunurken menisi akarsa, ikisi de yıkanacak ve akşama kadar kirli sayılacaklardır.
19. «Âdet gördüğü için kan kaybeden kadın yedi gün kirli sayılacak. Ona dokunan da akşama kadar kirli sayılacak.
20. Âdet gördüğü günlerde kadının üzerinde yattığı ya da oturduğu her şey kirli sayılacaktır.
21. Kim kadının yatağına dokunursa, giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
22. Kim kadının üzerine oturduğu herhangi bir şeye dokunursa, o da giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır.
23. Kadının yatağındaki ya da oturduğu şeyin üzerindeki herhangi bir eşyaya dokunan herkes akşama kadar kirli sayılacaktır.
24. Âdet gören kadının kirliliği onunla yatan adama da bulaşır. Adam yedi gün kirli kalır ve yattığı her yatak kirli sayılır.
25. «Eğer bir kadının âdet günleri dışında uzun süreli bir kanaması varsa, ya da kanaması âdet günlerinden sonra da devam ediyorsa, kanaması olduğu sürece âdet günlerinde olduğu gibi kirli sayılır.
26. Kanaması olduğu sürece, âdet günlerinde olduğu gibi, yattığı her yatak ve üzerine oturduğu her şey kirli sayılacaktır.
27. Kim bunlara dokunursa kirli sayılacak. Giysilerini yıkayacak, yıkanacak, akşama kadar kirli kalacaktır.
28. «Ama kanama durursa, kadın yedi gün bekleyecek, sonra temiz sayılacaktır.
29. Sekizinci gün iki kumru ya da iki güvercin alıp Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirecek ve bunları kâhine verecek.
30. Kâhin birini günah sunusu, ötekini yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece kadını kanamasından

doğan kirlilikten RABbin huzurunda arıtacak.

31. ‹‹İsrail halkını kirliliğinden arındıracaksın. Öyle ki, aralarında bulunan konutumu kirletip kirlilik içinde ölsinler.››

32. Akıntısı olan, boşalarak kirlenen adam, âdet gören kadın, akıntısı olan erkek ya da kadın ve kirli sayılan kadınla yatan erkekle ilgili yasa budur.

3. Harun En Kutsal Yere ancak günah sunusu olarak bir boğa, yakmalık sunu olarak da bir koç sunarak girebilir.
4. Kutsal keten mintan, keten don giyecek, keten kuşak bağlayacak, keten sarık saracak. Bunlar kutsal giysilerdir. Bunları giymeden önce yıkanacak.
5. İsrail topluluğu günah sunusu olarak Haruna iki teke, yakmalık sunu olarak bir koç verecek. sözcüğü Tanrının öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrıyla barıştırıldığı özel yeri ifade ediyordu.
6. «Harun boğayı kendisi için günah sunusu olarak sunacak. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak.
7. Sonra iki tekeyi alıp RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne götürecekt.
8. İkisi üzerine kura çekecek. Biri RAB için, biri Azazel için.
9. Harun kurada RABbe düşen tekeyi getirip günah sunusu olarak sunacak.
10. Azazele düşen tekeyi ise halkın günahlarını bağışlatmak için canlı olarak RABbe sunacak. Onu çöle salıp Azazele gönderecek.
11. «Harun kendisi için günah sunusu olarak boğayı getirecek. Böylece kendisinin ve ailesinin günahlarını bağışlatacak. Bu günah sunusunu kendisi için kesecek.
12. RABbin huzurunda bulunan sunağın üzerindeki korları buhurdana koyup iki avuç dolusu ince öğütülmüş güzel kokulu buhurla perdenin arkasına geçecek.
13. Orada, RABbin huzurunda buhuru korların üzerine koyacak; buhurun dumanı Levha Sandığının üzerindeki Bağışlanma Kapağını kaplayacak. Öyle ki, Harun ölmesin.
14. Sonra boğanın kanını alıp parmağıyla kapağın üzerine, doğruya doğru serpecek. Kapağın önünde yedi kez bunu yineleyecek.
15. «Bundan sonra, halk için günah sunusu olarak tekeyi kesecek. Kanını perdenin arkasına götürecekt. Boğanın kanıyla yaptığı gibi tekenin kanını da Bağışlanma Kapağının üzerine ve önüne serpecek.
16. Böylece En Kutsal Yeri İsrail halkının kirliliklerinden, isyanlarından, bütün günahlarından arındıracak. Buluşma Çadırı için de aynı şeyi yapacak. Çünkü kirli insanların arasında bulunuyor.
17. Harun kendisi, ailesi ve bütün İsrail topluluğunun günahlarını bağışlatmak için En Kutsal Yere girdiğinde, dışarı çıkıncaya kadar Buluşma Çadırında hiç kimse bulunmayacak.
18. Harun RABbin huzurunda bulunan sunağa çıkıp sunağı arındıracak, boğanın ve tekenin kanını sunağın boynuzlarına çepeçevre sürecek.
19. Kanı parmağıyla yedi kez sunağa serpecek. Böylece sunağı İsrail halkının kirliliğinden arındırıp kutsal kılacak.
20. «Harun En Kutsal Yeri, Buluşma Çadırını, sunağı arındırdıktan sonra, canlı tekeyi sunacak.
21. İki elini tekenin başına koyacak, İsrail halkının bütün suçlarını, isyanlarını, günahlarını açıklayarak bunları tekenin başına aktaracak. Sonra bu iş için atanan bir adamla tekeyi çöle gönderecek.
22. Teke İsrail halkının bütün suçlarını yüklenerek ıssız bir ülkeye taşıyacak. Adam tekeyi çöle salacak.
23. «Sonra Harun Buluşma Çadırına girecek. En Kutsal Yere girerken giydiği keten giysileri çıkarıp orada bırakacak.
24. Kutsal bir yerde yıkanıp kendi giysilerini giyecek. Sonra çıkıp kendisi ve halk için getirilen yakmalık sunuları sunacak, kendisinin ve halkın günahlarını bağışlatacak.
25. Günah sunusunun yağını sunakta yakacak.
26. «Tekeyi Azazele gönderen adam giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.
27. Günah sunusu olarak sunulan ve kanları günahları bağışlatmak için En Kutsal Yere getirilen boğa ile teke ordugahın dışına çıkarılacak. Derileri, etleri, gübreleri yakılacak.
28. Bunları yakan kişi giysilerini yıkayıp kendisi de yıkandıktan sonra ordugaha girecek.

29. ‹‹Aşağıdakiler sizin için sürekli bir yasa olacak: Yedinci ayın onuncu günü isteklerinizi denetleyeceksiniz. Gerek İsraililerden, gerekse aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse çalışmayacak.
30. Çünkü o gün, Kâhin Harun sizi pak kılmak için günahlarınızı bağışlatacaktır. RABbin huzurunda bütün günahlarınızdan arınacaksınız.
31. O gün Şabattır, sizin için dinlenme günüdür. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Bu sürekli bir yasadır.
32. Babasının meshedip kendi yerine atadığı kâhin günahları bağışlatacak. Kutsal keten giysileri giyecek.
33. En Kutsal Yeri, Buluşma Çadırını, sunağı arındıracak; kâhinlerin ve bütün topluluğun günahlarını bağışlatacak.
34. ‹‹Bu sizin için sürekli bir yasadır: İsrail halkının bütün günahlarını yılda bir kez bağışlatmak için verildi.›› Ve Harun RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptı.

2. «Harunla oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, «RABbin buyruğu şudur:
3. İsraililerden kim ordugahın içinde ya da dışında bir sığır, bir kuzu ya da keçi kurban eder
4. ve onu Buluşma Çadırının giriş bölümüne, RABbin Konutunun önüne, RABbe sunmak üzere getirmezse, kan dökmüş sayılacak ve halkın arasından atılacaktır.
5. Öyle ki, İsraililer açık kırlarda kestikleri kurbanları RABbin huzuruna, Buluşma Çadırının giriş bölümüne, kâhine getirsinler ve esenlik sunusu olarak RABbe kurban etsinler.
6. Kâhin sununun kanını Buluşma Çadırının giriş bölümünde RABbin sunağı üzerine dökerek, yağın da RABbi hoşnut eden koku olarak yakacak.
7. İsrail halkı taptığı teke ilahlara artık kurban kesmeyecek. Bu yasa kuşaklar boyunca geçerli olacak.»
8. «Onlara de ki, «İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim yakmalık sunu veya kurban sunar da,
9. onu RABbe sunmak için Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirmezse, halkın arasından atılacaktır.
10. «İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim kan yerse, ona öfkeyle bakacağım ve halkımın arasından atacağım.
11. Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Ben onu size sunakta kendinizi günahattan bağışlatmanız için verdim. Kan yaşam karşılığı günah bağışlatır.
12. Bundan dolayı İsrail halkına, Sizlerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan hiç kimse kan yemeyecek, dedim.
13. «İsrail halkından ya da aralarında yaşayan yabancılardan kim eti yenen bir hayvan veya kuş avlarsa, kanını akıtıp toprakla örtecektir.
14. Çünkü canlılara yaşam veren kandır. Bundan dolayı İsrail halkına, Hiçbir etin kanını yemeyeceksiniz, dedim. Çünkü her canlıya yaşam veren kandır. Onu yiyen halkın arasından atılacaktır.
15. «Yerli olsun, yabancı olsun ölü bulduğu ya da yabanıl hayvanların parçaladığı bir hayvanın leşini yiyen herkes giysilerini yıkayacak, kendisi de yıkanacak, akşama kadar kirli sayılacaktır. Ancak bundan sonra temiz sayılacaktır.
16. Eğer giysilerini yıkamaz ve yıkanmazsa suçunun cezasını çekecektir.»

2. «İsrail halkına de ki, «Tanrınız RAB benim.
3. Mısırdaki bir süre yaşadınız; onların törelerine göre yaşamayacaksınız. Sizi Kenan ülkesine götürüyorum. Onlar gibi de yaşamayacaksınız. Onların kurallarına uymayacaksınız.
4. Benim kurallarımı yerine getirecek, ilkelerime göre yaşayacaksınız. Tanrınız RAB benim.
5. Kurallarına, ilkelerime sarılın. Çünkü onları yerine getiren onlar sayesinde yaşayacaktır. RAB benim.
6. «Hiçbiriniz cinsel ilişkide bulunmak için yakın akrabasına yaklaşmayacak. RAB benim.
7. Annenle cinsel ilişkide bulunarak babanın namusuna dokunmayacaksınız. O sizin annenizdir. Onunla ilişki kurmayacaksınız.
8. Babanın karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Babanın namusudur o.
9. Anneden ya da babadan olan, ister sizinle aynı evde doğmuş olsun, ister olmasın üvey kızkardeşlerinden biriyle cinsel ilişki kurmayacaksınız.
10. Kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü onların namusu sizin namusundur.
11. Babanın evlendiği kadından doğan kızla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü o babadan değildir, sizin kızkardeşin sayılır.
12. Halanla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü o babanın yakın akrabasıdır.
13. Teyzenle cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü o annenizin yakın akrabasıdır.
14. Amcanın namusuna dokunmayacaksınız. Karısına yaklaşmayacaksınız, çünkü o sizin yengendir.
15. Gelinle cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü oğlunun karısıdır. Onunla ilişki kurmayacaksınız.
16. Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü o kardeşinin namusudur.
17. Bir kadının hem kendisiyle, hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Kadının kızının ya da oğlunun kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Çünkü onlar kadının yakın akrabasıdır. Onlara yaklaşmak alçaklıktır.
18. Karın yaşadığı sürece onun kızkardeşini kuma olarak almayacak ve onunla cinsel ilişki kurmayacaksınız.
19. «Âdet gördüğü için kirli sayılan bir kadınla cinsel ilişki kurmayacaksınız.
20. Komşunun karısıyla cinsel ilişki kurarak kendini kirletmeyeceksin.
21. İlah Moleke ateşte kurban edilmek üzere çocuklarından hiçbirini vermeyeceksin. Tanrının adına leke getirmeyeceksin. RAB benim.
22. Kadınla yatar gibi bir erkekle yatma. Bu iğrençtir.
23. Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Kendini kirletmiş olursun. Kadınlar cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşmayacak. Sapıklıktır bu.
24. «Bu davranışların hiçbirini kendinizi kirletmeyin. Çünkü önünüzden kovacağım uluslar böyle kirlendiler.
25. Onların yüzünden ülke bile kirlendi. Günahından ötürü ülkeyi cezalandırdım. Ülke, üzerinde yaşayan halkı kusuyor.
26. İster yerli olsun, ister aranızda yaşayan yabancılar olsun kurallarına ve ilkelerime göre yaşayacaksınız. Bu iğrençliklerin hiçbirini yapmayacaksınız.
27. Sizden önce bu ülkede yaşayan insanlar bütün bu iğrençlikleri yaparak ülkeyi kirllettiler.
28. Eğer siz de ülkeyi kirletirseniz, ülke sizden önceki uluslara yaptığı gibi sizi de kusar.
29. «Kim bu iğrençliklerden birini yaparsa halkın arasından atılacaktır.
30. Buyruklarımı yerine getirin, sizden önceki insanların iğrenç törelerine uyarak kendinizi kirletmeyin. Tanrınız RAB benim.»

2. «İsrail topluluğuna de ki, «Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım.
3. «Herkes annesine babasına saygı göstersin. Şabat günlerimi tutun. Tanrınız RAB benim.
4. «Putlara tapmayın. Kendinize dökme ilahlar yapmayın. Tanrınız RAB benim.
5. «RAB için esenlik kurbanı keseceğiniz zaman kabul edilecek biçimde kesin.
6. Kurban eti, kestiğiniz gün ya da ertesi gün yenecek. Üçüncü güne kalan et yakılacak.
7. Üçüncü gün yenirse iğrenç sayılır. Kabul olmayacaktır.
8. Onu yiyen suçunun cezasını çekecektir. Çünkü RABbin gözünde kutsal olanı bayağılaştırmıştır. Halkın arasından atılacaktır.
9. «Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlanızı sınırlarına kadar biçmeyeceksiniz. Artakalan başakları toplamayacaksınız.
10. Bağbozumunda bağınızı tümüyle devşirmeyecek, yere düşen üzümleri toplamayacaksınız. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.
11. «Çalmayacaksınız. Hile yapmayacaksınız. Birbirinize yalan söylemeyeceksiniz.
12. Benim adımla yalan yere ant içmeyeceksiniz. Tanrınızın adını aşağılamış olursunuz. RAB benim.
13. «Komşuna haksızlık etmeyecek, onu soymayacaksın. İşçinin alacağını sabaha bırakmayacaksın.
14. Sağıra lanet etmeyecek, körün önüne engel koymayacaksın. Tanrından korkacaksın. RAB benim.
15. «Yargılarken haksızlık yapmayacaksın. Yoksula ayrıcalık göstermeyecek, güçlüyü kayırmayacaksın. Komşunu adaletle yargılayacaksın.
16. Halkının arasında onu bunu çekiştirerek dolaşmayacaksın. Komşunun canına zarar vermeyeceksin. RAB benim.
17. «Kardeşine yüreğinde nefret beslemeyeceksin. Komşun günah işlerse onu uyaracaksın. Yoksa sen de günah işlemiş olursun.
18. Öç almayacaksın. Halkından birine kin beslemeyeceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin. RAB benim.
19. «Kurallarımı uygulayın. Farklı cinsten iki hayvanı çiftleştirme. Tarlana iki çeşit tohum ekme. Üzerine iki tür iplikle dokunmuş giysi giyme.
20. «Bir adam bir cariyeyle yatarsa, eğer kadın nişanlı, bedeli ödenmemiş ya da azat edilmemişse, ikisi de cezalandırılacak ama öldürülmeyecek. Çünkü kadın özgür değildir.
21. Adam RABbe, Buluşma Çadırının giriş bölümüne, suç sunusu olarak bir koç getirecek.
22. Kâhin bu koçla adamın işlediği günahı RABbin önünde bağışlatacak ve adam bağışlanacak.
23. «Kenan ülkesine girdiğinizde bir meyve ağacı dikerseniz, ilk üç yıl meyvesini kirli ve yasak sayın, yemeyin.
24. Dördüncü yıl ağacın bütün meyvesi şükran sunusu olarak RAB için kutsal sayılacak.
25. Beşinci yıl ağacın meyvesini yiyebilirsiniz. Böylece ağaç daha bol ürün verir. Tanrınız RAB benim.
26. «Kanlı et yemeyeceksiniz. Kehanette bulunmayacak, falcılık yapmayacaksınız.
27. Başınızın yan tarafındaki saçları kesmeyecek, sakalınızın kenarlarına dokunmayacaksınız.
28. Ölüler için bedeninizi yaralamayacak, dövme yaptırmayacaksınız. RAB benim.
29. «Kızını fahişeliğe sürükleyip rezil etme. Yoksa fahişelik yayılır ve ülke ahlaksızlıkla dolup taşar.
30. Şabat günlerimi tutacaksınız. Tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.
31. «Cincilere, ruh çağıranlara yönelmeyin. Onlara danışmayın, kirlenirsiniz. Tanrınız RAB benim.
32. «Ak saçlı insanların önünde ayağa kalkacak, yaşlılara saygı göstereceksin. Tanrından korkacaksın. RAB benim.
33. «Ülkenizde sizinle birlikte yaşayan bir yabancıya kötü davranmayın.
34. Ona sizden biriymiş gibi davranacak ve onu kendiniz kadar seveceksiniz. Çünkü siz de Mısırdan yabancydınız. Tanrınız RAB benim.
35. «Yargılarken, uzunluk ve sıvı ölçerken, ağırlık tartarken haksızlık yapmayın.
36. Doğru terazi, ağırlık taşı, efa ve hin kullanın. Mısırdan sizi çıkaran Tanrınız RAB benim.
37. Kurallarımın, ilkelerimin tümüne uyacak ve onları yerine getireceksiniz. RAB benim.»»

2. «İsrail halkına de ki, «İsraililerden ya da aranızda yaşayan yabancılardan kim çocuklarından birini ilah Moleke sunarsa, kesinlikle öldürülecek. Ülke halkı onu taşıyacak.
3. Kim çocuğunu Moleke sunarak tapınagımı kirletir, kutsal adıma leke sürerse, ona öfkeyle bakacağım. Onu halkımın arasından atacağım.
4. Adam çocuğunu Moleke sunar da, ülke halkı bunu görmezden gelir, onu öldürmezse,
5. adama ve ailesine öfkeyle bakacağım. Hem onu, hem de bana ihanet edip onu izleyerek Moleke tapanların hepsini halkımın arasından atacağım.
6. «Kim cincilere, ruh çağıranlara danışır, bana ihanet ederse, ona öfkeyle bakacak, halkımın arasından atacağım.
7. Kendinizi kutsayın, kutsal olun. Tanrınız RAB benim.
8. Kurallarına uyacak, onları yerine getireceksiniz. Sizi kutsal kılan RAB benim.
9. «Annesine ya da babasına lanet eden herkes kesinlikle öldürülecektir. Annesine ya da babasına lanet ettiği için ölümü hak etmiştir.
10. «Biri başka birinin karısıyla, yani komşusunun karısıyla zina ederse, hem kendisi, hem de zina ettiği kadın kesinlikle öldürülecektir.
11. Babasının karısıyla yatan, babasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de kesinlikle öldürülecektir. Ölümü hak etmişlerdir.
12. Bir adam geliniyle yatarsa, ikisi de kesinlikle öldürülecektir. Rezillik etmişler, ölümü hak etmişlerdir.
13. Bir erkek başka bir erkekle cinsel ilişki kurarsa, ikisi de iğrençlik etmiş olur. Kesinlikle öldürülecekler. Ölümü hak etmişlerdir.
14. Bir adam hem bir kızla, hem de kızın annesiyle evlenirse, alçaklık etmiş olur. Aranızda böyle alçaklıklar olmasın diye üçü de yakılacaktır.
15. Bir hayvanla cinsel ilişki kuran adam kesinlikle öldürülecek, hayvansa kesilecektir.
16. Bir kadın cinsel ilişki kurmak amacıyla bir hayvana yaklaşırsa, kadını da hayvanı da kesinlikle öldüreceksiniz. Ölümü hak etmişlerdir.
17. «Bir adam anne ya da baba tarafından üvey olan kızkardeşiyle evlenir, cinsel ilişki kurarsa, utançtır. Açıkça aşağılanıp halkın arasından atılacaklardır. Adam kızkardeşiyle ilişki kurduğu için suçunun cezasını çekecektir.
18. Âdet gören bir kadınla yatıp cinsel ilişki kuran adam kadının akıntılı yerini açığa çıkarmış, kadın da buna katılmış olur. İkisi de halkın arasından atılacaktır.
19. «Teyzenle ya da halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü yakın akrabanın namusudur. İkiniz de suçunuzun cezasını çekeceksiniz.
20. «Amcasının karısıyla cinsel ilişki kuran adam, amcasının namusuna leke sürmüş olur. İkisi de günahlarının cezasını çekecek ve çocuk sahibi olmadan öleceklerdir.
21. Kardeşinin karısıyla evlenen adam rezillik etmiş olur. Kardeşinin namusunu lekelemiştir. Çocuk sahibi olmayacaklardır.
22. «Bütün kurallarına, ilkelerime uyacak, onları yerine getireceksiniz. Öyle ki, yaşamak üzere sizi götüreceğim ülke sizi dışarı kusmasın.
23. Önünüzden kovacağım ulusların törelerine göre yaşamayacaksınız. Çünkü onlar bütün bu kötülükleri yaptılar. Bu yüzden onlardan nefret ettim.
24. Oysa, Siz onların topraklarını sahipleneceksiniz. Bal ve süt akan bu ülkeyi size mülk olarak vereceğim, dedim. Sizi öteki uluslardan ayrı tutan Tanrınız RAB benim.
25. «Temiz hayvanlarla kuşları kirli olanlardan ayırt edeceksiniz. Sizin için kirli ilan ettiğim hayvanlarla, kuşlarla, küçük kara hayvanlarıyla kendinizi kirletmeyeceksiniz.
26. Benim için kutsal olacaksınız. Çünkü ben RAB kutsalım. Bana ait olmanız için sizi öbür halklardan ayrı tuttum.
27. «Cincilik yapan ve ruh çağırın ister erkek olsun, ister kadın olsun kesinlikle öldürülecektir. Onları taşıyacaksınız. Ölümlelerinden kendileri sorumludur.»

- 1-2. RAB Musaya şöyle dedi: «Harun soyundan gelen kâhinlere de ki, «Kâhinlerden hiçbirisi yakın akrabası olan annesi, babası, oğlu, kızı ve kardeşi dışında, halkından birinin ölüsüyle kendini kirletmesin.
3. Yanında kalan evlenmemiş kızkardeşi için kendini kirletebilir.
4. Halkı arasında bir büyük olarak kendini kirletmemeli, adına leke getirmemeli.
5. «Kâhinler yas tutarken başlarını tıraş etmeyecek, sakallarının uçlarını kesmeyecek, bedenlerini yaralamayacaklar.
6. Tanrıları için kutsal olacaklar, Tanrılarının adını lekelemeyecekler. Çünkü onlar Tanrıları RABbe yakılan sunu ve yiyecek sunusu sunuyorlar. Kutsal olmaları gerekir.
7. Kâhinler fahişelerle, kirletilmiş kadınlarla, boşanmış kadınlarla evlenmeyecek. Çünkü kâhin Tanrı için kutsal olmalıdır.
8. Onu kutsal sayın. Çünkü yiyecek sunusunu Tanrınıza o sunuyor. Sizin için kutsaldır. Çünkü ben kutsalıyım, sizi kutsal kılan RAB benim.
9. Bir kâhinin kızı fahişelik yaparak kendini kirletirse, hem kendini hem de babasını rezil etmiş olur. Yakılmalıdır.
10. «Öbür kâhinler arasından başına mesh yağı dökülen ve özel giysiler giymek üzere atanan başkâhin, saçlarını dağıtmayacak, giysilerini yırtmayacak.
11. Hiçbir ölüye yaklaşmayacak. Ölen annesi, babası bile olsa kendini kirletmeyecek.
12. Tapınak hizmetinden ayrılmayacak, Tanrısının Tapınağını kirletmeyecek. Çünkü Tanrının buyurduğu mesh yağıyla Tanrısına adanmıştır. RAB benim.
13. Başkâhinin evleneceği kadın bakire olmalıdır.
14. Dul, boşanmış, kirletilmiş ya da fahişe bir kadınla evlenmeyecek. Yalnız kendi halkından bakire bir kızla evlenebilir.
15. Böylece halkının arasında çocuklarına leke sürmemiş olur. Onu kutsal kılan RAB benim.»
16. RAB Musaya şöyle dedi:
17. «Haruna de ki, «Soyundan gelecek kuşaklar boyunca kusurlu olan hiç kimse yiyecek sunusu sunmak üzere Tanrısına yaklaşmasın.
18. Kusurlu olan, sunağa yaklaşamaz: Kör, topal, yüzü arızalı, organlarından biri aşırı büyümüş,
19. kolu veya ayağı kırık,
20. kambur, cüce, gözü özürlü, uyuz, yarası kabuk bağlamış ya da hadım.
21. Kâhin Harunun soyundan bu kusurlara sahip hiç kimse RAB için yakılan sunuyu sunmak üzere sunağa yaklaşmayacak. Çünkü kusurludur. Tanrısına yiyecek sunusu sunmak üzere sunağa yaklaşamaz.
22. Böyle bir adam Tanrısına sunulan kutsal ve en kutsal yiyecekleri yiyebilir.
23. Ancak perdeye ve sunağa yaklaşmayacaktır. Çünkü kusurludur. Tapınağını kirletmesin. Onları kutsal kılan RAB benim.»
24. Musa Harun'la oğullarına ve bütün İsrail halkına bunları anlattı.

2. «Haruna ve oğullarına de ki, İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulardan uzak dursunlar. Kutsal adıma leke sürmesinler. RAB benim.
3. Gelecek kuşaklar boyunca soyunuzdan biri İsrail halkının bana sunduğu kutsal sunulara kirli olarak yaklaşırsa, onu huzurumdan atacağım. RAB benim.
4. «Harun soyundan deri hastalığına yakalanmış ya da akıntısı olan biri temiz sayılıncaya kadar kutsal sunuları yemeyecektir. Bir cesede değdiği için kirli sayılan bir şeye dokunan, menisi akan,
5. insanı kirli kılacak küçük kara hayvanlarından birine ya da herhangi bir nedenle kirli sayılan bir insana dokunan,
6. akşama kadar kirli sayılacak, yıkanmadığı sürece kutsal sunulardan yemeyecektir.
7. Güneş battıktan sonra temiz sayılır, kutsal sunuları yiyebilir. Çünkü bu onun yiyeceğidir.
8. Ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvanlar tarafından parçalanmış bir leşi yiyerek kendini kirletmeyecektir. RAB benim.
9. «Kâhinler buyruklarıma uymalıdır. Yoksa günahlarının cezasını çeker, buyruklarımı çiğnedikleri için ölürler. Onları kutsal kılan RAB benim.
10. «Kâhin ailesi dışında hiç kimse kutsal sunuyu yemeyecek; kâhinin konuğu ve işçisi bile.
11. Ama kâhinin parayla satın aldığı ya da evinde doğan köle onun yemeğini yiyebilir.
12. Kâhinin kâhin olmayan bir erkekle evlenen kızı başışlanan kutsal sunuları yemeyecek.
13. Ama dul kalmış ya da boşanmış, çocuğu olmamış ve gençliğinde kaldığı baba evine geri dönmüş kâhin kızı babasının ekmeğini yiyebilir. Aile dışından yabancı biri asla yiyemez.
14. «Bilmeden kutsal sunuyu yiyen biri, beşte birini üzerine katarak kâhine geri verecek.
15. Kâhinler İsrail halkının RABbe sunduğu kutsal sunuları bayağılaştırmayacaklar.
16. Yoksa kutsal sunuları yiyen öbür insanlara büyük suç yüklemiş olurlar. Çünkü sunuları kutsal kılan RAB benim.»
17. RAB Musaya şöyle dedi:
18. «Harunla oğullarına ve bütün İsrail halkına de ki, İster İsraili olsun, ister İsrailde yaşayan bir yabancı olsun, biriniz RABbe dilek adağı ya da gönülden verilen sunu olarak yakmalık sunu sunmak istiyorsa,
19. sunusunun kabul edilmesi için kusursuz bir erkek sığır, koyun ya da keçi sunmalı.
20. Kusurlu olanı sunmayacaksınız. Çünkü kabul edilmeyecektir.
21. Kim gönülden verilen bir sunuyu ya da dilek adağını yerine getirmek için RABbe esenlik kurbanı olarak sığır veya davar sunmak isterse, kabul edilmesi için hayvan kusursuz olmalı. Hiçbir eksiği bulunmamalı.
22. Kör, sakat, yaralı, yarası irinli, kabuklu ya da uyuz bir hayvanı RABbe sunmayacaksınız. Yakılan sunu olarak sunak üzerinde RABbe böyle bir hayvan sunmayacaksınız.
23. Organlarından biri aşırı büyümüş ya da yeterince gelişmemiş bir sığırı veya davarı dilek adağı olarak sunabilirsiniz. Ama gönülden verilen bir sunu olarak kabul edilmez.
24. Yumurtaları vurulmuş, ezilmiş, burulmuş ya da kesilmiş hayvanı RABbe sunmayacak, ülkenizde buna yer vermeyeceksiniz.
25. Böyle bir hayvanı bir yabancından alıp yiyecek sunusu olarak Tanrınıza sunmayacaksınız. Çünkü sakat ve kusurludur. Kabul edilmeyecektir.»
26. RAB Musaya şöyle dedi:
27. «Bir buzağı, kuzu ya da oğlak doğduğu zaman, yedi gün anasının yanında kalacaktır. Sekizinci günden itibaren yakılan sunu olarak RABbe sunulabilir. Kabul edilecektir.
28. İster inek, ister davar olsun, hayvanla yavrusunu aynı gün kesmeyeceksiniz.
29. «RABbe şükran kurbanı sunduğunuz zaman, kabul edilecek biçimde sunun.
30. Eti aynı gün yenecek, sabaha bırakılmayacak. RAB benim.
31. «Buyruklarıma uyacak, onları yerine getireceksiniz. RAB benim.
32. Kutsal adıma leke sürmeyeceksiniz. İsrail halkı arasında kutsal tanınacağım. Sizi kutsal kılan RAB benim.

33. Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkardım. RAB benim.>>

2. «İsrail halkına de ki, «Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz bayramlarım, RABbin bayramları şunlardır:»
3. «Altı gün çalışacaksınız. Ama yedinci gün olan Şabat dinlenme ve kutsal toplantı günüdür. Hiçbir iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde Şabatı RABbe ayıracaksınız.»
4. «Belirli zamanlarda kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RABbin bayramları şunlardır:
5. Birinci ayın on dördüncü günü akşamüstü RABbin Fısıh Bayramı başlar.
6. On beşinci gün RABbin Mayasız Ekmek Bayramıdır. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.
7. İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
8. Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.»
10. «İsrail halkına de ki, «Size vereceğim ülkeye girip ürününü biçtiğiniz zaman, ilk yetişen ürününüzden bir demet kâhine götüreceksiniz.
11. Kabul edilmeniz için, kâhin demeti RABbin huzurunda sallayacak. Demet Şabattan sonraki gün sallanacak.
12. Demetin sallandığı gün, yakmalık sunu olarak RABbe bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu sunacaksınız.
13. Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak yağla yoğrulmuş bir efa ince unun onda ikisi sunulacak. RAB için yakılan sunu ve Onu hoşnut eden koku olacak bu. Yakmalık sunuyla birlikte dökmelik sunu olarak bir hin şarabın dörtte birini sunacaksınız.
14. Tanrınıza bu sunuyu getireceğiniz güne kadar ekmek, kavrulmuş buğday, taze başak yemeyeceksiniz. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.»
15. «Şabattan sonraki gün sallamalık demeti götürdüğünüz günden başlayarak tam yedi hafta sayın.
16. Yedinci Şabattan sonraki güne kadar elli gün sayın: O gün RABbe yeni tahıl sunusu sunacaksınız.
17. Yaşadığınız yerden RABbe sallamalık sunu olarak iki ekmek getirin. Ekmekler ilk ürünlerden, onda iki efafo ince undan yapılacak. Mayayla pişirilip RABbe öyle sunulacak.
18. Ekmekle birlikte yakmalık sunu olarak RABbe bir yaşında kusursuz yedi kuzu, bir boğa ve iki koç sunacaksınız. Tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla sunulan bu sunu, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden kokudur.
19. Günah sunusu olarak bir teke, esenlik kurbanı olarak bir yaşında iki kuzu sunacaksınız.
20. Kâhin iki kuzuyu ilk üründen yapılmış ekmekle birlikte sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda sallayacak. RAB için kutsal olan bu sunular kâhinindir.
21. O gün kutsal toplantı ilan edecek ve gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu.
22. «Ülkenizdeki ekinleri biçerken tarlalarınızı sınırlarına kadar biçmeyin. Artakalan başakları toplamayın. Onları yoksullara ve yabancılara bırakacaksınız. Tanrınız RAB benim.»
23. RAB Musaya şöyle dedi:
24. «İsrail halkına de ki, «Yedinci ayın birinci günü dinlenme günüdür, boru çalınarak anma ve kutsal toplantı günü olacaktır.
25. O gün gündelik işlerinizi yapmayacak, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.»
26. RAB Musaya şöyle dedi:
27. «Yedinci ayın onuncu günü günahların bağışlanma günüdür. Kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. İsteklerinizi denetleyecek, RAB için yakılan sunu sunacaksınız.
28. O gün hiç iş yapmayacaksınız. Çünkü Tanrınız RABbin huzurunda günahlarınızı bağışlatacağınız bağışlanma günüdür.
29. O gün isteklerini denetlemeyen herkes halkın arasından atılacaktır.
30. O gün herhangi bir iş yapanı halkın arasından yok edeceğim.
31. Hiç iş yapmayacaksınız. Yaşadığınız her yerde kuşaklar boyunca sürekli yasa olacak bu.
32. O gün sizin için Şabat, dinlenme günü olacak. İsteklerinizi denetleyeceksiniz. Ayın dokuzuncu günü, akşamdan ertesi akşama kadar Şabatı kutlayacaksınız.»

33. RAB Musaya şöyle dedi:

34. «İsrail halkına de ki, «Yedinci ayın on beşinci günü Çardak Bayramı başlar. Bu bayramı RABbin onuruna yedi gün kutlayacaksınız.

35. İlk gün kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

36. Yedi gün RAB için yakılan sunu sunacaksınız. Sekizinci gün kutsal bir toplantı düzenlemeli, RAB için yakılan sunu sunmalısınız. Bu bayramın son toplantısıdır. Gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.

37. «Kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz RABbin bayramları bunlardır. Bayramlarda RAB için yakılan sunuyu, yakmalık sunuyu, tahıl sunusunu, kurbanı, dökmelik sunuları günün gereğine uygun biçimde sunacaksınız.

38. Bunlar RABbin kutlamanızı istediği Şabat günlerinin, RABbe sunduğunuz armağanların, bütün dilek adaklarının ve gönülden verilen sunuların dışındadır.-

39. «Yedinci ayın on beşinci günü, topraklarınızın ürünlerini devşirdiğiniz zaman RAB için yedi gün bayram yapacaksınız. Birinci ve sekizinci gün dinlenme günleri olacak.

40. İlk gün meyve ağaçlarının güzel meyvelerini, hurma dallarını, sık yapraklı ağaç dallarını, vadi kavaklarını toplayıp Tanrınız RABbin önünde yedi gün şenlik yapacaksınız.

41. Bunu her yıl yedi gün RABbin bayramı olarak kutlayacaksınız. Kuşaklar boyunca sürekli bir yasa olacak bu. Bayramı yedinci ay kutlayacaksınız.

42. Yedi gün çardaklarda kalacaksınız. Bütün yerli İsraililer çardaklarda yaşayacak.

43. Öyle ki, gelecek kuşaklar İsrail halkını Mısırdan çıkardığım zaman çardaklarda barındırdığımı bilsinler. Tanrınız RAB benim.»

44. Böylece Musa İsrail halkına RAB'bin bayramlarını bildirdi.

2. «İsrail halkına buyruk ver, kandilin sürekli yanıp ışık vermesi için saf sıkma zeytinyağı getirsinler.
3. Harun kandilleri benim huzurunda, Buluşma Çadırında, Levha Sandığının önündeki perdenin dışında, akşamdan sabaha kadar sürekli yanar biçimde tutacak. Kuşaklar boyunca sürekli bir kural olacak bu.
5. «İnce undan on iki pide pişireceksin. Her biri efanın onda ikisi ağırlığında olacak.
6. Bunları RABbin huzurunda iki sıra halinde, altışar altışar saf altın masanın üzerine dizeceksin.
7. İki sıra ekmeğin yanına anma payı olarak saf günnük koyacaksın. Bu RAB için yakılan sunu olacak ve ekmeğin yerini alacak.
8. Bu ekmek, İsrail halkı adına sonsuza dek sürecek bir antlaşma olarak, her Şabat Günü aksatılmadan RABbin huzurunda dizilecek.
9. Ve Harunla oğullarına ait olacak. Onu kutsal bir yerde yiyecekler. Çünkü çok kutsaldır. RAB için yakılan sunulardan onların sürekli bir payı olacak.»
10. İsraililer arasında annesi İsraili babası Mısırlı bir adam vardı. Ordugahta onunla bir İsraili arasında kavga çıktı.
11. İsraili kadının oğlu RABbe sövdü, lanet etti. Onu Musaya getirdiler. Annesi Dan oymağından Divrinin kızı Şelomitti.
12. Adamı göz altına alıp RABbin kararını beklediler.
13. RAB Musaya şöyle dedi:
14. «Onu ordugahın dışına çıkar. Ettiği laneti duyan herkes elini adamın başına koysun ve bütün topluluk onu taşlasın.
15. İsrail halkına de ki, «Kim Tanrısına lanet ederse günahının cezasını çekecektir.
16. RABbe söven kesinlikle öldürülecektir. Bütün topluluk onu taşılayacak. İster yerli ister yabancı olsun, RABbe söven herkes öldürülecektir.
17. «Adam öldüren kesinlikle öldürülecektir.
18. Başkasının hayvanını öldüren, yerine bir hayvan vererek aldığı canın karşılığını canla ödeyecektir.
19. Kim komşusunu yaralarsa, kendisine de aynı şey yapılacaktır.
20. Kırığa karşılık kırık, göze göz, dişe diş olmak üzere, ona ne yaptıysa kendisine de aynı şey yapılacaktır.
21. Hayvan öldüren yerine bir hayvan verecek, adam öldüren öldürülecektir.
22. Yerli yabancı herkes için tek bir yasanız olacak. Tanrınız RAB benim.»
23. Musa bunları İsrail halkına bildirdikten sonra, halk RAB'be lanet eden adamı ordugahın dışına çıkardı ve taşıyarak öldürdü. Böylece İsrail halkı RAB'bin Musa'ya verdiği buyruğu yerine getirmiş oldu.

2. ‹İsrail halkına de ki, ‹Size vereceğim ülkeye girdiğiniz zaman, ülke RAB için Şabatı kutlamalı.
3. Altı yıl tarlanı ekeceksin, bağını budayacaksın, ürününü toplayacaksın.
4. Ama yedinci yıl toprak dinlenecek. O yıl Şabat Yılı olacak, RABbe adanacak. Tarlanı ekmemeli, bağını budamamalısn.
5. Hasadının ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksın. O yıl ülke için dinlenme yılı olacak.
6. Şabat Yılında ülke ne ürün verirse, sizin için, köleleriniz, cariyeleriniz, yanınızda çalışan ücretliler ve aranızda yaşayan yabancılar için yiyecek olacak.
7. Ülkede yetişen ürünler kendi hayvanlarınızı da yabanıl hayvanları da doyuracak.››
8. ‹Yedi yılda bir kutlanan Şabat yıllarının yedi kez geçmesini bekleyin. Yedi kez geçecek Şabat yıllarının toplamı kırk dokuz yıldır.
9. Sonra, yedinci ayın onuncu günü, yani günahları bağışlatma günü, bütün ülkede yüksek sesle boru çalınacak.
10. Ellinci yılı kutsal sayacak, bütün ülke halkı için özgürlük ilan edeceksiniz. O yıl sizin için özgürlük yılı olacak. Herkes kendi toprağına, ailesine dönecek.
11. Ellinci yıl sizin için özgürlük yılı olacak. O yıl ekmeyecek, ürünün ardından süreni biçmeyecek, budanmamış asmanın üzümlerini toplamayacaksınız.
12. Çünkü o yıl özgürlük yılıdır. Sizin için kutsaldır. Yalnız tarlalarda kendiliğinden yetişeni yiyebilirsiniz.
13. ‹Özgürlük yılında herkes kendi toprağına dönecek.
14. Bir komşuna tarla satar ya da ondan tarla alırsan, birbirinize haksızlık yapmayacaksınız.
15. Eğer sen ondan alıyorsan, özgürlük yılından sonraki yılların sayısına göre ödeyeceksin, o da sana ürün yıllarının sayısına göre satacak.
16. Yılların sayısı çoksa fiyatı artıracak, azsa indireceksin. Çünkü sana yıllık ürünlerini satıyor.
17. Birbirinize haksızlık yapmayacak, Tanrınızdan korkacaksınız. Tanrınız RAB benim.
18. ‹Kurallarıma uyacak, ilkelerimi özenle yerine getireceksiniz. Böylece ülkede güvenlik içinde yaşayacaksınız.
19. Ülke de ürün verecek, sizi doyuracak ve orada güvenlik içinde oturacaksınız.
20. Toprağıımızı ekmez, ürünümüzü toplamazsak, yedinci yıl ne yiyeceğiz? diye sorarsanız,
21. altıncı yıl size öyle bir bereket göndereceğim ki, toprak üç yıllık ürün verecek.
22. Sekizinci yıl toprağıınızı ekerken, dokuzuncu yıl ürün alıncaya kadar eski ürününüzü yiyeceksiniz.
23. ‹Tarlanız temelli olarak satılamaz. Çünkü bana aittir. Sizse yabancısınız, konuğumsunuz.
24. Miras alacağınız ülkenin her yerinde tarlanın asıl sahibine tarlasını geri alma hakkı tanımalısınız.
25. Kardeşlerinizden biri yoksullaşır, toprağıının bir parçasını satmak zorunda kalırsa, en yakın akrabası gelip toprağı geri alabilir.
26. Toprağıını satın alacak yakın bir akrabası yoksa, sonradan durumu düzelir, yeterli para bulursa,
27. satış yaptıktan sonra geçen yılları hesaplayacak ve geri kalan parayı toprağıını sattığı adama ödeyip toprağına dönecek.
28. Ancak toprağıını geri alacak parayı bulamazsa, toprak özgürlük yılına kadar onu satın alan adama ait olacak. O yıl toprağı elinden çıkaracak, satan adam da toprağına kavuşacak.
29. ‹Surlu bir kentte evini satan adamın evi sattıktan tam bir yıl sonrasına kadar onu geri alma hakkı olacaktır.
30. Eğer bir yıl içinde evini geri almazsa, ev temelli olarak alıcıya geçecek, kuşaklar boyunca yeni sahibinin olacaktır. Özgürlük yılında ev yeni sahibinin elinden alınmayacaktır.
31. Ama surlarla çevrilmemiş köylerdeki evler tarlalar gibi işlem görecektir. İlk sahibinin evi geri alma hakkı olacak, özgürlük yılında evi satın alan onu geri verecektir.
32. ‹Ancak Levililer kendilerine ait kentlerde sattıkları evleri her zaman geri alma hakkına sahiptirler.
33. Eğer bir Levili bu kentlerde sattığı evi geri alamazsa, özgürlük yılında ev kendisine geri

- verilecektir. Çünkü Levililerin kentlerindeki evler onların İsrail halkının arasındaki mülkleridir.
34. Kentlerinin çevresindeki otlaklar ise satılamaz. Çünkü bunlar onların kalıcı mülküdür.
35. «Bir kardeşin yoksullaşır, muhtaç duruma düşerse, ona yardım etmelisin. Aranızda kalan bir yabancı ya da konuk gibi yaşayacak.
36. Ondan faiz ve kâr alma. Tanrından kork ki, kardeşin yanında yaşamını sürdürebilsin.
37. Ona faizle para vermeyeceksin. Ödünç verdiğin yiyecekten kâr almayacaksın.
38. Ben Kenan ülkesini size vermek ve Tanrınız olmak için sizleri Mısırdan çıkaran Tanrınız RABbim.
39. «Aranızda yaşayan bir kardeşin yoksullaşır, kendini köle olarak sana satarsa, onu bir köle gibi çalıştırmayacaksın.
40. Yanında çalışan bir işçi ya da yabancı gibi davranacaksın ona. Özgürlük yılına dek yanında çalışacak.
41. Sonra çocuklarıyla birlikte yanından ayrılp ailesinin yanına, atalarının toprağına dönecek.
42. Çünkü İsraililer benim Mısırdan çıkardığım kullarımdır. Köle olarak satılamazlar.
43. Ona efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın. Tanrından korkacaksın.
44. «Köleleriniz, cariyeleriniz çevrenizdeki uluslardan olmalı. Onlardan uşak ve cariyeye satın alabilirsiniz.
45. Ayrıca aranızda yaşayan yabancıların çocuklarını, ister ülkenizde doğmuş olsun ister olmasın, satın alıp onlara sahip olabilirsiniz.
46. Onları miras olarak çocuklarınıza bırakabilirsiniz. Yaşamları boyunca size kölelik edecekler. Ancak bir İsraili kardeşine efendilik etmeyecek, sert davranmayacaksın.
47. «Aranızda yaşayan bir yabancı ya da geçici olarak kalan biri zenginleşir, buna karşılık bir İsraili kardeşin yoksullaşıp kendini ona ya da ailesinin bir bireyine köle olarak satarsa,
- 48-49. satıldıktan sonra geri alınma hakkı vardır. Kardeşlerinden biri, amcası, amcasının oğlu veya yakın akrabalarından, ailesinden biri onu geri alabilir. Ya da yeterli para bulursa, kendisi özgürlüğünü geri alabilir.
50. Efendisiyle hesap görmeli. Kendisini sattığı yıldan özgürlük yılına kadar geçen yılları sayacaklar. Özgürlüğünün bedeli, kalan yılların sayısına göre bir işçinin gündelik ücreti üzerinden hesap edilecektir.
51. Eğer geriye çok yıl kalıyorsa, buna göre özgürlüğünün bedeli olarak satın alındığı fiyatın bir bölümünü ödeyecek.
52. Eğer özgürlük yılına yalnız birkaç yıl kalmışsa, ona göre hesap ederek özgürlüğünün bedelini ödemelidir.
53. Efendisinin yanında yıllık sözleşmeyle çalışan bir işçi gibi yaşamalıdır. Senin önünde efendisinin ona sert davranmamasını sağlayacaksın.
54. «Bu yollardan özgürlüğüne kavuşamasa bile, özgürlük yılında çocuklarıyla birlikte özgür olacaktır.
55. Çünkü İsraililer benim kullarım, Mısır'dan çıkardığım kendi kullarımdır. Tanrınız RAB benim.»

1. «Put yapmayacaksınız. Oyma put ya da taş sütun dikmeyeceksiniz. Tapmak için ülkenize putları simgeleyen oyma taşlar koymayacaksınız. Çünkü Tanrınız RAB benim.
2. Şabat günlerimi tutacak, tapınağıma saygı göstereceksiniz. RAB benim.
3. «Kurallarına göre yaşar, buyruklarımı dikkatle yerine getirirseniz,
4. yağmurları zamanında yağdıracağım. Toprak ürün, ağaçlar meyve verecek.
5. Bağbozumuna kadar harman dövecek, ekim zamanına kadar bağlarınızdan üzüm toplayacaksınız. Bol bol yiyecek, ülkenizde güvenlik içinde yaşayacaksınız.
6. «Ülkenize barış sağlayacağım. Korku içinde yatmayacaksınız. Tehlikeli hayvanları ülkenizden kovacağım. Savaş yüzü görmeyeceksiniz.
7. Düşmanlarınızı kovalayacaksınız. Kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecekler.
8. Beşiniz yüz kişinin, yüzünüz on bin kişinin hakkından gelecek. Düşmanlarınız kılıç darbeleriyle önünüzde yere serilecek.
9. Size iyilikle bakacağım. Sizi verimli kılıp çoğaltacağım. Sizinle yaptığım antlaşmayı sürdüreceğim.
10. Eski ürününüz yemekle tükenmeyecek. Yeni ürüne yer bulmak için eskisini boşaltmak zorunda kalacaksınız.
11. Konutumu aranızda kuracak, size sırt çevirmeyeceğim.
12. Aranızda yaşayacak, Tanrınız olacağım. Siz de benim halkım olacaksınız.
13. Ben sizi Mısırdan köle olmaktan kurtaran Tanrınız RAB'im. Boyunduruğunuzu kırdım. Sizi başı dik yaşattım.»
14. «Ama beni dinlemez, bütün bu buyrukları yerine getirmezsensiz, cezalandırılacaksınız.
15. Kurallarımı çiğner, ilkelerimden nefret eder, buyruklarına karşı çıkar, antlaşmamı bozarsanız,
16. sizi şöyle cezalandıracağım: Üzerinize dehşet salacağım. Verem ve sıtma gözlerinizin ferini söndürecek, canınızı kemirecek. Boşa tohum ekeceksiniz, çünkü ürünlerinizi düşmanlarınız yiyecek.
17. Size öfkeyle bakacağım. Düşmanlarınız sizi bozguna uğratacak. Sizden nefret edenler sizi yönetecek. Kovalayan yokken bile kaçacaksınız.
18. «Bütün bunlara karşın beni dinlemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracacağım.
19. İnatçı gururunuzu kıracağım. Gök demir, yer bakır olacak.
20. Gücünüz tükenecek. Topraklarınız ürün, ağaçlarınız meyve vermeyecek.
21. «Eğer karşı çıkmaya devam eder, beni dinlemek istemezseniz, günahlarınıza karşılık cezanızı yedi kat artıracacağım.
22. Üzerinize yabanıl hayvanlar göndereceğim. Çocuklarınızı öldürecek, hayvanlarınızı yok edecekler. Sayınız azalacak, yollarınız ıssız kalacak.
23. «Bununla da yola gelmez, bana karşı çıkmaya devam ederseniz,
24. ben de size karşı çıkacağım, günahlarınıza karşılık sizi yedi kez cezalandıracağım.
25. Bozduğunuz antlaşmamın öcünü almak için başınıza savaş getireceğim. Kentlerinize çekildiğinizde aranızda salgın hastalık göndereceğim. Düşman eline düşeceksiniz.
26. Ekmeğinizi kestiğim zaman, on kadın ekmeğinizi bir fırında pişirecek. Ekmeğiniz azar azar, tartıyla verilecek. Yiyecek ama doymayacaksınız.
27. «Bütün bunlardan sonra yine beni dinlemez, bana karşı çıkarsanız,
28. bu kez ben de öfkeyle size karşı çıkacağım ve günahlarınıza karşılık sizi yedi kat cezalandıracağım.
29. Açlıktan çocuklarınızın etini yiyeceksiniz.
30. Tapınma yerlerinizi yıkacak, buhur sunaklarınızı yok edecek. Cesetlerinizi devrilen putların üzerine serecek, sizden nefret edecek.
31. Kentlerinizi viraneye çevirecek, tapınaklarınızı yıkacağım. Beni hoşnut etmek için sunduğunuz kokuları duymayacağım.
32. Ülkenizi viran edecek, oraya yerleşen düşmanlarınız bile şaşkına dönecek.
33. Sizi öteki ulusların arasına dağıtacak, kılıcımla peşinize düşeceğim. Ülkeniz viran olacak, kentleriniz harabeye dönecek.

34. Siz düşmanlarınızın ülkesinde yaşarken, ülke ıssız kaldığı yıllar boyunca Şabatların sevincini yaşayacak. Ancak o zaman dinlenip Şabatlarının tadına varacak.
35. Üzerinde yaşadığınız Şabat yıllarında görmediği rahatı ıssız kaldığı yıllarda görecek.
36. «Düşman ülkelerinde sağ kalanlarınızın yüreğine öyle bir korku düşürecek ki, rüzgarın sürüklediği yaprakların sesinden bile kaçacaklar. Savaşta kaçarcasına kaçacaklar. Peşlerinde kovalayan olmadığı halde düşecekler.
37. Kovalayan yokken savaştan kaçarcasına birbirlerinin üzerine yıkılacaklar. Düşmanlarınızın karşısında ayakta duramayacaksınız.
38. Öteki ulusların arasında yok olacaksınız. Düşman ülkeler sizi yutacak.
39. Artakalanlarınız gerek kendi, gerekse atalarının suçlarından ötürü düşman ülkelerde eriyip gidecekler.
40. «Ama işledikleri suçları, atalarının suçlarını, bana karşı geldiklerini, ihanet ettiklerini itiraf eder
41. bu yüzden onlara karşı çıkıp kendilerini düşman ülkelere sürmüştüm- inadı bırakıp alçakgönüllü olur, suçlarının bedelini öderlerse,
42. ben de Yakupla, İshakla, İbrahimle yaptığım antlaşmayı ve onlara söz verdiğim ülkeyi anımsayacağım.
43. Ülke önce ıssız bırakılacak ve ıssız kaldığı sürece Şabatların tadına varacak. Onlar da işledikleri suçların bedelini ödeyecekler; çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımdan nefret ettiler.
44. Bütün bunlara karşın, düşman ülkelerindeyken yine de onları reddetmeyecek, onlardan nefret etmeyeceğim. Böylece hepsini yok etmeyecek, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozmayacağım. Çünkü ben onların Tanrısı RAB'im.
45. Tanrıları olmak için öteki ulusların önünde Mısırdan çıkardığım atalarıyla yaptığım antlaşmayı onlar için anımsayacağım. RAB benim.» «Sünnetsiz yüreklerini alçaltır».
46. RAB'bin Sina Dağı'nda Musa aracılığıyla kendisiyle İsrail halkı arasına koyduğu kurallar, ilkeler, yasalar bunlardır.

2. «İsrail halkına de ki, «Eğer bir kimse RABbe birini adamışsa senin biçeceğin değeri ödeyerek adağını yerine getirebilir.
3. Bu değerler şöyle olacak: Yirmi yaşından altmış yaşına kadar erkekler için elli kutsal yerin şekeli gümüş,
4. kadınlar için otuz şekelfş.
5. Beş yaşından yirmi yaşına kadar erkekler için yirmi, kadınlar için on şekel.
6. Bir aylıktan beş yaşına kadar oğlanlar için beşfü, kızlar için üç şekel gümüş.
7. Eğer altmış ya da daha yukarı yaşta iseler, erkekler için on beş, kadınlar için on şekel.
8. Ancak adakta bulunan kişi belirtilen parayı ödeyemeyecek kadar yoksulsa, adadığı kişiyi kâhine götürecektir; kâhin adakta bulunan kişinin ödeme gücüne göre ona değer biçecektir.
9. «RABbe sunulacak adak Ona sunu olarak sunulabilecek hayvanlardan biriye, kabul edilecektir. Ona böyle sunulan her hayvan kutsaldır.
10. Adakta bulunan kişi RABbe sunacağı adağı değiştirmemeli. İyisinin yerine kötüsünü ya da kötüsünün yerine iyisini koymamalı. Eğer hayvanı değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacaktır.
11. Eğer adak RABbe sunulamayacak kirli sayılan hayvanlardan biriye, kâhine götürülecektir.
12. Hayvan iyi ya da kötü olsun, kâhin ona değer biçecek. Biçilen değer neyse o geçerli olacak.
13. Ama sahibi hayvanı geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerın üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.
14. «Bir kimse kutsal bir sunu olarak evini RABbe adarsa, evin iyi ya da kötü olduğuna kâhin karar verecektir. Kâhinin biçtiği değer geçerli olacaktır.
15. Eğer kişi adadığı evi geri almak isterse, kâhinin biçtiği değerın üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece ev kendisine kalacaktır.
16. «Bir kimse ailesinden kalan tarlanın bir bölümünü RABbe adamak isterse, tarlaya ekilecek tohum miktarına göre değer biçilecektir. Bir homer arpa tohumu ekilebilecek tarlanın değeri elli şekel gümüş olacaktır.
17. Eğer tarlasını özgürlük yılından hemen sonra adarsa, bu fiyat geçerli olacaktır.
18. Eğer özgürlük yılından daha sonra adarsa, kâhin bir sonraki özgürlük yılına kadar geçecek yılların sayısına göre tarlaya değer biçecektir. Tarlanın fiyatı daha düşük olacaktır.
19. Kişi tarlasını geri almak isterse, tarlaya biçilen değerın üzerine beşte bir fazlasını katarak ödeyecek, böylece tarla kendisine kalacaktır.
20. Ama tarlayı geri almadan başka birine satarsa, tarla geri alınamaz.
21. Tarla özgürlük yılında serbest kaldığı zaman, RABbe koşulsuz adanmış bir tarla gibi kutsal sayılacak ve kâhinlere ait olacaktır.
22. «Bir kimse ailesinin mülkü olmayan, sonradan satın aldığı bir tarlayı RABbe adarsa,
23. kâhin özgürlük yılına kadar geçecek yıllara göre ona bir değer biçecektir. O gün kişi biçilen değer üzerinden ödeme yapacak ve para RABbe ait olacak, kutsal sayılacaktır.
24. Özgürlük yılında tarla ilk sahibine geri verilecektir.
25. Değer biçilirken kutsal yerin şekeli esas alınacaktır. Bir şekel yirmi geradır.
26. «İlk doğan hayvan RABbe aittir. İster sığır, ister davar olsun, kimse onu RABbe adayamaz. Çünkü o RABbindir.
27. Ama ilk doğan hayvan kirli sayılan hayvanlardan biriye, kişi kâhinin biçeceği değerın beşte bir fazlasını ödeyerek hayvanı geri alabilir. Geri alınmazsa, hayvan biçilen değer üzerinden başka birine satılacaktır.
28. «İster insan, ister hayvan, ister aileden kalma tarla olsun, RABbe koşulsuz adanan hiç bir şey satılmayacak ve geri alınmayacaktır. Çünkü RABbe koşulsuz adanan her şey RAB için çok kutsaldır.
29. RABbe koşulsuz adanan insan para karşılığında kurtarılamayacak, kesinlikle öldürülecektir.
30. «İster toprağın ürünü, ister ağacın meyvesi olsun, toprakta yetişen her şeyin ondallığı RABbe aittir. RAB için kutsaldır.

31. Kim ondalığının bir bölümünü geri almak isterse, değerinin üzerine beşte bir fazlasını katarak ödemelidir.
32. Bütün sığırlarla davarların ondalığı, sayımda çoban değneğinin altından geçen her onuncu hayvan RAB için kutsal sayılacaktır.
33. Hayvan sahibi hayvanları iyi, kötü diye ayırmayacak, birini öbürüyle değiştirmeyecektir. Değiştirirse, değiştirilen hayvanların ikisi de kutsal sayılacak ve karşılığı ödenip geri alınamayacaktır.>>
34. RAB'bin Sina Dağı'nda İsrail halkı için Musa'ya bildirdiği buyruklar bunlardır.

Çölde Sayım

1. İsraililerin Mısırdan çıkışının ikinci yılı, ikinci ayın birinci günü RAB Sina Çölünde, Buluşma Çadırında Musaya şöyle seslendi:
- 2-3. «Sen ve Harun İsrail topluluğunun bütün boylarıyla ailelerinin sayımını yapın. Bütün erkekleri bir bir sayıp adlarını yazın. İsraililerden savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayıp bölüklere ayırın.
4. Size yardım etmek için yanınızda her oymaktan birer adam bulunsun; bu kişiler aile başı olmalı.
5. Size yardımcı olacak adamların adları şunlardır: (bkz. Çık.33:7-10). «Ruben oymağından: Şedeur oğlu Elisur,
6. Şimon oymağından: Surişadday oğlu Şelumiel,
7. Yahuda oymağından: Amminadav oğlu Nahşon,
8. İssakar oymağından: Suar oğlu Netanel,
9. Zevulun oymağından: Helon oğlu Eliav,
10. Yusuf oğullarından Efrayim oymağından: Ammihut oğlu Elişama, Manaşşe oymağından: Pedahsur oğlu Gamliel,
11. Benyamin oymağından: Gidon oğlu Avidan,
12. Dan oymağından: Ammişadday oğlu Ahiezer,
13. Aşer oymağından: Okran oğlu Pagiel,
14. Gad oymağından: Deuel oğlu Elyasaf,
15. Naftali oymağından: Enan oğlu Ahira.»
16. Bunlar İsrail topluluğundan atanmış adamlardı; atalarının soyundan gelen oymak önderleri, İsrailin boy başlarıydı.
17. Musayla Harun adları bildirilen bu adamları getirttiler.
- 18-19. RABbin buyruğu uyarınca ikinci ayın birinci günü bütün halkı topladılar. Yirmi ve daha yukarı yaştakileri boylarına, ailelerine göre birer birer sayıp adlarını yazdılar. Böylece Musa Sina Çölünde halkın sayımını yaptı.
20. İsrailin ilk oğlu Rubenin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer kayda geçirildi.
21. Ruben oymağından sayılanlar 46 500 kişiydi.
22. Şimonun soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla birer birer belirlenip kayda geçirildi.
23. Şimon oymağından sayılanlar 59 300 kişiydi.
24. Gadın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
25. Gad oymağından sayılanlar 45 650 kişiydi.
26. Yahudanın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
27. Yahuda oymağından sayılanlar 74 600 kişiydi.
28. İssakarın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
29. İssakar oymağından sayılanlar 54 400 kişiydi.
30. Zevulunun soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
31. Zevulun oymağından sayılanlar 57 400 kişiydi.
32. Yusuf oğullarından, Efrayim soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
33. Efrayim oymağından sayılanlar 40 500 kişiydi.
34. Manaşşenin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
35. Manaşşe oymağından sayılanlar 32 200 kişiydi.

36. Benyaminin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
37. Benyamin oymağından sayılanlar 35 400 kişiydi.
38. Danın soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
39. Dan oymağından sayılanlar 62 700 kişiydi.
40. Aşerin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
41. Aşer oymağından sayılanlar 41 500 kişiydi.
42. Naftalinin soyundan olanlar: Savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakiler bağlı oldukları boy ve aileye göre adlarıyla kayda geçirildi.
43. Naftali oymağından sayılanlar 53 400 kişiydi.
44. Musa, Harun ve İsrailin on iki önderi tarafından sayılanlar bunlardı. Her önder bağlı olduğu aileyi temsil ediyordu.
45. İsrailde savaşabilecek durumda yirmi ve daha yukarı yaştakilerin tümü bağlı oldukları aileye göre sayıldılar.
46. Sayılanların toplamı 603 550 kişiydi.
47. Ne var ki, Levi oymağından olanlar öbürleriyle birlikte sayılmadı.
48. Çünkü RAB Musaya şöyle demişti:
49. «Ancak Levi oymağını sayma, öbür İsraililer arasında yaptığın sayıma onları katma.
50. Levilileri Levha Sandığının bulunduğu konuttan, eşyalardan ve konuta ait her şeyden sorumlu kıl. Konutu ve bütün eşyalarını onlar taşısin; konutun bakımını onlar yapsın, çevresinde ordugah kursun.
51. Konut taşınırken onu Levililer toplayacak; konaklanacağı zaman da onlar kuracak. Levililer dışında konuta yaklaşan ölüm cezasına çarptırılacak.
52. İsraililer çadırlarını bölükler halinde kuracaklar. Herkes kendi ordugahında, kendi sancağının altında bulunacak.
53. Ancak İsrail topluluğunun RABbin öfkesine uğramaması için Levililer Levha Sandığının bulunduğu konutun çevresinde konaklayacak ve konuta bekçilik edecekler.»
54. İsraililer bütün bunları tam tamına RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar.

Bölüm 2

- 1-2. RAB Musayla Haruna, «İsrailliler sancaklarının altında, aile bayraklarıyla Buluşma Çadırından biraz ötede çepeçevre konaklasın» dedi.
3. Doğuda, gündoğusunda konaklayan bölükler Yahuda ordugahının sancağına bağlı olacak. Yahudaoğullarının önderi Amminadav oğlu Nahşon olacak.
4. Bölüğünün sayısı 74 600 kişiydi.
5. İssakar oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. İssakaroğullarının önderi Suar oğlu Netanel olacak.
6. Bölüğünün sayısı 54 400 kişiydi.
7. Sonra Zevulun oymağı konaklayacak. Zevulunoğullarının önderi Helon oğlu Eliav olacak.
8. Bölüğünün sayısı 57 400 kişiydi.
9. Yahuda ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 186 400 kişiydi. Yola ilk çıkacak olanlar bunlardı.
10. Güneyde Ruben ordugahının sancağı dikilecek, Rubene bağlı bölükler orada konaklayacak. Rubenoğullarının önderi Şedeur oğlu Elisur olacak.
11. Bölüğünün sayısı 46 500 kişiydi.
12. Şimon oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Şimonoğullarının önderi Surişadday oğlu Şelumiel olacak.
13. Bölüğünün sayısı 59 300 kişiydi.
14. Sonra Gad oymağı konaklayacak. Gadoğullarının önderi Deuel oğlu Elyasaf olacak.
15. Bölüğünün sayısı 45 650 kişiydi.
16. Ruben ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 151 450 kişiydi. İkinci sırada yola çıkacak olanlar bunlardı.
17. Buluşma Çadırı ve Levililerin ordugahı göç sırasında öbür ordugahların ortasında yola çıkacak. Herkes konakladığı düzende kendi sancağı altında göç edecek.
18. Batıda Efrayim ordugahının sancağı dikilecek, Efrayime bağlı bölükler orada konaklayacak. Efrayimoğullarının önderi Ammihut oğlu Elişama olacak.
19. Bölüğünün sayısı 40 500 kişiydi.
20. Manaşşe oymağı onlara bitişik olacak. Manaşşeoğullarının önderi Pedahsur oğlu Gamliel olacak.
21. Bölüğünün sayısı 32 200 kişiydi.
22. Sonra Benyamin oymağı konaklayacak. Benyaminoğullarının önderi Gidoni oğlu Avidan olacak.
23. Bölüğünün sayısı 35 400 kişiydi.
24. Efrayim ordugahına ayrılan bölüklerdeki adam sayısı 108 100 kişiydi. Üçüncü olarak bunlar yola çıkacak.
25. Kuzeyde Dan ordugahının sancağı dikilecek, Dana bağlı bölükler orada konaklayacak. Danoğullarının önderi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.
26. Bölüğünün sayısı 62 700 kişiydi.
27. Aşer oymağı onların bitişiğinde konaklayacak. Aşeroğullarının önderi Okran oğlu Pagiel olacak.
28. Bölüğünün sayısı 41 500 kişiydi.
29. Sonra Naftali oymağı konaklayacak. Naftalioğullarının önderi Enan oğlu Ahira olacak.
30. Bölüğünün sayısı 53 400 kişiydi.
31. Dan ordugahına ayrılan adamların sayısı 157 600 kişiydi. Kendi sancakları altında en son onlar yola çıkacak.
32. Ailelerine göre sayılan İsrailliler bunlardı. Ordugahlardaki bütün bölüklerin toplamı 603 550 kişiydi.
33. RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca Levililer öbür İsraillilerle birlikte sayılmadı.
34. Böylece İsrailliler RAB'bin Musa'ya buyurduğu gibi yaptılar. Sancakları altında ordugah kurdular. Göç ederken de herkes boyu ve ailesiyle birlikte yola çıktı.

2. Harunun oğulları: İlk oğlu Nadav, Avihi, Elazar, İtamar.
3. Harunun kâhin atanıp meshedilen oğulları bunlardı.
4. Nadavla Avihi Sina Çölünde RABbin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler. Oğulları yoktu. Elazarla İtamar babaları Harunun yanında kâhinlik ettiler. Tanrıya kurban sunmak gibi dinsel işlerle uğraşan görevli. Kâhinin büyücülük, falcılık, sihirbazlık, gaipten haber vermek gibi işlerle uğraşması söz konusu değildi. Bu uygulamalar Yas.18:9-14 ayetlerinde yasaklanmıştır.
6. «Kâhin Haruna yardım etmek üzere Levi oymağını çağırıp görevlendir.
7. Buluşma Çadırında Harunla bütün topluluk adına konutla ilgili hizmeti yürütsünler.
8. Buluşma Çadırındaki bütün eşyalardan sorumlu olacak, İsraililer adına konuta ilişkin hizmeti yerine getirecekler.
9. Levilileri Harunla oğullarının hizmetine ver. İsraililer arasında tümüyle onun hizmetine ayrılanlar onlardır.
10. Kâhinlik görevini sürdürmek üzere Harunla oğullarını görevlendir. Kutsal yere onlardan başka her kim yaklaşırsa öldürülecektir.»
11. RAB Musaya şöyle dedi:
12. «İşte İsraili kadınların doğurduğu ilk erkek çocukların yerine İsraililer arasından Levilileri seçtim. Onlar benim olacaktır.
13. Çünkü bütün ilk doğanlar benimdir. Mısırdaki ilk doğanların hepsini yok ettiğim gün, İsrailde insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime ayırdım. Onlar benim olacak. Ben RABbim.»
14. RAB Musaya Sina Çölünde şöyle dedi:
15. «Levioğullarını ailelerine ve boylarına göre say. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki her erkeği sayacaksın.»
16. Böylece Musa RABbin buyruğu uyarınca onları saydı.
17. Levinin oğullarının adları şunlardı: Gerşon, Kehat, Merari.
18. Gerşonun boy başı olan oğulları şunlardı: Livni, Şimi.
19. Kehatın boy başı olan oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.
20. Merarinin boy başı olan oğulları: Mahli, Muşi. Ailelerine göre Levi boyları bunlardı.
21. Livni ve Şimi boyları Gerşon soyundandı. Gerşon boyları bunlardı.
22. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 7 500dü.
23. Gerşon boyları batıda konutun arkasında konaklayacaktı.
24. Gerşona bağlı ailelerin önderi Lael oğlu Elyasaftı.
25. Buluşma Çadırında Gerşonoğulları konuttan, çadırın örtüsünden, Buluşma Çadırının girişindeki perdeden,
26. konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerinden, avlunun girişindeki perdeyle iplerden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.
27. Amram, Yishar, Hevron ve Uzziel boyları Kehat soyundandı. Kehat boyları bunlardı.
28. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 8 600dü. Bunlar kutsal yerden sorumluydular.
29. Kehat boyları konutun güney yanında konaklayacaktı.
30. Kehat boylarına bağlı ailelerin önderi Uzziel oğlu Elisafandı.
31. Kehatlılar Antlaşma Sandığından, masayla kandillikten, sunaklardan, kutsal yerin eşyalarından, perdeden ve bunların kullanımından sorumlu olacaktı.
32. Levili önderlerin başı Kâhin Harunun oğlu Elazar olacak, kutsal yerden sorumlu olanları o yönetecekti.
33. Mahli ve Muşi boyları Merari soyundandı. Merari boyları bunlardı.
34. Bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 6 200dü.
35. Merari boylarına bağlı ailelerin önderi Avihayil oğlu Surieldi. Merari boyları konutun kuzey yanında konaklayacaktı.
36. Merarioğulları konutun çerçevelerinden, kirişlerinden, direklerinden, tabanlarından,

takımlarından ve bunların kullanımından,

37. konutu çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarından, kazıklarıyla iplerinden sorumlu olacaktı.
38. Musa, Harun ve oğulları konutun önünde, gündoğusu yönünde Buluşma Çadırının önünde konaklayacaklardı. İsraililer adına kutsal yerin bakımından sorumlu olacaklardı. Kutsal yere başka her kim yaklaşırsa öldürülecekti.
39. RABbin buyruğu uyarınca Musayla Harunun Levili boylardan saydıkları bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkeklerin sayısı 22 000di.
40. Sonra RAB Musaya, «İsraililerin bir aylık ve daha yukarı yaştaki ilk doğan bütün erkeklerini say, adlarını yaz» dedi,
41. «İsraililerin bütün ilk doğanlarının yerine Levilileri, yine İsraililerin ilk doğan hayvanlarının yerine Levililerin hayvanlarını bana ayır. Ben RABbim.»
42. Böylece Musa, RABbin buyurduğu gibi, İsraililer arasında ilk doğanların tümünü saydı.
43. Adlarıyla yazılan, ilk doğan bir aylık ve daha yukarı yaştaki erkeklerin sayısı 22 273tü.
44. RAB Musaya şöyle dedi:
45. «İsraililerin ilk doğanları yerine Levilileri, hayvanları yerine de Levililerin hayvanlarını ayır. Levililer benim olacak. Ben RABbim.
46. İsraililerin ilk doğanlarından olup Levililerin sayısını aşan 273 kişi için bedel alacaksın.
47. Adam başına beşer şekelfç al. Kutsal yerin yirmi geradan oluşan şeklini ölçü tut.
48. Levililerin sayısını aşanlardan bedel olarak alınan parayı Harunla oğullarına ver.»
49. Böylece Musa, bedeli Levililer olanların sayısını aşan İsraililerden bedel parasını aldı.
50. İsraililerin ilk doğanlarından 1 365 kutsal yerin şekeli aldı.
51. RAB'bin sözü uyarınca, RAB'bin kendisine buyurduğu gibi, bedel parasını Harun'la oğullarına verdi.

- 1-2. RAB Musayla Haruna, «Levi oymağında Kehatoğullarına bağlı boy ve aileler arasında sayım yapın» dedi,
3. «Buluşma Çadırında hizmet etmeye gelen otuz ile elli yaş arasındaki adamların hepsini sayın. da gelebilir. Aynı ifade şu ayetlerde geçiyor: 4:23,30,34-35,38- 39,42-43 ve 8:24,25.
4. «Kehatoğullarının Buluşma Çadırındaki görevi şudur: En kutsal eşyaları taşımak.
5. Ordugah taşınacağı zaman Harunla oğulları gelip bölme perdesini indirecekler ve Levha Sandığını bununla örtecekler.
6. Sonra üzerine deri bir örtü geçirecek, üstüne de salt lacivert bir bez serecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.
7. «Kutsal masanın üzerine lacivert bir bez serip üzerine tabakları, sahanları, tasları, dökmelik sunu testilerini koyacaklar. Masada sürekli ekmek bulunmasını sağlayacaklar.
8. Bunların üzerine kırmızı bir bez serip deri bir örtüyle örtecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.
9. «Işık veren kandilliği, kandillerini, fitil maşalarını, tablalarını ve zeytinyağı için kullanılan kaplarını lacivert bir bezle örtecekler.
10. Kandillikle takımlarını deri bir örtüye sarıp sedyenin üzerine koyacaklar.
11. «Altın sunağın üzerine lacivert bir bez serip üzerine deri bir örtü örtecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.
12. Kutsal yerde kullanılan bütün eşyaları lacivert bir beze sarıp deri bir örtüyle örtecek, sedyenin üzerine koyacaklar.
13. Sunaktan yağı, külü kaldıracak, sunağı mor bir bezle örtecekler.
14. Sonra üzerine hizmet için kullanılan bütün takımları, ateş kaplarını, büyük çatalları, kürekleri, çanakları yerleştirip deri bir örtüyle örtecek, sırtıklarını yerine koyacaklar.
15. «Ordugah başka yere taşınırken Harunla oğulları kutsal yere ait bütün eşyaları ve takımları örtmeyi bitirdikten sonra, Kehatoğulları onları taşımaya gelecekler. Ölmek için kutsal eşyalara dokunmayacaklar. Buluşma Çadırındaki bu eşyaların taşınması Kehatoğullarının sorumluluğu altındadır.
16. «Kâhin Harun oğlu Elazar ışık için zeytinyağından, güzel kokulu buhurdan, günlük tahıl sunusundan ve mesh yağından -konuttan ve içindeki her şeyden- kutsal yerle eşyalarından sorumlu olacaktır.»
17. RAB Musayla Haruna şöyle dedi:
18. «Kehat boylarının Levililerin arasından yok olmasına yol açmayın.
19. En kutsal eşyalara yaklaşınca ölmeleri için şöyle yapın: Harunla oğulları kutsal yere girecek, her adamı göreceği işe atayıp ne taşıyacağını bildirecek.
20. Ancak Kehatoğulları içeri girip bir an bile kutsal eşyalara bakmamalı, yoksa ölürlər.»
21. RAB Musaya şöyle dedi:
22. «Gersonoğullarını da boylarına, ailelerine göre say.
23. Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say.
24. «Hizmet etmek ve yük taşımak konusunda Gerson boylarının sorumluluğu şudur:
- 25-26. Konutun perdelerini, Buluşma Çadırını ve örtüsünü, üzerindeki deri örtüyü, Buluşma Çadırının girişindeki perdeyi, konutla sunağı çevreleyen avlunun perdelerini, girişindeki perdeyi, ipleri ve bu amaçla kullanılan bütün eşyaları taşıyacaklar. Bu konuda gereken her şeyi Gersonoğulları yapacak.
27. Yapacakları bütün hizmetler -yük taşıma ya da başka bir iş- Harunla oğullarının yönetimi altında yapılacaktır. Taşıyacakları yükten Gersonoğullarını sorumlu tutacaksınız.
28. Gerson boylarının Buluşma Çadırıyla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamarın yönetimi altında hizmet edecekler.»
29. «Boylarına ve ailelerine göre Merarioğullarını say.
30. Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri say.
31. Buluşma Çadırında hizmet ederken şunları yapacaklar: Konutun çerçevelerini, girişlerini,

direklerini, tabanlarını,

32. çadırı çevreleyen avlunun direkleriyle tabanlarını, kazıklarını, iplerini ve bunların kullanımıyla ilgili bütün eşyaları taşıyacaklar. Herkesi yapacağı belirli işe ata.

33. Merari boylarının Buluşma Çadırıyla ilgili görevi budur. Kâhin Harun oğlu İtamarın yönetimi altında hizmet edecekler.>>

34-35. Musa, Harun ve topluluğun önderleri, boylarına ve ailelerine göre Kehatoğullarını, Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

36. Boylarına göre sayılanlar 2 750 kişiydi.

37. Buluşma Çadırında hizmet gören Kehat boylarından sayılanlar bunlardı. RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca Musayla Harun onları saydılar.

38-39. Gersonoğullarından boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

40. Boylarına ve ailelerine göre sayılanlar 2 630 kişiydi.

41. Buluşma Çadırında hizmet gören Gerson boylarından sayılanlar bunlardı. RABbin buyruğu uyarınca Musayla Harun onları saydılar.

42-43. Merari boylarına ve ailelerine göre Buluşma Çadırındaki işlerde çalışabilecek otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

44. Boylarına göre sayılanlar 3 200 kişiydi.

45. Buluşma Çadırında hizmet gören Merari boylarından sayılanlar bunlardı. RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca Musayla Harun onları saydılar.

46-47. Böylece Musa, Harun ve İsrail önderleri, boylarına ve ailelerine göre Levilileri, Buluşma Çadırında hizmet gören ve yük taşıma işini yapan otuz ile elli yaş arasındaki bütün erkekleri saydılar.

48. Sayılanlar 8 580 kişiydi.

49. RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca, herkes yapacağı hizmete ve taşıyacağı yüke göre atandı. Böylece RAB'bin Musa'ya verdiği buyruk uyarınca yazıldılar.

2. «İsrail halkına de ki, deri hastalığı veya akıntısı olan ya da ölüye dokunduğundan kirli sayılan herkesi ordugahın dışına çıkarınsınlar.
3. Erkeği de kadını da çıkaracaksınız. Aralarında yaşadığım ordugahlarını kirletmemeleri için onları ordugahın dışına çıkaracaksınız.»
4. İsrail halkı denileni yaparak RABbin Musaya buyurduğu gibi onları ordugahın dışına çıkardı.
6. «İsrail halkına de ki, «Bir erkek ya da kadın, insanın işleyebileceği günahlardan birini işler, RABbe ihanet ederse o kişi suçlu sayılır.
7. İşlediği günahı itiraf etmeli. Karşılığını, beşte birini üzerine ekleyerek suç işlediği kişiye ödeyecek.
8. Eğer kişinin işlenen suçun karşılığını alacak bir yakını yoksa, suçun karşılığı RABbe ait olacak. Günahın bağışlanması için sunulan bağışlamlık koçla birlikte suçun karşılığı da kâhine verilecek.
9. İsrail halkının kâhine sunduğu kutsal armağanların bağış kısımları kâhinin olacak.
10. Herkesin kendine ayırdığı sunular kendinin, ama kâhine verdikleri kâhinin olacaktır.»
11. RAB Musaya şöyle dedi:
12. «İsrail halkına de ki, «Eğer bir adamın karısı yoldan çıkar, ona ihanet eder,
13. başka bir adamla yatar, kirlendiği halde bu olayı kocasından gizlerse ve tanık olmadığı için kadının yaptığı ortaya çıkmazsa,
14. koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kadın suçluysa ya da suçlu olmadığı halde kocası onu kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa,
15. adam karısını kâhine götürecektir. Karısı için sunu olarak onda bir efa arpa unufu alacak. Üzerine zeytinyağı dökmeyecek, günnük koymayacak. Çünkü bu kıskançlık sunusudur. Suçu anımsatan anımsatma sunusudur.
16. «Kâhin kadını öne çağırıp RABbin önünde durmasını sağlayacak.
17. Sonra, toprak bir kabın içine kutsal su koyacak. Konutun kurulu olduğu yerden biraz toprak alıp suya katacak.
18. Kadını RABbin önünde durdurduktan sonra onun saçını açacak, anımsatma sunusu, yani kıskançlık sunusunu eline verecek. Kendisi de lanet getiren acı suyu elinde tutacak.
19. Sonra kadına ant içirtip şöyle diyecek: Eğer başka bir adam seninle yatmadıysa, kocanla evliyken yoldan çıkıp günah işlemediysen, lanet getiren bu acı su sana zarar vermesin.
20. Ama kocanla evliyken yoldan çıkıp başka biriyle yatarak günah işlediysen
21. kâhin kadına lanet andı içirtip şöyle diyecek- RAB sana eriyen kalça, şişen karın versin. RAB halkın arasında seni lanetli ve iğrenç duruma düşürsün.
22. Lanet getiren bu su karnına girince karnını şişirsin, kalçanı eritsin. «O zaman kadın, Amin, amin, diyecek.
23. «Kâhin bu lanetleri bir kitaba yazıp acı suda yıkayacak.
24. Lanet getiren acı suyu kadına içirecek. Su kadının içine girince acılık verecek.
25. Kâhin kadının elinden kıskançlık sunusunu alacak, RABbin huzurunda salladıktan sonra sunağa getirecek.
26. Kadının anma payı olarak sunudan bir avuç alıp sunakta yakacak. Sonra kadına suyu içirecek.
27. Eğer kadın kocasına ihanet etmiş, kendini kirlletmişse, lanet getiren suyu içince acı duyacak; karnı şişip kalçası eriyecek. Halkı arasında lanetli olacak.
28. Ama kendini kirlletmemişse, temizse, zarar görmeyecek, çocuk doğurabilecek.
29. «Kıskançlık yasası budur. Bir kadın yoldan çıkar, kocasıyla evliyken kendini kirlletirse,
30. ya da bir koca karısını kıskanır, ona karşı yüreğinde kuşku uyanırsa, kâhin kadını RABbin önünde durduracak, bu yasayı ona uygulayacak.
31. Kocasını herhangi bir suçtan suçsuz sayılacak, kadınsa suçunun cezasını çekecek.»

2. «İsrail halkına de ki, «Eğer bir erkek ya da kadın RABbe adanmış kişi olarak RABbe özel bir adak adamak, kendini RABbe adamak isterse,
3. şaraptan ya da herhangi bir içkiden kaçınacak, şaraptan ya da başka içkilerden yapılmış sirke içmeyecek. Üzüm suyu da içmeyecek. Yaş ya da kuru üzüm yemeyecek.
5. «RABbe adanmışlığı süresince başına ustura değmeyecek. Kendini RABbe adadığı günler tamamlanıncaya dek kutsal olacak, saçını uzatacak.
6. Kendini RABbe adadığı günler boyunca ölüye yaklaşmayacak.
7. Annesi, babası, erkek ya da kız kardeşi ölse bile onlar için kendini kirletmeyecek. Çünkü kendini Tanrısına adama simgesi başı üzerindedir.
8. Adanmışlığı süresince RAB için kutsal olacaktır.
9. «Eğer ansızın yanında biri ölür, adanmış olduğu başını kirletirse, temizlendiği gün, yedinci gün saçını tıraş edecek.
10. Sekizinci gün Buluşma Çadırının giriş bölümünde kâhine iki kumru ya da iki güvercin sunacak.
11. Kâhin birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak sunacak. Böylece ölünün yanında bulunmakla kirlenen adam arınacak. O gün başını yeniden adayacak.
12. Adanmışlığı süresince kendini RABbe yeniden adayacak. Suç sunusu olarak bir yaşında bir erkek kuzu getirecek. Önceki günler sayılmayacak, çünkü adanmışlığı kirlenmiş sayıldı.
13. «Adanmış kişi için yasa şudur: Kendini adanmış olduğu günler tamamlanınca, Buluşma Çadırının giriş bölümüne getirilecek.
14. Orada RABbe sunularını sunacak: Yakmalık sunu için bir yaşında kusursuz bir erkek kuzu, günah sunusu olarak bir yaşında kusursuz bir dişi kuzu, esenlik sunusu için kusursuz bir koç,
15. tahıl sunusu ve dökmelik sunularla birlikte bir sepet mayasız ekmek, ince undan zeytinyağıyla yoğrulmuş pideler, üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar.
16. «Kâhin bunları günah sunusu ve yakmalık sunu olarak RABbin önünde sunacak.
17. Esenlik kurbanı olarak da koçu mayasız ekmek sepetiyle birlikte RABbe sunacak. İlgili tahıl ve dökmelik sunuları da sunacak.
18. «Sonra adanmış kişi Buluşma Çadırının giriş bölümünde adadığı saçını tıraş edecek, saçını alıp esenlik kurbanının altındaki ateşe koyacak.
19. «Adanmış kişi adadığı saçını tıraş ettikten sonra, kâhin koçun haşlanmış budunu, sepetten alacağı mayasız pide ve mayasız yufkayla birlikte adanmış kişinin eline koyacak.
20. Sonra sallamalık sunu olarak RABbin huzurunda bunları sallayacak. Bunlar sallanan döş ve bağış olarak sunulan butla birlikte kutsaldır, kâhin için ayrılacaktır. Bundan sonra adanmış kişi şarap içebilir.
21. «Adak adayan adanmış kişiyle ilgili yasa budur. RABbe sunacağı sunu adağı uyarınca olacak. Elinden geldiğince daha fazlasını verebilir. Adanmışlıkla ilgili yasa uyarınca adadığı adağı yerine getirmelidir.»
22. RAB Musaya şöyle dedi:
23. «Harunla oğullarına de ki, «İsrail halkını şöyle kutsayacaksınız. Onlara diyeceksiniz ki,
24. RAB sizi kutsasınVe korusun;
25. RAB aydın yüzünü size göstereVe size lütfetsin;
26. RAB yüzünü size çevirsinVe size esenlik versin.»
27. «Böylece kâhinler İsrail halkını adımlarıyla anarak kutsayacaklar. Ben de onları kutsayacağım.»

1. Musa konutu bitirdiği gün onu meshetti. Onu ve içindeki bütün eşyaları, sunağı ve bütün takımlarını da meshedip adadı.
- 2-3. Sonra İsrail ileri gelenleri, sayılanlardan sorumlu olan aile ve oymak önderleri armağanlar sundular. RABbe armağan olarak üstü kapalı altı araba ve on iki öküz getirdiler: Her iki önder için bir araba, her önder için bir öküz. Bu armağanları konutun önüne getirdiler.
- 4-5. Sonra RAB Musaya, «Bunları Buluşma Çadırındaki hizmetlerde kullanılmak üzere onlardan alıp yapacakları işe göre Levililere ver» dedi.
6. Musa arabaları, öküzleri alıp Levililere verdi.
7. Yapacakları işe göre Gersonoğullarına iki arabayla dört öküz,
8. Merarioğullarına da dört arabayla sekiz öküz verdi. Bunlar Kâhin Harun oğlu İtamarın sorumluluğu altında yapıldı.
9. Kehatoğullarına ise bir şey vermedi. Çünkü onların görevi kutsal eşyaları omuzlarında taşımaktı.
10. Meshedilen sunağın adanması için önderler armağanlarını sunağın önüne getirdiler.
11. Çünkü RAB Musaya, «Sunağın adanması için her gün bir önder kendi armağanını sunacak» demişti.
12. Birinci gün Yahuda oymağından Amminadav oğlu Nahşon armağanlarını sundu.
13. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
14. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
15. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
16. günah sunusu için bir teke;
17. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Amminadav oğlu Nahşonun getirdiği armağanlar bunlardı. 19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer.
- 19,25,31,37,43,49,55,61,67,73,79,85 ayetlerinde de geçer. 20,26,32,38,44,50,56,62,68,74,80,86 ayetlerinde de geçer.
18. İkinci gün İssakar oymağı önderi Suar oğlu Netanel armağanlarını sundu.
19. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
20. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
21. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
22. günah sunusu için bir teke;
23. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Suar oğlu Netanelin getirdiği armağanlar bunlardı.
24. Üçüncü gün Zevulun oymağı önderi Helon oğlu Eliav armağanlarını sundu.
25. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
26. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
27. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
28. günah sunusu için bir teke;
29. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Helon oğlu Eliavın getirdiği armağanlar bunlardı.
30. Dördüncü gün Ruben oymağı önderi Şedeur oğlu Elisur armağanlarını sundu.
31. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
32. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
33. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
34. günah sunusu için bir teke;
35. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Şedeur oğlu Elisurun getirdiği armağanlar bunlardı.

36. Beşinci gün Şimon oymağı önderi Surişadday oğlu Şelumiel armağanlarını sundu.
37. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
38. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
39. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
40. günah sunusu için bir teke;
41. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Surişadday oğlu Şelumielin getirdiği armağanlar bunlardı.
42. Altıncı gün Gad oymağı önderi Deuel oğlu Elyasaf armağanlarını sundu.
43. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
44. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
45. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
46. günah sunusu için bir teke;
47. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Deuel oğlu Elyasafın getirdiği armağanlar bunlardı.
48. Yedinci gün Efrayim oymağı önderi Ammihut oğlu Elişama armağanlarını sundu.
49. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
50. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
51. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
52. günah sunusu için bir teke;
53. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammihut oğlu Elişamanın getirdiği armağanlar bunlardı.
54. Sekizinci gün Manaşe oymağı önderi Pedahsur oğlu Gamliel armağanlarını sundu.
55. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
56. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
57. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
58. günah sunusu için bir teke;
59. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Pedahsur oğlu Gamlielin getirdiği armağanlar bunlardı.
60. Dokuzuncu gün Benyamin oymağı önderi Gidoni oğlu Avidan armağanlarını sundu.
61. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
62. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
63. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
64. günah sunusu için bir teke;
65. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Gidoni oğlu Avidanın getirdiği armağanlar bunlardı.
66. Onuncu gün Dan oymağı önderi Ammişadday oğlu Ahiezer armağanlarını sundu.
67. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
68. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
69. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
70. günah sunusu için bir teke;
71. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezerin getirdiği armağanlar bunlardı.
72. On birinci gün Aşer oymağı önderi Okran oğlu Pagiel armağanlarını sundu.
73. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-

74. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
75. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
76. günah sunusu için bir teke;
77. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Okran oğlu Pagielin getirdiği armağanlar bunlardı.
78. On ikinci gün Naftali oymağı önderi Enan oğlu Ahira armağanlarını sundu.
79. Getirdiği armağanlar şunlardı: 130 kutsal yerin şekeli ağırlığında gümüş bir tabak, yetmiş şekel ağırlığında gümüş bir çanak -ikisi de tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un doluydu-
80. buhur dolu on şekel ağırlığında altın bir tabak;
81. yakmalık sunu için bir boğa, bir koç, bir yaşında bir erkek kuzu;
82. günah sunusu için bir teke;
83. esenlik kurbanı için iki sığır, beş koç, beş teke, bir yaşında beş kuzu. Enan oğlu Ahiranın getirdiği armağanlar bunlardı.
84. Sunak meshedildiğinde İsrail önderlerinin adanması için sunduğu armağanlar şunlardı: On iki gümüş tabak, on iki gümüş çanak, on iki altın tabak;
85. her gümüş tabağın ağırlığı 130 şekel, her çanağın ağırlığı yetmiş şekeldi. Bütün gümüş eşyaların toplam ağırlığı 2 400 kutsal yerin şekeliydi.
86. Buhur dolu on iki altın tabağın her birinin ağırlığı on kutsal yerin şekeliydi. Bütün altın tabakların toplam ağırlığı 120 şekeldi.
87. Yakmalık sunu için tahıl sunularıyla birlikte sunulan hayvanların sayısı on iki boğa, on iki koç, bir yaşında on iki erkek kuzuydu; günah sunusu için de on iki teke sunuldu.
88. Esenlik kurbanı için sunulan hayvanların sayısı yirmi dört sığır, altmış koç, altmış teke, bir yaşında altmış kuzuydu. Sunak meshedildikten sonra, adanması için verilen armağanlar bunlardı.
89. Musa RAB'le konuşmak için Buluşma Çadırı'na girince, Levha Sandığı'nın Bağışlanma Kapağı'nın üstündeki iki Keruv arasından kendisine seslenen sesi duydu. RAB Musa'yla bu şekilde konuştu. sözcüğü Tanrı'nın öfkesinin yatıştırıldığı, halkının günahlarının bağışlanıp Tanrı'yla barıştırıldığı yeri ifade ediyordu.

2. «Haruna de ki, yedi kandili kandilliğin önünü aydınlatacak biçimde yerleştirsın.»
3. Harun söyleneni yaptı. RABbin Musaya buyurduğu gibi, kandilleri kandilliğin önüne yerleştirdi.
4. Kandillik, ayağından çiçek motiflerine dek dövme altından, RABbin Musaya gösterdiği örneğe göre yapıldı.
6. «Levilileri İsraililerin arasından ayırıp dinsel açıdan arındır.
7. Onları arındırmak için şöyle yapacaksın: Günahtan arındırma suyunu üzerlerine serp; bedenlerindeki bütün kılları tıraş etmelerini, giysilerini yıkamalarını sağla. Böylece arınmış olurlar.
8. Sonra bir boğa ile tahıl sunusu için zeytinyağıyla yoğrulmuş ince un alsınlar; günah sunusu için sen de başka bir boğa alacaksın.
9. Levilileri Buluşma Çadırının önüne getir, bütün İsrail topluluğunu da topla.
10. Levilileri RABbin huzuruna getireceksin, İsraililer ellerini üzerlerine koyacaklar.
11. Harun, RABbin hizmetini yapabilmeleri için, İsraililerin arasından adak olarak Levilileri RABbe adayacak.
12. «Levililer ellerini boğaların başına koyacaklar; günahlarını bağışlatmak için boğalardan birini günah sunusu, öbürünü yakmalık sunu olarak RABbe sunacaksın.
13. Levililer Harunla oğullarının önünde duracaklar. Onları adak olarak RABbe adayacaksın.
14. Levilileri öbür İsraililerin arasından bu şekilde ayıracaksın. Levililer benim olacak.
15. «Sen onları arındırıp adak olarak adadıktan sonra, Levililer Buluşma Çadırındaki hizmeti yerine getirmeye başlayacaklar.
16. Çünkü İsraililer arasından Levililer tümüyle bana verilmiştir. İlk doğanların, İsraili kadınların doğurdukları ilk erkek çocukların yerine onları kendime ayırdım.
17. İsraililer arasında ilk doğan insan ya da hayvan benimdir. Mısırdaki ilk doğanları yok ettiğim gün, onları kendime ayırdım.
18. İsrailde ilk doğan erkek çocukların yerine Levilileri seçtim.
19. İsraililer kutsal yere yaklaştıklarında belaya uğramamaları için, onların adına Buluşma Çadırındaki hizmeti yerine getirmek ve günahlarını bağışlatmak üzere, onların arasından Levilileri Harunla oğullarına armağan olarak verdim.»
20. Musa, Harun ve bütün İsrail topluluğu Levililer için söyleneni yaptılar. İsraililer RABbin Musaya Levililerle ilgili verdiği her buyruğu yerine getirdiler.
21. Levililer kendilerini günahtan arındırıp giysilerini yıkadılar. Sonra Harun onları RABbin huzurunda adak olarak adadı; onları arındırmak için günahlarını bağışlattı.
22. Bundan sonra Levililer Harunla oğullarının sorumluluğu altında Buluşma Çadırındaki hizmetlerini yapmaya geldiler. RABbin Levililere ilişkin Musaya verdiği buyrukları yerine getirdiler.
23. RAB Musaya şöyle dedi:
24. «Levililerle ilgili kural şudur: Yirmi beş ve daha yukarı yaşta olanlar Buluşma Çadırında hizmet edecekler.
25. Ancak elli yaşına gelince yaptıkları hizmetten ayrılıp bir daha çadırdaki çalışmayacaklar.
26. Buluşma Çadırı'nda görev yapan kardeşlerine yardımcı olacaklar, ama kendileri hizmet etmeyecekler. Levililer'in sorumluluklarını böyle düzenleyeceksin.»

1. İsraililerin Mısırdan çıkışlarının ikinci yılının birinci ayında RAB Sina Çölünde Musaya şöyle seslendi:
2. «İsraililer Fısıh kurbanını belirlenen zamanda kessinler.
3. Bütün kurallar, ilkeler uyarınca kurbanı belirlenen zamanda, bu ayın on dördüncü gününün akşamüstü keseceksiniz.»
4. Böylece Musa İsraililere Fısıh kurbanını kesmelerini söyledi.
5. Onlar da Sina Çölünde birinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını kestiler. Her şeyi RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
6. Ancak, ölüye dokunduklarından kirli sayılan bazı kişiler o gün Fısıh kurbanını kesemediler. Aynı gün Musayla Haruna gelip
7. Musaya, «Ölüye dokunduğumuzdan kirli sayılırız» dediler, «Ama öbür İsraililerle birlikte belirlenen zamanda RABbin sunusunu sunmamız neden engellensin?»
8. Musa, «RABbin sizinle ilgili bana neler söyleyeceğini duyuncaya dek bekleyin» dedi.
10. «İsraililere de ki, «Sizlerden ya da soyunuzdan ölüye dokunduğu için kirli sayılan ya da uzak bir yolculukta bulunan biri RABbin Fısıh kurbanını kesebilir.
11. İkinci ayın on dördüncü gününün akşamüstü Fısıh kurbanını kesip mayasız ekmek ve acı otlarla yiyecek.
12. Sabaha dek kurbandan bir şey bırakmayacak, kemiklerini kırmayacak. Fısıh kurbanını bütün kuralları uyarınca kesmelidir.
13. Ancak, temiz sayılan ve yolculukta olmayan biri Fısıh kurbanını kesmeyi savsaklarsa, halkının arasından atılacaktır. Çünkü belirlenen zamanda RABbin sunusunu sunmamıştır. Günahının cezasını çekecektir.
14. «Aranızda yaşayan bir yabancı RABbin Fısıh kurbanını kesmek isterse, Fısıhın kuralları, ilkeleri uyarınca kesmelidir. Yerli ya da yabancı için aynı kuralı uygulamalısınız.»
15. Konut, yani Levha Sandığının bulunduğu çadır kurulduğu gün üstünü bulut kapladı. Konutun üstündeki bulut akşamdan sabaha dek ateşi andırdı.
16. Bu hep böyle sürüp gitti. Konutu kaplayan bulut gece ateşi andırıyordu.
17. İsraililer ancak bulut çadırın üzerinden kalkınca göçer, bulut nerede durursa orada konaklardı.
18. RABbin buyruğu uyarınca göç eder, yine RABbin buyruğu uyarınca konaklardı. Bulut konutun üzerinde durdukça yerlerinden ayrılmazlardı.
19. Bulut konutun üzerinde uzun süre durduğu zaman RABbin buyruğuna uyar, yola çıkmazlardı.
20. Bazen bulut konutun üzerinde birkaç gün kalırdı. Halk da RABbin verdiği buyruğa göre ya konakladığı yerde kalır ya da göç ederdi.
21. Bazı günler bulut akşamdan sabaha dek kalır, sabah konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı. Gece olsun, gündüz olsun, bulut konutun üzerinden kalkar kalkmaz halk yola çıkardı.
22. Bulut konutun üzerinde iki gün, bir ay ya da uzun süre kalsa bile, İsraililer konakladıkları yerde kalır, yola koyulmazlardı. Ama bulut kalkar kalkmaz yola çıkarlardı.
23. RAB'bin buyruğu uyarınca konaklar ya da yola çıkarlardı. Böylece RAB'bin Musa aracılığıyla verdiği buyruğa uydular.

2. «Dövme gümüşten iki borazan yapacaksın; bunları topluluğu çağırmak ve halkın yola çıkması için kullanacaksın.
3. İki borazan birden çalınınca, bütün topluluk senin yanında, Buluşma Çadırının girişi önünde toplanacak.
4. Yalnız biri çalınırsa, önderler, İsrailin oymak başları senin yanında toplanacak.
5. Borazan kısa çalınınca, doğuda konaklayanlar yola çıkacak.
6. İkinci kez kısa çalınınca da güneyde konaklayanlar yola çıkacak. Borazanın kısa çalınması oymakların yola çıkması için bir işarettir.
7. Topluluğu toplamak için de borazan çaldırt, ama kısa olmasın.
8. «Borazanları kâhin olan Harunoğulları çalacak. Borazan çalınması sizler ve gelecek kuşaklar için kalıcı bir kural olacak.
9. Sizi sıkıştıran düşmana karşı ülkenizde savaşa çıktığınızda, borazan çalın. O zaman Tanrınız RAB sizi anımsayacak, sizi düşmanlarınızdan kurtaracak.
10. Sevinçli olduğunuz günler -kutladığınız bayramlar ve Yeni Ay Törenlerinde- yakmalık sunular ve esenlik kurbanları üzerine borazan çalacaksınız. Böylelikle Tanrınızın önünde anımsanmış olacaksınız. Ben Tanrınız RABbim.»
11. İkinci yılın ikinci ayının yirminci günü bulut Levha Sandığının bulunduğu konutun üzerinden kalktı.
12. İsraililer de Sina Çölünden göç etmeye başladılar. Bulut Paran Çölünde durdu.
13. Bu, RABbin Musa aracılığıyla verdiği buyruk uyarınca ilk göç edişleriydi.
14. Önce Yahuda sancağı bölükleriyle yola çıktı. Yahuda bölüğüne Amminadav oğlu Nahşon komuta ediyordu.
15. İssakar oymağının bölüğüne Suar oğlu Netanel,
16. Zevulun oymağının bölüğüne de Helon oğlu Eliav komuta ediyordu.
17. Konut yere indirilince, onu taşıyan Gerşonoğullarıyla Merarioğulları yola koyuldular.
18. Sonra Ruben sancağı bölükleriyle yola çıktı. Ruben bölüğüne Şedeur oğlu Elisur komuta ediyordu.
19. Şimon oymağının bölüğüne Surişadday oğlu Şelumiel,
20. Gad oymağının bölüğüne de Deuel oğlu Elyasaf komuta ediyordu.
21. Kehatlılar kutsal eşyaları taşıyarak yola koyuldular. Bunlar varmadan konut kurulmuş olurdu.
22. Efrayim sancağı bölükleriyle yola çıktı. Efrayim bölüğüne Ammihut oğlu Elişama komuta ediyordu.
23. Manaşşe oymağının bölüğüne Pedahsur oğlu Gamliel,
24. Benyamin oymağının bölüğüne de Gidon oğlu Avidan komuta ediyordu.
25. En sonunda Dan sancağı ordunun artçı kolu olan bölükleriyle yola çıktı. Dan bölüğüne Amişadday oğlu Ahiezer komuta ediyordu.
26. Aşer oymağının bölüğüne Okran oğlu Pagiel,
27. Naftali oymağının bölüğüne de Enan oğlu Ahira komuta ediyordu.
28. Yola koyulduklarında İsraili bölüklerin yürüyüş düzeni böyleydi.
29. Musa, kayınbabası Midyanlı Reuel oğlu Hovava, «RABbin, «Size vereceğim» dediği yere gidiyoruz» dedi, «Bizimle gel, sana iyi davranırız. Çünkü RAB İsraille iyilik edeceğine söz verdi.»
30. Hovav, «Gelmem» diye yanıtladı, «Ülkeme, akrabalarımın yanına döneceğim.»
31. Musa, «Lütfen bizi bırakma» diye üsteledi, «Çünkü çölde konaklayacağımız yerleri sen biliyorsun. Sen bize göz olabilirsin.
32. Bizimle gelersen, RABbin yapacağı bütün iyilikleri seninle paylaşırsın.»
33. RABbin Dağından ayrılıp üç günlük yol aldılar. Konaklayacakları yeri bulmaları için RABbin Antlaşma Sandığı üç gün boyunca önleri sıra gitti.
34. Konakladıkları yerden ayrıldıklarında da RABbin bulutu gündüzün onların üzerinde duruyordu.
35. Sandık yola çıkınca Musa, «Ya RAB, kalk! Düşmanların dağılsın, Senden nefret edenler önünden

kaçsın!>> diyordu.

36. Sandık konaklayınca da, <<Ya RAB, binlerce, on binlerce İsraili'ye dön!>> diyordu.

1. Halk çektiği sıkıntılardan ötürü yakınmaya başladı. RAB bunu duyunca öfkeleni, aralarına ateşini göndererek ordugahın kenarlarını yakıp yok etti.
2. Halk Musaya yalvardı. Musa RABbe yakarınca ateş söndü.
3. Bu nedenle oraya Tavera adı verildi. Çünkü RABbin gönderdiği ateş onların arasında yanmıştı.
4. Derken, halkın arasındaki yabancılar başka yiyeceklere özlem duymaya başladılar. İsraililer de yine ağlayarak, «Keşke yiyecek biraz et olsaydı!» dediler,
5. «Mısırdan parasız yediğimiz balıkları, salatalıkları, karpuzları, pırasaları, soğanları, sarmisakları anımsıyoruz.
6. Şimdiye yemek yeme isteğimizi yitirdik. Bu mandan başka hiçbir şey gördüğümüz yok.»
7. Man kişniş tohumuna benzerdi, görünüşü de reçine gibiydi.
8. Halk çıkıp onu toplar, değirmende öğütür ya da havanda döverdi. Çömlekte haşlayıp pide yaparlardı. Tadı zeytinyağında pişirilmiş yiyeceklere benzerdi.
9. Gece ordugaha çiy düşerken, man da birlikte düşerdi.
10. Musa herkesin, her ailenin çadırının önünde ağladığını duydu. RAB buna çok öfkeleni. Musa da üzüldü.
11. RABbe, «Kuluna neden kötü davrandın?» dedi, «Seni hoşnut etmeyen ne yaptım ki, bu halkın yükünü bana yüklüyorsun?
12. Bütün bu halka ben mi gebe kaldım? Onları ben mi doğurdum? Öyleyse neden emzikteki çocuğu taşıyan bir dadı gibi, atalarına ant içerek söz verdiğin ülkeye onları kucağımda taşımamı istiyorsun?
13. Bütün bu halka verecek eti nereden bulayım? Bana, «Bize yiyecek et ver» diye sızlanıp duruyorlar.
14. Bu halkı tek başıma taşıyamam, bunca yükü kaldıramam.
15. Bana böyle davranacaksan -eğer gözünde lütuf bulduysam- lütfen beni hemen öldür de kendi yıkımını görmeyeyim.»
16. RAB Musaya, «Halk arasında önder ve yönetici bildiğin İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişi topla» dedi, «Onları Buluşma Çadırına getir, yanında dursunlar.
17. Ben inip seninle orada konuşacağım. Senin üzerindeki Ruhtan alıp onlara vereceğim. Halkın yükünü tek başına taşımaman için sana yardım edecekler.
18. «Halka de ki, «Yarın için kendinizi kutsayın, et yiyeceksiniz. Keşke yiyecek biraz et olsaydı, Mısırdan durumumuz iyiydi diye ağladığınızı RAB duydu. Şimdi yemeniz için size et verecek.
19. Yalnız bir gün, iki gün, beş, on ya da yirmi gün değil,
20. bir ay boyunca, burnunuzdan gelinceye dek, tiksineye dek yiyeceksiniz. Çünkü aranızda olan RABbi reddettiniz. Onun önünde, Mısırdan neden çıktık diyerek ağladınız.»
21. Musa, «Aralarında bulunduğum halkın 600 000'i yetişkin erkektir» diye karşılık verdi, «Oysa sen, «Bu halka bir ay boyunca yemesi için et vereceğim» diyorsun.
22. Bütün davalar, sığırlar kesilse, onları doyurur mu? Denizdeki bütün balıklar tutulsa, onları doyurur mu?»
23. RAB, «Elim kısaldı mı?» diye yanıtladı, «Sana söylediklerimin yerine gelip gelmeyeceğini şimdi göreceksin.»
24. Böylece Musa dışarı çıkıp RABbin kendisine söylediklerini halka bildirdi. Halkın ileri gelenlerinden yetmiş adam toplayıp çadırın çevresine yerleştirdi.
25. Sonra RAB bulutun içinde inip Musayla konuştu. Musanın üzerindeki Ruhtan alıp yetmiş ileri gelene verdi. Ruhu alınca peygamberlik ettilerse de, daha sonra hiç peygamberlik etmediler.
26. Eldat ve Medat adında iki kişi ordugahta kalmıştı. Seçilen yetmiş kişi arasındaydılar ama çadıra gitmemişlerdi. Ruh üzerlerine konunca ordugahta peygamberlik ettiler.
27. Bir genç koşup Musaya, «Eldatla Medat ordugahta peygamberlik ediyor» diye haber verdi.
28. Gençliğinden beri Musanın yardımcısı olan Nun oğlu Yeşu, «Ey efendim Musa, onlara engel ol!» dedi.
29. Ama Musa, «Sen benim adıma mı kıskanıyorsun?» diye yanıtladı, «Keşke RABbin bütün halkı

peygamber olsa da RAB üzerlerine Ruhunu gönderse!>>

30. Sonra Musayla İsrailin ileri gelenleri ordugaha döndüler.

31. RAB denizden bıldırcın getiren bir rüzgar gönderdi. Rüzgar bıldırcınları ordugahın her yönünden bir günlük yol kadar uzaklığa, yerden iki arşinfö yüksekliğe indirdi.

32. Halk bütün gün, bütün gece ve ertesi gün durmadan bıldırcın topladı. Kimse on homerden az toplamadı. Bıldırcınları ordugahın çevresine serdiler.

33. Et daha halkın dişleri arasındayken, çiğnemeye vakit kalmadan RAB öfkeleni, onları büyük bir yıkımla cezalandırdı.

34. Bu nedenle oraya Kivrot-Hattaava adı verildi. Başka yiyeceklere özlem duyanları oraya gömdüler.

35. Halk Kivrot-Hattaava'dan Haserot'a göç edip orada kaldı.

1. Musa Kûşlu bir kadınla evlenmişti. Bundan dolayı Miryamla Harun onu yerdiler.
2. «RAB yalnız Musa aracılığıyla mı konuştu?» dediler, «Bizim aracılığımızla da konuşmadı mı?» RAB bu yakınmaları duydu.
3. Musa yeryüzünde yaşayan herkesten daha alçakgönüllüydü.
7. Ama kulum Musa öyle değildir.O bütün evimde sadıktır.
8. Onunla bilmecelemlerle değil,Açıkça, yüzyüze konuşurum.O RABbin suretini görüyor.Öyleyse kulum Musayı yermekten korkmadınız mı?»
10. Bulut çadırın üzerinden ayrıldığında Miryam deri hastalığına yakalanmış, kar gibi bembeyaz olmuştu. Harun Miryama baktı, deri hastalığına yakalandığını gördü.
11. Musaya, «Ey efendim, lütfen akılsızca işlediğimiz günahıtan ötürü bizi cezalandırma» dedi,
12. «Miryam etinin yarısı yenmiş olarak ana rahminden çıkan ölü bir bebeğe benzemesin.»
13. Musa RABbe, «Ey Tanrı, lütfen Miryamı iyileştir!» diye yakardı.
14. RAB, «Babası onun yüzüne tükürseydi, yedi gün utanç içinde kalmayacak mıydı?» diye karşılık verdi, «Onu yedi gün ordugahtan uzaklaştırın, sonra geri getirilsin.»
15. Böylece Miryam yedi gün ordugahtan uzaklaştırıldı, o geri getirilene dek halk yola çıkmadı.
16. Bundan sonra halk Haserot'tan ayrılıp Paran Çölü'nde konakladı.

- 1-2. RAB Musaya, «İsrail halkına vereceğim Kenan ülkesini araştırmak için bazı adamlar gönder» dedi, «Ataların her oymağından bir önder gönder.»
3. Musa RABbin buyruğu uyarınca Paran Çölünden adamları gönderdi. Hepsİ İsrail halkının önderlerİndendi.
4. Adları şöyleydi: Ruben oymağından Zakkur oğlu Şammua;
5. Şimon oymağından Hori oğlu Şafat;
6. Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev;
7. İssakar oymağından Yusuf oğlu Yigal;
8. Efrayim oymağından Nun oğlu Hoşea;
9. Benyamin oymağından Rafu oğlu Palti;
10. Zevulun oymağından Sodi oğlu Gaddiel;
11. Yusuf oymağından -Manaşşe oymağından- Susi oğlu Gaddi;
12. Dan oymağından Gemalli oğlu Ammiel;
13. Aşer oymağından Mikael oğlu Setur;
14. Naftali oymağından Vofsi oğlu Nahbi;
15. Gad oymağından Maki oğlu Geuel.
16. Ülkeyi araştırmak üzere Musanın gönderdiği adamlar bunlardı. Musa Nun oğlu Hoşea'ya Yeşu adını verdi. gelir.
17. Musa, Kenan ülkesini araştırmak üzere onları gönderirken, «Negeve, dağlık bölgeye gidin» dedi,
18. «Nasıl bir ülke olduğunu, orada yaşayan halkın güçlü mü zayıf mı, çok mu az mı olduğunu öğrenin.
19. Yaşadıkları ülke iyi mi kötü mü, kentleri nasıl, surlu mu değil mi anlayın.
20. Toprak nasıl? Verimli mi, kıraç mı? Çevre ağaçlık mı, değil mi? Elinizden geleni yapıp orada yetişen meyvelerden getirin.» Mevsim üzümün olgunlaşmaya başladığı zamandı.
21. Böylece adamlar yola çıkıp ülkeyi Zin Çölünden Levo-Hamata doğru Rehova dek araştırdılar.
22. Negevden geçip Anakoğullarından Ahiman, Şeşay ve Talmayın yaşadığı Hevrona vardılar. - Hevron Mısır'daki Soan Kentindenfs yedi yıl önce kurulmuştu.-
23. Eşkol Vadisine varınca, üzerinde bir salkım üzüm olan bir asma dalı kestiler. Adamlardan ikisi dalı bir sırtta taşıdılar. Yanlarına nar, incir de aldılar.
24. İsrailİlilerin kestiğı üzüm salkımından dolayı oraya Eşkol Vadisi adı verildi.
25. Kırk gün dolaştıktan sonra adamlar ülkeyi araştırmaktan döndüler.
26. Paran Çölündeki Kadeşe, Musayla Harunun ve İsrail topluluğunun yanına geldiler. Onlara ve bütün topluluğa gördüklerini anlatıp ülkenin ürünlerini gösterdiler.
27. Musaya, «Bizi gönderdiğin ülkeye gittik» dediler, «Gerçekten süt ve bal akıyor orada! İşte ülkenin ürünleri!
28. Ancak orada yaşayan halk güçlü, kentler de surlu ve çok büyük. Orada Anak soyundan gelen insanları bile gördük.
29. Amalekliler Negevde; Hititler, Yevuslular ve Amorlular dağlık bölgede; Kenanlılar da denizin yanında ve Şeria Irmağının kıyısında yaşıyor.»
30. Kalev, Musanın önünde halkı susturup, «Oraya gidip ülkeyi ele geçirelim. Kesinlikle buna yetecek gücümüz var» dedi.
31. Ne var ki, kendisiyle oraya giden adamlar, «Bu halka saldıramayız, onlar bizden daha güçlü» dediler.
32. Araştırdıkları ülke hakkında İsrailİliler arasında kötü haber yayarak, «Boydan boya araştırdığımız ülke, içinde yaşayanları yiyip bitiren bir ülkedir» dediler, «Üstelik orada gördüğümüz herkes uzun boyluydu.
33. Nefiller'i, Nefiller'in soyundan gelen Anaklılar'ı gördük. Onların yanında kendimizi çekirge gibi hissettik, onlara da öyle göründük.»

1. O gece bütün topluluk yüksek sesle bağrışıp ağladı.
2. Bütün İsrail halkı Musayla Haruna karşı söylenmeye başladı. Onlara, «Keşke Mısırda ya da bu çölde öleseydik!» dediler,
3. «RAB neden bizi bu ülkeye götürüyor? Kılıçtan geçirilelim diye mi? Karılarımız, çocuklarımız tutsak edilecek. Mısırda dönmek bizim için daha iyi değil mi?»
4. Sonra birbirlerine, «Kendimize bir önder seçip Mısırda dönelim» dediler.
5. Bunun üzerine Musayla Harun İsrail topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar.
6. Ülkeyi araştıranlardan Nun oğlu Yeşuyla Yefunne oğlu Kaleb giysilerini yırttılar.
7. Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle dediler: «İçinden geçip araştırdığımız ülke çok iyi bir ülkedir.
8. Eğer RAB bizden hoşnut kalırsa, süt ve bal akan o ülkeye bizi götürecektir ve orayı bize verecektir.
9. Ancak RABbe karşı gelmeyin. Orada yaşayan halktan korkmayın. Onları ekmek yer gibi yiyip bitireceğiz. Koruyucuları onları bırakıp gitti. Ama RAB bizimledir. Onlardan korkmayın!»
10. Topluluk onları taşla tutmayı düşünürken, ansızın RABbin görkemi Buluşma Çadırında bütün İsrail halkına göründü.
11. RAB Musaya şöyle dedi: «Ne zamana dek bu halk bana saygısızlık edecek? Onlara gösterdiğim bunca belirtiyeye karşın, ne zamana dek bana iman etmeyecekler?
12. Onları salgın hastalıkla cezalandıracağım, mirastan yoksun bırakacağım. Ama seni onlardan daha büyük, daha güçlü bir ulus kılacağım.»
13. Musa, «Mısırlılar bunu duyacak» diye karşılık verdi, «Çünkü bu halkı gücünle onların arasından sen çıkardın.
14. Kenan topraklarında yaşayan halka bunu anlatacaklar. Ya RAB, bu halkın arasında olduğunu, onlarla yüz yüze görüştüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu, gündüz bulut sütunu, gece ateş sütunu içinde onlara yol gösterdiğini duymuşlar.
- 15-16. Eğer bu halkı bir insanmış gibi yok edersen, senin ününü duymuş olan bu uluslar, «RAB ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkı götüremediği için onları çölde yok etti» diyecekler.
17. «Şimdi gücünü göster, ya Rab. Demiştin ki,
18. «RAB tez öfkelenmez, sevgisi engindir, suçu ve isyanı bağışlar. Ancak suçluyu cezasız bırakmaz; babaların işlediği suçun hesabını üçüncü, dördüncü kuşak çocuklarından sorar.»
19. Mısırdan çıkışlarından bugüne dek bu halkı nasıl bağışladıysan, büyük sevgin uyarınca onların suçunu bağışla.»
20. RAB, «Dileğin üzerine onları bağışladım» diye yanıtladı,
21. «Ne var ki, varlığım ve yeryüzünü dolduran yüceliğim adına ant içerim ki,
22. yüceliğimi, Mısırda ve çölde gösterdiğim belirtileri görüp de beni on kez sınavan, sözümü dinlemeyen bu kişilerden hiçbiri
23. atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek. Beni küçümseyenlerden hiçbiri orayı görmeyecek.
24. Ama kulum Kalebde başka bir ruh var, o bütün yüreğiyle ardımca yürüdü. Araştırmak için gittiği ülkeye onu götüreceğim, onun soyu orayı miras alacak.
25. Amaleklilerle Kenanlılar ovada yaşıyorlar. Siz yarın geri dönün, Kızıldeniz yolundan çöle gidin.»
- 26-27. RAB Musayla Haruna da, «Bu kötü topluluk ne zamana dek bana söylenecek?» dedi, «Bana söylenen İsrail halkının yakınmalarını duydum.
28. Onlara RAB şöyle diyor de: «Varlığım adına ant içerim ki, söylediklerinizin aynısını size yapacağım:
29. Cesetleriniz bu çöle serilecek. Bana söylenen, yirmi ve daha yukarı yaşta sayılan herkes çölde ölecek.
30. Sizi yerleştireceğime ant içtiğim ülkeye Yefunne oğlu Kaleb ve Nun oğlu Yeşudan başkası girmeyecek.
31. Ama tutsak edilecek dediğiniz çocuklarınızı oraya, sizin reddettiğiniz ülkeye götüreceğim; orayı tanıyacaklar.

32. Size gelince, cesetleriniz bu çöle serilecek.
33. Çocuklarınız, hepiniz ölünceye dek kırk yıl çölde çobanlık edecek ve sizin sadakatsizliğiniz yüzünden sıkıntı çekecekler.
34. Ülkeyi araştırdığınız günler kadar -kırk gün, her gün için bir yıldan kırk yıl- suçunuzun cezasını çekeceksiniz. Sizden yüz çevirdiğimi bileceksiniz!»
35. Ben RAB söyledim; bana karşı toplanan bu kötü topluluğa bunları gerçekten yapacağım. Bu çölde yıkıma uğrayacak, burada ölecekler.»
36. Musanın ülkeyi araştırmak üzere gönderdiği adamlar geri dönüp ülke hakkında kötü haber yayarak bütün topluluğun RABbe söylenmesine neden oldular.
37. Ülke hakkında kötü haber yayan bu adamlar RABbin önünde ölümcül hastalıktan öldüler.
38. Ülkeyi araştırmak üzere gidenlerden yalnız Nun oğlu Yeşuyla Yefunne oğlu Kaleb sağ kaldı.
39. Musa bu sözleri İsrail halkına bildirince, halk yasa бүрүндү.
40. Sabah erkenden kalkıp dağın tepesine çıktılar. «Günah işledik» dediler, «Ama RABbin söz verdiği yere çıkmaya hazırız.»
41. Bunun üzerine Musa, «Neden RABbin buyruğuna karşı geliyorsunuz?» dedi, «Bunu başaramazsınız.
42. Savaşa gitmeyin, çünkü RAB sizinle olmayacak. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.
43. Amaleklilerle Kenanlılar sizinle orada karşılaşacak ve sizi kılıçtan geçirecekler. Çünkü RABbin ardınca gitmekten vazgeçtiniz. RAB de sizinle olmayacak.»
44. Öyleyken, kendilerine güvenerek dağlık bölgenin tepesine çıktılar. RABbin Antlaşma Sandığı da Musa da ordugahta kaldı.
45. Dağlık bölgede yaşayan Amalekliler'le Kenanlılar üzerlerine saldırdılar, Horma Kenti'ne dek onları kovalayıp bozguna uğrattılar.

2. «İsrail halkına de ki, «Yerleşmek için size vereceğim ülkeye girince,
4. Sunu sunan kişi RABbe tahıl sunusu olarak dörtte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efafü ince un sunacak.
5. Yakmalık sunu ya da kurban için, her kuzuya dökmelik sunu olarak dörtte bir hin şarap hazırla.
6. «Koç sunarken tahıl sunusu olarak üçte bir hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un hazırla.
7. Dökmelik sunu olarak da üçte bir hin şarap sun. Bunları RABbi hoşnut eden koku olarak sunacaksın.
9. boğayla birlikte tahıl sunusu olarak yarım hin zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un sun.
10. Ayrıca dökmelik sunu olarak yarım hin şarap sun. Yakılan bu sunu RABbi hoşnut eden bir koku olacak.
11. Sığır, koç, davar -kuzu ya da keçi- böyle hazırlanacak.
12. Kaç hayvan sunacaksan her biri için aynı şeyleri yapacaksın.
13. «Her İsrail yerlisi RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken bunları aynen yapmalıdır.
14. Kuşaklar boyunca aranızda yaşayan bir yabancı ya da yerli olmayan bir konuk, RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan bir sunu sunarken, sizin uyguladığınız kuralları uygulamalıdır.
15. Sizin ve aranızda yaşayan yabancılar için topluluk aynı kuralları uygulamalıdır. Kuşaklar boyunca kalıcı bir kural olacak bu. RABbin önünde siz nasılsanız, aranızda yaşayan yabancı da aynı olacak.
16. Size de aranızda yaşayan yabancıya da aynı yasalar ve kurallar uygulanacak.»
17. RAB Musaya şöyle dedi:
18. «İsrail halkına de ki, «Sizi götüreceğim ülkeye girip
19. o ülkenin ekmeğinden yediğinizde, bir kısmını bana sunacaksınız.
20. İlk tahılınızdan sunu olarak bir pide sunacaksınız; bunu harmanınızdan bir sunu olarak sunacaksınız.
21. İlk tahılınızdan yapılmış bu sunuyu kuşaklar boyunca RABbe sunacaksınız.»
- 22-23. «Eğer bilmeden günah işlediyseniz, RABbin Musaya verdiği buyruklardan herhangi birini - RABbin buyruk verdiği günden başlayarak Musa aracılığıyla size ve gelecek kuşaklara buyurduğu herhangi bir şeyi- yerine getirmediyseniz
24. ve bu günah bilmeden işlendiyse, bütün topluluk RABbi hoşnut eden koku sunmak için yakmalık sunu olarak istenilen tahıl ve dökmelik sunuyla birlikte bir boğa, günah sunusu olarak da bir teke sunacaktır.
25. Kâhin bütün İsrail topluluğunun günahını bağışlatacak, halk bağışlanacak. Çünkü bilmeyerek günah işlediler. İşledikleri günah yüzünden RAB için yakılan sunu olarak sunularını ve günah sunularını sundular.
26. Bütün İsrail topluluğu da aranızda yaşayan yabancılar da bağışlanacaktır. Çünkü halk bilmeyerek bu günahı işledi.
27. «Eğer biri bilmeden günah işlerse, günah sunusu olarak bir yaşında bir dişi keçi getirmeli.
28. Kâhin RABbin önünde, bilmeden günah işleyen kişinin günahını bağışlatacak. Bağışlatma yapılıncı kişi bağışlanacak.
29. Bilmeden günah işleyen İsrail yerlisi için de aranızda yaşayan yabancı için de aynı yasayı uygulayacaksınız.
30. «Yerli ya da yabancı biri bilerek günah işlerse, RABbe saygısızlık etmiştir. Bu kişi halkının arasından atılmalı.
31. RABbin sözünü küçümsemiş, buyruklarına karşı gelmiştir. Bu nedenle o kişi halkının arasından kesinlikle atılacak, suçunun cezasını çekecektir.»
32. İsraililer çöldeyken, Şabat Günü odun toplayan birini buldular.
33. Odun toplarken adamı bulanlar onu Musayla Harunun ve bütün topluluğun önüne getirdiler.
34. Adama ne yapılacağı belirlenmediğinden onu gözaltında tuttular.

35. Derken RAB Musaya, ‹‹O adam öldürülmeli. Bütün topluluk ordugahın dışında onu taşta tutsun›› dedi.
36. Böylece topluluk adamı ordugahın dışına çıkardı. RABbin Musaya buyurduğu gibi, onu taşıyarak öldürdüler.
37. RAB Musaya şöyle dedi:
38. ‹‹İsrail halkına de ki, ‹Kuşaklar boyunca giysinizin dört yanına püskül dikeceksiniz. Her püskülün üzerine lacivert bir kordon koyacaksınız.
39. Öyle ki, püskülleri gördükçe RABbin buyruklarını anımsayasınız. Böylelikle RABbin buyruklarına uyacak, yüreğinizin, gözünüzün istekleri ardınca gitmeyecek, hainlik etmeyeceksiniz.
40. Ta ki, bütün buyruklarımı anımsayıp tutasınız ve Tanrınız için kutsal olasınız.
41. Tanrınız olmak için sizi Mısır'dan çıkaran Tanrınız RAB benim. Tanrınız RAB benim.››

- 1-2. Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah, Ruben soyundan Eliavoğullarından Datan, Aviram ve Pelet oğlu On toplulukça seçilen, tanınmış iki yüz elli İsraili önderle birlikte Musaya başkaldırdı.
3. Hep birlikte Musayla Harunun yanına varıp, «Çok ileri gittiniz!» dediler, «Bütün topluluk, topluluğun her bireyi kutsaldır ve RAB onların arasındadır. Öyleyse neden kendinizi RABbin topluluğundan üstün görüyorsunuz?»
4. Bunu duyan Musa yüzüstü yere kapandı.
5. Sonra Korahla yandaşlarına şöyle dedi: «Sabah RAB kimin kendisine ait olduğunu, kimin kutsal olduğunu açıklayacak ve o kişiyi huzuruna çağırarak. RAB seçeceği kişiyi huzuruna çağırarak.
6. Ey Korah ve yandaşları, kendinize buhurdanlar alın.
7. Yarın RABbin huzurunda buhurdanlarınızın içine ateş, ateşin üstüne de buhur koyun. RABbin seçeceği kişi, kutsal olan kişidir. Ey Levililer, çok ileri gittiniz!»
8. Musa Korahla konuşmasını şöyle sürdürdü: «Ey Levililer, beni dinleyin!
- 9-10. İsrailin Tanrısı sizi kendi huzuruna çıkarmak için ayırdı. RABbin Konutunun hizmetini yapmanız, topluluğun önünde durmanız, onlara hizmet etmeniz için sizi İsrail topluluğunun arasından seçti. Sizi ve bütün Levili kardeşlerinizi huzuruna çıkardı. Bu yetmiyormuş gibi kâhinliği de mi istiyorsunuz?
11. Ey Korah, senin ve yandaşlarının böyle toplanması RABbe karşı gelmektir. Harun kim ki, ona dil uzatıyorsunuz?»
12. Sonra Musa Eliavoğulları Datanla Aviramı çağırttı. Ama onlar, «Gelmeyeceğiz» dediler,
13. «Bizi çölde öldürtmek için süt ve bal akan ülkeden çıkardın. Bu yetmiyormuş gibi başımıza geçmek istiyorsun.
14. Bizi süt ve bal akan ülkeye götürmediğin gibi mülk olarak bize tarlalar, bağlar da vermedin. Bu adamları kör mü sanıyorsun? Hayır, gelmeyeceğiz.»
15. Çok öfkelenen Musa RABbe, «Onların sunularını önemseme. Onlardan bir eşek bile almadım, üstelik hiçbirine de haksızlık etmedim» dedi.
16. Sonra Koraha, «Yarın sen ve bütün yandaşların -sen de, onlar da- RABbin önünde bulunmak için gelin» dedi, «Harun da gelsin.
17. Herkes kendi buhurdanını alıp içine buhur koysun. İki-yüz elli kişi birer buhurdan alıp RABbin önüne getirsin. Harunla sen de buhurdanlarınızı getirin.»
18. Böylece herkes buhurdanını alıp içine ateş, ateşin üstüne de buhur koydu. Sonra Musa ve Harunla birlikte Buluşma Çadırının giriş bölümünde durdular.
19. Korah bütün topluluğu Musayla Harunun karşısında Buluşma Çadırının giriş bölümünde toplayınca, RABbin görkemi bütün topluluğa göründü.
- 2-021. RAB, Musayla Haruna, «Bu topluluğun arasından ayrılın da onları bir anda yok edeyim» dedi.
22. Musayla Harun yüzüstü yere kapanarak, «Ey Tanrı, bütün insan ruhlarının Tanrısı!» dediler, «Bir kişi günah işledi diye bütün topluluğa mı öfkeleneceksin?»
- 23-24. RAB Musaya, «Topluluğa söyle, Korahın, Datanın, Aviramın çadırlarından uzaklaşsınlar» dedi.
25. Musa Datanla Avirama gitti. İsrailin ileri gelenleri onu izledi.
26. Topluluğu uyararak, «Bu kötü adamların çadırlarından uzak durun!» dedi, «Onların hiçbir şeyine dokunmayın. Yoksa onların günahları yüzünden canınızdan olursunuz.»
27. Bunun üzerine topluluk Korah, Datan ve Aviramın çadırlarından uzaklaştı. Datanla Aviram çıkıp karıları, küçük büyük çocuklarıyla birlikte çadırlarının önünde durdular.
28. Musa şöyle dedi: «Bütün bunları yapmam için RABbin beni gönderdiğini, kendiliğimden bir şey yapmadığımı şuradan anlayacaksınız:
29. Eğer bu adamlar herkes gibi doğal bir ölümle ölür, herkesin başına gelen bir olayla karşılaşırlarsa, bilin ki beni RAB göndermemiştir.
30. Ama RAB yepyeni bir olay yaratırsa, yer yarıp onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa, ölümler diyarına diri diri inerlerse, bu adamların RABbe saygısızlık ettiklerini anlayacaksınız.»

31. Musa konuşmasını bitirir bitirmez Korah, Datan ve Aviramın altındaki yer yarıldı.
32. Yer yarıldı, onları, ailelerini, Korahın adamlarıyla mallarını yuttu.
33. Sahip oldukları her şeyle birlikte diri diri ölümler diyarına indiler. Yer onların üzerine kapandı. Topluluğun arasından yok oldular.
34. Çılgınlıklarını duyan çevredeki İsraililer, «Yer bizi de yutmasın!» diyerek kaçıştılar.
35. RABbin gönderdiği ateş buhur sunan iki yüz elli adamı yakıp yok etti.
36. RAB Musaya şöyle dedi:
37. «Kâhin Harun oğlu Elazara buhurdanları ateşin içinden çıkarmasını, ateş korlarını az öteye dağıtmasını söyle. Çünkü buhurdanlar kutsaldır.
38. İşledikleri günahattan ötürü öldürülen bu adamların buhurdanlarını levha haline getirip sunağı bunlarla kapla. Buhurdanlar RABbe sunuldukları için kutsaldır. Bunlar İsraililer için bir uyarı olsun.»
- 39-40. Böylece Kâhin Elazar, yanarak ölen adamların getirdiği tunç buhurdanları RABbin Musa aracılığıyla kendisine söylediği gibi alıp döverek sunağı kaplamak için levha haline getirdi. Bu, İsraililere Harunun soyundan gelenlerden başka hiç kimsenin RABbin önüne çıkıp buhur yakmaması gerektiğini anımsatacaktı. Yoksa o kişi Korahla yandaşları gibi yok olacaktı.
41. Ertesi gün bütün İsrail topluluğu Musayla Haruna söylenmeye başladı. «RABbin halkını siz öldürdünüz» diyorlardı.
42. Topluluk Musayla Haruna karşı toplanıp Buluşma Çadırına doğru yönelince, çadırı ansızın bulut kapladı ve RABbin görkemi görüldü.
43. Musayla Harun Buluşma Çadırının önüne geldiler.
- 44-45. RAB Musaya, «Bu topluluğun arasından ayrılın da onları birden yok edeyim» dedi. Musayla Harun yüzüstü yere kapandılar.
46. Sonra Musa Haruna, «Buhurdanını alıp içine sunaktan ateş koy, üstüne de buhur koy» dedi, «Günahlarını bağışlatmak için hemen topluluğa git. Çünkü RAB öfkelerini yağdırdı. Öldürücü hastalık başladı.»
47. Harun Musanın dediğini yaparak buhurdanını alıp topluluğun ortasına koştu. Halkın arasında öldürücü hastalık başlamıştı. Harun buhur sunarak topluluğun günahını bağışlattı.
48. O ölümlerle dirilerin arasında durunca, öldürücü hastalık da dindi.
49. Korah olayında ölenler dışında, öldürücü hastalıktan ölenlerin sayısı 14 700 kişiydi.
50. Öldürücü hastalık dindiğinden, Harun Musa'nın yanına, Buluşma Çadırı'nın giriş bölümüne döndü.

2. «İsrail halkına her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirmesini söyle. Her önderin adını kendi değneğin üzerine yaz.
3. Levi oymağının değneği üzerine Harunun adını yazacaksın. Her oymak önderi için bir değnek olacak.
4. Değnekleri Buluşma Çadırında sizinle buluştuğum Levha Sandığının önüne koy.
5. Seçeceğim kişinin değneği filiz verecek. İsrail halkının sizden sürekli yakınmasına son vereğim.»
6. Musa İsrail halkıyla konuştu. Halkın önderleri, her oymak önderi için bir tane olmak üzere on iki değnek getirdiler. Harunun değneği de aralarında idi.
7. Musa değnekleri Levha Sandığının bulunduğu çadırda RABbin önüne koydu.
8. Ertesi gün Musa Levha Sandığının bulunduğu çadıra girdi. Baktı, Levi oymağını temsil eden Harunun değneği filiz vermiş, tomurcuklanıp çiçek açmış, badem yetiştirmiş.
9. Musa bütün değnekleri RABbin önünden çıkarıp İsrail halkına gösterdi. Halk değneklere baktı, her biri kendi değneğini aldı.
10. RAB Musaya, «Başkaldıranlara bir uyarı olsun diye Harunun değneğini saklanmak üzere Levha Sandığının önüne koy» dedi, «Onların benden yakınmalarına son vereceksin; öyle ki, ölsünler.»
11. Musa RABbin buyruğu uyarınca davrandı.
12. İsraililer Musaya, «Yok olacağız! Öleceğiz! Hepimiz yok olacağız!» dediler,
13. «RAB'bin Konutu'na her yaklaşan ölüyor. Hepimiz mi yok olacağız?»

2. Sen ve oğulların Levha Sandığının bulunduğu çadırın önünde hizmet ederken, atanız Levinin oymağından kardeşlerinizin de size katılıp yardım etmelerini sağlayın.
3. Senin sorumluluğun altında çadırda hizmet etsinler. Ancak, siz de onlar da ölmeyesiniz diye kutsal yerin eşyalarına ya da sunağa yaklaşmasınlar.
4. Seninle çalışacak ve Buluşma Çadırıyla ilgili bütün hizmetlerden sorumlu olacaklar. Levililer dışında hiç kimse bulunduğunuz yere yaklaşmayacak.
5. «Bundan sonra İsrail halkına öfkelenmemem için kutsal yerin ve sunağın hizmetinden sizler sorumlu olacaksınız.
6. Ben İsraililer arasından Levili kardeşlerinizi size bir armağan olarak seçtim. Buluşma Çadırıyla ilgili hizmeti yapmaları için onlar bana adanmıştır.
7. Ama sunaktaki ve perdenin ötesindeki kâhinlik görevini sen ve oğulların üstleneceksiniz. Kâhinlik görevini size armağan olarak veriyorum. Sizden başka kutsal yere kim yaklaşırsa öldürülecektir.»
9. Sunakta tümüyle yakılmayan, bana sunulan en kutsal sunulardan şunlar senin olacak: Tahıl, suç ve günah sunuları. En kutsal sunular senin ve oğullarının olacak.
10. Bunları en kutsal sunu olarak yiyeceksin. Her erkek onlardan yiyebilir. Onları kutsal sayacaksın.
11. «Ayrıca şunlar da senin olacak: İsraililerin sunduğu sallamalık sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.
12. «RABbe verdikleri ilk ürünleri -zeytinyağının, yeni şarabın, tahılın en iyisini- sana veriyorum.
13. Ülkede yetişen ilk ürünlerden RABbe getirdiklerinin tümü senin olacak. Ailende dinsel açıdan temiz olan herkes onları yiyebilir.
14. «İsrailde RABbe koşulsuz adanan her şey senin olacak.
15. İnsan olsun hayvan olsun RABbe adanan her rahmin ilk ürünü senin olacak. Ancak ilk doğan her çocuk ve kirli sayılan hayvanların her ilk doğanı için kesinlikle bedel alacaksın.
16. İlk doğanlar bir aylıkken, kendi biçeceğin değer uyarınca, yirmi geradan oluşan kutsal yerin şekeline göre beş şekel gümüş bedel alacaksın.
17. «Ancak sığırın, koyunun ya da keçinin ilk doğanı için bedel almayacaksın. Onlar benim için ayrılmıştır. Kanlarını sunağın üzerine dökeneceksin, yağlarını RABbi hoşnut eden koku olsun diye yakılan bir sunu olarak yakacaksın.
18. Sallamalık sununun göğsü ve sağ budu senin olduğu gibi eti de senin olacak.
19. İsraililerin bana sundukları kutsal sunuların bağış kısımlarını sonsuza dek pay olarak sana, oğullarına ve kızlarına veriyorum. Senin ve soyun için bu RABbin önünde sonsuza dek sürecek bozulmaz bir antlaşmadır.» antlaşmasıdır».
20. RAB Harunla konuşmasını şöyle sürdürdü: «Onların ülkesinde mirasın olmayacak, aralarında hiçbir payın olmayacak. İsraililer arasında payın ve mirasın benim.
21. «Buluşma Çadırıyla ilgili yaptıkları hizmete karşılık, İsrailde toplanan bütün ondalıkları pay olarak Levililere veriyorum.
22. Bundan böyle öbür İsraililer Buluşma Çadırına yaklaşmamalı. Yoksa günahlarının bedelini canlarıyla öderler.
23. Buluşma Çadırıyla ilgili hizmeti Levililer yapacak, çadıra karşı işlenen suçtan onlar sorumlu olacak. Gelecek kuşaklarınız boyunca kalıcı bir kural olacak bu. İsraililer arasında onların payı olmayacak.
24. Bunun yerine İsraililerin RABbe armağan olarak verdiği ondalığı miras olarak Levililere veriyorum. Bu yüzden Levililer için, «İsraililer arasında onların mirası olmayacak» dedim.»
25. RAB Musaya şöyle dedi:
26. «Levililere de ki, «Pay olarak size verdiğim ondalıkları İsraililerden alınca, aldığınız ondalığın ondalığını RABbe armağan olarak sunacaksınız.
27. Armağanınız harmandan tahıl ya da üzüm sıkma çukurundan bir armağan sayılacaktır.
28. Böylelikle siz de İsraililerden aldığınız bütün ondalıklardan RABbe armağan sunacaksınız. Bu

ondalıklardan RABbin armağanını Kâhin Haruna vereceksiniz.

29. Aldığınız bütün armağanlardan RAB için bir armağan ayıracaksınız; hepsinin en iyisini, en kutsalını ayıracaksınız.>

30. <<Levililere şöyle de: <En iyisini sunduğunuzda, geri kalanı harman ya da asma ürünü olarak size sayılacaktır.

31. Siz ve aileniz her yerde ondan yiyebilirsiniz. Buluşma Çadırında yaptığınız hizmete karşılık size verilen ücrettir bu.

32. En iyisini sunarsanız, bu konuda günah işlememiş olursunuz. Ölmek için İsraililer'in sunduğu kutsal sunuları kirletmeyeceksiniz.>>

2. «RABbin buyurduğu yasanın kuralı şudur: İsraililere size kusursuz, özürsüz, boyunduruk takmamış kızıl bir inek getirmelerini söyleyin.
3. İnek Kâhin Elazara verilsin; ordugahın dışına çıkarılıp onun önünde kesilecek.
4. Kâhin Elazar parmağıyla kanından alıp yedi kez Buluşma Çadırının önüne doğru serpecek.
5. Sonra Elazarın gözü önünde inek, derisi, eti, kanı ve gübresiyle birlikte yakılacak.
6. Kâhin biraz sedir ağacı, mercanköşkotu ve kırmızı iplik alıp yanmakta olan ineğin üzerine atacak.
7. Sonra giysilerini yıkayacak, yıkanacak. Ancak o zaman ordugaha girebilir. Ama akşama dek kirli sayılacaktır.
8. İneği yakan kişi de giysilerini yıkayacak, yıkanacak. O da akşama dek kirli sayılacak.
9. «Temiz sayılan bir kişi ineğin külünü toplayıp ordugahın dışında temiz sayılan bir yere koyacak. İsrail topluluğu temizlenme suyu için bu külü saklayacak; bu, günahı arınmak içindir.
10. İneğin külünü toplayan adam giysilerini yıkayacak, akşama dek kirli sayılacak. Bu kural hem İsraililer, hem de aralarında yaşayan yabancılar için kalıcı olacaktır.
11. «Herhangi bir insan ölüsüne dokunan kişi yedi gün kirli sayılacaktır.
12. Üçüncü ve yedinci gün temizlenme suyuyla kendini arındıracak, böylece paklanmış olacak. Üçüncü ve yedinci gün kendini arındırmazsa, paklanmış sayılmayacak.
13. Herhangi bir insan ölüsüne dokunup da kendini arındırmayan kişi RABbin Konutunu kirletmiş olur. O kişi İsrailden atılmalı. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır, kirliliği üzerinde kalır.
14. «Çadırda biri öldüğü zaman uygulanacak kural şudur: Çadıra giren ve çadırda bulunan herkes yedi gün kirli sayılacaktır.
15. Kapağı iple bağlanmamış, ağzı açık her kap kirli sayılacaktır.
16. «Kırda kılıçla öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş birine, insan kemiğine ya da mezara her dokunan yedi gün kirli sayılacaktır.
17. «Kirli sayılan kişi için bir kabın içine yakılan günah sunusunun külünden koyun, üstüne duru su dökceksiniz.
18. Temiz sayılan bir adam mercanköşkotunu alıp suya batıracak. Sonra çadırın, bütün eşyaların ve orada bulunanların üzerine serpecek. Kemiğe, öldürülmüş ya da doğal ölümle ölmüş kişiye ya da mezara dokunanın üzerine de suyu serpecek.
19. Temiz sayılan adam, üçüncü ve yedinci gün kirli sayılanın üzerine suyu serpecek. Yedinci gün onu arındıracak. Arınan kişi giysilerini yıkayacak, yıkanacak ve akşam temiz sayılacak.
20. Ancak, kirli sayılan biri kendini arındırmazsa topluluğun arasından atılmalı. Çünkü RABbin Tapınağını kirletmiştir. Temizlenme suyu üzerine dökülmediği için kirli sayılır.
21. Onlar için bu kural kalıcı olacaktır. Temizlenme suyunu serpen kişi de giysisini yıkamalı. Temizlenme suyuna dokunan kişi akşama dek kirli sayılacak.
22. Kirli sayılan birinin dokunduğu nesne kirli sayılır; o nesneye dokunan da akşama dek kirli sayılır.»

1. İsrail topluluğu birinci ay Zin Çölüne vardı, halk Kadeşte konakladı. Miryam orada öldü ve gömüldü.
2. Ancak topluluk için içecek su yoktu. Halk Musayla Haruna karşı toplandı.
3. Musaya, «Keşke kardeşlerimiz RABbin önünde öldüğünde biz de ölseydik!» diye çıktılar,
4. «RABbin topluluğunu neden bu çöle getirdiniz? Biz de hayvanlarımız da ölelim diye mi?
5. Neden bizi bu korkunç yere getirmek için Mısırdan çıkardınız? Ne tahıl, ne incir, ne üzüm ne de nar var. Üstelik içecek su da yok!»
6. Musayla Harun topluluktan ayrılıp Buluşma Çadırının giriş bölümüne gittiler, yüzüstü yere kapandılar. RABbin görkemi onlara göründü.
- 7-8. RAB Musaya, «Değneği al» dedi, «Sen ve ağabeyin Harun topluluğu toplayın. Halkın gözü önünde su fışkırması için kayaya buyruk verin. Onlar da hayvanları da içsin diye kayadan onlara su çıkaracaksınız.»
9. Musa kendisine verilen buyruk uyarınca değneği RABbin önünden aldı.
10. Musayla Harun topluluğu kayanın önüne topladılar. Musa, «Ey siz, başkaldıranlar, beni dinleyin!» dedi, «Bu kayadan size su çıkaralım mı?»
11. Sonra kolunu kaldırıp değneğiyle kayaya iki kez vurdu. Kayadan bol su fışkırdı, topluluk da hayvanları da içti.
12. RAB Musayla Haruna, «Madem İsraililerin gözü önünde benim kutsallığımı sayarak bana güvenmediniz» dedi, «Bu topluluğu kendilerine vereceğim ülkeye de götürmeyeceksiniz.»
13. Bu sulara Merivaç suları denildi. Çünkü İsrail halkı orada RABbe çıkmış, RAB de aralarında kutsallığını göstermişti.
14. Musa Kadeşten Edom Kralına ulaklarla şu haberi gönderdi: «Kardeşin İsrail şöyle diyor: «Başımıza gelen güçlükleri biliyorsun.
15. Atalarımız Mısra gitmişler. Orada uzun yıllar yaşadık. Mısırlılar atalarımıza da bize de kötü davrandılar.
16. Ama biz RABbe yakarınca, yakarışımızı işitti. Bir melek gönderip bizi Mısırdan çıkardı. «Şimdi senin sınırına yakın bir kent olan Kadeşteyiz.
17. İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan da su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, sağa sola sapmadan Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz.»
18. Ama Edom Kralı, «Ülkemden geçmeyeceksiniz!» diye yanıtladı, «Geçmeye kalkışırsanız kılıçla karşınıza çıkarım.»
19. İsraililer, «Yol boyunca geçip gideceğiz» dediler, «Eğer biz ya da hayvanlarımız suyundan içersek karşılığını öderiz. Yürüyüp geçmek için senden izin istiyoruz, hepsi bu.»
20. Edom Kralı yine, «Geçmeyeceksiniz!» yanıtını verdi. Edomlular İsraililere saldırmak üzere kalabalık ve güçlü bir orduyla yola çıktılar.
21. Edom Kralı ülkesinden geçmelerine izin vermeyince, İsraililer dönüp ondan uzaklaştılar.
22. İsrail topluluğu Kadeşten ayrılıp Hor Dağına geldi.
23. RAB, Edom sınırındaki Hor Dağında Musayla Haruna şöyle dedi:
24. «Harun ölüp atalarına kavuşacak. İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyecek. Çünkü ikiniz Meriva sularında verdiğim buyruğa karşı geldiniz.
25. Harunla oğlu Elazarı Hor Dağına çıkar.
26. Harunun kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazara giydir. Harun orada ölüp atalarına kavuşacak.»
27. Musa RABbin buyurduğu gibi yaptı. Bütün topluluğun gözü önünde Hor Dağına çıktılar.
28. Musa Harunun kâhinlik giysilerini üzerinden çıkarıp oğlu Elazara giydirdi. Harun orada, dağın tepesinde öldü. Sonra Musayla Elazar dağdan indiler.
29. Harun'un öldüğünü öğrenince bütün İsrail halkı onun için otuz gün yas tuttu.

1. Negevde yaşayan Kenanlı Arat Kralı, İsrailîlilerin Atarim yolundan geldiğini duyunca, onlara saldırarak bazılarını tutsak aldı.
2. Bunun üzerine İsrailîliler, «Eğer bu halkı tümüyle elimize teslim edersen, kentlerini büsbütün yok edeceğiz» diyerek RABbe adak adadılar.
4. Edom ülkesinin çevresinden geçmek için Kızıldeniz yoluyla Hor Dağından ayrıldılar. Ama yolda halk sabırsızlandı.
5. Tanrıdan ve Musadan yakınarak, «Çölde ölelim diye mi bizi Mısırdan çıkardınız?» dediler, «Burada ne ekmek var, ne de su. Ayrıca bu iğrenç yiyecekten de tiksiniyoruz!»
6. Bunun üzerine RAB halkın arasına zehirli yılanlar gönderdi. Yılanlar ısırınca İsrailîlilerden birçok kişi öldü.
7. Halk Musaya gelip, «RABden ve senden yakınmakla günah işledik. Yalvar da, RAB aramızdan yılanları kaldırsın» dedi. Bunun üzerine Musa halk için yalvardı.
9. Böylece Musa tunç bir yılan yaparak direğin üzerine koydu. Yılan tarafından ısırılan kişiler tunç yılanı bakınca yaşadı.
10. İsrail halkı yola koyulup Ovotta konakladı.
11. Sonra Ovottan ayrılıp doğuda Moava bakan çölde, İye- Haavarimde konakladı.
12. Oradan da ayrılıp Zeret Vadisinde konakladı.
13. Oradan da ayrılıp Amorluların sınırına dek uzanan çölde, Arnon Vadisinin karşı yakasında konakladılar. Arnon Moavla Amorluların ülkesi arasındaki Moav sınırındı.
14. RABbin Savaşları Kitabında şöyle yazılıdır: «... Sufa topraklarında Vahev Kenti, vadiler, Arnon Vadisi,
15. Ar Kentine dayanan ve Moav sınırı boyunca uzanan vadilerin yamaçları ...»
16. Oradan RABbin Musaya, «Halkı bir araya topla, onlara su vereceğim» dediği kuyuya, Beere doğru yol aldılar.
17. O zaman İsrailîliler şu ezgiyi söylediler: «Suların fişkırsın, ey kuyu! Ezgi okuyun ona.
18. O kuyu ki, onu önderlerle Halkın soyluları Asayla, değnekle kazdılar.» Bundan sonra çölden Mattanaya,
19. Mattanadan Nahaliele, Nahalielden Bamota,
20. Bamottan Moav topraklarındaki vadiye, çöle bakan Pisga Dağının eteklerine gittiler.
21. İsrailîliler Amorluların Kralı Sihona ulaklarla şu haberi gönderdi:
22. «İzin ver, ülkenden geçelim. Tarlalardan, bağlardan geçmeyeceğiz, hiçbir kuyudan su içmeyeceğiz. Sınırından geçinceye dek, Kral yolundan yolumuza devam edeceğiz.»
23. Ne var ki Sihon, ülkesinden İsrailîlilerin geçmesine izin vermedi. İsrailîlilerle savaşmak üzere bütün halkını toplayıp çöle çıktı. Yahesaya varınca, İsrailîlilere saldırdı.
24. İsrailîliler onu kılıçtan geçirip Arnondan Yabbuka, Ammonluların sınırına dek uzanan topraklarını aldılar. Az Kenti Ammon sınırını oluşturunuyordu.
25. İsrailîliler Heşbon ve çevresindeki köylerle birlikte Amorluların bütün kentlerini ele geçirerek orada yaşamaya başladılar.
26. Heşbon Amorluların Kralı Sihonun kentiydi. Sihon eski Moav Kralına karşı savaşmış, Arnona dek uzanan topraklarını elinden almıştı.
27. Bunun için ozanlar şöyle diyor: «Heşbona gelin, Sihonun kenti yeniden kurulsun Ve sağlamlaştırılsın.
28. Heşbondan ateş, Sihonun kentinden alev çıktı; Moavın Ar Kentini, Arnon tepelerinin efendilerini yakıp yok etti.
29. Vay sana, ey Moav! İlah Kemoşun halkı, yok oldun! Kemoş senin oğullarının Amorluların Kralı Sihona kaçmasını, Kızlarının ona tutsak olmasını önleyemedi.
30. Onları bozguna uğrattık; Heşbon Divona dek yıkıma uğradı. Medevaya uzanan Nofaha dek onları yıkıma uğrattık.»
31. Böylece İsrail halkı Amorluların ülkesinde yaşamaya başladı.

32. Musa Yazeri araştırmak için adamlar nderdi. Sonra İsraililer Yazer çevresindeki köyleri ele geçirerek orada yaşayan Ammonluları kovdular.
33. Bundan sonra dönüp Başana doğru ilerlediler. Başan Kralı Ogla ordusu onlarla savaşmak için Edreide karşılarına ıktı.
34. RAB Musaya, ‹‹Ondan korkma!›› dedi, ‹‹çünkü onu da ordusuyla ülkesini de senin eline teslim ettim. Amorluların Heşbonda yaşayan Kralı Sihona yaptığının aynısını ona da yapacaksın.››
35. Böylece İsrail halkı kimseyi sağ bırakmadan Og'la oğullarını ve ordusunu yok etti, ülkeyi ele geçirdi.

1. İsraililer yollarına devam ederek Moav ovalarında, Şeria Irmağının doğusunda, Eriha karşısında konakladılar.
2. Sippor oğlu Balak İsraililerin Amorlulara neler yaptığını duydu.
3. İsrail halkı kalabalık olduğundan, Moavlılar onlardan korkarak yığıya düştü.
4. Midyan ileri gelenlerine, «Öküz kırdı nasıl otu yiyip tüketirse, bu topluluk da çevremizdeki her şeyi yiyip bitirecek» dediler. O sırada Sippor oğlu Balak Moav Kralıydı.
5. Balak, Beor oğlu Balamı çağırmak için ulaklar gönderdi. Balam Fırat Irmağı kıyısında, Amav ülkesindeki Petorda yaşıyordu. Balak şöyle dedi: «Mısırdan çıkıp yeryüzünü kaplayan bir halk yanıbaşına yerleşti.
6. Lütfen gel de benden daha güçlü olan bu halka benim için lanet oku. Olur ki, onları yener, ülkeden kovarız. Çünkü senin kutsadığın kişinin kutsanacağını, lanetlediğin kişinin lanetleneceğini biliyorum.»
7. Moav ve Midyan ileri gelenleri falcılık ücretini alıp gittiler. Balama varınca Balakın bildirisini ona ilettiler.
8. Balam onlara, «Geceyi burada geçirin» dedi, «RABbin bana söyleyecekleri uyarınca size yanıt vereceğim.» Bunun üzerine Moav önderleri geceyi Balamın yanında geçirdiler.
9. Tanrı Balama gelip, «Evinde kalan bu adamlar kim?» diye sordu.
10. Balam Tanrıyı şöyle yanıtladı: «Sippor oğlu Moav Kralı Balak bana şu bildiriği gönderdi:
11. «Mısırdan çıkan halk yeryüzünü kapladı. Gel de benim için onlara lanet oku. Olur ki, onlarla savaşmaya gücüm yeter, onları kovarım.»
12. Ama Tanrı Balama, «Onlarla gitme! Bu halka lanet okuma, onlar kutsanmış halktır» dedi.
13. Sabah Balam kalktı, Balakın önderlerine, «Ülkenize dönün. Çünkü RAB sizinle gelmeme izin vermiyor» dedi.
14. Moav önderleri dönüp Balaka, «Balam bizimle gelmedi» dediler.
15. Bunun üzerine Balak ilk gidenlerden daha çok ve daha saygın başka önderler gönderdi.
16. Balama gidip şöyle dediler: «Sippor oğlu Balak diyor ki, «Lütfen yanıma gelmene engel olan hiçbir şeye izin verme.
17. Çünkü seni fazlasıyla ödüllendireceğim, ne istersen yapacağım. Ne olur, gel, benim için bu halka lanet oku.»
18. Balam Balakın ulaklarına şu yanıtı verdi: «Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, Tanrım RABbin buyruğundan öte küçük büyük hiçbir şey yapamam.
19. Lütfen siz de bu gece burada kalın, RABbin bana başka bir diyeceği var mı öğreneyim.»
20. O gece Tanrı Balama gelip, «Madem bu adamlar seni çağırmaya gelmiş, onlarla git; ancak sana ne söylersem onu yap» dedi.
21. Balam sabah kalkıp eşeğine palan vurdu, Moav önderleriyle birlikte gitti.
22. Tanrı onun gidişine öfkeleni. RABbin meleği engel olmak için yoluna dikildi. Balam eşeğine binmişti, yanında iki uşağı vardı.
23. Eşek, yalın kılıç yolda durmakta olan RABbin meleğini görünce, yoldan sapıp tarlaya girdi. Balam yola döndürmek için eşeği dövdü.
24. RABbin meleği iki bağın arasında iki yanı duvarlı dar bir yolda durdu.
25. Eşek RABbin meleğini görünce duvara sıkıştı, Balamın ayağını ezdi. Balam eşeği yine dövdü.
26. RABbin meleği ilerledi, sağa sola dönüşü olmayan dar bir yerde durdu.
27. Eşek RABbin meleğini görünce, Balamın altında yıkıldı. Balam öfkeleni, değneğiyle eşeği dövdü.
28. Bunun üzerine RAB eşeği konuşturdu. Eşek Balama, «Sana ne yaptım ki, üç kez beni böyle dövdün?» diye sordu.
29. Balam, «Benimle alay ediyorsun» diye yanıtladı, «Elimde kılıç olsaydı, seni hemen öldürürdüm.»
30. Eşek, «Bugüne dek hep üzerine bindiğin eşek değil miyim ben?» dedi, «Daha önce sana hiç böyle davrandım mı?» Balam, «Hayır» diye yanıtladı.

31. Bundan sonra RAB Balamın gözlerini açtı. Balam yalın kılıç yolda durmakta olan RABbin meleğini gördü, eğilip yüzüstü yere kapandı.
32. RABbin meleği, «Neden üç kez eşeğini dövdün?» diye sordu, «Ben seni engellemeye geldim. Çünkü gittiğin yol seni yıkıma götürüyor.
33. Eşek beni gördü, üç kez önümden saptı. Eğer yoldan sapmasaydı, seni öldürür, onu sağ bırakırdım.»
34. Balam RABbin meleğine, «Günah işledim» dedi, «Beni engellemek için yolda dikildiğini anlamadım. Uygun görmüyorsan şimdi evime döneyim.»
35. RABbin meleği, «Adamlarla git» dedi, «Ama yalnız sana söyleyeceklerimi söyleyeceksin.» Böylece Balam Balakın önderleriyle gitti.
36. Balak Balamın geldiğini duyunca, onu karşılamak için Arnon kıyısında, sınırın en uzak köşesindeki Moav Kentine gitti.
37. Balama, «Seni çağırmak için adam gönderdiğimde neden gelmedin?» dedi, «Seni ödüllendirmeye gücüm yetmez mi?»
38. Balam, «İşte şimdi geldim» diye yanıtladı, «Ama ne diyebilirim ki? Ancak Tanrının bana buyurduklarını söyleyeceğim.»
39. Bundan sonra Balam Balakla yola çıkarak Kiryat-Husota gitti.
40. Balak sığırlar, davarlar kurban etti, Balamla yanındaki önderlere et gönderdi.
41. Sabah Balak Balam'ı Bamot-Baal'a çıkardı. Balam oradan İsrail halkının bir kesimini görebildi.

1. Balam Balaka, «Burada benim için yedi sunak kur ve yedi boğayla yedi koç hazırla» dedi.
2. Balak onun dediğini yaptı. Balakla Balam her sunağın üstünde birer boğayla koç sundular.
3. Sonra Balam Balaka, «Ben az öteye gideceğim, sen yakmalık sununun yanında bekle» dedi, «Olur ki, RAB karşıma çıkar. Bana ne açıklarsa, sana bildiririm.» Sonra çıplak bir tepeye çıktı.
4. Tanrı Balama göründü. Balam Tanrıya, «Yedi sunak kurdum, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundum» dedi.
6. Böylece Balam Balakın yanına döndü. Onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü.
7. Sonra şu bildiriği iletti: «Balak beni Aramdan, Moav Kralı beni doğu dağlarından getirdi. «Gel, benim için Yakup soyuna lanet oku» dedi, «Gel, İsrailin yıkımını dile.»
8. Tanrının lanetlemediğini Ben nasıl lanetlerim? RABbin yıkımını istemediği kişinin yıkımını Ben nasıl isteyebilirim?
9. Kayaların doruğundan görüyorum onları, Tepelerden bakıyorum onlara. Tek başına yaşayan, Uluslardan kendini soyutlayan Bir halk görüyorum.
10. Kim Yakup soyunun tozunu Ve İsrailin dörtte birini sayabilir? Doğru kişilerin ölümüyle öleyim, Sonum onlarınki gibi olsun!»
11. Balak Balama, «Bana ne yaptın?» dedi, «Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni getirdim. Oysa sen onları kutsadın!»
12. Balam, «Ben ancak RABbin söylememi istediği şeyleri söylemeliyim» diye yanıtladı.
13. Bunun üzerine Balak, «Ne olur, benimle gel» dedi, «Onları görebileceğin başka bir yere gidelim. Onların hepsini görmeyeceksin, bir kesimini göreceksin. Oradan onlara benim için lanet oku.»
14. Böylece Balak Balamı Pisga Dağındaki Gözcüler Yaylasına götürdü. Orada yedi sunak kurdu, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.
15. Balam Balaka, «Az ötede RABbe danışacağım, sen burada yakmalık sununun yanında bekle» dedi.
16. RAB Balama göründü, ne söylemesi gerektiğini bildirerek, «Balaka git, ona şu haberi ilet» dedi.
17. Böylece Balam Balakın yanına döndü, onun Moav önderleriyle birlikte yakmalık sunusunun yanında durduğunu gördü. Balak, «RAB ne dedi?» diye sordu.
18. Balam şu bildiriği iletti: «Ey Balak, uyan ve dinle; Ey Sippor oğlu, bana kulak ver.
19. Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmez mi?
20. Kutsamak için bana buyruk verildi; O kutsadı, ben değiştiremem.
21. Yakup soyunda suç bulunmadı, Ne de İsrailde kötülük. Tanrıları RAB aralarında, Aralarındaki kral olarak Adına sevinç çılgınlıkları atıyorlar.
22. Tanrı onları Mısırdan çıkardı, Onun yaban öküzü gibi gücü var.
23. Yakup soyuna yapılan büyü tutmaz; İsraille karşı falcılık etkili olmaz. Şimdi Yakup ve İsrail için, «Tanrı neler yaptı!» denecek.
24. İşte halk bir dişi aslan gibi uyanıyor. Avını yiyip bitirmedikçe, Öldürülenlerin kanını içmedikçe rahat etmeyen aslan gibi kalkıyor.»
25. Bunun üzerine Balak, «Onlara ne lanet oku, ne de onları kutsa!» dedi.
26. Balam, «RAB ne derse onu yapmalıyım dememiş miydin sana?» diye yanıtladı.
27. Sonra Balak Balama, «Ne olur, gel, seni başka bir yere götüreyim» dedi, «Olur ki, Tanrı oradan benim için onlara lanet okumana izin verir.»
28. Böylece Balamı çöle bakan Peor Dağının tepesine götürdü.
29. Balam, «Burada benim için yedi sunak kurup yedi boğayla yedi koç hazırla» dedi.
30. Balak onun dediğini yaptı, her sunağın üstünde birer boğayla koç sundu.

1. Balam, RABbin İsrail halkını kutsamaktan hoşnut olduğunu anlayınca, önceden yaptığı gibi gidip fala başvurmadı, yüzünü çöle çevirdi.
2. Baktı, İsrailin oymak oymak yerleştiğini gördü. Tanrının Ruhu onun üzerine inince,
3. şu bildiriği iletti: «Beor oğlu Balam,Gözü açılmış olan,
4. Tanrının sözlerini duyan,Her Şeye Gücü Yetenin görümlerini gören,Yere kapanan, Tanrının gözlerini açtığı kişi bildiriyor:
5. «Ey Yakup soyu, çadırların,Ey İsrail, konutların ne güzel!
6. Yayılıyorlar vadiler gibi,Irmak kıyısında bahçeler gibi,RABbin diktiği öd ağaçları gibi,Su kıyısındaki sedir ağaçları gibi.
7. Kovalarından sular akacak,Tohumları bol suyla sulanacak.Kralları Agaktan büyük olacak,Krallığı yüceltilecek.
8. Tanrı onları Mısırdan çıkardı,Onun yaban öküzü gibi gücü var.Düşmanı olan ulusları yiyip bitirecek,Kemiklerini parçalayacak,Oklarıyla onları deşecekler.
9. Aslan gibi, dişi aslan gibiYere çömelir, yatarlar,Kim onları uyandırmaya cesaret edebilir?Seni kutsayan kutsansın,Seni lanetleyen lanetlensin!»
10. Balama öfkelenen Balak ellerini birbirine vurarak, «Düşmanlarıma lanet okuyasın diye seni çağırdım» dedi, «Oysa üç kez onları kutsadın.
11. Haydi, hemen evine dön! Seni ödüllendireceğimi söylemiştim. Ama RAB seni ödül almaktan yoksun bıraktı.»
- 12-13. Balam şöyle karşılık verdi: «Bana gönderdiğin ulaklara, «Balak sarayını altınla, gümüşle doldurup bana verse bile, RABbin buyruğundan öte iyi kötü hiçbir şey yapamam. Ancak RAB ne derse onu söylerim» dememiş miydim?
14. İşte şimdi halkıma dönüyorum. Gel, bu halkın gelecekte halkına neler yapacağını sana bildireyim.»
15. Sonra Balam şu bildiriği iletti: «Beor oğlu Balam,Gözü açılmış olan,
16. Tanrının sözlerini duyan,Yüceler Yücesinin bilgisine kavuşan,Her Şeye Gücü Yetenin görümlerini gören,Yere kapanan, Tanrının gözlerini açtığı kişi bildiriyor:
17. «Onu görüyorum, ama şimdilik değil,Ona bakıyorum, ama yakından değil.Yakup soyundan bir yıldız çıkacak,İsrailden bir önder yükselecek.Moavlıların alınlarını,Şetoğullarının başlarını ezecek.
18. Düşmanı olan Edom ele geçirilecek,Evet, Seir alınacak,Ama İsrail güçlenecek.
19. Yakup soyundan gelen kişi önderlik edecek,Kentte sağ kalanları yok edecek.»
20. Balam Amaleklileri görünce şu bildiriği iletti: «Amalek halkı uluslar arasında birinciydi,Ama sonu yıkım olacak.»
21. Kenlileri görünce de şu bildiriği iletti: «Yaşadığınız yer güvenli,Yuvanız kayalarda kurulmuş;
22. Ama, ey Kenliler, Asurlular sizi tutsak edince,Yanıp yok olacaksınız.»
23. Balam bildirisini iletmeyi sürdürdü: «Ah, bunu yapan Tanrıysa,Kim sağ kalabilir?
24. Kittim kıyılarından gemiler gelecek,Asurla Everi dize getirecekler,Kendileri de yıkıma uğrayacak.»
25. Bundan sonra Balam kalkıp evine döndü, Balak da kendi yoluna gitti.

1. İsraililer Şittimde yaşarken, erkekleri Moavlı kadınlarla zina etmeye başladı.
2. Bu kadınlar kendi ilahlarına kurban sunarken İsrailileri de çağırdılar. İsrail halkı yiyeceklerden yedi ve onların ilahlarına taptı.
3. Böylece Baal-Peora bağlandılar. RAB bu yüzden onlara öfkeleni.
4. Musaya, «Bu halkın bütün önderlerini gündüz benim önümde öldür» dedi, «Öyle ki, İsrail halkına öfkem yatışsın.»
5. Bunun üzerine Musa İsrail yargıçlarına, «Her biriniz kendi adamlarınız arasında Baal-Peora bağlanmış olanları öldürün» dedi.
6. O sırada İsraili bir adam geldi, Musanın ve Buluşma Çadırının girişinde ağlayan İsrail topluluğunun gözü önünde kardeşine Midyanlı bir kadın getirdi.
7. Bunu gören Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas topluluktan ayrılıp eline bir mızrak aldı.
8. İsrailinin ardına düşerek çadıra girdi ve mızrağı ikisine birden sapladı. Mızrak hem İsrailinin, hem de Midyanlı kadının karnını delip geçti. Böylece İsraili yok eden hastalık dindi.
9. Hastalıktan ölenlerin sayısı 24 000 kişiydi.
10. RAB Musaya şöyle dedi:
11. «Kâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas İsrail halkına öfkemin dinmesine neden oldu. Çünkü o, aralarında benim adıma büyük kıskançlık duydu. Bu yüzden onları kıskançlıktan büsbütün yok etmedim.
12. Ona de ki, «Onunla bir esenlik antlaşması yapacağım.
13. Kendisi ve soyundan gelenler için kalıcı bir kâhinlik antlaşması olacak bu. Çünkü o Tanrısı için kıskançlık duydu ve İsrail halkının günahlarını bağışlattı.»
14. Midyanlı kadınla birlikte öldürülen İsraili, Şimonoğullarının bir aile başıydı ve adı Salu oğlu Zimriydi.
15. Öldürülen kadın ise Midyanlı bir aile başı olan Surun kızı Kozbiydi.
- 16-17. RAB Musaya, «Midyanlıları düşman say ve yok et» dedi,
18. «Çünkü Peor olayında ve bunun sonucunda ölümcül hastalık çıktığı gün öldürülen kızkardeşleri Midyanlı önderin kızı Kozbi olayında kurdukları tuzaklarla sizi aldatarak düşmanca davrandılar.»

- 1-2. Ölümcül hastalık son bulunca RAB, Musayla Kâhin Harun oğlu Elazara, «İsrail topluluğunun ailelerine göre sayımını yapın» dedi, «Savaşabilecek durumdaki yirmi ve daha yukarı yaştaki bütün erkekleri sayın.»
- 3-4. Bunun üzerine Musayla Kâhin Elazar, Şeria Irmağının yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında halka, «RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki erkekleri sayın» dediler. Mısırdan çıkan İsraililer şunlardı:
5. İsrailin ilk doğanı Rubenin soyundan gelen Rubenoğulları: Hanok soyundan Hanok boyu, Pallu soyundan Pallu boyu,
6. Hesron soyundan Hesron boyu, Karmi soyundan Karmi boyu.
7. Ruben boyları bunlardı, sayıları 43 730 kişiydi.
8. Pallunun oğlu Eliav,
9. Eliavın oğulları Nemuel, Datan ve Aviramdı. Bunlar topluluğun seçtiği, Musayla Haruna, dolayısıyla RABbe başkaldırarak Korahın yandaşlarına katılan Datanla Aviramdı.
10. Yer yarılp onları Korahla birlikte yutunca yok oldular. Ateş Korahın iki yüz elli yandaşını yakıp yok etti. Böylece başkalarına bir uyarı oldular.
11. Korahın oğulları ise ölmedi.
12. Boylarına göre Şimonoğulları şunlardı: Nemuel soyundan Nemuel boyu, Yamin soyundan Yamin boyu, Yakın soyundan Yakın boyu,
13. Zerah soyundan Zerah boyu, Şaul soyundan Şaul boyu.
14. Şimon boyları bunlardı, sayıları 22 200 kişiydi.
15. Boylarına göre Gadoğulları şunlardı: Sefon soyundan Sefon boyu, Hagi soyundan Hagi boyu, Şuni soyundan Şuni boyu,
16. Ozni soyundan Ozni boyu, Eri soyundan Eri boyu,
17. Arot soyundan Arot boyu, Areli soyundan Areli boyu.
18. Gad boyları bunlardı, sayıları 40 500 kişiydi.
19. Yahudanın iki oğlu Erle Onan Kenan ülkesinde ölmüşlerdi.
20. Boylarına göre Yahudaoğulları şunlardı: Şela soyundan Şela boyu, Peres soyundan Peres boyu, Zerah soyundan Zerah boyu.
21. Peres soyundan gelenler şunlardı: Hesron soyundan Hesron boyu, Hamul soyundan Hamul boyu.
22. Yahuda boyları bunlardı, sayıları 76 500 kişiydi.
23. Boylarına göre İssakaroğulları şunlardı: Tola soyundan Tola boyu, Puvva soyundan Puvva boyu,
24. Yaşuv soyundan Yaşuv boyu, Şimron soyundan Şimron boyu.
25. İssakar boyları bunlardı, sayıları 64 300 kişiydi.
26. Boylarına göre Zevulunoğulları şunlardı: Seret soyundan Seret boyu, Elon soyundan Elon boyu, Yahleel soyundan Yahleel boyu.
27. Zevulun boyları bunlardı, sayıları 60 500 kişiydi.
28. Boylarına göre Yusufun oğulları: Manaşşe ve Efrayim.
29. Manaşşe soyundan gelenler: Makir soyundan Makir boyu -Makir Gilatın babasıydı- Gilat soyundan Gilat boyu.
30. Gilat soyundan gelenler şunlardı: İezer soyundan İezer boyu, Helek soyundan Helek boyu,
31. Asriel soyundan Asriel boyu, Şekem soyundan Şekem boyu,
32. Şemida soyundan Şemida boyu, Hefer soyundan Hefer boyu.
33. Hefer oğlu Selofhatın oğulları olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsa adında kızları vardı.
34. Manaşşe boyları bunlardı, sayıları 52 700 kişiydi.
35. Boylarına göre Efrayim soyundan gelenler şunlardı: Şutelah soyundan Şutelah boyu, Beker soyundan Beker boyu, Tahan soyundan Tahan boyu.
36. Şutelah soyundan gelenler şunlardı: Eran soyundan Eran boyu.
37. Efrayim boyları bunlardı, sayıları 32 500 kişiydi. Boylarına göre Yusufun soyundan gelenler

bunlardı.

38. Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler: Bala soyundan Bala boyu, Aşbel soyundan Aşbel boyu, Ahiram soyundan Ahiram boyu,
39. Şufam soyundan Şufam boyu, Hufam soyundan Hufam boyu.
40. Balanın oğulları Ardla Naamandı. Ard soyundan Ard boyu, Naaman soyundan Naaman boyu.
41. Boylarına göre Benyamin soyundan gelenler bunlardı, sayıları 45 600 kişiydi.
42. Boylarına göre Dan soyundan gelenler şunlardı: Şuham soyundan Şuham boyu. Dan boyu buydu.
43. Hepsi Şuham boyundandı, sayıları 64 400 kişiydi.
44. Boylarına göre Aşer soyundan gelenler: Yimna soyundan Yimna boyu, Yişvi soyundan Yişvi boyu, Beria soyundan Beria boyu.
45. Beria soyundan gelenler: Hever soyundan Hever boyu, Malkiel soyundan Malkiel boyu.
46. Aşerin Serah adında bir kızı vardı.
47. Aşer boyları bunlardı, sayıları 53 400 kişiydi.
48. Boylarına göre Naftali soyundan gelenler: Yahseel soyundan Yahseel boyu, Guni soyundan Guni boyu,
49. Yaser soyundan Yaser boyu, Şillem soyundan Şillem boyu.
50. Boylarına göre Naftali boyları bunlardı, sayıları 45 400 kişiydi.
51. Sayılan İsraililerin toplamı 601 730 erkekti.
52. RAB Musaya şöyle dedi:
53. «Adlarının sayısına göre ülke bunlara pay olarak bölüştürülecek.
54. Sayıca çok olana büyük, sayıca az olana küçük pay vereceksin. Her oymağa kişi sayısına göre pay verilecek.
55. Ancak ülke kura ile dağıtılacak. Herkesin payı, ata oymağının adına göre olacak.
56. Küçük, büyük her oymağın payı kurayla dağıtılacak.»
57. Boylarına göre sayılan Levililer şunlardı: Gerşon soyundan Gerşon boyu, Kehat soyundan Kehat boyu, Merari soyundan Merari boyu.
58. Şunlar da Levili boylardı: Livni boyu, Hevron boyu, Mahli boyu, Muşi boyu, Korah boyu. Kehat Amramın babasıydı.
59. Amramın karısı Mısırdan doğan, Levi soyundan gelme Yokevetti. Amrama Harunu, Musayı ve kızkardeşleri Miryamı doğurdu.
60. Harun Nadav, Avihi, Elazar ve İtamarın babasıydı.
61. Nadavla Avihi RABbin önünde kurallara aykırı bir ateş sunarken öldüler.
62. Levililerden sayılan bir aylık ve daha yukarı yaştaki bütün erkekler 23 000 kişiydi. Bunlar öbür İsraililerle birlikte sayılmadılar. Çünkü öbür İsraililer arasında onlara pay verilmemişti.
63. Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında Musayla Kâhin Elazarın saydıkları İsraililer bunlardı.
64. Ancak, bu sayılanların arasında Musayla Kâhin Harunun Sina Çölünde saymış olduğu İsraililerden kimse yoktu.
65. Çünkü RAB o dönemde sayımı yapılan İsraililer'in kesinlikle çölde öleceğini söylemişti. Onlardan Yefunne oğlu Kalev'le Nun oğlu Yeşu'dan başka kimse sağ kalmamıştı.

- 1-2. Yusuf oğlu Manaşşenin boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilat oğlu Hefer oğlu Selofhatın Mahla, Noa, Hogla, Milka, Tirsâ adındaki kızları, Buluşma Çadırının girişinde Musanın, Kâhin Elazarın, önderlerin ve bütün topluluğun önüne gelip şöyle dediler:
3. «Babamız çölde öldü. RABbe başkaldıran Korahın yandaşları arasında değildi. İşlemiş olduğu günahıtan ötürü öldü. Oğulları olmadı.
4. Erkek çocuğu olmadı diye babamızın adı kendi boyu arasından neden yok olsun? Babamızın kardeşleri arasında bize de mülk verin.»
5. Musa onların davasını RABbe götürdü.
7. «Selofhatın kızları doğru söylüyor. Onlara amcalarıyla birlikte miras olarak mülk verecek, babalarının mirasını onlara aktaracaksın.
8. «İsraililere de ki, «Bir adam erkek çocuğu olmadan ölürse, mirasını kızına vereceksiniz.
9. Kızı yoksa mirasını kardeşlerine,
10. kardeşleri yoksa amcalarına vereceksiniz.
11. Amcaları da yoksa, mirasını bağlı olduğu boyda kendisine en yakın akrabasına vereceksiniz. Yakını mirası mülk edinsin. Musaya verdiğim buyruk uyarınca, İsraililer için kesin bir kural olacak bu.»
12. Bundan sonra RAB Musaya, «Haavarim dağlık bölgesine çık, İsraililere vereceğim ülkeye bak» dedi,
13. «Ülkeyi gördükten sonra, ağabeyin Harun gibi sen de ölüp atalarına kavuşacaksın.
14. Çünkü ikiniz de Zin Çölünde buyruğuma karşı çıktınız. Topluluk sularda bana başkaldırdığında, onların önünde kutsallığımı önemsemediniz.» -Bunlar Zin Çölündeki Kadeşte Meriva sularıdır.-
- 15-16. Musa, «Bütün insan ruhlarının Tanrısı RAB bu topluluğa bir önder atasın» diye karşılık verdi,
17. «O kişi topluluğun önünde yürüsün ve topluluğu yönetsin. Öyle ki, RABbin topluluğu çobansız koyunlar gibi kalmasin.»
18. Bunun üzerine RAB, «Kendisinde RABbin Ruhu bulunan Nun oğlu Yeşuyu yanına al, üzerine elini koy» dedi,
19. «Onu Kâhin Elazarla bütün topluluğun önüne çıkar ve hepsinin önünde görevlendir.
20. Bütün İsrail topluluğu sözünü dinlesin diye ona yetkinden ver.
21. Kâhin Elazarın önüne çıkacak; kâhin, Yeşu için Urim aracılığıyla RABbe danışacak. Bu yöntemle Elazar Yeşuyu ve bütün halkı yönlendirecek.»
22. Musa RABbin kendisine buyurduğu gibi yaptı. Yeşuyu Kâhin Elazarın ve bütün topluluğun önüne götürdü.
23. RAB'bin buyruğu uyarınca ellerini üzerine koyarak onu görevlendirdi.

2. «İsraillilere buyur ve de ki, «Bana sunacağınız sunuyu -yakılan sunu ve beni hoşnut eden koku olarak sunacağınız yiyeceği- belirlenen zamanda sunmaya dikkat edeceksiniz.»
3. Onlara de ki, «RABbe sunacağınız yakılan sunu şudur: Günlük yakmalık sunu olarak her gün bir yaşında kusursuz iki erkek kuzu sunacaksınız.
4. Kuzunun birini sabah, öbürünü akşamüstü sunun.
5. Kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak dörtte bir hin sıkma zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız.
6. Günlük yakmalık sunu, Sina Dağında başlatılan, RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan sunudur.
7. Kuzuyla birlikte dökmelik sunu olarak dörtte bir hin içki sunacaksınız. Dökmelik sunuyu RAB için kutsal yerde dökeceksiniz.
8. Öbür kuzuyu akşamüstü, yakılan sunu ve RABbi hoşnut eden koku olarak, sabahki gibi tahıl sunusu ve dökmelik sunuyla birlikte bana sunacaksınız.» 21,28-29 ayetlerinde de geçer.
9. «Şabat Günü bir yaşında kusursuz iki erkek kuzuyla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un ve onun dökmelik sunusunu sunacaksınız.
10. Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, her Şabat Günü sunulan yakmalık sunu budur.» 21,28-29 ayetlerinde de geçer.
11. «Her ayın ilk günü, RABbe yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında kusursuz yedi erkek kuzu sunacaksınız.
12. Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa ince un; koçla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda iki efa ince un;
13. her kuzuyla da tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda bir efa ince un sunacaksınız. Bu, RABbi hoşnut eden koku, yakılan sunu ve yakmalık sunu olacaktır.
14. Her boğayla dökmelik sunu olarak yarım hin, koçla üçte bir hin, her kuzuyla dörtte bir hin şarap sunacaksınız. Yıl boyunca her Yeni Ayda yapılacak yakmalık sunu budur.
15. Günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusu dışında, RABbe günah sunusu olarak bir teke sunulacak.» ayetlerinde de geçer.
16. «RABbin Fısıh kurbanı birinci ayın on dördüncü günü kesilmelidir.
17. On beşinci gün bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz.
18. İlk gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
19. RAB için yakılan sunu, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.
- 2-021. Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla onda iki efa, her kuzuyla onda bir efa ince un sunacaksınız;
22. günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız.
23. Her sabah sunacağınız günlük yakmalık sunuya ek olarak bunları da sunacaksınız.
24. Böylece her gün RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan yiyecek sunusunu yedi gün sunacaksınız. Bunu günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunusuna ek olarak sunacaksınız.
25. Yedinci gün kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.»
26. «İlk ürünleri kutlama günü, Haftalar Bayramında RABbe yeni tahıl sunusu sunduğunuzda kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
27. RABbi hoşnut eden koku, yakmalık sunu olarak iki boğa, bir koç ve bir yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.
- 28-29. Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız;
30. günahlarınızı bağışlatmak için de bir teke sunacaksınız.
31. Günlük yakmalık sunuyla tahıl sunusuna ek olarak bunları dökmelik sunuyla birlikte sunacaksınız. Sunacağınız hayvanlar kusursuz olmalı.»

1. «Yedinci ayın birinci günü kutsal toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. O gün sizin için boru çalma günü olacak.
- 3-4. Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efafö ince un sunacaksınız.
5. Günahlarınızı bağışlatmak için de günah sunusu olarak bir teke sunacaksınız.
6. Kurala göre sunacağınız aylık ve günlük yakmalık sunuyla dökmelik sunulara, tahıl sunularına ek olarak bunları sunacaksınız. Bunlar RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan sunulardır.» ayetlerinde de geçer. ayetlerinde de geçer. ayetlerinde de geçer.
7. «Yedinci ayın onuncu günü kutsal bir toplantı düzenleyeceksiniz. O gün isteklerinizi denetleyecek, hiç iş yapmayacaksınız.
9. Boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, koçla birlikte onda iki efa,
10. her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.
11. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Günahlarınızı bağışlatmak için sunulan günah sunusu, günlük yakmalık sunuyla dökmelik ve tahıl sunularına ek olarak bunları da sunacaksınız.»
12. «Yedinci ayın on beşinci günü kutsal bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız. Bu bayramı RABbin onuruna yedi gün kutlayacaksınız.
13. RABbi hoşnut eden koku olarak yakılan sunu, yakmalık sunu olarak on üç boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız. Bu hayvanlar kusursuz olmalı.
- 14-15. Her boğayla birlikte tahıl sunusu olarak zeytinyağıyla yoğrulmuş onda üç efa, her koçla birlikte onda iki efa, her kuzuyla da onda bir efa ince un sunacaksınız.
16. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
17. «İkinci gün kusursuz on iki boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
18. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
19. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
20. «Üçüncü gün kusursuz on bir boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
21. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
22. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
23. «Dördüncü gün kusursuz on boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
24. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
25. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
26. «Beşinci gün kusursuz dokuz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
27. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
28. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
29. «Altıncı gün kusursuz sekiz boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
30. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
31. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
32. «Yedinci gün kusursuz yedi boğa, iki koç ve bir yaşında on dört erkek kuzu sunacaksınız.
33. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.
34. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.
35. «Sekizinci gün bir toplantı düzenleyecek, gündelik işlerinizi yapmayacaksınız.
36. Yakmalık sunu, yakılan sunu, RABbi hoşnut eden koku olarak kusursuz bir boğa, bir koç ve bir

yaşında yedi erkek kuzu sunacaksınız.

37. Boğa, koç ve kuzularla sayısına göre istenilen tahıl sunularını ve dökmelik sunuları sunacaksınız.

38. Günah sunusu için bir teke sunacaksınız. Bu sunular günlük yakmalık sunuyla tahıl sunularına ve dökmelik sunulara ek olacak.

39. «Adadığınız adaklar ve gönülden verdiğiniz sunuların yanısıra, bayramlarınızda RABbe yakmalık, tahıl, dökmelik ve esenlik sunularınız olarak bunları sunun.»

40. Musa RAB'bin kendisine buyurduğu her şeyi İsrailîler'e anlattı.

1. Musa İsrailin oymak önderlerine şöyle dedi: «RAB şöyle buyurdu:
2. «Eğer bir adam RABbe adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa, verdiği sözü bozmayacak, ağzından her çıkanı yerine getirecek.
3. «Genç bir kadın babasının evindeyken RABbe adak adar ya da kendini yükümlülük altına sokarsa,
4. babası da onun RABbe adadığı adağı ve kendini yükümlülük altına soktuğunu duyar, ona karşı çıkmazsa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak.
5. Ama babası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak; RAB onu bağışlayacak, çünkü babası ona engel olmuştur.
6. «Eğer kadın adak adadıktan ya da düşünmeden kendini yükümlülük altına soktukten sonra evlenirse,
7. kocası da bunu duyar ve aynı gün ona karşı çıkmazsa, adadığı adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılacak.
8. Ama kocası bunu duyduğu gün engel olur, kadının adadığı adağı ya da düşünmeden kendini altına soktuğu yükümlülüğü geçerli saymazsa, RAB kadını bağışlayacaktır.
9. «Dul ya da boşanmış bir kadının adadığı adak, kendini yükümlülük altına soktuğu her şey geçerli sayılacak.
10. «Eğer bir kadın evliyken bir adak adar ya da ant içerek kendini yükümlülük altına sokarsa,
11. kocası da bunu duyar, karşı çıkmaz, ona engel olmazsa, kadının adadığı bütün adaklar ya da kendini altına soktuğu her yükümlülük geçerli sayılacak.
12. Ama kocası bunları duyduğu gün engel olursa, kadının adadığı bütün adaklar ve kendini altına soktuğu yükümlülük geçerli sayılmayacak. Kocası geçersiz kılmıştır, RAB kadını bağışlayacak.
13. Kocası, kadının kendi isteklerini denetlemesi için adadığı adağı ya da ant içerek kendini altına soktuğu yükümlülüğü onaylayabilir ya da geçersiz kılabilir.
14. Eğer kocası bir gün içinde bu konuda ona karşı çıkmazsa, bütün adaklarını ya da yükümlülüklerini onaylamış olur. Onları duyduğu gün kadına karşı çıkmamakla onaylamış sayılır.
15. Eğer onları duyduktan bir süre sonra engel olursa, kadının suçundan kocası sorumlu olacaktır.»
16. Erkekle karısı, babayla evinde yaşayan genç kızı arasındaki ilişki konusunda RAB'bin Musa'ya buyurduğu kurallar bunlardır.

- 1-2. RAB Musaya, «Midyanlılardan İsraililerin öcünü al; sonra ölüp atalarına kavuşacaksın» dedi.
3. Bunun üzerine Musa halka, «Midyanlılara karşı savaşmak ve onlardan RABbin öcünü almak üzere aranızdan adamlar silahlandırın» dedi,
4. «Savaşa İsrailin her oymağından bin kişi gönderin.»
5. Böylece İsrailin her oymağından biner kişi olmak üzere 12 000 kişi seçilip savaşa hazırlandı.
6. Musa onları -her oymaktan biner kişiyi- ve Kâhin Elazar oğlu Pinehası savaşa gönderdi. Pinehas yanına kutsal yere ait bazı eşyaları ve çağrı borazanlarını aldı.
8. Öldürdükleri arasında beş Midyan kralı -Evi, Rekem, Sur, Hur ve Reva- da vardı. Beor oğlu Balamı da kılıçla öldürdüler.
9. Midyanlı kadınlarla çocuklarını tutsak alıp bütün hayvanlarını, sürülerini, mallarını yağmaladılar.
10. Midyanlıların yaşadığı bütün kentleri, obaları ateşe verdiler.
11. İnsanları, hayvanları, yağmalanmış bütün malları yanlarına aldılar.
12. Tutsaklarla yağmalanmış malları Şeria Irmağının yanında, Eriha karşısında, Moav ovalarındaki ordugahta konaklayan Musayla Kâhin Elazara ve İsrail topluluğuna getirdiler.
13. Musa, Kâhin Elazar ve topluluğun önderleri onları karşılamak için ordugahın dışına çıktılar.
14. Musa savaştan dönen ordu komutanlarına -binbaşılara, yüzbaşılara- öfkeleni.
15. Onlara, «Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?» diye çıkıştı,
16. «Bu kadınlar Balamın verdiği öğüde uyarak Peor olayında İsraililerin RABbe ihanet etmesine neden oldular. Bu yüzden RABbin topluluğu arasında ölümcül hastalık başgösterdi.
17. Şimdi bütün erkek çocukları ve erkeklerle yatmış kadınları öldürün.
18. Yalnız erkeklerle yatmamış genç kızları kendiniz için sağ bırakın.
19. «Aranızda birini öldüren ya da öldürülen birine dokunan herkes yedi gün ordugahın dışında kalsın. Üçüncü ve yedinci gün kendinizi de tutsaklarınızı da gınahtan arındıracaksınız.
20. Her giysiyi, deriden, keçi kılından, tahtadan yapılmış her nesneyi arındıracaksınız.»
21. Bundan sonra Kâhin Elazar, savaştan dönen askerlere, «RABbin Musaya buyurduğu yasanın kuralı şudur» dedi,
- 22-23. «Altını, gümüşü, tuncu, demiri, kalayı, kurşunu -ateşe dayanıklı her nesneyi- ateşten geçireceksiniz; ancak bundan sonra temiz sayılacak. Ayrıca temizlenme suyuyla da arındıracaksınız. Ateşe dayanıklı olmayan nesneleri sudan geçireceksiniz.
24. Yedinci gün giysilerinizi yıkayın. Böylece temiz sayılacaksınız. Sonra ordugaha girebilirsiniz.»
25. RAB Musaya şöyle dedi:
26. «Sen, Kâhin Elazar ve topluluğun aile başları ele geçirilen insanlarla hayvanları sayacaksınız.
27. Ele geçirilenleri savaşa katılan askerlerle topluluğun geri kalanı arasında paylaştıracaksınız.
28. Savaşa katılan askerlere düşen paydan -insan, sığır, eşek, davardan- vergi olarak RABbe beş yüzde bir pay ayıracaksın.
29. Bu vergiyi askerlere düşen yarı paydan alacak, RABbe armağan olarak Kâhin Elazara vereceksin.
30. Öbür İsraililere düşen yarıdan, gerek insanlardan, gerek hayvanlardan -sığır, eşek, davardan- ellide birini alıp RABbin Konutunun hizmetinden sorumlu olan Levililere vereceksin.»
31. Musayla Kâhin Elazar RABbin Musaya buyurduğu gibi yaptılar.
32. Savaşa katılan askerlerin ele geçirdiklerinden kalanlar şunlardı: 675 000 davar,
72. 000 sığır,
61. 000 eşek,
35. erkeklerle yatmamış 32 000 kız.
36. Savaşa katılan askerlere düşen yarı pay da şuydu: 337 500 davar,
37. bunlardan RABbe vergi olarak 675 davar verildi;
36. 000 sığır, bunlardan RABbe vergi olarak 72 sığır verildi;
30. 500 eşek, bunlardan RABbe vergi olarak 61 eşek verildi;
16. 000 kişi, bunlardan RABbe vergi olarak 32 kişi verildi.
41. Musa, RABbin kendisine buyurduğu gibi, RABbe ayrılan vergiyi Kâhin Elazara verdi.

42. Musanın savaşı katılan askerlerden alıp İsraililere ayırdığı yarı pay şuydu:
43. Topluluğa düşen yarı pay 337 500 davar,
36. 000 sığır,
30. 500 eşek,
16. 000 kişi.
47. Musa, RABbin kendisine buyurduğu gibi, İsraililere düşen yarı paydan her elli kişiden ve hayvandan birini alıp RABbin Konutunun hizmetinden sorumlu olan Levililere verdi.
48. Ordu komutanları -binbaşılar ve yüzbaşılar- Musaya gidip,
49. «Efendimiz, yönetimimiz altındaki askerleri saydık, eksik yok» dediler,
50. «İşte, ele geçirdiğimiz altın eşyaları -pazıbentleri, bilezikleri, yüzükleri, küpeleri, kolyeleri- getirdik. Günahlarımızı bağışlatmak için bunları RABbe sunuyoruz.»
51. Musayla Kâhin Elazar altını, her tür işlenmiş altın eşyayı onlardan aldılar.
52. Binbaşı ve yüzbaşılardan alıp RABbe armağan olarak sundukları altının toplam ağırlığı 16 750 şekeldi.
53. Savaşı katılan her asker kendine yağmalanmış maldan almıştı.
54. Musa'yla Kâhin Elazar binbaşı ve yüzbaşılardan aldıkları altını İsraililer için RAB'bin önünde bir anımsatma sunusu olarak Buluşma Çadırı'na getirdiler.

1. Çok sayıda hayvanı olan Rubenlilerle Gadlılar Yazer ve Gilat topraklarının hayvanlar için uygun bir yer olduğunu gördüler.
- 2-4. Musayla Kâhin Elazara ve topluluğun önderlerine giderek, «RABbin yardımıyla İsrail halkının ele geçirdiği Atarot, Divon, Yazer, Nimra, Heşbon, Elale, Sevam, Nevo, Beon kentlerini içeren bölge hayvanlar için uygun bir yer» dediler, «Kullarınızın da hayvanları var.
5. Bizden hoşnut kaldıysanız, bu ülkeyi mülk olarak bize verin ki, Şeria Irmağının karşı yakasına geçmek zorunda kalmayalım.»
6. Musa, «İsrailli kardeşleriniz savaşa giderken siz burada mı kalacaksınız?» diye karşılık verdi,
7. «RABbin kendilerine vereceği ülkeye giden İsraillilerin neden cesaretini kırıyorsunuz?
8. Ülkeyi araştırınlar diye Kadeş-Barneadan gönderdiğim babalarınız da aynı şeyi yaptılar.
9. Eşkol Vadisine kadar gidip ülkeyi gördükten sonra, RABbin kendilerine vereceği ülkeye gitmemeleri için İsraillilerin gözünü korkuttular.
10. O gün RAB öfkelenerek şöyle ant içti:
11. «Madem bütün yürekleriyle ardımca yürümediler, Mısırdan çıkanlardan yirmi ve daha yukarı yaştakilerin hiçbiri İbrahime, İshaka, Yakupa ant içerek söz verdiğim ülkeyi görmeyecek.
12. Kenaz soyundan Yefunne oğlu Kalevle Nun oğlu Yeşudan başkası orayı görmeyecek. Çünkü onlar bütün yürekleriyle ardımca yürüdüler.»
13. İsraillilere öfkelenen RAB, gözünde kötülük yapan o kuşak büsbütün yok oluncaya dek kırk yıl onları çölde dolaştırdı.
14. «İşte, ey günahkârlar soyu, babalarınızın yerine siz geçtiniz ve RABbin İsraille daha çok öfkelenmesine neden oluyorsunuz.
15. Eğer Onun ardınca yürümekten vazgeçerseniz, bütün bu halkı yine çölde bırakacak; siz de bu halkın yok olmasına neden olacaksınız.»
16. Gadlılarla Rubenliler Musaya yaklaşıp, «Burada hayvanlarımız için ağıllar yapmamıza, çocuklarımız için yeniden kentler kurmamıza izin ver» dediler,
17. «Kendimiz de hemen silahlanıp İsraillileri kendilerinin olacak ülkeye götürünceye dek onlara öncülük edeceğiz. Ülke halkı yüzünden çocuklarımız surlu kentlerde yaşayacak.
18. Her İsrailli mülküne kavuşmadan evlerimize dönmeyeceğiz.
19. Şeria Irmağının karşı yakasında onlarla birlikte mülk almayacağız, çünkü bizim payımız Şeria Irmağının doğu yakasına düştü.»
20. Musa şöyle yanıtladı: «Bu söylediklerinizi yapar, RABbin önünde savaşa gitmek üzere silahlanıp
21. RAB düşmanlarını kovuncaya dek hepiniz Onun önünde Şeria Irmağının karşı yakasına silahlı olarak geçerseniz,
22. ülke ele geçirildiğinde dönebilir, RABbe ve İsraille karşı yükümlülüğünüzden özgür olursunuz. RABbin önünde bu topraklar sizin olacaktır.
23. «Ama söylediklerinizi yapmazsanız, RABbe karşı günah işlemiş olursunuz; günahınızın cezasını çekeceğinizi bilmelisiniz.
24. Çocuklarınız için yeniden kentler kurun, davarlarınız için ağıllar yapın. Yeter ki, verdiğiniz sözü yerine getirin.»
25. Gadlılarla Rubenliler, «Efendimiz, bize buyurduğun gibi yapacağız» diye yanıtladılar,
26. «Çoluk çocuğumuz, sığırlarımızla öbür hayvanlarımız burada, Gilat kentlerinde kalacak.
27. Ama buyurduğun gibi, silahlanmış olan herkes RABbin önünde savaşmak üzere karşı yakaya geçecek.»
28. Musa Gadlılarla Rubenliler hakkında Kâhin Elazara, Nun oğlu Yeşuya ve İsrail oymaklarının aile başlarına buyruk verdi.
29. Şöyle dedi: «Gadlılarla Rubenlilerden silahlanmış olan herkes RABbin önünde sizinle birlikte Şeria Irmağının karşı yakasına geçerse, ülkeyi de ele geçirirseniz, Gilat bölgesini miras olarak onlara vereceksiniz.
30. Ama silahlanmış olarak sizinle ırmağın karşı yakasına geçmezlerse, Kenan ülkesinde sizinle

miras alacaklar.>>

31. Gadlılarla Rubenliler, <<RABbin bize buyurduğunu yapacağız>> dediler,

32. <<Silahlanmış olarak RABbin önünde Kenan ülkesine gideceğiz. Ama alacağımız mülk Şeria Irmağının doğu yakasında olacak.>>

33. Böylece Musa Gadlılarla Rubenlilere ve Yusuf oğlu Manaşşe oymağının yarısına Amorluların Kralı Sihonun ülkesiyle Başan Kralı Ogun ülkesini ve çevrelerindeki topraklarla kentleri verdi.

34-36. Gadlılar surlu Divon, Atarot, Aroer, Atrot-Şofan, Yazer, Yogboha, Beytnimra ve Beytharan kentlerini yeniden kurdular, davarları için ağıllar yaptılar.

37-38. Rubenliler Heşbon, Elale, Kiryatayim, Nevo, Baal-Meon -bu son iki ad değiştirildi- ve Sivma kentlerini yeniden kurdular. Kurdukları kentlere yeni adlar verdiler.

39. Manaşşe oğlu Makirin soyundan gelenler gidip Gilatı ele geçirerek, orada yaşayan Amorluları kovdular.

40. Böylece Musa Gilatı Manaşşe oğlu Makirin soyundan gelenlere verdi; onlar da oraya yerleştiler.

41. Manaşşe soyundan Yair gidip Amorluların yerleşim birimlerini ele geçirdi ve bunlara Havvot-Yair adını verdi.

42. Novah da Kenat'la çevresindeki köyleri ele geçirerek oraya kendi adını verdi. gelir.

1. Musayla Harun önderliğinde birlikler halinde Mısırdan çıkan İsraililer sırasıyla aşağıdaki yolculukları yaptılar.
2. Musa RABbin buyruğu uyarınca sırasıyla yapılan yolculukları kayda geçirdi. Yapılan yolculuklar şunlardır:
3. İsraililer Fısıh kurbanının ertesi günü -birinci ayın on beşinci günü- Mısırlıların gözü önünde zafer havası içinde Ramsesten yola çıktılar.
4. O sırada Mısırlılar RABbin yok ettiği ilk doğan çocuklarını gömüyorlardı; RAB onların ilahlarını yargılamıştı.
5. İsraililer Ramsesten yola çıkıp Sukkotta konakladılar.
6. Sukkottan ayrılıp çöl kenarındaki Etamda konakladılar.
7. Etamdan ayrılıp Baal-Sefonun doğusundaki Pi-Hahirota döndüler, Migdol yakınlarında konakladılar.
8. Pi-Hahirottan ayrılıp denizden çöle geçtiler. Etam Çölünde üç gün yürüdükten sonra Marada konakladılar.
9. Maradan ayrılıp on iki su kaynağı ve yetmiş hurma ağacı olan Elime giderek orada konakladılar.
10. Elimden ayrılıp Kızıldeniz kıyısında konakladılar.
11. Kızıldenizden ayrılıp Sin Çölünde konakladılar.
12. Sin Çölünden ayrılıp Dofkada konakladılar.
13. Dofkadan ayrılıp Aluşta konakladılar.
14. Aluştan ayrılıp Refidimde konakladılar. Orada halk için içecek su yoktu.
15. Refidimden ayrılıp Sina Çölünde konakladılar.
16. Sina Çölünden ayrılıp Kivrot-Hattaavada konakladılar.
17. Kivrot-Hattaavadan ayrılıp Haserotta konakladılar.
18. Haserottan ayrılıp Ritmada konakladılar.
19. Ritmadan ayrılıp Rimmon-Pereste konakladılar.
20. Rimmon-Peresten ayrılıp Livnada konakladılar.
21. Livnadan ayrılıp Rissada konakladılar.
22. Rissadan ayrılıp Kehelatada konakladılar.
23. Kehelatadan ayrılıp Şefer Dağında konakladılar.
24. Şefer Dağından ayrılıp Haradada konakladılar.
25. Haradadan ayrılıp Makhelotta konakladılar.
26. Makhelottan ayrılıp Tahatta konakladılar.
27. Tahattan ayrılıp Terahta konakladılar.
28. Terahtan ayrılıp Mitkada konakladılar.
29. Mitkadan ayrılıp Haşmonada konakladılar.
30. Haşmonadan ayrılıp Moserotta konakladılar.
31. Moserottan ayrılıp Bene-Yaakanda konakladılar.
32. Bene-Yaakandan ayrılıp Hor-Hagidgatta konakladılar.
33. Hor-Hagidgattan ayrılıp Yotvatada konakladılar.
34. Yotvatadan ayrılıp Avronada konakladılar.
35. Avronadan ayrılıp Esyon-Geverde konakladılar.
36. Esyon-Geverden ayrılıp Zin Çölünde -Kadeşte- konakladılar.
37. Kadeşten ayrılıp Edom sınırındaki Hor Dağında konakladılar.
38. Kâhin Harun RABbin buyruğu uyarınca Hor Dağına çıktı. İsraililerin Mısırdan çıkışlarının kırkuncu yılı, beşinci ayın birinci günü orada öldü.
39. Hor Dağında öldüğünde Harun 123 yaşındaydı.
40. Kenan ülkesinin Negev bölgesinde yaşayan Kenanlı Arat Kralı İsraililerin geldiğini duydu.
41. İsraililer Hor Dağından ayrılıp Salmonada konakladılar.
42. Salmonadan ayrılıp Punonda konakladılar.

43. Punondan ayrılıp Ovotta konakladılar.
44. Ovottan ayrılıp Moav sınırındaki İye-Haavarimde konakladılar.
45. İyimden ayrılıp Divon-Gadda konakladılar.
46. Divon-Gaddan ayrılıp Almon-Divlataymada konakladılar.
47. Almon-Divlataymadan ayrılıp Nevo yakınlarındaki Haavarim dağlık bölgesinde konakladılar.
48. Haavarim dağlık bölgesinden ayrılıp Şeria Irmağı yanında, Eriha karşısındaki Moav ovalarında konakladılar.
49. Şeria Irmağı boyunca Beythayeşimottan Avel-Haşşittime kadar Moav ovalarında konakladılar.
50. Orada, Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında RAB Musaya şöyle dedi:
51. ‹‹İsraillilere de ki, ‹Şeria Irmağından Kenan ülkesine geçince,
52. ülkede yaşayan bütün halkı kovacaksınız. Oyma ve dökme putlarını yok edecek, tapınma yerlerini yıkacaksınız.
53. Ülkeyi yurt edinecek, oraya yerleşeceksiniz; çünkü mülk edinesiniz diye orayı size verdim.
54. Ülkeyi boylarınız arasında kurayla paylaşacaksınız. Büyük boya büyük pay, küçük boya küçük pay vereceksiniz. Kurada kime ne çıkarsa, orası onun olacak. Dağıtımı atalarınızın oymaklarına göre yapacaksınız.
55. ‹‹Ama ülkede yaşayanları kovmazsanız, orada bıraktığınız halk gözlerinizde kanca, böğürlerinizde diken olacak. Yaşayacağınız ülkede size sıkıntı verecekler.
56. Ben de onlara yapmayı tasarladığımı size yapacağım.››

2. «İsraillilere de ki, «Mülk olarak size düşecek Kenan ülkesine girince, sınırlarınız şöyle olacak:
3. «Güney sınırınız Zin Çölünden Edom sınırı boyunca uzanacak. Doğuda, güney sınırınız Lut Gölünün ucundan başlayacak,
4. Akrep Geçidinin güneyinden Zine geçip Kadeş-Barneanın güneyine dek uzanacak. Oradan Hasar-Addara ve Asmona,
5. oradan da Mısır Vadisine uzanarak Akdenizde son bulacak.
6. «Batı sınırınız Akdeniz ve kıyısı olacak. Batıda sınırınız bu olacak.
7. «Kuzey sınırınız Akdenizden Hor Dağına dek uzanacak.
8. Hor Dağından Levo-Hamata, oradan Sedata,
9. Zifrona doğru uzanarak Hasar-Enanda son bulacak. Kuzeyde sınırınız bu olacak.
10. «Doğu sınırınız Hasar-Enandan Şefama dek uzanacak.
11. Sınırınız Şefamdan Ayinin doğusundaki Rivlaya dek inecek. Oradan Kinneret Gölünün doğu kıyısındaki yamaçlara dek uzanacak.
12. Oradan Şeria Irmağı boyunca uzanacak ve Lut Gölünde son bulacak. «Her yandan ülkenizin sınırları bu olacaktır.»»
13. Musa İsraillilere, «Miras olarak kurayla paylaşacağınız ülke budur» dedi, «RABbin buyruğu uyarınca ülke dokuz oymakla bir yarım oymak arasında paylaşılacak.
14. Çünkü Ruben oymağına bağlı ailelerle Gad oymağına bağlı aileler ve Manaşşe oymağının öbür yarısı mülklerini aldılar.
15. Bu iki oymakla yarım oymak mülklerini Erihanın karşısındaki Şeria Irmağının doğusunda aldılar.»»
16. RAB Musaya şöyle dedi:
17. «Ülkeyi mülk olarak aranızda paylaşılacak adamlar şunlardır: Kâhin Elazar ve Nun oğlu Yeşu.
18. Ülkeyi mülk olarak paylaşmalarını için her oymaktan birer önder görevlendirin.
19. Şu adamları görevlendireceksiniz: «Yahuda oymağından Yefunne oğlu Kalev,
20. Şimon oymağından Ammihut oğlu Şemuel,
21. Benyamin oymağından Kislon oğlu Elidat,
22. Dan oymağından Yogli oğlu önder Bukki,
23. Yusufogullarından: Manaşşe oymağından Efot oğlu önder Hanniel,
24. Efrayim oymağından Şiftan oğlu önder Kemuel,
25. Zevulun oymağından Parnak oğlu önder Elisafan,
26. İssakar oymağından Azzan oğlu önder Paltiel,
27. Aşer oymağından Şelomi oğlu önder Ahihut,
28. Naftali oymağından Ammihut oğlu önder Pedahel.»»
29. Kenan ülkesinde İsrailliler'e mülkü paylaşmalarını için RAB'bin görevlendirdiği adamlar bunlardı.

2. «İsraillilere buyruk ver, alacakları mülkten oturmaları için Levililere kentler versinler. Kentlerin çevresinde otlaklar da vereceksiniz.
3. Böylece yaşamak için Levililerin kentleri olacak; sığırları, sürüleri, öbür hayvanları için otlakları da olacak.
4. «Levililere vereceğiniz kentlerin çevresindeki otlaklar kent surundan bin arşın uzaklıkta olacak.
5. Kent ortada olmak üzere, kent dışından doğuda iki bin arşın, güneyde iki bin arşın, batıda iki bin arşın, kuzeyde iki bin arşın ölçeceksiniz. Bu bölge kentler için otlak olacak.»
6. «Levililere vereceğiniz kentlerden altısı sığınak kent olacak; öyle ki, adam öldüren biri oraya kaçabilsin. Ayrıca Levililere kırk iki kent daha vereceksiniz.
7. Levililere otlaklarıyla birlikte toplam kırk sekiz kent vereceksiniz.
8. İsraillilerin mülkünden Levililere vereceğiniz kentler her oymağa düşen pay oranında olsun. Çok kenti olan oymak çok, az kenti olan oymak az sayıda kent verecek.»
10. «İsraillilere de ki, «Şeria Irmağından geçip Kenan ülkesine girince,
11. sığınak kentler olarak bazı kentler seçin. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin;
12. öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun. Böylece adam öldüren kişi topluluğun önünde yargılanmadan öldürülmesin.
13. Vereceğiniz bu altı kent sizin için sığınak kentler olacak.
14. Sığınak kentlerin üçünü Şeria Irmağının doğusundan, üçünü de Kenan ülkesinden seçeceksiniz.
15. Bu altı kent İsrailliler ve aralarında yaşayan yabancılarla yerli olmayan konuklar için sığınak kentler olacak. Öyle ki, istemeyerek birini öldüren kişi oraya kaçabilsin.
16. «Eğer biri demir bir aletle başka birine vurur, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.
17. Birinin elinde adam öldürebilecek bir taş varsa, bu taşla başka birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.
18. Ya da elinde adam öldürebilecek tahtadan bir alet varsa, bununla birine vurursa, o kişi de ölürse, adam katildir ve kesinlikle öldürülecektir.
19. Ölenin öcünü alacak kişi, katili öldürecektir; onunla karşılaşınca onu öldürecektir.
20. Eğer biri başka birine beslediği kinden ötürü onu iter ya da bile bile ona bir nesne fırlatırsa, o kişi de ölürse,
21. ya da beslediği kinden ötürü onu yumruklar, o kişi de ölürse, vuran kişi kesinlikle öldürülecektir; katildir. Ölenin öcünü alacak kişi katille karşılaşınca onu öldürecektir.
22. «Eğer biri bir başkasına kin beslemediği halde ansızın onu iter ya da istemeyerek ona bir nesne fırlatırsa,
23. ya da onu görmeden üzerine öldürebilecek bir taş düşürürse, o kişi de ölürse, öldüren ölene kin beslemediğinden ve ona zarar vermek istemediğinden,
24. topluluk adam öldürenle kan öcünü alacak kişi arasında şu kurallar uyarınca karar verecek:
25. Topluluk adam öldüreni kan öcü alacak kişinin elinden korumalı ve kaçmış olduğu sığınak kente geri göndermeli. Kişi kutsal yağla meshedilmiş başkâhinin ölümüne dek orada kalmalıdır.
26. «Ama adam öldüren kaçmış olduğu sığınak kentin sınırını geçer,
27. kan öcü alacak kişi de onu sığınak kentin sınırı dışında görür, kan öcü alacak kişi öldüreni öldürürse suçlu sayılmayacaktır.
28. Çünkü adam öldüren, başkâhinin ölümüne dek sığınak kentte kalmalı. Ancak onun ölümünden sonra kendi toprağına dönebilir.
29. «Bunlar kuşaklar boyunca yaşadığınız her yerde sizin için kesin kural olacaktır.
30. «Adam öldüren, tanıkların tanıklığıyla öldürülecek, bir tek kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecektir.
31. «Ölümü hak etmiş katilin canı için bedel almayacaksınız; o kesinlikle öldürülecektir.
32. «Sığınak kente kaçmış olan birinin başkâhinin ölümünden önce toprağına dönüp yaşaması için bedel almayacaksınız.

33. ‹‹İçinde yaşadığınız ülkeyi kirletmeyeceksiniz. Kan dökmek ülkeyi kirletir. İçinde kan dökülen ülke ancak kan dökenin kanıyla bağışlanır.
34. ‹‹İçinde oturduğunuz, benim de içinde yaşadığım ülkeyi kirletmeyeceksiniz; çünkü ben İsraililer'in arasında yaşayan RAB'bim.››

1. Yusuf oğulları boylarından Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilatın boyunun aile başları gelip Musaya ve İsrailin aile başı olan önderlerine şöyle dediler:
2. «RAB ülkeyi mülk olarak kurayla İsraililer arasında paylaşırması için efendimiz Musaya buyruk verdi. Kardeşimiz Selofhatın mirasının kızlarına verilmesi için de buyruk verildi.
3. Eğer Selofhatın kızları başka bir İsrail oymağına bağlı erkeklerle evlenirlerse, mirasları bizim ailelerimizden alınıp kocalarının bağlı oldukları oymağın mirasına eklenecek. Böylece kurayla bize düşen pay eksilecek.
4. İsraililerin özgürlük yılı kutlandığında, kızların mirası kocalarının bağlı olduğu oymağa eklenecek. Böylece onların mirası atalarımızın oymağına düşen mirastan alınacak.»
5. Musa, RABbin buyruğu uyarınca, İsraililere şöyle buyurdu: «Yusuf soyundan gelenlerin söyledikleri doğrudur.
7. İsrailde miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsraili atalarının bağlı olduğu oymağın mirasına bağlı kalacak.
8. Herhangi bir İsrail oymağında miras alan kız, babasının bağlı olduğu oymak ve boydan biriyle evlenmelidir. Öyle ki, her İsraili atalarının mirasını sahiplenebilsin.
9. Miras bir oymaktan öbür oymağa geçmeyecek. Her İsrail oymağı aldığı mirasa bağlı kalacak.»
- 1-011. Selofhatın kızları Mahla, Tırsa, Hogla, Milka, Noa, RABbin Musaya verdiği buyruk uyarınca davranarak amcalarının oğullarıyla evlendiler.
12. Böylece Yusuf oğlu Manaşşe boylarından erkeklerle evlendiler, dolayısıyla mirasları da babalarının bağlı olduğu boy ve oymakta kaldı.
13. RAB'bin Musa aracılığıyla Şeria Irmağı yanında Eriha karşısındaki Moav ovalarında İsraililer'e verdiği buyruklar ve ilkeler bunlardı.

Yasa'nın Tekrarı

1. Şeria Irmağının doğu yakasındaki çölde, Sufun karşısında Aravada, Paran ile Tofel, Lavan, Haserot, Di-Zahav arasında Musa İsraililere şunları anlattı.
2. Horevden Seir Dağı yoluyla Kadeş-Barneaya gitmek on bir gün sürer.
3. Mısırdan çıktıktan sonra kırkıncı yılın on birinci ayının birinci günü, Musa RABbin, kendisi aracılığıyla İsraililere neler buyurduğunu anlattı.
4. Bu olay Musa Heşbonda yaşayan Amorluların Kralı Sihonu, Aştarotta ve Edreide yaşayan Başan Kralı Ogu bozguna uğrattıktan sonra oldu.
5. Musa Şeria Irmağının doğu yakasındaki Moav topraklarında bu yasayı şöyle açıklamaya başladı:
6. «Tanrımız RAB Horevde bize, «Bu dağda yeteri kadar kaldınız» dedi,
7. «Haydi kalkın, Aravada, dağlık bölgede, Şefelada, Negevde ve Akdeniz kıyısında yaşayan bütün komşu halklara, Amorluların dağlık bölgesine, büyük Fırat Irmağına kadar uzanan Kenanlılar ülkesine ve Lübnana gidin.
8. Bu toprakları size verdim. Gidin, atalarınıza, İbrahime, İshaka, Yakupa ve soylarına ant içerek söz verdiğim toprakları mülk edinin.»
9. «O sırada size, «Tek başıma yükünüzü taşıyamam» dedim,
10. «Tanrınız RAB sizi çoğalttı. Bugün göklerdeki yıldızlar kadar çoğaldınız.
11. Atalarınızın Tanrısı RAB sizi bin kat daha çoğaltsın ve söz verdiği gibi kutsasın!
12. Sorunlarınıza, yükünüze, davalarınıza ben tek başıma nasıl katlanabilirim?
13. Kendinize her oymaktan bilge, anlayışlı, deneyimli adamlar seçin. Onları size önder atayacağım.»
14. «Siz de bunun iyi olduğunu onayladınız.
15. Böylece oymaklarınızın bilge ve deneyimli kişiler olan ileri gelenlerini size önder atadım. Onlara biner, yüzer, ellişer, onar kişilik toplulukların sorumluluğunu verdim. Oymaklarınız için de yöneticiler görevlendirdim.
16. Ayrıca yargıçlarınıza, «Kardeşleriniz arasındaki sorunları dinleyin» dedim, «Bir adamla İsraili kardeşi ya da bir yabancı arasındaki davalarda adaletle karar verin.
17. Yargımlarken kimseyi kayırmayın; küçüğe de, büyüğe de aynı gözle bakın. Hiç kimseden korkmayın. Yargı Tanrıya özgüdür. Çözemeyeceğiniz bir sorun olursa bana getirin, ben gerekeni yaparım.»
18. O sırada yapmanız gereken her şeyi size buyurmuştum.»
19. «Sonra Tanrımız RABbin bize buyurduğu gibi Horevden ayrıldık, Amorluların dağlık bölgesine giden yoldan geçerek gördüğünüz o geniş ve korkunç çölü aşp Kadeş-Barneaya vardık.
20. Size, «Tanrımız RABbin bize vereceği Amorluların dağlık bölgesine vardınız» dedim,
21. «İşte, Tanrınız RAB size ülkeyi verdi. Haydi, atalarınızın Tanrısı RABbin size söylediği gibi, gidip orayı mülk edinin. Korkmayın, yılmayın.»
22. «O zaman hepiniz bana gelip, «Ülkeyi araştırmak için önümüzden adamlar gönderelim» dediniz, «Hangi yoldan gideceğiz, hangi kentlere uğrayacağız? Bilgi versinler.»
23. «Bu düşünceyi benimsedim. Her oymaktan birer kişi olmak üzere aranızdan on iki kişi seçtim.
24. Bunlar dağlık bölgeye çıkarak Eşkol Vadisine varıp ülkeyi araştırdılar.
25. Dönüşte orada yetişen meyvelerden getirdiler ve, «Tanrımız RABbin bize vereceği ülke verimlidir» diye haber verdiler.
26. «Ne var ki, siz oraya gitmek istemediniz. Tanrınız RABbin buyruğuna karşı geldiniz.
27. Çadırlarınızda söylenerek, «RAB bizden nefret ediyor» dediniz, «Bizi Amorluların eline verip yok etmek için Mısırdan çıkardı.
28. Oraya niye gidelim? Kardeşlerimiz yöre halkının bizden daha güçlü, daha uzun boylu olduğunu söyleyerek cesaretimizi kırdılar. Kentler büyümüş, göğe dek yükselen surlarla çevriliymiş. Orada Anaklıları da görmüşler.»
29. «Oysa ben size, «Onlardan korkmayın, yılmayın» dedim,
- 3-031. «Önünüzden giden Tanrınız RAB sizin için savaştıracak. Gözünüzün önünde Mısırdaki ve çölde sizler için yaptıklarının aynısını yapacak. Tanrınız RABbin buraya varıncaya dek, çocuğunu taşıyan

bir adam gibi sizi nasıl yol boyunca taşıdığını gördünüz.»

32. Bütün bunlara karşın Tanrınız RABbe güvenmediniz.

33. O RAB ki, çadırlarınızı kurmanız için size yer aramak, gideceğiniz yolu göstermek için geceleyin ateşte, gündüzün bulutta önünüzü gösterdi.»

34. «RAB yakınmalarınızı duyunca öfkeleni ve şöyle ant içti:

35-36. «Atalarınıza ant içerek söz verdiğim o verimli ülkeyi, bu kötü kuşaktan Yefunne oğlu Kalev dışında hiç kimse görmeyecek. Yalnız o görecek, ayak bastığı toprakları ona ve soyuna vereceğim. Çünkü o bütün yüreğiyle RABbin yolunda yürüdü.»

37. «Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenerek, «Sen de o ülkeye girmeyeceksin» dedi,

38. «Ama yardımcın Nun oğlu Yeşu oraya girecek. Onu yüreklendir. İsraililerin ülkeyi mülk edinmesini o sağlayacak.

39. Tutsak olacak dediğiniz küçükleriniz, bugün iyiyle kötüyü ayırt edemeyen çocuklarınız oraya girecekler. Ülkeyi onlara vereceğim, orayı onlar mülk edinecekler.

40. Ama siz geri dönün, Kızıldeniz yolundan çöle gidin.»

41. «Bunun üzerine bana, «RABbe karşı günah işledik» dediniz, «Tanrımız RABbin buyruğu uyarınca gidip savaşıcağız.» Sonra dağlık bölgede savaşmanın kolay olacağını düşünerek her biriniz silahınızı kuşandınız.

42. «Ama RAB bana şöyle dedi: «Söyle onlara, savaşa gitmesinler. Çünkü sizinle olmayacağım. Düşmanlarınızın önünde yenilgiye uğrayacaksınız.»

43. «Sizi uyardım, ama dinlemediniz. RABbin buyruğuna karşı geldiniz. Kendinize güvenerek dağlık bölgeye çıktınız.

44. Dağlık bölgede yaşayan Amorlular size karşı çıktılar. Arılar gibi sizi kovaladılar. Seirden Horma Kentine dek sizi bozguna uğrattılar.

45. Geri döndünüz ve RABbin önünde ağladınız. Ama RAB ne ağlayışınızı duydu, ne de size kulak astı.

46. Uzun süre Kadeş'te kaldınız.»

1. «Sonunda geri dönüp RABbin bana buyurduğu gibi Kızıldeniz yolundan çöle gittik. Uzun süre Seir dağlık bölgesinde dolaşarak durduk.
- 2-3. «RAB bana, «Bu dağlık bölgenin çevresinde yeterince dolaştınız» dedi, «Şimdi kuzeye gidin.»
4. Sonra halka şu buyrukları vermemi söyledi: «Seirde yaşayan kardeşlerinizin, Esavoğullarının ülkesinden geçeceksiniz. Sizden korkacaklar. Çok dikkatli davranın.
5. Onları savaşa kışkırtmayın. Size onların ülkesinden hiçbir toprak parçası, ayağınızı basacak bir yer bile vermeyeceğim. Çünkü Seir dağlık bölgesini mülk olarak Esava verdim.
6. Yiyeceklerinizi, içeceklerinizi onlardan para karşılığında alacaksınız.»
7. «Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsadı. Bu geniş çölde dolaşarak durduğunuz sürece sizi korudu. Tanrınız RAB geçirdiğiniz bu kırk yıl boyunca sizlerleydi ve hiçbir eksiğiniz olmadı.
8. «Böylece Seirde yaşayan kardeşlerimizin, Esavoğullarının yanından geçtik. Eylat ve Esyon-Geverden Aravaya giden yoldan saparak yolculuğumuzu Moav Çölü yolundan sürdürdük.
9. «RAB bana, «Moavlılara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma» dedi, «Onların ülkesinden hiçbir toprak parçasını sana mülk olarak vermeyeceğim. Çünkü Ar Kentini Lut soyuna verdim.»»
10. Daha önce orada Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalık olan Emliler yaşıyordu.
11. Emliler Anaklılar gibi Refalırlardan sayılırdı. Ama Moavlılar onlara Emliler adını takmıştı.
12. Daha önce Seirde Horlular yaşırdı. Esavoğulları orayı onların elinden aldı. İsraililerin RABbin mülk edinmek için kendilerine verdiği ülkede yaptıkları gibi, Esavoğulları da Horluları yok edip yerlerine yerleştiler.-
13. «RAB, «Haydi kalkın, Zeret Vadisinden geçin» dedi. Biz de Zeret Vadisinden geçtik.
14. Kadeş-Barneadan yola çıkıp Zeret Vadisinden geçinceye dek otuz sekiz yıl yol aldık. RABbin içtiği ant uyarınca, İsrail halkından o kuşağın bütün savaşçıları yok olmuştu.
15. RAB, ordugahtaki bütün savaşçıları ortadan kaldırıncaya dek onları cezalandırmıştı.
16. «Topluluktaki bütün savaşçılar öldükten sonra,
17. RAB bana şöyle dedi:
18. «Bugün Moav topraklarından ve Ar Kentinden geçeceksin.
19. Ammonlulara yaklaştığında onlara düşman gözüyle bakma, onları savaşa kışkırtma. Çünkü mülk edinmen için Ammonluların ülkesinden sana hiçbir toprak parçası vermeyeceğim. O ülkeyi mülk olarak Lut soyuna verdim.»»
20. Bu bölge Refalırlar ülkesi diye bilinir. Refalırlar önceden orada yaşıyordu. Ammonlular onlara Zamzumlular adını takmıştı.
21. Zamzumlular Anaklılar kadar uzun boylu, güçlü ve kalabalıktılar. Ama RAB onları Ammonluların önünde yok etti. Ammonlular Zamzumluların topraklarını alıp yerlerine yerleştiler.
22. RAB Seirde yaşayan Esavoğulları için de aynısını yapmış, Horluları onların önünde yok etmişti. Esavoğulları Horluların topraklarını almış, yerlerine yerleşmişlerdi. Bugün de orada yaşıyorlar.
23. Gazzeye kadar uzanan köylerde yaşayan Avvalıları da Kaftordan gelen Kaftorlular yok edip yerlerine yerleştiler.-
24. «Haydi kalkın! Arnon Vadisinden geçin! İşte Heşbon Kralı Amorlu Sihonu ve ülkesini elinize teslim ettim. Ona saldırın ve ülkesini mülk edinmeye başlayın.
25. Bugünden başlayarak göğün altındaki uluslara korkunuzu, dehşetinizi salacağım. Haberinizi duyunca korkuyla titreyecekler.»»
26. «Bundan sonra Kedemot Çölünden Heşbon Kralı Sihona barış önerileriyle ulaklar gönderdim. Öneriler şöyleydi:
27. «İzin ver, ülkenden geçelim. Dosdoğru ana yoldan, sağa sola sapmadan geçeceğiz.
- 28-29. Yiyeceğimizi, içeceğimizi para karşılığında bize vereceksin. Yeter ki ülkenden geçelim. Seirde yaşayan Esavoğulları ile Ar Kentinde yaşayan Moavlılar sınırlarından geçmemize izin verdiler. Şeria Irmağından geçip Tanrımız RABbin bize vereceği ülkeye gitmemize sen de izin ver.»
30. Ne var ki, Heşbon Kralı Sihon ülkesinden geçmemize izin vermek istemedi. Tanrınız RAB, şimdi

olduğu gibi, Sihonu elinize teslim etmek için yüregini duygusuzlaştırıp onu inatçı yaptı.

31. ‹‹RAB bana, ‹İşte Sihonu ve ülkesini senin eline teslim etmeye başladım. Haydi, ülkeyi ele geçir ve mülk edinmeye başla› dedi.

32. Sihon bizimle savaşmak için Yahesada bütün halkıyla karşımıza çıktı.

33. Tanrımız RAB onu elimize teslim etti. Onu, oğullarını ve bütün halkını yok ettik.

34. Bütün kentlerini ele geçirdik, hepsini yok ettik. Kadın, erkek, çocuk, kimseyi sağ bırakmadık.

35. Hayvanlara ve ele geçirdiğimiz kentlerdeki mallara ise el koyduk.

36. Arnon Vadisi kıyısında Aroerden ve vadideki kentten Gilata dek, ele geçirmediğimiz hiçbir kent kalmadı. Tanrımız RAB hepsini elimize teslim etti.

37. Ama Tanrımız RAB'bin buyruğu uyarınca, Ammonlular'ın ülkesine -Yabbuk Irmağı kıyılarına, dağlık bölgedeki kentlere- yaklaşmadınız.››

1. «Bundan sonra dönüp Başana doğru ilerledik. Başan Kralı Ogla ordusu bizimle savaşmak için Edreide karşımıza çıktı.
3. «Böylece Tanrımız RAB, Başan Kralı Ogu ve halkını da elimize teslim etti. Hiçbirini sağ bırakmadan hepsini yok ettik.
4. Bütün kentlerini ele geçirdik. Ele geçirmediğimiz tek kent kalmadı. Hepsi altmış kentti: Başanda Ogun ülkesi olan bütün Argov bölgesi.
5. Bütün bu kentler yüksek surlarla, kapılarla, sürgülerle sağlamlaştırılmıştı. Bunlardan başka surla çevrilmemiş birçok köy de vardı.
6. Heşbon Kralı Sihona yaptığımız gibi hepsini yok ettik. Her kenti, kadın, erkek ve çocuklarla birlikte, tümüyle yok ettik.
7. Hayvanlara ve kentlerdeki mallara ise el koyduk.
8. «Arnon Vadisinden Hermon Dağına kadar Şeria Irmağının doğu yakasındaki toprakları iki Amorlu kralın elinden aldık.
9. Saydalılar Hermona Siryon, Amorlularsa Senir derler.-
10. Oadaki bütün kentleri, bütün Gilatı, Ogun ülkesine ait kentler olan Salka ve Edreiye uzanan bütün Başanı ele geçirdik.»
11. Refalılardan yalnız Başan Kralı Og sağ kalmıştı. Ogun Ammonluların Rabba Kentindeki yatağı demirdendi. O gün kullanılan arşın ölçüsüne göre uzunluğu dokuz, eni dört arşındı.-
12. «O sırada ele geçirdiğimiz topraklardan Arnon Vadisi yakınındaki Aroer Kentinin kuzeyini, Gilat dağlık bölgesinin yarısıyla oradaki kentleri Ruben ve Gad oymaklarına verdim.
13. Gilatın geri kalan bölümünü ve Ogun ülkesi Başanı Manaşşe oymağının yarısına verdim. Başandaki Argov bölgesi Refalılar ülkesi diye bilinirdi.
14. Manaşşe soyundan Yair, Geşur ile Maaka sınırına dek uzanan bütün Argov bölgesini aldı. Başan denilen bölgeye kendi adını verdi. Orası bugün de Havvot-Yairfç diye anılıyor.
15. Makire Gilatı verdim.
16. Gilatla Arnon Vadisi arasında kalan toprakları Ruben ve Gad oymaklarına verdim. Vadinin ortası onların sınıydı; Ammonlularla sınırları ise Yabbuk Irmağıydı.
17. Aravada da sınır Şeria Irmağıydı; Kinneretten Arava -Lut- Gölüne, doğuda Pisga yamaçlarının aşağısına kadar uzanıyordu. gelir.
18. «O zaman size şöyle buyruk verdim: «Tanrınız RAB mülk edinmek için bu ülkeyi size verdi. Bütün savaşçılarınız silahlı olarak İsraili kardeşlerinizin önüsüne gitsin.
- 19-20. Ancak RAB sizi rahata erdirdiği gibi onları da rahata erdirene ve onlar Tanrınız RABbin Şeria Irmağının karşı yakasında kendilerine vereceği toprakları ele geçirene kadar, kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız -biliyorum, birçok hayvanınız var- size verdiğim kentlerde kalsın. Ondan sonra, her biriniz size verdiğim toprağa dönebilir.»
21. «O zaman Yeşuya, «Tanrın RABbin bu iki krala neler yaptığını gözlerinle gördün» dedim, «RAB gideceğin bütün ülkelere aynısını yapacak.
22. Onlardan korkmayın! Tanrınız RAB sizin için savaşacak.»
23. «Sonra RABbe yalvardım:
24. «Ey Egemen RAB, büyüklüğünü ve güçlü elini bana göstermeye başladın. Gökte ve yerde senin yaptığın yüce işleri yapabilecek başka bir tanrı yok!
25. İzin ver de Şeria Irmağından geçip karşı yakadaki o verimli ülkeyi, o güzel dağlık bölgeyi ve Lübnanı göreyim.»
26. «Ama RAB sizin yüzünüzden bana öfkeleni, yalvarışıma kulak asmadı. Bana, «Yeter artık!» dedi, «Bir daha bu konudan söz etme bana.
27. Pisga Dağına çık. Batıya, kuzeye, güneye, doğuya bak. Gözlerinle gör. Çünkü Şeria Irmağından geçmeyeceksin.
28. Yeşuya görev ver. Onu güçlendir ve yüreklendir. Çünkü bu halk Şeria Irmağından onun önderliğinde geçecek. Göreceğin toprakları halka o miras olarak verecek.»

29. Böylece Beytpeor'un karşısındaki vadide kaldık.>>

1. «Şimdi, ey İsrail, size öğrettiğim kurallara, ilkelere kulak verin. Yaşamak, ülkeye girmek ve atalarınızın Tanrısı RABbin size vereceği toprakları mülk edinmek için bunlara uyun.
2. Size verdiğim buyruklara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın. Ama size bildirdiğim Tanrınız RABbin buyruklarına uyun.
3. «RABbin Baal-Peorda neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB, Baal-Peora tapan herkesi aranızdan yok etti.
5. «İşte, Tanrım RABbin buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız.
6. Onlara sınıksız bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, «Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!» diyecek.
7. Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı?
8. Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı?
9. «Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın.
10. Horevde Tanrınız RABbin önünde durduğunuz günü anımsayın. RAB bana şöyle dedi: «Sözlerimi dinlemesi için halkı topla. Öyle ki, yaşamları boyunca benden korkmayı öğrensinler, çocuklarına da öğretsinler.»
11. «Yaklaşıp dağın eteğinde durdunuz. Dağ göklere dek yükselen alevle tutuşmuştu. Kara bulutlar ve koyu bir karanlık vardı.
12. RAB size ateşin içinden seslendi. Siz konuşulani duydunuz, ama konuşanı görmediniz. Yalnız bir ses duydunuz.
13. RAB uymanızı buyurduğu antlaşmayı, yani On Buyruku size açıkladı. Onları iki taş levha üstüne yazdı.
14. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uymanız gereken kuralları, ilkeleri size öğretmemi buyurdu.»
15. «RAB Horevde ateşin içinden size seslendiği gün hiçbir suret görmediniz. Bu nedenle kendinize çok dikkat edin.
- 16-18. Öyle ki, kendiniz için erkek ya da kadın, yerde yaşayan hayvan ya da gökte uçan kuş, küçük kara hayvanı ya da aşağıda suda yaşayan balık suretinde, heykel biçiminde put yaparak yoldan sapmayasınız.
19. Gözlerinizi göklere kaldırıp güneşi, ayı, yıldızları -gök cisimlerini- görünce sakın aldanmayın; eğilip onlara tapmayın. Tanrınız RAB bunları göğün altındaki halklara pay olarak vermiştir.
20. Size gelince, RAB, bugün olduğu gibi kendi halkı olmanız için, sizi alıp demir eritme ocağından, Mısırdan çıkardı.
21. «RAB sizin yüzünüzden bana öfkeleni. Şeria Irmağının karşı yakasına geçmemem ve Tanrınız RABbin size mülk olarak vereceği o verimli ülkeye girmemem için ant içti.
22. Ben bu toprakta öleceğim. Şeria Irmağından geçmeyeceğim. Ama siz karşıya geçecek ve o verimli ülkeyi mülk edineceksiniz.
23. Tanrınız RABbin sizinle yaptığı antlaşmayı unutmamaya, kendinize Tanrınız RABbin yasakladığı herhangi bir şeyin suretinde put yapmamaya dikkat edin.
24. Çünkü Tanrınız RAB yakıp yok eden bir ateştir; kıskanç bir Tanrıdır.
25. «Ülkede uzun zaman oturduktan, çocuk ve torun sahibi olduktan sonra yoldan sapar, kendinize herhangi bir şeyin suretinde put yapar, Tanrınız RABbin gözünde kötü olanı yaparak onu öfkeliendirirseniz,
26. bugün size karşı yeri göğü tanık gösteririm ki, mülk edinmek için Şeria Irmağından geçip gideceğiniz ülkede kesinlikle ve çabucak öleceksiniz. Orada uzun süre yaşamayacak, büsbütün yok olacaksınız.
27. RAB sizi başka halkların arasına dağıtacak. RABbin sizi süreceği ulusların arasında sayıca az

olacaksınız.

28. Orada görmeyen, duymayan, yemeyen, koku almayan, insan eliyle yapılmış, ağaçtan, taştan tanrılara tapacaksınız.

29. Ama Tanrınız RABbi arayacaksınız. Bütün yüreğinizle, bütün canınızla ararsanız, Onu bulacaksınız.

30. Sıkıntıya düştüğünüzde ve bütün bu olaylar başınıza geldiğinde, sonunda Tanrınız RABbe dönecek, Onun sözüne kulak vereceksiniz.

31. Çünkü Tanrınız RAB acıyan bir Tanrıdır. Sizi bırakmaz, yok etmez ve atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı unutmaz.

32. «Siz doğmadan önceki geçmiş günleri, Tanrının yeryüzünde insanı yarattığı günden bu yana geçen zamanı soruşturun. Göklerin bir ucundan öbür ucuna sorun. Bu kadar önemli bir olay hiç oldu mu, ya da buna benzer bir olay duyuldu mu?

33. Ateşin içinden seslenen Tanrının sesini sizin gibi duyup da sağ kalan başka bir ulus var mı?

34. Hiçbir tanrı Tanrınız RABbin Mısırdan gözlerinizin önünde sizin için yaptığı gibi denemelerle, belirtilerle, şaşılasi işlerle, savaşla, güçlü ve kudretli elle, büyük ve ürkütücü olaylarla gidip başka bir ulustan kendine bir ulus almaya kalkıştı mı?

35. «Bu olaylar RABbin Tanrı olduğunu ve Ondan başkası olmadığını bilirsiniz diye size gösterildi.

36. O sizi yola getirmek için gökten size sesini duyurdu. Yeryüzünde size büyük ateşini gösterdi. Ateşin içinden size sözlerini duyurdu.

37. Atalarınızı sevdiği ve onların soyunu seçtiği için sizi büyük gücüyle Mısırdan kendisi çıkardı.

38. Amacı sizden daha büyük, daha güçlü ulusları önünüzden kovmak, onların ülkelerine girmenizi sağlamak, bugün olduğu gibi mülk edinmeniz için ülkelerini size vermektir.

39. «Bunun için, bugün RABbin yukarıda göklerde, aşağıda yeryüzünde Tanrı olduğunu, Ondan başkası olmadığını bilin ve bunu aklınızdan çıkarmayın.

40. Size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik sağlaması ve Tanrınız RABbin sonsuza dek size vereceği bu topraklarda uzun yıllar yaşamanız için bugün size bildirdiğim RABbin kurallarına, buyruklarına uyun.»

41. Bundan sonra Musa Şeria Irmağının doğusunda üç kent ayırdı.

42. Öyle ki, önceden kin beslemediği bir komşusunu istemeyerek öldüren biri bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarabilsin.

43. Bu kentler şunlardı: Rubenliler için ovadaki kırsal bölgede Beser, Gadlılar için Gilattaki Ramot, Manaşşeliler için Başandaki Golan.

44. Musanın İsraililere anlattığı yasa budur.

45. Mısırdan çıktıktan sonra Musanın İsraililere bildirdiği yasalar, kurallar, ilkeler bunlardır.

46. Musa bunları Şeria Irmağının doğu yakasında, Beytpeor karşısındaki vadide bildirdi. Burası daha önce Heşbonda oturan Amorluların Kralı Sihona ait topraklardı. Musa ile İsraililer Mısırdan çıktıklarında Sihonu bozguna uğratmışlardı.

47. Onun ve Başan Kralı Ogun ülkesini, yani Şeria Irmağının doğusunda yaşayan iki Amorlu kralın ülkesini ele geçirmişlerdi.

48. Bu topraklar, Arnon Vadisi kıyısındaki Aroer Kentinden Sion, yani Hermon Dağına kadar uzanıyor,

49. Pisga Dağı'nın eteğindeki Arava Gölü'ne dek uzanan, Şeria Irmağı'nın doğu yakasındaki bütün Arava'yı kapsıyordu.

1. Musa bütün İsrailileri bir araya toplayarak şöyle dedi: «Ey İsrail, bugün size bildireceğim kurallara, ilkelere kulak verin! Onları öğrenin ve onlara uymaya dikkat edin!
2. Tanrımız RAB Horev Dağında bizimle bir antlaşma yaptı.
5. O zaman RABbin sözünü size bildirmek için RAB ile sizin aranızda durdum. Çünkü siz ateşten korkup dağa çıkmadınız. RAB şöyle seslendi:
6. «Seni Mısırdan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim.
7. «Benden başka tanrın olmayacak.
8. «Kendine yukarıda gökyüzünde, aşağıda yeryüzünde ya da yer altındaki sularda yaşayan herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın.
9. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrın RAB, kıskanç bir Tanrıyım. Benden nefret edenin babasının işlediği suçun hesabını çocuklarından, üçüncü, dördüncü kuşaklardan sorarım.
10. Ama beni seven, buyruklarıma uyan binlerce kuşağa sevgi gösteririm.
11. «Tanrın RABbin adını boş yere ağzına almayacaksın. Çünkü RAB, adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.
12. «Tanrın RABbin buyruğu uyarınca Şabat Gününü tut ve kutsal say.
13. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın.
14. Ama yedinci gün bana, Tanrın RABbe Şabat Günü olarak adanmıştır. O gün sen, oğlun, kızın, erkek ve kadın kölen, öküzün, eşeğin ya da herhangi bir hayvanın, aranızdaki yabancılar dahil, hiçbir iş yapmayacaksınız. Öyle ki, senin gibi erkek ve kadın kölelerin de dinlensinler.
15. Mısırdaki köle olduğun ve Tanrın RABbin seni oradan güçlü ve kudretli eliyle çıkardığını anımsayacaksın. Tanrın RAB bu yüzden Şabat Gününü tutmanı buyurdu.
16. «Tanrın RABbin buyruğu uyarınca annene babana saygı göster. Öyle ki, ömrün uzun olsun ve Tanrın RABbin sana vereceği ülkede üzerine iyilik gelsin.
17. «Adam öldürmeyeceksin.
18. «Zina etmeyeceksin.
19. «Çalmayacaksın.
20. «Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin.
21. «Komşunun karısına kötü gözle bakmayacaksın. Komşunun evine, tarlasına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşeğine, hiçbir şeyine göz dikmeyeceksin.»
22. «RAB bu sözleri dağda ateşin, bulutun, koyu karanlığın içinden bütün topluluğunuza yüksek sesle söyledi. Başka bir şey eklemedi. Sonra bunları iki taş levha üstüne yazıp bana verdi.
23. «Dağ alev alev yanarken karanlığın içinden sesi duyduğunuzda bütün oymak başlarınız ve ileri gelenlerinizle bana yaklaştınız.
24. «Tanrımız RAB bize yüceliğini ve büyüklüğünü gösterdi» dediniz, «Ateşin içinden sesini duyduk. Bugün Tanrının insanla konuştuğunu ve insanın ölmediğini gördük.
25. Neden şimdi ölelim? Bu büyük ateş bizi yakıp yok edecek. Tanrımız RABbin sesini bir daha duyarsak öleceğiz.
26. Ateşin içinden seslenen, yaşayan Tanrının sesini bizim gibi duyup da sağ kalan var mı?
27. Sen git, Tanrımız RABbin söyleyeceklerini dinle. Sonra Tanrımız RABbin bütün söylediklerini bize anlat. Biz de kulak verip uyacağız.»
28. «RAB benimle yaptığınız konuşmayı duyunca, şöyle dedi: «Bu halkın sana neler söylediğini duydum. Bütün söyledikleri doğrudur.
29. Keşke benden korksalar ve bütün buyruklarına uymak için her zaman yürekten istekli olsalar! O zaman kendilerine ve çocuklarına sürekli iyilik gelirdi.
30. «Git, çadırlarına dönmelerini söyle.
31. Ama sen burada yanımda dur. Sana bütün buyrukları, kuralları, ilkeleri vereceğim. Bunları halka sen öğreteceksin. Öyle ki, mülk edinmek için kendilerine vereceğim ülkede hepsine uysunlar.»
32. «Tanrınız RABbin size buyurduklarına uymaya özen gösterin. Onlardan sağa sola sapmayın.

33. Tanrınız RAB'bin size buyurduğu yollarda yürüyün. Öyle ki, mülk edineceğiniz ülkede sağ kalasınız, başarılı ve uzun ömürlü olasınız.>>

1. «Tanrınız RABbin size öğretmek için bana verdiği buyruklar, kurallar, ilkeler bunlardır. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkede onlara uyun.
2. Yaşamınız boyunca siz, çocuklarınız ve torunlarınız, size verdiğim bütün kurallara, buyruklara uyarak Tanrınız RABden korkun ki, ömrünüz uzun olsun.
3. Kulak ver, ey İsrail! Söz dinleyin ki, üzerinize iyilik gelsin, atalarınızın Tanrısı RABbin size verdiği söz uyarınca süt ve bal akan ülkede bol bol çoğalasınız.
4. «Dinle, ey İsrail! Tanrımız RAB tek RABdir.
5. Tanrınız RABbi bütün yüreğinizle, bütün canınızla, bütün gücünüzle seveceksiniz.
6. Bugün size verdiğim bu buyrukları aklınızda tutun.
7. Onları çocuklarınıza benimsetin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yataarken, kalkarken onlardan söz edin.
8. Bir belirti olarak onları ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.
9. Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.» yalnız ve yalnız RAB» veya «RAB Tanrımızdır, RAB tektir».
- 10-11. «Tanrınız RAB atalarınıza, İbrahime, İshaka, Yakupa içtiği ant uyarınca, sizi vereceği ülkeye - inşa etmediğiniz büyük ve güzel kentleri, biriktirmediğiniz iyi eşyalarla dolu evleri, siz emek vermeden kazılmış sarnıçları, dikmediğiniz bağları, zeytinlikleri olan ülkeye- götürecektir. Orada yiyip doyacaksınız.
12. O zaman dikkat edin! Sizi Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran RABbi unutmayın.
13. «Tanrınız RABden korkacaksınız; Ona kulluk edecek ve Onun adıyla ant içeceksiniz.
14. Başka ilahların, çevrenizdeki ulusların taptığı hiçbir ilahın ardınca gitmeyeceksiniz.
15. Çünkü aranızda olan Tanrınız RAB kıskanç bir Tanrıdır. Öfkelenirse sizi yeryüzünden yok eder.
16. Massada olduğu gibi, Tanrınız RABbi denemeyeceksiniz.
17. Tanrınız RABbin buyruklarına, size verdiği yasalara, kurallara uymaya dikkat edeceksiniz.
18. RABbin gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin, RABbin atalarınıza ant içerek söz verdiği verimli ülkeyi mülk edinesiniz.
19. RAB de sözü uyarınca bütün düşmanlarınızı önünüzden kovacak.
20. «Gelecekte çocuklarınız size, «Tanrımız RABbin size verdiği yasaların, kuralların, ilkelerin anlamı nedir?» diye sorunca,
21. onlara şöyle diyeceksiniz: «Mısırdaki firavunun köleleriydik. RAB bizi güçlü eliyle oradan çıkardı.
22. Gözlerimizin önünde Mısır, firavuna, ailesine karşı belirtiler, büyük ve korkunç işler yaptı.
23. Atalarımıza ant içerek söz verdiği ülkeye götürmek ve orayı bize vermek için bizi Mısırdan çıkardı.
24. Sürekli üzerimize iyilik gelmesi ve bugün olduğu gibi sağ kalmamız için Tanrımız RAB bütün bu kurallara uymamızı ve kendisinden korkmamızı buyurdu.
25. Tanrımız RAB'in önünde, verdiği bu buyruklara uymaya dikkat edersek, bunu bize doğruluk sayacaktır.»

1. «Tanrınız RAB mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, önünüzden birçok ulusu -Hititleri, Girgaşlıları, Amorluları, Kenanlıları, Perizlileri, Hivlileri, Yevusluları, sizden daha büyük ve daha güçlü yedi ulusu- kovacak.
2. Tanrınız RAB bu ulusları elinize teslim ettiğinde, onları bozguna uğrattığınızda, tümünü yok etmelisiniz. Bu uluslarla antlaşma yapmayacaksınız, onlara acımayacaksınız.
3. Kız alıp vermeyeceksiniz. Kızlarınızı oğullarına vermeyeceksiniz; oğullarınıza da onlardan kız almayacaksınız.
4. Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman RAB size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek.
5. Onlara şöyle yapacaksınız: Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını devirecek, öbür putlarını yakacaksınız.
6. «Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. Tanrınız RAB, öz halkı olmanız için, yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.
9. Tanrınız RABbin Tanrı olduğunu bilin. O güvenilir Tanrıdır. Kendisini sevenlerin, buyruklarına uyanların bininci kuşağına kadar antlaşmasına bağlı kalır.
10. Kendisinden nefret edenlere ise üzerlerine yıkım göndererek karşılık verir. RAB kendisinden nefret edene karşılık vermekte gecikmeyecek.
11. Onun için, bugün size bildirdiğim buyruklara, kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.»
12. «Bu ilkeleri dinler, onlara özenle uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza ant içerek verdiği söz uyarınca sizinle yaptığı antlaşmaya bağlı kalacak.
13. Sizi sevecek, kutsayacak, çoğaltacak. Atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede rahminizin meyvesini, toprağınızın ürününü -tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını- sığırlarınızın buzağılarını, sürülerinizin kuzularını bereketli kılacak.
14. Öbür halklardan daha çok kutsanmış olacaksınız. Erkekleriniz, kadınlarınız, hayvanlarınız arasında döl vermeyen olmayacak.
15. RAB her türlü hastalığı sizden uzaklaştıracak. Mısırdan gördüğünüz korkunç hastalıklardan hiçbirini size vermeyecek. Bütün bu hastalıkları sizden nefret edenlere verecek.
16. Tanrınız RABbin elinize teslim edeceği halkların tümünü yok edeceksiniz. Onlara acımayacaksınız. İlahlarına tapmayacaksınız. Çünkü bu sizin için tuzak olacaktır.
17. «Bu uluslar bizden daha güçlü. Onları nasıl kovabiliriz?» diye düşünebilirsiniz.
18. Onlardan korkmayacaksınız. Tanrınız RABbin firavuna ve bütün Mısır'a yaptıklarını her zaman anımsayın.
19. Tanrınız RABbin sizi Mısırdan çıkarmak için yaptığı büyük denemeleri, belirtileri, şaşılası işleri, güçlü ve kudretli elini gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB şimdi korktuğunuz bütün bu halklara aynısını yapacaktır.
20. Sizden gizlenerek sağ kalmış olanların üzerine, hepsi yok olana dek eşekarısı gönderecek.
21. Onlardan yılmayacaksınız. Aranızda olan Tanrınız RAB ulu ve heybetli bir Tanrıdır.
22. Bu ulusları önünüzden azar azar kovacak. Onları birden ortadan kaldıramazsınız. Yoksa çevrenizde yabanıl hayvanlar çoğalır.
23. Tanrınız RAB onları elinize teslim edecek ve hepsi yok oluncaya dek onları şaşkına çevirecek.
24. Krallarını elinize teslim edecek; adlarını göğün altından sileceksiniz. Onları yok edene dek kimse size karşı duramayacak.
25. İlahlarını simgeleyen putları yakacaksınız; üzerlerindeki altına, gümüşe göz dikmeyecek, bunları kendinize ayırmayacaksınız. Öyle ki, tuzağa düşmeyesiniz. Bu putlar Tanrınız RABbin gözünde iğrençtir.
26. Bu iğrenç şeyleri evinize getirmeyeceksiniz, yoksa siz de onlar gibi yok olursunuz. Onlardan çok nefret edecek, tiksineceksiniz; çünkü onlar yok olmaya mahkûmdur.» Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.

1. «Bugün size bildirdiğim buyruklara tam tamına uyun ki, yaşayasınız, çoğalasınız ve gidip RABbin atalarınıza ant içerek söz verdiği ülkeyi mülk edinesiniz.
2. Tanrınız RABbin sizi kırk yıl boyunca çölde dolaştırdığı uzun yolculuğu anımsayın! Buyruklarına uyup uymayacağınızı, amacınızın ne olduğunu öğrenmek için sizi sıkıntılara sokarak sınadı.
3. Sizi aç bırakarak sıkıntıya soktu. Sonra sizin de atalarınızın da bilmediği man ile sizi doyurdu. İnsanın yalnız ekmekle yaşamadığını, RABbin ağzından çıkan her sözle yaşadığını size öğretmek için yaptı bunu.
4. Kırk yıl ne giysileriniz eskidi, ne de ayaklarınız şişti.
5. Tanrınız RABbin, çocuğunu eğiten bir baba gibi, sizi nasıl eğittiğini anlayın.
6. «Onun için, Tanrınız RABbin buyruklarına uyun. Yollarında yürüyün, Ondan korkun.
7. Tanrınız RAB sizi verimli bir ülkeye götürüyor. Öyle bir ülke ki, ırmakları, pınarları, derelerden tepelerden çıkan su kaynakları vardır;
8. buğdayı, arpası, üzümü, inciri, narı, zeytinyağı, balı vardır.
9. Sıkıntısız ekmek yiyebileceğiniz, hiçbir şeye gereksinim duymayacağınız bir ülkedir. Öyle bir ülke ki, kayaları demirdir, dağlarından bakır çıkarabilirsiniz.
10. «Yiyip doyunca, size verdiği verimli ülke için Tanrınız RABbe övgüler sunun.
11. Tanrınız RABbi unutmamaya dikkat edin. Bugün size bildirdiğim buyruklarını, ilkelerini, kurallarını savsaklamayın.
12. Yiyip doyduğunuzda, güzel evler yapıp yerleştiğinizde,
13. sığırlarınız, davarlarınız çoğaldığında, altınınız, gümüşünüz ve her şeyiniz arttığında,
14. böbürlenmemeye ve sizi Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden çıkaran Tanrınız RABbi unutmamaya dikkat edin.
15. RAB o büyük ve korkunç çölde, zehirli yılanlarla, akreplerle dolu o kurak, susuz toprakta sizi yürüttü. Size sert kayadan su çıkardı.
16. Atalarınızın bilmediği man ile sizi çölde doyurdu. Sizi sıkıntıya soktu, sınadı. Öyle ki, sonunda üzerinize iyilik gelsin.
17. «Bu serveti toplayan kendi yeteneğimiz, güçlü elimizdir» diye düşünebilirsiniz.
18. Ancak bu serveti toplama yeteneğini size verenin Tanrınız RAB olduğunu anımsayın. Atalarınıza ant içerek yaptığı antlaşmayı sürdürmek amacıyla bugün de bunu yapıyor.
19. «Tanrınız RABbi unuttur, başka ilahların ardınca giderseniz, onlara tapar, önlerinde yere kapanırsanız, bugün size açıkça belirtirim ki, tamamen yok olacaksınız.
20. Tanrınız RAB önünüzden ulusları yok ettiği gibi, sözüne kulak vermediğiniz için sizi de yok edecek.

1. «Ey İsrail, kulak ver! Bugün sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edinmek için Şeria Irmağından geçeceksiniz. Onların kentleri büyük, surları göğe dek yükseliyor.
2. Bu güçlü, uzun boylu halk Anaklılardır. Onları biliyorsunuz. «Kim Anaklılara karşı durabilir?» deyişini duydunuz.
3. Bilin ki, yakıp yok eden ateş olan Tanrınız RAB önünüzden gidecek. Onları ortadan kaldıracak, size boyun eğmelerini sağlayacak. Onları kovacaksınız, RABbin verdiği söz uyarınca bir çırpıda yok edeceksiniz.»
4. «Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden kovunca, «RAB doğruluğumuzdan ötürü bu ülkeyi mülk edinelim diye bizi buraya getirdi» diye düşünmeyin. Çünkü RAB, bu ulusları yaptıkları kötülükler yüzünden önünüzden kovuyor.
5. Onların topraklarını mülk edinmeye gitmenizin nedeni doğruluğunuz, erdeminiz değildir. Tanrınız RAB bu ulusları kötülükleri yüzünden ve atalarınız İbrahime, İshaka, Yakupa ant içerek verdiği sözünü yerine getirmek için önünüzden kovacak.
6. Şunu anlayın ki, Tanrınız RABbin bu verimli toprakları mülk edinesiniz diye size vermesinin nedeni doğruluğunuz değildir. Çünkü siz dikbaşlı bir halksınız.
7. «Tanrınız RABbi çölde nasıl kızdırdığınızı anımsayın, hiç unutmayın. Mısırdan çıktığınız günden buraya varıncaya dek, RABbe sürekli karşı geldiniz.
8. Horev Dağında RABbi öyle kızdırdınız ki, sizi yok edecek kadar öfkelenildi.
9. Daha önce taş levhaları -RABbin sizinle yaptığı antlaşmanın levhalarını- almak için dağa çıkmıştım; orada kırk gün, kırk gece kaldım. Ne yedim, ne içtim.
10. RAB Tanrı parmağıyla yazmış olduğu iki taş levhayı bana verdi. Bu levhalar, dağda toplandığınız gün RABbin ateşin içinden size bildirdiği bütün buyrukları içermekteydi.
11. Kırk gün, kırk gece sonra RAB bana iki taş levhayı, antlaşma levhalarını verdi.
12. «Haydi, buradan hemen in» dedi, «Çünkü Mısırdan çıkardığın halkın yoldan çıktı. Onlara buyurduğum yoldan hemen saptılar. Kendilerine dökme bir put yaptılar.»
13. Sonra RAB bana, «Bu halkı gördüm» dedi, «İşte dikbaşlı bir halk!
14. Bırak da onları yok edeyim; adlarını da göğün altından sileyim. Seni onlardan daha güçlü, daha büyük bir ulus kılayım.»
15. «Dönüp dağdan aşağıya indim. Dağ alev alev yanıyordu. Antlaşmanın iki levhası iki elimdeydi.
16. Tanrınız RABbe karşı günah işlediğinizi gördüm. Kendinize buzağıya benzer bir dökme put yapmıştınız. RABbin size buyurduğu yoldan hemen sapmıştınız.
17. Bu yüzden iki levhayı fırlatıp attım, gözünüzün önünde parçaladım.
18. Bir kez daha RABbin huzurunda bir şey yemeden, içmeden kırk gün kırk gece yere kapanıp kaldım. Çünkü günah işlemiştiniz; RABbin gözünde kötü olanı yaparak Onu öfkelenirmiştiniz.
19. RABbin kızgın öfkesi karşısında korktum. Öfkesi sizi yok edecek kadar alevlenmişti. Ama RAB yakarışımı yine duydu.
20. RAB Haruna da onu yok edecek kadar öfkelenmişti. O sırada Harun için de yakardım.
21. Yaptığınız günahlı nesneyi, o buzağıya benzer dökme putu alıp yaktım. Parçalayıp ince toz haline getirinceye dek ezdim. Sonra tozu dağdan akan dereye attım.
22. «Taverada, Massada, Kivrot-Hattaavada da RABbi öfkelenirdiniz.
23. RAB sizi Kadeş-Barneadan gönderirken, «Gidin, size vereceğim ülkeyi mülk edinin» diye buyurmuştu. Sizse Tanrınız RABbin buyruğuna karşı geldiniz. Ona güvenmediniz, sözüne kulak vermediniz.
24. Sizi tanıdığım günden bu yana RABbe sürekli karşı geldiniz.
25. «RAB sizi yok edeceğini söylediği için, kırk gün kırk gece Onun önünde yere kapanıp kaldım.
26. RABbe şöyle yakardım: «Ey Egemen RAB, büyük kudretinle kurtarıp güçlü elinle Mısırdan çıkardığın halkını, kendi mirasını yok etme.
27. Kulların İbrahimi, İshakı, Yakupu anımsa. Bu halkın dikbaşlılığını, kötülüğünü, günahını dikkate alma.

28. Yoksa bizi çıkardığın ülkenin halkı, ‹RAB söz verdiği ülkeye götüremediği, onlardan nefret ettiği için çölde yok etmek amacıyla onları Mısırdan çıkardı› diyecek.
29. Oysa onlar, büyük güçle ve kudretli elinle Mısır'dan çıkardığın kendi halkın ve mirasıdır.››

1. «O zaman RAB bana, «Öncekiler gibi iki taş levha kes ve dağa, yanıma çık» dedi, «Ağaçtan bir sandık yap.
2. Parçaladığın önceki levhalara yazılı buyrukları yeni levhalara yazacağım. Sonra onları sandığa koyacaksın.»
3. «Böylece akasya ağacından bir sandık yaptım. Öncekiler gibi iki taş levha kestim. İki levhayı da alıp dağa çıktım.
5. Sonra dönüp dağdan indim. RABbin buyruğu uyarınca, levhaları yaptığım sandığa koydum. Orada duruyorlar.»
6. İsraililer Yaakanoğullarına ait kuyulardan ayrılıp Moseraya gittiler. Harun orada öldü ve gömüldü. Yerine oğlu Elazar kâhin oldu.
7. İsraililer oradan Gudgodaya, sonra da akarsular bölgesi olan Yotvataya göç ettiler.
8. O zaman RAB, kendi Antlaşma Sandığını taşıması, kendisine hizmet etmek üzere önünde durması ve Onun adıyla kutsaması için Levililer oymağını ayırdı. Bugün de aynı görevi yapıyorlar.
9. Bu yüzden Levililer kardeşleri olan öbür oymaklar gibi pay ve mülk almadılar. Tanrınız RABbin onlara verdiği söz uyarınca onların mirası RABdir.-
10. «Daha önce yaptığım gibi dağda kırk gün, kırk gece kaldım. RAB yine yakarışımı duydu ve sizi yok etmek istemedi.
11. Sonra, «Kalk, git» dedi, «Onları atalarına ant içerek söz verdiğim ülkeye götür. Gidip orayı mülk edinsinler.»
12. «Şimdi, ey İsrail halkı, Tanrınız RAB sizden ne istiyor? Yalnız şunu istiyor: Tanrınız RABden korkun, Onun yollarında yürüyün, Onu sevin; bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona kulluk edin;
13. üzerinize iyilik gelsin diye bugün size bildirdiğim buyruklarına, kurallarına uyun.
14. Gökler de, göklerin gökleri de, yeryüzü ve içindeki her şey Tanrınız RABbindir.
15. Öyleyken RAB atalarınızı sevdi, onlara bağlandı. Bugün olduğu gibi, onların soyu olan sizleri bütün halkların arasından seçti.
16. Yüreklerinizi RABbe adayın, bundan böyle dikbaşlı olmayın.
17. Çünkü Tanrınız RAB, tanrıların Tanrısı, rablerin Rabbidir. O kimseyi kayırmayan, rüşvet almayan, ulu, güçlü, heybetli Tanrıdır.
18. Öksüzlerin, dul kadınların hakkını gözetir. Yabancıları sever, onlara yiyecek, giyecek sağlar.
19. Siz de yabancıları seveceksiniz. Çünkü Mısırda siz de yabancıydınız.
20. Tanrınız RABden korkun, Ona kulluk edin. Ona bağlı kalın ve Onun adıyla ant için.
21. O övgünüzdür. Gözlerinizle gördüğünüz o büyük, heybetli belirtileri sizin için gerçekleştiren Tanrınızdır.
22. Mısır'a giden atalarınız yetmiş kişiydi. Şimdiyse Tanrınız RAB sizi göklerdeki yıldızlar kadar çoğalttı.» sünnet edin».

1. «Tanrınız RABbi sevin. Uyarılarına, kurallarına, ilkelerine, buyruklarına her zaman uyun.
2. Unutmayın ki, Tanrınız RABbin tedibini görüp yaşayan çocuklarınız değil, sizsiniz: Büyüklüğünü, güçlü elini, kudretini,
3. belirtilerini, Mısırda firavuna ve bütün ülkesine yaptıklarını;
4. Mısır ordusuna, atlarına, savaş arabalarına neler yaptığını; Mısırlılar sizi kovalarken onları nasıl Kızıldenizin suları altında bıraktığını, onları nasıl yok ettiğini gördünüz.
5. Buraya varıncaya dek RABbin çölde sizin için neler yaptığını;
6. Rubenoğullarından Eliavın oğulları Datarla Avirama neler ettiğini; bütün İsrailin gözü önünde yerin nasıl yarıldığını, onları, ailelerini, çadırlarını ve onlara ait her canlıyı nasıl yuttuğunu gören çocuklarınız değil, sizsiniz.
8. «Bugün size bildirdiğim buyrukların tümüne uyun ki, güçlü olasınız, mülk edinmek üzere Şeria Irmağından geçip ülkeyi ele geçiresiniz.
10. Mülk edinmek için gideceğiniz ülke, çıkmış olduğunuz Mısır gibi değildir. Orada tohumunuzu eker, sebze bahçesi gibi zorlukla sulardınız.
11. Mülk edinmek üzere gideceğiniz ülkenin ise dağları, dereleri vardır. Toprağı gökten yağın yağmurla sulanır.
12. Orası Tanrınız RABbin kayırdığı bir ülkedir. Tanrınız RAB orayı bütün yıl sürekli gözetir.
13. «Tanrınız RABbi sevmek, bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona kulluk etmek için bugün size bildirdiğim buyruklara iyice kulak vererseniz,
14. RAB ülkenize ilk ve son yağmuru vaktinde yağdıracak. Öyle ki, tahılınızı, yeni şarabınızı, zeytinyağınızı toplayasınız.
15. RAB tarlalarda hayvanlarınız için ot sağlayacak, siz de yiyip doyacaksınız.
16. Sakının, ayartılıp yoldan çıkmayasınız; başka ilahlara tapmayasınız, önlerinde eğilmeyesiniz.
17. Öyle ki, RAB size öfkelenmesin; yağmur yağmasın, toprak ürün vermesin diye gökleri kapamasın; size vereceği verimli ülkede çabucak yok olmayasınız.
18. «Bu sözlerimi aklınızda ve yüreğinizde tutun. Bir belirti olarak ellerinize bağlayın, alın sargısı olarak takın.
19. Onları çocuklarınıza öğretin. Evinizde otururken, yolda yürürken, yataarken, kalkarken onlardan söz edin.
20. Evlerinizin kapı sövelerine, kentlerinizin kapılarına yazın.
21. Öyle ki, RABbin atalarınıza vermeye söz verdiği topraklar üzerinde sizin de, çocuklarınızın da ömrü uzun olsun ve yeryüzünün üstünde gökler olduğu sürece orada yaşayasınız.
22. «Uymanız için size bildirdiğim bu buyrukları eksiksiz yerine getirir, Tanrınız RABbi sever, yollarında yürür, Ona bağlı kalırsanız,
23. RAB bu ulusların tümünü önünüzden kovacak. Sizden daha büyük, daha güçlü ulusların topraklarını mülk edineceksiniz.
24. Ayak basacağınız her yer sizin olacak. Sınırlarınız çölden Lübnana, Fırat Irmağından Akdenize kadar uzanacak.
25. Hiç kimse size karşı koyamayacak. Tanrınız RAB, size verdiği söz uyarınca, ayak basacağınız her yere dehşetinizi, korkunuzu saçacaktır.
26. «Bakin, bugün önünüze kutsamayı ve laneti koyuyorum:
27. Bugün size bildirdiğim Tanrınız RABbin buyruklarına uyarsanız kutsanacaksınız.
28. Ama Tanrınız RABbin buyruklarını dinlemez, bilmediğiniz başka ilahların ardınca giderek bugün size buyurduğum yoldan saparsanız, lanete uğrayacaksınız.
29. Tanrınız RAB mülk edinmek için gideceğiniz ülkeye sizi götürdüğünde, Gerizim Dağında kutsama yapacak, Eval Dağında lanet okuyacaksınız.
30. Bu iki dağ Şeria Irmağının karşı yakasında, yolun batısında, Aravada oturan Kenanlılar ülkesinde, Gilgal karşısında, More meşeliği yanındadır.
31. Tanrınız RABbin size vereceği ülkeyi mülk edinmek için Şeria Irmağından geçmek üzeresiniz.

Orayı ele geçirip yerleştiğinizde,

32. bugün size bildirdiğim bütün kurallara, ilkelere uymaya dikkat edin.>>

1. «Atalarınızın Tanrısı RABbin mülk edinmek için size verdiği ülkede yaşamınız boyunca uymanız gereken kurallar, ilkeler şunlardır:
2. Topraklarını alacağınız ulusların ilahlarına taptıkları yüksek dağlardaki, tepelerdeki, bol yapraklı her ağacın altındaki yerleri tümüyle yıkacaksınız.
3. Sunaklarını yıkacak, dikili taşlarını parçalayacak, Aşera putlarını yakacak, öbür putlarını parça parça edeceksiniz. İlahlarının adlarını oradan sileceksiniz.
4. «Siz Tanrınız RABbe bu biçimde tapmamalısınız.
5. Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için bütün oymaklarınız arasından seçeceği yere, konutuna yönelmeli, oraya gitmelisiniz.
6. Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, dilek adaklarınızı, gönülden verdiğiniz sunuları, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını oraya götürceksiniz.
7. Orada, sizi kutsayan Tanrınız RABbin huzurunda, siz de aileleriniz de yiyeceksiniz ve el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.
8. «Bugün burada yaptığımızı yapmayın; herkes kendi gözünde doğru olanı yapıyor.
9. Çünkü Tanrınız RABbin size vereceği dinlenme yerine, mülke daha ulaşmadınız.
10. Ama Şeria Irmağından geçip Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkeye yerleşeceksiniz. RAB sizi çevrenizdeki bütün düşmanlarınızdan kurtarıp rahata kavuşturacak. Güvenlik içinde yaşayacaksınız.
11. Tanrınız RAB adını yerleştirmek için bir yer seçecek. Size buyurduğum her şeyi oraya götürceksiniz: Yakmalık sunularınızı, kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, bağışlarınızı, RABbe adadığınız bütün özel adaklarınızı.
12. Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer Tanrınız RABbin huzurunda sevineceksiniz. Çünkü Levililerin sizin gibi kendilerine ait payları ve mülkleri yoktur.
13. Yakmalık sunularınızı herhangi bir yerde sunmamaya dikkat edin.
14. Yakmalık sunularınızı RABbin oymaklarınızın birinde seçeceği yerde sunacaksınız. Size buyurduğum her şeyi orada yapacaksınız.
15. «Tanrınız RABbin sizi kutsadığı ölçüde, yaşadığınız kentlerde dilediğiniz kadar hayvan kesip etini yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi, bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.
16. Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.
17. Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondalığını, sığırlarınızın, davarlarınızın ilk doğanlarını, adadıklarınızın tümünü, gönülden verdiğiniz sunuları, bağışlarınızı yaşadığınız kentlerde yememelisiniz.
18. Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde oturan Levililer bunları Tanrınız RABbin huzurunda, Onun seçeceği yerde yiyeceksiniz. Tanrınız RABbin huzurunda el attığınız her işte sevinç bulacaksınız.
19. Ülkede yaşadığınız sürece Levilileri yüzüstü bırakmamaya dikkat edin.
20. «Tanrınız RAB size verdiği söz uyarınca sınırınızı genişlettiğinde, et yemeye istek duyup, «Et yiyeceğiz» dersanız, dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz.
21. Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yer sizden uzaksa, buyruğum uyarınca RABbin size verdiği sığırlardan, davarlardan kesebilirsiniz. Kentlerinizde dilediğiniz kadar et yiyebilirsiniz.
22. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bu eti ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.
23. Ama kan yememeye dikkat edin. Çünkü ete can veren kandır. Etle birlikte canı yememelisiniz.
24. Kan yememelisiniz; kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.
25. Kan yemeyeceksiniz. Öyle ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza iyilik gelsin. Böylece RABbin gözünde doğru olanı yapmış olursunuz.
26. «Kutsal sunularınızı, dilek adaklarınızı alıp RABbin seçeceği yere gideceksiniz.
27. Yakmalık sunularınızı, eti ve kanı Tanrınız RABbin sunağında sunacaksınız. Kurbanınızın kanı Tanrınız RABbin sunağına akacak. Ama eti yiyebilirsiniz.

28. Size bildirdiğim bütün bu buyruklara iyice uyun ki, size ve sizden sonra gelen çocuklarınıza sürekli iyilik gelsin. Böylece Tanrınız RABbin gözünde iyi ve doğru olanı yapmış olacaksınız.>>
29. <<Tanrınız RAB topraklarını alacağınız ulusları önünüzden yok edecek. Topraklarını miras alıp orada yaşadığınızda
30. ve onları yok ettiğinizde, onların tuzaklarına düşmekten sakının. İlahlarına yönelip, <Bu uluslar ilahlarına nasıl tapıyorlardı? Biz de aynısını yapalım> demeyin.
31. Tanrınız RABbe bu biçimde tapınmayacaksınız. Onlar ilahlarına RABbin tiksindiği iğrenç şeyler sunuyorlar. Oğullarını, kızlarını bile yakarak ilahlarına kurban ediyorlar.
32. <<Size bildirdiğim bütün buyruklara iyice uyun. Bunlara hiçbir şey eklemeyin, hiçbir şey çıkarmayın.

1. «Aranızdan bir peygamber ya da düş gören biri çıkarsa, bir belirtiyi ya da şaşılasi bir olayı önceden bildirirse,
2. «Bilmediğiniz başka ilahlara yönelip tapınalım» derse, söz ettiği belirti, şaşılasi olay gerçekleşse bile,
3. o peygamberi ya da düş göreni dinlememelisiniz. Tanrınız RAB kendisini bütün yüreğinizle, bütün canınızla sevip sevmediğinizi anlamak için sizi sınamaktadır.
4. Tanrınız RABbin ardınca yürüyün, Ondan korkun. Buyruklarına uyun, Onun sözüne kulak verin. Ona kulluk edin, Ona bağlı kalın.
5. O peygamber ya da düş gören öldürülecek. O, sizi Mısırdan çıkaran, köle olduğunuz ülkeden kurtaran Tanrınız RABbe karşı gelmeye kışkırttı. Tanrınız RABbin yürümenizi buyurduğu yoldan sizi saptırmaya çalıştı. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.
- 6-7. «Öz kardeşin, oğlun, kızın, sevdiğin karın ya da en yakın dostun seni gizlice ayartmaya çalışır, senin ve atalarının önceden bilmediğiniz, dünyanın bir ucundan öbür ucuna dek uzakta, yakında, çevrenizde yaşayan halkların ilahları için, «Haydi gidelim, bu ilahlara tapalım» derse,
8. ona uymayacak, onu dinlemeyeceksin. Ona acımayacak, sevecenlik göstermeyecek, onu korumayacaksın.
9. Onu kesinlikle öldüreceksin. Onu önce sen, sonra bütün halk taşa tutsun.
10. Taşlayarak öldürün onu. Çünkü Mısırdan, köle olduğunuz ülkeden sizi çıkaran Tanrınız RABden sizi saptırmaya çalıştı.
11. Böylece bütün İsrail bunu duyup korkacak. Bir daha aranıza buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.
- 12-13. «Tanrınız RABbin yaşamanız için size vereceği kentlerin birinde, içinizden kötü kişiler çıktığını ve, «Haydi, bilmediğiniz başka ilahlara tapalım» diyerek kentlerinde yaşayan halkı saptırdıklarını duyarsanız,
14. araştırarak, inceleyecek, iyice soruşturacaksınız. Duyduklarınız gerçekse ve bu iğrenç olayın aranıza yapıldığı kanıtlanırsa,
15. o kentte yaşayanları kesinlikle kılıçtan geçireceksiniz. Kenti yok edip orada yaşayan bütün halkı ve hayvanları kılıçtan geçireceksiniz.
16. Yağmalanan malların tümünü toplayıp meydanın ortasına yığın. Kenti ve malları Tanrınız RABbe tümüyle yakmalık sunu olarak yakın. Kent sonsuza dek yıkıntı halinde bırakılacak. Yeniden onarılmayacak.
17. Yok edilecek mallardan hiçbir şey almayın. Böylece RABbin kızgın öfkesi yatışacak ve RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca size acıyacak, sevecenlik gösterecek, sizi çoğaltacaktır.
18. Çünkü Tanrınız RAB'bin sözünü dinleyeceksiniz. Böylece bugün size bildirdiğim buyruklara uyup O'nun gözünde doğru olanı yapmış olacaksınız.»

1. «Siz Tanrınız RABbin çocuklarısınız. Ölümlere ağıt yakmak için bedenlerinizi yaralamayacaksınız. İki kaş arasındaki tüyleri almayacaksınız.
2. Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. RAB öz halkı olmanız için yeryüzündeki bütün halkların arasından sizi seçti.
3. «İğrenç sayılan hiçbir şey yemeyeceksiniz.
4. Şu hayvanların etini yiyebilirsiniz: Sığır, koyun, keçi,
5. geyik, ceylan, karaca, yaban keçisi, gazal, ahu, dağ koyunu.
6. Çatal ve yarık tırnaklı, geviş getiren her hayvanın etini yiyebilirsiniz.
7. Ancak geviş getiren, çatal ve yarık tırnaklı hayvanlardan etini yememeniz gerekenler şunlardır: Deve, tavşan, kaya tavşanı. Bunlar geviş getirir, ama çatal tırnaklı değildir. Sizin için kirli sayılırlar.
8. Domuz çatal tırnaklıdır, ama geviş getirmez. Sizin için kirli sayılır. Bu hayvanların etini yemeyecek, leşine dokunmayacaksınız.
9. «Suda yaşayan hayvanlardan şunların etini yiyebilirsiniz: Pullu ve yüzgeçli canlıların etini yiyebilirsiniz.
10. Ama pulsuz ve yüzgeçsiz canlıların hiçbirini yemeyeceksiniz. Bunlar sizin için kirli sayılır.
11. «Temiz sayılan bütün kuşları yiyebilirsiniz.
12. Etini yemeyeceğiniz kuşlar şunlardır: Kartal, kuzu kartalı, kara akbaba,
13. çaylak, doğan türleri,
14. bütün karga türleri,
15. baykuş, puhu, martı, atmaca türleri,
16. kukumav, büyük baykuş, peçeli baykuş,
17. ishakkuşu, akbaba, karabatak,
18. leylek, balıkçıl türleri, ibibik, yarasa.
19. Bütün kanatlı böcekler sizin için kirli sayılır. Hiçbirini yemeyeceksiniz.
20. Ama temiz sayılan kanatlı yaratıkların tümünü yiyebilirsiniz.
21. «Kendiliğinden ölen hiçbir hayvanın etini yemeyeceksiniz. Ölü hayvanı yemesi için kentlerinizde yaşayan bir yabancıya verebilir ya da öteki yabancılara satabilirsiniz. Siz Tanrınız RAB için kutsal bir halksınız. «Oğlağı anasının sütünde haşlamayın.»
22. «Her yıl tarlalarınızda yetişen ürünlerin ondallığını bir yana ayıracaksınız.
23. Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ondallığını, sığırlarınızın ve davarlarınızın ilk doğanlarını, Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde Onun önünde yiyeceksiniz. Bunu yapın ki, her zaman Ondan korkmayı öğrenesiniz.
24. Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yer uzaksa, yol Tanrınız RABbin size verimli kıldığı ürünlerin ondallığını oraya taşıyamayacak kadar uzunsa,
25. ondallığınızı gümüşe çevirin. Gümüşü alıp Tanrınız RABbin seçeceği yere gidin.
26. Gümüşü dilediğiniz şekilde kullanın: Sığır, davar, şarap, içki ya da canınızın istediği başka bir şey alın. Siz ve aileniz orada, Tanrınız RABbin önünde yiyecek ve sevineceksiniz.
27. «Kentlerinizde yaşayan Levilileri yüzüstü bırakmayın. Onların sizin gibi payları ve mülkleri yoktur.
28. Her üç yılın sonunda, o yılın ürününün bütün ondallığını getirip kentlerinizde toplayın.
29. Öyle ki, sizin gibi payları ve mülkleri olmayan Levililer, kentlerinizde yaşayan yabancılar, öksüzler, dul kadınlar gelsinler, yiyip doysunlar. Bunu yaparsanız, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsayacaktır.»

1. «Her yedi yılın sonunda size borçlu olanları bağışlayacaksınız.
2. Borçları bağışlama işini şöyle yapacaksınız: Her alacaklı, komşusunun borcunu bağışlayacak. Borcun ödenmesi için komşusunu ya da kardeşini zorlamayacak. Çünkü RABbin borçları bağışlama yılı duyurulmuştur.
3. Yabancıdan borcunu alabilirsin. Ama İsraili kardeşinin borcunu bağışlayacaksın.
- 4-5. «Aranızda yoksul kimse olmayacak. Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkede Tanrınız RABbin sözünü can kulağıyla dinler, bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara özenle uyarsanız, O sizi kesinlikle kutsayacaktır.
6. Tanrınız RAB verdiği söz uyarınca sizi kutsayacak. Siz birçok ulusa ödünç vereceksiniz, ama siz ödünç almayacaksınız. Siz birçok ulusu yöneteceksiniz, ama onlar sizi yönetmeyecek.
7. «Tanrınız RABbin size vereceği ülkenin herhangi bir kentinde yaşayan kardeşlerinizden biri yoksulsa, yüreğinizi katılaştırmayın, yoksul kardeşinize elisıkı davranmayın.
8. Tersine, eliniz açık olsun; gereksinimlerini karşılayacak kadar ona ödünç verin.
9. «Yedinci yıl, borçları bağışlama yılı yakındır» diyerek yüreğinizde kötü düşünce barındırmaktan sakının. Öyle ki, yoksul kardeşinize karşı elisıkı davranıp ona yardım etmekten kaçınmayasınız. Yoksul kardeşiniz sizden RABbe yakınabilir, siz de günah işlemiş olursunuz.
10. Ona bol bol verin, verirken yüreğinizde isteksizlik olmasın. Bundan ötürü Tanrınız RAB bütün işlerinizde ve el attığınız her şeyde sizi kutsayacaktır.
11. Ülkede her zaman yoksullar olacak. Bunun için, ülkenizde yaşayan kardeşlerinize, yoksullara, gereksinimi olanlara eliaçık davranmanızı buyuruyorum.»
12. «Eğer İbrani kardeşlerinizden bir erkek ya da kadın size satılırsa, altı yıl size kölelik edecek, yedinci yıl onu özgür bırakacaksınız.
13. Onu özgür bırakırken, eli boş göndermeyin.
14. Ona davarlarınızdan, tahılınızdan, şarabınızdan bol bol verin. Tanrınız RABbin sizi kutsadığı oranda ona vereceksiniz.
15. Mısırdaki köle olduğunuzu, Tanrınız RABbin sizi kurtardığını anımsayın. Bu buyruğu bugün size bunun için veriyorum.
16. «Eğer köleniz sizi ve ailenizi seviyorsa, sizden hoşnutsa, «Yanınızdan ayrılmak istemiyorum» derse,
17. bir biz alıp kölenin kulak memesinden sokarak kapıya geçirin; o zaman yaşam boyu köleniz olarak kalacaktır. Kadın kölelerinize de aynı şeyi yapın.
18. Kölenizi özgür bırakınca üzülmemelisiniz. Size hizmet ettiği bu altı yıl boyunca ücretli bir işçiden iki kat fazla iş görmüştür. Tanrınız RAB yaptığınız her işte sizi kutsayacaktır.»
19. «Sığır ve davarlarınızın içinde ilk doğan her erkek hayvanı Tanrınız RABbe ayıracaksınız. Sığırınızın ilk doğan öküzüyle iş yapmayacak, sürünüzün ilk doğan koyununu kırkmayacaksınız.
20. Siz ve aileniz her yıl Tanrınız RABbin önünde, Onun seçeceği yerde onları yiyeceksiniz.
21. Bir hayvanın özürü varsa, topal ya da körse, herhangi bir ciddi sakatlığı varsa, onu Tanrınız RABbe kurban etmeyin.
22. Bu durumdaki hayvanları kentlerinizde yiyebilirsiniz. Dinsel açıdan temiz ya da kirli kişi bunların etini ceylan ya da geyik eti yer gibi yiyebilir.
23. Ancak kan yemeyeceksiniz. Kanı su gibi toprağa akıtacaksınız.»

1. «Aviv ayını tutun ve Tanrınız RABbin Fısıh Bayramını kutlayın. Tanrınız RAB Aviv ayında geceleyin sizi Mısırdan çıkardı.
2. Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde davarlardan, sığırlardan Fısıh kurbanlarını keseceksiniz.
3. Kurban etiyle birlikte mayalı ekmek yemeyeceksiniz. Yedi gün mayasız ekmek -sıkıntıda yenilen ekmek- yiyeceksiniz. Siz Mısırdan aceleyle çıktınız. Öyle ki, yaşadığınız sürece Mısırdan çıktığınız günü anımsayacaksınız.
4. Yedi gün ülkenizin hiçbir yerinde maya bulunmasın. Akşam kurban edeceğiniz hayvanların etinden ilk günün sabahına bir şey bırakmayacaksınız.
5. «Fısıh kurbanlarını Tanrınız RABbin size vereceği kentlerden birinde kesmeyeceksiniz;
6. ancak Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde keseceksiniz. Kurbanı orada akşam gün batınca, Mısırdan çıktığınız saatlerde keseceksiniz.
7. Eti Tanrınız RABbin seçeceği yerde pişirip yiyeceksiniz. Sabah dönüp çadırlarınıza gideceksiniz.
8. Altı gün mayasız ekmek yiyeceksiniz. Yedinci gün Tanrınız RAB için bir toplantı düzenleyecek ve iş yapmayacaksınız.»
9. «Ekin biçme zamanından başlayarak yedi hafta sayacaksınız.
10. Sonra Tanrınız RABbin sizi kutsadığı oranda vereceğiniz gönülden sunularla Onun için Haftalar Bayramını kutlayacaksınız.
11. Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yerde, Onun önünde, siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, aranızdaki yabancılar, öksüzler, dullar hep birlikte sevineceksiniz.
12. Mısırdaki köle olduğunuzu anımsayın ve bu kurallara uymaya dikkat edin.»
13. «Tahılınızı ve asmanızın ürününü topladıktan sonra yedi gün Çardak Bayramını kutlayacaksınız.
14. Siz, oğullarınız, kızlarınız, erkek ve kadın köleleriniz, kentlerinizde yaşayan Levililer, yabancılar, öksüzler, dullar bu bayramda hep birlikte sevineceksiniz.
15. Tanrınız RABbin seçeceği yerde Onun için yedi gün bayramı kutlayacaksınız. Tanrınız RAB ürününüzün tümünü ve el attığınız her işi kutsayacak. Böylece sevinciniz tam olacak.
16. «Bütün erkekleriniz yılda üç kez -Mayasız Ekmek Bayramında, Haftalar Bayramında ve Çardak Bayramında- Tanrınız RABbin önünde bulunmak üzere Onun seçeceği yere gitmeli. Kimse RABbin önüne eli boş gitmemeli.
17. Her biriniz Tanrınız RABbin sizi kutsadığı oranda armağanlar götürmeli.»
18. «Tanrınız RABbin size vereceği kentlerde her oymağınız için yargıçlar, yöneticiler atayacaksınız. Onlar halkı gerçek adaletle yargılayacaklar.
19. Yargılarken haksızlık yapmayacak, kimseyi kayırmayacaksınız. Rüşvet almayacaksınız. Çünkü rüşvet bilge kişinin gözlerini kör eder, haklıyı haksız çıkarır.
20. Yaşamak ve Tanrınız RABbin size vereceği ülkeyi miras almak için doğruluğun, yalnız doğruluğun ardınca gidin.
21. «Tanrınız RAB için yapacağınız sunağın yanına ağaçtan bir Aşera putu dikmeyeceksiniz.
22. Tanrınız RAB'bin nefret ettiği dikili taş dikmeyeceksiniz.

1. «Tanrınız RABbe herhangi bir özürü, kusuru olan sığır ya da koyun kurban etmeyeceksiniz. Tanrınız RAB bundan tiksindir.
2. «Tanrınız RABbin size vereceği kentlerin birinde aranızdan Onun antlaşmasını çiğneyip gözünde kötü olanı yapan bir erkek ya da kadın çıkar
3. ve buyruklarıma aykırı olarak gidip başka ilahlara tapar, onların, güneşin, ayın ya da gök cisimlerinin önünde eğilirse
4. ve bu olay size bildirilirse, duyduklarınızı iyice araştırın. Duyduklarınız doğruysa ve bu iğrenç olayın İsrailde yapıldığı kanıtlanırsa,
5. bu kötülüğü yapan erkeği ya da kadını kentinizin kapısına çıkarın ve taşa tutarak öldürün.
6. Ölmesi gereken, iki ya da üç kişinin tanıklığıyla öldürülecek; bir kişinin tanıklığıyla öldürülmeyecek.
7. O kişiyi önce tanıklar, sonra bütün halk taşa tutsun. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.
8. «Eğer kentlerinizde adam öldürme, dava, saldırı konusunda yargılamada sizi aşan sorunlarla karşılaşsanız, Tanrınız RABbin seçeceği yere gidin.
9. Sorunlarınızı Levili kâhinlere ve o dönemde görevli yargıca götürüp soruşturun. Yargı kararını onlar size bildirecekler.
10. RABbin seçeceği yerden size bildirilen karara uymalı, size verilen öğüdü tutmaya dikkat etmelisiniz.
11. Size öğretilen yasa ve verilen karar uyarınca davranın. Size bildirilenin dışına çıkmayın.
12. Orada, Tanrınız RABbin önünde görev yapan kâhini ya da yargıcı kim dinlemeyip saygısızlık ederse öldürülmeli. İsrailden kötülüğü atmalısınız.
13. Bütün halk bunu duyup korkacak, bir daha saygısızlık etmeye kalkışmayacaktır.»
14. «Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiğinizde ve, «Çevremizdeki ulusların tümü gibi biz de başımıza bir kral atayalım» dediğinizde,
15. atayacağınız kral Tanrınız RABbin seçtiği kişi olmalıdır. Atayacağınız kral kendi kardeşlerinizden biri olmalı. Soydaşlarınızdan olmayan birini, bir yabancıyı kral seçmeyeceksiniz.
16. Kral çok sayıda at edinmemeli, daha çok at satın almak için halkı Mısıra göndermemeli. Çünkü RAB size, «Bir daha o yoldan dönmeyeceksiniz» dedi.
17. Atayacağınız kral yüreğinin RABden sapmaması için çok kadın edinmemeli, büyük ölçüde altın, gümüş biriktirmemeli.
18. «Kral tahtına oturunca, Levili kâhinlerin koruması altındaki Kutsal Yasanın bir örneğini kendisi bir kitaba yazacak.
19. Bu yasa örneğini yanında bulunduracak, yaşamı boyunca her gün onu okuyacak. Öyle ki, Tanrısı RABden korkmayı, bu yasanın bütün sözlerine ve kurallarına uymayı öğrensın;
20. kendini kardeşlerinden üstün saymasın, yasanın dışına çıkmasın; kendinin ve soyunun krallığı İsrail'de uzun yıllar sürsün.»

1. «Levili kâhinlerin, bütün Levi oymağının öbür İsraililer gibi payı ve mülkü olmayacak. RAB için yakılan sunularla, RABbe düşen payla geçinecekler.
2. Kardeşleri arasında mülkleri olmayacak. RABbin onlara verdiği söz uyarınca, RABbin kendisi onların mirası olacak.
3. «Halktan sığır ya da koyun kurban edenlerin kâhinlere vereceği pay şu olacak: Kol, çene, işkembe.
4. Tahılınızın, yeni şarabınızın, zeytinyağınızın ilk ürününü ve koyunlarınızdan kırktığınız ilk yünü kâhine vereceksiniz.
5. Çünkü Tanrınız RAB, önünde dursunlar, her zaman adıyla hizmet etsinler diye bütün oymaklarınız arasından onu ve oğullarını seçti.
6. «Eğer bir Levili, yaşadığı herhangi bir İsrail kentinden RABbin seçeceği yere kendi isteğiyle gelirse,
7. orada Tanrısı RABbin önünde duran Levili kardeşleri gibi RABbin adıyla hizmet edebilir.
8. Aile mülkünün satışından eline geçen para dışında, eşit pay olarak bölüşecekler.»
9. «Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye girdiğinizde, oradaki ulusların iğrenç törelerini öğrenip uygulamayın.
- 10-11. Aranızda oğlunu ya da kızını ateşte kurban eden, falcı, büyücü, muskacı, medyum, ruh çağırان ya da ölülerin ruhlarına danışan kimse olmasın.
12. Çünkü RAB bunları yapanlardan tiksindir. Tanrınız RAB, bu iğrenç töreleri yüzünden bu ulusları önünüzden kovacaktır.
13. Tanrınız RABbin önünde yetkin olun.» karşılığı olarak kullanılıyor. Bu 3 terim falcılığın değişik türlerini içerir.
14. «Ülkelerini alacağınız uluslar büyücülerin, falcıların öğüdüne kulak verirler. Ama Tanrınız RAB buna izin vermiyor.
15. Tanrınız RAB size aranızdan, kendi kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onu dinleyin.
16. Horevde toplandığınız gün Tanrınız RABden şunu dilemiştiniz: «Bir daha ne Tanrımız RABbin sesini duyalım, ne de o büyük ateşi görelim, yoksa ölürüz.»
17. RAB bana, «Söyledikleri doğrudur» dedi.
18. «Onlara kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım. Sözlerimi onun ağzından işiteceksiniz. Kendisine buyurdıklarımın tümünü onlara bildirecek.
19. Adıma konuşan peygamberin ilettiği sözleri dinlemeyeni ben cezalandıracağım.
20. Ancak, kendisine buyurmadığım bir sözü benim adıma söylemeye kalkışan ya da başka ilahlar adına konuşan peygamber öldürülecektir.»
21. «Bir sözün RABden olup olmadığını nasıl bilebiliriz?» diye düşünebilirsiniz.
22. Eğer bir peygamber RAB'bin adına konuşur, ama konuştuğu söz yerine gelmez ya da gerçekleşmezse, o söz RAB'den değildir. Peygamber saygısızca konuşmuştur. Ondan korkmayın.»

1. «Tanrınız RAB ülkelerini size vereceği ulusları yok ettiğinde ve siz bu ülkeleri mülk edinip kentlerine ve evlerine yerleştirdiğinizde,
2. Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkenin ortasında kendiniz için üç kent ayıracaksınız.
3. Bu kentlere giden yollar yapacak, Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkeyi üç bölgeye ayıracaksınız. Öyle ki, birini öldüren bu kentlerden birine kaçabilsin.
4. «Birini öldürüp de canını kurtarmak için oraya kaçan kişiyle ilgili kural şudur: Biri, önceden kin beslemediği komşusunu istemeyerek öldürürse,
5. örneğin odun kesmek üzere komşusuyla ormana gidip ağacı kesmek için baltayı vurduğunda balta demiri saptan çıkar, komşusuna çarpar, komşusu ölürse, ölüme neden olan kişi bu kentlerden birine kaçıp canını kurtarsın.
6. Yoksa ölenin öcünü almak isteyen, öfkeyle öldürenin peşine düşebilir, yol uzunsa yetişip onu öldürebilir. Oysa öldüren kişi, öldürdüğü kişiye karşı önceden bir kını olmadığından, ölümü hak etmemiştir.
7. Kendinize üç kent ayırın dememin nedeni budur.
- 8-9. «Tanrınız RABbi sevmek, her zaman Onun yollarında yürümek için bugün size bildirdiğim bütün bu buyruklara uyarsanız, Tanrınız RAB atalarınıza içtiği ant uyarınca sınırınızı genişletir ve onlara söz verdiği bütün ülkeyi size verirse, kendinize üç kent daha ayırın.
10. Öyle ki, Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkede suçsuz kanı dökülmesin ve siz de kan dökmekten suçlu olmayasınız.
11. «Komşusuna kin besleyen biri pusuya yatar, saldırıp onu öldürür, sonra da bu kentlerden birine kaçarsa,
12. kentnin ileri gelenleri peşinden adam gönderip onu kaçıdığı kentten geri getirecekler. Öldürülmesi için, ölenin öcünü almak isteyen kişiye teslim edecekler.
13. Ona acımayacaksınız. İsraili suçsuz kanı dökme günahından arındırmalısınız ki, üzerinize iyilik gelsin.
14. «Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkede payınıza düşen mirasta komşunuzun önceden belirlenen sınırını değiştirmeyeceksiniz.»
15. «Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığıyla açıklığa kavuşturulacaktır.
16. «Eğer yalancı bir tanık kötü amaçla birini suçlarsa,
17. aralarında sorun olan iki kişi RABbin önünde kâhinlerin ve o dönemde görevli yargıçların önüne çıkarılmalı.
18. Yargıçlar sorunu iyice araştıraraklar. Eğer tanığın kardeşine karşı yalancı tanıklık yaptığı ortaya çıkarsa,
19. kardeşine yapmayı tasarladığını kendisine yapacaksınız. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldırmalısınız.
20. Geri kalanlar olup bitenleri duyup korkacaklar; bir daha aranızda buna benzer kötü bir şey yapmayacaklar.
21. Acımayacaksınız: Cana can, göze göz, dişe diş, ele el, ayağa ayak.»

1. «Düşmanlarınızla savaşmaya gittiğinizde, atlar, savaş arabaları ve sizden daha kalabalık bir ordu görürseniz onlardan korkmayın. Sizi Mısırdan çıkaran Tanrınız RAB sizinledir.
2. Savaşa başlamadan önce kâhin gelip askerlere seslenecek.
3. Onlara şöyle diyecek: «Ey İsraililer, dinleyin! Bugün düşmanlarınızla savaşmaya gidiyorsunuz. Cesaretinizi yitirmeyin, korkmayın. Onlardan yılmayın, ürkmeyin.
4. Çünkü sizi zafere kavuşturmak üzere sizinle birlikte düşmanlarınıza karşı savaşmaya gelen Tanrınız RABdir.»
5. «Görevliler askerlere şöyle diyecekler: «Yeni ev yapıp da içinde oturmayan biri var mı? Evine geri dönsün. Yoksa savaşta ölebilir, evine bir başkası yerleşir.
6. Bağ dikip de üzümünü toplamayan var mı? Evine dönsün. Olur ya, savaşta ölür, üzümü bir başkası toplar.
7. Bir kızla nişanlanıp da evlenmeyen var mı? Evine dönsün. Belki savaşta ölür, kızı başka biri alır.»
8. «Görevliler konuşmalarını şöyle sürdürecekler: «Aranızda korkan, cesaretini yitiren var mı? Evine dönsün. Öyle ki, kardeşlerinin yürekleri onunki gibi ürpermesin.»
9. Görevliler askerlere seslenmeyi bitirince, orduya komutanlar atayacaklar.
10. «Bir kente saldırmadan önce, kent halkına barış önerin.
11. Barış önerinizi benimser, kapılarını size açarlarsa, kentte yaşayanların tümü sizin için angaryasına çalışacak, size hizmet edecekler.
12. Ama barış önerinizi geri çevirir, sizinle savaşmak isterlerse, kenti kuşatın.
13. Tanrınız RAB kenti elinize teslim edince, orada yaşayan bütün erkekleri kılıçtan geçirin.
14. Kadınları, çocukları, hayvanları ve kentteki her şeyi yağmalayabilirsiniz. Tanrınız RABbin size verdiği düşman malını kullanabilirsiniz.
15. Yakınıntızdaki uluslara ait olmayan sizden çok uzak kentlerin tümüne böyle davranacaksınız.
16. «Ancak Tanrınız RABbin miras olarak size vereceği bu halkların kentlerinde soluk alan hiçbir canlıyı yaşatmayacaksınız.
17. Tanrınız RABbin size buyurduğu gibi, onları -Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarını- tümüyle yok edeceksiniz.
18. Öyle ki, ilahlarına taparken yaptıkları iğrençliklere uymayı size öğretmesinler, siz de Tanrınız RABbe karşı günah işlemeyesiniz.
19. «Bir kentle savaşırken, kenti ele geçirmek için kuşatma uzun sürerse, ağaçlarına balta vurup yok etmeyeceksiniz. Ağaçların ürünlerini yiyebilirsiniz, ama onları kesmeyeceksiniz. Çünkü kırdaki ağaçlar insan değil ki kuşatma altına alasınız.
20. Yalnız ürün vermediğini bildiğiniz ağaçları kesip yok edebilirsiniz. Sizinle savaşan kenti ele geçirene dek kesilen ağaçları kuşatma işinde kullanabilirsiniz.»»

1. «Tanrınız RABbin mülk edinmek için size vereceği ülkede, kırdan yere düşmüş, kimin öldürdüğü bilinmeyen birini görürseniz,
2. ileri gelenleriniz ve yargıçlarınız gidip ölünün çevredeki kentlere olan uzaklığını ölçsünler.
3. Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri işe koşulmamış, boyunduruk takmamış bir düve alacaklar.
4. Düveyi toprağı sürülmemiş, ekilmemiş ve içinde sürekli akan bir dere olan bir vadiye getirecekler. Orada, dereye düvenin boynunu kıracaklar.
5. Levili kâhinler de oraya gidecek. Çünkü Tanrınız RAB, onları kendisine hizmet etsinler, Onun adıyla kutsasınlar diye seçti. Kavga, saldırı davalarına da onlar bakacak.
6. Ölüye en yakın kentin ileri gelenleri, dereye boynu kırılan düvenin üzerinde ellerini yıkayacaklar.
7. Sonra şöyle bir açıklama yapacaklar: «Bu kanı ellerimiz dökmedi, kimin yaptığını gözlerimiz de görmedi.
8. Ya RAB, kurtardığın halkın İsrailileri bağışla. Halkını dökülen suçsuz kanından sorumlu tutma.» Böylece kan dökme günahından bağışlanacaklar.
10. «Düşmanlarınızla savaşmaya çıktığınızda ve Tanrınız RAB onları elinize teslim ettiğinde, tutsaklar alır ve
11. aralarında sevdiğiniz güzel bir kadın görürseniz, onu kendinize eş olarak alabilirsiniz.
12. Onu evinize götürün. Başını tıraş etsin, tırnaklarını kessin.
13. Üzerinden tutsaklık giysilerini çıkarsın. Evinizde otursun. Anne babası için bir ay yas tutsun. Sonra kadını alan kişi onunla yatabilir. Erkek ona koca, kadın da ona karı olacak.
14. Kadından hoşnut kalmazsa, onu özgür bıraksın. Kadınlı yattığı için onu parayla satmasın, ona köle gibi davranmasın.»
15. «Eğer bir adamın iki karısı varsa, birini seviyor, öbüründen hoşlanmıyorsa; iki kadın da kendisine oğullar doğurmuşsa; ilk oğul hoşlanmadığı kadının oğluyorsa;
16. adam malını miras olarak oğullarına bölüştürdüğü gün sevdiği kadının oğlunu kayırıp ona ilk oğulluk hakkını veremez.
17. Hoşlanmadığı kadının oğlunu ilk doğan oğul olarak tanıyacak ve ona bütün malından iki pay verecektir. Çünkü bu oğul babasının gücünün ilk ürünüdür. İlk oğulluk hakkı onun olacak.»
18. «Eğer bir adamın dikbaşlı, başkaldıran, annesinin ve babasının sözünü dinlemeyen, onların tedibine aldırmayan bir oğlu varsa,
19. annesiyle babası onu tutup kent kapısında görev yapan kent ileri gelenlerine götürecekler.
20. Onlara şöyle diyecekler: «Oğlumuz dikbaşlı, başkaldıran bir çocuktur. Sözümüzü dinlemiyor. Savurgan ve içkicidir.»
21. Bunun üzerine kentin bütün erkekleri onu taşıyarak öldürecekler. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız. Bütün İsraililer bunu duyup korkacaklar.»
22. «Eğer bir adam bir günahtan ötürü ölüm cezasına çarptırılıp öldürülür ve ölüsü ağaca asılırsa,
23. ölüyü gece ağaçta asılı bırakmamalısınız. O gün kesinlikle gömmelisiniz. Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir. Tanrınız RAB'bin mülk olarak size vereceği ülkeyi kirletmeyeceksiniz.

1. «Kardeşinin yolunu yitirmiş sığırını ya da koyununu görünce, onları görmezlikten gelme. Sığırı ya da koyunu kesinlikle kardeşine geri götüreceksin.
2. Kardeşin sana uzaksa ya da hayvanın kime ait olduğunu bilmiyorsan evine götür. Kardeşin sığırını ya da koyununu aramaya çıkıncaya dek hayvan evinde kalsın. Sonra ona geri verirsin.
3. Kardeşinin eşeğini, giysisini ya da yitirdiği başka bir şeyini gördüğünde, aynı biçimde davranacaksın. Görmezlikten gelmeyeceksin.
4. «Kardeşinin eşeğini ya da sığırını yolda düşmüş gördüğünde, görmezlikten gelme. Hayvanı ayağa kaldırması için kesinlikle kardeşine yardım edeceksin.
5. «Kadınlar erkek giysisi, erkekler de kadın giysisi giymesin. Tanrınız RAB bu gibi şeyleri yapanlardan tiksindir.
6. «Yolda rastlantıyla ağaçta ya da yerde bir kuş yuvası görürseniz, ana kuş yavruların ya da yumurtaların üzerinde oturuyorsa, anayı yavrularıyla birlikte almayacaksınız.
7. Yavruları kendiniz için alabilirsiniz, ama anayı kesinlikle özgür bırakacaksınız. Öyle ki, üzerinize iyilik gelsin ve ömrünüz uzun olsun.
8. «Yeni bir ev yaparken, dama korkuluk yapacaksın. Öyle ki, biri damdan düşüp ölürse ailen sorumlu sayılsın.
9. «Bağına iki çeşit tohum ekmeyeceksin. Yoksa ektiğin tohumun da bağına da ürününü kullanamazsın.
10. «Çift sürmek için eşeği öküzle birlikte koşmayacaksın.
11. «Yünle ketenden dokunmuş karışık kumaştan giysi giymeyeceksin.
12. «Giysinin dört yerine püskül dikeceksin.»
13. «Bir adam bir kadın alır, yattıktan sonra ondan hoşlanmazsa,
14. ona suç yükler, adını kötüler, «Bu kadınla evlendim ama onunla yataınca erden olmadığını gördüm» derse,
15. kadının annesiyle babası kızlarının erden olduğuna ilişkin kanıt alıp kapıda görevli kent ileri gelenlerine getirecekler.
- 16-17. Kadının babası ileri gelenlere, «Kızımı bu adamla evlendirdim ama o kızımdan hoşlanmıyor» diyecek, «Şimdi kızımı suçluyor, onun erden olmadığını söylüyor. İşte kızımın erden olduğunun kanıtı!» Sonra anne-baba kızlarının erden olduğunu kanıtlayan yatak çarşafını ileri gelenlerin önüne serip gösterecekler.
18. Kent ileri gelenleri de adamı cezalandıracaklar.
19. Ceza olarak ondan yüz gümüş alıp kadının babasına verecekler. Çünkü adam İsraili bir erden kızın adını kötülemiştir. Kadın adamın karısı kalacak ve adam yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.
20. «Ancak bu sav doğruysa, kızın erden olduğuna ilişkin bir kanıt bulunamazsa,
21. kızı baba evinin kapısına çıkaracaklar. Kent halkı taşıyarak kızı öldürecek. Babasının evindeyken fuhuş yapmakla İsrailde iğrençlik yapmıştır. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.
22. «Eğer bir adam başka birinin karısıyla yatarken yakalanırsa, hem kadınla yatan adam, hem kadın, ikisi de öldürülecek. İsrailden kötülüğü atacaksınız.
23. «Eğer bir adam kentte başka biriyle nişanlı erden bir kızla karşılaşır ve onunla yatarsa,
24. ikisini de kentin kapısına götürececek, taşıyarak öldüreceksiniz. Çünkü kız kentte olduğu halde yardım istemek için bağırmadı; adam da komşusunun karısıyla ilişki kurdu. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.
25. «Eğer bir adam kırdaki nişanlı bir kızla karşılaşır, onu yakalayıp tecavüz ederse, yalnız tecavüz eden adam öldürülecek.
26. Kıza hiçbir şey yapmayacaksınız. Çünkü kızın ölümü hak edecek bir günahı yoktur. Bu, komşusuna saldırıp onu öldüren adamın davasına benzer.
27. Adam kızı kırdaki gördüğünde nişanlı kız bağırırsa da onu kurtaran olmamıştır.

28. ‹‹Eğer bir adam nişanlı olmayan erden bir kızla karşılaşır, tutup onunla yatarsa ve bu ortaya çıkarsa,
29. kızla yatan adam kızın babasına elli gümüş verecek. Kıza tecavüz ettiği için onu karı olarak alacak ve yaşamı boyunca onu boşayamayacaktır.
30. ‹‹Kimse babasının karısını almayacak, babasının evlilik yatağına leke sürmeyecektir.››

1. «Erkeklik bezi ezilmiş ya da erkeklik organı kesilmiş kişi RABbin topluluğuna girmeyecek.
2. «Yasa dışı doğan biri RABbin topluluğuna girmeyecek. Soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek RABbin topluluğuna girmeyecektir.
3. «Ammonlu ya da Moavlı biri RABbin topluluğuna girmeyecek. Onların soyundan gelenler de onuncu kuşağa dek asla RABbin topluluğuna girmeyecek.
4. Mısırdan çıktığınızda yolda sizi ekmek ve suyla karşılamadılar. Aram-Naharayimdeki Petor Kentinden Beor oğlu Balamı size lanet okuması için ücretle tuttular.
5. Ne var ki Tanrınız RAB Balamı dinlemek istemedi. Sizin için laneti kutsamaya çevirdi. Çünkü Tanrınız RAB sizi seviyor.
6. Kuşaklar boyunca onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın.
7. «Edomlulardan iğrenmeyeceksiniz. Onlar kardeşinizdir. Mısırlılardan da iğrenmeyeceksiniz. Çünkü onların ülkesinde yabancı olarak yaşadınız.
8. Onlardan doğan üçüncü kuşak çocuklar RABbin topluluğuna girebilir.»
9. «Düşmanlarınızla savaşmak üzere ordugah kurduğunuzda, her kötülükten sakınacaksınız.
10. Aranızda gece menisi boşaldığı için dinsel açıdan kirli biri varsa, ordugahın dışına çıkıp orada kalsın.
11. Akşama doğru yıkansın, gün batımında ordugaha dönsün.
12. «İhtiyaçlarınızı gidermek için ordugahın dışında bir yeriniz olmalı.
13. Donatımınız arasında yeri kazmak için bir gereç bulunsun. İhtiyacınızı gidereceğiniz zaman bir çukur kazın, sonra da dışkınızı örtün.
14. Tanrınız RAB sizi kurtarmak ve düşmanlarınızı elinize teslim etmek için ordugahın ortasında dolaşır. Ordugahınız kutsal olsun ki, RAB aranızda yakışsız bir şey görüp sizden ayrılmasın.»
15. «Efendisinden kaçıp size sığınan köleyi efendisine teslim etmeyeceksiniz.
16. Bırakın kendi seçeceği yerde, beğendiği bir kentte aranızda yaşasın. Ona baskı yapmayacaksınız.
17. «Putperest törenlerinde fuhuş yapan İsraili bir kadın ya da erkek olmasın.
18. Fuhuş yapan kadın ya da erkeğin kazancını adak olarak Tanrınız RABbin Tapınağına götürmeyeceksiniz. İkisi de Tanrınız RABbin gözünde iğrençtir.
19. «Kardeşinize para, yiyecek ya da faiz getiren başka bir şey ödünç verdiğinizde, ondan faiz almayacaksınız.
20. Yabancıdan faiz alabilirsiniz ama kardeşinizden almayacaksınız. Böyle yapın ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede el attığınız her işte Tanrınız RAB sizi kutsasın.
21. «Tanrınız RABbe bir dilek adağı adadığınızda yerine getirmeyi savsaklamayın. Tanrınız RAB sizden kesinlikle bunu isteyecektir. Yerine getirmezsенiz size günah sayılacaktır.
22. Ama adak adamaktan çekinirsen günah sayılmaz.
23. Ağzınızdan çıkanı yapmaya dikkat edin. Çünkü Tanrınız RABbe adağı gönülden adadınız.
24. «Komşunuzun bağına girdiğinizde doyuncaya dek üzüm yiyebilirsiniz, ama torbanıza koymayacaksınız.
25. Komşunuzun ekin tarlasına girdiğinizde elinizle başak koparabilirsiniz, ama ekinlere orak salmayacaksınız.

1. «Eğer bir adam evlendiği kadında yakışksız bir şey bulur, bundan ötürü ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp ona verir ve onu evinden kovarsa,
2. kadın adamın evinden ayrıldıktan sonra başka biriyle evlenirse,
3. ikinci kocası da ondan hoşlanmaz, boşanma belgesi yazıp verir, onu evinden kovarsa ya da ikinci adam ölürse,
4. kadını boşayan ilk kocası onunla yeniden evlenemez. Çünkü kadın kirlenmiştir. Bu RABbin gözünde iğrençtir. Tanrınız RABbin mülk olarak size vereceği ülkeyi günaha sürüklemeyin.
5. «Yeni evli bir adam savaşa gitmeyecek, ona herhangi bir görev verilmeyecek. Bir yıl özgürce evinde kalıp karısını mutlu edecek.
6. «Rehin olarak ne değirmeni, ne de üst taşını alın. Bunu yapmakla adamın yaşamını rehin almış olursunuz.
7. «İsraili kardeşlerinden birini kaçırıp ona kötü davranan ya da onu satan adam yakalanırsa ölmeli. Aranızdaki kötülüğü ortadan kaldıracaksınız.
8. «Deri hastalığı konusunda, Levili kâhinlerin size bütün öğrettiklerini yapmaya çok dikkat edin. Onlara verdiğim buyruklara özenle uyun.
9. Siz Mısırdan çıktıktan sonra Tanrınız RABbin yolda Miryama neler yaptığını anımsayın.
10. «Komşuna herhangi bir şey ödünç verdiğinde, vereceği rehini almak için onun evine girmeyeceksin.
11. Dışarıda bekleyeceksin. Ödünç verdiğin kişi rehini kendisi sana getirsin.
12. Eğer yoksul biriye, onun rehini elinde olduğu sürece yatağa girmeyeceksin.
13. Ondan aldığın giysiyi gün batımında ona kesinlikle geri vereceksin ki, onunla yatabilsin. O da seni kutsayacak. Bu yaptığın, Tanrın RABbin önünde sana doğruluk sayılacak.
14. «Ücretle çalışan, gereksinimi olan, yoksul bir soydaşınızı ya da kentlerinizin birinde yaşayan bir yabancıyı sömürmeyeceksiniz.
15. Ücretini her gün, güneş batmadan ödeyeceksiniz. Yoksul olduğu için güvencesi odur. Yoksa sana karşı RABbe haykırır ve sen de günah işlemiş sayılırsın.
16. «Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek.
17. «Yabancıya ya da öksüze haksızlık etmeyeceksiniz. Dul kadının giysisini rehin almayacaksınız.
18. Mısırdaki köle olduğunuzu, Tanrınız RABbin sizi oradan kurtardığını anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.
19. «Tarlanızdaki ekini biçtiğinizde, gözden kaçan bir demet olursa, almak için geri dönmeyin. Onu yabancıya, öksüze, dul kadına bırakın. Öyle ki, Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi kutsasın.
20. Zeytin ağaçlarınızı dövüp ürününü topladığınızda, dallarda kalanı toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Kalanları yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.
21. Bağbozumunda artakalan üzümleri toplamak için geri dönmeyeceksiniz. Yabancıya, öksüze, dul kadına bırakacaksınız.
22. Mısır'da köle olduğunuzu anımsayın. Bunun için böyle davranmanızı buyuruyorum.

1. «Kişiler arasında bir sorun çıktığında, taraflar mahkemeye gittiğinde, yargıçlar davaya bakacak; suçsuzu aklayacak, suçluyu cezaya çarptıracaklar.
2. Eğer suçlu kişi kamçılanmayı hak ettiyse, yargıç onu yere yatırtacak ve önünde suçu oranında sayıyla kamçılatacak.
3. Suçluya kırk kırbaçtan fazla vurulmamalı. Kırbaç sayısı kırkı aşarsa, kardeşiniz gözünüzde aşağılanabilir.
4. «Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın.
5. «Birlikte oturan kardeşlerden biri oğlu olmadan ölürse, ölenin dulu aile dışından biriyle evlenmemeli. Ölenin kardeşi dul kalan kadına gidecek. Onu kendine karı olarak alacak, ona kayınbiraderlik görevini yapacak.
6. Kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşin adını sürdürsün. Öyle ki, ölenin adı İsrailden silinmesin.
7. Ama adam kardeşinin dul karısıyla evlenmek istemiyorsa, dul kadın kent kapısında görev yapan ileri gelenlere gidip şöyle diyecek: «Kayınbiraderim İsrailde kardeşinin adını yaşatmayı kabul etmiyor. Bana kayınbiraderlik görevini yapmak istemiyor.»
8. Kentin ileri gelenleri adamı çağırıp onunla konuşacaklar. Eğer adam, «Onunla evlenmek istemiyorum» diye üstelerse,
9. kardeşinin dul karısı ileri gelenlerin önünde adamın yanına gidecek, onun ayağındaki çarığı çıkaracak, yüzüne tükürecek ve, «Kardeşine soy yetiştirmek istemeyen adama böyle yapılır» diyecek.
10. Adamın soyu İsrailde «Çarığı çıkarılanın soyu» diye bilinecek.
11. «Eğer iki adam kavgaya tutuşur da birinin karısı kocasını dövenin elinden kurtarmak için gelip elini uzatır, öbür adamın erkeklik organını tutarsa,
12. kadının elini keseceksiniz; ona acımayacaksınız.
13. «Torbanızda biri ağır, öbürü hafif iki türlü tartı olmayacak.
14. Evinizde biri büyük, öbürü küçük iki türlü ölçü olmayacak.
15. Tartınız da ölçünüz de eksiksiz ve doğru olacak. Öyle ki, Tanrınız RABbin size vereceği ülkede ömrünüz uzun olsun.
16. Tanrınız RAB bunları yapandan da, haksızlık edenden de tiksindir. ölçek.
17. «Siz Mısırdan çıktıktan sonra Amaleklilerin yolda size neler yaptığını anımsayın.
18. Siz yorgun ve bitkinken yolda size saldırdılar; geride kalan bütün güçsüzleri öldürdüler. Tanrıdan korkmadılar.
19. Tanrınız RAB mülk edinmek için miras olarak size vereceği ülkede sizi çevrenizdeki bütün düşmanlardan kurtarıp rahata kavuşturunca, Amalekliler'in anısını gökler altından sileceksiniz. Bunu unutmayın!>>

1. «Tanrınız RABbin miras olarak size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinerek yerleştiginizde,
2. Tanrınız RABbin size vereceği ülkenin topraklarından topladığınız bütün ürünlerin ilk yetiştirilenlerini alıp sepete koyacaksınız. Sonra Tanrınız RABbin adını yerleştirmek için seçeceği yere gideceksiniz.
3. O dönemde görevli kâhine gidip, «RABbin bize ant içerek atalarımıza söz verdiği ülkeye geldiğini Tanrın RABbe bugün bildiriyorum» diyeceksiniz.
4. Kâhin sepeti elinizden alıp Tanrınız RABbin sunağının önüne koyacak.
5. Sonra Tanrınız RABbin önünde şu açıklamayı yapacaksınız: «Babam göçebe bir Aramlıydı. Sayıca az kişiyle Mısır'a gidip orada yaşamaya başladı. Orada büyük, güçlü, kalabalık bir ulus oldu.
6. Mısırlılar bize kötü davranarak baskı yaptılar. Bizi ağır işlere zorladılar.
7. Atalarımızın Tanrısı RABbe yakardık. RAB yakarışımızı duydu; çektiğimiz sıkıntıyı, emeği, bize yapılan baskıyı gördü.
8. Bunun üzerine güçlü elle, kudretle, büyük ve ürkütücü olaylarla, belirtilerle, şaşılacak işlerle bizi Mısırdan çıkardı.
9. Bizi buraya getirdi; bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi bize verdi.
10. Şimdi, ya RAB, bize verdiğin toprağın ürününün ilk yetiştirilenini getiriyorum.» Sonra sepeti Tanrınız RABbin önüne koyup Onun önünde yere kapanacaksınız.
11. Sizler, Levililer ve aranızda yaşayan yabancılar Tanrınız RABbin size ve ailenize verdiği bütün iyi şeyler için sevineceksiniz.
12. «Üçüncü yıl, ondalığı verme yılı, bütün ürününüzün ondalığını bir yana ayırın. Ayırma işini bitirdiğinizde, ondalığı Levililere, yabancılar, öksüzlere ve dul kadınlara vereceksiniz. Öyle ki, onlar da kentlerinizde yiyecek olsunlar.
13. Sonra Tanrınız RABbe, «Bana buyurduğun gibi, RABbe ayırdıklarımı evden çıkarıp Levililere, yabancılar, öksüzlere ve dul kadınlara verdim» diyeceksiniz, «Buyruklarından ayrılmadım, hiç birini unutmadım.
14. Ne yas tutarken ayırdıklarımın yedim, ne dinsel açıdan kirliyi onlara dokundum, ne de ölümlere sundum. Tanrım RABbin sözüne kulak verdim. Bana bütün buyurduklarını yaptım.
15. Kutsal konutundan, göklerden aşağıya bak! Halkın İsraili ve atalarımıza içtiğin ant uyarınca bize verdiğin ülkeyi, süt ve bal akan ülkeyi kutsa.»
16. «Bugün Tanrınız RAB bu kurallara, ilkelere uymanızı buyuruyor. Onlara bütün yüreğinizle, canınızla uymaya dikkat edin.
17. Bugün RABbin Tanrınız olduğunu, Onun yollarında yürüyeceğinizi, kurallarına, buyruklarına, ilkelerine uyacağınızı, Onun sözünü dinleyeceğinizi açıkladınız.
18. Bugün RAB, size verdiği söz uyarınca, öz halkı olduğunuzu açıkladı. Bütün buyruklarına uyacaksınız.
19. Tanrınız RAB sizi övgüde, ünde, onurda yarattığı bütün uluslardan üstün kılacağını, verdiği söz uyarınca kendisi için kutsal bir halk olacağınızı açıkladı.»

1. Musa ile İsrail ileri gelenleri halka şöyle dediler: «Bugün size ilettiğim bütün buyruklara uyun.
2. Şeria Irmağından Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye geçince, büyük taşlar dikip kireçleyeceksiniz.
3. Atalarınızın Tanrısı RABbin size verdiği söz uyarınca Onun size vereceği ülkeye, süt ve bal akan ülkeye girince, bu yasanın bütün sözlerini taşlara yazacaksınız.
4. Şeria Irmağından geçince, bugün size buyurduğum gibi, bu taşları Eval Dağına dikip kireçleyeceksiniz.
5. Orada Tanrınız RABbe taşlardan bir sunak yapacaksınız. Bu taşlara demir alet uygulamayacaksınız.
6. Tanrınız RABbin sunağını yontulmamış taşlardan yapacak, üzerinde Tanrınız RABbe yakmalık sunular sunacaksınız.
7. Esenlik sunularını orada kesip yiyecek ve Tanrınız RABbin önünde sevineceksiniz.
8. Taşlara bu yasanın bütün sözlerini okunaklı bir biçimde yazacaksınız.»
9. Sonra Musa ile Levili kâhinler bütün İsraililere, «Ey İsrail, sus ve kulak ver!» diye seslendiler, «Bugün Tanrınız RABbin halkı oldunuz.
10. Tanrınız RABbin sözüne kulak verin, bugün size ilettiğim buyruklarına, kurallarına uyun.»
11. O gün Musa halka şöyle dedi:
12. «Şeria Irmağından geçince, halkı kutsamak için Gerizim Dağında duracak oymaklar şunlardır: Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Yusuf, Benyamin.
13. Lanetlemek için Eval Dağında şu oymaklar duracak: Ruben, Gad, Aşer, Zevulun, Dan, Naftali.
14. Levililer bütün İsrail halkına yüksek sesle şöyle diyecekler:
15. «RABbin tiksindiği el işi oyma ya da dökme put yapana ve onu gizlice dikene lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diye karşılık verecek.
16. «Annesine, babasına saygısızca davranana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
17. «Komşusunun sınırını değiştirene lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
18. «Kör olanı yoldan saptırana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
19. «Yabancıya, öksüze, dul kadına haksızlık edene lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
20. «Babasının karısıyla yatana lanet olsun! Çünkü o babasının evlilik yatağına leke sürmüştür.» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
21. «Herhangi bir hayvanla cinsel ilişki kurana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
22. «Annesinden ya da babasından olan kızkardeşiyle yatana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
23. «Kaynanasıyla yatana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
24. «Komşusunu gizlice öldürene lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
25. «Suçsuz birini öldürmek için rüşvet alana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.
26. «Bu yasanın sözlerine uymayan ve onları onaylamayana lanet olsun!» «Bütün halk, «Amin!» diyecek.»

1. «Eğer Tanrınız RABbin sözünü iyice dinler ve bugün size ilettiğim bütün buyruklarına uyarsanız, Tanrınız RAB sizi yeryüzündeki bütün uluslardan üstün kılacaktır.
2. Tanrınız RABbin sözünü dinlerseniz, şu bereketler üzerinize gelecek ve sizinle olacak:
3. «Kentte de tarlada da kutsanacaksınız.
4. «Rahminizin meyvesi kutsanacak. Toprağınızın ürünü, hayvanlarınızın dölü -sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları- bereketli olacak.
5. «Sepetiniz ve hamur tekneniz bereketli olacak.
6. «İçeri girdiğinizde de dışarı çıktığınızda da kutsanacaksınız.
7. «RAB size saldıran düşmanlarınızı önünüzde bozguna uğratacak. Onlar size bir yoldan saldırarak, ama önünüzden yedi yoldan kaçacaklar.
8. «RABbin buyruğuyla ambarlarınız dolu olacak. El attığınız her işte RAB sizi kutsayacak. Tanrınız RAB size vereceği ülkede sizi kutsayacak.
9. «Tanrınız RABbin buyruklarına uyar, Onun yollarında yürürseniz, RAB size içtiği ant uyarınca sizi kendisi için kutsal bir halk olarak koruyacaktır.
10. Yeryüzündeki bütün uluslar RABbe ait olduğunuzu görecek, sizden korkacaklar.
11. RAB atalarınıza ant içerek size söz verdiği ülkede bolluk içinde yaşamınızı sağlayacak: Rahminizin meyvesi kutsanacak; hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü verimli olacak.
12. RAB ülkenize yağmuru zamanında yağdırmak ve bütün emeğinizi verimli kılmak için göklerdeki zengin hazinesini açacak. Birçok ulusa ödünç vereceksiniz; siz ödünç almayacaksınız.
13. RAB sizi kuyruk değil baş yapacak. Eğer bugün size ilettiğim Tanrınız RABbin buyruklarını dinler, onlara iyice uyarsanız, altta değil, her zaman üstte olacaksınız.
14. Bugün size ilettiğim buyrukların dışına çıkmayacak, başka ilahların ardınca gitmeyecek, onlara tapmayacaksınız.»
15. «Ama Tanrınız RABbin sözünü dinlemez, bugün size ilettiğim buyrukların, kuralların hepsine uymazsanız, şu lanetler üzerinize gelecek ve size ulaşacak:
16. «Kentte de tarlada da lanetli olacaksınız.
17. «Sepetiniz ve hamur tekneniz lanetli olacak.
18. «Rahminizin meyvesi, toprağınızın ürünü, sığırlarınızın buzağıları, sürülerinizin kuzuları lanetli olacak.
19. «İçeri girdiğinizde lanetli olacaksınız; dışarı çıktığınızda da lanetli olacaksınız.
20. «RABbe sırt çevirmekle yaptığınız kötülükler yüzünden el attığınız her işte O sizi lanete uğratacak, şaşkına çevirecek, paylayacak. Sonunda üzerinize yıkım gelecek ve çabucak yok olacaksınız.
21. RAB, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede sizi yok edinceye dek salgın hastalıkla cezalandıracak.
22. Veremle, sıtmayla, iltihapla, yakıcı sıcaklıkla, kuraklıkla, samyeliyle, küfle cezalandıracak. Siz yok oluncaya dek bunlar sizi kovalayacak.
23. Başınızın üstündeki gök tunç, ayağınızın altındaki yer demir olacak.
24. RAB siz yok oluncaya dek gökten yağmur yerine ülkenize toz ve kum yağdıracak.
25. «RAB sizi düşmanlarınızın önünde bozguna uğratacak. Onlara bir yoldan saldırarak, ama önlerinden yedi yoldan kaçacaksınız. Yeryüzündeki bütün uluslar için dehşet verici bir örnek olacaksınız.
26. Ölüleriniz bütün kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırان kimse olmayacak.
27. RAB sizi iyileşemeyeceğiniz Mısır çıbanıyla, ırlarla, kaşıntıyla, uyuzla vuracak.
28. RAB sizi delilikle, körlükle, şaşkınlıkla cezalandıracak.
29. Öğle vakti körlerin karanlıkta el yordamıyla yürüdüğü gibi yürüyeceksiniz. Yaptığınız her şeyde başarısız olacak, sürekli sıkıştırılacak, yağmalanacaksınız. Sizi kurtaran olmayacak.
30. «Bir kızla nişanlanacaksınız, ama başka biri onunla yatacak. Ev yapacak ama içinde

oturmayacaksınız. Bağ dikecek ama üzümünü toplamayacaksınız.

31. Öküzünüz gözünüzün önünde kesilecek ama etini yemeyeceksiniz. Eşğiniz zorla sizden alınacak, geri getirilmeyecek. Davarlarınız düşmanlarınıza verilecek. Sizi kurtaran olmayacak.

32. Oğullarınız, kızlarınız gözlerinizin önünde başka bir ulusa verilecek. Her gün onları gözlemekten gözlerinizin gücü tükenecek. Elinizden bir şey gelmeyecek.

33. Tanımadığınız bir halk toprağınızın ürününü ve bütün emeğinizi yiyecek. Sürekli sıkıştırılacak, ezileceksiniz.

34. Gözlerinizle gördükleriniz sizi çıldırtacak.

35. RAB dizlerinizi, bacaklarınızı tepeden tırnağa iyileşmeyen ağırlı çibanlarla vuracak.

36. «RAB sizi ve başınıza atayacağınız kralı sizin de atalarınızın da bilmediği bir ulusa sürecek. Orada ağaçtan, taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.

37. RABbin sizi süreceği bütün uluslar başınıza gelenlerden dehşete düşecek; sizi aşağılayacak, sizinle eğlenecekler.

38. «Çok tohum ekecek, ama az toplayacaksınız. Çünkü ürününüzü çekirge yiyecek.

39. Bağlar dikecek, bakımını yapacak, ama şarap içmeyecek, üzüm toplamayacaksınız. Onları kurt yiyecek.

40. Ülkenizin her yerinde zeytinlikleriniz olacak, ama zeytinyağı sürünmeyeceksiniz. Zeytin ağaçlarınız ürününü yere dökecek.

41. Oğullarınız, kızlarınız olacak, ama sizinle kalmayacaklar, sürgüne gönderilecekler.

42. Bütün ağaçlarınızı, toprağınızın ürününü çekirgeler yiyecek.

43. «Aranızdaki yabancılar yükseldikçe yükselecek, sizse alçaldıkça alçalacaksınız.

44. O sana ödünç verecek, ama sen ona ödünç vermeyeceksin. O baş, sen kuyruk olacaksın.

45. «Bütün bu lanetler başınıza yağacak. Yok oluncaya dek sizi kovalayacak ve size erişecek. Çünkü Tanrınız RABbin sözünü dinlemediniz, size verdiği buyrukları, kuralları yerine getirmediğiniz.

46. Bu lanetler siz ve soyunuz için sonsuza dek bir belirti, şaşılabilir bir olay olarak kalacak.

47. Madem bolluk zamanında Tanrınız RABbe sevinçle, hoşnutlukla kulluk etmediniz,

48. RABbin üzerinize göndereceği düşmanlara kölelik edeceksiniz. Aç, susuz, çıplak kalacaksınız; her şeye gereksinim duyacaksınız. RAB sizi yok edinceye dek boynunuza demir boyunduruk vuracak.

49-50. «RAB uzaktan, dünyanın öbür ucundan bir ulusu -dilini bilmediğiniz bir ulusu, yaşlılara saygı, küçüklerle sevgi beslemeyen acımasız bir ulusu- birden çullanan bir kartal gibi başınıza getirecek.

51. Siz yok oluncaya dek hayvanlarınızın yavrularını, toprağınızın ürününü yiyip bitirecekler. Size ne tahıl, ne şarap, ne zeytinyağı, ne sığırlarınızın buzağılarını, ne de sürülerinizin kuzularını bırakacaklar; ta ki, siz ortadan kalkıncaya dek.

52. Güvendiğiniz yüksek, dayanıklı surlar yerle bir oluncaya dek ülkenizdeki bütün kentlerde sizi kuşatacaklar. Tanrınız RABbin size verdiği ülkedeki bütün kentleri kuşatacaklar.

53. «Kuşatma sırasında düşmanınızın vereceği sıkıntıdan rahminizin meyvesini, Tanrınız RABbin size verdiği oğulların, kızların etini yiyeceksiniz.

54. Aranızdaki en yumuşak, en duyarlı adam bile öz kardeşine, sevdiği karısına, sağ kalan çocuklarına acımayacak;

55. yediği çocuklarının etini onların hiçbirisiyle paylaşmayacak. Çünkü düşmanın kuşatma sırasında sizi sıkıştırması yüzünden kentlerinizde hiç yiyecek kalmayacak.

56-57. Aranızda en yumuşak, en duyarlı kadın -yumuşaklığından ve duyarlılığından ayağının tabanını yere basmak istemeyen kadın- bile sevdiği kocasından, öz oğlundan, kızından, plasentayı ve doğuracağı çocukları esirgeyecek. Çünkü kuşatma sırasında düşmanın kentlerinizde size vereceği sıkıntıdan, yokluktan onları gizlice yiyecek.

58. «Bu kitapta yazılı yasanın bütün sözlerine uymaz, Tanrınız RABbin yüce ve heybetli adından korkmazsanız,

59. RAB sizi ve soyunuzu korkunç belalarla, büyük ve sürekli belalarla, ağır, iyileşmez hastalıklarla vuracak.

60. Sizi ürküten Mısırın bütün hastalıklarını yeniden başınıza getirecek; size yapışacaklar.

61. Siz yok oluncaya dek RAB bu Yasa Kitabında yazılmamış her türlü hastalığı ve belayı da başınıza

getirecek.

62. Gökteki yıldızlar kadar çok olan sizler, sayıca az bırakılacaksınız. Çünkü Tanrınız RABbin sözüne kulak vermediniz.

63. Size iyilik yapmak, sizi çoğaltmak RABbi nasıl sevindirdiyse, sizi yıkmak ve yok etmek de öyle sevindirecektir. Mülk edinmek için gideceğiniz ülkeden sökülüp atılacaksınız.

64. ‹‹RAB sizi dünyanın bir ucundan öbür ucuna, bütün halklar arasına dağıtacak. Orada sizin de atalarınızın da tanımadığı, ağaçtan ve taştan yapılmış başka ilahlara tapacaksınız.

65. Bu uluslar arasında ne esenliğiniz ne de dinlenecek bir yeriniz olacak. Orada RAB size titreyen yürekler, umutsuzluk ve bakmaktan yorulmuş gözler verecek.

66. Sürekli can kaygısı içinde yaşayacaksınız. Gece gündüz dehşet içinde olacaksınız. Yaşamınızın güvenliği olmayacak.

67. Yüreğinizi kaplayan dehşet ve gözlerinizin gördüğü olaylar yüzünden, sabah, ‹Keşke akşam olsa!›, akşam, ‹Keşke sabah olsa!› diyeceksiniz.

68. Bir daha görmeyeceksiniz dediğim yoldan RAB sizi gemilerle Mısır'a geri gönderecek. Orada erkek ve kadın köle olarak kendinizi düşmanlarınıza satmaya kalkışacaksınız; ama satın alan olmayacak.››

2. Musa bütün İsrailileri bir araya toplayarak şöyle dedi: «RABbin Mısırdaki gözlerinizin önünde firavuna, görevlilerine, ülkesine yaptıklarını gördünüz.
3. Büyük denemeleri, belirtileri, o büyük ve şaşılacak işleri gözlerinizle gördünüz.
4. Ne var ki, RAB bugüne dek size kavrayan yürek, gören göz, duyan kulak vermedi.
6. Ekmek yemediniz, şarap ya da başka içki içmediniz. Bütün bunları Tanrınız RABbin ben olduğumu anlayasınız diye yaptım» diyor.
7. «Buraya ulaştığınızda, Heşbon Kralı Sihon ile Başan Kralı Og bizimle savaşa tutuştular. Ama onları bozguna uğrattık.
8. Ülkelerini ele geçirerek mülk olarak Rubenlilere, Gadlılara, Manasse oymağının yarısına verdik.
9. El attığınız her işte başarılı olmak için bu antlaşmanın sözlerini yerine getirmeye dikkat edin.
- 10-11. «Bugün hepiniz -önderleriniz, oymak başlarınız, ileri gelenleriniz, görevlileriniz, bütün öbür İsraili erkekler, çocuklarınız, karılarınız, aranızda yaşayan ve odununuzu kesen, suyunuzu taşıyan yabancılar- Tanrınız RABbin önünde duruyorsunuz.
12. Bugün Tanrınız RABbin ant içerek sizinle yaptığı bu antlaşmayı geçerli kılmak için burada duruyorsunuz.
13. Öyle ki, bugün sizi kendi halkı olarak belirlesin ve size söylediği gibi, atalarınız İbrahim'e, İshaka, Yakupa içtiği ant uyarınca Tanrınız olsun.
- 14-15. Antla yapılan bu antlaşmayı yalnız sizinle, bugün burada bizimle birlikte Tanrımız RABbin önünde duranlarla değil, yanımızda olmayanlarla da yapıyorum.
16. «Mısırdaki nasıl yaşadığımızı, öteki ulusların ortasından geçerek buraya nasıl geldiğimizi kendiniz de biliyorsunuz.
17. Onların arasında iğrenç suretleri, ağaçtan, taştan, altından, gümüşten yapılmış putları gördünüz.
18. Dikkat edin, bugün aranızda bu ulusların ilahlarına tapmak için Tanrımız RABden sapan erkek ya da kadın, boy ya da oymak olmasın; aranızda acılık, zehir veren kök olmasın.
19. «Bu andın sözlerini duyup da kimse kendi kendini kutlamasın ve, «Kendi isteklerim uyarınca yaşasam da güvende olurum» diye düşünmesin. Bu herkese yıkım getirir.
20. RAB böyle birini bağışlamak istemez. RABbin öfkesi ve kıskançlığı o kişiye karşı alevlenecek. Bu kitapta yazılı bütün lanetler başına yağacak ve RAB onun adını göğün altından silecektir.
21. Bu Yasa Kitabında yazılı antlaşmada yer alan bütün lanetler uyarınca, RAB onu felakete uğraması için İsrailin bütün oymakları arasından ayıracaktır.
22. «Sizden sonraki kuşak, çocuklarınız ve uzak ülkeden gelen yabancılar ülkenizin uğradığı belaları, RABbin ülkeye gönderdiği hastalıkları görecekler.
23. Bütün ülke yanacak, tuz ve kükürtle örtülecek; tohum ekilmeyecek, filiz sürmeyecek, ot bitmeyecek. Ülke RABbin kızgın öfkesiyle yerle bir ettiği Sodom, Gomora, Adma ve Sevoyim gibi yıkıma uğrayacak.
24. Bütün uluslar, «RAB bu ülkeye neden bunu yaptı?» diye soracaklar, «Bu büyük öfke neden alevlendi?»
25. «Yanıt şöyle olacak: «Atalarının Tanrısı RAB kendilerini Mısırdan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmayı bıraktılar.
26. Tanımadıkları, RABbin kendilerine pay olarak vermediği başka ilahlara yöneldiler; onlara tapıp önlerinde eğildiler.
27. İşte bu yüzden RABbin öfkesi bu ülkeye karşı alevlendi; bu kitapta yazılı bütün lanetleri oraya yağdırdı.
28. RAB büyük kızgınlıkla, şiddetli öfkeyle onları ülkelerinden söküp attı; bugün olduğu gibi başka ülkeye sürdü.»
29. «Gizlilik Tanrımız RAB'be özgüdür. Ama bu yasanın bütün sözlerine uymamız için açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir.»»

1. «Bütün bu olaylar -önünüze serdiğim kutsama ve lanetler- başınıza geldiğinde, Tanrınız RABbin sizi dağıttığı uluslar arasında bunları anımsayacaksınız.
2. Bugün size ilettiğim buyruklar uyarınca siz ve çocuklarınız Tanrınız RABbe döner, bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona uyarsanız,
3. Tanrınız RAB size acıyacak, sizi sürgünden geri getirecek. Sizi dağıttığı ulusların arasından yeniden toplayacak.
4. Dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile, Tanrınız RAB sizleri toplayıp geri getirecek.
5. Sizi atalarınızın mülk edindiği ülkeye ulaştıracak. Orayı miras alacaksınız. Tanrınız RAB üzerinize iyilik getirecek ve sizi atalarınızdan daha çok çoğaltacak.
6. Sizin ve çocuklarınızın yüreğini değiştirecek. Öyle ki, Onu bütün yüreğinizle, bütün canınızla seversiniz ve yaşayacaksınız.
7. Tanrınız RAB bütün bu lanetleri sizden nefret edenlerin, size baskı yapan düşmanlarınızın üzerine yağdıracak.
8. Siz yine RABbin sözüne kulak verecek, bugün size ilettiğim buyrukların hepsine uyacaksınız.
9. Tanrınız RAB el attığınız her işte sizi başarılı kılacak; çok sayıda çocuğunuz olacak, hayvanlarınızın yavruları, toprağınızın ürünü bol olacak. RAB atalarınızdan nasıl hoşnut kaldıysa, sizden de öyle hoşnut kalacak ve sizi başarılı kılacak.
10. Yeter ki, Tanrınız RABbin sözünü dinleyin, bu Yasa Kitabında yazılı buyruklarına, kurallarına uyun ve bütün yüreğinizle, bütün canınızla Ona dönün. edecek».
11. «Bugün size ilettiğim bu buyruk ne tutamayacağınız kadar zor, ne de ulaşamayacağınız kadar uzaktır.
12. O göklerde değil ki, «Kim bizim için göğe çıkacak? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?» diyesiniz.
13. Denizin ötesinde değil ki, «Kim bizim için denizin ötesine gidecek? Kim yerine getirmemiz için onu alıp yayacak?» diyesiniz.
14. Tanrı sözü size çok yakındır; uymanız için ağzınızda ve yüreğinizdedir.
15. «İşte bugün önünüze yaşamla iyiliği, ölümle kötülüğü koyuyorum.
16. Bugün size Tanrınız RABbi sevmeyi, yollarında yürümeyi, buyruklarına, kurallarına, ilkelerine uymayı buyuruyorum. Öyle ki, yaşayacaksınız, çoğalacaksınız ve mülk edinmek için gideceğiniz ülkede Tanrınız RAB tarafından kutsanasınız.
17. «Eğer yoldan döner, kulak vermezseniz, ayartılır, başka ilahlara eğilip taparsanız,
18. bugün size kesinlikle yok olacağınızı bildiriyorum. Şeria Irmağından geçip mülk edinmek için gideceğiniz ülkede uzun yaşamayacaksınız.
19. «Önünüze yaşamla ölümü, kutsamayla laneti koyduğuma bugün yeri göğü size karşı tanık gösteriyorum. Yaşamı seçin ki, siz de çocuklarınız da yaşayacaksınız.
20. Tanrınız RAB'bi sevin, sözüne uyup O'na bağlanın. RAB yaşamınızdır; kendilerine vereceğine ilişkin atalarınız İbrahim'e, İshak'a, Yakup'a söz verdiği ülkede uzun yaşamınızı sağlayacaktır.»

1. Musa İsraililere şöyle dedi:
2. «Yüz yirmi yaşındayım. Bundan böyle size önderlik edemem. Üstelik RAB bana, «Şeria Irmağının karşı yakasına geçmeyeceksin» dedi.
3. Tanrınız RAB önünüzden geçecek. Bu ulusları önünüzden yok edecek. Ülkelerini mülk edineceksiniz. RABbin sözü uyarınca Yeşu size önderlik edecek.
6. Güçlü ve yürekli olun! Onlardan korkmayın, yılmayın. Çünkü sizinle birlikte giden Tanrınız RABdir. O sizi terk etmeyecek, sizi yüzüstü bırakmayacaktır.»
7. Sonra Musa Yeşuyu çağırıp bütün İsraililerin gözü önünde ona şöyle dedi: «Güçlü ve yürekli ol! Çünkü RABbin, atalarına ant içerek söz verdiği ülkeye bu halkla birlikte sen gideceksin. Ülkeyi miras olarak onlara sen vereceksin.
9. Musa bu yasaı yazıp RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan Levili kâhinlere ve bütün İsrail ileri gelenlerine verdi.
10. Sonra onlara şöyle buyurdu: «Her yedi yılın sonunda, borçları bağışlama yılında, Çardak Bayramında,
11. bütün İsraililer Tanrınız RABbin önünde bulunmak üzere seçeceği yere geldiğinde, bu yasaı onlara okuyacaksınız.
12. Halkı -erkekleri, kadınları, çocukları ve kentlerinizde yaşayan yabancıları- toplayın. Öyle ki, herkes duyup öğrensün, Tanrınız RABden korksun. Bu yasanın bütün sözlerine uymaya dikkat etsin.
13. Yasaı bilmeyen çocuklar da duysunlar, mülk edinmek için Şeria Irmağından geçip gideceğiniz ülkede yaşadığınız sürece Tanrınız RABden korkmayı öğrensinler.»
14. RAB Musaya, «Ölümüne az kaldı» dedi, «Yeşuyu çağır. Ona buyruklarımı bildirmem için Buluşma Çadırında hazır olun.» Böylece Musa ile Yeşu gidip Buluşma Çadırında beklediler.
15. Sonra RAB çadırda bulut sütununun içinde göründü; bulut çadırın kapısı üzerinde durdu.
16. RAB Musaya şöyle seslendi: «Yakında ölüp atalarına kavuşacaksın. Bu halk da gideceği ülkenin ilahlarına bağlanıp bana hainlik edecek. Beni bırakacak, kendileriyle yaptığım antlaşmayı bozacaklar.
17. O gün onlara öfkeleneyeceğim, onları terk edeceğim. Yüzümü onlardan çevireceğim. Başkalarına yem olacaklar, başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar gelecek. O gün, «Tanrımız bizimle olmadığı için bu kötülükler başımıza geldi» diyecekler.
18. Başka ilahlara yönelmekle yaptıkları kötülük yüzünden o gün kesinlikle onlardan yüzümü çevireceğim.
19. «Şimdi kendiniz için şu ezgiyi yazın ve İsraililere öğretin; onu okusunlar. Öyle ki, bu ezgi İsraililere karşı benim tanığım olsun.
20. Onları atalarına ant içerek söz verdiğim süt ve bal akan ülkeye getirdiğimde yiyip doyacaklar; semirince başka ilahlara yönelip onlara tapacaklar. Beni tepecek, antlaşmamı bozacaklar.
21. Başlarına sayısız kötülükler, sıkıntılar geldiğinde, bu ezgi onlara karşı tanıklık edecek. Çünkü çocukları bu ezgiyi unutmayacak. Ant içerek söz verdiğim ülkeye onları getirmeden önce neler tasarladıklarını biliyorum.»
22. O gün Musa bu ezgiyi yazıp İsraililere öğretti.
23. RAB Nun oğlu Yeşuya şu buyruğu verdi: «Güçlü ve yürekli ol! Çünkü İsrailileri, ant içerek söz verdiğim ülkeye sen götüreceksin ve ben seninle birlikte olacağım.»
24. Musa yasanın sözlerini eksiksiz olarak kitaba yazmayı bitirince,
25. RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan Levililere şu buyruğu verdi:
26. «Bu Yasa Kitabını alın, Tanrınız RABbin Antlaşma Sandığının yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın.
27. Çünkü sizin başkaldıran, dikbaşlı kişiler olduğunuzu biliyorum. Bugün ben sağken, aranızdayken bile RABbe karşı geliyorsunuz; ölümümden sonra daha ne kadar çok başkaldıracaksınız.
28. Oymaklarınızın bütün ileri gelenlerini, görevlilerinizi bana getirin. Bu sözleri onlara duyuracağım. Yeri göğü onlara karşı tanık tutacağım.

29. Ölümünden sonra büsbütün yozlaşacağınızı, size buyurduğum yoldan sapacağınızı biliyorum. Son günlerde kötülüklerle karşılaşacaksınız. Çünkü RABbin gözünde kötü olanı yapacak ve yaptıklarınızla Onu öfkeliendireceksiniz.>>
30. Musa şu ezginin sözlerini eksiksiz olarak bütün İsrail topluluğuna okudu:

1. «Ey gökler, kulak verin, sesleneyim;Ey dünya, ağızımdan çıkan sözleri işit!
2. Öğretişim yağmur gibi damlasın;Sözlerim çiy gibi düşsün,Çimen üzerine çiseleyen yağmur gibi,Bitkilere yağın sağanak gibi.
4. O Kayadır, işleri kusursuzdur,Bütün yolları doğrudur.O haksızlık etmeyen güvenilir Tanrıdır.Doğru ve adildir.
5. Bu eğri ve sapık kuşak,Ona bağlı kalmadı.Onun çocukları değiller.Bu onların utancıdır.
7. «Eski günleri anımsayın;Çoktan geçmiş çağları düşünün.Babanıza sorun, size anlatsın,Yaşlılarınız size açıklasın.
8. Yüceler Yücesi uluslara paylarına düşeni veripİnsanları böldüğünde,Ulusların sınırlarınıİsrailoğullarının sayısına göre belirledi.
9. Çünkü RABbin payı kendi halkıdırVe Yakup soyu Onun payına düşen mirastır. «Tanrının melekleri», Kumran «Tanrının oğulları».
10. «Onu kurak bir ülkede,Issız, uluyan bir çölde buldu,Onu kuşattı, kayırdı,Gözbebeği gibi korudu.
11. Yuvasında yavrularını uçmaya kıskırtan,Onların üzerinde kanat çırpın bir kartal gibi,Kanatlarını gerip onları aldıVe kanatları üzerinde taşıdı.
12. Ona yalnız RAB yol gösterdi,Yanında yabancı ilah yoktu.
13. «Onu yeryüzünün yüksekliklerinde gezdirdi,Tarlada yetişen ürünlerle doyurdu.Onu kayadan akan balla,Çakmaktaşıdan çıkardığı yağla besledi.
14. İneklerin yağıyla,Koyunların sütüyle,Besili kuzularla,Başan cinsi en iyi koçlarla, tekelerle,En iyi buğdayla onu besledi.Halk üzümün kırmızı kanını içti.
15. «Yeşurun semirdi ve sahibini tepti;Doyunca yağ bağlayıp ağırlaştı,Kendisini yaratan Tanrıya sırt çevirdi,Kurtarıcısını, Kayayı küçümsedi. verilen bir addır.
16. Yabancı ilahlarla Tanrıyı kışkırtıpİğrençlikleriyle Onu öfkelenlendirdiler.
17. Tanrı olmayan cinlere,Tanımadıkları ilahlara,Atalarınızın korkmadıkları,Son zamanlarda ortaya çıkanYeni ilahlara kurban kestiler.
18. Seni oluşturan Kayayı savsakladın,Seni yaratan Tanrıyı unuttun.
19. «RAB bunu görünce onları reddetti;Çünkü oğulları, kızları Onu öfkelenlendirmişlerdi.
20. «Yüzümü onlardan çevirecekVe sonlarının ne olacağını göreceğim» dedi,«Çünkü onlar sapık bir kuşakVe güvenilmez çocuklardır.
21. Tanrı olmayan ilahlarlaBeni kışkırttılar;Değersiz putlarıyla beni öfkelenlendirdiler.Ben de halk olmayan bir halklaOnları kışkırtacağım.Anlayışsız bir uluslaOnları öfkelendireceğim.
22. Çünkü size karşı öfkem ateş gibi tutuşupÖlümler diyarının derinliklerine dek yanacak.Yeryüzünü ve ürününü yutup yok edecekVe dağların temellerini tutuşturacak.
23. «Üzerlerine kötülükler yığacağım,Oklarımı onlara karşı kullanacağım.
24. Kavurucu kıtlık, tüketici hastalık,Öldürücü salgın vuracak onları.Gönderdiğim canavarlar dişleriyle onlara saldıracak,Toprakta sürünen zehirli yılanlar onları ısırarak.
25. Sokakta kılıç onları çocuksuz bırakacak;Evlerinde dehşet egemen olacak.Delikanlısı, genç kızı,Emzikteki çocuğu, aksaıslısı ölecek.
26. Onları darmadağın etmeyi,İnsanlar arasından anılarını silmeyi düşündüm.
27. Ama düşmanın alay etmesinden çekindim.Öyle ki, düşman yanlış anlayıp da,Bütün bunları yapan RAB değil,Başarı kazanan biziz, demesin.»
28. «Onlar anlayışsız bir ulustur,Onlarda sezgi yoktur.
29. Keşke bilge kişiler olsalardı, anlasalardı,Sonlarının ne olacağını düşünselerdi!
30. Onların Kayası kendilerini satmamışVe RAB onları ele vermemiş olsaydı,Nasıl bir kişi bin kişiyi kovar,İki kişi on bin kişiyi kaçırtırdı?
31. Çünkü bizim Kayamızfö onların kayasına benzemez,Düşmanlarımız bu konuda yargıç olabilir.
32. Onların asması Sodom asmasından,Gomora bağlarındanır.Üzümleri zehirle dolu,Salkımları acıdır.
33. Şarapları yılan zehiri,Kobraların öldürücü zehiridir.

34. <<Bu kötülükleri yazmadım mı?Hazinelerimde mühürlemedim mi?
35. Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim,Zamanı gelince ayakları kayacak,Onların yıkım günü yakındır,Ceza günü hızla yaklaşıyor.>
36. <<RAB kendi halkının hakkını koruyacak,Onların gücünün tükendiğini,Ülkede genç yaşlı kimsenin kalmadığını görünce,Kullarına acıyacaktır.
37. <Hani sığındığınız kaya,Hani ilahlarınız nerede?> diyecek,
38. <Kurbanlarınızın yağını yiyen,Dökmelik sununuzu içenİlahlarınız hani nerede?Kalksınlar da size yardım etsinler!Size barınak olsunlar!
39. <<Artık anlayın ki, ben, evet ben Oyum,Benden başka tanrı yoktur!Öldüren de, yaşatan da,Yaralayan da, iyileştiren de benim.Kimse elimden kurtaramaz.
40. Elimi göğe kaldırırVe sonsuzluk boyunca varlığım hakkı için derim ki,
41. Parlayan kılıcımı bileyipYargılamak için elime alınca,Düşmanlarımdan öç alacağım,Benden nefret edenlere karşılığını vereceğim.
42. Oklarımı kanla sarhoş edeceğim,Kılıcım vurulanların, tutsakların kanıyla,Düşman önderlerinin başlarıylaVe etle beslenecek.>
43. <<Ey uluslar, Onun halkını kutlayın,Çünkü O kullarının kanının öcünü alacak,Düşmanlarından öç alacak,Ülkesinin ve halkının günahını bağışlayacak.>>
44. Musa, Nun oğlu Hoşea ile birlikte gelip bu ezginin sözlerini halka okudu.
- 45-46. Musa sözlerini bitirince, İsraililere şöyle dedi: <<Bugün size bildirdiğim bu uyarıcı sözlerin tümünü benimseyin. Bu yasanın bütün sözlerine dikkat etmeleri ve yerine getirmeleri için çocuklarınıza buyruk verin.
47. Bunlar sizin için boş sözler değildir, sizin yaşamınızdır. Şeria Irmağından geçerek mülk edineceğiniz ülkede ömrünüz bu sözler sayesinde uzun olacaktır.>>
48. RAB aynı gün Musaya şöyle seslendi:
49. <<Haavarim dağlık bölgesine, Eriha karşısında Moav ülkesindeki Nevo Dağına çık. Mülk olarak İsraililere vereceğim Kenan ülkesine bak.
50. Ağabeyin Harun Hor Dağında ölüp atalarına kavuştuğu gibi, sen de çıkacağın dağda ölüp atalarına kavuşacaksın.
51. Çünkü ikiniz de Zin Çölünde, Meriva-Kadeş sularında, İsraililerin önünde bana ihanet ettiniz, kutsallığımı önemsemediniz.
52. Bu nedenle ülkeyi ancak uzaktan göreceksin. Ama oraya, İsrail halkına vereceğim ülkeye girmeyeceksin.>>

1. Tanrı adamı Musa, ölümünden önce İsrailileri kutsadı.
2. Şöyle dedi: «RAB Sina Dağından geldi,Halkına Seirden doğduVe Paran Dağından parladı.On binlerce kutsalıyla birlikte geldi,Sağ elinde halkı için alev alev yanan ateş vardı.
3. Ya RAB, halkları gerçekten seversin,Bütün kutsallar elinin altındadır.Ayaklarına kapanır,Sözlerini dinlerler.
4. Yakupun topluluğuna miras olarak,Musa bize yasayı verdi.
5. İsrailin oymaklarıylaHalkın önderleri bir araya geldiğindeRAB Yeşurunun kralı oldu. verilen bir addır. Aynı ifade 33:26da da geçer.
6. «Ruben yaşasın, ölmesin,Halkının sayısı az olmasın.»
7. Musa Yahuda için de şunları söyledi:«Ya RAB, Yahudanın yakarışını duyVe onu kendi halkına getir.Kendisi için elleriyle savaştı.Düşmanlarına karşı ona yardımcı ol.»
8. Levi için de şöyle dedi:«Ya RAB, senin Tummimin ve UriminSadık kulun içindir.Onu Massada denedin,Meriva sularında onunla tartıştın.
9. O annesi ve babası için,«Onları saymıyorum» dedi.Kardeşlerini tanımadı,Çocuklarını bilmedi.Ama senin sözünü tuttuVe antlaşmana bağlı kaldı.
10. İlkelerini Yakup soyuna,Yasani İsraille öğretecekler.Senin önünde buhur,Sunağında tümüyle yakmalık sunular sunacaklar.
11. Ya RAB, onları el attıkları her işte kutsa,Yaptıklarından hoşnut ol.Ona karşı ayaklananlarınVe ondan nefret edenlerin belini kır,Bir daha ayağa kalkmasınlar!>>
12. Benyamin için de şöyle dedi:«RABbin sevgilisi,Onun yanında güvenlikte yaşasın;RAB bütün gün onu korur,O da RABbin kucağındafış oturur.»
13. Yusuf için de şöyle dedi:«RAB onun ülkesiniGökten yağan değerli çiyileVe yeraltındaki derin su kaynaklarıyla kutsasın.
14. Ülkesi güneş altında yetişen ürünlerin en iyisiyle,Her ay yetişen en iyi meyvelerle,
15. Yaşlı dağların en seçkin armağanlarıyla,Kalıcı tepelerin bolluğuyla,
16. Yerin en değerli ürünü ve doluluğuyla,Çalıda oturanın lütfuyla bereketli olsun.Yusufun başı üzerine,Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket yağsın.
17. İlk doğan bir boğa kadarGörkemlidir o;Boynuzları yaban öküzünün boynuzları gibidir.Bu boynuzlarla ulusları,Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları yaralayacak.İşte böyledir Efrayimin on binleri,İşte bunlardır Manaşşenin binleri.»
18. Zevulun için de şöyle dedi:«Ey Zevulun, sevinç duy yola çıkışınla,Ve sen, İssakar, çadırlarında sevin!
19. Ulusları dağa çağırarak,Orada doğruluk kurbanları kesecekler.Denizlerin bolluğuylaVe kumlarda saklı hazinelerle doycaklar.»
20. Gad için de şöyle dedi:«Gadın sınırını genişleten kutsansın;Gad orada kol ve baş parçalayanBir aslan gibi oturuyor.
21. Kendine ilk toprağı seçti;Önderlik payı ona verilmiştir.Halkın önderleri bir araya geldiğinde,RABbin doğru isteğiniVe İsraille ilişkin ilkelerini,O yerine getirdi.»
22. Dan için de şöyle dedi:«Dan Başandan sıçrayanAslan yavrusudur.»
23. Naftali için de şöyle dedi:«Ey sen, RABbin lütfu veKutsamasıyla dolu olan Naftali!Sen batıyı ve güneyi mülk edineceksin.»
24. Aşer için de şöyle dedi:«Oğullar arasında en çok kutsanan Aşer olsun,Kardeşlerinin beğenisini kazanan o olsun.Ayağını zeytinyağına batırsın.
25. Kapı sürgülerin demir ve tunç olacakVe gücün yaşamın boyunca sürecektir.»
26. «Ey Yeşurun, sana yardım içinGöklere ve bulutlara görkemle binen,Tanrıya benzer biri yok.
27. Sığınağın çağlar boyu var olan Tanrıdır,Seni taşıyan Onun yorulmaz kollarıdır.Düşmanı önünden kovacakVe sana, «Onu yok et!» diyecek.
28. Böylece İsrail güvenlik içinde yaşayacak;Tahıl ve yeni şarap ülkesinde,Yakupun pınarı güvenlikte kalacak.Gökler oraya çiy damlatacak.

29. Ne mutlu sana, ey İsrail!Var mı senin gibisi?Sen RAB'bin kurtardığı bir halksın.RAB seni koruyan kalkanVe şanlı kılıcıdır.Düşmanların senin önünde küçülecekVe sen onları çiğneyeceksin.>>

1. Bundan sonra Musa Moav ovalarından Nevo Dağına giderek Eriha Kenti karşısındaki Pisga Dağına çıktı. RAB ona bütün ülkeyi gösterdi:
2. Dana kadar uzanan Gilatı, bütün Naftaliyi, Efrayim ve Manaşşe bölgelerini, Akdenize kadar uzanan bütün Yahuda bölgesini,
3. Negevi, hurma kenti Eriha Vadisinin Soara kadar uzanan ovasını.
4. Sonra Musaya şöyle dedi: «İbrahim, İshak, Yakup, «Senin soyuna vereceğim» diye ant içtiğim ülke budur. Ülkeyi sana gösterdim ama oraya gitmeyeceksin.»
5. Böylece RABbin sözü uyarınca RABbin kulu Musa orada, Moav ülkesinde öldü.
7. Musa öldüğünde yüz yirmi yaşındaydı; ne gözleri zayıflamıştı, ne de gücü tükenmişti.
8. İsraililer Moav ovalarında Musa için otuz gün yas tuttular. Sonra Musa için ağlama ve yas tutma günleri sona erdi.
9. Nun oğlu Yeşu bilgeliğiyle doluydu. Çünkü Musa ellerini üzerine koymuştu. İsraililer onu dinliyor ve RABbin Musaya verdiği buyruklar uyarınca davranıyorlardı.
10. O günden bu yana İsrailde Musa gibi RABbin yüz yüze görüştüğü bir peygamber çıkmadı.
11. RAB onu Mısırda firavuna, görevlilerine ve bütün ülkesine bir sürü belirtiler, şaşılacak işler yapması için göndermişti.
12. Musa İsraililer'in gözleri önünde güçlü, büyük ve ürkütücü işler yapmıştı.

Yeşu

2. «Kulum Musa öldü. Şimdi kalk, bütün halkla birlikte Şeria Irmağını geç. Size, İsrail halkına vereceğim ülkeye girin.
3. Musaya söylediğim gibi, ayak basacağınız her yeri size veriyorum.
4. Sınırlarınız çölden Lübnana, büyük Fırat Irmağından -bütün Hitit ülkesi dahil- batıdaki Akdenize kadar uzanacak.
5. Yaşamın boyunca hiç kimse sana karşı koyamayacak; nasıl Musa ile birlikte oldumsa, seninle de birlikte olacağım. Seni terk etmeyeceğim, seni yüzüstü bırakmayacağım.
6. «Güçlü ve yürekli ol. Çünkü halkı, atalarına vereceğime ant içtiğim ülkeyi miras almaya sen götüreceksin.
7. Yeter ki, güçlü ve yürekli ol. Kulum Musanın sana buyurduğu Kutsal Yasanın tümünü yerine getirmeye dikkat et. Gittiğin her yerde başarılı olmak için bu yasadan ayrılma, sağa sola sapma.
8. Yasa Kitabında yazılanları dilinden düşürme. Tümünü özenle yerine getirmek için gece gündüz onu düşün. O zaman başarılı olacak ve amacına ulaşacaksın.
9. Sana güçlü ve yürekli ol demedim mi? Korkma, yılma. Çünkü Tanrın RAB gideceğin her yerde seninle birlikte olacak.»
10. Bunun üzerine Yeşu, halkın görevlilerine şöyle buyurdu:
11. «Ordugahın ortasından geçip halka şu buyruğu verin: «Kendinize kumanya hazırlayın. Çünkü Tanrınız RABbin size vereceği ülkeye girip orayı mülk edinmek için üç gün sonra Şeria Irmağını geçeceksiniz.»
12. Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarına ve Manaşşe oymağının yarısına da şöyle dedi:
13. «RABbin kulu Musanın, «Tanrınız RAB bu ülkeyi size verip sizi rahata erdirecek» dediğini anımsayın.
14. Kadınlarınız, çocuklarınız ve hayvanlarınız Şeria Irmağının doğusunda, Musanın size verdiği topraklarda kalsın. Ama sizler, bütün yiğit savaşçılar, silahlı olarak kardeşlerinizden önce ırmağı geçip onlara yardım edin.
15. RAB sizi rahata erdirdiği gibi, onları da rahata erdirecek. Onlar Tanrınız RABbin vereceği ülkeyi mülk edindikten sonra siz de mülk edindiğiniz topraklara, RABbin kulu Musanın Şeria Irmağının doğusunda size verdiği topraklara dönüp oraya yerleşin.»
16. Önderler Yeşuya, «Bize ne buyurduysan yapacağız» diye karşılık verdiler, «Bizi nereye gönderirsen gideceğiz.
17. Her durumda Musanın sözünü dinlediğimiz gibi, senin sözünü de dinleyeceğiz. Yeter ki, Musayla birlikte olmuş olan Tanrın RAB seninle de birlikte olsun.
18. Sözünü dinlemeyen, buyruklarına karşı gelip başkaldıran ölümle cezalandırılacaktır. Yeter ki, sen güçlü ve yürekli ol.»

1. Nun oğlu Yeşu Şittimden gizlice iki casus gönderdi. «Gidip ülkeyi, özellikle de Erihayı araştırın» dedi. Böylece yola çıkan casuslar, Rahav adında bir fahişenin evine gidip geceyi orada geçirdiler.
2. Bu arada Eriha Kralına, «Ülkemizi araştırmak üzere bu gece İsrail halkından buraya adamlar geldi» diye haber verildi.
3. Bunun üzerine Eriha Kralı, Rahava, «Sana gelip evinde kalan o adamları dışarı çıkar» diye haber gönderdi, «Çünkü onlar ülkemizi araştırmak için geldiler.»
4. İki adamı saklamış olan Rahav, «Adamların bana geldikleri doğru» dedi, «Ama ben nereli olduklarını bilmiyordum.
5. Karanlık basar basmaz, kentin kapısı kapanmak üzereyken çıktılar. Nereye gittiklerini bilmiyorum. Hemen peşlerinden giderseniz yetişirsiniz.»
6. Aslında kadın onları dama çıkarmış, oraya sermiş olduğu keten saplarının altına gizlemişti.
7. Kralın adamlarıysa casusları Şeria Irmağının geçitlerine giden yol boyunca kovaladılar. Onlar kentten çıkar çıkmaz kapı sürgülenmişti.
8. Damdaki adamlar yatmadan önce kadın yanlarına çıktı.
9. «RABbin bu ülkeyi size verdiğini biliyorum» dedi, «Sizden ötürü dehşete kapıldık; ülkede yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.
10. Çünkü Mısırdan çıktığınızda RABbin Kızıldenizi önünüzde nasıl kuruttuğunu, Şeria Irmağının ötesindeki Amorlu iki krala -Sihon ve Oga- neler yaptığınızı, onları nasıl yok ettiğinizi duyduk.
11. Bunları duyduğumuzda korkudan dizlerimizin bağı çözüldü. Sizin korkunuzdan kimsede derman kalmadı. Çünkü Tanrınız RAB hem yukarıda göklerde, hem de aşağıda yeryüzünde Tanrıdır.
- 12-13. Size iyilik ettiğim gibi, siz de aileme iyilik edeceğinize lütfen RAB adına ant için. Annemi, babamı, erkek ve kız kardeşlerimle ailelerini ölümden kurtarıp hepimizi sağ bırakacağınıza ilişkin bana güvenilir bir işaret verin.»
14. Adamlar, «Eğer bu yaptıklarımızı açığa vurmazsanız, yerinize ölmeye hazırız» dediler, «RAB bu ülkeyi bize verdiğinde sana iyilik edip sözümüzü tutacağız.»
15. Kent surlarında bir evde oturan Rahav, adamları ipe pencereden aşağı indirdi.
16. Onlara, «Dağa çıkın, yoksa sizi kovalayanlarla karşılaşabilirsiniz» dedi, «Onlar dönene kadar üç gün orada saklanın. Sonra yolunuza devam edersiniz.»
17. Adamlar Rahava, «Bize içirdiğin andı tutmasına tutarız» dediler,
18. «Ama ülkeye girdiğimizde şu kırmızı ipi bizi indirdiğin pencereye bağla. Anneni, babanı, kardeşlerinle babanın bütün ev halkını yanına, kendi evine topla.
19. Evinin kapısından dışarıya çıkan, kendi kanından sorumlu olacak; böyle biri için sorumluluk kabul etmeyiz. Ama seninle birlikte evinde olan herhangi birine gelecek zarardan biz sorumluyuz.
20. Ancak bu yaptıklarımızı açığa vurursan, içirdiğin ant bizi bağlamaz.»
21. Kadın, «Dediğiniz gibi olsun» diye karşılık verdi. Onları yola çıkarıp uğurladıktan sonra kırmızı ipi pencereye bağladı.
22. Adamlar ayrılıp dağa çıktılar; kendilerini kovalayanlar dönünceye dek üç gün orada kaldılar. Kovalayanlar yol boyu onları aradıysa da bulamadılar.
23. İki adam geri dönmek üzere dağdan indi. Irmağı geçip Nun oğlu Yeşunun yanına vardılar ve başlarından geçen her şeyi ona anlattılar.
24. Yeşu'ya, «RAB gerçekten bütün ülkeyi elimize teslim etti» dediler, «Orada yaşayan herkesin korkudan dizlerinin bağı çözüldü.»

1. Sabah erkenden kalkan Yeşu, bütün İsrail halkıyla birlikte Şittimden yola çıkıp Şeria Irmağına kadar geldi. Irmağı geçmeden orada konakladılar.
2. Üçüncü günün sonunda ordugahı baştan başa geçen görevliler
3. halka, «Levili kâhinlerin Tanrınız RABbin Antlaşma Sandığını yüklediklerini gördüğünüzde siz de yerinizden kalkıp sandığı izleyin» diye buyurdular,
4. «Böylece hangi yöne gideceğinizi bileceksiniz. Çünkü daha önce bu yoldan hiç geçmediniz. Ama Antlaşma Sandığına yaklaşmayın; sandıkla aranızda iki bin arşın kadar bir aralık kalsın.»
5. Yeşu halka, «Kendinizi kutsayın» dedi, «Çünkü RAB yarın aranızda mucizeler yaratacak.»
6. Yeşu kâhinlere, «Antlaşma Sandığını yüklenip halkın önüne geçin» dedi. Böylece kâhinler sandığı yüklenip halkın önünde yürümeye başladılar.
7. Bu arada RAB Yeşuya şöyle dedi: «Musayla birlikte olduğum gibi, seninle de birlikte olduğumu anlamaları için bugün seni bütün İsrail halkının gözünde yüceltmeye başlayacağım.
8. Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinlere, «Şeria Irmağının kıyısına varınca suda biraz ilerleyip durun» diye buyruk ver.»
9. Yeşu İsrail halkına, «Yaklaşın, Tanrınız RABbin söylediklerini dinleyin» dedikten sonra ekledi:
10. «Yaşayan Tanrının aranızda olduğunu, Kenan, Hitit, Hiv, Periz, Girgaş, Amor ve Yevus halklarını kesinlikle önünüzden süreceğini şundan anlayacaksınız:
11. Bütün yeryüzünün Egemenine ait olan Antlaşma Sandığı, sizden önce Şeria Irmağını geçecek.
12. Şimdi her oymaktan birer kişi olmak üzere İsrail oymaklarından kendinize on iki adam seçin.
13. Bütün yeryüzünün Egemeni RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinlerin ayakları Şeria Irmağının sularına değer değmez, yukarıdan aşağıya akan sular kesilip bir yığın halinde birikecek.»
14. Halk Şeria Irmağını geçmek üzere konakladığı yerden yola çıktı. Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinler önden gidiyorlardı.
15. Sandığı taşıyan kâhinler ırmağın kıyısına varıp suya ayak bastıklarında -Şeria Irmağı, ekin biçme zamanında kabarır, kıyılarını basar-
16. ta yukarıdan gelen sular durdu, çok uzaklarda, Saretan yakınında bulunan Adam Kentinde bir yığın halinde yükselmeye başladı. Öyle ki, Arava -Lut- Gölüne akan sular tümüyle kesildi. Halk Erihanın karşısından ırmağı geçti.
17. RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı taşıyan kâhinler, halkın tamamı ırmağı geçinceye dek kurumuş ırmak yatağının ortasında kıpırdamadan durdular. Böylece bütün İsrail halkı kurumuş ırmak yatağından geçti.

1. Halkın tümü Şeria Irmağını geçtikten sonra RAB Yeşuya şöyle seslendi:
2. «Her oymaktan birer kişi olmak üzere halktan on iki adam seçin.
3. Onlara şunu buyurun: «Buradan, Şeria Irmağının ortasından, kâhinlerin ayaklarını sağlam biçimde bastıkları yerden birer taş alın. Bu taşları yanınızda götürüp geceyi geçireceğiniz yere koyun.»»
4. Böylece Yeşu İsrailin her oymağından birer kişi olmak üzere seçtiği on iki adamı çağırdı.
5. Onlara, «İrmağın ortasına, Tanrınız RABbin Antlaşma Sandığına kadar gidin» diye buyurdu, «İsrail halkının oymak sayısına göre her biriniz omuzuna birer taş alsın.
6. Bunlar sizin için bir anı olacak. Çocuklarınız ilerde, «Bu taşların sizin için anlamı ne?» diye sorduklarında,
7. onlara diyeceksiniz ki, «Şeria Irmağının suları RABbin Antlaşma Sandığının önünde kesildi. Antlaşma Sandığı ırmaktan geçerken akan sular durdu. Bu taşlar sonsuza dek İsrail halkı için bu olayın anısı olacak.»»
8. İsraililer Yeşunun buyruğunu yerine getirdiler. RABbin Yeşuya söylediği gibi, İsrail oymaklarının sayısına göre Şeria Irmağının ortasından aldıkları on iki taşı konaklayacakları yere götürüp bir araya yığdılar.
9. Yeşu ayrıca Şeria Irmağının ortasına, Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinlerin durduğu yere on iki taş diktirdi. Bu taşlar bugün de oradadır.
10. Böylece RABbin Yeşuya, halka iletmek üzere buyurduğu her şey yerine getirilinceye dek, sandığı taşıyan kâhinler Şeria Irmağının ortasında durdular. Her şey Musanın Yeşuya buyurduğu gibi yapıldı. Halk da çabucak ırmağı geçti.
11. Halkın tümü geçtikten sonra kâhinler RABbin Antlaşma Sandığıyla birlikte halkın önüne geçtiler.
12. Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısı, Musanın kendilerine buyurduğu gibi, silahlı olarak İsrail halkının önüne geçtiler.
13. Böylece kırk bin kadar silahlı adam savaşmak üzere RABbin önünde Eriha ovalarına girdi.
14. RAB o gün Yeşuyu bütün İsrail halkının gözünde yüceltti. Musaya yaşamı boyunca nasıl saygı gösterdilerse, Yeşuya da öyle saygı göstermeye başladılar.
- 15-16. RAB Yeşuya, «Levha Sandığını taşıyan kâhinlerin Şeria Irmağından çıkmalarını buyur» dedi.
17. Yeşu da kâhinlere, «Şeria Irmağından çıkın» diye buyurdu.
18. RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan kâhinler Şeria Irmağının ortasından ayrılıp karaya ayak basar basmaz ırmağın suları eskisi gibi akmaya ve kıyıları basmaya başladı.
19. Halk Şeria Irmağını birinci ayın onuncu günü geçip Gilgalda, Erihanın doğu sınırında konakladı.
20. Yeşu ırmaktan alınan on iki taşı Gilgala dikti.
21. Sonra İsrail halkına şöyle dedi: «Çocuklarınız bir gün size, «Bu taşların anlamı nedir?» diye soracak olurlarsa,
22. onlara, «İsrail halkı Şeria Irmağının kurumuş yatağından geçti» diyeceksiniz.
23. «Tanrınız RAB Kızıldenizi geçişimiz boyunca önümüzde nasıl kuruttuysa, Şeria Irmağını da geçişiniz boyunca önünüzde kuruttu.
24. Öyle ki, yeryüzünün bütün halkları RAB'bin ne denli güçlü olduğunu anlasın; siz de Tanrınız RAB'den her zaman korkasınız!»»

2. Bu arada RAB, Yeşuya şöyle seslendi: «Kendine taştan bıçaklar yap ve İsrailileri eskisi gibi sünnet et.»
3. Böylece Yeşu taştan yaptığı bıçaklarla İsrailileri Givat-Haaralotta sünnet etti.
4. Bunu yapmasının nedeni şuydu: İsraililer Mısırdan çıktıklarında savaşılabilecek yaştaki bütün erkekler, Mısırdan çıktıktan sonra çölden geçerken ölmüşlerdi.
5. Mısırdan çıkan erkeklerin hepsi sünnetliydi. Ama Mısırdan çıktıktan sonra yolda, çölde doğan erkeklerin hiçbiri sünnet olmamıştı.
6. İsraililer Mısırdan çıktıklarında savaşılabilecek yaştaki insanların tümü ölünceye dek çölde kırk yıl dolaştılar. Çünkü RABbin sözünü dinlememişlerdi. RAB bize verilmek üzere atalarımıza söz verdiği süt ve bal akan ülkeyi onlara göstermeyeceğine ant içmişti.
8. Bütün erkekler sünnet edildikten sonra yaraları iyileşinceye dek ordugahta kaldılar.
10. Gilgalda, Eriha ovalarında konaklamış olan İsrail halkı, ayın on dördüncü gününün akşamı Fısıh Bayramını kutladı.
11. Bayramın ertesi günü, tam o gün, ülkenin ürününden mayasız ekmek yaptılar ve kavrulmuş başak yediler.
12. Ülkenin ürününden yemeleri üzerine ertesi gün man kesildi. Man kesilince İsraililer o yıl Kenan topraklarının ürünüyle beslendiler.
13. Yeşu Erihanın yakınındaydı. Başını kaldırıncı önünde, kılıcını çekmiş bir adam gördü. Ona yaklaşarak, «Sen bizden misin, karşı taraftan mı?» diye sordu.
14. Adam, «Hiçbiri» dedi, «Ben RABbin ordusunun komutanıyım. Şimdi geldim.» O zaman Yeşu yüzüstü yere kapanıp ona tapındı. «Efendimin kuluna buyruğu nedir?» diye sordu.
15. RAB'bin ordusunun komutanı, «Çarığını çıkar» dedi, «Çünkü bastığın yer kutsaldır.» Yeşu söyleneni yaptı.

1. Eriha Kentinin kapıları İsraililer yüzünden sımsıkı kapatılmıştı. Ne giren vardı, ne de çıkan.
3. «Siz savaşçılar, kentin çevresini günde bir kez olmak üzere altı gün dolanacaksınız.
4. Koç boynuzundan yapılmış birer boru taşıyan yedi kâhin sandığın önünden gitsin. Yedinci gün kentin çevresini yedi kez dolanın; bu arada kâhinler borularını çalsınlar.
5. Kâhinlerin koç boynuzu borularını uzun uzun çaldıklarını işittiğinizde, bütün halk yüksek sesle bağırınsın. O zaman kentin surları çökecek ve herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girecek.»
6. Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp, «RABbin Antlaşma Sandığını alın» dedi, «Yedi kâhin, ellerinde koç boynuzu borularla sandığın önünde yürüsün.»
7. Sonra halka, «Kalkın, kentin çevresini dolanmaya başlayın» dedi, «Silahlı öncüler RABbin Sandığının önünden gitsin.»
8. Yeşunun bunları halka söylemesinden sonra, koç boynuzu birer boru taşıyan yedi kâhin borularını çalarak RABbin önünde ilerlemeye başladılar. Onları RABbin Antlaşma Sandığı izliyordu.
9. Silahlı öncüler boru çalan kâhinlerin önünden, artçılar da sandığın arkasından ilerliyor, bu arada borular çalınıyordu.
10. Yeşu halka şu buyruğu verdi: «Savaş naraları atmayın, sesinizi yükseltmeyin. «Bağırın» diyeceğim güne dek ağzınızdan tek bir söz çıkmasın. Buyruğumu duyunca bağırın.»
11. Halk RABbin Sandığıyla birlikte kentin çevresini bir kez dolandı, sonra ordugaha dönüp geceyi orada geçirdi.
12. Ertesi sabah Yeşu erkenden kalktı. Kâhinler de RABbin Sandığını yüklendiler.
13. Koç boynuzu borular taşıyan yedi kâhin RABbin Sandığının önünde ilerliyor, bir yandan da borularını çalıyorlardı. Silahlı öncüler onların önünden gidiyor, artçılar da RABbin Sandığını izliyordu. Bu arada borular sürekli çalınıyordu.
14. Böylece ikinci gün de kentin çevresini bir kez dolayıp ordugaha döndüler. Aynı şeyi altı gün yinelediler.
15. Yedinci gün erkenden, şafak sökerken kalkıp kentin çevresini aynı şekilde yedi kez dolandılar. Kentin çevresini yalnız o gün yedi kez dolandılar.
16. Kâhinler yedinci turda borularını çalınca, Yeşu halka, «Bağırın! RAB kenti size verdi» dedi,
17. «Kent, içindeki her şeyle birlikte, RABbe koşulsuz adanmıştır. Yalnız gönderdiğimiz ulakları saklamış olan fahişe Rahavla evindekiler sağ bırakılacak.
18. Sakın RABbe adanan herhangi bir şeye el sürmeyin. Adadığınız şeyleri alırsanız İsrailin ordugahını felakete ve yıkıma sürüklersiniz.
19. Bütün altınla gümüş, tunç ve demir eşya RABbe ayrılmıştır. Bunlar RABbin hazinesine girecek.»
20. Halk bağırmaya başladı, kâhinler de borularını çaldılar. Boru sesini işiten halk daha yüksek sesle bağırdı. Kentin surları çöktü. Herkes bulunduğu yerden dosdoğru kente girdi. Böylece kenti ele geçirdiler.
21. Kadın erkek, genç yaşlı, küçük ve büyük baş hayvanlardan eşeklere dek, kentte ne kadar canlı varsa, hepsini kılıçtan geçirip yok ettiler.
22. Yeşu ülkeye casus olarak gönderdiği iki adama, «O fahişenin evine gidin, ant içtiğiniz gibi, kadını ve bütün yakınlarını dışarı çıkarın» dedi.
23. Eve giren genç casuslar Rahavı, annesini, babasını, erkek kardeşleriyle bütün akrabalarını ve kendisine ait olan her şeyi alıp İsrail ordugahının yakınına getirdiler.
24. Sonra kenti içindekilerle birlikte ateşe verdiler. Ancak altını ve gümüşü, tunç ve demir eşyayı RABbin Tapınağının hazinesine koydular.
25. Yeşu fahişe Rahava, babasının ev halkıyla yakınlarına dokunmadı. Yeşunun Erihayı araştırmak için gönderdiği ulakları saklayan Rahav, bugün de İsraililerin arasında yaşıyor.
26. Bundan sonra Yeşu şöyle ant içti: «Bu kenti, Erihayı yeniden kurmaya kalkışan, RABbin lanetine uğrasın. Buna kalkışan kişi büyük oğlunu kaybetme pahasına temel atacak, en küçük oğlunu kaybetme pahasına da kentin kapılarını yerine takacak.»
27. RAB Yeşu'yla birlikteydi. Yeşu'nun ünü ülkenin her yanına yayıldı.

1. Ne var ki, İsraililer adanan eşyalar konusunda RABbe ihanet ettiler. Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan adanmış eşyaların bazılarını alınca, RAB İsraililere öfkelenildi.
2. Yeşu, Erihadan Beytelin doğusunda, Beytaven yakınındaki Ay Kentine adamlar göndererek, «Gidip ülkeyi araştırın» dedi. Adamlar da gidip Ay Kentini araştırdılar.
3. Sonra Yeşunun yanına dönerek ona, «Bütün halkın oraya gidip yorulmasına gerek yok» dediler, «Sayısı az olan Ay halkını yenmeye iki üç bin kişi yeter.»
4. Kentin üzerine yürüyen üç bin kadar İsraili, Ay halkının önünde kaçmaya başladı.
5. Ay halkı onlardan otuz altı kadarını öldürdü, sağ kalanları da kentin kapısından Şevarime dek kovaladı. Bayırdan aşağı kaçanları öldürdü. Korkudan İsraililerin dizlerinin bağı çözüldü.
6. Bunun üzerine Yeşu giysilerini yırtarak İsrailin ileri gelenleriyle birlikte başından aşağı toprak döküp RABbin Sandığının önünde yüzüstü yere kapandı ve akşama dek bu durumda kaldı.
7. Ardından şöyle dedi: «Ey Egemen RAB, bizi Amurluların eline teslim edip yok etmek için mi Şeria Irmağından geçirdin? Keşke halimize razı olup ırmağın ötesinde kalsaydık.
8. Ya Rab, İsrail halkı dönüp düşmanlarının önünden kaçtıktan sonra ben ne diyebilirim!
9. Kenanlılar ve ülkede yaşayan öbür halklar bunu duyunca çevremizi kuşatacak, adımızı yeryüzünden silecekler. Ya sen, ya Rab, kendi yüce adın için ne yapacaksın?»
10. RAB Yeşuya şöyle karşılık verdi: «Ayağa kalk! Neden böyle yüzüstü yere kapanıyorsun?
11. İsraililer günah işlediler. Onlarla yaptığım ve yerine getirmelerini buyurduğum antlaşmayı bozdular. Koşulsuz adanmış eşyaların bir kısmını çalıp kendi eşyaları arasına gizlediler ve yalan söylediler.
12. İşte bu yüzden İsraililer düşmana karşı tutunamıyor, arkalarını dönüp düşmanlarının önünden kaçıyor. Çünkü lanete uğradılar. Sizde bulunan adanmış eşyaları yok etmezseniz, artık sizinle birlikte olmayacağım.
13. Kalk, halkı kutsa ve onlara de ki, «Kendinizi yarın için kutsayın. Çünkü İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: Ey İsrail, adanmış eşyaların bir kısmını aldınız. Bunları yok etmedikçe düşmanlarınızın karşısında dayanamazsınız.»
14. Sabah olunca oymak oymak dizilip sırayla öne çıkacaksınız. RABbin belirleyeceği oymak, boy boy öne çıkacak. RABbin belirleyeceği boy, aile aile öne çıkacak. Yine RABbin belirleyeceği ailenin erkekleri teker teker öne çıkacak.
15. Adanmış eşyaları aldığı belirlenen kişi, kendisine ait her şeyle birlikte ateşe atılacak. Çünkü RABbin Antlaşmasını bozup İsrailde iğrenç bir günah işledi.»
16. Sabah erkenden kalkan Yeşu, İsrail halkını oymak oymak öne çıkardı. Bunlardan Yahuda oymağı belirlendi.
17. Yahuda boylarını teker teker öne çıkardığında, Zerah boyu belirlendi. Zerahlılar aile aile öne çıkarıldığında Zavdi ailesi belirlendi.
18. Zavdi ailesinin erkekleri teker teker öne çıkarıldığında Yahuda oymağından Zerah oğlu, Zavdi oğlu, Karmi oğlu Akan belirlendi.
19. O zaman Yeşu Akana, «Oğlum» dedi, «İsrailin Tanrısı RABbin hakkı için doğruyu söyle, ne yaptın, söyle bana, benden gizleme.» İbranice «İsrailin Tanrısı RABbe yücelik ver». Bu deyim birine ant içirmek için kullanılırdı.
20. Akan, «Doğru» diye karşılık verdi, «İsrailin Tanrısı RABbe karşı günah işledim. Yaptığım şu:
21. Ganimetin içinde Şinarfç işi güzel bir kaftan, iki yüz şekel gümüş, elli şekel ağırlığında bir külçe altın görünce dayanamayıp aldım. En altta gümüş olmak üzere, tümünü çadırımın ortasında toprağa gömdüm.»
22. Yeşunun görevlendirdiği adamlar hemen çadıra koştular. Gömülmüş eşyaları orada buldular. Gümüş en alttaydı.
23. Tümünü çadırdan çıkardılar, Yeşuya ve İsrail halkına getirip RABbin önünde yere serdiler.
24. Yeşu ile İsrail halkı, Zerah oğlu Akanı, gümüşü, altın külçeyi, kaftanı, Akanın oğullarıyla kızlarını, sığır ve davarlarıyla eşeğini, çadırıyla bütün eşyalarını alıp Akor Vadisine götürdüler.

25. Yeşu Akana, ‹‹Bizi neden bu felakete sürükledin?›› dedi, ‹‹RAB de bugün seni felakete sürükleyecek.›› Ardından bütün İsrail halkı Akanı taşa tuttu; kendisine ait ne varsa taşlayıp yaktı.
26. Akan'ın üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor. Bunun üzerine RAB'bin öfkesi dindi. Oranın bugün de Akor Vadisi diye anılmasının nedeni budur.

2. Erihaya ve kralına ne yaptıysan, Ay Kentine ve kralına da aynısını yap. Ama mal ve hayvanlardan oluşan ganimeti kendinize ayırın. Kentin gerisinde pusu kur.>>
3. Böylece Yeşu bütün savaşçılarıyla birlikte Ay Kentinin üzerine yürümeye hazırlandı. Seçtiği otuz bin yiğit savaşçıyı geceleyin yola çıkarırken
4. onlara şöyle buyurdu: <<Gidip kentin gerisinde pusuya yatın. Kentin çok uzağında durmayın. Hepiniz her an hazır olun.
5. Ben yanımdaki halkla birlikte kente yaklaşacağım. Bir önceki gibi, düşman kentten çıkıp üzerimize gelince, önlerinde kaçır gibi yapıp
6. onları kentten uzaklaştırmaya dek ardımızdan sürükleyeceğiz. Önceki gibi onlardan kaçtığımızı sanacaklar. Biz kaçır gibi yaparken,
7. siz de pusu kurduğunuz yerden çıkıp kenti ele geçirirsiniz. Tanrımız RAB orayı elinize teslim edecek.
8. Kenti ele geçirince ateşe verin. RABbin buyruğuna göre hareket edin. İşte buyruğum budur.>>
9. Ardından Yeşu onları yolcu etti. Adamlar gidip Beytel ile Ay Kenti arasında, Ay Kentinin batısında pusuya yattılar. Yeşu ise geceyi halkla birlikte geçirdi.
10. Yeşu sabah erkenden kalkarak halkı topladı. Sonra kendisi ve İsrailin ileri gelenleri önde olmak üzere Ay Kentine doğru yola çıktılar.
11. Yeşu, yanındaki bütün savaşçılarla kentin üzerine yürüdü. Yaklaşır kentin kuzeyinde ordugah kurdular. Kentle aralarında bir vadi vardı.
12. Yeşu beş bin kişi kadar bir güce Beytel ile Ay Kenti arasında, kentin batısında pusu kurdurdu.
13. Ardından hem kuzeyde ordugah kuranlar, hem batıda pusuya yatanlar savaş düzenine girdiler. Yeşu o gece vadide ilerledi.
14. Bunu gören Ay Kralı, kent halkıyla birlikte sabah erkenden kalktı. Zaman yitirmeden, İsraililere karşı savaşmak üzere Arava bölgesinin karşısında belirlenen yere çıktı. Ne var ki, kentin gerisinde kendisine karşı kurulan pusudan habersizdi.
15. Yeşu ile yanındaki İsraililer, kent halkı önünde bozguna uğramış gibi, çöle doğru kaçmaya başladılar.
16. Kentteki bütün halk İsrailileri kovalamaya çağrıldı. Ama Yeşuyu kovalarken kentten uzaklaştılar.
17. Ay Kentiyle Beytelden İsrailileri kovalamaya çıkmayan tek kişi kalmamıştı. İsrailileri kovalamaya çıkarırken kent kapılarını açık bıraktılar.
18. RAB Yeşuya, <<Elindeki palayı Ay Kentine doğru uzat; orayı senin eline teslim ediyorum>> dedi. Yeşu elindeki palayı kente doğru uzattı.
19. Elini uzatır uzatmaz, pusudakiler yerlerinden fırlayıp kente girdiler; kenti ele geçirip hemen ateşe verdiler.
20. Kentliler arkalarına dönüp bakınca, yanan kentten göklere yükselen dumanı gördüler. Çöle doğru kaçan İsraililer de geri dönüp onlara saldırınca artık kaçacak hiçbir yerleri kalmadı.
21. Pusuya yatmış olanların kenti ele geçirdiğini, kentten dumanlar yükseldiğini gören Yeşu ile yanındaki İsraililer, geri dönüp Ay halkına saldırdılar.
22. Kenti ele geçirenler de çıkıp saldırıya katılınca, kent halkı iki yönden gelen İsraililerin ortasında kaldı. İsraililer tek canlı bırakmadan hepsini öldürdüler.
23. Sağ olarak tutsak aldıkları Ay Kralını Yeşunun önüne çıkardılar.
24. İsraililer Ay Kentinden çıkıp kendilerini kırsal alanlarda ve çölde kovalayanların hepsini kılıçtan geçirdikten sonra kente dönüp geri kalanları da kılıçtan geçirdiler.
25. O gün Ay halkının tümü öldürüldü. Öldürülenlerin toplamı, kadın erkek, on iki bin kişiydi.
26. Yeşu kentte yaşayanların tümü yok edilinceye dek pala tutan elini indirmede.
27. İsraililer, RABbin Yeşuya verdiği buyruk uyarınca, kentin yalnız hayvanlarıyla mallarını yağmaladılar.
28. Ardından Yeşu Ay Kentini ateşe verdi, yakıp yıkıp viraneye çevirdi. Yıkıntıları bugün de duruyor.
29. Ay Kralını ağaca asıp akşama dek orada bırakan Yeşu, güneş batarken cesedi ağaçtan indirerek

kent kapısının dışına attırdı. Cesedin üzerine taşlardan büyük bir yığın yaptılar. Bu yığın bugün de duruyor.

30. Bundan sonra Yeşu Eval Dağında İsrailin Tanrısı RABbe bir sunak yaptı.

31. Sunak, RABbin kulu Musanın İsrail halkına verdiği buyruk uyarınca, Musanın Yasa Kitabında yazıldığı gibi yontulmamış, demir alet değmemiş taşlardan yapıldı. RABbe orada yakmalık sunular sundular, esenlik kurbanları kestiler.

32. Yeşu Musanın İsrail halkının önünde yazmış olduğu Kutsal Yasanın kopyasını orada taş levhalara yazdı.

33. Bütün İsraililer, ileri gelenleriyle, görevlileriyle ve hakimleriyle birlikte -yabancılar dahil- RABbin Antlaşma Sandığının iki yanında, yüzleri, sandığı taşıyan Levili kâhinlere dönük olarak dizildiler. Halkın yarısı sırtını Gerizim Dağına, öbür yarısı da Eval Dağına verdi. Çünkü RABbin kulu Musa kutsanmaları için bu şekilde durmalarını daha önce buyurmuştu.

34. Ardından Yeşu yasanın tümünü, kutsama ve lanetle ilgili bölümleri Yasa Kitabında yazılı olduğu gibi okudu.

35. Böylece Yeşu'nun, yabancıların da aralarında bulunduğu kadınlı, çocuklu bütün İsrail topluluğuna, Musa'nın buyruklarından okumadığı tek bir söz kalmadı.

1. Şeria Irmağının ötesinde, dağlık bölgede, Şefelada ve Lübnana kadar uzanan Akdeniz kıyısındaki bütün krallar -Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus kralları- olup bitenleri duyunca,
2. Yeşuya ve İsrail halkına karşı hep birlikte savaşmak için bir araya geldiler.
3. Givon halkı ise Yeşunun Eriha ve Ay kentlerine yaptıklarını duyunca
4. hileye başvurdu. Kendilerine elçi süsü vererek eşeklerinin sırtına yıpranmış heybeler, eski, yırtık ve yamalı şarap tulumları yüklediler.
5. Ayaklarında yıpranmış, yamalı çarıklar, sırtlarında da eski püskü giysiler vardı. Azık torbalarındaki bütün ekmekler kurumuş, küflenmişti.
6. Adamlar Gilgaldaki ordugaha, Yeşunun yanına gittiler. Ona ve İsrail halkına, «Uzak bir ülkeden geldik» dediler, «Bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz.»
7. Ama İsraililer Hivlilere, «Sizinle neden antlaşma yapalım?» diye karşılık verdiler, «Belki de yakınımızda yaşıyorsunuz.»
8. Givonlular Yeşuya, «Biz senin kullarınız» dediler. Yeşu, «Kimsiniz, nereden geliyorsunuz?» diye sordu.
9. Onlar da, «Çok uzak bir ülkeden kalkıp geldik» dediler. «Çünkü Tanrın RABbin ününü duyduk. Tanrınla ilgili haberleri, Mısırdan yaptığı her şeyi,
10. Şeria Irmağının ötesindeki Amorlu iki krala, Heşbon Kralı Sihona ve Aştarotta egemenlik süren Başan Kralı Oga neler yaptığını da duyduk.
11. Bunun üzerine önderlerimiz ve ülkemizin bütün halkı bize şöyle dediler: «Onları karşılamak için yanınıza yiyecek alıp yola çıkın ve onlara, biz sizin kullarınız; bunun için bizimle bir barış antlaşması yapmanızı istiyoruz deyin.»
12. Size gelmek için yola çıktığımız gün azık olarak evden aldığımız şu ekmekler sıcacıktı. Bakın şimdi, kurumuş, küflenmişler.
13. Şarap doldurduğumuz şu tulumlar yeniydi, bakın nasıl sıyrılıp yırtılmış. Bunca yol geldiğimiz için giysilerimiz ve çarıklarımız yıprandı.»
14. İsraililer, RABbe danışmadan Givonluların sunduğu yiyecekleri aldılar.
15. Yeşu da onları sağ bırakacağına söz verip onlarla bir barış antlaşması yaptı. Topluluğun önderleri de antlaşmaya bağlı kalacaklarına ant içtiler.
16. Ne var ki, antlaşmadan üç gün sonra Givonluların yakında, komşu topraklarda yaşadıklarını öğrendiler.
17. Bunun üzerine yola çıkıp üç gün sonra onların kentlerine vardılar. Bu kentler Givon, Kefira, Beerot ve Kiryat-Yearimdi.
18. Ancak İsraililer bunlara dokunmadılar. Çünkü topluluğun önderleri, İsrailin Tanrısı RAB adına ant içmişlerdi. Bu yüzden topluluk önderlere karşı söylenmeye başladı.
19. Önderler ise, «Biz İsrailin Tanrısı RAB adına ant içtik; bu yüzden onlara el süremeyiz» diye karşılık verdiler,
20. «Ant içtiğimiz için onları sağ bırakacağız; yoksa Tanrının gazabına uğrarız.»
21. Sonra halka, «Onları sağ bırakalım» dediler, «Ama bütün topluluk için odun kesip su çekmekle görevlendirilsinler.» Böylece önderler vermiş oldukları sözü tuttular.
22. Ardından Yeşu Givonluları çağırıp, «Yakınımızda yaşadığınız halde neden çok uzaktan geldiğinizi söyleyip bizi aldattınız?» dedi,
23. «Bunun için artık lanetlisiniz. Hep köle kalacaksınız. Tanrımın Tapınağı için odun kesip su çekeceksiniz.»
24. Givonlular, «Efendimiz, Tanrın RABbin kulu Musaya verdiği buyruğu duyduk» diye karşılık verdiler, «Musaya bütün ülkeyi size vermesini, ülkede yaşayanların hepsini yok etmenizi buyurduğunu duyduk. Sizden çok korktuk, can korkusuyla böyle davrandık.
25. Şimdi senin elindeyiz. Sana göre adil ve doğru olanı yap.»
26. Bunun üzerine Yeşu onları İsraililerin elinden kurtardı, öldürülmelerine izin vermedi.
27. O gün onları topluluk için ve gelecekte RAB'bin seçeceği yerde yapılacak RAB'bin sunağı için

odun kesip su çekmekle görevlendirdi. Bugün de bu işi yapıyorlar.

1. Yerusalim Kralı Adoni-Sedek, Yeşunun Erihayı ele geçirip kralını ortadan kaldırdığı gibi, Ay Kentini de ele geçirip tümüyle yıktığını, kralını öldürdüğünü, Givon halkının da İsrailiilerle bir barış antlaşması yapıp onlarla birlikte yaşadığını duyunca,
2. büyük korkuya kapıldı. Çünkü Givon, kralların yaşadığı kentler gibi büyük bir kentti; Ay Kentinden de büyüktü ve yiğit bir halkı vardı.
3. Bu yüzden Yerusalim Kralı Adoni-Sedek, Hevron Kralı Hoham, Yarmut Kralı Pıram, Lakiş Kralı Yafia ve Eglon Kralı Devire şı haberi gönderdi:
4. «Gelin bana yardım edin, Givona saldıralım. Çünkü Givon halkı Yeşu ve İsrail halkıyla bir barış antlaşması yaptı.»
5. Böylece Amorlu beş kral -Yerusalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon kralları- ordularını topladılar, hep birlikte gidip Givonun karşısında ordugah kurdular; sonra saldırıya geçtiler.
6. Givonlular Gilgalda ordugahta bulunan Yeşuya şı haberi gönderdiler: «Biz kullarını yalnız bırakma. Elini çabuk tutup yardımımıza gel, bizi kurtar. Çünkü dağlık bölgedeki bütün Amorlu krallar bize karşı birleşti.»
7. Bunun üzerine Yeşu bütün savaşçılarını ve yiğit adamlarıyla birlikte Gilgaldan yola çıktı.
8. Bu arada RAB Yeşuya, «Onlardan korkma» dedi, «Onları eline teslim ediyorum. Hiçbiri sana karşı koyamayacak.»
9. Gilgaldan çıkıp bütün gece yol alan Yeşu, Amorlulara ansızın saldırdı.
10. RAB Amorlularını İsrailiilerin önünde şaşkına çevirdi. İsrailiiler de onları Givonda büyük bir bozguna uğrattılar; Beythorona çıkan yol boyunca, Azeka ve Makkedaya dek kovalayıp öldürdüler.
11. RAB İsrailiilerden kaçan Amorluların üzerine Beythorondan Azekaya inen yol boyunca gökten iri iri dolu yağdırdı. Yağan dolunun altında can verenler, İsrailiilerin kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.
12. RABbin Amorlularını İsrailiilerin karşısında bozguna uğrattığı gün Yeşu halkın önünde RABbe şöyle seslendi: «Dur, ey güneş, Givon üzerindeVe ay, sen de Ayalon Vadisinde.»
13. Halk, düşmanlarından öcünü alıncaya dek güneş durdu, ay da yerinde kaldı. Bu olay Yaşar Kitabında da yazılıdır. Güneş, yaklaşık bir gün boyunca göğün ortasında durdu, batmakta gecikti.
14. Ne bundan önce, ne de sonra RABbin bir insanın dileğini işittiği o günkü gibi bir gün olmamıştır. Çünkü RAB İsrailden yana savaştı.
15. Yeşu bundan sonra İsrail halkıyla birlikte Gilgaldaki ordugaha döndü.
16. Amorlu beş kral kaçıp Makkedadaki bir mağarada gizlenmişlerdi.
17. Yeşuya, «Beş kral Makkedadaki bir mağarada gizlenirken bulundu» diye haber verildi.
18. Yeşu, «Mağaranın ağızına büyük taşlar yuvarlayın, orayı korumak için adamlar görevlendirin» dedi,
19. «Ama siz durmayın, düşmanı kovalayın; arkadan saldırıp kentlere ulaşmalarına engel olun. Tanrınız RAB onları elinize teslim etmiştir.»
20. Yeşu ve İsrailiiler düşmanı çok ağır bir yenilgiye uğratıp tamamını yok ettiler. Kurtulabilenler surlu kentlere sığındı.
21. Sonra bütün halk güvenlik içinde Makkedadaki ordugaha, Yeşunun yanına döndü. Hiç kimse ağzını açıp İsrailiilere karşı bir şey söyleyemedi.
22. Sonra Yeşu adamlarına, «Mağaranın ağızını açın, beş kralı çıkarıp bana getirin» dedi.
23. Onlar da beş kralı -Yerusalim, Hevron, Yarmut, Lakiş ve Eglon krallarını- mağaradan çıkarıp Yeşuya getirdiler.
24. Krallar getirilince, Yeşu bütün İsrail halkını topladı. Savaşta kendisine eşlik etmiş olan komutanlara, «Yaklaşın, ayaklarınızı bu kralların boyunları üzerine koyun» dedi. Komutanlar yaklaşıp ayaklarını kralların boyunları üzerine koydular.
25. Yeşu onlara, «Korkmayın, yılmayın; güçlü ve yürekli olun» dedi, «RAB savaşıcağınız düşmanların hepsini bu duruma getirecek.»
26. Ardından beş kralı vurup öldürdü ve her birini bir ağaca astı. Akşama dek öylece ağaçlara asılı

kaldılar.

27. Yeşunun buyruğu üzerine gün batımında kralların cesetlerini ağaçlardan indirdiler, gizlendikleri mağaraya atıp mağaranın ağzını büyük taşlarla kapadılar. Bu taşlar bugün de orada duruyor.

28. Yeşu aynı gün Makkedayı aldı, kralını ve halkını kılıçtan geçirdi. Kentte tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Makkeda Kralına da Eriha Kralına yaptığıının aynısını yaptı.

29. Yeşu İsrail halkıyla birlikte Makkedadan Livnanın üzerine yürüyüp kente saldırdı.

30. RAB kenti ve kralını İsraililerin eline teslim etti. Yeşu kentin bütün halkını kılıçtan geçirdi. Tek canlı bırakmadı. Kentin kralına da Eriha Kralına yaptığıının aynısını yaptı.

31. Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte Livnadan Lakiş üzerine yürüdü. Kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti.

32. RAB Lakişi İsraililerin eline teslim etti. Yeşu ertesi gün kenti aldı. Livnada yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirdi.

33. Bu arada Gezer Kralı Horam Lakişe yardıma geldi. Yeşu onu ve ordusunu yenilgiye uğrattı; kimseyi sağ bırakmaksızın hepsini öldürdü.

34. İsrail halkıyla birlikte Lakişten Eglon üzerine yürüyen Yeşu, kentin karşısında ordugah kurup saldırıya geçti.

35. Kenti aynı gün ele geçirdiler. Lakişte yaptığı gibi, halkı ve kentteki bütün canlıları o gün kılıçtan geçirip yok ettiler.

36. Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Eglondan Hevron üzerine yürüyüp saldırıya geçti.

37. Kenti aldılar, kralını, halkını ve köylerindeki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler. Eglonda yaptıkları gibi, herkesi öldürdüler; kimseyi sağ bırakmadılar.

38. Bundan sonra Yeşu İsrail halkıyla birlikte geri dönüp Devire saldırdı.

39. Kralıyla birlikte Deviri ve köylerini alıp bütün halkı kılıçtan geçirdi; tek canlı bırakmadı, hepsini öldürdü. Hevrona, Livnaya ve kralına ne yaptıysa, Devire ve kralına da aynısını yaptı.

40. Böylece Yeşu dağlık bölge, Negev, Şefela ve dağ yamaçları dahil, bütün ülkeyi ele geçirip buralardaki kralların tümünü yenilgiye uğrattı. Hiç kimseyi esirgemedi. İsrailin Tanrısı RABbin buyruğu uyarınca kimseyi sağ bırakmadı, hepsini öldürdü.

41. Kadeş-Barneadan Gazzeye kadar, Givona kadar uzanan bütün Goşen bölgesini egemenliği altına aldı.

42. Bütün bu kralları ve topraklarını tek bir savaşta ele geçirdi. Çünkü İsrailin Tanrısı RAB İsrailden yana savaşmıştı.

43. Ardından Yeşu İsrail halkıyla birlikte Gilgal'daki ordugaha döndü.

1. Olup bitenleri duyan Hasor Kralı Yavin, Madon Kralı Yovava, Şimron ve Akşaf krallarına,
2. dağlık kuzey bölgesinde, Kinneret Gölünün güneyindeki Aravada, Şefelada ve batıda Dor Kenti sırtlarındaki krallara,
3. doğu ve batı bölgelerindeki Kenan, Amor, Hitit, Periz halklarına ve dağlık bölgedeki Yevuslularla Hermon Dağının eteğindeki Mispa bölgesinde yaşayan Hivlilere haber gönderdi.
4. Bu krallar bütün ordularıyla, kıyıların kumu kadar sayısız askerleriyle, çok sayıdaki at ve savaş arabalarıyla yola çıktılar.
5. Bütün bu krallar İsraililere karşı savaşmak üzere birleşerek Merom suları kıyısına gelip hep birlikte ordugah kurdular.
6. Bu arada RAB Yeşuya, «Onlardan korkma» diye seslendi, «Onların hepsini yarın bu saatlerde İsrailin önünde yere sereceğim. Atlarını sakatlayıp savaş arabalarını ateşe ver.»
7. Böylece Yeşu bütün ordusuyla birlikte Merom suları kıyısındaki kralların üzerine beklenmedik bir anda yürüdü ve onlara saldırdı.
9. Yeşu, RABbin kendisine buyurduğu gibi yaptı, atlarını sakatladı, savaş arabalarını ateşe verdi.
10. Yeşu bundan sonra geri dönüp Hasoru ele geçirdi, Hasor Kralını kılıçla öldürdü. Çünkü Hasor eskiden bütün bu krallıkların başıydı.
11. İsraililer kentteki bütün canlıları kılıçtan geçirip yok ettiler. Soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler. Ardından Yeşu Hasoru ateşe verdi.
12. Böylece bütün bu kentlerle krallarını ele geçirdi. RABbin kulu Musanın buyruğu uyarınca hepsini kılıçtan geçirip yok etti.
13. Ancak, İsraililer, Yeşunun ateşe verdiği Hasor dışında, tepe üzerinde kurulu kentlerden hiçbirini ateşe vermediler.
14. Bu kentlerdeki bütün mal ve hayvanları ganimet olarak aldılar, insanların tümünü ise kılıçtan geçirip öldürdüler; soluk alan bir tek kişiyi esirgemediler.
15. RABbin kulu Musa RABden aldığı buyrukları Yeşuya aktarmıştı. Yeşu bunlara uydu ve RABbin Musaya buyurduklarını eksiksiz yerine getirdi.
- 16-17. Böylece Yeşu, dağlık bölge, bütün Negev ve Goşen bölgesi, Şefela, Arava ve İsrail dağlarıyla bu dağların etekleri, Seir yönünde yükselen Halak Dağından Hermon Dağının altındaki Lübnan Vadisinde bulunan Baal-Gata varıncaya dek bütün toprakları ele geçirdi. Buraların krallarını yakalayıp öldürdü.
18. Yeşu bu krallarla uzun süre savaştı.
19. Givonda yaşayan Hivliler dışında, İsraililerle barış antlaşması yapan bir kent olmadı. İsraililer öbür kentlerin hepsini savaşarak aldılar.
20. Çünkü onları İsrail'e karşı savaşmaya kararlı yapan RABbin kendisiydi. Böylece RABbin Musaya buyurduğu gibi, İsraililer onlara acımadı, hepsini öldürüp yok ettiler.
21. Yeşu bundan sonra Anaklıların üzerine yürüdü. Onları dağlık bölgeden, Hevron, Devir ve Anavdan, Yahuda ve İsrailin bütün dağlık bölgelerinden söküp attı. Kentleriyle birlikte onları tümüyle yok etti.
22. İsraililerin elindeki topraklarda hiç Anaklı kalmadı. Yalnız Gazze, Gat ve Aşdotta sağ kalanlar oldu.
23. RAB'bin Musa'ya söylediği gibi, Yeşu bütün ülkeyi ele geçirdi ve İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü. Böylece savaş sona erdi, ülke barışa kavuştu.

1. İsraililerin bozguna uğrattığı, Şeria Irmağının doğusunda, Aravanın bütün doğusu ile Arnon Vadisinden Hermon Dağına kadar topraklarını ele geçirdiği krallar şunlardır:
- 2-3. Heşbonda oturan Amorluların Kralı Sihon: Krallığı Arnon Vadisi kıyısındaki Aroerden -vadinin ortasından- başlıyor, Ammonluların sınırı olan Yabbuk Irmağına dek uzanıyor, Gilatın yarısını içine alıyordu. Arava bölgesinin doğusu da ona aitti. Burası Kinneret Gölünden Arava -Lut- Gölüne uzanıyor, doğuda Beytyeşimota, güneyde de Pisga Dağının yamaçlarına varıyordu.
4. Sağ kalan Refahlılardan, Aştarot ve Edreide oturan Başan Kralı Og:
5. Kral Og, Hermon Dağı, Salka, Geşurlularla Maakalılardan sınırına kadar bütün Başanı ve Heşbon Kralı Sihonun sınırına kadar uzanan Gilatın yarısını yönetiyordu.
- 7-8. Lübnan Vadisindeki Baal-Gattan, Seir yönünde yükselen Halak Dağına kadar Şeria Irmağının batısında bulunan toprakların kralları -Yeşu ve İsraililerin yenilgiye uğrattığı kralları- şunlardır: - Yeşu, Hitit, Amor, Kenan, Periz, Hiv ve Yevus halklarına ait dağlık bölgeyi, Şefelayı, Arava bölgesini, dağ yamaçlarını, çölü ve Negevi İsrail oymakları arasında mülk olarak bölüştürdü.-
9. Eriha Kralı, Beytel yakınındaki Ay Kentinin Kralı,
10. Yerusolım Kralı, Hevron Kralı,
11. Yarmut Kralı, Lakiş Kralı,
12. Eglon Kralı, Gezer Kralı,
13. Devir Kralı, Geder Kralı,
14. Horma Kralı, Arat Kralı,
15. Livna Kralı, Adullam Kralı,
16. Makkeda Kralı, Beytel Kralı,
17. Tappuah Kralı, Hefer Kralı,
18. Afek Kralı, Şaron Kralı,
19. Madon Kralı, Hasor Kralı,
20. Şimron-Meron Kralı, Akşaf Kralı,
21. Taanak Kralı, Megiddo Kralı,
22. Kedeş Kralı, Karmeldeki Yokneam Kralı,
23. Dor sırtlarındaki Dor Kralı, Gilgaldaki Goyim Kralı
24. ve Tirsas Kralı. Toplam otuz bir kral.

1. Yeşu kocamış, yaşı hayli ilerlemişti. RAB ona, «Artık yaşlandın, yaşın hayli ilerledi» dedi, «Ama mülk olarak alınacak daha çok toprak var.
2. «Alınacak topraklar şunlardır: Bütün Filist ve Geşur bölgeleri;
3. Mısırın doğusundaki Şihor Irmağından, kuzeyde Ekron sınırlarına kadar uzanan bölge Kenanlılara ait sayılırdı.- Gazze, Aşdot, Aşkelon, Gat ve Ekron adlı beş Filist beyliği ve Avlıların toprakları;
4. güneyde bütün Kenan toprakları; Afeke, yani Amor sınırına kadar, Saydalılara ait olan Meara;
5. Gevalıların toprakları; Hermon Dağı eteğindeki Baal-Gattan Levo-Hamata kadar doğu yönündeki bütün Lübnan toprakları.
6. Lübnandan Misrefot-Mayime dek uzanan dağlık bölgede yaşayanları, bütün Saydalıları İsraililerin önünden söküp atacağım. Sana buyurduğum gibi, buraları kura ile İsraililer arasında mülk olarak bölüştür.
7. «Bu toprakları şimdiden dokuz oymakla Manaşşe oymağının yarısı arasında mülk olarak bölüştür.»
8. Manaşşe oymağının öbür yarısı ile Ruben ve Gad oymakları, RABbin kulu Musanın Şeria Irmağının doğusundaki toprakları kendilerine vermesiyle mülkten paylarını almışlardı.
9. Bu topraklar şunlardır: Arnon Vadisi kıyısında Aroerden vadinin ortasındaki kentle Divona kadar uzanan Medeva Yaylası;
10. Heşbonda egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihonun Ammon sınırına kadar uzanan bütün kentleri;
11. Gilat, Geşur ve Maaka toprakları, Hermon Dağıyla Salkaya kadar bütün Başan;
12. sağ kalan Refalılardan biri olup Aştarot ve Edreide egemenlik sürmüş olan Kral Ogun Başanda kalan topraklarının tümü. Musanın, krallarını yenilgiye uğratıp ele geçirdiği topraklar bunlardı.
13. İsraililer Geşurluları ve Maakalıları topraklarından sürmediler; bunlar bugün de İsraililer arasında yaşıyorlar.
14. Musa, yalnız Levi oymağına topraktan pay vermedi. RABden aldığı buyruğa göre, Levililerin payı İsrailin Tanrısı RAB için yakılan sunulardı.
15. Musanın boy sayısına göre Ruben oymağına verdiği topraklar şunlardır:
16. Arnon Vadisi kıyısında Aroerden vadinin ortasındaki kente kadar uzanan bölgeyle Medevanın çevresindeki yaylanın tümü;
17. Heşbon ve buna bağlı yayladaki bütün kentler; Divon, Bamot-Baal, Beytbaal-Meon,
18. Yahsa, Kedemot, Mefaat,
19. Kiryatayim ve Sivma, vadideki tepede kurulu Seret-Şahar,
20. Beytpeor, Pisga yamaçları, Beytyeşimot,
21. yayladaki kentlerle Heşbonda egemenlik sürmüş olan Amor Kralı Sihonun bütün ülkesi. Musa Sihonu ve Sihonun egemenliği altındaki topraklarda yaşayan Midyan beylerini -Evi, Rekem, Sur, Hur ve Revayı- yenilgiye uğratmıştı.
22. Öldürülenler arasında İsraililerin kılıçtan geçirdiği Beor oğlu falcı Balam da vardı.
23. Rubenoğullarının sınırı Şeria Irmağına dayanıyordu. Rubenoğullarına, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.
24. Musa Gad oymağına da boy sayısına göre miras verdi.
25. Verdiği topraklar şunlardı: Yazer bölgesi, bütün Gilat kentleri, Rabba yakınındaki Aroere kadar uzanan Ammonlulara ait toprakların yarısı;
26. Heşbondan Ramat-Mispeye ve Betonime, Mahanayimden Devir sınırına kadarki bölge;
27. Şeria Ovasındaki Beytharam, Beytnimra, Sukkot, Safon, Heşbon Kralı Sihonun topraklarından geri kalan bölüm, Kinneret Gölünün güney ucuna kadar uzanan Şeria Irmağının doğu yakası.
28. Gadoğullarına, boy sayısına göre köyleriyle birlikte mülk olarak verilen kentler bunlardı.
29. Musa, Manaşşe oymağının yarısına boy sayısına göre topraktan miras vermişti.
30. Bu topraklar Mahanayimden başlıyor, Başan Kralı Ogun ülkesini -bütün Başanı- ve Yairin Başandaki yerleşim birimlerinin tümünü, yani toplam altmış kenti,

31. Gilatın yarısını, Başan Kralı Ogun egemenliğindeki Aştarot ve Edrei kentlerini içine alıyordu. Buralar, Manaşşe oğlu Makirin soyuna, boy sayısına göre Makiroğullarının yarısına ayrılmıştı.
32. Musanın, Erihanın doğusunda, Şeria Irmağının ötesinde kalan Moav ovalarındayken bölüştürdüğü topraklar bunlardır.
33. Ama Levi oymağına topraktan pay vermedi. Söz verdiği gibi, onların mirası İsrail'in Tanrısı RAB'bin kendisidir.

1. İsraililerin Kenanda mülk edindiği topraklara gelince, bu topraklar Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından miras olarak İsraililer arasında bölüştürülmüştür.
3. Çünkü Musa iki oymakla yarım oymağın payını Şeria Irmağının doğusunda vermişti. Ama onlarla birlikte Levililere mülkten pay vermemiştir.
4. Yusufun soyundan gelenler, Manaşe ve Efrayim diye iki oymak oluşturuyordu. Levililere de yerleşecekleri kentler ve bu kentlerin çevresinde büyük ve küçük baş hayvanlarına ayrılan otlaklar dışında topraktan pay verilmedi.
5. İsraililer, RABbin Musaya verdiği buyruğa göre hareket edip ülkeyi paylaştılar.
6. Bu arada Yahudaoğulları Gilgalda bulunan Yeşunun yanına geldiler. Kenizli Yefunne oğlu Kalev Yeşuya şöyle dedi: «RABbin Kadeş-Barneada Tanrı adamı Musaya senin ve benim hakkımda neler söylediğini biliyorsun.
8. Ne var ki, benimle gelmiş olan soydaşlarım halkı korkuya düşürdüler. Ama ben tümüyle Tanrım RABbin yolundan gittim.
9. Bu nedenle Musa o gün, «Tümüyle Tanrım RABbin yolundan gittiğin için ayak bastığın topraklar sonsuza dek sana ve oğullarına mülk olacak» diye ant içti.
10. RAB sözünü tuttu, beni yaşattı. İsraililer çölden geçerken RABbin Musaya bu sözleri söylediği günden bu yana kırk beş yıl geçti. Şimdi seksen beş yaşımdayım.
11. Bugün de Musanın beni gönderdiği günkü kadar güçlüyüm. O günkü gibi hâlâ savaşa gidip gelecek güçteyim.
12. RABbin o gün söz verdiği gibi, bu dağlık bölgeyi şimdi bana ver. Orada Anaklıların yaşadığını ve surlarla çevrili büyük kentleri olduğunu o gün sen de duymuştun. Belki RAB bana yardım eder de, Onun dediği gibi, onları oradan sürerim.»
13. Yeşu Yefunne oğlu Kalevi kutsadı ve Hevronu ona mülk olarak verdi.
14. Böylece Hevron bugün de Kenizli Yefunne oğlu Kalevin mülküdür. Çünkü o, tümüyle İsrailin Tanrısı RABbin yolundan gitti.
15. Hevron'un eski adı Kiryat-Arba'ydı. Arba, Anaklılar'ın en güçlü adamının adıydı. Böylece savaş sona erdi ve ülke barışa kavuştu.

1. Boy sayısına göre Yahuda oymağına verilen bölge, güneyde Edom sınırına, en güneyde de Zin Çölüne kadar uzanıyordu.
2. Güney sınırları, Lut Gölünün güney ucundaki körfezden başlayıp
3. Akrep Geçidinin güneyine, oradan da Zin Çölüne geçiyor, Kadeş-Barneanın güneyinden Hesrona ve Addara çıkıyor, oradan da Karkaya kıvrılıyor,
4. Asmonu aşır Mısır Vadisine uzanıyor ve Akdenizde son buluyordu. Güney sınırları buydu.
5. Doğu sınırı, Lut Gölü kıyısı boyunca Şeria Irmağının ağzına kadar uzanıyordu. Kuzey sınırı, Şeria Irmağının göl ağzındaki körfezden başlıyor,
6. Beythoglaya ulaşıp Beytaravanın kuzeyinden geçiyor, Ruben oğlu Bohanın taşına varıyordu.
7. Sınır, Akor Vadisinden Devire çıkıyor, vadinin güneyinde Adummim Yokuşu karşısındaki Gilgala doğru kuzeye yöneliyor, buradan Eyn-Şemeş sularına uzanarak Eyn-Rogele dayanıyordu.
8. Sonra Ben-Hinnom Vadisinden geçerek Yevus Kentinin -Yeruşalimin- güney sırtlarına çıkıyor, buradan Refaim Vadisinin kuzey ucunda bulunan Hinnom Vadisinin batısındaki dağın doruğuna yükseliyor,
9. oradan da Neftoah sularının kaynağına kıvrılıyor, Efron Dağındaki kentlere uzanarak Baalaya -Kiryat-Yearime- dönüyordu.
10. Baaladan batıya, Seir Dağına yönelen sınır, Yearim -Kesalon- Dağının kuzey sırtları boyunca uzanarak Beytşemeşe iniyor, Timnaya varıyordu.
11. Sonra Ekronun kuzey sırtlarına uzanıyor, Şikerona doğru kıvrılarak Baala Dağına ulaştıktan sonra Yavnee'ye çıkıyor, Akdenizde son buluyordu.
12. Batı sınırı Akdenizin kıyılarıydı. Yahudaoğullarından gelen boyların çepeçevre sınırları buydu.
13. Yeşu, RABden aldığı buyruk uyarınca, Yahuda bölgesindeki Kiryat-Arbayı -Hevronu- Yefunne oğlu Kaleve miras olarak verdi. Arba, Anaklıların atasıydı.
14. Kalev, Anakın üç torununu, onun soyundan gelen Şeşay, Ahiman ve Talmayı oradan sürdü.
15. Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdü.
16. Kalev, «Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksayı eş olarak vereceğim» dedi.
17. Kenti Kalevin kardeşi Kenazın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksayı ona eş olarak verdi.
18. Kız Otnielin yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, «Bir isteğin mi var?» diye sordu.
19. Kız, «Bana bir armağan ver» dedi, «Madem Negevdeki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver.» Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.
20. Boy sayısına göre Yahudaoğulları oymağının payı buydu.
21. Yahudaoğulları oymağının Edom sınırlarına doğru en güneyde kalan kentleri şunlardı: Kavseel, Eder, Yagur,
22. Kina, Dimona, Adada,
23. Kedeş, Hasor, Yitnan,
24. Zif, Telem, Bealot,
25. Hasor-Hadatta, Keriyot-Hesron -Hasor-
26. Amam, Şema, Molada,
27. Hasar-Gadda, Heşmon, Beytpelet,
28. Hasar-Şual, Beer-Şeva, Bizyotya,
29. Baala, İyim, Esem,
30. Eltolat, Kesil, Horma,
31. Ziklak, Madmanna, Sansanna,
32. Levaot, Şilhim, Ayin ve Rimmon; köyleriyle birlikte yirmi dokuz kent.
33. Şefeladakiler, Eştal, Sora, Aşna,
34. Zanoah, Eyn-Gannim, Tappuah, Enam,
35. Yarmut, Adullam, Soko, Azeka,

36. Şaarayim, Aditayim, Geder ve Gederotayim; köyleriyle birlikte on dört kent.
37. Senan, Hadaşa, Migdal-Gad,
38. Dilan, Misper, Yokteel,
39. Lakiş, Boskat, Eglon,
40. Kabbon, Lahmas, Kitliş,
41. Gederot, Beytdagon, Naama ve Makkeda; köyleriyle birlikte on altı kent.
42. Livna, Eter, Aşan,
43. Yiftah, Aşna, Nesiv,
44. Keila, Akziv ve Mareşa; köyleriyle birlikte dokuz kent.
45. Kasaba ve köyleriyle birlikte Ekron;
46. Ekronun batısı, Aşdotun çevresindeki bütün köyler;
47. kasaba ve köyleriyle birlikte Aşdot; Mısır Vadisine ve Akdenizin kıyısına kadar kasaba ve köyleriyle birlikte Gazze.
48. Dağlık bölgede Şamir, Yattir, Soko,
49. Danna, Kiryat-Sanna -Devir-
50. Anav, Eştemo, Anim,
51. Goşen, Holon ve Gilo; köyleriyle birlikte on bir kent.
52. Arav, Duma, Eşan,
53. Yanum, Beyttappuah, Afeka,
54. Humta, Kiryat-Arba -Hevron- ve Sior; köyleriyle birlikte dokuz kent.
55. Maon, Karmel, Zif, Yutta,
56. Yizreel, Yokdeam, Zanoah,
57. Kayin, Giva ve Timna; köyleriyle birlikte on kent.
58. Halhul, Beytsur, Gedor,
59. Maarat, Beytanot ve Eltekon; köyleriyle birlikte altı kent.
60. Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- ve Rabba; köyleriyle birlikte iki kent.
61. Çölde Beytarava, Middin, Sekaka,
62. Nivşan, Tuz Kenti ve Eyn-Gedi; köyleriyle birlikte altı kent.
63. Yahudaoğulları Yerusâlim'de yaşayan Yevuslular'ı oradan çıkartamadılar. Yevuslular bugün de Yerusâlim'de Yahudaoğulları'yla birlikte yaşıyorlar.

1. Kurada Yusufogullarina düşen toprakların sınırları, doğuda Eriha sularının doğusundan, Erihadaki Şeria Irmağından başlayarak çöle geçiyor, Erihadan Beytelin dağlık bölgesine çıkıyor,
2. Beytelden Luza geçerek Arklıların sınırına, Atarota uzanıyordu.
3. Sınır batıda Yafletlilerin topraklarına, Aşağı Beythoron bölgesine, oradan da Gezere iniyor ve Akdenizde son buluyordu.
4. Böylece Yusufun soyundan gelen Manaşşe ve Efrayim paylarını almış oldular.
5. Boy sayısına göre Efrayimoğullarına pay olarak verilen toprakların sınırları, doğuda Atrot-Addardan yukarı Beythorona kadar uzanarak
6. Akdenize varıyordu. Sınır kuzeyde Mikmetatta doğuya, Taanat-Şiloya dönüyor, kentin doğusundan geçip Yanoaha uzanıyor,
7. buradan Atarot ve Naaraya iniyor, Erihayı aşarak Şeria Irmağına ulaşıyordu.
8. Sınır Tappuahtan batıya, Kana Vadisine uzanıp Akdenizde son buluyordu. Boy sayısına göre Efrayimoğulları oymağının payı buydu.
9. Ayrıca Manaşşeoğullarına düşen payda da Efrayimoğullarına ayrılan kentler ve bunlara bağlı köyler vardı.
10. Ne var ki, Efrayimoğulları Gezer'de yaşayan Kenanlılar'ı buradan sürmediler. Kenanlılar bugüne kadar Efrayimoğulları arasında yaşayıp onlara ücretsiz hizmet etmek zorunda kaldılar.

1. Yusufun büyük oğlu Manaşşenin oymağı için kura çekildi. -Gilat ve Başan, Manaşşenin ilk oğlu Makire verilmişti. Çünkü Gilatlıların atası olan Makir büyük bir savaşçıydı.-
2. Manaşşe soyundan gelen öbürleri -Aviezer, Helek, Asriel, Şekem, Hefer ve Şemidaogulları- bu kuranın içindeydi. Bunlar boylarına göre Yusuf oğlu Manaşşenin erkek çocuklarıydı.
3. Bunlardan Manaşşe oğlu, Makir oğlu, Gilat oğlu, Hefer oğlu Selofhatın erkek çocuğu olmadı; yalnız Mahla, Noa, Hogla, Milka ve Tirsada adında kızları vardı.
4. Bunlar, Kâhin Elazara, Nun oğlu Yeşuya ve önderlere gidip şöyle dediler: «RAB, Musaya erkek akrabalarımızla birlikte bize de mirastan pay verilmesini buyurdu.» RABbin bu buyruğu üzerine Yeşu, amcalarıyla birlikte onlara da mirastan pay verdi.
5. Böylece Manaşşe oymağına Şeria Irmağının doğusundaki Gilat ve Başan bölgelerinden başka on pay verildi.
6. Çünkü Manaşşenin kız torunları da erkek torunların yanısıra mirastan pay almışlardı. Gilat bölgesi ise Manaşşenin öbür oğullarına verilmişti.
7. Manaşşe sınırı Aşer sınırından Şekem yakınındaki Mikmetata uzanıyor, buradan güneye kıvrılarak Eyn-Tappuah halkının topraklarına varıyordu.
8. Tappuah Kentini çevreleyen topraklar Manaşşenindi. Ama Manaşşe sınırındaki Tappuah Kenti Efrayimoğullarına aitti.
9. Sonra sınır Kana Vadisine iniyordu. Vadinin güneyinde Manaşşe kentleri arasında Efrayime ait kentler de vardı. Manaşşe sınırları vadinin kuzeyi boyunca uzanarak Akdenizde son buluyordu.
10. Güneydeki topraklar Efrayimin, kuzeydeki topraklarsa Manaşşenindi. Böylece Manaşşe bölgesi Akdenizle, kuzeyde Aşerle ve doğuda İssakarla sınırlanmıştı.
11. İssakar ve Aşere ait topraklardaki Beytşean ve köyleri, Yivleamla köyleri, Dor, yani Dor sırtları halkıyla köyleri, Eyn- Dor halkıyla köyleri, Taanak halkıyla köyleri, Megiddo halkıyla köyleri Manaşşeye aitti.
12. Ne var ki, Manaşşeoğulları bu kentleri tümüyle ele geçiremediler. Çünkü Kenanlılar buralarda yaşamaya kararlıydı.
13. İsraililer güçlenince, Kenanlıları sürececek yerde, onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.
14. Yusuf oğulları Yeşuya gelip, «Mülk olarak bize neden tek kurayla tek pay verdin?» dediler, «Çok kalabalığız. Çünkü RAB bizi bugüne dek alabildiğine çoğalttı.»
15. Yeşu, «O kadar kalabalıksanız ve Efrayimin dağlık bölgesi size dar geliyorsa, Perizlilerin ve Refahlıların topraklarındaki ormanlara çıkıp kendinize yer açın» diye karşılık verdi.
16. Yusuf oğulları, «Dağlık bölge bize yetmiyor» dediler, «Ancak hem Beytşean ve köylerinde, hem de Yizreel Vadisinde oturanların, ovada yaşayan bütün Kenanlıların demirden savaş arabaları var.»
17. Yeşu Yusuf oğullarına, Efrayim ve Manaşşe oymaklarına şöyle dedi: «Kalabalıksınız ve çok güçlüsünüz. Tek kuraya kalmayacaksınız.
18. Dağlık bölge de sizin olacak. Orası ormanlıktır, ama ağaçları kesip açacağınız bütün topraklar sizin olur. Kenanlılar güçlüdür, demirden savaş arabalarına sahiptirler ama, yine de onları sürersiniz.»

1. Ülkenin denetimini eline geçiren İsrail topluluğu Şiloda bir araya geldi. Orada Buluşma Çadırını kurdular.
2. Ne var ki, mülkten henüz paylarını almamış yedi İsrail oymağı vardı.
3. Yeşu İsraililere, «Bu uyuşukluğu üzerinizden ne zaman atacaksınız, atalarınızın Tanrısı RABbin size verdiği toprakları ele geçirmek için daha ne kadar bekleyeceksiniz?» dedi.
4. «Her oymaktan üçer adam seçin. Onları, ülkeyi incelemeye göndereceğim. Mülk edinecekleri yerlerin sınırlarını belirleyip kayda geçirerek yanıma dönsünler.
5. Bu toprakları yedi bölgeye ayırsınlar. Yahuda güney bölgesinde, Yusufoğulları kuzey bölgesinde kalsın.
6. Yedi bölgeyi belirleyip kayda geçirdikten sonra, sonucu bana getirin. Burada, Tanrımız RABbin önünde aranızda kura çekeceğim.
7. Levililere gelince, onların aranızda payı yoktur; mirasları RAB için kâhinlik yapmaktır. Gad ve Ruben oymaklarıyla Manaşe oymağının yarısı ise RABbin kulu Musanın Şeria Irmağının doğusunda kendilerine verdiği mülkü almış bulunuyorlar.»
8. Yeşu, toprakları kayda geçirmek için yola çıkmak üzere olan adamlara, «Gidip toprakları inceleyin, kayda geçirip yanıma dönün» diye buyurdu, «Sonra burada, Şiloda, RABbin önünde sizin için kura çekeceğim.»
9. Adamlar yola çıkıp ülkeyi dolaştılar; kent kent, yedi bölge halinde kayda geçirdikten sonra Şiloda, ordugahta bulunan Yeşunun yanına döndüler.
10. Yeşu Şiloda RABbin önünde onlar için kura çekti ve toprakları İsrail oymakları arasında bölüştürdü.
11. Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağı için kura çekildi. Paylarına düşen bölge Yahudaoğullarıyla Yusufoğullarının toprakları arasında kalıyordu.
12. Topraklarının sınırı kuzeyde Şeria Irmağından başlıyor, Erihanın kuzey sırtlarına doğru yükselerek batıda dağlık bölgeye uzanıyor, Beytaven kırlarında son buluyordu.
13. Sınır oradan Luza -Beytele- Luzun güney sırtlarına geçiyor, Aşağı Beythoronun güneyindeki dağın üzerinde kurulu Atrot-Addara iniyor,
14. bölgenin batısında Beythoronun güneyindeki dağdan güneye dönüyor ve Yahudaoğullarına ait Kiryat-Baal -Kiryat-Yearim- Kentinde son buluyordu. Bu batı tarafıydı.
15. Güney tarafı Kiryat-Yearimin batı varoşlarından başlıyor, Neftoah sularının kaynağına uzanıyordu.
16. Sınır buradan Refaim Vadisinin kuzeyindeki Ben-Hinnom Vadisine bakan dağın yamaçlarına varıyor, Hinnom Vadisini geçip Yevusun güney sırtlarına, oradan da Eyn-Rogele iniyordu.
17. Kuzeye kıvrılan sınır Eyn-Şemeş ve Adummim Yokuşunun karşısındaki Gelilota çıkıyor, Ruben oğlu Bohanın taşına iniyor,
18. sonra Arava Vadisinin kuzey sırtlarından geçip Aravaya sarkıyor,
19. buradan Beythoglanın kuzey yamaçlarına geçiyor, Lut Gölünün kuzey körfezinde, Şeria Irmağının güney ağzında bitiyordu. Güney sınırı buydu.
20. Şeria Irmağı doğu sınırını oluşturunuyordu. Boy sayısına göre Benyaminoğullarının payına düşen mülkün sınırları çepeçevre buydu. başlayıp batıya yöneliyor.»
21. Boy sayısına göre Benyaminoğulları oymağının payına düşen kentler şunlardı: Eriha, Beythogla, Emek-Kesis,
22. Beytarava, Semarayim, Beytel,
23. Avvim, Para, Ofra,
24. Kefar-Ammoni, Ofni, Geva; köyleriyle birlikte on iki kent.
25. Givon, Rama, Beerot,
26. Miske, Kefira, Mosa,
27. Rekem, Yirpeel, Tarala,
28. Sela, Haelef, Yevus -Yeruşalim- Givat ve Kiryat; köyleriyle birlikte on dört kent. Boy sayısına göre

Benyaminogulları'nın payı buydu.

1. İkinci kura Şimona, boy sayısına göre Şimonoğulları oymağına düştü. Onların payı Yahudaoğullarına düşen payın sınırları içinde kalıyordu.
2. Bu pay Beer-Şeva ya da Şeva, Molada,
3. Hasar-Şual, Bala, Esem,
4. Eltolat, Betul, Horma,
5. Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susa,
6. Beytlevaot ve Şaruheni içeriyordu. Köyleriyle birlikte toplam on üç kent.
7. Ayin, Rimmon, Eter ve Aşan; köyleriyle birlikte dört kent.
8. Baalat-Beer, yani Negevdeki Ramaya kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler de Şimonoğullarına aitti. Boy sayısına göre Şimonoğulları oymağının payı buydu.
9. Şimonoğullarına verilen pay Yahudaoğullarının payından alınmıştı. Çünkü Yahudaoğullarının payı ihtiyaçlarından fazlaydı. Böylece Şimonoğullarının payı Yahuda oymağının sınırları içinde kalıyordu.
10. Üçüncü kura boy sayısına göre Zevulunoğullarına düştü. Topraklarının sınırı Sarite kadar uzanıyordu.
11. Sınır batıda Maralaya doğru çıkıyor, Dabbeşete erişip Yokneam karşısındaki vadiye uzanıyor,
12. Saritten doğuya, gün doğusuna, Kislot-Tavor sınırına dönüyor, oradan Daverata dayanıyor ve Yafiaya çıkıyordu.
13. Buradan yine doğuya, Gat-Hefer ve Et-Kasine geçiyor, Rimmona uzanıyor, Neaya kıvrılıyordu.
14. Kuzey sınırı buradan Hannatona dönüyor ve Yiftahel Vadisinde son buluyordu.
15. Kattat, Nahalal, Şimron, Yidala ve Beytlehem; köyleriyle birlikte on iki kentti.
16. Boy sayısına göre Zevulunoğullarının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
17. Dördüncü kura İssakara, boy sayısına göre İssakaroğullarına düştü.
18. Yizreel, Kesullot, Şunem,
19. Hafarayim, Şion, Anaharat,
20. Rabbit, Kişyon, Eves,
21. Remet, Eyn-Gannim, Eyn-Hadda ve Beytpasses bu sınırların içinde kalıyordu.
22. Sınır Tavor, Şahasima ve Beytşemeş boyunca uzanarak Şeria Irmağında son buluyordu. Köyleriyle birlikte on altı kentti.
23. Boy sayısına göre İssakaroğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
24. Beşinci kura boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına düştü.
25. Sınırları içindeki kentler Helkat, Hali, Beten, Akşaf,
26. Allammelek, Amat ve Mişaldı. Sınır batıda Karmel ve Şihor-Livnata erişiyordu.
27. Buradan doğuya, Beytdagona dönüyor, Zevulun sınırı ve Yiftahel Vadisi boyunca uzanarak kuzeyde Beytemek ve Neiele ulaşıyordu. Kavulun kuzeyinden,
28. Evron, Rehov, Hammon ve Kanaya geçerek Büyük Saydaya kadar çıkıyordu.
29. Buradan Ramaya dönüyor, sonra surlarla çevrili Sur Kentine uzanıyor, Hosaya dönerek Akziv yöresinde, Akdenizde son buluyordu.
30. Umma, Afek ve Rehov; köyleriyle birlikte yirmi iki kent,
31. boy sayısına göre Aşeroğulları oymağına verilen payın içinde kalıyordu.
32. Altıncı kura Naftaliye, boy sayısına göre Naftalioğullarına düştü.
33. Sınırları Helef ve Saanannimdeki büyük meşe ağacından başlayarak Adami-Nekev ve Yavneel üzerinden Lakkuma uzanıyor, Şeria Irmağında son buluyordu.
34. Sınır buradan batıya yöneliyor, Aznot-Tavordan geçerek Hukoka erişiyordu. Güneyde Zevulun toprakları, batıda Aşer toprakları, doğuda ise Şeria Irmağı vardı. «Doğuda ise Şeria Irmağı boyunca uzanan Yahuda toprakları».
35. Surlu kentler şunlardı: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat, Kinneret,
36. Adama, Rama, Hasor,
37. Kedeş, Edrei, Eyn-Hasor,
38. Yiron, Migdal-El, Horem, Beytanat, Beytşemeş; köyleriyle birlikte toplam on dokuz kent.

39. Boy sayısına göre Naftalioğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
40. Yedinci kura boy sayısına göre Danoğulları oymağına düştü.
41. Mülklerinin sınırı içinde kalan kentler şunlardı: Sora, Eştaol, İr-Şemeş,
42. Şaalabbin, Ayalon, Yitla,
43. Elon, Timna, Ekron,
44. Elteke, Gibbeton, Baalat,
45. Yehut, Bene-Berak, Gat-Rimmon,
46. Me-Yarkon ve Yafanın karşısındaki topraklarla birlikte Rakkon.
47. Topraklarını yitiren Danoğulları gidip Leşeme saldırdılar. Kenti alıp halkını kılıçtan geçirdikten sonra tümüyle işgal ederek oraya yerleştiler. Ataları Danın anısına buraya Dan adını verdiler.
48. Boy sayısına göre Danoğulları oymağının payı köyleriyle birlikte bu kentlerdi.
49. İsraililer bölgelere göre toprakları bölüştürme işini bitirdikten sonra, kendi topraklarından Nun oğlu Yeşuya pay verdiler.
50. RABbin buyruğu uyarınca, ona istediği kenti, Efrayimin dağlık bölgesindeki Timnat-Serahı verdiler. Yeşu kenti onarıp oraya yerleşti.
51. Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başları tarafından Şilo'da RAB'bin önünde, Buluşma Çadırı'nın kapısında kura ile pay olarak bölüştürülen topraklar bunlardı. Böylece ülkeyi bölüştürme işini tamamladılar.

- 1-2. Bundan sonra RAB Yeşuya, «Musa aracılığıyla size buyurduğum gibi, İsraililere kendileri için sığınak olacak kentler seçmelerini söyle» dedi.
3. «Öyle ki, istemeyerek, kazayla birini öldüren oraya kaçsın. Sizin de öç alacak kişiden kaçıp sığınacak bir yeriniz olsun.
4. «Bu kentlerden birine kaçan kişi, kentin kapısına gidip durumunu kent ileri gelenlerine anlatsın. Onlar da onu kente, yanlarına kabul edip kendileriyle birlikte oturacağı bir yer versinler.
5. Öç almak isteyen kişi adam öldürenin peşine düşerse, kent ileri gelenleri onu teslim etmesinler. Çünkü adam öldüren öldürdüğü kişiye önceden kin beslemiyordu, onu istemeyerek öldürdü.
6. Bu kişi topluluğun önüne çıkıp yargılanıncaya ve o dönemde görevli başkâhin ölünceye dek o kentte kalmalıdır. Ondan sonra kaçıp geldiği kente, kendi evine dönebilir.»
7. Böylece Naftalının dağlık bölgesinde bulunan Celiledeki Kedeşi, Efrayimin dağlık bölgesindeki Şekemi ve Yahudanın dağlık bölgesindeki Kiryat-Arbay -Hevronu- seçtiler.
8. Ayrıca Şeria Irmağının kıyısındaki Erihanın doğusunda, Ruben oymağının sınırları içindeki kırsal bölgede bulunan Beser Kentini, Gad oymağının sınırları içinde Gilattaki Ramotu, Manaşşe oymağı sınırları içinde de Başandaki Golani belirlediler.
9. Birini kazayla öldürüp kaçan bir İsraili'nin ya da İsraililer arasında yaşayan bir yabancının, topluluğun önünde yargılanmadan öç almak isteyenlerce öldürülmesini önlemek için belirlenen kentler bunlardı.

- 1-2. Levili boy başları, Kenan topraklarında, Şiloda, Kâhin Elazar, Nun oğlu Yeşu ve İsrail oymaklarının boy başlarına giderek, «RAB, Musa aracılığıyla bize oturmak için kentler, hayvanlarımız için de otlaklar verilmesini buyurmuştu» dediler.
3. Bunun üzerine İsraililer RABbin buyruğu uyarınca kendi paylarından Levililere otlaklarıyla birlikte şu kentleri verdiler:
4. İlk kura Kehat boylarına düştü. Levililerden olan Kâhin Harunun oğullarına kurayla Yahuda, Şimon ve Benyamin oymaklarından on üç kent verildi.
5. Geri kalan Kehatoğullarına Efrayim, Dan ve Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.
6. Gerşonoğullarına kurayla İssakar, Aşer, Naftali oymaklarına ait boylardan ve Başanda Manaşşe oymağının yarısından alınan on üç kent verildi.
7. Merarioğullarına boy sayılarına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent verildi.
8. Böylece RABbin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi, İsraililer otlaklarıyla birlikte bu kentleri kurayla Levililere verdiler.
9. Yahuda, Şimon oymaklarından alınan ve aşağıda adları verilen kentler,
10. ilk kurayı çeken Levili Kehat boylarından Harunoğullarına ayrıldı.
11. Yahuda'nın dağlık bölgesinde, Anaklıların atası Arbanın adıyla anılan Kiryat-Arba ile -Hevronla çevresindeki otlaklar onlara verildi.
12. Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kaleve mülk olarak verilmişti.
13. Kâhin Harunun oğullarına kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Hevron, Livna,
14. Yattir, Eştemoa,
15. Holon, Devir,
16. Ayin, Yutta ve Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları -iki oymaktan toplam dokuz kent- verildi.
17. Benyamin oymağından da Givon, Geva,
18. Anatot, Almon ve bunların otlakları, toplam dört kent verildi.
19. Böylece Harunun soyundan gelen kâhinlere otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.
20. Kehatoğullarından geri kalan Levili ailelere gelince, kurada onlara düşen kentler Efrayim oymağından alınmıştı.
21. Bunlar, Efrayim dağlık bölgesinde bulunan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Şekem, Gezer,
22. Kivsayim ve Beythoron olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kentti.
- 23-24. Dan oymağından Elteke, Gibbeton, Ayalon ve Gat-Rimmon olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;
25. Manaşşe oymağının yarısından da Taanak, Gat-Rimmon ve otlakları olmak üzere iki kent alındı.
26. Böylece Kehatoğullarından geri kalan boylara otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı onu buldu.
27. Levili boylardan Gerşonoğullarına, Manaşşe oymağının yarısına ait Başanda kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Golan ve Beeştera, otlaklarıyla birlikte iki kent;
- 28-29. İssakar oymağından alınan Kişyon, Daverat, Yarmut ve Eyn-Gannim olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;
- 3-031. Aşer oymağından alınan Mişal, Avdon, Helkat ve Rehov olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;
32. Naftali oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Celiledeki Kedeş, Hammot-Dor, Kartan ve otlakları olmak üzere toplam üç kent.
33. Boy sayısına göre Gerşonoğullarına otlaklarıyla birlikte verilen kentlerin toplam sayısı on üçü buldu.
34. Merarioğulları boylarına, geri kalan Levililere, Zevulun oymağından alınan Yokneam, Karta,

35. Dimna ve Nahalal olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent;
- 36-37. Ruben oymağından alınan Beser, Yahsa, Kedemot ve Mefaat olmak üzere otlaklarıyla birlikte dört kent;
- 38-39. Gad oymağından alınan ve kazayla adam öldürenler için sığınak kent seçilen Gilattaki Ramot, Mahanayim, Heşbon ve Yazer olmak üzere otlaklarıyla birlikte toplam dört kent verildi.
40. Boy sayısına göre Merarioğullarına, yani Levili boyların geri kalanlarına kurayla verilen kentlerin sayısı on ikiye.
41. İsraililerin toprakları içinde olup otlaklarıyla birlikte Levililere verilen kentlerin toplamı kırk sekizi buluyordu.
42. Bu kentlerin hepsinin çevresinde otlakları vardı. Otlaksız kent yoktu.
43. Böylece RAB atalarına vermeye ant içtiği bütün ülkeyi İsraililere vermiş oldu. İsraililer de ülkeyi mülk edininip buraya yerleştiler.
44. RAB atalarına ant içtiği gibi, onları her yönden rahata erdirdi. Düşmanlarından hiçbiri onların önünde tutunamadı. RAB hepsini onların eline teslim etti.
45. RAB'bin İsrail halkına verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi yerine geldi.

1. Bundan sonra Yeşu, Ruben ve Gad oymaklarıyla Manaşşe oymağının yarısını topladı.
2. Onlara, «RABbin kulu Musanın size buyurduğu her şeyi yaptınız» dedi, «Benim bütün buyruklarımı da yerine getirdiniz.
3. Bugüne dek, bunca zaman kardeşlerinizi yalnız bırakmadınız; Tanrınız RABbin sizi yükümlü saydığı buyruğu yerine getirdiniz.
4. Görüyorsunuz, Tanrınız RAB, kardeşlerinize söylediği gibi, onları rahata kavuşturdu. Şimdi kalkın, RABbin kulu Musanın, Şeria Irmağının ötesinde size mülk olarak verdiği topraklardaki evlerinize dönün.
6. Sonra onları kutsayıp yolcu etti. Onlar da evlerine döndüler.
7. Musa Manaşşe oymağının yarısına Başanda toprak vermişti. Yeşu da oymağın öbür yarısına Şeria Irmağının batısında, öbür kardeşleri arasında toprak vermişti. Bu oymakları kutsayıp evlerine gönderirken,
8. «Evlerinize büyük servetle, çok sayıda hayvanla, altın, gümüş, tunç, demir ve çok miktarda giysiyle dönün» dedi, «Düşmanlarınızdan elde ettiğiniz ganimeti kardeşlerinizle paylaşın.»
9. Böylece Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Kenan topraklarındaki Şilodan, İsraililerin yanından ayrıldılar; RABbin buyruğu uyarınca, Musa aracılığıyla yurt edindikleri Gilat topraklarına -kendi mülkleri olan topraklara- dönmek üzere yola çıktılar.
10. Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, Şeria Irmağının Kenan topraklarında kalan kesimine varınca, ırmak kıyısında büyük ve gösterişli bir sunak yaptılar.
11. Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısının Kenan sınırında, Şeria Irmağı kıyısında, İsraililere ait topraklarda bir sunak yaptıklarını
12. duyan İsrail topluluğu, onlara karşı savaşmak üzere Şiloda toplandı.
13. Ardından İsraililer Kâhin Elazarın oğlu Pinehası Gilat bölgesine, Rubenlilerle Gadlılara ve Manaşşe oymağının yarısına gönderdiler.
14. İsrailin her oymağından birer temsilci olmak üzere on oymak önderini de onunla birlikte gönderdiler. Bunların her biri bir İsrail boyunun başıydı.
15. Gilat topraklarına, Rubenlilerle Gadlılara ve Manaşşe oymağının yarısına gelen temsilciler şunları bildirdiler:
16. «RABbin topluluğu, «Bugün kendinize bir sunak yaparak RABbe başkaldırdınız, Onu izlemekten vazgeçtiniz» diyor, «İsrailin Tanrısına karşı bu hainliği nasıl yaparsınız?
17. Peorun günahı bize yetmedi mi? RABbin topluluğu onun yüzünden felakete uğradı. Bugüne dek kendimizi bu günahı temizleyebilmiş değiliz.
18. Bugün RABbi izlemekten vaz mı geçiyorsunuz? Eğer bugün RABbe isyan ederseniz, O da yarın bütün İsrail topluluğuna öfkelenir.
19. Eğer size ait olan topraklar murdarsa, RABbin Tapınağının bulunduğu RABbe ait topraklara gelip aramızda mülk edinin. Kendinize, Tanrımız RABbin sunağından başka bir sunak yaparak RABbe ve bize karşı isyan etmeyin.
20. Zerah oğlu Akan RABbe adanan ganimete ihanet ettiğinde, bütün İsrail topluluğu RABbin öfkesine uğramadı mı? Akanın günahı yalnız kendisini ölüme götürmekle kalmadı!»
21. Rubenlilerle Gadlılar ve Manaşşe oymağının yarısı, İsrail boy başlarına şöyle karşılık verdiler:
22. «Tanrıların Tanrısı RAB, tanrıların Tanrısı RAB her şeyi biliyor; İsrail de bilecek. Eğer yaptığımızı, RABbe isyan etmek ya da Ona ihanet etmek için yaptıysak, ya RAB, bugün bizi esirgemesin!
23. Eğer sunağı, RABbi izlemekten vazgeçip yakmalık sunular ve tahıl ya da esenlik sunuları sunmak için yaptıysak, RAB bizden hesap sorsun.
24. Bunu yaparken kaygımız şuydu: Oğullarınız ilerde bizim oğullarımıza, «İsrailin Tanrısı RAB ile ne ilginiz var?
25. Ey Rubenliler ve Gadlılar, RAB Şeria Irmağını sizinle bizim aramızda sınır yaptı. Sizin RABde hiçbir payınız yoktur» diyebilir, oğullarımızı RABbe tapmaktan alıkoyabilirler.
26. Bu nedenle, kendimize bir sunak yapalım dedik. Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değil,

27. yalnız sizinle bizim aramızda ve bizden sonra gelecek kuşaklar arasında bir tanık olması için yaptık. Böylece RABbin Tapınağında yakmalık sunularla, kurbanlarla ve esenlik sunularıyla RABbe tapınacağız. Oğullarınız da ilerde bizim oğullarımıza, ‹RABde hiçbir payınız yok› diyemeyecekler.
28. Şöyle düşündük: İlerde bize ya da gelecek kuşaklarımıza böyle bir şey diyecek olurlarsa, biz de, ‹Atalarımızın RAB için yaptığı sunağın örneğine bakın› deriz. ‹Yakmalık sunu ya da kurban sunmak için değildir bu. Sizinle bizim aramızdaki birliğin tanığıdır.›
29. RABbe isyan etmek, bugün RABbi izlemekten vazgeçmek, yakmalık sunu, tahıl sunusu ya da kurban sunmak için Tanrımızı RABbin sunağından, tapınağının önündeki sunaktan başka bir sunak yapmak bizden uzak olsun.››
30. Kâhin Pinehas ve onunla birlikte olan topluluk önderleri, yani İsrailin boy başları, Rubenlilerle Gadlıların ve Manaşşelilerin söylediklerini duyunca hoşnut kaldılar.
31. Bunun üzerine Kâhin Elazarın oğlu Pinehas, Rubenlilerle Gadlılara ve Manaşşelilere, ‹‹Şimdi RABbin aramızda olduğunu biliyoruz›› dedi, ‹‹Çünkü Ona ihanet etmediniz. Böylece İsraillileri Onun elinden kurtardınız.››
32. Kâhin Elazarın oğlu Pinehas ve önderler, Rubenlilerle Gadlıların bulunduğu Gilat topraklarından Kenan topraklarına, İsraillilerin yanına dönüp olan biteni anlattılar.
33. Anlatılanlardan hoşnut kalan İsrailliler Tanrıya övgüler sundular. Rubenlilerle Gadlıların yaşadıkları toprakların üzerine yürüyüp savaşmaktan ve orayı yakıp yıkmaktan bir daha söz etmediler.
34. Rubenliler'le Gadlılar, ‹‹Bu sunak RAB'bin Tanrı olduğuna sizinle bizim aramızda tanıktır›› diyerek sunağa ‹‹Tanık›› adını verdiler.

2. Bu nedenle ileri gelenleri, boy başlarını, hakimleri, görevlileri, bütün İsrail halkını topladı. Onlara, «Kocadım, yaşım hayli ilerledi» dedi,
3. «Tanrınız RABbin sizin yararınıza bütün bu uluslara neler yaptığını gördünüz. Çünkü sizin için savaşan Tanrınız RABdi.
4. İşte Şeria Irmağından gün batısındaki Akdenize dek yok ettiğim bütün bu uluslarla birlikte, geri kalan ulusların topraklarını da kurayla oymaklarınıza mülk olarak böldüm.
5. Tanrınız RAB bu ulusları önünüzden püskürtüp sürecektir. Tanrınız RABbin size söz verdiği gibi, onların topraklarını mülk edineceksiniz.
6. Musanın Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi korumak ve yerine getirmek için çok güçlü olun. Yazılanlardan sağa sola sapmayın.
7. Aranızda kalan uluslarla hiçbir ilişkiniz olmasın; ilahlarının adını anmayın; kimseye onların adıyla ant içirmeyin; onlara kulluk edip tapmayın.
8. Bugüne dek yaptığınız gibi, Tanrınız RABbe sınıksız bağlı kalın.
9. Çünkü RAB büyük ve güçlü ulusları önünüzden sürdü. Bugüne dek hiçbiri önünüzde tutunamadı.
10. Biriniz bin kişiyi kovalayacak. Çünkü Tanrınız RAB, size söylediği gibi, yerinize savaşacak.
11. Bunun için Tanrınız RABbi sevmeye çok dikkat edin.
12. Çünkü Ona sırt çevirir, sağ kalıp aranızda yaşayan bu uluslarla birlik olur, onlara kız verip onlardan kız alır, onlarla oturup kalkarsanız,
13. iyi bilin ki, Tanrınız RAB bu ulusları artık önünüzden sürmeyecek. Ve sizler Tanrınız RABbin size verdiği bu güzel topraklardan yok oluncaya dek bu uluslar sizin için tuzak, kapan, sırtınızda kırbaç, gözlerinizde diken olacaklar.
14. «İşte her insan gibi ben de bu dünyadan göçüp gitmek üzereyim. Bütün varlığınıza ve yüreğinizle biliyorsunuz ki, Tanrınız RABbin size verdiği sözlerden hiçbiri boş çıkmadı; hepsi gerçekleşti, boş çıkan olmadı.
15. Tanrınız RABbin size verdiği sözlerin tümü nasıl gerçekleştiyse, Tanrınız RAB verdiği bu güzel topraklardan sizi yok edene dek sözünü ettiği bütün kötülükleri de öylece başınıza getirecektir.
16. Tanrınız RAB'bin size buyurduğu antlaşmayı bozarsanız, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız, RAB'bin öfkesi size karşı alevlenecek; RAB'bin size verdiği bu güzel ülkeden çabucak yok olup gideceksiniz.»

1. Yeşu İsrail oymaklarının tümünü Şekemde topladıktan sonra, İsrailin ileri gelenlerini, boy başlarını, hakimlerini, görevlilerini yanına çağırdı. Hepsi gelip Tanrının önünde durdular.
2. Yeşu bütün halka, «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor» diye söze başladı, «İbrahimin ve Nahorun babası Terah ve öbür atalarınız eski çağlarda Fırat Irmağının ötesinde yaşar, başka ilahlara kulluk ederlerdi.
3. Ama ben atanız İbrahimi ırmağın öte yakasından alıp bütün Kenan topraklarında dolaştırdım; soyunu çoğalttım, ona İshakı verdim.
4. İshaka da Yakup ve Esavı verdim. Esava mülk edinmesi için Seir dağlık bölgesini bağışladım. Yakupla oğulları ise Mısıra gittiler.
5. Ardından Musa ile Harunu Mısıra gönderdim. Orada yaptıklarıyla Mısırlıları felakete uğrattım; sonra sizi Mısırdan çıkardım.
6. Evet, atalarınızı Mısırdan çıkardım; gelip denize dayandılar. Mısırlılar savaş arabalarıyla, atlılarıyla atalarınızı Kızıldenize dek kovaladılar.
7. Atalarınız bana yakarınca, onlarla Mısırlıların arasına karanlık çöktürdüm. Mısırlıları deniz sularıya örttüm. Mısırdaki yaptıklarını gözlerinizle gördünüz. «Uzun zaman çölde yaşadınız.
8. Sonra sizi Şeria Irmağının ötesinde yaşayan Amorluların topraklarına götürdüm. Size karşı savaştıklarında onları elinize teslim ettim. Topraklarını yurt edindiniz. Onları önünüzden yok ettim.
9. Moav Kralı Sippor oğlu Balak, İsraile karşı savaşmaya hazırlandığında, haber gönderip Beor oğlu Balamı size lanet etmeye çağırdı.
10. Ama ben Balamı dinlemeyi reddettim. O da sizi tekrar tekrar kutsadı; böylece sizi onun elinden kurtardım.
11. Sonra Şeria Irmağını geçip Erihaya geldiniz. Size karşı savaşan Erihalıları, Amor, Periz, Kenan, Hitit, Girgaş, Hiv ve Yevus halklarını elinize teslim ettim.
12. Önden gönderdiğim eşekarısı Amorlu iki kralı önünüzden kovdu. Bu işi kılıcınız ya da yayınız yapmadı.
13. Böylece, emek vermediğiniz toprakları, kurmadığınız kentleri size verdim. Buralarda yaşıyor, dikmediğiniz bağlardan, zeytinliklerden yiyorsunuz.» bilinmiyor. Dehşet ya da bir çeşit hastalık anlamına da gelebilir.
14. Yeşu, «Bunun için RABden korkun, içtenlik ve bağlılıkla Ona kulluk edin» diye devam etti, «Atalarınızın Fırat Irmağının ötesinde ve Mısırdaki kulluk ettikleri ilahları atın, RABbe kulluk edin.
15. İcinizden RABbe kulluk etmek gelmiyorsa, atalarınızın Fırat Irmağının ötesinde kulluk ettikleri ilahlara mı, yoksa topraklarında yaşadığınız Amorluların ilahlarına mı kulluk edeceksiniz, bugün karar verin. Ben ve ev halkım RABbe kulluk edeceğiz.»
16. Halk, «RABbi bırakıp başka ilahlara kulluk etmek bizden uzak olsun!» diye karşılık verdi,
17. «Çünkü bizi ve atalarımızı Mısırdaki kölelikten kurtarıp oradan çıkaran, gözümüzün önünde o büyük mucizeleri yaratan, bütün yolculuğumuz ve uluslar arasından geçişimiz boyunca bizi koruyan Tanrımız RABdir.
18. RAB bu ülkede yaşayan bütün ulusları, yani Amorluları önümüzden kovdu. Biz de Ona kulluk edeceğiz. Çünkü Tanrımız Odur.»
19. Yeşu, «Ama sizler RABbe kulluk edemeyeceksiniz» dedi, «Çünkü O kutsal bir Tanrıdır, kışkırtıcı bir Tanrıdır. Günahlarınızı, suçlarınızı bağışlamayacak.
20. RABbi bırakıp yabancı ilahlara kulluk ederseniz, RAB daha önce size iyilik etmişken, bu kez size karşı döner, sizi felakete uğratarak yok eder.»
21. Halk, «Hayır! RABbe kulluk edeceğiz» diye karşılık verdi.
22. O zaman Yeşu halka, «Kulluk etmek üzere RABbi seçtiğinize siz kendiniz tanıksınız» dedi. «Evet, biz tanıgız» dediler.
23. Yeşu, «Öyleyse şimdi aranızdaki yabancı ilahları atın. Yüreğinizi İsrailin Tanrısı RABbe verin» dedi.
24. Halk, «Tanrımız RABbe kulluk edip Onun sözünü dinleyeceğiz» diye karşılık verdi.

25. Yeşu o gün Şekemde halk adına bir antlaşma yaptı. Onlar için kurallar ve ilkeler belirledi.
26. Bunları Tanrının Yasa Kitabına da geçirdi. Sonra büyük bir taş alıp oraya, RABbin Tapınağının yanındaki yabanıl fıstık ağacının altına dikti.
27. Ardından bütün halka, «İşte taş bize tanık olsun» dedi, «Çünkü RABbin bize söylediği bütün sözleri işitti. Tanrınızı inkâr ederseniz bu taş size karşı tanıklık edecek.»
28. Bundan sonra Yeşu halkı mülk aldıkları topraklara gönderdi.
29. RABbin kulu Nun oğlu Yeşu bir süre sonra yüz on yaşında öldü.
30. Onu Efrayimin dağlık bölgesindeki Gaaş Dağının kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Seraha gömdüler.
31. Yeşu yaşadıkça ve Yeşudan sonra yaşayan ve RABbin İsrail için yaptığı her şeyi bilen ileri gelenler durdukça İsrail halkı RABbe kulluk etti.
32. İsraililer Mısırdan çıkarken Yusufun kemiklerini de yanlarında getirmişlerdi. Bunları Yakupun Şekemdeki tarlasına gömdüler. Yakup bu tarlayı Şekemin babası Hamorun torunlarından yüz parça gümüşe satın almıştı. Burası Yusuf soyundan gelenlerin mülkü oldu. ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.
33. Harun'un oğlu Elazar ölünce, onu Efrayim'in dağlık bölgesinde oğlu Pinehas'a verilen tepeye gömdüler.

Hakimler

Bölüm 1

1. İsraililer, Yeşunun ölümünden sonra RABbe, «Bizim için Kenanlılarla savaşmaya ilk kim gidecek?» diye sordular.
3. Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğullarına, «Kenanlılarla savaşmak için payımıza düşen bölgeye bizimle birlikte gelin» dediler, «Sonra biz de payınıza düşen bölgeye sizinle geliriz.» Böylece Şimonoğulları Yahudaoğullarıyla birlikte gitti.
4. Yahudaoğulları saldırıya geçti. RAB Kenanlılarla Perizlileri ellerine teslim etti. Bezekte onlardan on bin kişiyi öldürdüler.
5. Adoni-Bezекle orada karşılaşp savaşa tutuştular, Kenanlılarla Perizlileri yenilgiye uğrattılar.
6. Adoni-Bezек kaçtı, ama peşine düşüp onu yakaladılar; elleriyle ayaklarının başparmaklarını kestiler.
7. O zaman Adoni-Bezек şöyle dedi: «Elleriyle ayaklarının başparmakları kesilmiş yetmiş kral, soframdan düşen kırıntıları toplayıp yerdi. Tanrı bana onlara yaptıklarımın karşılığını veriyor.» Adoni-Bezeki Yerusəlime götürdüler; orada öldü.
8. Yahudaoğulları Yerusəlime saldırıp kenti aldılar; halkı kılıçtan geçirerek kenti ateşe verdiler.
9. Sonra dağlık bölgede, Negevde ve Şefelada yaşayan Kenanlılarla savaşmak üzere güneye yöneldiler.
10. Eski adı Kiryat-Arba olan Hevronda yaşayan Kenanlıların üzerine yürüyerek Şeşay, Ahiman ve Talmayı yenilgiye uğrattılar.
11. Oradan eski adı Kiryat-Sefer olan Devir Kenti halkının üzerine yürüdüler.
12. Kalev, «Kiryat-Sefer halkını yenip orayı ele geçirene kızım Aksayı eş olarak vereceğim» dedi.
13. Kenti Kalevin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otniel ele geçirdi. Bunun üzerine Kalev kızı Aksayı ona eş olarak verdi.
14. Kız Otnielin yanına varınca, onu babasından bir tarla istemeye zorladı. Kalev, eşeğinden inen kızına, «Bir isteğin mi var?» diye sordu.
15. Kız, «Bana bir armağan ver» dedi, «Madem Negevdeki toprakları bana verdin, su kaynaklarını da ver.» Böylece Kalev yukarı ve aşağı su kaynaklarını ona verdi.
16. Musanın kayınbabasının torunları olan Kenliler, Yahudaoğullarıyla birlikte Hurma Kentinden ayrılıp Aratın güneyindeki Yahuda Çölünde yaşamaya gittiler.
17. Bundan sonra Yahudaoğulları, kardeşleri Şimonoğullarıyla birlikte gidip Sefat Kentinde oturan Kenanlıları yenilgiye uğrattılar. Kenti tümüyle yıktılar ve oraya Horma adını verdiler.
18. Yahudaoğulları Gazzeyi, Aşkelonu, Ekronu ve bunlara bağlı toprakları da ele geçirdiler.
19. RAB Yahudaoğullarıyla birlikteydi. Yahudaoğulları dağlık bölgeyi ele geçirdilerse de ovada yaşayan halkı kovamadılar. Çünkü bunların demirden savaş arabaları vardı.
20. Musanın sözü uyarınca Hevronu Kaleve verdiler. Kalev de Anakın üç torununu oradan sürdü.
21. Bununla birlikte Benyaminoğulları Yerusəlimde yaşayan Yevusluları kovmadılar. Yevuslular bugün de Yerusəlimde Benyaminoğullarıyla birlikte yaşıyorlar.
22. Yusufun soyundan gelenler Beytelin üzerine yürüdüler. RAB onlarla birlikteydi.
- 23-24. Eski adı Luz olan Beytel Kenti hakkında bilgi toplamak için gönderdikleri casuslar kentten çıkan bir adam gördüler. Ona, «Kentın girişini bize gösterirsen, sana iyi davranırız» dediler.
25. Kentın girişini gösteren adamla ailesini serbest bıraktılar, kent halkını ise kılıçtan geçirdiler.
26. Adam Hitit topraklarına göç ederek Luz adında bir kent kurdu; kent bugün de bu adla anılıyor.
27. Manaşşeoğulları Beytşean, Taanak, Dor, Yivleam, Megiddo ve bunların çevre köylerindeki halkı kovmadı. Çünkü Kenanlılar bu topraklarda kalmakta kararlıydı.
28. İsraililer Kenan halkını tümüyle kovmadılar; ama zamanla güçlenince onları angaryasına çalıştırdılar.
29. Efrayimoğulları Gezerde yaşayan Kenanlıları buradan sürmediler. Kenanlılar Gezerde İsraililerin arasında yaşadılar.
30. Zevulun da Kitron ve Nahalol halklarını kovmadı. İsraililer arasında yaşayan bu Kenanlılar angarya işler yaptılar.

31. Aşeroğullarına gelince, onlar da Akko, Sayda, Ahlav, Akziv, Helba, Afek ve Rehov halklarını kovmadılar.
32. Bu topraklardaki Kenanlıları kovmayıp onlarla birlikte yaşadılar.
33. Naftali Beytşemeş ve Beytanat halkını kovmadı. Buraların halkı olan Kenanlılarla birlikte yaşayıp onları angaryasına çalıştırdı.
34. Amorlular Danoğullarını ovaya inmekten alıkoyarak dağlık bölgelerde tuttular.
35. Amorlular Heres Dağında, Ayalonda ve Şaalvimde kalmakta kararlıydılar. Yusufun torunları güçlenince onları angaryasına çalıştırmaya başladılar.
36. Amorlular'ın sınırı Akrep Geçidi'nden Sela'ya ve ötesine uzanıyordu.

2. Dedim ki, ‹Bu topraklarda yaşayanlarla antlaşma yapmayın; sunaklarını yıkın.› Ama sözümü dinlemediniz. Bunu neden yaptınız?
3. Onun için şimdi, ‹Bu halkları önünüzden kovmayacağım; onlar böğrünüzde diken, ilahları da size tuzak olacak› diyorum.››
5. Bu yüzden oraya Bokimfç adını verdiler ve orada RABbe kurban sundular.
6. Bundan sonra Yeşu halkı gönderdi. İsraililer paylarına düşen toprakları miras edinmek için yola çıktılar.
7. Yeşu yaşadıkça ve RABbin İsrail için yaptığı büyük işleri görmüş olup Yeşudan sonra sağ kalan ileri gelenler durdukça halk RABbe kulluk etti.
9. Onu Efrayimin dağlık bölgesindeki Gaaş Dağının kuzeyine, kendi mülkünün sınırları içinde kalan Timnat-Herese gömdüler.
10. Bu kuşaktan olanların hepsi ölüp atalarına kavuştuktan sonra, RABbi tanımayan ve Onun İsrail için yaptıklarını bilmeyen yeni bir kuşak yetişti.
11. İsraililer RABbin gözünde kötü olanı yaptılar, Baallara tapılar.
12. Kendilerini Mısırdan çıkaran atalarının Tanrısı RABbi terk ettiler. Çevrelerinde yaşayan ulusların değişik ilahlarına bağlanıp onlara taparak RABbi öfkelenlendirdiler.
13. Çünkü RABbi terk edip Baala ve Aştoretlere tapılar.
14. Bunun üzerine RAB İsraille öfkeleni. Onları, her şeylerini alan yağmacıların eline teslim etti; artık karşı koyamadıkları çevredeki düşmanlarının kölesi yaptı.
15. RAB söylediği ve ant içtiği gibi, onlara karşı olduğundan, savaşa her gittiklerinde yenilgiye uğradılar. Büyük sıkıntı içindeydiler.
16. Sonra RAB onları yağmacıların elinden kurtaran hakimler çıkardı.
17. Ama hakimlerini de dinlemediler. RABbe vefasızlık ederek başka ilahlara tapılar. RABbin buyruklarını yerine getiren ataları gibi davranmadılar, onların izlediği yoldan çabucak saptılar.
18. RAB onlar için ne zaman bir hakim çıkardıysa, onunla birlikte oldu; hakim yaşadığı sürece onları düşmanlarının elinden kurtardı. Baskı ve zulüm altında inledikleri zaman RAB onlara acıyordu.
19. Ne var ki, hakimleri ölür ölmez yine başka ilahlara bağlanıyor, onlara kulluk edip tapıyorlardı. Bu yolda atalarından beter oldular. Yaptıkları kötülüklerden ve inatçılıktan vazgeçemediler.
20. RAB bu yüzden İsraille öfkelenerek şöyle dedi: ‹‹Madem bu ulus atalarının uymasını buyurduğum antlaşmayı bozdu ve sözümü dinlemedi,
21. ben de Yeşu öldüğünde bu topraklarda bıraktığı ulusların hiçbirini artık önlerinden kovmayacağım.
22. Ataları gibi özenle RABbin yolundan gidip gitmeyeceklerini görmek için onları bu uluslarla sınayacağım.››
23. RAB o ulusları hemen kovmamış, Yeşu'nun eline teslim etmeyerek ülkelerinde kalmalarına izin vermişti.

- 1-2. Kenandaki savaşların hiçbirine katılmamış olan İsrailileri sınamak ve hiç savaş deneyimi olmayan yeni kuşaklara savaş eğitimi vermek için RABbin dokunmadığı uluslar şunlardır:
3. Beş Filist Beyliği, bütün Kenanlılar, Saydahılar, Baal-Hermon Dağından Levo-Hamata kadar uzanan Lübnan dağlarında yaşayan Hivliler.
5. Böylece İsraililer Kenan, Hitit, Amor, Periz, Hiv ve Yevus halkları arasında yaşadılar.
6. Onlardan kız aldılar, kızlarını onların oğullarına verdiler ve onların ilahlarına taptılar.
8. Bunun üzerine RAB İsraille öfkeleni ve onları Aram- Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayimin eline teslim etti. İsraililer sekiz yıl Kuşan-Rişatayimin boyunduruğunda kaldılar.
9. Ama RABbe yakarmaları üzerine RAB onlara Otniel adında bir kurtarıcı çıkardı. Kalevin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otniel onları kurtardı.
10. RABbin Ruhı Otnielin üzerine indi. Otniel İsrailileri yönetti, onlar için savaştı. RAB Aram-Naharayim Kralı Kuşan-Rişatayimi onun eline teslim etti. Artık Otniel ondan daha güçlüydü.
11. Ülke Kenaz oğlu Otnielin ölümüne dek kırk yıl barış içinde yaşadı.
12. Sonra İsraililer yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB gözünde kötü olanı yaptıkları için Moav Kralı Eglonu onlara karşı güçlendirdi.
13. Kral Eglon Ammonlularla Amaleklileri kendi tarafına çekerek İsraille saldırdı. Onları bozguna uğratarak Hurma Kentini ele geçirdi.
14. İsraililer on sekiz yıl Moav Kralı Eglonun boyunduruğu altında kaldılar.
15. Ama RABbe yakarmaları üzerine RAB onlar için Ehut adında bir kurtarıcı çıkardı. Benyaminli Geranın oğlu Ehut solaktı. İsraililer Ehutun eliyle Moav Kralı Eglona haraç gönderdiler.
16. Ehut kendine bir arşın uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı ve bunu sağ kalçası üzerine, giysisinin altına sakladı.
17. Varıp haracı Moav Kralı Eglona sundu. Eglon çok şişman bir adamdı.
18. Ehut haracı sunduktan sonra, haracı taşımış olan adamlarını salıverdi.
19. Ama kendisi Gilgal yakınındaki taş putlardan geri döndü. «Ey kral, sana gizli bir haberim var» dedi. Kral ona, «Sus» diyerek yanındaki adamların hepsini dışarı çıkardı.
20. Ehut, üst kattaki serin odasında yalnız kalan krala yaklaşıp, «Tanrıdan sana bir haber getirdim» deyince kral tahtından kalktı.
21. Ehut sol eliyle sağ kalçası üzerindeki kamayı çekti ve kralın karnına sapladı.
22. Kamanın ucu kralın sırtından çıktı. Bıçağın ardından kabza da ete saplanmıştı. Ehut kamayı çekmeyince kama kralın yağlı karnına gömüldü.
23. Ehut sofaya çıktı, üst kattaki odanın kapısını ardından çekip kilitledi.
24. O çıktıktan sonra, geri gelen kralın hizmetkârları üst kattaki odanın kapılarını kilitli buldular. Birbirlerine, «Su döküyor olmalı» dediler.
25. Uzun süre bekledilerse de kral odanın kapılarını açmadı. Bunun üzerine bir anahtar bulup kapıyı açtılar. Efendilerinin ölüsü yerde yatıyordu.
26. Onlar beklerken Ehut kaçmış, taş putları geçerek Seiraya yönelmişti.
27. Oraya varınca Efrayimin dağlık bölgesine çıkıp boru çaldı. İsraililer onunla birlikte dağlardan indiler. Ehut önden gidiyordu.
28. Onlara, «Beni izleyin» dedi, «RAB düşmanlarınızı, Moavlıları elinize teslim etti.» Ehutu izleyen İsraililer, Moava giden Şeria geçitlerini tuttular, kimseyi geçirmedi.
29. Moavın güçlü yiğitlerinden on bin kadarını vurup öldürdüler; hiç kurtulan olmadı.
30. Moav o gün İsraililerin boyunduruğuna girdi. Ülke seksen yıl barış içinde yaşadı.
31. Ehut'tan sonra Anat oğlu Şamgar başa geçti. Şamgar Filistliler'den altı yüz kişiyi üvendireyle öldürerek İsraililer'i kurtardı.

1. Ehutun ölümünden sonra İsraililer yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar.
3. Dokuz yüz demir savaş arabasına sahip olan Yavin, yirmi yıldır İsrailileri acımasızca eziyordu. Bu yüzden İsraililer RABbe yakardılar.
4. O sırada İsraili Lappidotun karısı Peygamber Debora yönetiyordu.
5. Debora Efrayimin dağlık bölgesinde, Rama ile Beytel arasındaki hurma ağacının altında oturur, kendisine gelen İsraililerin davalarına bakardı.
6. Debora bir gün adam gönderip Avinoam oğlu Barakı Kedeş-Naftaliden çağırttı. Ona, «İsrailin Tanrısı RAB, yanına Naftali ve Zevulunoğullarından on bin kişi alıp Tavor Dağına gitmeni buyuruyor» dedi,
7. «RAB, «Kral Yavinin ordu komutanı Sisera'yı, savaş arabalarını ve ordusunu Kişon Vadisine, senin yanına çekip eline teslim edeceğim» diyor.»
8. Barak Deboraya, «Eğer benimle gelersen giderim» dedi, «Benimle gelmezsen gitmem.»
9. Debora, «Seninle gelmesine gelirim, ama böyle bir yol tuttuğun için onurlandırılmayacaksın» dedi, «Çünkü RAB Sisera'yı bir kadının eline teslim etmiş olacak.» Böylece Debora kalkıp Barakla birlikte Kedeşe gitti.
10. Barak Zevulun ve Naftali oğullarını Kedeşte topladı. Ardında on bin kişi vardı. Debora da onunla birlikte gitti.
11. Kenlilerden Hever, Musanın kayınbiraderi Hovavın torunlarından, yani Kenlilerden ayrılmış, çadırını Kedeş yakınında Saanannimdeki meşe ağacının yanına kurmuştu.
12. Avinoam oğlu Barakın Tavor Dağına çıktığını duyan Sisera,
13. dokuz yüz demir arabasını ve yanındaki halkı Haroşet-Goyimden çıkarıp Kişon Vadisinde topladı.
14. Debora Baraka, «Haydi kalk! Çünkü RABbin Sisera'yı senin eline teslim ettiği gün bugündür» dedi, «RAB senin önünden gidiyor.» Bunun üzerine Barak ardında on bin kişiyle Tavor Dağından indi.
15. RAB, Sisera'yı, savaş arabalarını sürenleri ve ordusunu Barakın önünde şaşkına çevirerek bozguna uğrattı. Sisera savaş arabasından indi ve yaya olarak kaçtı.
16. Barak savaş arabalarını ve orduyu Haroşet-Goyime kadar kovaladı. Sisera'nın bütün ordusu kılıçtan geçirildi, tek kişi bile kurtulamadı.
17. Yaya olarak kaçan Sisera ise Kenlilerden Heverin karısı Yaelin çadırına sığındı. Çünkü Hasor Kralı Yavinle Kenlilerden Heverin arası iyiydi.
18. Yael Sisera'yı karşılamaya çıktı. Ona, «Korkma, efendim, gel çadırıma sığın» dedi. Çadırına sığınan Sisera'nın üzerine bir yorgan örttü.
19. Sisera, «Susadım, lütfen biraz su ver de içeyim» dedi. Yael süt tulumunu açıp ona içirdikten sonra üzerini yine örttü.
20. Sisera kadına, «Çadırın kapısında dur» dedi, «Biri gelir de çadırda kimse var mı diye sorarsa, yok de.»
21. Heverin karısı Yael eline bir çadır kazığı ile tokmak aldı. Yorgunluktan derin bir uykuya dalmış olan Sisera sessizce yaklaşarak kazığı şakağına dayadı ve yere saplanıncaya dek çaktı. Sisera hemen öldü.
22. Yael Sisera'yı kovalayan Barakı karşılamaya çıktı. «Gel, aradığın adamı sana göstereyim» dedi. Barak kadını izledi ve şakağına kazık çakılmış Sisera'yı ölü buldu.
23. Böylece Tanrı o gün Kenanlı kral Yavini İsraililerin önünde bozguna uğrattı.
24. Giderek güçlenen İsraililer sonunda Kenanlı kral Yavin'i ortadan kaldırdılar.

1. Debora ile Avinoam oğlu Barak o gün şu ezgiyi söylediler:
2. «İsrailin önderleri başı çekince,Halk gönüllü olarak savaşıncaRABbe övgüler sunun.
3. Dinleyin, ey krallar!Ey yönetenler, kulak verin!RABbe ezgiler söyleyipİsrailin Tanrısı RABbi ilahilerle öveceğim.
4. Seirden çıktığında, ya RAB,Edom kırlarından geçtiğinde,Yer sarsıldı, göklerden yağmur boşandı,Evet, bulutlar yağmur yağdırdı.
5. Sina Dağında olan RABbin,İsrailin Tanrısı RABbin önündeDağlar sarsıldı.
6. Anat oğlu Şamgar zamanında,Yael zamanında kervanların ardı kesildi.Yolcular sapa yollardan gider oldu.
7. Bomboştı İsrailin köyleri,Ben İsrailde ana olarak ortaya çıkıncaya dek,Ben Debora ortaya çıkıncaya dekİsrailin köyleri bomboştı.
8. Yeni ilahlar seçtikleri zamanSavaş kentin kapılarına dayandı.İsraildeki kırk bin askerin elindeNe kalkan ne de mızrak vardı.
9. Yüreğim İsraili yönetenlerleVe halkın arasındaki gönüllülerledir.RABbe övgüler sunun!
10. Ey semerleri pahalı boz eşeklere binenler,Ey yoldan yaya gidenler, dinleyin!
11. Kuyu başındaki kalabalıklarRABbin zaferlerini,İsrail savaşçılarının zaferlerini anlatıyorlar.Ardından RABbin halkı kent kapılarınaAkın etmeye başladı.
12. Uyan, uyan Debora, uyan uyan!Söyle, ezgiler söyle!Ey Avinoam oğlu Barak,Kalk, götür tutsaklarını.
13. Geriye kalanlar soyluların yanına geldi,RABbin halkı yiğitleriyle bana geldi.
14. Amalek kökünden olanlar Efrayimden geldi,Benjaminliler de seni izleyenlerin arasındaydı.Yöneticiler Makirden,Başbuğ esasını taşıyanlar Zevulundan geldi.
15. Deboraayla birlikteydi İssakarın beyleri.Evet, İssakaroğulları da Barakın ardındanHızla ovaya indi.Ama Ruben oymağının bölükleriBüyük bir kararsızlık içindeydi.
16. Sürülerine kaval çalan çobanlarıDinlemek için neden ağıllarda kaldılar?Evet, Ruben oymağının bölükleriBüyük bir kararsızlık içindeydi.
17. Gilatlılar Şeria Irmağının ötesinde kaldı,Dan oymağıysa gemilerde oyalandı.Aşer oymağı deniz kıyısında dinlendi,Koylarda yan gelip oturdu.
18. Ama Zevulun ve Naftali halklarıTehlikeye attılar canlarını savaş alanında.
19. Taanakta ve Megiddo sularının kıyısındaKrallar gelip savaştılar.Kenan kralları da savaştı.Ancak ne gümüş ne ganimet aldılar.
20. Yıldızlar göklerden savaşa katıldı.Göğü bir baştan öbür başa geçerken,Siseraya karşı savaştı.
21. Kişon Irmağı, o eski ırmak,Süpürüp götürdü onları.Yürü, ey ruhum, üzerlerine güçle yürü!
22. O zaman atlar dörtnele koştu.Güçlü atların toynaklarıYerde izler bıraktı.
23. RABbin meleği, «Meroz Kentini lanetleyin» dedi,«Halkına lanetler yağdırın.Çünkü RABbin yardımına,Zorbalara karşı RABbin yardımına koşmadılar.»
24. Kenlilerden Heverin karısı YaelKadınlar arasında alabildiğine kutsansın.Çadırlarda yaşayan kadınlar arasındaAlabildiğine kutsansın.
25. Sisera su istedi, Yael ona süt verdi.Soylulara yaraşır bir çanakla ayran sundu.
26. Sol eline çadır kazığını,Sağ eline işçi tokmağını aldı.Vurdu, Siseranın başını ezdi.Şakağına çaktı kazığı, deldi geçirdi.
27. Ayaklarının dibine çöktü,Yere serildi Sisera.Düşüp yığıldı Yaelin ayakları dibine,Yığıldığı yerde cansız kaldı.
28. Siseranın annesi parmaklıkların ardından,Pencereden bakıp feryat etti:«Oğlumun savaş arabasıNeden bu kadar gecikti,Nal sesleri neden duyulmuyor?»
29. Bilge kadınlar onu yanıtladılar.O da şöyle düşündü:
30. «Ganimeti bulmuş, paylaşıyor olmalılar.Her yiğide bir ya da iki kız,Siseraya ganimet olarak rengarenk giysiler,Evet, işlemeli, rengarenk giysiler.Yağmacıların boyunları içinİki yanı işlemeli renkli giysiler,Hepsi ganimet.»

31. Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsun.Seni sevenlerse,Bütün gücüyle doğan güneş gibi olsunlar.>>

1. İsraililer yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları yedi yıl süreyle Midyanlıların eline teslim etti.
2. Midyan boyunduruğu İsraililere öyle ağır geldi ki, dağlarda kendilerine sığınaklar, mağaralar, kaleler yaptılar.
3. Ekin ektikleri vakit, Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar topraklarına girip
4. ordugah kurarlardı. Gazzeye dek ekinleri yok eder, koyun, sığır, eşek gibi geçim kaynağı olan her şeyi alırlardı.
5. Hayvanları ve çadırlarıyla birlikte çekirge sürüsü gibi gelirlerdi. Adamları, develeri saymak olanaksızdı. Yakıp yıkmak amacıyla toprakları işgal ederlerdi.
6. Midyanlılar İsraili öyle yoksul düşürdüler ki, İsraililer RABbe yakarmaya başladılar.
7. İsraililer Midyanlılardan ötürü RABbe yakarınca,
9. Mısırlıların elinden, size baskı yapanların hepsinin elinden sizi ben kurtardım. Onları önünüzden kovdum, topraklarını size verdim.
10. Size dedim ki, Ben Tanrınız RABbim. Topraklarında yaşadığınız Amorluların ilahlarına tapmayın. Ama sözümü dinlemediniz.»
11. RABbin meleği gelip Aviezerli Yoaşın Ofra Kentindeki yabanıl fıstık ağacının altında oturdu. Yoaşın oğlu Gidyon, buğdayı Midyanlılardan kurtarmak için üzüm sıkma çukurunda dövüyordu.
12. RABbin meleği ona görünerek, «Ey yiğit savaşçı, RAB seninledir» dedi.
13. Gidyon, «Ey Efendim, eğer RAB bizimleyse bütün bunlar neden başımıza geldi?» diye karşılık verdi, «Atalarımız RABbin bizi Mısırdan çıkardığını söylemediler mi? Bize anlattıkları RABbin bütün o harikaları nerede? RAB bizi terk etti, Midyanlıların eline teslim etti.»
14. RAB Gidyona dönüp, «Kendi gücünle git, İsraili Midyanlıların elinden kurtar» dedi, «Seni ben gönderiyorum.»
15. Gidyon, «Ey Efendim, ben İsraili nasıl kurtarabilirim?» diye karşılık verdi, «Ait olduğum boy Manaşe oymağının en zayıf boyudur. Ben de ailemin en genç adamıyım.»
16. RAB, «Ben seninle olacağım» dedi, «Midyanlıları tek bir adamı yener gibi bozguna uğratacaksın.»
17. Gidyon, «Benden hoşnutsan, benimle konuşanın sen olduğuna dair bana bir belirti göster» dedi,
18. «Lütfen gelip sana adağımı sununcaya, önüne koyuncaya dek buradan ayrılma.» RAB, «Sen dönünceye dek kalırım» diye yanıtladı.
19. Gidyon eve gidip bir oğlak kesti, bir efa undan mayasız pide yaptı. Eti sepete, et suyunu tencereye koydu; bunları getirip yabanıl fıstık ağacının altında meleğe sundu.
20. Tanrının meleği, «Eti ve mayasız pideleri al, şu kayanın üzerine koy. Et suyunu ise dök» dedi. Gidyon söyleneni yaptı.
21. RABbin meleği elindeki değneğin ucuyla ete ve mayasız pidelere dokununca kayadan ateş fışkırdı. Ateş eti ve mayasız pideleri yakıp kül etti. Sonra RABbin meleği gözden kayboldu.
22. Gidyon, gördüğü kişinin RABbin meleği olduğunu anlayınca, «Eyvah, Egemen RAB! Meleğinin yüzünü gördüm» dedi.
23. RAB ona, «Sana esenlik olsun. Korkma, ölmeyeceksin» dedi.
24. Gidyon orada RAB için bir sunak yaptı. Sunağa «Yahve şalom» adını verdi. Sunak bugün de Aviezerlilerin Ofra Kentinde duruyor.
25. Aynı gece RAB, Gidyona, «Babanın boğasını, yedi yaşındaki ikinci boğayı al» dedi, «Sonra babanın Baal için yaptırdığı sunağı yık. Sunağın yanındaki Aşera putunu kes.
26. Tanrın RAB için bu höyüğün üstünde uygun bir sunak yap. İkinci boğayı al, keseceğin Aşera putunun odunlarıyla yakmalık sunu olarak sun.»
27. Gidyon adamlarından onunu yanına alarak RABbin kendisine buyurduklarını yerine getirdi. Ne var ki, ailesinden ve kent halkından korktuğu için bunu gündüz yerine gece yaptı.
28. Sabah erkenden kalkan kent halkı, Baala ait sunağın yıkıldığını, yanındaki Aşera putunun kesildiğini, ikinci boğanın yeni yapılan sunak üzerinde sunulduğunu gördü.

29. Birbirlerine, «Bu işi kim yaptı?» diye sordular. Araştırıp soruşturduktan sonra, bu işi Yoaş oğlu Gidyonun yaptığını anladılar.
30. Bunun üzerine Yoaş, «Oğlunu dışarı çıkar» dediler, «Ölmesi gerek. Çünkü Baalın sunağını yıktı, yanındaki Aşera putunu kesti.»
31. Yoaş çevresindeki öfkeli kalabalığa, «Baalı savunmak size mi düştü?» dedi, «Siz mi onu kurtaracaksınız? Onu savunan şafak sökmeden ölecek. Baal tanrıysa, bırakın kendini savunsun. Yıkılan sunak onun!»
32. O gün Yoaş, «Baal kendini savunsun, yıkılan sunak onun sunağıdır» diyerek Gidyona Yerubbaal adını verdi.
33. Bu arada Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar birleşerek Şeria Irmağını geçtiler, gidip Yizreel Vadisinde ordugah kurdular.
34. RABbin Ruhu Gidyonu yönlendirmeye başladı. Gidyon borusunu çalınca Aviezerliler onun çevresinde toplandı.
35. Gidyon bütün Manaşşeye ulaklar göndererek oranın halkını da topladı. Aşer, Zevulun ve Naftaliye de ulaklar gönderdi. Onlar da onu karşılamaya çıktılar.
36. Gidyon Tanrıya şöyle seslendi: «Söz verdiğin gibi İsraili benim aracılığım ile kurtaracağın doğruysa,
37. çiy yalnızca harman yerine koyduğum yün yapağının üzerine düşsün, topraksa kuru kalsın. Böylece, söylediğin gibi İsraili benim aracılığım ile kurtaracağımı bileceğim.»
38. Ve öyle oldu. Ertesi gün erkenden kalkan Gidyon yapağıyı alıp sıktı. Yapağıdan bir tas dolusu çiy süzüldü.
39. Bunun üzerine Gidyon Tanrıya şöyle seslendi: «Bana kızma, bir istekte daha bulunmak istiyorum. Yapağıyla bir deneme daha yapmama izin ver. Lütfen bu kez yalnızca yapağı kuru kalsın, topraksa çiy ile ıslansın.»
40. Tanrı o gece Gidyon'un dediğini yaptı. Yapağı kuru kaldı, toprağın her yanıysa çiy ile kaplandı.

1. Yerubbaal -Gidyon- ile yanındaki halk erkenden kalkıp Harot Pınarının başında ordugah kurdular. Midyanlıların ordugahıysa onların kuzeyinde, More Tepesinin yanındaki vadideydi.
3. Şimdi halka şunu söyle: «Korkudan titreyen dönsün, Gilat Dağından geri gitsin.» Bunun üzerine halktan yirmi iki bin kişi döndü, on bin kişi orada kaldı.
5. Gidyon halkı suyun başına götürdü. RAB Gidyona, «Köpek gibi diliyle su içenleri bir yana, su içmek için dizleri üzerine çökenleri öbür yana ayır» dedi.
6. Ellerini ağızlarına götürerek dilleriyle su içenlerin sayısı üç yüzü buldu. Geri kalanların hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler.
8. Gidyon yalnız üç yüz kişiyi alıkoyarak geri kalan İsrailileri çadırlarına gönderdi. Bu üç yüz kişi, gidenlerin kumanyalarıyla borularını da aldılar. Midyanlıların ordugahı Gidyonun aşağısında, vadideydi.
10. Ordugaha yalnız gitmekten korkuyorsan, uşağın Purayı da yanına al.
11. Midyanlıların söylediklerine kulak kabart. O zaman ordugahlarına saldırmaya cesaret bulursun.» Böylece Gidyon uşağı Pura ile ordugahın yanına kadar sokuldu.
12. Midyanlılar, Amalekliler ve öbür doğulu halklar çekirge sürüsü gibi vadiye yayılmışlardı. Kıyıların kumu kadar çok, sayısız develeri vardı.
13. Gidyon ordugahın yanına vardığında, adamlardan biri arkadaşına gördüğü düşü anlatıyordu. «Bir düş gördüm» diyordu, «Arpa unundan yapılmış bir somun ekmek, Midyan ordugahına doğru yuvarlanarak çadıra kadar geldi, çadıra çarpıp onu devirdi, altüst etti. Çadır yerle bir oldu.»
14. Adamın arkadaşı şöyle karşılık verdi: «Bu, İsraili Yoaş oğlu Gidyonun kılıcından başka bir şey değildir. Tanrı Midyanı ve bütün ordugahı onun eline teslim edecek.»
15. Gidyon düşü ve yorumunu duyunca Tanrıya tapındı. İsrail ordugahına döndü ve adamlarına, «Kalkın! RAB Midyan ordugahını elinize teslim etti» dedi.
16. Sonra üç yüz adamını üç bölüğe ayırdı. Hepsine borular, boş testiler ve testilerin içinde yakılmak üzere çıralar verdi.
17. Onlara, «Gözünüz bende olsun» dedi, «Ben ne yaparsam siz de onu yapın. Ordugahın yanına vardığımda ne yaparsam siz de aynısını yapın.
18. Ben ve yanımdakiler borularımızı çalınca, siz de ordugahın çevresinde durup borularınızı çalın ve, «RAB için ve Gidyon için!» diye bağırın.»
19. Gidyon ile yanındaki yüz kişi gece yarısından az önce, nöbetçi değişiminden hemen sonra ordugahın yanına vardılar; borularını çalmaya başlayıp ellerindeki testileri kırdılar.
20. Üç bölük de borularını çalıp testileri kırdı. Çalacakları boruları sağ ellerinde, çıralarıysa sol ellerinde tutuyorlardı. «Yaşasın RABbin ve Gidyonun kılıcı!» diye bağırıldılar.
21. Onlar ordugahın çevresinde dururken, ordugahtakilerin hepsi koşuşmaya, bağırıp kaçışmaya başladı.
22. Üç yüz boru birden çalınca RAB ordugahtakilerin hepsini kılıçla birbirlerine saldırttı. Midyan ordusu Sereraya doğru, Beytsittaya, Tabbat yakınındaki Avel-Mehola sınırına dek kaçtı.
23. Naftali, Aşer ve bütün Manaşşeden çağrılan İsraililer Midyanlıları kovalamaya başladılar.
24. Gidyon, Efrayimin dağlık bölgesine gönderdiği ulaklar aracılığıyla, «İnip Midyanlılara saldırın» dedi, «Önlerini kesmek için Şeria Irmağının Beytbaraya kadar uzanan bölümünü tutun.» Efrayimoğulları Şeria Irmağının Beytbaraya kadarki bölümünü ele geçirdiler.
25. Midyanlı iki önderi, Orev ile Zeev'i tutsak aldılar. Orev'i Orev Kayası'nda, Zeev'i ise Zeev'in üzüm sıkma çukurunda öldürerek Midyanlıları kovalamaya devam ettiler. Orev'le Zeev'in kesik başlarını Şeria Irmağı'nın karşı yakasından Gidyon'a getirdiler.

1. Efrayimoğulları Gidyona, «Midyanlılarla savaşmaya gittiğinde bizi çağırmadın; bize neden böyle davrandın?» diyerek onu sert bir dille eleştirdiler.
2. Gidyon, «Sizin yaptığının yanında benim yaptığım ne ki?» diye karşılık verdi, «Efrayimin bağbozumundan artakalan üzümler, Aviezerin bütün bağbozumu ürününden daha iyi değil mi?
3. Tanrı Midyan önderlerini, Orevi ve Zeevi elinize teslim etti. Sizin yaptıklarınıza kıyasla ben ne yapabildim ki?» Gidyonun bu sözleri onların öfkesini yatıştırdı.
4. Gidyon bitkin olmalarına karşın Midyanlıları kovalamayı sürdüren üç yüz adamıyla Şeria Irmağına ulaşip karşıya geçti.
5. Sukkota vardıklarında kent halkına, «Lütfen ardımdaki adamlara ekmek verin, bitkin haldeler» dedi, «Ben Midyan kralları Zevah ve Salmunnayı kovalıyorum.»
6. Sukkot önderleri, «Zevah ile Salmunnayı tutsak aldın mı ki, orduna ekmek verelim?» dediler.
7. Gidyon, «Öyle olsun!» diye karşılık verdi, «RAB Zevah ile Salmunnayı elime teslim edince, bedenlerinizi çöl dikenleriyle, çalılarla yaracağım.»
8. Gidyon oradan Penuele gitti ve oranın halkından da aynı şeyi istedi. Penuel halkı da Sukkot halkının verdiği yanıtın aynısını verdi.
9. Gidyon onlara, «Esenlik içinde döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım» dedi.
10. Zevah ile Salmunna doğulu halkların ordularından artakalan yaklaşık on beş bin kişilik bir orduyla birlikte Karkordaydılar. Eli kılıç tutan yüz yirmi bin savaşçı ölmüştü.
11. Gidyon Novah ve Yogbohanın doğusundan, göçebelerin yolundan geçerek düşman ordugahına saldırdı. Adamlar hazırlıksız yakalandılar.
12. Zevah ile Salmunna kaçtıysa da Gidyon peşlerine düştü. Bu iki Midyan kralını, Zevah ile Salmunnayı yakalayıp bütün ordularını bozguna uğrattı.
13. Yoaş oğlu Gidyon Heres Geçidi yoluyla savaştan döndü.
14. Yolda Sukkottan genç bir adamı yakalayıp sorguya çekti. Adam Sukkot önderleriyle ileri gelenlerinin adlarını, toplam yetmiş yedi kişinin adını yazıp Gidyona verdi.
15. Gidyon Sukkota gidip halka şöyle dedi: «Zevah ile Salmunnayı tutsak aldın mı ki bitkin adamlarına ekmek verelim» diyerek beni aşağıladınız. İşte Zevah ile Salmunna!»
16. Sonra kentin ileri gelenlerini topladı; Sukkot halkını çöl dikenleriyle, çalılarla döverek cezalandırdı.
17. Ardından Penuel Kulesini yıkıp kent halkını kılıçtan geçirdi.
18. Sonra Zevah ile Salmunnaya, «Tavorda öldürdükleriniz nasıl adamlardı?» diye sordu. «Tıpkı senin gibiydiler, hepsi kral oğullarına benziyordu» yanıtını verdiler.
19. Gidyon, «Onlar kardeşlerimdi, öz annemin oğullarıydı» dedi, «Yaşayan RABbin adıyla ant içerim ki, onları sağ bıraksaydınız sizi öldürmezdim.»
20. Sonra büyük oğlu Yetere, «Haydi, öldür onları» dedi. Ne var ki, henüz genç olan Yeter korktu, kılıcını çekmedi.
21. Bunun üzerine Zevah ile Salmunna Gidyona, «Sen öldür bizi» dediler, «Erkeğin işini ancak erkek yapar.» Böylece Gidyon varıp Zevah ile Salmunnayı öldürdü. Develerinin boyunlarındaki hilal biçimi süsleri de aldı.
22. İsraililer Gidyona, «Sen, oğlun ve torunun bize önderlik edin» dediler. «Çünkü bizi Midyanlıların elinden sen kurtardın.»
23. Ama Gidyon, «Ben size önderlik etmem, oğlum da etmez» diye karşılık verdi, «Size RAB önderlik edecek.»
24. Sonra, «Yalnız sizden bir dileğim var» diye sözünü sürdürdü, «Ele geçirdiğiniz ganimetin içindeki küpeleri bana verin.» -İsmaililer altın küpeler takarlardı.-
25. İsraililer, «Seve seve veririz» diyerek yere bir üstlük serdiler. Herkes ele geçirdiği küpeleri üstlüğüne üzerine attı.
26. Hilaller, kolyeler, Midyan krallarının giydiği mor giysiler ve develerin boyunlarından alınan zincirler dışında, Gidyonun aldığı altın küpelerin ağırlığı bin yedi yüz şekelfi tuttu.

27. Gidyon bu altından bir efod yaparak onu kendi kenti olan Ofraya yerleştirdi. Bütün İsraililer bu put yüzünden RABbe vefasızlık ettiler. Böylece efod Gidyon ile ailesi için bir tuzak oldu.
28. İsraililere yenilen Midyanlılar bir daha toparlanamadılar. Ülke Gidyon zamanında kırk yıl barış içinde yaşadı.
29. Yoaş oğlu Yerubbaal dönüp kendi evinde yaşamını sürdürdü.
30. Çok sayıda kadınla evlendi ve yetmiş oğlu oldu.
31. Ayrıca Şekemde bir cariyesi vardı. Bundan da bir oğlu oldu, adını Avimelek koydu.
32. Yoaş oğlu Gidyon iyice yaşlanıp öldü. Aviezerlilere ait Ofra Kentinde, babası Yoaşın mezarına gömüldü.
33. Gidyon ölünce İsraililer yine RABbe vefasızlık ettiler. Baallara taptılar. Baal-Beriti ilah edinerek
34. kendilerini çevrelerindeki düşmanlarının elinden kurtaran Tanrıları RABbi unuttular.
35. İsrail'e büyük iyilikler yapan Yerubbaal'ın -Gidyon'un- ev halkına vefasızlık ettiler.

1. Yerubbaalın oğlu Avimelek, dayılarının bulunduğu Şekem Kentine giderek onlara ve annesinin boyundan gelen herkese şöyle dedi:
2. «Şekem halkına şunu duyurun: «Sizin için hangisi daha iyi? Gidyonun yetmiş oğlu tarafından yönetilmek mi, yoksa bir kişi tarafından yönetilmek mi?» Unutmayın ki ben sizinle aynı etten, aynı kandanım.»
3. Dayıları Avimelekin söylediklerini Şekem halkına iletiler. Halkın yüreği Avimelekten yanaydı. «O bizim kardeşimizdir» dediler.
4. Ona Baal-Berit Tapınağından yetmiş parça gümüş verdiler. Avimelek bu parayla kiraladığı belalı serserileri peşine taktı.
5. Sonra Ofra, babasının evine dönüp kardeşlerini, Yerubbaalın yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdü. Yalnız Yerubbaalın küçük oğlu Yotam kaçıp gizlendiği için sağ kaldı.
6. Şekem ve Beytmillo halkları toplanarak hep birlikte Şekemde dikili taş meşesinin olduğu yere gittiler; Avimeleki orada kral ilan ettiler.
7. Olup biteni Yotama bildirdiklerinde Yotam Gerizim Dağının tepesine çıkıp yüksek sesle halka şöyle dedi: «Ey Şekem halkı, beni dinleyin, Tanrı da sizi dinleyecek.
8. Bir gün ağaçlar kendilerine bir kral meshetmek istediler; zeytin ağacına gidip, «Gel kralımız ol» dediler.
9. «Zeytin ağacı, «İlahları ve insanları onurlandırmak için kullanılan yağı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?» diye yanıtladı.
10. «Bunun üzerine ağaçlar incir ağacına, «Gel sen kralımız ol» dediler.
11. «İncir ağacı, «Tatlılığımı ve güzel meyvemi bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?» diye yanıtladı.
12. «Sonra ağaçlar asmaya, «Gel sen bizim kralımız ol» dediler.
13. Asma, «İlahlarla insanlara zevk veren yeni şarabımı bırakıp ağaçlar üzerinde sallanmaya mı gideyim?» dedi.
14. «Sonunda ağaçlar karaçalıya, «Gel sen kralımız ol» dediler.
15. «Karaçalı, «Eğer gerçekten beni kendinize kral meshetmek istiyorsanız, gelin gölgeme sığın» diye karşılık verdi, «Eğer sığınmazsanız, karaçalıdan çıkan ateş Lübnanın bütün sedir ağaçlarını yakıp kül edecektir.»
16. «Şimdi siz Avimeleki kral yapmakla içten ve dürüst davrandığınızı mı sanıyorsunuz? Yerubbaalla ailesine iyilik mi ettiniz? Ona hak ettiği gibi mi davrandınız?
17. Oysa babam sizi Midyanlıların elinden kurtarmak için canını tehlikeye atarak sizin için savaştı.
18. Ama bugün siz babamın ailesine karşı ayaklandınız, yetmiş oğlunu bir taşın üzerinde kesip öldürdünüz. Cariyesinden doğan Avimelek kardeşiniz olduğu için onu Şekeme kral yaptınız.
19. Eğer bugün Yerubbaalla ailesine içten ve dürüst davrandığınıza inanıyorsanız, Avimelekle sevinin, o da sizinle sevinin!
20. Ama öyle değilse, dilerim, Avimelek ateş olsun, Şekem ve Beytmillo halkını yakıp kül etsin. Ya da Şekem ve Beytmillo halkı ateş olsun, Avimeleki yakıp kül etsin.»
21. Ardından Yotam kardeşi Avimelekten korktuğu için kaçtı, gidip Beere yerleşti.
22. Avimelek İsraili üç yıl yönetti.
23. Sonra Tanrı Avimelekle Şekem halkını birbirine düşürdü; halk Avimeleke başkaldırdı.
24. Tanrı bunu Avimeleki Yerubbaalın yetmiş oğluna yapılan zorbalığın aynısına uğratmak, kardeşlerini öldüren Avimelekten ve onu bu kırıma isteklendiren Şekem halkından akıttıkları kanın öcünü almak için yaptı.
25. Şekem halkı dağ başlarında Avimeleke pusu kurdu. Oradan geçen herkesi soyuyorlardı. Bu durum Avimeleke bildirildi.
26. Ebet oğlu Gaal kardeşleriyle birlikte gelip Şekeme yerleşti. Şekem halkı ona güvendi.
27. Bağlara çıkıp üzümleri topladıktan, ezip şarap yaptıktan sonra bir şenlik düzenlediler. İlahlarının tapınağına gittiler; orada yiyip içerken Avimeleke lanetler yağdırdılar.

28. Ebet oğlu Gaal kalkıp şöyle dedi: «Avimelek kim ki, biz Şekem halkı ona hizmet edelim? Yerubbaalın oğlu değil mi o? Zevul da onun yardımcısı değil mi? Şekemlilerin babası Hamorun soyundan gelenlere hizmet edin. Neden Avimeleke hizmet edelim?

29. Keşke bu halkı ben yönetseydim! Avimeleki uzaklaştırır ve, «Ordunu güçlendir de öyle ortaya çık!» derdim.»

30. Kentin yöneticisi olan Zevul, Ebet oğlu Gaalın sözlerini duyunca öfkelenildi.

31. Avimeleke gizlice gönderdiği ulaklar aracılığıyla şöyle dedi: «Ebet oğlu Gaal ve kardeşleri Şekeme geldiler. Kenti sana karşı ayaklandırıyorlar.

32. Gel, adamlarınla birlikte gece kırdı pusuya yat.

33. Sabah güneş doğar doğmaz kalk, kenti bas. Gaal ile adamları sana saldırdığında onlara yapacağını yap.»

34. Böylece Avimelekle adamları gece kalkıp dört bölük halinde Şekem yakınında pusuya yattılar.

35. Ebet oğlu Gaal çıkıp kentin giriş kapısında durunca, Avimelekle yanındakiler pusu yerinden fırladılar.

36. Gelenleri gören Gaal, Zevula, «Dağların tepesinden inip gelenlere bak!» dedi. Zevul, «Adam sandığın aslında dağların gölgesidir» diye karşılık verdi.

37. Ama Gaal ısrar etti: «Bak, topraklarımızın ortasında ilerleyenler var. Bir kısmı da Falcılar Meşesi yolundan geliyor.»

38. Bunun üzerine Zevul, «Avimelek kim ki, ona hizmet edelim» diye övünen sen değil miydin?» dedi, «Küçümsediğin halk bu değil mi? Haydi şimdi git, onlarla savaş!»

39. Şekem halkına öncülük eden Gaal, Avimelekle savaşa tutuştu.

40. Ama tutunamayıp kaçmaya başladı. Avimelek ardına düştü. Kentin giriş kapısına dek çok sayıda ölü yerde yatıyordu.

41. Avimelek Arumada kaldı. Zevul ise Gaalı ve kardeşlerini Şekemden kovdu, kentte yaşamalarına izin vermedi.

42. Savaşın ertesi günü Avimelek Şekemlilerin tarlalarına gittiklerini haber aldı.

43. Adamlarını üç bölüğe ayırıp kırdı pusuya yattı. Halkın kentten çıktığını görünce saldırıp onları öldürdü.

44. Sonra yanındaki bölükle hızla ilerleyerek kentin giriş kapısına dayandı. Öbür iki bölükse tarlalardakilere saldırıp onları öldürdü.

45. Avimelek gün boyu kente karşı savaştı; kenti ele geçirdikten sonra halkını kılıçtan geçirdi. Kenti yıkıp üstüne tuz serpti.

46. Şekem Kulesindeki halk olup biteni duyunca, El-Berit Tapınağının kalesine sığındı.

47. Onların Şekem Kulesinde toplandığını haber alan Avimelek,

48. yanındaki halkla birlikte Salmon Dağına çıktı. Eline bir balta alıp ağaçtan bir dal kesti, dalı omuzuna atarak yanındakilere, «Ne yaptığımı gördünüz» dedi, «Çabuk olun, siz de benim gibi yapın.»

49. Böylece hepsi birer dal kesip Avimeleki izledi. Dalları kalenin dibinde yığıp ateşe verdiler. Şekem Kulesindeki bin kadar kadın, erkek yanarak öldü.

50. Bundan sonra Avimelek Teves üzerine yürüdü, kenti kuşatıp ele geçirdi.

51. Kentin ortasında sağlam bir kule vardı. Kadın erkek bütün kent halkı oraya sığındı. Kapıları kapayıp kulenin damına çıktılar.

52. Avimelek gelip kuleyi kuşattı. Ateşe vermek için kapısına yaklaştığında,

53. bir kadın değirmenin üst taşını Avimelekin üzerine atıp başını yardı.

54. Avimelek hemen silahlarını taşıyan uşağını çağırdı ve, «Kılıcını çek, beni öldür» dedi, «Hiç kimse, «Avimeleki bir kadın öldürdü» demesin.» Uşak kılıcını Avimeleke saplayıp onu öldürdü.

55. Avimelekin öldüğünü görünce İsraililer evlerine döndüler.

56. Böylece Tanrı yetmiş kardeşini öldürerek babasına büyük kötülük eden Avimeleki cezalandırdı.

57. Tanrı Şekem halkını da yaptıkları kötülüklerden ötürü cezalandırdı. Yerubbaal'ın oğlu Yotam'ın lanetine uğradılar.

1. Avimelekin ölümünden sonra İsraili kurtarmak için İssakar oymağından Dodo oğlu Pua oğlu Tola adında bir adam ortaya çıktı. Tola Efrayimin dağlık bölgesindeki Şamirde yaşardı.
2. İsraili yirmi üç yıl yönettikten sonra öldü, Şamirde gömüldü.
3. Ondan sonra Gilatlı Yair başa geçti. Yair İsraili yirmi iki yıl yönetti.
4. Otuz oğlu vardı. Bunlar otuz eşeğe biner, otuz kenti yönetirlerdi. Gilat yöresindeki bu kentler bugün de Havvot-Yair diye anılıyor.
5. Yair ölünce Kamonda gömüldü. gelir.
6. İsraililer yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar; Baallara, Aştoretlere, Aram, Sayda, Moav, Ammon ve Filist ilahlarına kulluk ettiler. RABbi terk ettiler, Ona kulluk etmediler.
7. Bu yüzden İsraililere öfkelenen RAB, onları Filistlilere ve Ammonlulara tutsak etti.
8. Bunlar o yıldan başlayarak İsrailileri baskı altında ezdiler; Şeria Irmağının ötesinde, Gilattaki Amorlular ülkesinde yaşayan bütün İsrailileri on sekiz yıl baskı altında tuttular.
9. Ammonlular Yahuda, Benyamin ve Efrayim oymaklarıyla savaşmak için Şeria Irmağının ötesine geçtiler. İsrail büyük sıkıntı içindeydi.
10. İsraililer RABbe, «Sana karşı günah işledik» diye seslendiler, «Seni, Tanrımızı terk edip Baallara kulluk ettik.»
11. RAB, «Sizi Mısırlılardan, Amorlulardan, Ammonlulardan, Filistlilerden kurtaran ben değil miyim?» diye karşılık verdi,
12. «Saydahlar, Amalekliler, Maonlular size baskı yaptıklarında bana yakardınız, ben de sizi onların elinden kurtardım.
13. Sizse beni terk ettiniz, başka ilahlara kulluk ettiniz. Bu yüzden sizi bir daha kurtarmayacağım.
14. Gidin, seçtiğiniz ilahlara yakarın; sıkıntıya düştüğünüzde sizi onlar kurtarsın.»
15. İsraililer, «Günah işledik» dediler, «Bize ne istersen yap. Yalnız bugün bizi kurtar.»
16. Sonra aralarındaki yabancı putları atıp RABbe tapındılar. RAB de onların daha fazla acı çekmesine dayanamadı.
17. Ammonlular toplanıp Gilatta ordugah kurunca İsraililer de toplanarak Mispada ordugah kurdular.
18. Gilat halkının önderleri birbirlerine, «Ammonlular'a karşı ilk saldırıyı başlatan kişi, bütün Gilat halkının önderi olacak» dediler.

1. Yiftah adında yiğit bir savaşçı vardı. Bir fahişenin oğlu olan Yiftahın babasının adı Gilattı.
2. Gilatın karısı da ona erkek çocuklar doğurmuştu. Bu çocuklar büyüyünce Yiftahı kovmuşlardı. Ona, «Babamızın evinden miras almayacaksın. Çünkü sen başka bir kadının oğlusun» demişlerdi.
3. Yiftah kardeşlerinden kaçıp Tov yöresine yerleşti. Çevresinde toplanan serserilere önderlik etmeye başladı.
4. Bir süre sonra Ammonlular İsraililere savaş açtı.
5. Savaş patlak verince Gilat ileri gelenleri Yiftahı almak için Tov yöresine gittiler.
6. Ona, «Gel, komutanımız ol, Ammonlularla savaşalım» dediler.
7. Yiftah, «Benden nefret eden, beni babamın evinden kovan siz değil miydiniz?» diye yanıtladı, «Sıkıntıya düşünce neden bana geldiniz?»
8. Gilat ileri gelenleri, «Sana başvuruyoruz; çünkü bizimle gelip Ammonlularla savaşmanı, bize, Gilat halkına önderlik etmeni istiyoruz» dediler.
9. Yiftah, «Ammonlularla savaşmak için beni götürürseniz, RAB de onları elime teslim ederse, sizin önderiniz olacak mıyım?» diye sordu.
10. Gilat ileri gelenleri, «RAB aramızda tanık olsun, kesinlikle dediğin gibi yapacağız» dediler.
11. Böylece Yiftah Gilat ileri gelenleriyle birlikte gitti. Halk onu kendine önder ve komutan yaptı. Yiftah bütün söylediklerini Mispada, RABbin önünde yineledi.
12. Sonra Ammon Kralına ulaklar göndererek, «Aramızda ne var ki, ülkeme saldırmaya kalkıyorsun?» dedi.
13. Ammon Kralı, Yiftahın ulaklarına şu karşılığı verdi: «İsraililer Mısırdan çıktıktan sonra Arnon Vadisinden Yabbuk ve Şeria ırmaklarına kadar uzanan topraklarımızı aldılar. Şimdi buraları bana savaşız geri ver.»
14. Yiftah yine Ammon Kralına ulaklar göndererek
15. şöyle dedi: «Yiftah diyor ki, İsraililer ne Moav ülkesini, ne de Ammon topraklarını aldı.
16. Mısırdan çıktıkları zaman Kızıldenize kadar çölde yürüyerek Kadeşe ulaştılar.
17. Sonra Edom Kralına ulaklar göndererek, «Lütfen topraklarından geçmemize izin ver» dediler. Edom Kralı kulak asmadı. İsraililer Moav Kralına da ulaklar gönderdi, ama o da izin vermedi. Bunun üzerine Kadeşte kaldılar.
18. «Çölü izleyerek Edom ile Moav topraklarının çevresinden geçtiler; Moav bölgesinin doğusunda, Arnon Vadisinin öbür yakasında konakladılar. Moav sınırından içeri girmediler. Çünkü Arnon Vadisi sınırdı.
19. «Sonra Heşbonda egemenlik süren Amorluların Kralı Sihona ulaklar göndererek, «Ülkenden geçip topraklarımıza ulaşmamıza izin ver» diye rica ettiler.
20. Ama Sihon İsraililerin topraklarından geçip gideceklerine inanmadı. Bu nedenle bütün halkını toplayıp Yahesada ordugah kurdu ve İsraililerle savaşa tutuştu.
21. «İsrailin Tanrısı RAB, Sihonu ve bütün halkını İsraililerin eline teslim etti. İsraililer Amorluları yenip o yöredeki halkın bütün topraklarını ele geçirdiler.
22. Arnon Vadisinden Yabbuk Irmağına, çölden Şeria Irmağına kadar uzanan bütün Amor topraklarını ele geçirdiler.
23. «İsrailin Tanrısı RAB Amorluları kendi halkı İsrailin önünden kovduktan sonra, sen hangi hakla buraları geri istiyorsun?
24. İlahın Kemoş sana bir yer verse oraya sahip çıkmaz mısın? Biz de Tanrımız RABbin önümüzden kovduğu halkın topraklarını sahipleneceğiz.
25. Sen Moav Kralı Sippor oğlu Balaktan üstün müsün? O hiç İsraililerle çekişti mi, hiç onlarla savaşmaya kalkıştı mı?
26. İsraililer üç yüz yıldır Heşbonda, Aroerde, bunların çevre köylerinde ve Arnon kıyısındaki bütün kentlerde yaşarken neden buraları geri almaya çalışmadınız?
27. Ben sana karşı suç işlemedim. Ama sen benimle savaşmaya kalkışmakla bana haksızlık ediyorsun. Hakim olan RAB, İsraililerle Ammonlular arasında bugün hakemlik yapсын.»

28. Ne var ki Ammon Kralı, Yiftahın kendisine iletteği bu sözlere kulak asmadı.
29. RABbin Ruhu Yiftahın üzerine indi. Yiftah, Gilat ve Manaşşeden geçti, Gilattaki Mispadan geçerek Ammonlulara doğru ilerledi.
30. RABbin önünde ant içerek şöyle dedi: «Gerçekten Ammonluları elime teslim edersen,
31. onları yenip sağ salım döndüğümde beni karşılamak için evimin kapısından ilk çıkan, RABbe adanacaktır. Onu yakmalık sunu olarak sunacağım.»
32. Yiftah bundan sonra Ammonlularla savaşmaya gitti. RAB onları Yiftahın eline teslim etti.
33. Yiftah, başta Avel-Keramim olmak üzere, Aroerden Minnite kadar yirmi kenti yakıp yıkarak Ammonlulara çok büyük kayıplar verdirdi. Böylece Ammonlular İsraililerin boyunduruğuna girdi.
34. Yiftah Mispaya, kendi evine döndüğünde, kızı tef çalıp dans ederek onu karşılamaya çıktı. Tek çocuğu oydu, ondan başka ne oğlu ne de kızı vardı.
35. Yiftah, kızını görünce giysilerini yırtarak, «Eyvahlar olsun, kızım!» dedi, «Beni perişan ettin, umarsız bıraktın! Çünkü RABbe verdiğim sözden dönmem.»
36. Kız, «Baba, RABbe ant içtin» dedi, «Madem RAB düşmanların olan Ammonlulardan senin öcünü aldı, ağzından ne çıktıysa bana öyle yap.»
37. Sonra ekledi: «Yalnız bir dileğim var: Beni iki ay serbest bırak, gidip arkadaşlarımla kırlarda gezineyim, kızlığıma ağlayayım.»
38. Babası, «Gidebilirsin» diyerek onu iki ay serbest bıraktı. Kız arkadaşlarıyla birlikte kırlara çıkıp erdenliğine ağladı.
39. İki ay sonra babasının yanına döndü. Babası da içtiği andı yerine getirdi. Kıza erkek eli değmemiştir. Bundan sonra İsrailde bir gelenek oluştu.
40. İsrail kızları her yıl kırlara çıkıp Gilatlı Yiftah'ın kızı için dört gün yas tutar oldular.

1. Efrayimli erkekler toplanıp Safona geçtiler. Yiftaha, «Ammonlularla savaşmaya gittiğinde bizi neden çağırmadın?» dediler, «Seni de evini de yakacağız.»
2. Yiftah, «Halkımla ben Ammonlulara karşı amansız bir savaşa tutuşmuştuk» diye yanıtladı, «Sizi çağırdım, ama gelip beni onların elinden kurtarmadınız.
3. Beni kurtarmak istemediğinizi görünce canımı dişime takıp Ammonlulara karşı harekete geçtim. Sonunda RAB onları elime teslim etti. Neden bugün benimle savaşmaya kalkışıyorsunuz?»
4. Bundan sonra Yiftah Gilat erkeklerini toplayarak Efrayimoğullarıyla savaşa girdi. Gilatlılar Efrayimoğullarına saldırdılar. Çünkü Efrayimoğulları onlara, «Ey Efrayim ve Manaşşe halkları arasında yaşayan Gilatlılar, siz Efrayimden kaçan döneklersiniz!» demişlerdi.
5. Şeria Irmağının Efrayime yol veren geçitlerini tutan Gilatlılar, geçmek isteyen Efrayimli kaçaklara, «Efrayimli misin?» diye sorarlardı. Adamlar, «Hayır» derlerse,
6. o zaman onlara, «Şibbolet» deyin bakalım» derlerdi. Adamlar «Sibbolet» derdi. Çünkü «Şibbolet» sözcüğünü doğru söyleyemezlerdi. Bunun üzerine onları yakalayıp Şeria Irmağının geçitlerinde öldürürlerdi. O gün Efrayimlilerden kırk iki bin kişi öldürüldü.
7. Gilatlı Yiftah İsraili altı yıl yönetti. Ölünce Gilat kentlerinden birinde gömüldü.
8. Ondan sonra İsrailin başına Beytlehemli İvsan geçti.
9. İvsanın otuz oğlu, otuz kızı vardı. İvsan kızlarını başka boylara verdi, oğullarına da başka boylardan kızlar aldı. İsraili yedi yıl yönetti.
10. Ölünce Beytlehemde gömüldü.
11. Ondan sonra İsrailin başına Zevulun oymağından Elon geçti. Elon İsraili on yıl yönetti.
12. Ölünce Zevulun topraklarında, Ayalonda gömüldü.
13. Onun ardından İsrailin başına Piratonlu Hillel oğlu Avdon geçti.
14. Avdonun kırk oğlu, otuz torunu ve bunların bindiği yetmiş eşiği vardı. İsraili sekiz yıl yönetti.
15. Piratonlu Hillel oğlu Avdon ölünce Amalekliler'e ait dağlık bölgenin Efrayim yöresindeki Piraton'da gömüldü.

1. İsraililer yine RABbin gözünde kötü olanı yaptılar. RAB de onları kırk yıl süreyle Filistlilerin boyunduruğuna terk etti.
2. Dan oymağından Soralı bir adam vardı. Adı Manoahtı. Karısı kısırdı ve hiç çocuğu olmamıştı.
4. «Bundan böyle şarap ya da içki içmemeye dikkat et, murdar bir şey yeme.
5. Çünkü gebe kalıp bir oğul doğuracaksın. Onun başına ustura değmeyecek. Çünkü o daha rahmindeyken Tanrıya adanmış olacak. İsraili Filistlilerin elinden kurtarmaya başlayacak olan odur.»
6. Kadın kocasına gidip, «Yanıma bir Tanrı adamı geldi» dedi, «Tanrının meleğine benzer görkemli bir görünüşü vardı. Nereden geldiğini sormadım. Bana adını da söylemedi.
7. Ama, «Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın» dedi, «Bundan böyle şarap ve içki içme, murdar bir şey yeme. Çünkü çocuk ana rahmine düştüğü andan öleceği güne dek Tanrının adanmış olacak.»
8. Manoahtan RABbe şöyle yakardı: «Ya Rab, gönderdiğin Tanrı adamının yine gelmesini, doğacak çocuk için ne yapmamız gerektiğini bize öğretmesini dilerim.»
9. Tanrı Manoahtan yakarışını duydu. Kadın tarladayken Tanrının meleği yine ona göründü. Ne var ki, Manoahtan karısının yanında değildi.
10. Kadın haber vermek için koş koş kocasına gitti. «İşte geçen gün yanıma gelen adam yine bana göründü!» dedi.
11. Manoahtan kalkıp karısının ardına gitti. Adamın yanına varınca, «Karımla konuşan adam sen misin?» diye sordu. Adam, «Evet, benim» dedi.
12. Manoahtan, «Söylediklerin yerine geldiğinde, çocuğun yaşamı ve göreviyle ilgili yargı ne olacak?» diye sordu.
13. RABbin meleği, «Karın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın» diye karşılık verdi,
14. «Asmanın ürününden üretilen hiçbir şey yemesin, şarap ve içki içmesin. Murdar bir şey yemesin. Buyurduklarıma hepsini yerine getiresin.»
15. Manoahtan, «Seni alıkoymak, onuruna bir oğlak kesmek istiyoruz» dedi.
16. RABbin meleği, «Beni alıkoysan da hazırlayacağın yemeği yemem» dedi, «Yakmalık bir sunu sunacaksan, RABbe sunmalısın.» Manoahtan onun RABbin meleği olduğunu anlamamıştı.
17. RABbin meleğine, «Adın ne?» diye sordu, «Bilelim ki, söylediklerin yerine geldiğinde seni onurlandırırım.»
18. RABbin meleği, «Adımı niçin soruyorsun?» dedi, «Adım tanımlanamaz.»
19. Manoahtan bir oğlakla tahıl sunusunu aldı, bir kayanın üzerinde RABbe sundu. O anda Manoahtan karısının gözü önünde şaşılacak şeyler oldu:
20. RABbin meleği sunaktan yükselen alevle birlikte göğe yükseldi. Bunu gören Manoahtan karısı yüzüstü yere kapandılar.
21. RABbin meleği Manoahtan karısına bir daha görünmeyince, Manoahtan onun RABbin meleği olduğunu anladı.
22. Karısına, «Kesinlikle öleceğiz» dedi, «Çünkü Tanrıyı gördük.»
23. Karısı, «RAB bizi öldürmek isteseydi, yakmalık sunuyu ve tahıl sunusunu kabul etmezdi» diye karşılık verdi, «Bütün bunları bize göstermezdi. Bugün söylediklerini de işitmezdik.»
24. Ve kadın bir erkek çocuk doğurdu. Adını Şimşon koydu. Çocuk büyüyüp gelişti. RAB de onu kutsadı.
25. RAB'bin Ruhu Sora ile Eştaol arasında, Mahane-Dan'da bulunan Şimşon'u yönlendirmeye başladı.

1. Şimşon bir gün Timnaya gitti. Orada Filistli bir kadın gördü.
2. Geri dönünce annesiyle babasına, «Timnada Filistli bir kadın gördüm» dedi, «Onu hemen bana eş olarak alın.»
3. Annesiyle babası, «Akrabalarının ya da halkımızın kızları arasında kimse yok mu ki, sünnetsiz Filistlilerden kız almaya kalkıyorsun?» diye karşılık verdiler. Ama Şimşon babasına, «Bana o kadını al, ondan hoşlanıyorum» dedi.
4. Şimşonun annesiyle babası bunu isteyen RAB olduğunu anlamadılar. Çünkü RAB o sırada İsraililere egemen olan Filistlilere karşı fırsat kolluyordu.
5. Böylece Şimşon annesi ve babasıyla Timnaya doğru yola koyuldu. Timna bağlarına vardıklarında, genç bir aslan kükreyerek Şimşonun karşısına çıktı.
6. Şimşon üzerine inen RABbin Ruhuyla güçlendi ve aslanı bir oğlak parçalar gibi çıplak elle parçaladı. Ama yaptığını ne annesine ne de babasına bildirdi.
7. Sonra gidip kadınla konuştu ve ondan çok hoşlandı.
8. Bir süre sonra kadınla evlenmek üzere yine Timnaya giderken, aslanın leşini görmek için yoldan saptı. Bir arı sürüsünün aslanın leşini kovana çevirdiğini gördü.
9. Kovandaki balı avuçlarına doldurdu, yiye yiye oradan uzaklaştı. Annesiyle babasının yanına varınca baldan onlara da verdi, onlar da yedi. Ama balı aslanın leşinden aldığını söylemedi.
10. Babası kadını görmeye gidince, Şimşon da damat geleneğine uyarak orada bir şölen düzenledi.
11. Filistliler onu görünce ona eşlik etmek üzere otuz genç getirdiler.
12. Şimşon onlara, «Size bir bilmece sorayım» dedi, «Şölenin yedi günü içinde kesin yanıtı bulup bana bildirirseniz, size otuz keten mintan, otuz takım da üst giysi vereceğim.
13. Ama bilmeceyi çözemezseniz, o zaman da siz bana otuz keten mintanla otuz takım üst giysi vereceksiniz.» Ona, «Seni dinliyoruz» dediler, «Söyle bakalım bilmeceni.»
14. Şimşon, «Yiyenden yiyecek, Güçlüden tatlı çıktı»
15. Dördüncü gün gençler Şimşonun karısına, «Kocanı kandır da bize bilmecenin yanıtını versin» dediler, «Yoksa, seni de babanın evini de yakarız. Bizi soymak için mi buraya çağırdınız?» Masoretik metin «Yedinci».
16. Şimşonun karısı ağlayarak ona, «Benden nefret ediyorsun» dedi, «Beni sevmiyorsun. Soydaşlarıma bir bilmece sordun, yanıtını bana söylemedin.» Şimşon karısına, «Bak» dedi, «Anneme babama bile söylemedim, sana mı söyleyeceğim?»
17. Kadın şölen boyunca yedi gün ağlayıp durdu. Kadının sürekli sıkıştırması üzerine Şimşon yedinci gün bilmecenin yanıtını ona söyledi. Kadın da yanıtı soydaşlarına ilettili.
18. Yedinci gün, gün batmadan kentli gençler Şimşona geldiler. «Baldan tatlı, Aslandan güçlü ne var?» Şimşon, «Düvemle çift sürmüş olmasaydınız, bilmecemi çözemezsiniz» diye karşılık verdi.
19. RABbin Ruhu üzerine inince güçlenen Şimşon Aşkelona gitti; otuz kişi vurup mallarını yağmaladı, giysilerini de bilmeceyi çözenlere verdi. Öfkeden kudurmuş bir halde babasının evine döndü.
20. Şimşon'un karısı ise Şimşon'a eşlik eden sağdıca verildi.

1. Bir süre sonra, buğday biçimi sırasında Şimşon bir oğlak alıp karısını ziyarete gitti. «Karımın odasına girmek istiyorum» dedi. Ama kızın babası Şimşonun girmesine izin vermedi.
2. «Ondan gerçekten nefret ettiğini sanıyordum» dedi, «Bu nedenle onu senin sağdıcına verdim. Küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Ablasının yerine onu al.»
3. Şimşon, «Bu kez Filistlilere kötülük etsem de buna hakkım var» dedi.
4. Kıra çıkıp üç yüz çakal yakaladı. Sonra çakalları çiftler çiftler kuyruk kuyruğa bağladı. Kuyruklarının arasına da birer çıra sıkıştırdı.
5. Çıraları tutuşturup çakalları Filistlilerin ekinlerinin arasına salıverdi. Böylece demetleri, ekinleri, bağları, zeytinlikleri yaktı.
6. Filistliler, «Bunu kim yaptı?» dediler, «Yapsa yapsa, Timnalının damadı Şimşon yapmıştır. Çünkü Timnalı karısını elinden alıp sağdıcına verdi.» Sonra gidip kadınla babasını yaktılar.
7. Şimşon onlara, «Madem böyle yaptınız, sizden öcümü almadan duramam» dedi.
8. Onlara acımasızca saldırarak çoğunu öldürdü, sonra Etam Kayalığına çekilip bir mağaraya sığındı.
9. Filistliler de gidip Yahudada ordugah kurdular, Lehi yöresine yayıldılar.
10. Yahudalılar, «Neden bizimle savaşılmaya geldiniz?» diye sorunca, Filistliler, «Şimşonu yakalamaya geldik, bize yaptığının aynısını ona yapmak için buradayız» diye karşılık verdiler.
11. Yahudalılardan üç bin kişi, Etam Kayalığındaki mağaraya giderek Şimşona, «Filistlilerin bize egemen olduklarını bilmiyor musun? Nedir bu bize yaptığın?» dediler. Şimşon, «Onlar bana ne yaptılarsa ben de onlara öyle yaptım» diye karşılık verdi.
12. «Seni yakalayıp Filistlilere teslim etmek için geldik» dediler. Şimşon, «Beni öldürmeyeceğinize ant için» dedi.
13. Onlar da, «Olur, ama seni sıkıca bağlayıp onlara teslim edeceğiz» dediler, «Söz veriyoruz, seni öldürmeyeceğiz.» Sonra onu iki yeni organla bağlayıp mağaradan çıkardılar.
14. Şimşon Lehiye yaklaşıncı, Filistliler bağırarak ona yöneldiler. RABbin Ruhu büyük bir güçle Şimşonun üzerine indi. Şimşonun kollarını saran organlar yanan keten gibi dağıldı, elindeki bağlar çözüldü.
15. Şimşon yeni ölmüş bir eşeğin çene kemiğini eline alıp bununla bin kişiyi öldürdü.
16. Sonra şöyle dedi: «Bir eşeğin çene kemiğiyle, İki eşek yığını yaptım, Eşeğin çene kemiğiyle bin kişiyi öldürdüm.»
17. Bunları söyledikten sonra çene kemiğini elinden attı. Oraya Ramat-Lehi adı verildi.
18. Şimşon ölesiye susamıştı. RABbe şöyle yakardı: «Kulunun eliyle büyük bir kurtuluş sağladın. Ama şimdi susuzluktan ölüp sünnetsizlerin eline mi düşeceğim?»
19. Bunun üzerine Tanrı Lehideki çukuru yardı. Çukurdan su fışkırdı. Şimşon suyu içince canlanıp güçlendi. Suyun çıktığı yere Eyn-Hakkore adını verdi. Pınar bugün de Lehide duruyor.
20. Şimşon Filistliler'in egemenliği sırasında İsraililer'e yirmi yıl önderlik yaptı.

1. Şimşon bir gün Gazzeye gitti. Orada gördüğü bir fahişenin evine girdi.
2. Gazzelilere, «Şimşon buraya geldi» diye haber verilince çevreyi kuşattılar. Bütün gece kentin kapısında pusuya yattılar. «Gün ağarınca onu öldürürüz» diyerek gece boyunca yerlerinden kımıldamadılar.
3. Şimşon gece yarısına dek yattı. Gece yarısı kalktı, kent kapısının iki kanadıyla iki direğini tutup sürgüyle birlikte yerlerinden söktü. Hepsini omuzlayıp Hevronun karşısındaki tepeye çıkardı.
4. Bir süre sonra Şimşon Sorek Vadisinde yaşayan Delila adında bir kadına aşık oldu.
5. Filist beyleri kadına gelip, «Şimşonun üstün gücünün kaynağı nedir, onu kandırıp öğrenmeye bak» dediler, «Böylece belki onu bağlar, etkisiz hale getirip yenebiliriz. Her birimiz sana bin yüzer parça gümüş vereceğiz.»
6. Bunun üzerine Delila Şimşona, «Lütfen, söyle bana, bu üstün gücü nereden alıyorsun?» diye sordu, «Seni bağlayıp yenmek olası mı?»
7. Şimşon, «Beni kurumamış yedi taze sırimla bağlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum» dedi.
8. Bunun üzerine Filist beyleri Delilaya kurumamış yedi taze sırim getirdiler. Delila bunlarla Şimşonu bağladı.
9. Adamları bitişik odada pusuya yatmıştı. Delila, «Şimşon, Filistliler geldi!» dedi. Şimşon sırimları ateş değdiğinde dağılıveren kendir lifleri gibi koparıp attı. Gücünün sırimını vermemişti.
10. Delila, «Beni kandırdın, bana yalan söyledin» dedi, «Lütfen söyle bana, seni neyle bağlamalı?»
11. Şimşon, «Beni hiç kullanılmamış yeni urganla sımsıkı bağlarsa sıradan bir adam gibi güçsüz olurum» dedi.
12. Böylece Delila yeni urgan alıp Şimşonu bağladı. Sonra, «Şimşon, Filistliler geldi!» dedi. Adamlar hâlâ bitişik odada pusu kurmuş bekliyorlardı. Şimşon urganları iplik koparır gibi koparıp kollarından sıyrıldı.
13. Delila ona, «Şimdiye kadar beni hep kandırdın, bana yalan söyledin» dedi, «Söyle bana, seni neyle bağlamalı?» Şimşon, «Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum» dedi.
14. Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu. Sonra, «Şimşon, Filistliler geldi!» dedi. Şimşon uykusundan uyandı, saçını tezgah kazığından ve kumaştan çekip kurtardı. tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burarsan sıradan bir adam gibi güçsüz olurum» dedi. Şimşon uyurken Delila onun başındaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokuyup kazıkla burdu», Masoretik metin «Şimşon kadına, «Başımdaki yedi örgüyü dokuma tezgahındaki kumaşla birlikte dokursan» dedi. Kadın dokuyup kazıkla burdu».
15. Delila, «Bana güvenmiyorsan nasıl olur da, «Seni seviyorum» diyorsun?» dedi, «Üç kezdir beni kandırıyorsun, üstün gücünün nereden geldiğini söylemiyorsun.»
16. Bu sözlerle Şimşonu sıkıştırıp günlerce başını ağrıttı. Sonunda Şimşon dayanamayıp
17. yüreğini kadına tümüyle açtı. «Başıma hiç ustura değmedi» dedi, «Çünkü ben ana rahmindeyken Tanrıya adanmışım. Tıraş olursam gücümü yitiririm. Sıradan bir adam gibi güçsüz olurum.»
18. Delila Şimşonun gerçeği söylediğini anlayınca haber gönderip Filist beylerini çağırttı. «Bir kez daha gelin» dedi, «Şimşon bana gerçeği söyledi.» Kadının yanına gelen Filist beyleri gümüşü de birlikte getirdiler.
19. Delila Şimşonu dizleri üzerinde uyuttuktan sonra adamlardan birini çağırtıp başındaki yedi örgüyü kestirdi. Sonra alay ederek onu dürtüklemeye başladı. Çünkü Şimşon gücünü yitirmişti.
20. Delila, «Şimşon, Filistliler geldi!» dedi. Şimşon uyandı ve, «Her zamanki gibi kalkıp silkinirim» diye düşündü. RABbin kendisinden ayrıldığını bilmiyordu.
21. Filistliler onu yakalayıp gözlerini oydular. Gazzeye götürüp tunç zincirlerle bağladılar, cezaevinde değirmen taşına koştular.

22. Bu arada Şimşonun kesilen saçları uzamaya başladı.
23. Filist beyleri ilahları Dagonun onuruna çok sayıda kurban kesip eğlenmek için toplandılar. «İlahımız, düşmanımız Şimşonu elimize teslim etti» dediler.
24. Halk Şimşonu görünce kendi ilahlarını övmeye başladı. «İlahımız ülkemizi yakıp yıkan, Birçoğumuzu öldüren Düşmanımızı elimize teslim etti»
25. İyice coşunca, «Şimşonu getirin, bizi eğlendirişin» dediler. Şimşonu cezaevinden getirip oynatmaya başladılar, sonra sütunların arasında durdurdular.
26. Şimşon, elinden tutan gence, «Beni tapınağın damını taşıyan sütunların yanına götür de onlara yaslanayım» dedi.
27. Tapınak erkeklerle, kadınlarla doluydu. Bütün Filist beyleri de oradaydı. Üç bin kadar kadın erkek Şimşonun oynayışını damdan seyrediyordu.
28. Şimşon RABbe yakarmaya başladı: «Ey Egemen RAB, lütfen beni anımsa. Ey Tanrı, bir kez daha beni güçlendir; Filistlilerden bir vuruşta iki gözümün öcünü alayım.»
29. Sonra tapınağın damını taşıyan iki ana sütunun ortasında durup sağ eliyle birini, sol eliyle ötekini kavradı.
30. «Filistlilerle birlikte öleyim» diyerek bütün gücüyle sütunlara yüklendi. Tapınak Filist beylerinin ve bütün içindekilerin üzerine çöktü. Böylece Şimşon ölürken, yaşamı boyunca öldürdüğünden daha çok insan öldürdü.
31. Şimşon'un kardeşleriyle babası Manoah'ın bütün ailesi onun ölüsünü almaya geldiler. Şimşon'u götürüp babasının Sora ile Eştaol arasındaki mezarına gömdüler. Şimşon İsrail'i yirmi yıl süreyle yönetmişti.

1. Efrayimin dağlık bölgesinde Mika adında bir adam vardı.
2. Mika annesine, «Senden çalınan, lanetlediğini duyduğum bin yüz parça gümüş var ya, işte o gümüşler bende, onları ben çaldım» dedi. Annesi, «RAB seni kutsasın, oğlum!» dedi.
3. Mika bin yüz parça gümüşü annesine geri verdi. Annesi, «Oğlumun bir oyma put, bir de dökme put yaptırabilmesi için gümüşün tamamını RABbe adıyorum» dedi, «Gümüşü sana geri veriyorum.»
4. Gümüşü Mikadan geri alan kadın, iki yüz parçasını ayırıp kuyumcuya verdi. Kuyumcu bundan bir oyma, bir de dökme put yaptı. Putlar Mikanın evine götürüldü.
5. Mikanın bir tapınma yeri vardı. Özel aile putları ve bir efod yaptırmış, oğullarından birini de kâhinliğe atamıştı.
6. O dönemde İsrailde kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.
7. Yahudanın Beytlehem Kentinde, Yahudalı bir ailenin yanında geçici olarak yaşayan genç bir Levili vardı.
8. Adam yerleşecek başka bir yer bulmak üzere Yahudanın Beytlehem Kentinden ayrıldı. Efrayimin dağlık bölgesinden geçerken Mikanın evine geldi.
9. Mika, «Nereden geliyorsun?» diye sorunca adam, «Yahudanın Beytlehem Kentinden geliyorum, Leviliyim, yerleşecek yer arıyorum» dedi.
10. Mika, «Benimle kal» dedi, «Bana danışmanlık ve kâhinlik yap. Seni doyurur, yılda bir takım giysi, on parça da gümüş veririm.» Levili kabul etti.
11. Mika ile kalmaya razı oldu. Mika da ona oğlu gibi davrandı.
12. Genç Leviliyi kâhinliğe atayarak evine aldı.
13. Mika, «Şimdi biliyorum ki, RAB bana iyi davranacak» dedi, «Çünkü bir Levili kâhinim var.»

1. O dönemde İsrailde kral yoktu ve Dan oymağından olanlar yerleşecek yer arıyorlardı. Çünkü İsrail oymakları arasında kendilerine düşen payı henüz almamışlardı.
2. Böylece kendi boylarından, Sora ve Eştaol kentlerinden beş cesur savaşçıyı toprakları araştırıp bilgi toplamak üzere yola çıkardılar. Onlara, «Gidin, toprakları araştırın» dediler. Adamlar Efrayimin dağlık bölgesinde bulunan Mikanın evine gelip geceyi orada geçirdiler.
3. Mikanın evinin yanındayken genç Levilinin sesini tanıdılar. Eve yaklaşarak ona, «Seni buraya kim getirdi? Burada ne yapıyorsun? Burada ne işin var?» diye sordular.
4. Levili Mikanın kendisi için yaptıklarını anlattı. «Bana verdiği ücrete karşılık ona kâhinlik ediyorum» dedi.
5. Adamlar, «Lütfen Tanrıya danış, bu yolculuğumuz başarılı olacak mı, bilelim» dediler.
6. Kâhin, «Esenlikle gidin, Tanrı yolculuğunuzu onaylıyor» diye yanıtladı.
7. Böylece beş adam yola çıkıp Layişe vardılar. Kent halkının Saydalılar gibi kaygıdan uzak, esenlik ve güvenlik içinde yaşadığını gördüler. Yörede onlara egemen olan, baskı yapan kimse yoktu. Saydalılardan uzaktaydılar, başka kimseyle de ilişkileri yoktu.
8. Sonra adamlar Sora ve Eştaola, soydaşlarının yanına döndüler. Soydaşları, «Ne öğrendiniz?» diye sordular.
9. Adamlar, «Haydi, onlara saldıralım» dediler, «Ülkeyi gördük, toprağı çok güzel. Ne duruyorsunuz? Gecikmeden gidip ülkeyi sahiplenin.
10. Oraya vardığınızda halkın her şeyden habersiz olduğunu göreceksiniz. Tanrının elinize teslim ettiği bu ülke çok geniş; öyle bir yer ki, hiçbir eksiğı yok.»
11. Bunun üzerine Dan oymağından altı yüz kişi silahlarını kuşanıp Sora ve Eştaoldan yola çıktı.
12. Gidip Yahudanın Kiryat-Yearim Kenti yakınında ordugah kurdular. Bu nedenle Kiryat-Yearimin batısındaki bu yer bugün de Mahane-Dan diye anılıyor.
13. Buradan Efrayimin dağlık bölgesine geçip Mikanın evine gittiler.
14. Layiş yöresini araştırmaya gitmiş olan beş adam soydaşlarına, «Bu evlerden birinde bir efod, özel aile putları, bir oyma, bir de dökme put olduğunu biliyor musunuz?» dediler, «Ne yapacağımıza siz karar verin.»
15. Bunun üzerine halk genç Levilinin kaldığı Mikanın evine yöneldi. Eve girip Leviliye hal hatır sordular.
16. Silahlarını kuşanmış altı yüz Danlı dış kapının önüne yığılmıştı.
17. Yöreyi araştırmış olan beş adam içeri girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldılar. Kâhinle silah kuşanmış altı yüz kişiyse dış kapının önünde duruyordu.
18. Adamların Mikanın evine girip efodu, özel putları, oyma ve dökme putları aldığını gören kâhin, «Ne yapıyorsunuz?» diye sordu.
19. Adamlar, «Sus, sesini çıkarma» dediler, «Bizimle gel. Bize danışmanlık ve kâhinlik yap. Bir adamın evinde kâhinlik etmek mi iyi, yoksa İsrailin bir boyuna, bir oymağına kâhinlik etmek mi?»
20. Kâhinin yüreği sevinçle doldu. Efodu, özel putları, oyma putu alıp topluluğun ortasında yürümeye başladı.
21. Topluluk çocuklarını, hayvanlarını, değerli eşyalarını alıp yola çıktı.
22. Danoğulları Mikanın evinden biraz uzaklaştıktan sonra, Mikanın komşuları toplanıp onlara yetiştiler.
23. Bağırıp çağırmaya başladılar. Danoğulları dönüp Mikaya, «Ne oldu, neden adamlarını toplayıp geldin?» dediler.
24. Mika, «Kâhinimi, yaptırdığım putları alıp gittiniz» dedi, «Bana ne kaldı ki? Bir de, «Ne oldu?» diye soruyorsunuz.»
25. «Kes sesini!» dediler, «Yoksa öfkeli adamlarımız saldırıp seni de, aileni de öldürür.»
26. Sonra yollarına devam ettiler. Mika onların kendisinden daha güçlü olduğunu görünce dönüp evine gitti.
27. Danoğulları Mikanın yaptırdığı putları ve kâhini yanlarına alarak Layiş üzerine yürüdüler.

Barışçıl ve her şeyden habersiz olan kent halkını kılıçtan geçirip kenti ateşe verdiler.

28. Beytrehov yakınındaki vadide bulunan Layış Kentinin yardımına gelen olmadı. Çünkü kent Saydadan uzaktı, başka bir kentle de ilişkisi yoktu. Danoğulları kenti yeniden inşa ederek oraya yerleştiler.

29. Yakupun oğlu olan ataları Danın anısına kente Dan adını verdiler. Kentin eski adı Layışti.

30. Oyma putu oraya diktiler. Musa oğlufö Gerşom oğlu Yonatan ile oğulları sürgüne kadar onlara kâhinlik ettiler.

31. Tanrı'nın Tapınağı Şilo'da olduğu sürece Mika'nın yaptırdığı puta tapıldılar. İbrani din bilginlerine göre <<Musa oğlu>>, Masoretik metin <<Manaşşe oğlu>>.

1. İsrailin kralsız olduğu o dönemde Efrayimin dağlık bölgesinin ücra yerinde yaşayan bir Levili vardı. Adam Yahudanın Beytlehem Kentinden kendisine bir cariye almıştı.
- 2-3. Ama kadın onu başka erkeklerle aldattı. Sonra adamı bırakıp Yahudaya, babasının Beytlehemdeki evine döndü. Kadın dört ay orada kaldıktan sonra kocası kalkıp onun yanına gitti. Gönlünü hoş edip onu geri getirmek istiyordu. Yanında uşağı ve iki de eşek vardı. Kadın onu babasının evine götürdü. Kayınbaba damadını görünce onu sevinçle karşıladı.
4. Yanında alıkoydu. Adam onların evinde üç gün kaldı, onlarla birlikte yedi, içti ve orada geceledi.
5. Dördüncü günün sabahı erkenden kalktılar. Kızın babası gitmeye hazırlanan damadına, «Rahatına bak, bir lokma ekmek ye, sonra gidersiniz» dedi.
6. İki oturup birlikte yiyip içtiler. Kayınbaba, «Lütfen bu gece de kal, keyfine bak» dedi.
7. Damat gitmek üzere ayağa kalkınca kayınbabası ısrarla kalmasını istedi; damat da geceyi orada geçirdi.
8. Beşinci gün gitmek üzere erkenden kalktı. Kayınbaba, «Rahatına bak, bir şeyler ye; öğleden sonra gidersiniz» dedi. İki birlikte yemek yediler.
9. Damat, cariyesi ve uşağıyla birlikte gitmek için ayağa kalkınca, kayınbaba, «Bak, akşam oluyor, lütfen geceyi burada geçirin» dedi, «Gün batmak üzere. Geceyi burada geçirin, keyfinize bakın. Yarın erkenden kalkıp yola çıkar, evine gidersin.»
10. Ama adam orada geceleme istemedi. Cariyesini alıp palan vurulmuş iki eşekle yola çıktı. Yevusun -Yeruşalimin- karşısında bir yere geldiler.
11. Yevusa yaklaştıklarında gün batmak üzereydi. Uşak efendisine, «Yevusluların bu kentine girip geceyi orada geçirelim» dedi.
12. Efendisi, «İsraillilere ait olmayan yabancı bir kente girmeyeceğiz» dedi, «Givaya gideceğiz.»
13. Sonra ekledi: «Haydi Givaya ya da Ramaya ulaşmaya çalışalım. Bunlardan birinde geceleriz.»
14. Böylece yollarına devam ettiler. Benyaminlilerin Giva Kentine yaklaştıklarında güneş batmıştı.
15. Geceyi geçirmek için Givaya giden yola saptılar. Varıp kentin meydanında konakladılar. Çünkü hiç kimse onları evine almadı.
16. Akşam saatlerinde yaşlı bir adam tarladaki işinden dönüyordu. Efrayimin dağlık bölgesindendi. Givada oturuyordu. Kent halkı ise Benyaminliydi.
17. Yaşlı adam kent meydanındaki yolcuları görünce Leviliye, «Nereden geliyor, nereye gidiyorsunuz?» diye sordu.
18. Levili, «Yahudanın Beytlehem Kentinden geliyor, Efrayimin dağlık bölgesinde uzak bir yere gidiyoruz» dedi, «Ben oralıyım. Beytleheme gitmiştim. Şimdi RABbin evine dönüyorum. Ama kimse bizi evine almadı.
19. Eşeklerimiz için yem ve saman, kendim, cariyem ve uşağım için ekmek ve şarap var. Hepimiz sana hizmet etmeye hazırız. Hiçbir eksiğimiz yok.»
20. Yaşlı adam, «Gönlün rahat olsun» dedi, «Her ihtiyacını ben karşılayacağım. Geceyi meydanda geçirmeyin.»
21. Onları evine götürdü, eşeklerine yem verdi. Konuklar ayaklarını yıkadıktan sonra yiyip içtiler.
22. Onlar dinlenirken kentin serserileri evi kuşattı. Kapiya var güçleriyle vurarak yaşlı ev sahibine, «Evine gelen o adamı dışarı çıkar, onunla yatalım» diye bağırdılar.
23. Ev sahibi dışarıya çıkıp onların yanına gitti. «Hayır, kardeşlerim, rica ediyorum böyle bir kötülük yapmayın» dedi, «Madem adam evime gelip konuğum oldu, böyle bir alçaklık yapmayın.
24. Bakın, daha erkek eli değmemiş kızımın adamın cariyesi içerde. Onları dışarı çıkarayım, onlarla yatın, onlara dilediğinizi yapın. Ama adama bu kötülüğü yapmayın.»
25. Ne var ki, adamlar onu dinlemediler. Bunun üzerine Levili cariyesini zorla dışarı çıkarıp onlara teslim etti. Adamlar bütün gece, sabaha dek kadınla yattılar, onun ırzına geçtiler. Şafak sökerken onu salıverdiler.
26. Kadın gün ağarırken efendisinin kaldığı evin kapısına geldi, düşüp yere yığıldı. Ortalık aydınlanıncaya dek öylece kaldı.

27. Sabahleyin kalkan adam, yoluna devam etmek üzere kapıyı açtı. Elleri eşîğın üzerinde, yerde boylu boyunca yatan carıyesını görünce,
28. kadına, ‹‹Kalk, gidelim›› dedi. Kadın yanıt vermedi. Bunun üzerine adam onu eşeğe bindirip evine doğru yola çıktı.
29. Eve varınca eline bir bıçak aldı, carıyesının cesedini on iki parçaya bölüp İsrailin on iki oymağına dağıttı.
30. Bunu her gören, ‹‹İsrailliler Mısır'dan çıktığından beri böyle bir şey olmamış, görülmemiştir›› dedi, ‹‹Düşünün taşının, ne yapmamız gerek, söyleyin.››

1. Gilat başta olmak üzere Dandan Beer-Şevaya kadar, bütün İsrail halkı yola çıkıp Mispada, RABbin önünde tek beden gibi toplandı.
2. Tanrı halkı İsrailin bütün oymak önderleri bu toplantıda hazır bulundular. Eli kılıç tutan dört yüz bin yayaydılar.
3. Bu arada Benyaminoğulları İsraililerin Mispada toplandığını duydular.- İsraililer, «Anlatın bize, bu korkunç olay nasıl oldu?» diye sordular.
4. Öldürülen kadının Levili kocası şöyle yanıtladı: «Cariyemle birlikte geceyi geçirmek üzere Benyamin bölgesinin Giva Kentine girdik.
5. Givadan bazı adamlar gece beni öldürmeyi tasarlayarak gelip evi kuşattılar. Cariyemin ırzına geçtiler, ölümüne neden oldular.
6. Onun ölüsünü alıp parçaladım, her bir parçasını İsrailin mülk aldığı bir bölgeye gönderdim. Çünkü bu alçakça rezalet İsrailde işlendi.
7. Ey İsraililer! İşte hepiniz buradasınız. Düşünceniz, kararınız nedir, söyleyin.»
8. Oradakilerin hepsi ağız birliği etmişçesine, «Bizden hiç kimse çadırına gitmeyecek, evine dönmeyecek» dediler,
9. «Yapacağımız şu: Givaya kura ile saldıracağız.
10. Halka yiyecek sağlamak için bütün İsrail oymaklarından nüfuslarına göre, her yüz kişiden on, bin kişiden yüz, on bin kişiden bin kişi seçeceğiz. Bunlar Benyaminin Giva Kentine geldiklerinde kentlilerden İsrailde yaptıkları bu alçaklığın öcünü alsınlar.»
11. Givaya karşı toplanmış olan İsraililer tam bir birlik içindeydi.
12. İsrail oymakları, Benyamin oymağına adamlar göndererek, «Aranızda yapılan bu alçaklık nedir?» diye sordular,
13. «Givadaki o serserileri bize hemen teslim edin. Onları öldürüp İsraildeki kötülüğün kökünü kazıyalım.» Ama Benyaminoğulları İsraili kardeşlerini dinlemediler.
14. İsraililerle savaşmak üzere öbür kentlerden akın akın Givaya geldiler.
15. Giva halkından olan yedi yüz seçme adam dışında, öbür kentlerden gelen ve eli kılıç tutan Benyaminoğullarının sayısı o gün yirmi altı bini buldu.
16. Solak olan yedi yüz seçme adam da bunların arasındaydı. Hepsi de bir kılı sapanla vuracak kadar iyi nişancıydı.
17. Benyaminoğullarının yanısıra İsraililer de sayıldı. Eli kılıç tutan dört yüz bin askerleri vardı. Hepsi de yaman savaşçılardı.
18. Beytele çıkan İsraililer Tanrıya, «Benyaminoğullarına karşı önce hangimiz savaşacak?» diye sordular. RAB, «Önce Yahudaoğulları savaşacak» dedi.
19. İsraililer sabah kalkıp Givanın karşısında ordugah kurdular.
20. Benyaminoğullarıyla savaşmak üzere ilerleyip Givada savaş düzenine girdiler.
21. Givadan çıkan Benyaminoğulları, o gün İsraililerden yirmi iki bin kişiyi yere serdiler.
22. Ama İsraililer birbirlerini yüreklendirerek önceki gün savaş düzenine girdikleri yerde mevzilendiler.
23. Sonra Beytelde RABbin önünde akşama dek ağladılar. RABbe, «Kardeşlerimiz olan Benyaminoğullarıyla yine savaşmaya çıkalım mı?» diye sordular. RAB, «Evet, onlarla savaşın» dedi.
24. Bunun üzerine İsraililer ikinci gün yine Benyaminoğullarına yaklaştılar.
25. Benyaminoğulları da aynı gün Givadan onların üzerine yürüyerek on sekiz bin kişiyi daha yere serdiler. Ölenlerin hepsi eli kılıç tutan savaşçılardı.
26. Bütün İsraililer, bütün halk çekilip Beytele döndü. Orada, RABbin önünde durup ağladılar, o gün akşama dek oruç tuttular. RABbe yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
- 27-28. Tanrının Antlaşma Sandığı o sırada Beyteldeydi. Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas o sırada sandığın önünde görev yapıyordu. İsraililer RABbe, «Kardeşimiz Benyaminoğullarıyla savaşmaya devam edelim mi, yoksa vaz mı geçelim?» diye sordular. RAB, «Savaşın» dedi, «Çünkü onları yarın elinize teslim edeceğim.»

29. İsraililer dört bir yandan Givanın çevresinde pusuya yattılar.
30. Üçüncü gün Benyaminoğullarına karşı harekete geçerek önceki gibi kentin karşısında savaş düzenine girdiler.
31. Saldırıya geçen Benyaminoğulları kentten epey uzaklaştılar. Beytele ve Givaya giden ana yollarda, kırlarda önceki çarpışmalarda olduğu gibi İsraililere kayıplar verdimeye başladılar; otuz kadarını öldürdüler.
- 32-33. «Geçen seferki gibi onları yine bozguna uğratıyoruz» dediler. İsraililer ise birbirlerine, «Kaçalım da onları kentten uzağa, ana yollara çekelim» diyerek bulundukları yerden çıkıp Baal-Tamarda savaş düzenine girdiler. Givanın batısında pusuya yatanlar da birden yerlerinden fırladı.
34. Böylece bütün İsrailiden seçme on bin kişi Givaya cepheden saldırdı. Savaş iyice kızışmıştı. Benyaminoğulları başlarına gelecek felaketten habersizdi.
35. RAB onları İsrailin önünde bozguna uğrattı. İsraililer o gün Benyaminoğullarından eli kılıç tutan yirmi beş bin yüz kişiyi öldürdüler. Masoretik metin «Gevanın açıklığında».
36. Benyaminoğulları yenildiklerini anladılar. İsraililer onların geçmesine izin verdiler; çünkü Giva çevresinde pusuda yatanlara güveniyorlardı.
37. Pusudakiler ansızın Givaya saldırdılar. Bütün kente dağılarak halkı kılıçtan geçirdiler.
38. Pusuya yatanlarla öbür İsraililer arasında bir işaret kararlaştırılmıştı: Kenti ateşe verip büyük bir duman bulutu oluşturmalarıydı.
39. O zaman savaş alanındaki İsraililer birden geri dönecekti. Bu arada Benyaminoğulları İsraililere kayıplar verdimeye başlamış, otuz kadarını vurmuşlardı. Daha önceki savaşta olduğu gibi, İsrailileri kesin bir bozguna uğrattıklarını sandılar.
40. Ama dönüp kente baktıklarında orada hortum gibi göğe yükselen duman bulutunu gördüler. Yanan kentin dumanı göğü kaplamıştı.
41. İsraililerin döndüğünü gören Benyaminoğulları paniğe kapıldı. Çünkü başlarına gelecek felaketi sezmışlerdi.
42. İsraililerin önüsüne kırlara doğru yöneldilerse de savaştan kaçamadılar. Çeşitli kentlerden çıkagelen İsraililer onları kuşatıp yok etti.
43. Geri kalan Benyaminoğullarını kovaladılar. Givanın doğusunda konakladıkları yere dek onları yol boyunca vurup yere serdiler.
44. Benyaminoğullarından on sekiz bin kişi vuruldu. Hepsi de yiğit savaşçılardı.
45. Sağ kalanlar dönüp kırlara, Rimmon Kayalığına doğru kaçmaya başladı. İsraililer yol boyunca bunlardan beş bin kişi daha öldürdü. Gidoma kadar onları adım adım izleyerek iki binini daha vurup yere serdiler.
46. O gün Benyaminoğullarından öldürülenlerin toplam sayısı yirmi beş bin kişiyi buldu. Hepsi de eli kılıç tutan yiğit savaşçılardı.
47. Kırlara kaçıp Rimmon Kayalığına sığınanların sayısı altı yüzdü. Kayalıkta dört ay kaldılar.
48. İsraililer Benyamin kentlerine döndüler; insanları, hayvanları ve oradaki bütün canlıları kılıçtan geçirdiler, rastladıkları bütün kentleri ateşe verdiler.

1. İsraililer Mispada, «Bizden hiç kimse Benyaminoğullarına kız vermeyecek» diye ant içmişlerdi.
2. Halk Beytele geldi. Akşama dek orada, Tanrının önünde oturup hıçkırığa hıçkırığa ağladılar.
3. «Ey İsrailin Tanrısı RAB!» dediler, «Bugün İsrailden bir oymağın eksilmesine yol açan böyle bir şey neden oldu?»
4. Ertesi gün erkenden kalkıp bir sunak yaptılar, orada yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
5. İsraililer, «RABbin önüne çıkmak üzere toplandığımızda İsrail oymaklarından bize kimler katılmadı?» diye sordular. Çünkü Mispada, RABbin önünde toplandıklarında kendilerine katılmayanların kesinlikle öldürüleceğine dair ant içmişlerdi.
6. İsraililer Benyaminli kardeşleri için çok üzülmüyorlardı. «İsrail bugün bir oymağını yitirdi» dediler,
7. «Sağ kalanlara eş olacak kızları bulmak için ne yapsak? Çünkü kızlarımızdan hiçbirini onlara eş olarak vermeyeceğimize RABbin adına ant içtik.»
8. Sonra, «Mispaya, RABbin önüne İsrail oymaklarından kim çıkmadı?» diye sordular. Böylece Yaveş-Gilattan toplantıya, ordugaha kimsenin gelmediği ortaya çıktı.
9. Çünkü gelenler sayıldığında Yaveş-Gilattan kimsenin olmadığı anlaşılmıştı.
10. Bunun üzerine topluluk Yaveş-Gilat halkının üzerine on iki bin yiğit savaşçı gönderdi. «Gidin, Yaveş-Gilat halkını, kadın, çocuk demeden kılıçtan geçirin» dediler,
11. «Yapacağınız şu: Her erkeği ve erkek eli değmiş her kadını öldüreceksiniz.»
12. Yaveş-Gilat halkı arasında erkek eli değmemiş dört yüz kız bulup Kenan topraklarında bulunan Şilodaki ordugaha getirdiler.
13. Ardından bütün topluluk Rimmon Kayalığındaki Benyaminoğullarına aracılar göndererek barış yapmayı önerdi.
14. Bunun üzerine Benyaminoğulları döndü. Topluluk Yaveş-Gilat halkından sağ bırakılan kızları onlara eş olarak verdi. Ama kızların sayısı Benyaminoğulları için yine de yeterli değildi.
15. İsrail halkı Benyaminoğullarının durumuna çok üzülmüyordu. Çünkü RAB İsrail oymakları arasında birliği bozmuştu.
16. Topluluğun ileri gelenleri, «Benyaminoğullarının kadınları öldürüldüğüne göre, kalan erkeklere eş bulmak için ne yapsak?» diyorlardı,
17. «İsrailden bir oymağın yok olup gitmemesi için sağ kalan Benyaminoğullarının mirasçıları olmalı.
18. Biz onlara kızlarımızdan eş veremeyiz. Çünkü Benyaminoğullarına kız veren her İsraili lanetlenecek diye ant içtik.»
19. Sonra, «Bakın, Şiloda her yıl RAB adına bir şölen düzenleniyor» diye eklediler. Şilo Beytelin kuzeyinde, Beytelden Şekeme giden yolun doğusunda, Levonanın güneyindedir.
20. Böylece Benyaminoğullarına, «Gidip bağlarda gizlenin» diye öğüt verdiler,
21. «Gözünüzü açık tutun. Şilolu kızlar dans etmeye kalkınca bağlardan fırlayıp onlardan kendinize birer eş kapın ve Benyamin topraklarına götürün.
22. Kızların babaları ya da erkek kardeşleri bize yakınmaya gelirse, «Benyaminoğullarını hatırımız için bağışlayın» diyeceğiz, «Savaşarak aldığımız kızlar hepsine yetmedi. Siz de kendi kızlarınızı isteyerek vermediğinize göre suçlu sayılmazsınız.»
23. Benyaminoğulları da böyle yaptılar. Kızlar dans ederken her erkek bir kız kapıp götürdü. Kendi topraklarına gittiler, kentlerini onarıp yerleştiler.
24. Ardından İsraililer de oradan ayrılp kendi topraklarına, oymaklarına, ailelerine döndüler.
25. O dönemde İsrail'de kral yoktu. Herkes dilediğini yapıyordu.

Rut

Bölüm 1

1. Hakimlerin egemenlik sürdüğü günlerde İsrailde kıtlık başladı. Yahudanın Beytlehem Kentinden bir adam, karısı ve iki oğluyla birlikte geçici bir süre kalmak üzere Moav topraklarına doğru yola çıktı.
2. Adamın adı Elimelek, karısının adı Naomi, oğullarının adları da Mahlon ve Kilyonu. Yahudanın Beytlehem Kentinden, Efrat boyundan olan bu kişiler, Moav topraklarına gidip orada yaşamaya başladılar.
3. Naomi, kocası Elimelek ölünce iki oğluyla yalnız kaldı.
4. İki oğul Moav kızlarından kendilerine birer eş aldılar. Kızlardan birinin adı Orpa, ötekini adı Ruttu. Orada on yıl kadar yaşadktan sonra,
5. Mahlon da, Kilyon da öldü. Böylece kocasıyla iki oğlunu yitiren Naomi yapayalnız kaldı.
6. Naomi, Moav topraklarındaiken RABbin kendi halkının yardımına yetişip yiyecek sağladığını duyunca gelinleriyle oradan dönmeye hazırlandı.
7. Onlarla birlikte bulunduğu yerden ayrıldı ve Yahuda ülkesine dönmek üzere yola koyuldu.
8. Yolda onlara, «Analarınızın evine dönün» dedi. «Ölmüşlerimize ve bana nasıl iyilik ettinizse, RAB de size iyilik etsin.
10. «Hayır, seninle birlikte senin halkına döneceğiz» dediler.
11. Naomi, «Geri dönün, kızlarım» dedi. «Niçin benimle gelesiniz? Size koca olacak oğullarım olabilir mi bundan sonra?
12. Dönün kızlarım, yolunuza gidin. Ben kocaya varamayacak kadar yaşlandım. Umudum var desem, bu gece kocaya varıp oğullar doğursam,
13. onlar büyüyene kadar bekler miydiniz, kocaya varmaktan vazgeçer miydiniz? Hayır, kızlarım! Benim acım sizinkinden de büyüktür. Çünkü RAB beni felakete uğrattı.» için erkek kardeşi ya da en yakın akrabası dul eşiyle evlenirdi (bkz. Yas.25:5-6).
14. Gelinler yine hıçkırarak hıçkırarak ağlamaya başladı. Sonunda Orpa kaynanasını öpüp vedalaştı, Rutsa ona sarılıp yanında kaldı.
15. Naomi Ruta, «Bak, eltin kendi halkına, kendi ilahına dönüyor. Sen de onun ardından git» dedi.
16. Rut şöyle karşılık verdi: «Seni bırakıp geri dönmemi isteme! Sen nereye gidersen ben de oraya gideceğim, sen nerede kalırsan ben de orada kalacağım. Senin halkın benim halkım, senin Tanrın benim Tanrım olacak.
17. Sen nerede ölürsen ben de orada öleceğim ve orada gömüleceğim. Eğer ölümden başka bir nedenle senden ayrılırsam, RAB bana daha kötüsünü yapsın.»
18. Naomi, Rutun kendisiyle gitmeye kesin kararlı olduğunu görünce üstelemekten vazgeçti.
19. Böylece ikisi Beytleheme kadar yola devam ettiler. Dönüşleri bütün kenti ayağa kaldırdı. Kadınlar birbirlerine, «Naomi bu mu?» diye sordular.
20. Naomi onlara, «Beni, Naomi değil, Mara diye çağırın» dedi. «Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Tanrı bana çok acı verdi.
21. Giderken her şeyim vardı, ama RAB beni eli boş döndürdü. Beni niçin Naomi diye çağırıyorsunuz ki? Görüyorsunuz, RAB beni sıkıntıya soktu, Her Şeye Gücü Yeten Tanrı başıma felaket getirdi.»
22. İşte Naomi, Moavlı gelini Rut'la birlikte Moav topraklarından böyle döndü. Beytlehem'e gelişleri, arpanın biçilmeye başlandığı zamana rastlamıştı.

1. Naominin Boaz adında bir akrabası vardı. Kocasını Elimelekin boyundan olan Boaz, ileri gelen, varlıklı bir adamdı.
2. Bir gün Moavlı Rut, Naomiye şöyle dedi: «İzin ver de tarlalara gideyim, iyiliksever bir adamın ardında başak devşireyim.» Naomi, «Git, kızım» diye karşılık verdi.
3. Böylece Rut gidip tarlalarda, orakçıların ardında başak devşirmeye başladı. Bir rastlantı sonucu, kendini Elimelekin boyundan Boazın tarlasında buldu.
4. Bu arada Beytlehemden gelen Boaz orakçılara, «RAB sizinle olsun» diye seslendi.
5. Boaz, orakçıların başında duran adamına, «Kim bu genç kadın?» diye sordu.
6. Orakçıların başında duran adam şu karşılığı verdi: «Naomi ile birlikte Moav topraklarından gelen Moavlı genç kadın budur.
7. Bana gelip, «İzin ver de başak devşireyim, orakçıların ardından gidip demetlerin arasındaki artıkları toplayayım» dedi. Sabahtan şimdiye kadar tarlada çalışıp durdu, çardağın altında pek az dinlendi.»
8. Bunun üzerine Boaz Ruta, «Dinle, kızım» dedi, «Başak devşirmek için başka tarlaya gitme; buradan ayrılma. Burada, benim hizmetçi kızlarla birlikte kal.
9. Gözün, orakçıların biçtiği tarlada olsun; kızların ardından git. Sana ilişmesinler diye adamlarıma buyruk verdim. Susayınca var git, kuyudan çektikleri suyla doldurdukları testilerden iç.»
10. Rut eğilip yüzüstü yere kapandı. Boaza, «Bir yabancı olduğum halde bana neden yakınlık gösteriyor, bu iyiliği yapıyorsun?» dedi.
11. Boaz şöyle karşılık verdi: «Kocanın ölümünden sonra kaynanan için yaptığın her şey bana bir bir anlatıldı. Anneni babanı, doğduğun ülkeyi bıraktın; önceden hiç tanımadığın bir halkın arasına geldin.
12. RAB yaptıklarının karşılığını versin. Kanatları altına sığınmak için kendisine geldiğin İsrailin Tanrısı RAB seni cömertçe ödüllendirsin.»
13. Rut, «Bana çok iyi davrandın, efendim» dedi. «Kölelerinden biri olmadığım halde, söylediğin sözlerle beni teselli ettin, yüreğimi okşadın.»
14. Yemek vakti gelince Boaz Ruta, «Buraya yaklaş, ekmek al, pekmeze batırıp ye» dedi. Rut varıp orakçıların yanına oturdu. Boaz ona kavrulmuş başak verdi. Rut bir kısmını yedikten sonra doydu, birazını da artırdı.
15. Başak devşirmek için kalkınca, Boaz adamlarına, «Demetler arasında da başak devşirsin, ona dokunmayın» diye buyurdu.
16. «Hatta onun için demetlerden başak ayırıp yere bırakın da devşirsin. Sakın onu azarlamayın.»
17. Böylece Rut akşama dek tarlada başak devşirdi. Devşirdiği başakları dövünce bir efa kadar arpası oldu.
18. Bunu yüklenip kente döndü. Devşirdiklerini gören kaynanasına ayrıca, tarlada doyduktan sonra artırdığı başakları da çıkarıp verdi.
19. Naomi, «Bugün nerede başak devşirdin, nerede çalıştın?» diye sordu. «Sana bunca yakınlık göstermiş olan her kimse, kutsansın!» Rut tarlasında çalıştığı adamdan söz ederek kaynanasına, «Bugün tarlasında çalıştığım adamın adı Boaz» dedi.
20. Naomi gelinine, «RAB, sağ kalanlardan da ölmüşlerden de iyiliğini esirgemeyen Boazı kutsasın» dedi. Sonra ekledi: «O adam akrabalarımızdan, yakın akrabalarımızdanıdır.» ailenin muhtaç kalan üyelerini korumakla yükümlü yakın akraba (Yar.38:8; Lev.25:25; Yas.25:5-10; Rut 3:9,12; 4:1,3,6,8,14).
21. Moavlı Rut şöyle konuştu: «Üstelik bana, «Adamlarım bütün biçme işini bitirinceye kadar onlarla birlikte kal» dedi.»
22. Naomi, gelini Ruta, «Kızım, onun kızlarıyla gitmen daha iyi. Başka bir tarlada sana zarar gelebilir» dedi.
23. Böylece Rut arpa ile buğday biçimi sonuna kadar Boaz'ın hizmetçi kızlarından ayrılmadı; başak devşirip kaynanasıyla oturmaya devam etti.

1. Kaynanası Naomi bir gün Ruta, «Kızım, iyiliğin için sana rahat edeceğin bir yer aramam gerekmez mi?» dedi.
2. «Hizmetçileriyle birlikte bulunduğun Boaz akrabamız değil mi? Bak şimdi, bu akşam Boaz harman yerinde arpa savuracak.
3. Yıkan, kokular sürün, giyinip harman yerine git. Ama adam yemeyi içmeyi bitirene dek orada olduğunu belli etme.
4. Adam yatıp uyuduğunda, nerede yattığını belle; sonra gidip onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldır ve oracıkta yat. Ne yapman gerektiğini o sana söyler.» anlamına gelirdi.
5. Rut ona, «Söylediğin her şeyi yapacağım» diye karşılık verdi.
6. Harman yerine giderek kaynanasının her dediğini yaptı.
7. Boaz yiyip içti, keyfi yerine geldi. Sonra harman yığınının dibinde uyumaya gitti. Rut da gizlice yaklaştı, onun ayaklarının üzerindeki örtüyü kaldırıp yattı.
8. Gece yarısı adam ürktü; yattığı yerde dönünce ayaklarının dibinde yatan kadını ayımsadı.
9. Ona, «Kimsin sen?» diye sordu. Kadın, «Ben kölen Rutum» diye yanıtladı. «Kölenle evlen. Çünkü sen yakın akrabamızsın» dedi.
10. Boaz, «RAB seni kutsasın, kızım» dedi. «Bu son iyiliğin, ilkinden de büyük. Çünkü yoksul olsun, zengin olsun, gençlerin peşinden gitmedin.
11. Ve şimdi, korkma kızım; her istediğini yapacağım. Bütün kent halkı senin erdemli bir kadın olduğunu biliyor.
12. Yakın akrabamız olduğum doğrudur. Ama benden daha yakın biri var.
13. Geceyi burada geçir. Sabah olduğunda eğer adam senin için akrabalık görevini yaparsa ne âlâ, varsın yapsın. Ama o, akrabalık görevini yapmak istemezse, yaşayan RABbe ant içerim ki, bu görevi ben üstlenirim. Sen sabaha kadar yat.»
14. Böylece Rut sabaha kadar Boazın ayakları dibinde yattı. Ama ortalık insanların birbirini seçebileceği kadar aydınlanmadan önce kalktı. Çünkü Boaz, «Harman yerine kadın geldiği bilinmemeli» demişti.
15. Boaz Ruta, «Sırtındaki şalı çıkar, aç» dedi. Rut şalı açınca Boaz içine altı ölçek arpa boşaltıp onun sırtına yükledi. Sonra Rut kente döndü.
16. Rut geri dönünce kaynanası, «Nasıl geçti kızım?» diye sordu. Rut, Boazın kendisi için yaptığı her şeyi anlattı.
17. Sonra ekledi: «Kaynanana eli boş dönme» diyerek bana bu altı ölçek arpayı da verdi.»
18. Naomi, «Kızım, bu işin ne olacağını öğreninceye kadar evde kal» dedi. «Çünkü Boaz bugün bu işi bitirmeden rahat edemeyecek.»

1. Bu arada Boaz kent kapısına gidip oturdu. Sözüünü ettiği yakın akraba oradan geçerken ona, «Arkadaş, gel şuraya otur» diye seslendi. Adam da varıp Boazın yanına oturdu. verdi.
2. Sonra Boaz kentin ileri gelenlerinden on adam topladı. Onlara, «Siz de gelin, oturun» dedi. Adamlar da oturdular.
3. Boaz, yakın akrabadan olan adama şöyle dedi: «Moav topraklarından dönmüş olan Naomi, akrabamız Elimelekin tarlasını satıyor.
4. Ben de burada oturanların ve halkımın ileri gelenlerinin önünde bunu satın alman için durumu sana açayım dedim. Yakın akrabalık görevini yapmak istiyorsan, yap. Ama sen akrabalık görevini yerine getirmeyeceksen, söyle de bileyim. Çünkü bu görevi yapmak önce sana düşer. Senden sonra ben gelirim.» Adam, «Yakın akrabalık görevini ben yaparım» diye karşılık verdi.
5. Bunun üzerine Boaz, «Yalnız, tarlayı Naomiden satın aldığın gün, ölen Mahlonun adının bıraktığı mirasla sürmesi için dul eşi Moavlı Rutu da almalısın» dedi.
6. Adam, «Bu durumda yakın akrabalık görevini yapamam; yaparsam kendi mirasımı tehlikeye atmış olurum» dedi. «Bana düşen akrabalık görevini sen yüklen. Çünkü ben yapamam.»
7. Eskiden İsrailde akrabalık görevinin yerine getirildiğini ve mülk alım satımının onaylandığını göstermek için taraflardan biri çarığını çıkarıp ötekine verirdi. Alışverişi yasallaştırmanın yolu buydu.
8. Bu nedenle yakın akrabadan olan adam, «Sen kendin satın al» diyerek çarığını çıkarıp Boaza verdi.
9. Boaz, ileri gelenlere ve bütün halka, «Elimelekin, Kilyon ile Mahlonun bütün mülkünü Naomiden satın aldığıma bugün siz tanık oldunuz» dedi.
10. «Mahlonun dul karısı Moavlı Rutu da kendime eş olarak alıyorum. Öyle ki, ölen Mahlonun adı bıraktığı mirasla birlikte sürsün; kardeşlerinin arasından ve yaşadığı kentten adı silinmesin. Bugün siz buna tanık oldunuz.»
11. Kent kapısında bulunan bütün halk ve ileri gelenler, «Evet, biz tanığız» dediler. «RAB senin evine gelen kadını, İsrail soyunun o iki ana direğine -Rahel ve Leaya- benzer kılsın. Efrat boyunda varlıklı, Beytlehemde ünlü olsun.
12. RABbin bu genç kadından sana vereceği çocuklarla senin soyun, Tamarın Yahudaya doğurduğu Peresin soyu gibi olsun.»
13. Böylece Boaz, Rutu kendine eş olarak aldı ve onunla birleşti. RABbin kutsamasıyla gebe kalan Rut bir oğul doğurdu.
14. O zaman kadınlar Naomiye, «Bugün seni yakın akrabasız bırakmamış olan RABbe övgüler olsun. Doğan çocuğun ünü İsrailde yayılsın» dediler.
15. «O seni yaşama döndürecek, yaşlılığında doyuracak. Çünkü onu, seni seven ve senin için yedi oğuldan bile daha değerli olan gelinin doğurdu.»
16. Naomi çocuğu alıp bağrına bastı ve ona dadılık yaptı.
17. Komşu kadınlar, «Naominin bir oğlu oldu» diyerek çocuğa ad koydular; ona, Ovet adını verdiler. Ovet, İşayın babası; İşay ise Davutun babasıdır.
18. Peresin soyu şöyledir: Peres Hesronun babası,
19. Hesron Ramın babası, Ram Amminadavın babası,
20. Amminadav Nahşonun babası, Nahşon Salmonun babası,
21. Salmon Boazın babası, Boaz Ovetin babası,
22. Ovet İşay'ın babası, İşay da Davut'un babasıdır. «Salma».

1. Samuel

1. Efrayim dağlık bölgesindeki Ramatayim Kasabasında yaşayan, Efrayim oymağının Suf boyundan Yeroham oğlu Elihu oğlu Tohu oğlu Suf oğlu Elkana adında bir adam vardı.
2. Elkananın Hanna ve Peninna adında iki karısı vardı. Peninnanın çocukları olduğu halde, Hannanın çocuğu olmuyordu.
3. Elkana Her Şeye Egemen RABbe tapınıp kurban sunmak üzere her yıl kendi kentinden Şiloya giderdi. Elinin RABbin kâhinleri olan Hofni ve Pinehas adındaki iki oğlu da oradaydı.
4. Elkana kurban sunduğu gün karısı Peninnaya ve oğullarıyla kızlarına etten birer pay verirken,
5. Hannaya iki pay verirdi. Çünkü RAB Hannanın rahmini kapamasına karşın, Elkana onu severdi.
6. Ama RAB Hannanın rahmini kapadığından, kuması Peninna Hannayı öfkeliendirmek için ona sürekli sataşırđı.
7. Bu yıllarca böyle sürdü. Hanna RABbin Tapınağına her gittiğinde kuması ona sataşırđı. Böylece Hanna ağlar, yemek yemezdi.
8. Kocasđ Elkana, «Hanna, neden ağlıyorsun, neden yemek yemiyorsun?» derdi, «Neden bu kadar üzgünsün? Ben senin için on oğuldan daha iyi değıl miyim?»
9. Bir gün onlar Şiloda yiyip içtikten sonra, Hanna kalktı. Kâhin Eli RABbin Tapınağının kapı sövesi yanındaki sandalyede oturuyordu.
10. Hanna, gönlü buruk, acı acı ağlayarak RABbe yakardı
11. ve şu adağı adadı: «Ey Her Şeye Egemen RAB, kulunun üzüntüsüne gerçekten bakıp beni anımsar, kulunu unutmayıp bana bir erkek çocuk verirsen, yaşamı boyunca onu sana adayacağım. Onun başına hiç ustura değımeyecek.» kişinin belirtisiydi (bkz. Say.6:5).
12. Hanna RABbe yakarışını sürdürürken, Eli onun dudaklarını gözetliyordu.
13. Hanna içinden yakarıyor, yalnız dudakları kımlđıyor, sesi duyulmuyordu. Bu yüzden Eli, Hannayı sarhoş sanarak,
14. «Sarhoşluğunu ne zamana dek sürdüreceksin? Artık şarabı bırak» dedi.
15. Hanna, «Ah, öyle değıl efendim!» diye yanıtladı, «Ben yüreğı acılarla dolu bir kadınığ. Ne şarap içtim, ne de başka bir içki. Sadece yüreğımi RABbe döküyordum.
16. Kulunu kötü bir kadın sanma. Yakarışımı şimdiye dek sürdürmemin nedeni çok kaygılı, üzüntülü olmamdır.»
17. Eli, «Öyleyse esenlikle git» dedi, «İsrailin Tanrısı dileğini yerine getirsin.»
18. Hanna, «Senin gözünde lütf bulayım» deyip yoluna gitti. Sonra yemek yedi. Artık üzgün değıldi.
19. Ertesi sabah erkenden kalkıp RABbe tapındılar. Ondan sonra Ramadaki evlerine döndüler. Elkana karısı Hannayla birleştđ ve RAB Hannayı anımsadı.
20. Zamanı gelince Hanna gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. «Onu RABden diledim» diyerek adını Samuel koydu.
21. Elkana RABbe yıllık kurbanını ve adağını sunmak üzere ev halkıyla birlikte Şiloya gitti.
22. Ama Hanna gitmedi. Kocasına, «Çocuk süttten kesildikten sonra onu RABbin hizmetinde bulunmak üzere götüreceğim. Yaşamı boyunca orada kalacak» dedi.
23. Kocasđ Elkana, «Nasıl istersen öyle yap» diye karşılık verdi, «Çocuk süttten kesilinceye dek burada kal. RAB sözünü yerine getirsin.» Böylece Hanna oğlu süttten kesilinceye dek evde kalıp onu emzirdi.
24. Küçük çocuk süttten kesildikten sonra Hanna üç yaşında bir boğa, bir efafç un ve bir tulum şarap alarak onu kendisiyle birlikte RABbin Şilodaki tapınağına götürdü.
25. Boğayı kestikten sonra çocuğı Eliye getirdiler.
26. Hanna, «Ey efendim, yaşamın hakkı için derim ki, burada yanında durup RABbe yakaran kadınığ ben» dedi,
27. «Bu çocuk için yakarmıştım; RAB dileğimi yerine getirdi.
28. Ben de onu RAB'be adıyorum. Yaşamı boyunca RAB'be adanmış kalacaktır.» Sonra çocuk orada RAB'be tapındı. Masoretik metin «Üç boğa».

1. Hanna şöyle dua etti: «Yüreğim RABde bulduğum sevinçle coşuyor;Gücümü yükselten RABdir.Düşmanlarımla karşı karşıya övünüyor,Kurtarışınla seviniyorum!
2. Kutsallıkta RABbin benzeri yok,Evet, senin gibisi yok, ya RAB!Tanrımız gibi dayanak yok.
3. Artık büyük konuşmayın,Ağzınızdan küstahça sözler çıkmasın.Çünkü RAB her şeyi bilen Tanrıdır;Odur davranışları tartan.
4. Güçlülerin yayları kırılır;Gücsüzlerse güçle donatılır.
5. Toklar yiyecek uğruna gündelikçi olur,Açlar doyurulur.Kısır kadın yedi çocuk doğururken,Çok çocuklu kadın kimsesiz kalır.
7. O kimini yoksul, kimini varıl kılar;Kimini alçaltır, kimini yükseltir.
8. Düşkünün yerden kaldırır,Yoksulu çöplükten çıkarır;Soylularla oturtsunVe kendilerine onur tahtını miras olarak bağışlasın diye.Çünkü yeryüzünün temelleri RABbindir,O dünyayı onların üzerine kurmuştur.
10. RABbe karşı gelenler paramparça olacak,RAB onlara karşı gökleri gürletecek,Bütün dünyayı yargılayacak,Kralını güçle donatacak,Meshettiği kralın gücünü yükseltecek.»
11. Sonra Elkana Ramaya, evine döndü. Küçük Samuel ise Kâhin Elinin gözetiminde RABbin hizmetinde kaldı.
- 12-13. Elinin oğulları değersiz kişilerdi. RABbi ve kâhinlerin halkla ilgili kurallarını önemsemiyorlardı. Biri sunduğu kurbanın etini haşlarken, kâhinin hizmetkârı elinde üç dişli büyük bir çatala gelir,
14. çatalı kap, tencere, tava ya da kazana daldırırdı. Çatala çıkarılan her şey kâhin için ayrılırdı. Şiloya gelen İsraililerin hepsine böyle davranırlardı.
15. Üstelik kurbanın yağları yakılmadan önce, kâhinin hizmetkârı gelip kurban sunan adama, «Kâhine kızartmalık et ver. Senden haşlanmış et değil, çiğ et alacak» derdi.
16. Kurban sunan, «Önce hayvanın yağları yakılmalı, sonra dilediğin kadar al» diyecek olsa, hizmetkâr, «Hayır, şimdi vereceksin, yoksa zorla alırım» diye karşılık verirdi.
17. Gençlerin RABbe karşı işledikleri günah çok büyüktü; çünkü RABbe sunulan sunuları küçümsüyorlardı.
18. Bu arada genç Samuel, keten efod giymiş, RABbin önünde hizmet ediyordu.
19. Yıllık kurbanı sunmak için annesi her yıl kocasıyla birlikte oraya gider, diktiği cüppeyi oğluna getirirdi.
20. Kâhin Eli de, Elkana ile karısına iyi dilekte bulunarak, «Dilediği ve RABbe adadığı çocuğun yerine RAB sana bu kadından başka çocuklar versin» derdi. Bundan sonra evlerine dönerlerdi.
21. RABbin lütfuna eren Hanna gebe kalıp üç erkek, iki kız daha doğurdu. Küçük Samuel ise RABbin hizmetinde büyüdü.
22. Eli artık çok yaşlanmıştı. Oğullarının İsraililere bütün yaptıklarını, Buluşma Çadırının girişinde görevli kadınlarla düşüp kalktıklarını duymuştu.
23. Onlara, «Neden böyle şeyler yapıyorsunuz?» dedi, «Yaptığınız kötülükleri herkesten işitiyorum.
24. Olmaz bu, oğullarım! RABbin halkı arasında yayıldığını duyduğum haber iyi değil.
25. İnsan insana karşı günah işlerse, Tanrı onun için aracılık yapar. Ama RABbe karşı günah işleyeni kim savunacak?» Ne var ki, onlar babalarının sözünü dinlemediler. Çünkü RAB onları öldürmek istiyordu.
26. Bu arada giderek büyüyen genç Samuel RABbin de halkın da beğenisini kazanmaktaydı.
27. O sıralarda bir Tanrı adamı Eliye gelip şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Atan ve soyu Mısırdaki firavunun halkına kölelik ederken kendimi onlara açıkça göstermedim mi?
28. Sunağıma çıkması, buhur yakıp önümde efod giymesi için bütün İsrail oymakları arasından yalnız atanı kendime kâhin seçtim. Üstelik İsraililerin yakılan bütün sunularını da atanın soyuna verdim.
29. Öyleyse neden konutum için buyurduğum kurbanı ve sunuyu küçümsüyorsunuz? Halkım İsrailin sunduğu bütün sunuların en iyi kısımlarıyla kendinizi semirterek neden oğullarını benden daha çok sayıyorsunuz?»

30. «Bu nedenle İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: «Gerçekten, ailen ve atanın soyu sonsuza dek bana hizmet edecekler demiştim.» Ama şimdi RAB şöyle buyuruyor: «Bu benden uzak olsun! Beni onurlandıranı ben de onurlandırırım. Ama beni saymayan küçük düşürülecek.
31. Soyundan hiç kimsenin yaşlanacak kadar yaşamaması için senin ve atanın soyunun gücünü kıracağım günler yaklaşıyor.
32. İsrail'e yapılacak bütün iyiliğe karşın, sen konutumda sıkıntı göreceksin. Artık soyundan hiç kimse yaşlanacak kadar yaşamayacak.
33. Sunağımdan bütün soyunu yok edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak. Ama soyundan gelenlerin hepsi kılıçla ölecekler.
34. İki oğlun Hofni ile Pinehasın başına gelecek olay senin için bir belirti olacak: İkisi de aynı gün ölecek.
35. İsteklerimi ve amaçlarımı yerine getirecek güvenilir bir kâhin çıkaracağım kendime. Onun soyunu sürdüreceğim; o da meshettiğim kişinin önünde sürekli hizmet edecek.
36. Ailenden sağ kalan herkes bir parça gümüş ve bir somun ekmek için gelip ona boyun eğecek ve, Ne olur, karın tokluğuna beni herhangi bir kâhinlik görevine ata! diye yalvaracak.» edeceğim, yalnız bir kişiyi esirgeyeceğim. Gözleri ağlamaktan kör olacak, yüreği yanacak», Masoretik metin ««Gözlerini körleştirmek ve sana sıkıntı vermek için sunağımdan bütün soyunu yok etmeyeceğim, yalnız birini esirgeyeceğim». olarak».

1. Genç Samuel Elinin yönetimi altında RABbe hizmet ediyordu. O günlerde RABbin sözü seyrek geliyordu; görümler de azalmıştı.
2. Bir gece Eli yatağında uyuyordu. Gözleri öyle zayıflamıştı ki, güçlkle görebiliyordu.
3. Samuel ise RABbin Tapınağında, Tanrının Sandığının bulunduğu yerde uyuyordu. Tanrının kandili daha sönmemişti.
5. Ardından Eliye koşup, «Beni çağırdın, işte buradayım» dedi. Ama Eli, «Ben çağırmadım, dön yat» diye karşılık verdi. Samuel de dönüp yattı.
7. Samuel RABbi daha tanımıyordu; RABbin sözü henüz ona açıklanmamıştı.
9. Bunun üzerine Samuele, «Git yat» dedi, «Sana yine seslenirse, «Konuş, ya RAB, kulun dinliyor» dersin.» Samuel gidip yerine yattı.
10. RAB gelip orada durdu ve önceki gibi, «Samuel, Samuel!» diye seslendi. Samuel, «Konuş, kulun dinliyor» diye yanıtladı.
11. RAB Samuele şöyle dedi: «Ben İsrailde her duyanı şaşkına çevirecek bir şey yapmak üzereyim.
12. O gün Elinin ailesine karşı söylediğim her şeyi baştan sona dek yerine getireceğim.
13. Çünkü farkında olduğu günahıtan ötürü ailesini sonsuza dek yargılayacağımı Eliye bildirdim. Oğulları Tanrıya saygısızlık ettiler. Eli de onlara engel olmadı.
14. Bu nedenle, «Elinin ailesinin günahı hiçbir zaman kurban ya da sunuyla bile bağışlanmayacaktır» diyerek Elinin ailesi hakkında ant içtim.» «Tanrıya saygısızlık ettiler», Masoretik metin «Başlarına lanet getirdiler».
15. Samuel sabaha kadar yattı, sonra RABbin Tapınağının kapılarını açtı. Gördüğü görümü Eliye söylemekten çekiniyordu.
16. Ama Eli ona, «Oğlum Samuel!» diye seslendi. Samuel, «İşte buradayım» diye yanıtladı.
17. Eli, «RAB sana neler söyledi?» diye sordu, «Lütfen benden gizleme. Sana söylediklerinden birini bile benden gizlersen, Tanrı sana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!»
18. Bunun üzerine Samuel hiçbir şey gizlemeden ona her şeyi anlattı. Eli de, «O RABdir, gözünde iyi olanı yapsın» dedi.
19. Samuel büyürken RAB onunla birlikteydi. RAB ona verdiği sözlerin hiçbirinin boşa çıkmasına izin vermedi.
20. Samuelin RABbin bir peygamberi olarak onaylandığını Dandan Beer-Şevaya kadar bütün İsrail anladı.
21. RAB Şilo'da görünmeyi sürdürdü. Orada sözü aracılığıyla kendisini Samuel'e tanıttı.

1. Samuelin sözü bütün İsrailde yayıldı. yayıldı», Septuaginta «O günlerde Filistliler İsraililerle savaşmak üzere toplandılar». İsraililer Filistlilerle savaşmak üzere yola çıktılar. İsraililer Even-Ezerde, Filistliler de Afekte ordugah kurdu.
2. Filistliler İsrail'e karşı savaş düzenine girdiler. Savaş her yere yayılınca, Filistliler İsrailileri bozguna uğrattı. Savaş alanında dört bine yakın İsrailiyi öldürdüler.
3. Askerler ordugaha dönünce, İsrailin ileri gelenleri, «Neden bugün RAB bizi Filistlilerin önünde bozguna uğrattı?» diye sordular, «RABbin Antlaşma Sandığını Şilodan buraya getirelim ki, aramıza geldiğinde bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.»
4. Halk Şiloya adamlar gönderdi. Keruvlar arasında taht kurmuş, Her Şeye Egemen RABbin Antlaşma Sandığını oradan getirdiler. Elinin iki oğlu, Hofni ile Pinehas da Tanrının Antlaşma Sandığının yanında idiler.
6. Filistliler bağrıışmaları duyunca, «İbranilerin ordugahındaki bu yüksek bağrıışmaların anlamı ne?» diye sordular. RABbin Sandığının ordugaha getirildiğini öğrenince,
7. korkarak, «Tanrılar ordugaha gelmiş» dediler, «Vay başımıza! Daha önce buna benzer bir olay olmamıştı.
8. Vay başımıza! Bu güçlü tanrıların elinden bizi kim kurtarabilir? Çölde Mısırlıları her tür belaya çarptıran tanrılar bunlar.
9. Güçlü olun, ey Filistliler! Yiğitçe davranın! Yoksa, İbraniler size nasıl boyun eğdiyse, siz de onlara öyle boyun eğeceksiniz. Bu yüzden yiğitçe davranın ve savaşın!»
10. Böylece Filistliler savaşp İsrailileri bozguna uğrattılar. İsraililerin hepsi evlerine kaçtı. Yenilgi öyle büyüktü ki, İsraililer otuz bin yaya asker yitirdi,
11. Tanrının Sandığı alındı, Elinin iki oğlu, Hofni ile Pinehas öldü.
12. Benyamini bir adam savaş alanından koşarak aynı gün Şiloya ulaştı. Giysileri yırtılmış, başı toz toprak içindeydi.
13. Adam Şiloya vardığında, Tanrının Sandığı için yüreği titreyen Eli, yol kenarında bir sandalyeye oturmuş, kaygıyla bekliyordu. Adam kente girip olup bitenleri anlatınca, kenttekilerin tümü haykırdı.
14. Eli haykırıışları duyunca, «Bu gürültünün anlamı ne?» diye sordu. Adam olanları Eliye bildirmek için hemen onun yanına geldi.
15. O sırada Eli doksan sekiz yaşındaydı. Gözleri zayıflamış, göremiyordu.
16. Adam Eliye, «Ben savaş alanından geliyorum» dedi, «Savaş alanından bugün kaçtım.» Eli, «Ne oldu, oğlum?» diye sordu.
17. Haber getiren adam şöyle yanıtladı: «İsraililer Filistlilerin önünden kaçtı. Askerler büyük bir yenilgiye uğradı. İki oğlum, Hofniyle Pinehas öldü. Tanrının Sandığı da ele geçirildi.»
18. Adam Tanrının Sandığından söz edince, Eli sandalyeden geriye, kapının yanına düştü. Yaşlı ve şişman olduğundan boynu kırılıp öldü. İsrail halkını kırk yıl süreyle yönetmişti.
19. Elinin gelini -Pinehasın karısı- gebeydi, doğurmak üzereydi. Tanrının Sandığının ele geçirildiğini, kayınbabasıyla kocasının öldüğünü duyunca birden sancıları tuttu, yere çömelip doğurdu.
20. Ölmek üzereyken ona yardım eden kadınlar, «Korkma, bir oğlum oldu» dediler. Ama o aldırmadı, karşılık da vermedi.
21. Tanrının Sandığı ele geçirilmiş, kayınbabasıyla kocası ölmüştü. Bu yüzden, «Yücelik İsrailden ayrıldı!» diyerek çocuğa İkavotfi adını verdi.
22. «Yücelik İsrail'den ayrıldı!» dedi, «Çünkü Tanrı'nın Sandığı ele geçirildi.»

1. Filistliler, Tanrının Sandığını ele geçirdikten sonra, onu Even-Ezerden Aşdota götürdüler.
2. Tanrının Sandığını Dagon Tapınağına taşıyıp Dagon heykelinin yanına yerleştirdiler.
3. Ertesi gün erkenden kalkan Aşdotlular, Dagonu RABbin Sandığının önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Dagonu alıp yerine koydular.
4. Ama ertesi sabah erkenden kalktıklarında, Dagonu yine RABbin Sandığının önünde yüzüstü yere düşmüş buldular. Bu kez Dagonun başıyla iki eli kırılmış, eşiğin üzerinde duruyordu; yalnızca gövdesi kalmıştı.
5. Dagon kâhinleri de, Aşdottaki Dagon Tapınağına bütün gelenler de bu yüzden bugün de tapınağın eşiğine basmıyorlar.
7. Aşdotlular olup bitenleri görünce, «İsrail Tanrısının Sandığı yanımızda kalmamalı; çünkü O bizi de, ilahımız Dagonu da ağır bir biçimde cezalandırıyor» dediler.
8. Bunun üzerine ulaklar gönderip bütün Filist beylerini çağırttılar ve, «İsrail Tanrısının Sandığını ne yapalım?» diye sordular. Filist beyleri, «İsrail Tanrısının Sandığı Gata götürülsün» dediler. Böylece İsrail Tanrısının Sandığını Gata götürdüler.
9. Ama sandık oraya götürüldükten sonra, RAB o kenti de cezalandırdı. Kenti çok büyük bir korku sardı. RAB kent halkını, büyük küçük herkesi urlarla cezalandırdı.
10. Bu yüzden Tanrının Sandığını Ekrona gönderdiler. Tanrının Sandığı kente girer girmez Ekronlular, «Bizi ve halkımızı yok etmek için İsrail Tanrısının Sandığını bize getirdiler!» diye bağırdılar.
11. Bütün Filist beylerini toplayarak, «İsrail Tanrısının Sandığını buradan uzaklaştırın» dediler, «Sandık yerine geri gönderilsin; öyle ki, bizi de halkımızı da yok etmesin.» Çünkü kentin her yanını ölüm korkusu sarmıştı. Tanrının onlara verdiği ceza çok ağırdı.
12. Sağ kalanlarda urlar çıktı. Kent halkının haykırışı göklere yükseldi.

2. Filistliler kâhinlerle falcıları çağırıp, «RABbin Sandığını ne yapalım? Onu nasıl yerine göndereceğimizi bize bildirin» dediler.
3. Kâhinlerle falcılar, «İsrail Tanrısının Sandığını geri gönderecekseniz, boş göndermeyin» diye yanıtladılar, «Ona bir suç sunusu sunmalısınız. O zaman iyileşecek ve Onun sizi neden sürekli cezalandırdığını anlayacaksınız.»
4. Filistliler, «Ona suç sunusu olarak ne göndermeliyiz?» diye sordular. Kâhinlerle falcılar, «Suç sununuz Filist beylerinin sayısına göre beş altın ur ve beş altın fare olsun» diye yanıtladılar, «Çünkü aynı bela hepinizin de, beylerinizin de üzerindedir.
5. Onun için, urların ve ülkeyi yıkan farelerin benzerlerini yapın. Böylelikle İsrailin Tanrısını onurlandırın. Belki sizin, ilahlarınızın ve ülkenizin üzerindeki cezayı hafifletir.
6. Neden Mısırlıların ve firavunun yaptığı gibi inat ediyorsunuz? Tanrı Mısırlıları alaya aldıktan sonra, İsrail halkının Mısırdan çıkması için onları serbest bırakmadılar mı?
7. «Şimdi yeni bir arabayla boyunduruk vurulmamış, süt veren iki inek hazırlayın. İnekleri arabaya koşun; buzağılarını artlarından ayırıp ahıra götürün.
9. Ama ardından gözetleyin. Eğer kendi ülkesine, Beytşemeşe giden yoldan ilerlerse, demek ki, üzerimize bu büyük yıkımı getiren Odur. Yoksa bu yıkımın Ondan gelmediğini, bize bir rastlantı olduğunu anlayacağız.»
10. Adamlar denileni yaptılar. Süt veren iki inek getirip arabaya koştular, buzağılarını da ahıra kapadılar.
11. İçinde farelerle urların altın benzerlerinin bulunduğu kutuyu RABbin Sandığıyla birlikte arabaya koydular.
12. İnekler dosdoğru Beytşemeş yolundan gittiler. Sağa sola sapmadan, böğüre böğüre ana yoldan ilerlediler. Filist beyleri onları Beytşemeş sınırına dek izledi.
13. O sırada Beytşemeşliler vadide buğday biçiyorlardı. Gözlerini kaldırıp sandığı görünce sevindiler.
14. Beytşemeşli Yeşunun tarlasına giren araba oradaki büyük bir taşın yanında durdu. Beytşemeşliler arabanın odununu yardılar, inekleri de RABbe yakmalık sunu olarak sundular.
15. Levililer RABbin Sandığını ve içinde altın eşyaların bulunduğu yanındaki kutuyu indirip büyük taşın üzerine koymuşlardı. O gün Beytşemeşliler RABbe yakmalık sunular sunup kurbanlar kestiler.
16. Filistlilerin beş beyi olup bitenleri gördükten sonra aynı gün Ekrona döndüler.
17. Filistliler Aşdot, Gazze, Aşkelon, Gat ve Ekron kentleri için RABbe suç sunusu olarak ur biçiminde birer altın gönderdiler.
18. Altın farelerse, surlu kentlerle çevre köyler dahil beş Filistli beye ait kentlerin sayısı kadardı. Beytşemeşli Yeşunun tarlasında RABbin Antlaşma Sandığının üzerine konduğu büyük taş tanık olarak bugün de duruyor.
19. RABbin Antlaşma Sandığının içine baktıkları için, RAB Beytşemeşlilerden bazılarını cezalandırıp yetmiş kişiyi yok etti. Halk RABbin başlarına getirdiği bu büyük yıkımdan dolayı yas tuttu.
20. Beytşemeşliler, «Bu kutsal Tanrının, RABbin önünde kim durabilir? Bizden sonra kime gidecek?» diyorlardı.
21. Sonunda Kiryat-Yearim'de oturanlara ulaklar göndererek, «Filistliler RAB'bin Sandığı'nı geri getirdiler; gelin, onu alıp götürün» dediler. elyazmaları «Yetmiş kişi, elli bin kişi».

1. Bunun üzerine Kiryat-Yearim halkı varıp RABbin Sandığını aldı. Onu Avinadavın tepedeki evine götürdüler. RABbin Antlaşma Sandığına bakması için Avinadav oğlu Elazarı görevlendirdiler.
2. Sandık uzun bir süre, yirmi yıl boyunca Kiryat-Yearimde kaldı. Bu arada bütün İsrail halkı RABbin özlemini çekti.
3. Samuel İsrail halkına şöyle dedi: «Eğer bütün yüreğinizle RABbe dönmeye istekliyseniz, yabancı ilahları ve Aştoretin putlarını aranızdan kaldırın. Kendinizi RABbe adayıp yalnız Ona kulluk edin. RAB de sizi Filistlilerin elinden kurtaracaktır.»
4. Bunun üzerine İsraililer Baalın ve Aştoretin putlarını atıp yalnızca RABbe kulluk etmeye başladılar.
5. O zaman Samuel, «Bütün İsrail halkını Mispada toplayın, ben de sizin için RABbe yakaracağım» dedi.
6. Mispada toplanan İsraililer kuyudan su çekip RABbin önüne döktüler. O gün oruç tuttular ve, «RABbe karşı günah işledik» dediler. Samuel Mispada İsrail halkına önderlik etti.
7. Filistliler İsrail halkının Mispada toplandığını duydular. Filist beyleri İsraililere karşı savaşmaya çıktılar. İsraililer bunu duyunca Filistlilerden korktular.
8. Samuele, «Bizi Filistlilerin elinden kurtarması için Tanrımız RABbe yakarmayı bırakma» dediler.
9. Bunun üzerine Samuel bir süt kuzusu alıp RABbe tümüyle yakmalık sunu olarak sundu ve İsraililer adına RABbe yakardı. RAB de ona karşılık verdi.
10. Samuel yakmalık sunuyu sunarken, Filistliler, İsraililere saldırmak üzere yaklaşmışlardı. Ama RAB o an korkunç bir sesle gürleyerek Filistlileri öyle şaşkına çevirdi ki, İsraililerin önünde bozguna uğradılar.
11. Mispadan çıkan İsraililer Filistlileri Beytkarın altına kadar kovalayıp öldürdüler.
12. Samuel bir taş alıp Mispa ile Şen arasına dikti. «RAB buraya kadar bize yardım etmiştir» diyerek taşa Even-Ezer adını verdi.
13. Yenilgiye uğrayan Filistliler bir daha İsrail topraklarına saldırmadılar. Samuel yaşadığı sürece RAB Filistlilerin saldırmalarını engelledi.
14. Ekron'dan Gata kadar Filistlilerin ele geçirdiği kentler İsrail'e geri verildi. Bunun yanı sıra İsrailin sınır toprakları da Filistlilerin elinden kurtarıldı. İsraililerle Amorlular arasında ise barış vardı.
15. Samuel yaşadığı sürece İsrail'e önderlik yaptı.
16. Her yıl gidip Beyteli, Gilgalı, Mispayı dolaşır, bu kentlerden İsraili yönetirdi.
17. Sonra Rama'daki evine döner, İsrail'i oradan yönetirdi. Orada RAB'be bir sunak yaptı.

1. Samuel yaşlanınca oğullarını İsrail'e önder atadı.
2. Beer-Şevada görev yapan ilk oğlunun adı Yoel, ikinci oğlunun adıysa Aviyaydı.
3. Ama oğulları onun yolunda yürümediler. Tersine, haksız kazanca yönelip rüşvet alır, yargıda yan tutarlardı.
4. Bu yüzden İsrailin bütün ileri gelenleri toplanıp Ramaya, Samuelin yanına vardılar.
5. Ona, «Bak, sen yaşlandın» dediler, «Oğulların da senin yolunda yürümüyor. Şimdi, öteki uluslarda olduğu gibi, bizi yönetecek bir kral ata.»
6. Ne var ki, «Bizi yönetecek bir kral ata» demeleri Samuelin hoşuna gitmedi. Samuel RABbe yakardı.
8. Onları Mısırdan çıkardığım günden bu yana bütün yaptıklarının aynısını sana da yapıyorlar. Beni bırakıp başka ilahlara kulluk ettiler.
9. Şimdi onları dinle. Ancak onları açıkça uyar ve kendilerine krallık yapacak kişinin onları nasıl yöneteceğini söyle.»
10. Samuel kendisinden kral isteyen halka RABbin bütün söylediklerini bildirdi:
11. «Size krallık yapacak kişinin yönetimi şöyle olacak: Oğullarınızı alıp savaş arabalarında ve atlı birliklerinde görevlendirecek. Onun savaş arabalarının önünde koşacaklar.
12. Bazılarını biner, bazılarını ellişer kişilik birliklere komutan atayacak. Kimisini toprağını sürüp ekini biçmek, kimisini de silahların ve savaş arabalarının donatımını yapmak için görevlendirecek.
13. Kızlarınızı ıtriyaç, aşçı, fırıncı olmak üzere alacak.
14. Seçkin tarlalarınızı, bağlarınızı, zeytinliklerinizi alıp hizmetkârlarına verecek.
15. Tahıllarınızın, üzümlerinizin ondalığını alıp saray görevlileriyle öbür hizmetkârlarına dağıtacak.
16. Kadın erkek kölelerinizi, seçkin boğalarınızı, eşeklerinizi alıp kendi işinde çalıştıracak.
17. Sürülerinizin de ondalığını alacak. Sizler ise onun köleleri olacaksınız.
18. Bunlar gerçekleştiğinde, seçtiğiniz kral yüzünden feryat edeceksiniz. Ama RAB o gün size karşılık vermeyecek.» «Gençlerinizi».
19. Ne var ki, halk Samuelin sözünü dinlemek istemedi. «Hayır, bizi yönetecek bir kral olsun» dediler,
20. «Böylece biz de bütün uluslar gibi olacağız. Kralımız bizi yönetecek, önümüzden gidip savaşlarımızı sürdürecektir.»
21. Halkın bütün söylediklerini dinleyen Samuel, bunları RABbe aktardı.
22. RAB Samuel'e, «Onların sözünü dinle ve başlarına bir kral ata» diye buyurdu. Bunun üzerine Samuel İsraililer'e, «Herkes kendi kentine dönsün» dedi.

1. Benyamin oymağından Afiyah oğlu Bekorat oğlu Seror oğlu Aviel oğlu Kiş adında bir adam vardı. Benyaminli Kiş sözü geçen biriydi.
2. Saul adında genç, yakışıklı bir oğlu vardı. İsrail halkı arasında ondan daha yakışıklısı yoktu. Boyu herkesten bir baş daha uzundu.
3. Bir gün Saulun babası Kişin eşekleri kayboldu. Kiş, oğlu Saula, «Hizmetkârlardan birini yanına al da git, eşekleri ara» dedi.
4. Saul Efrayim dağlık bölgesinden geçip Şalişa topraklarını dolaştı. Ama eşekleri bulamadılar. Şaalim bölgesine geçtiler. Eşekler orada da yoktu. Sonra Benyamin bölgesinden geçtilerse de, hayvanları bulamadılar.
5. Suf bölgesine varınca, Saul yanındaki hizmetkârına, «Haydi dönelim! Yoksa babam eşekleri düşünmekten vazgeçip bizim için kaygılanmaya başlar» dedi.
6. Hizmetkâr, «Bak, bu kentte saygın bir Tanrı adamı vardır» diye karşılık verdi, «Bütün söyledikleri bir bir yerine geliyor. Şimdi ona gidelim. Belki gideceğimiz yolu o bize gösterir.»
7. Saul, «Gidersek, adama ne götüreceğiz?» dedi, «Torbalarımızdaki ekmek tükendi. Tanrı adamına götürecek bir armağanımız yok. Neyimiz kaldı ki?»
8. Hizmetkâr, «Bak, bende çeyrek şekel gümüş var» diye karşılık verdi, «Gideceğimiz yolu bize göstermesi için bunu Tanrı adamına vereceğim.»
9. Eskiden İsrailde biri Tanrıya bir şey sormak istediğinde, «Haydi, biliciye gidelim» derdi. Çünkü bugün peygamber denilene o zaman bilici denirdi.-
10. Saul hizmetkârına, «İyi, haydi gidelim» dedi. Böylece Tanrı adamının yaşadığı kente gittiler.
11. Yokuştan kente doğru çıkarlarken, kuyudan su çekmeye giden kızlarla karşılaştılar. Onlara, «Bilici burada mı?» diye sordular.
12. Kızlar, «Evet, ilerde» diye karşılık verdiler, «Şimdi çabuk davranın. Kentimize bugün geldi. Çünkü halk bugün tapınma yerinde bir kurban sunacak.
13. Kente girer girmez, yemek için tapınma yerine çıkmadan önce onu bulacaksınız. Kurbanı o kutsayacağı için, kendisi gelmeden halk yemek yemez. Çağrılı olanlar o geldikten sonra yemeye başlar. Şimdi gidin, onu hemen bulursunuz.»
14. Saulla hizmetkârı kente gittiler. Kente girdiklerinde, tapınma yerine çıkmaya hazırlanan Samuel onlara doğru ilerliyordu.
15. Saul gelmeden bir gün önce RAB Samuele şunu açıklamıştı:
16. «Yarın bu saatlerde sana Benyamin bölgesinden birini göndereceğim. Onu halkım İsrailin önderi olarak meshedeceksin. Halkımı Filistlilerin elinden o kurtaracak. Halkımın durumuna baktım; çünkü haykırıları bana ulaştı.»
17. Samuel Saulu görünce, RAB, «İşte sana sözünü ettiğim adam!» dedi, «Halkıma o önderlik edecek.»
18. Saul kent kapısında duran Samuele yaklaştı. «Bilicinin evi nerede, lütfen söyler misin?» dedi.
19. Samuel, «Bilici benim» diye yanıtladı, «Önümden tapınma yerine çıkın. Bugün benimle birlikte yemek yiyeceksiniz. Yarın sabah düşündüğün her şeyi sana bildirip seni geri gönderirim.
20. Üç gün önce kaybolan eşeklerin için kaygılanma. Onlar bulundu. İsrailin özlemi kime yönelik? Sana ve babanın ailesine değil mi?»
21. Saul şu karşılığı verdi: «Ben İsrail oymaklarının en küçüğü olan Benyamin oymağından değil miyim? Ait olduğum boy da Benyamin oymağına bağlı bütün boyların en küçüğü değil mi? Bana neden böyle şeyler söylüyorsun?»
22. Samuel Saul ile hizmetkârını alıp yemek odasına götürdü; yaklaşık otuz çağrılı arasında ilk sırayı onlara verdi.
23. Sonra aşçıya, «Sana verdiğim ve bir kenara ayırmanı söylediğim payı getir» dedi.
24. Aşçı budu getirip Saulun önüne koydu. Samuel, «İşte senin için ayrılan parça, buyur ye!» dedi, «Çünkü bunu belirtilen gün çağırdığım halkla birlikte yemen için sakladım.» O gün Saul Samuelle yemek yedi.

25. Tapınma yerinden kente indikten sonra Samuel evinin damında Saulla konuştu.
26. Sabah erkenden, şafak sökerken kalktılar. Samuel, damdan Saulu çağırıp, «Hazırlan, seni göndereceğim» dedi. Saul kalktı. Samuelle birlikte dışarı çıktılar.
27. Kentin sınırına yaklaşırken Samuel Saul'a, «Hizmetkâra önümüzden gitmesini söyle» dedi. Hizmetkâr öne geçince, Samuel, «Ama sen dur» diye ekledi, «Sana Tanrı'nın sözünü bildireceğim.» konuştu», Septuaginta «Saul için damda bir döşek serildi, o da orada yattı.»

1. Sonra Samuel yağ kabını alıp yağı Saulun başına döktü. Onu öpüp şöyle dedi: «RAB seni kendi halkına önder olarak meshetti.
2. Bugün benden ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında, Selsahtaki Rahelin mezarı yanında iki kişiyle karşılaşacaksın. Sana, «Aramaya çıktığın eşekler bulundu» diyecekler, «Baban eşekleri düşünmekten vazgeçti, oğlum için ne yapsam diye sizin için kaygılanmaya başladı.»
3. Oradan daha ilerleyip Tavordaki meşe ağacına varacaksın. Orada biri üç oğlak, biri üç somun ekmek, öbürü de bir tulum şarapla Tanrının huzuruna, Beytele çıkan üç adamla karşılaşacaksın.
4. Seni selamlayıp iki somun ekmek verecekler. Sen de kabul edeceksin.
5. Sonra Filist ordugahının bulunduğu Givat-Elohime varacaksın. Kente girince, önlerinde çenk, tef, kaval ve lir çalanlarla birlikte peygamberlik ederek tapınma yerinden inen bir peygamber topluluğuyla karşılaşacaksın.
7. Bu belirtiler gerçekleştiğinde, duruma göre gerekeni yap. Çünkü Tanrı seninledir.
8. Şimdi benden önce Gilgala git. Yakmalık sunuları sunmak ve esenlik kurbanlarını kesmek için ben de yanına geleceğim. Ancak, ben yanına gelip ne yapacağını bildirene dek yedi gün beklemen gerekecek.»
9. Saul, Samuelin yanından ayrılmak üzere ona sırtını döner dönmez, Tanrı ona başka bir kişilik verdi. O gün bütün bu belirtiler gerçekleşti.
10. Givaya varınca, Saulu bir peygamber topluluğu karşıladı. Tanrının Ruhu güçlü bir biçimde üzerine indi ve Saul onlarla birlikte peygamberlikte bulunmaya başladı.
11. Onu önceden tanıyanların hepsi, peygamberlerle birlikte peygamberlikte bulunduğunu görünce, birbirlerine, «Ne oldu Kiş oğluna? Saul da mı peygamber oldu?» diye sordular.
12. Orada oturanlardan biri, «Ya onların babası kim?» dedi. İşte, «Saul da mı peygamber oldu?» sözü buradan gelir.
13. Saul peygamberlikte bulunduktan sonra tapınma yerine çıktı.
14. Amcası, Saul ile hizmetkârına, «Nerede kaldınız?» diye sordu. Saul, «Eşekleri arıyorduk» diye karşılık verdi, «Onları bulamayınca, Samuele gittik.»
15. Amcası, «Samuel sana neler söyledi, lütfen bana da anlat» dedi.
16. Saul, «Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi» diye yanıtladı. Ama Samuelin krallıkla ilgili sözlerini amcasına açıklamadı.
- 17-18. Sonra Samuel, İsrail halkını Mispada RAB için bir araya getirip şöyle dedi: «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Ben İsrailileri Mısırdan çıkardım. Mısırlıların ve size baskı yapan bütün krallıkların elinden sizi kurtardım.»
19. Ama siz bugün bütün zorluk ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran Tanrınıza sırt çevirdiniz ve, «Hayır, bize bir kral ata» dediniz. Şimdi RABbin önünde oymak oymak, boy boy dizilin.»
20. Samuel bütün İsrail oymaklarını bir bir öne çıkardı. Bunlardan Benyamin oymağı kurayla seçildi.
21. Sonra Benyamin oymağını boy boy öne çağırdı. Matrinin boyu seçildi. En sonunda da Matri boyundan Kiş oğlu Saul seçildi. Onu aradılarsa da bulamadılar.
22. Yine RABbe, «O daha buraya gelmedi mi?» diye sordular. RAB de, «O burada, eşyaların arasında saklanıyor» dedi.
23. Bunun üzerine koşup Saulu oradan getirdiler. Saul halkın arasına geldi. Boyu hepsinden bir baş uzundu.
24. Samuel halka, «RABbin seçtiği adamı görüyor musunuz?» dedi, «Bütün halkın arasında bir benzeri yok.» Bunun üzerine halk, «Yaşasın kral!» diye bağırdı.
25. Samuel krallığın ilkelerini halka açıkladı. Bunları kitap haline getirip RABbin önüne koydu. Sonra herkesi evine gönderdi.
26. Saul da Givaya, kendi evine döndü. Tanrının isteklendirdiği yiğitler ona eşlik ettiler.
27. Ama bazı kötü kişiler, «O bizi nasıl kurtarabilir?» diyerek Saul'u küçümsediler ve ona armağan vermediler. Saul ise buna aldırmadı.

1. Ammon Kralı Nahaş Yaveş-Gilat üzerine yürüyüp kenti kuşattı. Bütün Yaveşliler, Nahaşa, «Bizimle bir antlaşma yap, sana kulluk ederiz» dediler.
2. Ama Ammonlu Nahaş, «Ancak bir koşulla sizinle antlaşma yaparım» diye karşılık verdi, «Bütün İsrail halkını küçük düşürmek için her birinizin sağ gözünü oyup çıkaracağım.»
3. Yaveş Kentinin ileri gelenleri ona, «İsrailin her bölgesine ulaklar göndermemiz için bize yedi günlük bir süre tanı» dediler, «Eğer bizi kurtaracak kimse çıkmazsa o zaman sana teslim oluruz.»
4. Ulaklar Saulun yaşadığı Giva Kentine gelip olanları halka bildirince, herkes hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.
5. Tam o sırada Saul, öküzlerinin ardında, tarladan dönüyordu. «Halka ne oldu? Neden böyle ağlıyorlar?» diye sordu. Yaveşlilerin söylediklerini ona anlattılar.
6. Saul bu sözleri duyunca, Tanrının Ruhu güçlü bir biçimde onun üzerine indi. Saul çok öfkeleni.
7. Bir çift öküz alıp parçaladı. Ulaklar aracılığıyla İsrailin her bölgesine bu parçaları gönderip şöyle dedi: «Saul ile Samuelin ardınca gelmeyen herkesin öküzlerine de aynı şey yapılacaktır.» Halk RAB korkusuyla sarsıldı ve tek beden halinde yola çıktı.
8. Saul onları Bezekte topladı. İsrail halkı üç yüz bin, Yahudalılar ise otuz bin kişiydi.
9. Oraya gelen Yaveşli ulaklara şöyle dediler: «Yaveş-Gilat halkına, «Yarın öğleye doğru kurtarılacaksınız» deyin.» Ulaklar gidip bu haberi iletince Yaveşliler sevindi.
10. Ammonlulara, «Yarın size teslim olacağız» dediler, «Bize ne derseniz yapın.»
11. Ertesi gün Saul adamlarını üç bölüğe ayırdı. Adamlar sabah nöbetinde Ammonluların ordugahına girdi. Kırım günün en sıcak zamanına dek sürdü. Sağ kalanlar dağıldı; iki kişi bile bir arada kalmadı.
12. Bundan sonra halk Samuele, «Saul mu bize krallık yapacak?» diyenler kimdi? Getirin onları, öldürelim» dedi.
13. Ama Saul, «Bugün hiç kimse öldürülmeyecek» diye yanıtladı, «Çünkü RAB bugün İsrail halkına kurtuluş verdi.»
14. Samuel halka, «Haydi, Gilgala gidip orada krallığı yeniden onaylayalım» dedi.
15. Böylece bütün halk Gilgal'a gidip RAB'bin önünde Saul'un kral olduğunu onayladı. Orada, RAB'bin önünde esenlik kurbanları kestiler; Saul da bütün İsrailliler de büyük bir sevinç yaşadılar.

1. Bundan sonra Samuel İsrail halkına şöyle dedi: «Bana söylediğiniz her şeye kulak verdim: Size bir kral atadım.
2. Şimdi size önderlik yapan bir kralınız var. Bense yaşlandım, saçım ağardı. Oğullarım da sizlerle birlikte. Gençliğimden bu güne dek size önderlik yaptım.
3. İşte karşınızda duruyorum. Hanginizin öküzünü aldım? Kimin eşeğine el koydum? Kimi dolandırdım? Kime baskı yaptım? Göz yummak için kimden rüşvet aldım? RABbin ve Onun meshettiğinin önünde bana karşı tanıklık edin de size karşılığını vereyim.»
4. Halk, «Bizi dolandırmadın» diye karşılık verdi, «Bize baskı da yapmadın. Kimsenin elinden hiçbir şey almadın.»
5. Samuel, «Bana karşı bir şey bulamadığınıza bugün hem RAB, hem de Onun meshettiği kral tanıktır» dedi. «Evet, tanıktır» dediler.
6. Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: «Musa ile Harunu görevlendiren, atalarınızı Mısırdan çıkaran RABdir.
7. Şimdi burada durun, RABbin önünde, Onun sizi ve atalarınızı tekrar tekrar nasıl kurtardığına dair kanıtlar göstereyim size.
8. «Yakup Mısıra gittikten sonra, atalarınız RABbe yakardı. O da atalarınızı Mısırdan çıkarıp burada yerleşmelerini sağlayan Musa ile Harunu gönderdi.
9. Ama atalarınız Tanrıları RABbi unuttular. Bu yüzden RAB onları Hasor ordusunun komutanı Sisera'nın, Filistlilerin ve Moav Kralının eline teslim etti. Bunlar atalarınıza karşı savaştılar.
10. Atalarınız RABbe, «Günah işledik; RABbi bırakıp Baalın ve Aştoretin putlarına kulluk ettik. Ama şimdi bizi düşmanlarımızın elinden kurtar, sana kulluk edeceğiz» diye seslendiler.
11. RAB de Yerubbaalı, Bedanifö, Yiftahı ve ben Samueli gönderdi. Güvenlik içinde yaşamamız için sizi saran düşmanlarınızın elinden kurtardı. «Barak». «Şimşonu».
12. «Ama siz Ammon Kralı Nahaşın üzerinize yürüdüğünü görünce, Tanrınız RAB kralınız olduğu halde bana, «Hayır, bize bir kral önderlik yapacak» dediniz.
13. İşte seçtiğiniz, dilediğiniz kral! Evet, RAB size bir kral verdi.
14. Eğer RABden korkar, Ona kulluk ederseniz, Onun sözünü dinleyip buyruklarına karşı gelmezseniz, hem siz hem de önderiniz olacak kral Tanrınız RABbin ardınca giderseniz, ne âlâ!
15. Ama RABbin sözünü dinlemez, buyruklarına karşı gelerseniz, RAB kralınızı cezalandırdığı gibi sizi de cezalandıracaktır. «Atalarınızı».
16. «Şimdi olduğunuz yerde durun ve RABbin gözlerinizin önünde yapacağı şu olağanüstü olayı görün.
17. Bugün buğday biçme zamanı değil mi? Göğü gürletsin, yağmur yağdırsın diye RABbe yalvaracağım. Böylece bir kral istemekle yaptığınız kötülüğün RABbin gözünde ne denli büyük olduğunu iyice anlayacaksınız.»
18. Samuel RABbe yalvardı ve RAB o gün göğü gürletti, yağmur yağdırdı. Halk RABden de Samuelden de çok korktu.
19. Bunun üzerine Samuele, «Yok olmayalım diye, biz kulların için Tanrın RABbe yakar» dediler, «Çünkü bütün günahlarımıza kendimize bir kral istemek kötülüğünü de ekledik.»
20. Samuel halka, «Korkmayın» dedi, «Siz bu büyük kötülüğü yaptınız, ama yine de RABbin ardınca gitmekten vazgeçmeyin; tersine, bütün yüreğinizle RABbe kulluk edin.
21. Kimseyi kurtaramayan yararsız putların ardınca gitmeyin; çünkü onlar değersizdir.
22. RAB görkemli adının hatırına halkını bırakmayacak. Çünkü sizi kendi halkı kılmaktan hoşnut kaldı.
23. Bana gelince, sizin için RABbe yalvarmaktan vazgeçip Ona karşı günah işlemek benden uzak olsun! Ancak size iyi ve doğru yolu öğreteceğim.
24. Yalnız RABden korkun, Ona bağlılıkla ve bütün yüreğinizle kulluk edin. Onun sizler için ne görkemli işler yaptığını bir düşünün!
25. Ama kötülük yapmayı sürdürürseniz, hem siz yok olacaksınız, hem de kralınız.»

1. Saul İsrailde iki yıl krallık yaptıktan sonra
2. halktan üç bin kişi seçti. Bunlardan iki binini Mikmas ve Beytelin dağlık bölgesinde yanına aldı. Binini de Benyamin oynağına ait Giva Kentinde Yonatanın yanına bıraktı. Halktan geri kalanları evlerine gönderdi.
3. Yonatan Givadaki Filist birliğini yendi. Filistliler bunu duydular. Saul, bütün ülkede boru çaldirarak, «İbraniler bu haberi duysun» dedi.
4. Böylece İsraililerin hepsi Saulun Filist birliğini yendiğini ve Filistlilerin İsraililerden öğrendiğini duydu. Bunun üzerine halk Gilgalda Saulun çevresinde toplandı. cümlesindeki rakamın düştüğü sanılıyor.
5. Filistliler İsraililerle savaşmak üzere toplandılar. Otuz binş savaş arabası, altı bin atlı asker ve kıyılardaki kum kadar kalabalık bir orduya sahiptiler. Gidip Beytavenin doğusundaki Mikmasta ordugah kurdular.
6. Durumlarının tehlikeli olduğunu ve askerlerinin sıkıştırıldığını gören İsraililer, mağaralarda, çalılıklarda, kayalıklarda, çukurlarda, sarnıçlarda gizlendiler.
7. Bazı İbraniler de Şeria Irmağından Gad ve Gilat bölgesine geçti. Ama Saul daha Gilgaldaydı. Bütün askerler onu titreyerek izliyordu.
8. Saul, Samuel tarafından belirlenen süreye uyarak, yedi gün bekledi. Ama Samuel Gilgala gelmeyince, halk Saulun yanından dağılmaya başladı.
9. Saul, «Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını bana getirin» dedi. Sonra yakmalık sunuyu sundu.
10. Saul yakmalık sununun sunulmasını bitirir bitirmez Samuel geldi. Saul selamlamak için onu karşılamaya çıktı.
11. Samuel, «Ne yaptın?» diye sordu. Saul, «Halk yanımdan dağılıyordu» diye karşılık verdi, «Sen de belirlenen gün gelmedin. Üstelik Filistliler Mikmasta toplandılar. Bunları görünce,
12. «Şimdi Filistliler Gilgalda üzerime yürüyecek; oysa ben RABbin yardımını dilememiştim» diye düşündüm. Bu nedenle, yakmalık sunuyu sunma gerekliliğini duydum.»
13. Samuel, «Akılsızca davrandın» dedi, «Tanrın RABbin sana verdiği buyruğa uymadın; yoksa, RAB İsrail üzerinde senin krallığının sonsuza dek sürmesini sağlayacaktı.
14. Ama artık krallığın sürmeyecek. RAB kendi gönlüne uygun birini arayıp onu kendi halkına önder olarak atamaya kararlı. Çünkü sen RABbin buyruğunu tutmadın.»
15. Bundan sonra Samuel Gilgaldan ayrılarak Benyaminoğullarının Giva Kentine gitti. Saul yanında kalan halkı saydı; yaklaşık altı yüz kişiydi.
16. Saul, oğlu Yonatan ve yanlarındaki halk Benyaminoğullarının bölgesindeki Givada kalıyorlardı. Filistliler ise Mikmasta ordugah kurmuşlardı.
17. Akıncılar üç koldan Filistlilerin ordugahından çıktılar. Kollardan biri Şual bölgesindeki Ofraya,
18. biri Beythorona, öbürü ise çöle, Sevoyim Vadisine bakan sınıra doğru ilerledi. gitti», Septuaginta «Yoluna gitti. Halkın kalan kısmı ise orduya katılmak üzere Saulu izledi. Gilgaldan ayrılp Benyaminoğullarının Giva Kentine gittiler.»
19. Bütün İsrail ülkesinde bir tek demirci yoktu. Filistliler, «İbraniler kılıç, mızrak yapmasın» demişlerdi.
20. Bu nedenle bütün İsraililer saban demirlerini, kazma, balta ve oraklarını biletmek için Filistlilere gitmek zorundaydılar.
21. Saban demiriyle kazmanın bileme fiyatı, şeklin üçte ikisifü kadardı. Beller, baltalar, üvendireler için istenilen fiyat ise şeklin üçte biriydi.
22. İşte bu yüzden, savaş sırasında Saul ile Yonatan dışında, yanlarındaki hiç kimsenin elinde kılıç, mızrak yoktu. demirlerini».
23. O sırada Filistliler'in bir kolu Mikmas Geçidi'ne çıkmıştı.

1. Bir gün Saul oğlu Yonatan, silahını taşıyan genç hizmetkârına, «Gel, karşı taraftaki Filist ordugahına geçelim» dedi. Ama bunu babasına haber vermedi.
2. Saul, Giva Kenti yakınındaki Migronda bir nar ağacının altında oturmaktaydı. Yanında altı yüz kadar asker vardı.
3. Efod giymiş olan Ahiya da aralarındaydı. Ahiya Şiloda RABbin kâhini olan Eli oğlu Pinehas oğlu İkavotun erkek kardeşi Ahituvun oğluydu. Halk Yonatanın gittiğini farketmemişti.
4. Yonatanın Filist ordugahına ulaşmak için geçmeyi tasarladığı geçidin her iki yanında iki sivri kaya vardı; birine Boses, öbürüne Sene denirdi.
5. Kayalardan biri kuzeyde Mikmasa, öbürü güneyde Givaya bakardı.
6. Yonatan silahını taşıyan genç hizmetkârına, «Gel, şu sünnetsizlerin ordugahına gidelim» dedi, «Belki RAB bizim için bir şeyler yapar. Çünkü gerek çoklukta, gerekse azlıkta RABbin zafere ulaştırmasına engel yoktur.»
7. Silahını taşıyan genç, «Ne düşünüyorsan öyle yap» diye yanıtladı, «Haydi yürü! Düşündüğün her şeyde seninleyim.»
8. Yonatan, «Bu adamlara gidelim, bizi görsünler» dedi,
9. «Eğer bize, «Yanınıza gelene dek bekleyin» derlerse, olduğumuz yerde kalırız, gitmeyiz.
10. Ama, «Yanımıza gelin» derlerse, gideriz. Çünkü bu, RABbin Filistlileri elimize teslim ettiğine ilişkin bir belirti olacak bizim için.»
11. Böylece ikisi de Filistlilerin askerlerine göründüler. Filistliler, «Bakın! İbraniler gizlendikleri çukurlardan çıkmaya başlıyor!» dediler.
12. Sonra Yonatanla silahını taşıyan gence, «Buraya, yanımıza gelin, size bir şey söyleyeceğiz» diye seslendiler. Bunun üzerine Yonatan silahını taşıyana, «Ardımdan gel» dedi, «RAB onları İsraililerin eline teslim etti.»
13. Yonatan elleriyle ayaklarını kullanarak yukarıya tırmandı; silahını taşıyan genç de onu izledi. Yonatan Filistlileri yenilgiye uğrattı. Silahını taşıyan genç de onu izliyor ve Filistlileri öldürüyordu.
14. Yonatanla silahını taşıyan genç bu ilk saldırıda iki dönümlük bir alanda yirmi kadar asker öldürdüler.
15. Ordugahta ve kırsal alanda bütün Filist halkı arasında dehşet hüküm sürüyordu. Askerlerle akıncılar bile titriyordu. Derken yer sarsıldı; sanki Tanrıdan gelen bir titremeydi bu.
16. Benyamin topraklarındaki Giva Kentinde Saulun nöbetçileri büyük bir kalabalığın oraya buraya dağıldığını gördüler.
17. Bunun üzerine Saul yanındaki adamlara, «Yoklama yapın da aramızdan kimin ayrıldığını görün» dedi. Yoklama yapılırken Yonatanla silahını taşıyan gencin orada olmadığını anladılar.
18. Saul Ahiyaya, «Tanrının Sandığını getir» dedi. O sırada Tanrının Sandığı İsrail halkındaydı. «Efod».
19. Saul kâhinle konuşurken, Filistlilerin ordugahındaki kargaşa da giderek artmaktaydı. Bunun üzerine Saul kâhine, «Elini çek» dedi.
20. Saulla yanındaki askerlerin tümü toplanıp savaş alanına gittiler. Orada büyük bir kargaşa vardı. Herkes birbirine kılıç çekiyordu.
21. Daha önce Filistlilerin yanında yer alıp onların ordugahına katılan İbraniler bile saf değiştirerek Saulla Yonatanın yanındaki İsrail birliklerine katıldılar.
22. Efrayim dağlık bölgesinde gizlenen İsraililer de Filistlilerin kaçtığını duyunca onları savaş alanında kovalamaya başladılar.
23. Böylece RAB İsraili o gün zafere ulaştırdı. Savaş Beytavenin ötesine dek yayıldı.
24. O gün İsraililer bitkindi. Çünkü Saul, «Ben düşmanlarımdan öç alıncaya kadar, akşama dek kim yemek yerse lanetli olsun!» diye halka ant içirmişti. Bu yüzden de kimse bir şey yememişti.
- 25-26. Derken, her yanı bal dolu bir ormana vardılar. Askerler ormana girince, toprakta akan balları gördüler. Ne var ki, içtikleri anttan korktukları için hiçbir bala dokunmadı.
27. Yonatan babasının halka ant içirdiğini duymamıştı. Elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine

batırdı. Biraz bal tadar tatmaz gözleri parladı.

28. Bunun üzerine oradakilerden biri Yonatana, «Baban askerlere, «Bugün kim yemek yerse lanetli olsun» diye ant içirdi» dedi, «Askerlerin bitkin düşmesi de bundan.»»

29. Yonatan, «Babam halka sıkıntı verdi» diye yanıtladı, «Bakın, bu baldan biraz tadınca gözlerim nasıl da parladı!

30. Bugün halk düşmanlarından yağmaladığı yiyeceklerden özgürce yeseydi, çok daha iyi olurdu! O zaman Filistlilerin yenilgisi de daha ağır olmaz mıydı?»

31. O gün İsraililer, Filistlileri Mikmistan Ayalona kadar yenilgiye uğrattılar. Ama İsrail askerleri o kadar bitkindi ki,

32. yağmaladıkları mallara saldırdılar; davarları, sığırları, buzağuları yakaladıkları gibi hemen oracıkta kesip kanını akıtmadan yediler.

33. Durumu Saula bildirerek, «Bak, askerlerin kanlı eti yemekle RABbe karşı günah işliyor!»

dediler. Bunun üzerine Saul, «Hainlik ettiniz!» dedi, «Hemen büyük bir taş yuvarlayın bana.»»

34. Sonra ekledi: «Halkın arasına varıp herkesin öküzünü, koyununu bana getirmesini söyleyin. Onları burada kesip yesinler. Eti kanıyla birlikte yiyerek RABbe karşı günah işlemeyin.» O gece herkes öküzünü getirip orada kesti.

35. O sırada Saul RABbe bir sunak yaptı. RABbe yaptığı ilk sunaktı bu.

36. Saul adamlarına, «Haydi, bu gece Filistlilere saldıralım» dedi, «Tan ağarınca ya dek mallarını yağmalayalım, onlardan bir tekini bile sağ bırakmayalım.» Adamlar, «Sence uygun olan neyse onu yap» diye karşılık verdiler. Ama kâhin, «Burada Tanrıya danışalım» dedi.

37. Bunun üzerine Saul Tanrıya, «Filistlilere saldırmaya gideyim mi? Onları İsraililerin eline teslim edecek misin?» diye sordu. Ama Tanrı o gün yanıt vermedi.

38. Bunun için Saul, «Ey halkın önderleri! Buraya yaklaşın da bugün işlenen bu günahın nasıl işlendiğini ortaya çıkaralım» dedi,

39. «İsraili kurtaran yaşayan RABbin adıyla derim ki, bu günaha yol açan oğlum Yonatan bile olsa kesinlikle öldürülecektir.» Ama kimse bir şey söylemedi.

40. Bunun üzerine Saul halka, «Siz bir yanda durun, oğlum Yonatanla ben öbür yanda duracağız» dedi. Halk, «Sence uygun olan neyse onu yap» diye karşılık verdi.

41. Saul İsrailin Tanrısı RABbe, «Bana doğru yanıtı ver» dedi. Kura Yonatanla Saula düştü, halk akladı.

42. Saul bu kez, «Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin» dedi. Kura Yonatana düştü.

43. Bunun üzerine Saul Yonatana, «Söyle bana, ne yaptın?» diye sordu. doğru yanıtı ver» dedi.», Septuaginta «Saul, «Ey İsrailin Tanrısı RAB, bugün neden kuluna yanıt vermedin? Suç bende ya da oğlum Yonatandaysa, ey İsrail Tanrısı RAB, Urimi ver. Yok eğer suç halkın İsraildeyse Tummimi ver» dedi.» Yonatan, «Ben yalnızca elimdeki değneğin ucuyla biraz bal alıp tattım. Şimdi ölmem mi gerek?» diye karşılık verdi.

44. Saul, «Yonatan, eğer seni öldürtmezsem, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!» dedi.

45. Ama halk Saula, «İsraili bu büyük zafere ulaştıran Yonatani mi öldürteceksin?» dedi, «Asla! Yaşayan RABbin adıyla deriz ki, saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir. Çünkü bugün o ne yaptıysa Tanrının yardımıyla yapmıştır.» Böylece halk Yonatani öldürülmekten kurtardı.

46. Bundan sonra Saul Filistlileri kovalamaktan vazgeçti. Filistliler de yerlerine döndüler.

47. Saul İsrail kral atandıktan sonra, her yandaki düşmanlarına -Moav, Ammon, Edom halkları, Sova kralları ve Filistlilere- karşı savaştı. Gittiği her yerde zafer kazandı.

48. Yiğitçe savaşarak Amaleklileri yenilgiye uğrattı, İsrailileri düşmanın yağmasından kurtardı. verdi».

49. Saulun oğulları Yonatan, Yişvi ve Malkişua idi. İki kızından büyüğünün adı Merav, küçüğünün adı Mikaldı.

50. Karısı, Ahimaasın kızı Ahinoamdı. Ordusunun başkomutanı amcası Ner oğlu Avnerdi.

51. Saulun babası Kişle Avnerin babası Ner, Avielin oğullarıydı.

52. Saul yaşamı boyunca Filistliler'le kıyasıya savaştı. Nerede yiğit, güçlü birini görse kendi

ordusuna kattı.

1. Samuel Saula şöyle dedi: «RAB seni kendi halkı İsrailin Kralı olarak meshetmek için beni gönderdi. Şimdi RABbin sözlerine kulak ver.
2. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «İsraillilere yaptıkları kötülükten ötürü Amaleklileri cezalandıracağım. Çünkü Mısırdan çıkan İsraillilere karşı koydular.
3. Şimdi git, Amaleklilere saldır. Onlara ait her şeyi tümüyle yok et, hiçbir şeyi esirgeme. Kadın erkek, çoluk çocuk, öküz, koyun, deve, eşek hepsini öldür.» bir daha alınmamak üzere RABbe adamak anlamını içerir. İbranicede aynı ifade 8. ve 21. ayetlerde de geçer.
4. Bunun üzerine Saul askerlerini toplayıp Telaim Kentinde saydı. İki yüz bin yaya askerin yanısıra Yahudalılardan da on bin kişi vardı.
5. Saul Amalek Kentine varıp vadide pusu kurdu.
6. Sonra Kenlilere şu uyarıyı gönderdi: «Haydi gidin, Amaleklileri bırakın; öyle ki, sizi de onlarla birlikte yok etmeyeyim. Çünkü siz Mısırdan çıkan İsrail halkına iyilik ettiniz.» Bunun üzerine Kenliler Amaleklilerden ayrıldılar.
7. Saul Haviladan Mısırın doğusundaki Şura dek Amaleklileri yenilgiye uğrattı.
8. Amalek Kralı Agakı sağ olarak yakaladı. Halkının tümünü de kılıçtan geçirdi.
9. Ne var ki, Saul ile adamları Agakı ve en iyi koyunları, sığırları, besili danaları, kuzuları -iyi olan ne varsa hepsini- esirgediler. Bunları tümüyle yok etmek istemediler. Ancak değersiz ve zayıf ne varsa hepsini yok ettiler.
10. RAB Samuele şöyle seslendi:
11. «Saulu kral yaptığımı pişmanım. Beni izlemekten vazgeçti. Buyruklarımı yerine getirmedi.» Samuel öfkeleni ve bütün geceyi RABbe yakarmakla geçirdi.
12. Ertesi sabah Samuel Saulla görüşmek için erkenden kalktı. Saulun Karmel Kentine gittiğini, orada kendisine bir anıt diktikten sonra aşağı inip Gilgala döndüğünü öğrendi.
13. Saul kendisine gelen Samuele, «RAB seni kutsasın! Ben RABbin buyruğunu yerine getirdim» dedi.
14. Samuel, «Öyleyse nedir kulağıma gelen bu koyun melemesi? Nedir bu duyduğum sığır böğürmesi?» diye sordu.
15. Saul şöyle yanıtladı: «Halk bunları Amaleklilerden getirdi. Tanrın RABbe kurban sunmak üzere davalarının, sığırların en iyilerini esirgediler. Ama geri kalanları tümüyle yok ettik.»
16. Samuel, «Dur da bu gece RABbin bana neler söylediğini sana bildireyim» dedi. Saul, «Söyle» diye karşılık verdi.
17. Samuel konuşmasını şöyle sürdürdü: «Kendini önemsiz saydığın halde, sen İsrail oymaklarının önderi olmadın mı? RAB seni İsraille kral meshetti.
18. RAB seni bir göreve gönderip, «Git, o günahlı Amaleklileri tümüyle yok et; hepsini ortadan kaldırıncaya dek onlarla savaş» dedi.
19. Öyleyse neden RABbin sözüne kulak asmadın? Neden yağmalanan mallara saldırarak RABbin gözünde kötü olanı yaptın?»
20. Saul, «Ama ben RABbin sözüne kulak verdim!» diye yanıtladı, «RABbin beni gönderdiği yere gittim. Amaleklileri tümüyle yok ettim, Amalek Kralı Agakı da buraya getirdim.
21. Ne var ki askerler, Gilgaldaki Tanrın RABbe kurban sunmak üzere yağmalanmış bazı malları, yok edilmeye adanmış en iyi davalarla sığırları aldılar.»
22. Samuel şöyle karşılık verdi: «RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar Yakmalık sunulardan, kurbanlardan hoşlanır mı? İşte söz dinlemek kurbandan, Sözü önemsemek de koçların yağlarından daha iyidir.
23. Çünkü başkaldırma, falcılık kadar günahtır Ve dikbaşlılık, putperestlik kadar kötüdür. Sen RABbin buyruğunu reddettiğin için, RAB de senin kral olmanı reddetti.» danışmak».
24. Bunun üzerine Saul, «Günah işledim! Evet, RABbin buyruğunu da, senin sözlerini de çiğnedim» dedi, «Halktan korktuğum için onların sözünü dinledim.
25. Ama şimdi yalvarırım, günahımı bağışla ve benimle birlikte dön ki, RABbe tapınayım.»

26. Samuel, «Seninle dönmem» dedi, «Çünkü sen RABbin buyruğunu reddettin, RAB de İsrail Kralı olmanı reddetti!»
27. Samuel dönüp gitmeye davranınca, Saul onun cüppesinin eteğini tuttu. Cüppe yırtıldı.
28. Samuel, «Bugün RAB İsrail Krallığını elinden aldı ve senden daha iyi birine verdi» dedi,
29. «İsrailin yüce Tanrısı yalan söylemez, düşüncesini de değiştirmez. Çünkü O insan değil ki, düşüncesini değiştirsin.»
30. Saul, «Günah işledim!» dedi, «Ama ne olur halkımın ileri gelenleri ve İsrailliler karşısında beni onurlandır. Tanrın RABbe tapınmam için benimle dön.»
31. Böylece Samuel Saulla birlikte geri döndü ve Saul RABbe tapındı.
32. Samuel, «Amalek Kralı Agakı bana getirin» diye buyurdu. Agak güvenle geldi. Çünkü, «Ölüm tehlikesi kesinlikle geçti» diye düşünüyordu.
33. Ama Samuel, «Kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktıysaSenin annen de kadınlar arasındaÇocuksuz bırakılacak»
34. Samuel Ramaya, Saul da Givadaki evine gitti.
35. Samuel ölümüne dek Saul'u bir daha görmediyse de, onun için üzüldü. RAB de Saul'u İsrail Kralı yaptığına pişmandı. Givası'ndaki».

2. Samuel, «Nasıl gidebilirim? Saul bunu duyarsa beni öldürür!» dedi. RAB şöyle yanıtladı: «Yanına bir düve al ve, «RABbe kurban sunmak için geldim» de.
3. İşayı kurban törenine çağır. O zaman ne yapman gerektiğini ben sana bildireceğim. Sana belirteceğim kişiyi benim adıma kral olarak meshedeceksin.»
4. Samuel RABbin sözüne uyarak Beytlehem Kentine gitti. Kentin ileri gelenleri onu titreyerek karşıladılar ve, «Barış için mi geldin?» diye sordular.
5. Samuel, «Evet, barış için» diye yanıtladı, «RABbe kurban sunmaya geldim. Kendinizi kutsayıp benimle birlikte kurban törenine gelin.» Sonra İşay ile oğullarını kutsayıp kurban törenine çağırdı.
6. İşay ile oğulları gelince Samuel Eliavı gördü ve, «Gerçekten RABbin önünde duran bu adam Onun meshettiği kişidir» diye düşündü.
7. Ama RAB Samuele, «Onun yakışıklı ve uzun boylu olduğuna bakma» dedi, «Ben onu reddettim. Çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; insan dış görünüşe, RAB ise yüreğe bakar.»
8. İşay, oğlu Avinadavı çağırıp Samuelin önünden geçirdi. Ama Samuel, «RAB bunu da seçmedi» dedi.
9. Bunun üzerine İşay Şammayı da geçirdi. Samuel yine, «RAB bunu da seçmedi» dedi.
10. Böylece İşay yedi oğlunu da Samuelin önünden geçirdi. Ama Samuel, «RAB bunlardan hiçbirini seçmedi» dedi.
11. Sonra İşaya, «Oğullarının hepsi bunlar mı?» diye sordu. İşay, «Bir de en küçüğü var» dedi, «Sürüyü güdüyor.» Samuel, «Birini gönder de onu getirsin» dedi, «O buraya gelmeden yemeğe oturmayacağız.»
12. İşay birini gönderip oğlunu getirtti. Çocuk kızıl saçlı, yakışıklı, gözleri pırl pırl bir delikanlıydı. RAB Samuele, «Kalk, onu meshet. Seçtiğim kişi odur» dedi.
13. Samuel yağ boynuzunu alıp kardeşlerinin önünde çocuğu meshetti. O günden başlayarak RABbin Ruhu Davutun üzerine güçlü bir biçimde indi. Bundan sonra Samuel kalkıp Ramaya döndü.
14. Bu sıralarda RABbin Ruhu Sauldan ayrılmıştı. RABbin gönderdiği kötü bir ruh ona sıkıntı çektiriyordu.
15. Hizmetkârları Saula, «Bak, Tanrının gönderdiği kötü bir ruh sana sıkıntı çektiriyor» dediler,
16. «Efendimiz, biz hizmetkârlarına buyruk ver, iyi lir çalan birini bulalım. Öyle ki, Tanrının gönderdiği kötü ruh üzerine gelince, o lir çalar, sen de rahatlarsın.»
17. Saul hizmetkârlarına, «İyi lir çalan birini bulup bana getirin» diye buyurdu.
18. Hizmetkârlardan biri, «Beytlehemli İşayın oğullarından birini gördüm» dedi, «İyi lir çalar. Üstelik yürekli, güçlü bir savaşçıdır; akılcı konuşur, yakışıklıdır. RAB de onunladır.»
19. Bunun üzerine Saul İşaya ulaklar göndererek, «Sürüyü güden oğlun Davutu bana gönder» dedi.
20. İşay ekmek yüklü bir eşek, bir tulum şarap, bir de oğlak alıp oğlu Davutla birlikte Saula gönderdi.
21. Davut Saulun yanına varıp onun hizmetine girdi. Saul Davutu çok sevdi ve ona silahlarını taşıma görevini verdi.
22. Saul İşaya şu haberi gönderdi: «İzin ver de Davut hizmetimde kalsın; ondan hoşnudum.»
23. O günden sonra, Tanrı'nın gönderdiği kötü ruh ne zaman Saul'un üzerine gelse, Davut liri alıp çalar, Saul rahatlayıp kendine gelirdi. Kötü ruh da ondan uzaklaşırdı.

1. Savaşmak üzere ordularını bir araya getiren Filistliler, Yahudanın Soko Kentinde toplandılar. Soko ile Azeka Kenti arasındaki Efes-Dammimde ordugah kurdular.
2. Saul ile İsraililer de toplandılar. Ela Vadisinde ordugah kurup Filistlilere karşı savaş düzeni aldılar.
3. Filistliler tepenin bir yanında, İsraililer de karşı tepede yerlerini aldı. Aralarında vadi vardı.
4. Filist ordugahından Gatlı Golyat adında usta bir dövüşçü ortaya çıktı. Boyu altı arşın bir karıştı.
5. Başına tunç miğfer takmış, pullu bir zırh kuşanmıştı. Tunç zırhın ağırlığı beş bin şekeldi.
6. Baldırları zırhlarla korunmuştu. Omuzları arasında tunç bir pala asılıydı.
7. Mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi. Mızrağın demir başının ağırlığı altı yüz şekeldi. Golyatın önüsıra kalkanını taşıyan bir adam yürüyordu.
8. Golyat durup İsrail ordusuna, «Neden savaş düzeni aldınız?» diye haykırdı, «Ben Filistliyim, sizse Saulun kölelerisiniz. Aranızdan karşıma çıkacak birini seçin.
9. Dövüşte beni yenip öldürebilirse, biz sizin köleniz oluruz. Ama ben üstün gelip onu yok edebilirsem, siz bizim kölemiz olur, bize kulluk edersiniz.»
10. Filistli Golyat konuşmasını şöyle sürdürdü: «Bugün İsrail ordusuna meydan okuyorum! Benimle dövüşecek birini çıkarın karşıma!»
11. Filistlinin bu sözlerini duyunca, Saul da İsraililer de çok korkup dehşet içinde kaldılar.
12. Davut Yahudanın Beytlehem Kentinden Efratlı İşay adında bir adamın oğluydu. İşayın sekiz oğlu vardı. Saulun krallığı döneminde İşayın yaşı oldukça ilerlemişti.
13. İşayın üç büyük oğlu Saulla birlikte savaşa katılmıştı. Savaşa giden en büyük oğlunun adı Eliav, ikincisinin adı Avinadav, üçüncüsünün adıysa Şammaydı.
14. Davut en küçükleriydi. Üç büyük oğul Saulun yanındaydı.
15. Davut ise babasının sürüsüne bakmak için Saulun yanından ayrılıp Beytleheme gider gelirdi.
16. Filistli Golyat kırk gün boyunca sabah akşam ortaya çıkıp meydan okudu.
17. Bir gün İşay, oğlu Davuta şöyle dedi: «Kardeşlerin için şu kavrulmuş bir efa buğdayla on somun ekmeği al, çabucak ordugaha, kardeşlerinin yanına git.
18. Şu on parça peyniri de birlik komutanına götür. Kardeşlerinin ne durumda olduğunu öğren ve iyi olduklarına ilişkin bir belirti getir.
19. Kardeşlerin Saul ve öbür İsraililerle birlikte Ela Vadisinde Filistlilere karşı savaşıyorlar.»
20. Ertesi sabah Davut erkenden kalktı. Sürüyü bir çobana bıraktı. İşayın buyurduğu gibi erzağı alıp yola koyuldu. Ordugaha vardığı sırada askerler savaş naraları atarak savaş düzenine giriyorlardı.
21. İsraililerle Filistliler karşı karşıya savaş düzeni almışlardı.
22. Davut getirdiklerini levazım görevlisine bırakıp cepheye koştu; kardeşlerinin yanına varıp onları selamladı.
23. Davut onlarla konuşurken, Gatlı Filistli, Golyat adındaki dövüşçü Filist cephesinden ileri çıkarak daha önce yaptığı gibi meydan okudu. Davut bunu duydu.
24. İsraililer Golyatı görünce büyük korkuyla önünden kaçıştılar.
25. Birbirlerine, «İsraile meydan okumak için ortaya çıkan şu adamı görüyorsunuz ya!» diyorlardı, «Kral onu öldürene büyük bir armağanın yanısıra kızını da verecek. Babasının ailesini de İsraile vergi ödemekten muaf tutacak.»
26. Davut yanındakilere, «Bu Filistliyi öldürüp İsrailden bu utancı kaldıracak kişiye ne verilecek?» diye sordu, «Bu sünnetsiz Filistli kim oluyor da yaşayan Tanrının ordusuna meydan okuyor?»
27. Adamlar daha önce verilmiş olan söze göre Golyatı öldürecek kişiye neler verileceğini anlattılar.
28. Ağabeyi Eliav Davutun adamlarla konuştuğunu duyunca öfkeleni. «Ne işin var burada?» dedi, «Çöldeki üç beş koyunu kime bıraktın? Ne kadar kendini beğenmiş ve ne kadar kötü yürekli olduğunu biliyorum. Sadece savaşı görmeye geldin.»
29. Davut, «Ne yaptım ki?» dedi, «Bir soru sordum, o kadar.»
30. Sonra başka birine dönüp aynı soruyu sordu. Adamlar öncekine benzer bir yanıt verdiler.
31. Davutun söylediklerini duyanlar Saula iletiler. Saul onu çağırttı.

32. Davut Saula, «Bu Filistli yüzünden kimse yılmasın! Ben kulun gidip onunla dövüşeceğim!» dedi.

33. Saul, «Sen bu Filistliyle dövüşemezsin» dedi, «Çünkü daha gençsin, o ise gençliğinden beri savaşçıdır.»

34. Ama Davut, «Kulun babasının sürüsünü güder» diye karşılık verdi, «Bir aslan ya da ayı gelip sürüden bir kuzu kaçırınca,

35. peşinden gidip ona saldırır, kuzuyu ağzından kurtarırım. Eğer aslan ya da ayı üzerime gelirse, boğazından tuttuğum gibi vurur öldürürüm.

36. Kulun, aslan da ayı da öldürmüştür. Bu sünnetsiz Filistli de onlar gibi olacak. Çünkü yaşayan Tanrının ordusuna meydan okudu.

37. Beni aslanın, ayının pençesinden kurtaran RAB, bu Filistlinin elinden de kurtaracaktır.» Saul, «Öyleyse git, RAB seninle birlikte olsun» dedi.

38. Sonra kendi giysilerini Davuta verdi; başına tunç miğfer taktı, ona bir zırh giydirdi.

39. Davut giysilerinin üzerine kılıcını kuşanıp yürümeye çalıştı. Çünkü bu giysilere alışık değildi. Saula, «Bunlarla yürüyemiyorum» dedi, «Çünkü alışık değilim.» Sonra giysileri üzerinden çıkardı.

40. Değneğini alıp dereden beş çakıl taşı seçti. Bunları çoban dağarcığının cebine koyduktan sonra sapanını alıp Filistli Golyata doğru ilerledi.

41. Filistli de, önünde kalkan taşıyıcısı, Davuta doğru ilerliyordu.

42. Davutu tepeden tırnağa süzdü. Kızıl saçlı, yakışıklı bir genç olduğu için onu küçümsedi.

43. «Ben köpek miyim ki, üzerime değnekle geliyorsun?» diyerek kendi ilahlarının adıyla Davutu lanetledi.

44. «Bana gelsene! Bedenini gökteki kuşlara ve kırdaki hayvanlara yem edeceğim!» dedi.

45. Davut, «Sen kılıçla, mızrakla, palayla üzerime geliyorsun» diye karşılık verdi, «Bense meydan okuduğun İsrail ordusunun Tanrısı, Her Şeye Egemen RABbin adıyla senin üzerine geliyorum.

46. Bugün RAB seni elime teslim edecek. Seni vurup başını gövdenden ayıracağım. Bugün Filistli askerlerin leşlerini gökteki kuşlarla yerdeki hayvanlara yem edeceğim. Böylece bütün dünya İsrailde Tanrının var olduğunu anlayacak.

47. Bütün bu topluluk RABbin kılıçla, mızrakla kurtarmadığını anlayacak. Çünkü savaş zaten RABbindir! O sizi elimize teslim edecek.»

48. Golyat saldırmak amacıyla Davuta doğru ilerledi. Davut da onunla dövüşmek üzere hemen Filist cephesine doğru koştu.

49. Elini dağarcığına sokup bir taş çıkardı, sapanla fırlattı. Taş Filistlinin alınına çarpıp saplandı. Filistli yüzükoyun yere düştü.

50. Böylece Davut Filistli Golyatı sapan ve taşla yendi. Elinde kılıç olmaksızın onu yere serdi.

51. Sonra koşup üzerine çıktı. Golyatın kılıcını tutup kınından çektiği gibi onu öldürdü ve başını kesti. Kahraman Golyatın öldüğünü gören Filistliler kaçtılar.

52. İsraililerle Yahudalılar kalkıp Gatinfi girişine ve Ekron kapılarına kadar nara atarak onları kovaladılar. Filistlilerin ölüleri Gata, Ekrona kadar Şaarayim yolunda yerlere serildi.

53. Filistlileri kovaladıktan sonra geri dönen İsraililer Filist ordugahını yağmaladılar.

54. Davut Filistli Golyatın başını alıp Yerusolime götürdü, silahlarını da kendi çadırına koydu.

55. Saul, Davutun Golyatla dövüşmeye çıktığını görünce, ordu komutanı Avnere, «Ey Avner, kimin oğlu bu genç?» diye sormuştu. Avner de, «Yaşamın hakkı için, ey kral, bilmiyorum» diye yanıtlamıştı.

56. Kral Saul, «Bu gencin kimin oğlu olduğunu öğren» diye buyurmuştu.

57. Davut Golyatı öldürüp ordugaha döner dönmez, Avner onu alıp Saula götürdü. Golyatın kesik başı Davutun elindeydi.

58. Saul, «Kimin oğlusun, delikanlı?» diye sordu. Davut, «Kulun Beytlehemli İşay'ın oğluyum» diye karşılık verdi.

1. Saulla Davutun konuşması sona erdiğinde, Saul oğlu Yonatanın yüreği Davuta bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi.
2. O günden sonra Saul Davutu yanında tuttu ve babasının evine dönmesine izin vermedi.
3. Yonatan, Davuta beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı.
4. Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davuta verdi.
5. Davut Saulun kendisini gönderdiği her yere gitti ve başarılı oldu. Bu yüzden Saul ona ordusunda üstün bir rütbe verdi. Bu olay bütün halkı, Saulun görevlilerini bile hoşnut etti.
6. Davutun Filistli Golyatı öldürmesinden sonra, askerler geri dönerken, İsrailin bütün kentlerinden gelen kadınlar, tef ve çeşitli çalgılar çalarak, sevinçli ezgiler söyleyip oynayarak Kral Saulu karşılamaya çıktılar.
7. Bir yandan oynuyor, bir yandan da şu ezgiyi söylüyorlardı: «Saul binlercesini öldürdü, Davutsa on binlercesini.»
8. Bu sözlere gücenen Saul çok öfkeleni. «Davuta on binlercesini, banaysa ancak binlercesini verdiler. Artık kral olmaktan başka onun ne eksiği kaldı ki?» diye düşündü.
9. Böylece o günden sonra Saul Davutu kıskanmaya başladı.
10. Ertesi gün Tanrının gönderdiği kötü bir ruh Saulun üzerine güçlü bir biçimde indi. Saul evinde sayıklamaya başladı. Davut her zamanki gibi yine lir çalıyordu. Saulun elinde bir mızrak vardı.
11. «Davutu vurup duvara çakacağım» diye düşünerek mızrağı ona fırlattı. Ama Davut iki kez ondan kurtuldu.
12. Saul Davuttan korkuyordu. Çünkü RAB Davutlaydı, oysa kendisinden ayrılmıştı.
13. Bu yüzden Saul Davutu yanından uzaklaştırdı. Onu bin kişilik birliğe komutan atadı. Davut askerlere öncülük yapıyordu.
14. RAB onunla birlikte olduğundan, yaptığı her işte başarılıydı.
15. Davutun büyük başarısını gördükçe Saulun korkusu daha da artıyordu.
16. Ne var ki, bütün İsrail ve Yahuda halkı Davutu seviyordu; çünkü Davut onlara öncülük ediyordu.
17. Saul Davuta, «İşte büyük kızım Merav» dedi, «Onu sana eş olarak vereceğim. Yalnız hatırım için yiğitçe davran ve RABbin savaşlarını sürdür.» Çünkü, «Davutun ölümü benim elimden değil, Filistlilerin elinden olsun» diye düşünüyordu.
18. Davut, «Ben kim oluyorum, İsrailde ailem ve babamın oymağı ne ki, krala damat olayım?» diye karşılık verdi.
19. Ne var ki, Saulun kızı Meravın Davuta verileceği zaman geldiğinde, kız Davut yerine Meholalı Adriele eş olarak verildi.
20. Bu arada Saulun öbür kızı Mikal Davuta gönül vermişti. Bunu duyan Saul sevindi.
21. «Davuta Mikalı veririm» diye düşündü, «Öyle ki, Mikal Davutu tuzağa düşürür; Filistliler de onu öldürür.» Davuta, «Bugün damadım olmak için yine fırsatın var» dedi.
22. Sonra görevlilerine, Davuta gizlice şunları söylemelerini buyurdu: «Bak, kral senden hoşnut, bütün görevlileri de seni seviyor. Kralın damadı olmanın zamanı geldi.»
23. Saulun görevlileri bu sözleri Davuta iletiler. Davut, «Yoksul ve önemsiz biriyken kralın damadı olmak sizce küçük bir şey mi?» diye karşılık verdi.
24. Görevliler Davutun dediklerini Saula bildirdiler.
25. Saul şöyle buyurdu: «Davuta deyin ki, «Kral düşmanlarından öç almak için başlık parası olarak yüz Filistlinin sünnet derisinden başka bir şey istemiyor.» Davutun Filistlilerin eline düşüp öleceğini tasarlıyordu.
26. Görevliler Saulun söylediklerini Davuta iletiler. Davut, kralın damadı olacağına sevindi. Tanınan süre dolmadan
27. Davutla adamları gidip iki yüz Filistli öldürdüler. Kralın damadı olabilmek için Davut, öldürülen Filistlilerin sünnet derilerini tam tamına getirip krala sundu. Saul da buna karşılık kızı Mikalı eş olarak ona verdi.
28. Saul, RABbin Davutla birlikte olduğunu ve kızı Mikalın onu sevdiğini apaçık gördü.

29. Bu yüzden Davuttan daha çok korktu ve yaşamı boyunca ona düşmanlık besledi.
30. Filistli komutanlar saldırdıkça Davut Saul'un öbür komutanlarından daha başarılı oluyordu. Bu yüzden büyük bir üne kavuştu.

- 1-2. Saul, oğlu Yonatan ve bütün görevlilerine Davutu öldürmeleri için buyruk verdi. Ama Davutu çok seven Yonatan ona, «Babam Saul seni öldürmek için fırsat kolluyor» diye haber verdi, «Lütfen yarın sabah dikkatli ol; gizlenebileceğin bir yere gidip saklan.
3. Ben de saklandığın tarlaya gidip babamın yanında duracağım ve onunla senin hakkında konuşacağım. Bir şey öğrenirsem, sana bildiririm.»
4. Yonatan babası Saula Davutu överek şunları söyledi: «Kral kulu Davuta haksızlık etmesin. Çünkü o sana hiç haksızlık etmedi ve yaptığı her şeyde sana büyük yararı dokundu.
5. Yaşamını tehlikeye atarak Filistliyi öldürdü. RAB de bütün İsraili büyük bir zafere ulaştırdı. Sen de bunu görüp sevindin. Öyleyse neden Davutu yok yere öldürerek suçsuz birine haksızlık edesin?»
6. Saul Yonatanın söylediklerinden etkilenerek ant içti: «Yaşayan RABbin adıyla derim ki, Davut öldürülmeyecektir.»
7. Bunun üzerine Yonatan Davutu çağırıp ona her şeyi anlattı. Sonra Davutu Saulun yanına getirdi. Davut da önceden olduğu gibi kralın hizmetine girdi.
8. Savaş yine patlak verdi. Davut gidip Filistlilere karşı savaştı. Onları öyle büyük bir bozguna uğrattı ki, önünden kaçtılar.
9. Bir gün Saul, mızrağı elinde evinde oturuyor, Davut da lir çalıyordu. Derken RABbin gönderdiği kötü bir ruh Saulu yakaladı.
10. Saul mızrağıyla Davutu duvara çakmaya çalıştı. Ancak Davut yana kaçınca Saulun mızrağı duvara saplandı. O gece Davut kaçıp kurtuldu.
11. Saul, Davutu gözetlemeleri, ertesi sabah da öldürmeleri için evine ulaklar gönderdi. Ama karısı Mikal Davuta, «Bu gece kaçıp kurtulamazsan, yarın öldürüleceksin» dedi.
12. Sonra Davutu pencereden aşağıya indirdi. Böylece Davut kaçıp kurtuldu.
13. Mikal aile putunu alıp yatağa koydu, üstüne yorganı örttü, baş tarafına da keçi kılından bir yastık yerleştirdi.
14. Saulun gönderdiği ulaklar Davutu yakalamaya geldiğinde, Mikal, «Davut hasta» dedi.
15. Saul Davutu görmeleri için ulakları yeniden göndererek, «Onu yatağıyla buraya getirin de öldüreyim» diye buyurdu.
16. Ulaklar eve girince, yatakta başında keçi kılından yastık olan putu gördüler.
17. Saul Mikala «Neden beni böyle kandırıp düşmanımın kaçmasını sağladın?» diye sordu. Mikal, «Davut bana, «Bırak beni gideyim, yoksa seni öldürürüm» dedi» diye yanıtladı.
18. Kaçıp kurtulan Davut, Ramada yaşayan Samuelin yanına gitti. Saulun kendisine bütün yaptıklarını ona anlattı. Sonra Samuelle birlikte Nayot Mahallesine gidip orada kaldı.
19. Davutun Ramanın Nayot Mahallesinde olduğu haberi Saula ulaştırıldı.
20. Bunun üzerine Saul Davutu yakalamaları için ulaklarını oraya gönderdi. Ulaklar Samuelin önderliğinde bir peygamber topluluğunun oynayıp coştüğünü gördüler. İşte o zaman Tanrının Ruhu Saulun ulaklarının üzerine indi. Onlar da oynayıp coşmaya başladılar.
21. Saul olup bitenleri duyunca, başka ulaklar gönderdi. Onlar da oynayıp coştular. Saulun üçüncü kez gönderdiği ulaklar da öncekiler gibi yaptı.
22. Sonunda Saul kendisi Ramaya doğru yola çıktı. Sekudaki büyük sarnıca varınca, «Samuelle Davut neredeler?» diye sordu. Biri, «Ramanın Nayot Mahallesinde» dedi.
23. Saul Ramadaki Nayota doğru ilerlerken, Tanrının Ruhu onun üzerine de indi. Nayota varıncaya dek yol boyunca oynayıp coştı.
24. Giysilerini de çıkarıp Samuel'in önünde oynayıp coştı. Bütün gün ve gece çıplak yattı. Halkın, «Saul da mı peygamber oldu?» demesi bundandır. «Peygamberlik etmek» sözcüğünden türemiştir.

1. Davut Ramanın Nayot Mahallesinden kaçtıktan sonra Yonatana gitti. Ona, «Ne yaptım? Suçum ne?» diye sordu, «Babana karşı ne günah işledim ki, beni öldürmek istiyor?»
2. Yonatan, «Bu senden uzak olsun, ölmeyeceksin!» diye yanıtladı, «Babam bana bildirmeden ister büyük, ister küçük olsun hiçbir iş yapmaz. Neden bunu benden gizlesin? Olmaz öyle şey!»
3. Ancak Davut ant içerek, «Senin beni sevdiğini baban çok iyi biliyor» diye yanıtladı, «Yonatan ne yapacağımı bilmemeli, yoksa üzülür» diye düşünmüştür. RABbin ve senin yaşamın hakkı için derim ki, ölüm ile aramda yalnız bir adım var.»
4. Yonatan Davuta, «Ne dilersen dile, senin için yaparım» diye karşılık verdi.
5. Davut Yonatana, «Bak, yarın Yeni Ay Töreni» dedi, «Kralla birlikte yemeğe oturmam gerekir. Ama izin ver, ertesi günün akşamına dek tarlada gizleneyim.
6. Eğer baban yokluğumu sezerse ona, «Davut aceleyle kendi kenti Beytleheme gitmek için benden ısrarla izin istedi; orada bütün ailenin yıllık kurban töreni var» dersin.
7. Baban, «İyi» derse, kulun güvenlikte demektir. Ama öfkelenirse, bil ki, bana kötülük yapmaya karar vermiştir.
8. Sana gelince, bana yardım et; çünkü RABbin önünde benimle antlaşma yaptın. Suçluysam, beni sen öldür! Neden beni babana teslim edesin?»
9. Yonatan, «Olmaz öyle şey!» diye yanıtladı, «Babamın sana kötülük yapmaya karar verdiğini bilsem, sana söylemez miydin?»
10. Davut, «Baban sana sert bir karşılık verirse, kim bana bildirecek?» diye sordu.
11. Yonatan, «Gel, tarlaya gidelim» dedi. Böylece ikisi tarlaya gittiler.
12. Yonatan Davutla konuşmasını sürdürdü: «İsrailin Tanrısı RAB tanık olsun! Yarın ya da öbür gün bu saate kadar babamın ne düşündüğünü araştıracağım. Babamın sana karşı tutumu olumluysa, sana haber göndereceğim.
13. Ama babam seni öldürmeyi tasarlıyorsa, bunu sana bildirip güvenlik içinde gitmeni sağlamazsam, RAB bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın! RAB önceden babamla olduğu gibi seninle de birlikte olsun!
14. Ama sen yaşamım boyunca RABbin iyiliğini bana göster ki ölmeyeyim.
15. RAB Davutun bütün düşmanlarını yeryüzünden yok edeceği zaman bile, sen soyuma iyiliklerini sonsuza dek esirgeme.»
16. Böylece Yonatan Davut soyuyla bir antlaşma yaptı ve, «RAB Davutun düşmanlarını cezalandırsın» dedi.
17. Davuta beslediği sevgiden ötürü Yonatan ona bir daha ant içirtti. Çünkü onu canı kadar seviyordu.
18. Yonatan Davuta, «Yarın Yeni Ay Töreni» dedi, «Yerin boş kalacağından, yokluğun anlaşılacak.
19. Öbür gün, geçen sefer gizlendiğin yere çabucak git. Ezel Taşının yanında bekle.
20. Ben hedefe atar gibi taşın bir yanına üç ok atacağım.
21. Sonra hizmetkârımı gönderip, «Git okları bul» diye buyruk vereceğim. Eğer özellikle ona, «Bak, oklar senin bu yanında, onları alıp buraya getir» dersem, gel. Yaşayan RABbin adıyla derim ki, güvenliktesin, tehlike yok.
22. Ama hizmetkâra, «Bak, oklar ötede» dersem, git; çünkü RAB seni uzaklaştırmıştır.
23. Birbirimizle yaptığımız antlaşmaya gelince, RAB sonsuza dek seninle benim aramda tanık olsun.»
24. Böylece Davut tarlada gizlendi. Yeni Ay Töreni başlayınca, Kral Saul gelip yemeğe oturdu.
25. Her zamanki gibi duvarın yanındaki yerine oturmuştu. Yonatan karşısında, Avner de yanında yerlerini aldılar. Davutun yeriye boş kaldı.
26. Ama Saul o gün bir şey söylemedi. «Davutun başına birşey gelmiş olmalı. Dinsel açıdan kirli olsa gerek, evet dinsel açıdan temiz değildir» diye düşündü.
27. Ertesi gün, ayın ikinci günü, Davutun yeri yine boştu. Bunun üzerine Saul, oğlu Yonatana, «İşayın oğlu neden dün de, bugün de yemeğe gelmedi?» diye sordu. kalktı».

28. Yonatan, «Davut Beytleheme gitmek için benden ısrarla izin istedi» diye karşılık verdi,
29. «Lütfen izin ver. Çünkü ailemizin kentte bir kurbanı var, ağabeyim orada bulunmamı buyurdu. Gözünde lütuf bulduysam gidip kardeşlerimi göreyim» dedi. İşte bu yüzden kralın sofrasına gelemedi.»
30. Saul Yonatana öfkelenerek, «Seni sapık ve dikbaşlı kadının oğlu!» diye bağırdı, «İşayın oğlunu desteklediğini bilmiyor muyum? Bu kendin için de, seni doğuran annen için de utanç verici.
31. Çünkü İşayın oğlu yeryüzünde yaşadıkça ne sen güvenlikte olabilirsin, ne de krallığın. Şimdi adam gönder, onu bana getir. O ölmeli!»
32. Yonatan babası Saula, «Neden ölmeli? Ne yaptı ki?» diye karşılık verdi.
33. Ama Saul Yonatanı öldürmek amacıyla mızrağını ona fırlattı. Böylece Yonatan babasının Davutu öldürmeye kararlı olduğunu anladı.
34. Büyük bir öfkeyle sofradan kalktı ve ayın ikinci günü hiç yemek yemedi. Babasının Davutu böyle aşağılamasına üzüldü.
35. Sabahleyin Yonatan Davutla buluşmak üzere tarlaya gitti. Yanına bir uşak almıştı.
36. Uşağa, «Haydi koş, atacağım okları bul» dedi. Uşak koşarken, Yonatan onun ötesine bir ok attı.
37. Uşak Yonatanın attığı okun düştüğü yere varınca, Yonatan, «Ok ötende!» diye seslendi,
38. «Çabuk ol! Koş, yerinde durma!» Yonatanın uşağı oku alıp efendisine getirdi.
39. Olup bitenden habersizdi. Olanları yalnız Yonatanla Davut biliyordu.
40. Yonatan, silahlarını yanındaki uşağa vererek, «Al bunları kente götür» dedi.
41. Uşak gider gitmez, Davut taşın güney yanından ayağa kalktı ve yüzüstü yere kapanarak üç kez eğildi. İki arkadaş birbirlerini öpüp ağladılar; ancak Davut daha çok ağladı.
42. Yonatan, «Esenlikle yoluna git» dedi, «İkimiz RAB'bin adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun.» Bundan sonra Davut yoluna gitti. Yonatan da kente döndü.

1. Davut Nov Kentine, Kâhin Ahimelekin yanına gitti. Ahimelek titreyerek Davutu karşılamaya çıktı. «Neden yalnızsın? Neden yanında kimse yok?» diye sordu.
2. Davut şöyle yanıtladı: «Kral bana bir görev verdi. «Sana verdiğim görevden ve buyruklardan kimsenin haberi olmasın» dedi. Adamlarıma gelince, belli bir yere gitmelerini söyledim.
3. Şu an elinde ne var? Bana beş somun ekmek ya da başka ne varsa ver.»
4. Kâhin, «Taze ekmeğim yok» diye karşılık verdi, «Ama adamların kadından uzak kaldılarsa kutsanmış ekmek var.»
5. Davut, «Yola çıktığımızdan her zaman olduğu gibi, kadından uzak kaldık» dedi, «Sıradan bir yolculuğa çıktığımızda bile adamlarım kendilerini temiz tutarlar; özellikle bugün ne kadar daha çok temiz olacaklar.»
6. Bunun üzerine kâhin ona kutsanmış ekmek verdi; çünkü orada huzura konan ekmekten başka ekmek yoktu. Bu ekmek RABbin huzurundan alındığı gün yerine sıcak ekmek konurdu. huzuruna konan ekmek diye de bilinir.
7. O gün Saulun görevlilerinden Edomlu Doek adındaki baş çoban RABbin önünde dinsel görevini yerine getirmek üzere orada bulunuyordu.
8. Davut Ahimeleke, «Yanında mızrak ya da kılıç yok mu?» diye sordu, «Kralın işi acele olduğundan, yanıma ne kılıcımı aldım, ne de başka bir silah.» «Alıkonulmuş».
9. Kâhin, «Ela Vadisinde öldürdüğün Filistli Golyatın kılıcı var» diye karşılık verdi, «Efodun arkasında beze sarılı duruyor. Burada başka silah yok. İstersen onu alabilirsin.» Davut, «Onun gibisi yoktur, onu bana ver» dedi.
10. Sauldan kaçan Davut o gün Gat Kralı Akişe gitti.
11. Akişin görevlileri, «Bu İsrail Kralı Davut değil mi?» dediler, «Çalıp oynarken, «Saul binlercesini öldürdü, Davutsa on binlercesini»
- 12-13. Bu sözler Davutu derin derin düşündürdü. Gat Kralı Akişten çok korkan Davut, onların önünde tutumunu değiştirerek deli gibi davrandı. Kentin kapılarını tırmaladı, salyasını sakalına akıttı.
14. Akiş görevlilerine, «Şu adama bakın!» dedi, «Delinin biri! Onu neden bana getirdiniz?
15. Bizde deliler eksik mi ki, önümde delilik yapsın diye bu adamı getirdiniz? Bu adamın sarayıma girmesi şart mı?»

1. Davut Gattan ayrılıp Adullam Mağarasına kaçtı. Bunu duyan kardeşleri ve ailesinin öteki bireyleri yanına gittiler.
2. Sıkıntısı, borcu, hoşnutsuzluğu olan herkes Davutun çevresinde toplandı. Davut sayısı dört yüze varan bu adamlara önderlik yaptı.
3. Davut oradan Moavdaki Mispa Kentine gitti. Moav Kralından, «Tanrının bana ne yapacağı belli oluncaya dek annemle babamın gelip yanınızda kalmasına izin verir misin?» diye bir istekte bulundu.
4. Böylece Davut annesiyle babasını Moav Kralının yanına bıraktı. Davut sığınakta kaldığı sürece onlar da Moav Kralının yanında kaldılar.
5. Ne var ki, Peygamber Gad Davuta, «Sığınakta kalma. Yahuda ülkesine git» dedi. Bunun üzerine Davut oradan ayrılıp Heret Ormanına gitti.
6. Bu sırada Saul Davutla yanındakilerin nerede olduklarını öğrendi. Saul elinde mızrağıyla Givada bir tepedeki ilginç ağacının altında oturuyordu. Askerleri de çevresinde duruyordu.
7. Saul onlara şöyle dedi: «Ey Benyaminitler, şimdi dinleyin! İşayın oğlu her birinize tarlalar, bağlar mı verecek? Her birinizi binbaşı, yüzbaşı mı yapacak?»
8. Hepiniz bana karşı düzen kurdunuz. Çünkü oğlum İşayın oğluyla antlaşma yaptığında bana haber veren olmadı. İçinizden bana acıyan tek kişi çıkmadı. Bugün olduğu gibi, bana pusu kurması için oğlumun kulum Davutu kışkırttığını bana bildiren olmadı.»
9. Bunun üzerine Saulun askerlerinin yanında duran Edomlu Doek, «İşay oğlu Davutun Nov Kentine, Ahituv oğlu Kâhin Ahimelekin yanına geldiğini gördüm» dedi,
10. «Ahimelek Davut için RABbe danıştı. Ona hem yiyecek sağladı, hem de Filistli Golyatın kılıcını verdi.»
11. Kral Saul, Ahituv oğlu Kâhin Ahimeleki ve babasının ailesinden Novda yaşayan bütün kâhinleri çağırmak için ulaklar gönderdi. Hepsi kralın yanına geldi.
12. Saul Ahimeleke, «Ey Ahituv oğlu, beni dinle!» dedi. Ahimelek, «Buyur, efendim» diye yanıtladı.
13. Saul, «Neden sen ve İşay oğlu bana karşı düzen kurdunuz?» dedi, «Çünkü ona ekmek, kılıç verdin ve onun için Tanrıya danıştın. O da bana karşı ayaklandı ve bugün yaptığı gibi pusu kurdu.»
14. Ahimelek, «Bütün görevlilerin arasında Davut kadar sana bağlı biri var mı?» diye karşılık verdi, «Davut senin damadın, muhafız birliği komutanın ve ailede saygın biridir.
15. Ben Davut için Tanrıya danışmaya o gün mü başladım? Kesinlikle hayır! Kral ben kulunu ve babasının ailesini suçlamasın. Çünkü kulun bu konuda hiçbir şey bilmiyor.»
16. Ama Saul, «Ey Ahimelek, sen de bütün ailen de kesinlikle öleceksiniz» dedi.
17. Sonra yanında duran nöbetçi askerlere, «Gidin ve Davutu destekleyen RABbin kâhinlerini öldürün!» dedi, «Çünkü onun kaçtığını bildikleri halde bana haber vermediler.» Ne var ki, kralın görevlileri el kaldırıp RABbin kâhinlerini öldürmek istemediler.
18. Bunun üzerine kral, Doeke, «Sen git, kâhinleri öldür» diye buyurdu. Edomlu Doek de gidip kâhinleri öldürdü. O gün Doek keten efod giymiş seksen beş kişi öldürdü.
19. Kadın erkek, çoluk çocuk demeden kâhinler kenti Novun halkını kılıçtan geçirdi. Sığırları, eşekleri, koyunları da öldürdü.
20. Yalnız Ahituv oğlu Kâhin Ahimelekin oğullarından Aviyatar adında biri kurtulup Davuta kaçtı.
21. Aviyatar Saulun RABbin kâhinlerini öldürttüğünü Davuta söyledi.
22. Davut Aviyatara, «O gün orada bulunan Edomlu Doekin olup biteni Saula bildireceğini anlamıştım zaten» dedi, «Babanın bütün aile bireylerinin ölümüne ben neden oldum.
23. Yanımda kal ve korkma! Seni öldürmek isteyen beni de öldürmek istiyor. Yanımda güvende olursun.»

1. Davuta, «Filistliler Keila Kentine saldırıp harmanları yağmalıyorlar» diye haber verdiler.
2. Davut RABbe, «Gidip şu Filistlilere saldırayım mı?» diye danıştı. RAB, «Git, Filistlilere saldır ve Keila Kentini kurtar» diye yanıtladı.
3. Ama adamları Davuta, «Bak, biz burada Yahudadayken korkuyoruz» dediler, «Keilaya Filist ordusuna karşı savaşmaya gidersek büsbütün korkarız.»
4. Bunun üzerine Davut RABbe bir kez daha danıştı. RAB ona yine, «Kalk, Keilaya git! Çünkü Filistlileri senin eline ben teslim edeceğim» dedi.
5. Böylece Davutla adamları Keilaya gidip Filistlilere karşı savaştilar. Davut onların hayvanlarını ele geçirdi. Filistlileri ağır bir yenilgiye uğratarak Keila halkını kurtardı.
6. Ahimelekin oğlu Aviyatar kaçıp Keilada bulunan Davuta gittiğinde, efodu da birlikte götürmüştü.
7. Saul, Davutun Keila Kentine gittiğini duyunca, «Tanrı Davutu elime teslim etti» dedi, «Davut sürgülü kapıları olan bir kente girmekle kendini hapsedmiş oldu.»
8. Böylece Saul, Keilaya yürüyüp Davutla adamlarını kuşatmak amacıyla bütün halkı savaşa çağırdı.
9. Davut, Saulun kendisine bir düzen kurduğunu duyunca, Kâhin Aviyatara, «Efodu getir» dedi.
10. Sonra şöyle yakardı: «Ey İsrailin Tanrısı RAB! Ben kulun yüzünden Saulun gelip Keilayı yıkmayı tasarladığına dair kesin haber aldım.
11. Keila halkı beni onun eline teslim eder mi? Kulunun duymuş olduğu gibi Saul gelecek mi? Ey İsrailin Tanrısı RAB, yalvarırım, kuluna bildir!» RAB, «Saul gelecek» yanıtını verdi.
12. Davut RABbe, «Keila halkı beni ve adamlarımı Saulun eline teslim edecek mi?» diye sordu. RAB, «Teslim edecek» dedi.
13. Bunun üzerine Davut ile yanındaki altı yüz kadar kişi Keiladan ayrılıp oradan oraya yer değiştirmeye başladılar. Davutun Keiladan kaçtığını öğrenen Saul oraya gitmekten vazgeçti.
14. Davut kırsal bölgedeki sığınaklarda ve Zif Çölünün dağlık kesiminde kaldı. Saul her gün Davutu aradığı halde, Tanrı onu Saulun eline teslim etmedi.
15. Davut Zif Çölünde, Horeşteyken, Saulun kendisini öldürmek için yola çıktığını öğrendi.
16. Bu arada Saul oğlu Yonatan kalkıp Horeşe, Davutun yanına gitti ve onu Tanrının adıyla yüreklendirdi.
17. «Korkma!» dedi, «Babam Saul sana dokunmayacak. Sen İsrail Kralı olacaksın, ben de senin yardımcın olacağım. Babam Saul da bunu biliyor.»
18. İkisi de RABbin önünde aralarındaki antlaşmayı yenilediler. Sonra Yonatan evine döndü, Davut ise Horeşte kaldı.
19. Zifliler Givaya gidip Saula, «Davut aramızda» dediler, «Yeşimonun güneyinde, Hakila Tepesindeki Horeş sığınaklarında gizleniyor.
20. Ey kral, ne zaman gelmek istersen gel! Davutu kralın eline teslim etmeyi ise bize bırak.»
21. Saul, «RAB sizi kutsasın! Bana acıdınız» dedi,
22. «Gidin ve bir daha araştırın; Davutun genellikle nerelerde gizlendiğini, orada onu kimin gördüğünü iyice öğrenin. Çünkü onun çok kurnaz olduğunu söylüyorlar.
23. Gizlendiği yerlerin hepsini öğrenip bana kesin bir haber getirin. O zaman ben de sizinle gelirim. Eğer Davut o bölgedeyse, bütün Yahuda boyları içinde onu arayıp bulacağım.»
24. Böylece Zifliler kalkıp Sauldan önce Zife gittiler. O sırada Davutla adamları Yeşimonun güneyindeki Aravada, Maon Çölündeydiler.
25. Saul ile adamlarının kendisini aramaya geldiklerini öğrenince Davut aşağıya inip Maon Çölündeki kayalığa sığındı. Saul bunu duyunca Davutun ardından Maon Çölüne gitti.
26. Saul dağın bir yanından, Davutla adamları ise öbür yanından ilerliyordu. Davut Sauldan kaçıp kurtulmaya çalışıyordu. Saula askerleri Davutla adamlarını yakalamak üzere yaklaşıırken,
27. bir ulak gelip Saula şöyle dedi: «Çabuk gel! Filistliler ülkeye saldırıyor.»
28. Bunun üzerine Saul Davutu kovalamayı bırakıp Filistlilerle savaşmaya gitti. Bu yüzden oraya Sela-Hammahlekot adı verildi.
29. Davut oradan ayrılıp Eyn-Gedi bölgesindeki sığınaklara gizlendi.

1. Saul Filistlileri kovalamaktan dönünce, Davutun Eyn-Gedi Çölünde olduğu haberini aldı.
2. Saul da Davutla adamlarını Dağ Keçisi Kayalığı dolaylarında arayıp bulmak için, bütün İsrail'den üç bin seçme asker alıp yola çıktı.
3. Yolda koyun ağıllarına rastladı. Yakında bir de mağara vardı. Saul ihtiyacını gidermek için mağaraya girdi. Davutla adamları mağaranın en iç bölümünde kalıyorlardı.
4. Adamları, Davuta, «İşte RABbin sana, «Dilediğini yapabilmen için düşmanını eline teslim edeceğim» dediği gün bugündür» dediler. Davut kalkıp Saulun cüppesinin eteğinden gizlice bir parça kesti.
5. Ama sonradan Saulun eteğinden bir parça kestiği için kendini suçlu buldu.
6. Adamlarına, «Efendime, RABbin meshettiği kişiye karşı böyle bir şey yapmaktan, el kaldırmaktan RAB beni uzak tutsun» dedi, «Çünkü o RABbin meshettiği kişidir.»
7. Davut bu sözlerle adamlarını engelledi ve Saula saldırımlarına izin vermedi. Saul mağaradan çıkıp yoluna koyuldu.
8. O zaman Davut da mağaradan çıktı. Saula, «Efendim kral!» diye seslendi. Saul arkasına bakınca, Davut eğilip yüzüstü yere kapandı.
9. «Davut sana kötülük yapmak istiyor» diyenlerin sözlerini neden önemsiyorsun?» dedi,
10. «Bugün RABbin mağarada seni elime nasıl teslim ettiğini gözünle görüyorsun. Bazıları seni öldürmemi istedi. Ama ben seni esirgeyip, «Efendime el kaldırmayacağım, çünkü o RABbin meshettiği kişidir» dedim.
11. Ey baba, cüppenin eteğinden kesilmiş, elimdeki şu parçaya bak; evet, bak! Cüppenden bir parça kestim, ama seni öldürmedim. Bundan ötürü içimde kötülük ve başkaldırma düşüncesi olmadığına iyice bilesin. Sana kötülük yapmadığım halde sen beni öldürmeye çalışıyorsun.
12. RAB aramızda yargıç olsun ve benim öcümü senden O alsın. Ama ben elimi sana karşı kaldırmayacağım.
13. Eskilerin şu, «Kötülük kötü kişilerden gelir» deyişi uyarınca elim sana karşı kalkmayacaktır.
14. İsrail Kralı kime karşı çıkmış? Sen kimi kovalıyorsun? Ölü bir köpek mi? Bir pire mi?
15. RAB yargıç olsun ve hangimizin haklı olduğuna O karar versin. RAB davama baksın ve beni savunup senin elinden kurtarsın.»
16. Davut söylediklerini bitirince, Saul, «Davut oğlum, bu senin sesin mi?» diye sordu ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.
17. Sonra, «Sen benden daha doğru bir adamsın» dedi, «Sana kötülük yaptığım halde sen bana iyilikle karşılık verdin.
18. Bugün bana iyi davrandığını kanıtladın: RAB beni eline teslim ettiği halde beni öldürmedin.
19. Düşmanını yakalayan biri onu güvenlik içinde salıverir mi? Bugün bana yaptığın iyiliğe karşılık RAB de seni iyilikle ödüllendirsin.
20. Şimdi anladım ki, sen gerçekten kral olacaksın ve İsrail Krallığı senin egemenliğinin altında sürecek.
21. Benden sonra soyumu ortadan kaldırmayacağına, babamın ailesinden adımı silmeyeceğine dair RABbin önünde ant iç.»
22. Davut Saul'un istediği gibi ant içti. Sonra Saul evine döndü. Davut'la adamları da sığınağa gittiler.

1. Bu sırada Samuel öldü. Bütün İsraililer toplanıp onun için yas tuttular. Onu Ramadaki evine gömdüler. Bundan sonra Davut Maon Çölüne gitti.
2. Maonda çok varlıklı bir adam vardı; işi Karmeldeydi. Üç bin koyunu, bin keçisi vardı. O sırada Karmelde koyunlarını kırmaktaydı.
3. Adamın adı Naval, karısının adı da Avigayildi. Kadın sağgörülü ve güzeldi. Ama Kaleb soyundan gelen kocası kaba, kötü huylu biriydi.
4. Davut kırdarken, Navalın koyunlarını kırtığınyı duydu.
5. On uşağı şu buyrukla ona gönderdi: «Karmelde Navalın yanına gidin. Benden ona selam söyleyip
6. şöyle deyin: «Ömrün uzun olsun! Sana, ailene ve sana bağlı olan herkese esenlik olsun!
7. Şimdi koyunların kırkma zamanı olduğunu duydum. Çobanların bizimle birlikteyken, onları incitmedik. Karmelde kaldıkları sürece hiçbir kayıpları olmadı.
8. Uşaklarına sor, sana söyleyecekler. Bunun için adamlarıma yakınlık göster. Çünkü sana şenlik zamanında geldik. Lütfen kullarına ve oğlun Davuta elinden geleni ver.»
9. Davutun adamları varıp Davut adına bu sözleri Navala iletiler ve beklemeye başladılar.
10. Ne var ki, Naval Davutun adamlarına şu karşılığı verdi: «Bu Davut da kim? İşayın oğlu da kim oluyor? Bu günlerde birçok köle efendilerini bırakıp kaçıyor.
11. Ekmeğimi, suyum, kırkıcılarım için kestiğim hayvanların etini alıp nereden geldiklerini bilmediğim kişilere mi vereyim?»
12. Davutun adamları geldikleri yoldan döndüler ve Navalın bütün söylediklerini Davuta bildirdiler.
13. Davut adamlarına, «Herkes kılıcını kuşansın!» diye buyruk verdi. Davut da, adamları da kılıçlarını kuşandılar. Yaklaşık dört yüz adam Davutla birlikte gitti; iki yüz kişi de erzağın yanında kaldı.
14. Navalın uşaklarından biri, Navalın karısı Avigayile, «Davut efendimiz Navala esenlik dilemek için kırdan ulaklar gönderdi» dedi, «Ama Naval onları tersledi.
15. Oysa adamlar bize çok iyi davrandılar. Bizi incitmediler. Kırdan onlarla birlikte kaldığımız sürece hiçbir şeyimiz kaybolmadı.
16. Koyunlarımızı güderken, yanlarında kaldığımız sürece gece gündüz bizi korudular.
17. Şimdi ne yapman gerektiğini iyi düşün. Çünkü efendimize ve bütün ailesine kötülük yapmayı tasarlıyorlar. Üstelik efendimiz o kadar kötü ki, kimse ona bir şey söyleyemiyor.»
18. Bunun üzerine Avigayil, hiç zaman yitirmeden, iki yüz ekmek, iki tulum şarap, hazırlanmış beş koyun, beş sea kavrulmuş buğdayfö, yüz salkım kuru üzüm ve iki yüz parça incir pestili alıp eşeklere yükledi.
19. Sonra uşaklarına, «Önümde gidin, ben arkanızdan geliyorum» dedi. Kocası Navala hiçbir şey söylemedi.
20. Avigayil eşeğe binmiş, dağın öbür yolundan inerken, Davutla adamları da ona doğru ilerliyorlardı. Avigayil onlarla karşılaştı.
21. Davut, «Bu adamın kırdaki malını doğrusu boş yere korudum» demişti, «Onun mallarından hiçbir şey eksilmedi. Öyleyken bana iyilik yapacağına kötülükle karşılık verdi.
22. Eğer sabaha dek adamlarından tek birini bile sağ bırakırsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!» düşmanlarına».
23. Avigayil Davutu görünce hemen eşekten indi; Davutun önünde eğilip yüzüstü yere kapandı.
24. Onun ayaklarına kapanarak şöyle yalvardı: «Efendim, suçu ben, yalnız ben üstüme alıyorum. İzin ver, ben kölen seninle konuşsun, onun söyleyeceklerini dinle.
25. Yalvarırım, efendim, o kötü adam Navala aldırma. Çünkü kişiliği tıpkı adı gibidir. Adı akılsız anlamına gelir; kendisi de akılsızın biridir. Ben kulun, efendim Davutun gönderdiği ulakları görmedim.
26. «Ama şimdi, ey efendim, RAB senin kan dökmene ve kendi elinle öç almana engel oldu. Yaşayan RABbin adı ve senin yaşamın hakkı için yalvarırım, düşmanların ve efendime kötülük tasarlayanların tümü Naval gibi olsun.

27. Ben kölenin efendime getirdiği bu armağan, seni izleyen adamlarına verilsin.
28. Lütfen kölenin suçunu bağışla. RAB kesinlikle efendimin soyunu sürdürecektir; çünkü efendim RABbin savaşlarını sürdürüyor. Yaşadığın sürece sende hiçbir haksızlık bulunmasın.
29. Biri kalkıp seni öldürmek amacıyla ardına düşerse, yaşamını Tanrın RAB güven altında tutacaktır; düşmanlarını sapanla taş atar gibi fırlatıp atacaktır.
30. RAB, efendime söz verdiği bütün iyilikleri yerine getirip onu İsrail'e önder atadığında,
31. kendi öcünü almak uğruna boş yere kan dökmediğin için pişmanlık ve üzüntü duymayacaksın. RAB efendimi başarıya ulaştırdığında köleni anımsa.»
32. Davut, «Bugün seni karşıma çıkaran İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun!» diye karşılık verdi,
33. «Anlayışını kutlarım! Bugün kan dökmemi ve öcümü elimle almamı engellediğin için seni kutlarım.
34. Doğrusu sana kötülük etmemi önleyen İsrailin Tanrısı yaşayan RABbin adıyla derim ki, beni karşılamak için hemen gelmemiş olsaydın, gün doğuncaya dek Navalın adamlarından hiçbiri sağ kalmayacaktı.»
35. Avigayil'in kendisine getirdiklerini kabul eden Davut, «Esenlikle evine dön. Sözlerine kulak verip dileğini kabul ettim» dedi.
36. Avigayil Navalın yanına döndü. Naval evinde krallara yaraşır bir şölen düzenlemişti. Çok sarhoş olduğundan neşeliydi. Bu yüzden Avigayil sabaha dek ona bir şey söylemedi.
37. Ama ertesi sabah Naval ayılınca karısı ona olup bitenleri anlattı. İşte o an Navalın kalbi sıkıştı ve felç oldu.
38. Yaklaşık on gün sonra da RAB Navalı cezalandırıp öldürdü.
39. Davut, Navalın öldüğünü duyunca, «Beni küçümseyen Navala karşı davama bakan, kulunu kötülük etmekten alıkoyan RABbe övgüler olsun!» dedi, «RAB Navalın kötülüğünü onun başına döndürdü.» Sonra Davut Avigayile evlenme teklifinde bulunmak için ulaklar gönderdi.
40. Davutun ulakları Karmele, Avigayil'in yanına varıp, «Davut sana evlenme teklifinde bulunmak için bizi gönderdi» dediler.
41. Avigayil yüzüstü yere kapanarak, «Ben kölen sana hizmet etmeye ve efendimin ulaklarının ayaklarını yıkamaya hazırım» diye yanıtladı.
42. Hemen kalkıp eşeğe bindi. Yanına beş hizmetçisini alıp Davutun ulaklarını izleyerek yola koyuldu. Sonra Davutun karısı oldu.
43. Davut Yizreelli Ahinoamı da eş olarak almıştı. Böylece ikisi de onun karısı oldular.
44. Bu arada Saul, Davut'un karısı olan kızı Mikal'ı Gallimli Layış oğlu Palti'ye vermişti.

1. Zifliler Givaya, Saulun yanına gidip, «Davut Yeşimona bakan Hakila Tepesinde gizleniyor» dediler.
2. Bunun üzerine Saul üç bin seçme İsraili askerle Zif Çölünde Davutu aramaya çıktı.
3. Yeşimona bakan Hakila Tepesinde, yol kenarında ordugah kurdu. Kırdaki bulunan Davut, Saulun peşine düştüğünü anlayınca,
4. gözcü gönderdi. Böylece Saulun oraya geldiğini saptadı.
5. Bunun üzerine Davut, Saulun ordugah kurduğu yere gitti ve Saulun ordusunun başkomutanı Ner oğlu Avnerin nerede yattıklarını gördü. Saul ordugahın ortasında, askerler de çevresinde yatıyorlardı.
6. O zaman Davut, Hititli Ahimelek ile Yoavın kardeşi, Seruya oğlu Awişaya, «Kim benimle ordugaha, Saulun yanına gelecek?» diye sordu. Awişay, «Ben sizinle geleceğim» diye karşılık verdi.
7. Davutla Awişay o gece ordugaha girdiler. Saul, mızrağı başucunda yere saplanmış, ordugahın ortasında uyuyordu. Avnerle askerler de çevresinde uyuyorlardı.
8. Awişay Davuta, «Bugün Tanrı düşmanınızı sizin eline teslim etti» dedi, «Şimdi bırak da, onu kendi mızrağıyla bir atışta yere çakayım. İkinci kez vurmama gerek kalmayacak.»
9. Ne var ki Davut, «Onu öldürme!» dedi, «RABbin meshettiği kişiye kim el uzatırsa, suçlu çıkar.
10. Yaşayan RABbin adıyla derim ki, RAB kendisi onu öldürecek; ya günü gelince ölecek, ya da savaşta vurulup yok olacak.
11. Ama RABbin meshettiği kişiye el uzatmaktan RAB beni uzak tutsun! Haydi, Saulun başucundaki mızrakla su matarasını al da gidelim.»
12. Böylece Davut Saulun başucundan mızrağını ve su matarasını aldı. Sonra oradan uzaklaştılar. Onları gören olmadı. Kimse olup bitenin farkına varmadı, uyanan da olmadı. Hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB onlara derin bir uyku vermişti.
13. Davut karşı yakaya geçip tepenin üstünde, onlardan uzak bir yerde durdu. Aralarında epeyce mesafe vardı.
14. Davut askerlere ve Ner oğlu Avner, «Ey Avner, bana yanıt vermeyecek misin?» diye seslendi. Avner, «Sen kimsin ki krala sesleniyorsun?» diye karşılık verdi.
15. Davut, «Sen yiğit biri değil misin?» dedi, «İsrailde senin gibisi var mı? Öyleyse neden efendin kralı korumadın? Çünkü biri onu öldürmek için ordugaha girdi.
16. Görevini iyi yapmadın. Yaşayan RABbin adıyla derim ki, hepiniz ölümü hak ettiniz; çünkü efendinizi, RABbin meshettiği kişiyi korumadınız. Bak bakalım, kralın başucundaki mızrağıyla su matarası nerede?»
17. Davutun sesini tanıyan Saul, «Davut, oğlum, bu senin sesin mi?» diye sordu. Davut, «Evet, efendim kral, benim sesim» diye karşılık verdi,
18. «Efendim, ben kulunu neden kovalıyorsun? Ne yaptım? Ne suç işledim?
19. Lütfen, efendim kral, kulunun sözlerine kulak ver. Eğer seni bana karşı kıskırtan RAB ise, bir sunu Onu yatıştırır. Ama bunu yapan insanlarsa, RABbin önünde lanetli olsunlar! Çünkü, «Git, başka ilahlara kulluk et» diyerek, RABbin mirasından bana düşen paydan bugün beni uzaklaştırdılar.
20. Ne olur, kanım RABden uzak topraklara dökülmesin. İsrail Kralı, dağlarda keklik avlayan avcı gibi, bir pileyi avlamaya çıkmış!»
21. Bunun üzerine Saul, «Günah işledim» diye karşılık verdi, «Davut, oğlum, geri dön. Bugün yaşamıma değer verdiğin için sana bir daha kötülük yapmayacağım. Gerçekten akılsızca davrandım, çok büyük yanlışlık yaptım.»
22. Davut, «İşte kralın mızrağı!» dedi, «Adamlarından biri gelip alsın.
23. RAB herkesi doğruluğuna ve bağlılığına göre ödüllendirir. Bugün RAB seni elime teslim ettiği halde, ben RABbin meshettiği kişiye elimi uzatmak istemedim.
24. Bugün ben senin yaşamına nasıl değer verdimsem, RAB de benim yaşamıma öyle değer versin ve beni her sıkıntıdan kurtarsın.»
25. Saul, «Davut, oğlum, RAB seni kutsasın!» dedi, «Sen kesinlikle büyük işler yapacak, başarılı

olacaksın!>> Bundan sonra Davut yoluna koyuldu, Saul da evine döndü.

1. Davut, «Bir gün Saulun eliyle yok olacağım» diye düşündü, «Benim için en iyisi hemen Filist topraklarına kaçmak. O zaman Saul İsrailin her yanında beni aramaktan vazgeçer; ben de onun elinden kurtulmuş olurum.»
2. Böylece Davutla yanındaki altı yüz kişi kalkıp Gat Kralı Maok oğlu Akişin tarafına geçtiler.
3. Aileleriyle birlikte Gatta Akişin yanına yerleştiler. İki karısı Yizreelli Ahinoamla Karmelli Navalın dul karısı Avigayil de Davutun yanındaydı.
4. Saul Davutun Gata kaçtığını duyunca, artık onu aramaktan vazgeçti.
5. Davut Akişe, «Benden hoşnut kaldıysan, çevre kentlerden birinde bana bir yer versinler de orada oturayım» dedi, «Çünkü ben kulunun seninle birlikte kral kentinde yaşamasına gerek yok.»
6. Akiş o gün ona Ziklak Kentini verdi. Bundan ötürü Ziklak bugün de Yahuda krallarına aittir.
7. Davut Filist topraklarında bir yıl dört ay yaşadı.
8. Bu süre içinde Davutla adamları gidip Geşurlulara, Girizlilere ve Amaleklilere baskınlar yaptılar. Bunlar uzun zamandan beri Şura, hatta Mısır'a dek uzanan topraklarda yaşıyorlardı.
9. Davut bir bölgeye saldırdığında kadın erkek demez, kimseyi sağ bırakmazdı; yalnız davarları, sığırları, eşekleri, develeri ve giysileri alıp Akişe dönerdi.
10. Akiş, «Bugün nerelere baskın düzenlediniz?» diye sorardı. Davut da, «Yahudanın güneyine, Yerahmeellilerin ve Kenlilerin güney bölgesine saldırdık» derdi.
11. Davut, kendisiyle Gata kimseyi götürmemek için kadın erkek kimseyi sağ bırakmazdı. Çünkü, «Gata gidip, «Davut şöyle yaptı, böyle yaptı» diyerek bize karşı bilgi aktarmasınlar» diye düşünürdü. Davut, Filist topraklarında yaşadığı sürece bu yöntemi uyguladı.
12. Akiş Davut'a güven duymaya başladı. «Davut kendi halkı olan İsraililer'in nefretine uğradı. Bundan böyle benim hizmetimde kalacak» diye düşünüyordu.

1. O sırada Filistliler İsraille savaşmak için askeri birliklerini topladılar. Akiş Davuta, «Adamlarınla birlikte benim yanımda savaşacağını bilmelisin» dedi.
2. Davut, «O zaman sen de kulunun neler yapabileceğini göreceksin!» diye karşılık verdi. Akiş, «İyi!» dedi, «Yaşadığın sürece seni kendime koruma görevlisi atayacağım.»
3. Samuel ölmüş, bütün İsrail halkı onun için yas tutmuştu. Onu kendi kenti Ramada gömmüşlerdi. Saul da cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovmuştu.
4. Filistliler toplanıp Şuneme gittiler ve orada ordugah kurdular. Saul da bütün İsrailileri toplayıp Gilboa Dağında ordugah kurdu.
5. Saul Filist ordusunu görünce korkup büyük dehşete kapıldı.
7. Bunun üzerine Saul görevlilerine, «Bana bir cinci kadın bulun da varıp ona danışayım» diye buyruk verdi. Görevliler, «Eyn-Dorda bir cinci kadın var» dediler.
8. Böylece Saul başka giysilere bürünüp kılığını değiştirdi. Geceleyin yanına iki kişi alıp kadının yaşadığı yere gitti. Kadına, «Lütfen benim için ruhlara danış ve sana söyleyeceğim kişiyi çağır» dedi.
9. Ama kadın ona şu karşılığı verdi: «Saulun neler yaptığını, cincilerle ruhlara danışanları ülkeden kovduğunu biliyorsun. Öyleyse neden beni öldürmek için tuzak kuruyorsun?»
10. Saul, «Yaşayan RABbin adıyla derim ki, bundan sana bir kötülük gelmeyecek» diye ant içti.
11. Bunun üzerine kadın, «Sana kimi çağırayım?» diye sordu. Saul, «Bana Samueli çağır» dedi.
12. Kadın, Samueli görünce çığlık atarak, «Sen Saulsun! Neden beni kandırdın?» dedi.
13. Kral ona, «Korkma!» dedi, «Ne görüyorsun?» Kadın, «Yerin altından çıkan bir ilah görüyorum» diye karşılık verdi.
14. Saul, «Neye benziyor?» diye sordu. Kadın, «Cüppe giymiş yaşlı bir adam yukarıya çıkıyor» dedi. O zaman Saul onun Samuel olduğunu anladı; eğilip yüzüstü yere kapandı.
15. Samuel Saula, «Neden beni çağırıp rahatsız ettin?» dedi. Saul, «Büyük sıkıntı içindeyim» diye yanıtladı, «Filistliler bana karşı savaşıyor ve Tanrı da beni terk etti. Artık bana ne peygamberler aracılığıyla, ne de düşerle yanıt veriyor. Bu yüzden, ne yapmam gerektiğini bana bildirmen için seni çağırttım.»
16. Samuel, «RAB seni terk edip sana düşman olduğuna göre, neden bana danışıyorsun?» dedi,
17. «RAB benim aracılığımla söylediğini yaptı, krallığı senden alıp soydaşın Davuta verdi.
18. Çünkü sen RABbin buyruğuna uymadın, Onun alevlenen öfkesini Amaleklilere uygulamadın. RAB bugün bunları bu yüzden başına getirdi.
19. RAB seni de, İsrail halkını da Filistlilerin eline teslim edecek. Yarın sen ve oğulların bana katılacaksınız. RAB İsrail ordusunu da Filistlilerin eline teslim edecek.»
20. Saul birden boylu boyunca yere düştü. Samuelin sözlerinden ötürü büyük korkuya kapıldı. Gücü de kalmamıştı; çünkü bütün gün, bütün gece yemek yememişti.
21. Kadın Saula yaklaştı. Onun büyük şaşkınlık içinde olduğunu görünce, «Bak, kölen sözünü dinledi» dedi, «Canımı tehlikeye atarak benden istediğini yaptım.
22. Şimdi lütfen kölenin söyleyeceğini dinle. İzin ver de, önüne biraz yemek koyayım. Yoluna devam edecek gücün olması için yemek yemelisin.»
23. Ama Saul, «Yemem» diyerek reddetti. Ancak hizmetkârlarıyla kadın zorlayınca, onların dediğini yaptı. Yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.
24. Kadının evinde besili bir dana vardı. Kadın onu hemen kesti. Un alıp yoğurdu ve mayasız ekmek pişirdi.
25. Sonra Saul'la görevlilerinin önüne koydu. Onlar da yediler. Sonra o gece kalkıp gittiler.

1. Filistliler bütün ordularını Afekte topladılar. İsraililer ise Yizreeldeki pınarın yanına kurdukları ordugahta kalıyorlardı.
2. Filist beyleri yüzer ve biner kişilik birliklerle ilerliyordu. Davutla adamlarıysa Akişle birlikte geriden geliyorlardı.
3. Filistli komutanlar, «Bu İbranilerin burada ne işi var?» diye sorunca, Akiş şu karşılığı verdi: «Bu, İsrail Kralı Saulun görevlisi Davuttur. Bir yıldan uzun süredir yanımda kalıyor. Bana geldiğinden beri kendisinde hiçbir kötülük bulamadım.»
4. Ama Filistli komutanlar Akiş öfkeleniler. «Adamı geri gönder, kendisine verdiğin yere dönsün» dediler, «Bizimle birlikte savaşa gelmesin; yoksa savaş sırasında bize karşı çıkar. Efendisinin beğenisini nasıl kazanabilir? Adamlarımızın başını ona vermekten daha iyi bir yol bulabilir mi?
5. Çalıp oynarken, «Saul binlercesini öldürdü, Davutsa on binlercesini»
6. Bunun üzerine Akiş, Davutu çağırıp, «Yaşayan RABbin adıyla derim ki, sen dürüst bir kişisin» dedi, «Benimle birlikte savaşa katılmanı isterdim. Yanıma geldiğin günden bu yana ters bir davranışını görmedim. Ama Filist beyleri seni uygun görmedi.
7. Şimdi geri dön ve esenlikle git. Filist beylerinin gözünde ters bir davranışta bulunma.»
8. Davut, «Ama ben ne yaptım?» diye sordu, «Yanıma geldiğimden bu yana bende ne buldun ki, gidip efendim kralın düşmanlarına karşı savaşmayayım?»
9. Akiş, «Biliyorum, sen benim gözümde Tanrının bir meleği gibi iyisin» diye yanıtladı, «Ne var ki Filistli komutanlar, «Bizimle savaşa gelmesin» diyorlar.
10. Seninle gelmiş olan efendin Saulun kullarıyla birlikte sabah erkenden kalkın ve tan ağarır ağarmaz gidin.»
11. Böylece Davut'la adamları Filist ülkesine dönmek üzere sabah erkenden kalktılar. Filistliler ise Yizreel'e gittiler.

1. Davutla adamları üçüncü gün Ziklak Kentine vardılar. Bu arada Amalekliler Negev bölgesiyle Ziklaka baskın yapmış, Ziklak Kentini yakıp yıkmışlardı.
2. Kimseyi öldürmemişlerdi, ama kadınlarla orada yaşayan genç, yaşlı herkesi tutsak etmişlerdi. Sonra onları da yanlarına alıp yollarına gitmişlerdi.
3. Davutla adamları oraya varınca kentin ateşe verildiğini, karılarının, oğullarının, kızlarının tutsak alındığını anladılar.
4. Güçleri tükeninceye dek hıçkırığa hıçkırığa ağladılar.
5. Davutun iki karısı, Yizreelli Ahinoam ile Karmelli Navalın dulunu Avigayil de tutsak edilmişti.
6. Davut büyük sıkıntı içindeydi. Çünkü herkes oğulları, kızları için acı çekiyor ve, «Davutu taşıyalım» diyordu. Ama Davut, Tanrısı RABde güç bularak,
7. Ahimelek oğlu Kâhin Aviyatara, «Bana efodu getir» dedi. Aviyatar efodu getirdi.
8. Davut RABbe danışarak, «Bu akıncıların ardına düşersen, onlara yetişir miyim?» diye sordu. RAB, «Artlarına düş, kesinlikle onlara yetişip tutsakları kurtaracaksın» diye yanıtladı.
- 9-10. Bunun üzerine Davut yanındaki altı yüz kişiyle yola çıktı. Besor Vadisine geldiler. Vadiyi geçemeyecek kadar bitkin düşen iki yüz kişi orada kaldı. Davut dört yüz kişiyle akıncıları kovalamayı sürdürdü.
11. Kırdan bir Mısırlı bulup Davuta getirdiler. Yiyip içmesi için ona yiyecek, içecek verdiler.
12. Bir parça incir pestili ile iki salkım kuru üzüm de verdiler. Adam yiyince canlandı. Üç gün üç gecedir yiyip içmemişti.
13. Davut ona, «Kime bağlısın? Nerelisin?» diye sordu. Genç adam, «Mısırlıyım, bir Amaleklinin kölesiyim» diye yanıtladı, «Üç gün önce hastalanınca, efendim beni bıraktı.
14. Keretlilerin güney sınırlarına, Yahuda topraklarına, Kalevin güneyine baskınlar düzenlemiş, Ziklak Kentini de ateşe vermiştik.»
15. Davut, «Beni bu akıncılara götürebilir misin?» diye sordu. Mısırlı genç, «Beni öldürmeyeceğine ya da efendimin eline teslim etmeyeceğine dair Tanrının önünde ant içersen, seni akıncıların olduğu yere götürürüm» diye karşılık verdi.
16. Böylece Mısırlı Davutu götürdü. Akıncılar dört bir yana dağılmışlardı. Filist ve Yahuda topraklarından topladıkları büyük yağmadan yiyip içiyor, eğlenip oynuyorlardı.
17. Davut ertesi gün tan vaktinden akşama dek onları öldürdü. Develere binip kaçan dört yüz genç dışında içlerinden kurtulan olmadı.
18. Davut Amaleklilerin ele geçirdiği her şeyi, bu arada da iki karısını kurtardı.
19. Gençler, yaşlılar, oğullar, kızlar, yağmalanan mallar, kısacası Amaleklilerin aldıklarından hiçbir şey eksik kalmadı. Davut tümünü geri aldı.
20. Bütün koyunlarla sığırları da aldı. Adamları, bunları öbür hayvanların önünden sürerek, «Bunlar Davutun yağmaladıkları» diyorlardı.
21. Bundan sonra Davut, daha ileriye gidemeyecek kadar bitkin düşüp Besor Vadisinde kalan iki yüz kişinin bulunduğu yere vardı. Onlar da Davutla yanındakileri karşılamaya çıktılar. Davut yaklaşınca onlara esenlik diledi.
22. Ama Davutla giden adamlardan kötü ve değersiz olanların tümü, «Madem bizimle birlikte gitmediler, geri aldığımız yağmadan onlara hiçbir pay vermeyeceğiz» dediler, «Her biri yalnız karısıyla çocuklarını alıp gitsin.»
23. Ama Davut, «Hayır, kardeşlerim!» dedi, «RABbin bize verdikleri konusunda böyle davranamayız! O bizi korudu ve bize saldıran akıncıları elimize teslim etti.
24. Sizin bu söylediklerinizi kim kabul eder? Savaşa gidenle eşyanın yanında kalanın payı aynıdır. Her şey eşit paylaşılacak!»
25. O günden sonra Davut bunu İsrail için bugüne dek geçerli bir kural ve ilke haline getirdi.
26. Davut Ziklaka dönünce, dostları olan Yahuda ileri gelenlerine yağma mallardan göndererek, «İşte RABbin düşmanlarından yağmalanan mallardan size bir armağan» dedi.
27. Sonra Beytel, Negevdeki Ramot, Yattir,

28. Aroer, Sifmot, Eştemoa,
29. Rakal, Yerahmeellilerin, Kenlilerin kentlerinde,
30. Horma, Bor-Aşan, Atak,
31. Hevron'da oturanlara ve adamlarıyla birlikte sık sık uğradığı yerlerin tümüne yağmalanan mallardan gönderdi.

1. Filistliler İsrailîlilerle savaşa tutuştu. İsrailîliler Filistlilerin önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağında ölüp yere serildi.
2. Filistliler Saula oğullarının ardına düştüler. Saulun oğulları Yonatani, Avinadavi ve Malkişuayı yakalayıp öldürdüler.
3. Saulun çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve ağır yaralandı.
4. Saul, silahını taşıyan adama, «Kılıcını çek de bana sapla» dedi, «Yoksa bu sünnetsizler gelip bana kılıç saplayacak ve benimle alay edecekler.» Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.
5. Saulun öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine attı ve Saula birlikte öldü.
6. Böylece Saul, üç oğlu, silah taşıyıcısı ve bütün adamları aynı gün öldüler.
7. Vadinin öbür tarafında ve Şeria Irmağının karşı yakasında oturan İsrailîliler, İsrail ordusunun kaçtığını, Saula oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.
8. Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saula üç oğlunun Gilboa Dağında öldüğünü gördüler.
9. Saulun başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberin putlarının tapınağında ve halk arasında duyurulması için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.
10. Saulun silahlarını Aşoretin tapınağına koyup cesedini Beytşean Kentinin suruna çaktılar.
11. Yaveş-Gilat halkı Filistlilerin Saula yaptıklarını duydu.
12. Bütün yiğitler geceleyin yola koyularak Beytşean gittiler. Saula oğullarının cesetlerini Beytşean surundan indirip Yaveşe götürdüler, orada yaktılar.
13. Sonra kemiklerini toplayıp Yaveş'teki ılgın ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.

2. Samuel

Bölüm 1

1. Saulun ölümünden sonra Amaleklilere karşı kazandığı zaferden dönen Davut Ziklakta iki gün kaldı.
2. Üçüncü gün, Saulun ordugahından giysileri yırtılmış, başı toz toprak içinde bir adam geldi. Adam Davuta yaklaşınca önünde yere kapandı.
3. Davut, «Nereden geliyorsun?» diye sordu. Adam, «İsrail ordugahından kaçıp kurtuldum» dedi.
4. Davut, «Ne oldu? Bana anlat» dedi. Adam askerlerin savaş alanından kaçtığını, birçoğunun düşüp öldüğünü, Saulla oğlu Yonatanın da ölümler arasında olduğunu anlattı.
5. Davut, kendisine haberi veren genç adama, «Saulla oğlu Yonatanın öldüğünü nereden biliyorsun?» diye sordu.
6. Genç adam şöyle yanıtladı: «Bir rastlantı sonucu Gilboa Dağındaydım. Saul mızrağına dayanmıştı. Atlılarla savaş arabaları ona doğru yaklaşıyordu.
7. Saul arkasına dönüp beni görünce seslendi. Ben de, «Buyrun, buradayım» dedim.
8. «Saul, «Sen kimsin?» diye sordu. «Ben bir Amalekliyim» diye yanıtladım.
9. «Saul, «Ne olur üstüme var ve beni öldür!» dedi, «Çünkü çektiğim acılardan kurtulmak istiyorum.»
10. Bu yüzden varıp onu öldürdüm. Çünkü yere düştükten sonra yaşayamayacağını biliyordum. Başındaki taçla kolundaki bileziği aldım ve onları buraya, efendime getirdim.»
11. Bunun üzerine Davutla yanındakiler giysilerini yırttılar.
12. Kılıçtan geçirilen Saul, oğlu Yonatan ve RABbin halkı olan İsraililer için akşama dek yas tutup ağladılar, oruç tuttular.
13. Davut, kendisine haber getiren genç adama, «Nerelisin?» diye sordu. Adam, «Ben yabancıyım, bir Amaleklinin oğluyum» dedi.
14. Davut, «RABbin meshettiği kişiye el kaldırıp onu yok etmekten korkmadın mı?» diye sordu.
15. Sonra adamlarından birini çağırıp, «Git, öldür onu!» diye buyurdu. Böylece adam Amalekliyi vurup öldürdü.
16. Davut Amalekkiye, «Kanından sen kendin sorumlusun» demişti, «Çünkü «RABbin meshettiği kişiyi ben öldürdüm» demekle kendine karşı ağızla tanıklıkta bulundun.»
17. Davut Saulla oğlu Yonatan için ağıt yaktı.
18. Sonra Yaşar Kitabında yazılan Yay adındaki ağıtın Yahuda halkına öğretilmesini buyurdu:
19. «Ey İsrail, senin yüceliğin yüksek tepelerinde yok oldu!Güçlüler nasıl da yere serildi!
20. Haberi ne Gata duyurun,Ne de Aşkelon sokaklarında yayın.Öyle ki, ne Filistlilerin kızları sevin sin,Ne de sünnetsizlerin kızları coşsun.
21. Ey Gilboa dağları,Üzerinize ne çiy ne de yağmur düşsün.Ürün veren tarlalarınız olmasın.Çünkü güçlünün kalkanı,Bir daha yağ sürülmeyecek olan Saulun kalkanıOrada bir yana atıldı!
22. Yonatanın yayı yere serilmişlerin kanından,Yiğitlerin bedenlerinden hiç geri çekilmedi.Saulun kılıcı hiç boşa savrulmadı.
23. Saulla Yonatan tatlı ve sevimliy diler,Yaşamda da ölümde de ayrılmadılar.Kartallardan daha çevik,Aslanlardan daha güçlüydüler.
24. Ey İsrail kızları!Sizi al renkli, süslü giysilerle donatan,Giysinizi altın süslerle bezeyen Saul için ağlayın!
25. Güçlüler nasıl da yere serildi savaşta!Yonatan senin yüksek tepelerinde ölü yatıyor.
26. Senin için üzgünüm, kardeşim Yonatan.Benim için çok değerliydin.Sevgin kadın sevgisinden daha üstündü.
27. Güçlüler nasıl da yere serildi!Savaş silahları yok oldu!>>

1. Bundan sonra Davut RABbe, «Yahuda kentlerinden birine gideyim mi?» diye sordu. RAB, «Git» dedi. Davut, «Nereye gideyim?» diye sorunca, RAB, «Hevrona» diye karşılık verdi.
2. Bunun üzerine Davut, iki eşiyle -Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Navalın dolu Avigayille- birlikte oraya gitti.
3. Aileleriyle birlikte adamlarını da götürdü. Hevrona bağlı kentlere yerleştiler.
4. Yahudalılar Hevrona giderek orada Davutu Yahuda Kralı olarak meshettiler. Saulu gömenlerin Yaveş-Gilatlılar olduğu Davuta bildirildi.
5. Davut onlara ulaklar göndererek şöyle dedi: «Efendiniz Saulu gömmekle ona yaptığınız iyilikten dolayı RAB sizi kutsasın.
7. Şimdi güçlü ve yürekli olun, çünkü efendiniz Saul öldü. Yahuda halkı beni kralları olarak meshetti.»
8. Saulun ordu komutanı Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşeti yanına alıp Mahanayime götürmüştü.
9. Avner onu orada Gilat, Aşurlular, Yizreel, Efrayim, Benyamin ve bütün İsrailin kralı yaptı.
10. Saul oğlu İş-Boşet kırk yaşında kral oldu ve İsrailde iki yıl krallık yaptı. Ancak Yahuda halkı Davutu destekledi.
11. Davut Hevronda Yahuda halkına yedi yıl altı ay krallık yaptı.
12. Ner oğlu Avner, Saul oğlu İş-Boşetin adamlarıyla birlikte Mahanayimden Givona gitti.
13. Seruya oğlu Yoavla Davutun adamları varıp Givon Havuzunun yanında onları karşıladılar. Taraflardan biri havuzun bir yanına, öteki öbür yanına oturdu.
14. Avner Yoava, «Ne olur gençler kalkıp önümüzde dövüşsünler» dedi. Yoav, «Olur, kalkıp dövüşsünler» diye karşılık verdi.
15. Böylece Benyamin oymağından Saul oğlu İş-Boşetten yana olanlardan on iki kişiyle Davutun adamlarından on iki kişi kalkıp ileri atıldı.
16. Her biri karşıtının başından tuttuğu gibi kılıcını böğrüne sapladı; birlikte yere serildiler. Bu yüzden Givondaki o yere Helkat-Hassurim adı verildi.
17. O gün savaş çok çetin oldu. Davutun adamları Avnerle İsrailileri yenilgiye uğrattılar.
18. Seruyanın üç oğlu -Yoav, Avisaş ve Asahel- de oradaydılar. Bir kır ceylanı kadar hızlı koşan Asahel
19. sağa sola sapmadan Avneri kovaladı.
20. Avner arkasına bakınca, «Asahel sen misin?» diye sordu. Asahel, «Evet, benim» diye karşılık verdi.
21. Avner, «Sağa ya da sola dön. Gençlerden birini yakala ve kendin için silahlarını al» dedi. Ama Asahel Avneri kovalamaktan vazgeçmek istemedi.
22. Avner Asaheli bir daha uyardı: «Beni kovalamaktan vazgeç! Neden seni yere sereyim? Sonra kardeşin Yoavın yüzüne nasıl bakarım?»
23. Asahel peşini bırakmayı reddedince Avner mızrağının arka ucuyla onu karnından vurdu. Mızrak Asahelin sırtından çıktı. Asahel orada düşüp öldü. Asahelin düşüp öldüğü yere varanların tümü orada durup beklediler.
24. Ama Yoavla Avisaş Avneri kovalamayı sürdürdüler. Güneş batarken Givon kırsal bölgesine giden yolun üzerindeki Giaha bakan Amma Tepesine vardılar.
25. Benyaminliler Avnerin çevresinde toplanarak bir birlik oluşturdular. Bir tepenin başında durup beklediler.
26. Avner Yoava, «Kılıç sonsuza dek mi insanları yok etsin?» diye seslendi, «Bu olayın acıyla sona ereceğini anlamıyor musun? Kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeleri için askerlere ne zaman buyruk vereceksin?»
27. Yoav şöyle karşılık verdi: «Yaşayan Tanrının adıyla derim ki, seslenmeseydin askerler sabaha dek kardeşlerini kovalamaktan vazgeçmeyecekti.»
28. Sonra Yoav boru çaldı. Herkes durdu. Bundan böyle İsrail halkını ne kovaladılar, ne de onlarla savaştılar.

29. Avnerle adamları bütün gece Arava Vadisinde yürüdüler. Şeria Irmağını geçerek Bitron yolundan Mahanayime vardılar.
30. Yoav Avneri kovalamaktan döndükten sonra orduyu topladı. Asahelden başka, Davutun adamlarından on dokuz kişi eksikti.
31. Oysa Davutun adamları Avneri destekleyen Benyamintlileri bozguna uğratıp üç yüz altmış kişiyi öldürmüşlerdi.
32. Yoav'la adamları Asahel'i götürüp Beytlehem'de babasının mezarına gömdüler. Sonra bütün gece yürüyerek gün doğumunda Hevron'a vardılar.

1. Saulun soyuyla Davutun soyu arasındaki savaş uzun sürdü. Davut giderek güçlenirken, Saulun soyu gitgide zayıf düşüyordu.
2. Davutun Hevronda doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoamdan Amnon,
3. ikincisi Karmelli Navalın dulu Avigayilden Kilav, üçüncüsü Geşur Kralı Talmayın kızı Maakadan Avşalom,
4. dördüncüsü Hagitten Adoniya, beşincisi Avitalın oğlu Şefatya,
5. altıncısı Davutun eşi Egladan Yitream. Davutun bu oğullarının hepsi Hevronda doğdular.
6. Saulun soyuyla Davutun soyu arasındaki savaş sürerken, Avner Saulun soyu arasında güçleniyordu.
7. Saulun Aya kızı Rispa adında bir cariyesi vardı. Bir gün İş-Boşet Avnere, «Neden babamın cariyesiyle yattın?» diye sordu.
8. İş-Boşetin sorusuna çok öfkelenen Avner şu karşılığı verdi: «Ben Yahuda tarafına geçen bir köpek başı mıyım? Bugün bile baban Saulun ailesine, kardeşlerine, dostlarına bağlıyım. Seni Davutun eline teslim etmedim. Ama bugün bu kadın yüzünden beni suçluyorsun.
- 9-10. RAB krallığı Saulun soyundan alıp Dandan Beer-Şevaya kadar uzanan İsrail ve Yahudada Davutun krallığını kuracağına ant içti. Ben de bunu Davut için yapmazsam Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!»
11. İş-Boşet Avnerden korktuğu için ona başka bir şey söyleyemedi.
12. Avner kendi adına Davuta ulaklar gönderip şöyle dedi: «Ülke kimin ülkesi? Benimle bir antlaşma yap; o zaman İsrailin tümünün sana bağlanması için ben de senden yana olurum.»
13. Davut, «İyi» diye yanıtladı, «Seninle bir antlaşma yaparım. Yalnız senden şunu istiyorum: Beni görmeye geldiğinde Saulun kızı Mikalı da getir. Yoksa beni görmeyeceksin.»
14. Öte yandan Davut Saul oğlu İş-Boşete de ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: «Yüz Filistlinin sünnet derisi karşılığında nişanlandığım karım Mikalı bana ver.»
15. Bunun üzerine İş-Boşet, kadının kocası Layiş oğlu Paltielden alınıp getirilmesi için adamlar gönderdi.
16. Kocasını ağlaya ağlaya Bahurime kadar izledi; sonra Avner ona, «Geri dön» deyince döndü.
17. Avner İsrailin ileri gelenleriyle görüşüp onlara şöyle demişti: «Siz bir süredir Davutun kralınız olmasını istiyorsunuz.
18. Şimdi bunu gerçekleştirin! Çünkü RAB, Davut hakkında, «Halkım İsraili kulum Davut aracılığıyla Filistlilerin ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım» demişti.»
19. Avner Benyaminitlerle de görüştü, İsrailin ve bütün Benjamin halkının uygun gördüğü her şeyi Davuta bildirmek üzere Hevrona gitti.
20. Avner yirmi kişiyle birlikte Hevrona, Davutun yanına vardı. Davut Avnerle yanındakilere bir şölen verdi.
21. Avner Davuta, «Hemen gidip bütün İsrail halkını efendim kralın yanına toplayayım» dedi, «Öyle ki, seninle bir antlaşma yapsınlar. Sen de dilediğin her yeri yönetebilesin.» Bunun üzerine Davut Avneri yoluna gönderdi. O da esenlikle gitti.
22. Tam o sırada Davutun adamlarıyla Yoav, bir baskından dönmüş, yanlarında birçok yağmalanmış mal getirmişlerdi. Ama Avner Hevronda Davutun yanında değildi. Çünkü Davut onu göndermiş, o da esenlikle gitmişti.
23. Yoavla yanındaki bütün askerler Hevrona vardığında, Ner oğlu Avnerin krala geldiğini, kralın onu gönderdiğini, onun da esenlikle gittiğini Yoava bildirdiler.
24. Yoav krala gidip, «Ne yaptın?» dedi, «Baksana Avner ayağına kadar gelmiş! Neden onu salıverdin? Çoktan gitmiş!
25. Ner oğlu Avneri tanırsın; seni kandırmak, nereye gidip geldiğini, neler yaptığını öğrenmek için gelmiştir.»
26. Davutun yanından çıkan Yoav, Avnerin arkasından ulaklar gönderdi. Ulaklar Avneri Sira Sarnıcından geri getirdiler. Davut ise bundan habersizdi.

27. Avner Hevrone dönünce, Yoav onunla özel bir görüşme yapmak bahanesiyle, onu kent kapısına çekti. Kardeşi Asahelin kanını döktüğü için, Avneri orada karnından vurup öldürdü.
28. Davut bu haberi işitince şöyle dedi: «RABbin önünde ben de, krallığım da Ner oğlu Avnerin kanından sonsuza dek suçsuzuz.
29. Bu suçun sorumlusu Yoavla babasının bütün soyu olsun. Yoavın soyundan irinli, deri hastalığına yakalanmış, koltuk değneğine dayanan, kılıçla öldürülen, açlık çeken kişiler hiç eksik olmasın!»
30. Böylece Yoavla kardeşi Avişay, Givondaki savaşta kardeşleri Asaheli öldüren Avneri öldürdüler.
31. Sonra Davut Yoavla yanındakilere şu buyruğu verdi: «Giysilerinizi yırtıp çula sarının ve Avnerin ölüsü önünde yas tutun!» Kral Davut da cenazenin ardısira yürüdü.
32. Avneri Hevronda gömdüler. Kral, Avnerin mezarı başında hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Oradaki herkes de ağladı.
33. Sonra kral, Avner için şu ağıtı yaktı: «Avner, bir budala gibi mi ölmeliydi?
34. Ellerin bağlı değildi, ayaklarına zincir vurulmamıştı.Ama sen kötülerin önünde düşen biri gibi düştün!»
35. Halk Davutun yanına varıp akşam olmadan bir şeyler yemesi için üstelediyse de, Davut ant içerek şöyle dedi: «Güneş batmadan ekmek ya da başka herhangi bir şey tatmayacağım. Yoksa Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!»
36. Herkes bunu benimsedi ve kralın yaptığı her şeyden hoşnut oldukları gibi, bundan da hoşnut oldular.
37. Ner oğlu Avnerin öldürülmesinde kralın parmağı olmadığını o gün bütün İsrail halkı anladı.
38. Kral adamlarına, «Bugün İsrailde bir önderin, büyük bir adamın öldüğünü bilmiyor musunuz?» dedi,
39. «Meshedilmiş bir kral olduğum halde bugün güçsüzüm. Seruya'nın oğulları benden daha zorlu. RAB kötülük edene yaptığı kötülüğe göre karşılık versin!»

1. Avnerin Hevronda öldürüldüğünü duyan Saul oğlu İş-Boşet korkuya kapıldı. Bütün İsrail halkı da dehşet içindeydi.
2. Saul oğlu İş-Boşetin iki akıncı önderi vardı; bunlar Benyamin oymağından Beerotlu Rimmonun oğullarıydı. Birinin adı Baana, öbürününki Rekavdı. -Beerot Benyamin oymağından sayılırdı.
3. Beerotlular Gittayime kaçmışlardı. Yabancı olan bu halk bugün de orada gurbette yaşıyor.-
4. Saul oğlu Yonatanın Mefiboşet adında bir oğlu vardı; iki ayağı da topaldı. Saula Yonatanın ölüm haberi Yizreelden ulaştığında, Mefiboşet beş yaşındaydı. Dadısı onu alıp kaçmıştı. Ne var ki, aceleyle kaçmaya çalışırken çocuk düşüp sakatlanmıştı.
5. Beerotlu Rimmonun oğulları Rekavla Baana yola koyuldular. Öğle sıcağında İş-Boşetin evine vardıklarında İş-Boşet uzanmış dinlenmekteydi.
- 6-7. Buğday alacakmış gibi yaparak eve girdiler. O sırada İş-Boşet yatak odasında yatağında uzanıyordu. Adamlar İş-Boşetin karnını deşip öldürdüler. Başını gövdesinden ayırıp yanlarına aldılar. Rekavla kardeşi Baana kaçıp bütün gece Arava yolundan ilerlediler.
8. İş-Boşetin başını Hevronda Kral Davuta getirip, <<İşte seni öldürmek isteyen düşmanın Saulun oğlu İş-Boşetin başı!>> dediler, <<RAB bugün Sauldan ve onun soyundan efendimiz kralın öcünü aldı.>>
- 9-10. Ama Davut Beerotlu Rimmonun oğulları Rekavla kardeşi Baanaya şöyle karşılık verdi: <<Beni her türlü sıkıntıdan kurtaran yaşayan RAB adıyla derim ki, iyi haber getirdiğini sanarak bana Saulun öldüğünü bildiren adamı yakalayıp Ziklakta yaşamına son verdim. Getirdiği iyi haber için verdiğim ödül buydu!
11. Doğru birini evinde, yatağında öldüren kötü kişilerin ölümü çok daha kesindir! Şimdi sizi yeryüzünden yok ederek onun öcünü sizden almayacak mıyım?>>
12. Sonra adamlarına buyruk verdi. İki kardeşi öldürüp ellerini, ayaklarını kestiler ve Hevron'daki havuzun yanına astılar. İş-Boşet'in başını ise götürüp Hevron'da Avner'in mezarına gömdüler.

1. İsrailin bütün oymakları Hevronda bulunan Davuta gelip şöyle dediler: «Biz senin etin, kemiğiniz.
2. Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsraille komuta eden sendin. RAB sana, «Halkım İsraili sen güdecek, onlara sen önder olacaksın» diye söz verdi.»
3. İsrailin bütün ileri gelenleri Hevronda, Kral Davutun yanına gelince, kral RABbin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da Davutu İsrail Kralı olarak meshettiler.
4. Davut otuz yaşında kral oldu ve kırk yıl krallık yaptı.
5. Hevronda yedi yıl altı ay Yahudaya, Yerusolimde otuz üç yıl bütün İsraille ve Yahudaya krallık yaptı.
6. Kral Davutla adamları Yerusolimde yaşayan Yevuslulara saldırmak için yola çıktılar. Yevuslular Davuta, «Sen buraya giremezsin, körlerle topallar bile seni geri püskürtebilir» dediler. «Davut buraya giremez» diye düşünüyorlardı.
7. Ne var ki, Davut Siyon Kalesini ele geçirdi. Daha sonra bu kaleye «Davut Kenti» adı verildi.
8. Davut o gün adamlarına şöyle demişti: «Yevusluları kim yenilgiye uğratırsa Davutun nefret ettiği şu «Topallarla körlere» su kanalından ulaşmalı!» «Körlerle topallar saraya giremeyecek» denmesinin nedeni işte budur.
9. Bundan sonra Davut «Davut Kenti» adını verdiği kalede oturmaya başladı. Çevredeki bölgeyi, Millodan içeriye doğru uzanan bölümü inşa etti.
10. Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen Tanrı RAB onunlaydı.
11. Sur Kralı Hiram Davuta ulaklar, sedir kütükleri, marangozlar ve taşçılar gönderdi. Bu adamlar Davut için bir saray yaptılar.
12. Böylece Davut RABbin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrailin hatırı için krallığını yücelttiğini anladı.
13. Davut Hevrondan ayrıldıktan sonra Yerusolimde kendine daha birçok cariye ve karı aldı. Davutun erkek ve kız çocukları oldu.
14. Davutun Yerusolimde doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman,
15. Yivhar, Elişua, Nefek, Yafia,
16. Elişama, Elyada ve Elifelet.
17. Filistliler Davutun İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut kaleye sığındı.
18. Filistliler gelip Refaim Vadisine yayılmışlardı.
19. Davut RABbe danıştı: «Filistlilere saldırayım mı? Onları elime teslim edecek misin?» RAB Davuta, «Saldır» dedi, «Onları kesinlikle eline teslim edeceğim.»
20. Bunun üzerine Davut Baal-Perasime gidip orada Filistlileri bozguna uğrattı. Sonra, «Her şeyi yarıp geçen sular gibi, RAB düşmanlarımı önümden yarıp geçti» dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi.
21. Davutla adamları, Filistlilerin orada bıraktığı putları alıp götürdüler.
22. Filistliler bir kez daha gelip Refaim Vadisine yayıldılar.
23. Davut RABbe danıştı. RAB şöyle karşılık verdi: «Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır.
24. Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, acele et. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir.»
25. Davut RAB'bin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filistliler'i Geva'dan Gezer'e kadar bozguna uğrattı.

1. Davut İsraildeki bütün seçme adamları topladı. Sayıları otuz bin kişiydi.
2. Böylece Davutla ordusu, sandığın üzerindeki Keruvlar arasında taht kuran Her Şeye Egemen RABbin adıyla anılan Tanrının Sandığını getirmek için Baale-Yahudaya gittiler.
- 3-4. Tanrının Sandığını Avinadavın tepedeki evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Tanrının Sandığını taşıyan yeni arabayı Avinadavın oğulları Uzzayla Ahyo sürüyordu. Ahyo sandığın önünden yürüyordu.
5. Bu arada Davutla bütün İsrail halkı da RABbin önünde lir, çenk, tef, çingirak ve ziller eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı. eşliğinde ezgiler okuyarak var güçleriyle» (bkz. Septuaginta, Kumran, 1Ta.13:8), Masoretik metin «Çam ağacından yapılmış her türlü çalgılar, lir, çenk, tef, çingirak ve ziller çalarak».
6. Nakonun harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp Tanrının Sandığını tuttu.
8. Davut, RABbin Uzzayı cezalandırmasına öfkeleni. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir.
9. Davut o gün RABden korkarak, «RABbin Sandığı nasıl olur da bana gelir?» diye düşündü.
10. RABbin Sandığını Davut Kentine götürmek istemedi. Bunun yerine sandığı Gatlı Ovet-Edomun evine götürdü.
11. RABbin Sandığı Gatlı Ovet-Edomun evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edomu ve bütün ailesini kutsadı.
12. «Tanrının Sandığından ötürü RAB Ovet-Edomun ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı» diye Kral Davuta bildirildi. Böylece Davut gidip Tanrının Sandığını Ovet-Edomun evinden Davut Kentine sevinçle getirdi.
13. RABbin Sandığını taşıyanlar altı adım atınca, Davut bir boğayla besili bir dana kurban etti.
14. Keten efod kuşanmış Davut, RABbin önünde var gücüyle oynuyordu.
15. Davutla bütün İsrail halkı, sevinç naraları ve boru sesi eşliğinde RABbin Sandığını getiriyorlardı.
16. RABbin Sandığı Davut Kentine varınca, Saulun kızı Mikal pencereden baktı. RABbin önünde oynayıp zıplayan Kral Davutu görünce, onu küçümsedi.
17. RABbin Sandığını getirip Davutun bu amaçla kurduğu çadırın içindeki yerine koydular. Davut RABbe yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu.
18. Yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, Her Şeye Egemen RABbin adıyla halkı kutsadı.
19. Ardından kadın erkek herkese, bütün İsrail topluluğuna birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı. Sonra herkes evine döndü.
20. Davut ailesini kutsamak için eve döndüğünde, Saulun kızı Mikal onu karşılamaya çıktı. Davuta şöyle dedi: «İsrail Kralı bugün ne güzel bir ün kazandırdı kendine! Değersiz biri gibi, kullarının cariyeleri önünde soyundun.»
21. Davut, «Baban ve bütün soyu yerine beni seçen ve halkı İsraille önder atayan RABbin önünde oynadım!» diye karşılık verdi, «Evet, RABbin önünde oynayacağım.
22. Üstelik kendimi bundan daha da küçük düşüreceğim, hiçe sayacağım. Ama sözünü ettiğin o cariyeler beni onurlandıracaklar.»
23. Saul'un kızı Mikal'ın ölene dek çocuğu olmadı.

1. Kral sarayına yerleşmişti. RAB de onu çevresindeki bütün düşmanlarından koruyarak rahata kavuşturdu.
2. O sırada kral, Peygamber Natana, «Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa Tanrının Sandığı bir çadırda duruyor!» dedi.
3. Natan, «Git, tasarladığın her şeyi yap, çünkü RAB seninledir» diye karşılık verdi.
4. O gece RAB Natana şöyle seslendi:
5. «Git, kulum Davuta şöyle de: «RAB diyor ki, oturmam için bana sen mi tapınak yapacaksın?»
6. İsrail halkını Mısırdan çıkardığım günden bu yana konutta oturmadım. Bir çadırda orada burada konaklayarak dolaşıyordum.
7. İsraililerle birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkım İsraili gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?» ayetlerinde geçen İbranice «Beyt» sözcüğü, «tapınak», «konut» ve «soy» olarak çevrildi.
8. «Şimdi kulum Davuta şöyle diyeceksin: «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, halkım İsraille önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.
9. Her nereye gittiysen seninleydim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım.
- 10-11. Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsraille hakimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Seni bütün düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. «RAB senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor:
12. Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim.
13. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.
14. Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Kötülük yapınca, onu insanların değneğiyle, insanların vuruşlarıyla yola getireceğim.
15. Ama senin önünden kaldırdığım Sauldan esirgediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim.
16. Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir.»
17. Böylece Natan bütün bu sözleri ve görüşleri Davuta aktardı.
18. Bunun üzerine Kral Davut gelip RABbin önünde oturdu ve şöyle dedi: «Ey Egemen RAB, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?
19. Ey Egemen RAB, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Ey Egemen RAB, insanlarla hep böyle mi ilgilenirsin?
20. Ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü, ey Egemen RAB, kulunu tanıyorsun.
21. Sözünün hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve kuluna bildirdin.
22. «Yücesin, ey Egemen RAB! Bir benzerin yok, senden başka Tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk.
23. Halkın İsraille benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Çünkü onlar için de, ülken için de büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısırdan kendin için kurtardığın halkın önünden ulusları ve tanrılarını kovdun.
24. Halkın İsraili sonsuza dek kendi halkın olarak benimsedin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.
25. «Şimdi, ya RAB Tanrı, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir.
26. Öyle ki, insanlar, «Her Şeye Egemen RAB İsrailin Tanrısıdır!» diyerek adını sonsuza dek yüceltsinler ve kulun Davutun soyu da önünde sürsün.
27. «Ey Her Şeye Egemen RAB, İsrailin Tanrısı! «Senin için bir soy çıkaracağım» diye kuluna açıkladın. Bundan dolayı kulun sana bu duayı etme yürekliliğini buldu.
28. Ey Egemen RAB, sen Tanrısın! Sözlerin gerçektir ve kuluna bu iyi sözü verdin.
29. Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamanı diliyorum. Çünkü, ey Egemen

RAB, sen böyle söz verdin ve kulunun soyu kutsamanla sonsuza dek kutlu kılınacak.>>

1. Bir süre sonra Davut Filistlileri yenip boyunduruğu altına aldı ve Meteg-Ammayı Filistlilerin yönetiminden çıkardı.
2. Moavlıları da bozguna uğrattı. Onları yere yatırıp iple ölçtü. Ölçtüğü iki sırayı öldürdü, bir bütün sırayı sağ bıraktı. Moavlılar Davutun haraç ödeyen köleleri oldular.
3. Davut Fırata kadar krallığını yeniden kurmaya giden Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezeri de yendi.
4. Bin yedi yüz atlısıyla yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı.
5. Sova Kralı Hadadezere yardıma gelen Şam Aramlılarından yirmi iki bin kişiyi öldürdü.
6. Sonra Şam Aramlılarının ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davutun haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
7. Davut Hadadezerin komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yeruslalime götürdü.
8. Ayrıca Hadadezerin yönetimindeki Betah ve Berotay kentlerinden bol miktarda tunç aldı.
9. Hama Kralı Toi, Davutun Hadadezerin bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu.
10. Toi Kral Davutu selamlamak ve Hadadezerle savaşıp yendiği için onu kutlamak üzere oğlu Yoramı ona gönderdi. Çünkü Toi Hadadezerle sürekli savaşmıştı. Yoram Davuta altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi.
- 11-12. Kral Davut bu armağanları yendiği bütün uluslardan -Aram, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amaleklilerden- ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RABbe adadı. Bunun yanısıra Sova Kralı Rehov oğlu Hadadezerden yağmalanan altınla gümüşü de RABbe adadı.
13. Davut Tuz Vadisinde on sekiz bin Edomlu öldürüp dönünce üne kavuştu.
14. Edomun her yanına askeri birlikler yerleştirdi. Edomluların tümü Davutun köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
15. Bütün İsrailde krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.
16. Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.
17. Ahituv oğlu Sadokla Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Seraya yazmandı.
18. Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. Davut'un oğullarıysa kâhindi.

1. Davut, «Saulun ailesinden daha sağ kalan, Yonatanın hatırı için iyilik edebileceğim kimse var mı?» diye sordu.
2. Saulun ailesinin Siva adında bir hizmetkârı vardı. Onu Davutun yanına çağırdılar. Kral, «Siva sen misin?» diye sordu. Siva, «Evet, ben kulunum» diye yanıtladı.
3. Kral, «Saulun ailesinden sağ kalan kimse yok mu?» diye sordu, «Tanrının iyiliğini ona göstereyim.» Siva, «Yonatanın iki ayağı sakat bir oğlu var» diye yanıtladı.
4. Kral, «Nerede o?» diye sordu. Siva, «Ammiel oğlu Makirin Lo-Devardaki evinde» diye karşılık verdi.
5. Böylece Kral Davut, Lo-Devardan Ammiel oğlu Makirin evinden onu yanına getirtti.
6. Saul oğlu Yonatan oğlu Mefiboşet, Davutun yanına gelince, onun önünde yere kapandı. Davut, «Mefiboşet!» diye seslendi. Mefiboşet, «Evet, ben kulunum» diye yanıtladı.
7. Davut ona, «Korkma!» dedi, «Çünkü baban Yonatanın hatırı için, sana kesinlikle iyilik edeceğim. Atan Saulun bütün toprağını sana geri vereceğim. Ve sen her zaman soframda yemek yiyeceksin.»
8. Mefiboşet yere kapanıp şöyle dedi: «Kulun ne ki, benim gibi ölmüş bir köpek ile ilgileniyorsun?»
9. Kral Davut, Saulun hizmetkârı Sivayı çağırıp, «Önceden efendin Saul ile ailesine ait her şeyi torunu Mefiboşete verdim» dedi,
10. «Sen, oğulların ve kölelerin onun için toprağı işleyip ürünü getireceksiniz. Öyle ki, efendinizin torununun yiyecek gereksinimi sağlansın. Efendinin torunu Mefiboşet her zaman benim soframda yemek yiyecektir.» Sivanın on beş oğlu ve yirmi kölesi vardı.
11. Siva, «Efendim kralın buyurduğu her şeyi yapacağım» dedi. Mefiboşet kralın çocuklarından biri gibi onun sofrasında yemek yedi.
12. Mefiboşetin Mika adında küçük bir oğlu vardı. Sivaya bağlı herkes Mefiboşete hizmet ediyordu.
13. İki ayağı sakat Mefiboşet hep kralın sofrasında yemek yediğinden Yerusâlim'de oturuyordu.

1. Bir süre sonra Ammon Kralı öldü, yerine oğlu Hanun kral oldu.
2. Davut, «Babası bana iyilik ettiği gibi ben de Nahaş oğlu Hanuna iyilik edeceğim» diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanuna görevliler gönderdi. Davutun görevlileri Ammonluların ülkesine varınca,
3. Ammon önderleri, efendileri Hanuna şöyle dediler: «Davut sana bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Davut, kenti araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için adamlarını sana gönderdi.»
4. Bunun üzerine Hanun Davutun görevlilerini yakalattı. Sakallarının yarısını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.
5. Davut bunu duyunca, onları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü görevliler çok utanıyorlardı. Kral, «Sakalınız uzayınca dek Erihada kalın, sonra dönün» diye buyruk verdi.
6. Ammonlular, Davutun nefretini kazandıklarını anlayınca, haber gönderip Beytrehov ve Sovadan yirmi bin Aramlı yaya asker, Maaka Kralıyla bin adamını ve Tov halkından on iki bin adamı kiraladılar.
7. Davut bunu duyunca, Yoavı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.
8. Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Aramlı Sovayla Rehov, Tov halkı ve Maakanın adamları da kırdı savaş düzenine girdiler.
9. Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrailin iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlılara karşı yerleştirdi.
10. Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişayın komutasına vererek Ammonlulara karşı yerleştirdi.
11. Yoav, «Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımımıza gelirsın» dedi, «Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim.
12. Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.»
13. Yoavla yanındakiler Aramlılara karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı.
14. Onların kaçıştığını gören Ammonlular da Avişaydan kaçarak kente girdiler. Bunun üzerine Yoav Ammonlularla savaşmaktan vazgeçerek Yerusulime gitti.
15. İsraililerin önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar bir araya geldiler.
16. Hadadezer, haber gönderip Fırat Irmağının karşı yakasındaki Aramlıları çağırttı. Aramlılar Hadadezerin ordu komutanı Şovakın komutasında Helama gittiler.
17. Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağını geçerek Helama vardılar. Aramlılar Davuta karşı düzen alarak onunla savaştılar.
18. Ne var ki, Aramlılar İsraililerin önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi yüz savaş arabası sürücüsü ile kırk bin atlı asker öldürdü. Hadadezerin ordu komutanı Şovakı da vurdu. Şovak savaş alanında öldü.
19. Hadadezer'in buyruğundaki kralların hepsi bozguna uğradıklarını görünce, İsraililer'le barış yaparak onlara boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

1. İlkbaharda, kralların savaşa gittiği dönemde, Davut kendi subaylarıyla birlikte Yoavı ve bütün İsrail ordusunu savaşa gönderdi. Onlar Ammonluları yenilgiye uğratıp Rabba Kentini kuşatırken, Davut Yerusolimde kalıyordu.
2. Bir akşamüstü Davut yatağından kalktı, sarayın damına çıkıp gezinmeye başladı. Damdan yıkanan bir kadın gördü. Kadın çok güzeldi.
3. Davut onun kim olduğunu öğrenmek için birini gönderdi. Adam, «Kadın Eliamın kızı Hititli Uriyanın karısı Bat-Şevadır» dedi.
4. Davut kadını getirmeleri için ulaklar gönderdi. Kadın Davutun yanına geldi. Davut aybaşı kirliliğinden yeni arınmış olan kadınla yattı. Sonra kadın evine döndü.
5. Gebe kalan kadın Davuta, «Gebe kaldım» diye haber gönderdi.
6. Bunun üzerine Davut Hititli Uriyayı kendisine göndermesi için Yoava haber yolladı. Yoav da Uriyayı Davuta gönderdi.
7. Uriya yanına varınca, Davut Yoavın, ordunun ve savaşın durumunu sordu.
8. Sonra Uriyaya, «Evine git, rahatına bak» dedi. Uriya saraydan çıkınca, kral ardından bir armağan gönderdi.
9. Ne var ki, Uriya evine gitmedi, efendisinin bütün adamlarıyla birlikte sarayın kapısında uyudu.
10. Davut Uriyanın evine gitmediğini öğrenince, ona, «Yolculuktan geldin. Neden evine gitmedin?» diye sordu.
11. Uriya, «Sandık da, İsraillilerle Yahudahlılar da çardaklarda kalıyor» diye karşılık verdi, «Komutanım Yoavla efendimin adamları kırlarda konaklıyor. Bu durumda nasıl olur da ben yiyip içmek, karımla yatmak için evime giderim? Yaşamın hakkı için, böyle bir şeyi kesinlikle yapmayacağım.»
12. Bunun üzerine Davut, «Bugün de burada kal, yarın seni göndereceğim» dedi. Uriya o gün de, ertesi gün de Yerusolimde kaldı.
13. Davut Uriyayı çağırdı. Onu sarhoş edene dek yedirip içirdi. Akşam olunca Uriya efendisinin adamlarıyla birlikte uyumak üzere yattığı yere gitti. Yine evine gitmedi.
14. Sabahleyin Davut Yoava bir mektup yazıp Uriya aracılığıyla gönderdi.
15. Mektupta şöyle yazdı: «Uriyayı savaşın en şiddetli olduğu cepheye yerleştir ve yanından çekil ki, vurulup ölsün.»
16. Böylece Yoav kenti kuşatırken Uriyayı yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere yerleştirdi.
17. Kent halkı çıkıp Yoavın askerleriyle savaştı. Davutun askerlerinden ölenler oldu. Hititli Uriya da ölenler arasındaydı.
18. Yoav savaşla ilgili ayrıntılı haberleri Davuta iletmek üzere bir ulak gönderdi.
19. Ulağı şöyle uyardı: «Sen savaşla ilgili ayrıntılı haberleri krala iletmeyi bitirdikten sonra,
20. kral öfkelenip sana şunu sorabilir: «Onlarla savaşmak için kente neden o kadar çok yaklaştınız? Surdan ok atacaklarını bilmiyor muydunuz?
21. Yerubbeşet oğlu Avimeleki kim öldürdü? Teveste surun üstünden bir kadın üzerine bir değirmen üst taşıyı atıp onu öldürmedi mi? Öyleyse niçin sura o kadar çok yaklaştınız?» O zaman, «Kulun Hititli Uriya da öldü» dersin.»
22. Ulak yola koyuldu. Davutun yanına varınca, Yoavın kendisine söylediklerinin tümünü ona iletti.
23. «Adamlar bizden üstün çıktılar» dedi, «Kentten çıkıp bizimle kırdaki savaştılar. Ama onları kent kapısına kadar geri püskürttük.
24. Bunun üzerine okçular adamlarına surdan ok attılar. Kralın adamlarından bazıları öldü; kulun Hititli Uriya da öldü.»
25. Davut ulağa şöyle dedi: «Yoava de ki, «Bu olay seni üzmesin! Savaşta kimin öleceği belli olmaz. Kente karşı saldırınızı güçlendirin ve kenti yerle bir edin!» Bu sözlerle onu yüreklendir.»
26. Uriyanın karısı, kocasının öldüğünü duyunca, onun için yas tuttu.
27. Yas süresi geçince, Davut onu sarayına getirtti. Kadın Davut'un karısı oldu ve ona bir oğul doğurdu. Ancak, Davut'un bu yaptığı RAB'bin hoşuna gitmedi.

2. «Zengin adamın birçok koyunu, sığırı vardı.
3. Ama yoksul adamın satın alıp beslediği küçük bir dişi kuzudan başka bir hayvanı yoktu. Kuzu adamın yanında, çocuklarıyla birlikte büyüdü. Adamın yemeğinden yer, tasından içer, koynunda uyurdu. Yoksulun kızı gibiydi.
4. Derken, zengin adama bir yolcu uğradı. Adam gelen konuğa yemek hazırlamak için kendi koyunlarından, sığırlarından birini almaya kıyamadığından yoksulun kuzusunu alıp yolcuya yemek hazırladı.»
5. Zengin adama çok öfkelenen Davut Natana, «Yaşayan RABbin adıyla derim ki, bunu yapan ölümü hak etmiştir!» dedi,
6. «Bunu yaptığı ve acımadığı için kuzuya karşılık dört katını ödemeli.»
7. Bunun üzerine Natan Davuta, «O adam sensin!» dedi, «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Ben seni İsraille kral olarak meshettim ve Saulun elinden kurtardım.
8. Sana efendinin evini verdim, karılarını da koynuna verdim. İsrail ve Yahuda halkını da sana verdim. Bu az gelseydi, sana daha neler neler verirdim!
9. Öyleyse neden RABbin gözünde kötü olanı yaparak, onun sözünü küçümsedin? Hititli Uriyayı kılıçla öldürdün, Ammonluların kılıcıyla canına kıydın. Karısını da kendine eş olarak aldın.
10. Bundan böyle, kılıç senin soyundan sonsuza dek eksik olmayacak. Çünkü beni küçümsedin ve Hititli Uriyanın karısını kendine eş olarak aldın.»
11. «RAB şöyle diyor: «Sana kendi soyundan kötülük getireceğim. Senin gözünün önünde karılarını alıp bir yakınına vereceğim; güpegündüz karılarının koynuna girecek.
12. Evet, sen o işi gizlice yaptın, ama ben bunu bütün İsrail halkının gözü önünde güpegündüz yapacağım!»
13. Davut, «RABbe karşı günah işledim» dedi. Natan, «RAB günahını bağışladı, ölmeyeceksin» diye karşılık verdi,
14. «Ama sen bunu yapmakla, RABbin düşmanlarının Onu küçümsemesine neden oldun. Bu yüzden doğan çocuğun kesinlikle ölecek.»
15. Bundan sonra Natan evine döndü. RAB Uriyanın karısının Davuttan doğan çocuğunun hastalanmasına neden oldu.
16. Davut çocuk için Tanrıya yalvarıp oruç tuttu; evine gidip gecelerini yerde yatarak geçirdi.
17. Sarayın ileri gelenleri onu yerden kaldırmaya geldiler. Ama Davut kalkmak istemedi, onlarla yemek de yemedi.
18. Yedinci gün çocuk öldü. Davutun görevlileri çocuğun öldüğünü Davuta bildirmekten çekindiler. Çünkü, «Çocuk daha yaşarken onunla konuştuk ama bizi dinlemedi» diyorlardı, «Şimdi çocuğun öldüğünü ona nasıl söyleriz? Kendisine zarar verebilir!»
19. Davut görevlilerinin fısıldaştığını görünce, çocuğun öldüğünü anladı. Onlara, «Çocuk öldü mü?» diye sordu. «Evet, öldü» dediler.
20. Bunun üzerine Davut yerden kalktı. Yıkandı, güzel kokular sürünüp giysilerini değiştirdi. RABbin Tapınağına gidip tapındı. Sonra evine döndü ve yemek istedi. Önüne konan yemeği yedi.
21. Hizmetkârları, «Neden böyle davranıyorsun?» diye sordular, «Çocuk yaşarken oruç tuttun, ağladın; ama ölünce kalkıp yemek yemeye başladın.»
22. Davut şöyle yanıtladı: «Çocuk yaşarken oruç tutup ağladım. Çünkü, «Kim bilir, RAB bana lütfeder de çocuk yaşar» diye düşünüyordum.
23. Ama çocuk öldü. Artık neden oruç tutayım? Onu geri getirebilir miyim ki? Ben onun yanına gideceğim, ama o bana geri dönmeyecek.»
- 24-25. Davut karısı Bat-Şevayı avuttu. Yanına girip onunla yattı. Bat-Şeva bir oğul doğurdu. Çocuğun adını Süleyman koydu. Çocuğu seven RAB Peygamber Natan aracılığıyla haber gönderdi ve hatırı için çocuğun adını Yedidyah koydu. gelir.
26. Bu sırada Ammonluların Rabba Kentine karşı savaşı sürdüren Yoav, saray semtini ele geçirdi.
27. Sonra Davuta ulaklar göndererek, «Rabba Kentine karşı savaşın su kaynaklarını ele geçirdim»

dedi,

28. «Şimdi sen ordunun geri kalanlarını topla, kenti kuşatıp ele geçir; öyle ki, kenti ben ele geçirmeyeyim ve kent adımla anılmasın.»»

29. Davut bütün askerlerini toplayıp Rabba Kentine gitti, kente karşı savaşp ele geçirdi.

30. Ammon Kralının başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talantfı altını bulan tacı Davutun başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü.

31. Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde, tuğla yapımında çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra bütün ordusuyla birlikte Yerusâlim'e döndü.

1. Davutun oğlu Avşalomun Tamar adında güzel bir kızkardeşi vardı. Davutun başka bir oğlu, Amnon Tamara gönül verdi.
2. Amnon üvey kızkardeşi Tamar yüzünden yatağa düşecek kadar üzüntüye kapıldı. Çünkü Tamar erden bir kızdı ve Amnon ona bir şey yapmayı olanaksız görüyordu.
3. Amnonun Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonadav adında çok akıllı bir arkadaşı vardı.
4. Yonadav Amnona, «Ey kral oğlu, neden böyle her sabah üzgün görünüyorsun?» diye sordu, «Bana anlatamaz mısın?» Amnon, «Üvey kardeşim Avşalomun kızkardeşi Tamara gönül verdim» diye yanıtladı.
5. Yonadav, «Yatağa yat ve hastaymış gibi yap» dedi, «Baban seni görmeye gelince ona şöyle dersin: «Lütfen kızkardeşim Tamar gelip bana yiyecek versin. Yemeği önümde hazırlasın ki, ona bakayım, elinden yiyeyim.»»
6. Böylece Amnon yatağa yatıp hastaymış gibi yaptı. Kral onu görmeye gelince, Amnon, «Lütfen kızkardeşim Tamar gelip önümde iki gözleme hazırlasın da elinden yiyeyim» dedi.
7. Davut, sarayda yaşayan Tamara, «Haydi kardeşin Amnonun evine gidip ona yiyecek hazırla» diye haber gönderdi.
8. Tamar yatmakta olan kardeşi Amnonun evine gitti. Hamur alıp yoğurdu, önünde gözleme yapıp pişirdi.
9. Tavayı alıp gözlemeyi önüne koyduysa da Amnon yemek istemedi. «Yanımdan herkesi çıkarın» diye buyruk verdi. Herkes çıktı.
10. Sonra Amnon Tamara, «Yemeği yatak odama getir de, elinden yiyeyim» dedi. Tamar hazırladığı gözlemeleri kardeşi Amnonun yatak odasına götürdü.
11. Yesin diye yemeği ona yaklaştırdı, Amnon Tamara yakalayarak, «Gel, benimle yat, kızkardeşim» dedi.
12. Ama Tamar, «Hayır, kardeşim, beni zorlama!» dedi, «İsrailde böyle şey yapılmamalıdır! Bu iğrençliği yapma!
13. Sonra ben utancımı nasıl üstümden atarım? Sense İsrailde alçak biri durumuna düşersin. Ne olur krala söyle; o beni senden esirgemez.»
14. Ne var ki, Amnon Tamara dinlemek istemedi. Daha güçlü olduğu için onunla zorla yattı.
15. Bundan sonra Amnon Tamardan öylesine nefret etti ki, ona duyduğu nefret, beslemiş olduğu sevgiden daha güçlüydü. Amnon Tamara, «Kalk, git!» dedi.
16. Tamar, «Hayır» dedi, «Çünkü beni kovman, bana yaptığın öbür kötülükten daha büyük bir kötülüktür.» Ama Amnon onu dinlemek istemedi.
17. Hizmetindeki uşağı çağırıp, «Bu kadını yanımdan dışarı çıkar, ardından da kapıyı sürgüle» dedi.
18. Uşak Tamara dışarı çıkarıp ardından kapıyı sürgüledi. Tamar uzun kollu bir giysi giymişti. Kralın erden kızları böyle giyinirlerdi.
19. Tamar başına kül saçıp sırtındaki uzun kollu giysiyi yırttı. Elini başına koyup ağlaya ağlaya gitti.
20. Kardeşi Avşalom ona, «Seninle birlikte olan kardeşin Amnon muydu?» diye sordu, «Haydi, kızkardeşim, sesini çıkar. O senin üvey kardeşindir. Bu olayın üzerinde durma.» Böylece Tamar, kardeşi Avşalomun evinde yalnız ve üzgün yaşadı.
21. Kral Davut olup bitenleri duyunca çok öfkelenildi.
22. Avşalom ise Amnona iyi kötü hiçbir şey söylemedi. Kızkardeşi Tamara tecavüz ettiği için Amnondan nefret ediyordu.
23. Tam iki yıl sonra, Avşalom kralın bütün oğullarını kendi koyun kırkıcılarının bulunduğu Efrayim Kenti yakınındaki Baal-Hasora çağırdı.
24. Avşalom krala gelip, «Koyunlarımı kırktırıyorum» dedi, «Lütfen kral ve görevlileri de kuluna katılsın.»
25. Kral Davut, «Hayır, oğlum, hepimiz gelmeyelim, sana yük oluruz» diye yanıtladı. Avşalom üstelediye de kral gitmek istemedi, ama onu kutsadı.
26. Bunun üzerine Avşalom, «Öyleyse izin ver de kardeşim Amnon bizimle gelsin» dedi. Kral,

«Amnon neden seninle gelsin?» diye sordu.

27. Ancak Avşalom üsteleyince, kral Amnonu ve bütün öbür oğullarını onunla gönderdi.

28. Avşalom hizmetkârlarına şöyle buyurdu: «Dinleyin! Amnonun şaraptan iyice keyiflendiği anı bekleyin. Size «Amnonu vurun» dediğim an onu öldürün. Korkmayın! Size buyruğu ben veriyorum. Güçlü ve yürekli olun!»

29. Hizmetkârlar Avşalomun buyruğuna uyarak Amnonu öldürdüler. Kralın öbür oğulları katırlarına atlayıp kaçtılar.

30. Onlar yoldayken, Avşalomun kralın bütün oğullarını öldürdüğü, hiçbirinin sağ kalmadığı söylentisi Davuta ulaştı.

31. Kral kalkıp giysilerini yırttı, yere kapandı. Bütün görevlileri de, giysileri yırtılmış, yanibaşıdaydılar.

32. Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonadav şöyle dedi: «Efendim kral bütün oğullarının öldürüldüğünü sanmasın; yalnız Amnon öldü. Çünkü o üvey kızkardeşi Tamara tecavüz ettiği günden bu yana, Avşalom buna kararlıydı.

33. Onun için, ey efendim kral, bütün oğullarının öldüğü haberini dikkate alma; çünkü yalnız Amnon öldü.»

34. Bu arada Avşalom kaçtı. Nöbetçi tepenin yamacındaki batı yolundan büyük bir kalabalığın geldiğini gördü.

35. Yonadav krala, «İşte oğulların geliyor! Kulunun dediği gibi oldu» dedi.

36. O konuşmasını bitirir bitirmez, kralın oğulları oraya varıp hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladılar. Kral ve görevlileri de acı acı ağladılar.

37. Avşalom Geşur Kralı Ammihut oğlu Talmayın yanına kaçtı. Davut ise oğlu Amnon için sürekli yas tutuyordu.

38. Geşura kaçan Avşalom orada üç yıl kaldı.

39. Kral Davut Avşalom'un yanına gitmeyi çok istiyordu. Çünkü Amnon'un ölümü konusunda avuntu bulmuştu.

- 1-2. Kral Davutun Avşalomu özlediğini anlayan Seruya oğlu Yoav, birini gönderip Tekoada yaşayan bilge bir kadını getirtti. Yoav kadına, «Lütfen yasa bürün» dedi, «Yas giysilerini giy. Yağ sürme ve ölü için günlerdir yas tutan bir kadın gibi davran.
3. Krala git ve ona söyleyeceklerimi ilet.» Sonra kadına neler söyleyeceğini bildirdi.
4. Tekoalı kadın krala gitti. Önünde yüzüstü yere kapanarak, «Ey kral, yardım et!» dedi.
5. Kral, «Neyin var?» diye sordu. Kadın, «Ben zavallı dul bir kadıyım» diye yanıtladı, «Kocam öldü.
6. Ben kölenin iki oğlu vardı. İkisi tarlada kavgaya tutuştular. Orada onları ayıracak kimse yoktu. Biri öbürünü vurup öldürdü.
7. Şimdi bütün boy halkı cariyene karşı çıkıp, «Kardeşini öldüreni bize teslim et» diyor, «Öldürdüğün kardeşinin canına karşılık onu öldürelim. Böylece mirasçıyı da ortadan kaldırmış oluruz.» İşte geri kalan közümlü de söndürecekler; yeryüzünde kocamın adını sürdürecektir soy kalmayacak.»
8. Kral, «Evine dön, ben davanla ilgili buyruk vereceğim» dedi.
9. Tekoalı kadın, «Efendim kral, bu olayın suçlusu ben ve babamın ev halkı olsun» dedi, «Kral ve tahtı suçsuz olsun.»
10. Kral, «Kim sana bir şey derse, onu bana getir» dedi, «Bir daha canını sıkamaz.»
11. Kadın, «Öyleyse kral Tanrısı RABbin adına ant içsin de kanın öcünü alacak kişi yıkımı büyütmesin» diye karşılık verdi, «Yoksa oğlumu yok edecekler.» Kral, «Yaşayan RABbin adıyla derim ki, oğlunun saçının bir teline bile zarar gelmeyecektir» dedi.
12. Kadın, «İzin ver de, efendim krala bir söz daha söyleyeyim» dedi. Kral, «Söyle» dedi.
13. Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: «Neden Tanrının halkına karşı böyle bir şey tasarladın? Kral böyle konuşmakla sanki kendini suçlu çıkarıyor. Çünkü sürgüne gönderdiği kişiyi geri getirmedi.
14. Hepimizin öleceği kesin, toprağa dökülüp yeniden toplanamayan su gibiyiz. Ama Tanrı can almaz; sürgüne gönderilen kişi kendisinden uzak kalmasın diye çözüm yolları düşünür.
15. «Halk beni korkuttuğu için efendim krala bunları söylemeye geldim. «Kralla konuşayım, belki kölesinin dileğini yerine getirir» diye düşündüm,
16. «Belki kral oğlumla beni öldürüp Tanrının halkından yoksun bırakmak isteyen elinden kurtarmayı kabul eder.»
17. Efendim kralın sözü beni rahatlatsın dedim. Çünkü efendim kral iyiyi, kötüyü ayırt etmekte Tanrının meleği gibidir. Tanrın RAB seninle olsun!»
18. Kral, «Sana bir soru soracağım, benden gerçeği saklama» dedi. Kadın, «Efendim kral, buyur» diye karşılık verdi.
19. Kral, «Bütün bunları seninle birlikte tasarlayan Yoav mı?» diye sordu. Kadın şöyle yanıtladı: «Yaşamın hakkı için derim ki, ey efendim kral, hiçbir sorunu yanıtlamaktan kaçamam. Evet, bana buyruk veren ve kölene bütün bunları söyleten kulun Yoavdır.
20. Kulun Yoav duruma bir çözüm getirmek için yaptı bunu. Efendim, Tanrının bir meleği gibi bilgedir. Ülkede olup biten her şeyi bilir.»
21. Bunun üzerine kral Yoava, «İstediğini yapacağım» dedi, «Git, genç Avşalomu geri getir.»
22. Yoav yüzüstü yere kapanarak onu kutsadı ve, «Ey efendim kral, bugün benden hoşnut olduğumu biliyorum, çünkü kulunun isteğini yaptın» dedi.
23. Yoav hemen Geşura gidip Avşalomu Yerusolime getirdi.
24. Ne var ki, kral, «Avşalom evine gitsin, yanıma gelmesin» diye buyruk verdi. Bu yüzden Avşalom evine gitti; kralı görmedi.
25. Bütün İsrailde Avşalom kadar yakışıklılığı için övülen kimse yoktu; tepeden tırnağa kusursuz biriydi.
26. Avşalom saçını kestirdiği zaman tartardı. Saçı ona ağırlık verdiği için her yıl kestirirdi. Saçının ağırlığı krallık ölçüsüne göre iki yüz şekel çekerdi.
27. Avşalomun üç oğlu ve Tamar adında çok güzel bir kızı vardı. kg.
28. Avşalom kralı görmeden Yerusolimde iki yıl yaşadı.
29. Sonra Yoavı krala göndermek için ona haber saldı. Ama Yoav gelmek istemedi. Avşalom ikinci

kez haber gönderdi, Yoav yine gelmek istemedi.

30. Avşalom kullarına, ‹‹Bakın, Yoavın arpa tarlası benimkine bitişiktir›› dedi, ‹‹Gidin, tarlayı ateşe verin.›› Bunun üzerine gidip tarlayı ateşe verdiler.

31. Yoav kalkıp Avşalomun evine gitti. ‹‹Kulların neden tarlamı ateşe verdi?›› diye sordu.

32. Avşalom şöyle yanıtladı: ‹‹Bak, sana, ‹Buraya gel, seni krala göndereyim› diye haber yolladım. Ona şunları söylemeni isteyecektim: ‹Neden Geşurdan geldim? Orada kalsaydım benim için daha iyi olurdu. Artık kralı görmek istiyorum. Bir suçum varsa, beni öldürsün.››

33. Bunun üzerine Yoav gidip Avşalom'un söylediklerini krala ilette. Kral Avşalom'u çağırttı. Avşalom kralın yanına gelip önünde yüzüstü yere kapandı. Kral da onu öptü.

1. Bundan sonra Avşalom kendisine bir savaş arabası, atlar ve önünde koşacak elli kişi hazırladı.
2. Sabah erkenden kalkıp kent kapısına giden yolun kenarında dururdu. Davasına baktırmak için krala gelen herkese seslenip, «Nerelisin?» diye sorardı. Adam hangi İsrail oymağından geldiğini söylerdi.
3. Avşalom ona şöyle derdi: «Bak, ileri sürdüğün savlar doğru ve haklı. Ne var ki, kral adına seni dinleyecek kimse yok.»
4. Sonra konuşmasını şöyle sürdürdü: «Keşke kral beni ülkeye yargıç atasa! Davası ya da sorunu olan herkes bana gelse, ben de ona hakkını versem!»
5. Biri önünde yüzüstü yere kapanmak üzere yaklaştı mı, Avşalom elini uzatıp adamı tutar, öperdi.
6. Davasına baktırmak için krala gelen İsraililerin hepsine böyle davrandı. Böylelikle İsraililerin gönlünü çeldi.
7. Dört yıl sonra Avşalom krala, «İzin ver de Hevrona gidip RABbe adağımı yerine getireyim» dedi,
8. «Çünkü ben kulun Aramın Geşur Kentinde yaşarken, «RAB beni Yerusolime geri getirirse, Ona Hevrona tapınacağım» diye adak adamıştım.» Masoretik metin «Kırk yıl». Masoretik metinde geçmemektedir.
- 9-10. Kral, «Esenlikle git» dedi. Ne var ki, Hevrona giden Avşalom bütün İsrail oymaklarına gizlice ulaklar göndererek şöyle dedi: «Boru sesini duyar duymaz, «Avşalom Hevrona kral oldu» diyeceksiniz.»
11. Yerusolimden çağrılan iki yüz kişi olup bitenden haberleri olmaksızın, iyi niyetle Avşalomla birlikte gittiler.
12. Avşalom kurbanları keserken, Davutun danışmanı Gilolu Ahitofeli de Gilo Kentinden getirtti. Böylece ayaklanma güç kazandı. Çünkü Avşalomun izleyen halkın sayısı giderek çoğalıyordu.
13. Bir ulak gelip Davuta, «İsraililer Avşaloma yürekten bağlandı» dedi.
14. Bunun üzerine Davut Yerusolimde kendisiyle birlikte olan bütün görevlilerine şöyle dedi: «Haydi kaçalım! Yoksa Avşalomdan kaçıp kurtulamayacağız. Hemen gidelim! Yoksa Avşalom ardımızdan çabucak yetişip bizi yıkıma uğratar. Kenti de kılıçtan geçirir.»
15. Kralın görevlileri, «Efendimiz kral ne karar verirse yapmaya hazırız» diye yanıtladılar.
16. Böylece kral ardısıra gelen bütün ev halkıyla birlikte yola koyuldu. Ancak saraya baksınlar diye on cariyesini orada bıraktı.
17. Kralla yanındakiler kentin en son evinde durdular.
18. Bütün kulları, Keretlilerle Peletliler kralın yanından geçtiler. Gattan ardısıra gelmiş olan altı yüz Gatlı asker de kralın önünden geçti.
19. Kral Gatlı İttaya, «Neden sen de bizimle geliyorsun?» dedi, «Geri dön ve yeni kralla kal. Çünkü sen yurdundan sürülmüş bir yabancısın.
20. Daha dün geldin. Bugün nereye gideceğimi kendim bilmezken, seni de bizimle birlikte mi dolaştırayım? Kardeşlerinle birlikte geri dön. Tanrının sevgisi ve sadakati üzerinde olsun!»
21. Ama İttay şöyle yanıtladı: «Efendim kral, yaşayan RABbin adıyla ve yaşamın hakkı için derim ki, ister yaşam, ister ölüm için olsun, sen neredeyse kulun ben de orada olacağım.»
22. Davut İttaya, «Yürü, geç!» dedi. Böylece Gatlı İttay yanındaki bütün adamları ve çocuklarıyla birlikte geçti.
23. Halk geçerken, bütün yöre halkı hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu. Kral Kidron Vadisini geçti. Halk da kırlara doğru ilerledi.
24. Kâhin Sadokla Tanrının Antlaşma Sandığını taşıyan Levililer de oradaydı. Tanrının Sandığını yere koydular. Bütün halk kentten çıkana dek Aviyatar sunular sundu.
25. Sonra kral, Sadoka, «Tanrının Sandığını kente geri götür» dedi, «RAB benden hoşnut kalırsa, beni geri getirir, sandığı ve konduğu yeri bana gösterir.
26. Ama, «Senden hoşnut değilim» derse, işte buradayım, bana uygun gördüğünü yapsın.»
27. Kral Kâhin Sadokla konuşmasını şöyle sürdürdü: «Sen bilici değil misin? Oğlun Ahimaası ve Aviyatar oğlu Yonatanı yanına al; Aviyatarla birlikte esenlikle kente dönün.

28. Sizden aydınlatıcı bir haber alana dek ben kırdı, ırmağın sığ yerinde bekleyeceğim.»
29. Böylece Sadokla Aviyatar Tanrının Sandığını Yerusalıme geri götürüp orada kaldılar. «Bakın».
30. Davut ağlaya ağlaya Zeytin Dağına çıkıyordu. Başı örtülüydü, yalınayak yürüyordu. Yanındaki herkesin başı örtülüydü ve ağlayarak dağa çıkıyorlardı.
31. O sırada biri Davuta, «Ahitofel Avşalomdan yana olan suikastçıların arasında» diye bildirdi. Bunun üzerine Davut, «Ya RAB, Ahitofelin öğüdünü boşa çıkar» diye dua etti.
32. Davut Tanrıya tapılan tepenin doruğuna varınca, Arklı Huşay giysisi yırtılmış, başı toz toprak içinde onu karşıladı.
33. Davut ona, «Benimle birlikte gelersen, bana yük olursun» dedi,
34. «Ama kente döner ve Avşaloma, «Ey kral, senin kulun olacağım; geçmişte babana nasıl kulluk ettiysem, şimdi de sana öyle kulluk edeceğim» dersin, Ahitofelin öğüdünü benim için boşa çıkarırsın.
35. Kâhin Sadok ile Kâhin Aviyatar orada seninle birlikte olacaklar. Kralın sarayında duyduğun her şeyi onlara bildir.
36. Sadok oğlu Ahimaas ile Aviyatar oğlu Yonatan da oradalar. Bütün duyduklarınızı onların aracılığıyla bana iletebilirsiniz.»
37. Böylece Davut'un dostu Huşay Yerusalıme'e gitti. Tam o sırada Avşalom da kente giriyordu.

1. Davut tepenin doruğunu biraz geçince, Mefiboşetin hizmetkârı Siva palan vurulmuş ve üzerlerine iki yüz ekmek, yüz salkım kuru üzüm, yüz tane taze meyve ve bir tulum şarap yüklü iki eşekle onu karşıladı.
2. Kral, Sivaya, «Bunları niçin getirdin?» diye sordu. Siva, «Eşekler kral ailesinin binmesi, ekmekle taze meyve hizmetkârların yemesi, şarapsa kırdı yorgun düşenlerin içmesi için» diye yanıtladı.
3. Kral, «Efendin Saulun torunu nerede?» diye sordu. Siva, «Yeruşalimde kalıyor» diye yanıtladı, «Çünkü İsrail halkı bugün atamın krallığını bana geri verecek» diye düşünüyor.»
4. Kral, «Mefiboşetin her şeyi senindir» dedi. Siva, «Önünde eğilirim, efendim kral! Dilerim her zaman benden hoşnut kalırsın» dedi.
5. Kral Davut Bahurime vardığında, Saul ailesinin geldiği boydan Gera oğlu Şimi adında biri lanetler okuyarak ortaya çıktı.
6. Bütün askerler ve koruyucular Kral Davutun sağında, solunda olmasına karşın, Şimi Davutla askerlerini taşıyordu.
7. Şimi lanetler okuyarak, «Çekil git, ey eli kanlı, alçak adam!» diyordu,
8. «RAB, yerine kral olduğun Saul ailesinin dökülen kanlarının karşılığını sana verdi. RAB krallığı oğlun Avşalomla verdi. Sen eli kanlı bir adam olduğun için bu yıkıma uğradın!»
9. Seruya oğlu Avişay krala, «Bu ölü köpek neden efendim krala lanet okusun?» dedi, «İzin ver de gidip başını uçurayım.»
10. Ama kral, «Bu sizin işiniz değil, ey Seruya oğulları!» dedi, «RAB ona, «Davuta lanet oku» dediği için lanet okuyorsa, kim, «Bunu neden yapıyorsun» diye sorabilir?»
11. Sonra Davut Avişayla askerlerine, «Öz oğlum beni öldürmeye çalışırken, şu Benyamınlinin yaptığına şaşmamalı» dedi, «Bırakın onu, lanet okusun, çünkü ona böyle yapmasını RAB buyurmuştur.
12. Belki RAB sıkıntımı görür de, bugün okunan lanetlerin karşılığını iyilikle verir.»
13. Davutla adamları yollarına devam ettiler. Davutun karşısında, dağın yamacında yürüyen Şimi, giderken ona lanet okuyor, taş, toprak atıyordu.
14. Gidecekleri yere yorgun argın varan kralla yanındaki halk orada dinlendiler.
15. Avşalomla İsrail halkı Yeruşalime girmişlerdi. Ahitofel de Avşalomla birlikteydi.
16. Davutun dostu Arklı Huşay, Avşalomun yanına varınca, «Yaşasın kral! Yaşasın kral!» diye bağırdı.
17. Avşalom Huşaya, «Dostuna bağlılığın bu mu? Neden dostunla gitmedin?» diye sordu.
18. Huşay, «Hayır» diye yanıtladı, «Ben RABbin, bu halkın ve bütün İsraililerin seçtiği kişiden yana olacağım, onun yanında kalacağım.
19. Üstelik Davut oğlu Avşalomdan başka kime hizmet edeceğim? Babana nasıl hizmet ettiysem, sana da öyle hizmet edeceğim.»
20. Avşalom Ahitofele, «Ne yapmalıyız, bize öğüt ver» dedi.
21. Ahitofel, «Babanın saraya bakmak için bıraktığı cariyelerle yat» diye karşılık verdi, «Böylece bütün İsrail babanın nefretini kazandığını duyacak ve seni destekleyenlerin tümü kendilerini daha da güçlenmiş bulacaklar.»
22. Sarayın damında Avşalom için bir çadır kurdular. Avşalom bütün İsraililerin gözü önünde babasının cariyelerinin yanına girdi.
23. O günlerde Ahitofel'in verdiği öğüt, Tanrı sözünü ileten bir adamınki gibiydi. Davut da, Avşalom da onun öğüdünü öyle kabul ederlerdi.

1. Ahitofel Avşaloma şöyle dedi: «İzin ver de on iki bin kişi seçeyim, bu gece kalkıp Davutun peşine düşeyim.
2. Davut yorgun ve güçsüzken ona saldırıp gözünü korkutayım. Yanındakilerin hepsi kaçacaktır. Ben de yalnız Kral Davutu öldürürüm.
3. Sonra bütün halkı sana geri getiririm. Halkın dönmesi, öldürmek istediğin adamın ölümüne bağlıdır. Böylece halk da esenlikte olur.»
4. Bu öğüt Avşalom ve İsrail ileri gelenlerini hoşnut etti.
5. Avşalom, «Arklı Huşayı da çağırın, neler söyleyeceğini duyalım» dedi.
6. Huşay gelince Avşalom, «Ahitofel bu öğüdü verdi» dedi, «Onun öğüdüne uyalım mı? Yoksa, sen öğüt ver.»
7. Huşay Avşaloma, «Bu kez Ahitofelin verdiği öğüt iyi değil» dedi,
8. «Baban Davutla adamlarının güçlü savaşçılar olduklarını biliyorsun. Kırdan yavrularından yoksun bırakılmış bir ayı gibi öfkeli. Baban deneyimli bir savaşçıdır, geceyi askerlerle geçirmez.
9. Şu anda ya bir mağarada ya da başka bir yerde gizlenmiştir. Davut askerlerine karşı ilk saldırıyı yapınca, bunu her duyan, «Avşalom destekleyenler arasında kırım var» diyecek.
10. O zaman aslan yürekli yiğitler bile korkuya kapılacak. Çünkü bütün İsraililer babanın güçlü, yanındakilerin de yiğit olduğunu bilir.
11. «Onun için sana öğüdüm şu: Dandan Beer-Şevaya kadar, kıyıların kumu kadar olan İsraililer çevrene toplansın, sen de savaşa katıl.
12. O zaman gizlendiği yerlerden birinde Davutun üstüne yürürüz; yeryüzüne düşen çiy gibi üzerine gideriz. Onu da, yanındakilerin hiçbirini de yaşatmayız.
13. Eğer bir kente çekilirse, İsraililer o kente halatlar getirir, tek bir taş kalmayınca dek kenti vadiye indiririz.»
14. Avşalomla İsraililer, «Arklı Huşayın öğüdü Ahitofelin öğüdünden daha iyi» dediler. Çünkü RAB, Avşalomun yıkıma uğratmak için, Ahitofelin iyi öğüdünü boşa çıkarmayı tasarlamıştı.
15. Huşay Kâhin Sadokla Kâhin Aviyatara şöyle dedi: «Ahitofel Avşaloma ve İsrailin ileri gelenlerine böyle öğüt verdi, bense şöyle öğüt verdim.
16. Şimdi siz Davuta hemen şu haberi gönderin: «Geceyi kırdaki ırmağın sığ yerinde geçirme, duraksamadan karşı yakaya geç; yoksa kral da yanındakilerin tümü de yok olabilir.»
17. Bu sırada Yonatanla Ahimaas Eyn-Rogelde kalıyorlardı. Bir hizmetçi kız gidip onlara olup bitenleri haber veriyor, onlar da gidip duyduklarını Kral Davuta bildiriyorlardı. Çünkü kendileri kente girerken görünmeyi göze alamıyorlardı.
18. Ama bir genç onları görüp Avşaloma bildirdi. Bunun üzerine Yonatanla Ahimaas hemen oradan ayrılıp Bahurimde bir adamın evine gittiler. Evin avlusunda bir kuyu vardı. Yonatanla Ahimaas kuyuya indiler.
19. Adamın karısı bir örtü alıp kuyunun ağzına serdi. Bir şey belli olmasın diye örtünün üstüne başak yaydı.
20. Avşalomun görevlileri eve, kadının yanına varınca, «Ahimaasla Yonatan nerede?» diye sordular. Kadın, «İrmağın karşı yakasına geçtiler» diye yanıtladı. Avşalomun görevlileri onları aramaya gittiler; bulamayınca Yerusolime döndüler.
21. Adamlar gittikten sonra, Ahimaasla Yonatan kuyudan çıktılar ve olup bitenleri bildirmek üzere Kral Davuta gittiler. Ona, «Haydi, hemen ırmağı geçin» dediler, «Çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi.»
22. Bunun üzerine Davutla yanındaki bütün halk Şeria İrmağını çabucak geçti. Şafak söktüğünde Şeria İrmağını geçmeyen bir kişi bile kalmamıştı.
23. Ahitofel, verdiği öğüde uyulmadığını görünce, eşeğine palan vurdu; yola koyulup kentine, evine döndü. İşlerini düzene koyduktan sonra kendini astı. Ölüsünü babasının mezarına gömdüler.
24. Davut Mahanayime vardığı sırada Avşalomla yanındaki İsrail askerleri Şeria İrmağını geçtiler.
25. Avşalom Yoavın yerine Amasa'yı ordu komutanı atamıştı. Amasa Yitra adında bir İsmailinin

oğluydu. Annesi Nahaşın kızı Avigayildi; Yoavın annesi Seruyanın kızkardeşiydi.

26. Avşalomla İsraililer Gilat bölgesinde ordugah kurdular. Masoretik metin «İsraili».

27. Davut Mahanayim'e vardığında, Ammonlular'ın Rabba Kenti'nden Nahaş oğlu Şovi, Lo-Devarlı Ammiel oğlu Makir ve Rogelim'den Gilatlı Barzillay ona yataklar, taslar, toprak kaplar getirdiler. Ayrıca Davut'la yanındakilerin yemesi için buğday, arpa, un, kavrulmuş buğday, bakla, mercimek, bal, tereyağı, inek peyniri ve koyun da getirdiler. «Halk kırdan yorulmuştur, aç ve susuzdur» diye düşünmüşlerdi.

1. Davut kendini destekleyen askerleri bir araya topladı. Onlara binbaşılar ve yüzbaşılar atadı.
2. Sonra orduyu Seruya oğlu Yoavın, kardeşi Avişayın ve Gatlı İttayın denetiminde üç kol halinde gönderdi. Kral askerlere, «Ben de sizinle birlikte gideceğim» dedi.
3. Ancak askerler, «Bizimle gelmemelisin» diye karşılık verdiler, «Çünkü kaçmak zorunda kalırsak düşmanlarımız bizi umursamaz; yarımız ölse bile umursamazlar. Sen bizim gibi on bin adama değersin. Sen kentten bize yardım et, daha iyi.»
4. Kral, «Gözünüzde iyi olanı yapacağım» dedi. Adamları yüzer ve biner kişilik birlikler halinde kentten çıkarken kral kapının yanında duruyordu.
5. Kral, Yoava, Avişaya ve İttaya, «Benim hatırım için genç Avşalomun sert davranmayın» diye buyurdu. Bütün askerler kralın komutanlara Avşalomun ilişkin buyruk verdiğini duydular.
6. Davutun ordusu İsrailiilerle savaşmak üzere tarlalara çıktı. Savaş Efrayim Ormanında başladı.
7. İsrail ordusu Davutun adamları önünde yenilgiye uğradı. Büyük bir kırım oldu. O gün yirmi bin kişi öldü.
8. Savaş her yana yayıldı. O gün ormanda yok olanların sayısı kılıçtan geçirilenlerin sayısından daha çoktu.
9. Avşalom ansızın Davutun adamlarıyla karşılaştı. Avşalom katıra binmişti. Katır büyük bir yabanıl fıstık ağacının sık dalları altından geçerken, Avşalomun başı dallara takıldı. Katır yoluna devam edince, Avşalom havada asılı kaldı.
10. Adamlardan biri bunu gördü. Yoava, «Avşalomun bir yabanıl fıstık ağacına asılı gördüm» diye bildirdi.
11. Yoav, haberi verene, «Onu gördün mü? Neden onu orada öldürmedin? Sana on parça gümüşle bir kemer verirdim» dedi.
12. Ama adam, «Elime bin parça gümüş saysan bile, kralın oğluna elimi kaldırmam» diye yanıtladı, «Çünkü kralın sana, Avişaya ve İttaya, «Benim hatırım için genç Avşalomun koruyun» diye buyruk verdiğini duyduk.
13. Oysa Avşalomun öldürseydim -hiçbir şey kraldan gizli kalmaz- o zaman sen de beni savunmazdın.»
14. Yoav, «Seninle böyle vakit kaybedemem» dedi. Üç kargı aldı, yabanıl fıstık ağacında asılı duran ve hâlâ sağ olan Avşalomun yüreğine sapladı.
15. Bunun üzerine Yoavın silahlarını taşıyan on genç Avşalomun çevresini sarıp onu öldürdüler.
16. Yoav boru çaldırınca, askerler İsrailiileri kovalamayı bırakıp geri döndüler. Yoav onların savaşı sürdürmelerine engel oldu.
17. Yoavın askerleri Avşalomun alıp ormanda derin bir çukura attılar; üzerine büyük bir taş yığını yaptılar. Bütün İsrailiiler evlerine kaçtılar.
18. Avşalom daha sağken bir direk alıp kendisi için Kral Vadisine dikmişti. Çünkü, «Adımı anımsatacak bir oğlum yok» diye düşünmüştü. Direğe kendi adını vermişti. Bu direk bugün de Avşalom Anıtı diye bilinir.
19. Sadok oğlu Ahimaas Yoava, «İzin ver de koşup krala RABbin onu düşmanlarının elinden kurtardığını haber vereyim» dedi.
20. Yoav, «Olmaz, bugün haberi götüren sen olmayacaksın» dedi, «Başka bir zaman haber götürürsün, ama bugün değil. Çünkü kralın oğlu öldü.»
21. Sonra bir Kûşluya, «Sen git, gördüklerini krala bildir» dedi. Kûşlu Yoavın önünde yere kapandı, sonra koşmaya başladı.
22. Ama Sadok oğlu Ahimaas yine, «Ne olursa olsun, izin ver, ben de Kûşlunun ardısına koşayım» dedi. Yoav, «Oğlum, neden koşmak istiyorsun?» dedi, «Sana ödül kazandıracak bir haberin yok ki!»
23. Ahimaas, «Ne olursa olsun koşacağım» diye karşılık verdi. Yoav, «Koş öyleyse» dedi. Böylece Ahimaas Şeria Ovası yolundan koşarak Kûşluyu geçti.
24. Davut kentin iç ve dış kapıları arasında oturuyordu. Nöbetçi surun yanındaki kapının tepesine çıktı. Çevreye göz gezdirince, tek başına koşan birini gördü.
25. Krala seslenerek gördüğünü bildirdi. Kral, «Tek başına geliyorsa, iyi haber getiriyor demektir»

dedi. Adam gitgide yaklaşıyordu.

26. Nöbetçi koşan başka birini görünce, kapıcıya, «İşte tek başına koşan bir adam daha!» diye seslendi. Kral, «O da iyi haber getiriyor» dedi.

27. Nöbetçi, «Sanırım birinci adamın koşuşu Sadok oğlu Ahimaasın koşuşuna benziyor» dedi. Kral, «Ahimaas iyi adamdır» diye karşılık verdi, «İyi haberle gelir.»

28. Ahimaas krala, «Her şey yolunda!» diye seslendi. Kralın önünde yüzüstü yere kapanarak, «Efendimiz krala el kaldıranları teslim eden Tanrın RABbe övgüler olsun!» dedi.

29. Kral, «Genç Avşalom güvenli mi?» diye sordu. Ahimaas şöyle yanıtladı: «Yoav kralın hizmetkârı Kûşluya beni gönderdiği sırada büyük bir karışıklık gördüm, ama ne olduğunu anlamadım.»

30. Kral, «Bir yana çekilip burada bekle» dedi. Ahimaas da çekilip beklemeye başladı.

31. Tam o sırada Kûşlu geldi. «Efendimiz krala müjde!» dedi, «Bugün RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden seni kurtardı.»

32. Kral Kûşluya, «Genç Avşalom güvenli mi?» diye sordu. Kûşlu, «Efendimiz kral!» diye yanıtladı, «Düşmanlarının ve kötü amaçla sana karşı ayaklananların hepsinin sonu bu gencin sonu gibi olsun.»

33. Kral sarsıldı. Giriş kapısının üstündeki odaya çıkıp ağladı. Giderken, «Ah oğlum Avşalom! Ah oğlum, oğlum Avşalom!» diye inliyordu, «Keşke senin yerine ben ölseydim, oğlum! Ah oğlum Avşalom!»

1. Yoava, «Kral Davut Avşalom için ağlayıp yas tutuyor» diye bildirdiler.
2. O gün zafer ordu için yasa dönüştü. Çünkü kralın oğlu için acı çektiğini duymuşlardı.
3. Bu yüzden askerler, savaş kaçakları gibi, o gün kente utanarak girdiler.
4. Kral ise yüzünü örtmüş, yüksek sesle, «Ah oğlum Avşalom! Avşalom, oğlum, oğlum!» diye bağııyordu.
5. Yoav kralın bulunduğu odaya giderek ona şöyle dedi: «Bugün senin canını, oğullarının, kızlarının, eşlerinin, cariyelerinin canlarını kurtaran adamlarının hepsini utandırdın.
6. Çünkü senden nefret edenleri seviyor, seni sevenlerden nefret ediyorsun: Bugün komutanlarının ve adamlarının senin gözünde değersiz olduğunu gösterdin. Evet, bugün anladım ki, Avşalom sağ kalıp hepimiz ölseydik senin için daha iyi olurdu!
7. «Haydi kalk, gidip adamlarını yüreklendir! RABbin adıyla ant içerim ki, gitmezsen bu gece bir kişi bile seninle kalmayacak. Bu da, gençliğinden şimdiye dek başına gelen yıkımların tümünden daha kötü olacak.»
8. Bunun üzerine kral gidip kentin kapısında oturdu. Bütün askerlere, «İşte kral kentin kapısında oturuyor» diye haber salındı. Onlar da kralın yanına geldiler. Bu arada İsraililer evlerine kaçmışlardı.
9. İsrail oymaklarından olan herkes birbiriyle tartışıyor ve, «Kral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı» diyordu, «Bizi Filistlilerin elinden kurtaran da odur. Şimdiyse Avşalom yüzünden ülkeyi bırakıp kaçtı.
10. Bizi yönetmesi için meshettiğimiz Avşalomsa savaşta öldü. Öyleyse neden kralı geri getirme konusunda susup duruyorsunuz?»
11. Kral Davut Kâhin Sadokla Kâhin Aviyatara şu haberi gönderdi: «Yahudanın ileri gelenlerine deyin ki, «Bütün İsrailde konuşulanlar kralın konutuna dek ulaştığına göre, kralı sarayına geri getirmekte siz neden sonuncu oluyorsunuz?
12. Siz kardeşlerimsiniz; etim, kemiğimsiniz! Kralı geri getirmekte neden en son siz davranıyorsunuz?»
13. «Amasaya da şöyle deyin: «Sen etim, kemiğimsin! Seni Yoavın yerine ordunun sürekli komutanı atamazsam, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!»
14. Böylece Davut bütün Yahudalıları derinden etkiledi. Yahudalıları krala, «Bütün adamlarınla birlikte dön!» diye haber gönderdiler.
15. Kral dönüp Şeria Irmağına vardı. Yahudalıları kralı karşılamak ve Şeria Irmağından geçirmek için Gilgala geldiler.
16. Bahurimden Benyaminli Gera oğlu Şimi de Kral Davutu karşılamak için Yahudalıları birlikte çıkageldi.
17. Yanında Benyamin oymağından bin kişi vardı. Saul evinin hizmetkârı Siva da on beş oğlu ve yirmi kölesiyle birlikte hemen Şeria Irmağına, kralın yanına geldi.
18. Kralın ev halkını karşıya geçirmek ve onun istediğini yapmak için ırmağın sığ yerinden karşı yakaya geçtiler. Kral Şeria Irmağını geçmek üzereydi ki, Gera oğlu Şimi kendini onun önüne attı.
19. Krala, «Efendim, beni suçlu sayma» dedi, «Ey efendim kral, Yerusâlimden çıktığın gün işlediğim suçu anımsama, göz önünde tutma.
20. Çünkü kulun günah işlediğini biliyor. Efendim kralı karşılamak için bugün bütün Yusuf soyundan ilk gelen benim.»
21. Seruya oğlu Avişay, «Şimi öldürülmeli, çünkü RABbin meshettiği kişiye lanet okudu» dedi.
22. Davut, «Ey Seruya oğulları, bu sizin işiniz değil!» dedi, «Bugün bana düşman oldunuz. İsrailde bugün bir tek kişi öldürülmeyecek! İsrailin Kralı olduğumu bilmiyor muyum?»
23. Sonra ant içerek Şimiye, «Ölmeyeceksin!» dedi.
24. Saulun torunu Mefiboşet de kralı karşılamaya gitti. Kralın gittiği günden esenlikle geri döndüğü güne dek ayaklarını da, giysilerini de yıkamamış, bıyığını kesmemişti.
25. Kralı karşılamak için Yerusâlimden geldiğinde, kral, «Mefiboşet, neden benimle gelmedin?» diye

sordu.

26. Mefiboşet şöyle yanıtladı: «Ey efendim kral! Kulun topal olduğundan, kulum Sivaya, «Eşeğe palan vur da binip kralla birlikte gideyim» dedim. Ama o beni kandırdı.

27. Ayrıca efendim kralın önünde kuluna kara çaldı. Ama sen, ey efendim kral, Tanrının bir meleği gibisin; gözünde doğru olanı yap.

28. Çünkü atamın ailesinin bütün bireyleri ölümü hak etmişken, kuluna sofrandakilerle birlikte yemek yeme ayrıcalığını tanıdın. Artık senden daha başka bir şey dilemeye ne hakkım var, ey kral?»

29. Kral, «İşlerin hakkında daha fazla konuşmana gerek yok» dedi, «Sen ve Siva toprakları paylaşın diye buyruk veriyorum.»

30. Mefiboşet, «Madem efendim kral sarayına esenlikle döndü, bütün toprakları Siva alsın» diye karşılık verdi.

31. Gilatlı Barzillay da Şeria Irmağını geçişte krala eşlik edip onu uğurlamak üzere Rogelimden gelmişti.

32. Barzillay çok yaşlıydı, seksen yaşındaydı. Kral Mahanayimde kaldığı sürece, geçimini o sağlamıştı. Çünkü Barzillay çok varlıklıydı.

33. Kral Barzillaya, «Benimle karşıya geç, Yerusolimde ben senin geçimini sağlayacağım» dedi.

34. Ama Barzillay, «Kaç yıl ömrüm kaldı ki, seninle birlikte Yerusolime gideyim?» diye karşılık verdi,

35. «Şu anda seksen yaşındayım. İyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Yediğimin, içtiğimin tadını alabilir miyim? Kadın erkek şarkıcıların sesini duyabilir miyim? Öyleyse neden efendim krala daha fazla yük olayım?

36. Kulun Şeria Irmağını kralla birlikte geçerek sana birazcık eşlik edecek. Kral beni neden böyle ödüllendirsin?

37. İzin ver de döneyim, kentimde, annemin babamın mezarı yanında öleyim. Ama kulun Kimham burada; o seninle karşıya geçsin. Uygun gördüğünü ona yaparsın.»

38. Kral, «Kimham benimle karşıya geçecek ve ona senin uygun gördüğünü yapacağım» dedi, «Benden ne dilersen yapacağım.»

39. Bundan sonra kralla bütün halk Şeria Irmağını geçti. Kral Barzillayı öpüp kutsadı. Sonra Barzillay evine döndü.

40. Kral Gilgala geçti. Kimham da onunla birlikte gitti. Bütün Yahudalılarla İsraililerin yarısı krala eşlik ettiler.

41. Sonra İsraililer krala varıp şöyle dediler: «Neden kardeşlerimiz Yahudalılar seni çaldı? Neden seni, aile bireylerini ve bütün adamlarını Şeria Irmağının karşı yakasına geçirdiler?»

42. Bunun üzerine Yahudalılar İsraililere, «Çünkü kral bizden biri!» dediler, «Buna neden kızdınız? Kralın yiyeceklerinden bir şey yedik mi? Kendimize bir şey aldık mı?»

43. İsraililer, «Kralda on payımız var» diye yanıtladılar, «Davut'ta sizden daha çok hakkımız var. Öyleyse neden bizi küçümsüyorsunuz? Kralımızı geri getirmekten ilk söz eden biz değil miydik?» Ne var ki, Yahudalılar'ın tepkisi İsraililer'inkinden daha sert oldu.

1. O sırada Benyamin oymağından Bikri oğlu Şeva adında kötü bir adam bir rastlantı sonucu Gilgaldaydı. Şeva boru çalıp, «İşay oğlu Davutla ne ilgimizNe de payımız var» dedi,«Ey İsraililer, herkes kendi evine dönsün!»
2. Bunun üzerine bütün İsraililer Davutu bırakıp Bikri oğlu Şevanın ardından gitti. Yahudalılar ise krallarına bağlı kalıp Şeria Irmağından Yerusalıme dek ona eşlik ettiler.
3. Kral Davut Yerusalımdaki sarayına varınca, saraya bakmak için bıraktığı on cariyeyi gözetim altına aldı, onların geçimini sağladı. Ancak yataklarına girmede. Onlar da ölünceye dek göz altında dul kadınlar gibi yaşadılar.
4. Davut Amasaya, «Üç gün içinde Yahudalıları yanıma çağır. Sen de burada ol» dedi.
5. Amasa Yahudalıları çağırmaya gitti. Ama belirlenen zamanda dönmedi.
6. Bunun üzerine Davut Avisaaya, «Şimdi Bikri oğlu Şeva bize Avşalomdan daha büyük kötülük yapacak» dedi, «Efendinin adamlarını al ve onu kovala. Yoksa kendine surlu kentler bulup bizden kaçır.»
7. Böylece Yoavın adamları, Keretlilerle Peletliler ve bütün koruyucular Bikri oğlu Şevayı kovalamak için Avisaayın komutasında Yerusalımden çıktılar.
8. Givondaki büyük kayanın yanına varınca, Amasa onları karşılamaya geldi. Yoav savaş giysisini giymişti. Giysinin üzerine bir kemer kuşanmış, kemere kınında duran bir kılıç bağlamıştı. Yoav ilerlerken kılıç kınından çıktı.
9. Yoav Amasaya, «İyi misin, kardeşim?» diye sordu. Onu öpmek için sağ eliyle Amasanın sakalından tuttu.
10. Amasa Yoavın elindeki kılıcı farketmedi. Yoav kılıcı karnına saplayınca, Amasanın bağırsakları yere döküldü. İkinci vuruşa gerek kalmadan Amasa öldü. Bundan sonra Yoavla kardeşi Avisaay, Bikri oğlu Şevayı kovalamayı sürdürdüler.
11. Yoavın adamlarından biri, Amasanın ölüsü yanında durup, «Yoavı tutan ve Davuttan yana olan herkes Yoavın ardından gitsin» dedi.
12. Amasanın ölüsü yolun ortasında kanlar içinde duruyordu. Yoavın adamı, ölüye yaklaşan herkesin orada durduğunu görünce, Amasayı yoldan sürükleyip tarlaya götürdü ve üzerine bir örtü attı.
13. Ölü yoldan kaldırıldıktan sonra herkes Bikri oğlu Şevayı kovalamak için Yoavın ardından gitti.
14. Şeva bütün İsrail oymaklarından ve Berlilerin bölgesinden geçip Avel-Beytmaakaya geldi. Berliler de toplanıp onu izleyerek kente girdiler.
15. Yoavla bütün adamları varıp Avel-Beytmaaka Kentinde Şevayı kuşattılar. Topraktan kentin suruna bitişik bir yığın yaptılar ve suru devirmek için yıkmaya başladılar.
16. O sırada bilge bir kadın kentin içinden seslendi: «Dinleyin! Dinleyin! Yoava buraya gelmesini söyleyin, onunla konuşacağım.»
17. Yoav kadına yaklaştı. Kadın, «Yoav sen misin?» diye sordu. Yoav, «Benim» diye yanıtladı. Kadın, «Kölenin sözlerini dinle» dedi. Yoav, «Dinliyorum» dedi.
18. Kadın konuşmasını şöyle sürdürdü: «Eskiden, «Avel Kentine danışın» derlerdi ve sorunları böyle çözerlerdi.
19. Biz İsrailin esenliğini isteyen güvenilir kişileriz. Sense İsrail ana gibi kucak açan kentlerden birini yıkmaya çalışıyorsun. Neden RABbin halkını yok etmek istiyorsun?»
20. Yoav, «Asla!» diye yanıtladı, «Ne yıkmak, ne de yok etmek istiyorum.
21. Durum öyle değil. Efrayim dağlık bölgesinden Bikri oğlu Şeva adındaki adam Kral Davuta başkaldırdı. Yalnız onu verin, ben de kentten geri çekileyim.» Kadın, «Onun başı surun üzerinden sana atılacak» dedi.
22. Sonra kadın bilgece öğüdüyle bütün halka gitti. Halk Bikri oğlu Şevanın başını kesip Yoava attı. Bunun üzerine Yoav boru çaldı. Adamları kenti bırakıp evlerine gittiler. Yoav da Yerusalıme, kralın yanına döndü.
23. Yoav İsrail ordusunun komutanıydı. Yehoyada oğlu Benaya ise Keretlilerle Peletlilerin komutanıydı.

24. Adoram angaryasına çalışanlardan sorumluydu. Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.
25. şeva yazman, Sadokla Aviyatar kâhindi.
26. Yairli İra ise Davut'un kâhiniydi.

1. Davutun döneminde, üç yıl art arda kıtlık oldu. Davut RABbe danıştı. RAB şöyle yanıtladı: «Buna kan döken Saul ile ailesi neden oldu. Çünkü Saul Givonluları öldürdü.»
2. Kral Givonluları çağırıp onlarla konuştu. -Givonlular İsrail soyundan değildi. Amorlulardan sağ kalan bir halktı. İsraililer onları sağ bırakacaklarına ant içmişlerdi. Ne var ki, İsrail ve Yahuda halkı için büyük gayret gösteren Saul onları yok etmeye çalışmıştı.-
3. Davut Givonlulara, «Sizin için ne yapabilirim? RABbin halkını kutsamanız için bu suçu nasıl başışlatabilirim?» diye sordu.
4. Givonlular ona şöyle karşılık verdi: «Saula ailesinden ne altın ne de gümüş isteriz; İsrailde herhangi birini öldürmek de istemeyiz.» Davut, «Ne isterseniz yaparım» dedi.
- 5-6. Şöyle karşılık verdiler: «Bizi yok etmeye çalışan ve İsrail ülkesinin hiçbir yerinde yaşamamamız için bizi ortadan kaldırmayı tasarlayan adamın oğullarından yedisi bize verilsin. RABbin seçilmiş Saulun Giva Kentinde RABbin önünde onları asalım.» Kral, «Onları vereceğim» dedi.
7. Kral, Saul oğlu Yonatanla RABbin önünde içtiği anttan ötürü, Yonatan oğlu Mefiboşeti esirgedi.
8. Onun yerine, Aya kızı Rispanın Sauldan doğurduğu Armoni ve Mefiboşet adındaki iki oğlunu ve Saul kızı Meravın Meholalı Barzillay oğlu Adrielden doğurduğu beş oğlunu aldı.
9. Davut onları Givonluların eline teslim etti. Givonlular onları dağda, RABbin önünde astılar. Yedisi de aynı anda öldüler. Biçme zamanının ilk günlerinde, arpa biçme zamanının başlangıcında öldürüldüler.
10. Aya kızı Rispa bir çul alıp kendisi için bir kayanın üzerine serdi. Biçme zamanının ilk günlerinden cesetlerin üzerine gökten yağmur yağana dek Rispa orada kaldı; cesetleri gündüzün yırtıcı kuşlardan, geceleyin yabanıl hayvanlardan korudu.
11. Saulun cariyesi Aya kızı Rispanın yaptıkları Davuta bildirildi.
12. Davut gidip Saulun ve oğlu Yonatanın kemiklerini Yaveş-Gilatlılardan aldı. Filistliler Gilboa Dağında Saulu öldürdükleri gün, onun ve oğlunun cesetlerini Beytşean alanında asmışlardı. Yaveş-Gilat halkı da cesetleri gizlice oradan almıştı.
13. Davut Saulun ve oğlu Yonatanın kemiklerini oradan getirdi. Asılmış yedi kişinin kemikleri de toplandı.
14. Saula oğlu Yonatanın kemiklerini Benyamin bölgesindeki Selada Saulun babası Kişin mezarına gömdüler. Kralın bütün buyruklarını yerine getirdiler. Bundan sonra Tanrı ülkeyle ilgili yakarışları yanıtladı.
15. Filistlilerle İsraililer arasında yeniden savaş çıktı. Davutla adamları gidip Filistlilere karşı savaştılar. O sıralarda Davut bitkin düştü.
- 16-17. Ucu üç yüz şekelfö ağırlığında bir tunç mızrak taşıyan ve yeni kılıç kuşanan Rafaoğullarından Filistli Yişbi-Benov Davutu öldürmeyi amaçlıyordu. Ama Seruya oğlu Avişay Davutun yardımına koştu; saldırıp onu öldürdü. Bundan sonra Davutun adamları ant içerek, Davuta, «İsrailin ışığını söndürmemek için bir daha bizimle birlikte savaşa gelmeyeceksin» dediler.
18. Bir süre sonra Filistlilerle Govda yine savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay Rafa soyundan Saf adındaki adamı öldürdü.
19. İsraililerle Filistliler arasında Govda bir savaş daha çıktı. Beytlehemli Yareoregimin oğlu Elhanan, Gatlı Golyatı öldürdü. Golyatın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi.
20. Gatta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı.
21. Adam İsraililere meydan okuyunca, Davutun kardeşi Şimanın oğlu Yonatan onu öldürdü.
22. Bunların dördü de Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

2. Şöyle dedi: «RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,
3. Tanrım, kayamdır, Ona sığınırım,Kalkanım, güçlü kurtarıcım,Korunağım, sığınacak yerimdir.Kurtarıcım, zorbalıktan beni sen kurtarırsın!
4. Övgüye değer RABbe seslenir,Kurtulurum düşmanlarımdan.
5. Çünkü ölüm dalgaları beni kuşattı,Yıkım selleri bastı,
6. Ölüler diyarının bağları sardı,Ölüm tuzakları çıktı karşıma.
7. Sıkıntı içinde RABbe yakardım,Tanrıma seslendim.Tapınağından sesimi duydu,Haykırışım kulaklarına ulaştı.
8. O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,Titreyip sarsıldı göklerin temelleri,Çünkü RAB öfkelenmişti.
9. Burnundan duman yükseldi,Ağzından kavurucu ateşVe korlar fişkırdı.
10. Kara buluta basarakGökleri yarıp indi.
11. Bir Keruva binip uçtu,Rüzgarın kanatları üstünde belirdi.
12. Karanlığı örtündü,Kara bulutları kendine çardak yaptı.
13. Varlığının parıltısındanKorlar savruluyordu.
14. RAB göklerden gürledi,Duyurdu sesini Yüceler Yücesi.
15. Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı,Şimşek çaktıracak onları şaşkına çevirdi.
16. RABbin azarlamasından,Burnundan çıkan güçlü soluktan,Denizin dibi göründü,Yeryüzünün temelleri açığa çıktı.
17. RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,Çıkardı beni derin sulardan.
18. Beni zorlu düşmanımdan,Benden nefret edenlerden kurtardı,Çünkü onlar benden daha güçlüydü.
19. Felaket günümde karşıma dikildiler,Ama RAB bana destek oldu.
20. Beni huzura kavuşturdu,Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.
21. RAB doğruluğumun karşılığını verdi,Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
22. Çünkü RABbin yolunda yürüdüm,Tanrımdan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
23. Onun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,Kurallarından ayrılmadım.
24. Onun önünde kusursuzdum,Suç işlemekten sakındım.
25. Bu yüzden RAB beni doğruluğumaVe gözünde pak yaşayışma göre ödüllendirdi.
26. Sadık kuluna sadakat gösterir,Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
27. Pak olanla pak olur,Eğriye eğri davranırsın.
28. Alçakgönüllüleri kurtarır,Gururluları gözler, gururunu kırarsın.
29. Ya RAB, ışığım sensin!Karanlığımı aydınlatırsın.
30. Desteğinle akıncılara saldırır,Seninle surları aşarım, Tanrım.
31. Tanrının yolu kusursuzdur,RABbin sözü arıdır.O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
32. Var mı RABden başka tanrı?Tanrımızdan başka kaya var mı?
33. Sığınağım Tanrıdır,Yolumu doğru kılan Odur.
34. Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,Doruklarda tutar beni.
35. Bana savaşmayı öğretti,Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
36. Bana zafer kalkanını bağışlarsın,Alçakgönüllülüğün beni yüceltir.
37. Bastığım yerleri genişletirsin,Burkulmaz bileklerim.
38. Düşmanlarımı kovalayıp yok ettim,Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
39. Onları ezip yok ettim, kalkamaz oldular,Ayaklarımın altına serildiler.
40. Savaş için beni güçle donattın,Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
41. Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,Benden nefret edenleri yok ettim.
42. Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;RABbi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
43. Yerin tozu gibi onları ezdim,Sokak çamuru gibi ayağımın altında çiğnedim.
44. Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,Uluslara önder olarak beni korudun,Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
45. Yabancılar bana boyun eğiyor,Duyar duymaz sözümü dinliyorlar.
46. Yabancıların betleri benizleri attı,Titreyerek çıkıyorlar kalelerinden. metin «Silah kuşanarak».

47. RAB yaşıyor! Kayama övgüler olsun!Yücelsin kurtarıcım, Kayam Tanrım!
48. Odur öcümü alan,Halkları bana bağımlı kılan.
49. Düşmanlarımdan kurtarır,Başkaldıranlardan üstün kılar beni,Zorbaların elinden alır.
50. Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,Adını ilahilerle öveceğim.
51. RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,Meshettiği krala, Davut'a ve soyunaSonsuza dek sevgi gösterir.>>

1. Davutun son sözleri şunlardır:«İşay oğlu Davut,Tanrının yükselttiği adam,Yakupun Tanrısının meshettiği,İsrailin sevilen ezgi okuyucusu şöyle diyor:
3. İsrailin Tanrısı konuştu,İsrailin kayası bana dedi ki,«İnsanları doğruluklaVe Tanrı korkusuyla yöneten kişi,
4. Bulutsuz bir sabah,Şafakta görünen gün ışığı gibidir,Parlaklığı yağmurdan sonra topraktan ot bitirir.»
5. Soyum da Tanrıyla böyle değil mi?O benimle sonsuza dek kalıcı,Her yönüyle düzenli ve güvenilir bir antlaşma yaptı.Kesin kurtuluşa ve her dileğime kavuşmamı O sağlamayacak mı?
6. Kötülere gelince,Elle tutulamayan dikenler gibiTümü bir yana atılacak.
7. Dikenlere dokunan kişi,Demir bir araçlaYa da mızrağın sapıyla dokunur.Dikenler oldukları yerde bütünüyle yakılacak.»
8. Davutun yiğit askerlerinin adları şunlardır: Esnili Adino diye de bilinen üç kişinin önderi Tahkemonlu Yoşeb-Başşevet bir saldırıda sekiz yüz kişiyi öldürdü.
9. İkincisi, Ahohlu Dodo oğlu Elazar. Pas-Dammimde savaşmak için toplanan Filistlilere meydan okuyan Davutun yanındaki üç yigitten biriydi. İsraililer o sırada geri çekilmişlerdi.
10. Ama Elazar yerinde durdu; eli yorulup kılıca yapışınca dek Filistlileri öldürdü. O gün RAB büyük bir zafer sağladı. İsraililer yalnız yere serilenleri yağmalamak üzere Elazara döndüler. 1Ta.11:13).
11. Üçüncüsü, Hararlı Age oğlu Şammaydı. Filistliler Lahaydaki bir mercimek tarlasının yanında toplandıklarında, İsraili askerler onların önünden kaçmıştı.
12. Ama Şamma tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistlileri öldürmüştü. RAB büyük bir zafer sağlamıştı.
13. Biçme zamanı Otuzlardan üçü Davutun yanına, Adullam Mağarasına gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisinde ordugah kurmuştu.
14. Bu sırada Davut hisarda, ikinci Filist birliğiye Beytlehemdeydi.
15. Davut özlemle, «Keşke biri Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!» dedi.
16. Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan su çekip Davuta getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RABbe sundu.
17. «Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun!» dedi, «Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?» Bu yüzden suyu içmek istemedi. Bu üç kişinin yigitliği işte böyleydi.
18. Yoavın kardeşi, Seruya oğlu Avişay Üçlerin önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi.
19. Üçlerin en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçlerden sayılmadı.
20. Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlıyı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü.
21. İri yarı bir Mısırlıyı da öldürdü. Mısırlının elinde mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.
22. Yehoyada oğlu Benayanın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yigitler kadar ünlendi.
23. Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçlerden sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.
24. Otuzların arasında sayılan ötekiler şunlardır: Yoavın kardeşi Asahel,Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
25. İkisi de Harotlu olan Şamma ve Erika,
26. Paletli Heles, Tekoalı İkkeş oğlu İra,
27. Anatotlu Aviezer, Huşalı Mevunnay,
28. Ahohlu Salmon, Netofalı Mahray,
29. Netofalı Baana oğlu Helev,Benyaminoğullarından Givalı Rivay oğlu İttay,
30. Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday,
31. Arvalı Avialvon, Barhumlu Azmavet,

32. Şaalbonlu Elyahba, Yaşanın oğulları ve Yonatan,
33. Hararlı Şamma, Hararlı Şarar oğlu Ahiam,
34. Maakalı Ahasbay oğlu Elifelet, Gilolu Ahitofel oğlu Eliam,
35. Karmelli Hesray, Aravlı Paaray,
36. Sovalı Natan oğlu Yigal, Gatlı Bani,
37. Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoavın silah taşıyıcısı Beerotlu Nahray,
38. Yattirli İra ve Garev,
39. Hititli Uriya. Tümü otuz yedi kişiydi.

2. Kral, yanında bulunan ordu komutanı Yoava şu buyruğu verdi: «Dandan Beer-Şevaya dek İsrailin bütün oymaklarına gidip halkı sayın ki, halkın sayısını bileyim.»
3. Ama Yoav, «RAB Tanrın halkını yüz kat daha çoğaltsın, efendim kralım da bunu görsün!» diye karşılık verdi, «Ancak, efendim kralım neden bunu istiyor?»
4. Gelgelelim kralın sözü Yoavla birlik komutanlarının sözünden baskın çıktı. Böylece kralın yanından ayrılıp İsrailde sayım yapmaya gittiler.
- 5-6. Şeria Irmağından geçerek Aroer yakınında, vadinin ortasındaki kentin güneyinde konakladılar. Oradan Gatı, Yazeri, Gilatı, Tahtim-Hodşi topraklarını, Dan-Yaani geçip Saydaya vardılar.
7. Sonra Sur Kalesine, Hivlilerle Kenanlıların bütün kentlerine uğradılar. Sonunda Yahuda ülkesinin Negev bölgesindeki Beer-Şevaya ulaştılar.
8. Dokuz ay yirmi gün ülkeyi baştan başa dolaştıktan sonra Yerusalıme döndüler.
9. Yoav sayımın sonucunu krala bildirdi: İsrailde kılıç kuşanabilen sekiz yüz bin, Yahudadaysa beş yüz bin kişi vardı.
10. Davut sayım yaptıktan sonra kendisini suçlu buldu ve RABbe, «Bunu yapmakla büyük günah işledim!» dedi, «Ya RAB, lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.»
- 11-12. Ertesi sabah Davut uyandığında, RAB Davutun bilicisi Peygamber Gada şöyle dedi: «Gidip Davuta de ki, «RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.»
13. Gad Davuta gidip durumu anlattı ve şöyle dedi: «Ülkende yedi yıl kıtlık mı olsun? Yoksa seni kovalayan düşmanlarının önünden üç ay kaçmak mı istersin? Ya da ülkende üç gün salgın hastalık mı olsun? Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.»
14. Davut, «Sıkıntım büyük» diye yanıtladı, «İnsan eline düşmektense, RABbin eline düşelim. Çünkü Onun acıması büyüktür.»
15. Bunun üzerine RAB o sabahtan belirlenen zamana dek İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Dandan Beer-Şevaya dek halktan yetmiş bin kişi öldü.
16. Melek Yerusalımi yok etmek için elini uzatınca, RAB göndereceği yıkımdan vazgeçti. Halkı yok eden meleğe, «Yeter artık! Elini çek» dedi. RABbin meleği Yevuslu Aravnanın harman yerinde duruyordu.
17. Davut, halkı öldüren meleği görünce, RABbe, «Günah işleyen benim, ben suç işledim» dedi, «Bu koyunlar ne yaptı ki? Ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır.»
18. O gün Gad Davuta gitti. Ona, «Gidip Yevuslu Aravnanın harman yerinde RABbe bir sunak kur» dedi.
19. Davut Gadin sözü uyarınca RABbin buyurduğu gibi gitti.
20. Aravna bakınca kralla görevlilerinin kendisine doğru yaklaştıklarını gördü. Varıp kralın önünde yüzüstü yere kapandı.
21. Sonra, «Efendim kral niçin kulunun yanına geldi?» diye sordu. Davut, «RABbe bir sunak kurmak üzere harman yerini senden satın almak için» diye yanıtladı, «Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalsın.»
22. Aravna, «Efendim kral uygun gördüğünü alıp RABbe sunsun» dedi, «İşte yakmalık sunu için öküzler ve odun için dövenlerle öküzlerin takımları!
23. Ey kral, Aravna bütün bunları sana veriyor.» Sonra ekledi: «RAB Tanrın senden hoşnut olsun!»
24. Ne var ki kral, «Olmaz!» dedi, «Senden malını kesinlikle bir ücret karşılığında satın alacağım. Çünkü Tanrım RABbe karşılığını ödemedi yakmalık sunular sunmam.» Böylece Davut harman yerini ve öküzleri elli şekel gümüş karşılığında satın aldı.
25. Davut orada RAB'be bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RAB de ülkeyle ilgili yakarıyı yanıtladı ve salgın hastalık İsrail'den kaldırıldı.

1. Krallar

1. Yıllar geçmiş, Kral Davut yaşlanmıştı. Üstünü örtülerle örtmelerine karşın ısınamıyordu.
2. Görevlileri, «Efendimiz kral!» dediler, «Yanında kalıp sana bakacak, koynunda yatıp seni ısıtacak genç bir kız arayalım.»
3. Görevliler bütün İsraili aradılar; sonunda Şunemli Avisa adında genç ve güzel bir kız bulup krala getirdiler.
4. Çok güzel olan genç kız, krala bakıp hizmet etti. Ama kral ona hiç dokunmadı.
5. Hagitin oğlu Adoniya kral olmayı düşünüyordu. Bu amaçla ortaya çıkıp kendine savaş arabaları, atlılar ve önünde koşacak elli muhafız buldu.
6. Babası Davut hiçbir zaman, «Neden şöyle ya da böyle davranıyorsun?» diye ona karşı çıkmamıştı. Avşalomdan sonra dünyaya gelen Adoniya çok yakışıklıydı.
7. Adoniya, Seruya oğlu Yoav ve Kâhin Aviyatarla görüşüp onların desteğini sağladı.
8. Ama Kâhin Sadok, Yehoyada oğlu Benaya, Peygamber Natan, Şimi, Rei ve Davutun muhafızları ona katılmadılar.
- 9-10. Adoniya, Eyn-Rogel yakınlarında Sohelet Kayası denilen yerde davar, sığır ve besili buzağılar kurban edip bütün kardeşlerini, yani kralın oğullarını ve krala hizmet eden bütün Yahudalıları çağırdı. Ama Peygamber Natani, Benayayı, muhafızları ve kardeşi Süleymanı çağırmadı.
11. Bunun üzerine Natan, Süleymanın annesi Bat-Şevaya, «Hagit oğlu Adoniya efendimiz Davutun haberi olmadan kendini kral ilan etmiş, duymadın mı?» dedi,
12. «Şimdi izin ver de sana kendi canınla oğlun Süleymanın canını nasıl kurtaracağına ilişkin öğüt vereyim.
13. Git Kral Davuta söyle, «Efendim kral, benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma o oturacak diye bana ant içmedin mi? O halde neden Adoniya kral oldu?»
14. Sen kralla konuşmanı bitirmeden ben içeri girip sözlerini doğrulayacağım.»
15. Bat-Şeva yaşı çok ilerlemiş olan kralın odasına girdiğinde Şunemli Avisa ona hizmet ediyordu.
16. Bat-Şeva, kralın önünde diz çöküp yere kapandı. Kral, «Ne istiyorsun?» diye sordu.
17. Bat-Şeva şöyle karşılık verdi: «Efendim, «Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma oturacak» diye bana Tanrın RAB adıyla ant içtin.
18. Efendim kral, şu anda senin haberin olmadan Adoniya krallığını ilan etti.
19. Sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban edip kralın bütün oğullarını, Kâhin Aviyatarı ve ordu komutanı Yoavı çağırdı, ama kulun Süleymanı çağırmadı.
20. Efendim kral, bütün İsrailin gözü sende. Senden sonra tahtına kimin geçeceğini öğrenmek istiyorlar.
21. Yoksa sen ölüp atalarına kavuşunca, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız.»
22. Bat-Şeva daha kralla konuşurken Peygamber Natan geldi.
23. Krala, «Peygamber Natan geldi» dediler. Natan kralın huzuruna çıkıp yüzüstü yere kapandı.
24. Sonra, «Efendim kral, senden sonra Adoniyanın kral olup tahtına geçeceğini söyledin mi?» dedi,
25. «Adoniya bugün gidip sayısız sığır, davar ve besili buzağı kurban etmiş; kralın bütün oğullarını, ordu komutanlarını ve Kâhin Aviyatarı çağırmış. Şu anda hepsi onun önünde yiyip içiyor ve, «Yaşasın Kral Adoniya!» diye bağırıyor.
26. Ama Adoniya beni, Kâhin Sadoku, Yehoyada oğlu Benayayı ve kulun Süleymanı çağırmadı.
27. Efendim ve kralım, gerçekten bütün bunlara sen mi karar verdin? Yoksa senden sonra tahtına kimin geçeceğini biz kullarına bildirmeden mi bunu yaptın?»
28. Kral Davut, «Bana Bat-Şevayı çağırın!» dedi. Bat-Şeva kralın huzuruna çıkıp önünde durdu.
29. Kral Bat-Şevaya, «Beni bütün sıkıntılardan kurtaran, yaşayan RABbin adıyla ant içiyorum» dedi,
30. «Benden sonra oğlun Süleyman kral olacak ve tahtıma geçecek» diye İsrailin Tanrısı RABbin adıyla içtiğim andı bugün yerine getireceğim.»
31. O zaman Bat-Şeva kralın önünde diz çöküp yüzüstü yere kapandı ve, «Efendim Kral Davut sonsuza dek yaşasın!» dedi.
32. Kral Davut, «Kâhin Sadoku, Peygamber Natani ve Yehoyada oğlu Benayayı bana çağırın» dedi.

Hepsi önüne gelince,

33. kral onlara şöyle dedi: «Efendinizin görevlilerini yanınıza alın ve oğlum Süleymanı benim katırma bindirip Gihona götürün.

34. Orada Kâhin Sadok ve Peygamber Natan onu İsrail Kralı olarak meshetsinler. Boru çalıp, «Yaşasın Kral Süleyman!» diye bağırın.

35. Onun ardından gidin; çünkü o gelip tahtıma oturacak ve yerime kral olacak. Onu İsrail ve Yahudaya yönetici atadım.»

36. Yehoyada oğlu Benaya, «Amin» diye karşılık verdi, «Efendim kralın Tanrısı RAB de bu kararı onaylasın.

37. RAB, efendim kralla birlikte olduğu gibi Süleymanla da birlikte olsun ve onun krallığını Davutun krallığından daha başarılı kılsın.»

38. Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya, Keretlilerle Peletliler gidip Süleymanı Kral Davutun katırına bindirdiler ve Gihona kadar ona eşlik ettiler.

39. Kâhin Sadok, Kutsal Çadırdan yağ dolu boynuz kabı alıp Süleymanı meshetti. Boru çalınca bütün halk «Yaşasın Kral Süleyman!» diye bağırdı.

40. Herkes kaval çalarak Süleymanın ardından yürüdü. Öyle sevinçliydim ki, seslerinden adeta yer sarsılıyordu.

41. Adoniya ve yanındaki konuklar yemeklerini bitirirken kalabalığın gürültüsünü duydular. Boru sesini duyan Yoav, «Kentten gelen bu gürültü de ne?» diye sordu.

42. Yoav daha sorusunu tamamlamadan, Kâhin Aviyatar oğlu Yonatan çıkageldi. Adoniya ona, «İçeri gir, sen yiğit bir adamsın. İyi haberler getirmiş olmalısın» dedi.

43. Yonatan, «Hayır, bu kez farklı» diye karşılık verdi, «Efendimiz Kral Davut, Süleymanı kral atadı.

44. Kral, Kâhin Sadok, Peygamber Natan, Yehoyada oğlu Benaya ve Keretlilerle Peletlilerin Süleymanı kendi katırına bindirip götürmelerini istedi.

45. Gihona götürülen Süleyman orada Kâhin Sadokla Peygamber Natan tarafından kral olarak meshedildi. Oradan sevinçle döndüler ve sesleri kentte yankılanmaya başladı. Duyduğunuz sesler onların sesleridir.

46. Üstelik Süleyman krallık tahtına oturdu bile.

47. Ayrıca efendimiz Kral Davutu kutlamaya gelen görevlileri, «Tanrın, Süleymanın adını senin adından daha yüce, krallığını senin krallığından daha başarılı kılsın» diyorlar. Kral yatağının üzerine kapanarak,

48. «Henüz gözlerim açıkken bugün tahtıma oturacak birini veren İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun» diyor.»

49. Bunun üzerine Adoniyanın bütün konukları korkuya kapılıp kalktılar, her biri kendi yoluna gitti.

50. Adoniya ise, Süleymandan korktuğu için, gidip sunağın boynuzlarına sarıldı.

51. Durumu Süleymana anlattılar. «Adoniya senden korkuyor» dediler, «Sunağın boynuzlarına sarılmış ve «İlk önce Kral Süleyman ben kulunu kılıçla öldürmeyeceğine dair ant içsin» diyor.»

Çık.21:13-14).

52. Süleyman, «Eğer bana bağlı kalırsa, saçının bir teline bile zarar gelmez» diye yanıtladı, «Ama içinde bir kötülük varsa öldürülür.»

53. Sonra Kral Süleyman'ın gönderdiği adamlar Adoniya'yı sunaktan indirip getirdiler. Adoniya gelip önünde yere kapanınca, ona, «Evine dön!» dedi.

1. Davutun ölümü yaklaşınca, oğlu Süleymana şunları söyledi:
2. «Herkes gibi ben de yakında bu dünyadan ayrılacağım. Güçlü ve kararlı ol.
3. Tanrın RABbin verdiği görevleri yerine getir. Onun yollarında yürü ve Musanın yasasında yazıldığı gibi Tanrının kurallarına, buyruklarına, ilkelerine ve öğütlerine uy ki, yaptığın her şeyde ve gittiğin her yerde başarılı olasın.
4. O zaman RAB bana verdiği şu sözü yerine getirecektir: «Eğer soyun nasıl yaşadığına dikkat eder, candan ve yürekten bana bağlı kalarak yollarımda yürürse, İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir.»
5. «Seruya oğlu Yoavın bana ve İsrail ordusunun iki komutanı Ner oğlu Avnerle Yeter oğlu Amasaya neler yaptığını biliyorsun. Sanki savaş varmış gibi onları öldürerek barış döneminde kan döktü. Belindeki kemerle ayağındaki çarıklara kan bulaştırdı.
6. Sen aklına uyanı yap, ama onun ak saçlı başının esenlik içinde ölümler diyarına gitmesine izin verme.
7. «Gilatlı Barzillayın oğullarına iyi davran, sofranda yemek yiyenlerin arasında onlara da yer ver. Çünkü ben ağabeyin Avşalomun önünden kaçtığım zaman onlar bana yardım etmişlerdi.
8. «Mahanayime gittiğim gün beni çok ağır biçimde lanetleyen Benyamin oymağından Bahurimli Geranın oğlu Şimi de yanında. Beni Şeria Irmağı kıyısında karşılamaya geldiğinde, «Seni kılıçla öldürmeyeceğim» diye RABbin adıyla ona ant içmiştim.
9. Ama sen sakın onu cezasız bırakma. Ona ne yapacağımı bilecek kadar akıllısın. Onun ak saçlı başını ölümler diyarına kanlar içinde gönder.»
10. Davut ölüp atalarına kavuşunca, kendi adıyla bilinen kentte gömüldü.
11. Yedi yıl Hevronda, otuz üç yıl Yeruşalimde olmak üzere toplam kırk yıl İsrailde krallık yaptı.
12. Babası Davutun tahtına geçen Süleymanın krallığı çok sağlam temellere oturmuştu.
13. Hagit oğlu Adoniya, Süleymanın annesi Bat-Şevanın yanına gitti. Bat-Şeva ona, «Dostça mı geldin?» diye sordu. Adoniya, «Dostça» diye karşılık verdi.
14. Ve ekledi: «Sana söyleyeceklerim var.» Bat-Şeva, «Söyle!» dedi.
15. Adoniya, «Bildığın gibi, daha önce krallık benim elimdeydi» dedi, «Bütün İsrail benim kral olmamı bekliyordu. Ancak her şey değişti ve krallık kardeşimin eline geçti. Çünkü RABbin isteği buydu.
16. Ama benim senden bir dileğim var. Lütfen geri çevirme.» Bat-Şeva, «Söyle!» dedi.
17. Adoniya, «Kral Süleyman seni kırmaz» dedi, «Lütfen ona söyle, Şunemli Avişakı bana eş olarak versin.»
18. Bat-Şeva, «Peki, senin için kralla konuşacağım» diye karşılık verdi.
19. Bat-Şeva, Adoniyanın dileğini iletmek üzere Kral Süleymanın yanına gitti. Süleyman annesini karşılamak için ayağa kalkıp önünde eğildikten sonra tahtına oturdu. Annesi için de sağ tarafına bir taht koydurdu.
20. Tahtına oturan annesi, «Senden küçük bir dileğim var, lütfen beni boş çevirme» dedi. Kral, «Söyle anne, seni kırmam» diye karşılık verdi.
21. Bat-Şeva, «Şunemli Avişak ağabeyin Adoniyaya eş olarak verilsin» dedi.
22. Kral Süleyman, «Neden Şunemli Avişakın Adoniyaya verilmesini istiyorsun?» dedi, «Krallığı da ona vermemi iste bari! Ne de olsa o benim büyüğüm. Üstelik Kâhin Aviyatarla Seruya oğlu Yoav da ondan yana.»
23. Bu olay üzerine Kral Süleyman RABbin adıyla ant içti: «Eğer Adoniya bu dileğini hayatıyla ödemezse, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!
24. Beni güçlendirip babam Davutun tahtına oturtan, verdiği sözü tutup bana bir hanedan kuran, yaşayan RABbin adıyla ant içerim ki, Adoniya bugün öldürülecek!»
25. Böylece Kral Süleyman Yehoyada oğlu Benayayı Adoniyayı öldürmekle görevlendirdi. Benaya da gidip Adoniyayı öldürdü.
26. Kral, Kâhin Aviyatara, «Anatottaki tarlana dön» dedi, «Aslında ölümü hak ettin. Ama seni şimdi

öldürmeyeceğim. Çünkü sen babam Davutun önünde Egemen RABbin Antlaşma Sandığını taşıdın ve babamın çektiği bütün sıkıntıları onunla paylaştın.»

27. Elinin ailesi hakkında RABbin Şiloda söylediği sözün gerçekleşmesi için, Süleyman Aviyatarı RABbin kâhinliğinden uzaklaştırdı.

28. Haber Yoava ulaştı. Yoav daha önce ayaklanan Avşalomu desteklemediği halde Adoniyayı destekledi. Bu nedenle RABbin Çadırına kaçtı ve sunağın boynuzlarına sarıldı.

29. Yoavın RABbin Çadırına kaçıp sunağın yanında olduğu Kral Süleymana bildirildi. Süleyman, Yehoyada oğlu Benayaya, «Git, onu vur!» diye buyruk verdi.

30. Benaya RABbin Çadırına gitti ve Yoava, «Kral dışarı çıkmayı buyuruyor!» dedi. Yoav, «Hayır, burada ölmek istiyorum» karşılığını verdi. Benaya gidip Yoavın kendisini nasıl yanıtladığını krala bildirdi.

31. Kral, «Onun istediği gibi yap» dedi, «Onu orada öldür ve göm. Yoavın boş yere döktüğü kanın sorumluluğunu benim ve babamın soyu üstünden kaldırmış olursun.

32. RAB döktüğü kandan ötürü onu cezalandıracaktır. Çünkü Yoav babam Davutun bilgisi dışında, kendisinden daha iyi ve doğru olan iki kişiyi -İsrail ordusunun komutanı Ner oğlu Avnerle Yahuda ordusunun komutanı Yeter oğlu Amasayı- kılıçla öldürdü.

33. Böylece dökülen kanlarının sorumluluğu sonsuza dek Yoavın ve soyunun üstünde kalacaktır. Ama RAB, Davuta, soyuna, ailesine ve tahtına sonsuza dek esenlik verecektir.»

34. Yehoyada oğlu Benaya gidip Yoavı öldürdü. Onu ıssız bir bölgede bulunan kendi evine gömdüler.

35. Kral, Yoavın yerine Yehoyada oğlu Benayayı ordu komutanı yaptı. Aviyatarın yerine de Kâhin Sadoku atadı.

36. Sonra kral haber gönderip Şimiyi çağırttı. Ona, «Yeruşalimde kendine bir ev yap ve orada otur» dedi, «Hiçbir yere gitme.

37. Oradan ayrılıp Kidron Vadisinden öteye geçtiğin gün bil ki öleceksin. Sorumluluk sana ait.»

38. Şimi krala, «Efendim kral, peki» diye karşılık verdi, «Kulun olarak söylediklerini aynen yapacağım.» Şimi Yeruşalimde uzun süre yaşadı.

39. Aradan üç yıl geçmişti, Şiminin iki kölesi Gat Kralı Maaka oğlu Akişin yanına kaçtı. Kölelerin Gata kaçtığını Şimiye haber verdiler.

40. Bunun üzerine Şimi kalkıp eşeğine palan vurdu ve kölelerini aramak üzere Gata Akişin yanına gitti. Kölelerini bulup Gattan geri getirdi.

41. Şiminin Yeruşalimden Gata gidip döndüğü Süleymana anlatılınca,

42. Süleyman Şimiyi çağırttı. «Sana RABbin adıyla ant içirmedim mi?» dedi, «Kalkıp herhangi bir yere gittiğin gün öleceğini bil!» diye seni uyarmadım mı? Sen de bana: «Peki, sözünü dinleyeceğim» demedin mi?

43. Öyleyse neden RABbin adına içtiğin anda ve buyruğuma uymadın?»

44. Kral, Şimiye karşı sözlerini şöyle sürdürdü: «Babam Davuta yaptığın bütün kötülükleri çok iyi biliyorsun. Bu yaptıklarından dolayı RAB seni cezalandıracak.

45. Ama Kral Süleyman kutsanacak ve Davutun tahtı RABbin önünde sonsuza dek kurulu kalacaktır.»

46. Kral, Yehoyada oğlu Benaya'ya buyruk verdi. O da gidip Şimi'yi öldürdü.

1. Süleyman, Mısır Firavununun kızıyla evlendi. Böylece firavunla müttefik oldu. Eşini Davut Kentine götürdü. Kendi sarayı, RABbin Tapınağı ve Yerusolimin çevre surları tamamlanıncaya kadar orada yaşadılar.
2. Halk, hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde RABbe kurban sunuyordu. Çünkü o güne dek RABbin adına yapılmış bir tapınak yoktu.
3. Süleyman babası Davutun kurallarına uyarak RABbe olan sevgisini gösterdi. Ancak hâlâ çeşitli tapınma yerlerinde kurban sunuyor, buhur yakıyordu.
4. Tapınma yerlerinin en ünlüsü Givondaydı. Kral Süleyman oraya giderek sunakta bin yakmalık sunu sundu.
6. Süleyman, «Kulun babam Davuta büyük iyilikler yaptın» diye karşılık verdi, «O sana bağlı, doğru, bütün yüreğiyle dürüst biri olarak yolunda yürüdü. Bugün tahtına oturacak bir oğul vermekle ona büyük bir iyilik daha yapmış oldun.
7. «Ya RAB Tanrım! Ben henüz çocuk denecek bir yaşta, yöneticilik nedir bilmezken bu kulunu babam Davutun yerine kral atadın.
8. İşte kulun kendi seçtiğin kalabalık halkın, sayılamayacak kadar büyük bir kalabalığın ortasındadır.
9. Bu yüzden bana öyle sezgi dolu bir yürek ver ki, iyi ile kötüyü ayırt edip halkını yönetebileyim. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!»
10. Süleymanın bu isteği Rabbi hoşnut etti.
- 11-12. Tanrı ona şöyle dedi: «Madem kendin için uzun ömür, zenginlik ve düşmanlarının ölümünü istemedin, bunların yerine adil bir yönetim için bilgelik istedin; isteğini yerine getireceğim. Sana öyle bir bilgelik ve sezgi dolu bir yürek vereceğim ki, benzeri ne senden öncekilerde görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir.
13. Sana istemediklerini de vereceğim: Yaşadığın sürece öbür kralların erişemeyeceği bir zenginlik ve onura ulaşacaksın.
14. Eğer sen de baban Davut gibi kurallarıma ve buyruklarıma uyup yollarımda yürürsen, sana uzun ömür de vereceğim.»
15. Süleyman uyanınca bunun bir rüya olduğunu anladı. Sonra Yerusolime gitti, Rabbin Antlaşma Sandığının önünde durup yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundu. Ayrıca bütün görevlilerine de bir şölen verdi.
16. Bir gün iki fahişe gelip kralın önünde durdu.
17. Kadınlardan biri krala şöyle dedi: «Efendim, bu kadınla ben aynı evde kalıyoruz. Birlikte kaldığımız sırada ben bir çocuk doğurdum.
18. İki gün sonra da o doğurdu. Evde yalnızdık, ikimizden başka kimse yoktu.
19. Bu kadın geceleyin çocuğunun üzerine yattığı için çocuk ölmüş.
20. Gece yarısı, ben kulun uyurken, kalkıp çocuğumu almış, koynuna yatırmış, kendi ölü çocuğunu da benim koynuma koymuş.
21. Sabahleyin oğlumu emzirmek için kalktığımda, onu ölmüş buldum. Ama sabah aydınlığında dikkatle bakınca, onun benim doğurduğum çocuk olmadığını anladım.»
22. Öbür kadın, «Hayır! Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin!» diye çıkıştı. Birinci kadın, «Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan çocuk benim!» diye diretti. Kralın önünde böyle tartışıp durdular.
23. Kral, «Biri, «Yaşayan çocuk benim, ölü olan senin» diyor, öbürü, «Hayır! Ölen çocuk senin, yaşayan benim» diyor.
24. O halde bana bir kılıç getirin!» dedi. Kılıç getirilince,
25. kral, «Yaşayan çocuğu ikiye bölüp yarısını birine, yarısını öbürüne verin!» diye buyurdu.
26. Yüreği oğlunun acısıyla sızlayan, çocuğun gerçek annesi krala, «Aman efendim, sakın çocuğu öldürmeyin! Ona verin!» dedi. Öbür kadınsa, «Çocuk ne benim, ne de senin olsun, onu ikiye bölsünler!» dedi.
27. O zaman kral kararını verdi: «Sakın çocuğu öldürmeyin! Birinci kadına verin, çünkü gerçek annesi odur.»

28. Kralın verdiği bu kararı duyan bütün İsraililer hayranlık içinde kaldı. Herkes adil bir yönetim için Süleyman'ın Tanrı'dan gelen bilgeliğe sahip olduğunu anladı.

1. Süleyman bütün İsrailin kralıydı.
2. Görevlileri ise şunlardı: Kâhin: Sadok oğlu Azarya.
3. Yazmanlar: Şişanın oğulları Elihoref ve Ahiya. Devlet tarihçisi: Ahilut oğlu Yehoşafat.
4. Ordu komutanı: Yehoyada oğlu Benaya. Kâhinler: Sadok ve Aviyatar.
5. Baş vali: Natan oğlu Azarya. Kralın özel danışmanı: Natan oğlu Kâhin Zavut.
6. Saray sorumlusu: Ahişar. Angaryacıların başı: Avda oğlu Adoniram.
7. Süleymanın İsrailde on iki bölge valisi vardı. Bunlar kralın ve sarayın yiyecek içecek gereksinimini karşılardı. Her vali yılda bir ay bu gereksinimleri karşılamakla yükümlüydü.
8. Bu valiler şunlardı: Efrayimin dağlık bölgesinde Ben-Hur;
9. Makaz, Şaalvim, Beytşemeş ve Elon-Beythanan bölgelerinde Ben-Deker;
10. Arubbot, Soko ve bütün Hefer bölgesinde Ben-Heset;
11. Nafat-Dor bölgesinde Süleymanın kızı Tafatla evli olan Ben-Avinadav;
12. Taanak, Megiddo, Yizreelin altında Saretanın yanındaki bütün Beytşean ve Beytşeandan Avel-Mehola ve Yokmoamın ötelere kadar uzanan bölgede Ahilut oğlu Baana;
13. Ramot-Gilat, Gilatta Manaşşe oğlu Yairin yerleşim birimleri ve Başandaki Argov yöresinde surlar ve tunç sürgülerle güçlendirilmiş altmış büyük kentin başında Ben-Gever;
14. Mahanayim bölgesinde İddo oğlu Ahinadav;
15. Naftali bölgesinde Süleymanın kızı Basematla evlenen Ahimaas;
16. Aşer ve Bealot bölgelerinde Huşay oğlu Baana;
17. İssakar bölgesinde Paruah oğlu Yehoşafat;
18. Benyamin bölgesinde Ela oğlu Şimi;
19. Gilat bölgesinde, yani Amorluların Kralı Sihonla Başan Kralı Ogun eski topraklarında Uri oğlu Gever. Ayrıca Yahuda bölgesinin tek valisi vardı.
20. Yahuda ve İsrail halkı kıyıların kumu kadar kalabalıktı. Herkes yiyip içip sevinç içinde yaşıyordu.
21. Süleyman, Fırat Irmağından Filiste, oradan Mısır sınırına kadar bütün ülkelere egemendi. Bu ülkeler Süleymanın yaşamı boyunca ona haraç ödeyip hizmet ettiler.
22. Süleymanın sarayının bir günlük yiyecek gereksinimi şunlardı: Otuz kor ince, altmış korfç kepekli un;
23. onu ahırda, yirmisi çayırda yetiştirilmiş sığır ve yüz koyun; ayrıca geyikler, ceylanlar, karacalar ve semiz kuşlar.
24. Tifsahtan Gazzeye kadar, Fırat Irmağının batısındaki bütün krallıkları Süleyman yönetiyordu. Her tarafta barış vardı.
25. Dandan Beer-Şevaya kadar Yahuda ve İsrail halkının her bireyi Süleymanın yaşamı boyunca kendi asması ve incir ağacı altında güvenlik içinde yaşadı.
26. Süleymanın savaş arabalarının atları için kırk bin ahır ve on iki bin atlısı vardı.
27. Bölge valilerinin her biri kendine düşen bir ay boyunca, Kral Süleymana ve sofrasına oturan herkese yiyecek sağlar, hiçbir şeyi eksik etmezdi.
28. Her vali kendisine verilen buyruk uyarınca, savaş arabalarının atlarıyla öbür atlar için belirli bir yere arpa ve saman getirirdi.
29. Tanrı, Süleymana bilgelik, derin bir sezgi, kıyılardaki kum kadar anlayış verdi.
30. Süleymanın bilgeliği, bütün doğuluların ve Mısırlıların bilgeliğinden daha üstündü.
31. O, Ezrahlı Etan, Maholun oğulları Heman, Kalkol ve Darda dahil herkesten daha bilgeydi. Ünü çevredeki bütün uluslara yayılmıştı.
32. Üç bin özdeyişi ve bin beş ezgisi vardı.
33. Lübnan sedir ağacından duvarlarda biten mercanköşkotuna kadar bütün ağaçlardan söz ettiği gibi, hayvanlar, kuşlar, sürüngenler ve balıklardan da söz edebiliyordu.
34. Süleyman'ın bilgeliğini duyan dünyanın bütün kralları ona adamlarını gönderirdi. Bütün uluslardan insanlar gelir, Süleyman'ın bilgece sözlerini dinlerdi.

1. Sur Kralı Hiram, Süleymanın babası Davutun yerine kral olarak meshedildiğini duyunca, elçilerini Süleymana gönderdi. Çünkü Davutla hep dostça geçinmişti.
2. Süleyman Hiram'a şu haberi gönderdi:
3. «Bildiğin gibi, babam Davut çevresindeki savaşlar yüzünden Tanrısı RABbin adına bir tapınak yapamadı. Bu savaşlarda RAB, Davutun düşmanlarını onun ayakları altına serdi.
4. Oysa şimdi Tanrım RAB her yönden bana rahatlık verdi. Ne bir düşmanım var, ne de kötü bir olay.
6. «Şimdi bana Lübnandan sedir ağaçları kesmeleri için adamlarına buyruk ver. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın. Adamların için istediğin ücreti vereceğim. Aramızda Saydalılar kadar ağaç kesmede usta adamlar olmadığını biliyorsun.»
7. Hiram, Süleymandan bu haberi alınca çok sevindi ve, «Bugün, o büyük ulusu yönetmek üzere Davuta bilge bir oğul veren RABbe övgüler olsun!» dedi.
8. Sonra Hiram Süleymana şu haberi gönderdi: «Gönderdiğin haberi aldım. Sedir ve çam ağaçlarıyla ilgili bütün dileklerini yerine getireceğim.
9. Adamlarım tomrukları Lübnandan denize indirecekler, ben de onları salları halinde bağlatıp belirteceğin yere kadar yüzdüreceğim. Orada adamlarım onları çözer, sen de alıp götürürsün. Sarayımın yiyecek gereksinimini karşılamakla, sen de benim dileğimi yerine getirmiş olursun.»
10. Hiram Süleymana istediği kadar sedir ve çam tomruğu sağladı.
11. Süleyman her yıl Hiram sarayının yiyecek gereksinimi olarak yirmi bin kor buğday, yirmi kor saf zeytinyağı verirdi.
12. RAB, verdiği söz uyarınca, Süleymana bilgelik verdi. Süleymanla Hiram arasında barış vardı. Aralarında bir antlaşma yaptılar.
13. Kral Süleyman angaryasına çalıştırmak üzere bütün İsrail'den otuz bin adam topladı.
14. Sıra ile her ay on binini Lübnana gönderiyordu. Bir ay Lübnanda, iki ay evlerinde kalıyorlardı. Angaryasına çalışan adamların başında Adoniram vardı.
15. Süleymanın yük taşıyan 70 000, dağlarda taş kesen 80 000 adamı vardı.
16. Ayrıca, işin yürümesini sağlayan ve işçileri yöneten 3 300 görevlisi vardı.
17. İşçiler, kralın buyruğu uyarınca, tapınağın temelini yontma taşlarla atmak üzere ocaktan büyük ve kaliteli taşlar kesip çıkardılar.
18. Süleyman'ın ve Hiram'ın yapıcılarıyla Gevallılar, tapınağın yapımı için taşlarla keresteleri kesip hazırladılar.

1. İsrail halkı Mısırdan çıktıktan dört yüz seksen yıl sonra, Süleyman, krallığının dördüncü yılının ikinci ayı olan Ziv ayında RABbin Tapınağının yapımına başladı.
2. Kral Süleymanın RAB için yaptığı tapınağın uzunluğu altmış, genişliği yirmi, yüksekliği otuz arşındı.
3. Tapınağın ana bölümünün önündeki eyvan tapınağın genişliğinde olup yirmi arşındı. Eyvan tapınağın önünden ileriye doğru on arşındı.
4. Süleyman tapınakta dışa doğru daralan kafesli pencereler yaptırdı.
5. Tapınağın dış cephesine bitişik, ana bölümün ve iç odanın çevresindeki duvarlara bitişik, odalardan oluşan katlar yaptırdı.
6. Alt kat beş arşın, orta kat altı arşın, üst kat yedi arşın genişliğindeydi. Kirişler tapınağın duvarlarına girmesin diye duvarların çevresinde dışarıya doğru çıkıntılar bıraktı.
7. Tapınağın yapımında kullanılan taşlar taş ocaklarında yontulmuştu. Onun için yapım halindeki tapınakta çekiç ve balta dahil hiçbir demir aletin sesi duyulmadı.
8. Aşağı yan katın girişi tapınağın güneyindeydi. Döner bir merdivenle orta kata, oradan da üçüncü kata çıkılırdı.
9. Süleyman tapınağı yapıp tamamladı. Üstünü sedir ağacından direklerle, kalın tahtalarla kapattı.
10. Dış duvarlara bitişik katlar tapınağın çevresini kapsıyordu. Her birinin yüksekliği beş arşındı. Bunlar sedir ağacından kirişlerle tapınağa eklendi.
11. RAB, Süleymana şöyle seslendi:
12. «Bu tapınağı yapmaktasın. Kurallarıma, ilkelerime ve bütün buyruklarıma uyup onlara bağlı kalırsan, baban Davuta verdiğim sözü senin aracılığıyla yerine getireceğim.
13. Halkım İsrailin arasında yaşayıp onları hiç terk etmeyeceğim.»
14. Süleyman tapınağı yapıp bitirdi.
15. Tapınağın iç duvarlarının yüzeyini sedir ağaçlarıyla döşeyip üstlerini tabandan tavana kadar tahtalarla kapladı. Tapınağın zeminini ise çam tahtalarla döşetti.
16. En Kutsal Yer olarak adlandırılan iç oda, tapınağın arka bölümünde yapıldı. Tabandan tavana kadar sedir tahtasından oluşan bir duvarla öbür bölümlerden ayrıldı. Bu bölümün uzunluğu yirmi arşındı.
17. Bu iç odanın önündeki ana bölümün uzunluğu ise kırk arşındı.
18. Taşlar görünmesin diye tapınağın içi, üzerine sukabağı ve çiçek motifleri oyulmuş sedir tahtalarıyla kaplandı.
19. Tapınağın içinde RABbin Antlaşma Sandığının konacağı iç oda hazırlandı.
20. Bu odanın içten içe uzunluğu, genişliği ve yüksekliği yirmişer arşındı. Süleyman odayı saf altınla kaplattı. Sunağı da sedir tahtalarla döşetti.
21. Tapınağın içini saf altınla kaplattı; iç odanın önüne altın zincirler asıp orayı da altınla kaplattı.
22. Böylece iç odadaki sunak dahil, tapınağın içini tamamen altınla kaplatmış oldu.
23. İç odada her biri on arşın yüksekliğinde, iğde ağacından iki Keruv yaptı.
24. Her kanadı beşer arşın olan Keruvun açık kanatları bir uçtan öbür uca toplam on arşındı.
25. Öbür Keruvun kanat açıklığı da on arşındı. Her iki Keruvun da ölçüsü ve görünüşü aynıydı.
26. İkisinin de yüksekliği on arşındı.
27. Süleyman Keruvları tapınağın iç odasına yerleştirdi. Keruvlardan birinin açık kanadı bir duvara, ötekinin kanadı karşı duvara erişirken, öbür kanatları da odanın ortasında birbirine değiyordu.
28. Süleyman Keruvları da altınla kaplattı.
29. Tapınağın iç ve dış odalarının bütün duvarlarını kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek motifleriyle süsletti.
30. Tapınağın hem iç, hem de dış odasının döşemelerini altınla kaplattı.
31. İç odanın girişine iğde ağacından iki kanatlı söveli bir kapı yaptırdı. Söveli kapının genişliği tapınağın genişliğinin beşte biriydi.
32. İğde ağacından yapılan iki kapı kanadının üstüne kabartma Keruvlar, hurma ağaçları ve çiçek

motifleri oydu. Kerublar ve hurma ağaçlarını altınla kaplattı.

33. Aynı biçimde ana bölümün girişine de iğde ağacından kapı söveleri yaptırdı. Bu söveli kapı tapınağın genişliğinin dörtte biriydi.

34. Ayrıca, çam ağacından, her biri iki kanatlı, katlanabilen iki kapı yaptırdı.

35. Bunların da üstüne Kerublar, hurma ağaçları ve çiçek motifleri oydu. Oymaların üzerini düzgün biçimde altınla kaplattı. biriydi» ya da «Kapı söveleri beş köşeliydi.» Benzer ifade 33. ayette de geçmektedir.

36. İç avlunun duvarlarını üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir ağacı kirişleriyle yaptırdı.

37. RABbin Tapınağının temeli dördüncü yılın Ziv ayında atıldı.

38. On birinci yılın sekizinci ayı olan Bul ayında tapınak tasarlandığı biçimde bütün ayrıntılarıyla tamamlandı. Tapınağın yapımı Süleyman'ın yedi yılını almıştı.

1. Süleyman kendine, yapımı on üç yıl süren bir saray yaptırdı.
2. Uzunluğu yüzfö, genişliği elli, yüksekliği otuz arşın olan Lübnan Ormanı adında bir saray daha yaptırdı. Saray sedir kirişler yerleştirilmiş dört sıra halindeki sedir sütunların üzerine yapılmıştı.
3. Sütunların üstündeki kırk beş kirişin üstü sedir tahtalarıyla kaplanmıştı. Bir sıra on beş kirişten oluşuyordu.
4. Kafesli pencereler üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.
5. Kapılar ve kapı söveleri dört köşeliydi. Pencereler ise üç sıra halinde birbirine bakacak biçimde yapılmıştı.
6. Süleyman elli arşın uzunluğunda otuz arşın genişliğinde sütunlu bir eyvan yaptırdı. Eyvanın önünde sütunlarla desteklenmiş asma tavan vardı.
7. Taht Eyvanını, yani kararların verileceği Yargı Eyvanını da yaptırdı. Bu eyvan da baştan aşağı sedir tahtalarıyla kaplıydı.
8. Eyvanın arkasında öbür avludaki kendi oturacağı saray da aynı biçimde yapılmıştı. Süleyman, karısı olan firavunun kızı için de bu eyvanın benzeri bir saray yaptırdı.
9. Dışarıdan büyük avluya, temelden çatıya kadar bütün bu yapılar kaliteli taşlarla yapılmıştı. Taşlar testereyle kesilmiş, ön ve arka yüzleri yontulmuş, belirli ölçülere göre hazırlanmıştı.
10. Temeller sekiz ve on arşınfş uzunluğunda büyük, seçme taşlardan atılmıştı.
11. Üstlerinde belirli ölçülere göre kesilmiş kaliteli taşlar ve sedir kirişler vardı.
12. Büyük avlu üç sıra yontma taş ve bir sıra sedir kirişlerinden oluşan bir duvarla çevrilmişti. RABbin Tapınağının iç avlusuyla eyvanın duvarları da aynı yapıdaydı.
13. Kral Süleyman haber gönderip Surdan Hiramı getirtti.
14. Hiramın annesi Naftali oymağından dul bir kadın, babası ise Surlu bir tunç işçisiydi. Hiram tunç işlemede bilgili, deneyimli, usta biriydi. Gelip Kral Süleymanın bütün işlerini yaptı.
15. Hiram her birinin yüksekliği on sekiz arşın ve çevresi on iki arşın olan iki tunç sütun döktü.
16. Sütunların üzerine koymak için beşer arşinfü yüksekliğinde dökme tunçtan iki sütun başlığı yaptı.
- 17-18. Sütun başlıklarının her biri ağla kaplanmıştı. Ağın üzeri yedi sıra örgülü zincirle ve iki sıra nar motifiyle bezenmişti.
19. Eyvanda bulunan dört arşın yüksekliğindeki sütun başlıkları da nilüfer biçimindeydi.
20. Her iki sütun başlığında, örgülü ağa yakın çıkıntının yukarısında çepeçevre diziler halinde iki yüz nar motifi vardı.
21. Hiram sütunları tapınağın eyvanına dikip sağdakine Yakın, soldakine Boaz adını verdi.
22. Sütun başlıkları nilüfer biçimindeydi. Böylece sütunların işi tamamlanmış oldu. gelebilir.
23. Hiram dökme tunçtan on arşın çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptı.
24. Havuz, kenarlarının altındaki iki sıra sukabağı motifiyle birlikte dökülmüştü. Her arşında onar tane olan bu motifler havuzu çepeçevre kuşatıyordu.
25. Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağırları içe dönüktü.
26. Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. İki bin bat su alıyordu.
27. Hiram her biri dört arşın uzunluğunda, dört arşın genişliğinde ve üç arşinfç yüksekliğinde on adet tunç ayaklık yaptı.
28. Ayaklıklar aynalıklarla döşenmiş, aynalıklar da çerçeve içine alınmıştı.
29. Aynalıklar aslan, boğa, Keruv motifleriyle süslenmişti. Çerçeveler de böyleydi, yalnız aslanlarla boğaların üstünde ve altında sarkık çelenk işlemeleri vardı.
30. Her bir ayaklığın dört tunç tekerleği ve dingilleri vardı. Dört köşeye de kazan için destekler yapılmıştı. Her dökme destek çelenklerle süslenmişti.
31. Ayaklığın üst yüzeyinde kazan için bir arşın yüksekliğinde yuvarlak çerçeveli bir boşluk vardı.

Boşluğun tabanı bir buçuk arşın genişliğindeydi. Çevresinde oymalar vardı. Ayaklıkların aynalıkları yuvarlak değil, kareydi.

32. Aynalıkların altındaki dört tekerleğin dingilleri ayaklıklara bağlıydı. Her tekerleğin çapı bir buçuk arşındı.

33. Tekerlekler savaş arabalarının tekerlekleri gibiydi. Dingilleri, jantları, parmakları ve göbeklerinin hepsi dökümdü.

34. Her ayaklığın dört köşesinde de kendinden dört destek vardı.

35. Ayaklıkların üstünde yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak birer halka vardı. Ayaklıkların başındaki dayanaklar ve yan aynalıklar da ayaklıklara bitişikti.

36. Hiram dayanakların ve aynalıklarının genişliği oranında her birinin yüzeyine Keruvlar, aslanlar, hurma ağaçları, çevrelerine de çelenkler oydu.

37. Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü, ölçüsü ve biçimi aynıydı.

38. Hiram ayrıca on ayaklığın üzerine oturan dörder arşın genişliğinde on tunç kazan yaptı. Her kazan kırk bat su alıyordu.

39. Ayaklıkların beşini tapınağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.

40. Hiram kazanlar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu RABbin Tapınağıyla ilgili bütün işleri tamamlamış oldu:

41. İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,

42. Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,

43. On kazan ve ayaklıkları,

44. Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,

45. Kovalar, kürekler, çanaklar. Hiramın Kral Süleyman için RABbin Tapınağına yaptığı bütün bu eşyalar parlak tunçtandı.

46. Kral bunları Şeria Ovasında, Sukkot ile Saretan arasındaki killi topraklarda döktürmüştü.

47. Eşyalar o kadar çoktu ki, Süleyman hepsini tartmadı. Kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.

48. Süleymanın RABbin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Sunak, ekmeklerin Tanrının huzuruna konduğu masa,

49. İç odanın girişine, beşi sağa, beşi sola yerleştirilen saf altın kandillikler, çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar,

50. Saf altın taslar, fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar. Tapınaktaki iç odanın, yani En Kutsal Yerin ve ana bölümün kapı menteşeleri de altındandı.

51. RAB'bin Tapınağı'nın yapımı tamamlanınca Kral Süleyman, babası Davut'un adadığı altın, gümüş ve öbür eşyaları getirip tapınağın hazine odalarına yerleştirdi.

1. Kral Süleyman RABbin Antlaşma Sandığını Davut Kenti olan Siyondan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yerusálime çağırđı.
2. Hepsı yedıncı ay olan Etanim ayındaki bayramda Kral Süleymanın önünde toplandı.
3. İsrailin bütün ileri gelenleri toplanınca, bazı kâhinler Antlaşma Sandığını yerden kaldırdılar.
4. Sandığı, Buluşma Çadırını ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları kâhinlerle Levililer tapınağa taşıdılar.
5. Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığının önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.
6. Kâhinler RABbin Antlaşma Sandığını tapınağın iç odasına, En Kutsal Yere taşıyıp Keruvların kanatlarının altına yerleştirdiler.
7. Keruvların kanatları sandığın konduğı yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırkılarını da örtüyordu.
8. Sırkılar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önündeki Kutsal Yerden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır.
9. Sandığın içinde Musanın Horev Dağında koyduğı iki taş levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısırdan çıkışlarında RABbin İsraililerle yaptığı antlaşmanın taş levhalarıydı.
10. Kâhinler Kutsal Yerden çıkınca, RABbin Tapınağını bir bulut doldurdu.
11. Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RABbin görkemi tapınağı doldurmuştu.
12. O zaman Süleyman şöyle dedi: «Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin.
13. Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.»
14. Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra şöyle dedi:
15. «Babam Davuta verdiğı sözü tutan İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun! RAB demişti ki,
16. «Halkım İsraili Mısırdan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. Ancak halkım İsraili yönetmesi için Davutu seçtim.» Benzer ifadeler 8:29,44; 9:3; 11:36da da geçer.
17. «Babam Davut İsrailin Tanrısı RABbin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu.
18. Ama RAB, babam Davuta, «Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey» dedi,
19. «Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.»
20. «RAB verdiğı sözü yerine getirdi. RABbin sözü uyarınca, babam Davuttan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrailin Tanrısı RABbin adına tapınağı ben yaptırdım.
21. Ayrıca, RABbin atalarımızı Mısırdan çıkardığında onlarla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğı sandık için tapınakta bir yer hazırladım.»
22. Süleyman RABbin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı.
23. «Ya RAB, İsrailin Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur» dedi, «Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.
24. Ağzınla kulun babam Davuta verdiğın sözü bugün ellerinle yerine getirdin.
25. «Şimdi, ya RAB, İsrailin Tanrısı, kulun babam Davuta verdiğın öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, «Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların önümde senin gibi dikkatle yürüsünler» demiştin.
26. Ey İsrailin Tanrısı, şimdi kulun babam Davuta verdiğın sözleri yerine getirmeni istiyorum.
27. «Tanrı gerçekten yeryüzünde yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!
28. Ya RAB Tanrım, kulunun bugün ettiğı duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.
29. Gözlerin gece gündüz, «Orada bulunacağım!» dediğın bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiğı duayı işit.
30. Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrailin yalvarışını işit. Göklerden, oturduğın yerden kulak ver; duyunca başışla.
31. «Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin

sunacağının önünde ant içerse,

32. göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçlunun cezasını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.

33. «Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,

34. göklerden kulak ver, halkın İsrailin günahını bağışla. Onları atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.

35. «Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse,

36. göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrailin günahlarını bağışla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene yağmurlarını gönder.

37. «Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında,

38. halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi ayırmasa, dua edip yakararak ellerini bu tapınağa doğru açarsa,

39. göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve bağışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin. Onlara yaptıklarına göre davran ki,

40. atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar.

41. «Halkın İsrailden olmayan, ama senin yüce adını,

42. gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,

43. göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, senin adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu öğrensün. çağrıldığını.»

44. «Halkın düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,

45. dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.

46. «Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- sen öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götüreceksin düşmanlarının eline teslim edersen,

47. onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, «Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık» diyerek sana yakarırlarsa,

48. tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelere, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağına yönelip dua ederlerse,

49. göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar.

50. Sana karşı günah işlemiş olan halkını ve işledikleri bütün suçları bağışla. Düşmanlarının onlara acımasını sağla.

51. Çünkü onlar demir eritme ocağından, Mısırdan çıkardığın kendi halkın, kendi mirasıdır.

52. «Sana her yalvarışlarında onlara kulak ver, bu kulunun ve halkın İsrailin yalvarışlarını dinle.

53. Ey Egemen RAB, atalarımızı Mısırdan çıkardığında kulun Musa aracılığıyla dediğin gibi, onları dünyanın bütün halkları arasından kendine miras olarak seçtin.»

54. Süleyman, RABbe duasını ve yalvarışını bitirince, elleri göklere açık, dizleri üzerine çökmüş olduğu RABbin sunacağının önünden kalktı.

55. Ayakta durup bütün İsrail topluluğunu yüksek sesle şöyle kutsadı:

56. «Sözünü tutup halkı İsraille esenlik veren RABbe övgüler olsun. Kulu Musa aracılığıyla verdiği iyi sözlerin hiçbiri boşa çıkmadı.

57. Tanrımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle de olsun ve bizi hiç bırakmasın, bizden ayrılmasın.

58. Bütün yollarını izlememiz, atalarımıza verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymamız için RAB yüreklerimizi kendine yöneltsin.

59. Ya RAB Tanrımız, önünde yalvarırken söylediğim bu sözleri gece gündüz anımsa. Kulunu ve halkın İsraili her durumda koru.

60. Sonunda dünyanın bütün ulusları bilsinler ki, tek Tanrı RABdir ve Ondan başka Tanrı yoktur.

61. Bugünkü gibi Onun kurallarına göre yaşamak ve buyruklarına uymak için bütün yüreğinizi

Tanrımız RABbe adayın.>>

62. Kral ve bütün İsrail halkı RABbin önünde kurban kestiler.

63. Süleyman, esenlik kurbanı olarak RABbe yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve bütün İsrail halkı, RABbin Tapınağını adama işini tamamlamış oldu.

64. Aynı gün kral, tapınağın önündeki avlunun orta kısmını da kutsadı. Yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını orada sundu. Çünkü RABbin önündeki tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve esenlik sunularının yağlarını alamayacak kadar küçüktü.

65. Süleyman, Levo-Hamattan Mısır Vadisine kadar her yerden gelen İsraillilerin oluşturduğu büyük toplulukla birlikte Tanrımız RABbin önünde art arda yedişer gün, toplam on dört gün bayram yaptı.

66. Kral sekizinci gün halkı evlerine gönderdi. Onlar da kralı kutsayıp RAB'bin, kulu Davut ve halkı İsrail için yapmış olduğu bütün iyiliklerden dolayı sevinç duyarak mutluluk içinde evlerine döndüler.

1. Süleyman RABbin Tapınağını, sarayı ve yapmayı istediği bütün işleri bitirince,
3. şöyle dedi: «Duanı ve yakarışını duydum. Adım sürekli orada bulunsun diye yaptığın bu tapınağı kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır.
4. Sana gelince, baban Davutun yaptığı gibi, bütün yüreğinle ve doğrulukla yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarına ve ilkelerime uyarsan,
5. baban Davuta, «İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir» diye verdiğim sözü tutup krallığını sonsuza dek pekiştireceğim.
6. «Ama siz ya da çocuklarınız yollarımdan sapar, buyruklarına ve kurallarına uymaz, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız,
7. size verdiğim bu ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; İsrail bütün uluslar arasında aşağılanıp alay konusu olacak.
8. Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler, hayret ve dehşet içinde, «RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?» diye soracaklar.
9. Ve, diyecekler ki, «İsrail halkı, atalarını Mısırdan çıkaran Tanrıları RABbi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bütün bu kötülükleri başlarına getirdi.»
10. Süleyman iki yapıyı -RABbin Tapınağıyla kendi sarayını- yirmi yılda bitirdi.
11. Bu yapılar için istediği sedir ve çam ağaçlarıyla altını sağlayan Sur Kralı Hiram Celile bölgesinde yirmi kent verdi.
12. Hiram gidip Süleymanın kendisine verdiği kentleri görünce onları beğenmedi.
13. Süleymana, «Bunlar mı bana verdiğin kentler, kardeşim!» dedi. Bu yüzden o bölge bugün de «Kavul» diye bilinir.
14. Oysa Hiram, Kral Süleymana yüz yirmi talant altın göndermişti.
15. Kral Süleyman RABbin Tapınağını, kendi sarayını, Milloyu ve Yerusolimin surlarını yaptırmak; ayrıca Hasor, Megiddo ve Gezer kentlerini onarıp güçlendirmek amacıyla angaryacıları toplamıştı.
16. Mısır Firavunu gidip Gezeri ele geçirmiş ve ateşe vermişti. Orada yaşayan Kenanlıları öldürerek kenti Süleymanla evlenen kızına armağan etmişti.
17. Süleyman Gezeri, Aşağı Beythoronu,
18. Baalatı ve kırsal bir bölgede bulunan Tamarla birlikte
19. bütün ambarlı kentleri, ayrıca savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yerusolimde, Lübnanda, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.
20. İsrail halkından olmayan Amorlular, Hititler, Perizliler, Hivliler ve Yevuslulardan artakalanlara gelince,
21. Süleyman İsrail halkının tamamen yok edemediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor.
22. Ancak Süleyman İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, görevli, komutan, subay, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar.
23. Süleymanın yapılan işlerin başında duran ve çalışanları denetleyen beş yüz elli görevlisi vardı.
24. Firavunun kızı, Davut Kentinden Süleymanın kendisi için yaptırdığı saraya taşındıktan sonra, Süleyman Milloyu yaptırdı.
25. Süleyman RAB için yaptırdığı sunakta yılda üç kez yakmalık sunular ve esenlik sunuları sunardı. Ayrıca RABbin önündeki sunağın üstünde buhur da yakardı. Böylece Süleyman tapınağın yapımını tamamlamış oldu.
26. Kral Süleyman Edomluların ülkesinde, Kızıldeniz kıyısında Eylat yakınlarındaki Esyon-Geverde gemiler yaptırdı.
27. Hiram denizi bilen gemicilerini Süleymanın adamlarıyla birlikte Ofire gönderdi.
28. Ofir'e giden bu gemiciler, Kral Süleyman'a 420 talant altın getirdiler.

1. Saba Kraliçesi, RABbin adından ötürü Süleymanın artan ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamaya geldi.
2. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde Yerusalıme gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleymanla konuştu.
3. Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı.
- 4-5. Süleymanın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının özel giysileriyle yaptığı hizmeti, sakilerini ve RABbin Tapınağında sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.
6. Krala, «Ülkemdeyken yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş» dedi,
7. «Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek inanmamıştım. Bunların yarısı bile bana anlatılmadı. Bilgeliğin de, zenginliğin de duyduklarımdan kat kat fazla.
8. Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar.
9. Senden hoşnut kalan, seni İsrail tahtına oturtan Tanrın RABbe övgüler olsun! RAB İsraile sonsuz sevgi duyduğundan, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni kral yaptı.»
10. Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala o kadar baharat armağan etti ki, bir daha bu kadar çok baharat görülmedi.
11. Bu arada Hiramın gemileri Ofirden altın ve büyük miktarda almug kerestesiyle değerli taşlar getirdiler.
12. Kral, RABbin Tapınağıyla sarayın tırabzanlarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu almug kerestesinden yaptırdı. Bugüne dek o kadar almug ağacı ne gelmiş, ne de görülmüştür. ardıc ağacı olduğu sanılıyor.
13. Kral Süleyman Saba Kraliçesinin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Ayrıca ona gönülden kopan birçok armağan verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.
14. Süleymana bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu.
15. Alım satımla uğraşanlarla tüccarların kazançlarından ve Arabistanın bütün krallarıyla İsrail valilerinden gelenler bunun dışındaydı.
16. Kral Süleyman her biri altı yüz şekel ağırlığında dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptırdı.
17. Ayrıca her biri üç minafö ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.
18. Kral fildişinden büyük bir taht yaptıırıp saf altınla kaplattı.
19. Tahtın altı basamağı, arka kısmında yuvarlak bir başlığı vardı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.
20. Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.
21. Kral Süleymanın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleymanın döneminde gümüşün değeri yoktu.
22. Hiramın gemilerinin yanı sıra, kralın da denizde ticaret gemileri vardı. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. tavuskuşlarıyla».
23. Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi.
24. Tanrının Süleymana verdiği bilgeliği dinlemek için bütün dünya onu görmek isterdi.
25. Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.
26. Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusalıme yerleştirdi.
27. Krallığı döneminde Yerusalıimde gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefeladaki yabanıl incir ağaçları kadar bollıştı.

28. Süleymanın atları Mısır ve Keveden getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keveden satın alırdı.
29. Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı. bölgesi».

1. Kral Süleyman firavunun kızının yanısıra Moavlı, Ammonlu, Edomlu, Saydalı ve Hititli birçok yabancı kadın sevdi.
2. Bu kadınlar RABbin İsrail halkına, «Ne siz onların arasına girin, ne de onlar sizin aranızda girsinler; çünkü onlar kesinlikle sizi kendi ilahlarının ardınca yürümek üzere saptıracaklardır» dediği uluslardandı. Buna karşın, Süleyman onlara sevgiyle bağlandı.
3. Süleymanın kral kızlarından yedi yüz karısı ve üç yüz cariyesi vardı. Karıları onu yolundan saptırdılar.
4. Süleyman yaşlandıkça, karıları onu başka ilahların ardınca yürümek üzere saptırdılar. Böylece Süleyman bütün yüreğini Tanrısı RABbe adayan babası Davut gibi yaşamadı.
5. Saydalıların tanrıçası Aştorete ve Ammonluların iğrenç ilahı Moleke taptı.
6. Böylece RABbin gözünde kötü olanı yaptı, RABbin yolunda yürüyen babası Davut gibi tam anlamıyla RABbi izlemedi.
7. Yeruşalimin doğusundaki tepede Moavlıların iğrenç ilahı Kemoşa ve Ammonluların iğrenç ilahı Moleke tapmak için bir yer yaptırdı.
8. İlahlarına buhur yakıp kurban kesen bütün yabancı karıları için de aynı şeyleri yaptı.
- 9-10. İsrailin Tanrısı RAB, kendisine iki kez görünüp, «Başka ilahlara tapma!» demesine karşın, Süleyman RABbin yolundan saptı ve Onun buyruğuna uymadı. Bu yüzden RAB Süleymana öfkelenerek,
11. «Seninle yaptığım antlaşmaya ve kurallarıma bilerek uymadığın için krallığı elinden alacağım ve görevlilerinden birine vereceğim» dedi,
12. «Ancak baban Davutun hatırı için, bunu senin yaşadığın sürede değil, oğlun kral olduktan sonra yapacağım.
13. Ama oğlunun elinden bütün krallığı almayacağım. Kulum Davutun ve kendi seçtiğim Yeruşalimin hatırı için oğluna bir oymak bırakacağım.»
14. RAB kral soyundan gelen bir düşmanı, Edomlu Hadatı Süleymana karşı ayaklandırdı.
15. Daha önce, Davut Edomlularla savaşırken, ölüleri gömmeye giden ordu komutanı Yoav Edomdaki bütün erkekleri öldürmüştü.
16. Yoav ile İsraililer Edomdaki erkeklerin hepsini yok edinceye dek, altı ay orada kalmışlardı.
17. Ancak genç Hadat, babasının görevlilerinden bazı Edomlularla birlikte Mısra kaçmıştı.
18. Sonra Midyandan ayrılıp Parana gitmişler, oradan bazı Paranlıları da yanlarına alıp Mısra, firavunun yanına gelmişlerdi. Firavun Hadata barınak, yiyecek ve toprak sağlamıştı.
19. Hadat firavunun dostluğunu kazandı. Bunun üzerine firavun, kendi karısı Kraliçe Tahpenesin kızkardeşini Hadatla evlendirdi.
20. Tahpenesin kızkardeşi Hadata Genuvat adlı bir oğul doğurdu. Tahpenes çocuğu sarayda firavunun çocuklarıyla birlikte büyüttü.
21. Hadat Davutla ordu komutanı Yoavın ölüm haberini Mısırdaki sarayda duydu. Firavuna, «İzin ver, kendi ülkeme döneyim» dedi.
22. Firavun, «Bir eksiğin mi var, neden ülkeneye dönmek istiyorsun?» diye sordu. Hadat, «Hayır, ama lütfen gitmeme izin ver» diye yanıtladı.
23. Tanrı, efendisi Sova Kralı Hadadezerden kaçan bir düşmanı, Elyada oğlu Rezonu Süleymana karşı ayaklandırdı.
24. Davut Sovahlara saldırdığında, Rezon çevresine haydutları toplayıp onlara önderlik etmişti. Birlikte Şama gitmişler, orada kalıp yönetimi ele geçirmişlerdi.
25. Hadatın yaptığı kötülüğün yanısıra, Rezon Süleyman yaşadığı sürece İsrailin düşmanı oldu; Aramda krallık yaparak İsrailden nefret etti.
26. Efrayim oymağından Nevat oğlu Seredalı Yarovam Kral Süleymana karşı ayaklandı. Yarovam Süleymanın görevlilerindendi. Annesi Serua adlı dul bir kadındı.
27. Yarovamın krala karşı ayaklanmasının öyküsü şöyleydi: Süleyman Milloyu yaptırıp babası Davutun Kentindeki surların gediğini kapatmıştı.

28. Yarovam çok yetenekli biriydi. Süleyman bu genç adamın ne denli çalışkan olduğunu görünce, Yusuf soyunun bütün ağır işlerinin sorumluluğunu ona verdi.
29. Bir gün Yarovam Yerusolimin dışına çıktı. Yolda Şilolu Peygamber Ahiya ile karşılaştı. Ahiya yeni giysisini giymişti. İkisi kent dışında yalnızdılar.
30. Ahiya üzerindeki giysiyi yırtıp on iki parçaya ayırdı
31. ve Yarovama, «On parçayı kendine al» dedi, «Çünkü İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Ben, Süleymanın elinden krallığı alıp on oymağı sana vereceğim.
32. Ama kulum Davutun ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yerusolim Kentinin hatırı için bir oymağı onda bırakacağım.
33. Çünkü Süleyman bana sırt çevirip Saydalıların tanrıçası Aştorete, Moavlıların ilahı Kemoşa ve Ammonluların ilahı Moleke taptı. Kurallarına, ilkelerime uyup gözümde doğru olanı yapan babası Davut gibi yollarımı izlemedi.
34. Ama buyruklarına, kurallarına bağlı kalan, seçtiğim kulum Davutun hatırı için Süleymanın elinden bütün krallığı almayacağım. Yaşamı boyunca onu önder yapacağım.
35. Ancak krallığı oğlunun elinden alıp on oymağı sana vereceğim.
36. Adımı yerleştirmek için kendime seçtiğim Yerusolim Kentinde kulum Davut için önümde sönmeyen bir ışık olmak üzere Süleymanın oğluna bir oymak vereceğim.
37. Sana gelince, seni İsrail Kralı yapacağım. İsraili dilediğin gibi yöneteceksin.
38. Kulum Davut gibi isteklerimi yerine getirir, kurallarına ve buyruklarına uyar, gözümde doğru olanı yapar, yollarımı izlersen, seninle birlikte olacağım. Davuta yaptığım gibi senin için de güçlü bir hanedan kurup İsraili sana vereceğim.
39. Süleymanın günahından ötürü Davut soyunun gururunu kıracağım, ancak sonsuza dek değil.»
40. Süleyman Yarovamı öldürmeye çalıştı. Ama Yarovam Mısıra kaçıp Mısır Kralı Şişaka sığındı. Süleymanın ölümüne kadar orada kaldı.
41. Süleymanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve bilgeliği Süleymanın tarihinde yazılıdır.
42. Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsraili Yerusolimden yönetti.
43. Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

1. Rehavam Şekeme gitti. Çünkü bütün İsraililer kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı.
2. Kral Süleymandan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısır'da kalmaya karar verdi.
3. İsrail topluluğu Yarovamı çağırttı. Birlikte gidip Rehavama şöyle dediler:
4. «Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz.»
5. Rehavam, «Şimdi gidin, üç gün sonra yine gelin» yanıtını verince halk yanından ayrıldı.
6. Kral Rehavam, babası Süleymana sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, «Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?» diye sordu.
7. İleri gelenler, «Bugün bu halka hizmet eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar» diye karşılık verdiler.
8. Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı:
9. «Siz ne yapmamı öğütlersiniz? «Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet» diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?»
10. Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: «Sana «Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet» diyen halka de ki, «Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.
11. Babam size ağır bir boyunduruk yüklediyse, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracam. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.»
12. Yarovamla bütün halk, kralın, «Üç gün sonra yine gelin» sözü üzerine, üçüncü gün Rehavamın yanına geldiler.
- 13-14. İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: «Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracam. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.»
15. Kral halkı dinlemedi. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovama verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.
16. Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsraililer, «İşay oğlu, Davutla ne ilgimiz, Ne de payımız var!» diye bağırarak, «Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davutun soyu başının çaresine baksın.»
17. Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililere krallık yapmaya başladı.
18. İsraililer Kral Rehavamın gönderdiği angaryacıbaşı Adoramı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yerusaleme kaçtı.
19. İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.
20. Yarovamın Mısırdan döndüğünü duyunca, bütün İsraililer haber gönderip kendisini toplantıya çağırdılar ve onu İsrail Kralı ilan ettiler. Yahuda oymağından başka hiç kimse Davut soyunu izlemedi.
21. Süleyman oğlu Rehavam Yerusaleme varınca, İsrail oymaklarıyla savaşçı onları yeniden egemenliği altına almak amacıyla bütün Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşçı topladı.
22. Bu arada Tanrı adamı Şemaya Tanrı şöyle seslendi:
23. «Süleyman oğlu Yahuda Kralı Rehavama, bütün Yahudahlara, Benyaminlilere ve orada yaşayan öteki insanlara şunu söyle:
24. «RAB diyor ki, İsraili kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.» RABbin bu sözlerini duyan halk Onun buyruğuna uyup evine döndü.
25. Yarovam Efrayimin dağlık bölgesindeki Şekem Kentini onarıp orada yaşamaya başladı. Daha sonra oradan ayrılıp Penuel Kentini onardı.
26. Yarovam, «Şimdi krallık yine Davut soyunun eline geçebilir» diye düşündü,
27. «Eğer bu halk Yerusaleme gidip RABbin Tapınağında kurbanlar sunarsa, yürekleri efendileri, Yahuda Kralı Rehavama döner. Beni öldürüp yeniden Rehavama bağlanırlar.»

28. Kral, danışmanlarına danıştıktan sonra, iki altın buzağı yaptırıp halkına, <<Tapınmak için artık Yerus alime gitmenize gerek yok>> dedi, <<Ey İsrail halkı, i te sizi Mısırdan  ıkar an ilahlarınız!>>
29. Altın buza ılardan birini Beytel,  tekinini Dan Kentine yerleştirdi.
30. Bu g nahtı. Böylece halk buza ıya tapmak için Dana kadar gitmeye ba ladı.
31. Yarovam ayrıca tapınma yerlerinde tapınaklar yaptırdı. Levililerin dışında her türlü insanlardan k hinler atadı.
32. Yarovam sekizinci ayın on beşinci günü Yahudadaki bayrama benzer bir bayram başlattı. Dandaki sunakta ve Beytelde yaptırdığı altın buza ılara kurbanlar sundu; orada kurmuş olduğu tapınma yerlerine k hinler yerleştirdi.
33. Kendi kendine uydurdu u sekizinci ayın on beşinci günü, Beytel'de yaptırdığı suna a gitti, kurban sunup buhur yaktı. Ve o günü İsrail halkı için bayram ilan etti.

1. Yarovam buhur yakmak için sunağın yanında dururken, bir Tanrı adamı RABbin buyruğu üzerine Yahudadan Beytele geldi.
3. Aynı gün Tanrı adamı bir belirti göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: «RABbin bana açıkladığı belirti şudur: Bu sunak parçalanacak, üstündeki küller çevreye savrulacak.»
4. Kral Yarovam, Tanrı adamının Beytelde sunağa karşı söylediklerini duyunca, elini ona doğru uzatarak, «Yakalayın onu!» diye buyruk verdi. Ancak Tanrı adamına uzattığı eli felç oldu ve düzelmedi.
5. Tanrı adamının RABbin buyruğuyla gösterdiği belirti uyarınca, sunak parçalandı, üstündeki küller çevreye savruldu.
6. O zaman Kral Yarovam, Tanrı adamına, «Lütfen benim için dua et, Tanrın RABbe yalvar ki, elim eski halini alsın» dedi. Tanrı adamı RABbe yalvarınca kralın eli iyileşip eski halini aldı.
7. Kral, Tanrı adamına, «Benimle eve kadar gel de bir şeyler ye» dedi, «Sana bir armağan vereceğim.»
8. Tanrı adamı, «Varlığının yarısını bile versen, seninle gelmem» diye karşılık verdi, «Burada ne yer, ne de içerim.
9. Çünkü RAB bana, «Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme» diye buyruk verdi.»
10. Böylece Tanrı adamı, Beytele gelmiş olduğu yoldan değil, başka bir yoldan gitti.
11. O sıralarda Beytelde yaşayan yaşlı bir peygamber vardı. Çocukları gelip o gün Tanrı adamının Beytelde yaptıklarını ve krala söylediklerini babalarına anlattılar.
12. Yaşlı baba, «Tanrı adamı hangi yoldan gitti?» diye sordu. Çocuklar Yahudadan gelen Tanrı adamının hangi yoldan gittiğini ona gösterdiler.
13. Bunun üzerine yaşlı baba, «Eşeğimi hazırlayın» dedi. Çocuklar eşeğe palan vurunca, binip
14. Tanrı adamının ardına düştü. Onun bir yabanıl fıstık ağacının altında oturduğunu görünce, «Yahudadan gelen Tanrı adamı sen misin?» diye sordu. Adam, «Evet, benim» diye karşılık verdi.
15. Yaşlı peygamber, «Gel benimle eve gidelim, bir şeyler ye» dedi.
16. Tanrı adamı şöyle karşılık verdi: «Yolumdan dönüp seninle gelemem. Burada ne yer, ne de içerim.
17. Çünkü RAB bana, «Orada hiçbir şey yiyip içme ve gittiğin yoldan dönme» diye buyruk verdi.»
18. Bunun üzerine yaşlı peygamber, «Ben de senin gibi peygamberim» dedi, «RABbin buyruğu üzerine bir melek bana, «Onu evine götür ve yiyip içmesini sağla» dedi.» Ne var ki yalan söyleyerek Tanrı adamını kandırdı.
19. Böylece Tanrı adamı onunla birlikte geri döndü ve evinde yiyip içmeye başladı.
20. Sofrada otururlarken, RAB, Tanrı adamını yolundan döndüren peygambere seslendi.
21. O da Yahudadan gelen Tanrı adamına şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Madem RABbin sözünü dinlemedin, Tanrın RABbin sana verdiği buyruğa uymayıp
22. yolundan döndün; sana yiyip içme dediği yerde yiyip içtin, cesedin atalarının mezarlığına gömülmeyecek.»
23. Tanrı adamı yiyip içtikten sonra yaşlı peygamber onun için eşeği hazırladı.
24. Tanrı adamı giderken yolda bir aslanla karşılaştı. Aslan onu oracıkta öldürdü. Eşekle aslan yere serilen cesedin yanında duruyordu.
25. Yoldan geçenler yerde yatan cesetle yanında duran aslanı gördüler. Gidip yaşlı peygamberin yaşadığı kentte gördüklerini anlattılar.
26. Tanrı adamını yolundan döndüren yaşlı peygamber olanları duyunca, şöyle dedi: «RABbin sözünü dinlemeyen Tanrı adamı budur. Bu yüzden RAB, sözü uyarınca, onun üzerine bir aslan gönderdi. Aslan onu parçalayıp öldürdü.»
- 27-28. Peygamber, çocuklarına, «Eşeği hazırlayın!» dedi. Çocukların hazırladığı eşeğe binip gitti. Eşekle aslanı yerde yatan Tanrı adamının cesedi başında buldu. Ancak aslan cesedi yemediği gibi eşeğe de dokunmamıştı.
29. Yaşlı peygamber Tanrı adamının cesedini eşeğin sırtına attı ve ona ağıt yakıp gömmek için kendi

kentine götürdü.

30. Cesedi kendi mezarına gömdü. <<Ah kardeşim!>> diyerek ardından ağıt yaktılar.

31. Tanrı adamını gömdükten sonra, yaşlı peygamber çocuklarına şöyle dedi: <<Ben ölünce beni bu Tanrı adamının yanına gömün, kemiklerimi de onun kemiklerinin yanına koyun.

32. Çünkü onun Beyteldeki sunağa ve Samiriye kentlerindeki tapınma yerlerinde bulunan bütün tapınaklara karşı RABbin buyruğuyla yaptığı uyarılar kesinlikle yerine gelecektir.>>

33. Bu olaya karşın Yarovam gittiği kötü yoldan ayrılmadı. Yine her türlü insanı tapınma yerlerine kâhin olarak atadı ve buralara kâhin olmak isteyen herkese görev verdi.

34. Yarovam'ın soyu günah işledi. Bu günahlar onların yeryüzünden silinip yok edilmesine neden oldu.

1. O sıralarda İsrail Kralı Yarovamın oğlu Aviya hastalandı.
2. Yarovam, karısına, «Kalk, Yarovamın karısı olduğunu anlamamaları için kılığını değiştirip Şiloya git» dedi, «Bu halkın kralı olacağımı bana bildiren Peygamber Ahiya orada oturuyor.
3. Ona on ekmek, birkaç çörek, bir tulum bal götür. Çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir.»
4. Yarovamın karısı denileni yaptı; kalkıp Şiloya, Ahiyanın evine gitti. Ahiyanın gözleri yaşlılıktan görmez olmuştu.
6. Ahiya, kapıdan içeri giren kadının ayak seslerini duyunca, «Gel, Yarovamın karısı!» dedi, «Neden başka kılığa giriyorsun? Sana kötü haberlerim var.
7. Git Yarovama de ki, «İsrailin Tanrısı RAB, Ben seni halkın arasından seçip kendi halkıma, İsraililere önder yaptım, diyor,
8. Krallığı Davutun soyundan alıp sana verdim. Ama sen buyruklarıma uyan, gözümde yalnız doğru olanı yapan ve bütün yüreğiyle yollarımı izleyen kulum Davuta benzemedin.
9. Senden önce yaşayanların hepsinden çok kötülük yaptın. Beni reddettin; kendine başka ilahlar buldun, dökme putlar yaparak beni öfkeliendirdin.
10. «Bundan dolayı Yarovamın ailesini sıkıntılara sokup İsrailde onun soyundan gelen genç yaşlı bütün erkekleri öldüreceğim. Yarovamın ailesini gübre yakarcasına kökünden kurutacağım.
11. Yarovamın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdı ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.» RAB böyle konuştu.
12. «Sana gelince, kalk, evine dön. Kente ayak basar basmaz çocuk ölecek.
13. Bütün İsrail halkı ağıt yakıp onu gömecek. Yarovamın ailesinden yalnız o gömülecek. Çünkü Yarovam ailesi içinde İsrailin Tanrısı RABbi hoşnut eden nitelikler yalnız onda bulundu.
14. «RAB İsraille bir kral atayacak. Bu kral aynı gün Yarovamın ailesine son verecek. Ne zaman mı? Hemen şimdi.
15. RAB İsrail halkını cezalandıracak. İsrail halkı suda sallanan bir kamışa dönecek. RAB onları atalarına vermiş olduğu bu iyi topraklardan söküp Fırat Irmağının ötelere dağıtacak. Çünkü Aşera putlarını dikerek RABbi öfkeliendirdiler.
16. Yarovamın işlediği ve İsrail halkını sürüklediği günahlar yüzünden RAB İsraili terk edecek.»
17. Yarovamın karısı oradan ayrılıp Tirsaya döndü. Evinin eşğine varınca çocuk öldü.
18. Bütün İsrail halkı, RABbin kulu Peygamber Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, çocuğu gömüp onun için ağıt yaktı.
19. Yarovamın krallığı dönemindeki öteki olaylar, nasıl savaştığı, ülkesini nasıl yönettiği İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
20. Yarovam yirmi iki yıl krallık yaptı. Ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Nadav kral oldu.
21. Süleyman oğlu Rehavam Yahuda Kralı olduğunda kırk bir yaşındaydı. RABbin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusolim Kentinde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naamaydı.
22. Yahudalılar RABbin gözünde kötü olanı yaparak, işledikleri günahlarla Tanrıyı atalarından daha çok öfkeliendirdiler.
23. Ayrıca kendilerine her yüksek tepenin üstüne ve bol yapraklı her ağacın altına tapınma yerleri, dikili taşlar ve Aşera putları yaptılar.
24. Ülkedeki putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekler bile vardı. Yahudalılar RABbin İsrail halkının önünden kovduğu ulusların yaptığı bütün iğrençlikleri yaptılar.
25. Rehavamın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yerusolime saldırdı.
26. Süleymanın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RABbin Tapınağının ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü.
27. Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti.
28. Kral RABbin Tapınağına her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşır, sonra muhafız odasına götürürlerdi.

29. Rehavamın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
30. Rehavamla Yarovam arasında sürekli savaş vardı.
31. Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Annesi Ammonlu Naama'ydı. Rehavam'ın yerine oğlu Aviyam kral oldu.

1. Nevat oğlu İsrail Kralı Yarovamın krallığının on sekizinci yılında Aviyam Yahuda Kralı oldu.
2. Yerusolimde üç yıl krallık yaptı. Annesi Avşalomun kızı Maakaydı.
3. Babasının kendisinden önce işlemiş olduğu bütün günahlara Aviyam da katıldı. Bütün yüreğini Tanrısı RABbe adayan atası Davut gibi değildi.
4. Buna karşın Tanrısı RAB, Davutun hatırına Yerusolimi güçlendirmek için kendisinden sonra oğlunu kral atayarak ona Yerusolimde bir ışık verdi.
5. Çünkü RABbin gözünde doğru olanı yapan Davut, Hititli Uriya olayı dışında, yaşamı boyunca RABbin buyruklarının hiçbirinden sapmamıştı.
6. Rehavamla Yarovam arasındaki savaş Aviyamın yaşamı boyunca sürüp gitti.
7. Aviyamın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Aviyamla Yarovam arasındaki savaş sürüp gitti.
8. Aviyam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kentinde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu.
9. İsrail Kralı Yarovamın krallığının yirminci yılında Asa Yahuda Kralı oldu.
10. Yerusolimde kırk bir yıl krallık yaptı. Büyükannesi Avşalomun kızı Maakaydı.
11. Atası Davut gibi RABbin gözünde doğru olanı yapan Asa,
12. putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkekleri ülkeden kovdu. Atalarının yapmış olduğu bütün putları yok etti.
13. Kral Asa annesi Maakanın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip Kidron Vadisinde yaktı.
14. Ancak puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RABbe adadı.
15. Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları RABbin Tapınağına getirdi.
16. Asayla İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.
17. İsrail Kralı Baaşa Yahudaya saldırmaya hazırlanıyordu. Yahuda Kralı Asanın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kentini güçlendirmeye başladı.
18. Bunun üzerine Asa, Şamda oturan Hezyon oğlu Tavrimmon oğlu Aram Kralı Ben-Hadata, RABbin Tapınağının ve sarayın hazinelerindeki bütün altın ve gümüşü görevlileri aracılığıyla şu haberle birlikte gönderdi:
19. «Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana armağan olarak gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin.»
20. Kral Asanın önerisini kabul eden Ben-Hadat, komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyonu, Danı, Avel-Beytmaakayı ve bütün Naftali bölgesiyle birlikte Kinrotu ele geçirdi.
21. Baaşa bunu duyunca Ramanın yapımını durdurup Tirsaya çekildi.
22. Kral Asa istisnasız bütün Yahudalıları kapsayan bir çağrı yaptı. Baaşanın Ramanın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Kral Asa bunlarla Benyamin bölgesindeki Geva ve Misp kentlerini onardı.
- 23-24. Asanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları, bütün yaptıkları ve kurduğu kentler Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yaşlılığında ayaklarından hastalanan Asa, ölüp atalarına kavuşunca, atası Davutun Kentinde atalarının yanına gömüldü; yerine oğlu Yehoşafat kral oldu.
25. Yahuda Kralı Asanın krallığının ikinci yılında Yarovam oğlu Nadav İsrail Kralı oldu ve İsrailde iki yıl krallık yaptı.
26. O da RABbin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının yolunu izledi ve babasının İsraili sürüklediği günahlara katıldı.
27. Nadav ve İsrail ordusu Filistlilerin Gibbeton Kentini kuşatırken, İssakar oymağından Ahiya oğlu Baaşa, Nadava düzen kurup onu Gibbetonda öldürdü.
28. Yahuda Kralı Asanın krallığının üçüncü yılında Nadavı öldüren Baaşa, onun yerine kral oldu.
29. Baaşa kral olur olmaz, Yarovamın bütün ailesini ortadan kaldırdı. RABbin, kulu Şilolu Ahiya aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovamın bütün ailesi yok edildi; sağ kalan olmadı.
30. Bütün bunlar İsrailin Tanrısı RABbi öfkeliendiren Yarovamın işlediği ve İsraili sürüklediği

günahlar yüzünden oldu.

31. Nadavın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

32. Yahuda Kralı Asa ile İsrail Kralı Baaşa arasındaki savaş yaşamları boyunca sürüp gitti.

33. Yahuda Kralı Asanın krallığının üçüncü yılında Ahiya oğlu Baaşa Tirsada bütün İsrailin Kralı oldu ve yirmi dört yıl krallık yaptı.

34. Baaşa, RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı. Yarovam'ın yolunu izledi ve onun İsrail'i sürüklediği günahlara katıldı.

2. «Sen önemsiz biriyken, ben seni halkım İsrail'e önder yaptım. Ama sen Yarovamın yolunu izleyip halkım İsraili günaha sürükledin. Günahlarınız beni öfkeliendirdi.
3. Onun için Nevat oğlu Yarovama yaptığım gibi, senin ve ailenin kökünü kurutacağım.
4. Baaşan'ın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdan ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.»
5. Baaşan'ın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
6. Baaş ölüp atalarına kavuşunca, Tirsada gömüldü ve yerine oğlu Ela kral oldu.
7. Baaşan'ın RABbin gözünde yaptığı her kötülükten ötürü RAB, Hanani oğlu Peygamber Yehu aracılığıyla ona ve ailesine karşı yargısını bildirdi. Baaş yaptığı kötülüklerle RABbi öfkeliendirmiş, Yarovamın ailesine benzemiş ve bu aileyi ortadan kaldırmıştı.
8. Yahuda Kralı Asan'ın krallığının yirmi altıncı yılında Baaş oğlu Ela Tirsada İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı.
9. Savaş arabalarının yarısına komuta eden Zimri adındaki bir görevlisi ona düzen kurdu. Ela o sırada Tirsada sarayının sorumlusu Arsanın evinde içip sarhoş olmuştu.
10. Zimri içeri girip Elayı öldürdü ve onun yerine kral oldu. Yahuda Kralı Asan'ın krallığının yirmi yedinci yılıydı.
11. Zimri İsrail Kralı olup tahta geçince, Baaşan'ın bütün ailesini yok etti. Dost ve akrabalarından hiçbir erkeği sağ bırakmadı.
- 12-13. Baaşayla oğlu Ela, değersiz putlara taptıkları için İsrailin Tanrısı RABbi öfkeliendirmişlerdi. Onların işlediği ve İsraili sürükledikleri günahlardan dolayı RABbin Peygamber Yehu aracılığıyla Baaşaya karşı söylediği söz uyarınca, Zimri Baaşan'ın bütün ailesini ortadan kaldırdı.
14. Elanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
15. Yahuda Kralı Asan'ın krallığının yirmi yedinci yılında Zimri Tirsada yedi gün krallık yaptı. İsrail ordusu Filistlilerin Gibbeton Kenti yakınlarında ordugah kurmuştu.
16. Ordugahta bulunan İsrailliler, Zimrinin düzen kurup kralı öldürdüğünü duyunca, ordu komutanı Omriyi o gün orada İsrail Kralı yaptılar.
17. Omri ve yanındaki bütün İsrailliler Gibbetondan çıkıp Tirsayı kuşattılar.
18. Zimri kentin alındığını görünce, sarayın kalesine girip sarayı ateşe verdi ve orada öldü.
19. Çünkü o RABbin gözünde kötü olanı yapmış, Yarovamın yolunu izlemiş, onun işlediği ve İsraili sürüklediği günahlara katılmıştı.
20. Zimrinin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve krala kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
21. İsrail halkı ikiye bölündü. Halkın yarısı Ginat'ın oğlu Tivniyi kral yapmak isterken, öbür yarısı Omriyi destekliyordu.
22. Sonunda Omriyi destekleyenler Ginat oğlu Tivniyi destekleyenlerden daha güçlü çıktı. Tivni öldü, Omri kral oldu.
23. Yahuda Kralı Asan'ın krallığının otuz birinci yılında Omri İsrail Kralı oldu ve altı yıl Tirsada olmak üzere toplam on iki yıl krallık yaptı.
24. Omri, Şemer adlı birinden Samiriye Tepesini iki talant gümüşe satın alıp üstüne bir kent yaptırdı. Tepenin eski sahibi Şemerin adından dolayı kente Samiriye adını verdi.
25. RABbin gözünde kötü olanı yapan Omri, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı.
26. Nevat oğlu Yarovamın bütün yollarını izledi ve onun İsraili sürüklediği günahlara katılıp değersiz putlara taparak İsrailin Tanrısı RABbi öfkeliendirdi.
27. Omrinin krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
28. Omri ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede gömüldü ve yerine oğlu Ahav kral oldu.
29. Yahuda Kralı Asan'ın krallığının otuz sekizinci yılında Omri oğlu Ahav İsrail Kralı oldu ve Samiriyede yirmi iki yıl krallık yaptı.

30. RABbin gözünde kötü olanı yapan Omri oğlu Ahav, kendisinden önceki bütün krallardan daha çok kötülük yaptı.
31. Nevat oğlu Yarovamın günahlarını izlemek yetmezmiş gibi, bir de Sayda Kralı Etbaalın kızı İzebelle evlendi. Gidip Baala hizmet ederek ona taptı.
32. Baal için Samiriyede yaptırdığı tapınağın içine bir sunak kurdu.
33. Ayrıca bir Aşera putu yaptırdı. Ahav İsrailin Tanrısı RABbi kendisinden önceki bütün İsrail krallarından daha çok öfkelenirdi.
34. Ahav'ın krallığı döneminde, Beytelli Hiel Eriha Kenti'ni yeniden inşa etti. RAB'bin Nun oğlu Yeşu aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Hiel ilk oğlu Aviram'ı kaybetme pahasına kentin temelini attı; en küçük oğlu Seguv'u kaybetme pahasına da kentin kapılarını taktı.

1. Gilatın Tişbe Kentinden olan İlyas, Ahava şöyle dedi: «Hizmet ettiğim İsrailin Tanrısı yaşayan RABbin adıyla derim ki, ben söylemedikçe önümüzdeki yıllarda ne yağmur yağacak, ne de çiy düşecek.»
2. O zaman RAB, İlyasa şöyle seslendi:
3. «Buradan ayrıl, doğuya git. Şeria Irmağının doğusundaki Kerit Vadisinde gizlen.
4. Dereden su içeceksin ve buyruk verdiğim kargaların getirdiklerini yiyeceksin.»
6. Dereden su içiyor, kargaların sabah akşam getirdiği et ve ekmekle besleniyordu.
7. Ancak ülkede yağmur yağmadığı için bir süre sonra dere kurudu.
8. O zaman RAB, İlyasa,
9. «Şimdi kalk git, Sayda yakınlarındaki Sarefat Kentine yerleş» dedi, «Orada sana yiyecek sağlaması için dul bir kadına buyruk verdim.»
10. Sarefata giden İlyas kentin kapısına varınca, orada dul bir kadının odun topladığını gördü. Kadına: «Bana içmek için biraz su verebilir misin?» dedi.
11. Kadın su getirmeye giderken İlyas yine seslendi: «Lütfen bir parça da ekmek getir.»
12. Kadın, «Senin Tanrın yaşayan RABbin adıyla ant içerim, hiç ekmeğim yok» diye karşılık verdi, «Yalnız küpte bir avuç un, çömleğin dibinde de azıcık yağ var. Görüyorsun, bir iki parça odun topluyorum. Götürüp oğlumla kendim için bir şeyler hazırlayacağım. Belki de son yemeğimiz olacak, ölüp gideceğiz.»
13. İlyas kadına, «Korkma, git yiyeceğini hazırla» dedi, «Yalnız önce bana küçük bir pide yapıp getir. Sonra oğlunla kendin için yaparsın.
14. İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Toprağa yağmur düşünceye dek küpten un, çömlekten yağ eksilmeyecek.»
15. Kadın gidip İlyasın söylediklerini yaptı. Hep birlikte günlerce yiyip içtiler.
16. RABbin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, küpten un, çömlekten yağ eksilmedi.
17. Bir süre sonra ev sahibi dul kadının oğlu gittikçe ağırlaşan kötü bir hastalığa yakalandı, sonunda öldü.
18. Kadın İlyasa, «Ey Tanrı adamı, alıp veremediğimiz nedir?» dedi, «Günahlarımı Tanrıya anımsatıp oğlumun ölümüne neden olmak için mi buraya geldin?»
19. İlyas, «Oğlunu bana ver» diyerek çocuğu kadının kucağından aldı, kaldığı yukarı odaya çıkardı ve yatağına yatırdı.
20. Sonra RABbe şöyle yalvardı: «Ya RAB Tanrım, neden yanında kaldığım dul kadının oğlunu öldürerek ona bu kötülüğü yaptın?»
21. İlyas üç kez çocuğun üzerine kapanıp RABbe şöyle dua etti: «Ya RAB Tanrım, bu çocuğa yeniden can ver.»
22. RAB İlyasın yalvarışını duydu. Çocuk dirilip yeniden yaşama döndü.
23. İlyas çocuğu yukarı odadan indirip annesine verirken, «İşte oğlun yaşıyor!» dedi.
24. Bunun üzerine kadın, «Şimdi anladım ki, sen Tanrı Adamısın ve söylediğin söz gerçekten RAB'in sözüdür» dedi.

1. Uzun bir süre sonra kuraklığın üçüncü yılında RAB İlyasa, «Git, Ahavın huzuruna çık» dedi, «Toprağı yağmursuz bırakmayacağım.»
2. İlyas Ahavın huzuruna çıkmaya gitti. Samiriyede kıtlık şiddetlenmişti.
3. Ahav sarayının sorumlusu Ovadyayı çağırdı. -Ovadya RABden çok korkardı.
4. İzebel RABbin peygamberlerini öldürdüğünde, Ovadya yüz peygamberi yanına alıp ellışer ellışer mağaralara gizlemiş ve yiyecek, içecek gereksinimlerini karşılamıştı.-
5. Ahav, Ovadyaya, «Haydi gidip ülkedeki bütün su kaynaklarıyla vadilere bakalım» dedi, «Belki atlarla katırların yaşamasını sağlayacak kadar ot buluruz da onları ölüme terk etmemiş oluruz.»
6. Ahavla Ovadya, araştırma yapmak üzere ülkeyi aralarında bölüştükten sonra, her biri yalnız başına bir yöne gitti.
7. Ovadya giderken yolda İlyasla karşılaştı. İlyası tanıyınca yüzüstü yere kapanarak, «Efendim İlyas sen misin?» diye sordu.
8. İlyas, «Evet, benim. Git efendine, «İlyas burada» de» diye karşılık verdi.
9. Ovadya, «Ne günah işledim ki, beni öldürsün diye Ahava gönderiyorsun?» dedi ve ekledi:
10. «Tanrın yaşayan RABbin adıyla derim ki, efendimin seni aramak için adam göndermediği ulus ve krallık kalmadı. Ahav ülkelerinde olmadığını söyleyen herkese, seni bulamadıklarına dair ant içirdi.
11. Oysa sen şimdi, «Git, efendine İlyas burada de» diyorsun.
12. Ben senin yanından ayrıldığımda, RABbin Ruhu seni bilmediğim bir yere götürebilir. Durumu Ahava bildirince, gelip seni bulamazsa beni öldürür. Ben kulun gençliğimden beri RABden korkan biriyim.
13. Efendim, İzebel RABbin peygamberlerini öldürdüğünde yaptıklarını duymadın mı? RABbin peygamberlerinden yüzünü ellışer ellışer iki mağaraya saklayıp onların yiyecek, içecek gereksinimlerini karşıladım.
14. Ama sen şimdi, «Git, efendine İlyas burada de» diyorsun. O zaman beni öldür!»
15. İlyas şöyle karşılık verdi: «Hizmetinde bulunduğum yaşayan ve Her Şeye Egemen RABbin adıyla diyorum, bugün Ahavın huzuruna çıkacağım.»
16. Ovadya gidip Ahavı gördü, ona durumu anlattı. Bunun üzerine Ahav İlyası karşılamaya gitti.
17. İlyası görünce, «Ey İsraili sıkıntıya sokan adam, sen misin?» diye sordu.
18. İlyas, «İsraili sıkıntıya sokan ben değilim, seninle babanın ailesi İsraili sıkıntıya soktunuz» diye karşılık verdi, «RABbin buyruklarını terk edip Baalların ardınca gittiniz.
19. Şimdi haber sal: Bütün İsrail halkı, İzebelin sofrasında yiyip içen Baalın dört yüz elli peygamberi ve Aşeranın dört yüz peygamberi Karmel Dağına gelip önümde toplansın.»
20. Ahav bütün İsraille haber salarak peygamberlerin Karmel Dağında toplanmalarını sağladı.
21. İlyas halka doğru ilerleyip, «Daha ne zamana kadar böyle iki taraf arasında dalgalanacaksınız?» dedi, «Eğer RAB Tanrıysa, onu izleyin; yok eğer Baal Tanrıysa, onun ardınca gidin.» Halk İlyasa hiç karşılık vermedi.
22. İlyas konuşmasını şöyle sürdürdü: «RABbin peygamberi olarak sadece ben kaldım. Ama Baalın dört yüz elli peygamberi var.
23. Bize iki boğa getirin. Birini Baalın peygamberleri alıp kessinler, parçalayıp odunların üzerine koysunlar; ama odunları yakmasınlar. Öbür boğayı da ben kesip hazırlayacağım ve odunların üzerine koyacağım; ama odunları yakmayacağım.
24. Sonra siz kendi ilahınızı adıyla çağırın, ben de RABbi adıyla çağırayım. Hangisi ateşle karşılık verirse, Tanrı odur.» Bütün halk, «Peki, öyle olsun» dedi.
25. İlyas, Baalın peygamberlerine, «Kalabalık olduğunuz için önce siz boğalardan birini seçip hazırlayın ve ilahınızı adıyla çağırın» dedi, «Ama ateş yakmayın.»
26. Kendilerine verilen boğayı alıp hazırlayan Baalın peygamberleri sabahtan öğlene kadar, «Ey Baal, bize karşılık ver!» diye yalvardılar. Ama ne bir ses vardı, ne de bir karşılık. Yaptıkları sunağın çevresinde zıplayıp oynadılar.
27. Öğleyin İlyas onlarla alay etmeye başladı: «Bağırın, yüksek sesle bağırın! O tanrıymış. Belki

- dalgındır, ya da heladadır, belki de yolculuk yapıyor! Yahut uyuyordur da uyandırmak gerekir!>>
28. Böylece yüksek sesle bağırdılar. Adetleri uyarınca, kılıç ve mızraklarla kanlarını akıtıncaya dek bedenlerini yaraladılar.
29. Öğlenden akşam sunusu saatine kadar kıvrandılar. Ama hâlâ ne bir ses, ne ilgi, ne de bir karşılık vardı.
30. O zaman İlyas bütün halka, «Bana yaklaşın» dedi. Herkes onun çevresinde toplandı. İlyas RABbin yıkılan sunağını onarmaya başladı.
31. On iki taş aldı. Bu sayı RABbin Yakupa, «Senin adın İsrail olacak» diye bildirdiği Yakupoğulları oymaklarının sayısı kadardı.
32. İlyas bu taşlarla RABbin adına bir sunak yaptırdı. Çevresine de iki seafü tohum alacak kadar bir hendek kazdı.
33. Sunağın üzerine odunları dizdi, boğayı parça parça kesip odunların üzerine yerleştirdi. «Dört küp su doldurup yakmalık sunuyla odunların üzerine dökün» dedi.
34. Sonra, «Bir daha yapın» dedi. Bir daha yaptılar. «Bir kez daha yapın» dedi. Üçüncü kez aynı şeyi yaptılar.
35. O zaman sunağın çevresine akan su hendeği doldurdu.
36. Akşam sunusu saatinde, Peygamber İlyas sunağa yaklaşıp şöyle dua etti: «Ey İbrahimin, İshakın ve İsrailin Tanrısı olan RAB! Bugün bilinsin ki, sen İsrailin Tanrısıydın, ben de senin kulunum ve bütün bunları senin buyruklarınla yaptım.
37. Ya RAB, bana yanıt ver! Yanıt ver ki, bu halk senin Tanrı olduğunu anlasın. Onların yine sana dönmelerini sağla.»
38. O anda gökten RABbin ateşi düştü. Düşen ateş yakmalık sunuyu, odunları, taşları ve toprağı yakıp hendekteki suyu kuruttu.
39. Halk olanları görünce yüzüstü yere kapandı. «RAB Tanrıdır, RAB Tanrıdır!» dediler.
40. İlyas, «Baalın peygamberlerini yakalayın, hiçbirini kaçırmayın» diye onlara buyruk verdi. Peygamberler yakalandı, İlyas onları Kişon Vadisine götürüp orada öldürdü.
41. Sonra İlyas, Ahava, «Git, yemene içmene bak; çünkü güçlü bir yağmur sesi var» dedi.
42. Ahav yiyip içmek üzere oradan ayrılınca, İlyas Karmel Dağının tepesine çıktı. Yere kapanarak başını dizlerinin arasına koydu.
43. Sonra uşağına, «Haydi git, denize doğru bak!» dedi. Uşağı gidip denize baktı ve, «Hiçbir şey görmedim» diye karşılık verdi. İlyas, uşağına yedi kez, «Git, bak» dedi.
44. Yedinci kez gidip bakan uşak, «Denizden avuç kadar küçük bir bulut çıkıyor» dedi. İlyas şöyle dedi: «Git, Ahava, «Yağmura yakalanmadan arabanı al ve geri dön» de.»
45. Tam o sırada gökyüzü bulutlarla karardı, rüzgar çıktı, şiddetli bir yağmur başladı. Ahav hemen arabasına binip Yizreele gitti.
46. Üzerine RAB'bin gücü inen İlyas kemerini kuşanıp Yizreel'e kadar Ahav'ın önünde koştu.

1. Ahav, İlyasın bütün yaptıklarını, peygamberleri nasıl kılıçtan geçirdiğini İzebele anlattı.
2. İzebel, İlyasa, «Yarın bu saate kadar senin peygamberlere yaptığını ben de sana yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın» diye haber gönderdi.
3. İlyas can korkusuyla Yahudanın Beer-Şeva Kentine kaçıp uşağını orada bıraktı.
4. Bir gün boyunca çölde yürüdü, sonunda bir retem çalısının altına oturdu ve ölmek için dua etti: «Ya RAB, yeter artık, canımı al, ben atalarımın daha iyi değilim.»
5. Sonra retem çalısının altına yatıp uykuya daldı. Ansızın bir melek ona dokunarak, «Kalk yemek ye» dedi.
6. İlyas çevresine bakınca yanibaşında, kızgın taşların üstünde bir pideyle bir testi su gördü. Yiyip içtikten sonra yine uzandı.
8. İlyas kalktı, yiyip içti. Yediklerinden aldığı güçle kırk gün kırk gece Tanrı Dağı Horeve kadar yürüdü.
9. Geceyi orada bulunan bir mağarada geçirdi. RAB, «Burada ne yapıyorsun, İlyas?» diye sordu.
10. İlyas, «RABbe, Her Şeye Egemen Tanrıya büyük bir istekle kulluk ettim» diye karşılık verdi, «Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.»
11. RAB, «Dağa çık ve önümde dur, yanından geçeceğim» dedi. RABbin önünde çok güçlü bir rüzgar dağları yarıp kayaları parçaladı. Ancak RAB rüzgarın içinde değildi. Rüzgarın ardından bir deprem oldu, RAB depremin içinde de değildi.
12. Depremden sonra bir ateş çıktı, ancak RAB ateşin içinde de değildi. Ateşten sonra ince, yumuşak bir ses duyuldu.
13. İlyas bu sesi duyunca, cüppesiyle yüzünü örttü, çıkıp mağaranın girişinde durdu. O sırada bir ses, «Burada ne yapıyorsun, İlyas?» dedi.
14. İlyas, «RABbe, Her Şeye Egemen Tanrıya büyük bir istekle kulluk ettim» diye karşılık verdi, «Ama İsrail halkı senin antlaşmanı reddetti, sunaklarını yıktı ve peygamberlerini kılıçtan geçirdi. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.»
- 15-16. RAB, «Geldiğin yoldan geri dön, Şam yakınındaki kırlara git» dedi, «Oraya vardığında, Hazaeli Aram Kralı olarak, Nimşi oğlu Yehuyu İsrail Kralı olarak, Avel-Meholalı Şafatın oğlu Elişayı da kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin.
17. Hazaelin kılıcından kurtulanı Yehu, Yehunun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek.
18. Ancak İsrailde Baalın önünde diz çöküp onu öpmemiş yedi bin kişiyi sağ bırakacağım.»
19. İlyas oradan ayrılıp gitti, Şafat oğlu Elişayı buldu. Elişa, on iki çift öküzle saban sürenlerin ardından on ikinci çifti sürüyordu. İlyas Elişanın yanından geçerek kendi cüppesini onun üzerine attı.
20. Elişa öküzleri bırakıp İlyasın ardından koştu ve, «İzin ver, annemle babamı öpeyim, sonra seninle geleyim» dedi. İlyas, «Geri dön, ben sana ne yaptım ki?» diye karşılık verdi.
21. Böylece Elişa gidip sürdüğü çiftin öküzlerini kesti. Boyunduruklarıyla ateş yakıp etleri pişirdikten sonra, yesinler diye halka dağıttı. Sonra, İlyas'ın ardından gidip ona hizmet etti.

1. Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu topladı. Atları, savaş arabaları ve kendisini destekleyen otuz iki kralla birlikte Samiriyenin üzerine yürüyerek kenti kuşattı.
2. Ben-Hadat, kentte bulunan İsrail Kralı Ahava haberciler göndererek şöyle buyruk verdi:
3. «Ben-Hadat diyor ki, «Altınını, gümüşünü, karılarını ve en gülbüz çocuklarını bana teslim et.»»
4. İsrail Kralı, «Efendim kralın dediklerini kabul ediyorum» diye karşılık verdi, «Beni ve sahip olduğum her şeyi alabilirsin.»»
5. Haberciler yine gelip Ahava şöyle dediler: «Ben-Hadat diyor ki, «Sana altınını, gümüşünü, karılarını ve çocuklarını bana vereceksin diye haber göndermiştim.
6. Ayrıca yarın bu saatlerde sarayında ve görevlilerinin evlerinde arama yapmak üzere kendi görevlilerimi göndereceğim. Değerli olan her şeyini alıp getirecekler.»»
7. İsrail Kralı ülkenin bütün ileri gelenlerini toplayarak, «Bakın, bu adam nasıl bela arıyor!» dedi, «Bana haber gönderip altınımı, gümüşümü, karılarımı, çocuklarımı istedi, reddetmedim.»»
8. Bütün ileri gelenler ve halk, «Onu dinleme, isteklerini de kabul etme» diye karşılık verdiler.
9. Böylece Ahav, Ben-Hadatın habercilerine, «Efendimiz krala ilk isteklerinin hepsini kabul edeceğimi, ama ikincisini kabul edemeyeceğimi söyleyin» dedi. Haberciler gidip Ben-Hadata durumu bildirdiler.
10. O zaman Ben-Hadat Ahava başka bir haber gönderdi: «O kadar çok adamla senin üstüne yürüyeceğim ki, Samiriyeyi yerle bir edeceğim. Kentin tozları askerlerimin avuçlarını bile dolduramayacak. Eğer bunu yapmazsam, ilahlar bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!»»
11. İsrail Kralı şöyle karşılık verdi: «Kralınıza deyin ki, «Zırhını kuşanmadan önce değil, kuşandıktan sonra övünsün.»»
12. Ben-Hadat bunu duyduğunda, kendisini destekleyen krallarla birlikte çadırda içki içiyordu. Hemen adamlarına buyruk verdi: «Saldırıya hazırlanın.» Böylece Samiriyeye karşı saldırı hazırlıklarına giriştiler.
13. O sırada bir peygamber gelip İsrail Kralı Ahava şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Bu büyük orduyu görüyor musun? Onları bugün senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.»»
14. Ahav, «Kimin aracılığıyla olacak bu?» diye sordu. Peygamber şu karşılığı verdi: «RAB diyor ki, «İlçe komutanlarının genç askerleri bunu başaracak.»» Ahav, «Savaşa kim başlayacak?» diye sordu. Peygamber, «Sen başlayacaksın» dedi.
15. Ahav ilçe komutanlarının genç askerlerini çağırıp saydı. İki yüz otuz iki kişiydiler. Sonra bütün İsrail ordusunu toplayıp saydı, onlar da yedi bin kişiydiler.
16. Öğleyin Ben-Hadat ile kendisini destekleyen otuz iki kral çadırlarda içip sarhoş olmuşken İsrail saldırısı başladı.
17. Önce genç askerler saldırıya geçti. Ben-Hadatın gönderdiği gözcüler, «Samiriyeliler geliyor» diye ona haber getirdiler.
18. Ben-Hadat, «İster barış, ister savaş için gelsinler, onları canlı yakalayın» dedi.
19. Genç askerler arkalarındaki İsrail ordusuyla birlikte kentten çıkıp saldırıya geçtiler.
20. Herkes önüne geleni öldürdü. Aramlılar kaçmaya başlayınca, İsrailliler peşlerine düştü. Ama Aram Kralı Ben-Hadat, atına binerek atlılarla birlikte kaçıp kurtuldu.
21. İsrail Kralı atlarla savaş arabalarına büyük zararlar vererek Aramlıları ağır bir yenilgiye uğrattı.
22. Daha sonra peygamber gelip İsrail Kralına, «Git, gücünü pekiştir ve neler yapman gerektiğini iyi düşün» dedi, «Çünkü önümüzdeki ilkbaharda Aram Kralı sana yine saldıracak.»»
23. Bu arada görevlileri Aram Kralının kendisine, «İsrailin ilahı dağ ilahıdır» dediler, «Bu nedenle bizden güçlü çıktılar. Ama ovada savaşırsak, onları kesinlikle yeneriz.
24. Şimdi bütün kralları görevlerinden al, onların yerine yeni komutanlar ata.
25. Kaybettiğin kadar at ve savaş arabası toplayarak kendine yeni bir ordu kur. İsraillilerle ovada savaşalım. O zaman onları kesinlikle yeneriz.» Aram Kralı Ben-Hadat bütün söylenenleri kabul edip yerine getirdi.

26. İlkbaharda Aramlıları toplayıp İsraililerle savaşmak üzere Afek Kentine gitti.
27. İsrail halkı da toplanıp yiyeceğini hazırladı. Aramlılarla savaşmak üzere yola çıkıp onların karşısına ordugah kurdu. Ülkeyi dolduran Aramlıların karşısında İsraililer iki küçük oğlak sürüsü gibi kalıyordu.
28. Bir Tanrı adamı gidip İsrail Kralı Ahava şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Aramlılar, RAB dağların Tanrısıdır, ovaların değil, dedikleri için bu güçlü ordunun tümünü senin eline teslim edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.»»
29. Birbirlerine karşı ordugah kuran Aramlılarla İsraililer yedi gün beklediler. Yedinci gün savaş başladı. İsraililer bir gün içinde yüz bin Aramlı yaya asker öldürdü.
30. Sağ kalanlar Afek Kentine kaçtılar. Orada da yirmi yedi bin kişinin üstüne surlar yıkıldı. Ben-Hadat kentin içine kaçıp bir iç odaya saklandı.
31. Görevlileri Ben-Hadata şöyle dediler: «Duyduğumuza göre, İsrail kralları iyi yürekli krallarmış. Haydi bellerimize çul kuşanıp başlarımıza ip saralım ve İsrail Kralının huzuruna çıkalım. Belki senin canını bağışlar.»»
32. Bellerine çul kuşanıp başlarına da ip bağladılar ve İsrail Kralının huzuruna çıkarak, «Kulun Ben-Hadat «Canımı bağışla» diye yalvarıyor» dediler. Ahav, «Ben-Hadat hâlâ yaşıyor mu? O benim kardeşim sayılır» diye karşılık verdi.
33. Adamlar bunu olumlu bir belirti sayarak hemen sözü ağzından aldılar ve, «Evet, Ben-Hadat kardeşin sayılır!» dediler. Kral, «Gidin, onu getirin» diye buyruk verdi. Ben-Hadat gelince, Ahav onu kendi savaş arabasına aldı.
34. Ben-Hadat, «Babamın babandan almış olduğu kentleri geri vereceğim» dedi, «Babam nasıl Samiriyede çarşılar kurduysa, sen de Şamda çarşılar kurabilirsin.» Bunun üzerine Ahav, «Ben de bu şartlara dayanarak sana özgürlüğünü veriyorum» dedi. Böylece onunla bir antlaşma yaparak gitmesine izin verdi.
35. Peygamberlerden biri, RABbin sözüne uyarak arkadaşına, «Lütfen, beni vur!» dedi. Ama arkadaşı onu vurmak istemedi.
36. O zaman peygamber arkadaşına şöyle dedi: «Sen RABbin buyruğunu dinlemediğin için, yanımdan ayrılır ayrılmaz bir aslan seni öldürecek.» Adam oradan ayrıldıktan sonra aslan onu yakalayıp öldürdü.
37. Bunun üzerine aynı peygamber, başka bir adama giderek, «Lütfen beni vur!» dedi. Adam da onu vurup yaraladı.
38. Peygamber gitti, kılığını değiştirmek için gözlerini bağladı. Yol kenarında kralın geçmesini beklemeye başladı.
39. Kral oradan geçerken, peygamber ona şöyle seslendi: «Ben kulun, tam savaşın içindeyken, askerin biri bana bir tutsak getirip, «Bu adamı iyi koru» dedi, «Kaçacak olursa, karşılığını ya canınla, ya da bir talant gümüşle ödersin.»»
40. Ama ben oraya buraya bakarken, adam kayboldu.» verdi, «Cezanı çekeceksin.»»
41. Peygamber, hemen gözlerindeki sargıyı çıkardı. O zaman İsrail Kralı onun bir peygamber olduğunu anladı.
42. Bunun üzerine peygamber krala şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Ölüme mahkûm ettiğim adamı salıverdiğin için onun yerine sen öleceksin. Onun halkının başına gelecekler senin halkının başına gelecek.»»
43. Keyfi kaçan İsrail Kralı öfkeyle Samiriye'deki sarayına döndü.

- 1-2. Yizreelde Samiriye Kralı Ahavın sarayının yanında Yizreelli Navotun bir bağı vardı. Bir gün Ahav, Navota şunu önerdi: «Bağını bana ver. Saraya yakın olduğu için orayı sebze bahçesi olarak kullanmak istiyorum. Karşılığında ben de sana daha iyi bir bağ vereyim, ya da istersen değerini gümüş olarak ödeyeyim.»
3. Ama Navot, «Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermekten RAB beni esirgesin» diye karşılık verdi.
4. «Atalarımın bana bıraktığı mirası sana vermem» diyen Yizreelli Navotun bu sözlerine sıkılıp öfkelenen Ahav sarayına döndü. Asık bir yüzle yatağına uzanıp hiçbir şey yemedi.
5. Karısı İzebel yanına gelip, «Neden bu kadar sıkılıyorsun? Neden yemek yemiyorsun?» diye sordu.
6. Ahav karısına şöyle karşılık verdi: «Yizreelli Navota, «Sen bağına gümüş karşılığında bana sat, istersen ben de onun yerine sana başka bir bağ vereyim» dedim. Ama o, «Hayır, bağımı sana vermem» dedi.»
7. İzebel, «Sen İsrailde böyle mi krallık yapıyorsun?» dedi, «Kalk, yemeğini ye, keyfini bozma. Yizreelli Navotun bağına sana ben vereceğim.»
8. İzebel Ahavın mührünü kullanarak onun adına mektuplar yazdı, Navotun yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soylularına gönderdi.
9. Mektuplarda şunları yazdı:
10. Karşısına da, «Navot Tanrıya ve krala sövdü» diyen iki yalancı tanık koyun. Sonra onu dışarı çıkarıp taşıyarak öldürün.»
11. Navotun yaşadığı kentin ileri gelenleriyle soyluları İzebelin gönderdiği mektuplarda yazdıklarını uyguladılar.
12. Oruç ilan edip Navotu halkın önüne oturtular.
13. Sonra iki kötü adam gelip Navotun karşısına oturdu ve halkın önünde: «Navot, Tanrıya ve krala sövdü» diyerek yalan yere tanıklık etti. Bunun üzerine onu kentin dışına çıkardılar ve taşıyarak öldürdüler.
14. Sonra İzebele, «Navot taşlanarak öldürüldü» diye haber gönderdiler.
15. İzebel, Navotun taşlanıp öldürüldüğünü duyar duymaz, Ahava, «Kalk, Yizreelli Navotun sana gümüş karşılığında satmak istemediği bağına sahiplen» dedi, «Çünkü o artık yaşamıyor, öldü.»
16. Ahav, Yizreelli Navotun öldüğünü duyunca, onun bağına almaya gitti.
17. O zaman RAB, Tişbeli İlyasa şöyle dedi:
18. «Kalk, Samiriyeli İsrail Kralı Ahavı karşılamaya git. Şu anda Navotun bağındadır. Orayı almaya gitti.
19. Ona de ki, RAB şöyle diyor: «Hem adamı öldürdün, hem de bağına aldın, değil mi? Navotun kanını köpekler nerede yaladıysa, senin kanını da orada yalayacak.»
20. Ahav, İlyasa, «Ey düşmanım, beni buldun, değil mi?» dedi. İlyas şöyle karşılık verdi: «Evet, buldum. Çünkü sen RABbin gözünde kötü olanı yaparak kendini sattın.
21. RAB diyor ki, «Seni sıkıntılara sokacak ve yok edeceğim. İsrailde senin soyundan gelen genç yaşlı bütün erkeklerin kökünü kurutacağım.
22. Beni öfkelenendirip İsraili günaha sürüklediğin için senin ailen de Nevat oğlu Yarovamın ve Ahiya oğlu Baaşanın ailelerinin akıbetine uğrayacak.»
23. «RAB İzebel için de, «İzebeli Yizreel Kentinin surları dibinde köpekler yiyecek» diyor.
24. «Ahavın ailesinden kentte ölenleri köpekler, kırdaki ölenleri yırtıcı kuşlar yiyecek.»
25. Ahav kadar, RABbin gözünde kötü olanı yaparak kendini satan hiç kimse olmadı. Karısı İzebel onu her konuda kışkırtıyordu.
26. Ahav RABbin İsrail halkının önünden kovduğu Amorluların her yaptığına uyarak putların ardınca yürüdü ve iğrenç işler yaptı.-
27. Ahav bu sözleri dinledikten sonra, giysilerini yırttı, çula sarınıp oruç tutmaya başladı. Çul içinde yatıp kalkarak, alçakgönüllü bir yol tuttu.
28. RAB, Tişbeli İlyasa şöyle dedi:

29. ‹‹Ahav'ın önümde ne denli alçakgönüllü davrandığını gördün mü? Bu alçakgönüllülüğünden ötürü yaşamı boyunca ben de onu sıkıntıya sokmayacağım. Ama oğlunun zamanında ailesine sıkıntı vereceğim.››

1. Üç yıl boyunca Aram ile İsrail arasında savaş çıkmadı.
2. Üçüncü yıl Yahuda Kralı Yehoşafat, İsrail Kralını görmeye gitti.
3. İsrail Kralı Ahav, görevlilerine, «Ramot-Gilata'nın bize ait olduğunu bilmiyor musunuz?» dedi, «Biz onu Aram Kralından geri almak için bir şey yapmadık.»
4. Sonra Yehoşafata, «Ramot-Gilata karşı benimle birlikte savaşır mısınız?» diye sordu. Yehoşafat, «Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say» diye yanıtladı,
5. «Ama önce RABbe danışalım» diye ekledi.
6. İsrail Kralı dört yüz kadar peygamberi toplayıp, «Ramot-Gilata karşı savaşayım mı, yoksa vaz mı geçeyim?» diye sordu. Peygamberler, «Savaş, çünkü Rab kenti senin eline teslim edecek» diye yanıtladılar.
7. Ama Yehoşafat, «Burada danışabileceğimiz RABbin başka peygamberi yok mu?» diye sordu.
8. İsrail Kralı, «Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var» diye yanıtladı, «Onun aracılığıyla RABbe danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, yalnız kötü şeyler söyler.» Yehoşafat, «Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!» dedi.
9. İsrail Kralı bir görevli çağırıp, «Hemen Yimla oğlu Mikayı getir!» diye buyurdu.
10. İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısının girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu.
11. Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Aramlıları yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.»
12. Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: «Ramot-Gilata saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.»
13. Mikayı çağırmaya giden görevli ona, «Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar» dedi, «Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.»
14. Mikaya, «Yaşayan RABbin hakkı için, RAB bana ne derse onu söyleyeceğim» diye karşılık verdi.
15. Mikaya gelince kral, «Mikaya, Ramot-Gilata karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçelim?» diye sordu. Mikaya, «Saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek» diye yanıtladı.
16. Bunun üzerine kral, «RABbin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?» diye sordu.
17. Mikaya şöyle karşılık verdi: «İsraillileri dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, «Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün» dedi.»
18. İsrail Kralı Yehoşafata, «Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydin?» dedi.
19. Mikaya konuşmasını sürdürdü: «Öyleyse RABbin sözünü dinle! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu.
20. RAB sordu: «Ramot-Gilata saldırıp ölsün diye Ahavı kim kandıracak?» «Kimi şöyle, kimi böyle derken,
21. bir ruh çıkıp RABbin önünde durdu ve, «Ben onu kandıracağım» dedi. «RAB, «Nasıl?» diye sordu.
22. «Ruh, «Aldatıcı ruh olarak gidip Ahavın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim» diye karşılık verdi. «RAB, «Onu kandırmayı başaracaksın!» dedi, «Git, dediğini yap.»
23. «İşte RAB bütün bu peygamberlerin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.»
24. Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikayanın yüzüne bir tokat attı. «RABbin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?» dedi.
25. Mikaya, «Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin» diye yanıtladı.
26. Bunun üzerine İsrail Kralı, «Mikayı kentin yöneticisi Amona ve kralın oğlu Yoasa götürün» dedi,
27. «Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten

başka bir şey vermemelerini söyleyin!>>

28. Mikaya, <<Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığımla konuşmamış demektir>> dedi ve, <<Herkes bunu duysun!>> diye ekledi.

29. İsrail Kralı Ahavla Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilata saldırmak için yola çıktılar.

30. İsrail Kralı, Yehoşafata, <<Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy>> dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirip savaşa girdi.

31. Aram Kralı, savaş arabalarının otuz iki komutanına, <<İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!>> diye buyruk vermişti.

32. Savaş arabalarının komutanları Yehoşafatı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı.

33. Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.

34. O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralını zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, <<Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım>> dedi.

35. Savaş o gün şiddetlendi. İsrail Kralı, arabasında Aramlılara karşı akşama kadar dayandı ve akşamleyin öldü. Yarasından akan kanlar arabasının içinde kaldı.

36. Güneş batarken ordugahta, <<Herkes kendi kentine, ülkesine dönsün!>> diye bağıldılar.

37. Kral ölmüştü. Onu Samiriyeye getirip orada gömdüler.

38. Arabası fahişelerin yıkandığı Samiriyeye Havuzunun kenarında temizlenirken RABbin sözü uyarınca köpekler kanını yaladı.

39. Ahavın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, yaptırdığı fildişi süslemeli saray ve bütün kentler İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

40. Ahav ölüp atalarına kavuşunca yerine oğlu Ahazya kral oldu.

41. İsrail Kralı Ahavın krallığının dördüncü yılında Asa oğlu Yehoşafat Yahuda Kralı oldu.

42. Yehoşafat otuz beş yaşında kral oldu ve Yeruşalimde yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhinin kızı Azuvaydı.

43. Babası Asanın bütün yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak alışlagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ oralarda kurban kesip buhur yakıyordu.

44. Yehoşafat İsrail Kralı ile barış yaptı.

45. Yehoşafatın krallığı dönemindeki öteki olaylar, başarıları ve savaşları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

46. Yehoşafat babası Asanın döneminden kalan, putperest törenlerinde fuhuş yapan kadın ve erkeklerin hepsini ülkeden süpürüp attı.

47. Edomda kral yoktu, yerine bir vekil bakıyordu.

48. Yehoşafat altın almak için Ofire gitmek üzere ticaret gemileri yaptırdı. Ancak gemiler oraya gidemedi Esyon-Geverde parçalandı.

49. O zaman Ahav oğlu Ahazya, Yehoşafata, <<Benim adamlarım gemilerde seninkilerle birlikte gitsinler>> dedi. Ama Yehoşafat kabul etmedi.

50. Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve atası Davutun Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.

51. Yahuda Kralı Yehoşafatın krallığının on yedinci yılında Ahav oğlu Ahazya Samiriyede İsrail Kralı oldu. İki yıl krallık yaptı.

52. RABbin gözünde kötü olanı yaptı. Babasının, annesinin ve İsraili günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovamın yolunda yürüdü.

53. Baal'a hizmet edip taptı. Babasının her yaptığına uyarak İsrail'in Tanrısı RAB'bi öfkелendirdi.

2. Krallar

1. İsrail Kralı Ahavın ölümünden sonra Moavlılar İsrail'e karşı ayaklandı.
2. İsrail Kralı Ahazya Samiriyede yaşadığı sarayın üst katındaki kafesli pencereden düşüp yaralandı. Habercilerine, «Gidin, Ekron ilahı Baalzevua danışın, yaralarımın iyileşip iyileşmeyeceğini öğrenin» dedi.
3. Ama RABbin meleği, Tişbeli İlyasa şöyle dedi: «Kalk, Samiriye Kralının habercilerini karşıla ve onlara de ki, «İsrailde Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevua danışmaya gidiyorsunuz?»
4. Kralınıza deyin ki, «RAB, Yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin! diyor.» Böylece İlyas oradan ayrıldı.
5. Haberciler kralın yanına döndüler. Kral, «Neden geri döndünüz?» diye sordu.
6. Şöyle karşılık verdiler: «Yolda bir adamla karşılaştık. Bize dedi ki, «Gidin, sizi gönderen krala RAB şöyle diyor deyin: İsrailde Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevua danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!»
7. Kral, «Sizi karşılayıp bu sözleri söyleyen nasıl bir adamdı?» diye sordu.
8. «Üzerinde tüylü bir giysi, belinde deri bir kuşak vardı» diye yanıtladılar. Kral, «O Tişbeli İlyastır» dedi.
9. Sonra bir komutanla birlikte elli adamını İlyasa gönderdi. Komutan tepenin üstünde oturan İlyasın yanına çıkıp ona, «Ey Tanrı adamı, kral aşağı inmeni istiyor» dedi.
10. İlyas, «Eğer ben Tanrı adamıysam, şimdi göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!» diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.
11. Bunun üzerine kral, İlyasa başka bir komutanla birlikte elli adam daha gönderdi. Komutan İlyasa, «Ey Tanrı adamı, kral hemen aşağı inmeni istiyor!» dedi.
12. İlyas, «Eğer ben Tanrı adamıysam, göklerden ateş yağacak ve seninle birlikte elli adamını yok edecek!» diye karşılık verdi. O anda göklerden ateş yağdı, komutanla birlikte elli adamını yakıp yok etti.
13. Kral üçüncü kez bir komutanla elli adam gönderdi. Üçüncü komutan çıkıp İlyasın önünde diz çöktü ve ona şöyle yalvardı: «Ey Tanrı adamı, lütfen bana ve adamlarıma acı, canımızı bağışla!
14. Göklerden yağın ateş daha önce gelen iki komutanla ellişer adamını yakıp yok etti, ama lütfen bana acı.»
15. RABbin meleği, İlyasa, «Onunla birlikte aşağı in, korkma» dedi. İlyas kalkıp komutanla birlikte kralın yanına gitti
16. ve ona şöyle dedi: «RAB diyor ki, «İsrailde danışacak Tanrı yok mu ki Ekron ilahı Baalzevua danışmak için haberciler gönderdin? Bu yüzden yattığın yataktan kalkamayacak, kesinlikle öleceksin!»
17. RABbin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca Kral Ahazya öldü. Oğlu olmadığı için yerine kardeşi Yoram geçti. Bu olay Yahuda Kralı Yehoşafat oğlu Yehoramın krallığının ikinci yılında oldu.
18. Ahazya'nın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

2. İlyas Elişaya, «Lütfen sen burada kal, çünkü RAB beni Beytele gönderdi» dedi. Elişa, «Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam» diye karşılık verdi. Böylece Beytele birlikte gittiler.
3. Beyteldeki peygamber topluluğu Elişanın yanına geldi. «RAB bugün efendini senin başından alacak, biliyor musun?» diye ona sordular. Elişa, «Evet, biliyorum, konuşmayın!» diye karşılık verdi.
4. İlyas, «Elişa, lütfen burada kal, çünkü RAB beni Erihaya gönderdi» dedi. Elişa, «Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam» diye karşılık verdi. Böylece birlikte Erihaya gittiler.
5. Erihadaki peygamber topluluğu Elişanın yanına geldi. «RAB efendini bugün senin başından alacak, biliyor musun?» diye ona sordular. Elişa, «Evet, biliyorum, konuşmayın» diye karşılık verdi.
6. Sonra İlyas, «Lütfen, burada kal, çünkü RAB beni Şeria Irmağı kıyısına gönderdi» dedi. Elişa, «Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmam» diye karşılık verdi. Böylece ikisi birlikte yollarına devam etti.
7. Elli peygamber de onları Şeria Irmağına kadar izledi. İlyas ile Elişa Şeria Irmağının kıyısında durdular. Peygamberler de biraz ötede, onların karşısında durdu.
8. İlyas cüppesini dürüp sulara vurunca, sular ikiye ayrıldı. Elişa ile İlyas kuru toprağın üzerinden yürüyerek karşıya geçtiler.
9. Karşı yakaya geçtikten sonra İlyas Elişaya, «Söyle, yanından alınmadan önce senin için ne yapabilirim?» dedi. Elişa, «İzin ver, senin ruhundan iki pay miras alayım» diye karşılık verdi. (bkz. Yas.21:17).
10. İlyas, «Zor bir şey istedin» dedi, «Eğer yanından alındığımı görürsen olur, yoksa olmaz.»
11. Onlar yürüyüp konuşurlarken, ansızın ateşten bir atlı araba görüldü, onları birbirinden ayırdı. İlyas kasırgayla göklere alındı.
12. Olanları gören Elişa şöyle bağırdı: «Baba, baba, İsrailin arabası ve atlıları!» İlyası bir daha göremedi. Giysilerini yırtıp paramparça etti.
13. Sonra İlyasın üzerinden düşen cüppeyi alıp geri döndü ve Şeria Irmağının kıyısında durdu.
14. İlyasın üzerinden düşen cüppeyi sulara vurarak, «İlyasın Tanrısı RAB nerede?» diye seslendi. Cüppeyi sulara vurunca ırmak ikiye ayrıldı, Elişa karşı yakaya geçti.
15. Erihalı peygamberler karşıdan Elişayı görünce, «İlyasın ruhu Elişanın üzerinde!» dediler. Sonra onu karşılamaya giderek önünde yere kapandılar.
16. «Yanımızda elli güçlü adam var» dediler, «İzin ver, gidip efendini arayalım. Belki RABbin Ruhunu dağların ya da vadilerin birine atmıştır.» Elişa, «Hayır, onları göndermeyin» dedi.
17. Ama o kadar direttiler ki, sonunda Elişa dayanamadı, «Peki, gönderin» dedi. Elli adam gidip üç gün İlyası aradıysa da bulamadılar.
18. Sonra Erihaya, Elişanın yanına döndüler. Elişa onlara, «Ben size gitmeyin demedim mi?» dedi.
19. Erihalılar Elişaya, «Efendimiz, gördüğün gibi bu kentin yeri iyi ama suyu kötü, toprağı da verimsiz» dediler.
20. Elişa, «Yeni bir kabın içine tuz koyup bana getirin» dedi. Kap getirilince,
21. Elişa suyun kaynağına çıktı, tuzu suya atıp şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Bu suyu paklıyorum, artık onda ölüm ve verimsizlik olmayacak.»
22. Elişanın söylediği gibi, su bugüne dek temiz kaldı.
23. Elişa oradan ayrılp Beytele giderken kentin küçük çocukları yola döküldüler. «Defol, defol, kel kafalı!» diyerek onunla alay ettiler.
24. Elişa arkasına dönüp çocuklara baktı ve RABbin adıyla onları lanetledi. Bunun üzerine ormandan çıkan iki dişi ayı çocuklardan kırk ikisini parçaladı.
25. Elişa oradan Karmel Dağı'na gitti, sonra Samiriye'ye döndü.

1. Yahuda Kralı Yehoşafatın krallığının on sekizinci yılında Ahav oğlu Yoram Samiriyede İsrail Kralı oldu ve on iki yıl krallık yaptı.
2. Yoram RABbin gözünde kötü olanı yaptıysa da annesiyle babası kadar kötü değildi. Çünkü babasının yaptırdığı Baalı simgeleyen dikili taşı kaldırıp attı.
3. Bununla birlikte Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlara o da katıldı ve bu günahlardan ayrılmadı.
4. Moav Kralı Meşa koyun yetiştirirdi. İsrail Kralına her yıl yüz bin kuzu, yüz bin de koç yünü sağlamak zorundaydı.
5. Ama Ahavın ölümünden sonra, Moav Kralı İsrail Kralına karşı ayaklandı.
6. O zaman Kral Yoram Samiriyeden ayrıldı ve bütün İsrailileri bir araya topladı.
7. Yahuda Kralı Yehoşafata da şu haberi gönderdi: «Moav Kralı bana başkaldırdı, benimle birlikte Moavlılara karşı savaşır mısın?» Yehoşafat, «Evet, savaşırım. Beni kendin, halkımı halkın, atlarımı atların say» dedi.
8. Sonra, «Hangi yönden saldıralım?» diye sordu. Yoram, «Edom kırlarından» diye karşılık verdi.
9. İsrail, Yahuda ve Edom kralları birlikte yola çıktılar. Dolambaçlı yollarda yedi gün ilerledikten sonra suları tükendi. Askerler ve hayvanlar susuz kaldı.
10. İsrail Kralı, «Eyvah!» diye bağırdı, «RAB, Moavlıların eline teslim etmek için mi üçümüzü bir araya topladı?»
11. Yehoşafat, «Burada RABbin peygamberi yok mu? Onun aracılığıyla RABbe danışalım» dedi. İsrail Kralının adamlarından biri, «Şafat oğlu Elişa burada. İlyasın ellerine o su dökerdi» diye yanıtladı.
12. Kral Yehoşafat, «O, RABbin ne düşündüğünü bilir» dedi. Bunun üzerine Yehoşafat, İsrail ve Edom kralları birlikte Elişanın yanına gittiler.
13. Elişa İsrail Kralına, «Ne diye bana geldin?» dedi, «Git, annenle babanın peygamberlerine danış.» İsrail Kralı, «Olmaz! Demek RAB üçümüzü Moavlıların eline teslim etmek için bir araya toplamış» diye karşılık verdi.
14. Elişa şöyle dedi: «Hizmetinde olduğum, Her Şeye Egemen, yaşayan RABbin adıyla derim ki, Yahuda Kralı Yehoşafata saygım olmasaydı, sana ne bakardım, ne de ilgilenirdim.
15. Şimdi bana lir çalan bir adam getirin.» Getirilen adam lir çalarken, RABbin gücü Elişanın üzerine indi.
16. Elişa şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Bu vadinin başından sonuna kadar hendekler kazın.
17. Ne rüzgar göreceksiniz, ne yağmur. Öyleyken vadi suyla dolup taşacak. Sizler, sürüleriniz ve öteki hayvanlarınız doyasıya içeceksiniz.
18. RAB için bunu yapmak kolaydır. O, Moavlıları da sizin elinize teslim edecek.
19. Onların önemli surlu kentlerinin tümünü ele geçireceksiniz. Meyve ağaçlarının hepsini kesecek, su kaynaklarını kurutacak, verimli tarlalarına taş dolduracaksınız.»
20. Ertesi sabah, sununun sunulduğu saatte, Edom yönünden akan sular her yeri doldurdu.
21. Moavlılar kralların kendilerine saldırmak üzere yola çıktıklarını duydular. Genç, yaşlı eli silah tutan herkes bir araya toplanıp sınırdaki beklemeye başladı.
22. Ertesi sabah erkenden kalktılar. Güneş ışınlarının kızılaştırdığı suyu kan sanarak,
23. «Kan bu!» diye haykırdılar, «Krallar kendi aralarında savaşıp birbirlerini öldürmüş olsalar gerek. Haydi, Moavlılar, yağmaya!»
24. Ama Moavlılar İsrail ordugahına vardıklarında, İsraililer saldırıp onları püskürttü. Moavlılar kaçmaya başladı. İsraililer peşlerine düşüp onları öldürdüler.
25. Kentlerini yıktılar. Her İsraili verimli tarlalara taş attı. Bütün tarlalar taşla doldu. Su kaynaklarını kuruttular, meyve ağaçlarını kestiler. Yalnız Kîr-Heresetin taşları yerinde kaldı. Sapancılar kenti kuşatıp saldırıya geçti.
26. Moav Kralı, savaşı kaybettiğini anlayınca, yanına yedi yüz kılıçlı adam aldı; Edom kuvvetlerini yarıp kaçmak istediye de başaramadı.

27. Bunun üzerine tahtına geçecek en büyük oğlunu surların üzerine götürüp yakmalık sunu olarak sundu. İsraililer bu olaydan doğan büyük öfke karşısında oradan ayrılıp ülkelerine döndüler.

1. Bir gün, peygamber topluluğundan bir adamın karısı gidip Elişaya şöyle yakardı: «Efendim, kocam öldü! Bildiğin gibi RABbe tapınırdı. Şimdi bir alacaklısı geldi, iki oğlumu benden alıp köle olarak götürmek istiyor.»
2. Elişa, «Senin için ne yapsam?» diye karşılık verdi, «Söyle bana, evinde neler var?» Kadın, «Azıcık zeytinyağı dışında, kulunun evinde hiçbir şey yok» dedi.
3. Elişa, «Bütün komşularına git, ne kadar boş kapları varsa iste» dedi,
4. «Sonra oğullarınla birlikte eve git. Kapıyı üzerinize kapayın ve bütün kapları yağla doldurun. Doldurduklarınızı bir kenara koyun.»
5. Kadın oradan ayrılıp oğullarıyla birlikte evine gitti, kapıyı kapadı. Oğullarının getirdiği kapları doldurmaya başladı.
6. Bütün kaplar dolunca oğullarından birine, «Bana bir kap daha getir» dedi. Oğlu, «Başka kap kalmadı» diye karşılık verdi. O zaman zeytinyağının akışı durdu.
7. Kadın gidip durumu Tanrı adamı Elişaya bildirdi. Elişa, «Git, zeytinyağını sat, borcunu öde» dedi, «Kalan parayla da oğullarınla birlikte yaşamını sürdür.»
8. Elişa bir gün Şuneme gitti. Orada zengin bir kadın vardı. Elişayı yemeğe alıyordu. O günden sonra Elişa ne zaman Şuneme gitse, yemek için oraya uğradı.
9. Kadın kocasına, «Bize sık sık gelen bu adamın kutsal bir Tanrı adamı olduğunu anladım» dedi,
10. «Gel, damda onun için küçük bir oda yapalım; içine yatak, masa, sandalye, bir de kandil koyalım. Bize geldiğinde orada kalsın.»
11. Bir gün Elişa geldi, yukarı odaya çıkıp uzandı.
12. Uşağı Gehaziye, «Şunemli kadını çağır» dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince,
13. Elişa Gehaziye şöyle dedi: «Ona de ki, «Bizim için katlandığın bunca zahmetlere karşılık ne yapabilirim? Senin için kralla ya da ordu komutanıyla konuşayım mı?» Kadın, «Ben halkımın arasında mutlu yaşıyorum» diye karşılık verdi.
14. Elişa, «Öyleyse ne yapabilirim?» diye sordu. Gehazi, «Kadının oğlu yok, kocası da yaşlı» diye yanıtladı.
15. Bunun üzerine Elişa, «Kadını çağır» dedi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelip kapının eşiğinde durdu.
16. Elişa, kadına, «Gelecek yıl bu zaman kucağında bir oğlun olacak» dedi. Kadın, «Olamaz, efendim!» diye karşılık verdi, «Sen ki bir Tanrı adamısın, lütfen kuluna yalan söyleme!»
17. Ama kadın gebe kaldı ve bir yıl sonra, Elişanın söylediği günlerde bir oğul doğurdu.
18. Çocuk büyüdü. Bir gün orakçıların başında bulunan babasının yanına gitti.
19. «Başım ağrıyor, başım!» diye bağırmaya başladı. Babası uşağına, «Onu annesine götür» dedi.
20. Uşak çocuğu alıp annesine götürdü. Çocuk öğlene kadar annesinin dizlerinde yattıktan sonra öldü.
21. Annesi onu yukarı çıkardı, Tanrı adamının yatağına yatırdı, sonra kapıyı kapayıp dışarıya çıktı.
22. Kocasını çağırıp şöyle dedi: «Lütfen bir eşekle birlikte uşaklarından birini bana gönder. Tanrı adamının yanına gitmeliyim. Hemen dönerim.»
23. Kocası, «Neden bugün gidiyorsun?» dedi, «Ne Yeni Ay, ne de Şabat bugün.» Kadın, «Zarar yok» karşılığını verdi.
24. Eşeğe palan vurup uşağına, «Haydi yürü, ben sana söylemedikçe yavaşlama» dedi.
25. Karmel Dağına varıp Tanrı adamının yanına çıktı. Tanrı adamı, kadını uzaktan görünce, uşağı Gehaziye, «Bak, Şunemli kadın geliyor!» dedi,
26. «Haydi koş, onu karşıla, «Nasılsın, kocanla oğlun nasıllar?» diye sor.» Kadın Gehaziye, «Herkes iyi» dedi.
27. Kadın dağa çıkıp Tanrı adamının yanına varınca, onun ayaklarına sarıldı. Gehazi kadını uzaklaştırmak istediye de Tanrı adamı, «Kadını rahat bırak!» dedi, «Çünkü acı çekiyor. RAB bunun nedenini benden gizledi, açıklamadı.»
28. Kadın ona, «Efendim, ben senden çocuk istedim mi?» dedi, «Beni umutlandırma demedim mi?»

29. Elişâ Gehaziye, «Hemen kemerini kuşan, değneğimi al, koş» dedi, «Biriyle karşılaşırsan selam verme, biri seni selamlarsa karşılık verme. Git, değneğimi çocuğun yüzüne tut.»
30. Çocuğun annesi, «Yaşayan RABbin adıyla başın üzerine ant içerim ki, senden ayrılmayacağım» dedi. Sonra Gehaziyle birlikte yola çıktı.
31. Gehazi önden gidip değneği çocuğun yüzüne tuttu, ama ne bir ses vardı, ne de bir yanıt. Bunun üzerine Gehazi geri dönüp Elişâyı karşıladı ve ona, «Çocuk dirilmedi» diye haber verdi.
32. Elişâ eve vardığında, çocuğu yatağında ölü buldu.
33. İçeri girdi, kapıyı kapayıp RABbe yalvarmaya başladı.
34. Sonra ağzı çocuğun ağzının, gözleriyle elleri de çocuğun gözleriyle ellerinin üzerine gelecek biçimde yatağa, çocuğun üzerine kapandı. Çocuğun bedeni ısınmaya başladı.
35. Elişâ kalkıp odanın içinde sağa sola gezindi, sonra yine dönüp çocuğun üzerine kapandı. Çocuk yedi kez aksırdı ve gözlerini açtı.
36. Elişâ Gehaziye, «Şunemli kadını çağır» diye seslendi. Gehazi kadını çağırdı. Kadın gelince, Elişâ, «Al oğlunu» dedi.
37. Kadın Elişanın ayaklarına kapandı, yerlere kadar eğildi, sonra çocuğunu alıp gitti.
38. Elişâ Gilgala döndü. Ülkede kıtlık vardı. Elişâ bir peygamber topluluğuyla otururken uşağına, «Büyük tencereyi ateşe koy, peygamberlere çorba pişir» dedi.
39. Biri ot toplamak için tarlaya gitti ve yabanıl bir bitki buldu. Bitkiden bir etek dolusu yaban kabağı topladı, getirip tencereye doğradı. Bunların ne olduğunu kimse bilmiyordu.
40. Çorba yenmek üzere boşaltıldı. Ama adamlar çorbayı tadar tatmaz, «Ey Tanrı adamı, zehirli bu!» diye bağırıyorlar ve yiyemediler.
41. Elişâ, «Biraz un getirin» dedi. Unu tencereye atıp, «Koy önlerine, yesinler» dedi. Tencerede zararlı bir şey kalmadı.
42. Baal-Şalişadan bir adam geldi. Tanrı adamına o yıl ilk biçilen arpadan yapılmış yirmi ekmekle taze buğday başağı getirdi. Elişâ uşağına, «Bunları halka dağıt, yesinler» dedi.
43. Uşak, «Nasıl olur, bu yüz kişinin önüne konur mu?» diye sordu. Elişâ, «Halka dağıt, yesinler» diye karşılık verdi, «Çünkü RAB diyor ki, «Yiyecekler, birazı da artacak.»
44. Bunun üzerine uşak yiyecekleri halkın önüne koydu. RAB'bin sözü uyarınca halk yedi, birazı da arttı.

1. Aram Kralının ordu komutanı Naaman efendisinin gözünde saygın, değerli bir adamdı. Çünkü RAB onun aracılığıyla Aramlıları zafere ulaştırmıştı. Naaman yiğit bir askerdi, ama bir deri hastalığına yakalanmıştı.
2. Aramlılar düzenledikleri akınlar sırasında İsrailden küçük bir kızı tutsak almışlardı. Bu kız Naamanın karısının hizmetine verilmişti.
3. Bir gün hanımına, «Keşke efendim Samiriyedeki peygamberin yanına gitse! Peygamber onu deri hastalığından kurtarırdı» dedi.
4. Naaman gidip İsraili kızın söylediklerini efendisi krala anlattı.
5. Aram Kralı şöyle karşılık verdi: «Kalk git, seninle İsrail Kralına bir mektup göndereceğim.» Naaman yanına on talant gümüş, altı bin şekelfç altın ve on takım giysi alıp gitti.
6. Mektubu İsrail Kralına verdi. Mektupta şunlar yazılıydı: «Bu mektupla birlikte sana kulum Naamanı gönderiyorum. Onu deri hastalığından kurtarmanı dilerim.»
7. İsrail Kralı mektubu okuyunca giysilerini yırtıp şöyle haykırdı: «Ben Tanrı mıyım, can alıp can vereyim? Nasıl bana bir adam gönderip onu deri hastalığından kurtar der? Görüyor musunuz, açıkça benimle kavga çıkarmaya çalışıyor!»
8. İsrail Kralının giysilerini yırttığını duyan Tanrı adamı Elişa ona şu haberi gönderdi: «Neden giysilerini yırttın? Adam bana gelsin, İsrailde bir peygamber olduğunu anlasın!»
9. Böylece Naaman atları ve savaş arabalarıyla birlikte gidip Elişanın evinin kapısı önünde durdu.
10. Elişa ona şu haberi gönderdi: «Git, Şeria Irmağında yedi kez yıkan. Tenin eski halini alacak, tertemiz olacaksın.»
11. Gelgelelim Naaman oradan öfkeyle ayrıldı. «Sandım ki dışarı çıkıp yanıma gelecek, Tanrısı RABbi adıyla çağırarak eliyle hastalıklı derime dokunup beni iyileştirecek» dedi,
12. «Şamın Avana ve Farpar ırmakları İsrailin bütün ırmaklarından daha iyi değil mi? Oralarda yıkanıp paklanamaz mıydım sanki?» Sonra öfkeyle dönüp gitti.
13. Naamanın görevlileri yanına varıp, «Efendim, peygamber senden daha zor bir şey istemiş olsaydı, yapmaz mıydın?» dediler, «Oysa o sana sadece, «Yıkan, temizlen» diyor.»
14. Bunun üzerine Naaman Tanrı adamının sözü uyarınca gidip Şeria Irmağında yedi kez suya daldı. Teni eski haline döndü, bebek teni gibi tertemiz oldu.
15. Naaman adamlarıyla birlikte Tanrı adamının yanına döndü. Onun önünde durup şöyle dedi: «Şimdi anladım ki, İsrail dışında dünyanın hiçbir yerinde Tanrı yoktur. Lütfen, bu kulunun armağanını kabul et.»
16. Elişa, «Hizmetinde olduğum yaşayan RABbin adıyla ant içerim ki, hiçbir şey alamam» diye karşılık verdi. Naaman directtiyse de, Elişa almak istemedi.
17. Bunun üzerine Naaman, «Madem armağan istemiyorsun, öyleyse buradan iki katır yükü toprak almama izin ver» dedi, «Çünkü bu kulun artık RABbin dışında başka ilahlara yakmalık sunu ve kurban sunmayacaktır.
18. Ama RAB kulunu bir konuda bağışlasın. Efendim tapınmak için Rimmon Tapınağına girip kendisine eşlik etmemi isteyince, tapınakta onunla birlikte yere kapandığımda RAB bu kulunu bağışlasın.»
19. Elişa ona, «Esenlikle git» dedi. Naaman oradan ayrılp biraz uzaklaşınca,
20. Tanrı adamı Elişanın uşağı Gehazi, «Efendim, Aramlı Naamana çok yumuşak davrandı; getirdiği armağanları kabul etmedi» dedi, «Yaşayan RABbin hakkı için, peşinden koşup ondan bir şey alacağım.»
21. Böylece Gehazi Naamanın peşine düştü. Naaman ardından birinin koştuğunu görünce, arabasından inip onu karşıladı ve, «Ne oldu?» diye sordu.
22. Gehazi, «Bir şey yok» dedi, «Yalnız efendimin bir ricası var. Biraz önce Efrayimin dağlık bölgesinden iki genç peygamber geldi. Efendim onlara bir talant gümüşle iki takım giysi vermen için beni gönderdi.»
23. Naaman, «Lütfen iki talant al!» dedi ve ısrarla iki talant gümüşü iki torbaya koyup bağladı.

- Ayrıca iki uşağına da birer takım giysi verdi. Uşaklar Gehazinin önüsıra bunları taşıdılar.
24. Tepeye varınca Gehazi eşyaları ellerinden alıp eve koydu, adamları da geri gönderdi.
25. Sonra gidip efendisi Elişanın huzuruna çıktı. Elişa, ‹‹Neredeydin, Gehazi?›› diye sordu. Gehazi, ‹‹Kulun hiçbir yere gitmedi›› diye karşılık verdi.
26. Bunun üzerine Elişa, ‹‹O adam arabasından inip seni karşılarırken ruhum seninle değil miydi?›› diye sordu, ‹‹Şimdi gümüş ya da giysi, zeytinlik, bağ, koyun, sığır, erkek ve kadın köle almanın zamanı mı?
27. Bu yüzden Naaman'ın deri hastalığı sonsuza dek senin ve soyunun üzerinde kalacak.›› Böylece Gehazi Elişa'nın huzurundan kar gibi beyaz bir deri hastalığıyla ayrıldı.

1. Bir gün peygamber topluluğu Elişaya, «Bak, yaşadığımız yer bize küçük geliyor» dedi,
2. «Lütfen izin ver, Şeria Irmağı kıyısına gidelim, ağaç kesip kendimize ev yapalım.» Elişa, «Gidin» dedi.
3. Peygamberlerden biri, «Lütfen kullarınla birlikte sen de gel» dedi. Elişa, «Olur, gelirim» diye karşılık verdi
4. ve onlarla birlikte gitti. Şeria Irmağı kıyısına varınca ağaç kesmeye başladılar.
5. Biri ağaç keserken balta demirini suya düşürdü. «Eyvah, efendim! Onu ödünç almıştım» diye bağırdı.
6. Tanrı adamı, «Nereye düştü?» diye sordu. Adam ona demirin düştüğü yeri gösterdi. Elişa bir dal kesip oraya atınca, balta demiri su yüzüne çıktı.
7. Elişa, «Al onu!» dedi. Adam elini uzatıp balta demirini aldı.
8. Aram Kralı İsraille savaş halindeydi. Görevlilerine danıştıktan sonra, «Ordugahımı kuracak bir yer seçtim» dedi.
9. Tanrı adamı Elişa, İsrail Kralına şu haberi gönderdi: «Sakin oradan geçmeyin, çünkü Aramlılar oraya doğru iniyorlar.»
10. İsrail Kralı adam gönderip oradaki durumu denetledi. Böylece Tanrı adamı İsrail Kralını birkaç kez uyardı. Kral da önlem aldı.
11. Bu durum Aram Kralını çok öfkeliendirdi. Görevlilerini çağırıp, «İçinizden hanginizin İsrail Kralından yana olduğunu söylemeyecek misiniz?» dedi.
12. Görevlilerden biri, «Hiçbirimiz, efendimiz kral» diye karşılık verdi, «Yalnız İsrailde yaşayan Peygamber Elişa senin yatak odanda söylediklerini bile İsrail Kralına bildiriyor.»
13. Aram Kralı şöyle buyurdu: «Gidip onun nerede olduğunu öğrenin. Adam gönderip onu yakalayacağım.» Elişanın Dotanda olduğu bildirilince,
14. kral oraya atlılar, savaş arabaları ve büyük bir kuvvet gönderdi. Geceleyin varıp kenti kuşattılar.
15. Tanrı adamının uşağı erkenden kalktı. Dışarıya çıkınca kentin askerler, atlılar ve savaş arabalarının kuşatıldığını gördü. Dönüp Elişaya, «Eyvah, efendim, ne yapacağız?» diye sordu.
16. Elişa, «Korkma, çünkü bizim yandaşlarımız onlarınkinden daha çok» diye karşılık verdi.
17. Sonra şöyle dua etti: «Ya RAB, lütfen onun gözlerini aç, görsün!» RAB uşağın gözlerini açtı. Uşak Elişanın çevresindeki dağların atlılarla, ateşten savaş arabalarıyla dolu olduğunu gördü.
18. Aramlılar kendisine doğru ilerleyince Elişa RABbe şöyle yalvardı: «Ya RAB, lütfen bu halkı kör et.» RAB Elişanın yalvarışını duydu ve onları kör etti.
19. Bunun üzerine Elişa onlara, «Yanlış yoldasınız» dedi, «Aradığınız kent bu değil. Beni izleyin, sizi aradığınız adama götüreyim.» Sonra onları Samiriyeye götürdü.
20. Samiriyeye girdiklerinde Elişa şöyle dua etti: «Ya RAB, bu adamların gözlerini aç, görsünler.» RAB gözlerini açınca adamlar Samiriyenin ortasında olduklarını anladılar.
21. İsrail Kralı adamları görünce Elişaya, «Onları öldüreyim mi? Öldüreyim mi, baba?» dedi.
22. Elişa, «Hayır, öldürme» diye karşılık verdi, «Kendi kılıç ve yayınla tutsak aldığın insanları nasıl öldürürsün. Önlerine yiyecek içecek bir şeyler koy, yiyip içtikten sonra izin ver, krallarına dönsünler.»
23. Bunun üzerine İsrail Kralı adamlara büyük bir şölen verdi, yedirip içirdikten sonra da onları krallarına gönderdi. Aramlı akıncılar bir daha İsrail topraklarına ayak basmadılar.
24. Bir süre sonra, Aram Kralı Ben-Hadat bütün ordusunu toplayıp İsraille girdi ve Samiriyeyi kuşattı.
25. Samiriyede büyük bir kıtlık oldu. Kuşatma sonunda bir eşek kellesinin fiyatı seksen şekel gümüşe, dörtte bir kav güvercin gübresinin fiyatı ise beş şekelfi gümüşe çıktı.
26. İsrail Kralı surların üzerinde yürürken, bir kadın, «Efendim kral, bana yardım et!» diye seslendi.
27. Kral, «RAB sana yardım etmiyorsa, ben nasıl yardım edebilirim ki?» diye karşılık verdi, «Buğday mı, yoksa şarap mı istersin?
28. Derdin ne?» Kadın şöyle yanıtladı: «Geçen gün şu kadın bana dedi ki, «Oğlunu ver, bugün yiyelim, yarın da benim oğlumu yeriz.»

29. Böylece oğlumu pişirip yedik. Ertesi gün ona, ‹Oğlunu ver de yiyelim› dedim. Ama o, oğlunu gizledi.››
30. Kadının bu sözlerini duyan kral giysilerini yırttı. Surların üzerinde yürürken, halk onun giysilerinin altına çul giydiğini gördü.
31. Kral, ‹‹Eğer bugün Şafat oğlu Elişanın başı yerinde kalırsa, Tanrı bana aynısını, hatta daha kötüsünü yapsın!›› dedi.
32. Eliş o sırada halkın ileri gelenleriyle birlikte evinde oturuyordu. Kral önden bir haberci gönderdi. Ama daha haberci gelmeden, Eliş ileri gelenlere, ‹‹Görüyor musunuz caniyi?›› dedi, ‹‹Kalkmış, başımı kestirmek için adam gönderiyor! Haberci geldiğinde kapıyı kapayın, onu içeri almayın. Çünkü ardından efendisi kral da gelecek.››
33. Eliş konuşmasını bitirmeden, haberci yanına geldi ve, ‹‹Bu felaket RAB'dendir›› dedi, ‹‹Neden hâlâ RAB'bi bekleyeyim?››

1. Elişa, «RABbin sözüne kulak verin!» dedi, «RAB diyor ki, «Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısında bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekele satılacak.»»
2. Kralın özel yardımcısı olan komutan, Tanrı adamına, «RAB göklerin kapaklarını açsa bile olacak şey değil bu!» dedi. Elişa, «Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!» diye karşılık verdi.
3. Kent kapısının girişinde deri hastalığına yakalanmış dört adam vardı. Birbirlerine, «Ne diye ölene dek burada kalalım?» diyorlardı,
4. «Kente girelim desek, orada kıtlık var, ölürüz; burada kalsak da öleceğiz. Bari gidip Aram ordugahına teslim olalım. Canımızı bağışlarsa yaşarız, öldürürlerse de öldürsünler.»
5. Akşam karanlığında kalkıp Aram ordugahına doğru gittiler. Ordugaha yaklaştıklarında, orada kimseyi göremediler.
6. Çünkü Rab Aram ordugahında savaş arabalarıyla, atlarıyla yaklaşan büyük bir ordunun çıkardığı seslerin duyulmasını sağlamıştı. Aramlılar da birbirlerine, «Bakın, İsrail Kralı bize saldırmak için Hitit ve Mısır krallarını kiralamış!» demişlerdi.
7. Böylece, gün batarken çadırlarını, atlarını, eşeklerini bırakıp kaçmışlar, canlarını kurtarmak için ordugahı olduğu gibi bırakmışlardı.
8. Deri hastalığına yakalanmış adamlar ordugaha varıp çadırların birine girdiler. Yiyip içtikten sonra oradaki altın, gümüş ve giysileri götürüp gizlediler. Sonra dönüp başka bir çadıra girdiler, orada bulduklarını da götürüp gizlediler.
9. Ardından birbirlerine, «Yaptığımız doğru değil» dediler, «Bugün müjde günü. Oysa biz susuyoruz. Gün doğuncaya kadar beklersek, cezaya çarptırılacağımız kesin. Haydi saraya gidip durumu bildirelim.»
10. Böylece gidip kent kapısındaki nöbetçilere seslendiler. «Aram ordugahına gittik» dediler, «Hiç kimseyi göremedik; ne de bir insan sesi duyduk. Yalnızca bağlı atlar, eşekler vardı. Çadırları da olduğu gibi bırakıp gitmişler.»
11. Kapı nöbetçileri haberi duyurdu. Haber kralın sarayına ulaştırıldı.
12. Kral gece kalkıp görevlilerine, «Aramlıların ne tasarladığını size söyleyeyim» dedi, «Aç kaldığımızı biliyorlar. Onun için ordugahlarını bırakıp kırdaki gizlenmişler. Kentin dışına çıktığımızda, bizi canlı yakalayıp kenti ele geçirmeyi düşünüyorlar.»
13. Görevlilerden biri, «Kentte kalan beş atla birkaç adam gönderelim, o zaman durumu anlarız» dedi, «Nasıl olsa gidecek olanlar da burada, kentte kalan nice İsraili gibi ölüme mahkûm!»
14. Adamlar yanlarına iki atlı araba aldılar. Kral, «Gidin, ne olduğunu öğrenin» diyerek onları Aram ordusunun ardından gönderdi.
15. Adamlar Şeria Irmağına kadar Aram ordusunu izlediler. Yol baştan sona kadar Aramlıların kaçarken attıkları giysi ve eşyalarla doluydu. Haberciler dönüp krala durumu bildirdiler.
16. Bunun üzerine halk kentten çıkıp Aram ordugahını yağmaladı. RABbin dediği gibi, bir sea ince unun da, iki sea arpanın da fiyatı bir şekele düştü.
17. Kral özel yardımcısı olan komutanı kentin kapısında bırakmıştı. Halk onu kapının ağzında çiğneyerek öldürdü. Kral Elişanın evine gittiğinde, Tanrı adamı ona olacakları önceden bildirmişti.
18. Her şey Tanrı adamının krala dediği gibi oldu. «Yarın bu saatlerde Samiriye Kapısında bir sea ince un da, iki sea arpa da birer şekele satılacak» demişti.
19. Komutan da Tanrı adamına şöyle karşılık vermişti: «RAB göklerin kapaklarını açsa bile, olacak şey değil bu!» Elişa, «Sen her şeyi gözlerinle göreceksin, ama onlardan hiçbir şey yiyemeyeceksin!» demişti.
20. Tam dediği gibi oldu. Komutan kentin kapısında halk tarafından çiğnenerek öldü.

1. Elişa, oğlunu diriltmiş olduğu Şunemli kadına şöyle demişti: «Kalk, ailenle birlikte buradan git, geçici olarak kalabileceğin bir yer bul. Çünkü RAB ülkeye yedi yıl sürecek bir kıtlık göndermeye karar verdi.»
2. Kadın Tanrı adamının öğüdüne uyarak ailesiyle birlikte kalkıp Filist ülkesine gitti ve orada yedi yıl kaldı.
3. Yedi yıl sonra Filistten döndü. Evini, tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye gitti.
4. O sırada kral Tanrı adamının uşağı Gehaziyle konuşuyor, «Bana Elişanın yaptığı bütün mucizeleri anlat» diyordu.
5. İşte Gehazi tam Elişanın ölüyü nasıl dirilttiğini krala anlatırken, oğlu diriltilen kadın eviyle tarlasını geri almak için kraldan yardım istemeye geldi. Gehazi krala, «Efendim kral, sözünü ettiğim kadın budur. Yanındaki oğlu da Elişanın dirilttiği çocuktur» dedi.
6. Kral kadına sorunca kadın her şeyi anlattı. Bunun üzerine kral bir görevli çağırıp şu buyruğu verdi: «Bu kadına her şeyini, ülkeden ayrıldığı günden bugüne kadar biriken bütün geliriyle birlikte tarlasını geri verin.»
7. Aram Kralı Ben-Hadat hastalandığı sırada Elişa Şama gitti. Tanrı adamının Şama geldiği krala bildirildi.
8. Kral, Hazaele, «Bir armağan al, Tanrı adamını karşılamaya git» dedi, «Onun aracılığıyla RABbe danış, bu hastalıktan kurtulup kurtulamayacağımı sor.»
9. Hazael, Şamın en iyi mallarından oluşan kırk deve yükü armağanı yanına alarak, Tanrı adamını karşılamaya gitti. Elişanın önünde durup şöyle dedi: «Kulun Aram Kralı Ben-Hadat, hastalığından kurtulup kurtulamayacağını sormam için beni gönderdi.»
10. Elişa, «Git ona, «Kesinlikle iyileşeceksin» de; ama RAB bana onun kesinlikle öleceğini açıkladı» diye karşılık verdi.
11. Tanrı adamı, Hazaeli utandırınca kadar dik dik yüzüne baktı. Ardından ağlamaya başladı.
12. Hazael, «Efendim, niçin ağlıyorsun?» diye sordu. Elişa, «Senin İsrail halkına yapacağın kötülükleri biliyorum» diye yanıtladı, «Kalelerini ateşe verecek, gençlerini kılıçtan geçirecek, çocuklarını yere çalıp öldürecek, gebe kadınlarının karınlarını deşeceksin.»
13. Hazael, «Bir köpekten farksız olan bu kulun, bütün bu işleri nasıl yapabilir?» dedi. Elişa, «RAB bana senin Aram Kralı olacağını gösterdi» diye yanıtladı.
14. Bunun üzerine Hazael Elişadan ayrılıp efendisi Ben-Hadatın yanına döndü. Ben-Hadat ona, «Elişa sana ne söyledi?» diye sordu. Hazael, «Kesinlikle iyileşeceğini söyledi» diye yanıtladı.
15. Gelgelelim ertesi gün Hazael ıslattığı bir örtüyü kralın yüzüne kapatıp onu boğdu. Böylece kral öldü, yerine Hazael geçti.
16. İsrail Kralı Ahav oğlu Yoramın krallığının beşinci yılında, Yehoşafatın Yahuda Kralı olduğu sırada, Yehoşafatın oğlu Yehoram Yahudayı yönetmeye başladı.
17. Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerusolimde sekiz yıl krallık yaptı.
18. Karısı Ahavın kızı olduğu için, o da Ahavın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
19. Ama RAB kulu Davutun hatırı için Yahudayı yok etmek istemedi. Çünkü Davuta ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.
20. Yehoramın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılara karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular.
21. Yehoram bütün savaş arabalarıyla Saire gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı. Askerleri de kaçarak evlerine döndü.
22. O sırada Livna Kenti ayaklandı. Edomluların Yahudaya karşı başkaldırması bugün de sürüyor.
23. Yehoramın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
24. Yehoram ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahazya kral oldu.

25. İsrail Kralı Ahav oğlu Yoramın krallığının on ikinci yılında Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu.
26. Ahazya yirmi iki yaşında kral oldu ve Yerus alimde bir yıl krallık yaptı. Annesi İsrail Kralı Omerinin torunu Atalyaydı.
27. Ahazya evlilik yoluyla Ahava akraba olduğu için Ahav ailesinin yolunu izledi ve onlar gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
28. Ahazya, Aram Kralı Hazaelle savaşmak üzere Ahav oğlu Yoramla birlikte Ramot-Gilata gitti. Aramlılar Yoramı yaraladılar.
29. Kral Yoram Ramot-Gilat'ta Aram Kralı Hazael'le savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreel'e döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoram'ı görmek için Yizreel'e gitti.

1. Peygamber Elişa, peygamberler topluluğundan bir adam çağırıp, «Kemerini kuşan, bu yağ kabını alıp Ramot-Gilata git» dedi,
2. «Oraya varınca Nimşi oğlu, Yehoşafat oğlu Yehuyu ara. Onu kardeşlerinin arasından alıp başka bir odaya götür.
3. Zeytinyağını başına dök ve ona RAB şöyle diyor de: «Seni İsrail Kralı olarak meshettim.» Sonra kapıyı aç ve koş, oyalanma!»
4. Böylece peygamberin uşağı Ramot-Gilata gitti.
5. Oraya vardığında ordu komutanlarının bir arada oturduklarını gördü. «Komutanım, sana bir haberim var» dedi. Yehu, «Hangimize söylüyorsun?» diye sordu. Uşak, «Sana, efendim» diye yanıtladı.
6. Yehu kalkıp eve girdi. Uşak yağı Yehunun başına döküp ona şöyle dedi: «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Seni halkım İsrailin kralı olarak meshettim.
7. Efendin Ahavın ailesini öldüreceksin. Bana hizmet eden peygamberlerin ve bütün kullarımın dökülen kanının öcünü İzebelden alacağım.
8. Ahavın bütün soyu ortadan kalkacak. İsrailde genç yaşlı Ahavın soyundan gelen bütün erkeklerin kökünü kurutacağım.
9. Nevat oğlu Yarovamla Ahiya oğlu Baaşanın ailelerine ne yaptımsa, Ahavın ailesine de aynısını yapacağım.
10. Yizreel topraklarında İzebelin ölüsünü köpekler yiyecek ve onu gömen olmayacak.» Uşak bunları söyledikten sonra kapıyı açıp kaçtı.
11. Yehu komutan arkadaşlarının yanına döndü. İçlerinden biri, «Her şey yolunda mı? O delinin seninle ne işi vardı?» diye sordu. Yehu, «Onu tanıyorsunuz, neler saçmaladığını bilirsiniz» diye karşılık verdi.
12. «Hayır, bilmiyoruz, ne söyledi? Anlat bize!» dediler. Yehu şöyle yanıtladı: «Bana RAB şöyle diyor dedi: «Seni İsrail Kralı olarak meshettim.»
13. Bunun üzerine hepsi hemen cüppelerini çıkarıp merdivenin başında duran Yehunun ayaklarına serdi. Boru çalarak, «Yehu kraldır!» diye bağırıldılar.
14. Nimşi oğlu Yehoşafat oğlu Yehu Yorama karşı bir düzen kurdu. O sıralarda Yoram ile İsrail halkı Aram Kralı Hazaele karşı Ramot-Gilatı savunuyordu.
15. Ancak Kral Yoram, Aram Kralı Hazaele savaşırken Aramlılar onu yaralamıştı. Yoram da yaraların iyileşmesi için Yizreele dönmüştü. Yehu arkadaşlarına, «Eğer siz de benimle aynı görüşteyseniz, hiç kimsenin kentten kaçmasına ve gidip durumu Yizreele bildirmesine izin vermeyin» dedi.
16. Yehu savaş arabasına binip Yizreele gitti. Çünkü Yoram orada hasta yatıyordu. Yahuda Kralı Ahazya da Yoramı görmek için oraya gitmişti.
17. Yizreelde kulede nöbet tutan gözcü, Yehunun ordusuyla yaklaştığını görünce, «Bir kalabalık görüyorum!» diye bağırdı. Yoram, «Bir atlı gönder, onu karşılasın, barış için gelip gelmediğini sorsun» dedi.
18. Atlı Yehuyu karşılamaya gitti ve ona, «Kralımız, «Barış için mi geldin?» diye soruyor» dedi. Yehu, «Barıştan sana ne! Sen beni izle» diye karşılık verdi. Gözcü durumu krala bildirdi: «Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi.»
19. Bu kez ikinci bir atlı gönderildi. Atlı onlara varıp, «Kralımız, «Barış için mi geldin?» diye soruyor» dedi. Yehu, «Barıştan sana ne! Sen beni izle» diye karşılık verdi.
20. Gözcü durumu krala bildirdi: «Ulak onlara vardı, ama geri dönmedi. Komutanları savaş arabasını Nimşi oğlu Yehu gibi delicesine sürüyor.»
21. Kral Yoram, «Arabamı hazırlayın!» diye buyruk verdi. Arabası hazırlandı. İsrail Kralı Yoram ile Yahuda Kralı Ahazya arabalarına binip Yehuyu karşılamaya gittiler. Yizreelli Navotun topraklarında onunla karşılaştılar.
22. Yoram Yehuyu görünce, «Barış için mi geldin?» diye sordu. Yehu, «Annen İzebelin yaptığı bunca putperestlik ve büyücülük sürüp giderken barıştan söz edilir mi?» diye karşılık verdi.

23. Yoram, «Hainlik bu, Ahazya!» diye bağırdı ve arabasının dizginlerini çevirip kaçtı.
24. Yehu var gücüyle yayını çekip Yoramı sırtından vurdu. Ok Yoramın kalbini delip geçti. Yoram arabasının içine yığılıp kaldı.
25. Yehu yardımcısı Bidkara, «Onun cesedini al, Yizreelli Navotun toprağına at» dedi, «Anımsa, senle ben birlikte Yoramın babası Ahavın ardından savaş arabasıyla giderken, RAB Ahava,
26. «Dün Navotla oğullarının kanını gördüm. Seni de bu topraklarda cezalandıracağım» demişti. Şimdi RABbin sözü uyarınca, Yoramın cesedini al, Navotun toprağına at!»
27. Yahuda Kralı Ahazya olanları görünce Beythaggana doğru kaçmaya başladı. Yehu ardına takılıp, «Onu da öldürün!» diye bağırdı. Ahazyayı Yivleam yakınlarında, Gur yolunda, arabasının içinde vurdular. Yaralı olarak Megiddoya kadar kaçıp orada öldü.
28. Adamları Ahazyanın cesedini bir savaş arabasına koyup Yerusalıme götürdüler. Onu Davut Kentinde atalarının yanına, kendi mezarına gömdüler.
29. Ahazya Ahav oğlu Yoramın krallığının on birinci yılında Yahuda Kralı olmuştu.
30. Sonra Yehu Yizreele gitti. İzebel bunu duyunca, gözlerine sürme çekti, saçlarını tarayıp pencereden dışarıyı gözlemeye başladı.
31. Yehu kentin kapısından içeri girince, İzebel, «Ey efendisini öldüren Zimri, barış için mi geldin?» diye seslendi.
32. Yehu pencereye doğru bakıp, «Kim benden yana?» diye bağırdı. İki üç görevli yukarıdan ona baktı.
33. Yehu, «Atın onu aşağı!» dedi. Görevliler İzebeli aşağıya attılar. Kanı surların ve bedenini çiğneyen atların üzerine sıçradı.
34. Yehu içeri girip yedi, içti. Sonra, «O lanet olası kadını alıp gömün, ne de olsa bir kral kızıdır» dedi.
35. Ama İzebeli gömmeye giden adamlar başından, ayaklarından, ellerinden başka bir şey bulamadılar.
36. Geri dönüp durumu Yehuya bildirdiler. Yehu onlara şöyle dedi: «Kulu Tişbeli İlyas aracılığıyla konuşan RABbin sözü yerine geldi. RAB, «Yizreel topraklarında İzebelin ölüsünü köpekler yiyecek» demişti.
37. «İzebel'in leşi Yizreel topraklarına gübre olacak ve kimse, bu İzebel'dir, diyemeyecek.»

1. Ahavın Samiriyede yetmiş oğlu vardı. Yehu mektuplar yazıp Samiriyeye gönderdi. Yizreelin yöneticilerine, ileri gelenlere ve Ahavın çocuklarını koruyanlara yazdığı mektuplarda Yehu şöyle diyordu:
2. «Efendinizin oğulları sizinle birlikte. Savaş arabalarınız, atlarınız, silahlarınız var. Surlu bir kentte yaşıyorsunuz. Bu mektup size ulaşır ulaşmaz,
3. efendinizin oğullarından en iyi ve en uygun olanı seçip babasının tahtına oturtun. Ve efendinizin ailesini korumak için savaşın.»
4. Ama onlar dehşete düştüler. «İki kral Yehuyla başa çıkamadı, biz nasıl çıkarız?» dediler.
5. Saray sorumlusu, kent valisi, ileri gelenler ve Ahavın çocuklarını koruyanlar Yehuya şu haberi gönderdi: «Biz senin kullarınız, söyleyeceğin her şeyi yapmaya hazırız. Kimseyi kral yapmaya niyetimiz yok. Kendin için en iyi olan neyse onu yap.»
6. Yehu onlara ikinci bir mektup yazdı: «Eğer siz benden yana ve bana bağlıysanız, efendinizin oğullarının başını kesip yarın bu saatlerde Yizreele, bana getirin.» Kral Ahavın yetmiş oğlu, onları yetiştirmekle görevli kent ileri gelenlerinin koruması altındaydı.
7. Yehunun mektubu kent ileri gelenlerine ulaştı, Ahavın yetmiş oğlunu öldürüp başlarını küfelere koydular ve Yizreele, Yehuya gönderdiler.
8. Ulak gelip Yehuya, «Kral oğullarının başlarını getirdiler» diye haber verdi. Yehu, «Onları iki yığın halinde kent kapısının girişine bırakın, sabaha kadar orada kalsınlar» dedi.
9. Ertesi sabah Yehu halkın önüne çıkıp şöyle dedi: «Efendime düzen kurup onu öldüren benim, sizin suçunuz yok. Ama bunları kim öldürdü?
10. Bu olay gösteriyor ki, RABbin Ahavın ailesine ilişkin söylediği hiçbir söz boşa çıkmayacaktır. RAB, kulu İlyas aracılığıyla verdiği sözü yerine getirdi.»
11. Sonra Yizreelde Ahavın öteki akrabalarının hepsini, bütün yüksek görevlilerini, yakın arkadaşlarını ve kâhinlerini öldürdü. Sağ kalan olmadı.
12. Yehu Yizreelden ayrılıp Samiriyeye doğru yola çıktı. Yolda çobanların Beyteket adını verdiği yerde,
13. Yahuda Kralı Ahazyanın akrabalarıyla karşılaştı. Onlara, «Siz kimsiniz?» diye sordu. «Biz Ahazyanın akrabalarıyız» diye karşılık verdiler, «Kralın ve ana kraliçe İzebelin çocuklarına saygılarımızı sunmaya gidiyoruz.»
14. Yehu adamlarına, «Bunları diri yakalayın!» diye buyruk verdi. Onları diri yakalayıp Beyteket Kuyusu yakınında kılıçtan geçirdiler. Öldürülenler kırk iki kişiydi. Sağ kalan olmadı.
15. Yehu oradan ayrıldı. Yolda kendisine doğru gelen Rekav oğlu Yehonadavla karşılaştı. Ona selam vererek, «Ben sana karşı iyi duygular besliyorum, sen de aynı duygulara sahip misin?» diye sordu. Yehonadav, «Evet» diye yanıtladı. Yehu, «Öyleyse elini ver» dedi. Yehonadav elini uzattı. Yehu onu arabasına alarak,
16. «Benimle gel ve RAB için nasıl çaba harcadığımı gör» dedi. Sonra onu arabasıyla Samiriyeye götürdü.
17. Samiriyeye varınca Yehu RABbin İlyas aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Ahavın orada kalan akrabalarının hepsini öldürdü.
18. Yehu, bütün halkı toplayarak, «Ahav Baala az kulluk etti, ben daha çok edeceğim» dedi,
19. «Baalın bütün peygamberlerini, kâhinlerini, ona tapan herkesi çağırın. Hiçbiri gelmemelik etmesin. Çünkü Baala büyük bir kurban sunacağım. Kim gelmezse öldürülecek.» Gerçekte Yehu Baala tapanları yok etmek için bir düzen kurmaktaydı.
20. Yehu, «Baalın onuruna bir toplantı yapılacağını duyurun» dedi. Duyuru yapıldı.
21. Yehu bütün İsraille haber saldı. Baala tapanların hepsi geldi, gelmeyen kalmadı. Baalın tapınağı hıncahınç doldu.
22. Yehu, kutsal giysiler görevlisine, «Baala tapanların hepsine giysi çıkar» diye buyruk verdi. Görevli herkese giysi getirdi.
23. O zaman Yehu Rekav oğlu Yehonadavla birlikte Baalın tapınağına girdi. İçerdekilere, «Çevrenize

iyi bakın» dedi, «Aranızda RABbe tapanlardan kimse olmasın, sadece Baala tapanlar olsun.»»

24. Ardından Yehuyla Yehonadav kurban ve yakmalık sunu sunmak üzere içeri girdiler. Yehu tapınağın çevresine seksen kişi yerleştirmiş ve onlara şu buyruğu vermişti: «Elinize teslim ettiğim bu adamlardan biri kaçarsa, bunu canınızla ödersiniz!»»

25. Yakmalık sununun sunulması biter bitmez, Yehu muhafızlarla komutanlara, «İçeriye girin, hepsini öldürün, hiçbiri kaçmasın!» diye buyruk verdi. Muhafızlarla komutanlar hepsini kılıçtan geçirip ölümlerini dışarı attılar. Sonra Baalın tapınağının iç bölümüne girdiler.

26. Baalın tapınağındaki dikili taşları çıkarıp yaktılar.

27. Baalın dikili taşını ve tapınağını ortadan kaldırdılar. Halk orayı helaya çevirdi. Orası bugüne kadar da öyle kaldı.

28. Böylece Yehu İsrailde Baala tapmaya son verdi.

29. Ne var ki, Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan -Beytel ve Dandaki altın buzağılara tapmaktan- vazgeçmedi.

30. RAB Yehuya, «Gözümde doğru olanı yaparak başarılı oldun» dedi, «Ahavın ailesine istediğim her şeyi yaptın. Bunun için senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak.»»

31. Gelgelelim Yehu İsrailin Tanrısı RABbin yasasını yürekten izlemedi, önemsemedi. Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.

32-33. RAB o günlerde İsrail topraklarını küçültmeye başladı. Aram Kralı Hazael Şeria Irmağının doğusunda Gadlılar, Rubenliler ve Manaşşelilerin yaşadığı bütün Gilat bölgesini, Arnon Vadisindeki Aroerden Gilat ve Başana kadar bütün İsrail topraklarını ele geçirdi.

34. Yehunun krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

35. Yehu ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede gömüldü. Yerine oğlu Yehoahaz kral oldu.

36. Yehu Samiriye'de yirmi sekiz yıl İsrail krallığı yaptı.

1. Ahazyanın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı.
2. Ne var ki, Kral Yehoramın kızı, Ahazyanın üvey kızkardeşi Yehoşeva, Ahazya oğlu Yoaşı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Çocuğu Atalyadan gizleyerek kurtarmış oldu.
3. Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca RABbin Tapınağında dadısıyla birlikte gizlendi.
4. Yedinci yıl Yehoyada haber gönderip Karyahılarınfö ve muhafızların yüzbaşılarını çağırttı. Onları RABbin Tapınağında toplayarak onlarla bir antlaşma yaptı. Hepsine RABbin Tapınağında ant içirdikten sonra kralın oğlu Yoaşı kendilerine gösterdi.
5. Onlara şu buyrukları verdi: «Şabat Günü göreve gidenlerin üçte biri kral sarayını koruyacak,
6. üçte biri Sur Kapısında, üçte biri de muhafızların arkasındaki kapıda bulunacak. Sırayla tapınak nöbeti tutacaksınız.
7. Şabat Günü görevleri biten öbür iki bölükteki askerlerin tümü RABbin Tapınağının çevresinde durup kralı koruyacak.
8. Herkes yalın kılıç kralın çevresini sarsın, yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin.» paralı askerler.
9. Yüzbaşılar Kâhin Yehoyadanın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını alıp Yehoyadanın yanına gittiler.
10. Kâhin RABbin Tapınağındaki Kral Davuttan kalan mızraklarla kalkanları yüzbaşılara dağıttı.
11. Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar silahlı muhafızlar yerleştirildi.
12. Yehoyada kralın oğlu Yoaşı dışarı çıkarıp başına taç koydu. Tanrının Yasasını da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshedip alkışlayarak, «Yaşasın kral!» diye bağıldılar.
13. Atalya muhafızlarla halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RABbin Tapınağında toplananların yanına gitti.
14. Baktı, kral geleneğe uygun olarak sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyordu. Atalya giysilerini yırtarak, «Hainlik! Hainlik!» diye bağırdı.
15. Kâhin Yehoyada yüzbaşılara, «O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin» diye buyruk verdi. Çünkü kadının RABbin Tapınağında öldürülmesini istemiyordu.
16. Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısına götürölüp öldürölldü.
17. Yehoyada RABbin halkı olmaları için RAB ile kral ve halk arasında bir antlaşma yaptı. Ayrıca halkla kral arasında da bir antlaşma yaptı.
18. Ülke halkı gidip Baalın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baalın Kâhini Mattanı da sunakların önünde öldürdüler. Kâhin Yehoyada RABbin Tapınağına nöbetçiler yerleştirdi.
19. Sonra yüzbaşıları, Karyahıları, muhafızları ve halkı yanına aldı. Kralı RABbin Tapınağından getirdiler. Muhafızlar Kapısından geçerek sarayına götürdüler, kral tahtına oturtular.
20. Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya sarayda kılıçla öldürölldümüştü.

1. İsrail Kralı Yehunun krallığının yedinci yılında Yoaş Yahuda Kralı oldu. Yedi yaşında kral oldu ve Yerusolimde kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivyaydı.
2. Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Çünkü Kâhin Yehoyada ona yol gösteriyordu.
3. Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. eklenmiştir.
4. Yoaş kâhinlere şöyle dedi: «RABbin Tapınağı için yapılan bağışları: Nüfus sayımından elde edilen geliri, kişi başına düşen vergiyi ve halkın gönüllü olarak RABbin Tapınağına sunduğu paraları toplayın.
5. Her kâhin bunları hazine görevlilerinden alsın. Tapınağın neresinde yıkık bir yer varsa, onarılsın.»
6. Yoaşın krallığının yirmi üçüncü yılında kâhinler tapınağı hâlâ onarmamışlardı.
7. Bunun üzerine Kral Yoaş, Kâhin Yehoyada ile öbür kâhinleri çağırıp, «Neden RABbin Tapınağını onarmıyorsunuz?» diye sordu, «Hazine görevlilerinden artık para almayın. Aldığınız paraları da RABbin Tapınağının onarımına devredin.»
8. Böylece kâhinler halktan para toplamamayı ve tapınağın onarım işlerine karışmamayı kabul ettiler.
9. Kâhin Yehoyada bir sandık aldı. Kapağına bir delik açıp sunağın yanına, RABbin Tapınağına girenlerin sağına yerleştirdi. Kapıda görevli kâhinler RABbin Tapınağına getirilen bütün paraları sandığa atıyorlardı.
10. Sandıkta çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıya başkâhin RABbin Tapınağına getirilen paraları sayıp torbalara koyarlardı.
11. Sayılan paralar RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan adamlara verilirdi. Onlar da paraları RABbin Tapınağında çalışan marangozlara, yapıcılara,
12. duvarcılara, taşçılara öder, tapınağı onarmak için kereste ve yontma taş alımında kullanır ve onarım için gereken öbür malzemelere harcarlardı.
13. RABbin Tapınağında toplanan paralar, tapınak için gümüş tas, fitil maşaları, çanak, borazan, altın ya da gümüş eşya yapımında kullanılmadı.
14. Bu para yalnız işçilere ödendi ve tapınağın onarımına harlandı.
15. Tapınakta çalışanlara para ödemekle görevli kişiler öyle dürüst insanlardı ki, onlara hesap bile sorulmazdı.
16. Suç ve günah sunusu olarak verilen paralarsa RABbin Tapınağına getirilmezdi; bunlar kâhinlere aitti.
17. O sırada Aram Kralı Hazael, Gat Kentine saldırıp kenti ele geçirdi. Sonra Yerusolime saldırmaya karar verdi.
18. Yahuda Kralı Yoaş, ataları olan öbür Yahuda krallarından Yehoşafatın, Yehoramın, Ahazyanın ve kendisinin RABbe adanmış olduğu bütün kutsal armağanları, RABbin Tapınağında ve sarayın hazinelerinde bulunan bütün altınları Aram Kralı Hazaele gönderdi. Bunun üzerine Hazael Yerusolime saldırmaktan vazgeçti.
19. Yoaşın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
20. Kral Yoaşın görevlileri düzen kurup onu Sillaya inen yolda, Beytmilloda öldürdüler.
21. Yoaş'ı öldürenler, görevlilerinden Şimat oğlu Yozakar'la Şomer oğlu Yehozavat'tı. Yoaş Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

1. Yahuda Kralı Ahazy'a oğlu Yoaşın krallığının yirmi üçüncü yılında Yehu oğlu Yehoahaz Samiriyede İsrail Kralı oldu ve on yedi yıl krallık yaptı.
2. Yehoahaz RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlara katıldı. Bu günahlardan ayrılmadı.
3. İşte bu yüzden RABbin İsrail'e karşı öfkesi alevlendi ve RAB onları uzun süre Aram Kralı Hazaelle oğlu Ben-Hadatın egemenliği altına soktu.
4. Bunun üzerine Yehoahaz RABbe yakardı. RAB onun yakarışını kabul etti. Çünkü İsrailin çektiği sıkıntıyı, Aram Kralının onlara neler yaptığını görüyordu.
6. Ne var ki Yarovam ailesinin İsraili sürüklediği günahları izlediler, bu günahlardan ayrılmadılar. Aşera putu da Samiriyede dikili kaldı.
7. Yehoahazın elli atlı, on savaş arabası, on bin de yaya asker dışında gücü kalmamıştı. Çünkü Aram Kralı ötekileri harman tozu gibi ezip yok etmişti.
8. Yehoahazın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve başarıları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
9. Yehoahaz ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede gömüldü ve yerine oğlu Yehoaş kral oldu.
10. Yahuda Kralı Yoaşın krallığının otuz yedinci yılında Yehoahaz oğlu Yehoaş Samiriyede İsrail Kralı oldu ve on altı yıl krallık yaptı.
11. RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı; onun yolunu izledi.
12. Yehoaşın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
13. Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede İsrail krallarının yanına gömüldü ve tahtına Yarovam geçti.
14. Eliş'a ölümcül bir hastalığa yakalandı. İsrail Kralı Yehoaş gidip onu ziyaret etti, «Baba, baba, İsrailin arabası ve atlıları!» diyerek ağladı.
15. Eliş'a ona, «Bir yayla birkaç ok al» dedi. Kral yayla okları aldı.
16. Eliş'a, «Yayı hazırla» dedi. Kral yayı hazırlayınca, Eliş'a ellerini kralın elleri üzerine koydu.
17. «Doğuya bakan pencereyi aç» dedi. Kral pencereyi açtı. Eliş'a, «Oku at!» dedi. Kral oku atınca, Eliş'a, «Bu ok Aramlılara karşı sizi zafere ulaştıracak RABbin kurtuluş okudur» dedi, «Afekte onları kesin bozguna uğratacaksınız.»
18. Sonra, «Öbür okları al» dedi. İsrail Kralı okları alınca, Eliş'a, «Onları yere vur» dedi. Kral okları üç kez yere vurdu ve durdu.
19. Buna öfkelenen Tanrı adamı Eliş'a, «Beş altı kez vurmalyydın, o zaman Aramlılara karşı kesin bir zafer kazanırdın» dedi, «Ama şimdi Aramlıları ancak üç kez bozguna uğratacaksın.»
20. Eliş'a öldü ve gömüldü. Her ilkbaharda Moav akıncıları İsrail topraklarına girerlerdi.
21. Bir keresinde İsraililer, ölü gömerken akıncıların geldiğini görünce, ölüyü Elişanın mezarına atıp kaçtılar. Ölü Elişanın kemiklerine dokununca dirilip ayağa kalktı.
22. Aram Kralı Hazael Yehoahazın krallığı boyunca İsraililere baskı yaptı.
23. Ama RAB, İbrahim, İshak ve Yakupla yaptığı antlaşmadan ötürü, İsraililere iyilik etti. Onlara acıyıp yardım etti. Yok olmalarına izin vermedi. Onları şimdiye kadar huzurundan atmadı.
24. Aram Kralı Hazael ölünce yerine oğlu Ben-Hadat kral oldu.
25. Bunun üzerine İsrail Kralı Yehoaş, babası Yehoahaz'ın krallığı döneminde Hazael oğlu Ben-Hadat'ın savaşta ele geçirmiş olduğu kentleri geri aldı. Onu üç kez bozguna uğratıp İsrail kentlerine yeniden sahip oldu.

1. İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaşın krallığının ikinci yılında Yoaş oğlu Amatsya Yahuda Kralı oldu.
2. Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusolimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yerusolimli Yehoaddandı.
3. Amatsya RABbin gözünde doğru olanı yaptıysa da atası Davut gibi değildi. Her konuda babası Yoaş örnek aldı.
4. Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.
5. Amatsya krallığını güçlendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri ortadan kaldırdı.
6. Ancak Musanın Kitabındaki yasaya uyarak katillerin çocuklarını öldürtmedi. Çünkü RAB, «Ne babalar çocuklarının yerine öldürülecek, ne de çocuklar babalarının yerine. Herkes kendi günahı için öldürülecek» diye buyurmuştu.
7. Amatsya Tuz Vadisinde on bin Edomlu asker öldürdü. Savaşarak Selayı ele geçirdi ve oraya Yokteel adını verdi. Orası hâlâ aynı adla anılmaktadır.
8. Bundan sonra Amatsya, Yehu oğlu Yehoahaz oğlu İsrail Kralı Yehoşa, «Gel, yüz yüze görüşelim» diye haber gönderdi.
9. İsrail Kralı Yehoaş da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsyaya şu haberi gönderdi: «Lübnanda dikenli bir çalı, sedir ağacına, «Kızını oğluma eş olarak ver» diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner.
10. Edomluları bozguna uğrattın diye böbürleniyorsun. Bu zafer sana yeter. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın.»
11. Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Derken İsrail Kralı Yehoaş Yahuda Kralı Amatsyanın üzerine yürüdü. İki ordu Yahudanın Beytşemeş Kentinde karşılaştı.
12. İsraililerin önünde bozguna uğrayan Yahudalılar evlerine kaçtı.
13. İsrail Kralı Yehoaş, Ahazyâ oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsyayı Beytşemeşte yakaladı. Sonra Yerusolime girip Efrayim Kapısından Köşe Kapısına kadar Yerusolim surlarının dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı.
14. RABbin Tapınağında ve sarayın hazinelerinde bulduğu altını, gümüşü ve bütün eşyaları aldı. Ayrıca bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriyeye döndü.
15. Yehoaşın krallığı dönemindeki öteki olaylar, yaptıkları ve Yahuda Kralı Amatsya ile savaşırken gösterdiği başarılar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
16. Yehoaş ölüp atalarına kavuşunca, Samiriyede İsrail krallarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yarovam kral oldu.
17. Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaşın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.
18. Amatsyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
19. Yerusolimde Amatsyaya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakişe kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler.
20. Ölüsü at sırtında Yerusolime getirildi, Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü.
21. Yahuda halkı Amatsyanın yerine on altı yaşındaki oğlu Azaryayı kral yaptı.
22. Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Azarya Eylat Kentini onarıp Yahuda topraklarına kattı.
23. Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsyanın krallığının on beşinci yılında Yehoaş oğlu Yarovam Samiriyede İsrail Kralı oldu ve kırk bir yıl krallık yaptı.
24. Yarovam RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
25. İsrailin Tanrısı RABbin, kulu Gat-Heferli Amittay oğlu Yunus Peygamber aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Yarovam Levo-Hamattan Arava Gölüne kadar İsrail topraklarını yeniden ele geçirdi.
26. RAB İsrailin çektiği sıkıntıyı görmüştü. Genç yaşlı herkes acı içinde kıvranıyordu. İsraille yardım edecek kimse yoktu.

27. RAB İsrailin adını yeryüzünden silmek istemiyordu. Onun için, Yehoaş oğlu Yarovam aracılığıyla onları kurtardı.
28. Yarovamın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları, askeri başarıları, eskiden Yaudiye ait olan Şam ve Hama kentlerini yeniden İsrail topraklarına katışı İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
29. Yarovam ölüp ataları olan İsrail krallarına kavuştu. Yerine oğlu Zekeriya kral oldu. o dönemde topraklarının çoğu bugünkü Suriye'de bulunan küçük bir krallık. Başkenti Gaziantep İli İslahiye İlçesi'ne bağlı Zincirli Köyü'ydü.

1. İsrail Kralı Yarovamın krallığının yirmi yedinci yılında Amatsya oğlu Azarya Yahuda Kralı oldu.
2. Azarya on altı yaşında kral oldu ve Yerusolimde elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yerusolimli Yekolyaydı.
3. Babası Amatsya gibi, Azarya da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
4. Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu.
6. Azaryanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
7. Azarya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yotam kral oldu.
8. Yahuda Kralı Azaryanın krallığının otuz sekizinci yılında Yarovam oğlu Zekeriya Samiriyede İsrail Kralı oldu ve altı ay krallık yaptı.
9. Ataları gibi, RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
10. Yaveş oğlu Şallum Zekeriyaya bir düzen kurdu; halkın önünde saldırıp onu öldürdü, yerine kendisi kral oldu.
11. Zekeriyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
12. Böylece RABbin Yehuya, «Senin soyun dört kuşak İsrail tahtında oturacak» diye verdiği söz yerine gelmiş oldu.
13. Yahuda Kralı Azaryanın krallığının otuz dokuzuncu yılında Yaveş oğlu Şallum İsrail Kralı oldu ve Samiriyede bir ay krallık yaptı.
14. Gadi oğlu Menahem Tirsadan Samiriyeye gelip Yaveş oğlu Şalluma saldırdı. Onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.
15. Şallumun krallığı dönemindeki öteki olaylar ve kurduğu düzen İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
16. O sırada Menahem, Tırsa Kentinden başlayarak, Tıfsah Kentine ve çevresinde yaşayan herkese saldırdı. Çünkü kentin kapısını kendisine açmamışlardı. Herkesi öldürüp gebe kadınların karınlarını bile yarıdı.
17. Yahuda Kralı Azaryanın krallığının otuz dokuzuncu yılında Gadi oğlu Menahem İsrail Kralı oldu ve Samiriyede on yıl krallık yaptı.
18. RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve yaşamı boyunca Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
19. Asur Kralı Tiglat-Pileser İsraile saldırdı. Menahem, Tiglat-Pileserin desteğini sağlayıp krallığını güçlendirmek için, ona bin talant gümüş verdi.
20. İsraildeki bütün zenginleri adam başı elli shekel gümüş ödemekle yükümlü kılarak Asur Kralına verilen gümüşü karşıladı. Böylece Asur Kralı İsrail topraklarından çekilip ülkesine döndü. (Tiglat-Pileserin Babilce adı.)
21. Menahemin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
22. Menahem ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Pekahya kral oldu.
23. Yahuda Kralı Azaryanın krallığının ellinci yılında Menahem oğlu Pekahya Samiriyede İsrail Kralı oldu ve iki yıl krallık yaptı.
24. Pekahya RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
25. Komutanlarından biri olan Remalyanın oğlu Pekah kendisine düzen kurdu. Argov ve Aryenin işbirliğiyle yanına Gilatlı elli adam alarak Pekahyayı Samiriyedeki sarayın kalesinde öldürdü, yerine kendisi kral oldu.
26. Pekahyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

27. Yahuda Kralı Azaryanın krallığının elli ikinci yılında Remalya oğlu Pekah Samiriyede İsrail Kralı oldu ve yirmi yıl krallık yaptı.
28. RABbin gözünde kötü olanı yaptı ve Nevat oğlu Yarovamın İsraili sürüklediği günahlardan ayrılmadı.
29. İsrail Kralı Pekahın krallığı sırasında, Asur Kralı Tiglat-Pileser İsrailin İyon, Avel-Beytmaaka, Yanoah, Kedeş, Hasor kentleriyle Gilat, Celile ve Naftali bölgelerini ele geçirerek halkı Asura sürdü.
30. Yahuda Kralı Azarya oğlu Yotamın krallığının yirminci yılında Ela oğlu Hoşea, Remalya oğlu Pekaha düzen kurdu ve onu öldürüp yerine kendisi kral oldu.
31. Pekahın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
32. İsrail Kralı Remalya oğlu Pekahın krallığının ikinci yılında Azarya oğlu Yotam Yahuda Kralı oldu.
33. Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusolimde on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadokun kızı Yerusaydı.
34. Babası Azarya gibi, Yotam da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
35. Ancak alışlagelen tapınma yerleri henüz kaldırılmamıştı ve halk oralarda hâlâ kurban kesip buhur yakıyordu. Yotam RABbin Tapınağının Yukarı Kapısını onardı.
36. Yotamın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
37. RAB işte o günlerde Aram Kralı Resinle İsrail Kralı Remalya oğlu Pekahı Yahuda üzerine göndermeye başladı.
38. Yotam ölüp atalarına kavuşunca, atası Davut'un Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

1. İsrail Kralı Remalya oğlu Pekahın krallığının on yedinci yılında Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralı oldu.
2. Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yerus alimde on altı yıl krallık yaptı. Tanrısı RABbin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.
3. İsrail krallarının yolunu izledi; hatta RABbin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğlunu ateşte kurban etti.
4. Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.
5. Aram Kralı Resinle İsrail Kralı Remalya oğlu Pekah Yerus alime yürüdüler. Kenti kuşattılarsa da Ahazı yenemediler.
6. O sırada Aram Kralı Resin Eylatı geri alıp Yahudalıları oradan sürdü. Edomlular Eylata yerleşti. Bugün de orada yaşıyorlar.
7. Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pilesere: ‹‹Senin kulun k lenim; gel, bana saldıran Aram ve İsrail krallarının elinden beni kurtar›› diye ulaklar gönderdi.
9. Asur Kralı Ahazın isteğini olumlu karşıladı, saldırıp şamı ele geçirdi. Kent halkını K re sürüp Resini  ld rd .
10. Kral Ahaz, Asur Kralı Tiglat-Pilesere karşılamak için şama gittiğinde, oradaki sunağı gördü. Aynısını yaptırmak için sunağın bütün ayrıntılarını gösteren bir planı ve maketi K hin Uriyaya gönderdi.
11. K hin Uriya, Kral Ahaz şamdan dönünceye kadar, onun göndermiş olduğu maketin tıpkısı bir sunak yaptı.
12. Kral şamdan dönünce sunağı gördü, yaklaşıp üzerinde sunular sundu.
13. Yakmalık sunuları ve tahıl sunularını sundu, dökmelik sunuyu boşalttı, esenlik sunusunun kanını sunağın üzerine döktü.
14. RABbin huzurundaki tunç sunağı tapınağın önünden, yeni sunakla tapınağın arasındaki yerinden getirtip yeni sunağın kuzeyine yerleştirdi.
15. Kral Ahaz K hin Uriyaya şu buyrukları verdi: ‹‹Sabahın yakmalık sunusuyla akşamın tahıl sunusunu, kralın yakmalık ve tahıl sunusunu, ayrıca ülke halkının yakmalık, tahıl ve dökmelik sunularını bu büyük sunağın üzerinde sun; yakmalık sunuların ve kurbanların kanını onun üzerine d k. Ama tunç sunağı geleceği bilmek için kendim kullanacağım.››
16. K hin Uriya Kral Ahazın bütün buyruklarını yerine getirdi.
17. Kral Ahaz tapınaktaki kazanların üzerine oturduğu ayaklıkların yan aynalıklarını söküp kazanları kaldırdı. Havuzu tunç boğaların üzerinden indirip taş bir döşeme üzerine yerleştirdi.
18. Asur Kralını hoşnut etmek için RABbin Tapınağına konan kral kürsüsünün setini kaldırıp kralın tapınağa girmek için kullandığı özel kapıyı kapattı. seti››, Masoretik metin ‹‹şabat günleri RABbin Tapınağına gitmek için kullanılan üstü kapalı yol.››
19. Ahazın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
20. Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

1. Yahuda Kralı Ahazın krallığının on ikinci yılında Ela oğlu Hoşea Samiriyede İsrail Kralı oldu ve dokuz yıl krallık yaptı.
3. Asur Kralı Şalmaneser Hoşea'ya savaş açtı. Hoşea teslim olup haraç ödemeye başladı.
4. Ancak Asur Kralı Hoşeanın hainlik yaptığını öğrendi. Çünkü Hoşea Mısır Firavunu Sonun desteğini sağlamak için ona ulaklar göndermiş, üstelik her yıl ödemesi gereken haraçları da Asur Kralına ödememişti. Bunun üzerine Asur Kralı onu yakalayıp cezaevine kapadı.
5. Asur Kralı İsrail topraklarına saldırdı. Samiriyeyi kuşattı. Kuşatma üç yıl sürdü.
6. Hoşeanın krallığının dokuzuncu yılında Asur Kralı Samiriyeyi ele geçirdi. İsrail halkını Asura sürdü. Onları Halaha, Habur Irmağı kıyısındaki Gozana ve Med kentlerine yerleştirdi.
7. Bütün bunlar kendilerini Mısır Firavununun boyunduruğundan kurtarıp Mısırdan çıkaran Tanrıları RABbe karşı günah işledikleri için İsraililerin başına geldi. Çünkü başka ilahlara tapmışlar,
9. Tanrıları RABbin onaylamadığı bu işleri gizlilik içinde yapmışlar, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde tapınma yerleri kurmuşlardı.
10. Her yüksek tepenin üzerine, bol yapraklı her ağacın altına dikili taşlar, Aşera putları diktiler.
11. RABbin onların önünden kovmuş olduğu ulusların yaptığı gibi, bütün tapınma yerlerinde buhur yaktılar. Yaptıkları kötülüklerle RABbi öfkelenlendirdiler.
12. RABbin, «Bunu yapmayacaksınız» demiş olmasına karşın putlara taptilar.
13. RAB İsrail ve Yahuda halkını bütün peygamberler ve biliciler aracılığıyla uyarmış, onlara, «Bu kötü yollarınızdan dönün» demişti, «Atalarınıza buyurduğum ve kullarım peygamberler aracılığıyla size gönderdiğim Kutsal Yasanın tümüne uyarak buyruklarımı, kurallarımı yerine getirin.»
14. Ama dinlemediler, Tanrıları RABbe güvenmeyen ataları gibi inat ettiler.
15. Tanrının kurallarını, uyarılarını ve atalarıyla yaptığı antlaşmayı hiçe sayarak değersiz putların ardınca gittiler, böylece kendi değerlerini de yitirdiler. Çevrelerindeki uluslar gibi yaşamamaları için RAB kendilerine buyruk verdiği halde, ulusların törelerine göre yaşadılar.
16. Tanrıları RABbin bütün buyruklarını terk ettiler. Tapınmak için kendilerine iki dökme buzağı ve Aşera putu yaptırdılar. Gök cisimlerine taptilar. Baala kulluk ettiler.
17. Oğullarını, kızlarını ateşte kurban ettiler. Falcılık, büyücülük yaptılar. RABbin gözünde kötü olanı yaptılar, kendilerini kötülüğe adayarak Onu öfkelenlendirdiler.
18. RAB İsraililere çok kızdı, Yahuda oymağı dışında hepsini huzurundan kovdu.
19. Yahudalılar bile Tanrıları RABbin buyruklarına uymadılar. İsraililerin benimsediği törelere göre yaşadılar.
20. Bundan dolayı RAB İsrail soyundan olan herkesi reddetti. Çapulcuların eline teslim ederek onları cezalandırdı. Hepsini huzurundan kovdu.
21. RAB İsraili Davut soyunun elinden aldıktan sonra, İsraililer Nevat oğlu Yarovamı kral yaptılar. Yarovam İsrailileri RABbin yolundan saptırarak büyük günaha sürükledi.
22. İsraililer Yarovamın işlediği bütün günahlara katıldılar ve bunlardan ayrılmadılar.
23. Sonunda RAB kulları peygamberler aracılığıyla uyarmış olduğu gibi, onları huzurundan kovdu. İsraililer kendi topraklarından Asura sürüldüler. Bugün de orada yaşıyorlar.
24. Asur Kralı İsraililerin yerine Babil, Kuta, Avva, Hama ve Sefarvayimden insanlar getirtilip Samiriye kentlerine yerleştirdi. Bunlar Samiriyeyi mülk edinip oradaki kentlerde yaşamaya başladılar.
25. Oralara ilk yerleştiklerinde RABbe tapınmadılar. Bu yüzden RAB aslanlar göndererek bazılarını öldürttü.
26. Asur Kralına, «Sürdüğün ve Samiriye kentlerine yerleştirdiğin uluslar Samiriye ilahının yasasını bilmiyorlar. O da üzerlerine aslanlar gönderiyor» diye haber salındı, «Bu yüzden aslanlara yem oluyorlar. Çünkü ülke ilahının yasasından haberleri yok.»
27. Bunun üzerine Asur Kralı şu buyruğu verdi: «Samiriyeden sürülen kâhinlerden birini geri gönderin, gidip orada yaşasın ve ülke ilahının yasasını onlara öğretsin.»
28. Samiriyeden sürülen kâhinlerden biri gelip Beytele yerleşti ve RABbe nasıl tapınacaklarını onlara

öğretmeye başladı.

29. Gelgelelim Samiriye kentlerine yerleşen her ulus kendi ilahlarını yaptı. Samiriyelilerin yapmış olduğu tapınma yerlerindeki yapılara bu ilahları koydular.

30. Babil halkı Sukkot-Benot, Kuta halkı Nergal, Hama halkı Aşima,

31. Avva halkı ise Nivhaz ve Tartak adındaki ilahlarını yaptılar. Sefarvayim halkı ise oğullarını ilahları Adrammelek ve Anammeleke yakarak kurban ettiler.

32. Bir yandan RABbe tapınıyor, öte yandan tapınma yerlerindeki yapılarda görev yapmak üzere aralarından rasgele kâhinler seçiyorlardı.

33. Böylece hem RABbe tapınıyorlar, hem de aralarından geldikleri ulusların törelerine göre kendi ilahlarına kulluk ediyorlardı.

34. Bugün de eski törelerine göre yaşıyorlar. Ne RABbe tapınıyorlar, ne de RABbin İsrail adını verdiği Yakupun oğulları için koymuş olduğu kurallara, ilkelere, yasalara, buyruklara uyuyorlar.

35. RAB Yakupoğullarıyla antlaşma yapmış ve onlara şöyle buyurmuştu: «Başka ilahlara tapmayacak, önlerinde eğilmeyecek, onlara kulluk etmeyecek, kurban kesmeyeceksiniz.

36. Yalnızca ulu gücüyle her yere erişen eliyle sizleri Mısırdan çıkaran RABbe tapınacaksınız. Onun önünde eğilip Ona kurban keseceksiniz.

37. Sizler için yazmış olduğu kuralları, ilkeleri, yasaları, buyrukları her zaman yerine getirmeye özen gösterecek ve başka ilahlara tapmayacaksınız.

38. Sizinle yaptığım antlaşmayı unutmayacak ve başka ilahlara tapmayacaksınız.

39. Yalnız Tanrınız RABbe tapacaksınız. O sizi bütün düşmanlarınızın elinden kurtaracak.»

40. Ne var ki Samiriyeye yerleşenler buna kulak asmadılar ve eski törelerine göre yaşamaya devam ettiler.

41. Bu uluslar aynı zamanda hem RAB'be, hem de putlarına tapıyorlardı. Çocukları ve torunları da bugüne dek ataları gibi yaşıyorlar.

1. İsrail Kralı Ela oğlu Hoşeanın krallığının üçüncü yılında Ahaz oğlu Hizkiya Yahuda Kralı oldu.
2. Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yeruşalimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekerianın kızı Aviyaydı.
3. Atası Davut gibi, o da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
4. Alışlagelen tapınma yerlerini kaldırdı, dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı. Musanın yapmış olduğu Nehuştan adındaki tunç yılanı da parçaladı. Çünkü İsraililer o güne kadar ona buhur yakıyorlardı.
5. Hizkiya İsrailin Tanrısı RABbe güvendi. Kendisinden önceki ve sonraki Yahuda kralları arasında onun gibisi yoktu.
8. Gazze ve çevresine, gözcü kulelerinden surlu kentlere kadar her yerde Filistlileri bozguna uğrattı.
9. Hizkiyanın krallığının dördüncü yılında -İsrail Kralı Ela oğlu Hoşeanın krallığının yedinci yılı- Asur Kralı Şalmaneser Samiriyeye yürüyerek kenti kuşattı.
10. Kuşatma üç yıl sürdü. Sonunda Samiriyeyi ele geçirdiler. Hizkiyanın krallığının altıncı yılı, İsrail Kralı Hoşeanın krallığının dokuzuncu yılında Samiriye alındı.
11. Asur Kralı İsrailileri Asura sürerek Halaha, Habur Irmağı kıyısındaki Gozana ve Med kentlerine yerleştirdi.
12. Çünkü Tanrıları RABbin sözünü dinlememişler, Onun antlaşmasını ve RABbin kulu Musanın buyruklarını çiğnemişlerdi. Ne kulak asmışlar, ne de buyrukları yerine getirmişlerdi.
13. Hizkiyanın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahudanın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.
14. Yahuda Kralı Hizkiya, Lakiş Kentindeki Asur Kralına şu haberi gönderdi: «Suçluyum, üzerimden kuvvetlerini çek, ne istersen ödeyeceğim.» Asur Kralı Yahuda Kralı Hizkiyayı üç yüz talantfç gümüş ve otuz talant altın ödemekle yükümlü kıldı.
15. Hizkiya RABbin Tapınağında ve kral sarayının hazinelerinde bulunan bütün gümüşü ona verdi.
16. Daha önce yaptırmış olduğu RABbin Tapınağının kapılarıyla kapı pervazlarının üzerindeki altın kaplamaları da çıkarıp Asur Kralına verdi.
17. Asur Kralı başkomutan, askeri danışman ve komutanını büyük bir orduyla Lakişten Yerusálime, Kral Hizkiyaya gönderdi. Yerusálime varan ordu Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuzun su yolunun yanında durdu.
18. Haber gönderip Kral Hizkiyayı çağırdılar. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah Asurluları karşılamaya çıktı.
19. Komutan onlara şöyle dedi: «Hizkiyaya söyleyin. «Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun?
20. Savaş tasarıların ve gücün olduğunu söylüyorsun, ama bunlar boş sözler. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun?
21. İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısıra güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir.
22. Yoksa bana, Tanrımız RABbe güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiyanın Yahuda ve Yerusálime halkına, yalnız Yerusálimde, bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?»
23. «Haydi, efendim Asur Kralıyla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm.
24. Mısırın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin!
25. Dahası var: RABbin buyruğu olmadan mı saldırıp burayı yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, «Git, o ülkeyi yık» dedi.»
26. Hilkiya oğlu Elyakim, Şevna ve Yoah, «Lütfen biz kullarınla Aramice konuş» diye karşılık verdiler, «Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudi dilinde konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor.»
27. Komutan, «Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?» dedi, «Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan

herkese gönderdi.»

28. Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: «Büyük kralın, Asur Kralının söylediklerini dinleyin!
29. Kral diyor ki, «Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi benim elimden kurtaramaz.
30. RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralının eline geçmeyecek diyen Hizkiyaya kanmayın, RABbe güvenmeyin.
- 31-32. Hizkiyayı dinlemeyin.» Çünkü Asur Kralı diyor ki, «Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi zeytinyağı ve bal ülkesi olan kendi ülkeniz gibi bir ülkeye -tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye- götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek. Yaşamı seçin, ölümü değil. RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmaya çalışan Hizkiyayı dinlemeyin.
33. Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralının elinden kurtarabildi mi?
34. Hani nerede Hamanın, Arpatın ilahları? Sefarvayimin, Hena ve İvvanın ilahları nerede? Samiriyeyi elimden kurtarabildiler mi?
35. Bütün ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yeruslalmi elimden kurtarabilsin?» halk (bkz. 2Kr.17:24,31).
36. Halk sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, «Karşılık vermeyin» diye buyurmuştu.
37. Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

1. Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RABbin Tapınağına girdi.
2. Saray sorumlusu Elyakimi, Yazman Şevnayı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsini çul kuşanmıştı.
3. Yeşaya'ya şöyle dediler: «Hizkiya diyor ki, «Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok.
4. Yaşayan Tanrıyı aşağılamak için efendisi Asur Kralının gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.»
- 5-6. Yeşaya, Kral Hizkiyadan gelen görevlilere şöyle dedi: «Efendinize şunları söyleyin: «RAB diyor ki, Asur Kralının adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma.
7. Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.»
8. Komutan, Asur Kralının Lakişten ayrılıp Livnaya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti.
9. Kûş Kralı Tirhakanın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiyaya yine ulaklar göndererek şöyle dedi:
10. «Yahuda Kralı Hizkiyaya deyin ki, «Güvendiğin Tanrın, Yerusâlim Asur Kralının eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın.
11. Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun?
12. Atalarımın yok ettiği ulusları -Gozanlıları, Harranlıları, Reseflileri, Telassarda yaşayan Edenlileri- ilahları kurtarabildi mi?
13. Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?»
14. Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RABbin Tapınağına çıktı. RABbin önünde mektubu yere yayarak
15. şöyle dua etti: «Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrailin Tanrısı RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın.
16. Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanheribin söylediklerini, yaşayan Tanrıyı nasıl aşağıladığını duy.
17. Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları birçok ulusu ve ülkelerini viraneye çevirdiler.
18. İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı.
19. Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanheribin elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek Tanrı olduğunu anlasın.»
- 2-021. Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiyaya şu haberi gönderdi: «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: «Asur Kralı Sanherib ile ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, «Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yerusâlim kızı ardından alayla baş sallıyor.
22. Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrailin Kutsalına tepeden baktın!
23. Ulakların aracılığıyla Rabbi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnanın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnanın en iç noktalarına, Gür ormanlarına ulaştım.
24. Yabancı ülkelerde kuyular kazdım, suları içtim, Mısırın bütün kanallarını ayağımın tabanıyla kuruttum, dedin.
25. «Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim.
26. O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.
27. Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkeli olduğunu biliyorum.
28. Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkımı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.

29. <<Senin için belirti Şu olacak, ey Hizkiya:Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz,İkinci yıl ise ardından biteni.Üçüncü yıl ekip biçin,Bağlar dikip ürününü yiyin.
30. Yahudalıların kurtulup sağ kalanlarıYine aşağıya doğru kök salacak,Yukarıya doğru meyve verecek.
31. Çünkü sağ kalanlar Yerusālimden,Kurtulanlar Siyon Dağından çıkacak.Her Şeye Egemen RABbin gayretiyle olacak bu.>
32. <<Bundan dolayı RAB Asur Kralına ilişkin şöyle diyor:<Bu kente girmeyecek, ok atmayacak.Kente kalkanla yaklaşmayacak,Karşısında rampa kurmayacak.
33. Geldiğı yoldan dönecek ve kente girmeyecek> diyor RAB,
34. <Kendim için ve kulum Davutun hatırı içinBu kenti savunup kurtaracağım> diyor.>>
35. O gece RABbin meleğı gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar.
36. Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninovaya döndü ve orada kaldı.
37. Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

1. O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.»»
2. Hizkiya yüzünü duvara dönüp RABbe yalvardı:
3. «Ya RAB, yürekten bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.» Sonra acı acı ağlamaya başladı.
4. Yeşaya sarayın orta avlusundan çıkmadan önce RAB ona şöyle dedi:
5. «Geri dön ve halkımı yöneten Hizkiyaya şunu söyle: «Atan Davutun Tanrısı RAB diyor ki: Duanı işittim, gözyaşlarını gördüm, seni sağlığına kavuşturacağım. Üç gün içinde RABbin Tapınağına çıkacaksın.
6. Ömrünü on beş yıl daha uzatacağım. Seni de kenti de Asur Kralının elinden kurtaracağım. Kendim için ve kulum Davutun hatırı için bu kenti savunacağım.»»
7. Sonra Yeşaya, «İncir pestili getirin» dedi. Getirip çıbanına koydular ve Hizkiya iyileşti.
8. Hizkiya Yeşaya, «RABbin beni iyileştireceğine ve üç gün içinde RABbin Tapınağına çıkacağıma ilişkin belirti nedir?» diye sormuştu.
9. Yeşaya şöyle karşılık vermişti: «RABbin verdiği sözü tutacağına ilişkin belirti şu olacak: Gölge on basamak uzasın mı, kısalsın mı?»»
10. Hizkiya, «Gölgenin on basamak uzaması kolaydır, on basamak kısalsın» demişti.
11. Bunun üzerine Peygamber Yeşaya RABbe yakardı ve RAB Ahazın merdiveninden aşağı düşmüş olan gölgeyi on basamak kısaltmıştı.
12. O sırada Hizkiyanın hastalandığını duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi.
13. Hizkiya elçileri kabul etti. Deposundaki bütün değerli eşyaları -altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi- elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
14. Peygamber Yeşaya Kral Hizkiyaya gidip, «Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?» diye sordu. Hizkiya, «Uzak bir ülkeden, Babilden gelmişler» diye karşılık verdi.
15. Yeşaya, «Sarayında ne gördüler?» diye sordu. Hizkiya, «Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı» diye yanıtladı.
16. Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: «RABbin sözüne kulak ver.
17. RAB diyor ki, «Gün gelecek, sarayındaki her şey, atalarının bugüne kadar bütün biriktirdikleri Babile taşınacak. Hiçbir şey kalmayacak.
18. Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralının sarayında hadım edilecek.»»
19. Hizkiya, «RABden ilettiğin bu söz iyi» dedi. Çünkü, «Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak» diye düşünüyordu.
20. Hizkiyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün başarıları, bir havuz ve tünel yaparak suyu kente nasıl getirdiği, Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
21. Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Manaşşe kral oldu.

1. Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yerusəlimde elli beş yıl krallık yaptı. Annesinin adı Hefsivahtı.
3. Babası Hizkiyanın yok ettiği puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. İsrail Kralı Ahav gibi, Baal için sunaklar kurdu, Aşera putu yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti.
5. Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı.
6. Oğlunu ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RABbin gözünde çok kötülük yaparak Onu öfkeliendirdi.
7. Manaşşe yaptırdığı Aşera putunu RABbin Tapınağına yerleştirdi. Oysa RAB tapınağına ilişkin Davutla oğlu Süleymana şöyle demişti: «Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yerusəlimde adım sonsuza dek anılacak.
8. Buyruklarımı dikkatle yerine getirir ve kulum Musanın kendilerine verdiği Kutsal Yasayı tam uygularlarsa, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.»
9. Ama halk kulak asmadı. Manaşşe onları öylesine yoldan çıkardı ki, RABbin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
10. RAB, kulları peygamberler aracılığıyla şöyle dedi:
- 11-12. «Yahuda Kralı Manaşşe bu iğrenç işleri yaptığı, kendisinden önceki Amorlulardan daha çok kötülük ettiği, putlar dikerek Yahudalıları günaha sürüklediği için İsrailin Tanrısı RAB, «Yerusəlimin ve Yahudanın başına öyle bir felaket getireceğim ki, duyanların hepsi şaşkına dönecek» diyor,
13. «Samiriyeyi ve Ahavın soyunu nasıl cezalandırdımsa, Yerusəlimi cezalandırırken de aynı ölçü ipini, aynı çekülü kullanacağım. Bir adam tabağını nasıl temizler, silip yüzüstü kapatırsa, Yerusəlimi de öyle silip süpüreceğim.
14. Halkımdan sağ kalanları terk edeceğim ve düşmanlarının eline teslim edeceğim. Yerusəlim halkı yağmalanıp ganimet olarak götürülecek.
15. Çünkü gözümde kötü olanı yaptılar. Atalarının Mısırdan çıktığı günden bugüne kadar beni öfkeliendirdiler.»
16. Manaşşe RABbin gözünde kötü olanı yaparak Yahudalıları günaha sürüklemekle kalmadı, Yerusəlimi bir uçtan öbür uca dolduracak kadar çok sayıda suçsuzun kanını döktü.
17. Manaşşenin krallığı dönemindeki öteki olaylar, bütün yaptıkları ve işlediğı günahlar Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
18. Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, sarayının Uzza adındaki bahçesine gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu.
19. Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yerusəlimde iki yıl krallık yaptı. Annesi Yotvalı Harusun kızı Meşullemetti.
20. Amon da babası Manaşşe gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
21. Babasının yürüdüğü yollarda yürüdü, aynı putlara taptı ve hizmet etti.
22. Atalarının Tanrısı RABbi terk etti, Onun yolunda yürümedi.
23. Kral Amonun görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler.
24. Ülke halkı Amona düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiyayı kral yaptı.
25. Amonun krallığı dönemindeki öteki olaylar ve yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
26. Amon Uzza bahçesinde kendi mezarına gömüldü. Yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

1. Yoşıya sekiz yaşında kral oldu ve Yerusâlimde otuz bir yıl krallık yaptı. Annesi Boskatlı Adayanın kızı Yedidaydı.
2. Yoşıya RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Sağa sola sapmadan atası Davutun bütün yollarını izledi.
3. Kral Yoşıya, krallığının on sekizinci yılında Meşullam oğlu Asalya oğlu Yazman Şafanı RABbin Tapınağına gönderirken ona şöyle dedi:
4. «Başkâhin Hilkiyanın yanına çık. Kapı nöbetçilerinin halktan toplayıp RABbin Tapınağına getirdikleri paraları sayısın.
- 5-6. RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan denetçilere versin. Onlar da paraları RABbin Tapınağındaki çatlakları onaranlara, marangozlara, yapıcılara, duvarcılara ödesinler. Tapınağın onarımı için gerekli keresteyi, yontma taşı da bu parayla alsınlar.
7. Onlara verilen paranın hesabı sorulmasın, çünkü dürüstçe çalışıyorlar.»
8. Başkâhin Hilkiya Yazman Şafana, «RABbin Tapınağında Yasa Kitabını buldum» diyerek kitabı ona verdi. Şafan kitabı okudu.
9. Sonra krala giderek, «Görevlilerin tapınaktaki paraları alıp RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan adamlara verdiler» diye durumu bildirdi.
10. Ardından, «Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi» diyerek kitabı krala okudu.
11. Kral Kutsal Yasadaki sözleri duyunca giysilerini yırttı.
12. Kâhin Hilkiyaya, Şafan oğlu Ahikama, Mikaya oğlu Akbora, Yazman Şafana ve kendi özel görevlisi Asayaya şöyle buyurdu:
13. «Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, bütün Yahuda halkı için de RABbe danışın. RABbin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız bu kitabın sözlerine kulak asmadılar, bizler için yazılan bu sözlere uymadılar.»
14. Kâhin Hilkiya, Ahikam, Akbor, Şafan ve Asaya varıp tapınaktaki giysilerin nöbetçisi Harhas oğlu Tikva oğlu Şallumun karısı Peygamber Huldaya danıştılar. Hulda Yerusâlimde, İkinci Mahallede oturuyordu.
15. Hulda onlara şöyle dedi: «İsrailin Tanrısı RAB, «Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin» diyor:
16. «Yahuda Kralının okuduğu kitapta yazılı olduğu gibi, buraya da, burada yaşayan halkın başına da felaket getireceğim.
17. Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.»
18. «RABbe danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralına şöyle deyin: «İsrailin Tanrısı RAB duyduğün sözlere ilişkin diyor ki:
19. Madem yıkılıp lanetle anılacak olan burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurunda ağladın, ben de yalvarışını işittim.
20. Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.» Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala iletiler.

1. Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yerusolimin bütün ileri gelenlerini yanına topladı.
2. Sonra Yahudalılar, Yerusolimde yaşayanlar, kâhinler, peygamberler, büyük küçük herkesle birlikte RABbin Tapınağına çıktı. RABbin Tapınağında bulunmuş olan Antlaşma Kitabını baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu.
3. Sütunun yanında durarak RABbin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RABbin huzurunda antlaşma yaptı. Bütün halk bu antlaşmayı onayladı.
4. Kral Yoşiya Baal, Aşera ve gök cisimleri için yapılmış olan bütün eşyaları RABbin Tapınağından çıkarmak üzere Başkâhin Hilkiyaya, kâhin yardımcılara ve kapı nöbetçilerine buyruk verdi. Bunları Yerusolimin dışına çıkarıp Kidron Vadisinde yaktı, küllerini Beytele götürdü.
5. Yahuda krallarının kentlerde ve Yerusolimin çevresindeki tapınma yerlerinde buhur yaksınlar diye atamış olduğu putperest kâhinleri, Baala, güneşe, aya, takımyıldızlara -bütün gök cisimlerine- buhur yakanları ortadan kaldırdı.
6. Aşera putunu RABbin Tapınağından çıkarıp Yerusolimin dışında Kidron Vadisinde yaktı, ezip toza çevirdi. Bu tozu sıradan halkın mezarlarına serpti.
7. Fuhuş yapan kadın ve erkeklerin RABbin Tapınağı alanındaki odalarını yıktı. Kadınlar orada Aşera için kumaş dokurlardı.
8. Yoşiya Yahuda kentlerinden bütün kâhinleri getirtti. Gevadan Beer-Şevaya kadar kâhinlerin buhur yaktıkları tapınma yerlerini kirletti. Adını kent yöneticisinden alan Yeşu Kapısının girişinde, kentin ana kapısının solunda kalan kapılardaki tapınma yerlerini de yıktı.
9. Tapınma yerlerinin kâhinleri, Yerusolimdeki RABbin sunağına çıkmaz, ancak öbür kâhinlerle birlikte mayasız ekmek yerlerdi.
10. Yoşiya, kimse oğlunu ya da kızını ilah Molek için ateşte kurban etmesin diye, Ben-Hinnom Vadisindeki Tofeti kirletti.
11. Yahuda krallarının güneşe adanmış olduğu atları RABbin Tapınağının girişinden kaldırdı. Atlar tapınağın avlusunda, hadım Natan-Melekin odasının yanındaydı. Yoşiya güneşe adanmış savaş arabalarını da ateşe verdi.
12. Ahazın yukarı odasının damında Yahuda krallarının yaptırdığı sunakları da, RABbin Tapınağının iki avlusunda Manaşşenin yaptırdığı sunakları da yıktı; onları kırıp parçalayarak tozlarını Kidron Vadisine saçtı.
13. Yerusolimin doğusunda, Yıkım Dağının güneyinde İsrail Kralı Süleymanın Saydalıların iğrenç putu Aştoret, Moavlıların iğrenç putu Kemoş ve Ammonluların iğrenç putu Molek için yaptırmış olduğu tapınma yerlerini kirletti.
14. Dikili taşları, Aşera putlarını parçaladı; yerlerini insan kemikleriyle doldurdu.
15. Bundan başka İsraili günaha sürükleyen Nevat oğlu Yarovamın yaptırdığı Beyteldeki tapınma yerini ve sunağı bile yıktı. Tapınma yerini ateşe verip toz duman etti. Aşera putunu yaktı.
16. Yoşiya çevresine bakındı. Tepedeki mezarları görünce, adamlarını gönderip mezarlardaki kemikleri çıkarttı. Olacakları önceden bildiren Tanrı adamının açıkladığı RABbin sözü uyarınca, kemikleri sunağın üzerinde yakarak sunağı kirletti.
17. Kral, «Orada görünen anıt nedir?» diye sordu. Kent halkı, «Orası Yahudadan gelen ve senin Beyteldeki sunağa yaptıklarını bildiren Tanrı adamının mezarıdır» diye yanıtladı.
18. Kral, «Ona dokunmayın» dedi, «Kimse onun kemiklerini rahatsız etmesin.» Böylece Tanrı adamının kemiklerine de, Samiriyeden gelmiş olan peygamberin kemiklerine de dokunmadılar.
19. Yoşiya Beytelde yaptığı gibi, İsrail krallarının Samiriye kentlerinde yaptırdığı RABbi öfkeliendiren tapınma yerlerindeki bütün yapıları ortadan kaldırdı.
20. O kentlerdeki tapınma yerlerinin bütün kâhinlerini sunakların üzerinde kurban etti. Sunakların üzerinde insan kemikleri yaktıktan sonra Yerusolime döndü.
21. Kral, «Tanrınız RAB için Fısıh Bayramını bu Antlaşma Kitabında yazılanlara uygun biçimde kutlayın» diye halka buyruk verdi.

22. İsraille önderlik etmiş olan hakimler döneminden bu yana, ne İsrail, ne de Yahuda kralları döneminde, böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı.
23. RAB için düzenlenen bu Fısıh Bayramı Kral Yoşiyanın krallığının on sekizinci yılında Yerusâlimde kutlandı.
24. Bundan başka Yoşıya, Kâhin Hilkiyanın RABbin Tapınağında bulduğu kitapta yazılı yasanın ilkelerini yerine getirmek amacıyla, cincileri, ruhçuları, aile putlarını, öteki putları, ayrıca Yahuda ve Yerusâlimde görülen bütün iğrençlikleri silip süpürdü.
25. Ne ondan önce, ne de sonra onun gibi candan ve yürekten var gücüyle RABbe yönelen ve Musanın yasasına uyan bir kral çıktı.
26. Oysa Manaşşe işlediği suçlarla RABbi öyle öfkelenmişti ki, RAB Yahudaya karşı alevlenen öfkesinden vazgeçmedi
27. ve «İsraili nasıl huzurumdan attımsa, Yahudayı da öyle atacağım» dedi, «Seçtiğim bu kenti, Yerusâlimi ve «Orada bulunacağım» dediğim tapınağı kendimden uzaklaştıracağım.»
28. Yoşiyanın krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
29. Yoşiyanın krallığı sırasında Mısır Firavunu Neko Asur Kralına yardım etmek üzere Fırata doğru yola çıktı. Kral Yoşıya da Nekonun üzerine yürüdü. Megiddoda karşılaştılar. Neko Yoşiyayı öldürdü.
30. Görevlileri Yoşiyanın cesedini savaş arabasıyla Megiddodan Yerusâlime getirip mezarına gömdüler. Yahuda halkı Yoşiyanın oğlu Yehoahazı meshederek babasının yerine kral yaptı.
31. Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yerusâlimde üç ay krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremyanın kızı Hamutaldı.
32. Yehoahaz ataları gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
33. Yerusâlimde krallık yapmasın diye, Firavun Neko, Hama ülkesinde, Rivlada Yehoahazı zincire vurdu. Ülke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemekle yükümlü kıldı.
34. Firavun Neko Yoşiyanın oğlu Elyakimi babasının yerine kral yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra Yehoahazı alıp Mısıra döndü. Yehoahaz orada öldü.
35. Yehoyakim firavunun istediği altın ve gümüşü ödedi. Bu parayı bulmak için firavunun buyruğuna uyarak ülkeyi vergiye bağladı. Firavun Nekoya verilmek üzere Yahuda halkından herkesin gücü oranında altın ve gümüş topladı.
36. Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusâlimde on bir yıl krallık yaptı. Annesi Rumalı Pedayanın kızı Zevudaydı.
37. Yehoyakim ataları gibi RAB'bin gözünde kötü olanı yaptı.

1. Yahuda Kralı Yehoyakimin krallığı döneminde Babil Kralı Nebukadnessar Yahudaya saldırdı. Yehoyakim üç yıl ona boyun eğdiyse de sonradan fikrini değiştirerek Nebukadnessara başkaldırdı.
- 3-4. Bütün bunlar RABbin buyruğuyla Yahudalıların başına geldi. Manaşşenin işlediği bütün günahlar, döktüğü suçsuz kan yüzünden RAB Yahudalıları huzurundan atmak istedi. Çünkü Manaşşe Yerusolimi suçsuzların kanıyla doldurmuştu ve RAB bunu bağışlamak niyetinde değildi.
5. Yehoyakimin krallığı dönemindeki öteki olaylar ve bütün yaptıkları Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
6. Yehoyakim ölüp atalarına kavuşunca, yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.
7. Mısır Kralı bir daha ülkesinden dışarı çıkamadı. Çünkü Babil Kralı Mısır Vadisinden Fırata kadar daha önce Mısır Firavununa ait olan bütün toprakları ele geçirmişti.
8. Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yerusolimde üç ay krallık yaptı. Annesi Yerusolimli Elnatanın kızı Nehuştaydı.
9. O da babası gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
10. O sırada Babil Kralı Nebukadnessarın askerleri Yerusolimin üzerine yürüyüp kenti kuşattı.
11. Kuşatma sürerken Nebukadnessar geldi.
12. Yahuda Kralı Yehoyakin, annesi, görevlileri, yöneticileri ve hadımlarıyla birlikte, Nebukadnessara teslim oldu. Babil Kralı krallığının sekizinci yılında Yehoyakini tutsak etti.
13. RABbin sözü uyarınca, Nebukadnessar RABbin Tapınağının ve kral sarayının bütün hazinelerini boşalttı, İsrail Kralı Süleymanın RABbin Tapınağı için yaptırdığı altın eşyaların tümünü parçaladı.
14. Bütün Yerusolim halkını, komutanları, yiğit savaşçıları, zanaatçıları, demircileri, toplam on bin kişiyi sürgün etti. Yahuda halkının en yoksul kesimi dışında kimse kalmadı.
- 15-16. Babil Kralı Nebukadnessar Yehoyakini tutsak olarak Babile götürdü. Onunla birlikte annesini, karılarını, hadımlarını ve ülkenin ileri gelenlerini de Yerusolimden Babile sürdü. Ayrıca yedi bin deneyimli yiğit savaşçıyı ve bin zanaatçıyla demirciyi Babile sürgün etti.
17. Yehoyakinin yerine amcası Mattanyayı kral yaptı ve adını değiştirip Sidkiya koydu.
18. Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerusolimde on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremyanın kızı Hamutaldı.
19. Yehoyakim gibi Sidkiya da RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
20. RAB Yerusolim'le Yahuda'ya öfkeleniği için onları huzurundan attı. Sidkiya Babil Kralı'na karşı ayaklandı.

1. Sidkiyanın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerusâlim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar.
2. Kral Sidkiyanın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı.
3. Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu.
4. Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.
5. Ama Kildani ordusu kralın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiyanın bütün ordusu dağıldı.
6. Kral Sidkiya yakalanıp Rivlada Babil Kralının huzuruna çıkarıldı ve hakkında karar verildi.
7. Sidkiyanın gözü önünde oğullarını öldürdüler; kendisinin de gözlerini oydular, zincire vurup Babile götürdüler.
8. Babil Kralı Nebukadnessarın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın yedinci günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralının görevlisi Nebuzaradan Yerusâlime girdi.
10. Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yerusâlimi çevreleyen surları yıktı.
11. Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, Babil Kralının safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı sürgün etti.
12. Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.
13. Kildaniler RABbin Tapınağındaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babile götürdüler.
14. Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.
15. Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş buhurdanları, çanakları alıp götürdü.
16. RABbin Tapınağı için Süleymanın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı.
17. Her sütun on sekiz arşını yüksekliğindeydi, üzerlerinde tunç birer başlık vardı. Başlığın yüksekliği üç arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da ağ motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.
18. Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Serayayı, Başkâhin Yardımcısı Sefanyayı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı.
19. Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın beş danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti.
20. Hepsini Rivlaya, Babil Kralının yanına götürdü.
21. Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivlada onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.
22. Babil Kralı Nebukadnessar Yahudada kalan halkın üzerine Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyayı vali atadı.
23. Ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralının Gedalyayı vali atadığını duyunca, Mispaya, Gedalyanın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareah oğlu Yohanan, Netofalı Tanhumet oğlu Seraya, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı.
24. Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, «Kildani yetkililerden korkmayın» dedi, «Ülkeye yerleşip Babil Kralına hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur.»
25. O yılın yedinci ayında kral soyundan Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail on adamıyla birlikte Mispaya gidip Gedalyayı öldürdü. Ayrıca, Gedalyayı destekleyen Yahudileri ve Kildanileri de kılıçtan geçirdi.
26. Bunun üzerine büyük küçük bütün halk ordu komutanlarıyla birlikte Mısıra kaçtı. Çünkü Kildanilerden korkuyorlardı.
27. Yahuda Kralı Yehoyakinin sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-

- Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi yedinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakini cezaevinden çıkardı.
28. Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babildeki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi.
29. Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralının sofrasında yer aldı.
30. Yaşamı boyunca kral tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

1. Tarihler

Bölüm 1

1. Adem, Şit, Enoş,
2. Kenan, Mahalalel, Yeret,
3. Hanok, Metuşelah, Lemek,
4. Nuh. Nuhun oğulları: Sam, Ham, Yafet. metinde geçmemektedir.
5. Yafetin oğulları: Gomer, Magog, Meday, Yâvan, Tuval, Meşek, Tiras.
6. Gomerin oğulları: Aşkenaz, Difat, Togarma.
7. Yâvanın oğulları: Elişa, Tarşış, Kittim, Rodanim.
8. Hamın oğulları: Kûş, Misrayim, Pût, Kenan.
9. Kûşun oğulları: Seva, Havila, Savta, Raama, Savteka. Raamanın oğulları: Şeva, Dedan.
10. Kûşun Nemrut adında bir oğlu oldu. Yiğitliğiyle yeryüzüne ün saldı.
- 11-12. Misrayim Ludluların, Anamlıların, Lehavluların, Maftuhluların, Patrusluların, Filistlilerin ataları olan Kasluhluların ve Kaftorluların atasıydı.
- 13-16. Kenan ilk oğlu Sidonun babası ve Hititlerin, Yevusluların, Amorluların, Girgaşlıların, Hivlilerin, Arkluların, Sinlilerin, Arvatlıların, Semarluların, Hamaluların atasıydı.
17. Samın oğulları: Elam, Asur, Arpakşat, Lud, Aram, Ūs, Hul, Geter, Meşek.
18. Arpakşat Şelahın babasıydı. Şelahtan Ever oldu.
19. Everin iki oğlu oldu. Birinin adı Pelektifç, çünkü yeryüzündeki insanlar onun yaşadığı dönemde bölündü. Kardeşinin adı Yoktandı. Septuaginta «Arpakşat Kenanın babasıydı, Kenan Şelahın babasıydı.»
- 2-023. Yoktan Almodatın, Şelefin, Hasarmavetin, Yerahın, Hadoramın, Uzalın, Diklanın, Evalın, Avimaelin, Şevanın, Ofirin, Havılanın, Yovavın atasıydı. Bunların hepsi Yoktanın soyundandı.
24. Sam, Arpakşat, Şelah,
25. Ever, Pelek, Reu,
26. Seruk, Nahor, Terah,
27. Avram -İbrahim-.
28. İbrahimin oğulları: İshak, İsmail.
29. İsmailoğullarının soyu: İsmailin ilk oğlu Nevayot. Sonra Kedar, Adbeel, Mivsam,
30. Mişma, Duma, Massa, Hadat, Tema,
31. Yetur, Nafiş, Kedema gelir. Bunlar İsmailin oğullarıydı.
32. İbrahimin cariyesi Keturanın oğulları: Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, Yişbak, Şuah. Yokşanın oğulları: Şeva, Dedan.
33. Midyanın oğulları: Efa, Efer, Hanok, Avida, Eldaa. Bunların hepsi Keturanın soyundandı.
34. İshak İbrahimin oğluydu. İshakın oğulları: Esav, İsrail.
35. Esavın oğulları: Elifaz, Reuel, Yeuş, Yalam, Korah.
36. Elifazın oğulları: Teman, Omar, Sefi, Gatam, Kenaz ve Timnadan doğan Amalek. Masoretik metin «Timna ve Amalek» (bkz. Yar.36:12).
37. Reuelin oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, Mizza.
38. Seirin oğulları: Lotan, Şoval, Sivon, Âna, Dişon, Eser, Dişan.
39. Lotanın oğulları: Hori, Homam. Timna Lotanın kızkardeşi idi.
40. Şovalın oğulları: Alyan, Manahat, Eval, Şefi, Onam. Sivonun oğulları: Aya, Âna.
41. Ânanın oğlu: Dişon. Dişonun oğulları: Hamran, Eşban, Yitran, Keran.
42. Eserin oğulları: Bilhan, Zaavan, Yaakan. Dişanın oğulları şunlardı: Ūs, Aran.
43. İsrailileri yöneten bir kralın olmadığı dönemde, Edomu şu krallar yönetti: Beor oğlu Bala. Kentinin adı Dinhavaydı.
44. Bala ölünce, yerine Bosralı Zerah oğlu Yovav geçti.
45. Yovav ölünce, Temanlılar ülkesinden Huşam kral oldu.
46. Huşam ölünce, Midyanı Moav kırlarında bozguna uğratan Bedat oğlu Hadat kral oldu. Kentinin adı Avitti.
47. Hadat ölünce, yerine Masrekalı Samla geçti.

48. Samla ölünce, yerine Rehovot-Hannaharlı Şaul geçti.
49. Şaul ölünce, yerine Akbor oğlu Baal-Hanan geçti.
50. Baal-Hanan ölünce, yerine Hadat geçti. Kentinin adı Paiydi. Karısı, Me-Zahav kızı Matretin kızı Mehetaveldi.
51. Sonunda Hadat da öldü. Edom beyleri şunlardı: Timna, Alva, Yetet,
52. Oholivama, Ela, Pinon,
53. Kenaz, Teman, Mivsar,
54. Magdiel, İram. Edom beyleri bunlardı.

Bölüm 2

1. İsrailin oğulları şunlardır: Ruben, Şimon, Levi, Yahuda, İssakar, Zevulun,
2. Dan, Yusuf, Benyamin, Naftali, Gad, Aşer.
3. Yahudanın oğulları: Er, Onan, Şela. Bu üç oğulu Yahudaya Kenanlı Şuanın kızı doğurdu. Yahudanın ilk oğlu Er, RABbin gözünde kötüydü. Bu yüzden RAB onu öldürdü.
4. Yahudanın gelini Tamar ona Peres ve Zerahı doğurdu. Yahudanın toplam beş oğlu vardı.
5. Peresin oğulları: Hesron, Hamul.
6. Zerahoğulları: Zimri, Etan, Heman, Kalkol, Darda. Toplam beş kişiydi.
7. Karminin oğlu: Yok edilmeye adanmış eşyalar konusunda RABbe ihanet etmekle İsraili yıkıma sürükleyen Akan.
8. Etamın oğlu: Azarya.
9. Hesronun oğulları: Yerahmeel, Ram, Kalev.
10. Amminadav Ramın oğluydu. Yahudalıların önderi Nahşon Amminadavın oğluydu.
11. Salma Nahşonun oğluydu. Boaz Salmanın,
12. Ovet Boazın, İşay Ovetin oğluydu.
13. İşayın yedi oğlu oldu: Birincisi Eliav, ikincisi Avinadav, üçüncüsü Şima,
14. dördüncüsü Netanel, beşincisi Radday,
15. altıncısı Osem, yedincisi Davut.
16. Kızkardeşleri Seruya ile Avigayildi. Seruyanin üç oğlu vardı: Avişay, Yoav, Asahel.
17. İsmaili Yeterle evlenen Avigayil Amasayı doğurdu.
18. Hesron oğlu Kalevin, karısı Azuvadan ve Yeriottan oğulları oldu. Karısından doğan oğullar şunlardır: Yeşer, Şovav, Ardon.
19. Azuva ölünce, Kalev kendisine Huru doğuran Efratla evlendi.
20. Uri Hurun oğluydu, Besalel Urinin oğluydu.
21. Daha sonra Hesron, Gilatın babası Makirin kızıyla yattı. Altmış yaşındayken evlendiği bu kadın ona Seguvu doğurdu.
22. Yair Seguvun oğluydu; Gilat ülkesinde yirmi üç kenti vardı.
23. Ama Geşurla Aram Havvot-Yairi ve Kenat ile çevresindeki köyleri, toplam altmış kenti ele geçirdiler. Buralarda yaşayan bütün halk Gilatın babası Makirin soyundandı.
24. Hesron Kalev-Efratada öldükten sonra, karısı Aviya Tekoanın kurucusu olan Aşhuru doğurdu. gelir.
25. Hesronun ilk oğlu Yerahmeelin oğulları: İlk oğlu Ram, Buna, Oren, Osem, Ahiya.
26. Yerahmeelin Atara adında başka bir karısı vardı; O da Onamın annesiydi.
27. Yerahmeelin ilk oğlu Ramın oğulları: Maas, Yamin, Eker.
28. Onamın oğulları: Şammay, Yada. Şammayın oğulları: Nadav, Avişur.
29. Avişurun Avihayil adında bir karısı vardı; ona Ahbanı ve Moliti doğurdu.
30. Nadavın oğulları: Selet, Appayim. Selet çocuksuz öldü.
31. Appayimin oğlu: Yişi. Yişinin oğlu: Şeşan. Şeşanın oğlu: Ahlay.
32. Şammayın kardeşi Yadanın oğulları: Yeter ve Yonatan. Yeter çocuksuz öldü.
33. Yonatanın oğulları: Pelet, Zaza. Bunlar Yerahmeelin soyundan geliyordu.
34. Şeşanın oğlu olmadıysa da kızları vardı. Şeşanın Yarha adında Mısırlı bir uşağı vardı.
35. Şeşan kızını uşağı Yarhayla evlendirdi. Kadın ona Attayı doğurdu.
36. Natan Attayın oğluydu. Zavat Natanın,
37. Eflal Zavatın, Ovet Eflalın,
38. Yehu Ovetin, Azarya Yehunun,
39. Heles Azaryanın, Elasa Helesin,
40. Sismay Elasanın, Şallum Sismayın,
41. Yekamya Şallumun, Elişama Yekamyanın oğluydu.
42. Yerahmeelin kardeşi Kalevin oğulları: İlk oğlu Zifin kurucusu Meşa ve Hevronun kurucusu Meraşa.

43. Hevronun oğulları: Korah, Tappuah, Rekem, Şema.
44. Raham Şemanın oğluydu.Yorkoam Rahamın,Şammay Rekemin,
45. Maon Şammayın oğluydu. Beytsurun kurucusu Maondu.
46. Kalevin cariyesi Efa ona Haranı, Mosayı ve Gazezi doğurdu. Gazez Haranın oğluydu.
47. Yahdayın oğulları: Regem, Yotam, Geşan, Pelet, Efa, Şaaf.
48. Kalevin öbür cariyesi Maaka ona Şeveri ve Tirhanayı doğurdu.
49. Maaka Madmannanın kurucusu Şaafi, Makbena ve Givanın kurucusu Şevayı da doğurdu. Kalevin Aksa adında bir de kızı oldu.
50. Kalevin soyundan gelenler: Efratın ilk oğlu Hurun oğulları:Kiryat-Yearimin kurucusu Şoval,
51. Beytlehemin kurucusu Salma,Beytgaderin kurucusu Haref.
52. Kiryat-Yearimin kurucusu Şoval, Haroelilerin ve Menuhotta yaşayan halkın yarısının atasıydı.
53. Kiryat-Yearimin boyları: Yeterliler, Pûtlular, Şumatlılar, Mişralılar. Sorahlılarla Eştaollular da bu boyların soyundan geldi.
54. Salmanın soyundan gelenler: Beytlehemliler, Netofalılar, Atrot-Beytyoavlılar, Manahatlıların yarısı ve Sorlular.
55. Yabes'te yaşayan yazmanların boyları: Tiratlılar, Şimatlılar, Sukatlılar. Bunlar Rekav halkının atası Hammat'ın soyundan gelen Kenliler'dir.

Bölüm 3

1. Davutun Hevronda doğan oğulları şunlardı: İlk oğlu Yizreelli Ahinoamdan Amnon, ikincisi Karmelli Avigayilden Daniel,
2. üçüncüsü Geşur Kralı Talmayın kızı Maakadan Avşalom, dördüncüsü Hagitten Adoniya,
3. beşincisi Avitaldan Şefatya, altıncısı karısı Egladan Yitream.
4. Davutun bu altı oğlu Hevronda doğdular. Davut orada yedi yıl altı ay, Yerusəlimde de otuz üç yıl krallık yaptı.
5. Davutun Yerusəlimde doğan oğulları: Şima, Şovav, Natan, Süleyman. Bu dördü Ammielin kızı Bat-Şevadan doğdular.
6. Öbür oğulları: Yivhar, Elişama, Elifelet,
7. Nogah, Nefek, Yafia,
8. Elişama, Elyada, Elifelet. Toplam dokuz kişiydiler.
9. Bütün bunlar, Davutun cariyelerinden doğanlar dışındaki oğullarıydı. Tamar onların kızkardeşidir.
10. Rehavam Süleymanın oğluydu. Aviya Rehavamın, Asa Aviyanın, Yehoşafat Asanın,
11. Yehoram Yehoşafatın, Ahazya Yehoramın, Yoaş Ahazyanın,
12. Amatsya Yoaşın, Azarya Amatsyanın, Yotam Azaryanın,
13. Ahaz Yotamın, Hizkiya Ahazın, Manaşşe Hizkiyanın,
14. Amon Manaşşenin, Yoşiya Amonun oğluydu.
15. Yoşiyanın oğulları: İlk oğlu Yohanan, İkincisi Yehoyakim, Üçüncüsü Sidkiya, Dördüncüsü Şallum.
16. Yehoyakimin oğulları: Yehoyakin ve Sidkiya.
17. Sürgün edilen Yehoyakinin torunları: Şealtiel,
18. Malkiram, Pedaya, Şenassar, Yekamya, Hoşama, Nedavya.
19. Pedayanın oğulları: Zerubbabil, Şimi. Zerubbabilin çocukları: Meşullam, Hananya ve kızkardeşleri Şelomit.
20. Zerubbabilin beş oğlu daha vardı: Haşuva, Ohel, Berekyia, Hasadya, Yuşav-Heset.
21. Hananyanın oğulları: Pelatya, Yeşaya. Yeşaya Refayanın, Refaya Arnanın, Arnan Ovadyanın, Ovadya Şekanyanın babasıydı.
22. Şekanyanın oğlu: Şemaya. Şemayanın oğulları: Hattuş, Yigal, Bariah, Nearya, Şafat. Toplam altı kişiydi.
23. Nearyanın oğulları: Elyoenay, Hizkiya, Azrikam. Toplam üç kişiydi.
24. Elyoenay'ın oğulları: Hodavya, Elyaşiv, Pelaya, Akkuv, Yohanan, Delaya, Anani. Toplam yedi kişiydi.

1. Yahuda oğulları: Peres, Hesron, Karmi, Hur, Şoval.
2. Şoval oğlu Reaya Yahatın babasıydı. Yahat Ahumayın ve Lahatın babasıydı. Soralı boylar bunlardı.
3. Etamın oğulları: Yizreel, Yişma, Yidbaş. Kızkardeşlerinin adı Haselelponidir.
4. Penuel Gedorun babasıydı. Ezer Huşanın babasıydı. Bunlar Beytlehem'in kurucusu ve Efratın ilk oğlu Hurun torunlarıydı. ya da «Kurucusu».
5. Tekoanın kurucusu Aşhurun Helah ve Naara adında iki karısı vardı.
6. Naara ona Ahuzzam, Hefer, Temeni ve Haahaştariyi doğurdu. Bunlar Naaranın oğullarıydı.
7. Helahın oğulları: Seret, Yishar, Etnan
8. ve Anuvla Hassovevanın babası Kos. Kos Harum oğlu Aharhel boylarının atasıydı.
9. Yabesfi kardeşlerinden daha saygın biriydi. Annesi, «Onu acı çekerek doğurdum» diyerek adını Yabes koymuştu.
10. Yabes, İsrailin Tanrısına, «Ne olur, beni kutsa, sınırlarımı genişlet!» diye yakardı, «Elin üzerimde olsun, beni kötülükten koru. Öyle ki, acı çekmeyeyim.» Tanrı onun yakarışını duydu.
11. Şuhanın kardeşi Keluv, Eştönnün babası Mehirin babasıydı.
12. Eştönn Beytrafanın, Paseahın ve İr-Nahaşın kurucusu Tehinnanın babasıydı. Bunlar Rekalılardır.
- 13-14. Kenazın oğulları: Otniel, Seraya. Otnielin oğulları: Hatat ve Meonotay. Meonotay Ofranın babasıydı. Seraya Ge-Haraşimin kurucusu Yoavın babasıydı. Bunlar el işlerinde becerikli kişilerdi.
15. Yefunne oğlu Kalevin oğulları: İru, Ela, Naam. Elanın oğlu: Kenaz.
16. Yehallelelin oğulları: Zif, Zifa, Tirya, Asarel.
17. Ezranın oğulları: Yeter, Meret, Efer, Yalon. Meretin karılarından biri Miryamı, Şammayı ve Eştömoanın kurucusu Yişbahı doğurdu.
18. Bunlar Meretin evlendiği firavunun kızı Bityanın doğurduğu çocuklardır. Meretin Yahudalı karısı, Gedorun kurucusu Yereti, Sokonun kurucusu Heveri, Zanoahın kurucusu Yekutieli doğurdu.
19. Hodiya Nahamın kızkardeşiyle evlendi. Ondan doğan oğulları Keilada yaşayan Garm ve Eştömoada yaşayan Maaka boylarının atasıydı.
20. Şimonun oğulları: Amnon, Rinna, Ben-Hanan, Tilon. Yişinin torunları: Zohet ve Ben-Zohet.
21. Yahuda oğlu Selanın oğulları: Lekanın kurucusu Er, Mareşanın kurucusu Lada, Beytaşbeada ince keten işinde çalışanların boyları,
22. Yokim, Kozevalılar, Moavlı kadınlarla evlenen Yoaşla Saraf ve Yaşuvi-Lehem. Bu kayıtlar eskidir.
23. Netayim ve Gederada oturur, çömlekçilik yapar ve kral için çalışırlardı.
24. Şimon oğulları: Nemuel, Yamin, Yariv, Zerah, Şaul.
25. Şallum Şaulun oğluydu. Mivsam Şallumun, Mişma da Mivsamın oğluydu.
26. Mişmanın torunları: Hammuel Mişmanın oğluydu. Zakkur Hammuelin, Şimi de Zakkurun oğluydu.
27. Şiminin on altı oğlu, altı kızı vardı. Ancak kardeşlerinin çok sayıda çocukları yoktu. Bu yüzden Şimon oymağı, sayıca Yahuda oymağı kadar artmadı.
- 28-31. Şimon oğulları Beer-Şeva, Molada, Hasar-Şual, Bilha, Esem, Tolat, Betuel, Horma, Ziklak, Beytmarkavot, Hasar-Susim, Beytbiri ve Şaarayim kentlerinde yaşadılar. Davut dönemine dek kentleri bunlardı.
32. Ayrıca şu beş ilçede de yaşadılar: Etam, Ayin, Rimmon, Token, Aşan.
33. Baalata kadar uzanan bu kentlerin çevresindeki bütün köyler Şimon oğullarına aitti. Ailelerinin soy kütüğünü de tuttular. «Baal» (bkz. Yşu.19:8).
34. Meşovav, Yamlek, Amatsya oğlu Yoşa,
35. Yoel, Asiel oğlu Seraya oğlu Yoşivya oğlu Yehu,
36. Elyoenay, Yaakova, Yeşohaya, Asaya, Adiel, Yesimiel, Benaya
37. ve Şemaya oğlu Şimri oğlu Yedaya oğlu Allon oğlu Şifi oğlu Ziza.
38. Yukarıda adı geçenlerin her biri, ait olduğu boyun başıydı. Aileleri sayıca çoğaldılar.
39. Sürülerine otlak aramak için Gedor yakınlarına, vadinin doğusuna kadar gittiler.
40. Orada çok zengin otlaklar buldular. Ülke geniş, rahat ve huzur doluydu. Eskiden orada Hamın

soyundan gelenler yaşardı.

41. Yukarıda adı yazılı olanlar, Yahuda Kralı Hizkiya döneminde geldiler. Hamlıların çadırlarına ve orada yaşayan Meunlulara saldırıp tümünü öldürdüler. Sonra ülkelerine yerleştiler. Bugün de oradalar. Çünkü orada sürüleri için otlak vardı.

42. Yişinin oğulları Pelatya, Nearya, Refaya, Uzziel önderliğinde şimon oymağından beş yüz kişi Seir dağılık bölgesine gidip

43. Amalekliler'den sağı kalanları öldürdüler. Bugün de orada yaşıyorlar.

1. İsrailin ilk oğlu Rubenin oğulları. -Ruben ilk doğandır. Babasının yatağına yatıp onu kirlettiği için ilk oğulluk hakkı İsrail oğlu Yusufun oğullarına verildi. Bu yüzden Ruben soy kütüğüne ilk oğulluk hakkına göre yazılmadı.
2. Yahuda kardeşleri arasında en güçlü olandı, önderlik hep onun soyundan çıktı. Ama ilk oğulluk hakkı Yusuf'a aitti.-
3. İsrailin ilk oğlu Rubenin oğulları: Hanok, Pallu, Hesron, Karmi.
- 4-6. Yoelin soyu: Şemaya Yoelin, Gog Şemayanın, Şimi Gogun, Mika Şiminin, Reaya Mikanın, Baal Reayanın, Beera Baalın oğluydu. Rubenlilerin önderiydi.
7. Boylarına göre aile soy kütüğüne yazılan akrabaları şunlardır: Önder Yeiel, Zekeriya,
8. Yoel oğlu Şema oğlu Azaz oğlu Bala. Bunlar Aroerde, Nevo ve Baal-Meona kadar uzanan topraklarda yaşadılar.
9. Doğuda Fırtattan çöle kadar uzanan topraklara yayıldılar. Çünkü Gilat bölgesinde sığırları çoğalmıştı.
10. Rubenliler Saul döneminde Hacerlilere karşı savaş açtı. Onları yenilgiye uğratıp Gilatın doğusunda kalan topraklardaki çadırlarını ele geçirdiler.
11. Gadlılar, Başanda, Selkaya kadar uzanan topraklarda Rubenlilerin karşısında yaşadılar.
12. Önderleri Yoeldi; ikinci derecede önemli Şafam, Başanda ise Yanay ve Şafattı.
13. Boylarına göre akrabaları şunlardır: Mikael, Meşullam, Şeva, Yoray, Yakan, Zia, Ever. Toplam yedi kişiydi.
14. Bunlar Bûz oğlu Yahdo oğlu Yeşişay oğlu Mikael oğlu Gilat oğlu Yaroah oğlu Huri oğlu Avihayilin oğullarıydı.
15. Guni oğlu Avdiel oğlu Ahi bu boyların başıydı.
16. Gadlılar Gilatta, Başanda, çevredeki köylerde ve Şaronun bütün otlaklarında yaşadılar.
17. Bunların hepsi Yahuda Kralı Yotamin ve İsrail Kralı Yarovamin döneminde soy kütüğüne yazıldılar.
18. Rubenlilerin, Gadlıların ve Manaşşe oymağının yarısının kalkan ve kılıç kullanabilen, ok atabilen, savaş için eğitilmiş 44 760 yiğit askeri vardı.
19. Hacerlilere, Yetura, Nafişe, Nodava karşı savaş açtılar.
20. Onlarla savaşırken yardım gördüler. Tanrı Hacerlileri ve onlarla birlikte olanları ellerine teslim etti. Çünkü savaş sırasında Tanrıya yalvarmışlar, Ona güvenmişlerdi. Bu yüzden Tanrı yalvarışlarını yanıtladı.
21. Hacerlilerin hayvanlarını ele geçirdiler: Elli bin deve, iki yüz elli bin davar, iki bin eşek. Tutsak olarak da yüz bin kişi aldılar.
22. Savaş Tanrının isteğiyle olduğu için düşmandan birçok kişiyi öldürdüler. Sürgün dönemine dek Hacerlilerin topraklarında yaşadılar.
23. Manaşşe oymağının yarısı Başandan Baal-Hermona, Senir, yani Hermon Dağına kadar uzanan topraklarda yaşadı ve sayıca çoğaldı.
24. Boy başları şunlardı: Efer, Yişi, Eliel, Azriel, Yeremya, Hodavya, Yahdiel. Bunlar yiğit savaşçılar, ünlü kişiler ve boy başlarıydı.
25. Ne var ki atalarının Tanrısına bağlı kalmadılar. Tanrıya ihanet ederek önlerinden yok ettiği ulusların ilahlarına yöneldiler.
26. Bu yüzden İsrail'in Tanrısı, Tiglat-Pileser diye bilinen Asur Kralı Pûl'u harekete geçirdi. Asur Kralı Rubenliler'i, Gadlılar'ı, Manaşşe oymağının yarısını tutsak edip Halah'a, Habur'a, Hara'ya, Gozan Irmağı'na sürdü. Onlar bugün de oralarda yaşıyorlar.

1. Levinin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
2. Kehatın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.
3. Amramın çocukları: Harun, Musa, Miryam. Harunun oğulları: Nadav, Avihu, Elazar, İtamar.
4. Pinehas Elazarın oğluydu. Avışua Pinehasın,
5. Bukki Avışuanın, Uzzi Bukkinin,
6. Zerahya Uzzinin, Merayot Zerahyanın,
7. Amarya Merayotun, Ahituv Amaryanın,
8. Sadok Ahituvun, Ahimaas Sadokun,
9. Azarya Ahimaasın, Yohanan Azaryanın,
10. Azarya Yohananın oğluydu. oydu.-
11. Amarya Azaryanın, Ahituv Amaryanın,
12. Sadok Ahituvun, Şallum Sadokun,
13. Hilkiya Şallumun, Azarya Hilkiyanın,
14. Seraya Azaryanın, Yehosadak Serayanın oğluydu.
15. RAB Nebukadnessar aracılığıyla Yahuda ve Yerus̱alim halkını sürdüğünde Yehosadak da sürgüne gitmişti.
16. Levinin oğulları: Gerşon, Kehat, Merari.
17. Gerşonun oğulları: Livni, Şimi.
18. Kehatın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel.
19. Merarinin oğulları: Mahli, Muşı. Soylarına göre yazılan Levi oymağının boyları şunlardır:
20. Gerşonun soyu: Livni Gerşonun, Yahat Livninin, Zimma Yahatın,
21. Yoah Zimmanın, İddo Yoahın, Zerah İddonun, Yeateray Zerahın oğluydu.
22. Kehatın soyu: Amminadav Kehatın, Korah Amminadavın, Assir Korahın,
23. Elkana Assirin, Evyasaf Elkananın, Assir Evyasafın,
24. Tahat Assirin, Uriel Tahatın, Uzziya Urielin, Şaul Uzziyanın oğluydu.
25. Elkananın öbür oğulları: Amasay, Ahimot.
26. Elkana Ahimotun, Sofay Elkananın, Nahat Sofayın,
27. Eliav Nahatın, Yeroham Eliavin, Elkana Yerohamın, Samuel Elkananın oğluydu. metinde geçmemektedir.
28. Samuelin oğulları: İlk oğlu Yoel, ikincisi Aviya. ad Masoretik metinde geçmemektedir.
29. Merarinin soyu: Mahli Merarinin, Livni Mahlinin, Şimi Livninin, Uzza Şiminin,
30. Şima Uzzanın, Hagiya Şimanın, Asaya Hagiyanın oğluydu.
31. Antlaşma Sandığı RABbin Tapınağına taşındıktan sonra Davutun orada görevlendirdiği ezgiciler şunlardır.
32. Bunlar Süleyman Yerus̱alimde RABbin Tapınağını kurana dek Buluşma Çadırında ezgi okuyarak hizmet eder, belirlenmiş kurallar uyarınca görevlerini yerine getirirlerdi.
- 33-38. Oğullarıyla birlikte görev yapan kişiler şunlardır: Kehatoğullarından: Ezgici Heman. Heman, İsrail oğlu Levi oğlu Kehat oğlu Yishar oğlu Korah oğlu Evyasaf oğlu Assir oğlu Tahat oğlu Sefanya oğlu Azarya oğlu Yoel oğlu Elkana oğlu Amasay oğlu Mahat oğlu Elkana oğlu Suf oğlu Toah oğlu Eliel oğlu Yeroham oğlu Elkana oğlu Samuel oğlu Yoelin oğluydu.
- 39-43. Hemanın sağ yanında görev yapan akrabası Asaf. Asaf, Levi oğlu Gerşon oğlu Yahat oğlu Şimi oğlu Zimma oğlu Etan oğlu Adaya oğlu Zerah oğlu Etni oğlu Malkiya oğlu Baaseya oğlu Mikael oğlu Şima oğlu Berekyanın oğluydu.
- 44-47. Hemanın solunda görev yapan kardeşleri Merarioğullarından: Etan. Etan, Levi oğlu Merari oğlu Muşı oğlu Mahli oğlu Şemer oğlu Bani oğlu Amsi oğlu Hilkiya oğlu Amatsya oğlu Haşavya oğlu Malluk oğlu Avdi oğlu Kiyşinin oğluydu.
48. Bunların Levili akrabaları, çadırın, Tanrının Tapınağının bütün görevlerini yerine getirmek üzere atandılar.
49. Ancak, Tanrı kulu Musanın buyruğu uyarınca, yakmalık sunu sunağında ve buhur sunağında

sunu sunanlar Harunla oğullarıydı. En Kutsal Yerde yapılan hizmetlerden ve İsraililerin bağışlanması için sunulan kurbanlardan onlar sorumluydu.

50. Harunoğulları şunlardır: Harunun oğlu Elazar, onun oğlu Pinehas, onun oğlu Avisa,

51. onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,

52. onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahituv,

53. onun oğlu Sadok, onun oğlu Ahimaas.

54. İlk kurayı çeken Kehat boyundan Harunoğullarının sınırlarına göre yerleşim yerleri şunlardır:

55. Yahuda topraklarındaki Hevronla çevresindeki otlaklar onlara verildi.

56. Kentin tarlalarıyla köyleri ise Yefunne oğlu Kaleve verildi.

57-59. Sığınak kent seçilen Hevron, Livna, Yattir, Eştemoa, Hilan, Devir, Aşan, Yutta, Beytşemeş kentleriyle bunların otlakları Harunoğullarına verildi.

60. Benyamin oymağından da Givon, Geva, Alemet, Anatot ve bunların otlakları verildi. Kehat boylarına verilen bu kentlerin toplam sayısı on üçtü. geçmemektedir (bkz. Yşu.21:16). Yşu.21:17).

61. Geri kalan Kehatoğullarına Manaşşe oymağının yarısına ait boylardan alınan on kent kurayla verildi.

62. Gerşonoğullarına boy sayısına göre İssakar, Aşer, Naftali ve Başandaki Manaşşe oymağından alınan on üç kent verildi.

63. Merarioğullarına boy sayısına göre Ruben, Gad ve Zevulun oymaklarından alınan on iki kent kurayla verildi.

64. İsraililer bu kentleri otlaklarıyla birlikte Levililere verdiler.

65. Yahuda, Şimon, Benyamin oymaklarından alınan ve yukarıda adları sayılan kentler kurayla verildi.

66. Kehat boyundan bazı ailelere Efrayim oymağından alınan kentler verildi.

67-69. Efrayim dağlık bölgesinde sığınak kent seçilen Şekem, Gezer, Yokmoam, Beythoron, Ayalon, Gat-Rimmon ve bunların otlakları verildi.

70. İsraililer Manaşşe oymağının yarısından alınan Aner, Bilam ve bunların otlaklarını Kehat boyunun öbür ailelerine verdiler.

71. Aşağıdaki kentler Gerşonoğullarına verildi: Manaşşe oymağının yarısına ait Başandaki Golan, Aştarot ve bunların otlakları.

72-73. İssakar oymağından Kedeş, Daverat, Ramot, Anem ve bunların otlakları.

74-75. Aşer oymağından Maşal, Avdon, Hukok, Rehov ve bunların otlakları.

76. Naftali oymağından Celiledeki Kedeş, Hammon, Kiryatayim ve bunların otlakları.

77. Merarioğullarına -geri kalan Levililere- aşağıdaki kentler verildi: Zevulun oymağından Rimmono, Tavor ve bunların otlakları.

78-79. Ruben oymağından Erihanın ötesinde, Şeria Irmağının doğusundaki kırdaki bulunan Beser, Yahsa, Kedemot, Mefaat ve bunların otlakları.

80. Gad oymağından Gilat'taki Ramot, Mahanayim, Heşbon, Yazer ve bunların otlakları.

1. İssakarın dört oğlu vardı: Tola, Pua, Yaşuv, Şimron.
2. Tolanın oğulları: Uzzi, Refaya, Yeriel, Yahmay, Yivsam, Samuel. Bunlar Tola boyunun başlarıydı. Soy kütüğüne göre yiğit savaşçılardı. Davut döneminde sayıları 22 600'dü.
3. Uzzinin oğlu: Yizrahya. Yizrahyanın oğulları: Mikael, Ovadya, Yoel, Yişşiya. Beşi de boy başıydı.
4. Soy kütüğüne göre, aralarında savaşa hazır 36 000 kişi vardı. Hepsinin çok sayıda karısı ve çocuğu vardı.
5. Soy kütüğüne göre İssakar boylarına bağlı akrabalarından savaşacak durumda olanların sayısı 87 000'di.
6. Benyaminin üç oğlu vardı: Bala, Beker, Yediael.
7. Balanın beş oğlu vardı: Esbon, Uzzi, Uzziel, Yerimot, İyri. Bunlar boy başıydı. Soy kütüğüne kayıtlı yiğit savaşçıların sayısı 22 034 kişiydi.
8. Bekerin oğulları: Zemira, Yoaş, Eliezer, Elyoenay, Omri, Yeremot, Aviya, Anatot, Alemet. Hepsi Bekerin oğullarıydı.
9. Bunların soy kütüğüne kayıtlı aile başlarının ve yiğit savaşçıların sayısı 20 200'dü.
10. Yediaelin oğlu: Bilhan. Bilhanın oğulları: Yeuş, Benyamin, Ehut, Kenaana, Zetan, Tarşış, Ahişahar.
11. Yediaelin bütün oğulları boy başlarıydı. Aralarında savaşa hazır 17 200 yiğit savaşçı vardı.
12. Şupim ve Hupim İrin, Huşim ise Aherin oğluydu. «Dan» yerine kullanılmıştır.
13. Naftalinin oğulları: Yahasiel, Guni, Yeser, Şallum. Bunlar Bilhanın soyundandı.
14. Manaşşenin oğulları: Aramlı cariyenin doğurduğu Asriel, Makir. Makir Gilatın babasıydı.
15. Makir Hupimle Şupimin kızkardeşi Maakayı karı olarak aldı. Makirin ikinci oğlunun adı Selofhattı. Selofhatın yalnız kızları oldu.
16. Makirin karısı Maaka, Pereş ve Şereş adında iki oğul doğurdu. Şereşin de Ulam ve Rekem adında iki oğlu oldu.
17. Ulamın oğlu: Bedan. Manaşşe oğlu Makir oğlu Gilatın oğulları bunlardır.
18. Gilatın kızkardeşi Hammoleket İshotu, Aviezeri, Mahlayı doğurdu.
19. Şemidanın oğulları: Ahyan, Şekem, Likhi, Aniam.
- 2-021. Efrayimin oğulları: Şutelah, Ezer ve Elat. Beret Şutelahın, Tahat Beretin, Elada Tahatın, Tahat Eladanın, Zavah Tahatın, Şutelah da Zavahın oğluydu. onların sürülerini çalmaya gitmişlerdi.
22. Babaları Efrayim günlerce yas tuttu. Akrabaları onu avutmaya geldiler.
23. Efrayim karısıyla yine yattı. Kadın gebe kalıp bir oğul doğurdu. Evinde talihsizlik var diye babası oğlana Beria adını verdi.
24. Kızı Aşağı ve Yukarı Beythoronu, Uzen-Şeeray kuran Şeeraydı.
- 25-27. Berianın Refah adında bir oğlu vardı. Refah Berianın, Reşef Refahın, Telah Reşefin, Tahan Telahın, Ladan Tahanın, Ammihut Ladanın, Elişama Ammihutun, Nun Elişamanın, Yeşu da Nunun oğluydu.
28. Efrayimlilerin yerleştikleri topraklar Beyteli ve çevresindeki köyleri, doğuda Naaranı, batıda Gezeri ve köylerini, Şekem, Aya ve köylerini kapsıyordu.
29. Manaşşe oymağının sınırında Beytşean, Taanak, Megiddo, Dor ve bunlara ait köyler vardı. İsrail oğlu Yusufun soyu buralarda yaşadı.
30. Aşerin oğulları: Yimna, Yişva, Yişvi, Beria; kızkardeşleri Serah.
31. Beria oğulları: Hever ve Birzayitin kurucusu Malkiel.
32. Hever Yaflet, Şomer, Hotam ve kızkardeşleri Şuanın babasıydı.
33. Yafletoğulları: Pasak, Bimhal, Aşvat. Yafletin oğulları bunlardı.
34. Şomeroğulları: Ahi, Rohga, Yehubba, Aram.
35. Kardeşi Helemin oğulları: Sofah, Yimna, Şeleş, Amal.
36. Sofahoğulları: Suah, Harnefer, Şual, Beri, Yimra,
37. Beser, Hod, Şamma, Şilşa, Yitran, Beera.
38. Yeteroğulları: Yefunne, Pispas, Ara.

39. Ullanın oğulları: Arah, Hanniel, Risya.

40. Bunların hepsi Aşer soyundandı. Boy başları, seçkin kişiler, yiğit savaşçılar ve tanınmış önderlerdi. Soy kütüğüne kayıtlı savaşa hazır olanların sayısı yirmi altı bindi.

1. Benyaminin ilk oğlu Bala, İkinci oğlu Aşbel, Üçüncü oğlu Ahrah,
2. Dördüncü oğlu Noha, Beşinci oğlu Rafaydı.
3. Balanın oğulları: Addar, Gera, Avihut,
4. Avişua, Naaman, Ahoah,
5. Gera, Şefufan, Huram.
6. Ehutoğulları Gevada yaşayan ailelerin başlarıydı. Oradan Manahata sürüldüler. Adları şunlardır:
7. Naaman, Ahiya ve onları sürgüne gönderen Gera. Gera Uzzayla Ahihutun babasıydı.
8. Şaharayim, karıları Huşimle Baarayı boşadıktan sonra, Moav kırında çocuk sahibi oldu.
9. Yeni karısı Hodeşten doğan oğulları şunlardır: Yovav, Sivya, Meşa, Malkam,
10. Yeus, Sakeya, Mirma. Bunlar Şaharayimin oğullarıydı. Hepsi de boy başlarıydı.
11. Şaharayimin karısı Huşimden de Avituv ve Elpaal adında iki oğlu vardı.
- 12-13. Elpaalın oğulları: Ever, Mişam, Ono ve Lod kentleriyle çevrelerindeki köyleri yeniden kuran Şemet, Beria, Şema. Beriayla Şema Ayalonda yaşayan halkın boy başlarıydı. Bunlar Gatta yaşayan halkı sürdürdüler.
14. Ahyo, Şaşak, Yeremot,
15. Zevadya, Arat, Eder,
16. Mikael, Yişpa ve Yoha Berianın oğullarıydı.
17. Zevadya, Meşullam, Hizki, Hever,
18. Yişmeray, Yizliya ve Yovav Elpaalın oğullarıydı.
19. Yakim, Zikri, Zavdi,
20. Elienay, Silletay, Eliel,
21. Adaya, Beraya ve Şimrat Şiminin oğullarıydı.
22. Şaşakın oğulları: Yişpan, Ever, Eliel,
23. Avdon, Zikri, Hanan,
24. Hananya, Elam, Antotiya,
25. Yifdeya, Penuel.
26. Yerohamın oğulları: Şamşeray, Şeharya, Atalya,
27. Yaareşya, Eliya, Zikri.
28. Bunların hepsi soy kütüğüne göre boy başları ve önderlerdi. Yerusolimde yaşadılar.
29. Givonun kurucusu Yeiefö Givonda yaşadı. Karısının adı Maakaydı.
30. Yeielin ilk oğlu Avdondur. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,
31. Gedor, Ahyo, Zeker
32. ve Şimanın babası Miklot. Bunlar Yerusolimdeki akrabalarının yanında yaşarlardı.
33. Ner Kişin, Kiş Saulun babasıydı. Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaalın babasıydı.
34. Yonatan Merib-Baalın, Merib-Baal Mikanın babasıydı.
35. Mikanın oğulları: Piton, Melek, Tarea, Ahaz.
36. Ahaz Yehoaddanın babasıydı. Yehoadda Alemet, Azmavet, Zimrinin, Zimri Mosanın,
37. Mosa Bineanın, Binea Rafanın, Rafa Elasanın, Elasa da Aselin babasıydı. geçmemektedir (bkz. 9:35). 9:36).
38. Aselin altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Aselin oğullarıydı.
39. Aselin kardeşi Esekin oğulları: İlk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, üçüncüsü Elifelet.
40. Ulamoğulları ok atmakta usta, yiğit savaşçılardı. Ulam'ın birçok oğlu, torunu vardı. Sayıları yüz elli kişiydi. Hepsi Benyamin soyundandı.

1. Bütün İsraililer soylarına göre kaydedilmiştir. Bu kayıtlar İsrail krallarının tarihinde yazılıdır. Yahudalılar RABbe ihanet ettikleri için Babile sürüldüler.
2. Kentlerindeki mülklerine dönüp ilk yerleşenler bazı İsraililer, kâhinler, Levililer ve tapınak görevlileriydi.
3. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manaşşe soyundan Yerusâlimde yaşayanlar şunlardır:
4. Yahuda oğlu Peres soyundan Bani oğlu İmri oğlu Omri oğlu Ammihut oğlu Utay.
5. Şelaoğullarından: İlk oğlu Asaya ve oğulları.
6. Zerahoğullarından: Yeuel. Yahudalıların toplamı 690 kişiydi.
7. Benyamin soyundan gelenler: Hassenua oğlu Hodavya oğlu Meşullam oğlu Sallu,
8. Yeroham oğlu Yivneya, Mikri oğlu Uzzi oğlu Ela, Yivniya oğlu Reuel oğlu Şefatya oğlu Meşullam.
9. Soylarına göre kaydedilenlerin toplamı 956 kişiydi. Bunların hepsi aile başlarıydı.
10. Kâhinler: Yedaya, Yehoyariv, Yakın,
11. Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Azarya,
12. Malkiya oğlu Paşhur oğlu Yeroham oğlu Adaya, İmmer oğlu Meşillemmit oğlu Meşullam oğlu Yahzera oğlu Adiel oğlu Maasay.
13. Aile başları olan kâhin kardeşlerinin toplamı 1 760'tı. Tanrının Tapınağındaki hizmetlerden sorumlu yetenekli kişilerdi.
14. Levililer: Merarioğullarından Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu Şemaya,
15. Bakbakkar, Hereş, Galal, Asaf oğlu Zikri oğlu Mika oğlu Mattanya,
16. Yedutun oğlu Galal oğlu Şemaya oğlu Ovadya ve Netofalıların köylerinde yaşayan Elkana oğlu Asa oğlu Berekyâ.
17. Tapınak kapı nöbetçileri: Şallum, Akkuv, Talmon, Ahiman ve kardeşleri. Şallum başlarıydı.
18. Bugüne kadar doğuya bakan Kral Kapısında görevlidirler. Levili bölüklere bağlı kapı nöbetçileri bunlardı.
19. Korah oğlu Evyasaf oğlu Kore oğlu Şallum ve ailesinden -Korahoğullarından- olan çalışma arkadaşları Çadırınfş giriş kapısının nöbetçileriydi. Bunların ataları da RABbin ordugahının giriş kapısının nöbetçileriydi.
20. Önceleri Elazar oğlu Pinehas onların başıydı. RAB onunlaydı.
21. Buluşma Çadırının kapısında Meşelemya oğlu Zekeriya nöbet tutardı. de geçmektedir.
22. Giriş kapısına nöbetçi seçilenlerin toplamı 212ydi. Bunlar, köylerinde bağlı oldukları soy kütüğüne yazılıdır. Davutla Bilici Samuel tarafından bu göreve atanmışlardı.
23. Oğullarıyla birlikte RABbin Tapınağının, yani Çadırın kapılarında nöbet tutarlardı.
24. Nöbetçiler dört yanda -doğuda, batıda, kuzeyde ve güneyde- nöbet tutardı.
25. Köylerdeki kardeşleri zaman zaman gelir, yedi günlük bir süre için görevi onlarla paylaşırdı.
26. Dört kapının baş nöbetçileri Leviliydi. Bunlar Tanrının Tapınağındaki odalardan ve hazinelerden sorumluydu.
27. Geceyi Tanrının Tapınağının çevresinde geçirirlerdi. Çünkü tapınağı koruma ve her sabah kapılarını açma görevi onlarındı.
28. Bazıları da tapınak hizmetinde kullanılan eşyalardan sorumluydu. Eşyaları sayarak içeri alır, sayarak dışarıya çıkarırlardı.
29. Öbürleri eşyalardan, kutsal yere ait nesnelerden, ince undan, şaraptan, zeytinyağından, günnükten, baharattan sorumluydu.
30. Ancak baharatı karıştırıp hazırlama görevi kâhinlerindi.
31. Korahoğullarından Şallumun ilk oğlu Levili Mattitya sacda pide pişirme görevine atanmıştı.
32. Kardeşleri Kehatoğullarından bazıları da her Şabat Günü adak ekmeklerini hazırlamakla görevliydi.
33. Levililerin boy başları olan ezgiciler tapınağın odalarında yaşırdı. Başka iş yapmazlardı. Çünkü yaptıkları işten gece gündüz sorumluydular.
34. Bunların hepsi soy kütüğüne göre Levililerin boy başları, önderleriydi ve Yerusâlimde yaşarlardı.

35. Givonun kurucusu Yeiel, Givonda yaşadı. Karısının adı Maakaydı.
36. Yeielin ilk oğlu Avdondur. Öbürleri şunlardı: Sur, Kiş, Baal, Ner, Nadav,
37. Gedor, Ahyo, Zekeriya, Miklot.
38. Miklot Şimamın babasıydı. Bunlar Yerusolimde akrabalarının yanında yaşarlardı.
39. Ner Kişin, Kiş Saulun babasıydı. Saul Yonatan, Malkişua, Avinadav ve Eşbaalın babasıydı.
40. Yonatan Merib-Baalın, Merib-Baal Mikanın babasıydı.
41. Mikanın oğulları: Piton, Melek, Tahrea, Ahaz.
42. Ahaz Yadanın babasıydı. Yada Alemet, Azmavet ve Zimrinin, Zimri Mosanın,
43. Mosa Bineanın, Binea Refayanın, Refaya Elasanın, Elasa da Aselin babasıydı. Süryanice <<Ahaz>>. Bu ad Masoretik metinde geçmemektedir.
44. Asel'in altı oğlu vardı. Adları şöyledir: Azrikam, Bokeru, İsmail, Şearya, Ovadya, Hanan. Bütün bunlar Asel'in oğullarıydı.

1. Filistliler İsraililerle savaşa tutuştu. İsraililer Filistlilerin önünden kaçtı. Birçoğu Gilboa Dağında ölüp yere serildi.
2. Filistliler Saulla oğullarının ardına düştüler. Saulun oğulları Yonatanı, Avinadavı ve Malkişuayı yakalayıp öldürdüler.
3. Saulun çevresinde savaş kızıştı. Derken Saul Filistli okçular tarafından vuruldu ve yaralandı.
4. Saul silahını taşıyan adama, «Kılıcını çek de bana sapla» dedi, «Yoksa bu sünnetsizler gelip benimle alay edecekler.» Ama silah taşıyıcısı büyük bir korkuya kapılarak bunu yapmak istemedi. Bunun üzerine Saul kılıcını çekip kendini üzerine attı.
5. Saulun öldüğünü görünce, silah taşıyıcısı da kendini kılıcının üzerine atıp öldü.
6. Böylece Saul, üç oğlu ve bütün ev halkı birlikte öldüler.
7. Vadide oturan İsraililer, İsrail ordusunun kaçtığını, Saulla oğullarının öldüğünü anlayınca, kentlerini terk edip kaçmaya başladılar. Filistliler gelip bu kentlere yerleştiler.
8. Ertesi gün Filistliler, öldürülenleri soymak için geldiklerinde, Saulla oğullarının Gilboa Dağında öldüğünü gördüler.
9. Saulu soyduktan sonra başını kesip silahlarını aldılar. Sonra bu iyi haberi putlarına ve halka duyurmaları için Filist ülkesinin her yanına ulaklar gönderdiler.
10. Saulun silahlarını ilahlarının tapınağına koyup başını Dagon Tapınağına çaktılar.
11. Yaveş-Gilat halkı Filistlilerin Saula yaptıklarını duydu.
12. Bütün yiğitler gidip Saulla oğullarının cesetlerini Yaveşe getirdiler. Sonra kemiklerini Yaveşteki yabanıl fıstık ağacının altına gömdüler ve yedi gün oruç tuttular.
13. Saul RAB'be ihanet ettiği için öldü. RAB'bin sözünü yerine getirmedi. Yol göstermesi için RAB'be danışacağına bir cinciye danıştı. Bu yüzden RAB onu öldürdü. Krallığını da İşay oğlu Davut'a devretti.

1. İsraililerin tümü Hevronda bulunan Davuta gelip şöyle dediler: «Biz senin etin, kemiğiniz.
2. Geçmişte Saul kralımızken, savaşta İsrail'e komuta eden sendin. Tanrın RAB sana, «Halkım İsraili sen güdecek, onlara sen önder olacaksın» diye söz verdi.»
3. İsrailin bütün ileri gelenleri Hevronda, Kral Davutun yanına gelince, Davut RABbin önünde orada onlarla bir antlaşma yaptı. Onlar da RABbin Samuel aracılığıyla söylediği söz uyarınca, Davutu İsrail Kralı olarak meshettiler.
4. Kral Davutla İsraililer Yevus diye bilinen Yerusalam'e saldırmak için yola çıktılar. Orada yaşayan Yevuslular
5. Davuta, «Sen buraya giremezsin» dediler. Ne var ki, Davut Siyon Kalesini, Davut Kentini ele geçirdi.
6. Davut, «Yevuslulara ilk saldıran kişi komutan ve önder olacak» demişti. İlk saldırıyı Seruya oğlu Yoav yaptı, böylece ordu komutanı oldu.
7. Bundan sonra Davut kalede oturmaya başladı. Bunun için oraya «Davut Kenti» adı verildi.
8. Çevredeki bölgeyi, Millodan çevre surlara kadar uzanan kesimi inşa etti. Yoav da kentin geri kalan bölümünü onardı.
9. Davut giderek güçleniyordu. Çünkü Her Şeye Egemen RAB onunlaydı.
10. RABbin İsrail'e verdiği söz uyarınca Davutun yiğit askerlerinin komutanları İsrail halkıyla birlikte Davutu kral yaptılar ve krallığının güçlenmesi için onu desteklediler.
11. Bunların adları şöyledir: Üçlerin önderi Hakmonlu Yaşovam, mızrağını üç yüz kişiye karşı kaldırıp bir saldırıda hepsini öldürdü. «Otuzlar».
12. İkincisi, üç yiğitlerden biri olan Ahohlu Dodo oğlu Elazar.
13. Filistliler savaş için Pas-Dammim'de toplandıklarında Elazar Davutun yanındaydı. Orada bir arpa tarlası vardı. İsraililer Filistlilerin önünden kaçmıştı.
14. Ama Elazarla Davut tarlanın ortasında durup orayı savunmuş, Filistlileri öldürmüşlerdi. RAB onlara büyük bir zafer sağlamıştı.
15. Otuzlardan üçü Davutun yanına, Adullam Mağarasındaki kayaya gittiler. Bir Filist birliği Refaim Vadisinde ordugah kurmuştu.
16. Bu sırada Davut hisarda, başka bir Filist birliğiye Beytlehem'deydi.
17. Davut özlemle, «Keşke biri Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan bana su getirse!» dedi.
18. Bu Üçler Filist ordugahının ortasından geçerek Beytlehemde kapının yanındaki kuyudan su çekip Davuta getirdiler. Ama Davut içmek istemedi; suyu yere dökerek RABbe sundu.
19. «Ey Tanrım, bunu yapmak benden uzak olsun!» dedi, «Canlarını tehlikeye atıp giden bu üç kişinin kanını mı içeyim?» Canlarını tehlikeye atarak suyu getirdikleri için Davut içmek istemedi. Bu üç kişinin yiğitliği işte böyleydi.
20. Yoavın kardeşi Awişay Üçlerin önderiydi. Mızrağını kaldırıp üç yüz kişiyi öldürdü. Bu yüzden Üçler kadar ünlendi.
21. Üçlerin en saygın kişisiydi ve onların önderi oldu. Ama Üçlerden sayılmadı.
22. Yehoyada oğlu Kavseelli Benaya yürekli bir savaşçıydı. Büyük işler başardı. Aslan yürekli iki Moavlıyı öldürdü. Ayrıca karlı bir gün çukura inip bir aslan öldürdü.
23. Beş arşinfü boyunda iri yarı bir Mısırlıyı da öldürdü. Mısırlının elinde dokumacı sırtığı gibi bir mızrak vardı. Benaya sopayla onun üzerine yürüdü. Mızrağı elinden kaptığı gibi onu kendi mızrağıyla öldürdü.
24. Yehoyada oğlu Benayanın yaptıkları bunlardır. Bu sayede o da üç yiğitler kadar ünlendi.
25. Benaya Otuzlar arasında saygın bir yer edindiyse de, Üçlerden sayılmadı. Davut onu muhafız birliği komutanlığına atadı.
26. Öteki yiğitler şunlardır: Yoavın kardeşi Asahel, Beytlehemli Dodo oğlu Elhanan,
27. Harorlu Şammot, Pelonlu Heles,
28. Tekoalı İkkeş oğlu İra, Anatotlu Aviezer,
29. Huşalı Sibbekay, Ahohlu İlay,

30. Netofalı Mahray ve Baana oğlu Helet,
31. Benyaminoğullarından Givalı Rivay oğlu İttay, Piratonlu Benaya,
32. Gaaş vadilerinden Huray, Arvalı Aviel,
33. Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba,
34. Gizonlu Haşemin oğulları, Hararlı Şage oğlu Yonatan,
35. Hararlı Sakâr oğlu Ahiam, Ur oğlu Elifal,
36. Mekerahı Hefer, Pelonlu Ahiya,
37. Karmelli Hesro, Ezbay oğlu Naaray,
38. Natanın kardeşi Yoel, Hacer oğlu Mivhar,
39. Ammonlu Selek, Seruya oğlu Yoavın silah taşıyıcısı Berotlu Nahray,
40. Yattirli İra ve Garev,
41. Hititli Uriya, Ahlay oğlu Zavay,
42. Rubenlilerin önderi Rubenli Şiza oğlu Adina ve ona eşlik eden otuz kişi,
43. Maaka oğlu Hanan, Mitanlı Yoşafat,
44. Aşterahı Uzziya, Aroerli Hotamın oğulları Şama ve Yeiel,
45. Şimri oğlu Yediael ve kardeşi Tisli Yoha,
46. Mahavlı Eliel, Elnaamın oğulları Yerivay ve Yoşavya, Moavlı Yitma,
47. Eliel, Ovet, Mesovalı Yaasiel.

1. Davutun Kiş oğlu Sauldan gizlendiği Ziklakta yanına gelenler şunlardır. Bunlar savaşta onu destekleyen yiğitlerdi.
2. Benyamin oymağından, Saulun ailesindendiler. Yay taşır ve yayla ok, sapanla taş atmak için hem sağ, hem sol ellerini kullanabilirlerdi.
3. Givalı Şemaanın oğulları Ahiezerle Yoaşın komutası altındaydılar. Adları şunlardı: Azmavetin oğulları Yezielle Pelet, Beraka, Anatotlu Yehu,
4. Otuzlardan bir yiğit ve Otuzların önderi olan Givonlu Yişmaya, Yeremya, Yahaziel, Yohanan, Gederalı Yozavat,
5. Eluzay, Yerimot, Bealya, Şemarya, Haruflu Şefatya,
6. Elkana, Yişşiya, Azarel, Yoezer, Yaşovam, Korahlılar,
7. Yoela, Zevadya, Gedorlu Yerohamın oğulları.
8. Davut çölde saklandığı yerdeyken bazı Gadlılar da ona katıldı. Bunlar savaşa hazır, kalkan ve mızrak kullanabilen yiğit adamlardı. Yüzleri aslan yüzü gibiydi, dağlardaki ceylanlar kadar çeviktiler.
9. Önderleri Ezerdi. İkincisi Ovadya, üçüncüsü Eliav,
10. dördüncüsü Mişmanna, beşincisi Yeremya,
11. altıncısı Attay, yedincisi Eliel,
12. sekizincisi Yohanan, dokuzuncusu Elzavat,
13. onuncusu Yeremya, on birincisi de Makbannaydı.
14. Bu Gadlılar ordu komutanlarıydı. En güçsüzleri yüz, güçlüleri bin kişinin yerini tutardı.
15. Birinci ay, Şeria Irmağı her yana taşmışken, karşı yakaya geçtiler. Oradaki vadilerde oturanların tümünü doğuya, batıya kaçırdılar.
16. Benyamin ve Yahudaoğullarından bazı kişiler de Davutun yanına, saklandığı yere gittiler.
17. Onları karşılamaya çıkan Davut şöyle dedi: «Eğer bana yardım etmek için esenlikle geldiyseniz, buyrun bize katılın. Ama ben haksızlık yapmamışken beni düşmanlarımin eline teslim etmeye geldiyseniz, atalarımızın Tanrısı bunu görsün ve sizi yargılasın.»
18. Tanrının Ruhu Otuzların önderi Amasayın üzerine indi. Amasay şöyle dedi: «Ey Davut, seniniz biz!Ey İşay oğlu, seninleyiz!Esenlik olsun sana, esenlik!Seni destekleyenlere de esenlik olsun!Tanrın sana yardım edecektir.» Davut onları iyi karşıladı ve akıncıların başı yaptı.
19. Davut Filistlilerle birlikte Saula karşı savaşmaya gidince, Manaşşe oymağından da bazı kişiler onun yanına geçtiler. Ne var ki Davutla adamları Filistlilere yardım etmediler. Çünkü Filist beyleri birbirlerine danışıp, «Davut efendisi Saula dönerse başımızdan oluruz» diyerek onu geri göndermişlerdi.
20. Davut Ziklaka gittiğinde yanına geçen Manaşşeliler şunlardır: Adna, Yozavat, Yediael, Mikael, Yozavat, Elihu, Silletay. Bunlar Manaşşede bin kişilik birliklerin komutanlarıydı.
21. Düşman akıncılarına karşı Davuta yardım ettiler. Hepsi de yiğit savaşçılar, ordu komutanlarıydı.
22. Her gün insanlar Davuta yardım etmeye geliyorlardı. Davut büyük, güçlü bir orduya sahip oluncaya dek bu böyle sürdü.
23. RABbin sözü uyarınca Saulun krallığını Davuta vermek için Hevrona, Davutun yanına gelen savaşçıların sayısı şudur:
24. Savaş hazır, kalkan ve mızrak taşıyan Yahudaoğullarından 6 800 kişi.
25. Savaşa hazır, yiğit Şimonoğullarından 7 100 kişi.
26. Levioğullarından 4 600 kişi.
27. Harun ailesinin başı Yehoyada ve onunla birlikte olanlar 3 700 kişi.
28. Genç yiğit Sadokla ailesinden 22 subay.
29. Saulun soyu Benyaminlilerden 3 000 kişi. Benyaminlilerin çoğu o zamana dek Saulun ailesine bağlı kalmışlardı.
30. Efrayimoğullarından yiğit savaşçı ve boylarında ün salmış 20 800 kişi.
31. Davutu kral yapmak için Manaşşe oymağının yarısından özel olarak seçilip gelenler 18 000 kişi.
32. İssakaroğullarından 200 kişi. Bunlar İsraililerin ne zaman ne yapması gerektiğini bilen kişilerdi.

Boy başlarıydı ve bütün akrabalarını yönetirlerdi.

33. Zevulundan 50 000 kişi. Bunlar savaşa hazır, deneyimli askerlerdi. Her tür silahı kullanmada ustaydılar. Davuta candan ve yürekten yardım ettiler.

34. Naftaliden 1 000 subay ile kalkan ve mızrak taşıyan 37 000 kişi.

35. Danlılardan savaşa hazır 28 600 kişi.

36. Aşerden savaşa hazır, deneyimli 40 000 asker.

37. Şeria Irmağının doğusunda yaşayan, savaş için her tür silahla donatılmış Rubenlilerden, Gadlılardan ve Manaşşe oymağının yarısından 120 000 kişi.

38. Bunların hepsi savaşa hazır yiğit askerlerdi. Büyük bir kararlılıkla Davutu bütün İsrailin kralı yapmak için Hevrona geldiler. Geri kalan İsrailliler de Davutu kral yapma konusunda aynı düşüncedeydiler.

39. Adamlar Davutun yanında üç gün kaldılar. Orada yiyip içtiler. Gereksinimlerini yakınları sağlamıştı.

40. İssakar, Zevulun ve Naftali'ye kadar yayılmış olan yakınları da yiyecek yüklü eşeklerle, develerle, katırlarla, öküzlerle geldiler. Bol miktarda un, incir pestili, kuru üzüm salkımları, şarap, zeytinyağı, çok sayıda sığır ve davar getirdiler. Çünkü İsrail'de sevinç vardı.

1. Davut binbaşılara, yüzbaşılara ve subaylarına danıştı.
2. Sonra bütün İsrail topluluğuna şöyle seslendi: «Eğer onaylarsanız ve Tanrımız RABbin isteğiye, İsrail ülkesinin her yanına yayılmış öbür soydaşlarımıza ve onlarla birlikte kendi kentlerinde ve otlaklarında yaşayan kâhinlerle Levililere haberciler gönderelim. Onlar da gelip bize katılsınlar.
3. Tanrımızın Sandığını geri getirelim. Çünkü Saulun krallığı döneminde ona gereken önemi vermedik.»
4. Topluluk bu öneriyi benimseyerek sandığı geri getirmeye karar verdi.
5. Davut Tanrının Antlaşma Sandığını Kiryat-Yearimden geri getirmek için Mısır'daki Şihor Irmağından Levo-Hamata kadar bütün İsrailileri topladı.
6. Böylece Davutla İsraililer Keruvlar arasında taht kuran RAB Tanrının adıyla anılan Tanrının Antlaşma Sandığını getirmek için Yahudadaki Baala Kentine -Kiryat-Yearime- gittiler.
7. Tanrının Sandığını Avinadavın evinden alıp yeni bir arabaya koydular. Arabayı Uzzayla Ahyo sürüyordu.
8. Bu arada Davutla bütün İsrail halkı da Tanrının önünde lir, çenk, tef, zil ve borazanlar eşliğinde ezgiler okuyarak, var güçleriyle bu olayı kutluyorlardı.
9. Kidonun harman yerine vardıklarında öküzler tökezledi. Bu nedenle Uzza elini uzatıp sandığı tuttu.
10. RAB sandığa elini uzatan Uzzaya öfkelenerek onu yere çaldı. Uzza orada, Tanrının önünde öldü.
11. Davut, RABbin Uzzayı cezalandırmasına öfkelenildi. O günden bu yana oraya Peres-Uzza denilir.
12. Davut o gün Tanrıdan korkarak, «Tanrının Sandığını nasıl yanıma getirsem?» diye düşündü.
13. Sandığı yanına, Davut Kentine götürceğine Gatlı Ovet-Edomun evine götürdü.
14. Tanrı'nın Sandığı Gatlı Ovet-Edom'un evinde üç ay kaldı. RAB Ovet-Edom'un ailesini ve ona ait her şeyi kutsadı.

1. Sur Kralı Hiram Davuta ulaklar ve bir saray yapmak için sedir tomrukları, taşçılar, marangozlar gönderdi.
2. Böylece Davut RABbin kendisini İsrail Kralı atadığını ve halkı İsrailin hatırı için krallığını çok yücelttiğini anladı.
3. Davut Yerusâlimde kendine daha birçok karı aldı; bunlardan erkek ve kız çocukları oldu.
4. Davutun Yerusâlimde doğan çocuklarının adları şunlardı: Şammua, Şovav, Natan, Süleyman,
5. Yivhar, Elişua, Elpelet,
6. Nogah, Nefek, Yafia,
7. Elişama, Beelyada, Elifelet.
8. Filistliler Davutun İsrail Kralı olarak meshedildiğini duyunca, bütün Filist ordusu onu aramak için yola çıktı. Bunu duyan Davut onları karşılamaya gitti.
9. Filistliler gelip Refaim Vadisinde baskın yapmışlardı.
10. Davut Tanrıya danıştı: «Filistlilere saldırıyım mı? Onları elime teslim edecek misin?» RAB, «Saldır» dedi, «Onları eline teslim edeceğim.»
11. Bunun üzerine Davutla adamları Baal-Perasime gittiler. Davut orada Filistlileri bozguna uğrattı. Sonra, «Her şeyi yarıp geçen sular gibi, Tanrı düşmanlarımı benim elimle yarıp geçti» dedi. Bundan ötürü oraya Baal-Perasim adı verildi.
12. Filistliler putlarını orada bıraktılar. Davutun buyruğu uyarınca putlar yakıldı.
13. Filistliler bir kez daha gelip vadiye baskın yaptılar.
14. Davut yine Tanrıya danıştı. Tanrı şöyle karşılık verdi: «Buradan saldırma! Onları arkadan çevirip pelesenk ağaçlarının önünden saldır.
15. Pelesenk ağaçlarının tepesinden yürüyüş sesi duyar duymaz, saldırıya geç. Çünkü ben Filist ordusunu bozguna uğratmak için önünsıra gitmişim demektir.»
16. Davut Tanrının kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Filist ordusunu Givondan Gezere kadar bozguna uğrattı.
17. Böylece Davut'un ünü her yana yayıldı. RAB bütün ulusların ondan korkmasını sağladı.

1. Davut kendisine Davut Kentinde evler yaptı. Ardından Tanrının Antlaşma Sandığı için bir yer hazırlayıp çadır kurdu.
2. Sonra, «Tanrının Antlaşma Sandığını yalnız Levililer taşıyacak» dedi, «Çünkü sandığı taşımak ve sonsuza dek kendisine hizmet etmek için RAB Levilileri seçti.»
3. Davut RABbin Antlaşma Sandığını hazırlamış olduğu yere getirmek için bütün İsrailileri Yeruşalimde topladı.
4. Sonra Harunoğullarıyla Levilileri bir araya getirdi:
5. Kehatoğullarından: Önder Urielle 120 yakını,
6. Merarioğullarından: Önder Asayayla 220 yakını,
7. Gerşonoğullarından: Önder Yoelle 130 yakını,
8. Elisafanoğullarından: Önder Şemayayla 200 yakını,
9. Hevronoğullarından: Önder Elielle 80 yakını,
10. Uzzieloğullarından: Önder Amminadavla 112 yakını.
11. Bundan sonra Davut Kâhin Sadokla Kâhin Aviyatarı, Levili Urieli, Asayayı, Yoeli, Şemayayı, Elieli, Amminadavı yanına çağırdı.
12. Onlara şöyle dedi: «Siz Levili boyların başlarısınız. Levili kardeşlerinizle birlikte kendinizi kutsayın, sonra İsrailin Tanrısı RABbin Antlaşma Sandığını hazırlamış olduğum yere getirin.
13. Çünkü geçen sefer sandığı siz taşımadığınız ve biz de kurala uygun davranmadığımız için Tanrımız RAB bize öfkelen-di.»
14. Böylece kâhinlerle Levililer İsrailin Tanrısı RABbin Antlaşma Sandığını getirmek için kendilerini kutsadılar.
15. RABbin sözü uyarınca ve Musanın onlara buyurduğu gibi, Tanrının Sandığının sırlıklarını omuzları üzerinde taşıdılar.
16. Davut Levili önderlere, kardeşlerinden çenk, lir ve zil gibi çalgılar eşliğinde yüksek sesle sevinçli ezgiler okuyacak ezgiciler atamalarını söyledi.
17. Levililer de Yoel oğlu Hemanı, akrabalarından Berekya oğlu Asafı, akrabaları Merarioğullarından Kuşaya oğlu Etanı atadılar.
18. Onlara yardımcı olarak da kapı nöbetçileri kardeşlerinden Zekeriyayı, Yaazieli, Şemiramotu, Yehieli, Unniyi, Eliavı, Benayayı, Maaseyayı, Mattityayı, Elifelehuyu, Mikneyayı, Ovet-Edomu, Yeieli atadılar.
19. Ezgicilerden Heman, Asaf, Etan tunç zil;
20. Zekeriya, Aziel, Şemiramot, Yehiel, Unni, Eliav, Maaseya, Benaya tiz perdeli çenk çalmak;
21. Mattitya, Elifelehu, Mikneya, Ovet-Edom, Yeiel, Azazya sekiz telli lirle önderlik yapmak üzere seçildiler.
22. Levililerin önderi Kenanya ise ezgilerden sorumluydu. Bu konuda yetenekliydi. «Oktavlı» anlamına da gelebilir.
23. Berekya ile Elkana Antlaşma Sandığının bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.
24. Şevanya, Yoşafat, Netanel, Amasay, Zekeriya, Benaya, Eliezer adındaki kâhinler Tanrının Antlaşma Sandığı önünde borazan çalıyordu. Ovet-Edom ile Yehiya da Antlaşma Sandığının bulunduğu yerin kapı nöbetçileriydi.
25. Böylece Davut, İsrail ileri gelenleri ve binbaşılar RABbin Antlaşma Sandığını Ovet-Edomun evinden sevinçle getirmeye gittiler.
26. Tanrı, RABbin Antlaşma Sandığını taşıyan Levililere yardım ettiği için, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler.
27. Davut, sandığı taşıyan Levililer, ezgiciler ve ezgilerden sorumlu olan Kenanya ince ketenden cüppeler giyinmişlerdi. Davut ince keten efod da kuşanmıştı.
28. Böylece İsraililer sevinç naraları atarak, boru, borazan, zil, çenk ve lirler çalarak RABbin Antlaşma Sandığını getiriyorlardı.
29. RABbin Antlaşma Sandığı Davut Kenti'ne varınca, Saul'un kızı Mikal pencereden baktı. Oynayıp

zıplayan Kral Davut'u görünce, onu içinden küçümsedi.

1. Tanrının Antlaşma Sandığını getirip Davutun bu amaçla kurduğu çadırın içine koydular. Tanrıya yakmalık sunular ve esenlik sunuları sundular.
2. Davut yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunmayı bitirince, RABbin adıyla halkı kutsadı.
3. Ardından erkek, kadın her İsrailiye birer somun ekmekle birer hurma ve üzüm pestili dağıttı.
5. Bunların önderi Asaf, yardımcısı Zekeriyaydı. Öbürleri Yeiel, Şemiramot, Yehiel, Mattitya, Eliav, Benaya, Ovet-Edom ve Yeieldi. Bunlar çenk ve lir, Asaf yüksek sesli zil,
6. Kâhin Benaya ile Yahaziel de Tanrının Antlaşma Sandığı önünde sürekli borazan çalacaklardı.
7. O gün Davut RABbe şükretme işini ilk kez Asafla kardeşlerine verdi.
9. Onu ezgilerle, ilahilerle övün,Bütün harikalarını anlatın!
10. Kutsal adıyla övünün,Sevinsin RABbe yönelenler!
11. RABbe ve Onun gücüne bakın,Durmadan Onun yüzünü arayın!
- 12-13. Ey sizler, kulu İsrailin soyu,Seçtiği Yakupoğulları,Onun yaptığı harikaları,Olağanüstü işleriniVe ağzından çıkan yargıları anımsayın!
14. Tanrımız RAB Odur,Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
- 15-16. Onun antlaşmasını,Bin kuşak için verdiği sözü,İbrahimle yaptığı antlaşmayı,İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsayın.
- 17-18. «Hakkınıza düşen mülk olarakKenan ülkesini size vereceğim» diyerek,Bunu Yakup için bir kural,İsraille sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.
19. O zaman bir avuç insandınız,Sayıda az ve ülkeye yabancıydınız.
20. Bir ulustan öbürüne,Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
21. RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,Onlar için kralları bile payladı:
22. «Meshettiklerime dokunmayın,Peygamberlerime kötülük etmeyin!» dedi.
23. Ey bütün dünya, ezgiler söyleyin RABbe!Her gün duyurun kurtarışını!
24. Görkemini uluslara,Harikalarını bütün halklara anlatın!
25. Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer,İlahlardan çok Ondan korkulur.
26. Halkların bütün ilahları bir hiçtir,Oysa gökleri yaratan RABdir.
27. Yücelik, ululuk Onun huzurundadır,Güç ve sevinç Onun konutundadır.
28. Ey bütün halklar, RABbi övün,RABbin gücünü, yüceliğini övün,
29. RABbin görkemini adına yaraşır biçimde övün,Sunular getirip Onun önüne çıkın!Kutsal giysiler içinde RABbe tapının!
30. Titreyin Onun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.
31. Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü,Uluslar arasında, «RAB egemenlik sürüyor!» densin.
32. Gürlesin deniz içindekilerle birlikte,Bayram etsin kırlar ve üzerindeki!
33. O zaman RABbin önünde ormanın ağaçlarıSevinçle haykıracak.Çünkü O yeryüzünü yargılamaya geliyor.
34. RABbe şükredin, çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuzdur.
35. Şöyle seslenin:«Kurtar bizi, ey kurtarıcımız Tanrı,Topla bizi, ulusların arasından çıkar.Kutsal adına şükredelim,Yüceliğinle övünelim.
36. İsrailin Tanrısı RABbeÖncesizlikten sonsuza dek övgüler olsun!» Bütün halk, «Amin!» diyerek RABbe övgüler sundu.
37. Davut RABbin Antlaşma Sandığının önünde günlük işlerde sürekli hizmet etmeleri için Asafla Levili kardeşlerini atadı.
38. Onlarla birlikte hizmet etmeleri için Ovet-Edomla altmış sekiz Levili akrabasını da atadı. Yedutun oğlu Ovet-Edomla Hosa kapı nöbetçileriydi.
39. Davut Kâhin Sadokla öbür kâhin kardeşlerini Givondaki tapınma yerinde, RABbin Çadırının bulunduğu yerde görevlendirdi.
40. Bunlar RABbin İsraille verdiği yasada yazılanlar uyarınca, sabah akşam, düzenli olarak yakmalık sunu sunağında RABbe sunular sunacaklardı.
41. Onlarla birlikte Hemanla Yedutunu ve RABbin sonsuz sevgisi için şükretsiner diye özel olarak

seçilen öbürlerini de görevlendirdi.

42. Hemanla Yedutun borazanlardan, zillerden ve Tanrıyı öven ezgiler için gereken öbür çalgılardan sorumluydu. Yedutunoğullarını da kapıda nöbetçi olarak görevlendirdi.

43. Sonra herkes evine döndü. Davut da ailesini kutsamak için evine döndü.

1. Davut sarayına yerleştikten sonra Peygamber Natana, «Bak, ben sedir ağacından yapılmış bir sarayda oturuyorum. Oysa RABbin Antlaşma Sandığı bir çadırın altında duruyor!» dedi.
2. Natan, «Tasarladığın her şeyi yap, çünkü Tanrı seninledir» diye karşılık verdi.
3. O gece Tanrı Natana şöyle seslendi:
4. «Git, kulum Davuta şöyle de: «RAB diyor ki, oturmam için bana tapınak yapmayacaksın.
5. İsrail halkını Mısırdan çıkardığım günden bu yana tapınakta oturmam. Bir çadırdan öbür çadıra, orada burada konaklayarak dolaştım.
6. İsraililerle birlikte dolaştığım yerlerin herhangi birinde, halkımı gütmesini buyurduğum İsrail önderlerinden birine, neden bana sedir ağacından bir konut yapmadınız diye hiç sordum mu?»
7. «Şimdi kulum Davuta şöyle diyeceksin: «Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Halkım İsraille önder olasın diye seni otlaklardan ve koyun gütmekten aldım.
8. Her nereye gittiysen benimle geldim. Önünden bütün düşmanlarını yok ettim. Adını dünyadaki büyük adamların adı gibi büyük kılacağım.
- 9-10. Halkım İsrail için bir yurt sağlayıp onları oraya yerleştireceğim. Bundan böyle kendi yurtlarında otursunlar, bir daha rahatsız edilmesinler. Kötü kişiler de halkım İsraille hakimler atadığım günden bu yana yaptıkları gibi, bir daha onlara baskı yapmasınlar. Bütün düşmanlarının sana boyun eğmesini sağlayacağım. RABbin senin için bir soy yetiştirecek, bilesin.
11. «Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra oğullarından birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim.
12. Benim için tapınak kuracak olan odur. Ben de onun tahtını sonsuza dek sürdüreceğim.
13. Ben ona baba olacağım, o da bana oğul olacak. Senden önceki kraldan esirgemediğim sevgiyi hiçbir zaman esirgemeyeceğim.
14. Onu sonsuza dek tapınacağımın ve krallığının üzerine atayacağım; tahtı sonsuza dek sürecektir.»
15. Böylece Natan bütün bu sözleri ve görüşleri Davuta aktardı.
16. Bunun üzerine Kral Davut gelip RABbin önünde oturdu ve şöyle dedi: «Ya RAB Tanrı, ben kimim, ailem nedir ki, beni bu duruma getirdin?»
17. Ey Tanrı, sanki bu yetmezmiş gibi, kulunun soyunun geleceği hakkında da söz verdin. Benimle de büyük bir adammışım gibi ilgilendin, ya RAB Tanrı!
18. Kulunu onurlandırdın, ben sana başka ne diyebilirim ki! Çünkü sen kulunu tanıyorsun.
19. Ya RAB, kulunun hatırı için ve isteğin uyarınca bu büyüklüğü gösterdin ve bu büyük vaatleri bildirdin.
20. «Ya RAB, bir benzerin yok, senden başka tanrı da yok! Bunu kendi kulaklarımızla duyduk.
21. Halkın İsraille benzer tek bir ulus yok dünyada. Kendi halkın olsun diye onları kurtarmaya gittin. Büyük ve görkemli işler yapmakla ün saldın. Mısırdan kurtardığın halkın önünden ulusları kovdun.
22. Halkın İsraili sonsuza dek kendi halkın olarak seçtin ve sen de, ya RAB, onların Tanrısı oldun.
23. «Şimdi, ya RAB, kuluna ve onun soyuna ilişkin verdiğin sözü sonsuza dek tut, sözünü yerine getir.
24. Öyle ki, insanlar, «İsraili kayıran, Her Şeye Egemen RAB Tanrı İsrailin Tanrısıdır!» diyerek adını sonsuza dek ansınlar, yüceltsinler ve kulun Davutun soyu da önünde sürsün.
25. «Sen, ey Tanrım, ben kulun için bir soy çıkaracağını bana açıkladın. Bundan dolayı kulun önünde sana dua etme yürekliliğini buldu.
26. Ya RAB, sen Tanrısın! Kuluna bu iyi sözü verdin.
27. Şimdi önünde sonsuza dek sürmesi için kulunun soyunu kutsamayı uygun gördün. Çünkü, ya RAB, onu kutsadığın için sonsuza dek kutlu kılınacak.»

1. Bir süre sonra, Davut Filistlileri yenip boyunduruğu altına aldı; Gatı ve çevresindeki köyleri Filistlilerin yönetiminden çıkardı.
2. Moavlıları da bozguna uğrattı. Onlar Davutun haraç ödeyen köleleri oldular.
3. Davut Fırata kadar krallığını pekiştirmeye giden Sova Kralı Hadadezeri de Hama yakınlarında yendi.
4. Bin savaş arabasını, yedi bin atlısını, yirmi bin yaya askerini ele geçirdi. Yüz savaş arabası için gereken atların dışındaki bütün atları da sakatladı.
5. Sova Kralı Hadadezere yardıma gelen Şam Aramlılarından yirmi iki bin kişiyi öldürdü.
6. Sonra Şam Aramlılarının ülkesine askeri birlikler yerleştirdi. Onlar da Davutun haraç ödeyen köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
7. Davut Hadadezerin komutanlarının taşıdığı altın kalkanları alıp Yerusəlime götürdü.
8. Ayrıca Hadadezerin yönetimindeki Tivhat ve Kun kentlerinden bol miktarda tunç aldı. Süleyman bunu havuz, sütunlar ve çeşitli eşyalar yapmak için kullandı.
9. Hama Kralı Tou, Davutun Sova Kralı Hadadezerin bütün ordusunu bozguna uğrattığını duydu.
10. Tou Kral Davutu selamlamak ve Hadadezerle savaşıp yendiği için kutlamak üzere oğlu Hadoramı ona gönderdi. Çünkü Tou Hadadezerle sürekli savaşmıştı. Hadoram Davuta her türlü altın, gümüş, tunç armağanlar getirdi.
11. Kral Davut bu armağanları bütün uluslardan -Edom, Moav, Ammonlular, Filistliler ve Amaleklilerden- ele geçirdiği altın ve gümüşle birlikte RABbe adadı.
12. Seruya oğlu Avişay Tuz Vadisinde on sekiz bin Edomlu öldürdü.
13. Edoma askeri birlikler yerleştirdi. Edomluların tümü Davutun köleleri oldular. RAB Davutu gittiği her yerde zafere ulaştırdı.
14. Bütün İsrailde krallık yapan Davut halkına doğruluk ve adalet sağladı.
15. Seruya oğlu Yoav ordu komutanı, Ahilut oğlu Yehoşafat devlet tarihçisiydi.
16. Ahituv oğlu Sadokla Aviyatar oğlu Ahimelek kâhin, Şavşa yazmandı.
17. Yehoyada oğlu Benaya Keretliler'le Peletliler'in komutanıydı. Davut'un oğulları da sarayda yüksek görevlere atanmışlardı.

1. Bir süre sonra Ammon Kralı Nahaş öldü, yerine oğlu kral oldu.
2. Davut, «Babası bana iyilik ettiği için ben de Nahaş oğlu Hanuna iyilik edeceğim» diye düşünerek, babasının ölümünden dolayı baş sağlığı dilemek için Hanuna ulaklar gönderdi. Davutun ulakları Hanuna baş sağlığı dilemek için Ammonluların ülkesine varınca,
3. Ammon önderleri Hanuna şöyle dediler: «Davut sana baş sağlığı dileyen bu adamları gönderdi diye babana saygı duyduğunu mu sanıyorsun? Bu ulaklar ülkeyi araştırmak, casusluk etmek, yıkmak için buraya geldiler.»
4. Bunun üzerine Hanun Davutun ulaklarını yakalattı. Sakallarını tıraş edip giysilerinin kalçayı kapatan kesimini ortadan kesti ve onları öylece gönderdi.
5. Davut bunu duyunca, ulakları karşılamak üzere adamlar gönderdi. Çünkü ulaklar çok utanıyorlardı. Kral, «Sakalınız uzayınca dek Erihada kalın, sonra dönün» diye buyruk verdi.
6. Ammonlular Davutun nefretini kazandıklarını anlayınca, Hanunla Ammonlular Aram-Naharayim, Aram-Maaka ve Sovadan savaş arabalarıyla atlılar kiralamak için bin talant gümüş gönderdiler.
7. Otuz iki bin savaş arabası ve Maaka Kralıyla askerlerini kiraladılar. Maaka Kralıyla askerleri gelip Medevanın yakınında ordugah kurdular. Ammonlular da savaşmak üzere kentlerinden çıkıp bir araya geldiler.
8. Davut bunu duyunca, Yoavı ve güçlü adamlardan oluşan bütün ordusunu onlara karşı gönderdi.
9. Ammonlular çıkıp kent kapısında savaş düzeni aldılar. Yardıma gelen krallar da kırdı savaş düzenine girdiler.
10. Önde, arkada düşman birliklerini gören Yoav, İsrailin en iyi askerlerinden bazılarını seçerek Aramlıların karşısına yerleştirdi.
11. Geri kalan birlikleri de kardeşi Avişayın komutasına vererek Ammonlulara karşı yerleştirdi.
12. Yoav, «Aramlılar benden güçlü çıkarsa, yardımımıza gelirsin» dedi, «Ama Ammonlular senden güçlü çıkarsa, ben sana yardıma gelirim.
13. Güçlü ol! Halkımızın ve Tanrımızın kentleri uğruna yürekli olalım! RAB gözünde iyi olanı yapsın.»
14. Yoavla yanındakiler Aramlılara karşı savaşmak için ileri atılınca, Aramlılar onlardan kaçtı.
15. Aramlıların kaçıştığını gören Ammonlular da Yoavın kardeşi Avişaydan kaçarak kente girdiler. Yoav ise Yerusolime döndü.
16. İsraililerin önünde bozguna uğradıklarını gören Aramlılar, ulaklar gönderip Fırat Irmağının karşı yakasında, Hadadezerin ordu komutanı Şofakın komutasındaki Aramlıları çağırdılar.
17. Davut bunu duyunca, bütün İsrail ordusunu topladı. Şeria Irmağından geçerek onlara doğru ilerleyip karşılarında savaş düzeni aldı. Davut savaşmak için düzen alınca, Aramlılar onunla savaştılar.
18. Ne var ki, Aramlılar İsraililerin önünden kaçtılar. Davut onlardan yedi bin savaş arabası sürücüsü ile kırk bin yaya asker öldürdü. Ordu komutanı Şofakı da öldürdü.
19. Hadadezer'in buyruğundaki krallar İsraililer'in önünde bozguna uğradıklarını görünce, Davut'la barış yaparak ona boyun eğdiler. Aramlılar bundan böyle Ammonlular'a yardım etmekten kaçındılar.

1. İlbaharda, kralların savaşı gittiği dönemde Yoav, komutasındaki orduyla birlikte yola çıktı. Ammonluların ülkesini yerle bir edip Rabba Kentini kuşatırken Davut Yerusolimde kalıyordu. Yoav Rabba Kentine saldırıp onu yerle bir etti.
 2. Davut Ammon Kralının başındaki tacı aldı. Değerli taşlarla süslü, ağırlığı bir talant altını bulan tacı Davutun başına koydular. Davut kentten çok miktarda mal yağmalayıp götürdü.
 3. Orada yaşayan halkı dışarı çıkarıp testereyle, demir kazma ve baltayla yapılan işlerde çalıştırdı. Davut bunu bütün Ammon kentlerinde uyguladı. Sonra ordusuyla birlikte Yerusolime döndü.
- Masoretik metin <<Kesti>>.
4. Bir süre sonra Filistlilerle Gezerde savaş çıktı. Bu savaş sırasında Huşalı Sibbekay, Rafa soyundan Sippayı öldürünce, Filistliler boyun eğdiler.
 5. İsraililerle Filistliler arasında çıkan bir başka savaşta Yair oğlu Elhanan, Gatlı Golyatın kardeşi Lahmiyi öldürdü. Golyatın mızrağının sapı dokumacı tezgahının sırtığı gibiydi.
 6. Gatta bir kez daha savaş çıktı. Orada dev gibi bir adam vardı. Elleri, ayakları altışar parmaklıydı. Toplam yirmi dört parmağı vardı. O da Rafa soyundandı.
 7. Adam İsraililere meydan okuyunca, Davutun kardeşi Şımanın oğlu Yonatan onu öldürdü.
 8. Bunlar Gat'taki Rafa soyundandı. Davut'la adamları tarafından öldürüldüler.

1. Şeytan İsraililere karşı çıkıp İsrailde sayım yapması için Davutu kışkırttı.
2. Davut Yoavla halkın önderlerine, «Gidin, Beer-Şevadan Dana dek İsrailileri sayın» dedi, «Sonra bana bilgi verin ki, halkın sayısını bileyim.»
3. Ama Yoav, «RAB halkını yüz kat daha çoğaltsın» diye karşılık verdi, «Ey efendim kral, bunlar hepsi senin kulların değil mi? Efendim neden bunu istiyor? Neden İsraili suça sürüklüyor?»
4. Gelgelelim kralın sözü Yoavın sözünden baskın çıktı. Böylece Yoav kralın yanından ayrılıp İsrailin her yanını dolaşmaya gitti. Sonra Yerusolime dönerek
5. sayımın sonucunu Davuta bildirdi: İsrailde kılıç kuşanabilen bir milyon yüz bin, Yahudadaysa dört yüz yetmiş bin kişi vardı.
6. Yoav Levililerle Benyaminitleri saymadı; çünkü kralın bu konudaki buyruğunu benimsememişti.
7. Tanrı da yapılanı uygun görmedi ve bu yüzden İsrailileri cezalandırdı.
8. Davut Tanrıya, «Bunu yapmakla büyük günah işledim!» dedi, «Lütfen kulunun suçunu bağışla. Çünkü çok akılsızca davrandım.»
10. «Gidip Davuta de ki, «RAB şöyle diyor: Önüne üç seçenek koyuyorum. Bunlardan birini seç de sana onu yapayım.»
11. Gad Davuta gidip şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Hangisini istiyorsun?
12. Üç yıl kıtlık mı? Yoksa kılıçla seni kovalayan düşmanlarının önünde üç ay kaçıp yok olmak mı? Ya da RABbin kılıcının ve RABbin meleğinin bütün İsrail ülkesine üç gün salgın hastalık salmasını mı?» Beni gönderene ne yanıt vereyim, şimdi iyice düşün.»
13. Davut, «Sıkıntım büyük» diye yanıtladı, «İnsan eline düşmektense, RABbin eline düşeyim. Çünkü Onun acıması çok büyüktür.»
14. Bunun üzerine RAB İsrail ülkesine salgın hastalık gönderdi. Yetmiş bin İsraili öldü.
15. Tanrı Yerusolimi yok etmek için bir melek gönderdi. Ama melek yıkıma başlayacağı sırada RAB onu gördü. Göndereceği yıkımdan vazgeçerek halkı yok eden meleğe, «Yeter artık! Elini çek» dedi. RABbin meleği Yevuslu Ornanın harman yerinde duruyordu.
16. Davut başını kaldırıp baktı. Elinde yalın bir kılıç olan RABbin meleğini gördü. Melek elini Yerusolimin üzerine uzatmış, yerle gök arasında duruyordu. Çula sarınmış Davutla halkın ileri gelenleri yüzüstü yere kapandılar.
17. Davut Tanrıya şöyle seslendi: «Halkın sayılmasını buyuran ben değil miydim? Günah işleyen benim, kötülük yapan benim. Ama bu koyunlar ne yaptı ki? Ya RAB Tanrım, ne olur beni ve babamın soyunu cezalandır. Bu salgın hastalığı halkın üzerinden kaldır.»
18. RABbin meleği Gada, Davutun Yevuslu Ornanın harman yerine gidip RABbe bir sunak kurmasını buyurdu.
19. Davut RABbin adıyla konuşan Gadin sözü uyarınca oraya gitti.
20. Harman yerinde buğday döverken, Ornan arkasına dönüp meleği gördü. Yanındaki dört oğlu gizlendi.
21. Davutun yaklaştığını gören Ornan, harman yerinden çıktı, varıp Davutun önünde yüzüstü yere kapandı.
22. Davut Ornana, «RABbe bir sunak kurmak üzere harman yerini bana sat» dedi, «Öyle ki, salgın hastalık halkın üzerinden kalksın. Harman yerini bana tam değerine satacaksın.»
23. Ornan, «Senin olsun!» diye karşılık verdi, «Efendim kral uygun gördüğünü yapsın. İşte yakmalık sunular için öküzleri, odun olarak dövenleri, tahıl sunusu olarak buğday veriyorum. Hepsini veriyorum.»
24. Ne var ki, Kral Davut, «Olmaz!» dedi, «Tam değerini ödeyip alacağım. Çünkü senin olanı RABbe vermem. Karşılığını ödemedem yakmalık sunu sunmam.»
25. Böylece Davut harman yeri için Ornana altı yüz shekel altın ödedi.
26. Davut orada RABbe bir sunak kurup yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sundu. RABbe yakardı. RAB yakmalık sunu sunağında gökten gönderdiği ateşle onu yanıtladı.
27. Bundan sonra RAB meleği kılıcını kınına koymasını buyurdu. Melek buyruğa uydu.

28. RABbin kendisine Yevuslu Ornanın harman yerinde yanıt verdiğini gören Davut, orada kurbanlar kesti.
29. Musanın   lde RAB için yaptığı çadırla yakmalık sunu sunağı o sırada Givondaki tapınma yerindeydi.
30. Ama Davut Tanrı'ya danışmak için oraya gidemedi. Çünkü RAB'bin meleğinin kılıcından korkuyordu.

1. Davut, «RAB Tanrının Tapınağı ve İsrail için yakmalık sunu sunağı burada olacak» dedi.
2. Davut İsrailde yaşayan yabancıların toplanmasını buyurdu. Tanrının Tapınağını kurmak için onları yontma taşlar hazırlamakla görevlendirdi.
3. Giriş kapılarının çivileri ve kenetleri için çok miktarda demir, tartılamayacak kadar çok tunç sağladı.
4. Ayrıca sayısız sedir tomruğu da sağladı. Çünkü Saydalılarla Surlular Davuta çok sedir tomruğu getirmişlerdi.
5. Davut, «Oğlum Süleyman genç ve deneyimsiz» dedi, «RAB için kurulacak tapınak bütün ulusların gözünde çok büyük, ünlü ve görkemli olmalı. Onun için hazırlık yapmalıyım.» Böylece, ölmeden önce, tapınağın yapımı için büyük hazırlık yaptı.
6. Davut, oğlu Süleymanı yanına çağırdı. Onu İsrailin Tanrısı RAB için bir tapınak kurmakla görevlendirdi.
7. Sonra Süleymana şöyle dedi: «Oğlum, Tanrım RABbin adına bir tapınak kurmak istedim.
8. Ama RAB bana, «Sen çok kan döktün, büyük savaşılar katıldın» dedi, «Benim adıma tapınak kurmayacaksın. Çünkü yeryüzünde gözümün önünde çok kan döktün.
9. Ama barışsever bir oğlun olacak. Onu her yandan kuşatan düşmanlarından kurtarıp rahata kavuşturacağım. Adı Süleyman olacak. Onun döneminde İsrailin barış ve güvenlik içinde yaşamasını sağlayacağım.
10. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. O bana oğul olacak, ben de ona baba olacağım. Onun krallığının tahtını İsrailde sonsuza dek sürdüreceğim.» gelmektedir.
11. «Şimdi, oğlum, RAB seninle olsun; Tanrın RAB kendisine tapınak kurman için verdiği söz uyarınca, seni başarılı kılsın.
12. Tanrın RAB seni İsraille önder atadığı zaman yasasını yerine getirmen için sana sağgörü ve anlayış versin.
13. RABbin İsraille Musa aracılığıyla verdiği kurallara, ilkelere dikkatle uyarsan, başarılı olacaksın. Güçlü ve yürekli ol! Korkma, yılma!
14. «İşte sıkıntılar içinde RABbin Tapınağı için yüz bin talant altın, bir milyon talant gümüş, tartılamayacak kadar çok miktarda tunç, demir, tomruk ve taş sağladım. Sen de bunlara ekleyebilirsin.
15. Birçok işçin var. Taşçıların, duvarcılarının, marangozların ve her tür işte hünerli adamların var.
16. Ölçülemeyecek kadar altının, gümüşün, tuncun, demirin de var. Haydi, işi başlat. RAB seninle olsun!»
17. Davut bütün İsrail önderlerine oğlu Süleymana yardım etmelerini buyurdu.
18. Onlara, «Tanrınız RAB sizinle değil mi?» dedi, «Her yanda sizi rahata kavuşturmadı mı? Çünkü bu ülkede yaşayanları elime teslim etti. Bu yüzden ülke RABbin ve halkının yönetimi altındadır.
19. Şimdi yüreğinizi ve canınızı Tanrınız RAB'be adayarak O'na yönelin. RAB Tanrı'nın Tapınağı'nı yapmaya başlayın. Öyle ki, RAB'bin adına kuracağınız tapınağa RAB'bin Antlaşma Sandığı'nı ve Tanrı'ya ait kutsal eşyaları getiresiniz.»

1. Davut çok yaşlanınca, oğlu Süleymanı İsrail Kralı yaptı.
2. Davut İsrailin bütün önderlerini, kâhinleri, Levilileri bir araya topladı.
3. Otuz ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı. Toplamı otuz sekiz bin erkekti.
4. Bunlardan yirmi dört bini RABbin Tapınağının işlerini gözetecek, altı bini memur ve yargıç olacaktı;
5. dört bini kapı nöbetçisi olacak, dört bini de Davutun RABbi övmek için sağladığı çalgıları çalacaktı.
6. Davut Levilileri Levinin oğullarına göre bölümlere ayırdı: Gerşon, Kehat, Merari.
7. Gerşonlular: Ladan, Şimi.
8. Ladanın oğulları: İlk oğlu Yehiel, Zetam, Yoel. Toplam üç kişiydi.
9. Bunlar Ladan boyunun boy başlarıydı. Şiminin oğulları: Şelomit, Haziël, Haran. Toplam üç kişiydi.
10. Şiminin öbür oğulları: Yahat, Ziza, Yeuş, Beria. Bu dördü Şiminin oğullarıydı.
11. Yahat ilk, Ziza ikinci oğuldu. Ancak Yeuşla Berianın çok sayıda oğulları olmadığı için bir boy sayıldılar.
12. Kehatın oğulları: Amram, Yishar, Hevron, Uzziel. Toplam dört kişi.
13. Amramın oğulları: Harun, Musa. Harunla oğulları en kutsal eşyaları korumak, RABbin önünde buhur yakmak, Ona hizmet etmek ve sonsuza dek Onun adına halkı kutsamak için atandılar.
14. Tanrı adamı Musanın oğulları da Levi oymağından sayıldı.
15. Musanın oğulları: Gerşom, Eliezer.
16. Gerşomun oğulları: Önder Şevuel.
17. Eliezerin oğlu: Önder Rehavya. Eliezerin başka oğlu yoktu. Rehavyanınsa birçok oğlu vardı.
18. Yisharın oğulları: Önder Şelomit.
19. Hevronun oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziël, dördüncüsü Yekamam.
20. Uzzielin oğulları: İlk oğlu Mika, ikincisi Yişşıya.
21. Merarinin oğulları: Mahli, Muşi. Mahlinin oğulları: Elazar, Kiş.
22. Elazar oğul sahibi olmadan öldü. Ama kızları vardı. Amcaları Kişin oğulları onlarla evlendi.
23. Muşinin oğulları: Mahli, Eder, Yeremot. Toplam üç kişi.
24. Boylarına göre Levioğulları bunlardı. Boy başlarının her biri kendi adıyla sayıldı. Yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer, RABbin Tapınağının işlerinde görev aldılar.
25. Çünkü Davut, «İsrailin Tanrısı RAB halkını rahata kavuşturdu» demişti, «Yeruşalimi de sonsuza dek kendine konut seçti.
26. Onun için Levililerin RABbin Çadırını ve tapınma hizmetinde kullanılan eşyaları taşımalarına artık gerek yok.»
27. Davutun son buyruğu uyarınca, yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililer sayıldı.
28. Levililerin görevi RABbin Tapınağının hizmetinde Harunoğullarına yardım etmektir: Avlulardan, odalardan, kutsal eşyaların arınmasından ve Tanrının Tapınağındaki öbür hizmetlerden sorumluydular.
29. Adak ekmeklerinden, tahıl sunusu için kullanılan ince undan, mayasız ince ekmekten, sacda pişirilen yiyeceklerden ve zeytinyağıyla karıştırılan sunulardan, her tür hacim ve uzunluk ölçülerinden onlar sorumluydu.
30. RABbe şükretmek, övgüler sunmak üzere her sabah ve akşam tapınakta hazır bulunacaklardı.
31. Şabat Günü, Yeni Ay Töreni ve öbür bayramlarda RABbe yakmalık sunular sunulduğunda da hazır bulunacaklardı. RABbin önünde, kendileri için belirlenen ilkeler uyarınca uygun sayıda sürekli hizmet edeceklerdi.
32. Böylece Levililer Buluşma Çadırı'na ve kutsal yere bakma, RAB'bin Tapınağı'nın hizmetinde kardeşleri Harunoğulları'na yardım etme görevini üstlendiler.

1. Harunoğullarının bağlı oldukları bölükler: Harunun oğulları: Nadav, Avihi, Elazar, İtamar.
2. Nadavla Avihi babalarından önce, oğul sahibi olamadan öldüler. Onun için Elazarla İtamar kâhinlik yaptılar.
3. Davut Elazar soyundan Sadokla İtamar soyundan Ahimelekin yardımıyla Harunoğullarını yaptıkları göreve göre bölüklere ayırdı.
4. Elazaroğulları arasında İtamaroğullarından daha çok önder olduğundan, buna göre bölündüler: Elazaroğullarından on altı boy başı, İtamaroğullarından ise sekiz boy başı çıktı.
5. Gerek Elazaroğulları, gerekse İtamaroğulları arasında kutsal yerden ve Tanrıyla ilgili hizmetlerden sorumlu önderler vardı. Bu yüzden atanmaları kayırılmaksızın kurayla yapıldı.
6. Levili Netanel oğlu Yazman Şemaya, kralın ve görevlileri Kâhin Sadok, Aviyatar oğlu Ahimelek, kâhinler ve Levililerin boy başlarının gözü önünde kura çekimini kaydetti. Kura sırayla, bir Elazar ailesinden, bir İtamar ailesinden çekildi.
7. Birinci kura Yehoyarive düştü, İkincisi Yedayaya.
8. Üçüncüsü Harime, Dördüncüsü Seorime,
9. Beşincisi Malkiyaya, Altıncısı Miyamine,
10. Yedincisi Hakkosa, Sekizincisi Aviyaya,
11. Dokuzuncusu Yeşuya, Onuncusu Şekanyaya,
12. On birincisi Elyāşive, On ikincisi Yakime,
13. On üçüncüsü Huppaya, On dördüncüsü Yeşevava,
14. On beşincisi Bilgaya, On altıncısı İmmere,
15. On yedincisi Hezire, On sekizincisi Happisese,
16. On dokuzuncusu Petahyaya, Yirmincisi Yehezkele,
17. Yirmi birincisi Yakine, Yirmi ikincisi Gamula,
18. Yirmi üçüncüsü Delayaya, Yirmi dördüncüsü Maazyaya düştü.
19. İsrailin Tanrısı RABbin buyruğu uyarınca ataları Harunun verdiği ilkelere göre RABbin Tapınağına gidip görev yapma sırası buydu.
20. Öbür Levililer:
21. Rehavyaoğullarından önder Yişşıya.
22. Yisharoğullarından Şelomot,
23. Hevronun oğulları: İlk oğlu Yeriya, ikincisi Amarya, üçüncüsü Yahaziel, dördüncüsü Yekamam.
24. Uzziel'in oğlu: Mika.
25. Mikanın kardeşi: Yişşıya.
26. Merarioğulları: Mahli, Muşi, Yaaziya.
27. Merarinin torunlarından Yaaziyanın oğulları: Şoham, Zakkur, İvri.
28. Mahliden: Elazar. Elazarın oğlu olmadı.
29. Kişten: Kiş oğlu Yerahmeel.
30. Muşinin oğulları: Mahli, Eder, Yerimot. Levi soyundan gelen boylar bunlardır.
31. Bunlar da kardeşleri Harunoğulları gibi, Kral Davut'un, Sadok'un, Ahimelek'in, kâhinler ve Levililer'in boy başlarının gözü önünde kura çekti. Büyük boy başları da, kardeşleri olan küçük boy başları da kura çektiler.

1. Davutla ordu komutanları hizmet için Asafın, Hemanın, Yedutunun bazı oğullarını ayırdılar. Bunlar lir, çenk ve ziller eşliğinde peygamberlikte bulunacaklardı. Bu göreve atananların listesi şuydu:
2. Asafın oğullarından: Zakkur, Yusuf, Netanya, Aşarela. Bunlar kralın buyruğu uyarınca peygamberlikte bulunan Asafın yönetimi altındaydılar.
3. Yedutunun oğullarından: Gedalya, Seri, Yeşaya, Şimi, Haşavya, Mattitya. Toplam altı kişiydi. Lir eşliğinde peygamberlikte bulunan, RABbe şükür ve övgü sunan babaları Yedutunun sorumluluğu altındaydılar.
4. Hemanın oğullarından: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şevuel, Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir, Mahaziot.
5. Hepsisi kralın bilicisi Hemanın oğullarıydı. Tanrının sözü uyarınca bu oğullar Hemanı güçlendirmek için ona verilmişti. Tanrı Hemana on dört oğulla üç kız verdi.
6. Bunların tümü babalarının sorumluluğu altında RAB Tanrının Tapınağında hizmet etmek için zil, çenk ve lirler eşliğinde ezgi söylerdi. Asaf, Yedutun, Heman kralın sorumluluğu altındaydı.
8. Bunların her biri, büyük küçük, öğretmen öğrenci ayrımı yapılmaksızın, görev dağıtımı için kura çekti.
9. Birinci kura Asaf soyundan Yusuf'a düştü; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi. kişi>>. Bu tümce Masoretik metinde geçmemektedir. İkincisi Gedalyaya; kendisi, kardeşleri ve oğullarıyla birlikte 12 kişi.
10. Üçüncüsü Zakkura; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
11. Dördüncüsü Yisriye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
12. Beşincisi Netanyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
13. Altıncısı Bukkiyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
14. Yedincisi Yesarelaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
15. Sekizincisi Yeşaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
16. Dokuzuncusu Mattanyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
17. Onuncusu Şimiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
18. On birincisi Azarele; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
19. On ikincisi Haşavyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
20. On üçüncüsü Şuvaele; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
21. On dördüncüsü Mattityaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
22. On beşincisi Yeremota; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
23. On altıncısı Hananyaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
24. On yedincisi Yoşbekaşaya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
25. On sekizincisi Hananiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
26. On dokuzuncusu Mallotiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
27. Yirmincisi Eliataya; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
28. Yirmi birincisi Hotire; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
29. Yirmi ikincisi Giddaltiye; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
30. Yirmi üçüncüsü Mahaziota; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.
31. Yirmi dördüncüsü Romamti-Ezer'e; oğulları ve kardeşleriyle birlikte 12 kişi.

1. Kapı nöbetçilerinin bölükleri: Korahlılardan: Asafoğullarından Kore oğlu Meşelemma.
2. Meşelemmanın oğulları: İlk oğlu Zekeriya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zevadya, dördüncüsü Yatniel,
3. beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi Elyehoenay.
4. Ovet-Edomun oğulları: İlk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozavat, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakâr, beşincisi Netanel,
5. altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay. Çünkü Tanrı Ovet-Edomu kutsamıştı.
6. Ovet-Edomun oğlu Şemayanın oğulları vardı. Bunlar yetenekli olduklarından boy başlarıydılar.
7. Şemayanın oğulları: Otni, Refael, Ovet, Elzavat. Şemayanın akrabaları Elihu ile Şemakya da yiğit adamlardı.
8. Bunların tümü Ovet-Edom soyundandı. Onlar da, oğullarıyla akrabaları da yiğit, görevlerinde becerikli kişilerdi. Ovet-Edom soyundan 62 kişi vardı.
9. Meşelemmanın 18 becerikli oğlu ve akrabası vardı.
10. Merarioğullarından Hosanın oğulları: İlki Şimriydi. -Şimri ilk oğul olmadığı halde babası onu önder atamıştı.-
11. İkincisi Hilkiya, üçüncüsü Tevalya, dördüncüsü Zekeriya. Hosanın oğullarıyla akrabalarının toplamı 13 kişiydi.
12. RABbin Tapınağında Levili kardeşleri gibi görev yapan kapı nöbetçisi bölükler ve başlarındaki adamlar bunlardır.
13. Her kapı için her aile büyük, küçük ayırmadan kura çekti.
14. Kurada Doğu Kapısı Şelemyaya düştü. Sonra bilge bir danışman olan oğlu Zekeriya için kura çekildi. Ona Kuzey Kapısı düştü.
15. Güney Kapısı Ovet-Edoma, depo için çekilen kura da oğullarına düştü.
16. Batı Kapısı ile yukarı yol üzerindeki Şalleket Kapısı için çekilen kuralar Şuppimle Hosaya düştü. Her ailenin nöbet zamanları sırayla birbirini izliyordu.
17. Doğu Kapısında günde altı, Kuzey Kapısında dört, Güney Kapısında dört, depolarda da ikişerden dört Levili nöbetçi vardı.
18. Batı Kapısına bakan avlu içinse, yolda dört, avluda iki nöbetçi bekliyordu.
19. Korah ve Merari soyundan gelen kapı nöbetçilerinin bölükleri bunlardı.
20. Levili Ahiya Tanrının Tapınağının hazinelerinden ve Tanrıya adanmış armağanlardan sorumluydu.
21. Ladanoğulları: Ladan soyundan gelen Gerşonoğulları, Ladan boyunun boy başları Gerşonlu Yehieli ve oğullarıydı.
22. Yehielinin oğulları: Zetamla kardeşi Yoel. Bunlar RABbin Tapınağının hazinelerinden sorumluydu.
23. Amram, Yishar, Hevron, Uzziel soylarından şu kişilere görev verildi:
24. Musa oğlu Gerşomun soyundan Şevuel tapınak hazinelerinin baş sorumlusuydu.
25. Eliezer soyundan gelen kardeşleri: Rehavya Eliezerin oğluydu, Yeşaya Rehavyanın oğluydu, Yoram Yeşayanın oğluydu, Zikri Yoramın oğluydu, Şelomit Zikrinin oğluydu.
26. Şelomit kardeşleri boy başlarının, Kral Davutun binbaşılarının, yüzbaşılarının ve öbür ordu komutanlarının verdiği armağanların saklandığı hazinelerden sorumluydular.
27. Bunlar savaşta yağmalanan mallardan bir kısmını RABbin Tapınağının onarımı için ayırdılar.
28. Bilici Samuelin, Kiş oğlu Saulun, Ner oğlu Avnerin, Seruya oğlu Yoavın verdiği armağanlarla öbür armağanlardan da Şelomit kardeşleri sorumluydu.
29. Yisharlılardan: Kenanya ile oğulları İsrailde memur ve yargıç olarak tapınak dışındaki işlere bakmakla görevlendirildiler.
30. Hevronlulardan: Haşavya ile kardeşleri -bin yedi yüz yiğit adam- RABbin işlerine ve kralın hizmetine bakmak için İsrailin Şeria Irmağının batı yakasında kalan bölgesine atanmıştı.
31. Aile soy kütüğündeki kayıtlara göre Yeriya Hevronluların boy başıydı. Davutun krallığının kırkıncı yılında kayıtlar incelendi ve Gilattaki Yazerde Hevronlular arasında yiğit savaşçılar bulundu.

32. Yeriya'nın aile başları olan iki bin yedi yüz akrabası vardı. Kral Davut bu yiğit adamları Tanrı'nın ve kralın işlerine bakmaları için Rubenliler'e, Gadlılar'a, Manaşşe oymağının yarısına yönetici olarak atadı.

1. İsrailde görev yapan İsraili boy başlarının, binbaşılarda yüzbaşılarda ve görevlilerin listesi. Bunlar değişen birliklerde yıl boyunca aydan aya her konuda krala hizmet ederlerdi. Her birlik 24 000 kişiden oluşurdu.
2. Birinci ay için birinci birliğin komutanı Zavdiel oğlu Yaşovamdı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.
3. Birinci ay için görevlendirilen ordunun başkomutanı Yaşovam, Peres soyundandı.
4. İkinci ay için ikinci birliğin komutanı Ahohlu Dodaydı. Miklot bu birliğin baş görevlisiydi. Doday komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.
5. Üçüncü ay için üçüncü birliğin komutanı Kâhin Yehoyada oğlu önder Benayaydı. Komutasındaki birlik 24 000 kişiden oluşuyordu.
6. Otuz yigitlerden biri ve Otuzların önderi olan Benayaydı bu. Oğlu Ammizavat da onun birliğinde görevliydi.
7. Dördüncü ay için dördüncü birliğin komutanı Yoavın kardeşi Asaheldi. Sonradan yerine oğlu Zevadya geçti. Birliğinde 24 000 kişi vardı.
8. Beşinci ay için beşinci birliğin komutanı Yizrahlı Şamhuttu. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
9. Altıncı ay için altıncı birliğin komutanı Tekoalı İkkeş oğlu İraydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
10. Yedinci ay için yedinci birliğin komutanı Efrayimoğullarından Pelonlu Helesti. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
11. Sekizinci ay için sekizinci birliğin komutanı Zerahlılardan Huşalı Sibbekaydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
12. Dokuzuncu ay için dokuzuncu birliğin komutanı Benyaminoğullarından Anatotlu Aviezerdi. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
13. Onuncu ay için onuncu birliğin komutanı Zerahlılardan Netofalı Mahraydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
14. On birinci ay için on birinci birliğin komutanı Efrayimoğullarından Piratonlu Benayaydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
15. On ikinci ay için on ikinci birliğin komutanı Otniel soyundan Netofalı Hedaydı. Komutasındaki birlikte 24 000 kişi vardı.
16. İsrail oymaklarının yöneticileri: Ruben oymağı: Zikri oğlu Eliezer. Şimon oymağı: Maaka oğlu Şefatya.
17. Levi oymağı: Kemuel oğlu Haşavya. Harunoğulları: Sadok.
18. Yahuda oymağı: Davutun kardeşlerinden Elihu. İssakar oymağı: Mikael oğlu Omri.
19. Zevulun oymağı: Ovadya oğlu Yişmaya. Naftali oymağı: Azriel oğlu Yerimot.
20. Efrayimoğulları: Azazya oğlu Hoşea. Manaşşe oymağının yarısı: Pedaya oğlu Yoel.
21. Gilattaki Manaşşe oymağının öbür yarısı: Zekeriya oğlu Yiddo. Benyamin oymağı: Avner oğlu Yaasiel.
22. Dan oymağı: Yeroham oğlu Azarel.
23. Davut yirmi ve daha aşağıdaki yaştakilerin sayımını yapmadı. Çünkü RAB İsraili gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağına söz vermişti.
24. Seruya oğlu Yoav da başladığı sayımı bitirmedi. Bu sayımdan ötürü RAB İsraile öfkeleni. Bu yüzden sayımın sonucu Kral Davutun tarihinde yazılmadı.
25. Kralın hazinelerine yönetici olarak Adiel oğlu Azmavet atanmıştı. Açık bölgelerdeki, kentlerdeki, köylerdeki, kalelerdeki depolardan da Uzziya oğlu Yehonatan sorumluydu.
26. Toprağı süren tarım işçilerinden: Keluv oğlu Ezri,
27. Bağlardan: Ramalı Şimi, Üzümlerden ve şarap mahzenlerinden: Şefamı Zavdi,
28. Şefela bölgesindeki zeytinliklerden ve yabanıl incir ağaçlarından: Gederli Baal-Hanan, Zeytinyağı depolarından: Yoaş,

29. Şaronda otlatılan sığırlardan: Şaronlu Şitray,Vadilerdeki sığırlardan: Adlay oğlu Şafat,
30. Develerden: İsmaili Ovil,Eşeklerden: Meronotlu Yehdeya,
31. Davarlardan: Hacerli Yaziz sorumluydu. Bunların hepsi Kral Davutun servetinden sorumlu yöneticilerdi.
32. Davutun amcası Yehonatan anlayışlı bir yazman ve danışmandı. Hakmoni oğlu Yehiel kralın oğullarına bakardı.
33. Ahitofel kralın danışmanıydı. Arklı Huşay kralın dostuydu.
34. Ahitofel'den sonra yerine Benaya oğlu Yehoyada'yla Aviyatar geçti. Yoav kralın ordu komutanıydı.

1. Davut İsraildeki bütün yöneticilerin -oymak başlarının, kralın hizmetindeki birlik komutanlarının, binbaşılının, yüzbaşılının, kralla oğullarına ait servetten ve sürüden sorumlu kişilerin, saray görevlilerinin, bütün güçlü adamların ve yiğit savaşçıların- Yerusâlimde toplanmasını buyurdu.
2. Kral Davut ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: «Ey kardeşlerim ve halkım, beni dinleyin! RABbin Antlaşma Sandığı, Tanrımızın ayak basacağı için kalıcı bir yer yapmak istedim. Konutun yapımı için hazırlık yaptım.
3. Ama Tanrı bana, «Adıma bir tapınak kurmayacaksın» dedi, «Çünkü sen savaşçı birisin, kan döktün.»
4. «İsrailin Tanrısı RAB, sonsuza dek İsrail Kralı olmam için bütün ailem arasından beni seçti. Önder olarak Yahudayı, Yahuda oymağından da babamın ailesini seçti. Babamın oğulları arasından beni bütün İsrailin kralı yapmayı uygun gördü.
5. Bütün oğullarım arasından -RAB bana birçok oğul verdi- İsrailde RABbin krallığının tahtına oturtmak için oğlum Süleymanı seçti.
7. Bugün yaptığı gibi buyruklarına, ilkelerime dikkatle uyarsa, krallığını sonsuza dek sürdüreceğim.»
8. «Şimdi, Tanrımızın önünde, RABbin topluluğu olan bütün İsrailin gözü önünde size sesleniyorum: Tanrınız RABbin bütün buyruklarına uymaya dikkat edin ki, bu verimli ülkeyi mülk edinip sonsuza dek çocuklarınıza miras olarak veresiniz.
9. «Sen, ey oğlum Süleyman, babanın Tanrısını tanı. Bütün yüreğinle ve istekle Ona kulluk et. Çünkü RAB her yüreği araştırır, her düşüncenin ardındaki amacı saptar. Eğer Ona yönelirsen, kendisini sana buldurur. Ama Onu bırakırsan, seni sonsuza dek reddeder.
10. Şimdi dinle! Tapınağı yapmak için RAB seni seçti. Yürekli ol, işe başla!»
11. Davut tapınağa ait eyvanın, binaların -hazine odalarının, yukarıyla iç odaların ve Bağışlanma Kapağının bulunduğu yerin- tasarılarını oğlu Süleymana verdi.
12. Ruh aracılığıyla kendisine açıklanan bütün tasarıları verdi: RABbin Tapınağının avlularıyla çevredeki bütün odaların, Tanrının Tapınağının hazinelerinin, adanmış armağanların konulacağı yerlerin ölçülerini verdi.
13. Kâhinlerle Levililerin bölüklerine ilişkin kuralları, RABbin Tapınağındaki hizmet ve hizmette kullanılan bütün eşyalarla ilgili ilkeleri,
14. değişik hizmetlerde kullanılan altın eşyalar için saptanan altın miktarını, değişik hizmetlerde kullanılan gümüş eşyalar için saptanan gümüş miktarını,
15. altın kandilliklerle kandiller -her bir altın kandillikle kandil- için saptanan altını, her kandilliğin kullanış biçimine göre gümüş kandilliklerle kandiller için saptanan gümüşü,
16. adak ekmeklerinin dizildiği masalar için belirlenen altını, gümüş masalar için gümüşü,
17. büyük çatallar, çanaklar ve testiler için belirlenen saf altını, her altın tas için saptanan altını, her gümüş tas için saptanan gümüşü,
18. buhur sunağı için saptanan saf altın miktarını bildirdi. Davut arabanın -RABbin Antlaşma Sandığına kanatlarını yayarak onu örten altın Keruvların- tasarısını da verdi.
19. «Bütün bunlar RABbin eli üzerimde olduğu için bana bildirildi» dedi, «Ben de tasarının bütün ayrıntılarını yazılı olarak veriyorum.»
20. Sonra oğlu Süleymana, «Güçlü ve yürekli ol!» dedi, «İşe giriş. Korkma, yılma. Çünkü benim Tanrım, RAB Tanrı seninledir. RABbin Tapınağının bütün yapım işleri bitinceye dek seni başarısızlığa uğratmayacak, seni bırakmayacaktır.
21. Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işleri için kâhinlerle Levililer'in bölükleri burada hazır bekliyor. Her tür yapım işinde usta ve istekli adamlar sana yardım edecek. Önderler de bütün halk da senin buyruklarını bekliyor.»

1. Kral Davut bütün topluluğa şöyle dedi: «Tanrının seçtiği oğlum Süleyman genç ve deneyimsizdir. İş büyüktür. Çünkü bu tapınak insan için değil, RAB Tanrı içindir.
2. Tanrımın Tapınağına gereç sağlamak için var gücümle çalıştım. Altın eşyalar için altın, gümüş için gümüş, tunç için tunç, demir için demir, ahşap için ağaç sağladım. Ayrıca oniks, kakma taşlar, süs taşları, çeşitli renklerde değerli taşlar ve çok miktarda mermer sağladım.
3. Bu kutsal tapınak için sağladıklarımın yanısıra, Tanrımın Tapınağına sevgim yüzünden, kişisel servetimden de altın ve gümüş de veriyorum:
4. Üç bin talantı Ofir altını ve tapınağın duvarlarını kaplamak için yedi bin talant kaliteli gümüş.
5. Bunları altın, gümüş gerektiren işlerde ve sanatkârların el işçiliğinde kullanılmak üzere veriyorum. Kim bugün kendini RABbe adamak istiyor?»
6. Bunun üzerine boy başları, İsrailin oymak önderleri, binbaşılar, yüzbaşılar ve saray yöneticileri gönülden armağanlar verdiler.
7. Tanrının Tapınağının yapımı için beş bin talant, on bin darik altın, on bin talant gümüş, on sekiz bin talant tunç, yüz bin talant demir bağışladılar.
8. Değerli taşları olanlar, Gersonlu Yehielin denetiminde, bunları RABbin Tapınağının hazinesine verdi.
9. Halk verdiği armağanlar için seviniyordu. Çünkü herkes RABbe içtenlikle ve gönülden vermişti. Kral Davut da çok sevinçliydi.
10. Davut bütün topluluğun gözü önünde RABbi övdü. Şöyle dedi: «Ey atamız İsrailin Tanrısı RAB, Sonsuzluk boyunca sana övgüler olsun!
11. Ya RAB, büyüklük, güç, yücelik, Zafer ve görkem senindir. Gökte ve yerde olan her şey senindir. Egemenlik senindir, ya RAB! Sen her şeyden yücesin.
12. Zenginlik ve onur senden gelir. Her şeye egemensin. Güç ve yetki senin elindedir. Birini yükseltmek ve güçlendirmek Senin elindedir.
13. Şimdi, ey Tanrımız, sana şükrederiz, Görkemli adını överiz.
14. «Ama ben kimim, halkım kim ki, böyle gönülden armağanlar verebilelim? Her şey sendendir. Biz ancak senin elinden aldıklarımızı sana verdik.
15. Senin önünde garibiz, yabancıyız atalarımız gibi. Yeryüzündeki günlerimiz bir gölge gibidir, kalıcı değildir.
16. Ya RAB Tanrımız, kutsal adına bir tapınak yapmak için sağladığımız bu büyük servet senin elindendir, hepsi senindir.
17. Yüreği sınıdığını, doğruluktan hoşlandığını bilirim. Her şeyi içtenlikle, gönülden verdim. Şimdi burada olan halkının sana nasıl istekle bağışlar verdiğini sevinçle gördüm.
18. Ya RAB, atalarımız İbrahimin, İshakın, İsrailin Tanrısı, bu isteği sonsuza dek halkının yüreğinde ve düşüncesinde tut, onların sana bağlı kalmalarını sağla.
19. Oğlum Süleymana bütün buyruklarına, uyarılarına, kurallarına uymak, hazırlığını yaptığım tapınağı kurmak için istekli bir yürek ver.»
20. Sonra Davut bütün topluluğa, «Tanrınız RABbi övün!» dedi. Böylece hepsi atalarının Tanrısı RABbi övdü; Tanrının ve kralın önünde başlarını eğip yere kapandı.
21. Ertesi gün halk RABbe kurbanlar kesip yakmalık sunular sundu: Bin boğa, bin koç, bin kuzunun yanısıra, bütün İsraililer için dökmelik sunular ve birçok başka kurban.
22. O gün İsraililer büyük bir sevinçle RABbin önünde yiyip içtiler. Bundan sonra Davut oğlu Süleymanı ikinci kez kral olarak onayladılar. Süleymanı RABbin önünde önder, Sadoku da kâhin olarak meshettiler.
23. Böylece Süleyman babası Davutun yerine RABbin tahtına oturdu. Başarılı oldu. Bütün İsrail halkı onun sözüne uydu.
24. Yöneticilerin, güçlü kişilerin ve Davutun oğullarının tümü Kral Süleymana bağlı kalacaklarına söz verdiler.
25. RAB bütün İsraililerin gözünde Süleymanı çok yükseltti ve daha önce İsrailde hiçbir kralın

erişemediği bir krallık görkemiyle donattı.

26. İsay oğlu Davut bütün İsrailde krallık yaptı.

27. Yedi yıl Hevronda, otuz üç yıl Yerusâlimde olmak üzere toplam kırk yıl İsrailde krallık yaptı.

28. Güzel bir yaşlılık döneminde öldü. Zenginlik ve onur dolu günler yaşadı. Yerine oğlu Süleyman kral oldu.

29. Kral Davutun krallığı dönemindeki öteki olaylar, başından sonuna dek Bilici Samuelin, Peygamber Natanın, Bilici Gadın tarihinde yazılıdır.

30. Krallığı dönemindeki bütün ayrıntılar, ne denli güçlü olduğu, başından geçen olaylar, İsrail'de ve çevredeki ülkelerde olup bitenler bu tarihte yazılıdır.

2. Tarihler

Bölüm 1

1. Davut oğlu Süleyman krallığını sağlamlaştırdı. Çünkü Tanrısı RAB onunlaydı ve onu çok yüceltti.
2. Süleyman bütün İsrailileri -binbaşları, yüzbaşları, yargıçları, İsrailin boy başları olan önderleri- çağırttı.
3. Sonra bütün toplulukla birlikte Givondaki tapınma yerine gitti. Çünkü RABbin kulu Musanın çölde yaptığı Tanrıyla Buluşma Çadırı oradaydı.
4. Ancak Davut Tanrının Antlaşma Sandığını Kiryat-Yearimden getirip Yerusolimde hazırladığı çadıra koymuştu.
5. Hur oğlu Uri oğlu Besalelin yaptığı tunç sunağı da Givonda RABbin Konutunun önüne yerleştirmişti. Süleymanla topluluk orada RABbe danıştılar.
6. Süleyman RABbin önüne, Buluşma Çadırının önündeki tunç sunağa çıkarak üzerinde bin yakmalık sunu sundu.
7. Tanrı o gece Süleymana görünüp, «Sana ne vermemi istersin?» diye sordu.
8. Süleyman, «Babam Davuta büyük iyilikler yaptın» diye karşılık verdi, «Beni de onun yerine kral atadın.
9. Ya RAB Tanrı, babam Davuta verdiğin söz yerine gelsin! Beni yeryüzünün tozu kadar çok olan bir halkın kralı yaptın.
10. Şimdi bu halkı yönetebilmem için bana bilgi ve bilgelik ver. Başka türlü senin bu büyük halkını kim yönetebilir!»
11. Tanrı Süleymana, «Demek yüreğinin dileği bu» dedi, «Zenginlik, mal mülk, onur ya da senden nefret edenlerin ölümünü istemedin, kendin için uzun ömür de istemedin. Bunların yerine seni başına kral yaptığım halkımı yönetmek için bilgi ve bilgelik istedin.
12. Sana bilgi ve bilgelik verilecektir. Sana ayrıca öyle bir zenginlik, mal mülk ve onur vereceğim ki, benzeri ne senden önceki krallarda görülmüştür, ne de senden sonrakilerde görülecektir.»
13. Bundan sonra Süleyman Givondaki tapınma yerinden, Buluşma Çadırından ayrılıp Yerusolime gitti. İsraili oradan yönetti.
14. Kral Süleyman savaş arabalarıyla atlarını topladı. Bin dört yüz savaş arabası, on iki bin atı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusolime yerleştirdi.
15. Krallığı döneminde Yerusolimde altın ve gümüş taş değerine düştü. Sedir ağaçları Şefeladaki yabanıl incir ağaçları kadar bollaşdı.
16. Süleymanın atları Mısır ve Keveden getirilirdi. Kralın tüccarları atları Keveden satın alırdı.
17. Mısır'dan bir savaş arabası altı yüz, bir at yüz elli şekel gümüşe getirilirdi. Bunları bütün Hitit ve Aram krallarına satarlardı. bölgesi».

1. Süleyman RAB adına bir tapınak, kendisi için de bir saray yaptırmaya karar verdi.
2. Yük taşımak için yetmiş bin, dağlarda taş kesmek için seksen bin, bunlara gözcülük etmek için de üç bin altı yüz kişi görevlendirdi.
3. Sur Kralı Hiram da şu haberi gönderdi: «Babam Davutun oturması için saray yapılırken kendisine gönderdiğin sedir tomruklarından bana da gönder.
4. Tanrım RABbe adamak üzere, Onun adına bir tapınak yapıyorum. Bu tapınakta hoş kokulu buhur yakıp adak ekmeklerini sürekli olarak masaya dizeceğiz. Sabah akşam, her Şabat Günü, her Yeni Ay ve Tanrımız RABbin belirlediği bayramlarda orada yakmalık sunular sunacağız. İsrail bunları sürekli yapması buyruldu.
5. «Yapacağım tapınak büyük olacak. Çünkü Tanrımız bütün tanrılardan büyüktür.
6. Ama Ona bir tapınak yapmaya kimin gücü yeter? Çünkü O göklere, göklerin göklerine bile sığmaz. Ben kimim ki Ona bir tapınak yapayım! Ancak önünde buhur yakılabilecek bir yer yapabilirim.
7. «Bana bir adam gönder; Yahuda ve Yerusolimde babam Davutun yetiştirdiği ustalarımıyla çalışsın. Altın, gümüş, tunç ve demiri işlemede; mor, kırmızı, lacivert kumaş dokumada, oymacılıkta usta olsun.
8. «Bana Lübnandan sedir, çam, algumfç tomrukları da gönder. Adamlarının oradaki ağaçları kesmekte usta olduklarını biliyorum. Benim adamlarım da seninkilerle birlikte çalışsın.
9. Öyle ki, bana çok sayıda tomruk sağlayabilsinler. Çünkü yapacağım tapınak büyük ve görkemli olacak.
10. Ağaç kesen adamlarına yirmi bin kor bulgur, yirmi bin kor arpa, yirmi bin bat şarap, yirmi bin bat zeytinyağı vereceğim.» ağacı olduğu sanılıyor.
11. Sur Kralı Hiram Süleymana mektupla şu yanıtı gönderdi: «RAB halkını sevdiği için, seni onların kralı yaptı.»
12. Hiram mektubunu şöyle sürdürdü: «Yeri göğü yaratan İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun! Kral Davuta bilge bir oğul verdi; RAB için bir tapınak, kendisi için de bir saray yapacak akıllı ve anlayışlı bir oğul.
13. «Sana Hiram-Avi adında usta ve akıllı birini gönderiyorum.
14. Annesi Danlı, babası Surludur. Altın, gümüş, tunç, demir, taş ve tahta işlemekte; ince keten, mor, lacivert ve kırmızı kumaş dokumakta ustadır. Her türlü oymacılıkta usta olduğu gibi her tasarımı uygulayabilecek yetenektedir. Ustalarıyla ve babanın, efendim Davutun yetiştirdiği ustalarla çalışacak.
15. «Efendim, sözünü ettiğin buğday, arpa, zeytinyağı ve şarabı kullarına gönder.
16. Biz de sana gereken bütün tomrukları Lübnanda keser, deniz yoluyla, sallarla Yafaya kadar yüzdürürüz. Sonra sen tomrukları alıp Yerusolime götürürsün.»
17. Babası Davutun yaptığı sayımdan sonra, Süleyman da İsrailde yaşayan bütün yabancılar arasında bir sayım yaptı. Yabancıların sayısı 153 600 kişi olarak belirlendi.
18. Bunlardan 70 000'ine yük taşıma, 80 000'ine dağlarda taş kesme, 3 600'üne de işçileri çalıştırma görevi verildi.

1. Süleyman bundan sonra RABbin Yerusalımde babası Davuta görüldüğü Moriya Dağında RABbin Tapınağını yaptırmaya başladı. Yevuslu Ornanın olan bu harman yerini Davut sağlamıştı.
2. Süleyman krallığının dördüncü yılının ikinci ayının ikinci gününde yapıyı başlattı.
3. Tanrının Tapınağı için attığı temel, eski ölçülere göre altmış arşın uzunluğunda, yirmi arşın genişliğindeydi.
4. Tapınağın ön cephesini boydan boya kaplayan eyvanının genişliği yirmi arşın, yüksekliği yüz yirmi arşındı. Süleyman iç duvarları saf altınla kaplattı.
5. Ana bölümün duvarlarını da önce çam tahtasıyla, sonra saf altınla kaplattı; hurma ağacı ve zincir motifleriyle süsletti.
6. Tapınağı değerli taşlarla bezetti. Kullanılan altın Parvayimden getirilmişti.
7. Kirişleri, kapı eşiklerini, duvarlarla kapıları altınla kaplattı. Duvarlara Keruvlar oydu.
8. En Kutsal Yeri yaptı: Uzunluğu tapınağın genişliğine eşitti; uzunluğu da genişliği de yirmi arşındı. En Kutsal Yerin iç duvarlarını altı yüz talant saf altınla kaplattı.
9. Altın çivilerin ağırlığı elli şekeldi. Süleyman yukarı odaları da altınla kaplattı.
10. En Kutsal Yerde iki Keruv heykeli yaptırarak altınla kaplattı.
11. Keruvların kanatlarının uzunluğu yirmi arşındı. Keruvlardan birinin kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve öteki Keruvun kanadına değiyordu.
12. Aynı şekilde öteki Keruvun da kanadı beş arşındı ve tapınağın duvarına erişiyordu. Öbür kanat da beş arşındı ve birinci Keruvun kanadına değiyordu.
13. Ayakta duran ve açılmış kanatlarının uzunluğu yirmi arşın olan Keruvların yüzü ana bölüme bakıyordu.
14. En Kutsal Yerin perdesi lacivert, mor, kırmızı kumaştan ve ince ketenden yapılmıştı. Üzerinde Keruv işlemeleri vardı.
15. Süleyman otuz beşer arşın yüksekliğinde iki sütun yaptırıp tapınağın önüne diktirdi. Sütun başlıkları beşer arşın yüksekliğindeydi.
16. Gerdanlığa benzerfö zincirler yaptırarak sütunların üzerine koydu. Yüz nar motifi yaptırıp zincirlere taktı.
17. Sütunları tapınağın önüne diktirip sağdakine Yakın, soldakine Boaz adını verdi. gelebilir.

1. Süleyman tunçtan bir sunak yaptırdı. Sunağın eniyle uzunluğu yirmişer arşın, yüksekliği on arşındıfş.
2. Dökme tunçtan on arşınfş çapında, beş arşın derinliğinde, çevresi otuz arşın yuvarlak bir havuz yaptırdı.
3. Havuzun dışı boğa kabartmalarıyla kuşatılmıştı. Her arşındafü onar tane olan bu kabartmalar iki sıra halindeydi ve gövdeyle birlikte dökülmüştü.
4. Havuz üçü kuzeye, üçü batıya, üçü güneye, üçü de doğuya bakan on iki boğa heykeli üzerine oturtulmuştu. Boğaların sağrıları içe dönüktü.
5. Havuzun çeperi dört parmak kalınlığındaydı; kenarları kâse kenarlarını, nilüferleri andırıyordu. Üç bin bat su alıyordu.
6. Süleyman yıkama işleri için on kazan yaptırdı. Beşini sunağın güneyine, beşini kuzeyine yerleştirdi. Yakmalık sunuların parçaları bunlarda yıkanırdı. Havuz ise kâhinlerin yıkanması içindi.
7. Süleyman tanıma uygun biçimde yaptırdığı on altın kandilliği tapınağın içine, beşi sağda, beşi solda olmak üzere yerleştirdi.
8. Yaptırdığı on masanın beşini de tapınağın sağına, beşini soluna yerleştirdi. Ayrıca yüz altın çanak yaptırdı.
9. Kâhinlerin avlusunu, büyük avluyla kapılarını yaptırdı. Kapıları tunçla kaplattı.
10. Havuzu ise tapınağın güneydoğu köşesine yerleştirdi.
11. Hiram kovalar, kürekler, çanaklar yaptı. Böylece Kral Süleyman için üstlenmiş olduğu Tanrının Tapınağıyla ilgili işleri tamamlamış oldu:
12. İki sütun ve iki yuvarlak sütun başlığı, bu başlıkları süsleyen iki örgülü ağ,
13. Sütunların yuvarlak başlıklarını süsleyen iki örgülü ağın üzerini ikişer sıra halinde süsleyen dört yüz nar motifi,
14. On kazan ve ayaklıkları,
15. Havuz ve havuzu taşıyan on iki boğa heykeli,
16. Kovalar, kürekler, büyük çatallar. Hiram-Avinin Kral Süleyman için RABbin Tapınağına yaptığı bütün eşyalar parlak tunçtandı.
17. Kral bunları Şeria Ovasında, Sukkot ile Seredata arasındaki killi topraklarda döktürmüştü.
18. Süleymanın yaptırdığı eşyalar o kadar çoktu ki, kullanılan tuncun hesabı tutulmadı.
19. Süleymanın Tanrının Tapınağı için yaptırdığı altın eşyalar şunlardı: Altın sunak ve ekmeklerin Tanrının huzuruna konduğu masalar,
20. İç odanın önüne yerleştirilen ve kurala uygun olarak yakılan saf altından kandilliklerle kandilleri,
21. Çiçek süslemeleri, kandiller, maşalar. -Bunlar saf altındandı.-
22. Saf altın fitil maşaları, çanaklar, tabaklar, buhurdanlar ve tapınağın altın kapıları. En Kutsal Yer'in ve ana bölümün kapıları da altındandı.

2. Süleyman RABbin Antlaşma Sandığını Davut Kenti olan Siyondan getirmek üzere İsrail halkının ileri gelenleriyle bütün oymak ve boy başlarını Yerusolime çağırdı.
3. Hepsi yedinci aydaki bayramda kralın önünde toplandı.
4. İsrailin bütün ileri gelenleri toplanınca, Levililer Antlaşma Sandığını yerden kaldırdılar.
5. Sandığı, Buluşma Çadırını ve çadırdaki bütün kutsal eşyaları Levili kâhinler tapınağa taşıdılar.
6. Kral Süleyman ve bütün İsrail topluluğu Antlaşma Sandığının önünde sayısız davar ve sığır kurban etti.
7. Kâhinler RABbin Antlaşma Sandığını tapınağın iç odasına, En Kutsal Yere taşıyıp Keruvların kanatlarının altına yerleştirdiler.
8. Keruvların kanatları sandığın konduğu yerin üstüne kadar uzanıyor ve sandığı da, sırtıklarını da örtüyordu.
9. Sırtıklar öyle uzundu ki, uçları iç odanın önünden görünüyordu. Ancak dışarıdan görünmüyordu. Bunlar hâlâ oradadır.
10. Sandığın içinde Musanın Horev Dağında koyduğu iki levhadan başka bir şey yoktu. Bunlar Mısırdan çıkışlarında RABbin İsraillilerle yaptığı antlaşmanın levhalarıydı.
11. Kâhinler Kutsal Yerden çıktılar. Orada bulunan kâhinlerin hepsi, bölüklerinin sırasını beklemeden, kendilerini kutsamışlardı.
12. Bütün Levili ezgiciler -Asaf, Heman, Yedutun, oğullarıyla kardeşleri- zillerle, çenk ve lirlerle, ince keten kuşanmış olarak sunağın doğusunda yerlerini almışlardı. Borazan çalan yüz yirmi kâhin onlara eşlik ediyordu.
13. Borazan çalanlarla ezgiciler tek ses halinde RABbe şükredip övgüler sunmaya başladılar. Borazan, zil ve çalgıların eşliğinde seslerini yükselterek RABbi şöyle övdüler: «RAB iyidir; Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.» O anda RABbin Tapınağını bir bulut doldurdu.
14. Bu bulut yüzünden kâhinler görevlerini sürdüremediler. Çünkü RAB Tanrı'nın görkemi tapınağı doldurmuştu.

1. O zaman Süleyman şöyle dedi: «Ya RAB, karanlık bulutlarda otururum demiştin.
2. Senin için görkemli bir tapınak, sonsuza dek yaşayacağın bir konut yaptım.»
3. Kral ayakta duran bütün İsrail topluluğuna dönerek onları kutsadıktan sonra
4. şöyle dedi: «Babam Davuta verdiği sözü tutan İsrailin Tanrısı RABbe övgüler olsun! RAB demişti ki,
5. «Halkımı Mısırdan çıkardığım günden bu yana, içinde bulunacağım bir tapınak yaptırmak için İsrail oymaklarına ait kentlerden hiçbirini seçmedim. İçlerinden halkım İsraili yönetecek birini de seçmedim.
6. Ancak adımın içinde bulunacağı yer olarak Yerusalamı, halkım İsraili yönetmesi için Davutu seçtim.» Benzer ifadeler 6:6,20de de geçer.
7. «Babam Davut İsrailin Tanrısı RABbin adına bir tapınak yapmayı yürekten istiyordu.
8. Ama RAB, babam Davuta, «Adıma bir tapınak yapmayı yürekten istemen iyi bir şey» dedi,
9. «Ne var ki, adıma yapılacak bu tapınağı sen değil, öz oğlun yapacak.»
10. «RAB verdiği sözü yerine getirdi. RABbin sözü uyarınca, babam Davuttan sonra İsrail tahtına ben geçtim ve İsrailin Tanrısı RABbin adına tapınağı ben yaptırdım.
11. Ayrıca RABbin İsrail halkıyla yaptığı antlaşmanın içinde korunduğu sandığı oraya yerleştirdim.»
12. Süleyman RABbin sunağının önünde, İsrail topluluğunun karşısında durup ellerini göklere açtı.
13. Beş arşın uzunluğunda, beş arşın eninde, üç arşın yüksekliğinde tunç bir kürsü yaptırıp avlunun ortasına kurdurmuştu. Bu kürsünün üstünde durdu, İsrail topluluğunun önünde diz çöküp ellerini göklere açtı.
14. «Ya RAB, İsrailin Tanrısı, yerde ve gökte sana benzer başka tanrı yoktur» dedi, «Bütün yürekleriyle yolunu izleyen kullarınla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.
15. Ağzınla kulun babam Davuta verdiğin sözü bugün ellerinle yerine getirdin.
16. «Şimdi, ya RAB, İsrailin Tanrısı, kulun babam Davuta verdiğin öbür sözü de tutmanı istiyorum. Ona, «Senin soyundan İsrail tahtına oturacakların ardı arkası kesilmeyecektir; yeter ki, çocukların yaşam uyarınca önümde senin gibi dikkatle yürüsünler» demiştin.
17. Ya RAB, İsrailin Tanrısı, şimdi kulun Davuta verdiğin sözü yerine getirmeni istiyorum.
18. «Tanrı gerçekten yeryüzünde, insanlar arasında yaşar mı? Sen göklere, göklerin göklerine bile sığmazsın. Benim yaptığım bu tapınak ne ki!
19. Ya RAB Tanrım, kulunun ettiği duayı, yalvarışı işit; duasına ve yakarışına kulak ver.
20. Gözlerin gece gündüz, «Adımı oraya yerleştireceğim!» dediğin bu tapınağın üzerinde olsun. Kulunun buraya yönelerek ettiği duayı işit.
21. Buraya yönelerek dua eden kulunun ve halkın İsrailin yakarışını işit. Göklerden, oturduğun yerden kulak ver; duyunca başısla.
22. «Biri komşusuna karşı günah işleyip ant içmek zorunda kaldığında, gelip bu tapınakta, senin sunağının önünde ant içerse,
23. göklerden kulak ver ve gereğini yap. Suçluya karşılığını vererek, suçsuzu haklı çıkararak kullarını yargıla.
24. «Sana karşı günah işlediği için düşmanlarına yenik düşen halkın İsrail yine sana döner, adını anar, bu tapınakta dua edip yakararak önüne çıkarsa,
25. göklerden kulak ver, halkın İsrailin günahını başısla. Onları kendilerine ve atalarına verdiğin ülkeye yine kavuştur.
26. «Halkın sana karşı günah işlediği için gökler kapanıp yağmur yağmazsa, sıkıntıya düşen halkın buraya yönelip dua eder, adını anar ve günahlarından dönerse,
27. göklerden kulak ver; kullarının, halkın İsrailin günahlarını başısla. Onlara doğru yolda yürümeyi öğret, halkına mülk olarak verdiğin ülkene yağmurlarını gönder.
28. «Ülkeyi kıtlık, salgın hastalık, samyeli, küf, tırtıl ya da çekirgeler kavurduğunda, düşmanlar kentlerden birinde halkını kuşattığında, herhangi bir felaket ya da hastalık ortalığı sardığında,
29. halkından bir kişi ya da bütün halkın İsrail başına gelen felaketi, acıyı kavrır, dua edip yakararak

ellerini bu tapınağa doğru açarsa,

30. göklerden, oturduğun yerden kulak ver ve başışla. İnsanların yüreklerini yalnızca sen bilirsin.

Onlara yaptıklarına göre davran ki,

31. atalarımıza verdiğin bu ülkede yaşadıkları sürece senden korksunlar ve senin yolunda yürüsünler.

32. «Halkın İsrailden olmayan, ama senin yüce adını, gücünü, kudretini duyup uzak ülkelerden gelen yabancılar bu tapınağa gelip dua ederlerse,

33. göklerden, oturduğun yerden kulak ver, yalvarışlarını yanıtla. Öyle ki, dünyanın bütün ulusları, halkın İsrail gibi, adını bilsin, senden korksun ve yaptırdığım bu tapınağın sana ait olduğunu öğrensın. çağrıldığını.»

34. «Halkın, düşmanlarına karşı gösterdiğin yoldan savaşa giderken sana, seçtiğin bu kente ve adına yaptırdığım bu tapınağa yönelip dua ederse,

35. dualarına, yakarışlarına göklerden kulak ver ve onları kurtar.

36. «Sana karşı günah işlediklerinde -günah işlemeyen tek kişi yoktur- öfkelenip onları yakın ya da uzak bir ülkeye tutsak olarak götürerek düşmanlarının eline teslim edersen,

37. onlar da tutsak oldukları ülkede pişmanlık duyup günahlarından döner, «Günah işledik, yoldan sapıp kötülük yaptık» diyerek sana yakarırlarsa,

38. tutsak oldukları ülkede candan ve yürekten sana dönerlerse, atalarına verdiğin ülkelere, seçtiğin kente ve adına yaptırdığım tapınağa yönelip dua ederlerse,

39. göklerden, oturduğun yerden dualarına, yakarışlarına kulak ver, onları kurtar. Sana karşı günah işlemiş olan halkını başışla.

40. «Şimdi, ey Tanrım, bizi gör ve burada edilen duaya kulak ver.

41. «Çık, ya RAB Tanrı, yaşayacağın yere, Gücünü simgeleyen Sandıkla birlikte. Ya RAB Tanrı, kâhinlerin kurtuluşu kuşansın, Sadık kulların iyiliklerinle sevin sinler.

42. Ya RAB Tanrı, meshettiğin krala yüz çevirme. Kulun Davut'a yaptığın iyilikleri anımsa.» Davut'un yaptığı iyilikleri anımsa».

1. Süleyman duasını bitirince, gökten ateş yağdı; yakmalık sunularla kurbanları yiyip bitirdi. RABbin görkemi tapınağı doldurdu.
3. Gökten yağan ateşi ve tapınağın üzerindeki RABbin görkemini gören İsraililer avluda yüzüstü yere kapandılar; RABbe tapınarak Onu övdüler: «RAB iyidir;Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.»
4. Kral ve bütün halk RABbin önünde kurban kestiler.
5. Kral Süleyman yirmi iki bin sığır, yüz yirmi bin davar kurban etti. Böylece kral ve halk Tanrının Tapınağını adanmış oldular.
6. Kâhinler yerlerini almışlardı. Kral Davutun RABbi övmek için yaptırdığı ve «RABbin sevgisi sonsuza dek kalıcıdır» diyerek överken kullandığı çalgıları alan Levililer de yerlerini almıştı. Levililerin karşısında duran kâhinler borazanlarını çalıyorlardı. Bu sırada bütün İsraililer ayakta duruyordu.
7. Süleyman RABbin Tapınağının önündeki avlunun orta kısmını kutsadı. Yakmalık sunularla esenlik sunularının yağlı parçalarını orada sundu. Çünkü yaptırdığı tunç sunak yakmalık sunuları, tahıl sunularını ve yağlı parçaları almadı.
8. Süleyman, Levo-Hamattan Mısır Vadisine kadar her yerden gelen İsraililerin oluşturduğu çok büyük bir toplulukla birlikte bayramı yedi gün kutladı.
9. Sekizinci gün kutsal bir toplantı yaptılar. Sunağı adamaya yedi gün, bayramı kutlamaya da yedi gün ayırdılar.
10. Kral yedinci ayın yirmi üçüncü günü halkı evlerine gönderdi. RABbin, Davut, Süleyman ve halkı İsrail için yapmış olduğu iyilikten dolayı hepsi mutluydu, sevinçle coşuyordu.
11. Süleyman RABbin Tapınağını, sarayı ve RABbin Tapınağıyla kendi sarayında yapmayı istediği bütün işleri başarıyla bitirince,
12. RAB geceleyin ona görünerek şöyle dedi: «Duanı duydum. Burayı kendime kurban sunulan tapınak olarak seçtim.
13. «Yağmur yağmasın diye göğü kapadığımda, toprağın ürününü yiyip bitirmesi için çekirgelere buyruk verdiğimde ya da halkımın arasına salgın hastalık gönderdiğimde,
14. adımla çağrılan halkım alçakgönüllülüğü takınır, bana yönelip dua eder, kötü yollarından dönerse, gökten onları duyacağım, günahlarını bağışlayıp ülkelerini sağlığa kavuşturacağım.
15. Gözlerim burada edilen duaya açık, kulaklarım işitici olacak.
16. Adım sürekli orada bulunsun diye bu tapınağı seçip kutsal kıldım. Gözlerim onun üstünde, yüreğim her zaman orada olacaktır.
17. Sana gelince, baban Davutun yaptığı gibi yollarımı izler, buyurduğum her şeyi yapar, kurallarına ve ilkelerime uyarsan,
18. baban Davutla, «İsrail tahtından senin soyunun ardı arkası kesilmeyecektir» diye yaptığım antlaşmaya bağlı kalıp krallığını pekiştireceğim.
19. «Ama siz yollarımdan sapar, kurallarımı, buyruklarımı bırakır, gidip başka ilahlara kulluk eder, taparsanız,
20. size verdiğim ülkeden sizi söküp atacağım, adıma kutsal kıldığım bu tapınağı terk edeceğim; burayı bütün ulusların aşağılayıp alay ettiği bir yer durumuna getireceğim.
21. Bu gösterişli tapınağın önünden geçenler hayretle, «RAB bu ülkeyi ve tapınağı neden bu duruma getirdi?» diye soracaklar.
22. Ve diyecekler ki, «İsrail halkı, atalarını Mısır'dan çıkaran Tanrıları RAB'bi terk etti; başka ilahların ardından gitti, onlara tapıp kulluk etti. RAB bu yüzden bu kötülükleri başlarına getirdi.»

1. Süleyman RABbin Tapınağıyla kendi sarayını yirmi yılda bitirdi.
2. Sonra Hiramın kendisine verdiği kentleri onarıp İsraililerin buralara yerleşmesini sağladı.
3. Ardından Hamat-Sova üzerine yürüyerek orayı ele geçirdi.
4. Çölde Tadmor Kentini onardı. Hama yöresinde yaptırdığı bütün ambarlı kentlerin yapımını bitirdi.
5. Yukarı ve Aşağı Beythoronu yeniden kurup çevrelerini surlarla, sürgülü kapılarla sağlamlaştırdı.
6. Baalatı ve yönetimindeki bütün ambarlı kentleri, savaş arabalarıyla atların bulunduğu kentleri de onarıp güçlendirdi. Böylece Yerusolimde, Lübnanda, yönetimi altındaki bütün topraklarda her istediğini yaptırmış oldu.
7. İsrail halkından olmayan Hititler, Amorlular, Perizliler, Hivliler ve Yevuslulardan artakalanlara gelince,
8. Süleyman İsrail halkının yok etmediği bu insanların soyundan gelip ülkede kalanları angaryaya koştu. Bu durum bugün de sürüyor.
9. Ancak İsrail halkından hiç kimseye kölelik yaptırmadı. Onlar savaşçı, birlik komutanı, savaş arabalarıyla atlıların komutanı olarak görev yaptılar.
10. Kral Süleyman adına halkı denetleyen iki yüz elli görevli de İsrail halkındandı.
11. Süleyman, «Karım İsrail Kralı Davutun sarayında kalmamalı. Çünkü RABbin Antlaşma Sandığının girdiği yerler kutsaldır» diyerek firavunun kızını Davut Kentinden kendisi için yaptırdığı saraya getirtti.
12. Tapınağın eyvanının önünde, yaptırdığı sunakta RABbe yakmalık sunular sundu.
13. Şabat Günü, Yeni Ay, yılın üç bayramı -Mayasız Ekmek, Haftalar ve Çardak bayramları- için Musanın buyurduğu sunuları günü gününe sundu.
14. Babası Davutun koyduğu kural uyarınca, kâhin bölüklerine ayrı ayrı görevler verdi. Levilileri Tanrıyı övme ve her günün gerektirdiği işlerde kâhinlere yardım etme görevine atadı. Kapı nöbetçilerini de bölüklerine göre değişik kapılarda görevlendirdi. Çünkü Tanrı adamı Davut böyle buyurmuştu.
15. Bunlar, hazine odalarına ilişkin konular dahil, hiçbir konuda kralın kâhinlerle Levililere verdiği buyruklardan ayrılmadılar.
16. RABbin Tapınağının temelini atıldığı günden bitimine dek Süleymanın yapmak istediği her iş yerine getirildi. Böylece RABbin Tapınağının yapımı tamamlanmış oldu.
17. Bundan sonra Süleyman Esyon-Gevere, Edom kıyısındaki Eylata gitti.
18. Hiram ona denizi bilen gemiciler ve kendi görevlileri aracılığıyla gemiler gönderdi. Kral Süleyman'ın adamlarıyla birlikte Ofir'e giden bu gemiciler, dört yüz elli talantfç altın getirdiler.

1. Saba Kraliçesi, Süleymanın ününü duyunca, onu çetin sorularla sınamak için Yerusalıme geldi. Çeşitli baharat, çok miktarda altın ve değerli taşlarla yüklü büyük bir kervan eşliğinde gelen kraliçe, aklından geçen her şeyi Süleymanla konuştu.
2. Süleyman onun bütün sorularına karşılık verdi. Kralın ona yanıt bulmakta güçlük çektiği hiçbir konu olmadı.
- 3-4. Süleymanın bilgeliğini, yaptırdığı sarayı, sofrasının zenginliğini, görevlilerinin oturup kalkışını, hizmetkârlarının ve sakilerinin özel giysileriyle yaptığı hizmeti, RABbin Tapınağında sunduğu yakmalık sunuları gören Saba Kraliçesi hayranlık içinde kaldı.
5. Krala, «Ülkemdeyken, yaptıklarınla ve bilgeliğinle ilgili duyduklarım doğruymuş» dedi,
6. «Ama gelip kendi gözlerimle görünceye dek anlatılanlara inanmamıştım. Büyük bilgeliğinin yarısı bile bana anlatılmadı. Duyduklarımdan daha üstünsün.
7. Ne mutlu adamlarına! Ne mutlu sana hizmet eden görevlilere! Çünkü sürekli bilgeliğine tanık oluyorlar.
8. Senden hoşnut kalan, adına egemenlik sürmen için seni tahta oturtan Tanrın RABbe övgüler olsun! Tanrın İsraili sevdiği, sonsuza dek korumak istediği için, adaleti ve doğruluğu sağlaman için seni İsraille kral yaptı.»
9. Saba Kraliçesi krala 120 talant altın, çok büyük miktarda baharat ve değerli taşlar armağan etti. Krala armağan ettiği baharatın benzeri yoktu.
10. Bu arada Hiramın adamlarıyla Süleymanın adamları Ofirden altın, algum kerestesiyle değerli taşlar getirdiler.
11. Kral, RABbin Tapınağıyla sarayın basamaklarını, çalgıcıların lirleriyle çenklerini bu algum kerestesinden yaptırdı. Yahuda bölgesinde daha önce böylesi görülmemişti. ardıc ağacı olduğu sanılıyor.
12. Kral Süleyman Saba Kraliçesinin her isteğini, her dileğini yerine getirdi. Kraliçenin kendisine getirdiklerinden daha fazlasını ona verdi. Bundan sonra kraliçe adamlarıyla birlikte oradan ayrılıp kendi ülkesine döndü.
13. Süleymana bir yılda gelen altının miktarı 666 talantı buluyordu.
14. Tüccarların ve alım satımla uğraşanların getirdiği altın bunun dışındaydı. Arabistanın bütün krallarıyla İsrail valileri de Süleymana altın, gümüş getiriyorlardı.
15. Kral Süleyman dövme altından her biri altı yüz şekel ağırlığında iki yüz büyük kalkan yaptırdı.
16. Ayrıca her biri üç yüz şekel ağırlığında dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptırdı. Kral bu kalkanları Lübnan Ormanı adındaki saraya koydu.
17. Kral fildişinden büyük bir taht yaptıırıp saf altınla kaplattı.
18. Tahtın altı basamağı, bir de altın ayak taburesi vardı. Bunlar tahta bağlıydı. Oturulan yerin iki yanında kollar, her kolun yanında birer aslan heykeli bulunuyordu.
19. Altı basamağın iki yanında on iki aslan heykeli vardı. Hiçbir krallıkta böylesi yapılmamıştı.
20. Kral Süleymanın kadehleriyle Lübnan Ormanı adındaki sarayın bütün eşyaları saf altından yapılmış, hiç gümüş kullanılmamıştı. Çünkü Süleymanın döneminde gümüşün değeri yoktu.
21. Kralın gemileri Hiramın adamlarının yönetiminde Tarşışefi giderdi. Bu gemiler üç yılda bir altın, gümüş, fildişi ve türlü maymunlarla yüklü olarak dönerlerdi. tavuskuşlarıyla».
22. Kral Süleyman dünyanın bütün krallarından daha zengin, daha bilgeydi.
23. Tanrının Süleymana verdiği bilgeliği dinlemek için dünyanın bütün kralları onu görmek isterlerdi.
24. Onu görmeye gelenler her yıl armağan olarak altın ve gümüş eşya, giysi, silah, baharat, at, katır getirirlerdi.
25. Süleymanın atlarla savaş arabaları için dört bin ahır, on iki bin atlısı vardı. Bunların bir kısmını savaş arabaları için ayrılan kentlere, bir kısmını da kendi yanına, Yerusalıme yerleştirdi.
26. Fırat Irmağından Filist bölgesine, oradan da Mısır sınırına dek uzanan bölgedeki bütün krallara egemendi.

27. Onun krallığı döneminde Yerus alimde g m     ta  değerine d    . Sedir ağağları Şefeladaki yabani  incir ağağları kadar bollaa tı.
28. Süleymanın atları Mısırdan ve bütün öbür ülkelerden getirilirdi.
29. Süleymanın yaptığı öbür i ler, ba ından sonuna dek, Peygamber Natanın tarihinde, Şilolu Ahiyanın peygamberlik yazılarında ve Bilici İddonun Nevat oğlu Yarovama ilişkin g r mlerinde yazılıdır.
30. Süleyman kırk yıl süreyle bütün İsraili Yerus alimden yönetti.
31. Süleyman ölüp atalarına kavuşunca babası Davut'un Kenti'nde gömüldü. Yerine oğlu Rehavam kral oldu.

1. Rehavam Şekeme gitti. Çünkü bütün İsraililer kendisini kral ilan etmek için orada toplanmışlardı.
2. Kral Süleymandan kaçıp Mısır'a yerleşen Nevat oğlu Yarovam bunu duyunca Mısırdan döndü.
3. İsraililer Yarovamı çağırttılar. Birlikte gidip Rehavama şöyle dediler:
4. «Baban üzerimize ağır bir boyunduruk koydu. Ama babanın üzerimize yüklediği ağır yükü ve boyunduruğu hafifletirsen sana kul köle oluruz.»
5. Rehavam, «Üç gün sonra yine gelin» yanıtını verince halk yanından ayrıldı.
6. Kral Rehavam, babası Süleymana sağlığında danışmanlık yapan ileri gelenlere, «Bu halka nasıl yanıt vermemi öğütlersiniz?» diye sordu.
7. İleri gelenler, «Halka iyi davranır, onları hoşnut eder, olumlu yanıt verirsen, sana her zaman kul köle olurlar» diye karşılık verdiler.
8. Ne var ki, Rehavam ileri gelenlerin öğüdünü reddederek birlikte büyüdüğü genç görevlilerine danıştı:
9. «Siz ne yapmamı öğütlersiniz? «Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet» diyen bu halka nasıl bir yanıt verelim?»
10. Birlikte büyüdüğü gençler ona şu karşılığı verdiler: «Sana, «Babanın üzerimize koyduğu boyunduruğu hafiflet» diyen halka de ki, «Benim küçük parmağım, babamın belinden daha kalındır.
11. Babam size ağır bir boyunduruk yüklediye, ben boyunduruğunuzu daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.»
12. Yarovamla bütün halk, kralın, «Üç gün sonra yine gelin» sözü üzerine, üçüncü gün Rehavamın yanına geldiler.
- 13-14. İleri gelenlerin öğüdünü reddeden Kral Rehavam, gençlerin öğüdüne uyarak halka sert bir yanıt verdi: «Babamın size yüklediği boyunduruğu ben daha da ağırlaştıracağım. Babam sizi kırbaça yola getirdiyse, ben sizi akreplerle yola getireceğim.»
15. Kral halkı dinlemedi. Bu Tanrıydı. Çünkü Şilolu Ahiya aracılığıyla Nevat oğlu Yarovama verdiği sözü yerine getirmek için RAB bu olayı düzenlemişti.
16. Kralın kendilerini dinlemediğini görünce, bütün İsraililer, «İşay oğlu Davutla ne ilgimiz, Ne de payımız var!» diye bağırdılar, «Ey İsrail halkı, haydi evimize dönelim! Davutun soyu başının çaresine baksın.»
17. Rehavam da yalnızca Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililere krallık yapmaya başladı.
18. İsraililer Kral Rehavamın gönderdiği angaryacıbaşı Hadoramı taşa tutup öldürdüler. Bunun üzerine Kral Rehavam savaş arabasına atlayıp Yerusolime kaçtı.
19. İsrail halkı, Davut soyundan gelenlere hep başkaldırdı.

1. Rehavam Yerus l me varınca,  sraililerle savaşıp onları yeniden egemenliğı altına almak amacıyla Yahuda ve Benyamin oymaklarından yüz seksen bin seçkin savaşıcı topladı.
2. Bu arada RAB, Tanrı adamı Şemayaya Şöyle seslendi:
3. ‐ S leyman oğılu Yahuda Kralı Rehavama, Yahuda ve Benyamin bölgesinde yaşıyan bütün  sraililere Şunu söyle:
4. ‐RAB diyor ki,  sraili kardeşlerinize saldırmayın, onlarla savaşmayın. Herkes evine dönsün! Çünkü bu olayı ben düzenledim.‐ RABbin bu sözlerini duyan halk Yarovama karşı savaşmaktan vazgeçti.
5. Rehavam Yerus l mde yaşadı ve savunma amacıyla Yahudadaki Şu kentleri onardı:
6. Beytlehem, Etam, Tekoa,
7. Beytsur, Soko, Adullam,
8. Gat, Mareşa, Zif,
9. Adorayim, Lakiş, Azeka,
10. Sora, Ayalon, Hevron. Bunlar Yahuda ve Benyamin bölgesinde surlu kentlerdi.
11. Rehavam bu kentlerin surlarını güçlendirerek buralara komutanlar atadı; yiyecek, zeytinyağı, şarap depoladı.
12. Her kent için kalkanlar, mızraklar sağıladı. Kentleri iyice güçlendirdi. Böylece Yahuda ve Benyamin bölgeleri onun denetimi altında kaldı.
13.  srailin her bölgesinden k hinlerle Levililer Rehavamdan yana geçtiler.
14. Levililer otlaklarını, mallarını bırakıp Yahuda ve Yerus l me gelmişlerdi. Çünkü Yarovamla oğılları onları RABbin k hinliğınden uzaklaştırmıştı.
15. Yarovam tapınma yerleri ve yaptırdığı teke ve buzağı biçimindeki putlar için k hinler atamıştı.
16.  srailin her oymağından RABbe,  srailin Tanrısına yönelmeye yürekten kararlı olanlar ise, atalarının Tanrısı RABbe kurban sunmak için k hinlerle Levililerin ardından Yerus l me geldiler.
17.    yıl Davutla Süleymanın izinde yürüyen bu kişiler, Süleyman oğılu Rehavamı destekleyerek Yahuda Krallığını güçlendirdiler.
18. Rehavam Davut oğılu Yerimotun kızı Mahalatla evlendi. Mahalatın annesi Avihayil,  şay oğılu Eliavin kızıydı.
19. Mahalat Rehavama Şu oğılları doğıurdu: Yeuş, Şemarya, Zaham.
20. Rehavam Mahalattan sonra Avşalomun kızı Maaka ile evlendi. Maaka ona Aviyayı, Attayı, Zizayı, Őelomiti doğıurdu.
21. Rehavam Avşalomun kızı Maakayı öbür eşleriyle cariyelerinin hepsinden daha çok severdi. Rehavamın on sekiz karısı, altmış cariyesi vardı. Bunlardan yirmi sekiz erkek, altmış kız çocuğı oldu.
22. Rehavam Maakadan doğıan Aviyayı kral yapmak amacıyla onu kardeşleri arasında  nder ve tahta geçecek aday atadı.
23. Bilgece davranarak oğıllarının bazılarını Yahuda ve Benyamin topraklarına, surlu kentlere dağıttı. Onlara bol yiyecek sağıladı ve birçok kadınla evlendirdi.

1. Rehavam krallığını pekiştirip güçlenince, İsrail halkıyla birlikte RABbin Yasasına sırt çevirdi.
2. Rehavamın krallığının beşinci yılında Mısır Kralı Şişak Yerusolime saldırdı. Çünkü Rehavamla halk RABbe ihanet etmişti.
3. Şişakın bin iki yüz savaş arabası, altmış bin atlısı ve Mısırdan onunla birlikte gelen Luvlu, Suklu, Kûşlu sayısız askeri vardı.
4. Şişak Yahudanın surlu kentlerini ele geçirerek Yerusolime kadar geldi.
5. Bu sırada Peygamber Şemaya, Rehavama ve Şişak yüzünden Yerusolimde toplanan Yahuda önderlerine gelip şöyle dedi: «RAB, «Siz beni bıraktınız. Ben de sizi bırakıp Şişakın eline teslim ettim» diyor.»
6. İsrail önderleriyle kral alçakgönüllü bir tutum takınarak, «RAB adildir» dediler.
8. Ama onları Şişaka köle edeceğim. Öyle ki, bana hizmet etmekle öbür ulusların krallarına hizmet etmek arasındaki farkı anlayabilsinler.»
9. Mısır Kralı Şişak Yerusolime saldırdığında, Süleymanın yaptırmış olduğu altın kalkanlar dahil RABbin Tapınağının ve sarayın bütün hazinelerini boşaltıp götürdü.
10. Kral Rehavam bunların yerine tunç kalkanlar yaptırarak sarayın kapı muhafızlarının komutanlarına emanet etti.
11. Kral RABbin Tapınağına her gittiğinde, muhafızlar bu kalkanları taşıyarak ona eşlik eder, sonra muhafız odasına götürürlerdi.
12. Rehavamın alçakgönüllü bir tutum takınması üzerine RABbin öfkesi dindi, onu büsbütün yok etmekten vazgeçti. Yahudada bazı iyi davranışlar da vardı.
13. Kral Rehavam Yerusolimde krallığını pekiştirerek sürdürdü. Kral olduğunda kırk bir yaşındaydı. RABbin adını yerleştirmek için bütün İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiği Yerusolim Kentinde on yedi yıl krallık yaptı. Annesi Ammonlu Naamaydı.
14. Rehavam RABbe yönelmeye yürekten kararlı olmadığı için kötülük yaptı.
15. Rehavamın yaptığı işler, başından sonuna dek, Peygamber Şemaya ve Bilici İddonun soyla ilgili tarihinde yazılıdır. Rehavamla Yarovam arasında sürekli savaş vardı.
16. Rehavam ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kenti'nde gömüldü. Rehavam'ın yerine oğlu Aviya kral oldu.

1. İsrail Kralı Yarovamın krallığının on sekizinci yılında Aviya Yahuda Kralı oldu.
2. Yerusolimde üç yıl krallık yaptı. Annesi Givalı Urielin kızı Mikayaydı. Aviyayla Yarovam arasında savaş vardı.
3. Aviya seçme yiğit askerlerden oluşan dört yüz bin kişilik bir orduyla savaşa çıktı. Yarovam da sekiz yüz bin seçme yiğit savaşçıdan oluşan bir orduyla ona karşı savaş düzenine girdi.
4. Aviya Efrayim dağlık bölgesindeki Semarayim Dağına çıkıp şöyle seslendi: «Ey Yarovam ve bütün İsraililer, beni dinleyin!
5. İsrailin Tanrısı RABbin bozulmaz bir antlaşmayla İsrail Krallığını sonsuza dek Davuta ve soyuna verdiğini bilmiyor musunuz?
6. Nevat oğlu Yarovam efendisi Davut oğlu Süleymana başkaldırdı.
7. Bir takım işe yaramaz kötü kişiler çevresinde toplanıp Süleyman oğlu Rehavama baskı yaptılar. O sırada Rehavam onlara karşı koyamayacak kadar genç ve deneyimsizdi.
8. «Şimdi de siz Davut soyunun elindeki RABbin Krallığına karşı gelmeyi tasarlıyorsunuz. Büyük bir ordusunuz. Üstelik Yarovamın ilahlarınız olsun diye yaptırdığı altın buzağılar da yanınızda.
10. «Ama bizim Tanrımız RABdir, Onu bırakmadık. RABbe hizmet eden kâhinler Harun soyundandır. Levililer de onlara yardımcıdır.
11. Onlar her sabah, her akşam RABbe yakmalık sunular sunar, hoş kokulu buhur yakar, dinsel açıdan temiz masanın üzerine adak ekmeklerini dizerler. Her akşam altın kandilliğin kandillerini yakarlar. Biz Tanrımız RABbin buyruklarını yerine getiriyoruz. Oysa siz Ona sırt çevirdiniz.
12. Tanrı bizimledir, O önderimizdir. Onun kâhinleri borazanlarla size karşı savaş çağrısı yapacaklar. Ey İsrail halkı, atalarınızın Tanrısı RABbe karşı savaşmayın; çünkü başaramazsınız.»
13. Yarovam askerlerinin bir bölümüyle Yahudalıları önden karşılarken, öbür bölümünü arkalarında pusu kurmaya göndermişti.
14. Yahudalıları önden, arkadan kuşatıldıklarını görünce, RABbe yakardılar. Kâhinler borazanlarını çaldı.
15. Yahudalıları savaş çılgınlıkları attığı anda, Tanrı Yarovamla İsrailileri Aviyayla Yahudalıların önünde yenilgiye uğrattı.
16. İsraililer Yahudalıların önünden kaçtı. Tanrı onları Yahudalıların eline teslim etti.
17. Aviyayla ordusu İsrailileri bozguna uğrattı. İsraililerden beş yüz bin seçme asker öldürüldü.
18. Böylece İsraililer yenilgiye uğradı, Yahudalıları zafer kazandı. Çünkü Yahudalıları atalarının Tanrısı RABbe güvenmişlerdi.
19. Aviya Yarovamı kovaladı. Yarovama ait Beytel, Yeşana, Efron kentleriyle çevrelerindeki köyleri ele geçirdi.
20. Avianın krallığı döneminde Yarovam bir daha eski gücünü toparlayamadı. Sonunda RAB onu cezalandırdı, Yarovam öldü.
21. Aviya ise gitgide krallığını güçlendirdi. On dört kadınla evlenip yirmi iki erkek, on altı kız babası oldu.
22. Aviya'nın yaptığı öbür işler, uygulamaları ve söyledikleri, Peygamber İddo'nun yorumunda yazılıdır.

1. Aviya ölüp atalarına kavuşunca, Davut Kentinde gömüldü, yerine oğlu Asa kral oldu. Ülke Asanın yönetimi altında on yıl barış içinde yaşadı.
2. Asa Tanrısı RABbin gözünde iyi ve doğru olanı yaptı.
3. Yabancı ilahların sunaklarını, puta tapılan yerleri kaldırdı. Dikili taşları parçaladı, Aşera putlarını devirdi.
4. Yahudalılardan atalarının Tanrısı RABbe yönelmelerini, Onun yasasına ve buyruklarına uymalarını istedi.
5. Yahudanın bütün kentlerinden puta tapılan yerlerle buhur sunaklarını kaldırdı. Ülke onun yönetimi altında barış içinde yaşadı.
6. Ülke barış içinde olduğu için Asa Yahudadaki bazı kentleri surlarla çevirdi. O yıllarda kimse ona karşı savaş açmadı. Çünkü RAB ona esenlik vermişti.
7. Asa Yahudalılara, «Bu kentleri onaralım» dedi, «Onları surlarla kuşatıp kulelerle, kapılarla, sürgülerle güçlendirelim. Ülke hâlâ bizim elimizde, çünkü Tanrımız RABbe yöneldik, O da bizi her yandan esenlikle kuşattı.» Böylece yapım işlerini başarıyla bitirdiler.
8. Asanın Yahudalılarla Benyamınlilerden oluşan bir ordusu vardı. Yahudalılar büyük kalkan ve mızraklarla donanmış üç yüz bin kişiydi. Benyamınliler ise küçük kalkan ve yay taşıyan iki yüz seksen bin kişiydi. Bunların hepsi yiğit savaşçılardı.
9. Kûşlu Zerah binlerce asker ve üç yüz savaş arabasıyla Mareşaya ilerledi.
10. Asa ona karşı durmak için yola çıktı. İki ordu Mareşa yakınlarında Sefata Vadisinde savaş düzeni aldı.
11. Asa, Tanrısı RABbe, «Ya RAB, güçlünün karşısında güçsüze yardım edebilecek senden başka kimse yoktur» diye yakardı, «Ey Tanrımız RAB, bize yardım et, çünkü sana güveniyoruz. Senin adınla bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, sen bizim Tanrımızsın. İnsanlar sana karşı zafer kazanmasın.»
12. RAB Kûşluları Asayla Yahudalıların önünde bozguna uğrattı. Kûşlular kaçmaya başladı.
13. Asa ordusuyla onları Gerara kadar kovaladı. Kûşlulardan kurtulan olmadı. RABbin ve ordusunun önünde kırıldılar. Yahudalılar çok miktarda mal yağmalayıp götürdüler.
14. Gerarın çevresindeki bütün köyleri yerle bir ettiler. Çünkü RABbin dehşeti onları sarmıştı. Bu köylerde çok mal olduğundan onları yağmaladılar.
15. Çobanların çadırlarına da saldırdılar. Çok sayıda davar ve deveyi alıp Yerusâlim'e döndüler.

1. Tanrının Ruhu Odet oğlu Azaryanın üzerine indi.
2. Azarya, Kral Asaya gidip şöyle dedi: «Ey Asa, ey Yahuda ve Benyamin halkı, beni dinleyin! RABle birlikte olduğunuz sürece, O da sizinle olacaktır. Onu ararsanız bulursunuz. Ama Onu bırakırsanız, O da sizi bırakır.
3. İsrail halkı uzun süre gerçek Tanrıdan, eğitici kâhinlerden ve yasadan uzak yaşadı.
4. Ama sıkıntıya düştüklerinde İsrailin Tanrısı RABbe döndüler, Onu arayıp buldular.
5. O günlerde yolcuların güvenliği yoktu. Çünkü çevre ülkelerde yaşayanların tümü büyük kargaşa içindeydi.
6. Ulus ulusu, kent kenti ezmeye çalışıyordu. Çünkü Tanrı onları çeşitli sıkıntılarla tedirgin ediyordu.
7. Ama siz güçlü olun, cesaretinizi yitirmeyin. Yaptıklarınızın karşılığını alacaksınız.»
8. Asa bu sözleri, Peygamber Odetin oğlu Azaryanın peygamberliğini duyunca, cesaret buldu. Yahuda ve Benyamin topraklarından, Efrayimin dağlık bölgesinde ele geçirdiği kentlerden iğrenç putları kaldırdı. RABbin Tapınağının eyvanının önündeki RABbin sunağını onardı. Azaryanın», Masoretik metin «Peygamber Odetin» (bkz. 15:1).
9. Efrayimden, Manaşşeden, Şimondan gelen birçok İsrailli, Tanrısı RABbin Asayla birlikte olduğunu görünce onun tarafına geçti. Asa bu gelenlerle Yahuda ve Benyamin halkını bir araya topladı.
10. Asanın krallığının on beşinci yılının üçüncü ayında Yerusâlimde toplandılar.
11. Yağmalamış oldukları hayvanlardan yedi yüz sığırla yedi bin davarı o gün RABbe kurban ettiler.
12. Bütün yürekleriyle, bütün canlarıyla atalarının Tanrısı RABbe yönelmek için antlaşma yaptılar.
13. Büyük küçük, kadın erkek, kim İsrailin Tanrısı RABbe yönelmezse öldürülecekti.
14. Yüksek sesle bağırarak, borazan ve boru çalarak RABbin önünde ant içtiler.
15. Yahudalılar bütün yürekleriyle içtikleri ant için sevindiler. RABbi istekle arayıp buldular. O da onları her yandan esenlikle kuşattı.
16. Kral Asa annesi Maakanın kraliçeliğini elinden aldı. Çünkü o Aşera için iğrenç bir put yaptırmıştı. Asa bu iğrenç putu kesip parçaladıktan sonra Kidron Vadisinde yaktı.
17. Ancak İsrailden puta tapılan yerleri kaldırmadı. Ama yaşamı boyunca yüreğini RABbe adadı.
18. Babasının ve kendisinin adadığı altını, gümüşü ve eşyaları Tanrının Tapınağına getirdi.
19. Asa'nın krallığının otuz beşinci yılına kadar savaş olmadı.

1. Yahuda Kralı Asanın krallığının otuz altıncı yılında İsrail Kralı Baaşa Yahudaya saldırmaya hazırlanıyordu. Asanın topraklarına giriş çıkışı engellemek amacıyla, Rama Kentini güçlendirmeye başladı.
2. Bunun üzerine Asa, RABbin Tapınağının ve sarayın hazinelerindeki altın ve gümüşü çıkararak şu haberle birlikte Şamda oturan Aram Kralı Ben-Hadata gönderdi:
3. «Babamla baban arasında olduğu gibi seninle benim aramızda da bir antlaşma olsun. Sana gönderdiğim bu altınlara, gümüşlere karşılık, sen de İsrail Kralı Baaşa ile yaptığın antlaşmayı boz, topraklarımdan askerlerini çeksin.»
4. Kral Asanın önerisini kabul eden Ben-Hadat, ordu komutanlarını İsrail kentlerinin üzerine gönderdi. İyonu, Dani, Avel-Mayimi, Naftalinin bütün ambarlı kentlerini ele geçirdiler.
5. Baaşa bunu duyunca Ramanın yapımını durdurup işe son verdi.
6. Kral Asa bütün Yahudahları çağırttı; Baaşanın Ramanın yapımında kullandığı taşlarla keresteleri alıp götürdüler. Asa bunlarla Geva ve Mispa kentlerini onardı.
7. O sırada Bilici Hanani Yahuda Kralı Asaya gelip şöyle dedi: «Tanrın RABbe güveneceğine Aram Kralına güvendin. Bu yüzden Aram Kralının ordusu elinden kurtuldu.
8. Kûşlularla Luvlular, çok sayıda savaş arabaları, atlılarıyla büyük bir ordu değil miydiler? Ama sen RABbe güvendin, O da onları eline teslim etti.
10. Asa biliciye öfkelenip onu cezaevine attırdı. Çünkü söyledikleri onu kızdırmıştı. Halktan bazı kişilere de baskı yaptı.
11. Asanın yaptığı işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
12. Asa, krallığının otuz dokuzuncu yılında ayaklarından hastalandı. Durumu çok ağırdı. Hastalığında RABbe yöneleceğine hekimlere başvurdu.
13. Asa krallığının kırk birinci yılında ölüp atalarına kavuştu.
14. Onu özel olarak hazırlanmış, güzel kokulu çeşit çeşit baharat dolu bir sedyeye yatırarak Davut Kenti'nde kendisi için yaptırdığı mezara gömdüler. Onuruna çok büyük bir ateş yaktılar.

1. Asanın yerine oğlu Yehoşafat kral oldu. Yehoşafat İsrail'e karşı krallığını pekiştirdi.
2. Yahudanın bütün surlu kentlerine askeri birlikler yerleştirdi; Yahudaya ve babası Asanın ele geçirmiş olduğu Efrayim kentlerine de asker yerleştirdi.
4. babasının Tanrısına yöneldi; İsrail halkının yaptıklarına değil, Tanrının buyruklarına uydu.
6. Yüreği RABde cesaret buldu, puta tapılan yerleri ve Aşera putlarını Yahudadan kaldırdı.
7. Yehoşafat krallığının üçüncü yılında halka öğretmek amacıyla görevlilerinden Ben-Hayili, Ovadyayı, Zekeriyayı, Netaneli, Mikayayı Yahuda kentlerine gönderdi.
8. Onlarla birlikte şu Levilileri de gönderdi: Şemaya, Netanya, Zevadya, Asahel, Şemiramot, Yehonatan, Adoniya, Toviya, Tov-Adoniya. Kâhinlerden Elişama ile Yehoramı gönderdi.
10. Yahudayı çevreleyen ülkelerin krallıklarını RAB korkusu sardı. Bu yüzden Yehoşafata karşı savaşamadılar.
11. Bazı Filistliler Yehoşafata haraç olarak armağanlar ve gümüş verdiler. Araplar da ona davar getirdiler: Yedi bin yedi yüz koçla yedi bin yedi yüz teke.
12. Yehoşafat giderek güçlendi. Yahudada kaleler, ambarlı kentler yaptırdı.
13. Yahuda kentlerinde birçok işler yaptı. Yerusolime deneyimli yiğit savaşçılar yerleştirdi.
14. Bunlar boylarına göre şöyle kaydedilmişlerdi: Yahudadan binbaşılar: Komutan Adna ve komutasında 300 000 yiğit asker;
15. Yanında Komutan Yehohanan ve komutasında 280 000 asker;
16. Onun yanında kendini RABbin hizmetine adayan Zikri oğlu Amatsya ve komutasında 200 000 yiğit asker.
17. Benyamin oymağından: Yiğit bir savaşçı olan Elyada ile komutasında yay ve kalkanla silahlanmış 200 000 asker;
18. Yanında Yehozavat ve komutasında savaşmak üzere donatılmış 180 000 asker.
19. Bunlar kralın surlu Yahuda kentlerine yerleştirdiği askerlerin yanısıra, ona hizmet ediyorlardı.

1. Büyük bir zenginlik ve onura kavuşan Yehoşafat, evlilik bağıyla Ahava akraba oldu.
2. Birkaç yıl sonra Samiriye Kentinde yaşayan Ahavı görmeye gitti. Ahav onun ve yanındakilerin onuruna birçok davar, sığır keserek Ramot-Gilata saldırmak için onu kışkırttı.
3. İsrail Kralı Ahav, Yahuda Kralı Yehoşafata, «Ramot-Gilata karşı benimle birlikte savaşır mısın?» diye sordu. Yehoşafat, «Beni kendin, halkımı halkın say. Savaşta sana eşlik edeceğiz» diye yanıtladı.
4. «Ama önce RABbe danışalım» diye ekledi.
5. İsrail Kralı Ahav dört yüz peygamber toplayıp, «Ramot-Gilata karşı savaşalım mı, yoksa vaz mı geçeyim?» diye sordu. Peygamberler, «Savaş, çünkü Tanrı kenti senin eline teslim edecek» diye yanıtladılar.
6. Ama Yehoşafat, «Burada danışabileceğimiz RABbin başka peygamberi yok mu?» diye sordu.
7. İsrail Kralı, «Yimla oğlu Mikaya adında biri daha var» diye yanıtladı, «Onun aracılığıyla RABbe danışabiliriz. Ama ben ondan nefret ederim. Çünkü benimle ilgili hiç iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler.» Yehoşafat, «Böyle konuşmaman gerekir, ey kral!» dedi.
8. İsrail Kralı bir görevli çağırıp, «Hemen Yimla oğlu Mikayı getir!» diye buyurdu.
9. İsrail Kralı Ahav ile Yahuda Kralı Yehoşafat kral giysileriyle Samiriye Kapısının girişinde, harman yerine konan tahtlarında oturuyorlardı. Bütün peygamberler de onların önünde peygamberlik ediyordu.
10. Kenaana oğlu Sidkiya, yaptığı demir boynuzları göstererek şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Aramlıları yok edinceye dek onları bu boynuzlarla vuracaksın.»
11. Öteki peygamberlerin hepsi de aynı şeyi söylediler: «Ramot- Gilata saldır, kazanacaksın! Çünkü RAB onları senin eline teslim edecek.»
12. Mikayı çağırmaya giden görevli ona, «Bak! Peygamberler bir ağızdan kral için olumlu şeyler söylüyorlar» dedi, «Rica ederim, senin sözün de onlarınkine uygun olsun; olumlu bir şey söyle.»
13. Mikaya, «Yaşayan RABbin hakkı için, Tanrım ne derse onu söyleyeceğim» diye karşılık verdi.
14. Mikaya gelince kral, «Mikaya, Ramot-Gilata karşı savaşa gidelim mi, yoksa vaz mı geçeyim?» diye sordu. Mikaya, «Saldırın, kazanacaksınız! Çünkü onlar sizin elinize teslim edilecek» diye yanıtladı.
15. Bunun üzerine kral, «RABbin adına bana gerçeğin dışında bir şey söylemeyeceğine ilişkin sana kaç kez ant içireyim?» diye sordu.
16. Mikaya şöyle karşılık verdi: «İsraillileri dağlara dağılmış çobansız koyunlar gibi gördüm. RAB, «Bunların sahibi yok. Herkes güvenlik içinde evine dönsün» dedi.»
17. İsrail Kralı Ahav Yehoşafata, «Benimle ilgili iyi peygamberlik etmez, hep kötü şeyler söyler dememiş miydin?» dedi.
18. Mikaya konuşmasını sürdürdü: «Öyleyse RABbin sözünü dinleyin! Gördüm ki, RAB tahtında oturuyor, bütün göksel varlıklar da sağında, solunda duruyordu.
19. RAB sordu: «Ramot-Gilata saldırıp ölsün diye İsrail Kralı Ahavı kim kandıracak?» «Kimi şöyle, kimi böyle derken,
20. bir ruh çıkıp RABbin önünde durdu ve, «Ben onu kandıracağım» dedi. «RAB, «Nasıl?» diye sordu.
21. «Ruh, «Aldatıcı ruh olarak gidip Ahavın bütün peygamberlerine yalan söyleteceğim» diye karşılık verdi. «RAB, «Onu kandırmayı başaracaksın» dedi, «Git, dediğini yap.»
22. «İşte RAB bu peygamberlerinin ağızına aldatıcı bir ruh koydu. Çünkü sana kötülük etmeye karar verdi.»
23. Kenaana oğlu Sidkiya yaklaşıp Mikayanın yüzüne bir tokat attı. «RABbin Ruhu nasıl benden çıkıp da seninle konuştu?» dedi.
24. Mikaya, «Gizlenmek için bir iç odaya girdiğin gün göreceksin» diye yanıtladı.
25. Bunun üzerine İsrail Kralı, «Mikayı kentin yöneticisi Amona ve kralın oğlu Yoaşa götürün» dedi,
26. «Ben güvenlik içinde dönünceye dek bu adamı cezaevinde tutmalarını, ona su ve ekmekten başka bir şey vermemelerini söyleyin!»

27. Mikaya, «Eğer sen güvenlik içinde dönersen, RAB benim aracılığım ile konuşmamış demektir» dedi ve, «Herkes bunu duysun!» diye ekledi.
28. İsrail Kralı Ahavla Yahuda Kralı Yehoşafat Ramot-Gilata saldırmak için yola çıktılar.
29. İsrail Kralı, Yehoşafata, «Ben kılık değiştirip savaşa öyle gireceğim, ama sen kral giysilerini giy» dedi. Böylece İsrail Kralı kılığını değiştirdi, sonra savaşa girdiler.
30. Aram Kralı, savaş arabalarının komutanlarına, «İsrail Kralı dışında, büyük küçük hiç kimseye saldırmayın!» diye buyruk vermişti.
31. Savaş arabalarının komutanları Yehoşafatı görünce, İsrail Kralı sanıp saldırmak için ona döndüler. Yehoşafat yakarmaya başladı. RAB Tanrı ona yardım edip saldıranların yönünü değiştirdi.
32. Komutanlar onun İsrail Kralı olmadığını anlayınca peşini bıraktılar.
33. O sırada bir asker rasgele attığı bir okla İsrail Kralını zırhının parçalarının birleştiği yerden vurdu. Kral arabacısına, «Dönüp beni savaş alanından çıkar, yaralandım» dedi.
34. Savaş o gün şiddetlendi. Arabasında Aramlılar'a karşı akşama kadar dayanan İsrail Kralı gün batımında öldü.

1. Yahuda Kralı Yehoşafat ise Yerusolimdaki sarayına güvenlik içinde döndü.
2. Hanani oğlu Bilici Yehu, Kral Yehoşafatı karşılamaya giderek ona şöyle dedi: «Kötülere yardım edip RABden nefret edenleri mi sevmen gerekir? Bunun için RABbin öfkesi senin üstünde olacak.
3. Ancak, bazı iyi yönlerin de var. Ülkeden Aşera putlarını kaldırıp attın ve yürekten Tanrıya yönelmeye karar verdin.»
4. Yehoşafat Yerusolimde yaşadı. Beer-Şevadan Efrayim dağlık bölgesine kadar yine halkın arasında dolaşarak onları atalarının Tanrısı RABbe döndürdü.
5. Ülkeye, Yahudanın bütün surlu kentlerine yargıçlar atadı.
6. Onlara, «Yaptıklarınıza dikkat edin» dedi, «Çünkü insan adına değil, yargı verirken sizinle olan RAB adına yargılayacaksınız.
7. Onun için RABden korkun, dikkatle yargılayın. Çünkü Tanrımız RAB kimsenin haksızlık yapmasına, kimseyi kayırmasına, rüşvet almasına göz yummaz.»
9. Yehoşafat onlara şu buyrukları verdi: «Görevinizi RAB korkusuyla, bağlılıkla, bütün yüreğinizle yapmalısınız.
10. Kentlerde yaşayan kardeşlerinizden gelen her davada -kan davası, Kutsal Yasa, buyruklar, kurallar ya da ilkelerle ilgili her konuda- onları RABbe karşı suç işlememeleri için uyarın; öyle ki RAB size de kardeşlerinize de öfkelenmesin. Böyle yaparsanız suç işlememiş olursunuz. döndüler».
11. «RAB'be ilişkin her konuda Başkâhin Amarya, krala ilişkin her konuda ise Yahuda oymağının önderi İsmail oğlu Zevadya size başkanlık edecek. Levililer de görevli olarak size yardımcı olacaklar. Yürekli olun, bu buyrukları uygulayın. RAB doğru kişiyle olsun!»

1. Bundan sonra Moavlılar, Ammonlular ve Meunluların bir kısmı Yehoşafatla savaşmak için yola çıktılar.
2. Birkaç kişi Yehoşafata gidip, «Gölün öbür yakasından, Edomdan sana saldırmak için büyük bir ordu geliyor. Şu anda Haseson-Tamarda -Eyn-Gedide->» dediler.
3. Korkuya kapılan Yehoşafat RABbe danışmaya karar verdi ve bütün Yahudada oruç ilan etti.
5. Yehoşafat RABbin Tapınağında, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Yerusâlim topluluğunun arasına gidip durdu.
6. «Ey atalarımızın Tanrısı RAB, sen göklerde oturan Tanrı değil misin?» dedi, «Ulusların bütün krallıklarını yöneten sensin. Güç, kudret senin elinde. Kimse sana karşı duramaz.
7. Ey Tanrımız, bu ülkede yaşayanları halkın İsrailin önünden kovan ve ülkeyi sonsuza dek dostun İbrahim'in soyuna veren sen değil misin?
8. Onlar orada yaşadılar, adına bir tapınak kurdular ve,
9. «Başımıza bela, savaş, yargı, salgın hastalık, kıtlık gelirse, adının bulunduğu bu tapınağın ve senin önünde duracağız» dediler, «Sıkıntıya düştüğümüzde sana yakaracağız, sen de duyup bizi kurtaracaksın.»
10. «İşte Ammonlular, Moavlılar ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlar! Mısırdan çıktıktan sonra İsrailîlilerin onların ülkesine girmelerine izin vermedin. Bu yüzden atalarımız başka yöne döndü, onları yok etmedi.
11. Ama bak, bunun karşılığını bize nasıl ödüyorlar! Bize miras olarak vermiş olduğun mülkünden bizi kovmaya geliyorlar.
12. Ey Tanrımız, onları yargılamayacak mısın? Çünkü bize saldıran bu büyük orduya karşı koyacak gücümüz yok. Ne yapacağımızı bilemiyoruz. Gözümüz sende.»
13. Bütün Yahudalılar, çocuklarıyla birlikte RABbin önünde duruyordu.
14. RABbin Ruhu topluluğun ortasında duran Asaf soyundan Mattanya oğlu Yeiel oğlu Benaya oğlu Zekeriya oğlu Levili Yahazielin üzerine indi.
15. Yahaziel şöyle dedi: «Ey Kral Yehoşafat, ey Yahuda halkı ve Yerusâlimde oturanlar, dinleyin! RAB size şöyle diyor: «Bu büyük ordudan korkmayın, yılmayın! Çünkü savaş sizin değil, Tanrınıdır.
16. Yarın onlarla savaşmaya çıkın. Onları vadinin sonunda, Yeruel kırlarında, Sits Yokuşunu çıkarırken bulacaksınız.
17. Bu kez savaşmak zorunda kalmayacaksınız. Yerinizde durup bekleyin, RABbin size sağlayacağı kurtuluşu görün, ey Yahuda ve Yerusâlim halkı! Korkmayın, yılmayın. Yarın onlara karşı savaşa çıkın. RAB sizinle olacak!>»
18. Yehoşafat yüzüstü yere kapandı. Yahuda halkıyla Yerusâlimde oturanlar da RABbin önünde yere kapanıp Ona tapındılar.
19. Sonra Kehatoğullarından ve Korahoğullarından bazı Levililer ayağa kalkıp İsrailin Tanrısı RABbi yüksek sesle övdüler.
20. Ertesi sabah erkenden kalkıp Tekoa kırlarına doğru yola çıktılar. Yola koyulduklarında Yehoşafat durup şöyle dedi: «Beni dinleyin, ey Yahuda halkı ve Yerusâlimde oturanlar! Tanrınız RABbe güvenin, güvenlikte olursunuz. Onun peygamberlerine güvenin, başarılı olursunuz.»>
21. Yehoşafat halka danıştıktan sonra RABbe ezgi okumak, Onun kutsallığının görkemini övmek için adamlar atadı. Bunlar ordunun önünde yürüyerek şöyle diyorlardı: «RABbe şükredin, Çünkü sevgisi sonsuza dek kalıcıdır!>»
22. Onlar ezgi okuyup övgüler sunmaya başladığında, RAB Yahudaya saldıran Ammonlulara, Moavlılara ve Seir dağlık bölgesinde yaşayanlara pusu kurmuştu. Hepsi bozguna uğratıldı.
23. Ammonlularla Moavlılar, Seir dağlık bölgesinde yaşayan halkı büsbütün yok etmek için onlara saldırdılar. Seirlieleri yok ettikten sonra da birbirlerini öldürmeye başladılar.
24. Yahudalılar kırdaki gözcü kulesine varınca, o büyük orduya baktılar, ama sadece yere serilmiş cesetler gördüler. Tek kişi kurtulmamıştı.
25. Malları yağmalamaya giden Yehoşafatla askerleri, ölülerin arasında çok miktarda mal, giysi ve

değerli eşya buldular. Taşıyabileceklerinden çok mal topladılar. Yağma edilecek o kadar çok mal vardı ki, toplama işi üç gün sürdü.

26. Dördüncü gün Beraka Vadisinde toplanarak RABbe övgüler sundular. Bu yüzden oranın adı bugün de Beraka Vadisi olarak kaldı.

27. Bundan sonra bütün Yahuda ve Yerusâlim halkı Yehoşafatın önderliğinde sevinçle Yerusâlime döndü. Çünkü RAB düşmanlarını bozguna uğratarak onları sevindirmişti.

28. Çenk, lir ve borazan çalarak Yerusâlime, RABbin Tapınağına gittiler.

29. RABbin İsrailin düşmanlarına karşı savaştığını duyan ülkelerin krallıklarını Tanrı korkusu sardı.

30. Yehoşafatın ülkesi ise barış içindeydi. Çünkü Tanrısı her yandan onu esenlikle kuşatmıştı.

31. Yehoşafat Yahudayı yönetti. Otuz beş yaşında kral oldu ve Yerusâlimde yirmi beş yıl krallık yaptı. Annesi Şilhinin kızı Azuvaydı.

32. Babası Asanın yollarını izleyen ve bunlardan sapmayan Yehoşafat RABbin gözünde doğru olanı yaptı.

33. Ancak alışlagelen tapınma yerleri kaldırılmadı. Halk hâlâ atalarının Tanrısına bütün yüreğiyle yönelmemişti.

34. Yehoşafatın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, İsrail kralları tarihinin bir bölümü olan Hanani oğlu Yehunun tarihinde yazılıdır.

35. Yahuda Kralı Yehoşafat bir süre sonra kendini günaha veren İsrail Kralı Ahazya ile anlaşmaya vardı.

36. Tarşişe gidecek gemiler yapmak için anlaştılar. Gemileri Esyon-Geverde yaptılar.

37. Mareşalı Dodavahu oğlu Eliezer, Yehoşafat'a karşı şöyle peygamberlik etti: «Ahazya ile anlaşmaya vardığın için RAB işini bozacak.» Gemiler Tarşiş'efş gidemeden parçalandı.

1. Yehoşafat ölüp atalarına kavuştu ve Davut Kentinde atalarının yanına gömüldü. Yerine oğlu Yehoram kral oldu.
2. Yehoşafat oğlu Yehoramın kardeşleri şunlardı: Azarya, Yehiel, Zekeriya, Azaryahu, Mikael, Şefatya. Bunların tümü İsrail Kralı Yehoşafatın oğullarıydı.
3. Babaları onlara çok miktarda altın, gümüş, değerli eşyalar armağan etmiş, ayrıca Yahudada surlu kentler vermişti. Ancak, Yehoram ilk oğlu olduğundan, krallığı ona bırakmıştı.
4. Babasının yerine geçen Yehoram güçlenince, bütün kardeşlerini ve bazı İsrail önderlerini kılıçtan geçirtti.
5. Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerusolimde sekiz yıl krallık yaptı.
6. Karısı Ahavın kızı olduğu için, o da Ahavın ailesi gibi İsrail krallarının yolunu izledi ve RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
7. Ama RAB Davutla yaptığı antlaşmadan ötürü onun soyunu yok etmek istemedi. Çünkü Davuta ve soyuna sönmeyen bir ışık vereceğine söz vermişti.
8. Yehoramın krallığı döneminde Edomlular Yahudalılara karşı ayaklanarak kendi krallıklarını kurdular.
9. Yehoram komutanları ve bütün savaş arabalarıyla oraya gitti. Edomlular onu ve savaş arabalarının komutanlarını kuşattılar. Ama Yehoram gece kalkıp kuşatmayı yararak kaçtı.
10. Edomluların Yahudaya karşı başkaldırması bugün de sürüyor. O sırada Livna Kenti de ayaklandı. Çünkü Yehoram atalarının Tanrısı RABbi bırakmıştı.
11. Yahuda tepelerinde puta tapılan yerler bile yapmış, Yerusolim halkının putlara bağlanmasına önyak olmuş, Yahuda halkını günaha sürüklemişti.
12. Yehoram Peygamber İlyastan bir mektup aldı. Mektup şöyleydi: «Atan Davutun Tanrısı RAB şöyle diyor: «Baban Yehoşafatın ve Yahuda Kralı Asanın yollarını izlemedin.
13. İsrail krallarının yolunu izledin. Ahavın ailesinin yaptığı gibi Yahuda ve Yerusolim halkının putlara bağlanmasına önyak oldun. Üstelik kendi ailenden, senden daha iyi olan kardeşlerini öldürttün.
14. Bu yüzden RAB halkını, oğullarını, karılarını ve senin olan her şeyi büyük bir yıkımla vuracak.
15. Sen de korkunç bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın. Bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülene dek günlerce sürüneceksin.»
16. RAB Filistlileri ve Kûşluların yanında yaşayan Arapları Yehorama karşı kışkırttı.
17. Saldırıp Yahudaya girdiler. Sarayda bulunan her şeyi, kralın oğullarıyla karılarını alıp götürdüler. Kralın en küçük oğlu Yehoahazdan başka oğlu kalmadı.
18. Sonra RAB Yehoramı iyileşmez bir bağırsak hastalığıyla cezalandırdı.
19. Zaman geçti, ikinci yılın sonunda hastalık yüzünden bağırsakları dışarı döküldü. Şiddetli acılar içinde öldü. Halkı ataları için ateş yaktığı gibi onun onuruna ateş yakmadı.
20. Yehoram otuz iki yaşında kral oldu ve Yerusolim'de sekiz yıl krallık yaptı. Ölümüne kimse üzülmeydi. Onu Davut Kenti'nde gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmeydi.

1. Yeruşalim halkı Yehoramın en küçük oğlu Ahazyayı babasının yerine kral yaptı. Çünkü Araplarla ordugaha gelen akıncılar büyük kardeşlerinin hepsini öldürmüştü. Dolayısıyla Yehoram oğlu Ahazya Yahuda Kralı oldu.
2. Ahazya yirmi ikifü yaşında kral oldu ve Yeruşalimde bir yıl krallık yaptı. Annesi Omrinin torunu Atalyaydı. «Yirmi iki», Masoretik metin «Kırk iki».
3. Ahazya da Ahav ailesinin yollarını izledi. Annesi onu kötülüğe itiyordu.
4. Ahav ailesi gibi RABbin gözündeki kötü olanı yaptı. Çünkü babasının ölümünden beri Ahav ailesi onu yıkıma götürecektir öğütler veriyordu.
5. Ahazya onların öğütlerine uyarak, Aram Kralı Hazaelle savaşmak üzere İsrail Kralı Ahav oğlu Yoramla birlikte Ramot-Gilata gitti. Aramlılar Yoramı yaraladılar.
6. Yoram Ramot-Gilatta Aram Kralı Hazaelle savaşırken aldığı yaraların iyileşmesi için Yizreele döndü. Yahuda Kralı Yehoram oğlu Ahazya da yaralanan Ahav oğlu Yoramı görmek için Yizreele gitti.
7. Yoramı ziyaret eden Ahazyayı Tanrı yıkıma uğrattı. Ahazya oraya varınca, Yoramla birlikte Nimşi oğlu Yehuyu karşılamaya gitti; RAB Yehuyu Ahav soyunu ortadan kaldırmak için meshetmişti.
8. Yehu, Ahav soyunu cezalandırırken, Ahazyaya hizmet eden Yahuda önderleriyle Ahazyanın yeğenlerini bulup hepsini öldürdü.
9. Sonra Ahazyayı aramaya koyuldu. Onu Samiriyede gizlenirken yakalayıp Yehuya getirdiler, sonra öldürdüler. Ahazyayı, «Bütün yüreğiyle RABbe yönelen Yehoşafatın torunudur» diyerek gömdüler. Böylece Ahazyanın soyunda krallığı yönetebilecek güçte kimse kalmadı.
10. Ahazyanın annesi Atalya, oğlunun öldürüldüğünü duyunca, Yahudada kral soyunun bütün bireylerini yok etmeye çalıştı.
11. Ne var ki, Kral Yehoramın kızı Yehoşavat, Ahazya oğlu Yoaşı kralın öldürülmek istenen öteki oğullarının arasından alıp kaçırdı ve dadısıyla birlikte yatak odasına gizledi. Yehoşavat Kral Yehoramın kızı, Kâhin Yehoyadanın karısı, Ahazyanın da üvey kızkardeşiydi. Öldürülmesin diye çocuğu Atalyadan gizledi.
12. Atalya ülkeyi yönetirken, çocuk altı yıl boyunca Tanrı'nın Tapınağı'nda onların yanında gizlendi.

1. Yedinci yıl gücünü gösteren Yehoyada yüzbaşı olan Yeroham oğlu Azarya, Yehohanan oğlu İsmail, Ovet oğlu Azarya, Adaya oğlu Maaseya, Zikri oğlu Elişafatla bir antlaşma yaptı.
2. Yahudayı dolaşarak bütün kentlerden Levililerle İsrail boy başlarını topladılar. Yerusəlime dönen
3. topluluk Tanrının Tapınağında kralla bir antlaşma yaptı. Yehoyada onlara şöyle dedi: ‹‹Davutun soyuna ilişkin RABbin verdiği söz uyarınca, kralın oğlu kral olacak.
4. Siz şunları yapacaksınız: Şabat Günü göreve giden kâhinlerle Levililerin üçte biri kapılarda nöbet tutacak,
5. üçte biri sarayda, üçte biri de Temel Kapısında duracak. Bütün halk RABbin Tapınağının avlularında toplanacak.
6. Kâhinlerle görevli Levililerin dışında RABbin Tapınağına kimse girmesin. Onlar kutsal oldukları için girebilirler. Halk da RABbin buyruğunu yerine getirmeye özen gösterecek.
7. Levililer yalnız kılıç kralın çevresini saracaklar. Tapınağı yaklaşan olursa öldürün. Kral nereye giderse, ona eşlik edin.››
8. Levililerle Yahudalılar Kâhin Yehoyadanın buyruklarını tam tamına uyguladılar. Şabat Günü göreve gidenlerle görevi biten adamlarını aldılar. Çünkü Kâhin Yehoyada bölüklere izin vermemişti.
9. Kâhin Yehoyada Tanrının Tapınağındaki Kral Davuttan kalan mızrakları ve büyük küçük kalkanları yüzbaşılara dağıttı.
10. Kralı korumak için sunağın ve tapınağın çevresine tapınağın güneyinden kuzeyine kadar bütün silahlı adamları yerleştirdi.
11. Yehoyadıyla oğulları kralın oğlu Yoaş dışarı çıkarıp başına taç koydular. Tanrının Yasasını da ona verip krallığını ilan ettiler. Onu meshederek, ‹‹Yaşasın kral!›› diye bağıldılar.
12. Atalya koşuşan, kralı öven halkın çıkardığı gürültüyü duyunca, RABbin Tapınağında toplananların yanına gitti.
13. Baktı, kral tapınağın girişinde sütunun yanında duruyor; yüzbaşılar, borazan çalanlar çevresine toplanmış. Ülke halkı sevinç içindeydi, borazanlar çalınıyor, ezgiciler çalgılarıyla övgüleri yönetiyordu. Atalya giysilerini yırtarak, ‹‹Hainlik! Hainlik!›› diye bağırdı.
14. Kâhin Yehoyada yüzbaşılara çağırarak, ‹‹O kadını aradan çıkarın. Ardından kim giderse kılıçtan geçirin›› diye buyruk verdi. Çünkü, ‹‹Onu RABbin Tapınağında öldürmeyin›› demişti.
15. Atalya yakalandı ve sarayın At Kapısına varır varmaz öldürüldü.
16. Yehoyada RABbin halkı olmaları için kendisiyle halk ve kral arasında bir antlaşma yaptı.
17. Bütün halk gidip Baalın tapınağını yıktı. Sunaklarını, putlarını parçaladılar; Baalın Kâhini Mattanı da sunakların önünde öldürdüler.
18. Yehoyada Levili kâhinleri RABbin Tapınağındaki işin başına getirdi. Onları Davut tarafından atanmış oldukları görevleri yerine getirmek, Musanın Yasasında yazılanlar uyarınca RABbe yakmalık sunular sunmak ve Davutun koyduğu düzene göre sevinçle ezgiler okumakla görevlendirdi.
19. Ayrıca dinsel açıdan herhangi bir nedenle kirli birinin içeri girmemesi için RABbin Tapınağının kapılarına da nöbetçiler yerleştirdi.
20. Sonra yüzbaşılar, soyluları, halkın yöneticilerini ve ülke halkını yanına alarak kralı RABbin Tapınağından getirdi. Yukarı Kapıdan geçip saraya girerek kralı tahta oturtular.
21. Ülke halkı sevinç içindeydi, ancak kent suskundu. Çünkü Atalya kılıçla öldürülmüştü.

1. Yoaş yedi yaşında kral oldu ve Yerusâlimde kırk yıl krallık yaptı. Annesi Beer-Şevalı Sivvaydı.
2. Yoaş Kâhin Yehoyada yaşadığı sürece RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
3. Yehoyada onu iki kadınla evlendirdi. Yoaşın onlardan oğulları, kızları oldu.
4. Bir süre sonra Yoaş RABbin Tapınağını onarmaya karar verdi.
5. Kâhinlerle Levilileri toplayarak şöyle dedi: «Yahuda kentlerine gidip Tanrınızın Tapınağını onarmak için gerekli yıllık parayı bütün İsrail halkından toplayın. Bunu hemen yapın.» Ama Levililer hemen işe girişmediler.
6. Bunun üzerine kral, Başkâhin Yehoyadayı çağırıp, «RABbin kulu Musanın ve İsrail topluluğunun Levha Sandığının bulunduğu çadır için koyduğu vergiyi Yahuda ve Yerusâlimden toplasınlar diye Levilileri neden uyarmadın?» diye sordu.
7. Çünkü o kötü kadının, Atalyanın oğulları, RAB Tanrının Tapınağına zorla girerek bütün adanmış eşyaları Baallar için kullanmışlardı.
8. Kralın buyruğu uyarınca bir sandık yapılarak RABbin Tapınağının kapısının dışına yerleştirildi.
9. Tanrının kulu Musanın çölde İsrail halkına koyduğu vergiyi RABbe getirmeleri için Yahuda ve Yerusâlim halkına bir çağrı yapıldı.
10. Bütün önderlerle halk vergilerini sevinçle getirdiler, doluncaya dek sandığın içine attılar.
11. Levililer, sandığı kralın görevlilerine getiriyorlardı. Çok para biriktiğini görünce kralın yazmanıya başkâhinin görevlisine haber veriyor, onlar da gelip sandığı boşaltıyor, sonra yine yerine koyuyorlardı. Bunu her gün yaptılar ve çok para topladılar.
12. Kral Yoaşla Yehoyada parayı RABbin Tapınağında yapılan işlerden sorumlu olanlara veriyorlardı. RABbin Tapınağını onarmak için ücretle taşçılar, marangozlar, demir ve tunç işçileri tuttular.
13. İşten sorumlu kişiler çalışkandı, onarım işi onlar sayesinde ilerledi. Tanrının Tapınağını eski durumuna getirip sağlamlaştırdılar.
14. Onarım işi bitince, geri kalan parayı krala ve Yehoyadaya getirdiler. Bununla RABbin Tapınağındaki hizmet ve yakmalık sunuları sunmak için gereçler, tabaklar, altın ve gümüş eşyalar yaptılar. Yehoyada yaşadığı sürece RABbin Tapınağında sürekli yakmalık sunu sunuldu.
15. Yehoyada uzun yıllar yaşadıktan sonra yüz otuz yaşında öldü.
16. İsrailde Tanrıya ve Tanrının Tapınağına yaptığı yararlı hizmetlerden dolayı kendisini Davut Kentinde kralların yanına gömdüler.
17. Yehoyadanın ölümünden sonra Yahuda önderleri gelip kralın önünde eğildiler. Kral da onları dinledi.
18. Atalarının Tanrısı RABbin Tapınağını terk ederek Aşera putlarıyla öbür putlara taptılar. Suçları yüzünden RAB Yahuda ve Yerusâlim halkına öfkeleni.
19. Kendisine dönmeleri için aralarına peygamberler gönderdi. Bu peygamberler halkı uyardılsa da, onlara kulak asmadılar.
20. O zaman Tanrının Ruhu Kâhin Yehoyada oğlu Zekerianın üzerine indi. Zekeriya, halkın önünde durup seslendi: «Tanrı şöyle diyor: «Niçin buyruklarıma karşı geliyorsunuz? İşleriniz iyi gitmeyecek. Çünkü siz beni bıraktınız, ben de sizi bıraktım.» kuşandı».
21. Bunun üzerine Zekeriyaya düzen kurdular. Kralın buyruğuyla RABbin Tapınağının avlusunda taşla tutup onu öldürdüler.
22. Kral Yoaş Zekerianın babası Yehoyadanın kendisine yaptığı iyiliği unutup oğlunu öldürdü. Zekeriya ölürken, «RAB bu yaptığınızı görüp hesabını sorsun» dedi.
23. Yıl sonunda Aram ordusu Yoaşa saldırıp Yahuda ve Yerusâlime girdi. Halkın bütün önderlerini öldürdüler. Yağmaladıkları malların hepsini Şam Kralına gönderdiler.
24. Aram ordusu küçük bir ordu olmasına karşın, RAB çok büyük bir orduyu ellerine teslim etmişti. Çünkü Yahuda halkı, atalarının Tanrısı RABbi bırakmıştı. Böylece Aram ordusu Yoaşı cezalandırmış oldu.
25. Aramlılar Yoaşı ağır yaralı durumda bırakıp gittiler. Yoaşın görevlileri, Kâhin Yehoyadanın oğlunun kanını döktüğü için, düzen kurup onu yatağında öldürdüler. Yoaş Davut Kentinde

gömdülerse de, kralların mezarlığına gömmediler. göre ya ‹‹Sonbahar›› ya da ‹‹İlkbahar›› olabilir.

26. Yoasa düzen kuranlar şunlardı: Ammonlu Şimat adlı kadının oğlu Zavav, Moavlı Şimrit adlı kadının oğlu Yehozavav.

27. Yoas'ın oğullarının öyküsü, kendisine Tanrı'dan defalarca gelen bildiriler, Tanrı'nın Tapınağı'nın onarımıyla ilgili konular kralların tarihine ilişkin yorumda yazılıdır. Yerine oğlu Amatsya kral oldu.

1. Amatsya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerus alimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Yerus alimli Yehoaddandı.
2. Amatsya RABbin gözünde doğru olanı yaptıysa da bütün yüreğiyle yapmadı.
3. Krallığını g  lendirdikten sonra, babasını öldüren görevlileri öldürttü.
4. Ancak Musanın kitabındaki yasaya uyarak çocuklarını  ld rtmedi. Çünkü RAB,   Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için  ld r lecek   diye buyurmuşt .
5. Amatsya Yahudalıları topladı. Bütün Yahudalılarla Benyaminitleri boylarına göre binbaşıların ve y zbaşıların denetimine verdi. Yaşları yirmi ve yirminin üstünde olanların sayımını yaptı. Savaşıa hazır, mızrak ve kalkan kullanabilen    yüz bin seçme asker olduğunu saptadı.
6. Ayrıca  srailden yüz talant gümüş karşılığında, yüz bin yiğit savaşçı tuttu.
7. Bu sırada bir Tanrı adamı gelip krala şöyle dedi:   Ey kral,  srailden gelen askerler seninle savaşıa gitmesin. Çünkü RAB  sraililerle, yani Efrayimlilerle birlikte değil.
8. Gidersen, yiğitçe savaşsan bile Tanrı seni düşmanın önünde bozguna  ğratacak. Tanrının yardım etmeye de, bozguna  ğratmaya da gücü vardır.  
9. Amatsya,   Ya  srail askerleri için  dediğim yüz talant ne olacak?   diye sordu. Tanrı adamı,   RAB sana bundan çok daha fazlasını verebilir   diye karşılık verdi.
10. Bunun  zerine Amatsya Efrayimden gelen askerlerin evlerine dönmelerini buyurdu. Yahudalıları çok kızan askerler büyük bir   ke içinde evlerine döndüler.
11. Amatsya cesaretini toplayarak ordusunu Tuz Vadisine götürdü. Yahudalıları orada on bin Seirliyi  ld rd .
12. Sağ olarak ele geçirdikleri on bin kişiyi de uçurumun kenarına götürüp oradan aşağıya attılar. Hepsisi paramparça oldu.
13. Bu arada Amatsyanın kendisiyle birlikte savaşıa katılmamaları için geri gönderdiği askerler, Samiriye ile Beythoron arasındaki Yahuda kentlerine saldırdılar.    bin kişi öldürüp çok miktarda mal yağmaladılar.
14. Amatsya, Edomluları bozguna  ğrattıktan sonra, dönüşte Seir halkının putlarını yanında getirdi. Kendisine ilah olarak diktiği putlara taptı ve buhur yaktı.
15. RAB Amatsyaya   kelendi. Ona bir peygamber göndererek,   Halkını senin elinden kurtaramayan bu halkın ilahlarına neden tapıyorsun?   diye sordu.
16. Peygamber konuşmasını sürdürmekteyken Amatsya ona,   Seni krala danışman mı atadık? Sus! Yoksa  ld r leceksin   dedi. Peygamber,   Tanrının seni yok etmeye karar verdiğini biliyorum. Çünkü sen bu kötülüğü yaptın,  ğ d me de aldırış etmedin!   dedikten sonra sustu.
17. Yahuda Kralı Amatsya, danışmanlarıyla konuştıktan sonra Yehu oğlu Yehoahaz oğlu  srail Kralı Yehoasha,   Gel, yüz yüze g r şelim   diye haber gönderdi.
18.  srail Kralı Yehoash da karşılık olarak Yahuda Kralı Amatsyaya ř  haberi gönderdi:   L bnanda dikenli bir çalı, sedir ağacına,  Kızını oğluma eş olarak ver   diye haber yollar. O sırada oradan geçen yabanıl bir hayvan basıp çalıyı çiğner.
19.  şte Edomluları bozguna  ğrattın diye b b rleniyorsun. Otur evinde! Niçin bela arıyorsun? Kendi başını da, Yahuda halkının başını da derde sokacaksın.  
20. Ne var ki, Amatsya dinlemek istemedi. Bunun böyle olması Tanrının isteğiydi. Edomun ilahlarına taptıkları için Tanrı onları düşmanın eline teslim etmeye karar vermişti.
21. Derken  srail Kralı Yehoash Yahuda Kralı Amatsyanın  zerine yürüdü.  ki ordu Yahudanın Beytşemeş Kentinde karşılaştı.
22.  sraililerin önünde bozguna  ğrayan Yahudalıları evlerine kaçtı.
23.  srail Kralı Yehoash, Yehoahaz oğlu Yoaş oğlu Yahuda Kralı Amatsyayı Beytşemeşte yakalayıp Yerus alime götürdü. Efrayim Kapısından Köşe Kapısına kadar Yerus alim surlarının dört yüz arşınlık bölümünü yıktırdı.
24. Tanrının Tapınağında Ovet-Edom soyunun gözetimi altındaki altını, gümüşü, eşyaları, sarayın

hazinelerini ve bazı adamları da rehine olarak yanına alıp Samiriyeye döndü.

25. Yahuda Kralı Yoaş oğlu Amatsya, İsrail Kralı Yehoahaz oğlu Yehoaşın ölümünden sonra on beş yıl daha yaşadı.

26. Amatsyanın yaptığı öbür işler, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.

27. RABbin ardınca yürümekten vazgeçtiği andan başlayarak Yerusəlimde Amatsyaya bir düzen kurulmuştu. Amatsya Lakişe kaçtı. Ardından adam göndererek onu öldürttüler.

28. Ölüsü at sırtında getirildi, Yahuda Kenti'ndefç atalarının yanına gömüldü.

1. Yahuda halkı Amatsyanın yerine on altı yaşındaki oğlu Uzziyayı kral yaptı.
2. Babası Amatsya ölüp atalarına kavuştuktan sonra Uzziya Eylat Kentini onarıp Yahuda topraklarına kattı.
3. Uzziya on altı yaşında kral oldu ve Yerusolimde elli iki yıl krallık yaptı. Annesi Yerusolimli Yekolyaydı.
4. Babası Amatsya gibi, Uzziya da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
5. Kendisine Tanrı korkusunu öğreten Zekeriyanın günlerinde Tanrıya yöneldi. RABbe yöneldiği sürece Tanrı onu başarılı kıldı.
6. Uzziya Filistlilere savaş açtı. Gat, Yavne ve Aşdotun surlarını yıktırdı. Sonra Aşdot yakınlarında ve Filist bölgesinde kentler kurdu.
7. Filistlilere, Gur-Baalda yaşayan Araplara ve Meunlulara karşı Tanrı ona yardım etti.
8. Ammonlular Uzziyaya haraç vermeye başladılar. Gitgide güçlenen Uzziyanın ünü Mısır sınırına dek ulaştı.
9. Uzziya Yerusolimde Köşe Kapısı, Dere Kapısı ve surun köşesi üzerinde kuleler kurup bunları sağlamlaştırdı.
10. Şefelada ve ovada çok sayıda hayvanı olduğundan, kırdı gözetleme kuleleri yaptırarak birçok sarnıç açtırdı. Dağlık bölgelerde, verimli topraklarda da ırgatları, bağcıları vardı; çünkü toprağı severdi.
11. Uzziyanın savaşa hazır bir ordusu vardı. Kralın komutanlarından Hananyanın denetiminde Yazman Yeielle görevli Maaseyanın yaptığı sayımın sonuçlarına göre, bu ordu bölük bölük savaşa girerdi.
12. Yiğit savaşçıları yöneten boy başlarının sayısı 2 600dü.
13. Bunların komutası altında krala yardım etmek için düşmanla yiğitçe savaşacak 307 500 askerden oluşan bir ordu vardı.
14. Uzziya bütün ordu için kalkan, mızrak, miğfer, zırh, yay, sapan taşı sağladı.
15. Yerusolimde becerikli adamlarca tasarlanmış gereçler yaptırdı. Okları, büyük taşları fırlatmak için bu gereçleri kulelere ve köşelere yerleştirdi. Uzziyanın ünü uzaklara kadar yayıldı; çünkü gördüğü olağanüstü yardım sayesinde büyük güce kavuşmuştu.
16. Ne var ki, güçlenince kendisini yıkıma sürükleyecek bir gurura kapıldı. Tanrısı RABbe ihanet etti. Buhur sunağı üzerinde buhur yakmak için RABbin Tapınağına girdi.
17. Kâhin Azarya ile RABbin yürekli seksen kâhini de ardısına tapınağa girdiler.
18. Kral Uzziyaya karşı durarak, «Ey Uzziya, RABbe buhur yakmaya hakkın yok!» dediler, «Ancak Harun soyundan kutsanmış kâhinler buhur yakabilir. Tapınaktan çık! Çünkü sen RABbe ihanet ettin; RAB Tanrı da seni onurlandırmayacak!»
19. Buhur yakmak için elinde buhurdan tutan Uzziya kâhinlere öfkeleni. Öfkelenir öfkelenmez de kâhinlerin önünde, RABbin Tapınağındaki buhur sunağının yanında duran Uzziyanın alnında deri hastalığı belirdi.
20. Başkâhin Azarya ile öbür kâhinler ona bakınca alnında deri hastalığı belirmediğini gördüler. Onu çabucak oradan çıkardılar. Uzziya da çıkmaya istekliydi, çünkü RAB onu cezalandırmıştı.
21. Kral Uzziya ölünceye kadar deri hastalığından kurtulamadı. Bu yüzden ayrı bir evde yaşadı ve RABbin Tapınağına sokulmadı. Sarayı ve ülke halkını oğlu Yotam yönetti.
22. Uzziyanın yaptığı öbür işleri, başından sonuna dek, Amots oğlu Peygamber Yeşaya yazmıştır.
23. Uzziya ölüp atalarına kavuşunca, deri hastalığına yakalandığı için onu atalarının yanına, kral mezarlığının ayrı bir yerine gömdüler. Yerine oğlu Yotam kral oldu.

Bölüm 27

1. Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerus alimde on altı yıl krallık yaptı. Annesi Sadokun kızı Yerus aydı.
2. Babası Uzziya gibi, Yotam da RABbin gözünde doğru olanı yaptı. Ancak RABbin Tapınağına girmedi. Ne var ki, halk kötülük yapmayı sürdürmekteydi.
3. Yotam RABbin Tapınağının Yukarı Kapısını onardı. Ofel Tepesindeki surun üzerinde de birçok i  yaptı.
4. Yahudanın dağlık bölgesinde kentler, ormanlık tepelerinde kaleler ve kuleler kurdu.
5. Ammon Kralıyla savaşarak Ammonluları yendi. Ammonlular o yıl için kendisine yüz talant gümüş, on bin kor buğday, on bin kor arpa verdiler. İkinci ve üçüncü yıllar için de aynı miktarı  dediler.
6. Tanrısı RABbin önünde kararlı bir şekilde yürüyen Yotam giderek güçlendi.
7. Yotamın yaptığı öbür i ler, bütün savaşları ve uygulamaları, İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.
8. Yotam yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerus alimde on altı yıl krallık yaptı.
9. Yotam ölüp atalarına kavuşunca, onu Davut Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Ahaz kral oldu.

1. Ahaz yirmi yaşında kral oldu ve Yerusolimde on altı yıl krallık yaptı. RABbin gözünde doğru olanı yapan atası Davut gibi davranmadı.
2. İsrail krallarının yollarını izledi; Baallara tapmak için dökme putlar bile yaptırdı.
3. Ben-Hinnom Vadisinde buhur yaktı. RABbin İsrail halkının önünden kovmuş olduğu ulusların iğrenç törelerine uyarak oğullarını ateşte kurban etti.
4. Puta tapılan yerlerde, tepelerde, bol yapraklı her ağacın altında kurban kesip buhur yaktı.
5. İşte bu nedenle Tanrısı RAB Ahazı Aram Kralının eline teslim etti. Aramlılar onu bozguna uğrattılar, halkından birçoğunu tutsak alıp Şama götürdüler. Ayrıca onu ağır bir yenilgiye uğratan İsrail Kralının eline de teslim edildi.
6. Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah, Yahudada bir günde yüz yirmi bin yiğit askeri öldürttü. Çünkü Yahuda halkı atalarının Tanrısı RABbe sırt çevirmişti.
7. Efrayimli yiğit Zikri, kralın oğlu Maaseyayı, saray sorumlusu Azrikamı ve kraldan sonra ikinci adam olan Elkanayı öldürdü.
8. İsraililer kardeşleri olan Yahudalılardan iki yüz bin kadınla çocuğu tutsak aldı. Bu arada çok miktarda malı da yağmalayıp Samiriyeye taşıdılar.
9. Orada RABbin Odet adında bir peygamberi vardı. Odet Samiriyeye dönmekte olan ordunun karşısına çıkıp şöyle dedi: «Atalarınızın Tanrısı RAB, Yahuda halkına öfkeleniği için onları elinize teslim etti. Ama siz göklere erişen bir öfkeyle onları öldürdünüz.
10. Şimdi de Yahuda ve Yerusolim halkını kendinize kadın ve erkek köleler yapmayı düşünüyorsunuz. Tanrınız RABbe karşı siz hiç suç işlemediniz mi?
11. Şimdi beni dinleyin! Kardeşlerinizden aldığınız tutsakları geri gönderin, çünkü RABbin kızgın öfkesi üzerinizdedir.»
12. Efrayim halkının önderlerinden Yehohanan oğlu Azarya, Meşillemot oğlu Berekya, Şallum oğlu Yehizkiya ve Hadlay oğlu Amasa savaştan dönenlerin karşısına çıkarak,
13. «Tutsakları buraya getirmeyin, yoksa RABbe karşı suç işlemiş olacağız» dediler, «Suçlarımızı, günahlarımızı çoğaltmak mı istiyorsunuz? Şimdiden yeterince suçumuz var zaten. RABbin kızgın öfkesi İsrail halkının üzerindedir.»
14. Bunun üzerine savaşçılar tutsaklarla yağmalanan malları önderlerin ve topluluğun önüne bıraktılar.
15. Görevlendirilen belirli kişiler tutsakları aldılar, yağmalanmış giysilerle aralarındaki çıplakların hepsini giydirdiler. Onlara giysi, çarık, yiyecek, içecek sağladılar. Yaralarına zeytinyağı sürdüler. Yürüyemeyecek durumda olanları eşeklere bindirdiler. Onları hurma kenti Erihaya, kardeşlerine geri götürdükten sonra Samiriyeye döndüler.
16. O sırada Kral Ahaz yardım istemek için Asur Kralına haber gönderdi.
17. Edomlular yine Yahudaya saldırmış, onları yenip tutsak almışlardı.
18. Filistliler ise Şefela bölgesiyle Yahudanın Negev bölgesindeki kentlere akınlar düzenleyip Beytşemeş, Ayalon, Gederot ile Soko, Timna, Gimzo ve çevre köylerini ele geçirerek buralara yerleşmişlerdi.
19. RAB İsrail Kralı Ahaz yüzünden Yahuda halkını bu ezik duruma düşürmüştü. Çünkü Ahaz Yahudayı günaha özendirmiş ve RABbe ihanet etmişti.
20. Asur Kralı Tiglat-Pileser Ahaza geldi, ama yardım edeceğine onu sıkıntıya düşürdü.
21. Ahaz RABbin Tapınağından, saraydan ve önderlerden aldıklarını Asur Kralına armağan ettiyse de ona yaranamadı.
22. İşte Ahaz denen bu kral, sıkıntılı günlerinde RABbe ihanetini artırdı.
23. Daha önce kendisini bozguna uğratan Şam ilahlarına kurbanlar sundu. «Madem ilahları Aram krallarına yardım etti, onlara kurban sunayım da bana da yardım etsinler» diye düşünüyordu. Ne var ki, bu ilahlar onun da, bütün İsrail halkının da yıkımına neden oldu.
24. Ahaz Tanrının Tapınağındaki eşyaları toplayıp parçaladı. RABbin Tapınağının kapılarını kapatıp Yerusolimin her köşesinde sunaklar yaptırdı.

25. Başka ilahlara buhur yakmak için Yahudanın her kentinde tapınma yerleri yaparak atalarının Tanrısı RABbi öfkelendirdi.
26. Ahazın yaptığı öbür işler ve bütün uygulamaları, başından sonuna dek, Yahuda ve İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
27. Ahaz ölüp atalarına kavuşunca, onu İsrail krallarının mezarlığına gömeceklerine Yerusâlim Kenti'nde gömdüler. Yerine oğlu Hizkiya kral oldu.

1. Hizkiya yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusəlimde yirmi dokuz yıl krallık yaptı. Annesi Zekeriyanın kızı Aviaydı.
2. Atası Davut gibi, o da RABbin gözünde doğru olanı yaptı.
3. Hizkiya krallığının birinci yılının birinci ayında RABbin Tapınağının kapılarını açıp onardı.
4. Sonra kâhinlerle Levilileri çağırıp tapınağın doğusundaki alanda topladı.
5. Onlara, «Ey Levililer, beni dinleyin!» dedi, «Şimdi kendinizi kutsayın; atalarınızın Tanrısı RABbin Tapınağını da kutsayın. İğrenç olan her şeyi kutsal yerden çıkarın.
6. Atalarımız Tanrıya ihanet ettiler. Tanrımız RABbin gözünde kötü olanı yaparak Onu bıraktılar. Yüzlerini RABbin Konutundan ayırıp ona sırt çevirdiler.
7. Tapınağın eyvana açılan kapılarını kapattılar, kandilleri sönmeye bıraktılar. Kutsal yerde İsrailin Tanrısına buhur yakmadılar, yakmalık sunu da sunmadılar.
8. Yahuda ve Yerusəlim halkı bu yüzden RABbin öfkesine uğradı. Gözlerinizle gördüğünüz gibi, RABbin onlara yaptığı, başkalarını korkuya, dehşete düşürdü. Alay konusu oldular.
9. İşte bu yüzden, babalarımız kılıçtan geçirildi; oğullarımız, kızlarımız, karılarımız tutsak alındı.
10. Şimdi, bize duyduğu kızgın öfkeyi yatıştırmak için, İsrailin Tanrısı RABle bir antlaşma yapmayı tasarlıyorum.
11. Oğullarım, artık işi savsaklamayın! Çünkü RAB önünde durmanız, hizmet etmeniz, hizmetkârları olmanız ve buhur yakmanız için sizi seçti.»
12. İşe başlayan Levililer şunlardı: Kehat boyundan Amasay oğlu Mahat, Azarya oğlu Yoel; Merari boyundan Avdi oğlu Kiş, Yehallelel oğlu Azarya; Gerşon boyundan Zimma oğlu Yoah, Yoah oğlu Eden;
13. Elisafan soyundan Şimri, Yeiel; Asaf soyundan Zekeriya, Mattanya;
14. Heman soyundan Yehiel, Şimi; Yedutun soyundan Şemaya ve Uzziel.
15. Bu Levililer kardeşlerini topladılar. Kendilerini kutsadıktan sonra, RABbin sözü uyarınca kralın buyruğuyla RABbin Tapınağını dinsel açıdan arındırmak için içeri girdiler.
16. RABbin Tapınağını arındırmak için içeri giren kâhinler tapınakta buldukları bütün kirli sayılan şeyleri tapınağın avlusuna çıkardılar. Levililer bunları dışarı çıkarıp Kidron Vadisine götürdüler.
17. Birinci ayın ilk günü kutsamaya başladılar; ayın sekizinci günü tapınağın eyvanına vardılar. Tapınağı kutsamayı sekiz gün daha sürdürerek, birinci ayın on altıncı günü işi bitirdiler.
18. Sonra Kral Hizkiyaya giderek, «Bütün RABbin Tapınağını, yakmalık sunu sunağıyla takımlarını, adak ekmeklerinin dizildiği masayla takımlarını arındırdık» dediler,
19. «Ayrıca krallığı döneminde ihanet eden Ahazın attırdığı bütün takımları da hazırlayıp kutsadık. Hepsi RABbin sunağının önünde duruyor.»
20. Ertesi gün Kral Hizkiya erkenden kentin ileri gelenlerini toplayıp onlarla birlikte RABbin Tapınağına gitti.
21. Kral ailesi, tapınak ve Yahuda halkı için günah sunusu olarak yedi boğa, yedi koç, yedi kuzu, yedi teke getirdiler. Hizkiya bunları RABbin sunağının üzerinde sunmaları için Harun soyundan gelen kâhinlere buyruk verdi.
22. Önce boğalar kesildi, kâhinler boğaların kanını sunağın üzerine döktüler. Sonra sırasıyla koçları ve kuzuları keserek kanlarını sunağın üzerine döktüler.
23. Tekeleri günah sunusu olarak kralla topluluğun önüne getirdiler. Kralla topluluk ellerini tekelerin üzerine koydu.
24. Sonra kâhinler tekeleri kestiler. Bütün İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için tekelerin kanını sunağın üzerinde günah sunusu olarak sundular. Çünkü kral yakmalık sunu ve günah sunusunu bütün İsrail halkı adına sunmaları için buyruk vermişti.
25. Sonra kral Davutun, bilicisi Gadın ve Peygamber Natanın düzenine göre Levilileri ziller, çenkler ve lirlerle RABbin Tapınağına yerleştirdi. RAB bu düzeni peygamberleri aracılığıyla vermişti.
26. Böylece Levililer Davutun çalgılarıyla, kâhinler de borazanlarıyla yerlerini aldılar.
27. Hizkiya yakmalık sununun sunağın üzerinde yakılmasını buyurdu. Sunu sunulmaya başlayınca, borazanlar ve İsrail Kralı Davutun çalgıları eşliğinde RABbe ezgiler okumaya koyuldular.

28. Ezgiciler ezgi söylüyor, borazancılar borazan çalıyor, bütün topluluk tapınıyordu. Yakmalık sunu bitinceye dek bu böyle sürüp gitti.
29. Yakmalık sunular sunulduktan sonra, kralla yanındakiler yere kapanıp tapındılar.
30. Kral Hizkiya ile önderler, Levililere Davutun ve Bilici Asafın sözleriyle RABbi övmelerini söylediler. Onlar da sevinçle övgüler sundular, başlarını eğip tapındılar.
31. Hizkiya, «Artık kendinizi RABbe adanmış bulunuyorsunuz» dedi, «Gelin, RABbin Tapınağına kurbanlar, şükran sunuları getirin.» Bunun üzerine topluluk kurban ve şükran sunuları getirdi. İçlerindeki istekli kişiler de yakmalık sunular getirdiler.
32. Topluluğun yakmalık sunu olarak getirdiği hayvanların sayısı yetmiş sığır, yüz koç, iki yüz kuzuydu. Bunların tümü RABbe yakmalık sunu olarak sunulmak içindi.
33. Kurban olarak adanan hayvanlar altı yüz sığır, üç bin davardı.
34. Yakmalık sunu olarak kesilen hayvanların derilerini yüzecek kâhinlerin sayısı yetersizdi. Bu nedenle kardeşleri Levililer iş bitene ve öbür kâhinler kutsanana dek onlara yardım etti. Çünkü Levililer kendilerini kutsamaya kâhinlerden daha çok özen göstermişlerdi.
35. Çok sayıda yakmalık sununun yanısıra esenlik sunularının yağı ve yakmalık sunularla birlikte sunulan dökmelik sunular da vardı. Böylece RABbin Tapınağındaki hizmet düzeni yeniden kurulmuş oldu.
36. Hizkiya'yla bütün halk, Tanrı'nın halk için yaptıkları karşısında sevinç içindeydi; çünkü her şey çabucak tamamlanmıştı.

1. Hizkiya, bütün İsrail ve Yahuda halkına haber göndererek, Efrayim ve Manasse halkına da mektup yazarak, İsrailin Tanrısı RAB için Fısıh Bayramını kutlamak amacıyla Yerusalimdeki RABbin Tapınağına gelmelerini bildirdi.
2. Kralla önderleri ve Yerusalimdeki topluluk Fısıh Bayramını ikinci ay kutlamaya karar verdiler.
3. Bayramı zamanında kutlayamamışlardı; çünkü ne kendini kutsamış yeterli sayıda khin vardı, ne de halk Yerusalimde toplanabilmişti.
4. Bu tasarı krala da topluluğı da uygun göründü.
5. Herkes Yerusalime gelip İsrailin Tanrısı RAB için Fısıh Bayramını kutlasın diye Beer-şevadan Dana kadar bütün İsrail ülkesine duyuru yapmaya karar verdiler. Çünkü bayram, yazılı olduğı gibi çok sayıda insanla kutlanmamıştı.
6. Kralın buyruğı uyarınca ulaklar, kral ve önderlerinden aldıkları mektuplarla bütün İsrail ve Yahudayı koşa koşa dolaşarak şu duyuruyu yaptılar: «Ey İsrail halkı! İbrahimin, İşhakin ve İsrailin Tanrısı RABbe dönün. Öyle ki, O da sağı kalanlarınıza, Asur krallarının elinden kurtulanlarınıza dönsün.
7. Atalarının Tanrısı RABbe ihanet eden atalarınıza, kardeşlerinize benzemeyin; gördüğünüz gibi RAB onları dehşet verici bir duruma düşürdü.
8. Atalarınız gibi inatçı olmayın, RABbe boyun eğın. Onun sonsuza dek kutsal kıldığı tapınağı gelin. Kızgın öfkesinin sizden uzaklaşması için Tanrınız RABbe kulluk edin.
10. Ulaklar Efrayim ve Manasse bölgelerinde Zevuluna dek kent kent dolaştılar. Ne var ki, halk gülerek onlarla alay etti.
11. Ama Aşer, Manasse ve Zevulun halkından bazıları alçakgönüllü bir tutum takınarak Yerusalime gitti.
12. Birlik ruhu vermek için Tanrının eli Yahudanın üzerindeydi. Öyle ki, Tanrı kral ve önderlerin RABbin sözü uyarınca verdikleri buyruğı halkın uymasını sağıladı.
13. İkinci ay Mayasız Ekmek Bayramını kutlamak için çok büyük bir topluluk Yerusalimde toplandı.
14. İşe Yerusalimdeki sunakları kaldırmakla başladılar. Bütün buhur sunaklarını kaldırıp Kidron Vadisine attılar.
15. İkinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanını kestiler. Khinlerle Levililer utanarak kendilerini kutsadılar, sonra RABbin Tapınağına yakmalık sunular getirdiler.
16. Bunun ardından, Tanrı adamı Musanın Yasası uyarınca, geleneksel yerlerini aldılar. Khinler Levililerin elinden aldıkları kurban kanını sunağın üstüne döktüler.
17. Topluluk arasında kendini kutsamamış birçok kişi vardı; bu nedenle arınmamış olanların Fısıh kurbanını kesme ve RABbe adama görevini Levililer üstlendi.
- 18-19. Çok sayıda insan, Efrayim, Manasse, İssakar ve Zevulundan gelen halkın biroğı kendisini dinsel açıdan arındırmamıştı; yleyken yazılana ters düşerek Fısıh kurbanını yediler. Hizkiya onlar için şöyle dua etti: «Kutsal yerin kuralları uyarınca arınmamış bile olsa, RAB Tanrıya, atalarının Tanrısına yönelmeye yürekten kararlı olan herkesi iyi olan RAB bağışlasın.»
20. RAB Hizkiyanın yakarışını duydu ve halkı bağışladıfı. 7:14).
21. Yerusalimdeki İsraililer Mayasız Ekmek Bayramını yedi gün büyük sevinçle kutladılar. Levililerle khinler RABbi yüceltmek amacıyla kullanılan yüksek sesli çalgılarla her gün Onu vyorlardı.
22. Hizkiya RABbe hizmetlerini başarıyla yerine getiren Levilileri vd. Yedi gün boyunca herkes esenlik kurbanlarını kesip atalarının Tanrısı RABbe şükrederek bayramda kendisine ayrılan paydan yedi.
23. Topluluk bayramı yedi gün daha kutlamaya karar verdi. Böylece herkes bayramı yedi gün daha sevinçle kutladı.
24. Yahuda Kralı Hizkiya topluluğı bin boğayla yedi bin davar sağıladı; önderler de topluluğı bin boğayla on bin davar daha verdiler. Birçok khin kendini kutsadı.
25. Bütün Yahuda topluluğı, khinler, Levililer, İsrailden gelen topluluk, İsrailden gelip Yahudaya yerleşen yabancılar sevindi.

26. Yerus limde büyük sevinç vardı.       İsrail Kralı Davut oğlu Süleymanın günlerinden bu yana Yerus limde böylesi bir olay ya anmamı tı.
27. Levili k hinler ayağa kalkıp halkı kutsadılar. Tanrı onları duydu.       duaları O'nun kutsal konutuna, göklere eri mi ti.

1. Bütün bunlar sona erince, oradaki İsraililer Yahuda kentlerine giderek dikili taşları parçalayıp Aşera putlarını devirdiler. Yahuda, Benyamin, Efrayim ve Manasse bölgelerindeki puta tapılan yerlerin ve sunakların hepsini yıktılar. Sonra herkes kendi kentine, toprağına döndü.
2. Hizkiya kâhinlerle Levilileri görevlerine göre bölüklere ayırdı. Kimine yakmalık sunuları ve esenlik sunularını sunma, kimine hizmet etme, kimine de RABbin Konutunun kapılarında şükredip övgüler söyleme görevini verdi.
3. Kral da RABbin Yasası uyarınca sabah akşam sunulmak üzere yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Ay ve bayramlarda sunulacak yakmalık sunular için sürüsünden hayvanlar verdi.
4. Yerusolimde yaşayan halka da kâhinlerle Levililerin paylarına düşeni vermelerini buyurdu; öyle ki, RABbin Yasasına kendilerini adayabilsinler.
5. Kralın bu buyruğunu duyar duymaz İsraililer ilk yetişen tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, bal ve bütün tarla ürünlerinden bol bol verdiler. Bunun yanı sıra her şeyin ondalığını da bol bol getirdiler.
6. Yahuda kentlerinde yaşayan İsraililerle Yahudalılar da sığırlarının, davarlarının, Tanrıları RABbe adanmış oldukları kutsal armağanların ondalığını getirip bir araya yığdılar.
7. Ondalıkların toplanması üçüncü aydan yedinci aya kadar sürdü.
8. Hizkiya ile önderler gelip yığınları görünce, RABbe övgüler sunup halkı İsraili kutsadılar.
9. Hizkiya kâhinlerle Levililere yığınları sorunca,
10. Sadok soyundan Başkâhin Azarya şu yanıtı verdi: «Halk RABbin Tapınağına bağış getirmeye başladıktan bu yana yiyip doyduk; üstelik artırdık da. Çünkü RAB halkını kutsadı. Bu büyük yığın da artakalandır.»
11. Hizkiya RABbin Tapınağındaki depoların hazırlanması için buyruk verdi. Depolar hazırlandı.
12. Bağışlar, ondalıklar, adanan armağanlar sadakatle içeri getirildi. Bütün bu işlerin sorumlusu olarak Levili Konanya atandı; kardeşi Şimi de yardımcısı oldu.
13. Kral Hizkiya ile Tanrının Tapınağının sorumlusu Azarya, Konanya ile kardeşi Şiminin yönetimindeki şu denetçileri atadılar: Yehiel, Azazy, Nahat, Asahel, Yerimot, Yozavat, Eliel, Yismakya, Mahat, Benaya.
14. Tapınağın Doğu Kapısının nöbetçisi Yimnanın oğlu Levili Kore, Tanrıya gönülden verilen sunuların sorumlusuydu. RABbe adanan bağışları ve kutsal yiyecekleri dağıtmak için bu göreve getirilmişti.
15. Eden, Minyamin, Yeşua, Şemaya, Amarya ve Şekanya kâhinlerin yaşadıkları kentlerde bölükleri uyarınca büyük küçük bütün kardeşlerine bağışları dağıtma işinde Koreye sadakatle yardım ettiler.
- 16-18. Ayrıca soyağacında adı kayıtlı üç ve daha yukarı yaştaki erkeklere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre RABbin Tapınağına girip günün gerektirdiği değişik görevleri yapanların tümüne; bağlı oldukları boylara göre kütüğe kayıtlı kâhinlere, bölüklerine ve sorumluluklarına göre yirmi ve daha yukarı yaştaki Levililere; kâhinlerle Levililerin soyağacında kayıtlı küçük çocuklara, kadınlara, oğullarla kızlara, yani topluluğa yiyecek dağıtıyorlardı. Çünkü kendilerini sadakatle Tanrıya adanmışlardı.
19. Kentlerinin çevresindeki kırlarda ya da herhangi bir kentte yaşayan Harun soyundan kâhinlere gelince, onlardan olan bütün erkeklere ve Levililerin soyağacında kayıtlı herkese yiyecek dağıtmak için belirli kişiler atanmıştı.
20. Hizkiya bütün Yahudada böyle davrandı; Tanrısı RABbin önünde iyi, doğru ve hakça olanı yaptı.
21. Tanrı'nın Tapınağı'nda üstlendiği görevi bütün yüreğiyle yerine getirdi; Kutsal Yasa'ya, buyruklara uydu; Tanrısı'na yöneldi. Bu sayede başarılı oldu.

1. Hizkiyanın RABbe bağlılıkla yaptığı bu hizmetlerden sonra Asur Kralı Sanherib gelip Yahudaya saldırdı. Surlu kentleri ele geçirmek amacıyla onları kuşattı.
2. Sanheribin Yeruslaimle savaşmaya hazırlandığını duyan Hizkiya,
3. kentin dışındaki pınarları kapatma konusunda önderlerine ve ordu komutanlarına danıştı. Onlar da onu desteklediler.
4. Böylece birçok kişi toplandı. «Neden Asur Kralı gelip bol su bulsun?» diyerek bütün pınarları ve ülkenin ortasından akan dereyi kapadılar.
5. Hizkiya gücünü toplayarak surun yıkılmış bölümlerini onarttı, üstüne kuleler yaptırdı. Dışardan bir sur daha yaptırarak Davut Kentinde Milloyu sağlamlaştırdı. Bunların yanısıra, çok sayıda silah ve kalkan hazırlattı.
6. Halka komutanlar atadı. Sonra onları kent kapısı yakınındaki alanda toplayarak şöyle yüreklendirdi:
7. «Güçlü ve yürekli olun! Asur Kralından ve yanındaki büyük ordudan korkmayın, yılmayın. Çünkü bizimle olan onunla olandan daha üstündür.
8. Ondaki güç insansaldır; bizdeki güç ise bize yardım eden ve bizden yana savaşan Tanrımız RABdir.» Yahuda Kralı Hizkiyanın bu sözleri halka güven verdi.
9. Asur Kralı Sanherib, bütün ordusuyla Lakiş Kentini kuşatırken, subayları aracılığıyla Yahuda Kralı Hizkiyaya ve Yeruslaimde yaşayan Yahuda halkına şu haberi gönderdi:
10. «Asur Kralı Sanherib şöyle diyor: «Neye güvenerek Yeruslaimde kuşatma altında kalıyorsunuz?»
11. Hizkiya, «Tanrımız RAB bizi Asur Kralının elinden kurtaracak» diyerek sizi kandırıyor. Sizi kıtlığa ve susuzluğa terk edip ölüme sürüklüyor.
12. Tanrının tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldıran, Yahuda ve Yeruslaim halkına, «Tek bir sunağın önünde tapınacak, onun üzerinde buhur yakacaksınız» diyen Hizkiya değil mi bu?
13. Benim ve atalarımın öbür ülkelerin halklarına neler yaptığımızı bilmiyor musunuz? Ulusların ilahlarından hangisi ülkesini benim elimden kurtarabildi?
14. Atalarımın büsbütün yok ettiği bu ulusların ilahlarından hangisi halkını elimden kurtarabildi ki, Tanrınız sizi elimden kurtarabilsin?
15. Hizkiyanın sizi kandırıp aldatmasına izin vermeyin! Ona güvenmeyin! Çünkü hiçbir ulusun, krallığın ilahlarından bir teki bile halkını elimden ya da atalarımın elinden kurtaramamıştır! Tanrınız kim ki sizi elimden kurtarsın?»
16. Sanheribin subayları RAB Tanrıya ve kulu Hizkiyaya karşı daha birçok şey söylediler.
17. Sanherib İsrailin Tanrısı RABbi aşağılamak için yazdığı mektuplarda da şöyle diyordu: «Öteki ulusların tanrıları halklarını elimden kurtaramadıkları gibi, Hizkiyanın Tanrısı da halkını elimden kurtaramayacak.»
18. Sonra kenti ele geçirmek amacıyla surun üstündeki Yeruslaim halkını korkutup yıldırmaq için Yahudi dilinde bağdılar.
19. Üstelik dünyanın öteki uluslarının insan eliyle yapılmış ilahlarından söz edercesine Yeruslaimin Tanrısından söz ettiler.
20. Bunun üzerine Kral Hizkiya ile Amots oğlu Peygamber Yeşaya dua edip Tanrıya yalvardılar.
21. RAB bir melek göndererek Asur Kralının ordugahındaki bütün yiğit savaşçıları, önderleri, komutanları yok etti. Asur Kralı utanç içinde ülkesine döndü. Bir gün kendi ilahının tapınağına girdiğinde de oğullarından bazıları onu orada kılıçla öldürdüler.
22. Böylece RAB Hizkiyayla Yeruslaimde yaşayanları Asur Kralı Sanheribin ve öbür düşmanlarının elinden kurtararak her yanda güvenlik içinde yaşamalarını sağladı.
23. Yeruslaim'e gelen birçok kişi RABbe sunular, Yahuda Kralı Hizkiyaya da değerli armağanlar getirdi. O günden sonra Hizkiya bütün uluslar arasında saygınlık kazandı.
24. O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalanınca, RABbe yalvardı. RAB yakarışını duyarak ona bir belirti verdi.
25. Ne var ki, Hizkiya kendisine yapılan bu iyiliğe yaraşır biçimde davranmayıp büyüklendi. Bu

yüzden RAB hem ona, hem Yahudaya, hem de Yerus lime  fkelendi.

26. Hizkiya ile Yerus limde yaşayanlar gururu bırakıp alçakgönüllü davranmaya ba ladılar. Bu sayede Hizkiyanın krallığı boyunca RABbin öfkesine u ramadılar.

27. Hizkiya çok zengin ve onurlu biriydi. Altını, g m   , değerli ta ları, baharatı, kalkanları ve çeşit çeşit değerli eşyası için hazineler yaptırdı.

28. Ayrıca tahıl ambarları, yeni şarap ve zeytinyağı depoları, sığır ar için ahırlar, sürüler için ağıllar yaptırdı.

29. Bunların yanı sıra kendisi için kentler kurdurdu ve çok sayıda davar, sığır edindi. Tanrı ona çok büyük zenginlik vermişti.

30. Gihon Pınarının yukarı ağzını kapayıp suyun Davut Kentinin batı yakasından aşağıya akmasını sağlayan da Hizkiyadır.  stlendiğı her i te başarılı oldu.

31. Ama Babil önderlerinin ülkede gerçekleştirilen belirtiyi araştırmak için gönderdiği elçiler gelince, Tanrı Hizkiyayı denemek ve aklından geçenlerin hepsini öğrenmek için onu bıraktı.

32. Hizkiyanın yaptığı öbür i ler ve RABbe bağlılığı Amots oğlu Peygamber Ye ayanın Yahuda ve İsrail krallarının tarihindeki g r m nde yazılıdır.

33. Hizkiya ölüp atalarına kavuşunca, Davuto ulları'nın mezarlarının üst kesimine gömüldü. Bütün Yahuda ve Yerus lim halkı onu saygıyla andı. Yerine oğlu Mana  e kral oldu.

1. Manaşşe on iki yaşında kral oldu ve Yerusâlimde elli beş yıl krallık yaptı.
3. Babası Hizkiyanın ortadan kaldırdığı puta tapılan yerleri yeniden yaptırdı. Baallar için sunaklar kurdu, Aşera putları yaptı. Gök cisimlerine taparak onlara kulluk etti.
5. Tapınağın iki avlusunda gök cisimlerine tapmak için sunaklar yaptırdı.
6. Oğullarını Ben-Hinnom Vadisinde ateşte kurban etti; falcılık ve büyücülük yaptı. Medyumlara, ruh çağıranlara danıştı. RABbin gözünde çok kötülük yaparak Onu öfkелendirdi.
7. Manaşşe yaptırdığı putu Tanrının Tapınağına yerleştirdi. Oysa Tanrı tapınağına ilişkin Davutla oğlu Süleymana şöyle demişti: «Bu tapınakta ve İsrail oymaklarının yaşadığı kentler arasından seçtiğim Yerusâlimde adım sonsuza dek anılacak.
8. Kendilerine Musa aracılığıyla buyurduğum Kutsal Yasayı, kuralları, ilkeleri dikkatle yerine getirirlerse, İsrail halkının ayağını bir daha atalarına vermiş olduğum ülkenin dışına çıkarmayacağım.»
9. Ancak Manaşşe Yahudâlılarla Yerusâlimde yaşayanları öylesine yoldan çıkardı ki, RABbin İsrail halkının önünde yok ettiği uluslardan daha çok kötülük yaptılar.
10. RAB Manaşşeyle halkını uyardıysa da aldırış etmediler.
11. Bunun üzerine RAB Asur Kralının ordu komutanlarını onların üzerine gönderdi. Manaşşeyi tutsak alıp burnuna çengel taktılar; tunç zincirlerle bağlayıp Babile götürdüler.
12. Ne var ki, Manaşşe sıkıntısında Tanrısı RABbe yakardı ve atalarının Tanrısı önünde son derece alçakgönüllü davrandı.
13. RABbe yalvarınca RAB yakarışını, duasını duydu ve onu yine Yerusâlîme, krallığına getirdi. İşte o zaman Manaşşe RABbin Tanrı olduğunu anladı.
14. Sonra Davut Kenti için vadideki Gihon Pınarının batısından Balık Kapısının girişine kadar yüksek bir dış sur yaptı; Ofel Tepesini de bu surla çevirdi. Yahudanın bütün surlu kentlerine komutanlar yerleştirdi.
15. RABbin Tapınağından yabancı ilahları ve diktirdiği putu çıkardı; tapınağın bulunduğu tepede ve Yerusâlimde yaptırdığı bütün sunakları kaldırıp kentin dışına attı.
16. RABbin sunağını yeniden kurup üzerinde esenlik ve şükran kurbanları kesti; Yahuda halkına İsrailin Tanrısı RABbe kulluk etmeleri için buyruk verdi.
17. Ne var ki, halk tapınma yerlerinde kurban sunmayı sürdürdü; ancak yalnız Tanrıları RABbe kurban sunuyorlardı.
18. Manaşşenin yaptığı öbür işler, Tanrısına yakarışı ve İsrailin Tanrısı RABbin adına onu uyaran bilicilerin sözleri, İsrail krallarının tarihinde yazılıdır.
19. Duası, Tanrının ona yanıtı, gururundan dönmeden önce işlediği bütün günahlar, ihaneti, yaptırdığı tapınma yerleri, Aşera putlarıyla öbür putları diktirdiği yerler Hozayın tarihinde yazılıdır.
20. Manaşşe ölüp atalarına kavuşunca, kendi sarayına gömüldü. Yerine oğlu Amon kral oldu. Septuaginta «Bilicilerin».
21. Amon yirmi iki yaşında kral oldu ve Yerusâlimde iki yıl krallık yaptı.
22. Amon da babası Manaşşe gibi RABbin gözünde kötü olanı yaptı. Babası Manaşşenin yaptırdığı putlara kurban sundu, onlara taptı.
23. Ancak RABbin önünde alçakgönüllülüğü takınan babası Manaşşenin tersine, giderek suçunu artırdı.
24. Görevlileri düzen kurup onu sarayında öldürdüler.
25. Ülke halkı Kral Amon'a düzen kuranların hepsini öldürdü. Yerine oğlu Yoşiya'yı kral yaptı.

1. Yoşıya sekiz yaşında kral oldu ve Yerusâlimde otuz bir yıl krallık yaptı.
3. Yoşıya krallığının sekizinci yılında, daha gençken, atası Davutun Tanrısına yönelmeye başladı. Krallığının on ikinci yılında da Yahuda ve Yerusâlimi puta tapılan yerlerden, Aşera putlarından, oyma ve dökme putlardan arındırmaya başladı.
4. Yoşıyanın gözetiminde Baalların sunaklarını yıktırıp üzerlerindeki buhur sunaklarını parçalattı. Aşera putlarını, oyma ve dökme putları da parçalayıp ezdikten sonra tozlarını onlara kurban sunanların mezarlarına serpti.
5. Kâhinlerin kemiklerini kendi sunaklarının üstünde yaktı. Böylece Yahuda ve Yerusâlimi arındırdı.
6. Naftaliye dek Manaşşe, Efrayim ve Şimon oymaklarının kentleriyle çevredeki yıkıntılarda bulunan
7. sunakları, Aşera putlarını yıktı; toz haline gelinceye dek putları ezdi. İsrail ülkesinin her yanındaki buhur sunaklarını paramparça etti. Sonra Yerusâlime döndü.
8. Yoşıya ülkeyi ve tapınağı arındırdıktan sonra, krallığının on sekizinci yılında Asalya oğlu Şafanı, kent yöneticisi Maaseyayı ve Yoahaz oğlu devlet tarihçisi Yoahı Tanrısı RABbin Tapınağını onarmaya gönderdi.
9. Bunlar Tanrının Tapınağına getirilen paraları götürüp Başkâhin Hilkiyaya verdiler. Kapı nöbetçileri olan Levililer bu parayı Manaşşe ve Efrayim halkından, İsrailin geri kalanından, bütün Yahudalılarla Benyamınlilerden, Yerusâlimde yaşayanlardan toplamışlardı.
10. Paraları RABbin Tapınağındaki işlerin başında bulunan denetçilere verdiler. Onlar da tapınağı yenileme ve onarma işinde çalışan işçilere ödédiler.
11. Yontma taş, Yahuda krallarının yıkılmaya terk ettiği yapıların giriş ve bağlantı yerlerinin onarımı için kereste almaları için marangozlara, yapıcılara ödeme yapıldı.
- 12-13. Çalışanlar işi özenle yaptılar. Başlarında yönetici olarak Levililerden şu denetçiler vardı: Merari boyundan Yahatla Ovadya, Kehat boyundan Zekeriyayla Meşullam. Çalgı çalmakta usta olan Levililer yük taşıyan işçilerin sorumluluğunu aldılar ve her işi yapan işçileri denetlediler. Levililerden bazıları da yazman, görevli, kapı nöbetçisi olarak çalıştılar.
14. RABbin Tapınağına getirilen parayı çıkarırlarken, Kâhin Hilkiya Musa aracılığıyla verilmiş olan RABbin Yasa Kitabını buldu.
15. Yazman Şafana, «RABbin Tapınağında Yasa Kitabını buldum» diyerek kitabı ona verdi.
16. Şafan kitabı krala götürerek, «Görevlilerin kendilerine verilen her işi yapıyorlar» diye haber verdi,
17. «RABbin Tapınağındaki paraları alıp denetçilerle işçilere verdiler.»
18. Ardından, «Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi» diyerek kitabı krala okudu.
19. Kral Kutsal Yasadaki sözleri duyunca giysilerini yırttı.
20. Hilkiyaya, Şafan oğlu Ahikama, Mika oğlu Avdona, Yazman Şafana ve kendi özel görevlisi Asayaya şöyle buyurdu:
21. «Gidin, bulunan bu kitabın sözleri hakkında benim için de, İsrail ve Yahuda halkının geri kalanı için de RABbe danışın. RABbin bize karşı alevlenen öfkesi büyüktür. Çünkü atalarımız RABbin sözüne kulak asmadılar, bu kitapta yazılanlara uymadılar.»
22. Hilkiya ile kralın gönderdiği adamlar varıp tapındaki giysilerin nöbetçisi Hasra oğlu Tokhat oğlu Şallumun karısı Peygamber Huldaya danıştılar. Hulda Yerusâlimde, İkinci Mahallede oturuyordu.
23. Hulda onlara şöyle dedi: «İsrailin Tanrısı RAB, «Sizi bana gönderen adama şunları söyleyin» diyor:
24. «Yahuda Kralının önünde okunan kitapta yazılı bütün lanetleri, felaketi buraya da, burada yaşayan halkın başına da getireceğim.
25. Beni terk ettikleri, elleriyle yaptıkları başka ilahlara buhur yakıp beni kızdırdıkları için buraya karşı öfkem alevlenecek ve sönmeyecek.»
26. «RABbe danışmak için sizi gönderen Yahuda Kralına şöyle deyin: «İsrailin Tanrısı RAB duyduğün sözlere ilişkin diyor ki:

27. Madem burası ve burada yaşayanlarla ilgili sözlerimi duyunca yüreğin yumuşadı, kendini alçalttın, evet, önümde kendini alçalttın, giysilerini yırtıp huzurumda ağladın, ben de yalvarışını işittim. Böyle diyor RAB.
28. Seni atalarına kavuşturacağım, esenlik içinde mezarına gömüleceksin. Buraya ve burada yaşayanlara getireceğim büyük felaketi görmeyeceksin.» Hilkiya ile yanındakiler bu sözleri krala iletiler.
29. Kral Yoşiya haber gönderip Yahuda ve Yerusâlimin bütün ileri gelenlerini topladı.
30. Sonra Yahudalılar, Yerusâlimde yaşayanlar, kâhinler, Levililer, büyük küçük herkesle birlikte RABbin Tapınağına çıktı. RABbin Tapınağında bulunmuş olan Antlaşma Kitabını baştan sona kadar herkesin duyacağı biçimde okudu.
31. Özel yerinde durarak RABbin yolunu izleyeceğine, buyruklarını, öğütlerini, kurallarını candan ve yürekten uygulayacağına, bu kitapta yazılı antlaşmanın koşullarını yerine getireceğine ilişkin RABbin huzurunda antlaşma yaptı.
32. Sonra oradaki Yerusâlim ve Benyamin halkına bu antlaşmaya bağlı kalacaklarına ilişkin ant içirtti. Yerusâlimde yaşayanlar Tanrının, atalarının Tanrısının antlaşmasına bağlı kaldılar.
33. Yoşiya İsrail topraklarından bütün iğrenç putları kaldırttı. İsrail'de kalan halkın Tanrıları RAB'be kulluk etmelerini sağladı. Kral yaşadığı sürece halk atalarının Tanrısı RAB'bin ardınca yürümekten vazgeçmedi.

1. Yoşıya Yerusalımda RAB için Fısıh Bayramını kutladı. Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh kurbanı kesildi.
2. Yoşıya kâhinleri görevlerine atayarak RABbin Tapınağında hizmet etmeleri için yüreklendirdi.
3. Bütün İsrail halkını eğiten RABbe adanmış Levililere, «Kutsal sandığı İsrail Kralı Davut oğlu Süleymanın yaptırdığı tapınağa koyun» dedi, «Bundan böyle onu omuzlarınızın üzerinde taşımayacaksınız. Şimdi Tanrınız RABbe ve halkı İsraille hizmet edin.
4. İsrail Kralı Davutla oğlu Süleymanın yazılı düzeni uyarınca, boylarınıza, bölüklerinize göre hazırlanın.
5. Kardeşleriniz olan halkın boylarına bağlı bölüklere yardım etmek üzere siz Levililer takımlar halinde kutsal yerde durun.
6. Kendinizi kutsayın ve RABbin Musa aracılığıyla buyurduğu gibi Fısıh kurbanlarını kesip kardeşleriniz için hazırlayın.»
7. Yoşıya Fısıh kurbanını sunmaları için oradaki halka sürüsünden otuz bin kuzuyla oğlak, üç bin de sığır bağışladı.
8. Kralın önderleri de halka, kâhinlere ve Levililere gönülden bağışta bulundular. Tanrı Tapınağının yöneticileri olan Hilkiya, Zekeriya, Yehiel de Fısıh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz kuzuyla oğlak, üç yüz sığır verdiler.
9. Konanya, kardeşleri Şemaya ile Netanel, Levililerin önderleri Haşavya, Yeiel ve Yozavat da Fısıh kurbanı olarak Levililere beş bin kuzuyla oğlak, beş yüz de sığır bağışladılar.
10. Hizmetle ilgili hazırlıklar tamamlanınca, kralın buyruğu uyarınca kâhinlerle bölüklerine göre Levililer yerlerini aldılar.
11. Fısıh kurbanları kesildi. Kâhinler kendilerine verilen kanı sunağın üzerine döktüler; Levililer de hayvanların derisini yüzdüler.
12. Musanın kitabında yazılanlar uyarınca, RABbe sunsunlar diye yakmalık sunular halk boylarının bölüklerine verilmek üzere bir yana koyuldu. Sığırlara da aynısını yaptılar.
13. Kural uyarınca, Fısıh kurbanlarını ateşte kızarttılar; kutsal sunuları da tencerelerde, kazanlarda, tavalarda haşlayıp çabucak halka dağıttılar.
14. Bundan sonra Levililer hem kendileri, hem de kâhinler adına hazırlık yaptılar. Çünkü Harun soyundan kâhinler akşam geç vakte kadar yakmalık sunu ve yağ sunmakla uğraşıyorlardı. Bu nedenle Levililer hem kendileri, hem de Harun soyundan gelen kâhinler için hazırlık yaptılar.
15. Asaf soyundan gelen ezgiciler Davut, Asaf, Heman ve kralın bilicisi Yedutunun buyruğu uyarınca yerlerinde durdular. Kapı nöbetçileri de görevlerini bırakmak zorunda kalmadı, çünkü onlar için hazırlığı kardeşleri Levililer yapmıştı.
16. Böylece o gün Kral Yoşıyanın buyruğu doğrultusunda Fısıh Bayramını kutlamak ve RABbin sunağı üzerinde yakmalık sunular sunmak için RABbin hizmetiyle ilgili bütün çalışmalar tamamlandı.
17. O gün orada bulunan İsrail halkı Fısıh Bayramını kutladı. Mayasız Ekmek Bayramını da yedi gün boyunca kutladılar.
18. Peygamber Samuelin döneminden bu yana, İsrailde böyle bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı. Hiçbir İsrail kralı da Yoşıyanın, kâhinlerin, Levililerin, bütün Yahuda halkıyla oradaki İsraililerin ve Yerusalımda yaşayanların kutladığı gibi bir Fısıh Bayramı kutlanmamıştı.
19. Bu Fısıh Bayramı Yoşıyanın krallığının on sekizinci yılında kutlandı.
20. Yoşıyanın tapınağı düzenlemesinden sonra, Mısır Kralı Neko savaşmak üzere Fırat kıyısındaki Karkamışa yürüdü. Yoşıya da onunla savaşmak için yola çıktı.
21. Ama Neko ulaklar aracılığıyla şu haberi gönderdi: «Benimle senin aranda bir anlaşmazlık yok, ey Yahuda Kralı! Bugün sana değil, savaş açtığım ülkeye karşı savaşmaya geldim. Tanrı ivedi davranmamı buyurdu. Benden yana olan Tanrıdan sakın. Yoksa seni yok eder!»
22. Ne var ki, Yoşıya onunla savaşmaktan vazgeçmediği gibi, Tanrının Neko aracılığıyla söylediği sözlere de aldırış etmedi. Kılık değiştirip Megiddo Ovasında Neko ile savaşmak üzere yola çıktı.
23. Okçular Kral Yoşıyayı vurunca, kral görevlilerine, «Beni buradan götürün, ağır yaralıyım!» dedi.

24. Görevlileri onu savaş arabasından çıkarıp kendisine ait başka bir arabaya koyarak Yerus alime götürdüler. Yo iya öldü ve atalarının mezarlı ına gömüldü. Bütün Yahuda ve Yerus alim halkı onun için yas tuttu.
25. Yeremya Yo iya için bir a ıt yazdı. Kadın, erkek bütün ozanlar bugüne dek a ıtlarında Yo iyayı anarlar.  srailde bir gelenek haline gelen bu a ıtlar A ıtlar Kitabında yazılıdır.
26. Yo iyanın yaptığı öbür i ler, RABbin Yasasında yazılanlara uygun ba lılı ı,
27. uygulamaları, ba ından sonuna dek  srail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır.

1. Yahuda halkı babası Yoşıyanın yerine oğlu Yehoahazı Yerusəlime kral yaptı.
2. Yehoahaz yirmi üç yaşında kral oldu ve Yerusəlimde üç ay krallık yaptı.
- 3-4. Mısır Kralı Neko Yerusəlimde onu tahttan indirerek ÷lke halkını yüz talant gümüş ve bir talant altın ödemekle yükümlü kıldı. Yehoahazın ağabeyi Elyakimi de Yahudayla Yerusəlim Kralı yaptı ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Sonra kardeşi Yehoahazı alıp Mısıra döndü.
5. Yehoyakim yirmi beş yaşında kral oldu ve Yerusəlimde on bir yıl krallık yaptı. Tanrısı RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
6. Yehoyakime saldıran Babil Kralı Nebukadnessar Babile götürmek için onu tunç zincirlerle bağladı.
8. Yehoyakimin yaptığı öbür işler, iğrençlikleri, onunla ilgili açığa çıkan kötölükler İsrail ve Yahuda krallarının tarihinde yazılıdır. Yerine oğlu Yehoyakin kral oldu.
9. Yehoyakin on sekiz yaşında kral oldu ve Yerusəlimde üç ay on gün krallık yaptı. O da RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
10. İlkbaharda Kral Nebukadnessar onu ve RABbin Tapınağındaki bazı değerli eşyaları Babile getirtti. Yehoyakinin yerine akrabası Sidkiyayı Yahuda ve Yerusəlim Kralı yaptı.
11. Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerusəlimde on bir yıl krallık yaptı.
12. Tanrısı RABbin gözünde kötü olanı yaptı. RABbin sözünü bildiren Peygamber Yeremyanın karşısında alçakgönüllü davranmadı.
13. Sidkiya Tanrı adıyla kendisine bağlı kalacağına ant içiren Kral Nebukadnessara karşı ayaklandı. İsrailin Tanrısı RABbe dönmemek için direnerek inat etti.
14. Üstelik kâhinlerin ve halkın önderleri de öteki ulusların iğrenç törelerine uyarak ihanetlerini gitgide artırdılar ve RABbin Yerusəlimde kutsal kıldığı tapınağını kirlettiler.
15. Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için onları ulakları aracılığıyla defalarca uyardı.
16. Ama onlar Tanrının ulaklarıyla alay ederek sözlerini küçümsediler, peygamberlerini aşağıladılar. Sonunda RABbin halkına karşı öfkesi kurtuluş yolu bırakmayacak kadar alevlendi.
17. RAB Kildan Kralını onların üzerine saldırttı. Kildani ordusu gençlerini tapınakta kılıçtan geçirdi. Ne delikanlıya, ne genç kıza, ne yaşlıya, ne aksaçlıya acıdı. RAB hepsini Kildan Kralının eline teslim etti.
18. Kral, RAB Tanrının Tapınağındaki büyük küçük bütün eşyaları, tapınağın, Yahuda Kralının ve önderlerinin hazinelerini Babile taşıttı.
19. Tanrının Tapınağını ateşe verdiler, Yerusəlim surlarını yıkıp bütün sarayları yaktılar, değerli olan herşeyi yok ettiler.
20. Kildan Kralı kılıçtan kurtulanları Babile sürdü. Bunlar Pers krallığı egemen oluncaya dek onun ve oğullarının köleleri olarak yaşadılar.
21. Böylece RABbin Yeremya aracılığıyla söylediği söz yerine geldi: «÷lke tutulmayan şabat yıllarını tamamlayıncaya, yetmiş yıl doluncaya kadar ıssız kalıp dinlenecek.» topraklarını bir yıl dinlendirmesini buyurdu. Halk buna uymadı (bkz. Lev.26:33-35; Yer.25:8-11).
22. Pers Kralı Koreşin krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreşi harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriyi duyurdu:
23. «Pers Kralı Koreş şöyle diyor: «Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahuda'daki Yerusəlim Kenti'nde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi. Aranızda O'nun halkından kim varsa oraya gitsin. Tanrısı RAB onunla olsun!>>

Ezra

Bölüm 1

1. Pers Kralı Koreşin krallığının birinci yılında RAB, Yeremya aracılığıyla bildirdiği sözünü yerine getirmek amacıyla, Pers Kralı Koreşi harekete geçirdi. Koreş yönetimi altındaki bütün halklara şu yazılı bildiriği duyurdu:
2. «Pers Kralı Koreş şöyle diyor: «Göklerin Tanrısı RAB yeryüzünün bütün krallıklarını bana verdi. Beni Yahudadaki Yerusalı Kentinde kendisi için bir tapınak yapmakla görevlendirdi.
3. Aranızda Onun halkından kim varsa Tanrısı onunla olsun. Yahudadaki Yerusalı Kentine gidip İsrailin Tanrısı RABbin, Yerusalıdaki Tanrının Tapınağını yeniden yapsınlar.
4. Krallımda yaşayan yerliler, sürgün oldukları yerlerde sağ kalmış olanlara altın, gümüş, mal ve hayvanlar sağlamakla birlikte Yerusalıdaki Tanrının Tapınağına gönülden sunular sunsun.»
5. Böylece Yahuda ve Benyamin oymaklarının boy başları, kâhinler, Levililer ve ruhları Tanrı tarafından harekete geçirilen herkes, RABbin Yerusalıdaki Tapınağını yeniden yapmak için gidiş hazırlıklarına girişti.
6. Komşuları gönülden verdikleri armağanların yanısıra, altın, gümüş kaplar, mal, hayvan ve değerli armağanlarla onları desteklediler.
- 7-8. Pers Kralı Koreş de Nebukadnessarın Yerusalıdaki RABbin Tapınağından alıp kendi ilahının tapınağına koymuş olduğu kapları çıkardı. Bunları hazine görevlisi Mitreda getirterek sayımını yaptırdı ve Yahuda önderi Şeşbassara verdi.
9. Sayım sonucu şuydu:
30. altın tas
11. Altın ve gümüş eşyaların toplamı 5 400 parçaydı. Sürgünler Babil'den Yerusalı'e dönerken Şeşbassar bunların hepsini birlikte getirdi.

Bölüm 2

1. Babil Kralı Nebukadnessarın Babile sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yerusalım ve Yahudadaki kendi kentlerine döndü.
2. Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum ve Baananın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsraililerin sayıları şöyleydi:
3. Paroşoğulları: 2172
4. Şefatyaoğulları: 372
5. Arahoğulları: 775
6. Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2812
7. Elamoğulları: 1254
8. Zattuoğulları: 945
9. Zakkayoğulları: 760
10. Banioğulları: 642
11. Bevayoğulları: 623
12. Azgatoğulları: 1222
13. Adonikamoğulları: 666
14. Bigvayoğulları: 2056
15. Adinoğulları: 454
16. Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98
17. Besayoğulları: 323
18. Yoraoğulları: 112
19. Haşumoğulları: 223
20. Gibbaroğulları: 95
21. Beytlehemliler: 123
22. Netofahlılar: 56
23. Anatotlular: 128
24. Azmavetliler: 42
25. Kiryat-Yearimliler, Kefiralılar ve Beerotlular: 743
26. Ramahlılar ve Gevalılar: 621
27. Mikmashlılar: 122
28. Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 223
29. Nevolular: 52
30. Magbişliler: 156
31. Öbür Elam Kentinden olanlar: 1254
32. Harimliler: 320
33. Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 725
34. Erihahlılar: 345
35. Senaalılar: 3630.
36. Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
37. İmmeroğulları: 1052
38. Paşhuroğulları: 1247
39. Harimoğulları: 1017.
40. Levililer: Hodavya soyundan Yeşu ve Kadmieloğulları: 74.
41. Ezgiciler: Asafoğulları: 128.
42. Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları, toplam 139.
43. Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,
44. Kerosoğulları, Siahaoğulları, Padonoğulları,
45. Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Akkuvoğulları,
46. Hagavoğulları, Şalmayoğulları, Hananoğulları,

47. Giddeloğulları, Gaharoğulları, Reayaoğulları,
48. Resinoğulları, Nekodaoğulları, Gazzamoğulları,
49. Uzaoğulları, Paseahoğulları, Besayoğulları,
50. Asnaoğulları, Meunimoğulları, Nefusimoğulları,
51. Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,
52. Baslutoğulları, Mehidaogulları, Harşaoğulları,
53. Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,
54. Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.
55. Süleymanın kullarının soyu: Sotayoğulları, Hassoferetoğulları, Perudaoğulları,
56. Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,
57. Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amioğulları.
58. Tapınak görevlileriyle Süleymanın kullarının soyundan olanlar: 392.
59. Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addan ve İmmerden dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrailiden geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:
60. Delayaoğulları, Toviyaogulları, Nekodaoğulları: 652.
61. Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillayın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillayın oğulları.
62. Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı.
63. Vali, Urim ile Tummimi kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu.
64. Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
- 65-67. Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 200 ezgici, 736 at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı.
68. Bazı aile başları Yerusâlimdeki RAB Tanrının Tapınağına varınca, tapınağın bulunduğu yerde yeniden kurulması için gönülden armağanlar verdiler.
69. Her biri gücü oranında hazineye bu iş için toplam 61 000 darik altın, 5 000 mina gümüş, 100 kâhin mintanı bağışladı.
70. Kâhinler, Levililer, halktan bazı kişiler -ezgiciler, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri- kendi kentlerine yerleştiler. Böylece bütün İsraililer kentlerinde yaşamaya başladılar.

1. İsraililer kendi kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay Yerusâlimde tek vücut halinde toplandılar.
2. Yosadak oğlu Yeşu ve kâhin olan kardeşleri, Şealtiel oğlu Zerubbabil ile kardeşleri İsrailin Tanrısının sunağını yeniden kurdular. Amaçları, Tanrı adamı Musanın yasası uyarınca, sunağın üzerinde yakmalık sunular sunmaktır.
3. Çevrelerinde yaşayan halklardan korkmalarına karşın, sunağı eski temeli üzerine yeniden kurdular. Üzerinde RABbe sabah, akşam öngörülen yakmalık sunuları sundular.
4. Sonra yazılanlara uygun biçimde Çardak Bayramını kutladılar. Kural uyarınca, her gün için belirlenen sayıya göre, yakmalık sunuları sundular.
5. Bundan sonra da günlük yakmalık sunuyu, Yeni Ay sunularını, RABbin belirlediği bütün kutsal bayramların sunularını ve RABbe gönülden verilen sunuları sundular.
7. İsraililer taşçılarla marangozlara para ödediler. Ayrıca sedir tomruklarını Lübnandan denize indirerek Yafaya getirmeleri için Saydalılara ve Surlulara yiyecek, içecek, zeytinyağı sağladılar. Bütün bunlara Pers Kralı Koreş izin vermişti.
8. Tanrının Yerusâlimdeki Tapınağına vardıktan sonra, ikinci yılın ikinci ayında Şealtiel oğlu Zerubbabil, Yosadak oğlu Yeşu ve bütün öteki kardeşleri, kâhinler, Levililer ve sürgünden Yerusâlime dönenlerin tümü işe başladılar. RABbin Tapınağının yapımını denetlemek için yirmi ve daha yukarı yaştaki Levilileri görevlendirdiler.
9. Levililerden Yeşu, oğulları ve kardeşleri, Yahuda soyundan Kadmiel ile oğulları, Henadatın oğullarıyla torunları Tanrının Tapınağının yapımında çalışanları denetleme işini hep birlikte yüklendiler.
10. Yapıcılar RABbin Tapınağının temelini atınca, İsrail Kralı Davutun kuralı uyarınca kâhinler RABbi övmek için tören giysilerini giymiş olarak ellerinde borazanlarla, Levili Asafoğulları da zillerle yerlerini aldılar.
11. RABbe övgüler, şükranlar sunarak ezgi okudular: «RAB iyidir; İsrail sevgisi sonsuzdur.» RABbin Tapınağının temeli atıldığı için herkes yüksek sesle RABbi övmeye başladı.
12. Eski tapınağı görmüş birçok yaşlı kâhin, Levili ve boy başı tapınağın temelini atıldığını görünce hıçkırarak hıçkırarak ağladılar. Birçokları da sevinç çılgınlıkları attı.
13. Sevinç çılgınlıkları ağlama sesinden ayırt edilemiyordu. Çünkü halk avaz avaz bağıırıyordu. Ses uzak yerlerden bile duyuluyordu.

1. Yahudalılarla Benyaminitlerin düşmanları, sürgünden dönenlerin İsrailin Tanrısı RAB için bir tapınak yaptığını duyunca,
2. Zerubbabilin ve boy başlarının yanına vardılar. «Tapınağı sizinle birlikte kuralım» dediler, «Çünkü biz de, sizin gibi Tanrınıza tapıyoruz; bizi buraya getiren Asur Kralı Esarhaddonun döneminden bu yana sizin Tanrınıza kurban sunuyoruz.»
3. Ne var ki Zerubbabil, Yeşu ve İsrailin öteki boy başları, «Tanrımıza bir tapınak kurmak size düşmez» diye karşılık verdiler, «Pers Kralı Koreşin buyruğu uyarınca, İsrailin Tanrısı RAB için tapınağı yalnız biz kuracağız.»
4. Bunun üzerine çevre halkı Yahudalıları tapınağın yapımından caydırmak için korkutmaya, cesaretlerini kırmaya girişti.
5. Tasarılarına engel olmak için Pers Kralı Koreşin döneminden Pers Kralı Dariusun krallığına dek rüşvetle danışmanlar tuttular.
6. Ahaşveroşunfç krallığının başlangıcında, Yahudalıların düşmanları Yahuda ve Yerusâlimde yaşayanları suçlayan bir belge düzenlediler.
7. Pers Kralı Artahşastanın krallığı döneminde, Bişlam, Mitredat, Taveel ve öbür çalışma arkadaşları Artahşastaya bir mektup yazdılar. Mektup Aramice yazılıp çevrildi. yazılmıştır.
8. Vali Rehum ile Yazman Şimşay Kral Artahşastaya Yerusâlimi suçlayan bir mektup yazdılar. Mektup şöyleydi:
9. «Vali Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları, yargıçlar, yöneticiler, görevliler, Persler, Erekliler, Babilliler, Elam topraklarından gelen Sus halkı,
10. büyük ve onurlu Asurbanipalın sürüp Samiriye Kentiyle Fıratın batı yakasındaki bölgeye yerleştirdiği öbür halklarından.»
11. İşte Kral Artahşastaya gönderilen mektubun örneği: «Kral Artahşastaya, «Fıratın batı yakasındaki bölgede yaşayan kullarından:
12. «Yönetimindeki öbür bölgelerden çıkıp bize gelen Yahudiler Yerusâlime yerleşerek o asi ve kötü kenti yeniden kurmaya başladılar. Bunu bilgine sunuyoruz. Temelini pekiştiriyor, surlarını tamamlıyorlar.
13. Ey kral, bilmelisin ki, bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Yahudiler yine vergi ödemeyecek; krallığının geliri de azalacak.
14. Biz sarayının ekmeğini yedik. Sana zarar gelmesine izin veremeyiz. Bunun için, haberin olsun diye bu mektubu gönderiyoruz.
15. Atalarının belgeleri araştırılsın. Kayıtlarda bu kentin asi, krallara, valilere zarar veren bir kent olduğunu göreceksin. Bu kent öteden beri başkaldıran bir kenttir. Yerle bir edilmesinin nedeni de budur.
16. Bu yüzden, ey kral, sana bildiriyoruz: Bu kent yeniden kurulur, surları tamamlanırsa, Fıratın batı yakasındaki bölgede hiçbir payın kalmayacak.» yedik.»
17. Kral şu yanıtı gönderdi: «Samiriyede ve Fıratın batı yakasındaki öbür yerlerde yaşayan Vali Rehuma, Yazman Şimşaya ve öbür çalışma arkadaşlarına selamlar.
18. «Bize gönderdiğiniz mektup çevrilip bana okundu.
19. Buyruğum üzerine araştırma yapıldı. Bu kentin öteden beri krallara başkaldırdığı, isyan ettiği, ayaklandığı saptandı.
20. Yerusâlimi güçlü krallar yönetti. Fıratın batı yakasındaki bütün bölgede egemenlik sürdüler. Oradaki halktan vergi topladılar.
21. Şimdi işi durdurmaları için bu adamlara bir buyruk çıkarın. Öyle ki, ben buyruk vermedikçe kent yeniden kurulmasın.
22. Bu konuya özen gösterin; krallığıma daha fazla zarar gelmesin.»
23. Kral Artahşastanın mektubunun örneği kendilerine okunur okunmaz, Rehum, Yazman Şimşay ve öbür çalışma arkadaşları hemen Yerusâlime Yahudilerin yanına gittiler ve zorla onları durdurdular.
24. Böylece Tanrı'nın Yerusâlim'deki Tapınağı'nın yapımı, Pers Kralı Darius'un krallığının ikinci yılına

dek askıda kaldı.

1. O sırada Peygamber Hagay ile İddo oğlu Peygamber Zekeriya, Yahuda ve Yerus alimdeki Yahudilere İsrail Tanrısının adıyla peygamberlikte bulundular.
2. Bunun  zerine Şealtiel oğlu Zerubbabil ile Yosadak oğlu Yeşu Tanrının Yerus alimdeki Tapınağını yeniden kurmaya girdiler. Tanrının peygamberleri de onlarla birlikteydi ve onlara yardım ediyordu.
3. Fıratın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay,  etar-Bozenay ve çalışma arkadaşları onlara gidip, ‹‹Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?›› diye sordular.
4. Yapıyı kuranların adlarını da sordular.
5. Ama Tanrıları Yahudi ileri gelenlerini koruyordu. Bu yüzden, Dariusa bir haber gönderilip ondan yazılı bir yanıt alınıncaya dek Yahudiler durdurulmadı.
6. Fıratın batı yakasındaki bölgenin valisi Tattenay,  etar-Bozenay,  alı ma arkadaşları ve oradaki görevlilerin Kral Dariusa gönderdikleri mektubun örneğı aşağıdadır.
7. Gönderdikleri belge   yleydi: ‹‹Kral Dariusa candan selamlar.
8. Yahuda İline, yüce Tanrının Tapınağına gittiğimizi krala bildiririz. Tapınağı büyük taşlarla kuruyor, duvarlarına kirişler yerle tiriyorlar. Tapınağın yapımında canla ba la çalışılıyor ve yapım i i başarıyla ilerliyor.
9. ‹‹Halkın ileri gelenlerine, ‹Bu tapınağı yeniden kurmak ve yapımını tamamlamak için size kim yetki verdi?› diye sorduk.
10. Bilgine sunmak üzere önderlerinin kim olduklarını sana yazabilmek için adlarını da sorduk.
11. ‹‹üçte bize verdikleri yanıt: ‹‹Biz yerin ve göğün Tanrısının kullarıyız. Uzun yıllar önce İsrailin büyük bir kralının kurup yapımını tamamladığı tapınağı yeniden kuruyoruz.
12. Ama atalarımız Göklerin Tanrısını   kelendirdi. Bu yüzden Tanrı onları Babil Kralı Kildani Nebukadnessarın eline teslim etti. Nebukadnessar tapınağı yıktı, halkı da Babile sürdü.
13. Ama Babil Kralı Kore , krallığının birinci yılında Tanrının Tapınağının yeniden yapılması için buyruk verdi.
14. Ayrıca Nebukadnessarın Tanrının Yerus alimdeki Tapınağından  ıkarıp Babildeki tapınağı götürdüğü altın ve gümüş kapları da oradan çıkararak vali atadığı  e bassar adlı kişiye verdi.
15. Kore  ona, Bu kapları al, gidip Yerus alimdeki tapınağı yerleştir dedi, Tanrının Tapınağını eski yerinde yeniden kur.
16. Böylece  e bassar gelip Tanrının Yerus alimdeki Tapınağının temelini attı. O günden bu yana yapım i leri sürmekte, ama daha bitmedi.›
17. ‹‹Kral uygun görüyorsa, Babil Sarayı'ndaki ar ivde bir araştırma yapılsın. Tanrı'nın Yerus alim'deki Tapınağı'nın yeniden kurulması için Kral Kore 'in bir buyruk verip vermediğı saptansın. Sonra kral bu konuya ilişkin kararını bize bildirsın.››

1. Kral Dariusun buyruğu uyarınca, Babilde kayıtların saklandığı odada araştırma yapıldı.
2. Medya İlindeki Ahmeta Kalesinde bir tomar bulundu. Tomarın içinde şunlar yazılıydı:
- 3-4. «Kral Koreş, krallığının birinci yılında, Tanrının Yerusâlimdeki Tapınağına ilişkin şöyle buyruk verdi: «Kurban kesmek üzere bu tapınağın yeniden kurulması için temel atılsın. Üç sıra büyük taş, bir sıra kiriş döşensin. Yüksekliği ve genişliği altmışar arşını olsun. Giderler saraydan karşılansın.
5. Nebukadnessarın Yerusâlimdeki Tanrının Tapınağından çıkarıp Babile getirdiği altın ve gümüş kaplar da geri verilsin. Yerusâlimdeki tapınakta özel yerlerine götürülsün. Hepsi Tanrının Tapınağına konsun.»
6. «Onun için siz, Fıratın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay, çalışma arkadaşları ve oranın görevlileri, tapınaktan uzak durun!
7. Tanrının Tapınağının yapım işlerine karışmayın. Bırakın, Yahudilerin valisiyle ileri gelenleri Tanrının Tapınağını eski yerinde yeniden kursunlar.
8. Ayrıca Tanrının Tapınağının yeniden kurulması için Yahudi ileri gelenlerine neler yapmanız gerektiğini de size buyuruyorum: Bu adamların bütün giderleri kralın hazinesinden, Fıratın batı yakasındaki bölgeden toplanan vergilerden ödensin. Öyle ki, yapım işleri aksamasın.
9. Yerusâlimdeki kâhinlerin bütün gereksinimlerini hiç aksatmadan her gün vereceksiniz: Göklerin Tanrısına sunulacak yakmalık sunular için genç boğalar, koçlar, kuzular ve buğday, tuz, şarap, zeytinyağı.
10. Öyle ki, Göklerin Tanrısını hoşnut eden sunular sunsunlar, ben ve oğullarım sağ kalalım diye dua etsinler.
11. Bundan başka buyuruyorum ki, bu kararı değiştirenin evinden bir kiriş çıkarılacak ve o kişi kirişin üzerine asılacak. Evi de bu suçtan ötürü çöplüğe çevrilecek.
12. Yerusâlimi adına konut seçen Tanrı, bu kararı değiştirmeye, oradaki Tanrı Tapınağını yıkmaya kalkışan her kralı ve ulusu yok etsin. Ben Darius böyle buyurdum. Buyruğum özenle yerine getirilsin.»
13. Fıratın batı yakasındaki bölge valisi Tattenay, Şetar-Bozenay ve çalışma arkadaşları Kral Dariusun buyruğunu özenle yerine getirdiler.
14. Peygamber Hagay ile İddo oğlu Zekerianın yaptıkları peygamberlik sayesinde Yahudi ileri gelenleri yapım işlerini başarıyla ilerlettiler. İsrail Tanrısının buyruğu ve Pers kralları Koreşin, Dariusun, Artahşastanın buyrukları uyarınca tapınağın yapımını bitirdiler.
15. Tapınak Kral Dariusun krallığının altıncı yılı, Adar ayının üçüncü günü tamamlandı.
16. İsrail halkı -kâhinler, Levililer ve sürgünden dönenlerin tümü- Tanrının Tapınağının adanmasını sevinçle kutladılar.
17. Tanrının Tapınağının adanması için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu kurban ettiler. Oymakların sayısına göre, bütün İsraililer için günah sunusu olarak on iki teke sundular.
18. Musanın Kitabındaki kural uyarınca Tanrının Yerusâlimdeki hizmeti için kâhinlerle Levilileri bağlı oldukları bölüklere göre görevlere atadılar.
19. Sürgünden dönenler birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramını kutladılar.
20. Kâhinlerle Levililer hep birlikte kendilerini arındırdılar; dinsel açıdan hepsi arındı. Levililer sürgünden dönenlerin tümü, kardeşleri olan kâhinler ve kendileri için Fısıh kurbanını kestiler.
21. Sürgünden dönen İsraililerle İsrailin Tanrısı RABbe yönelmek amacıyla kendilerini çevredeki halkların kötü alışkanlıklarından ayırıp onlara katılanların hepsi kurban etinden yedi.
22. Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün sevinçle kutladılar. Çünkü RAB onları sevindirdi ve Asur Kralı'nın onlara iyi davranmasını, İsrail'in Tanrısı Tanrı'nın Tapınağı'nın yapım işlerinde onlara yardım etmesini sağladı.

- 1-6. Bu olaylardan sonra, Pers Kralı Artahşastanın krallığı döneminde, Başkâhin Harun oğlu Elazar oğlu Pinehas oğlu Avisa oğlu Bukki oğlu Uzzi oğlu Zerahya oğlu Merayot oğlu Azarya oğlu Amarya oğlu Ahituv oğlu Sadok oğlu Şallum oğlu Hilkiya oğlu Azarya oğlu Seraya oğlu Ezra adında biri Babilden geldi. Ezra İsrailin Tanrısı RABbin Musaya verdiği yasayı iyi bilen bir bilgindi. Tanrısı RABbin yardımıyla kral ona her istediğini verdi.
7. Kral Artahşastanın krallığının yedinci yılında İsrail halkından, kâhinlerden, Levililerden, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden bazıları Yerusâlime gitti.
8. Ezra, Artahşastanın krallığının yedinci yılının beşinci ayında Yerusâlime vardı.
9. Birinci ayın birinci günü Babilden ayrılmıştı. Tanrısının koruyucu eli sayesinde beşinci ayın birinci günü Yerusâlime vardı.
10. Ezra kendini RABbin Yasasını inceleyip uygulamaya ve İsrailde kuralları, ilkeleri öğretmeye adanmıştı.
11. Kral Artahşastanın RABbin buyruklarını, İsrail için koyduğu kuralları iyi bilen Kâhin ve Bilgin Ezraya verdiği mektubun bir örneği şudur:
12. «Kralların Kralı Artahşastadan Gökler Tanrısının Yasasının bilgini Kâhin Ezraya selamlar!
13. «Krallığımda yaşayan İsrail halkından, kâhinlerden ve Levililerden Yerusâlime gitmek isteyen herkesin seninle gidebilmesi için buyruk veriyorum.
14. Elindeki Tanrının Yasasının uygulanıp uygulanmadığı konusunda Yahuda ve Yerusâlimde araştırma yapman için, ben ve yedi danışmanım seni görevlendirdik.
15. Benim ve danışmanlarımın Yerusâlimde konut kuran İsrailin Tanrısına gönülden verdiğimiz altını, gümüşü birlikte götürmelisin.
16. Babil İlinden elde edeceğin altının, gümüşün tümünü, halkın ve kâhinlerin Tanrılarının Yerusâlimdeki Tapınağına gönülden verdikleri armağanları da alıp götürmelisin.
17. «Bu parayla hemen boğalar, koçlar, kuzular, tahıl sunuları ve dökmelik sunular satın alacak ve hepsini Tanrının Yerusâlimdeki Tapınağının sunağı üzerinde sunacaksın.
18. Sen ve kardeşlerin artan altını, gümüşü Tanrınızın isteği uyarınca dilediğiniz gibi kullanın.
19. Tanrının Tapınağının hizmetinde kullanılmak üzere sana verilen kapların hepsini Yerusâlimin Tanrısına sun.
20. Tanrının Tapınağı için ödemen gereken başka bir şey varsa, giderleri kralın hazinesinden karşılarsın.
21. «Ben, Kral Artahşasta, Fıratın batı yakasındaki bölgenin bütün hazine görevlilerine buyruk veriyorum: Gökler Tanrısının Yasasının bilgini Kâhin Ezranın sizden her istediğini özenle yerine getirin.
22. Kendisine gerektiğinde yüz talanta kadar gümüş, yüz kor buğday, yüz bat şarap, yüz bat zeytinyağı ve istediği kadar tuz sağlayın.
23. Göklerin Tanrısı kendi tapınağı için ne buyurursa, özenle yerine getirin. Öyle ki, bana ve oğullarıma öfkelenmesin.
24. Şunu da bilirsiniz ki, kâhinlerden, Levililerden, ezgicilerden, tapınak görevlilerinden ve kapı nöbetçilerinden, Tanrının Tapınağının öbür hizmetkârlarından vergi almaya yetkiniz yoktur.
25. «Sana gelince, Ezra, sendeki Tanrı bilgeliği uyarınca yargıçlar ata. Bunlar Fıratın batı yakasındaki bölgede yaşayan bütün halka, Tanrının yasalarını bilenlerin hepsine adalet sağlasınlar. Yasayı bilmeyenlere de siz öğreteceksiniz.
26. Tanrının Yasasına ve kralın buyruklarına uymayanlar ya ölümle, ya sürgünle, ya mallarına el konarak, ya da hapsedilerek cezalandırılsın.»
27. Atalarımızın Tanrısı RABbe övgüler olsun! Kralın yüreğine Yerusâlimdeki tapınağını onurlandırma isteğini koydu.
28. Kralın, danışmanlarının, güçlü komutanlarının bana iyi davranmalarını sağladı. Tanrım RAB'bin eli üzerimde olduğundan yüreklendim. İsrail ileri gelenlerinin bazılarını toplayıp benimle Yerusâlim'e dönmelerini sağladım.

1. Artahşastanın krallığı döneminde ben Ezrayla birlikte Babilden dönen boy başlarının ve onlarla birlikte kayıtlı olanların listesi:
2. Pinehasoğullarından Gerşom, İtamaroğullarından Daniel, Davutoğullarından Hattuş.
3. Şekanyaoğullarından, Paroşoğullarından Zekeriya ve onunla birlikte bu boydan kaydedilen 150 erkek.
4. Pahat-Moavoğullarından Zerahya oğlu Elyehoenay ve onunla birlikte 200 erkek.
5. Yahaziel oğlu Şekanyanın oğullarından 300 erkek.
6. Adinoğullarından Yonatan oğlu Ebet ve onunla birlikte 50 erkek.
7. Elamoğullarından Atalya oğlu Yeşaya ve onunla birlikte 70 erkek.
8. Şefatyaoğullarından Mikael oğlu Zevadya ve onunla birlikte 80 erkek.
9. Yoavoğullarından Yehiel oğlu Ovadya ve onunla birlikte 218 erkek.
10. Yosifya oğlu Şelomitin oğullarından 160 erkek.
11. Bevayoğullarından Bevay oğlu Zekeriya ve onunla birlikte 28 erkek.
12. Azgatoğullarından Hakkatan oğlu Yohanan ve onunla birlikte 110 erkek.
13. Adonikamın küçük oğullarından adları Elifelet, Yeiel, Şemaya olanlar ve onlarla birlikte 60 erkek.
14. Bigvayoğullarından Utay, Zakkur ve onlarla birlikte 70 erkek.
15. Onları Ahava Kentine doğru uzanan kanalın yanına topladım. Orada üç gün konakladık. Halkın ve kâhinlerin arasında yoklama yaptığımda orada Levililerden kimse olmadığını gördüm.
16. Bunun üzerine Eliezer, Ariel, Şemaya, Elnatan, Yariv, Elnatan, Natan, Zekeriya, Meşullam adındaki önderleri, Öğretmen Yoyarivi ve Elnatanı çağırttım.
17. Sonra onları Kasifyada bulunan Önder İddoya gönderdim. İddoya ve tapınak görevlisi olan kardeşlerine neler söylemeleri gerektiğini bildirdim. Öyle ki, bize Tanrımızın Tapınağında görev yapacak adamlar göndersinler.
18. Tanrımızın iyiliği sayesinde İsrail oğlu Levi oğlu Mahlioğullarından Şerevyaya adında bilge bir kişiyi bize gönderdiler. Kendisiyle birlikte oğulları ve kardeşleri toplam on sekiz kişi geldi.
19. Haşavyayı, Merarioğullarından Yeşayayı ve kardeşleriyle oğullarını, toplam yirmi kişiyi de gönderdiler.
20. Ayrıca Levililere yardım etmek üzere Davutla görevlilerinin atadığı tapınak görevlilerinden iki yüz yirmi kişi gönderdiler. Hepsinin adı listeye yazılmıştı.
21. Tanrımızın önünde alçakgönüllü davranmak, Ondan kendimiz, çocuklarımız, mallarımız için güvenli bir yolculuk dilemek üzere orada, Ahava Kanalı yanında oruç ilan ettim.
22. Yolculuğumuz sırasında herhangi bir düşmandan bizi korumaları için, kraldan asker ve atlı istemeye utanıyordum. Çünkü krala, «Tanrımız kendisine yönelenlerin hepsine iyilik eder, ama kızgın öfkesi kendisini bırakanların üzerindedir» demiştik.
23. Oruç tuttuk ve bu konuda Tanrımıza yakardık. O da yakarışımızı yanıtladı.
24. Şerevyaya, Haşavya ve kardeşlerinden on kişiyle birlikte on iki önde gelen kâhin seçtim.
25. Kralın, danışmanlarının, komutanlarının ve orada bulunan İsraililerin Tanrımızın Tapınağına bağışladığı altını, gümüşü, kapları tartıp onlara verdim.
26. Tartıp verdiklerim şunlardır: 650 talant gümüş, 100 talant gümüş kap, 100 talant altın,
27. bin dariklik yirmi altın tas ve altın kadar değerli, kaliteli, parlak tunçtan iki kap.
28. Onlara, «Siz RAB için kutsalsınız, bu kaplar da öyle» dedim, «Altın ve gümüş, atalarınızın Tanrısı RABbe gönülden sunulan sunudur.
29. RABbin Yeruşalimdeki Tapınağının odalarında, önde gelen kâhinlerin, Levililerin, İsrailin boy başlarının önünde tartıncaya dek bunları iyi koruyun.»
30. Böylece kâhinlerle Levililer Yeruşalime, Tanrımızın Tapınağına götürülmek için tartılan altını, gümüşü, kapları aldılar.
31. Birinci ayın on ikinci günü Yeruşalime gitmek üzere Ahava Kanalından ayrıldık. Tanrımızın eli üzerimizdeydi; yol boyunca düşmandan, pusuya yatanların saldırısından bizi korudu.
32. Sonunda Yeruşalime vardık. Orada üç gün kaldık.

33. Dördüncü gün, Tanrımızın Tapınağına gidip altını, gümüşü, kapları tarttık ve Uriya oğlu Kâhin Meremota verdik. Pinehas oğlu Elazar, Levili Yeşu oğlu Yozavat ve Binnuy oğlu Noadya da onunla birlikteydi.
34. Her şey sayıldı, tartıldı; tartılanların tümü anında kayda geçirildi.
35. Sürgünden dönenler İsrailin Tanrısına yakmalık sunular sundular: Bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu ve günah sunusu olarak on iki teke. Bütün bunlar RABbe yakmalık sunu olarak sunuldu.
36. Ayrıca kralın buyruklarını içeren belgeyi kralın satraplarına ve Fırat'ın batı yakasındaki valilere verdiler. Bunlar İsrail halkına ve Tanrı'nın Tapınağı'na yardım etmişlerdi.

1. Bütün bunlardan sonra, önderler yanıma gelerek şöyle dediler: «İsrail halkı, kâhinlerle Levililer dahil, çevredeki halkların -Kenanlıların, Hititlerin, Perizlilerin, Yevusluların, Ammonluların, Moavlıların, Mısırlıların, Amorluların- iğrenç alışkanlıklarından kendilerini ayrı tutmadı.
2. Kendilerine ve oğullarına bu halklardan kız aldılar. Böylece kutsal soy çevredeki halklarla karıştı. Önderlerle görevliler bu hainlikte öncülük etti.»
3. Bunu duyunca giysimi ve cüppemi yırttım, saçımı sakalımı yoldum, dehşet içinde oturakaldım.
4. Sürgünden dönenlerin bu hainliğinden ötürü İsrailin Tanrısının sözlerinden titreyenlerin hepsi çevremde toplandı. Bense akşam sunusu sunulana dek dehşet içinde kaldım.
5. Akşam sunusu saati gelince üzüntümü bir yana bırakıp kalktım. Giysimle cüppem hâlâ yırtıktı. Diz çöküp ellerimi Tanrım RABbe açtım.
6. Şöyle dua ettim: «Ey Tanrım, yüzümü sana çevirmeye utanıyorum, sıkılıyorum. Ey Tanrım, günahlarımız başımızdan aşkın. Suçlarımız göklere ulaştı.
7. Atalarımızın günlerinden bugüne dek suçlarımız içinde boğulduk. Günahlarımız yüzünden biz de, krallarımızla kâhinlerimiz de yabancı kralların eline teslim edildik. Kılıçtan geçirildik, sürgüne gönderildik. Yağmalandık. Bugün de olduğu gibi aşağılandık.
8. «Şimdiyse Tanrımız RAB bir an için bize acıdı. Sürgünden kurtulan bir azınlık bıraktı bize. Kutsal yerinde bize sarsılmaz bir destek verdi. Gözlerimizi aydınlattı. Köleliğimizde bize yenilenme fırsatı sağladı.
9. Köle olduğumuz halde Tanrımız bizi köle bırakmadı. Pers krallarının bize iyi davranmalarını sağladı: Tanrımızın Tapınağını yeniden kurmak, yıkık yerleri onarmak için bize yenilenme fırsatı verdi. Yerusolimde ve Yahudada bize bir korunma duvarı verdi.
- 1-011. «Ey Tanrımız, bundan başka ne diyebiliriz? Kulların peygamberler aracılığıyla verdiği buyruklara uymadık. Şöyle demiştin: «Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz ülke, orada yaşayan halkların iğrençlikleriyle kirlenmiştir. İğrençlikleri yüzünden ülke baştan başa murdarlıklarla doldu.
12. Bunun için kızlarınızı onların oğullarına vermeyin. Onların kızlarını da oğullarınıza almayın. Hiçbir zaman onların esenliği ve iyiliği için çalışmayın. Öyle ki, güç bulasınız, ülkenin iyi ürünlerini yiyesiniz ve ülkeyi sonsuza dek oğullarınıza miras bırakasınız.»
13. «Başımıza gelenlere yaptığımız kötülükler ve büyük suçumuz neden oldu. Sen, ey Tanrımız, bizi hak ettiğimizden daha az cezalandırdın ve bize sürgünden kurtulan böyle bir azınlık bıraktın.
14. «Yine buyruklarına karşı gelecek miyiz? Bu iğrençlikleri yapan halklarla evlilik bağıyla karışacak mıyız? Bunu yaparsak, tek kişi sağ kalmadan yok edinceye dek bize öfkelenmeyecek misin?
15. Ey İsrail'in Tanrısı RAB, sen adilsin! Bugün sürgünden kurtulan bir azınlık olarak bırakıldık. Senin önünde durmaya hakkımız olmadığı halde, suçlarımızın içinde önünde duruyoruz.»

1. Ağlayarak kendini Tanrının Tapınağının önünde yere atan Ezra dua edip günahlarını açıkladı. Bu arada erkek, kadın, çocuk, İsraililerden çok büyük bir topluluk Ezranın çevresine toplandı. Onlar da hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu.
2. Elamoğullarından Yehiel oğlu Şekanya, Ezraya şöyle dedi: «Çevremizdeki halklardan yabancı karılar aldığımız için Tanrımıza ihanet ettik. Buna karşın İsrail için hâlâ umut var.
3. Senin ve Tanrımızın buyrukları karşısında titreyenlerin öğütleri uyarınca, bütün yabancı kadınları ve çocuklarını uzaklaştırmak için Tanrımızla şimdi bir antlaşma yapalım. Bu antlaşma yasaya uygun olsun.
4. Haydi kalk! Sorumluluk senin üzerinde. Biz seni destekleyeceğiz. Güçlü ol ve gerekeni yap!>>
5. Bunun üzerine yerden kalkan Ezra önde gelen Levili kâhinlere ve öbür İsraililere söyleneni yapmaları için ant içirdi. Hepsi ant içti.
6. Sonra Ezra Tanrının Tapınağının önünden ayrılıp Elyasiv oğlu Yehohananın odasına gitti. Orada gecelerken ne yemek yedi, ne su içti. Sürgünden dönenler Tanrıya bağlı kalmadığı için yas tutuyordu.
7. Sürgünden dönenlerin hepsinin Yerusolimde toplanması için Yahuda ve Yerusolimde bir duyuru yapıldı:
8. Halkın önderlerinin ve ileri gelenlerinin kararı uyarınca, üç gün içinde gelmeyen bütün malına el konulacak, kendisi de sürgünden dönenler topluluğundan atılacaktı.
9. Bütün Yahudalı ve Benyamınlı erkekler üç gün içinde Yerusolimde toplandılar. Dokuzuncu ayın yirminci günü hepsi Tanrının Tapınağının önündeki alandaydı. Hem durumun öneminden, hem de yağmurdan ötürü herkes titriyordu.
10. Kâhin Ezra kalkıp, «Siz Tanrıya ihanet ettiniz» dedi, «Yabancı kadınlarla evlendiniz. İsrailin suçuna suç kattınız.
11. Şimdi atalarınızın Tanrısı RABbe suçunuzu açıklayın. Onun istediğini yapın. Çevredeki halklardan ve yabancı karılardan ayrılın.»
12. Topluluk yüksek sesle şöyle karşılık verdi: «Bütün söylediklerini yapacağız.
13. Yalnız kalabalık çok, üstelik hava da yağmurlu. Dışarda duracak gücümüz kalmadı. Hem bu bir iki günde çözülecek iş değil. Çünkü bu konuda çok günah işledik.
14. Bütün topluluk adına önderlerimiz bu konuyla ilgilensin. Sonra kentlerimizde yabancı kadınla evli olan herkes saptanan bir zamanda kentin ileri gelenleri ve yargıçılarıyla birlikte gelsin. Yeter ki, Tanrımızın bu konudaki kızgın öfkesi üzerimizden kalksın.»
15. Ancak, Asahel oğlu Yonatan, Tikva oğlu Yahzeya ve onları destekleyen Meşullam ile Levili Şabbetay buna karşı çıktılar.
16. Sürgünden dönenler bu öneriye göre davrandılar. Kâhin Ezra adlarını belirterek her boydan boy başlarını seçti. Onuncu ayın birinci günü oturup konuyu incelemeye başladılar.
17. Birinci ayın birinci günü yabancı kadınlarla evlenen bütün erkeklerin durumunu incelemeyi bitirdiler.
18. Kâhinlerin soyundan gelip yabancı kadınlarla evlenenler şunlardı: Yosadak oğlu Yeşunun oğullarından ve kardeşlerinin soyundan Maaseya, Eliezer, Yariv, Gedalya.
19. Bunlar karılarını kovacaklarına söz verdiler. İşledikleri suç için suç sunusu olarak sürüden bir koç sundular.
20. İmmeroğullarından: Hanani, Zevadya.
21. Harimoğullarından: Maaseya, Eliya, Şemaya, Yehiel, Uzziya.
22. Paşhuroğullarından: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozavat, Elasa.
23. Levililerden: Yozavat, Şimi, Kelaya -Kelita- Petahya, Yahuda, Eliezer.
24. Ezgicilerden: Elyasiv. Tapınak kapı nöbetçilerinden: Şallum, Telem, Uri.
25. Öbür İsraililerden: Parosoğullarından: Ramya, Yizziya, Malkiya, Miyamin, Elazar, Malkiya, Benaya.
26. Elamoğullarından: Mattanya, Zekeriya, Yehiel, Avdi, Yeremot, Eliya.

27. Zattuoğullarından: Elyoenay, Elyaşiv, Mattanya, Yeremot, Zavat, Aziza.
28. Bevayoğullarından: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.
29. Banioğullarından: Meşullam, Malluk, Adaya, Yaşuv, Şeal, Yeremot.
30. Pahat-Moavoğullarından: Adna, Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Besalel, Binnuy, Manaşşe.
31. Harimoğullarından: Eliezer, Yişşiya, Malkiya, Şemaya, Şimon,
32. Benyamin, Malluk, Şemarya.
33. Haşumoğullarından: Mattenay, Mattatta, Zavat, Elifelet, Yeremay, Manaşşe, Şimi.
34. Banioğullarından: Maaday, Amram, Uel,
35. Benaya, Bedeya, Keluhu,
36. Vanya, Meremot, Elyaşiv,
37. Mattanya, Mattenay, Yaasay,
38. Bani, Binnuy, Şimi,
39. Şelemya, Natan, Adaya,
40. Maknadvay, Şaşay, Şaray,
41. Azarel, Şelemya, Şemarya,
42. Şallum, Amarya, Yusuf.
43. Nevoogullarından: Yeiel, Mattitya, Zavat, Zevina, Yadday, Yoel, Benaya.
44. Bunların hepsi yabancı kadınlarla evlenmişti. Bazılarının bu kadınlardan çocukları da vardı.

Nehemya

Bölüm 1

1. Hakalya oğlu Nehemyanın anlattıkları: Pers Kralı Artahşastanın krallığının yirminci yılı, Kislev ayında Sus Kalesindeydim.
2. Kardeşlerimden Hanani ve bazı Yahudalılar yanıma geldi. Onlara sürgünden kurtulup sağ kalan Yahudileri ve Yerusâlimin durumunu sordum.
3. «Sürgünden kurtulup Yahuda İline dönenler büyük sıkıntı ve utanç içinde» diye karşılık verdiler, «Üstelik Yerusâlim surları yıkılmış, kapıları yakılmış.»
4. Bunları duyunca oturup ağladım, günlerce yas tuttum. Oruç tutup Göklerin Tanrısına dua ettim:
5. «Ey Göklerin Tanrısı RAB! Yüce ve görkemli Tanrı! Seni sevenlerle, buyruklarına uyanlarla yaptığın antlaşmaya bağlı kalırsın.
6. Ya RAB, halimi gör, gece gündüz kulların İsrail halkı için ettiğim duaya kulak ver. İtiraf ediyorum, İsrail halkı günah işledi, ben ve atalarım günah işledik.
7. Sana çok kötülük yaptık. Kulun Musaya verdiği buyruklara, kurallara, ilkelere uymadık.
8. «Kulun Musaya söylediklerini anımsa. Dedin ki, «Eğer bana ihanet ederseniz, sizi ulusların arasına dağıtacağım.
9. Ama bana döner, buyruklarımı özenle yerine getirirseniz, dünyanın öbür ucuna sürülmüş olsanız bile sizleri toplayıp seçtiğim yere, bulunacağım yere getireceğim.»
10. «Onlar senin kulların, kendi halkındır. Yüce kudretin ve güçlü elinle onları kurtardın.
11. Ya Rab, bu kulunun, adını yüceltmekten sevinç duyan öbür kullarının dualarına kulak ver. Beni bugün başarılı kıl ve kralın önerimi kabul etmesini sağla.» O günlerde kralın sakisiydim.

1. Kral Artahşastanın krallığının yirminci yılı, Nisan ayıydı. Krala getirilen şarabı alıp kendisine sundum. O güne kadar beni hiç üzgün görmemişti.
2. Bu yüzden, «Neden böyle üzgün görünüyorsun?» diye sordu, «Hasta olmadığına göre, bir derdin olmalı.» kapsardı. Çok korktum.
3. Krala, «Tanrı sana uzun ömürler versin» dedim, «Atalarımın gömüldüğü kent yıkıldı, kapıları yakıldı. Nasıl üzülmem?»
- 4-5. Kral, «Dileğin ne?» diye sordu. Göklerin Tanrısına dua edip krala şöyle dedim: «Eğer uygun görüyorsan, benden hoşnut kaldınsa, lütfen beni Yahudaya, atalarımın gömüldüğü kente gönder; kenti onarayım.»
6. Kral kraliçeyle birlikte oturuyordu. «Yolculuğun ne kadar sürer?» diye sordu, «Ne zaman dönersin?» Böylece kral dileğimi uygun buldu ve beni göndermeyi kabul etti. Ona ne zaman döneceğimi söyledim.
7. Sonra şöyle dedim: «Uygun görüyorsan, Yahudaya varmamı sağlamaları için, Fıratın batı yakasındaki valilere birer mektup yazılsın.
8. Bir de kralın orman sorumlusu Asafa bir mektup götürmek istiyorum. Tapınağın yanındaki kalenin kapıları, kent surları ve oturacağım evin yapımı için bana kereste versin.» Tanrım bana destek olduğu için kral dileklerimi yerine getirdi.
9. Fıratın batı yakasındaki valilere gidip kralın mektuplarını verdim. Kral benimle birlikte komutanlar ve atlılar göndermişti.
10. Horonlu Sanballat ile Ammonlu görevlilerden Toviya, İsrail halkının iyiliği için birinin çalışmaya geldiğini duyunca çok sıkıldılar.
11. Yerusəlime gittim. Orada üç gün kaldıktan sonra,
12. gece kalkıp birkaç adamla birlikte işe koyuldum. Yerusəlim için yapacaklarıma ilişkin Tanrıdan aldığım esini kimseye açıklamadım. Bindiğim hayvandan başka hayvan götürmemiştim.
13. Hâlâ karanlıktı. Dere Kapısından Ejder Pınarına, oradan Gübre Kapısına gittim. Yerusəlimin yıkılan surlarını, yanıp kül olan kapılarını gözden geçirdim.
14. Sonra Pınar Kapısına, Kral Havuzuna doğru gittim. Ne var ki, yol bindiğim hayvanın geçmesine uygun değildi.
15. Gece karanlığında dere boyunca ilerledim, surları gözden geçirip geri geldim. Sonunda Dere Kapısından girip yerime döndüm.
16. Yetkililer nereye gittiğimi, ne yaptığımı bilmiyorlardı. Çünkü Yahudilere, kâhinlere, soylulara, yetkililere ve öteki görevlilere henüz hiçbir şey söylememiştim.
17. Sonra onlara, «İçine düştüğümüz yıkımı görüyorsunuz» dedim, «Yerusəlim yıkılmış, kapıları ateşe verilmiş. Gelin, Yerusəlim surlarını onaralım, utancımıza son verelim.»
18. Onlara Tanrının bana nasıl destek olduğunu ve kralın söylediklerini anlattım. Onlar da, «Haydi, onarmaya başlayalım» dediler. Var güçleriyle bu hayırlı işe başladılar.
19. Ama Horonlu Sanballat, Ammonlu görevlilerden Toviya, Arap Geşem yapacaklarımızı duyunca, bizi küçümseyip alay ettiler. «Ne yapıyorsunuz? Krala baş mı kaldırılıyorsunuz?» dediler.
20. Onları şöyle yanıtladım: «Göklerin Tanrısı bizi başarılı kılacaktır. Biz O'nun kulları olarak onarımı başlatacağız. Ama sizin Yerusəlim üzerinde ne hakkınız, ne de payınız olacak, adınız bile anılmayacak.»

1. Başkâhin Elyášiv ile öbür kâhinler işe koyulup Koyun Kapısını onardılar, kapı kanatlarını kutsayıp yerine taktılar. Hammea Kulesine ve Hananel Kulesine kadar surları kutsadılar.
2. Bitişik bölümü Erihalılar, onun yanındakini de İmri oğlu Zakkur onardı.
3. Balık Kapısını Senaalılar onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar.
4. Bitişik bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı. Onun yanındakini Meşezavel oğlu Berekyia oğlu Meşullam onardı. Onun yanındakini Baana oğlu Sadok onardı.
5. Onun yanındakini Tekoalılar onardı; ama soylular efendilerinin buyurduğu işlere el atmadılar.
6. Eski Kapıyı Paseah oğlu Yoyada ile Besodya oğlu Meşullam onardı. Kirişleri yerleştirip kapı kanatlarını yerine koydular, sürgülerle kapı kollarını taktılar.
7. Bitişik bölümü Givonlu Melatya, Meronotlu Yadon ve Fıratın batı yakasındaki bölge valisinin yönetiminde yaşayan Givonlularla Mispalılar onardı.
8. Onların yanındakini kuyumculardan biri olan Harhaya oğlu Uzziel onardı. Onun yanındakini baharatçı Hananya onardı. Yeruşalim surlarını Geniş Duvara kadar onardılar.
9. Onların yanındaki bölümü Yeruşalimin yarısını yöneten Hur oğlu Refaya onardı.
10. Bunun yanındaki bölüm Harumaf oğlu Yedayanın evinin karşısına düşüyordu. O bölümü Yedaya onardı. Onun yanındakini Haşavneya oğlu Hattuş onardı.
11. Harim oğlu Malkiya ile Pahat-Moav oğlu Haşşuv başka bir bölümü ve Fırınlara Kulesini onardılar.
12. Onların yanındaki bölümü Yeruşalimin öbür yarısını yöneten Halloheş oğlu Şallum kızlarıyla birlikte onardı.
13. Dere Kapısını Hanun ve Zanoahta yaşayanlar onardı. Kapı kanatlarını yerlerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar. Ayrıca Gübre Kapısına kadar uzanan surlarda bin arşınlıkç yer onardılar.
14. Gübre Kapısını Beythakkerem bölgesini yöneten Rekav oğlu Malkiya onardı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktılar.
15. Çeşme Kapısını Mispa bölgesini yöneten Kol-Hoze oğlu Şallun onardı. Üzerini bir saçakla kapadı. Kapı kanatlarını yerine yerleştirip sürgülerle kapı kollarını taktı. Kral Bahçesinin yanındaki Şelah Havuzunun duvarını Davut Kentinden inen merdivenlere kadar onardı.
16. Oradan ötesini Beytsur bölgesinin yarısını yöneten Azbuk oğlu Nehemya, Davutun aile mezarlığından yapay havuza ve Yiğitler Evine kadar onardı.
17. Surların sonraki bölümünü aşağıdaki Levililer onardı: Bani oğlu Rehum bir sonraki bölümü onardı. Bitişliğini Keila bölgesinin yarısını yöneten Haşavya kendi bölgesi adına onardı.
18. Ondan sonraki bölümü, Keila bölgesinin öbür yarısını yöneten Henadat oğlu Bavvay yönetiminde kardeşleri onardılar.
19. Onun bitişliğini -silah deposuna, surun döndüğü yere kadar çıkan yolun karşısını- Mispayı yöneten Yeşu oğlu Ezer onardı.
20. Ondan sonraki, surun döndüğü yerden Başkâhin Elyášivin evinin kapısına kadar uzanan bölümü büyük çaba harcayarak Zakkay oğlu Baruk onardı.
21. Ondan sonrasını, Elyášivin evinin kapısından evin sonuna kadar uzanan bölümü Hakkos oğlu Uriya oğlu Meremot onardı.
22. Surların sonraki bölümünü çevrede yaşayan kâhinler onardı.
23. Evlerinin karşısına düşen bölümü Benyamin ile Haşşuv onardılar. Onlardan sonra, evinin bitişigi olan bölümü Ananya oğlu Maaseya oğlu Azarya onardı.
24. Ondan sonraki, Azaryanın evinden surun döndüğü köşeye kadar uzanan bölümü Henadat oğlu Binnuy onardı.
25. Uzak oğlu Palal surun döndüğü köşeden sonraki bölümü ve yukarı saray muhafız avlusunun yanındaki gözetleme kulesini onardı. Ondan sonraki bölümü Paroş oğlu Pedaya onardı;
26. Pedaya ile Ofel Tepesinde yaşayan tapınak görevlileri doğruya doğru Su Kapısının önüne ve gözetleme kulesine kadarki bölümü onardılar.

27. Ondan sonraki, büyük gözetleme kulesinden Ofel surlarına kadar uzanan bölümü Tekoalılar onardı.
28. At Kapısının yukarısını kâhinler onardı. Her biri kendi evinin karşısını yaptı.
29. Onlardan sonra, evinin karşısına düşen bölümü İmmer oğlu Sadok onardı. Ondan sonrasını Doğu Kapısının nöbetçisi Şekanya oğlu Şemaya onardı.
30. Ondan sonraki bölümü Şelemya oğlu Hananya ile Salafın altıncı oğlu Hanun onardı. Ondan sonra, odasının karşısına düşen bölümü Berekya oğlu Meşullam onardı.
31. Ondan sonraki bölümü, tapınak görevlileriyle tüccarların kaldığı eve, oradan Mifkat Kapısına, surun yukarı köşesindeki odaya kadar, kuyumculardan biri olan Malkiya onardı.
32. Surun köşesindeki odayla Koyun Kapısı arasındaki bölümü kuyumcularla tüccarlar onardılar.

1. Sanballat surları onardığımızı duyunca öfkeden deliye döndü. Bizimle alay etmeye başladı.
2. Dostlarının ve Samiriye ordusunun önünde, «Bu zavallı Yahudiler ne yaptıklarını sanıyorlar?» dedi, «Onlara izin verirler mi? Kurban mı kesecekler? Bir günde mi bitirecekler? Küle dönmüş molozların arasından taşları mı canlandıracaklar?»
3. Yanında duran Ammonlu Toviya, «Yaptıkları şu taş duvara bak!» dedi, «Üzerine bir tilki çıksa yıkılır.»
4. O zaman şöyle dua ettim: «Ey Tanrımız, bize kulak ver! Hor görüyorlar bizi. Onların aşağılamalarını kendi başlarına döndür. Sürüldükleri ülkede yağmaya uğrasınlar.
5. Suçlarını bağışlama, günahlarını unutma. Çünkü biz çalışanları aşağıladılar.»
6. Surun onarımına devam ettik; yarı yüksekliğe kadar suru tamamladık. Çünkü herkes canla başla çalışıyordu.
7. Sanballat, Toviya, Araplar, Ammonlular ve Aşdotlular Yerusâlim surlarındaki onarımın ilerlediğini, gediklerin kapanmaya başladığını duyunca çok öfkeleniler.
8. Hepsi bir araya gelerek Yerusâlime karşı savaşmak ve kentte karışıklık çıkarmak için düzen kurdular.
9. Ama biz Tanrımıza dua ettik ve gece gündüz onları gözetlesinler diye nöbetçiler diktik.
10. O sırada Yahudâlılar, «Yük taşıyanların gücü tükendi» dediler, «O kadar moloz var ki, artık surların onarımını sürdüremiyoruz.»
11. Düşmanlarımız ise, «Onlar anlamadan, bizi görmeden aralarına girip hepsini öldürerek bu işe son verelim» diye düşünüyorlardı.
12. Çevrede yaşayan Yahudiler gelip on kez bizi uyardılar. «Yanımıza gelin, yoksa size her yönden saldıracaklar» dediler.
13. Bu yüzden, surların en alçak yerlerinin arkasına, tamamlanmamış yerlere, çeşitli boylardan kılıçlı, mızraklı, yaylı adamlar yerleştirdim.
14. Durumu görünce ayağa kalktım; soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, «Onlardan korkmayın!» dedim, «Yüce ve görkemli Rabbi anımsayın. Kardeşleriniz, oğullarınız, kızlarınız, karılarınız, evleriniz için savaşın.»
15. Kurdukları düzeni anladığımız düşmanlarımızın kulağına gitti. Tanrı düzenlerini boşa çıkarmıştı. O zaman hepimiz surlara, işimizin başına döndük.
16. O günden sonra adamlarımın yarısı çalışırken öbür yarısı mızraklı, kalkanlı, yaylı ve zırhlı olarak nöbet tuttu. Önderler Yahudâlıların arkasında yer almıştı.
17. Duvarcılar, yükleri taşıyanlar, yükleyenler bir eliyle çalışıyor, bir eliyle silah tutuyordu.
18. Yapıcılar kılıç kuşanmış, öyle çalışıyorlardı. Boru çalansa benim yanımdaydı.
19. Soylulara, görevlilere ve geri kalan herkese, «İş çok büyük ve dağınık» dedim, «Surların üzerinde her birimiz ayrı yerde, birbirimizden uzaktayız.
20. Nereden boru sesini işitirseniz, orada bize katılın. Tanrımız bizim için savaşacak.»
21. İşte böyle çalışıyorduk. Yarımız gün doğumundan yıldızlar görünene kadar mızraklarla nöbet tutuyordu.
22. O sırada halka, «Herkes geceyi yardımcısıyla birlikte Yerusâlimde geçirsin» dedim, «Gece bizim için nöbet tutsunlar, gündüz de çalışsınlar.»
23. Ne ben, ne kardeşlerim, ne adamlarım, ne de yanımdaki nöbetçiler, giysilerimizi çıkarmadık. Herkes suya bile silahıyla gitti.

1. Bir süre sonra kadınlı erkekli halk Yahudi kardeşlerinden şiddetle yakınmaya başladı.
2. Bazıları, «Biz kalabalığız» diyordu, «Oğullarımız, kızlarımız çok. Yaşamak için buğdaya ihtiyacımız var.»
3. Bazıları da, «Kıtlıkta buğday almak için tarlalarımızı, bağlarımızı, evlerimizi ipotek ediyoruz» diyordu.
4. Bazıları ise, «Krala vergi ödemek için tarlalarımızı, bağlarımızı karşılık gösterip borç para aldık» diyordu,
5. «Yahudi kardeşlerimizle aynı kanı taşıyor muyuz? Bizim çocuklarımızın onlarınkinden ne farkı var? Oğullarımızı kızlarımızı köle olarak satmak zorunda kaldık. Kızlarımızdan bazıları cariye olarak satıldı bile. Çaresiz kaldık. Çünkü tarlalarımız, bağlarımız başkalarının elinde.»
6. Onların bu dertlerini, yakınmalarını duyunca çok öfkelen dim.
7. Düşününce soylularla yetkilileri suçlu buldum. Onlara, «Kardeşlerinizden faiz alıyorsunuz!» dedim. Onlara karşı herkesi bir araya topladım. Sonra şöyle dedim:
8. «Biz yabancılara satılan Yahudi kardeşlerimizi elimizden geldiğince geri almaya çalışırken siz kardeşlerinizi satıyorsunuz. Yine bize satılsınlar diye mi?» Sustular, söyleyecek söz bulamadılar.
9. Sonra, «Yaptığınız doğru değil» dedim, «Düşmanlarımız olan öteki ulusların aşağılamalarından kaçınmak için Tanrı korkusuyla yaşamamız gerekmez mi?
10. Kardeşlerim, adamlarım ve ben ödünç olarak halka para ve buğday veriyoruz. Lütfen faiz almaktan vazgeçelim!
11. Tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, evlerini onlara hemen geri verin. Bir de faiz olarak aldığınız gümüşün, buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının yüzde birini verin.»
12. «Veririz» dediler, «Artık onlardan hiçbir şey istemeyeceğiz. Ne diyorsan öyle yapacağız.» Kâhinleri çağırdım ve yetkililere kâhinlerin önünde verdikleri sözü tutacaklarına ilişkin ant içirdim.
13. Sonra eteğimi silktim ve dedim ki, «Kim verdiği sözü tutmazsa, Tanrı da onu böyle silksin; malını mülkünü elinden alsın; tamtakır bıraksın.» Herkes buna, «Amin» dedi ve RABbe övgüler sundu. Ve sözlerini tuttular.
14. Yahudada valilik yaptığım on iki yıl boyunca, ilk atandığım günden son güne kadar, Artahşastanın krallığının yirminci yılından otuz ikinci yılına dek, ne ben, ne kardeşlerim valiliğe ayrılan yiyecek bütçesine dokunmadık.
15. Benden önce görev yapan valiler halka yük oldular. Onlardan kırk şekel gümüşün yanısıra yiyecek ve şarap da aldılar. Uşakları bile halkı ezdi. Ama ben Tanrıdan korktuğum için böyle davranmadım.
16. Surların onarımını sürdürdüm. Adamlarımın hepsi işin başında durdu. Bir tarla bile satın almadık.
17. Çevremizdeki uluslardan bize gelenlerin dışında Yahudilerden ve yetkililerden yüz elli kişi soframa otururdu.
18. Benim için her gün bir boğa, altı seçme koyun, tavuklar kesilir, on günde bir de her türden bolca şarap hazırlanırdı. Bütün bunlara karşın valiliğin yiyecek bütçesine dokunmadım. Çünkü halk ağır yük altındaydı.
19. Ey Tanrım, bu halk uğruna yaptıklarım için beni iyilikle an.

1. Surları onardığım, gediklerini kapadığım haberi Sanballata, Toviya, Arap Geşeme ve öbür düşmanlarımıza ulaştı. O sırada kapı kanatlarını henüz takmamıştım.
2. Sanballat ile Geşem bana haber göndererek, «Gel, Ono Ovasındaki köylerden birinde buluşalım» dediler. Bana kötülük yapmayı düşünüyorlardı.
3. Onlara haberciler göndererek, «Büyük bir iş yapıyorum, gelemem» dedim, «Yanınıza gelirim işi bırakmış olurum; niçin iş dursun?»
4. Bana dört kez bu haberi gönderdiler, ben de hep aynı yanıt verdim.
5. Sanballat beşinci kez aynı öneriyle habercisini gönderdi. Habercinin elinde açık bir mektup vardı.
6. İçinde şunlar yazılıydı: «Çevredeki uluslar arasında Geşemin de doğruladığı bir söylenti var. Sen ve Yahudiler ayaklanmayı düşündüğünüz için surları onarıyormuşsunuz. Anlatılanlara göre kral olmak üzeresin.
7. Yahuda Kralı olduğunu Yerusolime duyurmak için peygamberler bile atamışsın. Bütün bunlar kralın kulağına gidecek. Onun için, gel de görüşelim.»
8. Ona şu yanıt gönderdim: «Söylediklerinin hiçbirisi doğru değil. Hepsini kendin uyduruyorsun.»
9. Hepsi bizi korkutmaya çalışıyorlardı. «İşi bırakacaklar, onarım duracak» diye düşünüyorlardı. Ama ben, «Tanrım, ellerime güç ver» diye dua ettim.
10. Bir gün Mehetavel oğlu Delaya oğlu Şemayanın evine gittim. Evine kapanmıştı. Bana, «Tanrının evinde, tapınakta buluşalım» dedi, «Tapınağın kapılarını kapatalım, çünkü seni öldürmeye gelecekler. Gece seni öldürmeye gelecekler.»
11. Ona, «Ben kaçacak adam değilim» dedim, «Benim gibi biri canını kurtarmak için tapınağa sığınır mı? Gelmeyeceğim.»
12. Anladım ki, onu Tanrı göndermemiş. Bu sözleri bir peygamber gibi, benim kötülüğüm için söylemişti. Toviya ile Sanballat onu satın almışlardı.
13. Bu yolla gözümü korkutup bana günah işleteceklerini düşünüyorlardı. Böylece beni kötölemek için ellerine fırsat geçmiş olacaktı.
14. «Ey Tanrım, Toviya ile Sanballatın yaptığı kötülüğü unutma» diye dua ettim, «Beni korkutmak isteyen kadın peygamber Noadyayla öbür peygamberlerin yaptıklarını da unutma.»
15. Surların onarımı elli iki günde, yirmi beş Elulda bitti.
16. Bütün düşmanlarımız bunu duydu, çevremizdeki ulusları korku sardı. Böylece düşmanlarımız özgüvenlerini büsbütün yitirdiler. Çünkü bu işi Tanrımızın yardımıyla başardığımızı anladılar. kapsardı.
17. O günlerde Yahuda soylularıyla Toviya sık sık yazışıyorlardı.
18. Birçok Yahudalı Toviya'ya bağlı kalacağına ant içmişti. Çünkü Toviya, Arah oğlu Şekanyanın damadıydı. Oğlu Yehohanan da Berekya oğlu Meşullamın kızını almıştı.
19. Soylular Toviya'nın iyiliklerini bana anlatıyor, benim söylediklerimi de ona iletiyorlardı. Toviya beni yıldırmak için sürekli mektup gönderiyordu.

1. Surların onarımı bitip kapılar yerine takıldıktan sonra, kapı nöbetçileri, ezgiciler ve Levililer göreve atandı.
2. Kardeşim Hananiyle kale komutanı Hananyayı Yerusolime yönetici atadım. Hananya güvenilir bir kişiydi. Çoğu insandan daha çok Tanrıdan korkardı.
3. Onlara, «Güneş ortalığı ısıtıncaya kadar Yerusolim kapıları açılmasın» dedim, «Kapı nöbetçileri görev başındayken kapıları kapalı tutsunlar. Kapıları siz sürgüleyin ve Yerusolimde oturanlara nöbet görevi verin. Bazıları bu görevi yapsın, bazıları da evlerinin çevresinde nöbet tutsun.»
4. Yerusolim geniş, büyük bir kentti, ama nüfusu azdı. İçindeki evler henüz onarılmamıştı.
5. Tanrım soylarına göre halkın sayımı yapılabilsin diye soyluları, yetkilileri ve bütün halkı toplamamı istedi. Sürgünden ilk dönenlerin soy kütüğünü buldum. İçinde şunlar yazılıydı:
6. Babil Kralı Nebukadnessarın sürgün ettiği insanlar yaşadıkları ilden Yerusolim ve Yahudadaki kendi kentlerine döndü.
7. Bunlar Zerubbabil, Yeşu, Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum ve Baananın önderliğinde geldiler. Sürgünden dönen İsraililerin sayıları şöyleydi:
8. Paroşoğulları: 2172
9. Şefatyaoğulları: 372
10. Arahoğulları: 652
11. Yeşu ve Yoav soyundan Pahat-Moavoğulları: 2818
12. Elamoğulları: 1254
13. Zattuoğulları: 845
14. Zakkayoğulları: 760
15. Binnuyoğulları: 648
16. Bevayoğulları: 628
17. Azgatoğulları: 2322
18. Adonikamoğulları: 667
19. Bigvayoğulları: 2067
20. Adinoğulları: 655
21. Hizkiya soyundan Ateroğulları: 98
22. Haşumoğulları: 328
23. Besayoğulları: 324
24. Harifoğulları: 112
25. Givonlular: 95
26. Beytlehemliler ve Netofalılar: 188
27. Anatotlular: 128
28. Beytazmavetliler: 42
29. Kiryat-Yearimliler, Kefirahılar ve Beerotlular: 743
30. Ramalılar ve Gevalılar: 621
31. Mikmaslılar: 122
32. Beytel ve Ay kentlerinden olanlar: 123
33. Öbür Nevo Kentinden olanlar: 52
34. Öbür Elam Kentinden olanlar: 1254
35. Harimliler: 320
36. Erihalılar: 345
37. Lod, Hadit ve Ono kentlerinden olanlar: 721
38. Senaalılar: 3930
39. Kâhinler: Yeşu soyundan Yedayaoğulları: 973
40. İmmeroğulları: 1052
41. Paşhuroğulları: 1247
42. Harimoğulları: 1017

43. Levililer: Kadmiel ve Hodeva soyundan gelen Yeşuoğulları: 74
44. Ezgiciler: Asafoğulları: 148
45. Tapınak kapı nöbetçileri: Şallumoğulları, Ateroğulları, Talmonoğulları, Akkuvoğulları, Hatitaoğulları, Şovayoğulları: 138
46. Tapınak görevlileri: Sihaoğulları, Hasufaoğulları, Tabbaotoğulları,
47. Kerosoğulları, Siaoğulları, Padonoğulları,
48. Levanaoğulları, Hagavaoğulları, Şalmayoğulları,
49. Hananoğulları, Giddeloğulları, Gaharoğulları,
50. Reayaoğulları, Resinoğulları, Nekodaoğulları,
51. Gazzamoğulları, Uzaoğulları, Paseahoğulları,
52. Besayoğulları, Meunimoğulları, Nefişesimoğulları,
53. Bakbukoğulları, Hakufaoğulları, Harhuroğulları,
54. Baslitoğulları, Mehidaogulları, Harşaoğulları,
55. Barkosoğulları, Siseraoğulları, Temahoğulları,
56. Nesiahoğulları, Hatifaoğulları.
57. Süleymanın kullarının soyu: Sotayoğulları, Soferetoğulları, Peridaogulları,
58. Yalaoğulları, Darkonoğulları, Giddeloğulları,
59. Şefatyaoğulları, Hattiloğulları, Pokeret-Hassevayimoğulları, Amonoğulları.
60. Tapınak görevlileriyle Süleymanın kullarının soyundan olanlar: 392
61. Tel-Melah, Tel-Harşa, Keruv, Addon ve İmmerden dönen, ancak hangi aileden olduklarını ve soylarının İsrailden geldiğini kanıtlayamayanlar şunlardır:
62. Delayaoğulları, Toviyoğulları, Nekodaoğulları: 642
63. Kâhinlerin soyundan: Hovayaoğulları, Hakkosoğulları ve Gilatlı Barzillayın kızlarından biriyle evlenip kayınbabasının adını alan Barzillayın oğulları.
64. Bunlar soy kütüklerini aradılar. Ama yazılı bir kayıt bulamayınca, kâhinlik görevi ellerinden alındı.
65. Vali, Urim ile Tummimi kullanan bir kâhin çıkıncaya dek en kutsal yiyeceklerden yememelerini buyurdu.
66. Bütün halk toplam 42 360 kişiydi.
- 67-69. Ayrıca 7 337 erkek ve kadın köle, kadınlı erkekli 245 ezgici, 736 at, 245 katır, 435 deve, 6 720 eşek vardı.
70. Bazı aile başları onarım işi için bağışta bulundu: Vali hazineye 1 000 darik altın, 50 çanak, 530 kâhin mintanı bağışladı.
71. Bazı aile başları da iş için hazineye 20 000 darikfı altın, 2 200 mina gümüş verdiler.
72. Halkın geri kalanı ise, toplam 20 000 darikfı altın, 2 000 mina gümüş ve 67 kâhin mintanı verdi.
73. Kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, sıradan insanlar ve bütün İsraililer kentlerine yerleştiler.

1. İsraililer kentlerine yerleştikten sonra, yedinci ay tek vücut halinde Su Kapısının karşısındaki alanda toplandılar. Bilgin Ezraya RABbin Musa aracılığıyla İsrail halkına verdiği buyrukları içeren Yasa Kitabını getirmesini söylediler.
2. Yedinci ayın birinci günü Kâhin Ezra Yasa Kitabını halkın toplandığı yere getirdi. Dinleyip anlayabilecek kadın erkek herkes oradaydı.
3. Ezra Su Kapısının karşısındaki alanda kadınların, erkeklerin ve anlayabilecek yaştaki çocukların önünde, sabahtan öğlene kadar Yasa Kitabını okudu. Herkes dikkatle dinledi.
4. Bilgin Ezra toplantı için hazırlanmış ahşap bir zemin üzerinde duruyordu. Sağında Mattitya, Şema, Anaya, Uriya, Hilkiya ve Maaseya vardı. Solunda ise Pedaya, Mişael, Malkiya, Haşum, Haşbaddana, Zekeriya ve Meşullam duruyordu.
5. Ezra halkın gözü önünde kitabı açtı. Halktan daha yüksek bir yerde duruyordu. Kitabı açar açmaz herkes ayağa kalktı.
6. Ezra yüce Tanrıya, RABbe övgüler sundu. Bütün halk ellerini kaldırarak, «Amin! Amin!» diye karşılık verdi. Hep birlikte eğilip yere kapanarak RABbe tapındılar.
7. Levililerden Yeşu, Bani, Şerevya, Yamin, Akkuv, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozavat, Hanan ve Pelaya ayakta duran halka yasayı anlattılar.
8. Tanrının Yasa Kitabını okuyup açıkladılar, herkesin anlamasını sağlayacak biçimde yorumladılar.
9. Vali Nehemya, Kâhin ve Bilgin Ezra ve halka öğretmenlik yapan Levililer, «Bugün Tanrınız RAB için kutsal bir gündür. Yas tutup ağlamayın» dediler. Çünkü bütün halk Kutsal Yasayı dinlerken ağlıyordu.
10. Nehemya da, «Gidin, yağlı yiyip tatlı için» dedi, «Hazırlığı olmayanlara da bir pay gönderin. Çünkü bugün Rabbimiz için kutsal bir gündür. Üzülmeyin. RABbin verdiği sevinç sizi güçlü kılar.»
11. Levililer, «Sakin olun, bugün kutsal bir gündür, üzülmeyin» diyerek halkı yatıştırdılar.
12. Böylece herkes yiyip içmek, yiyeceklerini başkalarıyla paylaşmak ve büyük şenlik yapmak üzere evinin yolunu tuttu. Çünkü kendilerine okunanları anlamışlardı.
13. Ertesi gün bütün aile başları, kâhinler ve Levililer Kutsal Yasanın buyruklarını öğrenmek için Bilgin Ezranın çevresine toplandılar.
14. Yasada RABbin Musa aracılığıyla verdiği şu buyruğu buldular: Yedinci ayda kutlanan bayramda İsraililer çardaklarda oturmalı.
15. Bütün kentlerde ve Yeruşalimde şu duyuru yapılsın: «Dağlara çıkın; yasada yazılana uygun olarak, çardak yapmak üzere zeytin, iğde, mersin ve hurma dalları, sık yapraklı ağaç dalları getirin.»
16. Böylece halk dalları getirip damlarında, evlerinin ve Tanrı Tapınağının avlularında, Su Kapısı ve Efrayim Kapısı alanlarında çardaklar yaptı.
17. Sürgünden dönen herkes yaptığı çardakta oturdu. İsraililer Nun oğlu Yeşunun döneminden beri böyle bir kutlama yapmamışlardı. Herkes büyük sevinç içindeydi.
18. Ezra ilk günden son güne kadar, her gün Tanrı'nın Yasa Kitabı'nı okudu. Yedi gün bayram yaptılar. Sekizinci gün kural uyarınca kutsal toplantı yapıldı.

1. Aynı ayın yirmi dördüncü günü İsraililer toplandı. Hepsi oruç tutmuş, çul kuşanmış, başına toprak serpmişti.
2. İsrail soyundan gelenler bütün yabancılardan ayrılmıştı. Günahlarını ve atalarının yaptığı kötülükleri ayakta itiraf ettiler.
3. Oldukları yerde durup günün dörtte biri boyunca Tanrıları RABbin Yasa Kitabını okudular. Günün öbür dörtte birindeyse günahlarını itiraf ederek Tanrıları RABbe tapındılar.
4. Levililere yüksekçe bir yer ayrılmıştı. Yeşu, Bani, Kadmiel, Şevanya, Bunni, Şerevya, Bani ve Kenani orada oturuyordu. Ayağa kalkıp yüksek sesle Tanrıları RABbe yakardılar.
5. Levililerden Yeşu, Kadmiel, Bani, Haşavneya, Şerevya, Hodiya, Şevanya ve Petahya halka, «Ayağa kalkın!» dediler, «Başlangıçtan sonsuza kadar var olan Tanrınız RABbe övgüler olsun. «Ya Rab senin kutsal adın öyle yücedir ki, bizim yüceltmelerimiz, övgülerimiz yetersiz kalır.»
6. Halk şöyle dua etti: «Tek RAB sensin. Gökleri, göklerin göklerini, bütün gök cisimlerini, yeryüzünü ve içindeki her şeyi, denizleri ve içlerindeki her şeyi sen yarattın. Hepsine sen can verdin. Bütün gök cisimleri sana tapınır.
7. «Ya RAB, Avramı seçen, onu Kildanilerin Ur Kentinden çıkaran, ona İbrahim adını veren Tanrı sensin.
8. Onu kendine yürekten bağlı buldun ve onunla bir antlaşma yaptın. Kenanlı, Hitit, Amorlu, Perizli, Yevus ve Girgaş topraklarını onun soyuna vereceğim deyip sözünü tuttun. Çünkü sen doğrusun.
9. «Atalarımızın Mısırdan çıktıklarını gördün, Kızıldenizde yakarışlarını işittin.
10. Firavuna, görevlilerine ve ülkesinin halkına karşı mucizeler, harikalar yarattın. Çünkü atalarımızı nasıl ezdiklerini biliyordun. Bugün olduğu gibi ün kazandın.
11. Denizi yararak atalarımıza yol açtın. Denizin ortasından, kuru topraktan geçip gittiler. Onları kovalayanları ise bir taş gibi azgın derin sulara fırlattın.
12. Gündüzün bir bulut sütunuyla, geceleyin yollarına ışık tutmak için bir ateş sütunuyla atalarımıza yol gösterdin.
13. «Sina Dağına indin, onlarla göklerden konuştun. Onlara doğru ilkeler, adil yasalar, iyi kurallar, buyruklar verdin.
14. Kutsal Şabat Gününü bildirdin. Kulun Musa aracılığıyla buyruklar, kurallar, yasalar verdin.
15. Acıktıklarında gökten ekmek verdin, susadıklarında kayadan su çıkardın. Onlara vermeye ant içtiğin ülkeye girmelerini, orayı mülk edinmelerini buyurdun.
16. «Ama atalarımız gurura kapıldı; dikbaşlılık edip buyruklarına uymadılar.
17. Söz dinlemek istemediler, aralarında yaptığın harikaları unuttular. Dikbaşlılık ettiler, eski kölelik yaşamlarına dönmek için kendilerine bir önder bularak başkaldırdılar. Ama sen bağışlayan, iyilik yapan, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin bir Tanrısın. Onları terk etmedin.
18. Kendilerine buzağı biçiminde dökme bir put yaptılar, «Sizi Mısırdan çıkaran Tanrınız budur!» diyerek seni çok aşağıladılar.
19. Yine de, yüce merhametinden ötürü onları çölde bırakmadın. Gündüzün yol göstermek için bulut sütununu, geceleyin yollarına ışık tutmak için ateş sütununu önlerinden eksik etmedin.
20. Onları eğitmek için iyi Ruhunu verdin. Ağızlarından manı eksiltmedin. Susadıklarında onlara su verdin.
21. Kırk yıl onları çölde besledin. Hiç eksikleri olmadı. Ne giysileri eskidi, ne de ayakları şişti.
22. «Onlara ülkeler, uluslar verdin, aralarında bölüştürdün. Heşbon Kralı Sihonun, Başan Kralı Ogun ülkesini mülk edindiler.
23. Onlara gökteki yıldızlar kadar çocuk verdin. Onları, mülk edinmek üzere atalarına söz verdiğin ülkeye getirdin.
24. Çocukları Kenan ülkesini ele geçirip mülk edindiler. Ülke halkının onlara boyun eğmesini sağladın. Krallarını ve ülkedeki halkları istediklerini yapsınlar diye ellerine teslim ettin.
25. Surlu kentler, verimli topraklar ele geçirdiler. Güzel eşyalarla dolu evlere, kazılmış sarnıçlara, bağlara, zeytinliklere, çok sayıda meyve ağacına sahip oldular. Yediler, doyduklar, beslendiler ve

onlara yaptığın büyük iyiliklere sevindiler.

26. «Ama halkın söz dinlemedi, sana başkaldırdı. Yasana sırt çevirdiler, sana dönmeleri için kendilerini uyaran peygamberleri öldürdüler. Seni çok aşağıladılar.

27. Bu yüzden onları düşmanlarının eline teslim ettin. Düşmanları onları ezdi. Sıkıntıya düşünce sana feryat ettiler. Onları göklerden duydun, yüce merhametinden ötürü kurtarıcılar gönderdin. Bunlar halkı düşmanlarının elinden kurtardı.

28. «Ne var ki İsrail halkı rahata kavuşunca yine senin gözünde kötü olanı yaptı. Bu yüzden onları düşmanlarının eline terk ettin. Düşmanları onlara egemen oldu. Yine sana yönelip feryat ettiler. Onları göklerden duydun ve merhametinden ötürü defalarca kurtardın.

29. «Onları Kutsal Yasana dönmeleri için uyardınsa da, gurura kapılarak buyruklarına karşı geldiler. Kurallarını çiğneyip günah işlediler. Oysa kim kurallarına bağlı kalırsa yaşam bulur. İnatla sana sırt çevirdiler, dinlemek istemediler.

30. Yıllarca onlara katlandın. Ruhunla, peygamberlerin aracılığıyla onları uyardın. Ama kulak asmadılar. Bunun üzerine onları çeşitli ülke halklarının ellerine teslim ettin.

31. Yüce merhametinden ötürü yok olmalarına izin vermedin. Onları terk etmedin. Çünkü sen iyilik yapan, acıyan bir Tanrısın.

32. «Ey Tanrımız! Sen antlaşmana bağlı kalırsın. Güçlü, görkemli, yüce bir Tanrısın. Asur krallarının döneminden bugüne kadar krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, peygamberlerimiz, atalarımız ve bütün halk acı çekti. Çektiklerimizi küçümseme.

33. Başımıza gelen bütün olaylarda sen hep adil davrandın, doğru olanı yaptın, bizse kötülük yaptık.

34. Krallarımız, önderlerimiz, kâhinlerimiz, atalarımız yasana göre yaşamadılar. Verdiğin buyrukları, yaptığın uyarıları dinlemediler.

35. Ülkelerinde onlara sağladığın bolluk içinde, önlerine serdiğin geniş, verimli topraklarda sana kulluk etmediler, kötülüklerinden dönmediler.

36. «Bak, bugün köleyiz. Meyvelerini, iyi ürünlerini yesinler diye atalarımıza verdiğin ülkede köle olduk.

37. Günahlarımız yüzünden ürünlerimizin çoğunu başımıza getirdiğin krallara veriyoruz. Bizi de, hayvanlarımızı da istedikleri gibi kullanıyorlar. Büyük sıkıntı içindeyiz.»

38. «Bütün bu olanlardan ötürü biz İsrail halkı olarak kesin bir yazılı antlaşma yapıyoruz. Önderlerimiz, Levililerimiz ve kâhinlerimiz de antlaşmayı mühürlüyor.»

1. Antlaşmayı mühürleyenler şunlardı:
2. Kâhinler: Seraya, Azarya, Yeremya,
3. Paşhur, Amarya, Malkiya,
4. Hattuş, Şevanya, Malluk,
5. Harim, Meremot, Ovadya,
6. Daniel, Ginneton, Baruk,
7. Meşullam, Aviya, Miyamin,
8. Maazya, Bilgay, Şemaya.
9. Levililer: Azanya oğlu Yeşu, Henadat oğullarından Binnuy, Kadmiel;
10. arkadaşları Şevanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan,
11. Mika, Rehov, Haşavya,
12. Zakkur, Şerevya, Şevanya,
13. Hodiya, Bani, Beninu.
14. Halk önderleri: Paroş, Pahat-Moav, Elam, Zattu, Bani,
15. Bunni, Azgat, Bevay,
16. Adoniya, Bigvay, Adin,
17. Ater, Hizkiya, Azzur,
18. Hodiya, Haşum, Besay,
19. Harif, Anatot, Nevay,
20. Magpiaş, Meşullam, Hezir,
21. Meşezavel, Sadok, Yaddua,
22. Pelatya, Hanan, Anaya,
23. Hoşea, Hananya, Haşşuv,
24. Halloheş, Pilha, Şovek,
25. Rehum, Haşavna, Maaseya,
26. Ahiya, Hanan, Anan,
27. Malluk, Harim, Baana.
28. «Halkın geri kalanı, kâhinler, Levililer, tapınak görevlileri ve kapı nöbetçileri, ezgiciler, Tanrının Yasası uğruna çevre halklardan ayrılmış olan herkes, karıları ve anlayıp kavrayacak yaştaki oğullarıyla, kızlarıyla birlikte
29. soylu kardeşlerine katıldılar. Tanrının, kulu Musa aracılığıyla verdiği yasaya göre yaşamak, Egemenimiz RABbin bütün buyruklarına, ilkelerine, kurallarına uymak üzere ant içtiler, uymayacaklara lanet okudular.
30. «Çevremizdeki halklara kız verip kız almayacağız.
31. «Çevre halklardan Şabat Günü ya da kutsal bir gün eşya veya tahıl satmak isteyen olursa almayacağız. Yedi yılda bir toprağı sürmeyeceğiz ve bütün alacaklarımızı sileceğiz.
- 32-33. «Tanrımızın Tapınağının giderlerini karşılamak üzere hepimiz sorumluluk alıyoruz. Her yıl şeklin üçte birini vereceğiz. Bu para adak ekmekleri, günlük tahıl sunusu ve yakmalık sunular, Şabat günleri, Yeni Aylar ve öbür bayramlarda sunulan kurbanlar, kutsal sunular, İsrailin günahlarını bağışlatacak sunular ve Tanrımızın Tapınağının öteki işleri için harcanacak.
34. «Kâhinler, Levililer ve halk hep birlikte kura çektik. Aileler her yıl Kutsal Yasaya uygun olarak Tanrımız RABbin sunağında yakılmak üzere belirli zamanlarda odun getirecek.
35. «Ayrıca her yıl toprağımızın ve meyve ağaçlarımızın ilk ürününü RABbin Tapınağına götüreceğiz.
36. «Yasaya uygun olarak, ilk doğan oğullarımızı, hayvanlarımızı, ilk doğan sığırlarımızı ve davarlarımızı Tanrımızın Tapınağına, tapınakta hizmet eden kâhinlere götüreceğiz.
37. «Hamurlu yiyeceklerimizin, kaldırdığımız ürünlerin, bütün ağaçlarımızın meyvelerinin, yeni şarabımızın, zeytinyağımızın ilkini Tanrımızın Tapınağının depolarına getirip kâhinlere vereceğiz. Toprağımızın ondalığını Levililere vereceğiz, çünkü çalıştığımız bütün kentlerde ondalıkları onlar topluyor.

38. Levililer ondalıkları toplarken Harun soyundan bir kâhin yanlarında bulunacak. Levililer topladıkları ondalığın onda birini Tanrımızın Tapınağındaki depolara, hazine odalarına bırakacak.
39. İsrail halkıyla Levililer, buğdaydan, yeni şaraptan, zeytinyağından verilen armağanları, tapınak eşyalarının, kâhinlerin, tapınak kapı nöbetçilerinin ve ezgicilerin bulunduğu odalara koyacaklar.
- «Artık Tanrımız'ın Tapınağı'nı göz ardı etmeyeceğiz.»

1. Halkın önderleri Yerus alime yerleşti. Geri kalanlar aralarında kura çektiler. Her on kişiden biri kutsal kente, Yerus alime yerleşecek, öteki dokuz kişiyse kendi kentlerinde kalacaklardı.
2. Halk Yerus alimde yaşamaya gön  ll  olanların hepsini kutladı.
3. Yerus alime yerleşen bölge önderleri şunlardır: -Ancak bazı İsraililer, k hinler, Levililer, tapınak görevlileri, Süleymanın kullarının soyundan gelenler Yahuda kentlerine, her biri kendi kentindeki kendi mülküne yerleşti.
4. Yahuda ve Benyamin halkından bazılarıysa Yerus alimde kaldı.- Yahuda soyundan gelenler: Peres soyundan Mahalalel oğlu şefatya oğlu Amarya oğlu Zekeriya oğlu Uzziya oğlu Ataya,
5. şela soyundan Zekeriya oğlu Yoyariv oğlu Adaya oğlu Hazaya oğlu Kol-Hoze oğlu Baruk oğlu Maaseya.
6. Peresoğullarından Yerus alime 468 yiğit yerleşti.
7. Benyamin soyundan gelenler: Yeşaya oğlu İtiel oğlu Maaseya oğlu Kolaya oğlu Pedaya oğlu Yoet oğlu Meşullam oğlu Sallu.
8. Onu Gabbay ve Sallay izledi; toplam 928 yiğit.
9. Zikri oğlu Yoel onlara önderlik ediyordu, Hassenua oğlu Yahuda ise kentte vali yardımcısıydı.
10. K hinler: Yoyariv oğlu Yedaya, Yakın,
11. Ahituv oğlu Merayot oğlu Sadok oğlu Meşullam oğlu Hilkiya oğlu tapınak baş görevlisi Seraya
12. ve tapınağa hizmet eden kardeşleri; toplam 822 kişi. Malkiya oğlu Paşhur oğlu Zekeriya oğlu Amsi oğlu Pelalya oğlu Yeroham oğlu Adaya
13. ve aile başları olan kardeşleri; toplam 242 kişi. İmmer oğlu Meşillemot oğlu Ahzay oğlu Azarel oğlu Amaşsay ve
14. kardeşlerinden oluşan 128 cesur yiğit. Haggedolim oğlu Zavdiel onlara önderlik ediyordu.
15. Levililer: Bunni oğlu Haşavya oğlu Azrikam oğlu Haşşuv oğlu şemaya.
16. Levililerin önderlerinden şabbetayla Yozavat Tanrı Tapınağının dış işlerini yönetiyordu.
17. Asaf oğlu Zavdi oğlu Mika oğlu Mattanya şükran duasını okuyan tapınak korosunu yönetiyordu. Kardeşlerinden Bakbukya ise ikinci derecede görevliydi. Ayrıca Yedutun oğlu Galal oğlu şammua oğlu Avda vardı.
18. Kutsal kentte yaşayan Levililer 284 kişiydi.
19. Tapınak kapı nöbetçileri: Kapılarda Akkuv, Talmon ve kardeşleri nöbet tutardı. Toplam 172 kişiydiler.
20. İsraililerin geri kalanı, k hinlerle Levililer ise Yahudanın öbür kentlerine dağılmıştı. Herkes kendi mülküne yerleşmişti.
21. Tapınak görevlileri Ofelde yaşıyordu.  nderleri Siha ile Gişpa idi.
22. Tanrının Tapınağında ezgi   yleyenlere Asaf soyundan gelenler önderlik ediyordu. Bu soydan Mika oğlu Mattanya oğlu Haşavya oğlu Bani oğlu Uzzi Yerus alimde, Levililerin başında bulunuyordu.
23. Pers Kralının ezgicilerle ilgili buyruğu vardı. Düzenli olarak her gün ücretlerini alacaklardı.
24. Yahuda oğlu Zerahın soyundan Meşezavel oğlu Petahya İsrail halkının genel temsilcisi olarak Pers Kralına yardımcı oluyordu.
25. Kırsal bölgelerde, köylerde yaşayanlara gelince: Bazı Yahudalılar Kiryat-Arba ve köylerinde, bazıları Divon ve köylerinde, bazıları Yekavseel ve köylerinde,
26. bazıları Yeşuada, Moladada, Beytpelette,
27. Hasar-şualda, Beer-şeva ve köylerinde,
28. bazıları Ziklakta, Mekona ve köylerinde,
29. bazıları Eyn-Rimmonda, Sorada, Yarmutta,
30. Zanoahta, Adullam ve köylerinde, bazıları Lakiş ve çevresinde, bazıları da Azeka ve köylerinde yaşıyordu. Yahudalıların yaşadığı bu yerler Beer-şeva ile Hinnom Vadisi arasındaki toprakları kapsıyordu.
31. Benyamin soyundan olanlar Gevada, Mikmasta, Ayada, Beytel ve köylerinde,
32. Anatotta, Novda, Ananyada,

33. Hasorda, Ramada, Gittayimde,
34. Haditte, Sevoimde, Nevallatta,
35. Lodda, Onoda ve Esnaf Vadisinde yaşıyordu.
36. Bölükler halinde Yahuda'dan gelen bazı Levililer de Benyamin'e yerleşti.

1. Şealtiel oğlu Zerubbabil ve Yeşu ile birlikte sürgünden dönen kâhinlerle Levililer şunlardır: Kâhinler: Seraya, Yeremya, Ezra,
2. Amarya, Malluk, Hattuş,
3. Şekanya, Rehum, Meremot,
4. İddo, Ginneton, Aviya,
5. Miyamin, Maadya, Bilga,
6. Şemaya, Yoyariv, Yedaya,
7. Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşunun döneminde kâhinlere ve öbür kardeşlerine önderlik ediyorlardı.
8. Levililer: Yeşu, Binnuy, Kadmiel, Şerevya, Yahuda ve şükran ezgileri sorumlusu Mattanya ile kardeşleri.
9. Öbür kardeşleri Bakbukya ile Unni ezgiler söylenirken onların karşısında dururdu.
10. Yeşu Yoyakimin babasıydı. Yoyakim Elyaşivin babası, Elyaşiv Yoyadanın babası,
11. Yoyada Yonatanın babası, Yonatan Yadduanın babasıydı.
12. Yoyakimin döneminde, kâhin ailelerinin başları şunlardı: Seraya ailesinin başında Meraya, Yeremyanın Hananya,
13. Ezranın Meşullam, Amaryanın Yehohanan,
14. Melikunun Yonatan, Şevanyanın Yusuf,
15. Harimin Adna, Merayotun Helkay,
16. İddonun Zekeriya, Ginnetonun Meşullam,
17. Aviyanın Zikri, Minyaminin, Moadyanın Piltay,
18. Bilganın Şammua, Şemayanın Yehonatan,
19. Yoyarivin Mattenay, Yedayanın Uzzi,
20. Sallayın Kallay, Amokun Ever,
21. Hilkiyanın Haşavya, Yedayanın Netanel.
22. Levililerden Elyaşiv, Yoyada, Yohanan ve Yadduanın yaşadığı günlerde, Pers Kralı Dariusun döneminde, Levili aile başlarının ve kâhinlerin kaydı tutuldu.
23. Levili aile başlarının listesi Elyaşiv oğlu Yohananın yaşadığı döneme kadar tarihler kitabına yazıldı.
24. Levili önderlerden Haşavya, Şerevya ve Kadmiel oğlu Yeşu bir yanda, kardeşleri öbür yanda durur, Tanrı adamı Davutun buyruğu uyarınca karşılıklı övgüler ve şükürler sunarlardı.
25. Mattanya, Bakbukya, Ovadya, Meşullam, Talmon ve Akkuv kapılarda nöbet tutarak kapılara yakın ambarları korumakla görevliydi.
26. Yosadak oğlu Yeşu oğlu Yoyakimin ve Vali Nehemya ile Kâhin ve Bilgin Ezranın yaşadığı dönemde bu insanlar görev yaptı.
27. Yerusâlim surları Tanrıya adanacağı zaman, nerede bir Levili varsa aranıp bulundu ve Yerusâlime getirildi. Çünkü surları sevinçle, şükranla, ezgilerle, zil, çenk ve lirlerle adamak istiyorlardı.
- 28-29. Ezgiciler Yerusâlim çevresindeki bölgelerden, Netofalıların köylerinden, Beytgilgaldan, Geva ve Azmavet çevresinden toplandı. Yerusâlim çevresinde köyler kurmuşlardı.
30. Kâhinlerle Levililer önce kendilerini, sonra halkı, kapıları ve surları paklama görevini yerine getirdiler.
31. Yahudalı önderleri surların üzerine çıkardım. Şükrederek yürüsünler diye iki büyük gruba ayırdım. Birinci grup sağdan Gübre Kapısına doğru yürüdü.
32. Arkalarından Hoşaya ve Yahudalı önderlerin yarısı,
33. Azarya, Ezra, Meşullam,
34. Yahuda, Benyamin, Şemaya, Yeremya
35. ve borazan çalan bazı kâhinler izliyordu. Asaf oğlu Zakkur oğlu Mikaya oğlu Mattanya oğlu Şemaya oğlu Yonatan oğlu Zekeriya

36. ve kardeşleri Şemaya, Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda ve Hanani Tanrı adamı Davut gibi çalgılarıyla yürüyorlardı. Bilgin Ezra onlara öncülük ediyordu.
37. Pınar Kapısından Davut Kentinin merdivenlerinden dosdoğru surlara çıktılar; Davutun sarayının üst tarafından geçerek doğuya doğru, Su Kapısına kadar yürüdüler.
38. Şükürler sunarak yürüyen öbür grupsa surların üzerinde sola doğru ilerliyordu. Halkın yarısıyla birlikte ben de onları izledim. Fırınlara Kulesinden geçip Geniş Duvara kadar yürüdük.
39. Efrayim Kapısını, Eski Kapıyı, Balık Kapısını, Hananel Kulesini, Hammea Kulesini geçip Koyun Kapısına kadar gittik. Muhafızlar Kapısında durduk.
40. Şükürler sunarak yürüyen bu iki grup Tanrı Tapınağında durdu. Görevlilerin yarısıyla birlikte ben de durdum.
41. Benim grubumda borazan çalan şu kâhinler vardı: Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekeriya, Hananya.
42. Ayrıca Maaseya, Şemaya, Elazar, Uzzi, Yehohanan, Malkiya, Elam, Ezer. Ezgiciler Yizrahyanın öncülüğünde yüksek sesle ezgiler söylediler.
43. O gün pek çok kurban kesildi. Halk coşku içindeydi, çünkü Tanrı onlara büyük sevinç vermişti. Kadınlarla çocuklar da bu sevince katıldılar. Yerusolimden gelen sevinç sesleri uzaklardan duyulabiliyordu.
44. Bu arada bağışların, ilk ürünlerin ve ondalıkların konacağı ambarları gözetecek bazı kişiler görevlendirildi. Bunlar Kutsal Yasanın kâhinler ve Levililer için öngördüğü yardımları kentlerin çevresindeki kırsal bölgelerden toplayıp ambarlara getirmekle sorumluydu. Yahudalılar kâhinlerle Levililerin hizmetinden hoşnuttu.
45. Çünkü onlar Tanrıların hizmetini ve paklama görevini yerine getiriyorlardı. Ezgicilerle kapı nöbetçileri de Davutla oğlu Süleymanın buyruğuna uygun olarak sorumluluklarını yerine getirdiler.
46. Çünkü eskiden, Davutun ve Asafın yaşadığı yıllarda, ezgicileri yönetenler vardı. Tanrıya övgü ve şükür ezgileri söylenirdi.
47. Zerubbabil'in ve Nehemya'nın yaşadığı dönemde bütün İsrail halkı bağışlarıyla ezgicilerin ve kapı nöbetçilerinin ücretlerini gününde karşıladı. Levililer'in hakkını ayırdılar, Levililer de Harun soyundan gelenlerin hakkını ayırdı.

1. O gün Musanın Kitabı halka okundu. Kitapta Ammonlularla Moavlıların sonsuza dek Tanrının topluluğuna giremeyeceği yazılıydı.
2. Çünkü onlar İsrail halkına ekmek ve su vermemekle kalmamış, İsraililere lanet okuması için Balama da para vermişlerdi. Ancak Tanrımız laneti kutsamaya çevirmişti.
3. İsrail halkı bu yasayı duyunca, bütün yabancıları ayrı tutmaya başladı.
4. Tanrımızın Tapınağının ambarlarına Kâhin Elyasiv bakıyordu. Elyasiv Toviyanın akrabasıydı.
5. Bu yüzden ona büyük bir oda vermişti. Eskiden bu odaya tahıl sunuları, günnük, tapınak eşyaları, ayrıca Kutsal Yasa uyarınca Levililere, ezgicilere, tapınak kapı nöbetçilerine verilen buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalıkları ve kâhinlere verilen bağışlar konulurdu.
6. Ama bütün bunlar olup biterken ben Yerusolimde değildim. Babil Kralı Artahşastanın krallığının otuz ikinci yılında, onun yanına gitmiştim. Bir süre sonra yine izin istedim
7. ve Yerusolime döndüm. O zaman Elyasivin yaptığı kötülüğü öğrendim. Tanrı Tapınağının avlusunda Toviya oda vermişti.
8. Buna çok canım sıkıldı. Toviyanın bütün eşyalarını odadan attım.
9. Odaları temizlemeleri için buyruk verdim. Tanrı Tapınağının eşyalarını, tahıl sunularını, günnüğü yine oraya koydurdum.
10. Ayrıca öğrendim ki, Levililerin alacakları verilmemiş. Hizmeti yürüten Levililerle ezgiciler tarlalarına geri dönmüşler.
11. Görevlileri azarladım. «Tanrının Tapınağı neden ihmal edilmiş?» diye sordum. Sonra bütün gidenleri toplayıp işlerinin başına koydum.
12. Bütün Yahuda halkı buğdayın, yeni şarabın, zeytinyağının ondalığını yine ambarlara getirmeye başladı.
13. Bu kez ambarların başına Kâhin Şelemayy, Bilgin Sadoku ve Levililerden Pedayayı koydum. Mattanya oğlu Zakkur oğlu Hanan onların yardımcısıydı. Bunlar güvenilir insanlardı. Görevleri kardeşlerinin paylarını bölüştürmekti.
14. Ey Tanrım, beni anımsa. Tapınağın için ve oradaki hizmetler için yaptığım iyi işleri hiçe sayma.
15. O günlerde Yahudada bazı adamların Şabat Günü üzüm sıktıklarını gördüm. Bazıları da demet demet tahıllarını eşeklere yüklüyor, şarap, üzüm, incir ve çeşitli yüklerle birlikte Şabat Günü Yerusolime getiriyorlardı. Şabat Günü bunları sattıkları için onları azarladım.
16. Yerusolimde yaşayan Surlular balık ve çeşitli mallar getirip Şabat Günü kentte Yahudalılara satıyorlardı.
17. Yahudalı soyluları azarlayarak, «Yaptığınız kötülüğe bakın!» dedim, «Şabat Günü hiçe sayıyorsunuz.
18. Atalarınız da aynı şeyi yapmadı mı? Bu yüzden Tanrımız başımıza ve bu kente bela yağdırmadı mı? Siz Şabat Günü hiçe sayarak Tanrının öfkesini İsraille karşı alevlendiriyorsunuz.»
19. Şabattan önceki akşam Yerusolim kapılarına gölge düşünce, kapıların kapatılması ve Şabat sona erinceye kadar açılmaması için buyruk verdim. Şabat Günü kente yük sokulmasın diye bazı adamlarımı kapılara yerleştirdim.
20. Tüccarlarla çeşitli eşya satıcıları bir iki kez geceyi Yerusolimin dışında geçirdiler.
21. Onları uyardım: «Niçin surun dibinde geceliyorsunuz? Bir daha yaparsanız size karşı zor kullanacağım.» Bir daha Şabat Günü gelmediler.
22. Şabat Günü kutsallığını korumak için Levililere kendilerini paklasınlar ve gidip kapılarda nöbet tutsunlar diye buyruk verdim. Ey Tanrım, bunun için de beni anımsa ve yüce sevgin uyarınca bana merhamet et.
23. Ayrıca o günlerde Aşdotlu, Ammonlu, Moavlı kadınlarla evlenmiş Yahudiler gördüm.
24. Çocuklarının yarısı Aşdot dilini ya da öbür halkların dilini konuşuyor, Yahudi dilini bilmiyorlardı.
25. Adamları azarladım, lanet okudum. Bazılarını dövüp saçlarını yoldum. Tanrının adıyla onlara ant içirdim ve, «Yabancılar kız verip kız almayacaksınız» dedim,
26. «Kral Süleyman bu yabancı kadınlar yüzünden günaha girmede mi? Onca ulusun kralları

arasında Süleyman gibisi yoktu. Tanrı onu öyle sevdi ki, bütün İsrail kral yaptı. Ama yabancı kadınlar onu bile günaha sürükledi.

27. Şimdi de siz yabancı kadınlarla evlenerek Tanrımıza ihanet ediyorsunuz. Yaptığınız bu büyük kötülüğe göz mü yumalım?>>

28. Başkâhin Elyasiv oğlu Yoyadanın oğullarından biri Horonlu Sanballatın kızıyla evliydi. Bu yüzden onu yanımdan kovdum.

29. Ey Tanrım, onları anımsa; çünkü kâhinliği lekelediler, kâhinlerle ve Levililerle yaptığın antlaşmayı bozdular.

30. Halkı bütün yabancılardan arındırdım. Kâhinlerle Levililere görevlerini tek tek bildirdim.

31. Belirli zamanlarda yakılmak için armağan edilen odunları, getirilen ilk ürünleri düzene koydum. Ey Tanrım, bütün bunları iyiliğim için anımsa.

Ester

Bölüm 1

1. Ahaşveroş Hoddudan Kûşa uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilin kralıydı.
2. O sırada ülkeyi Sus Kalesindeki tahtından yönetiyordu.
3. Krallığının üçüncü yılında bütün önderlerinin ve görevlilerinin onuruna bir şölen verdi. Pers ve Med ordu komutanları, ileri gelenler ve il valileri de oradaydı.
4. Ahaşveroş tam yüz seksen gün süren şenliklerle krallığının sonsuz zenginliğini, büyüklüğünün görkemini ve yüceliğini gösterdi.
5. Bunun ardından, sarayının avlusunda küçük büyük ayırmadan, Sus Kalesinde bulunan bütün halka yedi gün süren bir şölen verdi.
6. Mermer sütunlar üzerindeki gümüş çemberlere mor ve beyaz renkli iplikten yapılmış sicimlerle bağlanmış beyaz ve lacivert kumaşlar asılmıştı. Somaki, mermer, sedef ve pahalı taşlar döşenmiş avluya altın ve gümüş sedirler yerleştirilmişti.
7. Sarayın en iyi şarabı kralın cömertliğine yaraşır biçimde bol bol ve her biri değişik altın kupalar içinde sunuluyordu.
8. Kralın buyruğu uyarınca, konuklar içki içmeye zorlanmadı. Kral saray hizmetkârlarına konukların dileklerini yerine getirmeleri için buyruk vermişti.
9. O sırada Kraliçe Vaşti de Kral Ahaşveroşun sarayındaki kadınlara bir şölen veriyordu.
- 1-011. Yedinci gün, şarabın etkisiyle keyiflenen Kral Ahaşveroş, hizmetindeki yedi haremağasına - Mehuman, Bizta, Harvona, Bigta, Avagta, Zetar ve Karkasa- Kraliçe Vaştii başında tacıyla huzuruna getirmelerini buyurdu. Kraliçe Vaşti güzeldi. Kral halka ve önderlere onun ne kadar güzel olduğunu göstermek istiyordu.
12. Ama Kraliçe Vaşti haremağalarının kraldan getirdiği buyruğu reddedip gitmedi. Bunun üzerine kral çok kızdı, öfkesinden küplere bindi.
13. Kral yasaları bilen bilge kişilerle görüştü. Çünkü kralın, yasaları ve adaleti bilen kişilere danışması gelenektendi.
14. Kendisine en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarşış, Meres, Marsena ve Memukan onunla yüzyüze görüşebiliyorlardı. Pers ve Med İmparatorluğunun bu yedi önderi krallığın en üst yöneticileriydi.
15. Kral Ahaşveroş onlara, «Kralın haremağaları aracılığıyla gönderdiği buyruğa uymayan Kraliçe Vaştiiye yasaya göre ne yapmalı?» diye sordu.
16. Memukan, kralın ve önderlerin önünde şu yanıtı verdi: «Kraliçe Vaşti yalnız krala karşı değil, bütün önderlere ve kralın bütün illerindeki halklara karşı suç işledi.
17. Bütün kadınlar, kraliçenin davranışıyla ilgili haberi duyunca, «Kral Ahaşveroş Kraliçe Vaştinin huzuruna getirilmesini buyurdu, ama kraliçe gitmedi» diyerek kocalarını küçümsemeye başlayacaklar.
18. Bugün kraliçenin davranışını öğrenen Pers ve Medli soylu kadınlar da kralın soylu adamlarına aynı biçimde davranacak. Bu da alabildiğine kadınların küçümsemesine, erkeklerin de öfkelenmesine yol açacak.
19. Kral uygun görüyorsa ferman çıkarsın; bu ferman Perslerle Medlerin değişmeyen yasalarına eklensin. Buna göre Vaşti bir daha Kral Ahaşveroşun huzuruna çıkmasın ve kral ondan daha iyi birini kraliçeliğe seçsin.
20. Kralın fermanı büyük krallığının dört bir yanına ulaşınca, ister soylu ister halktan olsun, bütün kadınlar kocalarına saygı gösterecektir.»
21. Bu sözler kralın ve önderlerinin hoşuna gitti. Kral, Memukanın önerisine uyarak,
22. krallığın bütün illerine yazılı buyruklar gönderdi. Her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazıldı. Her erkeğin kendi evinin egemeni olduğu her dilde vurgulandı.

1. Bu olaylardan sonra öfkesi dinen Kral Ahaşveroş, Vaştıyı, yaptıklarını ve ona karşı alınan kararı anımsadı.
2. Kralın özel hizmetkârları, «Kral için genç, güzel, el değmemiş kızlar aransın» dediler,
3. «Kral, egemen olduğu bütün illerde görevliler atasın. Bu görevliler bütün genç, güzel, el değmemiş kızları toplayıp Sus Kalesindeki hareme getirsinler, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegaya teslim etsinler. Güzelleşmeleri için ne gerekiyorsa verilsin.
4. Sonunda kralın hoşuna giden kız, Vaştının yerine kraliçe olsun.» Kral bu öneriyi beğendi ve söyleneni yaptı.
5. Sus Kalesinde Mordekay adında bir Yahudi vardı. Benyamin oymağından olan Mordekay, Kiş oğlu Şimi oğlu Yairin oğluydu.
6. Kiş, Babil Kralı Nebukadnessarın Yahuda Kralı Yehoyakin ile birlikte Yerusâlimden sürgün ettiği kişilerden biriydi.
7. Mordekayın Hadassa adında bir amca kızı vardı. Annesiyle babasını yitiren Hadassayı Mordekay evlat edininp büyüttü. Hadassanın öbür adı Esterdi; endamı ve yüzü güzeldi.
8. Kralın buyruğu ve fermanı yayımlandıktan sonra çok sayıda genç kız Sus Kalesine getirilip harem sorumlusu Hegaya teslim edildi. Saraya getirilen kızlar arasında Ester de vardı.
9. Hegay Esteri beğendi ve ona ayrıcalık tanıdı. En iyi biçimde beslenip güzelleşmesi için ne gerekiyorsa hemen sağladı; ayrıca kralın sarayından seçilen yedi hizmetçiyi buyruğuna verdi. Sonra onu hizmetçileriyle birlikte haremın en güzel bölümüne yerleştirdi.
10. Ester halkını da, soyunu da açıklamadı. Çünkü Mordekay bunları açıklamasını yasaklamıştı.
11. Mordekay, Esterin nasıl olduğunu ve ona nasıl davranıldığını öğrenmek için her gün haremın avlusunun önünde gezinip dururdu.
12. Her genç kız sırası geldiğinde Kral Ahaşveroşun huzuruna çıkacaktı. Ama kızlarla ilgili kurallar uyarınca, önce on iki ay süren güzellik bakımını tamamlaması gerekiyordu. Altı ay süreyle her kıza mür yağı sürülüyor, altı ay da kremler, losyonlar uygulanıyordu.
13. Kralın yanına girme sırası gelen genç kız, haremden her istediğini alıp birlikte saraya götürürdü.
14. Akşam kralın yanına giren kız, ertesi sabah ikinci hareme, cariyelerden sorumlu haremağası Şaaşgazın yönetimindeki hareme dönerdi. Yalnız kralın beğendiği, adıyla çağırıldığı kız yeniden onun yanına girebilirdi.
15. Kralın yanına girme sırası Mordekayın evlat edindiği Estere -Mordekayın amcası Avihayilin kızına- gelince, Ester, kralın kızlardan sorumlu haremağası Hegayın kendisine önerdiklerinden başka bir şey istemedi. Kendisini gören herkesin beğenisini kazandı.
16. Ahaşveroşun krallığının yedinci yılında, Tevet diye adlandırılan onuncu ayda, Ester saraya, kralın yanına götürüldü.
17. Kral Esteri öbür kızlardan daha çok sevdi, en çok ondan hoşlandı, en çok ona ayrıcalık tanıdı. Kraliçelik tacını ona giydirip Vaştının yerine kraliçe yaptı.
18. Ardından Esterin onuruna büyük bir şölen verdi. Bu şölende bütün önderler ve görevliler hazır bulundu. Kral bütün illerde bayram ilan etti ve krallara yaraşır cömertlikle armağanlar dağıttı.
19. Kızlar ikinci kez toplandıklarında Mordekay, kralın kapı görevlilerinden biri olmuştu.
20. Ester, Mordekayın verdiği buyruk uyarınca, soyunu ve halkını henüz açıklamamıştı; kendisini büyüttüğü günlerde olduğu gibi, Mordekayın sözünü dinlemeye devam etti.
21. Mordekay kralın kapı görevlisiyken, kapı nöbetçilerinden ikisi, Bigtan ve Tereş, Kral Ahaşveroşa öfkeleniler; onu öldürmek için fırsat kollamaya başladılar.
22. Durumu öğrenen Mordekay bunu Kraliçe Estere ilettil; o da Mordekay adına krala bildirdi.
23. Durum araştırıldı; doğru olduğu anlaşılınca da iki adam darağacına asıldı ve olay kralın önünde tarih kayıtlarına geçirildi.

1. Bu olaylardan sonra Kral Ahaşveroş, Agaklı Hammedatanın oğlu Hamanı yüksek bir göreve atayıp onurlandırdı. Onu bütün önderlerden daha yetkili kıldı.
2. Kralın buyruğu üzerine saray kapısında çalışan herkes Hamanın önünde eğilip yere kapanırdı. Ama Mordekay ne eğildi, ne de yere kapandı.
3. Kralın kapı görevlileri Mordekaya, «Kralın buyruğuna neden karşı geliyorsun?» diye sordular.
4. Görevliler ona bu soruyu her gün sordularsa da Mordekay onlara kulak asmadı. Bunun üzerine durumu Hamana bildirdiler. Çünkü Mordekay onlara kendisinin Yahudi olduğunu söylemişti ve böyle davranmaya devam edip etmeyeceğini görmek istiyorlardı.
5. Haman, Mordekayın eğilip yere kapanmadığını görünce öfkeden kudurdu.
6. Yalnız onu öldürmeyi düşünmekle kalmadı, onun hangi halktan geldiğini bildiği için bütün halkını, Ahaşveroşun egemenliğinde yaşayan bütün Yahudileri ortadan kaldırmaya karar verdi.
7. Bu işe en uygun ayı ve günü belirlemek için Ahaşveroşun krallığının on ikinci yılında, birinci ay olan Nisanfç ayında Hamanın önünde pur, yani kura çekildi. Kura, on ikinci ay olan Adar ayına düştü. kapsardı.
8. Haman Kral Ahaşveroşa şöyle dedi: «Krallığının bütün illerinde, öbür halkların arasına dağılmış, onlardan ayrı yaşayan bir halk var. Yasaları bütün öbür halklarınkinden farklı; kendileri de kralın yasalarına uymazlar. Onları kendi hallerine bırakmak kralın çıkarlarına uygun düşmez.
9. Kral uygun görüyorsa, yok edilmeleri için yazılı bir buyruk verilsin. Ben de hazineye ödenmek üzere kralın memurlarına on bin talant gümüş vereceğim.»
10. Bunun üzerine kral mühür yüzüğünü parmağından çıkartıp Agaklı Hammedatanın oğlu Yahudi düşmanı Hamana verdi.
11. Ona, «Para sende kalsın; o halka da ne istersen yap» dedi.
12. Birinci ayın on üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı ve Hamanın buyruğu her ile kendi işaretleriyle ve her halka kendi diliyle yazılarak satraplara, il valilerine ve bütün halk önderlerine gönderildi. Buyruk Kral Ahaşveroşun adını ve yüzüğünün mührünü taşıyordu.
13. Krallığın bütün illerine ulaklar aracılığıyla mektuplar gönderildi. Bu mektuplar, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü, genç, yaşlı, kadın, çocuk, bütün Yahudilerin bir günde öldürölüp yok edilmesini, kökünün kurutulup mal mülklerinin de yağmalanmasını buyuruyordu.
14. Bu fermanın metni her ilde yasa olarak duyurulacak ve bütün halklara bildirilecekti. Öyle ki, herkes belirlenen gün için hazır olsun.
15. Ulaklar kralın buyruğuyla hemen yola çıktılar. Ferman Sus Kalesi'nde de duyuruldu. Sus halkı şaşkınlık içindeyken kral ile Haman oturmuş içki içiyorlardı.

1. Mordekay olup bitenleri öğrenince giysilerini yırttı, çula sarınıp başından aşağı kül döktü, yüksek sesle ve acıyla feryat ederek kent merkezine geldi.
2. Varıp sarayın kapısında durdu. Çünkü çula sarınmış hiç kimse bu kapıdan içeri giremezdi.
3. Kralın buyruğunun ve fermanının ulaştığı her ilde Yahudiler büyük yas tuttular, ağlayıp feryat ettiler, oruç tuttular. Birçoğu da çula sarınıp kül içinde yattı.
4. Hizmetçileriyle haremağaları gelip Mordekayın durumunu anlatınca, Kraliçe Ester çok sarsıldı. Çulunu çıkartıp giyinmesi için Mordekaya giysiler gönderdi, ama Mordekay bunları kabul etmedi.
5. Bunun üzerine Ester kralın kendi hizmetine atadığı haremağalarından biri olan Hataki çağırttı; Mordekaydan ne olup bittiğini ve nedenini öğrenmesini buyurdu.
6. Hatak saray kapısının açıldığı kent meydanına, Mordekayın yanına gitti.
7. Mordekay başına gelen her şeyi ona anlattı. Yahudilerin yok edilmesi için Hamanın saray hazinesine vaat ettiği paranın miktarını bile tam tamına ona bildirdi.
8. Estere gösterip açıklaması için Susta yayımlanan, Yahudilerin kökünün kurutulmasını isteyen fermanın bir kopyasını da ona verdi. Esterin krala çıkmasını, ondan merhamet dileyip kendi halkı için yalvarmasını istedi.
9. Hatak geri dönüp Mordekayın söylediklerini Estere bildirdi.
10. Ester Mordekaya şu haberi götürmesini buyurdu:
11. «Kralın bütün adamları ve illerinde yaşayan halk biliyor ki, çağrılmadan sarayın iç avlusuna girip kralın yanına yaklaşan her erkek ya da kadın için tek bir ceza vardır. Kral altın esasını uzatıp canlarını bağışlamadıkça bu kişiler ölüme çarptırılır. Ben de otuz gündür kralın huzuruna çağrılmış değilim.»
12. Esterin bu sözleri kendisine iletilince,
13. Mordekay ona şu yanıtı götürmelerini istedi: «Sarayda yaşadığın için bütün Yahudiler içinde kurtulacak tek kişinin sen olacağını sanma.
14. Şu anda susarsan, Yahudilere yardım ve kurtuluş başka yerden gelecektir; ama sen ve babanın ev halkı yok olacaksınız. Kim bilir, belki de böyle bir gün için kraliçe oldun.»
15. Bunun üzerine Ester Mordekaya şu yanıtı gönderdi:
16. «Git, Sustaki bütün Yahudileri topla; benim için oruç tutun; üç gün, üç gece hiçbir şey yemeyin, içmeyin. Hizmetçilerimle ben de sizin gibi oruç tutacağız. Ardından, kurala aykırı olduğu halde kralın huzuruna çıkacağım; ölürsem ölürüm.»
17. Mordekay oradan ayrıldı ve Ester'in söylediği her şeyi yaptı.

1. Üçüncü gün Ester kraliçe giysilerini kuşanıp sarayın iç avlusunda, taht odasının önünde durdu. Kral bu odanın giriş kapısının karşısındaki tahtında oturuyordu.
2. Avluda bekleyen Kraliçe Esteri görünce onu hoşgörüyü karşılayıp elindeki altın asayı ona doğru uzattı. Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu.
3. Kral ona, «Ne istiyorsun Kraliçe Ester, dileğin ne?» diye sordu. «Krallığın yarısını bile istesen sana verilecektir.»
4. Ester, «Kral uygun görüyorsa, bugün kendisi için vereceğim şölene Hamanla birlikte gelsin» diye karşılık verdi.
5. Kral adamlarına, «Esterin isteğini yerine getirmek için Hamanı hemen çağırın» dedi. Böylece kralla Haman Esterin verdiği şölene gittiler.
6. Şarap içerlerken kral yine Estere sordu: «Söyle, ne istiyorsun? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.»
7. Ester, «İsteğim ve dileğim şu» diye yanıtladı,
8. «Kral benden hoşnutsa, istediğimi vermek, dileğimi yerine getirmek istiyorsa, kral ve Haman yarın kendileri için vereceğim şölene gelsinler, o zaman kralın sorusunu yanıtlarım.»
9. Haman o gün şölenden mutlu ve sevinçli ayrıldı. Ama Mordekayı sarayın kapısında görünce ve onun ayağa kalkmadığını, kendisine saygı göstermediğini farkedince öfkeden kudurdu.
10. Yine de kendini tuttu ve evine gitti. Sonra dostlarını ve eşi Zereşi çağırttı.
11. Onlara sonsuz zenginliğinden, çok sayıdaki oğullarından, kralın, kendisini nasıl onurlandırdığından, öbür önderlerinden ve görevlilerinden üstün tuttuğundan söz etti.
12. «Üstelik, Kraliçe Ester, verdiği şölene kralın yanısıra yalnız beni çağırdı» diye ekledi, «Yarınki şölene de kralla birlikte beni davet etti.
13. Ne var ki, o Yahudi Mordekayı sarayın kapısında otururken gördükçe bunlardan hiçbirinin gözümde değeri kalmıyor.»
14. Karısı Zereş ve bütün dostları Haman'a şöyle dediler: «Elli arşın yüksekliğinde bir darağacı kurulsun. Sabah olunca kraldan Mordekayı oraya astırmasını iste. Sonra da sevinç içinde kralla birlikte şölene gidersin.» Haman öneriyi beğendi ve darağacını hemen kurdurdu.

1. O gece kralın uykusu kaçtı; tarih kayıtlarının getirilip kendisine okunmasını buyurdu.
2. Kayıtlar Kral Ahaşveroşu öldürmeyi tasarlamış olan iki görevliden söz ediyordu. Kapı nöbetçisi olarak görev yapmış olan Bigtan ve Tereş adındaki bu iki adamı Mordekay ele vermişti.
3. Kral, «Bu yaptıklarından dolayı Mordekay nasıl onurlandırıldı, ona ne ödül verildi?» diye sordu. Hizmetkârlar, «Onun için hiçbir şey yapılmadı» diye yanıtladılar.
4. Kral, «Avluda kim var?» diye sordu. O sırada Haman sarayın dış avlusuna yeni girmişti. Kraldan, hazırlattığı darağacına Mordekayın asılmasını isteyecekti.
5. Hizmetkârlar krala, «Haman avluda bekliyor» dediler. Kral, «Buraya gelsin» dedi.
- 6-8. Haman içeri girince kral ona, «Kralın onurlandırmak istediği biri için ne yapılmalı?» diye sordu. «Kral benden başka kimi onurlandırmak isteyebilir ki?» diye düşünen Haman şu yanıtı verdi: «Kral onurlandırmak istediği kişi için kendi giydiği bir kral giysisini ve üzerine bindiği sorguçlu atı getirtir, 9. giysiyi ve atı en üst yöneticilerinden birine verir; o da kralın onurlandırmak istediği kişiyi giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirir. Önden giderek, «Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır» diye bağırır.»
10. Kral Hamana, «Hemen git» dedi, «Giysiyle atı al ve söylediklerini kralın kapı görevlisi Yahudi Mordekay için yap. Söylediklerinin hiçbirinde kusur etme.»
11. Böylece Haman giysiyi ve atı aldı, Mordekayı giydirip atın üstünde kent meydanında gezdirmeye başladı. Önden giderek, «Kralın onurlandırmak istediği kişiye böyle davranılır» diye bağırıyordu.
12. Sonra Mordekay saray kapısına döndü. Haman ise utanç içinde başını örterek çabucak evine gitti.
13. Başına gelenleri karısı Zereşe ve bütün dostlarına anlattı. Karısı Zereş ve danışmanları ona şöyle dediler: «Önünde gerilemeye başladığın Mordekay Yahudi soyundansa, ona gücün yetmeyecek, önünde yok olup gideceksin.»
14. Onlar daha konuşurken, kralın haremağaları gelip Haman'ı apar topar Ester'in vereceği şölene götürdüler.

1. Böylece kral ve Haman, Kraliçe Esterin şölenine gittiler.
2. O gün şarap içerlerken kral Estere yine sordu: «İsteğin nedir, Kraliçe Ester? Ne istersen verilecek. Dileğin nedir? Krallığın yarısını bile istesen sana bağışlanacak.»
3. Kraliçe Ester şöyle yanıtladı: «Ey kralım, eğer benden hoşnutsan ve uygun görüyorsan, isteğim canımı bağışlaman, dileğim de halkımı esirgemendir.
4. Çünkü ben ve halkım öldürölüp yok edilmek, yeryüzünden silinmek üzere satıldık. Eğer köle ve cariye olarak satılmış olsaydık sesimi çıkartmazdım; böyle bir sorun için kralı rahatsız etmek uygun olmazdı.»
5. Kral Ahaşveroş Kraliçe Estere, «Böyle bir şeyi yapmaya cüret eden kim, nerede bu adam?» diye sordu.
6. Ester, «Düşmanımız, hasmımız, işte bu kötü Hamandır!» dedi. Haman kralla kraliçenin önünde dehşete kapıldı.
7. Kral öfkeyle içki masasından kalkıp sarayın bahçesine çıktı. Haman ise Kraliçe Esterden canını bağışlamasını istemek için içerde kaldı. Çünkü kralın kendisini yok etmeye kararlı olduğunu anlamıştı.
8. Kral sarayın bahçesinden şölen salonuna dönünce, Hamanı Esterin uzandığı sedire kapanmış olarak gördü ve, «Bu adam sarayda, gözümün önünde kraliçeye bile el uzatmaya mı kalkıyor?» diye bağırdı. Kral sözlerini bitirir bitirmez Hamanın yüzünü örttüler.
9. Krala hizmet eden haremağalarından biri olan Harvona şöyle dedi: «Bakın, kralı uyarıp hayatını kurtaran Mordekay için Hamanın hazırlattığı elli arşın yüksekliğindeki darağacı Hamanın evinin önünde hazır duruyor.» Kral, «Haman o darağacına asılsın!» diye buyurdu.
10. Böylece Haman Mordekay için hazırlattığı darağacına asıldı; kralın öfkesi de yatıştı.

1. O gün Kral Ahaşveroş Yahudi düşmanı Hamanın malını mülkünü Kraliçe Estere verdi. Esterin Mordekaya yakınlığını açıklaması üzerine Mordekay kralın huzuruna kabul edildi.
2. Kral, Hamandan geri almış olduğu mühür yüzüğünü parmağından çıkarıp Mordekaya verdi. Ester de onu Hamanın malının mülkünün yöneticisi atadı.
3. Ester yine kralla görüştü. Ağlayarak onun ayaklarına kapandı. Agaklı Hamanın Yahudilere karşı kurduğu düzene ve kötü tasarıya engel olması için yalvardı.
4. Kral altın esasını Estere doğru uzatınca Ester ayağa kalkıp kralın önünde durdu
5. ve şöyle dedi: «Kral benden hoşnutsa ve uygun görüyorsa, benden hoşlanıyorsa ve dileğimi uygun buluyorsa, Agaklı Hammedata oğlu Hamanın krallığın bütün illerinde yaşayan Yahudilerin yok edilmesini buyurmak için yazdırdığı mektupları yazılı olarak geçersiz kılsın.
6. Halkımın felakete uğradığını görmeye nasıl dayanırım? Soydaşlarımla öldürülmesine tanık olmaya nasıl dayanırım?»
7. Kral Ahaşveroş, Kraliçe Estere ve Yahudi Mordekaya, «Bakın» dedi, «Hamanın malını mülkünü Estere verdim ve Yahudileri yok etmeyi tasarladığı için Hamanı darağacına astırdım.
8. Ama kral adına yazılmış ve onun yüzüğüyle mühürlenmiş yazıyı kimse geçersiz kılamaz. Bunun için, uygun gördüğünüz biçimde kral adına Yahudi sorunu konusunda şimdi siz yazın ve kralın yüzüğüyle mühürleyin.»
9. Bunun üzerine üçüncü ay olan Sivan ayının yirmi üçüncü günü kralın yazmanları çağrıldı. Mordekayın buyurduğu her şey, Hoddudan Kûşa dek uzanan bölgedeki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudilere, satraplara, vali ve önderlere yazıldı. Her il için kendi işaretleri, her halk için kendi dili kullanıldı. Yahudilere de kendi alfabelerinde ve kendi dillerinde yazıldı.
10. Mordekay Kral Ahaşveroş adına yazdırdığı mektupları kralın yüzüğüyle mühürledi ve kralın hizmetinde kullanılmak üzere yetiştirilen atlara binmiş ulaklarla her yere gönderdi.
11. Kral mektuplarda Yahudilere bütün kentlerde toplanma ve kendilerini koruma hakkını veriyordu. Ayrıca kendilerine, çocuklarına ve kadınlarına saldırabilecek herhangi bir düşman halkın ya da ilin silahlı güçlerini öldürüp yok etmelerine, kökünü kurutmalarına ve mallarını mülklerini yağmalamalarına izin veriyordu.
12. Bu izin Kral Ahaşveroşun bütün illerinde tek bir gün -on ikinci ayın, yani Adar ayının on üçüncü günü- geçerli olacaktı.
13. Bütün halklara duyurulan bu fermanın metni her ilde yasa yerine geçecekti. Böylece Yahudiler belirlenen gün düşmanlarından öç almaya hazır olacaktı.
14. Kralın hizmetindeki atlara binen ulaklar, kralın buyruğuna uyarak hemen dörtmala yola koyuldular. Ferman Sus Kalesinde de okundu.
15. Mordekay, lacivert ve beyaz bir krallık giysisiyle, başında büyük bir altın taç ve sırtında ince ketenden mor bir pelerinle kralın huzurundan ayrıldı. Sus Kenti sevinç çığlıklarıyla yankılandı.
16. Yahudiler için aydınlık ve sevinç, mutluluk ve onur dolu günler başlamıştı.
17. Kralın buyruğu ve fermanı ulaştığı her ilde ve her kentte Yahudiler arasında sevinç ve mutluluğa yol açtı. Şölenler düzenlendi, bir bayram havası doğdu. Ülkedeki halklardan çok sayıda kişi Yahudi oldu; çünkü Yahudi korkusu hepsini sarmıştı.

1. Kralın buyruğu ve fermanı, on ikinci ay olan Adar ayının on üçüncü günü yerine getirilecekti. Yahudi düşmanları o gün Yahudileri alt etmeyi ummuşlardı, ama tam tersi oldu; Yahudiler kendilerinden nefret edenleri alt ettiler.
2. Yahudiler kendilerini yok etmeyi tasarlayanlara saldırmak üzere Kral Ahasveroşun bütün illerindeki kentlerde bir araya geldiler. Hiç kimse onlara karşı koyamadı. Çünkü Yahudi korkusu bütün halkları sarmıştı.
3. İl önderleri, satraplar, valiler ve kralın memurları, Mordekaydan korktukları için Yahudileri desteklediler.
4. Mordekay sarayda güçlü biriydi artık; ünü bütün illere ulaşmıştı. Gücü gittikçe artıyordu.
5. Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, öldürdüler, yok ettiler. Kendilerinden nefret edenlere dilediklerini yaptılar.
6. Sus Kalesinde beş yüz kişiyi öldürüp yok ettiler.
- 7-10. Yahudi düşmanı Hammedata oğlu Hamanın on oğlunu -Parşandata, Dalfon, Aspata, Porata, Adalya, Aridata, Parmaşa, Arisay, Ariday ve Vayzatayı- öldürdüler. Ama yağmaya girişmediler.
11. Sus Kalesinde öldürülenlerin sayısı aynı gün krala bildirildi.
12. O da Kraliçe Estere, «Yahudiler Sus Kalesinde Hamanın on oğlu dahil beş yüz kişiyi öldürüp yok etmişler» dedi, «Kim bilir, öbür illerimde neler yapmışlardır? İstediyin nedir, sana vereyim; başka dileğin var mı, yerine getirilecektir.»
13. Ester, «Eğer kral uygun görüyorsa, Sustaki Yahudiler bugünkü fermanını yarın da uygulasınlar» dedi, «Hamanın on oğlunun cesetleri de darağacına asılsın.»
14. Kral bu isteklerin yerine getirilmesini buyurdu. Susta ferman çıkarıldı ve Hamanın on oğlu asıldı.
15. Sustaki Yahudiler Adar ayının on dördüncü günü yeniden toplanarak kentte üç yüz kişi daha öldürdüler; ama yağmaya girişmediler.
16. Krallığın illerinde yaşayan öbür Yahudiler de canlarını korumak ve düşmanlarından kurtulmak için bir araya geldiler. Kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler, ama yağmaya girişmediler.
17. Bütün bunlar Adar ayının on üçüncü günü oldu. Yahudiler on dördüncü gün dinlendiler ve o günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.
18. Sustaki Yahudiler ise kendilerini savunmak için on üçüncü ve on dördüncü günler bir araya geldiler. On beşinci gün de dinlendiler. O günü şölen ve eğlence günü ilan ettiler.
19. Taşradaki kentlerde yaşayan Yahudiler işte bu nedenle Adar ayının on dördüncü gününü şölen ve eğlence günü olarak kutlarlar ve birbirlerine yemek sunarlar.
20. Mordekay bu olayları kayda geçirdi. Ardından Kral Ahasveroşun uzak, yakın bütün illerinde yaşayan Yahudilere mektuplar gönderdi.
21. Her yıl Adar ayının on dördüncü ve on beşinci günlerini kutlamalarını buyurdu.
22. Çünkü o günler, Yahudilerin düşmanlarından kurtulduğu günlerdir. O ay kederlerinin sevince, yaslarının mutluluğa dönüştüğü aydır. Mordekay o günlerde şölenler düzenleyip eğlenmelerini, birbirlerine yemek sunmalarını, yoksullara armağanlar vermelerini buyurdu.
23. Böylece Yahudiler, Mordekayın buyruğunu kabul ederek başlattıkları kutlamaları sürdürdüler.
24. Çünkü bütün Yahudilerin düşmanı Agaklı Hammedata oğlu Haman onları yok etmek için düzen kurmuştu. Onları ezip yok etmek için pur, yani kura çekmişti.
25. Ama kral durumu öğrenince, Hamanın Yahudilere karşı kurduğu düzen geri tepti; kral, Hamanın ve oğullarının darağacına asılmaları için yazılı buyruklar verdi.
- 26-27. Pur sözcüğünden ötürü bu günlere Purim adı verildi. Böylece Yahudiler, Mordekayın mektubunda yazılı olanlardan, görüp geçirdiklerinden ve başlarına gelenlerden ötürü bu iki günü buyrulduğu biçimde ve günlerde her yıl kutlamayı kabul ettiler. Bu gelenek kendileri için, soylarından olanlar ve onlara katılan herkes için geçerli olacaktı.
28. Böylece bu günler her ilde, her kentte ve her ailede kuşaktan kuşağa anımsanacak ve kutlanacaktı. Purim günleri Yahudiler için son bulmayacak ve bu günlerin anısı kuşaklar boyu

sürecekti.

29. Avihayılın kızı Kraliçe Ester ve Yahudi Mordekay Purimle ilgili bu ikinci mektubu tam yetkiyle yazıp uygulamaya koydular.
30. Mordekay, Ahaşveroşun egemenliği altındaki yüz yirmi yedi ilde yaşayan Yahudilere esenlik ve güvenlik dilekleriyle dolu mektuplar gönderdi.
31. Kraliçe Esterle birlikte daha önce kararlaştırdıkları gibi, Purim günlerini belirlenen tarihte kutlamalarını buyuruyordu. Bu kutlamalara kendilerinin de, soylarından gelenlerin de katılmalarını, oruç tutmada ve ağıt yakmada belirlenen kurallara uymalarını istedi.
32. Purim'e ilişkin bu düzenlemeler Ester'in buyruğuyla onaylandı ve kayda geçirildi.

Bölüm 10

1. Kral Ahaşveros ülkeyi en uzak kıyılarına dek haraca bağlamıştı.
2. Büyüklüğü, kahramanlıkları ve Mordekayı her bakımdan nasıl onurlandırdığı Pers ve Med krallarının tarihinde yazılıdır.
3. Yahudi Mordekay, Kral Ahaşveros'tan sonra ikinci adam olmuştu. Yahudi soydaşları arasında saygı gören ve çoğunluk tarafından sevilen biriydi. Çünkü halkının iyiliğini düşünüyor, bütün soydaşlarının esenliği için çaba gösteriyordu.

Eyüp

Bölüm 1

1. Ûs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrıdan korkar, kötülükten kaçınırdı.
2. Yedi oğlu, üç kızı vardı.
3. Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküz, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu.
4. Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç kızkardeşlerini de çağırırlardı.
5. Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırıp kutsardı. Sabah erkenden kalkar, «Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrıya sövmüş olabilirler» diyerek her biri için yakmalık sunu sunar. Eyüp hep böyle yapardı.
6. Bir gün ilahi varlıklar RABbin huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan da onlarla geldi.
9. Şeytan, «Eyüp Tanrıdan boşuna mı korkuyor?» diye yanıtladı.
10. «Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı.
11. Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir.»
12. RAB Şeytana, «Peki» dedi, «Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma.» Böylece Şeytan RABbin huzurundan ayrıldı.
13. Bir gün Eyüpün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken
14. bir ulak gelip Eyüpe şöyle dedi: «Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otluyordu.
15. Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek için.»
16. O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, «Tanrı ateş yağdırdı» dedi, «Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçıp kurtuldum durumu sana bildirmek için.»
17. O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, «Kildaniler üç bölük halinde develere saldırdı» dedi, «Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.»
18. O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, «Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken
19. ansızın çölden şiddetli bir rüzgar esti» dedi, «Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.»
20. Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçını sakalını kesti, yere kapanıp tapındı.
21. Dedi ki, «Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim.RAB verdi, RAB aldı,RABbin adına övgüler olsun!»
22. Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

Bölüm 2

1. Başka bir gün ilahi varlıklar RABbin huzuruna çıkmak için geldiklerinde Şeytan da RABbin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti.
4. «Cana can!» diye yanıtladı Şeytan, «İnsan canı için her şeyini verir.
5. Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir.»
7. Böylece Şeytan RABbin huzurundan ayrıldı. Eyüpün bedeninde tepeden tırnağa kadar kötü çıbanlar çıkardı.
8. Eyüp çıbanlarını kaşımak için bir çömlek parçası aldı. Kül içinde oturuyordu.
9. Karısı, «Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor musun?» dedi, «Tanrıya söv de öl bari!»
10. Eyüp, «Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun» diye karşılık verdi, «Nasıl olur? Tanrıdan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?» Bütün bu olaylara karşın Eyüpün ağzından günah sayılabilecek bir söz çıkmadı.
11. Eyüpün üç dostu -Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar- Eyüpün başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar.
12. Uzaktan onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar.
13. Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı.

- 1-2. Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet edip şöyle dedi:
3. «Doğduğum gün yok olsun,«Bir oğul doğdu» denen gece yok olsun!
4. Karanlığa bürünsün o gün,Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin,Üzerine ılık doğmasın.
5. Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne,Bulut çöksün üzerine;Işığını karanlık söndürsün.
6. Zifiri karanlık yutsun o geceyi,Yılın günleri arasında sayılmasın,Aylardan hiçbirine girmesin.
7. Kısır olsun o gece,Sevinç sesi duyulmasın içinde.
8. Günleri lanetleyenler,Livyatanı uyandırmaya hazır olanlar,O günü lanetlesin.
9. Akşamının yıldızları kararsın,Boş yere aydınlığı beklesin,Tan atışını görmesin.
10. Çünkü sıkıntı yüzü görmemem içinAnamın rahminin kapılarını üstüme kapamadı.
11. «Neden doğarken ölmedim,Rahimden çıkarken son soluğumu vermedim?
12. Neden beni dizler,Emeyim diye memeler karşıladı?
13. Çünkü şimdi huzur içinde yatmış,Uyuyup dinlenmiş olurdum;
14. Yaptırdıkları kentler şimdi viran olanDünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte,
15. Evlerini gümüşle dolduranAltın sahibi önderlerle birlikte.
16. Neden düşük bir çocuk gibi,Gün yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa gömülmedim?
17. Orada kötüler kargaşayı bırakır,Yorgunlar rahat eder.
18. Tutsaklar huzur içinde yaşar,Angaryacının sesini duymazlar.
19. Küçük de büyük de oradadır,Köle efendisinden özgürdür.
20. «Niçin sıkıntı çekenlere ılık,Acı içindekilere yaşam verilir?
21. Oysa onlar gelmeyen ölümü özler,Onu define arar gibi ararlar;
22. Mezara kavuşuncaNeşeden coşar, sevinç bulurlar.
23. Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen insana,Çevresini Tanrının çitle çevirdiği kişiye?
24. Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor,Su gibi dökülmekte feryadım.
25. Korktuğum,Çekindiğim başıma geldi.
26. Huzur yok, sükûnet yok, rahat yok,Yalnız kargaşa var.»

1. Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
2. ‹‹Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin?Kim konuşmadan durabilir?
3. Evet, pek çoklarına sen ders verdin,Zayıf elleri güçlendirdin,
4. Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu,Titreten dizleri sen pekiştirdin.
5. Ama şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor,Sana dokununca yılgınlığa düşüyorsun.
6. Senin güvendiğin Tanrıdan korkun değil mi,Umutun kusursuz yaşamında değil mi?
7. ‹‹Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu,Nerede doğrular yıkıma uğradı?
8. Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler,Kötülük tohumu ekenler ettiklerini biçiyor.
9. Tanrının soluğuyla yok oluyor,Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.
10. Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi,Dişleri kırıldı genç aslanların.
11. Aslan av bulamadığı için yok oluyor,Dişi aslanın yavruları dağılıyor.
12. ‹‹Bir söz gizlice erişti bana,Fısıltısı kulağıma ulaştı.
13. Gece rüyaların doğurduğu düşünceler içinde,İnsanları ağır uyku bastığı zaman,
14. Beni dehşet ve titreme aldı,Bütün kemiklerimi sarstı.
15. Önümden bir ruh geçti,Tüylerim ürperdi.
16. Durdu, ama ne olduğunu seçemedim.Bir suret duruyordu gözümün önünde,Çıt çıkmazken bir ses duydum:
17. ‹Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi?Kendisini yaratanın karşısında temiz çıkabilir mi?
18. Bakın, Tanrı kullarına güvenmez,Meleklerinde hata bulur da,
19. Çamur evlerde oturanlara,Mayası toprak olanlara,Güveden kolay ezilenlere mi güvenir?
20. Ömürleri sabahtan akşama varmaz,Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok olurlar.
21. İçlerindeki çadır ipleri çekilince,Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.›

1. «Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı?Meleklerin hangisine yöneleceksin?
2. Aptalı üzüntü öldürür,Budalayı kıskançlık bitirir.
3. Ben aptalın kök saldığını görünce,Hemen yurduna lanet ettim.
4. Çocukları güvenlikten uzak,Mahkeme kapısında ezilir,Savunan çıkmaz.
5. Ürününü açlar yer,Dikenler arasındakini bile toplarlar;Mallarını susamışlar yutmak ister.
«Tuzak».
6. Çünkü dert topraktan çıkmaz,Sıkıntı yerden bitmez.
7. Havaya uçuşan kıvılcımlar gibiSıkıntı çekmek için doğar insan.
8. «Oysa ben Tanrıya yönelir,Davamı Ona bıraktırdım.
9. Anlayamadığımız büyük işler,Sayısız şaşılacak işler yapan Odur.
10. Yeryüzüne yağmur yağdırır,Tarlalara sular gönderir.
11. Düşkünleri yükseltir,Yaşlıları esenliğe çıkarır.
12. Kurnazların oyununu bozar,Düzenlerini gerçekleştiremesinler diye.
13. Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,Düzenbazların oyunu son bulur.
14. Gündüz karanlığa toslar,Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar.
15. Yoksulu onların kılıç gibi ağzındanVe güçlünün elinden O kurtarır.
16. Yoksul umutlanır,Haksızlık ağzını kapar.
17. «İşte, ne mutlu Tanrının eğittiği insana!Bu yüzden Her Şeye Gücü Yetenin yola getirişini küçümseme.
18. Çünkü O hem yaralar hem sarar,O incitir, ama elleri sağaltır.
19. Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır,Yedinci kez de sana zarar vermez.
20. Kıtıkta ölümden,Savaşta kılıçtan seni O koruyacak.
21. Kamçılaman dillerden uzak kalacak,Yıkım gelince korkmayacaksın.
22. Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin.
23. Çünkü tarladaki taşlarla anlaşacaksın,Yabanıl hayvanlar seninle barışacak.
24. Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek,Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın.
25. Çocuklarının çoğalacağını bileceksin,Soyun ot gibi bitecek.
26. Zamanında toplanan demetler gibi,Mezara dinç gireceksin.
27. «İşte araştırdık, doğrudur,Onun için bunu dinle ve belle.»

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. ‹‹Keşke üzüntüm tartılabilse,Acım teraziye konabilseydi!
3. Denizlerin kumundan ağır gelirdi,Bu yüzden abuk sabuk konuştum.
4. Çünkü Her Şeye Gücü Yetenin okları içimde,Ruhum onların zehirini içiyor,Tanrının dehşetleri karşıma dizildi.
5. Otu olan yaban eşiği anırır mı,Yemi olan öküz böğürür mü?
6. Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi,Yumurta akında tat bulunur mu?
7. Böyle yiyeceklerle dokunmak istemiyorum,Beni hasta ediyorlar.
8. ‹‹Keşke dileğim yerine gelse,Tanrı özlediğimi bana verse!
9. Kerem edip beni ezse,Elini çabuk tutup yaşam bağımı kesse!
10. Yine avunur,Amansız derdime karşın sevinirdim,Çünkü Kutsal Olanın sözlerini yadsımadım.
11. Gücüm nedir ki, bekleyeyim?Sonum nedir ki, sabredeyim?
12. Taş kadar güçlü müyüm,Etim tunçtan mı?
13. Çaresiz kalıncaKendimi kurtaracak gücüm mü olur?
14. ‹‹Kederli insana dost sevgisi gerekir,Her Şeye Gücü Yetenden korkmaktan vaz geçse bile.
15. Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı;Hani gürül gürül akan dereler vardır,
16. Eriyen buzlarla taşan,Kar sularıyla beslenen,
17. Ama kurak mevsimde akmayan,Sıcakta yataklarında tükenen dereler...İşte öyle aldattılar beni.
- 18-19. O dereler için kervanlar yolundan sapar,Çöle çıkıp yok olurlar.Temanın kervanları su arar,Sabadan gelen yolcular umutla bakar.
20. Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır,Hayal kırıklığına uğrarlar.
21. Artık siz de bir hiç oldunuz,Dehşete kapılıp korkuyorsunuz.
- 22-23. ‹Benim için bir şey verin›Ya da, ‹Rüşvet veripBeni düşmanın elinden kurtarın,Acımasızların elinden alın› dedim mi?
24. ‹‹Bana öğretin, susayım,Yanlışımı gösterin.
25. Doğru söz acıdır!Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor?
26. Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz?Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz?
27. Öksüzün üzerine kura çeker,Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz.
28. ‹‹Şimdi lütfedip bana bakın,Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya.
29. Bırakın artık, haksızlık etmeyin,Bir daha düşünün, devamda haklıyım.
30. Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu,Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

1. ‹‹Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu,Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı?
2. Gölgeyi özleyen köle,Ücretini bekleyen gündelikçi gibi,
3. Miras olarak bana boş aylar verildi,Payıma sıkıntılı geceler düştü.
4. Yatarken, ‹Ne zaman kalkacağım› diye düşünüyorum,Ama gece uzadıkça uzuyor,Gün doğana dek dönüp duruyorum.
5. Bedenimi kurt, kabuk kaplamış,Çatlayan derimden irin akıyor.
6. ‹‹Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı,Umutсуз tükenmekte.
7. Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa,Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek.
8. Şu anda bana bakan gözler bir daha beni görmeyecek,Senin gözlerin üzerimde olacak,Ama ben yok olacağım.
9. Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi,Ölüler diyarına inen bir daha çıkmaz.
10. Bir daha evine dönmez,Bulunduğu yer artık onu tanımaz.
11. ‹‹Bu yüzden sessiz kalmayacak,İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim;Canımın acısıyla yakınacağım.
12. Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki,Başıma bekçi koydun?
13. Yatağım beni rahatlatır,Döşeğim acılarımı dindirir diye düşündüğümde,
14. Beni düşlerle korkutuyor,Görümlemlerle yıldırıyorsun.
15. Öyle ki, boğulmayı,Ölmeyi şu yaşama yeğliyorum.
16. Yaşamımdan tiksiniyor,Sonsuza dek yaşamak istemiyorum;Çek elini benden, çünkü günlerimin anlamı kalmadı.
17. ‹‹İnsan ne ki, onu büyütesin,Üzerinde kafa yorasın,
18. Her sabah onu yoklayasın,Her an onu sınıayasın?
19. Gözünü üzerimden hiç ayırmayacak mısın,Tükürüğümü yutacak kadar bile beni rahat bırakmayacak mısın?
20. Günah işledimse, ne yaptım sana,Ey insan gözcüsü?Niçin beni kendine hedef seçtin?Sana yük mü oldum?
21. Niçin isyanımı bağışlamaz,Suçumu affetmezsin?Çünkü yakında toprağa gireceğim,Beni çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım.››

1. Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
2. «Ne zamana dek böyle konuşacaksın?Sözlerin sert rüzgar gibi.
3. Tanrı adaleti saptırır mı,Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpıtır mı?
4. Oğulların ona karşı günah işlediyse,İsyanlarının cezasını vermiştir.
5. Ama sen gayretle Tanrıyı arar,Her Şeye Gücü Yetene yalvarırsan,
6. Temiz ve doğruysan,O şimdi bile senin için kolları sıvayıpSeni hak ettiğin yere geri getirecektir.
7. Başlangıcın küçük olsa da,Sonun büyük olacak.
8. «Lütfen, önceki kuşaklara sor,Atalarının neler öğrendiğini iyice araştır.
9. Çünkü biz daha dün doğduk, bir şey bilmeyiz,Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölge.
10. Onlar sana anlatıp öğretmeyecek,İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek mi?
11. «Bataklık olmayan yerde kamış biter mi?Susuz yerde saz büyür mü?
12. Henüz yeşilken, kesilmeden,Otlardan önce kururlar.
13. Tanrıyı unutan herkesin sonu böyledir,Tanrısız insanın umudu böyle yok olur.
14. Onun güvendiği şey kırılır,Dayanağı ise bir örümcek ağıdır.
15. Örümcek ağına yaslanır, ama ağ çöker,Ona tutunur, ama ağ taşımaz.
16. Tanrısızlar güneşte iyi sulanmış bitkiyi andırır,Dalları bahçenin üzerinden aşar;
17. Kökleri taş yığınının sarılır,Çakılların arasında yer aranır.
18. Ama yerinden sökülürse,Yeri, «Seni hiç görmedim» diyerek onu yadsır.
19. İşte sevinci böyle son bulur,Yerinde başka bitkiler biter.
20. «Tanrı kusursuz insanı reddetmez,Kötülük edenlerin elinden tutmaz.
21. O senin ağzını yine gülüşle,Dudaklarını sevinç haykırışıyla dolduracaktır.
22. Düşmanlarını utanç kaplayacak,Kötülerin çadırı yok olacaktır.»

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. «Biliyorum, gerçekten öyledir,Ama Tanrının önünde insan nasıl haklı çıkabilir?
3. Biri Onunla tartışmak istese,Binde bir bile Ona yanıt veremez.
4. Onun bilgisi derin, gücü eşsizdir,Kim Ona direndi de ayakta kaldı?
5. O dağları yerinden oynatır da,Dağlar farkına varmaz,Öfkeyle altüst eder onları.
6. Dünyayı yerinden oynatır,Direklerini titretir.
7. Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş,Yıldızları mühürler.
8. Odur tek başına gökleri geren,Denizin dalgaları üzerinde yürüyen.
9. Büyük Ayıyı, Oryonu, Ülkeri,Güney takımyıldızlarını yaratan Odur.
10. Anlayamadığımız büyük işler,Sayısız şaşılacak işler yapan Odur.
11. İşte, yanımdan geçer, Onu göremem,Geçip gider, farkına bile varmam.
12. Evet, O avını kaparsa, kim Onu durdurabilir?Kim Ona, «Ne yapıyorsun» diyebilir?
13. Tanrı öfkesini dizginlemez,Rahavın yardımcıları bileOnun ayağına kapanır. güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.
14. «Nerde kaldı ki, ben Ona yanıt vereyim,Onunla tartışmak için söz bulayım?
15. Haklı olsam da Ona yanıt veremez,Merhamet etmesi için yargıcıma yalvarırdım ancak.
16. Onu çağırırsam, O da bana yanıt verseydi,Yine de inanmazdım sesime kulak verdiğine.
17. O beni kasırgayla eziyor,Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor.
18. Soluk almama izin vermiyor,Ancak beni acıya doyuruyor.
19. Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür!Adalet sorunuysa, kim Onu mahkemeye çağırabilir?
20. Suçsuz olsam ağızım beni suçlar,Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.
21. «Kusursuz olsam da kendime aldırıldığım yok,Yaşamımı hor görüyorum.
22. Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki,«O suçluyu da suçsuzu da yok ediyor.»
23. Kırbaç ansızın ölüm saçınca,O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir.
24. Dünya kötülerin eline verilmiş,Yargıçların gözünü kapayan Odur.O değilse, kimdir?
25. «Günlerim koşucudan çabuk,İyilik görmeden geçmekte.
26. Kamış sandal gibi kayıp gidiyor,Avının üstüne süzülen kartal gibi.
27. «Acılarımı unutayım,Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim» desem,
28. Bütün dertlerimden yılarım,Çünkü beni suçsuz saymayacağını biliyorum.
29. Madem suçlanacağım,Neden boş yere uğraşayım?
30. Sabun otuyla yıkansam,Ellerimi kül suyuyla temizlesem,
31. Beni yine pisliğe batırırsın,Giysilerim bile benden tiksindir.
32. O benim gibi bir insan değil ki,Ona yanıt vereyim,Birlikte mahkemeye gideyim.
33. Keşke aramızda bir hakem olsa da,Elini ikimizin üstüne koysa!
34. Tanrı sopasını üzerimden kaldırsın,Dehşeti beni yıldırmasın.
35. O zaman konuşur, O'ndan korkmazdım,Ama bu durumda bir şey yapamam.

1. «Yaşamımdan usandım,Özgürce yakınacak,İçimdeki acıyla konuşacağım.
2. Tanrıya: Beni suçlama diyeceğim,Ama söyle, niçin benimle çekişiyorsun.
3. Hoşuna mı gidiyor gaddarlık etmek,Kendi ellerinin emeğini reddedipKötülerin tasarılarını onaylamak?
4. Sende insan gözü mü var?İnsanın gördüğü gibi mi görüyorsun?
5. Günlerin ölümlü birinin günleri gibi,Yılların insanın yılları gibi mi ki,
6. Suçumu arıyor,Günahımı araştırıyorsun?
7. Kötü olmadığımı,Senin elinden beni kimsenin kurtaramayacağını biliyorsun.
8. «Senin ellerin bana biçim verdi, beni yarattı,Şimdi dönüp beni yok mu edeceksin?
9. Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen biçim verdin,Beni yine toprağa mı döndüreceksin?
10. Beni süt gibi dökmedin mi,Peynir gibi katılaştırmadın mı?
11. Bana et ve deri giydirdin,Beni kemiklerle, sinirlerle ördün.
12. Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin,İlgin ruhumu korudu.
13. «Ama bunları yüreğinde gizledin,Biliyorum aklındakini:
14. Günah işleseydim, beni gözlerdin,Suçumu cezasız bırakmazdın.
15. Suçluysam, vay başıma!Suçsuzken bile başımı kaldıramıyorum,Çünkü utanç doluyum, çaresizim.
16. Başımı kaldırsam, aslan gibi beni avlar,Şaşılasi gücünü yine gösterirsin üstümde.
17. Bana karşı yeni tanıklar çıkarır,Öfkeni artırırsın.Orduların dalga dalga üzerime geliyor.
18. «Niçin doğmama izin verdin?Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden!
19. Hiç var olmamış olurdum,Rahimden mezara taşınırdım.
20. Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı?Beni rahat bırak da biraz yüzüm gülsün;
21. Dönüşü olmayan yere gitmeden önce,Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
22. Zifiri karanlık diyarına,Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına,Aydınlığın karanlığı andırdığı yere.»»

1. Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:
2. ‹‹Bunca söz yanıtsız mı kalsın?Çok konuşan haklı mı sayılsın?
3. Saçmalıkların karşısında sussun mu insanlar?Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
4. Tanrıya, ‹İnancım arıdır› diyorsun,‹Senin gözünde temizim.›
5. Ama keşke Tanrı konuşsa,Sana karşı ağzını açsa da,
6. Bilgeliğin sırlarını bildirse!Çünkü bilgelik çok yönlüdür.Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile.
7. ‹‹Tanrının derin sırlarını anlayabilir misin?Her Şeye Gücü Yetenin sınırlarına ulaşabilir misin?
8. Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin?Ölümler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?
9. Ölçüleri yeryüzünden uzun,Denizden geniştir.
10. ‹‹Gelip seni hapsetse, mahkemeye çağırsa,Kim Ona engel olabilir?
11. Çünkü O yalancıları tanır,Kötülüğü görür de dikkate almaz mı?
12. Ne zaman yaban eşiği insan doğurursa,Aptal da o zaman sağduyulu olur.
13. ‹‹Ona yüreğini adar,Ellerini açarsan,
14. İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,Çadırında haksızlığa yer vermezsen,
15. Utanmadan başını kaldırır,Sağlam ve korkusuz olabilirsin.
16. Sıkıntılarını unuttur,Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.
17. Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,Karanlık sabaha döner.
18. Güven duyarsın, çünkü umudun olur,Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın.
19. Uzanırsın, korkutan olmaz,Birçokları senden lütuf diler.
20. Ama kötülerin gözlerinin feri sönecek,Kaçacak yer bulamayacaklar,Tek umutları son soluklarını vermek olacak.››

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. «Kendinizi birşey sandığınız belli,Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek!
3. Sizin kadar benim de aklım var,Sizden aşağı kalmam.Kim bilmez bunları?
4. «Gülünç oldum dostlarıma,Ben ki, Tanrıya yakarırdım, yanıtlardı beni.Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
5. Kaygısızlar felaketi küçümser,Ayağı kayanı umursamaz.
6. Soyguncuların çadırlarında rahatlık var,Tanrıyı gazaba getirenler güvenlik içinde,Tanrıya değil, kendi bileklerine güveniyorlar.
7. «Ama şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler,Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatsınlar,
8. Toprağa söyle, sana öğretsin,Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler.
9. Hangisi bilmezBunu RABbin yaptığını?
10. Her yaratığın canı,Bütün insanlığın soluğu Onun elindedir.
11. Damağın yemeği tattığı gibiKulak da sözleri denemez mi?
12. Bilgelik yaşlılarda,Akıl uzun yaşamdadır.
13. «Bilgelik ve güç Tanrıya özgüdür,Ondadır öğüt ve akıl.
14. Onun yıktığı onarılamaz,Onun hapsettiği kişi özgür olamaz.
15. Suları tutarsa, kuraklık olur,Salıverirse dünyayı sel götürür.
16. Güç ve zafer Ona aittir,Aldanan da aldatan da Onundur.
17. Danışmanları çaresiz kılar,Yargıçıları çıldırtır.
18. Kralların bağladığı bağı çözer,Bellerine kuşak bağlar.
19. Kâhinleri çaresiz kılar,Koltuklarında yılananları devirir.
20. Güvenilir danışmanları susturur,Yaşlıların aklını alır.
21. Rezalet saçar soylular üzerine,Güçlülerin kuşağını gevşetir.
22. Karanlıkların derin sırlarını açar,Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır.
23. Ulusları büyütür, ulusları yok eder,Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder.
24. Dünya önderlerinin aklını başından alır,Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırır onları.
25. Karanlıkta el yordamıyla yürür, ışık yüzü görmezler;Sarhoş gibi dolaştırır onları.

1. «İşte, gözlerim her şeyi gördü,Kulağım duydu, anladı.
2. Sizin bildiğinizi ben de biliyorum,Sizden aşağı kalmam.
3. Ama ben Her Şeye Gücü Yetenle konuşmak,Davamı Tanrıyla tartışmak istiyorum.
4. Sizlerse yalan düzüyorsunuz,Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
5. Keşke büsbütün sussanız!Sizin için bilgelik olurdu bu.
6. Şimdi davamı dinleyin,Yakınmama kulak verin.
7. Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz?Onun adına yalan mı söyleyeceksiniz?
8. Onun tarafını mı tutacaksınız?Tanrının davasını mı savunacaksınız?
9. Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur?İnsanları aldattığınız gibi Onu da mı aldatacaksınız?
10. Gizlice Onun tarafını tutarsanız,Kuşkusuz sizi azarlar.
11. Onun görkemi sizi yıldırılmaz mı?Dehşeti üzerinize düşmez mi?
12. Anlattıklarınız kül kadar değersizdir,Savunduklarınızsa çamurdan farksız.
13. «Susun, bırakın ben konuşayım,Başıma ne gelirse gelsin.
14. Hayatım tehlikeye girecekse girsin,Canım zora düşecekse düşsün.
15. Beni öldürecek, umudum kalmadıfç,Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu yüzüne karşı savunayım. bile Ona güvenim sarsılmaz.»
16. Aslında bu benim kurtuluşum olacak,Çünkü tanrısız bir adam Onun karşısına çıkamaz.
17. Sözlerimi iyi dinleyin,Kulaklarınızdan çıkmasın söyleyeceklerim.
18. İşte davamı hazırladım,Haklı çıkacağımı biliyorum.
19. Kim suçlayacak beni?Biri varsa susar, son soluğumu veririm.
20. «Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrım,O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim:
21. Elini üstümden çekVe dehşetinle beni yıldırma.
22. Sonra beni çağır, yanıtlayayım,Ya da bırak ben konuşayım, sen yanıtla.
23. Suçlarım, günahlarım ne kadar?Bana suçumu, günahımı göster.
24. Niçin yüzünü gizliyorsun,Beni düşman gibi görüyorsun? çağırıştırıyor, bu yolla bir söz sanatı yapılmış.
25. Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm,Beni mi korkutacaksın?Kuru samanı mı kovalayacaksın?
26. Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor,Gençliğimde işlediğim günahları bana miras veriyorsun.
27. Ayaklarımı tomruğa vuruyor,Yollarımı gözetliyor,İzimi sürüyorsun.
28. «Oysa insan telef olmuş, çürük bir şey,Güve yemiş giysi gibidir.

1. ‹‹İnsanı kadın doğurur,Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.
2. Çiçek gibi açıp solar,Gölge gibi gelip geçer.
3. Gözlerini böyle birine mi dikiyorsun,Yargılamak için önüne çağırıyorsun?
4. Kim temizi kirliden çıkarabilir?Hiç kimse!
5. Madem insanın günleri belirlenmiş,Aylarının sayısı saptanmış,Sınır koymuşsun, öteye geçemez;
6. Gözünü ondan ayır da,Çalışma saatini dolduran gündelikçi gibi rahat etsin.
7. ‹‹Oysa bir ağaç için umut vardır,Kesilse, yeniden sürgün verir,Eksilmez filizleri.
8. Kökü yerde kocasa,Kütüğü toprakta ölse bile,
9. Su kokusu alır almaz filizlenir,Bir fidan gibi dal budak salar.
10. İnsan ise ölüp yok olur,Son soluğunu verir ve her şey biter.
11. Suyu akıp giden gölYa da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse,
12. İnsan da öyle, yatar, bir daha kalkmaz,Gökler yok oluncaya dek uyanmaz,Uyandırılmaz.
13. ‹‹Keşke beni ölümler diyarına gizlesen,Öfken geçinceye dek saklasan,Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan.
14. İnsan ölür de dirilir mi?Başka biri nöbetimi devralıncaya dekSavaş boyunca umutla beklerdim.
15. Sen çağırırdın, ben yanıtlardım,Ellerinle yaptığın yarattığı özlerdin.
16. O zaman adımlarımı sayar,Günahımın hesabını tutmazdın.
17. İsyanımı torbaya koyup mühürler,Suçumu örterdin.
18. ‹‹Ama dağın yıkılıp çöktüğü,Kayanın yerinden taşındığı,
19. Suyun taşı aşındırdığı,Selin toprağı sürükleyip götürdüğü gibi,İnsanın umudunu yok ediyorsun.
20. Onu hep yenersin, yok olup gider,Çehresini değiştirir, uzağa gönderirsin.
21. Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz,Aşağılanırlar, anlamaz.
22. Ancak kendi canının acısını duyar,Yalnız kendisi için yas tutar.››

1. Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
2. «Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı,Karnını doğu rüzgarıyla doldurur mu?
3. Boş sözlerle tartışır,Yararsız söylevler verir mi?
4. Tanrı korkusunu bile ortadan kaldırıyor,Tanrının huzurunda düşünmeyi engelliyorsun.
5. Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor,Hilekârların diliyle konuşuyorsun.
6. Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil,Dudakların sana karşı tanıklık ediyor.
7. «İlk doğan insan sen misin?Yoksa dağlardan önce mi var oldun?
8. Tanrının sırrını mı dinledin de,Yalnız kendini bilge görüyorsun?
9. Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim?Senin anladığın ne ki, bizde olmasın?
10. Bizde ak saçlı da yaşlı da var,Babandan bile yaşlı.
11. Az mı geliyor Tanrının avutması sana,Söylediği yumuşak sözler?
12. Niçin yüreğin seni sürüklüyor,Gözlerin parıldıyor,
13. Tanrıya öfkeni gösteriyorsun,Ağzından böyle sözler dökülüyor?
14. «İnsan gerçekten temiz olabilir mi?Kadından doğan biri doğru olabilir mi?
15. Tanrı meleklerine güvenmiyorsa,Gökler bile Onun gözünde temiz değilse,
16. Haksızlığı su gibi içenİğrenç, bozuk insana mı güvenecek?
17. «Dinle beni, sana açıklayayım,Gördüğümü anlatayım,
18. Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği,Gizlemediği gerçekleri;
19. O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti,Aralarına henüz yabancı girmemişti.
20. Kötü insan yaşamı boyunca kıvrandır,Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır.
21. Dehşet sesleri kulağından eksilmez,Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına uğrar.
22. Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz,Kılıç onu gözler.
23. «Nerede?» diyerek ekmek ardınca dolaşır,Karanlık günün yanibaşında olduğunu bilir.
24. Acı ve sıkıntı onu yıldırır,Savaşa hazır bir kral gibi onu yener.
25. Çünkü Tanrıya el kaldırmış,Her Şeye Gücü Yetene meydan okumuş,
26. Kalın, yumrulu kalkarıylaOna inatla saldırmıştı.
27. «Yüzü semirdiği,Göbeği yağ bağladığı halde,
28. Yıkılmış kentlerde,Taş yığınınna dönmüş oturulmaz evlerde oturacak,
29. Zengin olmayacak, serveti tükenecek,Malları ülkeye yayılmayacaktır.
30. Karanlıktan kaçamayacak,Filizlerini alev kurutacak,Tanrının ağzından çıkan solukla yok olacaktır.
31. Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın,Çünkü ödülü boşluk olacaktır.
32. Gününden önce işi tamamlanacak,Dalı yeşermeyecektir.
33. Asma gibi koruğunu dökecek,Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır.
34. Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur,Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder.
35. Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar,İçleri yalan doludur.»

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. «Buna benzer çok şey duydum,Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz.
3. Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi?Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyorsunuz?
4. Yerimde siz olsaydınız,Ben de sizin gibi konuşabilirdim;Size karşı güzel sözler dizer,Başımı sallayabilirdim.
5. Ağzımdan çıkan sözlerle yüreklendirir,Dudaklarımdan dökülen avutucu sözlerle yatıştırırdım sizi.
6. «Konuşsam bile acım dinmez,Sussam ne değişir?
7. Ey Tanrı, beni tükettin,Bütün ev halkımı dağıttın.
8. Beni sıkıp buruşturdun, bana karşı tanık oldu bu;Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı.
9. Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni,Dişlerini gıcırdatıyor bana,Düşmanım gözlerini üzerime dikeyor.
10. İnsanlar bana dudak büküyor,Aşağılayarak tokat atıyor,Birleşiyorlar bana karşı.
11. Tanrı haksızlara teslim ediyor beni,Kötülerin kucağına atıyor.
12. Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni,Boynumdan tutup yere çaldı.Beni hedef yaptı kendine.
13. Okçuları beni kuşatıyor,Acımadan böbreklerimi deşiyor,Ödümü yerlere döküyor.
14. Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor,Dev gibi üzerime saldırıyor.
15. «Giymek için çul diktim,Gururumu ayak altına aldım.
16. Ağlamaktan yüzüm kızardı,Gözlerimin altı morardı.
17. Yine de ellerim şiddetten uzak,Duam içtendir.
18. «Ey toprak, kanımı örtme,Feryadım asla dinmesin.
19. Daha şimdiden tanıgım göklerde,Beni savunan yücelerdir.
20. Dostlarım benimle eğleniyor,Gözlerim Tanrıya yaş döküyor;
21. Tanrı kendisiyle insan arasındaİnsanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye.
22. «Çünkü birkaç yıl sonra,Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

Bölüm 17

1. ‹‹Yaşama gücüm tükendi, günlerim kısaldı,Mezar gözlüyor beni.
2. Çevremi alaycılar kuşatmış,Gözümü onların aşağılamasıyla açıp kapıyorum.
3. ‹‹Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı,Başka kim var bana güvence verecek?
4. Çünkü onların aklını anlayışa kapadın,Bu yüzden onları zafere kavuşturmayacaksın.
5. Para için dostlarını satan adamınÇocuklarının gözünün feri söner.
6. ‹‹Tanrı beni insanların diline düşürdü,Yüzüme tükürmekteler.
7. Kederden gözümün feri söndü,Kollarım bacaklarım çırpı gibi.
8. Dürüst insanlar buna şaşıyor,Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor.
9. Doğrular kendi yolunu tutuyor,Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor.
10. ‹‹Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin!Aranızda bir bilge bulamayacağım.
11. Günlerim geçti, tasarılarım,Dileklerim suya düştü.
12. Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar,Karanlığa ‹Işık yakındır› diyorlar.
13. Ölüler diyarını evim diye gözlüyorsam,Yatağımı karanlığa seriyorsam,
14. Çukura ‹Babam›,Kurda ‹Annem, kızkardeşim› diyorsam,
15. Umudum nerede?Kim benim için umut görebilir?
16. Umut benimle ölüler diyarına mı inecek?Toprağa birlikte mi gireceğiz?››

1. Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
2. «Ne zaman bitecek bu sözler?Biraz anlayışlı olun da konuşalım.
3. Niçin hayvan yerine konuyoruz,Gözünüzde aptal sayılıyor?
4. Sen kendini öfkenle paralıyorsun,Senin uğruna dünyadan vaz mı geçilecek?Kayalar yerini mi değiştirecek?
5. «Evet, kötünün ışığı sönecek,Ateşinin alevi parlamayacak.
6. Çadırındaki ışık karanlığa dönecek,Yanındaki kandil sönecek.
7. Adımlarının gücü zayıflayacak,Kurduğu düzene kendi düşecek.
8. Ayakları onu ağa götürececek,Kendi ayağıyla tuzağa basacak.
9. Topuğu kapana girecek,Tuzak onu kapacak.
10. Toprağa gizlenmiş bir ilmek,Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu.
11. Dehşet saracak onu her yandan,Her adımında onu kovalayacak.
12. Gücünü kıtlık kemirecek,Tökezleyince, felaket yanında bitiverecek.
13. Derisini hastalık yiyecek,Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak.
14. Güvenli çadırından atılacak,Dehşet kralının önüne sürüklenecek.
15. Çadırında ateş oturacak,Yurdunun üzerine kükürt saçılacak.
16. Kökleri dipten kuruyacak,Dalları üstten solacak.
17. Ülkede anısı yok olacak,Adı dünyadan silinecek.
18. Işıktan karanlığa sürülecek,Dünyadan kovulacak.
19. Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında,Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak.
20. Batıdakiler onun yıkımına şaşacak,Doğudakiler dehşet içinde bakacak.
21. Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur,Tanrı'yı tanımayanların varacağı yer budur.»

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. «Ne zamana dek beni üzecek,Sözlerinizle ezeceksiniz?
3. On kez oldu beni aşağılıyor,Hiç utanmadan saldırıyorsunuz.
4. Yanlış yola sapmışsam,Bu benim suçum.
5. Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor,Utancımı bana karşı kullanıyorsanız,
6. Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı,Beni ağıyla kuşattı.
7. «İşte, «Zorbalık bu!» diye haykırıyorum, ama yanıt yok,Yardım için bağıriyorum, ama adalet yok.
8. Yoluma set çekti, geçemiyorum,Yollarımı karanlığa boğdu.
9. Üzerimden onurumu soydu,Başımdaki tacı kaldırdı.
10. Her yandan yıktı beni, tükendim,U mudumu bir ağaç gibi kökünden söktü.
11. Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor,Beni hasım sayıyor.
12. Orduları üstüme üstüme geliyor,Bana karşı rampalar yapıyor,Çadırımın çevresinde ordugah kuruyorlar.
13. «Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,Tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı.
14. Akrabalarım uğramaz oldu,Yakın dostlarım beni unuttu.
15. Evimdeki konuklarla hizmetçiler Beni yabancı sayıyor,Garip oldum gözlerinde.
16. Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor,Dil döksem bile.
17. Soluğum karımı tiksindiriyor,Kardeşlerim benden öğreniyor.
18. Çocuklar bile beni küçümsüyor,Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar.
19. Bütün yakın dostlarım benden öğreniyor,Sevdiklerim yüz çeviriyor.
20. Bir deri bir kemiğe döndüm,Ölümün eşiğine geldim.
21. «Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın,Çünkü Tanrının eli vurdu bana.
22. Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor,Etime doymuyorsunuz?
23. «Keşke şimdi sözlerim yazılsa,Kitaba geçseydi,
24. Demir kalemle, kurşunla Sonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydı!
25. Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını,Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum.
26. Derim yok olduktan sonra,Yeni bedenimle Tanrıyı göreceğim.
27. Onu kendim göreceğim,Kendi gözlerimle, başkası değil.Yüreğim bayılıyor bağrımda!
28. Eğer, «Sıkıntının kökü onda olduğu için Onu kovalım» diyorsanız,
29. Kılıçtan korkmalısınız,Çünkü kılıç cezası öfkeli olur,O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz.»

1. Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:
2. «Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zorluyor,Bu yüzden çok heyecanlıyım.
3. Beni utandıran bir azar işitiyorum,Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor.
4. «Bilmiyor musun eskiden beri,İnsan dünyaya geldiğinden beri,
5. Kötünün zafer çığılığı kısadır,Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır.
6. Boyu göklere erişse,Başı bulutlara değse bile,
7. Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi;Onu görmüş olanlar, «Nerede o?» diyecekler.
8. Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak,Gece görünümü gibi yok olacak.
9. Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu görmeyecek,Yaşadığı yerde artık görünmeyecektir.
10. Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek,Malını kendi eliyle geri verecektir.
11. Kemiklerini dolduran gençlik ateşiKendisiyle birlikte toprakta yatacak.
12. «Kötülük ağzında tatlı gözükse,Onu dilinin altına gizlese bile,
13. Tutsa, bırakmasa,Damağının altına saklasa bile,
14. Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek,İçinde kobra zehirine dönüşecek.
15. Yuttuğu servetleri kusacak,Tanrı onları midesinden çıkaracak.
16. Kobra zehiri emecek,Engereğin zehir dişi onu öldürecek.
17. Akarsuların, bal ve ayran akan derelerinSefasını süremeyecek.
18. Zahmetle kazandığınıYemeden geri verecek,Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak.
19. Çünkü yoksulları ezip yüzüstü bıraktı,Kendi yapmadığı evi zorla aldı.
20. «Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi,Serveti onu kurtaramayacak.
21. Yediğinden artakalan olmadı,Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.
22. Varlık içinde yokluk çekecek,Sıkıntı tepesine binecek.
23. Karnını tıka basa doyurduğunda,Tanrı kızgın öfkesini ondan çıkaracak,Üzerine gazap yağdıracak.
24. Demir silahtan kaçacak olsa,Tunç ok onu delip geçecek.
25. Çekilince ok sırtından,Parıldayan ucu ödünden çıkacak,Dehşet çökecek üzerine.
26. Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor.Körüklenmemiş ateş onu yiyip bitirecek,Çadırında artakalanı tüketecek.
27. Suçunu gökler açığa çıkaracak,Yeryüzü ona karşı ayaklanacak.
28. Varlığını seller,Azgın sular götürecek Tanrının öfkelenmediği gün.
29. Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay,Budur Tanrı'nın ona verdiği miras.»

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. «Sözümü dikkatle dinleyin,Bana verdiğiniz avuntu bu olsun.
3. Bırakın ben de konuşayım,Ben konuştuğuktan sonra alay edin.
4. «Yakınmam insana mı karşı?Niçin sabırsızlanmayayım?
5. Bana bakın da şaşın,Elinizi ağzınıza koyun.
6. Bunu düşündükçe içimi korku sarıyor,Bedenimi titreme alıyor.
7. Kötüler niçin yaşıyor,Yaşlandıkça güçleri artıyor?
8. Çocukları sapasağlam çevrelerinde,Soyları gözlerinin önünde.
9. Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak,Tanrının sopası onlara dokunmuyor.
10. Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa çıkmaz,İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz.
11. Çocuklarını sürü gibi salıverirler,Yavruları oynar.
12. Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler,Ney sesiyle eğlenirler.
13. Ömürlerini bolluk içinde geçirir,Esenlik içinde ölümler diyarına inerler.
14. Tanrıya, «Bizden uzak dur!» derler,«Yolunu öğrenmek istemiyoruz.
15. Her Şeye Gücü Yeten kim ki, Ona kulluk edelim?Ne kazancımız olur Ona dua etsek?»
16. Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil.Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
17. «Kaç kez kötülerin kandili söndü,Başlarına felaket geldi,Tanrı öfkeli olduğunda paylarına düşen kederi verdi?
18. Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi,Kasırganın uçurduğu saman çöpü gibi oldular?
19. «Tanrı babaların cezasını çocuklarına çektirir» diyorsunuz,Kendilerine çektirsin de bilsinler nasıl olduğunu.
20. Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünler,Her Şeye Gücü Yetenin gazabını içsinler.
21. Çünkü sayılı ayları sona erinceGeride bıraktıkları aileleri için niye kaygı çeksinler?
22. «En yüksektekileri bile yargılayan TanrıyaKim akıl öğretebilir?
23. Biri gücünün doruğunda ölür,Büsbütün rahat ve kaygısız.
24. Bedeni iyi beslenmiş,İlikleri dolu.
25. Ötekiyse acı içinde ölür,İyilik nedir hiç tatmamıştır.
26. Toprakta birlikte yatarlar,Üzerlerini kurt kaplar.
27. «Bakın, düşüncelerinizi,Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri biliyorum.
28. «Büyük adamın evi nerede?» diyorsunuz,«Kötülerin çadırları nerede?»
29. Yolculara hiç sormadınız mı?Anlattıklarına kulak asmadınız mı?
30. Felaket günü kötü insan esirgenir,Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir.
31. Kim davranışını onun yüzüne vurur?Kim yaptığığın karşılığını ona ödetir?
32. Mezarlığa taşınır,Kabri başında nöbet tutulur.
33. Vadi toprağı tatlı gelir ona,Herkes ardından gider,Önüsıra gidenlerse sayısızdır.
34. «Boş laflarla beni nasıl avutursunuz?Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır.»

1. Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
2. «İnsan Tanrıya yararlı olabilir mi? Bilge kişinin bile Ona yararı dokunabilir mi?
3. Doğruluğun Her Şeye Gücü Yetene ne zevk verebilir, Kusursuz yaşamın Ona ne kazanç sağlayabilir?
4. Seni azarlaması, dava etmesi Ondan korktuğun için mi?
5. Kötülüğün büyük, Günahların sonsuz değil mi?
6. Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor, Onları soyuyordun.
7. Yorguna su içirmedin, Açtan ekmeği esirgedin;
8. Ülkeye bileğinle sahip oldun, Saygın biri olarak orada yaşadın.
9. Dul kadınları eli boş çevirdin, Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın.
10. Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili, Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun,
11. Her şey kararıyor, göremez oluyorsun, Seller altına alıyor seni.
12. «Tanrı göklerin yükseklerinde değil mi? Yıldızlara bak, ne kadar yüksekteler!
13. Sen ise, «Tanrı ne bilir?» diyorsun, «Zifiri karanlığın içinden yargılayabilir mi?
14. Koyu bulutlar Ona engeldir, göremez, Gök kubbenin üzerinde dolaşır.»
15. Kötülerin yürüdüğü Eski yolu mu tutacaksın?
16. Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilip alındılar, Temellerini sel bastı.
17. Tanrıya, «Bizden uzak dur!» dediler, «Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?»
18. Ama onların evlerini iyilikle dolduran Oydu. Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
19. «Doğrular onların yıkımını görüp sevinir, Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir:
20. «Düşmanlarımız yok edildi, Malları yanıp kül oldu.»
21. «Tanrıyla dost ol, barış ki, Bolluğa eresin.
22. Ağzından çıkan öğretiyi benimse, Sözlerini yüreğinde tut.
23. Her Şeye Gücü Yetene dönersen, eski haline kavuşursun. Kötülüğü çadırından uzak tutar,
24. Altınını yere, Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan,
25. Her Şeye Gücü Yeten senin altınını, Değerli gümüşün olur.
26. O zaman Her Şeye Gücü Yetenden zevk alır, Yüzünü Tanrıya kaldırırsın.
27. Ona dua edersen, dinler seni, Adaklarını yerine getirirsin.
28. Neye karar verirsen yapılır, Yollarını ışık aydınlatır.
29. İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme, Çünkü Tanrı alçak gönüllüleri kurtarır.
30. O suçsuz olmayı bile kurtarır, Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçlu.»

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. ‹‹Bugün de acı acı yakınacağım, İniltiye karşın Tanrının üzerimdeki eli ağırdır.
3. Keşke Onu nerede bulacağımı bilseydim, Tahtına varabilseydim!
4. Davamı önünde dile getirir, Kanıtlarımı art arda sıralardım.
5. Bana vereceği yanıtı öğrenir, Ne diyeceğini anlardım.
6. Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıkardı? Hayır, yalnızca dinlerdi beni.
7. Haklı kişi davasını oraya, Onun önüne getirebilirdi, Ben de yargılanmaktan sonsuza dek kurtulurdum.
8. ‹‹Doğuya gitsem orada değil, Batıya gitsem Onu bulamıyorum.
9. Kuzeyde iş görse Onu seçemiyorum, Güneye dönse Onu göremiyorum.
10. Ama O tuttuğum yolu biliyor, Beni sınaadığında altın gibi çıkacağım.
11. Adımlarını yakından izledim, Sapmadan yolunu tuttum.
12. Ağızından çıkan buyruklardan ayrılmadım, Günlük ekmeğimden çok ağızından çıkan sözlere değer verdim.
13. ‹‹O tek başınadır, kim Onu caydırabilir? Canı ne isterse onu yapar.
14. Benimle ilgili kararını yerine getirir, Daha nice tasarısı vardır.
15. Bu yüzden dehşete düşerim huzurunda, Düşündükçe korkarım Ondan.
16. Tanrı cesaretimi kırdı, Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırıldı.
17. Karanlık beni susturamadı, Yüzümü örten koyu karanlık.

1. «Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit saptamıyor?Neden Onu tanıyanlar bu günleri görmesin?
2. İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor,Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar.
3. Öksüzlerin eşiğini kovuyor,Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.
4. Yoksulları yoldan saptırıyor,Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar.
5. Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibiYiyecek bulmak için erkenden işe çıkıyorlar,Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.
6. Yemlerini tarlalardan topluyor,Kötülerin bağındaki artıkları eşeliyorlar.
7. Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar,Örtünecek şeyleri yok soğukta.
8. Dağlara yağın sağanaktan ıslanıyor,Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar.
9. Öksüz memeden uzaklaştırılıyor,Düşkünün bebeği rehin alınıyor.
10. Giysisiz, çıplak dolaşıyor,Aç karnına demet taşıyorlar.
11. Teraslar arasında zeytin eziyor,Susuzluktan kavrulurkenŞarap için üzüm sıkıyorlar.
12. Kentlerden insan iniltileri yükseliyor,Yaralı canlar feryat ediyor,Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor.
13. «Bunlar ışığa başkaldıranlardır;Onun yolunu tanımaz,İzinde yürümezler.
14. Gün kararınca katil kalkar,Düşkünü, yoksulu öldürür,Hırsız gibi sıvışır geceleyin.
15. Zina edenin gözü alaca karanlıktadır,«Beni kimse görmez» diye düşünür,Yüzünü örtüyle gizler.
16. Hırsızlar karanlıkta evleri deler,Gündüz gizlenir, ışıık nedir bilmezler.
17. Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların,Karanlığın dehşetiyle dostturlar.
18. «Diyorsunuz ki, «Suyun üstündeki köpüktür onlar,Lanetlidir ülkedeki payları,Kimse bağlara gitmez.
19. Kuraklık ve sıcağın eriyen karı alıp götürdüğü gibiÖlüler diyarı da günahlıları alıp götürür.
20. Rahim onları unutacak,Kurtlara yem olacak,Bir daha anılmayacaklar.Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak.
21. Onlar çocuğu olmayan kısır kadınları yolar,Dul kadına iyilik etmezler.
22. Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder,Harekete geçince zorbaların yaşama umudu kalmaz.
23. Tanrı onlara güven verir, Ona güvenirler,Ama gözü yürüdükleri yoldadır.
24. Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar,Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp götürülür,Başak başı gibi kesilirler.»
25. «Böyle değilse, kim beni yalancı çıkarabilir,Söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?»

Bölüm 25

1. Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
2. ‹‹Egemenlik ve heybet Tanrıya özgüdür,Yüce göklerde düzen kuran Odur.
3. Orduları sayılabilir mi?Işığı kimin üzerine doğmaz?
4. İnsan Tanrının önünde nasıl doğru olabilir?Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?
5. Onun gözünde ay parlak,Yıldızlar temiz değilse,
6. Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,Bir böcek olan insanoğlu!››

1. Eyüp şöyle yanıtladı:
2. <<Çaresize nasıl yardım ettin!Güçsüz pazıyı nasıl kurtardın!
3. Bilge olmayana ne öğütler verdin!Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin!
4. Bu sözleri kime söyledin?Senin ağzından konuşan ruh kimin?
5. <<Suların ve sularda yaşayanların altındaÖlüler titriyor.
6. Tanrının önünde ölümler diyarı çıplaktır,Yıkım diyarı örtüsüz.
7. O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar,Hiçliğin üzerine dünyayı asar.
8. Bulutların içine suları sarar,Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında.
9. Dolunayın yüzünü örter,Üstüne bulutlarını serper.
10. Suların yüzeyine sınır çizerIşıkla karanlığın ayrıldığı yerde.
11. Göklerin direkleri sarsılır,Şaşkına dönerler O azarlayınca.
12. Gücüyle denizi çalkalar,Ustaca Rahavı vurur. güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.
13. Gökler Onun soluğuyla açılır,Onun eli parçalar kaçan yılanı.
14. Bunlar yaptıklarının küçücük parçaları,O'ndan duyduğumuz hafif bir fısıltıdır.Gürleyen gücünü kim anlayabilir?>>fı sözleridir.

1. Eyüp anlatmaya devam etti:
2. «Hakkımı elimden alan Tanrının varlığı hakkı için,Bana acı çektiren Her Şeye Gücü Yetenin hakkı için,
3. İçimde yaşam belirtisi olduğu sürece,Tanrının soluğu burnumda olduğu sürece,
4. Ağzımdan kötü söz çıkmayacak,Dilimden yalan dökülmeyecek.
5. Size asla hak vermeyecek,Son soluğumu verene dek suçsuz olduğumu söyleyeceğim.
6. Doğruluğuma sarılacak, onu bırakmayacağım,Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak.
7. «Düşmanlarım kötüler gibi,Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılsın.
8. Tanrısız insanın umudu nedirTanrı onu yok ettiğinde, canını aldığında?
9. Başına sıkıntı geldiğinde,Tanrı feryadını duyar mı?
10. Her Şeye Gücü Yetenden zevk alır mı?Her zaman Tanrıya yakarır mı?
11. «Tanrının gücünü size öğreteceğim,Her Şeye Gücü Yetenin tasarısını gizlemeyeceğim.
12. Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu,Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz?
13. «Kötünün Tanrıdan alacağı pay,Zorbanın Her Şeye Gücü Yetenden alacağı miras şudur:
14. Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek,Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır.
15. Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek,Dul karıları ağlamayacaktır.
16. Kötü insan kum gibi gümüş yığsa,Yığınla giysi biriktirse,
17. Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek,Gümüşü suçsuz paylaşacak.
18. Evini güve kozası gibi inşa eder,Bekçinin kurduğu çardak gibi.
19. Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez,Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir.
20. Dehşet onu sel gibi basar,Kasırga gece kapar götürür.
21. Doğru rüzgarı onu uçurup götürür,Yerinden silip süpürür.
22. Acımasızca üzerine eser,Elinden kaçmaya çalışırken.
23. Onunla alay ederek el çırpıp,Yerinden ıslık çalar.» sözleridir.

1. Gümüş maden ocağından elde edilir,Altını arıtmak için de bir yer vardır.
2. Demir topraktan çıkarılır,Bakırsa taştan.
3. İnsan karanlığa son verir,Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarınıSon sınırına kadar araştırır.
4. Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden uzakta açar,İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,Herkesten uzak iplere sarılıp sallanır.
5. Ekmek topraktan çıkar,Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur.
6. Kayalarından laciverttaşı çıkar,Yüzeyi altın tozunu andırır.
7. Yırtıcı kuş yolu bilmez,Doğanın gözü onu görmemiştir.
8. Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış,Aslan oradan geçmemiştir.
9. Madenci elini çakmak taşına uzatır,Dağları kökünden altüst eder.
10. Kayaların içinden tüneller açar,Gözleri değerli ne varsa görür.
11. Irmakların kaynağını tıkar,Gizli olanı ışığa çıkarır.
12. Ama bilgelik nerede bulunur?Aklın yeri neresi?
13. İnsan onun değerini bilmez,Yaşayanlar diyarında ona rastlanmaz.
14. Engin, <<Bende değil>> der,Deniz, <<Yanımda değil.>>
15. Onun bedeli saf altınla ödenmez,Değeri gümüşle ölçülmez.
16. Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle,Laciverttaşıyla değer biçilmez.
17. Ne altın ne cam onunla karşılaştırılabilir,Saf altın kaplara değişilmez.
18. Yanında mercanla billurun sözü edilmez,Bilgeliğin değeri mücevherden üstündür.
19. Kûş topazı onunla denk sayılmaz,Saf altınla ona değer biçilmez.
20. Öyleyse bilgelik nereden geliyor?Aklın yeri neresi?
21. O bütün canlıların gözünden uzaktır,Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır.
22. Yıkımla Ölüm:<<Kulaklarımız ancak fısıltısını duydu>> der.
23. Onun yolunu Tanrı anlar,Yerini bilen Odur.
24. Çünkü O yeryüzünün uçlarına kadar bakar,Göklerin altındaki her şeyi görür.
25. Rüzgara güç verdiği,Suları ölçtüğü,
26. Yağmura kural koyduğu,Yıldırıma yol açtığı zaman,
27. Bilgeliği görüp değerini biçti,Onu onaylayıp araştırdı.
28. İnsana, <<İşte Rab korkusu, bilgelik budur>> dedi,<<Kötülükten kaçınmak akıllılıktır.>>

1. Eyüp yine anlatmaya başladı:
2. ‹‹Keşke geçen aylar geri gelseydi,Tanrının beni kolladığı,
3. Kandilinin başımın üstünde parladığı,Işıyla karanlıkta yürüdüğüm günler,
4. Keşke olgunluk günlerim geri gelseydi,Tanrının çadırımı dostça koruduğu,
5. Her Şeye Gücü Yetenin henüz benimle olduğu,Çocuklarımın çevremde bulunduğu,
6. Yollarımın sütle yıkandığı,Yanımdaki kayanın zeytinyağı akıttığı günler!
7. ‹‹Kent kapısına gidipKürsümü meydana koyduğumda,
8. Gençler beni görüp gizlenir,Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı;
9. Önderler konuşmaktan çekinir,Elleriyle ağızlarını kaparlardı;
10. Soyluların sesi kesilir,Dilleri damaklarına yapışırdı.
11. Beni duyan kutlar,Beni gören överdi;
12. Çünkü yardım isteyen yoksulu,Desteği olmayan öksüzü kurtarırdım.
13. Ölmekte olanın hayır duasını alır,Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum.
14. Doğruluğu giysi gibi giyindim,Adalet kaftanım ve sarıyımdı sanki.
15. Körlere göz,Topallara ayaktım.
16. Yoksullara babalık eder,Garibin davasını üstlenirdim.
17. Haksızın çenesini kırar,Avını dişlerinin arasından kapardım.
18. ‹‹Son soluğumu yuvamda vereceğim› diye düşünüyordum,‹Günlerim kum taneleri kadar çok.
19. Köküm sulara erişecek,Çiy geceyi dallarımda geçirecek.
20. Aldığım övgüler tazelenecek,Elimdeki yay yenilenecek.›
21. ‹‹İnsanlar beni saygıyla dinler,Öğüdümü sessizce beklerlerdi.
22. Ben konuştuğuktan sonra onlar konuşmazdı,Sözlerim üzerlerine damlardı.
23. Yağmuru beklercesine beni bekler,Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi.
24. Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanmazlardı,Güler yüzlülüğüm onlara cesaret verirdi.
25. Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum,Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum,Yaşlıları avutan biri gibiydim.

1. «Ama şimdi, yaşı benden küçük olanlar Benimle alay etmekte, Oysa babalarını sürümün köpeklerinin Yanına koymaya tenezzül etmezdim.
2. Çünkü güçleri tükenmişti, Bileklerinin gücü ne işime yarardı?
3. Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler, Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde kök kemiriyorlardı.
4. Çalılıklarda karapazı topluyor, Retem kökü yiyorlardı.
5. Toplumdan kovuluyorlardı, İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara bağırıyordu.
6. Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde, Kaya kovuklarında yaşıyorlardı.
7. Çalıların arasında anırır, Çalı altında birbirine sokulurlardı.
8. Aptalların, adı sanı belirsiz insanların çocuklarıydılar, Ülkeden kovulmuşlardı.
9. «Şimdiyse destan oldum dillerine, Ağızlarına doladılar beni.
10. Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar, Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.
11. Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı için Dizginsiz davranmaya başladılar bana.
12. Sağımdaki ayak takımı üzerime yürüyor, Ayaklarımı kaydırıyor, Bana karşı rampalar kuruyorlar.
13. Yolumu kesiyor, Kimseden yardım görmeden Beni yok etmeye çalışıyorlar.
14. Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor, Yıkıntılar arasından üzerime yuvarlanıyorlar.
15. Dehşet çöktü üzerime, Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu, Mutluluğum bulut gibi geçip gitti.
16. «Şimdi tükeniyorum, Acı günler beni ele geçirdi.
17. Geceleri kemiklerim sızlıyor, Beni kemiren acılar hiç durmuyor.
18. Tanrının şiddeti Üzerimdeki giysiye dönüştü, Gömleğimin yakası gibi beni sıkıyor.
19. Beni çamura fırlattı, Toza, küle döndüm.
20. «Sana yakarıyorum, ama yanıt vermiyorsun, Ayağa kalktığımda gözünü bana dikiyorsun.
21. Bana acımasız davranıyor, Bileğinin gücüyle beni eziyorsun.
22. Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun, Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun.
23. Biliyorum, beni ölüme, Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin.
24. «Kuşkusuz düşenin dostu olmaz, Felakete uğrayıp yardım istediğinde.
25. Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım? Yoksullar için üzülmez miydim?
26. Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi, Işık umarken karanlık geldi.
27. İçim kaynıyor, rahatım yok, Önümde acı günler var.
28. Yaşlı yaşlı dolaşıyorum, güneş yok, Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum.
29. Çakallarla kardeş, Baykuşlarla arkadaş oldum.
30. Derim karardı, soyuluyor, Kemiklerim ateşten yanıyor.
31. Lirimin sesi yas feryadına, Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü.

1. «Gözlerimle antlaşma yaptımŞehvetle bir kıza bakmamak için.
2. Çünkü insanın yukarıdan, Tanrıdan payı nedir,Yücelerden, Her Şeye Gücü Yetenden mirası ne?
3. Kötüler için felaket,Haksızlık yapanlar için bela değil mi?
4. Yürüdüğüm yolları görmüyor mu,Attığım her adımı saymıyor mu?
5. «Eğer yalan yolunda yürüdümse,Ayağım hileye seğirttiyse,
6. Tanrı beni doğru teraziyle tartsın,Kusursuz olduğumu görsün-
7. Adımım yoldan saptıysa,Yüreğim gözümü izlediyse,Ellerim pislige bulaşıysa,
8. Ektiğimi başkaları yesin,Ekinlerim kökünden sökülsün.
9. «Eğer gönlümü bir kadına kaptırıdıysam,Komşumun kapısında pusuya yattıysam,
10. Karım başkasının buğdayını öğütsün,Onunla başka erkekler yatsın.
11. Çünkü bu utanç verici,Yargılanması gereken bir suç olurdu.
12. Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o,Bütün ürünümü kökünden kavururdu.
13. «Benimle ters düştüklerindeKölemin ve hizmetçimin hakkını yemişsem,
14. Tanrı yargıladığında ne yaparım?Hesap sorduğunda ne yanıt veririm?
15. Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?Rahimde bize biçim veren O değil mi?
16. «Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse,Dul kadının umudunu kırdımsa,
17. Ekmeğimi yalnız yedim,Öksüzle paylaşmadımsa,
18. Gençliğimden beri öksüzü baba gibi büyütmedimse,Doğduğumdan beri dul kadına yol göstermedimse,
19. Giysisi olmadığı için can çekişen biriniYa da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de,
20. Koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam,O da içinden beni kutsamadıysa,
21. Mahkemede sözümün geçtiğini bilerekÖksüze el kaldırdımsa,
22. Kolum omuzumdan düşsün,Kol kemiğim kırılsın.
23. Çünkü Tanrıdan gelecek beladan korkarım,Onun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam.
24. «Eğer umudumu altına bağladımsa,Saf altına, «Güvencim sensin» dedimse,
25. Servetim çok,Varlığımı bileğimle kazandım diye sevindimse,
26. İşildayan güneşe,Parıldayarak hareket eden aya bakıp da,
27. İçimden ayartıldımsa,Elim onlara taptığımı gösteren bir öpücük yolladıysa,
28. Bu da yargılanacak bir suç olurdu,Çünkü yücelerdeki Tanrıyı yadsımış olurdum.
29. «Eğer düşmanımın yıkımına sevindim,Başına kötülük geldi diye keyiflendimse,
30. Kimsenin canına lanet ederekAğzımın günah işlemesine izin vermedim-
31. Evimdeki insanlar, «Eyüpün verdiği etleKarnını doyurmayan var mı?» diye sormadıysa,
32. Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi,Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı-
- 33-34. Kalabalıktan çok korktuğum,Boyların aşağılamasından yıldığım,Susup dışarı çıkmadığım içinSuçumu bağrımda gizleyipAdem gibi isyanımı örttümse,
35. «Keşke beni dinleyen biri olsa!İşte savunmamı imzalıyorum,Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!Hasmımın yazdığı tomar elimde olsa,
36. Kuşkusuz onu omuzumda taşır,Taç gibi başıma koyardım.
37. Attığım her adımı ona bildirir,Kendisine bir önder gibi yaklaşırdım.-
38. «Toprağım bana feryat ediyorsa,Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağlıyorsa,
39. Ürününü para ödmeden yedimseYa da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa,
40. Orada buğday yerine diken,Arpa yerine delice bitsin.» Eyüp'ün konuşması sona erdi.

1. Böylece bu üç kişi Eyüpe yanıt vermekten vaz geçti, çünkü Eyüp kendi doğruluğundan emindi.
2. Ram ailesinden Bûzlu Barakel oğlu Elihu Eyüpe çok öfkeleni. Çünkü Eyüp kendini Tanrıdan haklı görüyordu.
3. Elihu Eyüpün üç arkadaşına da öfkeleni, çünkü Eyüpü suçlamalarına karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı.
4. Elihu Eyüple konuşmak için sırasını beklemişti, çünkü ötekiler yaşça kendisinden büyüktü.
5. Bu üç kişinin başka bir şey söyleyemeyeceğini görünce öfkesi alevlendi. «Tanrıyı».
6. Bûzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu: «Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız.Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.
7. «Çok gün görenler konuşsun» dedim,«Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.»
8. Oysa insana ruh,Her Şeye Gücü Yetenin soluğu akıl verir.
9. Akıl yaşta değil baştadır.Adaleti anlamak yaşa bakmaz.
10. «Bu yüzden, «Beni dinleyin» diyorum,Ben de bildiğimi söyleyeyim.
11. Siz konuşurken ben bekledim,Siz ne diyeceğinizi araştırırkenDüşüncelerinizi dinledim.
12. Bütün dikkatimi size çevirdim.Ama hiçbiriniz Eyüpün haksızlığını kanıtlayamadı,Onun söylediklerine karşılık veremedi.
13. «Biz bilgeliğe eriştik,Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil» demeyin.
14. Ama Eyüpün sözlerinin hedefi ben değildim,Bu yüzden onu sizin sözlerinizle yanıtlamayacağım.
15. «Onlar yıld, yanıt veremiyorlar artık,Söyleyecek şeyleri kalmadı.
16. Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim,Duruyor, yanıt vermiyorlar diye?
17. Benim de söyleyecek sözüm var,Ben de bildiğimi söyleyeceğim.
18. Çünkü içim dolu,İçimdeki ruh beni zorluyor.
19. İçim açılmamış şarap gibi,Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere.
20. Konuşup rahatlamalıyım,Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.
21. Kimseye ayrıcalık göstermeyecek,Kimseye yaltaklanmayacağım.
22. Çünkü yaltaklanmayı bilsem,Yaratıcım beni hemen yok ederdi.

1. «Ama şimdi lütfen sözümü dinle, Eyüp,Söyleyeceğim her şeye kulak ver.
2. Ağzımı açtım açacağım,Söyleyeceklerim dilimin ucunda.
3. Sözlerim temiz bir yürekten çıkıyor,Dudaklarım bildiklerini içtenlikle söylüyor.
4. Beni Tanrının Ruhu yarattı,Her Şeye Gücü Yetenin soluğu yaşam veriyor bana.
5. Elinden gelirse beni yanıtl,Kendini hazırla, karşımda dur.
6. Tanrının önünde ben de tıpkı senin gibiyim,Ben de balçıktan yaratıldım.
7. Onun için dehşetim seni yıldırmasın,Baskım sana ağır gelmesin.
8. «Sesin hâlâ kulaklarımda,Şöyle demiştin:
9. «Ben kusursuz ve günahsızım,Temiz ve suçsuzum.
10. Yine de Tanrı bana karşı bahane arıyor,Beni düşman görüyor.
11. Ayaklarımı tomruğa vuruyor,Yollarımı gözetliyor.»
12. «Ama sana şunu söyleyeyim,Bu konuda haksızsın.Çünkü Tanrı insandan büyüktür.
13. İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diyeNiçin Onunla çekişiyorsun?
14. Çünkü insan anlamasa da,Tanrı şu ya da bu yolla konuşur.
15. Rüyada, geceleyin görümde,İnsanları ağır uyku basınca,Yatakta yatarlarken,
16. Kulaklarına konuşur,Uyarısıyla onları korkutur;
17. Onları yaptıkları kötülükten döndürmek,Gururdan uzak tutmak,
18. Canlarını çukurdan,Hayatlarını ölümden kurtarmak için.
19. İnsan yatağında acılarla,Kemiklerinde dinmez sızılarla yola getirilir.
20. Öyle ki, içi yemek kaldırmaz,En lezzetli yiyecekten tiksindir.
21. Eti erir, görünmez olur,Gözükmeyen kemikleri ortaya çıkar.
22. Canı çukura,Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır.
23. «Yine de insana doğruyu bildirmek içinYanında bir melek, bin melekten biriArabulucu olarak bulunursa,
24. Ona lütfeder de,«Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar,Ben fidyeyi buldum» derse,
25. Eti çocuk eti gibi yenilenir,Gençlik günlerine döner.
26. Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır,O da Tanrının yüzünü görüp sevinir.Tanrı onun durumunu düzeltir.
27. Sonra insanların önünde türkü çağırır:«Günah işleyip doğru yoldan saptım,Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana,
28. Canımı çukura inmekten O kurtardı,Işığı görmek için yaşayacağım.»
- 29-30. «İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak,Onu yaşam ışııyla aydınlatmak içinTanrı bütün bunları iki kez,Hatta üç kez yapar.
31. «İyi dinle, Eyüp, kulak ver,Sen sus, ben konuşacağım.
32. Söyleyeceğin bir şey varsa söyle,Çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
33. Yoksa, beni dinle,Sus da sana bilgelik öğreteyim.»»

1. Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
2. «Ey bilgiler, sözlerimi dinleyin,Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri.
3. Çünkü damak nasıl yemeği tadarsa,Kulak da sözleri sınar.
4. Gelin, doğruyu seçelim,İyi birlikte öğrenelim.
5. «Çünkü Eyüp, «Ben suçsuzum» diyor,«Tanrı hakkımı elimden aldı.
6. Haklı olduğum halde yalancı sayılıyorrum,Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.»
7. Eyüp gibisi var mı?Alayı su gibi içiyor!
8. Kötülük yapanlarla dostluk edip geziyor,Kötülerle aynı yolda yürüyor.
9. Çünkü, «Tanrıyı hoşnut etmeye çalışmakİnsana yarar getirmez» diyor.
10. «Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin!Tanrı kötülük yapar mı,Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla!
11. Çünkü O herkese yaptığıının karşılığını öder,Hak ettiğini başına getirir.
12. Tanrı kesinlikle kötülük etmez,Her Şeye Gücü Yeten adaleti saptırmaz.
13. Kim yeryüzünü Ona emanet etti?Kim Onu bütün dünyanın başına atadı?
14. Eğer niyet eder deRuhunu ve soluğunu geri çekerse,
15. Bütün insanlık bir anda yok olur,İnsan yine toprağa döner.
16. «Aklın varsa dinle,Kulak ver sözlerime.
17. Adaletten nefret eden hiç hüküm sürebilir mi?Adil ve güçlü olanı suçlayacak mısın?
18. Krallara, «Değersizsiniz»,Soylulara, «Kötüsünüz» diyen,
19. Önderlere ayrıcalık tanımayan,Zengini yoksuldan çok önemsemeyen O değil mi?Çünkü hepsi Onun ellerinin işidir.
20. Gece yarısı bir anda ölürlər,Herkes sarsılır, ölüp gider,Güçlüler de insan eli değmeden alınıp götürülür.
21. «Tanrının gözleri insanların yolundan ayrılmaz,Attıkları her adımı görür.
22. Kötülük yapanların gizlenebileceğiNe karanlık bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi.
23. Yargılanmak için önüne gelsinler diye,Tanrı insanları sorgulamaya pek gerek duymaz.
24. Araştırmadan güçlü insanları kırar,Onların yerine başkalarını diker.
25. Çünkü ne yaptıklarını bilir,Gece onları deviriverir, ezilirler.
26. Herkesin gözü önündeKötülükleri yüzünden onları cezalandırır;
27. Artık Onun ardından gitmedikleri,Yollarının hiçbirini dikkate almadıkları için.
28. Yoksulun feryadını Ona duyurdular;Düşkünlerin feryadını işitti.
29. Ama Tanrı sessiz kalırsa kim Onu suçlayabilir?Yüzünü gizlerse kim Onu görebilir?Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep aynıdır,
30. Tanrısız insan krallık etmesin,Halka tuzak kurmasın diye.
31. «Kimse Tanrıya,«Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım» dedi mi,
32. «Göremediğimi sen bana öğret,Haksızlık ettimse, bir daha etmem?»
33. Onu reddettiğin halde,Senin keyfince mi seni ödüllendirmeli?Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil,Öyleyse anlat bana bildiğini.
34. «Sağduyulu insanlar,Beni dinleyen bilgiler diyecekler ki,
35. «Eyüp bilgisizce konuşuyor,Sözlerinin değeri yok.»
36. Kötü biri gibi yanıtladığı içinKeşke Eyüpün sınanması sonsuza dek sürse!
37. Çünkü günahına isyan da ekliyor,Önümüzde alay edercesine el çırpıyor,Tanrı'ya karşı konuştuğça konuşuyor.»

1. Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
2. «Tanrının önünde haklıyım» diyorsun.Doğru buluyor musun bunu?
3. Ama hâlâ, «Günah işlemezsemYararım ne, kazancım ne?» diye soruyorsun.
4. «Ben yanıtlayayım seniVe arkadaşlarını.
5. Göklere bak da gör,Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir.
6. Günah işlersen, Tanrıya ne zararı olur?İsyanların çoksa ne olur Ona?
7. Doğruysan, Ona verdiği nedir,Ya da ne alır O senin elinden?
8. Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir,Doğruluğun ise yalnız insanoğlu içindir.
9. «İnsanlar ağır baskı altında feryat ediyor,Güçlülere karşı yardım istiyor.
10. Ama kimse, «Nerede Yaratıcım Tanrı?» demiyor;O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,
11. Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretirVe bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılar.
12. Kötülerin gururu yüzünden insanlar feryat ediyor,Ama yanıtlayan yok.
13. Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı dinlemez,Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez.
14. Onu görmediğini söylediğin zaman bileDavan Onun önündedir, bekle;
15. Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı,İsyana da pek aldırılmaz diyorsun.
16. Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere açıyor,Bilgisizce konuştukça konuşuyor.»

1. Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
2. «Biraz bekle, sana açıklayayım,Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var.
3. Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım,Yaratıcıma hak vereceğim.
4. Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil,Karşında bilgide yetkin biri var.
5. «Tanrı güçlüdür, ama kimseyi hor görmez,Güçlü ve amacında kararlı.
6. Kötüleri yaşatmaz,Ezilenin hakkını verir.
7. Gözlerini doğru kişiden ayırmaz,Onu krallarla birlikte tahta oturtur,Sonsuza dek yükseltir.
8. Ama insanlar zincire vurulur,Baskı altında tutulurlarsa,
9. Onlara yaptıklarını,Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir.
10. Öğüdünü dinletir,Kötülükten dönmelerini buyurur.
11. Eğer dinler ve Ona kulluk ederlerse,Kalan günlerini bolluk,Yıllarını rahatlık içinde geçirirler.
12. Ama dinlemezlerse ölür,Ders almadan yok olurlar.
13. «Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler,Kendilerini bağladığında Tanrıdan yardım istemezler.
14. Genç yaşta ölüp giderler,Yaşamları putperest tapınaklarında fuhşu iş edinmiş erkekler arasında sona erer.
15. Ama Tanrı acı çekenleri acı çektikleri için kurtarır,Düşkünlere kendini dinletir.
16. «Evet, seni sıkıntıdan çeker çıkarırdı;Darlığın olmadığı geniş bir yere,Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya.
17. Oysa şimdi kötülerin hak ettiği cezayı çekiyorsun,Yargı ve adalet yakalamış seni.
18. Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın,Büyük bir rüşvet seni saptırmasın.
19. Zenginliğin ya da bütün gücün yeter miSıkıntı çekmeni önlemeye?
20. Halkların yeryüzündenYok edildiği geceyi özleme.
21. Dikkat et, kötülüğe dönme,Çünkü sen onu düşkünlüğe yeğledin.
22. «İşte Tanrı gücüyle yükselir,Onun gibi öğretmen var mı?
23. Kim Ona ne yapması gerektiğini söyleyebilir?Kim Ona, «Haksızlık ettin» diyebilir?
24. Onun işlerini yüceltmelisin, anımsa bunu,İnsanların ezgilerle övdüğü işlerini.
25. Bütün insanlar bunları görmüştür,Herkes onları uzaktan izler.
26. Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, Onu anlayamayız,Varlığının süresi hesaplanamaz.
27. «Su damlalarını yukarı çeker,Buharından yağmur damlatır.
28. Bulutlar nemini döker,İnsanların üzerine bol yağmur yağdırır.
29. Bulutları nasıl yaydığını,Göksel konutundan nasıl gürlediğini kim anlayabilir?
30. Şimşekleri çevresine nasıl yaydığına,Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına bakın.
31. Tanrı halkları böyle yönetir,Bol yiyecek sağlar.
32. Şimşeği elleriyle tutar,Hedefine vurmasını buyurur.
33. O'nun gürleyişi fırtınayı haber verir,Sığırlar bile fırtına kopacağını bildirir.

1. «Yüreğim titrer buna,Yerinden oynar.
2. Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin,Ağzından çıkan sesi!
3. Şimşegini göğün altındaki her yere,Yeryüzünün dört bucağına salar.
4. Ardından bir ses gümbürder,Görkemli sesiyle gürler.Sesi duyulunca şimşekleri alıkoymaz.
5. Tanrının sesi şaşılacak biçimde gürler,O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar.
6. Çünkü kara, «Yere düş» der,Sağanağa, «Bütün şiddetinle boşal.»
7. Yarattığı bütün insanlar ne yaptığını bilsin diye,Herkese işini bıraktırır.
8. Hayvanlar kovuklarına girer,İnlerinde otururlar.
9. Kasırga yuvasından kopar,Soğuk saçılan rüzgarlardan.
10. Tanrının soluğu suları dondurur,Geniş sular buz tutar.
11. Bulutlara nem yükler,Şimşegini her yana yayar.
12. Yeryüzünde ne buyurursa yapmak üzereBulutlar Onun istediği yönde döner durur.
13. Ya insanları cezalandırmakYa da yeryüzünü sulayıp sevgisini göstermek içinYağmur gönderir.
14. «Dinle, Eyüp,Dur da düşün Tanrının şaşılasi işlerini.
15. Tanrının bulutları nasıl düzenlediğini,Şimşegini nasıl çaktırdığını biliyor musun?
16. Bulutların dengesini,Bilgisi kusursuz olanın şaşılasi işlerini biliyor musun?
17. Dünyanın soluğu kesildiğindeGüneyin kavurucu rüzgarı altındaGiysilerin seni terletmez mi?
18. Dökme tunç bir ayna kadar sert olan gökkubbeyiOnunla birlikte yayabilir misin?
19. «Ona ne söyleyeceğimizi öğret bize,Çünkü karanlık yüzünden sözümüze düzen veremiyoruz.
20. Konuşmak istediğim Ona söylenebilir mi?Kimse yutulmak ister mi?
21. Rüzgar geçip göğü temizlediğindeGökte parıldayan ışığa kimse bakamaz.
22. Altın parıltısı geliyor kuzeyden,Tanrı korkunç görkeme bürünmüş.
23. Her Şeye Gücü Yetene biz ulaşamayız.Gücü yücedir,Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez.
24. Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar,Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz.»

2. «Bilgisizce sözlerleTasarımı karartan bu adam kim?
3. Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,Ben sorayım, sen anlat.
4. «Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin?Anlıyorsan söyle.
5. Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyorsun!Kim çekti ipi üzerine?
6. Neyin üstüne yapıldı temelleri?Kim koydu köşe taşı,
7. Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken,İlahi varlıklar sevinçle çığırışırken?
8. «Denizin ardından kapıları kim kapadı,Ana rahminden fışkırdığı zaman;
9. Ona bulutları giysi,Koyu karanlığı kundak yaptığım,
10. Sınırını koyduğum,Kapılarıyla sürgülerini yerleştirdiğim,
11. «Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin,Gururlu dalgaların şurada duracak» dediğim zaman?
12. «Sen ömründe sabaha buyruk verdin mi,Şafağa yerini gösterdin mi;
13. Yeryüzünün uçlarını tutsun,Oradaki kötüler silkilip atılsın diye?
14. Mühür basılan balçık gibi biçim değiştirir yeryüzü,Giysi kıvrımları gibi göze çarpar.
15. Kötülerin ışıkları alınır,Kalkan kolları kırılır.
16. «Denizin kaynaklarına vardın mı,Gezdin mi enginin diplerinde?
17. Ölüm kapıları sana gösterildi mi?Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını?
18. Dünyanın genişliğini kavradın mı?Anlat bana, bütün bunları biliyorsan.
19. «Işığın bulunduğu yerin yolu nerede?Ya karanlık, onun yeri neresi?
20. Onları yerlerine götürebilir misin?Evlerinin yolunu biliyor musun?
21. Bilmediğin şey yok zaten,Çünkü onlarla aynı zamanda doğmuştun!O kadar yaşlısın!
22. «Karnı ambarlarına girdin mi,Dolunun ambarlarını gördün mü?
23. Ben onları sıkıntılı günler için,Kavga ve savaş günleri için saklıyorum.
24. Nerede ışığın dağıtıldığı,Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı yere giden yol?
25. Kim sellere kanal,Yıldırımlara yol açtı;
26. Kimsenin yaşamadığı toprakları,İnsanın bulunmadığı çölü sulasın diye;
27. Kurak ve ıssız yeri doyursun,Ot bitirsin diye?
28. Yağmurun babası var mı?Çiy damlalarını kim yarattı?
29. Buz kimin rahminden çıktı?Göklerden düşen kırağıyı kim doğurdu,
30. Sular taş gibi katılaşıpEnginin yüzü donunca?
31. «Ülker yıldızlarını bağlayabilir misin?Oryonun bağlarını çözebilir misin?
32. Mevsimlerinde çıkartabilir misin takımyıldızları?Büyük ve Küçük Ayıya yol gösterebilir misin?
33. Biliyor musun göklerin yasalarını?Tanrının yönetimini yeryüzünde kurabilir misin?
34. «Başına bol yağmur yağsın diyeBulutlara sesini duyurabilir misin?
35. Varıp da, «Buradayız» desinler diye,Şimşekleri gönderebilir misin?
36. Kim mısırturnasına bilgelik,Horoza anlayış verdi? sezdikleri sanılırdı. Bu iki sözcük «yüreğimiz» ve «aklımız» anlamına da gelebilir.
37. Kimin bulutları sayacak bilgisi var?Kim göklerin tulumlarını boşaltabilir,
38. Toprak sertleşipParçaları birbirine yapışınca?
39. «Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin,Genç aslanların karnını doyurabilir misin,
40. İnlerine sindikleri,Çalılıkta pusuya yattıkları zaman?
41. Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor,Yavruları Tanrı'ya feryat edipAçlıktan kıvrandığı zaman?

1. «Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun?Geyiklerin yavruladığı zamanı sen mi gözlüyorsun?
2. Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları?Doğurdukları zamanı biliyor musun?
3. Çöküp yavrularını doğurur,Kurtulurlar sancılarından.
4. Güçlenir, kırdı büyür yavrular,Gider, bir daha dönmezler.
5. «Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi,Kim bağlarını çözdü?
6. Yurt olarak ona bozkırı,Barınak olarak tuzlayı verdim.
7. Kentteki kargaşaya güler o,Sürücünün bağırıldığını duymaz.
8. Otlamak için tepeleri dolaşır,Yeşillik arar.
9. «Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi?Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi?
10. Sabanla yarık açsın diye ona bağ vurabilir misin?Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi?
11. Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin?Ağır işini ona bırakabilir misin?
12. Ekinini getireceğine,Buğdayını harman yerinde toplayacağına güvenir misin?
13. «Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır,Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle kıyaslanamaz.
14. Devekuşu yumurtalarını yere bırakır,Onları kumda ısıtır,
15. Ayak altında ezilebileceklerini,Yabanıl hayvanlarca çiğnenebileceklerini düşünmez.
16. Yavrularına sert davranır, kendinin değilmiş gibi,Çektiği zahmetin boşa gideceğine üzülmez.
17. Çünkü Tanrı ona bilgelik bağışlamamış,Anlayıştan pay vermemiştir.
18. Yine de koşmak için kabarcınaAta ve binicisine güler.
19. «Sen mi ata güç verdin,Dalgalanan yeleyi boynuna giydirdin?
20. Sen misin onu çekirge gibi sıçratan,Gururlu kişnemesiyle korku saçtıran?
21. Ayakları toprağı şiddetle eşer,Gücünden ötürü sevinçle coşar,Savaşçının üstüne yürür.
22. Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz,Kılıç önünde geri adım atmaz.
23. Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve palaÜzerinde takırdar atın.
24. Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar,Boru çalınca duramaz yerinde.
25. Boru çaldıkça, «Hi!» diye kişner,Savaş kokusunu, komutanların gürleyen sesini,Savaş çığlıklarını uzaklardan duyar.
26. «Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,Kanatlarını güneye doğru açıyor?
27. Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor,Yuvasını yükseklerle kuruyor?
28. Uçurum kenarlarında konaklıyor,Sivri kayalar onun kalesi.
29. Oradan gözetliyor yiyeceğini,Gözleri avını uzaktan seçiyor.
30. Onun yavruları kanla beslenir,Leşler neredeyse, o da oradadır.»

2. «Her Şeye Gücü Yetenle çatışan Onu yola getirebilir mi?Tanrıyı suçlayan yanıtlasın.»
3. O zaman Eyüp RABbi şöyle yanıtladı:
4. «Bak, ben değersiz biriyim,Sana nasıl yanıt verebilirim?Ağzımı elimle kapıyorum.
5. Bir kez konuştum, yanıt almadım,İkinci kez konuşamam artık.»
7. «Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,Ben sorayım, sen anlat.
8. «Adaletimi boşa mı çıkaracaksın?Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın?
9. Sende Tanrının bileği gibi bilek var mı?Sesin Onunki gibi gürleyebilir mi?
10. Öyleyse şan ve şerefe bürün,Görkem ve yücelik kuşan.
11. Gazabının ateşini saç,Gururluya bakıp onu alçalt.
12. Gururluya bakıp onu çökert,Kötüleri bulundukları yerde ez.
13. Hepsini birlikte toprağa göm,Mezarda yüzlerini kefenle sar.
14. O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğiniBen de kabul ederim.
15. «Seninle birlikte yarattığım Behemota bak,Sığır gibi ot yiyor. bilinmiyor. Su aygırı, fil, timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.
16. Bak, ne güç var belinde,Karnının kasları ne güçlü!
17. Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor,Sımsıkıdır uyluk lifleri.
18. Kemikleri tunç borular,Kaburgaları demir çubuklar gibidir.
19. Tanrının yapıtları arasında ilk sırayı alır,Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşır.
20. Tepeler ürünlerini ona getirir,Bütün yabanıl hayvanlar yanında oynar.
21. Hünnap çalıları altında,Kamışlarla örtülü bir bataklıkta yatar.
22. Hünnaplar onu gölgelerinde saklar,Vadideki kavaklar kuşatır.
23. Irmak coşsa bile o ürkmeyen,Güvenlik içindedir,Şeria Irmağı boğazına dayansa bile.
24. Gözleri açıkken kim onu tutabilir,Kim kancayla burnunu delebilir?

1. «Livyatani çengelle çekebilir misin,Dilini halatla bağlayabilir misin? olarak bilinmiyor. Timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.
2. Burnuna sazdan ip takabilir misin,Kancayla çenesini delebilir misin?
3. Yalvarıp yakarır mı sana,Tatlı tatlı konuşur mu?
4. Seninle antlaşma yapar mı,Onu ömür boyu köle edesin diye?
5. Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin,Hizmetçilerin eğlensin diye ona tasma takabilir misin?
6. Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi?Tüccarlar aralarında onu böler mi?
7. Derisini zıpkınlarla,Başını mızraklarla doldurabilir misin?
8. Elini üzerine koy da, çıkacak çingarı gör,Bir daha yapmayacaksın bunu.
9. Onu yakalamak için umutlanma,Görünüşü bile insanın ödünü patlatır.
10. Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur.Öyleyse benim karşımda kim durabilir?
11. Kim benden hesap vermemi isteyebilir?Göklerin altında ne varsa bana aittir.
12. «Onun kolları, bacakları,Zorlu gücü, güzel yapısı hakkındaKonuşmadan edemeyeceğim.
13. Onun giysisinin önünü kim açabilir?Kim onun iki katlı zırhını delebilir? (bkz. Septuaginta), Masoretik metin «Kim çift gem takmak için ona yaklaşabilir?»»
14. Ağzının kapılarını açmaya kim yeltenebilir,Dehşet verici dişleri karşısında?
15. Sımsıkı kenetlenmiştirSırtındakifö sıra sıra pullar, Masoretik metin «Gurur duyduğu».
16. Öyle yakındır ki birbirineAralarından hava bile geçmez.
17. Birbirlerine geçmişler,Yapışmış, ayrılmazlar.
18. Aksırması ışık saçar,Gözleri şafak gibi parıldar.
19. Ağzından alevler fışkırır,Kıvılcımlar saçılır.
20. Kaynayan kazandan,Yanan sazdan çıkan duman gibiBurnundan duman tüter.
21. Soluğu kömürleri tutuşturur,Alev çıkar ağzından.
22. Boynu güçlüdür,Dehşet önü sıra gider.
23. Etinin katmerleri birbirine yapışmış,Sertleşmiş üzerinde, kımıldamazlar.
24. Göğsü taş gibi serttir,Değirmenin alt taşı gibi sert.
25. Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer,Çıkardığı gürültüden ödleri patlar.
26. Üzerine gidildi mi ne kılıç işler,Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
27. Demir saman gibi gelir ona,Tunç çürük odun gibi.
28. Oklar onu kaçırmaz,Anız gibi gelir ona sapan taşları.
29. Anız sayılır onun için topuzlar,Vınlayan palaya güler.
30. Keskin çömlek parçaları gibidir karnının altı,Döven gibi uzanır çamura.
31. Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdadır,Denizi merhem çömleği gibi karıştırır.
32. Ardında parlak bir iz bırakır,İnsan enginin saçları ağarmış sanır.
33. Yeryüzünde bir eşi daha yoktur,Korkusuz bir yaratıktır.
34. Kendini büyük gören her varlığı aşığılar,Gururlu her varlığın kralı odur.»»

1. O zaman Eyüp RABbi şöyle yanıtladı:
2. «Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum,Hiçbir amacına engel olunmaz.
3. «Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim?» diye sordun.Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum,Beni aşan, bilmediğim şaşılasi işleri.
4. «Dinle de konuşayım» dedin,«Ben sorayım, sen anlat.»
5. Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında,Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.
6. Bu yüzden kendimi hor görüyor,Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.»»
8. Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüpün yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızın karşılığını vermem. Kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.»»
9. Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar gidip RABbin söylediğini yaptılar. RAB de Eyüpün duasını kabul etti.
10. Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuşturup ona önceki varlığının iki katını verdi.
11. Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi Eyüpün yanına gelip evinde onunla birlikte yemek yediler. Acısını paylaşıp RABbin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş, bir de altın halka verdi.
12. RAB Eyüpün sonunu başından bereketli kıldı. On dört bin koyuna, altı bin deveye, bin çift öküze, bin eşeğe sahip oldu.
13. Yedi oğlu, üç kızı oldu.
14. İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsünün Keren-Happuk koydu.
15. Ülkenin hiçbir yerinde Eyüpün kızları kadar güzel kızlar yoktu. Babaları, kardeşlerinin yanısıra onlara da miras verdi. ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.
16. Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını, dört göbek torunlarını gördü.
17. Kocayıp yaşama doyararak öldü.

Mezmurlar

Mezmun 1

1. Ne mutlu o insana ki, kötülerin öğüdüyle yürümez, Günahkârların yolunda durmaz, Alaycılarının arasında oturmaz.
2. Ancak zevkini RABbin Yasasından alır Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.
3. Böylesi akarsu kıyılarına dikilmiş ağaca benzer, Meyvesini mevsiminde verir, Yaprığı hiç solmaz. Yaptığı her işi başarır.
4. Kötüler böyle değil, Rüzgarın savurduğu saman çöpüne benzerler.
5. Bu yüzden yargılanınca aklanamaz, Doğrular topluluğunda yer bulamaz günahkârlar.
6. Çünkü RAB doğruların yolunu gözetir, Kötülerin yolu ise ölüme götürür.

Mezmun 2

1. Nedir uluslar arasındaki bu kargaşa,Neden boş düzenler kurar bu halklar?
2. Dünyanın kralları saf bağıyor,Hükümdarlar birleşiyorRABbe ve meshettiği krala karşı.
3. «Koparalım onların kayışlarını» diyorlar,«Atalım üzerimizden bağlarını.»
4. Göklerde oturan Rab gülüyor,Onlarla eğleniyor.
5. Sonra öfkeyle uyarıyor onları,Gazabıyla dehşete düşürüyor
6. Ve, «Ben kralımıKutsal dağım Siyona oturttum» diyor.
8. Dile benden, miras olarak sana ulusları,Mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim.
9. Demir çomakla kıracaksın onları,Çömlek gibi parçalayacaksın.» «Güdeceksin».
10. Ey krallar, akıllı olun!Ey dünya önderleri, ders alın!
11. RABbe korkuyla hizmet edin,Titreyerek sevinin.
12. Oğulu öpün ki öfkelenmesin,Yoksa izlediğiniz yolda mahvolursunuz.Çünkü öfkesi bir anda alevlenir.Ne mutlu O'na sığınanlara!

Mezmun 3

1. Ya RAB, dūřmanlarım ne kadar çoğaldı,Hele bana karşı ayaklananlar!
2. Birçoğı benim için:«Tanrı katında ona kurtuluş yok!» diyor. Sela sanılıyor.
3. Ama sen, ya RAB, çevremde kalkansın,Onurum, başımı yukarı kaldıran sensin.
5. Yatar uyurum,Uyanır kalkarım, RAB destektir bana.
6. Korkum yokÇevremi saran binlerce düşmandan.
7. Ya RAB, kalk, ey Tanrım, kurtar beni!Vur bütün düşmanlarımın çenesine,Kır kötülerin dişlerini.
8. Kurtuluş RAB'dedir,Halkının üzerinde olsun bereketin! Sela

Mezmun 4

1. Sana seslenince yanıtla beni,Ey adil Tanrım!Ferahlat beni sıkıntıya düştüğümde,Lütfet bana, kulak ver duama.
2. Ey insanlar, ne zamana dekOnurumu utanca çevireceksiniz?Ne zamana dek boş şeylere gönöl verecek,Yalan peşinde koşacaksınız? Sela
3. Bilin ki, RAB sadık kulunu kendine ayırmıştır,Ne zaman seslensem, duyar beni.
4. Öfkelenebilirsiniz, ama günah işlemeyin;İyi düşünün yatağınızda, susun. Sela
5. Doğruluk kurbanları sunun RABbe,Ona güvenin.
6. ‹‹Kim bize iyilik yapacak?›› diyen çok.Ya RAB, yüzünün ışığıyla bizi aydınlat!
7. Öyle bir sevinç verdin ki bana,Onların bol tahıl ve yeni şaraptan aldığı sevinçten fazla.
8. Esenlik içinde yatar uyurum,Çünkü yalnız sen, ya RAB,Güvenlik içinde tutarsın beni.

Mezmur 5

1. Sözlerime kulak ver, ya RAB,İniltilerimi işit.
2. Feryadımı dinle, ey Kralım ve Tanrım!Duam sanadır.
3. Sabah sesimi duyarsın, ya RAB,Her sabah sana duamı sunar, umutla beklerim.
4. Çünkü sen kötülükten hoşlanan Tanrı değİlsin,Kötülük senin yanında barınmaz.
5. Böbürlenlenler önünde duramaz,Bütün suç işleyenlerden nefret duyar,
6. Yalan söyleyenleri yok edersin;Ya RAB, sen eli kanlılardan,Aldatıcılardan tiksiniyorsın.
7. Bense bol sevgin sayesindeKutsal tapınağına gireceğim;Oraya doğru saygıyla eğileceğim.
8. Yol göster bana doğruluğunla, ya RAB,Düşmanlarıma karşı!Yolunu önümde düzle.
9. Çünkü onların sözüne güvenilmez,Yükleri yıkım dolu.Ağızları açık birer mezardır,Yaltaklanır dururlar.
10. Ey Tanrı, onları suçlu çıkar!Kurdukları düzen yıkımlarına yol açsın.Kov onları sayısız isyanları yüzünden.Çünkü sana karşı ayaklandılar.
11. Sevinsin sana sığınan herkes,Sevinç çığlıkları atsin sürekli,Kanat ger üzerlerine;Sevinçle coşsun adını sevenler sende.
12. Çünkü sen doğru kişiyi kutsarsın, ya RAB,Çevresini kalkan gibi lütfunla sararsın.

Mezmun 6

1. Ya RAB, öfkeyle azarlama beni, Gazapla yola getirme. kesin olarak bilinmiyor.
2. Lütfet bana, ya RAB, bitkinim;Şifa ver bana, ya RAB, kemiklerim sızlıyor,
3. Çok acı çekiyorum.Ah, ya RAB!Ne zamana dek sürecektir bu?
4. Gel, ya RAB, kurtar beni,Yardım et sevginden dolayı.
5. Çünkü ölümler arasında kimse seni anmaz,Kim şükür sunar sana ölümler diyarından?
6. İnle inle inle bittim,Döşeyim su içinde bütün gece ağlamaktan,Yatağım sırlıklam gözyaşlarımdan.
7. Kederden gözlerimin feri sönüyor,Zayıflıyor gözlerim düşmanlarım yüzünden.
8. Ey kötülük yapanlar,Uzak durun benden,Çünkü RAB ağlayışımı işitti.
9. Yalvarışımı duydu,Duamı kabul etti.
10. Bütün düşmanlarım utanacak,Hepsini dehşet saracak,Ansızın geri dönecekler utanç içinde.

Mezmun 7

1. Sana sığınıyorum, ya RAB Tanrım!Peşime düşenlerden kurtar beni,Özgür kıl.
2. Yoksa aslan gibi parçalayacaklar beni,Kurtaracak biri yok diye,Lime lime edecekler etimi.
3. Ya RAB Tanrım, eğer şunu yaptıysam:Birine haksızlık ettiysem,
4. Dostuma ihanet ettiysem,Düşmanımı nedensiz soyduysam,
5. Ardıma düşsün düşman,Yakalasın beni,Canımı yerde çiğnesin,Ayak altına alsın onurumu. Sela
6. Öfkeyle kalk, ya RAB!Düşmanlarımla gazabına karşı çık!Benim için uyan!Buyur, adalet olsun.
7. Uluslar topluluğu çevreni sarsın,Onları yüce katından yönet.
9. Ey adil Tanrım!Kötülerin kötülüğü son bulsun,Doğrular güvene kavuşsun,Sen ki akılları, gönülleri sınarsın.
10. Tanrı kalkan gibi yanıbaşında,Temiz yürekli O kurtarır.
11. Tanrı adil bir yargıçtır,Öyle bir Tanrı ki, her gün öfke saçar.
12. Kötüler yola gelmezse,Tanrı kılıcını biler,Yayını gerip hedefine kurar.
13. Hazır bekler ölümcül silahları,Alevli okları.
14. İşte kötü insan kötülük sancılarını çekiyor,Fesada gebe kalmış,Yalan doğuruyor.
15. Bir kuyu açıp kazıyor,Kazdığı kuyuya kendisi düşüyor.
16. Kötülüğü kendi başına gelecek,Zorbalığı kendi tepesine inecek.
17. Şükredeyim doğruluğu için RAB'be,Yüce RAB'bin adını ilahilerle öveyim.

Mezmun 8

1. Ey Egemenimiz RAB,Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!Gökyüzünü görkeminle kapladın.
okunan bir ilahi olabilir.
2. Çocukların, hatta emziktekilerin sesiyleSet çektin hasımlarına,Düşmanı, öç alanı yok etmek için.
3. Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri,Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
4. Soruyorum kendi kendime:«İnsan ne ki, onu anasın,Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?»
5. Nerdeyse bir tanrı yaptın onu,Başına yücelik ve onur tacını koydun. (tanrılardan) pek aşağı yaratmadın» (bkz. Yar.1:26-28; İbr.2:6-8).
6. Ellerin yapıtları üzerine onu egemen kıldın,Her şeyi ayaklarının altına serdin;
7. Davarları, sığırları,Yabanıl hayvanları,
8. Gökteki kuşları, denizdeki balıkları,Denizde kıpırdaşan bütün canlıları.
9. Ey Egemenimiz RAB,Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!

Mezmun 9

1. Ya RAB, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,Yaptığın harikaların hepsini anlatacağım. yazılır.
2. Sende sevinç bulacak, coşacağım,Adını ilahilerle öveceğim, ey Yüceler Yücesi!
3. Düşmanlarım geri çekilirken,Sendeleyip ölüyorlar senin önünde.
4. Çünkü hakkımı, davamı sen savundun,Adil yargıç olarak tahta oturdun.
5. Ulusları azarladın, kötülerini yok ettin,Sonsuza dek adlarını sildin.
6. Yok olup gitti düşmanlar sonsuza dek,Kökünden söktün kentlerini,Anıları bile silinip gitti.
7. Oysa RAB sonsuza dek egemenlik sürer,Yargı için kurmuştur tahtını;
8. O yönetir doğrulukla dünyayı,O yargılar adaletle halkları.
10. Seni tanıyanlar sana güvenir,Çünkü sana yönelenleri hiç terk etmedin, ya RAB.
11. Siyonda oturan RABbi ilahilerle övün!Yaptıklarını halklar arasında duyurun!
12. Çünkü dökülen kanın hesabını soran anımsar,Ezilenlerin feryadını unutmaz.
13. Acı bana, ya RAB!Ey beni ölümün eşiğinden kurtaran,Benden nefret edenler yüzünden çektiğim sıkıntıya bak!
14. Öyle ki, övgüye değer işlerini anlatayım,Siyon Kentinin kapılarındaSağladığın kurtuluşla sevineyim.
15. Uluslar kendi kazdıkları kuyuya düştü,Ayakları gizledikleri ağı takıldı.
16. Adil yargılarıyla RAB kendini gösterdi,Kötüler kendi kurdukları tuzağı düştü. Higayon sela terimi.
17. Kötüler ölümler diyarına gidecek,Tanrıyı unutan bütün uluslar...
18. Ama yoksul büsbütün unutulmayacak,Mazlumun umudu sonsuza dek kırılmayacak.
19. Kalk, ya RAB! İnsan galip çıkmassın,Huzurunda yargılansın uluslar!
20. Onlara dehşet saç, ya RAB!Sadece insan olduklarını bilsin uluslar. Sela

Mezmun 10

1. Ya RAB, neden uzak duruyorsun, Sıkıntılı günlerde kendini gizliyorsun?
2. Kötüler gururla mazlumları avlıyor, Mazlumlar kötülerin kurduğu tuzağa düşüyor.
3. Kötü insan içindeki isteklerle övünür, Açgözlü insan RABbe lanet okur, Onu hor görür.
4. Kendini beğenmiş kötü insan Tanrıya yönelmez, Hep, «Tanrı yok!» diye düşünür.
5. Kötülerin yolları her zaman başarıya götürür. Öyle yücedir ki senin yargıların, Kötüler anlayamaz, düşmanına burun kıvrır.
6. İçinden, «Ben sarsılmam» der, «Hiçbir zaman sıkıntıya düşmem.»
7. Ağzı lanet, hile ve zulüm dolu, Dilinin altında kötülük ve fesat saklı.
8. Köylerin çevresinde pusu kurar, Masumu gizli yerlerde öldürür, Çaresizi sinsice gözler.
9. Gizli yerlerde pusuya yatar Çalılıktaki aslan gibi, Kapmak için mazlumu bekler Ve ağına düşürüp yakalar.
10. Kurbanları çaresiz çöker, Saldıranın üstün gücü altında ezilir.
11. Kötü insan içinden, «Tanrı unuttu» der, «Örttü yüzünü, asla göremez.»
12. Kalk, ya RAB, kaldır elini, ey Tanrı! Mazlumları unutma!
13. Neden kötü insan seni hor görsün, İçinden, «Tanrı hesap sormaz» desin?
14. Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görürsün, Yardım etmek için onları izlersin; Çaresizler sana dayanır, Öksüzün yardımcısı sensin.
15. Kötünün, haksızın kolunu kır, Sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.
16. RAB sonsuza dek kral kalacak, Uluslar Onun ülkesinden temizlenecek.
17. Mazlumların dileğini duyarsın, ya RAB, Yüreklendirirsin onları, Kulağın hep üzerlerinde;
18. Öksüze, düşküne hakkını vermek için, Bir daha dehşet saçmasın ölümlü insan.

Mezmun 11

1. Ben RABbe sığınırım,Nasıl dersiniz bana,<<Kuş gibi kaç dağlara.
2. Bak, kötüler yaylarını geriyor,Temiz yürekli insanlarıKaranlıkta vurmak içinOklarını kirişine koyuyor.
3. Temeller yıkılırsa,Ne yapabilir doğru insan?>>
6. Kötülerin üzerine kızgın korlar ve kükürt yağdıracak,Paylarına düşen kâse kavurucu rüzgar olacak.
7. Çünkü RAB doğrudur, doğruları sever;Dürüst insanlar O'nun yüzünü görecek. kesin olarak bilinmiyor.

Mezmun 12

1. Kurtar beni, ya RAB, sadık kulun kalmadı,Güvenilir insanlar yok oldu.
2. Herkes birbirine yalan söylüyor,Dalkavukluk, ikiyüzlülük ediyor.
3. Sustursun RAB dalkavukların ağzını,Büyüklenen dilleri.
4. Onlar ki, ‹‹Dilimizle kazanırız,Dudaklarımız emrimizde,Kim bize efendilik edebilir?›› derler.
5. ‹‹Şimdi kalkacağım›› diyor RAB,‹‹Çünkü mazlumlar eziliyor,Yoksullar inliyor,Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara.››
7. Sen onları koru, ya RAB,Bu kötü kuşaktan hep uzak tut!
8. İnsanlar arasında alçaklık rağbet görünce,Kötüler her yanda dolaşır oldu.

Mezmun 13

1. Ne zamana dek, ya RAB, Sonsuza dek mi beni unutacaksın? Ne zamana dek yüzünü benden gizleyeceksin?
2. Ne zamana dek içimde tasa, Yüreğimde hep keder olacak? Ne zamana dek düşmanım bana üstün çıkacak?
3. Gör halimi, ya RAB, yanıtla Tanrım, Gözlerimi aç, ölüm uykusuna dalmayayım.
4. Düşmanlarım, ‹‹Onu yendik!›› demesin, Sarsıldığımda hasımlarım sevinmesin.
5. Ben senin sevgine güveniyorum, Yüreğim kurtarışınla coşsun.
6. Ezgiler söyleyeceğim sana, ya RAB, Çünkü iyilik ettin bana.

Mezmun 14

1. Akılsız içinden, <<Tanrı yok!>> der.İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,İyilik eden yok.
3. Hepsi saptı,Tümü yozlaştı,İyilik eden yok,Bir kişi bile!
4. Suç işleyenlerin hiçbiri görmüyor mu?Halkımı ekmek yer gibi yiyor,RABbe yakarmıyorlar.
5. Dehşete düşecekler yeryüzünde,Çünkü Tanrı doğruların yanındadır.
6. Mazlumun tasarılarını boşa çıkarırdınız,Ama RAB onun sığınağıdır.
7. Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!RAB halkını eski gönencine kavuşturunca,Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

Mezmun 15

1. Ya RAB, çadırına kim konuk olabilir?Kutsal dağında kim oturabilir?
2. Kusursuz yaşam süren, adil davranan,Yürekten gerçeğı söyleyen.
3. İftira etmez,Dostuna zarar vermez,Komşusuna kara almaz böylesi.
4. Aşğılık insanları hor görür,Ama RABden korkanlara sayğı duyar.Kendi zararına ant içse bile, dönmez andından.
5. Parasını faize vermez,Suçsuza karşı rüşvet almaz.Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

Mezmun 16

1. Kuru beni, ey Tanrı,Çünkü sana sığınıyorum.
3. Ülkedeki kutsallara gelince,Soyludur onlar, biricik zevkim onlardır.
4. Başka ilahların ardınca koşanların derdi artacak.Onların kan sunularını dökmeyeceğim,Adlarını ağzıma almayacağım.
5. Benim payıma,Benim kâseme düşen sensin, ya RAB;Yaşamım senin ellerinde.
6. Payıma ne güzel yerler düştü,Ne harika bir mirasım var!
7. Övgüler sunarım bana öğüt veren RABbe,Geceleri bile vicdanım uyarır beni.
8. Gözümü RABden ayırmam,Sağımda durduğu için sarsılmam.
9. Bu nedenle içim sevinç dolu, yüreğim coşuyor,Bedenim güven içinde.
10. Çünkü sen beni ölümler diyarına terk etmezsin,Sadık kulunun çürümesine izin vermezsin. kulunun ölüm çukurunu görmesine izin vermezsin.>>
11. Yaşam yolunu bana bildirirsin.Bol sevinç vardır senin huzurunda,Sağ elinden mutluluk eksilmez.

Mezmun 17

1. Haklı davamı dinle, ya RAB,Feryadımı işit!Hilesiz dudaklardan çıkan duama kulak ver!
2. Haklı çıkar beni,Çünkü sen gerçeği görürsün.
3. Yüreğimi yokladın,Gece denedin,Sınadın beni,Kötü bir şey bulmadın;Kararlıyım, ağzımdan kötü söz çıkmaz,
4. Başkalarının yaptıklarına gelince,Ben senin sözlerine uyarakŞiddet yollarından kaçındım.
5. Sıkı adımlarla senin yollarını tuttum,Kaymadı ayaklarım.
6. Sana yakarıyorum, ey Tanrı,Çünkü beni yanıtlarsın;Kulak ver bana, dinle söylediklerimi!
7. Göster harika sevgini,Ey sana sığınanları saldırganlardan sağ eliyle kurtaran!
8. Korum beni gözbebeği gibi;Kanatlarının gölgesine gizle
9. Kötülerin saldırısından,Çevremi saran ölümcül düşmanlarımdan.
10. Yüreklere yağ bağlamış,Ağızları büyük laflar ediyor.
11. İzimi buldular, üzerime geliyorlar,Yere vurmak için gözetliyorlar.
12. Tıpkı parçalamak için sabırsızlanan bir aslan,Pusuya yatan genç bir aslan gibi.
13. Kalk, ya RAB, kes önlerini, eğer başlarını!Kılıcınla kurtar canımı kötülerden,
14. Elinle bu insanlardan, ya RAB,Yaşam payı bu dünyada olan insanlardan.Varsın karınları vereceğin cezalara doysun,Çocukları da yiyip doysun,Artanı torunlarına kalsın!
15. Ama ben doğruluk sayesinde yüzünü görecekim senin,Uyanınca suretini görmeye doyacağım.

1. Seni seviyorum, gücüm sensin, ya RAB!
3. Övgüye değer RABbe seslenir,Kurtulurum düşmanlarımdan.
4. Ölüm iplerine dolanmıştım,Yıkım selleri basmıştı beni,
5. Ölüler diyarının bağları sarmıştı,Ölüm tuzakları çıkmıştı karşıma.
6. Sıkıntı içinde RABbe yakardım,Yardıma çağırdım Tanrımı.Tapınağından sesimi duydu,Haykırışım kulaklarına ulaştı.
7. O zaman yeryüzü sarsılıp sallandı,Titreyip sarsıldı dağların temelleri,Çünkü RAB öfkelenmişti.
8. Burnundan duman yükseldi,Ağzından kavurucu ateşVe korlar fişkirdi.
9. Kara buluta basarakGökleri yarıp indi.
10. Bir Keruva binip uçtu,Rüzgar kanatlar takarak hızla geldi.
11. Karanlığı örtündü,Kara bulutları kendine çardak yaptı.
12. Varlığının parlıtısından,Bulutlardan dolu ve korlar savruluyordu.
13. RAB göklerden gürledi,Duyurdu sesini Yüceler Yücesi,Dolu ve alevli korlarla.
14. Savurup oklarını düşmanlarını dağıttı,Şimşek çaktıracak onları şaşkına çevirdi.
15. Denizin dibi göründü,Yeryüzünün temelleri açığa çıktı, ya RAB,Senin azarlamandan,Burnundan çıkan güçlü soluktan.
16. RAB yukarıdan elini uzatıp tuttu,Çıkardı beni derin sulardan.
17. Beni zorlu düşmanımdan,Benden nefret edenlerden kurtardı,Çünkü onlar benden güçlüydü.
18. Felaket günümde karşıma dikildiler,Ama RAB bana destek oldu.
19. Beni huzura kavuşturdu,Kurtardı, çünkü benden hoşnut kaldı.
20. RAB doğruluğumun karşılığını verdi,Beni temiz ellerime göre ödüllendirdi.
21. Çünkü RABbin yolunda yürüdüm,Tanrımdan uzaklaşarak kötülük yapmadım.
22. Onun bütün ilkelerini göz önünde tuttum,Kurallarından ayrılmadım.
23. Onun gözünde kusursuzdum,Suç işlemekten sakındım.
24. Bu yüzden RAB beni doğruluğumaVe gözünde pak olan ellerime göre ödüllendirdi.
25. Sadık kuluna sadakat gösterir,Kusursuz olana kusursuz davranırsın.
26. Pak olanla pak olur,Eğriye eğri davranırsın.
27. Alçakgönüllüleri kurtarır,Gururluların başını eğersin.
28. Işığımın kaynağı sensin, ya RAB, Tanrım!Karanlığımı aydınlatırsın.
29. Desteginle akıncılara saldırır,Seninle surları aşarım, Tanrım.
30. Tanrının yolu kusursuzdur,RABbin sözü arıdır.O kendisine sığınan herkesin kalkanıdır.
31. Var mı RABden başka tanrı?Tanrımızdan başka kaya var mı?
32. Tanrı beni güçle donatır,Yolumu kusursuz kılar.
33. Ayaklar verdi bana, geyiklerinki gibi,Doruklarda tutar beni.
34. Bana savaşmayı öğretti,Kollarımla tunç bir yayı gereyim diye.
35. Bana zafer kalkanını bağışlarsın,Sağ elin destekler,Alçakgönüllülüğün yüceltir beni.
36. Bastığım yerleri genişletirsin,Burkulmaz bileklerim.
37. Kovalayıp yetiştim düşmanlarıma,Hepsi yok olmadan geri dönmedim.
38. Ezdim onları, kalkamaz oldular,Ayaklarımla altına serildiler.
39. Savaş için beni güçle donattın,Bana başkaldıranları önümde yere serdin.
40. Düşmanlarımı kaçmak zorunda bıraktın,Benden nefret edenleri yok ettim.
41. Feryat ettiler, ama kurtaran çıkmadı;RABbi çağırdılar, ama O yanıt vermedi.
42. Ezdim onları, rüzgarın savurduğu toza döndüler,Sokak çamuru gibi savurup attım.
43. Halkımın çekişmelerinden beni kurtardın,Ulusların önderi yaptın,Tanımadığım halklar bana kulluk ediyor.
44. Duyar duymaz sözümü dinlediler,Yabancılar bana yaltaklandılar.
45. Yabancıların betleri benizleri attı,Titreyerek çıktılar kalelerinden.
46. RAB yaşıyor! Kayama övgüler olsun!Yücelsin kurtarıcım Tanrı!
47. Odur öcümü alan,Halkları bana bağumlu kılan.

48. Düşmanlarımdan kurtarır,Başkaldıranlardan üstün kılar beni,Zorbaların elinden alır.
49. Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, ya RAB,Adını ilahilerle öveceğim.
50. RAB kralını büyük zaferlere ulaştırır,Meshettiği krala, Davut'a ve soyunaSonsuza dek sevgi gösterir.

Mezmun 19

1. Gökler Tanrının görkemini açıklamakta,Gökkubbe ellerinin eserini duyurmakta.
2. Gün güne söz söyler,Gece geceye bilgi verir.
3. Ne söz geçer orada, ne de konuşma,Sesleri duyulmaz.
4. Ama sesleri yeryüzünü dolaşır,Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır. Güneş için göklerde çadır kurdu Tanrı.
5. Gerdekte çıkan güveye benzer güneş,Koşuya çıkacak atlet gibi sevinir.
6. Göğün bir ucundan çıkar,Öbür ucuna döner,Hiçbir şey gizlenmez sıcaklığından.
10. Onlara altından, bol miktarda saf altından çok istek duyulur,Onlar baldan, süzme petek balından tatlıdır.
11. Uyarılar kulunu,Onlara uyanların ödülü büyüktür.
12. Kim yanlışlarını görebilir?Bağışla göremediğim kusurlarımı,
13. Bilerek işlenen günahlardan kuru kulunu,İzin verme bana egemen olmalarına!O zaman büyük isyandan uzak,Kusursuz olurum.
14. Ağzımdan çıkan sözler,Yüreğimdaki düşünceler,Kabul görsün senin önünde,Ya RAB, kayam, kurtarıcım benim! «Goel» sözcüğü «Yakın akraba» anlamına gelir (bkz. Rut 2:20).

Mezmun 20

1. Sıkıntılı gününde RAB seni yanıtlasın,Yakupun Tanrısının adı seni korusun!
2. Yardım göndersin sana kutsal yerden,Siyondan destek versin.
3. Bütün tahıl sunularını anımsasın,Yakmalık sunularını kabul etsin! Sela
4. Gönlünce versin sana,Bütün tasarılarını gerçekleştirsin!
5. O zaman zaferini sevinç cıgıllıklarıyla kutlayacağız,Tanrımızın adıyla sancaklarımızı dikeceğiz.RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.
6. Şimdi anladım ki, RAB meshettiğı kralı kurtarıyor,Sağ elinin kurtarıcı gücüyleKutsal göklerinden ona yanıt veriyor.
7. Bazıları savaş arabalarına,Bazıları atlarına güvenir,Bizse Tanrımız RABbin adına güveniriz.
8. Onlar çöküyor, düşüyorlar;Bizse kalkıyor, dimdik duruyoruz.
9. Ya RAB, kralı kurtar!Yanıtla bizi sana yakardığımız gün!

Mezmun 21

1. Ya RAB, kral seviniyor gösterdiğin güce.Sevinçten coşuyor verdiğin zaferle!
2. Gönlünün istediğini verdin,Ağzından çıkan dileği geri çevirmedin. Sela
3. Onu güzel armağanlarla karşıladın,Başına saf altından taç koydun.
4. Senden yaşam istedi, verdin ona:Uzun, sonsuz bir ömür.
5. Sağladığın zaferle büyük yüceliğe erişti,Onu görkem ve büyüklükle donattın.
6. Üzerine sürekli bereket yağdırdın,Varlığınla onu sevince boğdun.
7. Çünkü kral RABbe güvenir,Yüceler Yücesinin sevgisi sayesinde sarsılmaz.
8. Elin bütün düşmanlarına erişecek,Sağ elin senden nefret edenlere uzanacak.
9. Öfkeliendiğin an, ya RAB,Kızgın fırına döndüreceksin onları;Gazapla yutacak,Ateşle tüketeceksin.
10. Yok edeceksin çocuklarını yeryüzünden,Soylarını insanlar arasından.
11. Düzenler kursalar sana,Aldatmaya çalışsalar,Yine de başarılı olamazlar.
12. Çünkü sırtlarını döndüreceksin,Yayını yüzlerine doğru gerince.
13. Yüceliğini göster, ya RAB, gücünle!Ezgiler söyleyip ilahilerle öveceğiz kudretini.

1. Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?Niçin bana yardım etmekten, Haykırışıma kulak vermekten uzak duruyorsun?
2. Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun, Gece sesleniyorum, yine rahat yok bana.
3. Oysa sen kutsalsın, İsrailin övgüleri üzerine taht kuran sensin.
4. Sana güvendiler atalarımız, Sana dayandılar, onları kurtardın.
5. Sana yakarıp kurtuldular, Sana güvendiler, aldanmadılar.
6. Ama ben insan değil, toprak kurduyum, İnsanlar beni küçümsüyor, halk hor görüyor.
7. Beni gören herkes alay ediyor, Sırtıp baş sallayarak diyorlar ki,
8. «Sırtını RABbe dayadı, kurtarsın bakalım onu, Madem onu seviyor, yardım etsin!»
9. Oysa beni ana rahminden çıkaran, Ana kucağındaiken sana güvenmeyi öğreten sensin.
10. Doğuşumdan beri sana teslim edildim, Ana rahminden beri Tanrım sensin.
11. Benden uzak durma! Çünkü sıkıntı yanıbaşında, Yardım edecek kimse yok.
12. Boğalar kuşatıyor beni, Azgın Başan boğaları sarıyor çevremi.
13. Kükreyerek avını parçalayan aslanlar gibi Ağızlarını açıyorlar bana.
14. Su gibi dökülüyorum, Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor; Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
15. Gücüm çömlek parçası gibi kurudu, Dilim damağıma yapışıyor; Beni ölüm toprağına yatırdın.
16. Köpekler kuşatıyor beni, Kötüler sürüsü çevremi sarıyor, Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
17. Bütün kemiklerimi sayar oldum, Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
18. Giysilerimi aralarında paylaşıyor, Elbisem için kura çekiyorlar.
19. Ama sen, ya RAB, uzak durma; Ey gücüm benim, yardımına koş!
20. Canımı kılıçtan, Biricik hayatımı köpeğin pençesinden kurtar!
21. Kurtar beni aslanın ağzından, Yaban öküzlerinin boynuzundan. Yanıt ver bana!
22. Adını kardeşlerime duyurayım, Topluluğun ortasında sana övgüler sunayım:
23. Ey sizler, RABden korkanlar, Ona övgüler sunun! Ey Yakup soyu, Onu yüceltin! Ey İsrail soyu, Ona saygı gösterin!
24. Çünkü O mazlumun çektiğı sıkıntıyı hafife almadı, Ondan tiksindi, yüz çevirmedi; Kendisini yardıma çağırduğında ona kulak verdi.
25. Övgü konum sen olacaksın büyük toplulukta, Senden korkanların önünde yerine getireceğim adaklarımı.
26. Yoksullar yiyip doycak, RABbe yönelenler Ona övgü sunacak. Sonsuza dek ömrünüz tükenmesin!
27. Yeryüzünün dört bucağı anımsayıp RABbe dönecek, Ulusların bütün soyları Onun önünde yere kapanacak.
28. Çünkü egemenlik RABbindir, Ulusları O yönetir.
29. Yeryüzündeki bütün zenginler doycak Ve Onun önünde yere kapanacak, Toprağı gidenler, Ölümüne engel olamayanlar, Eğilecekler Onun önünde.
30. Gelecek kuşaklar Ona kulluk edecek, Rab yeni kuşaklara anlatılacak.
31. O'nun kurtarışını, «Rab yaptı bunları» diyerek, Henüz doğmamış bir halka duyuracaklar.

Mezmun 23

2. Beni yemyeşil çayırda yatırır, Sakin suların kıyısına götürür.
3. İçimi tazeler, Adı uğruna bana doğru yollarda öncülük eder.
4. Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomağın, değneğın güven verir bana.
5. Düşmanlarımlın önünde bana sofrı kurarsın, Başıma yağ sürersin, Kâsem taşıyor.
6. Ömrüm boyunca yalnız iyilik ve sevgi izleyecek beni, Hep RAB'bin evinde oturacağım.

Mezmunur 24

2. Çünkü Odur denizler üzerinde onu kuran,Sular üzerinde durduran.
4. Elleri pak, yüreği temiz olan,Gönlünü putlara kaptırmayan,Yalan yere ant içmeyen.
6. Ona yönelenler,Yakupun Tanrısının yüzünü arayanlarİşte böyledir. Sela
7. Kaldırın başınızı, ey kapılar!Açılın, ey eski kapılar!Yüce Kral girsin içeri!
8. Kimdir bu Yüce Kral?O RABdir, güçlü ve yiğit,Savaşta yiğit olan RAB.
9. Kaldırın başınızı, ey kapılar!Açılın, ey eski kapılar!Yüce Kral girsin içeri!
10. Kimdir bu Yüce Kral?Her Şeye EgemenRAB'dir bu Yüce Kral! Sela

1. Ya RAB, bütün varlığımla sana yaklaşıyorum,
2. Ey Tanrım, sana güveniyorum, utandırma beni,Düşmanlarım zafer kahkahası atmasın!
3. Sana umut bağlayan hiç kimse utanca düşmez;Nedensiz hainlik edenler utanır.
4. Ya RAB, yollarını bana öğret,Yönlerini bildir.
5. Bana gerçek yolunda öncülük et, eğit beni;Çünkü beni kurtaran Tanrı sensin.Bütün gün umudum sende.
6. Ya RAB, sevecenliğini ve sevgini anımsa;Çünkü onlar öncesizlikten beri aynıdır.
7. Gençlik günahlarımı, isyanlarımı anımsama,Sevgine göre anımsa beni,Çünkü sen iyisin, ya RAB.
9. Alçakgönüllülere adalet yolunda öncülük eder,Kendi yolunu öğretir onlara.
10. RABbin bütün yolları sevgi ve sadakate dayanırAntlaşmasındaki buyruklara uyanlar için.
11. Ya RAB, adın uğrunaSuçumu bağışla, çünkü suçum büyük.
12. Kim RABden korkarsa,RAB ona seçeceği yolu gösterir.
13. Gönenç içinde yaşayacak o insan,Soyu ülkeyi sahiplenecek.
14. RAB kendisinden korkanlarla paylaşır sırrını,Onlara açıklar antlaşmasını.
15. Gözlerim hep RABdedir,Çünkü ayaklarımı ağdan O çıkarır.
16. Halime bak, lütfet bana;Çünkü garip ve mazlumum.
17. Yüreğimdeki sıkıntılar artıyor,Kurtar beni dertlerimden!
18. Üzüntüme, acılarıma bak,Bütün günahlarımı bağışla!
19. Düşmanlarıma bak, ne kadar çoğaldılar,Nasıl da benden nefret ediyorlar!
20. Canımı koru, kurtar beni!Hayal kırıklığına uğratma, çünkü sana sığınıyorum!
21. Dürüstlük, doğruluk korusun beni,Çünkü umudum sendedir.
22. Ey Tanrı, kurtar İsrail'iBütün sıkıntılarından!

Mezmun 26

1. Beni haklı çıkar, ya RAB, Çünkü dürüst bir yaşam sürdürdüm; Sarsılmadan RABbe güvencim.
2. Dene beni, ya RAB, sına; Duygularımı, düşüncelerimi yokla.
3. Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben.
4. Yalancılarla oturmam, İkiyüzlülerin suyuna gitmem.
5. Kötülük yapanlar topluluğundan nefret ederim, Fesatçıların arasına girmem.
6. Suçsuzluğumu göstermek için ellerimi yıkar, Sanağının çevresinde dönerim, ya RAB,
7. Yüksek sesle şükranımı duyurmak Ve bütün harikalarını anlatmak için.
8. Severim, ya RAB, yaşadığın evi, Görkeminin bulunduğu yeri.
9. Günahkârların, Eli kanlı adamların yanısıra canımı alma.
10. Onların elleri kötülük aletidir, Sağ elleri rüşvet doludur.
11. Ama ben dürüst yaşarım, Kurtar beni, lütfet bana!
12. Ayağım emin yerde duruyor. Topluluk içinde sana övgüler sunacağım, ya RAB.

2. Hasımlarım, düşmanlarım olan kötüler, Beni yutmak için üzerime gelirken Tökezleyip düşerler.
3. Karşımda bir ordu konaklasa, Kılım kıpırdamaz, Bana karşı savaş açılrsa, Yine güvenimi yitirmem.
5. Çünkü O kötü günde beni çardağında gizleyecek, Çadırının emin yerinde saklayacak, Yüksek bir kaya üzerine çıkaracak beni.
6. O zaman çevremi saran düşmanlarıma karşı Başım yukarı kalkacak, Sevinçle haykırarak kurbanlar sunacağım Onun çadırında, Onu ezgilerle, ilahilerle öveceğim.
7. Sana yakarıyorum, ya RAB, kulak ver sesime, Lütfet, yanıtla beni!
8. Ya RAB, içimden bir ses duydum: «Yüzümü ara!» dedin, İşte yüzünü arıyorum.
9. Yüzünü benden gizleme, Kulunu öfkeyle geri çevirme! Bana hep yardımcı oldun; Bırakma, terk etme beni, Ey beni kurtaran Tanrı!
10. Annemle babam beni terk etseler bile, RAB beni kabul eder.
11. Ya RAB, yolunu öğret bana, Düşmanlarıma karşı Düz yolda bana öncülük et.
12. Beni hasımlarımın keyfine bırakma, Çünkü yalancı tanıklar dikiliyor karşıma, Ağızları şiddet saçıyor.
13. Yaşam diyarında RABbin iyiliğini göreceğimden kuşkum yok.
14. Umudunu RAB'be bağla, Güçlü ve yürekli ol; Umudunu RAB'be bağla!

Mezmur 28

1. Ya RAB, sana yakarıyorum,Kayam benim, kulak tıkama sesime;Çünkü sen sessiz kalırsan,Ölüm çukuruna inen ölümlere dönerim ben.
2. Seni yardıma çağırdığımda,Ellerimi kutsal konutuna doğru açtığımda,Kulak ver yalvarışlarıma.
3. Beni kötülerle, haksızlık yapanlarlaAynı kefeye koyup cezalandırma.Onlar komşularıyla dostça konuşur,Ama yüreklerinde kötülük beslerler.
4. Eylemlerine, yaptıkları kötülüklere göre onları yanıtla;Yaptıklarının, hak ettiklerinin karşılığını ver.
5. Onlar RABbin yaptıklarına,Ellerinin eserine önem vermezler;Bu yüzden RAB onları yıkacak,Bir daha ayağa kaldırmayacak.
9. Halkını kurtar, kendi halkını kutsa;Çobanlık et onlara, sürekli destek ol!

Mezmun 29

1. Ey ilahi varlıklar, RABbi övün,RABbin gücünü, yüceliğini övün,
6. Lübnanı buzağı gibi,Siryon Dağını yabanıl öküz yavrusu gibi sıçratır.
10. RAB tufan üstünde taht kurdu,O sonsuza dek kral kalacak.
11. RAB halkına güç verir,Halkını esenlikle kutsar!

Mezmun 30

1. Seni yüceltmek istiyorum, ya RAB,Çünkü beni kurtardın,Düşmanlarımı bana güldürmedin.
2. Ya RAB Tanrım,Sana yakardım, bana şifa verdin.
3. Ya RAB, beni ölümler diyarından çıkardın,Yaşam verdin bana, ölüm çukuruna düşürmedin.
4. Ey RABbin sadık kulları, Onu ilahilerle övün,Kutsallığını anarak Ona şükredin.
5. Çünkü öfkesi bir an sürer,Lütfu ise bir ömür;Gözyaşlarınız belki bir gece akar,Ama sabahla sevinç doğar.
6. Huzur duyunca dedim ki,«Asla sarsılmayacağım!>>
7. Ya RAB, lütfunla beni güçlü bir dağ gibiSarsılmaz kıldın;Ama sen yüzünü gizleyince,Dehşete düştüm.
8. Ya RAB, sana sesleniyorum,Rabbe yalvarıyorum:
9. «Ne yararı olur senin için dökülen kanımın,Ölüm çukuruna inersem?Toprak sana övgüler sunar mı,Senin sadakatini ilan eder mi?
10. Dinle, ya RAB, acı bana;Yardımcım ol, ya RAB!>>
11. Yasımı şenliğe döndürdün,Çulumu çıkarıp beni sevinçle kuşattın.
12. Öyle ki, gönlüm seni ilahilerle övsün, susmasın!Ya RAB Tanrım, sana sürekli şükredeceğim.

1. Ya RAB, sana sığınıyorum.Utandırma beni hiçbir zaman!Adaletinle kurtar beni!
2. Kulak ver bana,Çabuk yetiş, kurtar beni;Bir kaya ol bana sığınmam için,Güçlü bir kale ol kurtulmam için!
3. Madem kayam ve kalem sensin,Öncülük et, yol göster banaKendi adın uğruna.
4. Bana kurdukları tuzaktan uzak tut beni,Çünkü sığınağım sensin.
5. Ruhumu ellerine bırakıyorum,Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni.
6. Değersiz putlara bel bağlayanlardan tiksiniyim,RABbe güvenirim ben.
7. Sadakatinden ötürü sevinip coşacağım,Çünkü düşkün halimi görüyor,Çektiğim sıkıntıları biliyorsun,
8. Beni düşman eline düşürmedin,Bastığım yerleri genişlettin.
9. Acı bana, ya RAB, sıkıntıdayım,Üzüntü gözümü, canımı, içimi kemiriyor.
10. Ömrüm acıyla,Yıllarım iniltiyle tükeniyor,Suçumdan ötürü gücüm zayıflıyor,Kemiklerim eriyor.
11. Düşmanlarım yüzünden rezil oldum,Özellikle komşularıma.Tanıdıklarına dehşet salar oldum;Beni sokakta görenler benden kaçır oldu.
12. Gönülden çıkmış bir ölü gibi unutuldum,Kırılmış bir çömleğe döndüm.
13. Birçoğunun fısıldaştığını duyuyorum,Her yer dehşet içinde,Bana karşı anlaştılar,Canımı almak için düzen kurdular.
14. Ama ben sana güveniyorum, ya RAB,<<Tanrım sensin!>> diyorum.
15. Hayatım senin elinde,Kurtar beni düşmanlarımla pençesinden,Ardıma düşenlerden.
16. Yüzün kulunu aydınlatsın,Sevgi göster, kurtar beni!
17. Utandırma beni, ya RAB, sana sesleniyorum;Kötüler utansın, ölümler diyarında sesleri kesilsin.
18. Sussun o yalancı dudaklar;Doğru insana karşıGururla, tepeden bakarak,Küçümseyerek konuşan dudaklar.
19. İyiliğin ne büyüktür, ya RAB,Onu senden korkanlar için saklarsın,Herkesin gözü önünde,Sana sığınanlara iyi davranırsın.
20. İnsanların düzenlerine karşı,Koruyucu huzurunla üzerlerine kanat gerersin;Saldırgan dillere karşıOnları çardağında gizlersin.
21. RABbe övgüler olsun,Kuşatılmış bir kentteSevgisini bana harika biçimde gösterdi.
22. Telaş içinde demiştim ki,<<Huzurundan atıldım!>>Ama yardıma çağırınca seni,Yalvarışımı işittin.
23. RABbi sevin, ey Onun sadık kulları!RAB kendisine bağlı olanları korur,Büyüklenenlerin ise tümüyle hakkından gelir.
24. Ey RAB'be umut bağlayanlar,Güçlü ve yürekli olun!

Mezmun 32

1. Ne mutlu isyanı bağışlanan, Günahı örtülen insana! edebiyat terimi. <<Didaktik şiir>> anlamına gelebilir.
2. Suçu RAB tarafından sayılmayan, Ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu!
3. Sustuğum süreceKemiklerim eridi,Gün boyu inlemekten.
4. Çünkü gece gündüzElin üzerimde ağırlaştı.Dermanım tükendi yaz sıcağında gibi. Sela
5. Günahımı açıkladım sana,Suçumu gizlemedim.<<RABbe isyanımı itiraf edeceğim>> deyince,Günahımı, suçumu bağışladın. Sela
6. Bu nedenle her sadık kulunUlaşılr olduğun zaman sana dua etsin.Engin sular taşsa bile ona erişemez.
7. Sığınağım sensin,Beni sıkıntıdan korur,Çevremi kurtuluş ilahileriyle kuşatırsın. Sela
8. Eğiteceğim seni, gideceğin yolu göstereceğim,Öğüt vereceğim sana,Gözüm sendedir.
9. At ya da katır gibi anlayışsız olmayın;Onları idare etmek için gem ve dizgin gerekir,Yoksa sana yaklaşmazlar.
10. Kötülerin acısı çoktur,Ama RABbe güvenenleri Onun sevgisi kuşatır.
11. Ey doğru insanlar, sevinç kaynağınız RAB olsun, coşun;Ey yüreği temiz olanlar,Hepiniz sevinç çılgınlıkları atın!

1. Ey doğru insanlar, RABbe sevinçle haykırın!Dürüslere Onu övmek yaraşır.
2. Lir çalarak RABbe şükredin,On telli çenk eşliğinde Onu ilahilerle övün.
3. Ona yeni bir ezgi söyleyin,Sevinç çığlıklarıyla sazınızı konuşturun.
4. Çünkü RABbin sözü doğrudur,Her işi sadakatle yapar.
5. Doğruluğu, adaleti sever,RABbin sevgisi yeryüzünü doldurur.
6. Gökler RABbin sözüyle,Gök cisimleri ağzından çıkan solukla yaratıldı.
7. Deniz sularını bir araya toplar,Engin suları ambarlara depolar.
8. Bütün yeryüzü RABden korksun,Dünyada yaşayan herkes Ona saygı duysun.
9. Çünkü O söyleyince, her şey var oldu;O buyurunca, her şey belirdi.
10. RAB ulusların planlarını bozar,Halkların tasarılarını boşa çıkarır.
11. Ama RABbin planları sonsuza dek sürer,Yüreğindeki tasarılar kuşaklar boyunca değişmez.
12. Ne mutlu Tanrısı RAB olan ulusa,Kendisi için seçtiği halka!
13. RAB göklerden bakar,Bütün insanları görür.
14. Oturduğu yerden,Yeryüzünde yaşayan herkesi gözler.
15. Herkesin yüreğini yaratan,Yaptıkları her şeyi tartan Odur.
16. Ne büyük ordularıyla zafer kazanan kral var,Ne de büyük gücüyle kurtulan yiğit.
17. Zafer için at boş bir umuttur,Büyük gücüne karşın kimseyi kurtaramaz.
18. Ama RABbin gözü kendisinden korkanların,Sevgisine umut bağlayanların üzerindedir;
19. Böylece onları ölümden kurtarır,Kıtlıkta yaşamalarını sağlar.
20. Umudumuz RABdedir,Yardımcımız, kalkanımız Odur.
21. Onda sevinç bulur yüreğimiz,Çünkü Onun kutsal adına güvenimiz.
22. Madem umudumuz sende,Sevgin üzerimizde olsun, ya RAB!

Mezmun 34

1. Her zaman RABbe övgüler sunacağım,Övgüsü dilimden düşmeyecek.
3. Benimle birlikte RABbin büyüklüğünü duyurun,Adını birlikte yüceltelim.
5. Ona bakanların yüzü ısl ısl parlar,Yüzleri utançtan kızarmaz.
6. Bu mazlum yakardı, RAB duydu,Bütün sıkıntılarından kurtardı onu.
8. Tadın da görün, RAB ne iyidir,Ne mutlu Ona sığınan adama!
10. Genç aslanlar bile aç ve muhtaç olur;Ama RABbe yönelenlerden hiçbir iyilik esirgenmez.
11. Gelin, ey çocuklar, dinleyin beni:Size RAB korkusunu öğreteyim.
12. Kim yaşamdan zevk almak,İyi günler görmek istiyorsa,
13. Dilini kötülükten,Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
14. Kötülükten sakının, iyilik yapın;Esenliği amaçlayın, ardınca gidin.
15. RABbin gözleri doğru kişilerin üzerindedir,Kulakları onların yakarışına açıktır.
16. RAB kötülük yapanlara karşıdır,Onların anısını yeryüzünden siler.
17. Doğrular yakarır, RAB duyar;Bütün sıkıntılarından kurtarır onları.
18. RAB gönlü kırıklara yakındır,Ruhu ezginleri kurtarır.
19. Doğrunun dertleri çoktur,Ama RAB hepsinden kurtarır onu.
20. Bütün kemiklerini korur,Hiçbiri kırılmaz.
21. Kötü insanın sonu kötülükle biter,Cezasını bulur doğrulardan nefret edenler.
22. RAB kullarını kurtarır,O'na sığınanların hiçbirisi ceza görmez.

1. Ya RAB, benimle uğraşanlarla sen uğraş, Benimle savaşanlarla sen savaş!
2. Al küçük kalkanla büyük kalkanı, Yardımına koş!
3. Kaldır mızrağını, kargını beni kovalayanlara, «Seni ben kurtarırım» de bana!
4. Canıma kastedenler utanıp rezil olsun! Utançla geri çekilsin bana kötülük düşünenler!
5. Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler, RABbin meleği artlarına düşsün!
6. Karanlık ve kaygan olsun yolları, RABbin meleği kovalasın onları!
7. Madem neden yokken bana gizli ağlar kurdular, Nedensiz çukur kazdılar,
8. Başlarına habersiz felaket gelsin, Gizledikleri ağa kendileri tutulsun, Felakete uğrasınlar.
9. O zaman RABde sevinç bulacağım, Beni kurtardığı için coşacağım.
10. Bütün varlığımla şöyle diyeceğim: «Senin gibisi var mı, ya RAB, Mazlumu zorbanın elinden, Mazlumu ve yoksulu soyguncudan kurtaran?»
11. Kötü niyetli tanıklar türüyor, Bilmediğim konuları soruyorlar.
12. İyiliğime karşı kötülük ediyor, Yalnızlığa itiyorlar beni.
- 13-14. Oysa onlar hastalanınca ben çula sarınır, Oruç tutup alçakgönüllü olurum. Duam yanıtız kalınca, Bir dost, bir kardeş yitirmiş gibi dolaşırdım. Kederden belim bükülüydü, Annesi için yas tutan biri gibi.
15. Ama ben sendeleyince toplanıp sevindiler, Toplandı bana karşı tanımadığım alçaklar, Durmadan didiklediler beni.
16. Tanrıtanımaz, alaycı soytarılar gibi, Diş gıcırdattılar bana.
17. Ne zamana dek seyirci kalacaksın, ya Rab? Kurtar canımı bunların saldırısından, Hayatımı bu genç aslanlardan!
18. Büyük toplantıda sana şükürler sunacağım, Kalabalığın ortasında sana övgüler dizeceğim.
19. Sevinmesin boş yere bana düşman olanlar, Göz kırpmasınlar birbirlerine Nedensiz benden nefret edenler.
20. Çünkü barış sözünü etmez onlar, Kurnazca düzen kurarlar ülkenin sakın insanlarına.
21. Beni suçlamak için ağızlarını ardına kadar açtılar: «Oh! Oh!» diyorlar, «İşte kendi gözümüzle gördük yaptıklarını!»
22. Olup biteni sen de gördün, ya RAB, sessiz kalma, Ya Rab, benden uzak durma!
23. Uyan, kalk savun beni, Uğraş hakkım için, ey Tanrım ve Rabbim!
24. Adaletin uyarınca haklı çıkar beni, ya RAB, Tanrım benim! Gülmesinler halime!
25. Demesinler içlerinden: «Oh! İşte buydu dileğimiz!», Konuşmasınlar ardımdan: «Yedik başını!» diye.
26. Utansın kötü halime sevinenler, Kızarsın yüzleri hepsinin; Gururla karşıma dikilenler Utanca, rezalete bürünsün.
27. Benim haklı çıkmamı isteyenler, Sevinç çığlıkları atıp coşsunlar; Şöyle desinler sürekli: «Kulunun esenliğinden hoşlanan RAB yücelsin!»
28. O zaman gün boyu adaletin, Övgülerin dilimden düşmeyecek.

Mezmun 36

1. Günah fısıldar kötü insana,Yüreğinin dibinden:Tanrı korkusu yoktur onda.
2. Kendini öyle beğenmiş ki,Suçunu görmez, ondan tiksizmez.
3. Ağzından kötülük ve yalan akar,Akıllanmaktan, iyilik yapmaktan vazgeçmiş.
4. Yatağında bile fesat düşünür,Olumsuz yolda direnir, reddetmez kötülüğü.
5. Ya RAB, sevgin göklere,Sadakatin gökyüzüne erişir.
6. Doğruluğun ulu dağlara benzer,Adaletin uçsuz bucaksız enginlere.İnsanı da, hayvanı da koruyan sensin, ya RAB.
7. Sevgin ne değerli, ey Tanrı!Kanatlarının gölgesine sığınır insanoğlu.
8. Evindeki bolluğa doyarlar,Zevklerinin ırmağından içirirsin onlara.
9. Çünkü yaşam kaynağı sensin,Senin ışıqla aydınlanırsın.
10. Sürekli gösterSeni tanıyanlara sevgini,Yüreği temiz olanlara doğruluğunu.
11. Gururlunun ayağı bana varmasın,Kötülerin eli beni kovmasın.
12. Kötülük yapanlar oracıkta düştüler,Yıkıldılar, kalkamazlar artık.

1. Kötölük edenlere kızıp üzüme,Suç işleyenlere özenme!
2. Çünkü onlar ot gibi hemen solacak,Yeşil bitki gibi kuruyup gidecek.
3. Sen RABbe güven, iyilik yap,Ülkede otur, sadakatle çalış.
5. Her şeyi RABbe bırak,Ona güven, O gerekeni yapar.
6. O senin doğruluğunu ışık gibi,Hakkını öğle güneşi gibiAydınlığa çıkarır.
8. Kızılmaktan kaçın, bırak öfkeyi,Üzüme, yalnız kötülüğe sürükler bu seni.
9. Çünkü kötülerin kökü kazınacak,Ama RABbe umut bağlayanlar ülkeyi miras alacak.
10. Yakında kötünün sonu gelecek,Yerini arasan da bulunmayacak.
11. Ama alçakgönüllüler ülkeyi miras alacak,Derin bir huzurun zevkini tadacak.
12. Kötü insan doğru insana düzen kurar,Diş gıcırdatır.
13. Ama Rab kötüyeye güler,Çünkü bilir onun sonunun geldiğini.
14. Kılıç çekti kötüler, yaylarını gerdi,Mazlumu, yoksulu yıkmak,Doğru yolda olanları öldürmek için.
15. Ama kılıçları kendi yüreklerine saplanacak,Yayları kırılacak.
16. Doğrunun azıcık varlığı,Pek çok kötünün servetinden iyidir.
17. Çünkü kötülerin gücü kırılacak,Ama doğrulara RAB destek olacak.
18. RAB yetkinlerin her gününü gözetir,Onların mirası sonsuza dek sürecek.
19. Kötü günde utanmayacaklar,Kıtlıkta karınları doyacak.
20. Ama kötüler yıkıma uğrayacak;RABbin düşmanları kır çiçekleri gibi kuruyup gidecek,Duman gibi dağılıp yok olacak.
21. Kötüler ödünç alır, geri vermez;Doğrularsa cömertçe verir.
22. RABbin kutsadığı insanlar ülkeyi miras alacak,Lanetlediği insanların kökü kazınacak.
23. RAB insana sağlam adım attırır,İnsanın yolundan hoşnut olursa.
24. Düşse bile yıkılmaz insan,Çünkü elinden tutan RABdir.
25. Gençtim, ömrüm tükendi,Ama hiç görmedim doğru insanın terk edildiğini,Soyunun ekmek dilendiğini.
26. O hep cömertçe ödünç verir,Soyu kutsanır.
27. Kötülükten kaç, iyilik yap;Sonsuz yaşama kavuşursun.
28. Çünkü RAB doğruyu sever,Sadık kullarını terk etmez.Onlar sonsuza dek korunacak,Kötülerinse kökü kazınacak.
29. Doğrular ülkeyi miras alacak,Orada sonsuza dek yaşayacak.
30. Doğrunun ağzından bilgelik akar,Dilinden adalet damlar.
31. Tanrısının yasası yüreğindedir,Ayakları kaymaz.
32. Kötü, doğruya pusu kurar,Onu öldürmeye çalışır.
33. Ama RAB onu kötünün eline düşürmez,Yargılanırken mahkûm etmez.
34. RABbe umut bağla, Onun yolunu tut,Ülkeyi miras almak üzere seni yükseltecektir.Kötülerin kökünün kazındığını göreceksin.
35. Kötü ve acımasız adamı gördüm,İlk dikildiği toprakta yeşeren ağaç gibiDal budak salıyordu;
36. Geçip gitti, yok oldu,Aradım, bulunmaz oldu.
37. Yetkin adamı gözle, doğru adama bak,Çünkü yarınlar barışseverindir.
38. Ama başkaldıranların hepsi yok olacak,Kötülerin kökü kazınacak.
39. Doğruların kurtuluşu RABden gelir,Sıkıntılı günde onlara kale olur.
40. RAB onlara yardım eder, kurtarır onları,Kötülerin elinden alıp özgür kılar,Çünkü kendisine sığınırılar.

1. Ya RAB, öfkelenip azarlama beni,Gazapla yola getirme!
2. Okların içime saplandı,Elin üzerime indi.
3. Öfken yüzünden sağlığım bozuldu,Günahım yüzünden rahatım kaçtı.
4. Çünkü suçlarım başımdan aştı,Taşınmaz bir yük gibi sırtımda ağırlaştı.
5. Akılsızlığım yüzündenYaralarım iğrenç, irinli.
6. Eğildim, iki büküm oldum,Gün boyu yası dolaşıyorum.
7. Çünkü belim ateş içinde,Sağlığım bozuk.
8. Tükendim, ezildim alabildiğine,İnliyorum yüreğimin acısından.
9. Ya Rab, bütün özelemlerimi bilirsin,İniltielerim senden gizli değil.
10. Yüreğim çarpıyor, gücüm tükeniyor,Gözlerimin feri bile söndü.
11. Eşim dostum kaçır oldu derdimden,Yakınlarım uzak duruyor benden.
12. Canıma susayanlar bana tuzak kuruyor,Zararımı isteyenler kuyumu kazıyor,Gün boyu hileler düşünüyorlar.
13. Ama ben bir sağır gibi duymuyorum,Bir dilsiz gibi ağzımı açmıyorum;
14. Duymaz,Ağzında yanıt bulunmaz bir adama döndüm.
15. Umudum sende, ya RAB,Sen yanıtlayacaksın, ya Rab, Tanrım benim!
16. Çünkü dua ediyorum: «Halime sevinmesinler,Ayağım kayınca böbürlenmesinler!»
17. Düşmek üzereyim,Acım hep içimde.
18. Suçumu itiraf ediyorum,Günahım yüzünden kaygılanıyorum.
19. Ama düşmanlarım güçlü ve dinç,Yok yere benden nefret edenler çok.
20. İyiliğe karşı kötülük yapanlar bana karşı çıkar,İyiliğin peşinde olduğum için.
21. Beni terk etme, ya RAB!Ey Tanrım, benden uzak durma!
22. Yardımına koş,Ya Rab, kurtuluşum benim!

1. Karar verdim: <<Adımlarıma dikkat edeceğim,Dilimi günahtan sakınacağım;Karşımda kötü biri oldukça,Ağzıma gem vuracağım.>>
2. Dilimi tutup sustum,Hep kaçındım konuşmaktan, yararı olsa bile.Acım alevlendi,
3. Yüreğim tutuştu içimde,Ateş aldı derin derin düşünürken,şu sözler döküldü dilimden:
4. <<Bildir bana, ya RAB, sonumu,Sayılı günlerimi;Bileyim  mr m n ne kadar kısa olduğunu!
5. Yalnız bir karış ömür verdin bana,Hiç kalır hayatım senin önünde.Her insan bir soluktur sadece,En güçlü çağında bile. Sela
6. <<Bir gölge gibi dolaşır insan,Boş yere  ırpınır,Mal biriktirir, kime kalacağını bilmeden.
7. <<Ne bekleyebilirim şimdi, ya Rab?Umudum sende.
8. Kurtar beni bütün isyanlarımdan,Aptalların hakaretine izin verme.
9. Sustum, açmayacağım ağzımı;çünkü sensin bunu yapan.
10. Uzaklaştır üzerimden yumruklarını,Tokadının altında mahvoldum.
11. Sen insanı suçundan  t r Azarlayarak yola getirirsin,G ve gibi t ketirsin sevdiği şeyleri.Her insan bir soluktur sadece. Sela
12. <<Duamı işit, ya RAB,Kulak ver yakarışıma,G zyaşlarıma kayıtsız kalma!çünkü ben bir garibim senin yanında,Bir yabancı, atalarım gibi.
13. Uzaklaştır üzerimden bakışlarını,G   p yok olmadan mutlu olayım!>>

2. Ölüm çukurundan,Balçıktan çıkardı beni,Ayaklarımı kaya üzerinde tuttu,Kaymayayım diye.
3. Ağzıma yeni bir ezgi,Tanrımıza bir övgü ilahisi koydu.Çokları görüp korkacakVe RABbe güvenecekler.
4. Ne mutlu RABbe güvenen insana,Gururluya, yalana sapana ilgi duymayana.
5. Ya RAB, Tanrım,Harikaların, düşüncelerin ne çoktur bizim için;Sana eş koşulmaz!Duyurmak, anlatmak istesem yaptıklarını,Saymakla bitmez.
6. Kurbandan, sunudan hoşnut olmadın,Ama kulaklarımı açtın.Yakmalık sunu, günah sunusu da istemedin.
- 7-8. O zaman şöyle dedim: <<İşte geldim;Kutsal Yazı tomarında benim için yazılmıştır.Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben,Yasan yüreğimin derinliğindedir.>>
9. Büyük toplantıda müjdelerim senin zaferini,Sözümü esirgemem,Ya RAB, bildiğin gibi!
10. Zaferini içimde gizlemem,Bağlılığını ve kurtarışını duyururum,Sevgini, sadakatini saklamam büyük topluluktan.
11. Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden!Sevgin, sadakatin hep korusun beni!
12. Sayısız belalar çevremi sardı,Suçlarım bana yetişti, önümü göremiyorum;Başımdaki saçlardan daha çoklar,Çaresiz kaldım.
13. Ne olur, ya RAB, kurtar beni!Yardıma koş, ya RAB!
14. Utansın canımı almaya çalışanlar,Yüzleri kızarsın!Geri dönsün zararımı isteyenler,Rezil olsunlar!
15. Bana, <<Oh! Oh!>> çekenlerDehşete düşsün utançlarından!
16. Sende neşe ve sevinç bulsunBütün sana yönelenler!<<RAB yücedir!>> desin hepSenin kurtarışını özleyenler!
17. Bense mazlum ve yoksulum,Düşün beni, ya Rab.Yardımcım ve kurtarıcım sensin,Geç kalma, ey Tanrım!

Mezmun 41

1. Ne mutlu yoksulu düşünene!RAB kurtarır onu kötü günde.
2. Korur RAB, yaşatır onu,Ülkede mutlu kılar,Terk etmez düşmanlarının eline.
3. Destek olur RAB onaYatağa düşünce;Hastalandığında sağlığa kavuşturur onu.
4. <<Acı bana, ya RAB!>> dedim,<<Şifa ver bana, çünkü sana karşı günah işledim!>>
5. Kötü konuşuyor düşmanlarım ardımdan:<<Ne zaman ölecek adı batası?>> diyorlar.
6. Biri beni görmeye geldi mi, boş laf ediyor,Fesat topluyor içinde,Sonra dışarı çıkıp fesadı yayıyor.
7. Benden nefret edenlerin hepsiFısıldaşıyor aralarında bana karşı,Zararımı düşünüyorlar,
8. <<Başına öyle kötü bir şey geldi ki>> diyorlar,<<Yatağından kalkamaz artık.>>
9. Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bileİhanet etti bana.
10. Bari sen acı bana, ya RAB, kaldır beni.Bunların hakkından geleyim.
11. Düşmanım zafer çiğliği atmazsa,O zaman anlarım benden hoşnut kaldığını.
12. Dürüstlüğümden ötürü bana destek olur,Sonsuza dek beni huzurunda tutarsın.
13. Öncesizlikten sonsuza dek,Övgüler olsun İsrail'in Tanrısı RAB'be!Amin! Amin!

1. Geyik akarsuları nasıl özlerse,Canım da seni öyle özler, ey Tanrı! yazılır.
2. Canım Tanrıya, yaşayan Tanrıya susadı;Ne zaman görmeye gideceğim Tanrının yüzünü?
3. Gözyaşlarım ekmeğim oldu gece gündüz,Gün boyu, <<Nerede senin Tanrın?>> dedikleri için.
4. Anımsayınca içim içimi yiyor,Nasıl toplulukla birlikte yürür,Tanrının evine kadar alaya öncülük ederdim,Sevinç ve şükran sesleri arasında,Bayram eden bir kalabalıkla birlikte.
5. Neden üzgünsün, ey gönlüm,Neden içim huzursuz?Tanrıya umut bağla,Çünkü Ona yine övgüler sunacağım;O benim kurtarıcım ve Tanrımdır.
- 6-7. Gönlüm üzgün,Bu yüzden seni anımsıyorum, ey Tanrım.Şeria yöresinde, Hermon ve Misar dağlarındaÇağlayanların gümbürdeyince,Enginler birbirine sesleniyor,Bütün dalgaların, sellerin üzerimden geçiyor.
8. Gündüz RAB sevgisini gösterir,Gece ilahi söyler, dua ederimYaşamımın Tanrısına.
9. Kayam olan Tanrıma diyorum ki,<<Neden beni unuttun?Niçin düşmanlarımdın baskısı altındaYaslı gezeyim?>>
10. Gün boyu hasımlarım: <<Nerede senin Tanrın?>> diyerekBana sataştıkça,Kemiklerim kırılıyor sanki.
11. Neden üzgünsün, ey gönlüm,Neden içim huzursuz?Tanrı'ya umut bağla,Çünkü O'na yine övgüler sunacağım;O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

Mezmun 43

1. Hakkımı ara, ey Tanrı, Savun beni vefasız ulusa karşı, Kurtar hileci, haksız insandan.
2. Çünkü sen Tanrım, kalemsin; Neden beni reddettin? Niçin düşmanlarımın baskısı altında Yaşlı gezeyim?
3. Gönder ışığını, gerçeğini, Yol gösterebilir bana, Senin kutsal dağına, konutuna götürsünler beni.
4. O zaman Tanrının sunağına, Neşe, sevinç kaynağı Tanrıya gideceğim Ve sana, ey Tanrı, Tanrım benim, Lirle şükredeceğim.
5. Neden üzgünsün, ey gönlüm, Neden içim huzursuz? Tanrı'ya umut bağla, Çünkü O'na yine övgüler sunacağım; O benim kurtarıcım ve Tanrım'dır.

1. Ey Tanrı, kulaklarımızla duyduk,Atalarımız anlattı bize,Neler yaptığını onların gününde, eski günlerde.
2. Elinle ulusları kovdun,Ama atalarımıza yer verdin;Halkları kırdın,Ama atalarımızın yayılmasını sağladın.
3. Onlar ülkeyi kılıçla kazanmadılar,Kendi bilekleriyle zafere ulaşmadılar.Senin sağ elin, bileğin, yüzünün ışığı sayesinde oldu bu;Çünkü sen onları sevdin.
4. Ey Tanrı, kralım sensin,Buyruk ver de Yakup soyu kazansın!
5. Senin sayende düşmanlarımızı püskürteceğiz,Senin adınla karşıtlarımızı ezeceğiz.
6. Çünkü ben yayıma güvenmem,Kılıcım da beni kurtarmaz;
7. Ancak sensin bizi düşmanlarımızdan kurtaran,Bizden nefret edenleri utanca boğan.
8. Her gün Tanrıyla övünür,Sonsuza dek adına şükran sunarız. Sela
9. Ne var ki, reddettin bizi, aşağıladın,Artık ordularımızla savaşa çıkmıyorsun.
10. Düşman karşısında bizi gerilettin,Bizden tiksinenler bizi soydu.
11. Kasaplık koyuna çevirdin bizi,Ulusların arasına dağıttın.
12. Yok pahasına sattın halkını,Üstelik satıştan hiçbir şey kazanmadan.
13. Bizi komşularımızın yüzkarası,Çevremizdekilerin eğlencesi, alay konusu ettin.
14. Ulusların diline düşürdün bizi,Gülüyor halklar halimize.
15. Rezilliğim gün boyu karşımda,Utancımdan yerin dibine geçtim
16. Hakaret ve sövgü duya duya,Öç almak isteyen düşman karşısında.
17. Bütün bunlar başımıza geldi,Yine de seni unutmadık,Antlaşmana ihanet etmedik,
18. Döneklik etmedik,Adımlarımız senin yolundan sapmadı.
19. Oysa sen bizi ezdin, ülkemizi çakalların uğrağı ettin,Üstümüzü koyu karanlıkla örttün.
20. Eğer Tanrımızın adını unutsaydık,Yabancı bir ilaha ellerimizi açsaydık,
21. Tanrı bunu ortaya çıkarmaz mıydı?Çünkü O yürekteki gizleri bilir.
22. Senin uğruna her gün öldürülüyoruz,Kasaplık koyun sayılıyoruz.
23. Uyan, ya Rab! Niçin uyuyorsun?Kalk! Sonsuza dek terk etme bizi!
24. Niçin yüzünü gizliyorsun?Neden mazlum halimizi, üzerimizdeki baskıyı unutuyorsun?
25. Çünkü yere serildik,Bedenimiz toprağa yapıştı.
26. Kalk, yardım et bize!Kurtar bizi sevgin uğruna!

1. Yüreğinden güzel sözler taşıyor,Kral için söylüyorum şiirlerimi,Dilim usta bir yazarın kalemi gibi olsun.
2. Sen insanların en güzelisin,Lütuf saçılmış dudaklarına.Çünkü Tanrı seni sonsuza dek kutsamış.
3. Ey yiğit savaşçı, kuşan kılıcını beline,Görkemine, yüceliğine bürün.
4. At sırtında görkemle, zaferle ilerle,Gerçek ve adalet uğrunaSağ elin korkunç işler göstere.
- «Gerçek ve alçakgönüllülük, adalet uğruna».
5. Okların sivridir,Kral düşmanlarının yüreğine saplanır,Halklar ayaklarının altına serilir.
6. Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır,fö,Krallığının asası adalet asasıdır. da «Tanrının sana armağan ettiğı krallık sonsuzluklar boyunca kalıcıdır».
7. Doğruluğı sever, kötülükten nefret edersin.Bunun için Tanrı, senin Tanrın,Seni sevinç yağıylaArkadaşlarından daha çok meshetti.
8. Giysilerinin tümü mür, öd, tarçın kokuyor;Fildişi saraylardan gelen çalgı sesleri seni eğlendiriyor!
9. Kral kızları senin saygın kadınların arasında,Kraliçe, Ofir altınları içinde senin sağında duruyor.
10. Dinle, ey kral kızı, bak, kulak ver,Halkını, baba evini unut.
11. Kral senin güzelliğine vuruldu,Efendin olduğu için önünde eğil.
12. Sur halkı armağan getirecek,Halkın zenginleri lütfunu kazanmak isteyecek.
13. Kral kızı odasında ısıll ısıll parıldıyor,Giysisi altınla dokunmuş.
14. İşlemeli giysiler içinde kralın önüne çıkarılacak,Arkadaşları, ona eşlik eden kızlar sana getirilecek.
15. Sevinç ve coşkuyla götürülecek,Kralın sarayına girecekler.
16. Atalarının yerini oğulların alacak,Onları önder yapacaksın bütün ülkeye.
17. Adını kuşaklar boyunca yaşatacağım,Böylece halklar sonsuza dek övecek seni.

Mezmun 46

1. Tanrı sığınağımız ve gücümüzdür, Sıkıntıda hep yardıma hazırdır. bilinmeyen bir müzik terimi.
2. Bu yüzden korkmayız yeryüzü altüst olsa, Dağlar denizlerin bağrına devrilse,
3. Sular kükreyip köpürse, Kabaran deniz dağları titretse bile. Sela
4. Bir ırmak var ki, suları sevinç getirir Tanrı kentine, Yüceler Yücesinin kutsal konutuna.
5. Tanrı onun ortasındadır, Sarsılmaz o kent. Gün doğarken Tanrı ona yardım eder.
6. Uluslar kükrüyor, krallıklar sarsılıyor, Tanrı gürleyince yeryüzü eriyip gidiyor.
7. Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir. Sela
8. Gelin, görün RABbin yaptıklarını, Yeryüzüne getirdiği yıkımları.
9. Savaşları durdurur yeryüzünün dört bucağında, Yayları kırar, mızrakları parçalar, Kalkanları yakar.
10. «Sakin olun, bilin ki, Tanrı benim! Uluslar arasında yüceleceğim, Yeryüzünde yüceleceğim!»
11. Her Şeye Egemen RAB bizimledir, Yakup'un Tanrısı kalemizdir. Sela

Mezmun 47

1. Ey bütün uluslar, el çırpın!Sevinç çığlıkları atın Tanrının onuruna!
2. Ne müthiştir yüce RAB,Bütün dünyanın ulu Kralı.
3. Halkları altımıza,Ulusları ayaklarımızın dibine serer.
4. Sevdii Yakupun gururu olan mirasımızıO seçti bizim için. Sela
6. Ezgiler sunun Tanrıya, ezgiler;Ezgiler sunun Kralımıza, ezgiler!
7. Çünkü Tanrı bütün dünyanın kralıdır,Maskil sunun! edebiyat terimi. <<Didaktik şiir>> anlamına gelebilir.
8. Tanrı kutsal tahtına oturmuş,Krallık eder uluslara.
9. Ulusların önderleriİbrahim'in Tanrısı'nın halkıyla bir araya gelmiş;Çünkü Tanrı'ya aittir yeryüzü kralları.O çok yücedir.

Mezmun 48

2. Yükselir zarafetle,Bütün yeryüzünün sevinci Siyon Dağı,Safonunş doruğu, ulu Kralın kenti.
3. Tanrı onun kalelerindeSağlam kule olarak gösterdi kendini.
4. Krallar toplandı,Birlikte Siyonun üzerine yürüdüler.
5. Ama onu görünce şaşkına döndüler,Dehşete düşüp kaçtılar.
6. Doğum sancısı tutan kadın gibi,Bir titreme aldı onları orada.
7. Doğı rüzgarının parçaladığı ticaret gemileri gibiYok ettin onları.
8. Her Şeye Egemen RABbin kentinde,Tanrımızın kentinde,Nasıl duyduksa, öyle gördük.Tanrı onu sonsuza dek güvenlik içinde tutacak. Sela
9. Ey Tanrı, tapınağında,Ne kadar vefalı olduğunu düşünüyoruz.
10. Adın gibi, ey Tanrı, övgün deDünyanın dört bucağına varıyor.Sağ elin zafer dolu.
11. Sevinsin Siyon Dağı,Coşsun Yahuda beldeleriSenin yargılarınla!
12. Siyonun çevresini gezip dolanın,Kulelerini sayın,
13. Surlarına dikkatle bakın,Kalelerini yoklayın ki,Gelecek kuşağa anlatasınız:
14. Bu Tanrı sonsuza dek bizim Tanrımız olacak,Bize hep yol gösterecektir.

1. Ey bütün halklar, dinleyin! Kulak verin hepiniz, ey dünyada yaşayanlar,
2. Halk çocukları, bey çocukları, Zenginler, yoksullar!
3. Bilgelik dökülecek ağzımdan, Anlayış sağlayacak içimdeki düşünceler,
4. Kulak vereceğim özdeyışlere, Lirle yorumlayacağım bilmecemi.
5. Niçin korkayım kötü günlerde Niyeti bozuk düşmanlarım çevremi sarınca?
6. Onlar varlıklarına güvenir, Büyük servetleriyle böbürlenirler.
7. Kimse kimsenin hayatının bedelini ödeyemez, Tanrıya fidyeye veremez.
8. Çünkü hayatın fidyesi büyüktür, Kimse ödemeye yeltenmemeli.
9. Böyle olmasa, Sonsuza dek yaşar insan, Mezar yüzü görmez.
10. Kuşkusuz herkes biliyor bilgelerin öldüğünü, Aptallarla budalaların yok olduğunu. Mallarını başkalarına bırakıyorlar.
11. Mezarları, sonsuza dek evleri, Kuşaklar boyu konutları olacak, Topraklarına kendi adlarını verseler bile. evleri, kuşaklar boyu konutları olacak», Masoretik metin «Evlerimiz sonsuza dek kalacak» diye düşünüyorlar».
12. Bütün gösterişine karşın geçicidir insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.
13. Budalaların yolu, Onların sözünü onaylayanların sonu budur. Sela
14. Sürü gibi ölümler diyarına sürülecekler, Ölüm güdecek onları. Tan ağarınca doğrular onlara egemen olacak, Cesetleri çürüyecek, Ölümler diyarı onlara konut olacak.
15. Ama Tanrı beni Ölümler diyarının pençesinden kurtaracak Ve yanına alacak. Sela
16. Korkma biri zenginleşirse, Evinin görkemi artarsa.
17. Çünkü ölünce hiçbir şey götüremez, Görkemi onunla mezara gitmez.
18. Yaşarken kendini mutlu saysa bile, Başarılı olunca övölse bile.
19. Atalarının kuşağına katılacak, Onlar ki asla ışıkyüzü görmeyecekler.
20. Bütün gösterişine karşın anlayışsızdır insan, Ölüp giden hayvanlar gibi.

1. Güçlü olan Tanrı, RAB konuşuyor;Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadarYeryüzünün tümüne sesleniyor.
2. Güzelliğın doruğu SiyondanParıldıyor Tanrı.
3. Tanrımız geliyor, sessiz kalmayacak,Önünde yanan ateş her şeyi kül ediyor,Çevresinde şiddetli bir fırtına esiyor.
4. Halkını yargılamak içinYere göğe sesleniyor:
5. <<Toplayın önüme sadık kullarımı,Kurban keserek benimle antlaşma yapanları.>>
6. Gökler Onun doğruluğunu duyuruyor,Çünkü yargıç Tanrının kendisidir. Sela
7. <<Ey halkım, dinle de konuşayım,Ey İsrail, sana karşı tanıklık edeyim:Ben Tanrıyorum, senin Tanrınım!
8. Kurbanlarından ötürü seni azarlamıyorum,Yakmalık sunuların sürekli önümde.
9. Ne evinden bir boğa,Ne de ağıllarından bir teke alacağım.
10. Çünkü bütün orman yaratıkları,Dağlardaki bütün hayvanlar benimdir.
11. Dağlardaki bütün kuşları korurum,Kırlardaki bütün yabani hayvanlar benimdir.
12. Acıksam sana söylemezdim,Çünkü bütün dünya ve içindekiler benimdir.
13. Ben boğa eti yer miyim?Ya da keçi kanı içer miyim?
14. Tanrıya şükran kurbanı sun,Yüceler Yücesine adadığın adakları yerine getir.
15. Sıkıntılı gününde seslen bana,Seni kurtarıyorum, sen de beni yüceltirsın.
16. Ama Tanrı kötüye şöyle diyor:<<Kurallarımı ezbere okumayaYa da antlaşmamı ağzına almaya ne hakkın var?
17. Çünkü yola getirilmekten nefret ediyor,Sözlerimi arkana atıyorsun.
18. Hırsız görünce onunla dost oluyor,Zina edenlere ortak oluyorsun.
19. Ağzını kötülük için kullanıyor,Dilini yalana koşuyorsun.
20. Oturup kardeşine karşı konuşur,Annenin oğluna kara çalarsın.
21. Sen bunları yaptın, ben sustum,Beni kendin gibi sandın.Seni azarlıyorum,Suçlarını gözünün önüne seriyorum.
22. <<Dikkate alın bunu, ey Tanrıyı unutan sizler!Yoksa parçalarım sizi, kurtaran olmaz.
23. Kim şükran kurbanı sunarsa beni yüceltir;Yolunu düzeltene kurtarışımı göstereceğim.>>

Mezmun 51

1. Ey Tanrı, lütfet bana,Sevgin uğruna;Sil isyanlarımı,Sınırsız merhametin uğruna.
2. Tümüyle yıka beni suçumdan,Arıt beni günahımdan.
3. Çünkü biliyorum isyanlarımı,Günahım sürekli karşımda.
4. Sana karşı, yalnız sana karşı günah işledim,Senin gözünde kötü olanı yaptım.Öyle ki, konuşurken haklı,Yargılarken adil olasın.
5. Nitekim suç içinde doğdum ben,Günah içinde annem bana hamile kaldı.
6. Madem sen gönülde sadakat istiyorsun,Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde.
7. Beni mercanköşkotuyla arıt, paklanayım,Yıka beni, kardan beyaz olayım.
8. Neşe, sevinç sesini duyur bana,Bayram etsin ezdiğin kemikler.
9. Bakma günahlarıma,Sil bütün suçlarımı.
10. Ey Tanrı, temiz bir yürek yarat,Yeniden kararlı bir ruh var et içimde.
11. Beni huzurundan atma,Kutsal Ruhunu benden alma.
12. Geri ver bana sağladığın kurtuluş sevincini,Bana destek ol, istekli bir ruh ver.
13. Başkaldıranlara senin yollarını öğretelim,Günahkârlar geri dönsün sana.
14. Kurtar beni kan dökme suçundan,Ey Tanrı, beni kurtaran Tanrı,Dilim senin kurtuluşunu ilahilerle övsün.
15. Ya Rab, aç dudaklarımı,Ağzım senin övgülerini duyursun.
16. Çünkü sen kurbandan hoşlanmazsın,Yoksa sunardım sana,Yakmalık sunudan hoşnut kalmazsın.
17. Senin kabul ettiğin kurban alçakgönüllü bir ruhtur,Alçakgönüllü ve pişman bir yüreği hor görmezsin, ey Tanrı.
18. Lütfet, Siyona iyilik yap,Yeruşalimin surlarını onar.
19. O zaman doğru sunulan kurbanlar,Yakmalık sunular, tümüyle yakmalık sunular,Seni hoşnut kılar;O zaman sunağında boğalar sunulur.

Mezmun 52

- 1-2. Niçin kötölüğünle böbürlenirsin, ey kabadayı,Tanrının sadık kullarına karşıBütün gün dilin yıkım tasarlarKeskin ustura gibi, ey hilekâr.
3. İyilikten çok kötülüğü,Doğru konuşmaktan çok yalanı seversin. Sela
4. Seni hileli dil seni!Her yıkıcı sözü seversin.
5. Ama Tanrı seni sonsuza dek yıkacak,Seni kapıp çadırından fırlatacak,Yaşam diyarından kökünü sökecek. Sela
6. Doğrular bunu görünce korkacak,Gülerek şöyle diyecekler:
7. <<İşte bu adam, Tanrıya sığınmak istemedi,Servetinin bolluğuna güvendi,Başkalarını yıkarak güçlendi!>>
8. Ama ben Tanrının evinde yeşeren zeytin ağacı gibiyim,Sonsuza dek Tanrının sevgisine güvenirim.
9. Sürekli sana şükrederim yaptıkların için,Sadık kullarının önünde umut bağlarım,Çünkü adın iyidir.

Mezmun 53

1. Akılsız içinden, <<Tanrı yok!>> der.İnsanlar bozuldu, iğrençlik aldı yürüdü,İyilik eden yok. sazlar>>.
2. Tanrı göklerden bakar oldu insanlara,Akıllı, Tanrıya yönelen biri var mı diye.
3. Hepsi saptı,Tümü yozlaştı,İyilik eden yok,Bir kişi bile!
4. Suç işleyenler görmüyor mu?Halkımı ekmek yer gibi yiyor,Tanrıya yakarmıyorlar.
5. Ama korkulmayacak yerde korkacaklar,Çünkü Tanrı seni kuşatanların kemiklerini dağıtacak,Onları reddettiği için hepsini utandıracak.
6. Keşke İsrail'in kurtuluşu Siyon'dan gelse!Tanrı halkını eski gönencine kavuşturunca,Yakup soyu sevinecek, İsrail halkı coşacak.

Mezmun 54

1. Ey Tanrı, beni adınla kurtar,Gücünle akla beni!
2. Ey Tanrı, duamı dinle,Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
3. Çünkü küstahlar bana saldırıyor,Zorbalar canımı almak istiyor,Tanrıya aldırıyorlar. Sela
4. İşte Tanrı benim yardımcımdır,Tek desteğim Rabdir.
5. Düşmanlarım yaptıkları kötülüğün cezasını bulsun,Sadakatin uyarınca yok et onları.
6. Ya RAB, sana gönülden bir kurban sunacağım,Adına şükredeceğim, çünkü adın iyidir.
7. Beni bütün sıkıntılarımdan kurtardın,Gözlerim düşmanlarımdan yok oluşunu gördü.

1. Ey Tanrı, kulak ver duama, Sırt çevirme yalvarışına!
2. Dikkatini çevir, yanıt ver bana. Düşüncelerim beni rahatsız ediyor, şaşkınlım
3. Düşman sesinden, kötünün baskısından; Çünkü sıkıntıya sokuyorlar beni, Öfkeyle üstüme üstüme geliyorlar.
4. Yüreğim sızlıyor içimde, Ölüm dehşeti çöktü üzerime.
5. Korku ve titreme sardı beni, Ürperti kapladı içimi.
6. «Keşke güvercin gibi kanatlarım olsaydı!» Dedim kendi kendime, «Uçar, rahatlardım.
7. Uzaklara kaçar, Çöllerde konaklardım. Sela
8. Sert rüzgara, kasırgaya karşı Hemen bir barınak bulurdum.»
9. Şaşkına çevir kötülerini, ya Rab, karıştır dillerini, Çünkü kentte şiddet ve çatışma görüyorum.
10. Gece gündüz kent surları üzerinde dolaşırlar, Haksızlık, fesat dolu kentin içi.
11. Yıkıcılık kentin göbeğinde, Zorbalık, hile eksilmez meydanından.
12. Beni aşağılayan bir düşman olsaydı, Katlanabilirdim; Bana küstahlık eden bir hasım olsaydı, Gizlenebilirdim.
13. Ama sensin, bana denk, Yoldaşım, yakın arkadaşım.
14. Birlikte tatlı tatlı yarenlik eder, Toplulukla Tanrının evine giderdik.
15. Ölüm yakalasın düşmanlarımı ansızın, Diri diri ölümler diyarına insinler; Çünkü içleri ve evleri kötülük dolu.
16. Bense Tanrıya seslenirim, RAB kurtarır beni.
17. Sabah, öğlen, akşam kederimden feryat ederim, O işitir sesimi.
18. Bana karşı girişilen savaştan Esenlikle kurtarır canımı, Sayısı çok da olsa karşıtlarımın.
19. Öncersizlikten bu yana tahtında oturan Tanrı, Duyacak ve ezecek onları. Sela Çünkü hiç değişmiyor Ve Tanrıdan korkmuyorlar.
20. Yoldaşım dostlarına saldırarak Yaptığı antlaşmayı bozdu.
21. Ağzından bal damlar, Ama yüreğinde savaş var. Sözleri yağdan yumuşak, Ama yalın birer kılıçtır.
22. Yükünü RABbe bırak, O sana destek olur. Asla izin vermez Doğru insanın sarsılmasına.
23. Ama sen, ey Tanrı, ölüm çukuruna atacaksın kötülerini, Günlerinin yarısını görmeyecek katillerle hainler; Bense sana güveniyorum.

1. Acı bana, ey Tanrı,Çünkü ayak altında çiğniyor insanlar beni,Gün boyu saldırıp eziyorlar.
2. Düşmanlarım ayak altında çiğniyor beni her gün,Küstahça saldırıyor çoğu.
3. Sana güvenirim korktuğum zaman.
4. Tanrıya, sözünü övdüğüm TanrıyaGüvenirim ben, korkmam.İnsan bana ne yapabilir?
5. Gün boyu sözlerimi çarpıtıyorlar,Hakkımda hep kötülük tasarlıyorlar.
6. Fesatlık için uğraşiyor, pusuya yatıyor,Adımlarımı gözlüyor, canımı almak istiyorlar.
7. Kötülüklerinin cezasından kurtulacaklar mı?Ey Tanrı, halkları öfkeyle yere çal!
8. Çektiğim acıları kaydettin,Gözyaşlarımı tulumunda biriktirdin!Bunlar defterinde yazılı değil mi?
9. Seslendiğim zaman,Düşmanlarım geri çekilecek. Biliyorum, Tanrı benden yana.
10. Sözünü övdüğüm Tanrıya,Sözünü övdüğüm RABbe,
11. Tanrıya güvenirim ben, korkmam;İnsan bana ne yapabilir?
12. Ey Tanrı, sana adaklar adamıştım,Şükran kurbanları sunmalıyım şimdi.
13. Çünkü canımı ölümden kurtardın,Ayaklarımı tökezlemekten korudun;İşte yaşam ışığında, Tanrı huzurunda yürüyorum.

Mezmun 57

1. Acı bana, ey Tanrı, acı,Çünkü sana sığınıyorum;Felaket geçinceye kadar,Kanatlarının gölgesine sığınacağım.
2. Yüce Tanrıya,Benim için her şeyi yapan Tanrıya sesleniyorum.
3. Gökten gönderip beni kurtaracak,Beni ezmek isteyenleri azarlayacak, SelaSevgisini, sadakatini gösterecektir.
4. Aslanların arasındayım,Alev kusan insanlar arasında yatarım,Mızrak gibi, ok gibi dişleri,Keskin kılıç gibi dilleri.
5. Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!
6. Ayaklarım için ağ serdiler,Çöktüm;Yoluma çukur kazdılar,İçine kendileri düştüler. Sela
7. Kararlıyım, ey Tanrı, kararlıyım,Ezgiler, ilahiler söyleyeceğim.
8. Uyan, ey canım,Uyan, ey lir, ey çenk,Seheri ben uyandırayım!
9. Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya Rab,Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
10. Çünkü sevgin göklere erişir,Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
11. Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!

Mezmun 58

1. Ey yöneticilerfü, gerçekten adil mi karar verirsiniz?Doğru mu yargıyorsunuz insanları?
2. Hayır! Hep haksızlık tasarlıyorsunuz içinizde,Zorbalık saçar elleriniz yeryüzüne.
3. Kötüler daha ana rahmindeyken yoldan çıkar,Doğdu doğalı yalan söyleyerek sapar.
4. Zehirleri yılan zehiri gibidir.Kulakları tıkalı bir kobrayı andırırlar,
5. Usta büyücülerin,Afsuncuların sesini duymak istemeyen bir kobrayı.
6. Ey Tanrı, kır onların ağzında dişlerini,Sök genç aslanların azı dişlerini, ya RAB!
7. Akıp giden su gibi yok olsunlar.Yaylarını gerince oklarının ucu kırılsın.
8. Süründükçe eriyen sümüklüböceğe dönsünler.Düşük çocuk gibi güneş yüzü görmesinler.
9. Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,Yaşı da kurusu da kasırgayla savrulacak kötülerin.
10. Doğru adam alınan öcü görünce sevinecekVe ayaklarını kötünün kanında yıkayacak.
11. O zaman insanlar, <<Gerçekten doğrulara ödül var>> diyecek,<<Gerçekten dünyayı yargılayan bir Tanrı var.>>

1. Kurtar beni düşmanlarımdan, ey Tanrım,Kalem ol hasımlarıma karşı.
2. Kurtar beni suç işleyenlerden,Uzak tut kanlı katillerden.
3. Bak, canımı almak için pusu kuruyorlar,Güçlüler bana karşı birleşiyorlar,Oysa başkaldırmadım, günahım yok, ya RAB.
4. Suç işlemediğim halde,Koşuşup hazırlanıyorlar.Kalk bana yardım etmek için, halime bak!
5. Sen, ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,İsrailin Tanrısı,Uyan bütün ulusları cezalandırmak için,Acıma bu suçlu hainlere! Sela
6. Akşam döner, köpek gibi hırlayıpSinsi sinsi kenti dolaşırlar.
7. Bak, neler dökülür ağızlarından,Kılıç çıkar dudaklarından.«Kim duyacak?» derler.
8. Ama sen onlara gülersin, ya RAB,Bütün uluslarla eğlenirsin.
9. Gücüm sensin, seni gözlüyorum,Çünkü kalemsin, ey Tanrı.
10. Tanrım sevgisiyle karşılar beni,Bana düşmanlarımdan yıkımını gösterir.
11. Onları öldürme, yoksa halkım unuttur,Gücünle dağıt ve alçalt onları,Ya Rab, kalkanımız bizim.
12. Ağızlarının günahı, dudaklarından çıkan söz yüzünden,Gururlarının tuzağına düşünler.Okudukları lanet, söyledikleri yalan yüzünden
13. Yok et onları gazabınla, yok et, tükensinler;Bilsinler ki, Tanrının egemenliği Yakup soyundanYeryüzünün ucuna kadar ulaşır. Sela
14. Akşam döner, köpek gibi hırlayıpSinsi sinsi kenti dolaşırlar.
15. Yiyecek bulmak için gezerler,Doymazlarsa ulurlar.
16. Bense gücün için sabah ezgiler söyleyecek,Sevgini sevinçle dile getireceğim.Çünkü sen bana kale,Sıkıntılı günümde sığınak oldun.
17. Gücüm sensin, seni ilahilerle öveceğim,Çünkü kalem, beni seven Tanrı sensin.

Mezmun 60

1. Bizi reddettin, parladın bize karşı, ey Tanrı,Öfkelendin; eski halimize döndür bizi!
2. Salladın yeri, yarıklar açtın;Onar çatlaklarını, çünkü yer sarsılıyor.
3. Halkına sıkıntı çektirdin,Sersemletici bir şarap içirdin bize.
4. Sancak verdin senden korkanlara,Okçulara karşı açsınlar diye. Sela
5. Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!
6. Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:«Şekemi sevinçle bölüştüreceksin,Sukkot Vadisiniölçeceğim.
7. Gilat benimdir, Manaşşe de benim,Efrayim miğferim,Yahuda asam.
8. Moav yıkanma leğenim,Edomun üzerine çağırımı fırlatacağım,Filiste zaferle haykıracağım.»>> fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.
9. Kim beni surlu kente götüreceksin?Kim bana Edoma kadar yol göstereceksin?
10. Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
11. Yardım et bize düşmana karşı,Çünkü boştur insan yardımı.
12. Tanrı'yla zafer kazanırsınız,O çiğner düşmanlarımızı.

Mezmun 61

1. Ey Tanrı, yakarışımı işit,Duama kulak ver!
2. Sana seslenirim yeryüzünün öbür ucundan,Yüreğime hüzün çökünce. Erişemeyeceğim yüksek bir kayaya çıkar beni,
3. Çünkü sen benim için sığınak,Düşmana karşı güçlü bir kule oldun.
4. Çadırında sonsuza dek oturmakVe kanatlarının gölgesine sığınmak isterim. Sela
5. Çünkü sen, ey Tanrı, adaklarımı duydun,Adından korkanların mirasını bana verdin.
6. Kralın günlerine gün kat,Yılları yüzyıllar olsun!
7. Tanrının huzurunda sonsuza dek tahtında otursun;Onu sevgin ve sadakatinle koru!
8. O zaman adını hep ilahilerle öveceğim,Her gün adaklarımı yerine getireceğim.

Mezmun 62

1. Canım yalnız Tanrıda huzur bulur,Kurtuluşum Ondan gelir.
2. Tek kayam, kurtuluşum,Kalem Odur, asla sarsılmam.
3. Birini ezmek için daha ne vakte kadarHep birlikte üstüne saldıracaksınız,Eğri bir duvara,Yerinden oynamış bir çite saldırır gibi?
4. Tek düşünceleri onu doruktan indirmektir.Yalandan zevk alırlar.Ağızlarıyla hayırdue ederken,İçlerinden lanet okurlar. Sela
5. Ey canım, yalnız Tanrıda huzur bul,Çünkü umudum Ondadır.
6. Tek kayam, kurtuluşum,Kalem Odur, sarsılmam.
7. Kurtuluşum ve onurum Tanrıya bağlıdır,Güçlü kayam, sığınağım Odur.
8. Ey halkım, her zaman Ona güven,İçini dök Ona,Çünkü Tanrı sığınağımızdır. Sela
9. Sıradan insan ancak bir soluk,Soylu insansa bir yalandır.Tartıya konduğunda ikisi birlikte soluktan hafiftir.
10. Zorbalığa güvenmeyin, yağma malla övünmeyin;Varlığınız artsa bile, ona gönül bağlamayın.
11. Tanrı bir şey söyledi,Ben iki şey duydum:Güç Tanrınınındır,
12. Sevgi de senin, ya Rab!Çünkü sen herkese, yaptığının karşılığını verirsin.

Mezmun 63

1. Ey Tanrı, sensin benim Tanrım, Seni çok özlüyorum, Canım sana susamış, Kurak, yorucu, susuz bir diyarda, Bütün varlığımla seni arıyorum.
2. Kutsal yerde baktım sana, Gücünü, görkemini görmek için.
3. Senin sevgin yaşamdan iyidir, Bu yüzden dudaklarım seni yüceltir.
4. Ömrümce sana övgüler sunacağım, Senin adınla ellerimi kaldıracam.
5. Zengin yiyeceklere doyarcasına doyacağım sana, Şakiyan dudaklarla ağzım sana övgüler sunacak.
6. Yatağıma uzanınca seni anarım, Gece boyunca derin derin seni düşünürüm.
7. Çünkü sen bana yardımcı oldun, Kanatlarının gölgesinde sevincimi dile getiririm.
8. Canım sana sınıksız sarılır, Sağ elin bana destek olur.
9. Ama canımı almak isteyenler, Yerin derinliklerine inecek,
10. Kılıcın ağzına atılacak, Çakallara yem olacak.
11. Kralda Tanrı'da sevinç bulacak. Tanrı'nın adıyla ant içenlerin hepsi övünecek, Yalancıların ağzıysa kapanacak.

Mezmun 64

1. Ey Tanrı, kulak ver sesime yakındığım zaman, Hayatımı düşman korkusundan koru.
2. Kötülerin gizli tasarılarından, O suçlu gürhün şamatasından esirge beni.
3. Onlar dillerini kılıç gibi bilemiş, Acı sözlerini ok gibi hedefe yöneltmişler,
4. Pusularından masum insanın üzerine atmak için. Ansızın vururlar, hiç çekinmeden.
5. Birbirlerini kötülük yapmaya iter, Gizli tuzaklar tasarlar, «Kim görecektir?» derler.
6. Haksızlık yapmayı düşünür, «Kusursuz bir plan yaptık!» derler. İnsanın içi ve yüreği derin bir sırdır, bilinmez.
7. Ama Tanrı onlara ok atacaktır, Ansızın yaralanacaklar.
8. Dilleri yüzünden yıkıma uğrayacaklar, Hallerini gören herkes alayla baş sallayacak.
9. Bütün insanlar korkuya kapılacak, Tanrının işini duyuracak, Onun yaptıkları üzerinde düşünecekler.
10. Doğru insan RAB'de sevinç bulacak, O'na sığınacak, Bütün temiz yürekli insanlar O'nu övecek.

1. Ey Tanrı, Siyonda seni övgü bekliyor,Yerine getirilecek sana adanan adaklar. Masoretik metin <<Senin için sessizlik övgü>>.
2. Ey sen, duaları işiten,Bütün insanlar sana gelecek.
3. Suçlarımızın altında ezildik,Ama sen isyanlarımızı bağışlarsın.
4. Ne mutlu avlularında otursun diyeSeçip kendine yaklaştırdığın kişiye!Evinin, kutsal tapınağınınNimetlerine doyacağız.
5. Ey bizi kurtaran Tanrı,Müthiş işler yaparakZaferle yanıtlarsın bizi.Sen yeryüzünün dört bucağında,Uzak denizlerdekiilerin umudusun;
6. Kudret kuşanan,Gücüyle dağları kuran,
7. Denizlerin kükremesini,Dalgaların gümbürtüsünü,Halkların kargaşasını yatıştıran sensin.
8. Dünyanın öbür ucunda yaşayanlarKorkuya kapılır senin belirtilerin karşısında.Doğudan batıya kadar insanlaraSevinç çığlıkları attırırsın.
9. Toprağa bakar, çok verimli kılarırsın,Onu zenginliğe boğarsın.Ey Tanrı, ırmakların suyla doludur,İnsanlara tahıl sağlarsın,Çünkü sen toprağı şöyle hazırlarsın:
10. Sabanın açtığı yarıkları bolca sular,Sırtlarını düzlersin.Yağmurla toprağı yumuşatır,Ürünlerine bereket katarsın.
11. İyiliklerinle yılı taçlandırırırın,Arabalarının geçtiğı yollardan bolluk akar,
12. Otlaklar yeşillenir,Tepeler sevince bürünür,
13. Çayırılar sürülerle bezenir,Vadiler ekinle örtünür,Sevinçten haykırır, ezgi söylerler.

1. Ey yeryüzündeki bütün insanlar,Tanrıya sevinç çığlıkları atın!
2. Adının yüceliğine ilahiler söyleyin,Ona görkemli övgüler sunun!
3. <<Ne müthiş işlerin var!>> deyin Tanrıya,<<Öyle büyük gücün var ki,Düşmanların eğiliyor önünde.
4. Bütün yeryüzü sana tapınıyor,İlahiler okuyor, adını ilahilerle övüyor.>> Sela
5. Gelin, bakın Tanrının neler yaptığına!Ne müthiş işler yaptı insanlar arasında:
6. Denizi karaya çevirdi,Atalarımız yaya geçtiler ırmaktan.Yaptığına sevindik orada.
7. Kudretiyle sonsuza dek egemenlik sürer,Gözleri ulusları süzer;Başkaldıranlar gurura kapılmasın!
Sela
8. Ey halklar, Tanrımıza şükredin,Övgülerini duyurun.
9. Hayatımızı koruyan,Ayaklarımızın kaymasına izin vermeyen Odur.
10. Sen bizi sınadın, ey Tanrı,Gümüş arıtır gibi arıttın.
11. Ağa düşürdün bizi,Sırtımıza ağır yük vurdun.
12. İnsanları başımıza çıkardın,Ateşten, sudan geçtik.Ama sonra bizi bolluğa kavuşturdun.
13. Yakmalık sunularla evine gireceğim,Adaklarımı yerine getireceğim,
14. Sıkıntı içindeyken dudaklarımdan dökülen,Ağzımdan çıkan adakları.
15. Yakılan koçların dumanıyla semiz hayvanlardanSana yakmalık sunular sunacağım,Tekeler, sığırlar kurban edeceğim. Sela
16. Gelin, dinleyin, ey sizler, Tanrıdan korkanlar,Benim için neler yaptığını size anlatayım.
17. Ağzımla Ona yakardım,Övgüsü dilimden düşmedi.
18. Yüreğimde kötülüğe yer verseydim,Rab beni dinlemezdi.
19. Oysa Tanrı dinledi beni,Kulak verdi duamın sesine.
20. Övgüler olsun Tanrı'ya,Çünkü duamı geri çevirmedi,Sevgisini benden esirgemedi.

Mezmun 67

1. Tanrı bize lütfetsin, bolluk versin,Yüzünün ışığı üzerimize parlasın. Sela
2. Öyle ki, yeryüzünde yolun,Bütün uluslar arasında kurtarıcı gücün bilinsin.
3. Halklar sana şükretsın, ey Tanrı,Bütün halklar sana şükretsın!
4. Uluslar sevensın, sevinçten çığlık atsın,Çünkü sen halkları adaletle yargıarsın,Yeryüzündeki uluslara yol gösterirsın. Sela
5. Halklar sana şükretsın, ey Tanrı,Bütün halklar sana şükretsın!
6. Toprak ürününü verdi,Tanrı, Tanrımız, bizi bolluğa kavuştursın.
7. Tanrı bize bolluk versin,Dünyanın dört bucağındakiler O'ndan korksun!

1. Kalksın Tanrı, dağılsın düşmanları,Kaçsın önünden Ondan nefret edenler!
2. Dağıtsın onları dağılan duman gibi;Ateşin karşısında eriyen balmumu gibiYok olsun kötüler Tanrının önünde!
3. Ancak doğrular sevensin,Bayram etsinler Tanrının önünde,Neşeyle coşsunlar.
4. Tanrıya ezgiler söyleyin, adını ilahilerle övün,Çölleri geçecek biniciye yol hazırlayın;Onun adı RABdir, bayram edin önünde! «Bulutlara binmiş olana ezgiler sunun».
5. Kutsal konutundaki Tanrı,Öksüzlerin babası, dul kadınların savunucusudur.
6. Tanrı kimsesizlere ev verir,Tutsakları özgürlüğe ve gönence kavuşturur,Ama başkaldıranlar kurak yerde oturur.
7. Ey Tanrı, sen halkına öncülük ettiğinde,Çölde yürüdüğünde, Sela
8. Yer sarsıldı,Göklerden yağmur boşandı Tanrının önünde,Sina Dağı sarsıldıTanrının, İsrailin Tanrısının önünde.
9. Bol yağmurlar yağdırdın, ey Tanrı,Canlandırdın yorgun düşen yurdunu.
10. Halkın oraya yerleşti,İyiliğinle mazlumların geçimini sağladın, ey Tanrı.
11. Rab buyruk verdi,Büyük bir kadın topluluğu duyurdu müjdeyi:
12. «Kaçıyor, kaçıyor orduların kralları!Evi bekleyen kadınlar ganimeti paylaşıyor.
13. Ağılların arasında uyurken,Kanatları gümüş, tüyleri pırıl pırıl altınla kaplıBir güvercine benzersiniz.»
14. Her Şeye Gücü Yeten, kralları dağıtırken,Sanki Salmon Dağına kar yağıyordu.
15. Ey Başan Dağı, Tanrı Dağı!Ey Başan Dağı, dorukları ulu dağ!
16. Ey ulu dağlar, niçin yan gözle bakıyorsunuzTanrının yerleşmek için seçtiği dağa?Evet, RAB orada sonsuza dek oturacaktır.
17. Tanrının savaş arabaları sayısızdır,Rab kutsallık içinde Sinadan geldi.
18. Sen yükseğe çıktın, tutsakları peşine taktın,İnsanlardan, başkaldıranlardan bile armağanlar aldın,Oraya yerleşmek için, ya RAB Tanrı.
19. Her gün yükümüzü taşıyan Rabbe,Bizi kurtaran Tanrıya övgüler olsun. Sela
20. Tanrımız kurtarıcı bir Tanrıdır,Ölümden kurtarış yalnız Egemen RABbe özgüdür.
21. Kuşkusuz Tanrı düşmanlarının başını,Suçlu yaşayanların kılı kafasını ezer.
22. Rab, «Onları Başandan,Denizin derinliklerinden geri getireceğim» der,
23. «Öyle ki, ayaklarını düşmanlarının kanına batırasın,Köpeklerinin dili de onlardan payını alsın.»
24. Ey Tanrı, senin zafer alayını,Tanrımın, Kralımın kutsal yere törenle gelişini gördüler:
25. Başta okuyucular, arkada çalgıcılar,Ortada tef çalan genç kızlar.
26. «Ey sizler, İsrail soyundan gelenler,Toplantılarınızda Tanrıya, RABbe övgüler sunun!»
27. Önde en küçük oymak Benyamin,Kalabalık halinde Yahuda önderleri,Zevulun ve Naftali önderleri oradalar!
- 28-29. Ey Tanrı, Yeruslaldeki tapınağından göster gücünü,Bizim için kullandığın gücünü, ey Tanrı.Krallar sana armağanlar sunacak.
30. Azarla kamışlar arasında yaşayan hayvanı,Halkların buzağılarıyla boğalar sürüsünü,Çiğne ayaklarıyla gümüşe gönül verenleri,Dağıt savaştan zevk alan halkları! boğalar» ise irili ufaklı ulusları simgelemektedir.
31. Mısırdan elçiler gelecek,Kuşlular ellerini Tanrıya doğru kaldırıverecek.
32. Ey yeryüzünün krallıkları, Tanrıya ezgiler söyleyin,İlahilerle övün Rabbi, Sela
33. Göklere, kadim göklere binmiş olanı.İşte sesiyle, güçlü sesiyle gürlüyor!
34. Tanrının gücünü tanıyın;Onun yüceliği İsrailin üzerinde,Gücü göklerde.
35. Ne heybetlisin, ey Tanrı, tapınağında!İsrail'in Tanrısı'na,Halkına güç, kudret veren Tanrı'ya övgüler olsun!

1. Kurtar beni, ey Tanrı,Sular boyuma ulaştı.
2. Dipsiz batağa gömülüyorum,Basacak yer yok.Derin sulara battım,Sellere kapıldım.
3. Tükendim feryat etmekten,Boğazım kurudu;Gözlerimin feri sönüyorTanrımı beklemekten.
4. Yok yere benden nefret edenlerSaçlarımdan daha çok.Kalabalıktır canıma kasteden haksız düşmanlarım.Çalmadığım malı nasıl geri verebilirim?
5. Akılsızlığımı biliyorsun, ey Tanrı,Suçlarımla senden gizli değil.
6. Ya Rab, Her Şeye Egemen RAB,Utanmasın sana umut bağlayanlar benim yüzümden!Ey İsrailin Tanrısı,Benim yüzümden sana yönelenler rezil olmasın!
7. Senin uğruna hakarete katlandım,Utanç kapladı yüzümü.
8. Kardeşlerime yabancı,Annemin öz oğullarına uzak kaldım.
9. Çünkü evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirdi,Sana edilen hakaretlere ben uğradım.
10. Oruç tutup ağlayınca,Yine hakarete uğradım.
11. Çula büründüğüm zamanAlay konusu oldum.
12. Kent kapısında oturanlar beni çekiştiriyor,Sarhoşların türküsü oldum.
13. Ama benim duam sanadır, ya RAB.Ey Tanrı, sevginin bolluğuyla,Güvenilir kurtarışınla uygun gördüğündeYanıtla beni.
14. Beni çamurdan kurtar,İzin verme batmama;Benden nefret edenlerden,Derin sulardan kurtulayım.
15. Seller beni sürüklemesin,Engin beni yutmasın,Ölüm çukuru ağzını üstüme kapamasın.
16. Yanıt ver bana, ya RAB,Çünkü sevgin iyidir.Yüzünü çevir bana büyük merhametinle!
17. Kulundan yüzünü gizleme,Çünkü sıkıntıdayım, hemen yanıtla beni!
18. Yaklaş bana, kurtar canımı,Al başımdan düşmanlarımı.
19. Bana nasıl hakaret edildiğini,Utandığımı, rezil olduğumu biliyorsun;Düşmanlarımla hepsi senin önünde.
20. Hakaret kalbimi kırdı, dertliyim,Acılarımı paylaşacak birini bekledim, çıkmadı,Avutacak birini aradım, bulamadım.
21. Yiyeceğime zehir kattılar,Sirke içirdiler susadığımda.
22. Önlerindeki sofraya tuzak olsun onlara,Yandaşları için kapan olsun!
23. Gözleri kararsın, göremesinler!Bellerini hep bükük tut!
24. Gazabını yağdır üzerlerine,Öfkenin ateşi yapışsın yakalarına!
25. İssız kalsın konakları,Çadırlarında oturan olmasın!
26. Çünkü senin vurduğun insanlara zulmediyor,Yaraladığın insanların acısını konuşuyorlar.
27. Ceza yağdır başlarına,Senin tarafından aklanmasınlar!
28. Yaşam kitabından silinsin adları,Doğrularla yan yana yazılmasınlar!
29. Bense ezilmiş ve kederliyim,Senin kurtarışın, ey Tanrı, bana bir kale olsun!
30. Tanrının adını ezgilerle öveceğim,Şükranlarımla Onu yücelteceğim.
31. RABbi bir öküzden,Boynuzlu, tırnaklı bir boğadanDaha çok hoşnut eder bu.
32. Mazlumlar bunu görünce sevinir,Ey Tanrıya yönelen sizler, yüreğiniz canlansın.
33. Çünkü RAB yoksulları işitir,Kendi tutsak halkını hor görmez.
34. Ona övgüler sunun, ey yer, gök,Denizler ve onlardaki bütün canlılar!
35. Çünkü Tanrı Siyonu kurtaracak,Yahuda kentlerini onaracak;Halk oraya yerleşip sahibi olacak.
36. Kullarının çocukları orayı miras alacak,O'nun adını sevenler orada oturacak.

Mezmun 70

1. Ey Tanrı, kurtar beni!Yardıma koş, ya RAB!
2. Utansın canımı almaya çalışanlar,Yüzleri kızarsın!Geri dönsün zararımı isteyenler,Rezil olsunlar!
3. Bana, <<Oh! Oh!>> çekenlerGeri çekilsin utançlarından!
4. Sende neşe ve sevinç bulsunBütün sana yönelenler!<<Tanrı yücedir!>> desin hepSenin kurtarışını özleyenler!
5. Bense, mazlum ve yoksulum,Ey Tanrı, yardıma koş!Yardımcım ve kurtarıcım sensin,Geç kalma, ya RAB!

1. Ya RAB, sana sığınıyorum,Utandırma beni hiçbir zaman!
2. Adaletinle kurtar beni, tehlikeden uzaklaştı,Kulak ver bana, kurtar beni!
3. Sığınacak kayam ol,Her zaman başvurabileceğim,Buyruk ver, kurtulayım,Çünkü kayam ve kalem sensin.
4. Ey Tanrım, kurtar beniKötünün elinden, haksızın, gaddarın pençesinden!
5. Çünkü umudum sensin, ey Egemen RAB,Gençliğimden beri dayanağım sensin.
6. Doğduğum günden beri sana güveniyorum,Beni ana rahminden çıkaran sensin.Övgülerim hep sanadır.
7. Birçokları için iyi bir örnek oldum,Çünkü sen güçlü sığınağımsın.
8. Ağzımdan sana övgü eksilmez,Gün boyu yüceliğini anarım.
9. Yaşlandığımda beni reddetme,Gücüm tükendiğinde beni terk etme!
10. Çünkü düşmanlarım benden söz ediyor,Beni öldürmek isteyenler birbirine danışıyor,
11. <<Tanrı onu terk etti>> diyorlar,<<Kovalayıp yakalayın,Kurtaracak kimsesi yok!>>
12. Ey Tanrı, benden uzak durma,Tanrım, yardımına koş!
13. Utansın, yok olsun beni suçlayanlar,Utanca, rezalete bürünsün kötülüğümü isteyenler.
14. Ama ben her zaman umutluyum,Sana övgü üstüne övgü dizeceğim.
15. Gün boyu senin zaferini,Kurtarışını anlatacağım,Ölçüsünü bilmesem de.
16. Ey Egemen RAB, gelip yiğitliklerini,Senin, yalnız senin zaferini duyuracağım.
17. Ey Tanrı, çocukluğumdan beri beni sen yetiştirdin,Senin harikalarını hâlâ anlatıyorum.
18. Yaşlanıp saçlarıma ak düşse bileTerk etme beni, ey Tanrı,Gücünü gelecek kuşağa,Kudretini sonrakilere anlatana dek.
19. Ey Tanrı, doğruluğun göklere erişiyor,Büyük işler yaptın,Senin gibisi var mı, ey Tanrı?
20. Sen ki, bana birçok kötü sıkıntı gösterdin,Bana yeniden yaşam verecek,Beni toprağın derinliklerinden çıkaracaksın.
21. Saygınlığımı artıracak,Yine beni avutacaksın.
22. Ben de seni,Senin sadakatini çenkle öveceğim, ey Tanrım,Lir çalarak seni ilahilerle öveceğim,Ey İsrailin Kutsalı!
23. Seni ilahilerle överken,Dudaklarımla, varlığımla sevincimi dile getireceğim,Çünkü sen beni kurtardın.
24. Dilim gün boyu senin zaferinden söz edecek,Çünkü kötülüğümü isteyenlerUtanıp rezil oldu.

1. Ey Tanrı, adaletini krala,Doğruluğunu kral oğluna armağan et.
2. Senin halkını doğrulukla,Mazlum kullarını adilce yargılasın!
3. Dağlar, tepeler,Halka adilce gönenç getirsin!
4. Mazlumlara hakkını versin,Yoksulların çocuklarını kurtarsın,Zalimleriyle ezsın!
5. Güneş ve ay durdukça,Kral kuşaklar boyunca yaşasın; metin <<Kuşaklar boyunca senden korksunlar.>>
6. Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,Toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun!
7. Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin,Ay ısıdığı sürece esenlik artsın!
8. Egemenlik sürsün denizden denize,Fırtattan yeryüzünün ucuna dek!
9. Çöl kabileleri diz çöksün önünde,Düşmanları toz yalasın.
10. Tarışın ve kıyı ülkelerinin krallarıOna haraç getirsin,Saba ve Seva kralları armağanlar sunsun!
11. Bütün krallar önünde yere kapansın,Bütün uluslar ona kulluk etsin!
12. Çünkü yardım isteyen yoksulu,Dayanağı olmayan düşkünü o kurtarır.
13. Yoksula, düşküne acır,Düşkünlerin canını kurtarır.
14. Baskıdan, zorbalıktan özgür kılar onları,Çünkü onun gözünde onların kanı değerlidir.
15. Yaşasın kral!Ona Saba altını versinler;Durmadan dua etsinler onun için,Gün boyu onu övsünler!
16. Ülkede bol buğday olsun,Dağ başlarında dalgalansın!Başakları Lübnan gibi verimli olsun,Kent halkı ot gibi serpilip çoğalsın!
17. Kralın adı sonsuza dek yaşasın,Güneş durdukça adı var olsun,Onun aracılığıyla insanlar kutsansın,Bütün uluslar <<Ne mutlu ona>> desin!
18. RAB Tanrıya, İsrailin Tanrısına övgüler olsun,Harikalar yaratan yalnız Odur.
19. Yüce adına sonsuza dek övgüler olsun,Bütün yeryüzü Onun yüceliğiyle dolsun!Amin! Amin!
20. İşay oğlu Davut'un duaları burada bitiyor.

1. Tanrı gerçekten İsrail'e, Yüresi temiz olanlara karşı iyidir.
2. Ama benim ayaklarım neredeyse tökezlemiş, Adımlarım az kalsın kaymıştı.
3. Çünkü kötülerin gönencini gördükçe, Küstahları kıskanıyordum.
4. Onlar acı nedir bilmezler, Bedenleri sağlıklı ve semizdir. «semizdir» ya da «Ölürken acı çekmezler, bedenleri semizdir».
5. Başkalarının derdini bilmez, Onlar gibi çile çekmezler.
6. Bu yüzden gurur onların gerdanlığı, Zorbalık onları örten bir giysi gibidir.
7. Şişmanlıktan gözleri dışarı fırlar, İçleri kötülük kazanı gibi kaynar.
8. İnsanlarla eğlenir, kötü niyetle konuşur, Tepeden bakar, baskıyla tehdit ederler.
9. Göklere karşı ağızlarını açarlar, Boş sözleri yeryüzünü dolaşır.
10. Bu yüzden halk onlardan yana döner, Sözlerini ağız açık dinler.
11. Derler ki, «Tanrı nasıl bilir? Bilgisi var mı Yüceler Yücesinin?»
12. İşte böyledir kötüler, Hep tasasız, sürekli varlıklarını artırır.
13. Anlaşılan boş yere yüreğimi temiz tutmuşum, Ellerimi yıkamışım suçsuzum diye.
14. Gün boyu içim içimi yiyor, Her sabah azap çekiyorum.
15. «Ben de onlar gibi konuşayım» dese ydim, Senin çocuklarına ihanet etmiş olurdum.
16. Bunu anlamak için düşündüğümde, Zor geldi bana,
17. Tanrının Tapınağına girene dek; O zaman anladım sonlarının ne olacağını.
18. Gerçekten onları kaygan yere koyuyor, Yıkıma sürüklüyorsun.
19. Nasıl da bir anda yok oluyor, Siliniveriyorlar dehşet içinde!
20. Uyanan birisi için rüya nasılsa, Sen de uyanınca, ya Rab, Hor göreceksin onların görüntüsünü.
21. Kalbim kırıldığında, İçim acı dolduğunda,
22. Akılsız ve bilgisizdim, Karşımda bir hayvan gibi.
23. Yine de sürekli seninleyim, Sağ elimden tutarsın beni.
24. Öğütlerinle yol gösterir, Beni sonunda yüceliğe erştirirsin.
25. Senden başka kimim var göklerde? İstemem senden başkasını yeryüzünde.
26. Bedenim ve yüreğim tükenebilir, Ama Tanrı yüreğimde güç, Bana düşen paydır sonsuza dek.
27. Kuşkusuz yok olacak senden uzak duranlar, Ortadan kaldıracaksın sana vefasızlık edenleri.
28. Ama benim için en iyisi Tanrı'ya yakın olmaktır; Bütün işlerini duyurayım diye Sığınak yaptım Egemen RAB'bi kendime.

1. Ey Tanrı, neden bizi sonsuza dek reddettin?Niçin otlağının koyunlarına karşı öfken tütmede?
2. Anımsa geçmişte sahiplendiğin topluluğu,Kendi halkın olsun diye kurtardığın oymağıVe üzerine konut kurduğun Siyon Dağını.
3. Yönelit adımlarını şu onarılmaz yıkıntılara doğru,Düşman kutsal yerdeki her şeyi yıktı.
4. Düşmanların bizimle buluştuğun yerde kükredi,Zafer simgesi olarak kendi bayraklarını dikti.
5. Gür bir ormanaBaltayla dalar gibiydiler.
6. Baltayla, balyozla kırdılar,Bütün oymaları.
7. Ateşe verdiler tapınağını,Yerle bir edip kutsallığını bozdularAdının yaşadığı konutun.
8. İçlerinden, «Hepsini ezelim!» dediler.Ülkede Tanrıyla buluşma yerlerinin tümünü yaktılar.
9. Artık kutsal simgelerimizi görmüyoruz,Peygamberler de yok oldu,İçimizden kimse bilmiyor ne zamana dek...
10. Ey Tanrı, ne zamana dek düşman sana sövecek,Hasmın senin adını hor görecekt?
11. Niçin geri çekiyorsun elini?Çıkar sağ elini bağrından, yok et onları!
12. Ama geçmişten bu yana kralım sensin, ey Tanrı,Yeryüzünde kurtuluş sağladın.
13. Gücünle denizi yardım,Canavarların kafasını sularda parçaladın.
14. Livyatanın başlarını ezdin,Çölde yaşayanlara onu yem ettin.
15. Kaynaklar, dereler fişkırttın,Sürekli akan ırmakları kuruttun.
16. Gün senindir, gece de senin,Ay ve güneşi sen yerleştirdin, kastediyor.
17. Yeryüzünün bütün sınırlarını sen saptadın,Yazı da kışı da yaratan sensin.
18. Anımsa, ya RAB, düşmanın sana nasıl sövdüğünü,Akılsız bir halkın, adını nasıl hor gördüğünü.
19. Canavara teslim etme kumrunun canını,Asla unutma düşkün kullarının yaşamını.
20. Yaptığın antlaşmayı gözönüne al,Çünkü ülkenin her karanlık köşesiZorbaların inleriyle dolmuş.
21. Düşkünler boynu bükük geri çevrilmesin,Mazlumlar, yoksullar adına övgüler dizesin.
22. Kalk, ey Tanrı, davayı savun!Anımsa akılsızların gün boyu sana nasıl sövdüğünü!
23. Unutma hasımlarının yaygarasını,Sana başkaldıranların durmadan yükselen patırtısını!

Mezmun 75

1. Sana ŗukrederiz, ey Tanrı, ŗukrederiz, çünkü sen yakınsın, Harikaların bunu gösterir.
2. ‹‹Belirlediğim zaman gelince, Doğrulukla yargılayacağım›› diyor Tanrı,
3. ‹‹Yeryüzü altüst olunca üzerindikilerle, Ben pekiştireceğim onun direklerini. Sela
4. Övünenlere, ‹Övünmeyin artık!› dedim; Kötülere, ‹Kaldırmayın başınızı!
5. Kaldırmayın başınızı! Tepeden konuşmayın!›› simgesidir).
6. Çünkü ne doğudan, ne batıdan, Ne de çöldeki dağlardan doğar yargı.
7. Yargıç ancak Tanrıdır, Birini alçaltır, birini yükseltir.
9. Bense sürekli duyuracağım bunu, Yakupun Tanrısını ilahilerle öveceğim:
10. ‹‹Kıracağım kötülerin bütün gücünü, Doğruların gücüyse yükseltilecek.››

Mezmun 76

1. Yahudada Tanrı bilinir,İsrailde adı uludur;
2. Konutu Şalemededir,Yaşadığı yer Siyonda.
3. Orada kırdı alevli okları,Kalkanı, kılıcı, savaş silahlarını. Sela
4. Işıl ışıl parıldıyorsun,Avı bol dağlardan daha görkemli.
5. Yağmaya uğradı yiğitler,Uykularına daldılar,En güçlüleri bile elini kıpırdatamaz oldu.
6. Ey Yakupun Tanrısı, sen kükreyince,Atlarla atlılar son uykularına daldılar.
7. Yalnız sensin korkulması gereken,Öfkelenince kim durabilir karşında?
8. Yargını göklerden açıkladın,Yeryüzü korkup sessizliğe büründü,
9. Ey Tanrı, sen yargılamaya,Ülkedeki mazlumları kurtarmaya kalkınca. Sela
10. İnsanların gazabı bile sana övgüler doğuruyor,Gazabından kurtulanları çevrene topluyorsun.
11. Adaklar adayın Tanrınız RABbe,Yerine getirin adaklarınızı,Armağanlar sunun korkulması gereken Tanrıya,Bütün çevresindekiler.
12. RAB önderlerin soluğunu keser,Korku salar yeryüzü krallarına.

1. Yüksek sesle Tanrıya yakarıyorum, Haykırıyorum beni duysun diye.
2. Sıkıntılı günümde Rabbe yönelir, Gece hiç durmadan ellerimi açarım, Gönlüm avunmaz bir türlü.
3. Tanrıyı anımsayınca inlerim, Düşündükçe içim daralır. Sela
4. Açık tutuyorsun göz kapaklarımı, Sıkıntıdan konuşamıyorum.
5. Geçmiş günleri, Yıllar öncesini düşünüyorum.
6. Gece ilahilerimi anacağım, Kendi kendimle konuşacağım, İnceden inceye soracağım:
7. «Rab sonsuza dek mi bizi reddedecek? Lütfunu bir daha göstermeyecek mi?
8. Sevgisi sonsuza dek mi yok oldu? Sözü geçerli değil mi artık?
9. Tanrı unuttu mu acımayı? Sevecenliğinin yerini öfke mi aldı?» Sela
10. Sonra kendi kendime, «İşte benim derdim bu!» dedim, «Yüceler Yücesi gücünü göstermiyor artık.»
11. RABbin işlerini anacağım, Evet, geçmişteki harikalarını anacağım.
12. Yaptıkları üzerinde derin derin düşüneceğim, Bütün işlerinin üzerinde dikkatle duracağım.
13. Ey Tanrı, yolun kutsaldır! Hangi ilah Tanrı kadar uludur?
14. Harikalar yaratan Tanrı sensin, Halklar arasında gücünü gösterdin.
15. Güçlü bileğinle kendi halkını, Yakup ve Yusuf oğullarını kurtardın. Sela
16. Sular seni görünce, ey Tanrı, Sular seni görünce çalkalandı, Enginler titredi.
17. Bulutlar suyunu boşalttı, Gökler gürledi, Her yanda okların uçuştı.
18. Kasırgada gürleyişin duyuldu, Şimşekler dünyayı aydınlattı, Yer titreyip sarsıldı.
19. Kendine denizde, Derin sularda yollar açtın, Ama ayak izlerin belli değildi.
20. Musa ve Harun'un eliyle Halkımı bir sürü gibi göttün.

1. Dinle, ey halkım, öğrettiklerimi,Kulak ver ağzımdan çıkan sözlere.
2. Özdeyişlerle söze başlayacağım,Eski sırları anlatacağım,
3. Duyduğumuzu, bildiğimizi,Atalarımızın bize anlattığını.
4. Torunlarından bunları gizlemeyeceğiz;RABbin övgüye değer işlerini,Gücünü, yaptığı harikalarıGelecek kuşağa duyuracağız.
6. Öyle ki, gelecek kuşak, yeni doğacak çocuklar bilsinler,Onlar da kendi çocuklarına anlatsınlar,
7. Tanrıya güven duysunlar,Tanrının yaptıklarını unutmasınlar,Onun buyruklarını yerine getirsınlar;
8. Ataları gibi inatçı, başkaldırıcı,Yüreği kararsız,Tanrıya sadakatsiz bir kuşak olmasınlar.
9. Oklarla, yaylarla kuşanmış EfrayimoğullarıSavaş günü sırtlarını döndüler.
10. Tanrının antlaşmasına uymadılar,Onun yasasına göre yaşamayı reddettiler.
11. Unuttular Onun işlerini,Kendilerine gösterdiği harikaları.
12. Mısırdaki Soan bölgesindeTanrı harikalar yapmıştı atalarının önünde.
13. Denizi yarıp geçirmişti onları,Bir duvar gibi ayakta tutmuştu suları.
14. Gündüz bulutla,Gece ateş ışığıyla onlara yol göstermişti.
15. Çölde kayaları yarmış,Sanki dipsiz kaynaklardanOnlara kana kana su içirmişti.
16. Kayadan akarsular fışkırtmış,Suları ırmak gibi akıtmıştı.
17. Ama onlar çölde Yüceler Yücesine başkaldırarakGünah işlemeye devam ettiler.
18. Canlarının çektiği yiyeceği isteyerekİçlerinde Tanrıyı denediler.
19. «Tanrı çölde sofraya kurabilir mi?» diyerek,Tanrıya karşı konuştular.
20. «Bak, kayaya vurunca sular fışkırdı,Dereler taşı.Peki, ekmek de verebilir mi,Et sağlayabilir mi halkına?»
21. RAB bunu duyunca çok öfkelenildi,Yakupa ateş püskürdü,Öfkesi tırmandı İsrail'e karşı;
22. Çünkü Tanrıya inanmıyorlardı,Onun kurtarıcılığına güvenmiyorlardı.
23. Yine de RAB buyruk verdi bulutlara,Kapaklarını açtı göklerin;
24. Man yağdırdı onları beslemek için,Göksel tahıl verdi onlara.
25. Meleklerinfi ekmeğini yedi her biri,Doyasıya yiyecek gönderdi onlara.
26. Doğu rüzgarını estirdi göklerde,Gücüyle güney rüzgarına yol gösterdi.
27. Toz gibi et yağdırdı başlarına,Deniz kumu kadar kuş;
28. Ordugahlarının ortasına,Konakladıkları yerin çevresine düşürdü.
29. Yediler, tıka basa doydular,İsteklerini yerine getirdi Tanrı.
30. Ancak onlar isteklerine doymadan,Daha ağızları doluyken,
31. Tanrının öfkesi parladı üzerlerine.En güçlülerini öldürdü,Yere serdi İsrail yiğitlerini.
32. Yine de günah işlemeye devam ettiler,Onun harikalarına inanmadılar.
33. Bu yüzden Tanrı onların günlerini boşluk,Yıllarını dehşet içinde bitirdi.
34. Tanrı onları öldürdükçe Ona yönelmeye,İstekle Onu yeniden aramaya başlıyorlardı.
35. Tanrının kayaları olduğunu,Yüce Tanrının kurtarıcıları olduğunu anımsıyorlardı.
36. Oysa ağızlarıyla Ona yaltaklanıyor,Dilleriyle yalan söylüyorlardı.
37. Ona yürekten bağlı değillerdi,Antlaşmasına sadık kalmadılar.
38. Yine de Tanrı sevecendi,Suçlarını bağışlıyor, onları yok etmiyordu;Çok kez öfkesini tuttu,Bütün gazabını göstermedi.
39. Onların yalnızca insan olduğunu anımsadı,Geçip giden, dönmeyen bir rüzgar gibi.
40. Çölde kaç kez Ona başkaldırdılar,İssız yerlerde Onu gücendirdiler!
41. Defalarca denediler Tanrıyı,İncittiler İsrailin Kutsalını.
42. Anımsamadılar Onun güçlü elini,Kendilerini düşmandan kurtardığı günü,
43. Mısırdaki gösterdiği belirtileri,Soan bölgesinde yaptığı şaşılacak işleri.
44. Mısırın kanallarını kana çevirdi,Sularını içemediler.
45. Gönderdiği at sinekleri yedi halkı,Gönderdiği kurbağalar yok etti ülkeyi.
46. Ekinlerini tırtıllara,Emeklerinin ürününü çekirgelere verdi.
47. Asmalarını doluyla,Yabanıl incir ağaçlarını iri dolu taneleriyle yok etti.

48. Büyükbaş hayvanlarını kırgına,Küçükbaş hayvanlarını yıldırma teslim etti.
49. Üzerlerine kızgın öfkesini,Gazap, hışım, belaVe bir alay kötülük meleği gönderdi.
50. Yol verdi öfkesine,Canlarını ölümden esirgemedi,Onları salgın hastalığın pençesine düşürdü.
51. Mısırdaki bütün ilk doğanları,Hamın çadırlarında bütün ilk çocukları vurdu.
52. Kendi halkını davar gibi götürdü,Çölde onları bir sürü gibi götü.
53. Onlara güvenlik içinde yol gösterdi, korkmadılar;Düşmanlarınıysa deniz yuttu.
54. Böylece onları kendi kutsal topraklarının sınırına,Sağ elinin kazandığı dağlık bölgeye getirdi.
55. Önlerinden ulusları kovdu,Mülk olarak topraklarınıİsrail oymakları arasında bölüştürdü.Halkını konutlarına yerleştirdi.
56. Ama onlar yüce Tanrıyı denediler,Ona başkaldırdılar,Koşullarına uymadılar.
57. Döneklik edip ataları gibi ihanet ettiler,Güvenilmez bir yay gibi bozuk çıktılar.
58. Puta taptıkları yerlerle Onu kızdırdılar,Putlarıyla Onu kıskandırdılar.
59. Tanrı bunları duyunca çok öfkeleni,İsraili büsbütün reddetti.
60. İnsanlar arasında kurduğu çadırı,Şilodaki konutunu terk etti.
61. Kudretini tutsaklığa,Görkemini düşman eline teslim etti. Antlaşma Sandığını kastetmektedir.
62. Halkını kılıç önüne sürdü,Öfkesini kendi halkından çıkardı.
63. Gençlerini ateş yuttu,Kızlarına düğün türküsü söylenmez oldu.
64. Kâhinleri kılıç altında öldü,Dul kadınları ağlayamadı.
65. O zaman Rab uykudan uyanır gibi,Şarabın rehavetinden ayılan bir yiğit gibi oldu.
66. Düşmanlarını püskürttü,Onları sonsuz utanca boğdu.
67. Tanrı Yusuf soyunu reddetti,Efrayim oymağını seçmedi;
68. Ancak Yahuda oymağını,Sevdiği Siyon Dağını seçti.
69. Tapınağını doruklar gibi,Sonsuzluk için kurduğu yeryüzü gibi yaptı.
70. Kulu Davutu seçti,Onu koyun ağılından aldı.
71. Halkı Yakupu, kendi halkı İsraili gütmek için,Onu yavru kuzuların ardından getirdi.
72. Böylece Davut onlara dürüstçe çobanlık etti,Becerikli elleriyle onlara yol gösterdi.

1. Ey Tanrı, uluslar senin yurduna saldırdı,Kutsal tapınağını kirletti,Yeruşalimi taş yığınınna çevirdi.
2. Kullarının ölülerini yem olarak yırtıcı kuşlara,Sadık kullarının etini yabanıl hayvanlara verdiler.
3. Kanlarını su gibi akıttılar Yeruşalimin çevresine,Onları gömecek kimse yok.
4. Komşularımıza yüzkarası,Çevremizdekilere eğlence ve oyuncak olduk.
5. Ne zamana dek, ya RAB?Sonsuza dek mi süreceksin öfken,Alev gibi yanan kıskançlığın?
6. Öfkeni seni tanımayan ulusların,Adını anmayan ülkelerin üzerine dök.
7. Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler,Yurdunu viraneye çevirdiler.
8. Atalarımızın suçlarını artık önümüze sürme,Sevecenliğini hemen göster bize,Çünkü tükendikçe tükendik.
9. Yardım et bize yüce adın uğruna, ey bizi kurtaran Tanrı,Kurtar bizi adın uğruna, bağışla günahlarımızı!
10. Niçin uluslar, «Nerede onların Tanrısı?» diye konuşsun,Kullarının dökülen kanının öcünü alacağını bilsinler,Gözlerimizle bunu görelim!
11. Tutsakların iniltisi senin katına erişsin,Koru büyük gücünle ölüme mahkûm olanları.
12. Komşularımızın sana ettikleri hakaretiYedi kat iade et bağırlarına, ya Rab!
13. Bizler, kendi halkın, otlağının koyunlarıSonsuza dek şükredeceğiz sana,Kuşaklar boyunca övgülerini dilimizden düşürmeyeceğiz.

1. Kulak ver, ey İsrailin çobanı,Ey Yusufu bir sürü gibi güden,Keruvlar arasında taht kuran,Saç ışığını,
2. Efrayim, Benyamin, Manaşşe önündeUyandır gücünü,Gel, kurtar bizi!
3. Bizi eski halimize kavuştur, ey Tanrı,Yüzünün ışıyla aydınlat, kurtulalım!
4. Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,Ne zamana dek halkının dualarına ateş püsküreceksin?
5. Onlara ekmek yerine gözyaşı verdin,Ölçekler dolusu gözyaşı içirdin.
6. Kavga nedeni ettin bizi komşularımıza,Düşmanlarımız alay ediyor bizimle.
7. Bizi eski halimize kavuştur,Ey Her Şeye Egemen Tanrı,Yüzünün ışıyla aydınlat, kurtulalım!
8. Mısırdan bir asma çubuğu getirdin,Ulusları kovup onu diktin.
9. Onun için toprağı hazırladın,Kök saldı, bütün ülkeye yayıldı.
10. Gölgesi dağları,Dalları koca sedir ağaçlarını kapladı.
11. Sürgünleri Akdenize,Filizleri Fırata dek uzandı.
12. Niçin yıktın bağı duvarlarını?Yoldan geçen herkes üzümünü koparıyor,
13. Orman domuzları onu yoluyor,Yabanıl hayvanlar onunla besleniyor.
14. Ey Her Şeye Egemen Tanrı, ne olur, dön bize!Göklerden bak ve gör,İlgilen bu asmayla.
15. İlgilen sağ elinin diktiği filizle,Kendine seçtiğin oğulla!
16. Asman kesilmiş, yakılmış,Öfkeli bakışların yok etsin düşmanlarını!
17. Elin, sağ kolun olan adamın üzerinde,Kendine seçtiğin insanın üzerinde olsun!
18. O zaman senden asla ayrılmayacağız;Yaşam ver bize, adını analım!
19. Ya RAB, ey Her Şeye Egemen Tanrı,Bizi eski halimize kavuştur,Yüzünün ışıyla aydınlat, kurtulalım!

Mezmun 81

1. Sevincinizi dile getirin gücümüz olan Tanrıya,Sevinç çığlıkları atın Yakupun Tanrısına!
2. Çalgıya başlayın, tef çalın,Tatlı sesli lir ve çenk çınlatın.
3. Yeni Ayda, dolunayda,Boru çalın bayram günümüzde.
4. Çünkü bu İsrail için bir kuraldır,Yakupun Tanrısının ilkesidir.
5. Tanrı Mısır karşı yürüdüğünde,Yusuf soyuna koydu bu koşulu. Orada tanımadığım bir ses işittim:
6. «Sırtındaki yükü kaldırdım,Ellerin küfeden kurtuldu» diyordu,
7. «Sıkıntıya düşünce seslendin, seni kurtardım,Gök gürlemesinin ardından sana yanıt verdim,Meriva sularında seni sınadım. Sela
8. «Dinle, ey halkım, seni uyarıyorum;Ey İsrail, keşke beni dinlesen!
9. Aranızda yabancı ilah olmasın,Başka bir ilaha tapmayın!
10. Seni Mısırdan çıkaranTanrın RAB benim.Ağzını iyice aç, doldurayım!
11. «Ama halkım sesimi dinlemedi,İsrail bana boyun eğmek istemedi.
12. Ben de onları inatçı yürekleriyle baş başa bıraktım,Bildikleri gibi yaşasınlar diye.
13. Keşke halkım beni dinleseydi,İsrail yollarımda yürüseydi!
14. Düşmanlarını hemen yere serer,Hasımlarına el kaldırırdım!
15. Benden nefret edenler bana boyun eğdi,Bu böyle sonsuza dek sürerdi.
16. Oysa sizleri en iyi buğdayla besler,Kayadan akan balla doyururdum.»

Mezmun 82

1. Tanrı yerini aldı tanrısal kurulda,Yargısını açıklıyor ilahların ortasında:
2. ‹‹Ne zamana dek haksız karar verecek,Kötüleri kayıracaksınız? Sela
3. Zayıfın, öksüzün davasını savunun,Mazlumun, yoksulun hakkını arayın.
4. Zayıfı, düşkünün kurtarın,Onları kötülerin elinden özgür kılın.››
5. Bilmiyor, anlamıyorlar,Karanlıkta dolaşıyorlar. Yeryüzünün temelleri sarsılıyor.
6. ‹‹Siz ilahlarsınız› diyorum,‹Yüceler Yücesinin oğullarsınız hepiniz!›
7. Yine de insanlar gibi öleceksiniz,Sıradan bir önder gibi düşeceksiniz!››
8. Kalk, ey Tanrı, yargıla yeryüzünü!Çünkü bütün uluslar senindir.

Mezmun 83

1. Ey Tanrı, susma, Sessiz, hareketsiz kalma!
2. Bak, düşmanların kargaşa çıkarıyor, Senden nefret edenler boy gösteriyor.
3. Halkına karşı kurnazlık peşindeler, Koruduğun insanlara dolap çeviriyorlar.
4. «Gelin, bu ulusun kökünü kazıyalım» diyorlar, «İsrailin adı bir daha anılmasın!»
5. Hepsi sözbirliği etmiş, düzen kuruyor, Sana karşı anlaşmaya vardı:
6. Edomlular, İsmaililer, Moavlılar, Hacerliler,
7. Geval, Ammon, Amalek, Filist ve Sur halkı.
8. Asur da onlara katıldı, Lutoğullarına güç verdiler. Sela
9. Onlara Midyana, Kişon Vadisinde Siseraya ve Yavine yaptığını yap:
10. Onlar Eyn-Dorda yok oldular, Toprak için gübreye döndüler.
11. Onların soylularına Orev ve Zeeve yaptığını, Beylerine Zevah ve Salmunnaya yaptığını yap.
12. Onlar: «Gelin, sahiplenelim Tanrının otlaklarını» demişlerdi.
13. Ey Tanrım, savrulan toza, Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne çevir onları!
14. Orman yangını gibi, Dağları tutuşturan alev gibi,
15. Fırtınanla kovala, Kasırganla dehşete düşür onları!
16. Utançla kapla yüzlerini, Sana yönelsinler, ya RAB.
17. Sonsuza dek utanç ve dehşet içinde kalsınlar, Rezil olup yok olsunlar.
18. Senin adın RAB'dir, Anlasınlar yalnız senin yeryüzüne egemen en yüce Tanrı olduğunu.

1. Ey Her Şeye Egemen RAB,Ne kadar severim konutunu!
2. Canım senin avlularını özlüyor,İçim çekiyor,Yüreğim, bütün varlığımSana, yaşayan Tanrıya sevinçle haykırıyor.
3. Kuşlar bile bir yuva,Kırlangıç, yavrularını koyacak bir yer bulduSenin sunaklarının yanında,Ey Her Şeye Egemen RAB, Kralım ve Tanrım!
4. Ne mutlu senin evinde oturanlara,Seni sürekli överler! Sela
5. Ne mutlu gücünü senden alan insana!Aklı hep Siyonu ziyaret etmekte.
6. Baka Vadisinden geçerken,Pınar başına çevirirler orayı,İlk yağmurlar orayı berekete boğar.
7. Gittikçe güçlenir,Siyonda Tanrının huzuruna çıkarlar.
8. Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, duamı dinle,Kulak ver, ey Yakupun Tanrısı! Sela
9. Ey Tanrı, kalkanımıza bak,Meshettiğin krala lütfet!
10. Senin avlularında bir gün,Başka yerdeki bin günden iyidir;Kötülerin çadırında yaşamaktansa,Tanrımın evinin eşğinde durmayı yeğlerim.
11. Çünkü RAB Tanrı bir güneş, bir kalkandır.Lütuf ve yücelik sağlar;Dürüstçe yaşayanlardan hiçbir iyiliği esirgemez.
12. Ey Her Şeye Egemen RAB,Ne mutlu sana güvenen insana!

Mezmun 85

1. Ya RAB, ÷lkenden hoşnut kaldın,Yakup soyunu eski gñnencine kavuşturdun.
2. Halkının suçlarını bağışladın,Bütün günahlarını yok saydın. Sela
3. Bütün gazabını bir yana koydun,Kızgın öfkenden vazgeçtin.
4. Ey bizi kurtaran Tanrı, bizi eski halimize getir,Bize karşı öfkeni dindir!
5. Sonsuza dek mi öfkeleneneceksin bize?Kuşaktan kuşağa mı sürdüreceksin öfkeni?
6. Halkın sende sevinç bulsun diyeBize yeniden yaşam vermeyecek misin?
7. Ya RAB, sevgini göster bize,Kurtarışını bağışla!
8. Kulak vereceğim RAB Tanrının ne diyeceğine;Halkına, sadık kullarına esenlik sözü verecek,Yeter ki, bir daha akılsızlık etmesinler.
9. Evet, O kendisinden korkanları kurtarmak üzeredir,Görkemi ÷lkemizde yaşasın diye.
10. Sevgiyle sadakat buluşacak,Doğrulukla esenlik öpüşecek.
11. Sadakat yerden bitecek,Doğruluk gökten bakacak.
12. Ve RAB iyi olan neyse, onu verecek,Toprağımızdan ürün fışkıracak.
13. Doğruluk önüsıra yürüyecek,Adımları için yol yapacak.

1. Kulak ver, ya RAB, yanıtla beni,Çünkü mazlum ve yoksulum.
2. Korum canımı, çünkü senin sadık kulunum.Ey Tanrım, kurtar sana güvenen kulunu!
3. Acı bana, ya Rab,Çünkü gün boyu sana yakarıyorum.
4. Sevindir kulunu, ya Rab,Çünkü dualarımı sana yükseltiyorum.
5. Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab,Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.
6. Kulak ver duama, ya RAB,Yalvarışlarımı dikkate al!
7. Sıkıntılı günümde sana yakarırım,Çünkü yanıtlarsın beni.
8. İlahlar arasında senin gibisi yok, ya Rab,Eşsizdir işlerin.
9. Yarattığın bütün uluslar gelipSana tapınacaklar, ya Rab,Adını yüceltecekler.
10. Çünkü sen ulusun, harikalar yaratırsın,Tek Tanrı sensin.
11. Ya RAB, yolunu bana öğret,Senin gerçeğine göre yürüyeyim,Kararlı kıl beni, yalnız senin adından korkayım.
12. Ya Rab Tanrım, bütün yüreğimle sana şükredeceğim,Adını sonsuza dek yücelteceğim.
13. Çünkü bana sevgin büyüktür,Canımı ölümler diyarının derinliklerinden sen kurtardın.
14. Ey Tanrı, küstahlar bana saldırıyor,Zorbalar sürüsü, sana aldırmaayanlarCanımı almak istiyor,
15. Oysa sen, ya Rab,Sevecen, lütfeden, tez öfkelenmeyen,Sevgisi ve sadakati bol bir Tanrısın.
16. Yönel bana, acı halime,Kuluna kendi gücünü ver,Kurtar hizmetçinin oğlunu.
17. İyiliğinin bir belirtisini göster bana;Benden nefret edenler görüp utansın;Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin,Beni avuttun.

Mezmur 87

2. Siyonun kapılarınıYakup soyunun bütün konutlarından daha çok sever.
3. Ey Tanrı kenti, senin için ne yüce sözler söylenir: Sela
4. ‹‹Beni tanıyanlar arasındaRahav ve Babili anacağım,Filisti, Suru, Kûşu da;‹Bu da Siyonda doğdu› diyeceğim.››
5. Evet, Siyon için şöyle denecek:‹‹Şu da orada doğmuş, bu da,Yüceler Yücesi onu sarsılmaz kılacak.››
7. Okuyucular, kavalcılar,‹‹Bütün kaynaklarım sendedir!›› diyecek.

1. Ya RAB, beni kurtaran Tanrı, Gece gündüz sana yakarıyorum.
2. Duam sana erişsin, Kulak ver yakarışıma.
3. Çünkü sıkıntıya doydum, Canım ölümler diyarına yaklaştı.
4. Ölüm çukuruna inenler arasında sayılıyorum, Tükenmiş gibiyim;
5. Ölümler arasına atılmış, Artık anımsamadığın, İlğinden yoksun, Mezarda yatan cesetler gibiyim.
6. Beni çukurun dibine, Karanlıklara, derinliklere attın.
7. Öfken üzerime çöktü, Dalga dalga kızgınlığınla beni ezdin. Sela
8. Yakınlarımı benden uzaklaştırdın, İğrenç kıldın beni gözlerinde. Kapalı kaldım, çıkamıyorum.
9. Üzüntüden gözlerimin feri sönüyor, Her gün sana yakarıyorum, ya RAB, Ellerimi sana açıyorum.
10. Harikalarını ölümlere mi göstereceksin? Ölümler mi kalkıp seni övecek? Sela
11. Sevgin mezarda, Sadakatin yıkım diyarında duyurulur mu?
12. Karanlıklarda harikaların, Unutulmuşluk diyarında doğruluğun bilinir mi?
13. Ama ben, ya RAB, yardıma çağırıyorum seni, Sabah duam sana varıyor.
14. Niçin beni reddediyorsun, ya RAB, Neden yüzünü benden gizliyorsun?
15. Düşkünüm, gençliğimden beri ölümle burun burunayım, Dehşetlerinin altında tükendim.
16. Şiddetli gazabın üzerimden geçti, Saçtığı dehşet beni yedi bitirdi.
17. Bütün gün su gibi kuşattılar beni, Çevremi tümüyle sardılar.
18. Eşi dostu benden uzaklaştırdın, Tek dostum karanlık kaldı.

2. Sevgin sonsuza dek ayakta kalır diyeceğim,Sadakatinı gökler kadar kalıcı kıldın.
3. Dedin ki, <<Seçtiğim adamla antlaşma yaptım,Kulum Davuta şöyle ant içtim:
4. <Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim,Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.>> Sela
5. Ya RAB, gökler över harikalarını,Kutsallar topluluğunda övülür sadakatin.
6. Çünkü göklerde RABbe kim eş koşulur?Kim benzer RABbe ilahi varlıklar arasında?
7. Kutsallar topluluğunda Tanrı korku uyandırır,Çevresindekilerin hepsinden ulu ve müthiştir.
8. Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı,Senin gibi güçlü RAB var mı?Sadakatin çevreni sarar.
9. Sen kudurmuş denizler üzerinde egemenlik sürer,Dalgalar kabardıkça onları dindirirsin.
10. Sen Rahavı leş ezer gibi ezdin,Güçlü kolunla düşmanlarını dağıttın. düşmanları kastediyor.
11. Gökler senindir, yeryüzü de senin;Dünyanın ve içindeki her şeyin temelini sen attın.
12. Kuzeyi, güneyi sen yarattın,Tavor ve Hermon dağlarıSana sevincini dile getiriyor.
13. Kolun güçlüdür,Elin kudretli, sağ elin yüce.
14. Tahtın adalet ve doğruluk üzerine kurulu,Sevgi ve sadakat önünsıra gider.
15. Ne mutlu sevinç çılgınlıkları atmasını bilen halka, ya RAB!Yüzünün ışığında yürürler.
16. Gün boyu senin adınla sevinir,Doğruluğunla yücelirler.
17. Çünkü sen onların gücü ve yüceliğisin,Lütfun sayesinde gücümüz artar.
18. Kalkanımız RABbe,Kralımız İsrailin Kutsalına aittir.
19. Geçmişte bir görüm aracılığıyla,Sadık kullarına şöyle dedin:<<Bir yiğide yardım ettim,Halkın içinden bir genci yükselttim.
20. Kulum Davutu buldum,Kutsal yağım la onu meshettim.
21. Elim ona destek olacak,Kolum güç verecek.
22. Düşman onu haraca bağlayamayacak,Kötüler onu ezmeyecek.
23. Düşmanlarını onun önünde kıracağım,Onan nefret edenleri vuracağım.
24. Sadakatim, sevgim ona destek olacak,Benim adıyla gücü yükselecek.
25. Sağ elini denizin,Irmakların üzerine egemen kılacağım.
26. <Babam sensin> diye seslenecek bana,<Tanrım, kurtuluşumun kayası.>
27. Ben de onu ilk oğlum,Dünyadaki kralların en yücesi kılacağım.
28. Sonsuza dek ona sevgi göstereceğim,Onunla yaptığım antlaşma hiç bozulmayacak.
29. Soyunu sonsuza dek,Tahtını gökler durduğu sürece sürdüreceğim.
30. <<Çocukları yasamdan ayrılır,İlkelerime göre yaşamazsa;
31. Kurallarımı bozar,Buyruklarına uymazsa,
32. İsyenlarını sopayla,Suçlarını dayakla cezalandıracağım.
33. Ama onu sevmekten vazgeçmeyecek,Sadakatime sırt çevirmeyeceğim.
34. Antlaşmamı bozmayacak,Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim.
35. Bir kez kutsallığım üstüne ant içtim,Davuta yalan söylemeyeceğim.
36. Onun soyu sonsuza dek sürecek,Tahtı karşımda güneş gibi duracak,
37. Göklerde güvenilir bir tanık olan ay gibiSonsuza dek kalacak.>> Sela
38. Ama sen reddettin, sırt çevirdin,Çok öfkelen din meshettiğin krala.
39. Kulunla yaptığın antlaşmadan vazgeçtin,Onun tacını yere atıp kirlettin.
40. Yıktın bütün surlarını,Viran ettin kalelerini.
41. Yoldan geçen herkes onu yağmaladı,Yüzkarası oldu komşularına.
42. Hasımlarının sağ elini onun üstüne kaldırdın,Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43. Kılıcının ağzını başka yöne çevirdin,Savaşta ona yan çıkmadın.
44. Görkemine son verdin,Tahtını yere çaldın.
45. Gençlik günlerini kısalttın,Onu utanca boğdun. Sela
46. Ne zamana dek, ya RAB?Sonsuza dek mi gizleneceksin?Ne zamana dek öfken alev alev yanacak?
47. Anımsa ömrümün ne çabuk geçtiğini,Ne boş yaratmışsın insanoğlunu!
48. Var mı yaşayıp da ölümü görmeyen,Ölümler diyarının pençesinden canını kurtaran? Sela
49. Ya Rab, nerede o eski sevgin?Davuta göstereceğine ant içtiğin o sadık sevgin!

5-051. Anımsa, ya Rab, kullarının nasıl rezil olduğunu,Bütün halkların hakaretini bağrımda nasıl taşıdığımı,Düşmanlarının hakaretini, ya RAB,Meshettiğin kralın attığı adıma edilen hakaretleri.
52. Sonsuza dek övgüler olsun RAB'be!Amin! Amin!

1. Ya Rab, barınak oldun bize Kuşaklar boyunca.
2. Dağlar var olmadan, Daha evreni ve dünyayı yaratmadan, Öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.
3. İnsanı toprağa döndürürsün, <<Ey insanoğulları, toprağa dönün!>> diyerek.
4. Çünkü senin gözünde bin yıl Geçmiş bir gün, dün gibi, Bir gece nöbeti gibidir.
5. İnsanları bir düş gibi siler, süpürürsün, Sabah biten ot misali:
6. Sabah filizlenir, büyür, Akşam solar, kurur.
7. Eriyip bitiyoruz senin öfkenden, Kızgınlığından dehşete düşüyoruz.
8. Suçlarımızı önüne, Gizli günahlarımızı yüzünün ışığına çıkardın.
9. Gazabından kısıyor günlerimiz, Bir soluk gibi tükeniyor yıllarımız.
10. Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, Bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; En güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, Çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz.
11. Kim bilir gazabının gücünü? Çünkü öfken sana duyulan korku kadar güçlüdür.
12. Bu yüzden günlerimizi saymayı bize öğret ki, Bilgelik kazanalım.
13. Vazgeç, ya RAB! Öfken ne zamana dek sürecek? Acı kullarına!
14. Sabah bizi sevginle doyur, Ömrümüz boyunca sevinçle haykıralım.
15. Kaç gün bizi sıkıntıya soktunsa, Kaç yıl çile çektirdinse, O kadar sevindir bizi.
16. Yaptıkların kullarına, Görkemin onların çocuklarına görünsün.
17. Tanrımız Rab bizden hoşnut kalsın. Ellerimizin emeğini boşa çıkarma. Evet, ellerimizin emeğini boşa çıkarma.

Mezmun 91

1. Yüceler Yücesinin barınağında oturan, Her Şeye Gücü Yetenin gölgesinde barınır.
2. «O benim sığınağım, kalemdir» derim RAB için, «Tanrımdır, Ona güvenirim.»»
3. Çünkü O seni avcı tuzağından, Ölümcül hastalıktan kurtarır.
4. Seni kanatlarının altına alır, Onların altına sığınırın. Onun sadakati senin kalkanın, siperin olur.
- 5-6. Ne gecenin dehşetinden korkarsın, Ne gündüz uçan oktan, Ne karanlıkta dolaşan hastalıktan, Ne de öğleyin yok eden kırgından.
7. Yanında bin kişi, Sağında on bin kişi kırılabilir, Sana dokunmaz.
8. Sen yalnız kendi gözlerinle seyredecek, Kötülerin cezasını göreceksin.
9. Sen RABbi kendine sığınak, Yüceler Yücesini konut edindiğin için,
10. Başına kötülük gelmeyecek, Çadırına felaket yaklaşmayacak.
11. Çünkü Tanrı meleklerine buyruk verecek, Gideceğin her yerde seni korusunlar diye.
12. Elleri üzerinde taşıyacaklar seni, Ayağın bir taşla çarpmasın diye.
13. Aslanın, kobranın üzerine basıp geçeceksin, Genç aslanı, yılanı çiğneyeceksin.
14. «Beni sevdiği için Onu kurtaracağım» diyor RAB, «Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım.
15. Bana seslenince onu yanıtlayacağım, Sıkıntıda onun yanında olacağım, Kurtarıp yücelteceğim onu.
16. Onu uzun ömürle doyuracak, Ona kurtuluşımı göstereceğim.»»

- 1-3. Ya RAB, sana şükretmek,Ey Yüceler Yücesi, adını ilahilerle övmek,Sabah sevgini,Gece sadakatini,On telli sazla, çenk ve lirle duyurmak ne güzel!
4. Çünkü yaptıklarınla beni sevindirdin, ya RAB,Ellerinin işi karşısında sevinç ilahileri okuyorum.
5. Yaptıkların ne büyüktür, ya RAB,Düşüncelerin ne derin!
6. Aptal insan bilemez,Budala akıl erdiremez:
7. Kötüler mantar gibi bitse,Suçlular pıtrak gibi açsa bile,Bu onların sonsuza dek yok oluşu demektir.
8. Ama sen sonsuza dek yücesin, ya RAB.
9. Ya RAB, düşmanların kesinlikle,Evet, kesinlikle yok olacak,Suç işleyen herkes dağılacak.
10. Beni yaban öküzü kadar güçlü kıldın,Taze zeytinyağını başıma döktün.
11. Gözlerim düşmanlarımla bozgununu gördü,Kulaklarım bana saldıran kötülerin sonunu duydu.
12. Doğru insan hurma ağacı gibi serpilecek,Lübnan sediri gibi yükselecek.
13. RABbin evinde dikilmiş,Tanrımızın avlularında serpilecek.
14. Böyleleri yaşlanınca da meyve verecek,Taptaze ve yeşil kalacaklar.
15. «RAB doğrudur! Kayamdır benim!O'nda haksızlık bulunmaz!» diye duyuracaklar.

Mezmun 93

2. Ya RAB, tahtın öteden beri kurulmuş,Varlığın öncesizliğe uzanır.
3. Denizler gürlüyor, ya RAB,Denizler gümbür gümbür gürlüyor,Denizler dalgalarını çınlatıyor.
4. Yücelerdeki RAB engin suların gürleyişinden,Denizlerin azgın dalgalarındanDaha güçlüdür.
5. Koşulların hep geçerlidir;Tapınağına kutsallık yaraşırSonsuza dek, ya RAB.

1. Ya RAB, öç alıcı Tanrı,Saç ışığını, ey öç alıcı Tanrı!
2. Kalk, ey yeryüzünün yargıcı,Küstahlara hak ettikleri cezaı ver!
3. Kötüler ne zamana dek, ya RAB,Ne zamana dek sevinip coşacak?
4. Ağızlarından küstahlık dökölüyor,Suç işleyen herkes övünüyor.
5. Halkını eziyorlar, ya RAB,Kendi halkına eziyet ediyorlar.
6. Dulu, garibi boğazlıyor,Öksüzleri öldürüyorlar.
7. <<RAB görmez>> diyorlar,<<Yakupun Tanrısı dikkat etmez.>>
8. Ey halkın içindeki budalalar, dikkat edin;Ey aptallar, ne zaman akıllanacaksınız?
9. Kulağı yaratan işitmez mi?Göze biçim veren görmez mi?
10. Ulusları yola getiren yargılamaz mı?İnsanı eğiten bilmez mi?
11. RAB insanın düşüncelerininBoş olduğunu bilir.
12. Ne mutlu, ya RAB, yola getirdiğin,Yasanı öğrettiğin insana!
13. Kötüler için çukur kazılınca dek,Onu sıkıntılı günlerden kurtarıp rahatlatırsın.
14. Çünkü RAB halkını reddetmez,Kendi halkını terk etmez.
15. Adalet yine doğruluk üzerine kurulacak,Yüreği temiz olan herkes ona uyacak.
16. Kötülere karşı beni kim savunacak?Kim benim için suçlulara karşı duracak?
17. RAB yardımcım olmasaydı,Şimdiye dek sessizlik diyarına göçmüştüm bile.
18. <<Ayağım kayıyor>> dediğimde,Sevgin ayakta tutar beni, ya RAB.
19. Kaygılar içimi sarınca,Senin avutmaların gönlümü sevindirir.
20. Yasaya dayanarak haksızlık yapan koltuk sahibiSeninle bağdaşır mı?
21. Onlar doğruya karşı birleşiyor,Suçsuzu ölüme mahkûm ediyorlar.
22. Ama RAB bana kale oldu,Tanrım sığındığım kaya oldu.
23. Tanrımız RAB yaptıkları kötülüğüKendi başlarına getirecek,Kötülükleri yüzünden köklerini kurutacak,Evet, köklerini kurutacak.

Mezmun 95

1. Gelin, RABbe sevinçle haykıralım,Bizi kurtaran kayaya sevinç çığlıkları atalım,
2. Şükranla huzuruna çıkalım,Ona sevinç ilahileri yükseltelim!
3. Çünkü RAB ulu Tanrıdır,Bütün ilahların üstünde ulu kraldır.
4. Yerin derinlikleri Onun elindedir,Dağların dorukları da Onun.
5. Deniz Onundur, çünkü O yarattı,Karaya da Onun elleri biçim verdi.
6. Gelin, tapınalım, eğilelim,Bizi yaratan RABbin önünde diz çökelim.
7. Çünkü O Tanrımızdır,Bizse Onun otlağının halkı,Elinin altındaki koyunlarız. Bugün sesini duyarsanız,
8. Merivada, o gün çölde, Massadafö olduğu gibi,Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
9. Yaptıklarımı görmelerine karşın,Atalarınız orada beni sınavıp denediler.
10. Kırk yıl o kuşaktan hep öğrendim,«Yüreği kötü yola sapan bir halktır» dedim,«Yollarımı bilmiyorlar.»
11. Bu yüzden öfkeyle ant içtim:«Huzur diyarıma asla girmeyecekler!» Say.14:26-35; İbr.4:1-7).

1. Yeni bir ezgi söyleyin RABbe!Ey bütün dünya, RABbe ezgiler söyleyin!
2. Ezgi söyleyin, RABbin adını övün,Her gün duyurun kurtarışını!
3. Görkemini uluslara,Harikalarını bütün halklara anlatın!
4. Çünkü RAB uludur, yalnız O övgüye değer,İlahlardan çok Ondandır korkulur.
5. Halkların bütün ilahları bir hiçtir,Oysa gökleri yaratan RABdir.
6. Yücelik, ululuk Onun huzurundadır,Güç ve güzellik Onun tapınağındadır.
7. Ey bütün halklar, RABbi övün,RABbin gücünü, yüceliğini övün,
9. Kutsal giysiler içinde RABbe tapının!Titreyin Onun önünde, ey bütün yeryüzündekiler!
10. Uluslara, «RAB egemenlik sürüyor» deyin.Dünya sağlam kurulmuş, sarsılmaz.O halkları adaletle yargılar.
11. Sevinsin gökler, coşsun yeryüzü!Gürlesin deniz içindekilerle birlikte!
12. Bayram etsin kırlar ve üzerindeki!O zaman RAB'bin önünde bütün orman ağaçlarıSevinçle haykıracak.Çünkü O geliyor!Yeryüzünü yargılamaya geliyor.Dünyayı adaletle,Halkları kendi gerçeğiyle yönetecek.

2. Bulut ve zifiri karanlık sarmış çevresini,Doğruluk ve adalettir tahtının temeli.
3. Ateş yürüyor Onun önünde,Düşmanlarını yakıyor çevrede.
4. Şimşekleri dünyayı aydınlatır,Yeryüzü görüp titrer.
5. Dağlar balmumu gibi erir,RABbin, bütün yeryüzünün Rabbi önünde.
6. Gökler Onun doğruluğunu duyurur,Bütün halklar görkemini görür.
7. Utansın puta tapanlar,Değersiz putlarla övünenler!RABbe tapın, ey bütün ilahlar!
8. Siyon seviniyor yargılarını duyunca, ya RAB,Yahuda kentleri coşuyor.
9. Çünkü sensin, ya RAB, bütün yeryüzünün en yücesi,Bütün ilahların üstündesin, çok ulusun.
10. Ey sizler, RABbi sevenler, kötülükten tiksiniin.O sadık kullarının canını korur,Onları kötülerin elinden kurtarır.
11. Doğrulara ışık,Temiz yürekliilere sevinç saçır.
12. Ey doğrular, RAB'de sevinç bulun,Kutsallığını anarak O'na şükredin!

Mezmun 98

1. Yeni bir ezgi söyleyin RABbe.Çünkü harikalar yaptı,Zaferler kazandı sağ eli ve kutsal koluyla.
3. İsrail halkına sevgisini,Sadakatini anımsadı;Tanrımızın zaferini gördü dünyanın dört bucağı.
4. Sevinç çığlıkları yükseltin RABbe, ey yeryüzündekiler!Sevinç ilahileriyle yeri göğü cınlatın!
5. Lirle ezgiler sunun RABbe,Lir ve müzik eşliğinde!
6. Boru ve borazan eşliğindeSevinç çığlıkları atın Kral olan RABbin önünde.
7. Gürlesin deniz ve içindekiler,Gürlesin yeryüzü ve üzerindeki.
8. El çırpın ırmaklar,Sevinçle haykırsın dağlarRAB'bin önünde!Çünkü O geliyorYeryüzünü yönetmeye.Dünyayı adaletle,Halkları doğrulukla yönetecek.

Mezmun 99

3. Övsünler büyük, müthiş adını!O kutsaldır.
4. Ey adaleti seven güçlü kral,Eşitliği sen sağladın,Yakup soyunda doğru ve adil olanı sen yaptın.
5. Yüceltin Tanrımız RABbi,Ayaklarının taburesi önünde tapının!O kutsaldır.
6. Musayla Harun Onun kâhinlerindendi,Samuel de Onu adıyla çağırılar arasındaydı.RABbe seslenirlerdi,O da yanıtlardı.
7. Bulut sütunu içinden onlarla konuştu,Uydular Onun buyruklarına,Kendilerine verdiği kurallara.
8. Ya RAB Tanrımız, yanıt verdin onlara;Bağışlayıcı bir Tanrı oldun,Ama yaptıkları kötülüğü cezasız bırakmadın.
9. Tanrımız RAB'bi yüceltin,Tapının O'na kutsal dağında!Çünkü Tanrımız RAB kutsaldır.

Mezmur 100

1. Ey bütün dünya, RABbe sevinç çığlıkları yükseltin!
2. Ona neşeyle kulluk edin,Sevinç ezgileriyle çıkın huzuruna!
3. Bilin ki RAB Tanrıdır.Bizi yaratan Odur, biz de Onunuz,Onun halkı, otlağının koyunlarıyız.
4. Kapılarına şükranla,Avlularına övgüyle girin!Şükredin Ona, adına övgüler sunun!
5. Çünkü RAB iyidir,Sevgisi sonsuzdur.Sadakati kuşaklar boyunca sürer.

Mezmun 101

1. Sevgini ve adaletini ezgilerle anacağım, Seni ilahilerle öveceğim, ya RAB.
2. Dürüst davranmaya özen göstereceğim, Ne zaman geleceksin bana? Temiz bir yaşam süreceğim evimde,
3. Önümde alçaklığa izin vermeyeceğim. Tiksiniirim döneğlerin işinden, Etkilemez beni.
4. Uzak olsun benden sapıklık, Tanımak istemem kötülüğu.
5. Yok ederim dostunu gizlice çeğiştireni, Katlanamam tepeden bakan, gururlu insana.
6. Gözüm ülkenin sadık insanları üzerinde olacak, Yanımda oturmalarını isterim; Bana dürüst yaşayan kişi hizmet edecek.
7. Dolap çeviren evimde oturmayacak, Yalan söyleyen gözümün önünde durmayacak.
8. Her sabah ülkedeki kötöleri yok ederek Bütün haksızları RAB'bin kentinden söküp atacağım.

1. Ya RAB, duamı işit,Yakarışım sana erişsin.
2. Sıkıntılı günümde yüzünü benden gizleme,Kulak ver sesime,Seslenince yanıt ver bana hemen.
3. Çünkü günlerim duman gibi yok oluyor,Kemiklerim ateş gibi yanıyor.
4. Yüreğim kırgın yemiş ot gibi kurudu,Ekmek yemeyi bile unuttum.
5. Bir deri bir kemiğe döndümAcı acı inlemekten.
6. İssız yerlerdeki ishakkuşunu andırıyorum,Viranelerdeki kukumav gibiyim.
7. Gözüme uyku girmiyor,Damda yalnız kalmış bir kuş gibiyim.
8. Düşmanlarım bütün gün bana hakaret ediyor,Bana dil uzatanlar adımı lanet için kullanıyor.
- 9-10. Kızıp öfkелendiğin içinKülü ekmek gibi yiyor,İçeceğime gözyaşı katıyorum.Beni kaldırıp bir yana attın.
11. Günlerim akşam uzayan gölge gibi yitmekte,Ot gibi sararmaktayım.
12. Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,Ünün kuşaklar boyu sürer.
13. Kalkıp Siyona sevecenlik göstereceksin,Çünkü onu kayırmanın zamanıdır, beklenen zaman geldi.
14. Kulların onun taşlarından hoşlanır,Tozunu bile severler.
15. Uluslar RABbin adından,Yeryüzü kralları görkeminden korkacak.
16. Çünkü RAB Siyonu yeniden kuracak,Görkem içinde görünecek.
17. Yoksulların duasına kulak verecek,Yalvarışlarını asla hor görmeyecek.
18. Bunlar gelecek kuşak için yazılsın,Öyle ki, henüz doğmamış insanlarRABbe övgüler sunsun.
19. RAB yücelerdeki kutsal katından aşağı baktı,Göklerden yeryüzünü gözetledi,
20. Tutsakların iniltisini duymak,Ölüm mahkûmlarını kurtarmak için.
- 21-22. Böylece halklar ve krallıklarRABbe tapınmak için toplanınca,Onun adı Siyonda,Övgüsü Yerusâlimde duyurulacak.
23. RAB gücümü kırdı yaşam yolunda,Ömrümü kısalttı.
24. «Ey Tanrım, ömrümün ortasında canımı alma!» dedim.«Senin yılların kuşaklar boyu sürer!
25. «Çok önceden attın dünyanın temellerini,Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
26. Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.Onları bir kaftan gibi değiştireceksin,Geçip gidecekler.
27. Ama sen hep aynısın,Yılların tükenmeyecek.
28. Gözetiminde yaşayacak kullarının çocukları,Senin önünde duracak soyları.»

3. Bütün suçlarını bağışlayan,Bütün hastalıklarını iyileştiren,
4. Canını ölüm çukurundan kurtaran,Sana sevgi ve sevecenlik tacı giydiren,
5. Yaşam boyu seni iyiliklerle doyuran Odur,Bu nedenle gençliğin kartalinki gibi tazelenir.
7. Kendi yöntemlerini Musaya,İşlerini İsraililere açıkladı.
9. Sürekli suçlamaz,Öfkesini sonsuza dek sürdürmez.
10. Bize günahlarımıza göre davranmaz,Suçlarımızın karşılığını vermez.
11. Çünkü gökler yeryüzünden ne kadar yüksekse,Kendisinden korkanlara karşı sevgisi de o kadar büyüktür.
12. Doğu batıdan ne kadar uzaksa,O kadar uzaklaştırdı bizden isyanlarımızı.
13. Bir baba çocuklarına nasıl sevecen davranırsa,RAB de kendisinden korkanlara öyle sevecen davranır.
14. Çünkü mayamızı bilir,Toprak olduğumuzu anımsar.
15. İnsana gelince, ota benzer ömrü,Kır çiçeği gibi serpilir;
16. Rüzgar üzerine esince yok olur gider,Bulunduğu yer onu tanımaz.
- 17-18. Ama RAB kendisinden korkanları sonsuza dek sever,Antlaşmasına uyanVe buyruklarına uymayı anımsayan soylarına adil davranır.
19. RAB tahtını göklere kurmuştur,Onun egemenliği her yeri kapsar.
20. RABbe övgüler sunun, ey sizler, Onun melekleri,Onun sözünü dinleyen,Söylediklerini yerine getiren güç sahipleri!
21. RABbe övgüler sunun, ey sizler,Onun bütün göksel orduları,İsteğini yerine getiren kulları!
22. RAB'be övgüler sunun,Ey O'nun egemen olduğu yerlerdeki bütün yaratıklar!RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!

2. Bir kaftana bürünür gibi ışığa bürünmüşsün.Gökleri bir çadır gibi geren,
3. Evini yukarıdaki sular üzerine kuran,Bulutları kendine savaş arabası yapan,Rüzgarın kanatları üzerinde gezen,
4. Rüzgarları kendine haberci,Yıldırımları hizmetkâr eden sensin. eden sensin» ya da «Meleklerini rüzgarlar, hizmetkârlarını ateş alevleri yapan sensin».
5. Yeryüzünü temeller üzerine kurdun,Asla sarsılmasın diye.
6. Engini ona bir giysi gibi giydirdin,Sular dağların üzerinde durdu.
7. Sen kükreyince sular kaçtı,Göğü gürletince hemen çekildi.
8. Dağları aşır derelere aktı,Onlar için belirlediğin yerlere doğru.
9. Bir sınır koydun önlerine,Geçmesinler, gelip yeryüzünü bir daha kaplamasınlar diye.
10. Vadilerde fışkırttığın pınarlar,Dağların arasından akar.
11. Bütün kır hayvanlarını suvarır,Yaban eşeklerinin susuzluğunu giderirler.
12. Kuşlar yanlarında yuva kurar,Dalların arasında ötüşürler.
13. Gökteki evinden dağları sularsın,Yeryüzü işlerinin meyvesine doyar.
14. Hayvanlar için ot,İnsanların yararı için bitkiler yetiştirirsin;İnsanlar ekmeğini topraktan çıkarsın diye,
15. Yüreklerini sevindiren şarabı,Yüzlerini güldüren zeytinyağını,Güçlerini artıran ekmeği hep sen verirsin.
16. RABbin ağaçları,Kendi diktiği Lübnan sedirleri suya doyar.
17. Kuşlar orada yuva yapar,Leyleğin evi ise çamlardadır.
18. Yüksek dağlar dağ keçilerinin uğrağı,Kayalar kaya tavşanlarının sığınağıdır.
19. Mevsimleri göstereceğin diye ayı,Batacağı zamanı bilen güneşi yarattın.
20. Karartırsın ortalığı, gece olur,Başlar kıpırdamaya orman hayvanları.
21. Genç aslan av peşinde kükreder,Tanrıdan yiyecek ister.
22. Güneş doğuncaİnlerine çekilir, yatarlar.
23. İnsan işine gider,Akşama dek çalışmak için.
24. Ya RAB, ne çok eserin var!Hepsini bilgece yaptın;Yeryüzü yarattıklarınla dolu.
25. İşte uçsuz bucaksız denizler,İçinde kaynaşan sayısız canlılar,Büyük küçük yaratıklar.
26. Orada gemiler dolaşır,İçinde oynasın diye yarattığın Livyatan da orada.
27. Hepsi seni bekliyor,Yiyeceklerini zamanında veresin diye.
28. Sen verince onlar toplar,Sen elini açınca onlar iyiliğe doyar.
29. Yüzünü gizleyince dehşete kapılırlar,Soluklarını kesince ölüp toprak olurlar.
30. Ruhunu gönderince var olurlar,Yeryüzüne yeni yaşam verirsin.
31. RABbin görkemi sonsuza dek sürsün!Sevinsin RAB yaptıklarıyla!
32. O bakınca yeryüzü titrer,O dokununca dağlar tüter.
33. Ömrümce RABbe ezgiler söyleyecek,Var oldukça Tanrımı ilahilerle öveceğim.
34. Düşüncem ona hoş görünsün,Sevincim RAB olsun!
35. Tükensin dünyadaki günahlılar,Yok olsun artık kötüler!RAB'be övgüler sun, ey gönlüm!RAB'be övgüler sunun!

2. Onu ezgilerle, ilahilerle övün,Bütün harikalarını anlatın!
3. Kutsal adıyla övünün,Sevinsin RABbe yönelenler!
- 5-6. Ey sizler, kulu İbrahimin soyu,Seçtiği Yakupoğulları,Onun yaptığı harikaları,Olağanüstü işleriniVe ağızından çıkan yargıları anımsayın!
7. Tanrımız RAB Odur,Yargıları bütün yeryüzünü kapsar.
- 8-9. O antlaşmasını,Bin kuşak için verdiği sözü,İbrahimle yaptığı antlaşmayı,İshak için içtiği andı sonsuza dek anımsar.
- 1-011. <<Hakkınıza düşen mülk olarakKenan ülkesini size vereceğim>> diyerek,Bunu Yakup için bir kural,İsraille sonsuza dek geçerli bir antlaşma yaptı.
12. O zaman bir avuç insandılar,Sayıca az ve ülkeye yabancıydılar.
13. Bir ulustan öbürüne,Bir ülkeden ötekine dolaşıp durdular.
14. RAB kimsenin onları ezmesine izin vermedi,Onlar için kralları bile payladı:
15. <<Meshettiklerime dokunmayın,Peygamberlerime kötülük etmeyin!>> dedi.
16. Ülkeye kıtlık gönderdi,Bütün yiyeceklerini yok etti.
17. Önlerinden bir adam göndermişti,Köle olarak satılan Yusuftu bu.
18. Zincir vurup incittiler ayaklarını,Demir halka geçirdiler boynuna,
19. Söyledikleri gerçekleşinceye dek,RABbin sözü onu sınadı.
20. Kral adam gönderip Yusufu salıverdi,Halklara egemen olan onu özgür kıldı.
21. Onu kendi sarayının efendisi,Bütün varlığının sorumlusu yaptı;
22. Önderlerini istediği gibi eğitsin,İleri gelenlerine akıl versin diye.
23. O zaman İsrail Mısır'a gitti,Yakup Ham ülkesine yerleşti.
24. RAB halkını alabildiğine çoğalttı,Düşmanlarından sayıca artırdı onları.
25. Sonunda tutumunu değiştirdi düşmanlarının:Halkından tiksindiler,Kullarına kurnazca davrandılar.
26. Kulu Musayı,Seçtiği Harunu gönderdi aralarına.
27. Onlar gösterdiler RABbin belirtilerini,Ham ülkesinde şaşılacak işlerini.
28. Karanlık gönderip ülkeyi karanlığa bürüdü RAB,Çünkü Mısırlılar Onun sözlerine karşı gelmişti.
29. Kana çevirdi sularını,Öldürdü balıklarını.
30. Ülkede kurbağalar kaynaştıKrallarının odalarına kadar.
31. RAB buyurunca sinek sürüleri,Sivrisinekler üşüştü ülkenin her yanına.
32. Dolu yağdırdı yağmur yerine,Şimşekler çaktırdı ülkelerinde.
33. Bağlarını, incir ağaçlarını vurdu,Parçaladı ülkenin ağaçlarını.
34. O buyurunca çekirgeler,Sayıca yavrular kaynadı.
35. Ülkenin bütün bitkilerini yediler,Toprağın ürününü yiyip bitirdiler.
36. RAB ülkede ilk doğanların hepsini,İlk çocuklarını öldürdü.
37. İsrailileri ülkeden altın ve gümüşle çıkardı,Oymaklarından tek kişi bile tökezlemedi.
38. Onlar gidince Mısır sevindi,Çünkü İsrail korkusu çökmüştü Mısırın üzerine.
39. RAB bulutu bir örtü gibi yaydı üzerlerine,Gece ateş verdi yollarını aydınlatsın diye.
40. İstediler, bıldırcın gönderdi,Göksel ekmekle doyurdu karınlarını.
41. Kayayı yardı, sular fışkırdı,Çorak topraklarda bir ırmak gibi aktı.
42. Çünkü kutsal sözünü,Kulu İbrahim'e verdiği sözü anımsadı.
43. Halkını sevinç içinde,Seçtiklerini sevinç çılgınlıklarıyla ülkeden çıkardı.
44. Ulusların topraklarını verdi onlara.Halkların emeğini miras aldılar;
45. Kurallarını yerine getirsinler,Yasalarına uysunlar diye.RAB'be övgüler sunun!

1. Övgüler sunun, RABbe!RABbe şükredin, çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuzdur.
3. Ne mutlu adalete uyanlara,Sürekli doğru olanı yapanlara!
4. Ya RAB, halkına lütfettiğinde anımsa beni,Onları kurtardığında ilgilen benimle.
5. Öyle ki, seçtiklerinin gönencini göreyim,Ulusunun sevincini,Kendi halkının kıvancını paylaşayım.
6. Atalarımız gibi biz de günah işledik,Suç işledik, kötülük ettik.
7. Atalarımız MısırdarkenYaptığın harikaları anlamadı,Çok kez gösterdiğin sevgiyi anımsamadı,Denizde, Kızıldenizde başkaldırdılar.
8. Buna karşın RAB gücünü göstermek için,Adı uğruna kurtardı onları.
9. Kızıldenizi azarladı, kurudu deniz,Yürüdüler enginde Onun öncülüğünde,Çölde yürür gibi.
10. Kendilerinden nefret edenlerin elinden aldı onları,Düşmanlarının pençesinden kurtardı.
11. Sular yuttu hasımlarını,Hiçbiri kurtulmadı.
12. O zaman atalarımız Onun sözlerine inandılar,Ezgiler söyleyerek Onu övdüler.
13. Ne var ki, RABbin yaptıklarını çabucak unuttular,Öğüt vermesini beklemediler.
14. Özlemle kıvrandılar çölde,Tanrıyı denediler ıssız yerlerde.
15. Tanrı onlara istediklerini verdi,Ama üzerlerine yıpratıcı bir hastalık gönderdi.
16. Onlar ordugahlarında Musayı,RABbin kutsal kulu Harunu kıskanınca,
17. Yer yarıldı ve Datanı yuttu,Avıramla yandaşlarının üzerine kapandı.
18. Ateş kavurdu onları izleyenleri,Alev yaktı kötülerini.
19. Bir buzağı heykeli yaptılar Horevde,Dökme bir puta tapındılar.
20. Tanrının yüceliğini,Ot yiyen öküz putuna değiştirdiler.
21. Unuttular kendilerini kurtaran Tanrıyı,Mısırdaki yaptığı büyük işleri,
22. Ham ülkesinde yarattığı harikaları,Kızıldeniz kıyısında yaptığı müthiş işleri.
23. Bu yüzden onları yok edeceğini söyledi Tanrı,Ama seçkin kulu Musa Onun önündeki gedikte durarak,Yok edici öfkesinden vazgeçirdi Onu.
24. Ardından hor gördüler güzelim ülkeyi,Tanrının verdiği söze inanmadılar.
25. Çadırlarında söylendiler,Dinlemediler RABbin sesini.
- 26-27. Bu yüzden RAB elini kaldırdıVe çölde onları yere sereceğine,Soylarını ulusların arasına saçacağına,Onları öteki ülkelere dağıtacağına ant içti.
28. Sonra Baal-Peora bel bağladılar,Ölülere sunulan kurbanları yediler.
29. Öfkelenlendirdiler RABbi yaptıklarıyla,Salgın hastalık çıktı aralarında.
30. Ama Pinehas kalkıp araya girdi,Felaketi önledi.
31. Bu doğruluk sayıldı ona,Kuşaklar boyu, sonsuza dek sürecek bu.
32. Yine RABbi öfkelenlendirdiler Meriva suları yanında,Musanın başına dert açıldı onlar yüzünden;
33. Çünkü onu sinirlendirdiler,O da düşünmeden konuştu.
34. RABbin onlara buyurduğu gibiYok etmediler halkları,
35. Tersine öteki uluslara karıştılar,Onların törelerini öğrendiler.
36. Putlarına taptılar,Bu da onlara tuzak oldu.
37. Oğullarını, kızlarınıCinlere kurban ettiler.
38. Kenan putlarına kurban olsun diyeOğullarının, kızlarının kanını,Suçsuzların kanını döktüler;Ülke onların kanıyla kirlendi.
39. Böylece yaptıklarıyla kirli sayıldılar,Vefasız duruma düştüler töreleriyle.
40. RABbin öfkesi parladı halkına karşı,Tiksindi kendi halkından.
41. Onları ulusların eline teslim etti.Onlardan nefret edenler onlara egemen oldu.
42. Düşmanları onları ezdi,Boyun eğdirdi hepsine.
43. RAB onları birçok kez kurtardı,Ama akılları fikirleri başkaldırmaktaydıVe alçaltıldılar suçları yüzünden.
44. RAB yine de ilgilendi sıkıntılarıylaYakarışlarını duyunca.
45. Antlaşmasını anımsadı onlar uğruna,Eşsiz sevgisinden ötürü vazgeçti yapacaklarından.
46. Merhamet koydu onları tutsak alanların yüreğine.

47. Kurtar bizi, ey Tanrımız RAB,Topla bizi ulusların arasından.Kutsal adına şükredelim,Yüceliğınle övünelim.
48. Öncesizlikten sonsuza dek,İsrail'in Tanrısı RAB'be övgüler olsun!Bütün halk, <<Amin!>> desin.RAB'be övgüler olsun!

2. Böyle desin RABbin kurtardıkları,Düşman pençesinden özgür kıldıkları,
3. Doğudan, batıdan, kuzeyden, güneydenş,Bütün ülkelerden topladıkları.
4. Issız çöllerde dolaştılar,Yerleşecekleri kente giden bir yol bulamadılar.
5. Aç, susuz,Sefil oldular.
6. O zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar,RAB kurtardı onları dertlerinden.
7. Yerleşecekleri bir kente varıncaya dek,Onlara doğru yolda öncülük etti.
8. Şükretsınler RABbe sevgisi için,İnsanlar yararına yaptığı harikalar için.
9. Çünkü O susamış canın susuzluğunu giderir,Aç canı iyiliklerle doyurur.
10. Zincire vurulmuş, acıyla kıvranan tutsaklar,Karanlıkta, zifiri karanlıkta oturmuştu.
11. Çünkü Tanrının buyruklarına karşı çıkmışlardı,Küçümsemışlerdi Yüceler Yücesinin öğüdünü.
12. Ağır işlerle hayatı onlara zehir etti,Çöktüler, yardım eden olmadı.
13. O zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar,RAB kurtardı onları dertlerinden;
14. Çıkardı karanlıktan, zifiri karanlıktan,Kopardı zincirlerini.
15. Şükretsınler RABbe sevgisi için,İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
16. Çünkü tunç kapıları kırdı,Demir kapı kollarını parçaladı O.
17. Cezalarını buldu aptallar,Suçları, isyanları yüzünden.
18. İğrenir olmuşlardı bütün yemeklerden,Ölümün kapılarına yaklaşmışlardı.
19. O zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar,RAB kurtardı onları dertlerinden.
20. Sözüünü gönderip iyileştirdi onları,Kurtardı ölüm çukurundan.
21. Şükretsınler RABbe sevgisi için,İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
22. Şükran kurbanları sunsunlarVe sevinç çığlıklarıyla duyursunlar Onun yaptıklarını!
23. Gemilerle denize açılanlar,Okyanuslarda iş yapanlar,
24. RABbin işlerini,Derinliklerde yaptığı harikaları gördüler.
25. Çünkü O buyurunca şiddetli bir fırtına koptu,Dalgalar şaha kalktı.
26. Göklere yükselip diplere indi gemiler,Sıkıntıdan canları burunlarına geldi gemicilerin,
27. Sarhoş gibi sallanıp sendelediler,Uсталıkları işe yaramadı.
28. O zaman sıkıntı içinde RABbe yakardılar,RAB kurtardı onları dertlerinden.
29. Fırtınayı limanlığa çevirdi,Yatıştı dalgalar;
30. Rahatlayınca sevindiler,Diledikleri limana götürdü RAB onları.
31. Şükretsınler RABbe sevgisi için,İnsanlar yararına yaptığı harikalar için!
32. Yüceltsınler Onu halk topluluğunda,Övgüler sunsunlar ileri gelenlerin toplantısında.
33. Irmakları çöle çevirir,Pınarları kurak toprağa,
34. Verimli toprağı çorak alana,Orada yaşayanların kötülüğü yüzünden.
35. Çölü su birikintisine çevirir,Kuru toprağı pınara.
36. Açları yerleştirir oraya;Oturacak bir kent kursunlar,
37. Tarlalar ekip bağlar diksinler,Bol ürün alsınlar diye.
38. RABbin kutsamasıyla,Çoğaldılar alabildiğine,Eksiltmedi hayvanlarını.
39. Sonra azaldılar, alçaldılar,Baskı, sıkıntı ve acı yüzünden.
40. RAB rezalet saçtı soylular üzerine,Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırdı onları.
41. Ama yoksulu sefaletten kurtardı,Davar sürüsü gibi çoğalttı ailelerini.
42. Doğru insanlar görüp sevinecek,Kötülerse ağzını kapayacak.
43. Aklı olan bunları göz önünde tutsun,RAB'bin sevgisini dikkate alsın.

1. Kararlıyım, ey Tanrı,Bütün varlığımla sana ezgiler, ilahiler söyleyeceğim!
2. Uyan, ey lir, ey çenk,Seheri ben uyandırayım!
3. Halkların arasında sana şükürler sunayım, ya RAB,Ulusların arasında seni ilahilerle öveyim.
4. Çünkü sevgin göklere erişir,Sadakatin gökyüzüne ulaşır.
5. Yüceliğini göster göklerin üstünde, ey Tanrı,Görkemin bütün yeryüzünü kaplasın!
6. Kurtar bizi sağ elinle, yardım et,Sevdiklerin özgürlüğe kavuşsun diye!
7. Tanrı şöyle konuştu kutsal yerinde:«Şekemi sevinçle bölüştüreceksin,Sukkot Vadisini ölçeceğim.
8. Gilat benimdir, Manaşşe de benim,Efrayim miğferim,Yahuda asam.
9. Moav yıkanma leğenim,Edomun üzerine çarığımı fırlatacağım,Filiste zaferle haykıracağım.»
- fırlatılması, bir yerin sahiplenilmesi anlamına geliyordu.
10. Kim beni surlu kente götüreceksin?Kim bana Edoma kadar yol göstereceksin?
11. Ey Tanrı, sen bizi reddetmedin mi?Ordularımıza öncülük etmiyor musun artık?
12. Yardım et bize düşmana karşı,Çünkü boştur insan yardımı.
13. Tanrı'yla zafer kazanırsınız,O çiğner düşmanlarımızı.

1. Ey övgüler sunduğum Tanrı,Sessiz kalma!
2. Çünkü kötüler, yalancılarBana karşı ağzını açtı,Karalıyorlar beni.
3. Nefret dolu sözlerle beni kuşatıpYok yere bana savaş açtılar.
4. Sevgime karşılık bana düşman oldular,Bense dua etmekteyim.
5. İyiliğime kötülük,Sevgime nefretle karşılık verdiler.
6. Kötü bir adam koy düşmanın başına,Sağında onu suçlayan biri dursun!
7. Yargılanınca suçlu çıksın,Duası bile günah sayılsın!
8. Ömrü kısa olsun,Görevini bir başkası üstlensin!
9. Çocukları öksüz,Karısı dul kalsın!
10. Çocukları avare gezip dilensin,Yıkık evlerinden uzakta yiyecek arasın!
11. Bütün malları tefecinin ağına düşsün,Emeğini yabancılar yağmalasın!
12. Kimse ona sevgi göstermesin,Öksüzlerine acıyan olmasın!
13. Soyu kurusun,Bir kuşak sonra adı silinsin!
14. Atalarının suçları RABbin önünde anılsın,Annesinin günahı silinmesin!
15. Günahları hep RABbin önünde dursun,RAB anılarını yok etsin yeryüzünden!
16. Çünkü düşmanım sevgi göstermeyi düşünmedi,Ölesiye baskı yaptı mazluma, yoksula,Yüreği kırık insana.
17. Sevdiği lanet başına gelsin!Madem kutsamaktan hoşlanmıyor,Uzak olsun ondan kutsamak!
18. Laneti bir giysi gibi giydi,Su gibi içine, yağ gibi kemiklerine işlesin lanet!
19. Bir giysi gibi onu örtünsün,Bir kuşak gibi hep onu sarsın! düşmanlarının konuşmasıdır.
20. Düşmanlarıma, beni kötüleyenlere,RAB böyle karşılık versin!
21. Ama sen, ey Egemen RAB,Adın uğruna bana ilgi göster;Kurtar beni, iyiliğin, sevgin uğruna!
22. Çünkü düşkün ve yoksulum,Yüreğim yaralı içimde.
23. Batan güneş gibi geçip gidiyorum,Çekirge gibi silkilip atılıyorum.
24. Dizlerim titriyor oruç tutmaktan;Bir deri bir kemiğe döndüm.
25. Düşmanlarıma yüzkarası oldum;Beni görünce kafalarını sallıyorlar!
26. Yardım et bana, ya RAB Tanrım;Kurtar beni sevgin uğruna!
27. Bilsinler bu işte senin elin olduğunu,Bunu senin yaptığını, ya RAB!
28. Varsın lanet etsin onlar, sen kutsa beni,Bana saldıranlar utanacak,Ben kulunsa sevineceğim.
29. Rezilliğe bürünsün beni suçlayanlar,Kaftan giyer gibi utançlarıyla örtünsünler!
30. RABbe çok şükredeceğim,Kalabalığın arasında Ona övgüler dizeceğim;
31. Çünkü O yoksulun sağında durur,Onu yargılayanlardan kurtarmak için.

Mezmun 110

3. Savaşacağın g nG n ll  gidecek askerlerin.Seherin bağrından doğan çiy gibiKutsal giysiler i indeSana gelecek gençlerin.
5. Rab senin sağındadır,Kralları ezecek  fkelenendiği gün.
6. Ulusları yargılayacak, ortalığı cesetler dolduracak,Dünyanın dört bucağında başları ezecek.
7. Yol kenarındaki dereden su içecek;Bu yüzden başını dik tutacak.

Mezmun 111

1. Övgüler sunun RABbe! Doğru insanların toplantısında,Topluluk içinde,Bütün yüreğimle RABbe şükredeceğim.
3. Onun yaptıkları yüce ve görkemlidir,Doğruluğu sonsuza dek sürer.
5. Kendisinden korkanları besler,Antlaşmasını sonsuza dek anımsar.
6. Ulusların topraklarını kendi halkına vermekleGösterdi onlara işlerinin gücünü.
7. Yaptığı her işte sadık ve adildir,Bütün koşulları güvenilirdir;
8. Sonsuza dek sürer,Sadakat ve doğrulukla yapılır.
9. O halkının kurtuluşunu sağladı,Antlaşmasını sonsuza dek geçerli kıldı.Adı kutsal ve müthiştir.
10. Bilgeliğin temeli RAB korkusudur,O'nun kurallarını yerine getiren herkesSağduyu sahibi olur.O'na sonsuza dek övgü sunulur!

Mezmun 112

1. Övgüler sunun RABbe! Ne mutlu RABden korkan insana, Onun buyruklarından büyük zevk alana!
2. Soyu yeryüzünde güç kazanacak, Doğruların kuşağı kutsanacak.
3. Bolluk ve zenginlik eksilmez evinden, Sonsuza dek sürer doğruluğu.
4. Karanlıkta ışık doğar dürüstler için, Lütfeden, sevecen, doğru insanlar için.
5. Ne mutlu eli açık olan, ödünç veren, İşlerini adaletle yürüten insana!
6. Asla sarsılmaz, Sonsuza dek anılır doğru insan.
7. Kötü haberden korkmaz, Yüreği sarsılmaz, RABbe güvenir.
8. Gözü pektir, korku nedir bilmez, Sonunda düşmanlarının yenilgisini görür.
9. Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır, Gücü ve saygınlığı artar.
10. Kötü kişi bunu görünce kudurur, Dişlerini gıcırdatır, kendi kendini yer, bitirir. Kötülerin dileği boşa çıkar.

Mezmun 113

1. Övgüler sunun RABbe! Övgüler sunun, ey RABbin kulları,RABbin adına övgüler sunun!
2. Şimdiden sonsuza dekRABbin adına şükürler olsun!
3. Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadarRABbin adına övgüler sunulmalı!
5. Var mı Tanrımız RAB gibi,Yücelerde oturan,
6. Göklerde ve yeryüzünde olanlaraBakmak için eğilen?
7. Düşkünü yerden kaldırır,Yoksulu çöplükten çıkarır;
8. Soylularla,Halkının soylularıyla birlikte oturtsun diye.
9. Kısır kadını evde oturtur,Çocuk sahibi mutlu bir anne kılar. RAB'be övgüler sunun!

Mezmun 114

1. İsrail Mısırdan çıktığında,Yakupun soyu yabancı dil konuşan bir halktan ayrıldığında,
2. Yahuda Rabbin kutsal yeri oldu,İsrail de Onun krallığı.
3. Deniz olanı görüp geri çekildi,Şeria Irmağı tersine aktı.
4. Dağlar koç gibi,Tepeler kuzu gibi sıçradı.
5. Ey deniz, sana ne oldu da kaçtın?Ey Şeria, neden tersine aktın?
6. Ey dağlar, niçin koç gibi,Ey tepeler, niçin kuzu gibi sıçradınız?
7. Titre, ey yeryüzü,Kayayı havuza,Çakmaktaşını pınara çeviren Rab'bin önünde,Yakup'un Tanrısı'nın huzurunda.

Mezmur 115

1. Bizi değil, ya RAB, bizi değil,Sevgin ve sadakatin uğruna,Kendi adını yücelt!
2. Niçin uluslar:«Hani, nerede onların Tanrısı?» desin.
3. Bizim Tanrımız göklerde dir,Ne isterse yapar.
4. Oysa onların putları altın ve gümüşten yapılmış,İnsan elinin eseridir.
5. Ağızları var, konuşmazlar,Gözleri var, görmezler,
6. Kulakları var, duymazlar,Burunları var, koku almazlar,
7. Elleri var, hissetmezler,Ayakları var, yürümezler,Boğazlarından ses çıkmaz.
8. Onları yapan, onlara güvenen herkesOnlar gibi olacak!
9. Ey İsrail halkı, RABbe güven,Odur yardımcınız ve kalkanınız!
10. Ey Harun soyu, RABbe güven,Odur yardımcınız ve kalkanınız!
11. Ey RABden korkanlar, RABbe güvenin,Odur yardımcınız ve kalkanınız!
12. RAB bizi anımsayıp kutsayacak,İsrail halkını,Harun soyunu kutsayacak.
13. Küçük, büyük,Kendisinden korkan herkesi kutsayacak.
14. RAB sizi,Sizi ve çocuklarınızı çoğaltsın!
15. Yeri göğü yaratan RABSizleri kutsasın.
16. Göklerin öteleri RABbindir,Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.
17. Ölüler, sessizlik diyarına inenler,RABbe övgüler sunmaz;
18. Biziz RAB'bi öven,Şimdiden sonsuza dek. RAB'be övgüler sunun!

2. Bana kulak verdiği için,Yaşadığım sürece Ona sesleneceğim.
3. Ölüm iplerine dolaşmışım,Ölümler diyarının kâbusu yakama yapışmıştı,Sıkıntıya, acıya gömülmüştüm.
4. O zaman RABbi adıyla çağırdım,«Aman, ya RAB, kurtar canımı!» dedim.
7. Ey canım, yine huzura kavuş,Çünkü RAB sana iyilik etti.
8. Sen, ya RAB, canımı ölümden,Gözlerimi yaştan,Ayaklarımı sürçmekten kurtardın.
9. Yaşayanların diyarında,RABbin huzurunda yürüyeceğim.
10. İman ettim,«Büyük acı çekiyorum» dediğim zaman bile. bile» ya da «İman ettim, bu nedenle konuştum. Büyük acı çekiyorum» (bkz. 2Ko.4:13).
11. Şaşkınlık içinde,«Bütün insanlar yalancı» dedim.
12. Ne karşılık verebilirim RABbe,Bana yaptığı onca iyilik için?
13. Kurtuluş sunusu olarak kadeh kaldırıpRABbi adıyla çağıracağım.
14. Bütün halkının önünde,RABbe adadıklarımı yerine getireceğim.
15. RABbin gözünde değerlidirSadık kullarının ölümü.
16. Ya RAB, ben gerçekten senin kulunum;Kulun, hizmetçinin oğluyum,Sen çözdün bağlarımı.
17. Ya RAB, seni adınla çağırıpŞükran kurbanı sunacağım.
18. RABbe adadıklarımı yerine getireceğimBütün halkının önünde,
19. RAB'bin Tapınağı'nın avlularında,Senin orta yerinde, ey Yeruşalim! RAB'be övgüler sunun!

Mezmun 117

1. Ey bütün uluslar, RABbe övgüler sunun!Ey bütün halklar, Onu yüceltin!
2. Çünkü bize beslediği sevgi büyüktür,RAB'bin sadakati sonsuza dek sürer. RAB'be övgüler sunun!

2. «Sonsuzdur sevgisi!» desin İsrail halkı.
3. «Sonsuzdur sevgisi!» desin Harunun soyu.
4. «Sonsuzdur sevgisi!» desin RABden korkanlar.
5. Sıkıntı içinde RABbe seslendim;Yanıtladı, rahata kavuşturdu beni.
10. Bütün uluslar beni kuşattı,RABbin adıyla püskürttüm onları.
11. Kuşattılar, sardılar beni,RABbin adıyla püskürttüm onları.
12. Arılar gibi sardılar beni,Ama diken ateşi gibi sönuverdiler;RABbin adıyla püskürttüm onları.
13. İtilip kakıldım, düşmek üzereydim,Ama RAB yardım etti bana. metin «Beni itip kaktın».
14. RAB gücüm ve ezgimdir,O kurtardı beni.
15. Sevinç ve zafer çığlıklarıÇınlıyor doğruların çadırlarında:«RABbin sağ eli güçlü işler yapar!
16. RABbin sağ eli üstündür,RABbin sağ eli güçlü işler yapar!»
17. Ölmeyecek, yaşayacağım,RABbin yaptıklarını duyuracağım.
18. RAB beni şiddetle yola getirdi,Ama ölüme terk etmedi.
19. Açın bana adalet kapılarını,Girip RABbe şükredeyim.
20. İşte budur RABbin kapısı!Doğrular girebilir oradan.
21. Sana şükrederim, çünkü bana yanıt verdin,Kurtarıcım oldun.
22. Yapıcıların reddettiği taş,Köşenin baş taşı oldu.
23. RABbin işidir bu,Gözümüzde harika bir iş!
24. Bugün RABbin yarattığı gündür,Onun için sevinip coşalım!
25. Ne olur, ya RAB, kurtar bizi,Ne olur, başarılı kıl bizi!
26. Kutsansın RABbin adıyla gelen!Kutsuyoruz sizi RABbin evinden.
27. RAB Tanrıdır, aydınlattı bizi.İplerle bağlayın bayram kurbanını,İlerleyin sunağın boynuzlarına kadar. dallarla bayramı kutlayın».
28. Tanrım sensin, şükrederim sana,Tanrım sensin, yüceltirim seni.
29. RAB'be şükredin, çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuzdur.

1. Ne mutlu yolları temiz olanlara,RABbin yasına göre yaşıyanlara! 119. Mezmun akrostiş biçimde yazılmış bir şiidir.
2. Ne mutlu Onun öğütlerine uyanlara,Bütün yüreğiyle Ona yönelenlere!
3. Hiç haksızlık etmezler,Onun yolunda yürürler.
4. Koyduğun koşullaraDikkatle uyulmasını buyurdun.
5. Keşke kararlı olsamSenin kurallarına uymakta!
6. Hiç utanmayacağım,Bütün buyruklarını izledikçe.
7. Şükredeceğim sana temiz yürekle,Adil hükümlerini öğrendikçe.
8. Kurallarını yerine getireceğim,Bırakma beni hiçbir zaman!
9. Genç insan yolunu nasıl temiz tutar?Senin sözünü tutmakla.
10. Bütün yüreğimle sana yöneliyorum,İzin verme buyruklarından sapmama!
11. Aklımdan çıkarmam sözünü,Sana karşı günah işlememek için.
12. Övgüler olsun sana, ya RAB,Bana kurallarını öğret.
13. Ağzından çıkan bütün hükümleriDudaklarımla yineliyorum.
14. Sevinç duyuyorum öğütlerini izlerken,Sanki benim oluyor bütün hazineler.
15. Koşullarını derin derin düşünüyorum,Yollarını izlerken.
16. Zevk alıyorum kurallarından,Sözünü unutmayacağım.
17. Ben kuluna iyilik et ki yaşayayım,Sözüne uyayım.
18. Gözlerimi aç,Yasandaki harikaları göreyim.
19. Garibim bu dünyada,Buyruklarını benden gizleme!
20. İçim tükeniyor,Her an hükümlerini özlemekten.
21. Buyruklarından sapanLanetli küstahları azarlarsın.
22. Uzaklaştır benden küçümsemeleri, hakaretleri,Çünkü öğütlerini tutuyorum.
23. Önderler toplanıp beni kötöleseler bile,Ben kulun senin kurallarını derin derin düşüneceğim.
24. Öğütlerin benim zevkimdir,Bana akıl verirler.
25. Toza toprağa serildim,Sözün uyarınca yaşam ver bana.
26. Yaptıklarımı açıkladım, beni yanıtladın;Kurallarını öğret bana!
27. Koşullarını anlamamı sağla ki,Harikalarının üzerinde düşüneyim.
28. İçim eriyor kederden,Sözün uyarınca güçlendir beni!
29. Yalan yoldan uzaklaştır,Yasan uyarınca lütfet bana.
30. Ben sadakat yolunu seçtim,Hükümlerini uygun gördüm.
31. Öğütlerine dört elle sarıldım, ya RAB,Utandırma beni!
32. İçime huzur verdiğin içinBuyrukların doğrultusunda koşacağım.
33. Kurallarını nasıl izleyeceğimi öğret bana, ya RAB,Öyle ki, onları sonuna kadar izleyeyim.
34. Anlamamı sağla, yasana uyayım,Bütün yüreğimle onu yerine getireyim.
35. Buyrukların doğrultusunda yol göster bana,Çünkü yolundan zevk alırım.
36. Yüreğimi haksız kazanca değil,Kendi öğütlerine yönelt.
37. Gözlerimi boş şeylerden çevir,Beni kendi yolunda yaşat.
38. Senden korkulması içinBen kuluna verdiğin sözü yerine getir.
39. Korktuğum hakareten uzak tut beni,Çünkü senin ilkelerin iyidir.
40. Çok özlüyorum senin koşullarını!Beni doğruluğunun içinde yaşat!
41. Bana sevgini göster, ya RAB,Sözün uyarınca kurtar beni!
42. O zaman beni aşağılayanlaraGereken yanıtı verebilirim,Çünkü senin sözüne güvenirim.
43. Gerçeğini ağzımdan düşürme,Çünkü senin hükümlerine umut bağladım.
44. Yasana sürekli,Sonsuza dek uyacağım.
45. Özgürce yürüyeceğim,Çünkü senin koşullarına yöneldim ben.
46. Kralların önünde senin öğütlerinden söz edecek,Utanç duymayacağım.
47. Senin buyruklarından zevk alıyor,Onları seviyorum.
48. Saygı ve sevgi duyuyorum buyruklarına,Derin derin düşünüyorum kurallarını.

49. Kuluna verdiğin sözü anımsa,Bununla umut verdin bana.
50. Acı çektiğimde beni avutan budur,Sözün bana yaşam verir.
51. Çok eğlendiler küstahlar benimle,Yine de yasandan şaşmadım.
52. Geçmişte verdiğin hükümleri anımsayınca,Avundum, ya RAB.
53. Çileden çıkıyorum,Yasanı terk eden kötüler yüzünden.
54. Senin kurallarındır ezgilerimin konusu,Konuk olduğum bu dünyada.
55. Gece adını anarım, ya RAB,Yasana uyarım.
56. Tek yaptığım,Senin koşullarına uymak.
57. Benim payıma düşen sensin, ya RAB,Sözlerini yerine getireceğim, dedim.
58. Bütün yüreğimle sana yakardım.Lütfet bana, sözün uyarınca.
59. Tuttuğum yolları düşündüm,Senin öğütlerine göre adım attım.
60. Buyruklarına uymak içinElimi çabuk tuttum, oyalanmadım.
61. Kötülerin ipleri beni sardı,Yasanı unutmadım.
62. Doğru hükümlerin içinGece yarısı kalkıp sana şükrederim.
63. Dostuyum bütün senden korkanların,Koşullarına uyanların.
64. Yeryüzü sevginle dolu, ya RAB,Kurallarını öğret bana!
65. Ya RAB, iyilik ettin kuluna,Sözünü tuttun.
66. Bana sağduyu ve bilgi ver,Çünkü inanıyorum buyruklarına.
67. Acı çekmeden önce yoldan sapardım,Ama şimdi sözüne uyuyorum.
68. Sen iyisin, iyilik edersin;Bana kurallarını öğret.
69. Küstahlar yalanlarla beni lekeledi,Ama ben bütün yüreğimle senin koşullarına uyarım.
70. Onların yüreği yağ bağladı,Bense zevk alırım yasandan.
71. İyi oldu acı çekmem;Çünkü kurallarını öğreniyorum.
72. Ağzından çıkan yasa benim içinBinlerce altın ve gümüşten daha değerlidir.
73. Senin ellerin beni yarattı, biçimlendirdi.Anlamamı sağla ki buyruklarını öğreneyim.
74. Senden korkanlar beni görünce sevinir,Çünkü senin sözüne umut bağladım.
75. Biliyorum, ya RAB, hükümlerin adildir;Bana acı çektirirken bile sadıksın.
76. Ben kuluna verdiğin söz uyarınca,Sevgin beni avutsun.
77. Sevecenlik göster bana, yaşayayım,Çünkü yasandan zevk alıyorum.
78. Utansın küstahlar beni yalan yere suçladıkları için.Bense senin koşullarını düşünüyorum.
79. Bana dönsün senden korkanlar,Öğütlerini bilenler.
80. Yüreğim kusursuz uysun kurallarına,Öyle ki, utanç duymayayım.
81. İçim tükeniyor senin kurtarışını özlerken,Senin sözüne umut bağladım ben.
82. Gözümün ferisi sönüyor söz verdiklerini beklemekten,«Ne zaman avutacaksın beni?» diye soruyorum.
83. Dumandan kararmış tuluma döndüm,Yine de unutmuyorum kurallarını.
84. Daha ne kadar bekleyecek kulun?Ne zaman yargılayacaksın bana zulmedenleri?
85. Çukur kazdılar benim içinYasana uymayan küstahlar.
86. Bütün buyrukların güvenilirdir;Haksız yere zulmediyorlar, yardım et bana!
87. Nerdeyse sileceklerdi beni yeryüzünden,Ama ben senin koşullarından ayrılmadım.
88. Korum canımı sevgin uyarınca,Tutayım ağzından çıkan öğütleri.
89. Ya RAB, sözünGöklerde sonsuza dek duruyor.
90. Sadakatin kuşaklar boyu sürüyor,Kurduğum yeryüzü sapasağlam duruyor.
91. Bugün hükümlerin uyarınca ayakta duran her şeySana kulluk ediyor.
92. Eğer yasan zevk kaynağıym olmasaydı,Çektiğim acılardan yok olurdum.
93. Koşullarını asla unutmayacağım,Çünkü onlarla bana yaşam verdin.
94. Kurtar beni, çünkü seninim,Senin koşullarına yöneldim.
95. Kötüler beni yok etmeyi beklerken,Ben senin öğütlerini inceliyorum.
96. Kusursuz olan her şeyin bir sonu olduğunu gördüm,Ama senin buyruğun sınır tanımaz.
97. Ne kadar severim yasanı!Bütün gün düşünürüm onun üzerinde.
98. Buyrukların beni düşmanlarımdan bilge kılar,Çünkü her zaman aklımdadır onlar.

99. Bütün öğretmenlerimden daha akıllıyım,Çünkü öğütlerin üzerinde düşünüyorum.
100. Yaşlılardan daha bilgeyim,Çünkü senin koşullarına uyuyorum.
101. Sakınırım her kötü yoldan,Senin sözünü tutmak için.
102. Ayrılmam hükümlerinden,Çünkü bana sen öğrettin.
103. Ne tatlı geliyor verdiğin sözler damağıma,Baldan tatlı geliyor ağzıma!
104. Senin koşullarına uymakla bilgelik kazanıyorum,Bu yüzden nefret ediyorum her yanlış yoldan.
105. Sözün adımlarım için çıra,Yolum için ışıktır.
106. Adil hükümlerini izleyeceğime ant içtim,Andımı tutacağım.
107. Çok sıkıntı çektim, ya RAB;Koru hayatımı sözün uyarınca.
108. Ağzımdan çıkan içten övgüleriKabul et, ya RAB,Bana hükümlerini öğret.
109. Hayatım her an tehlikede,Yine de unutmam yasayı.
110. Kötüler tuzak kurdu bana,Yine de sapmadım senin koşullarından.
111. Öğütlerin sonsuza dek mirasımdır,Yüreğimin sevincidir onlar.
112. KararlıyımSonuna kadar senin kurallarına uymaya.
113. Döneklerden tiksindir,Senin yasayı severim.
114. Sığınağım ve kalkanım sensin,Senin sözüne umut bağlarım.
115. Ey kötüler, benden uzak durun,Tanrımın buyruklarını yerine getireyim.
116. Sözün uyarınca destek ol bana, yaşam bulayım;Umudumu boşa çıkarma!
117. Sıkı tut beni, kurtulayım,Her zaman kurallarını dikkate alayım.
118. Kurallarından sapan herkesi reddedersin,Çünkü onların hileleri boştur.
119. Dünyadaki kötülerini cüruf gibi atarsın,Bu yüzden severim senin öğütlerini.
120. Bedenim ürperiyor dehşetinden,Korkuyorum hükümlerinden.
121. Adil ve doğru olanı yaptım,Gaddarların eline bırakma beni!
122. Güven altına al kulunun mutluluğunu,Baskı yapmasın bana küstahlar.
123. Gözümün feri sönüyor,Beni kurtarmanı,Adil sözünü yerine getirmeni beklemekten.
124. Kuluna sevgin uyarınca davran,Bana kurallarını öğret.
125. Ben senin kulunum, bana akıl ver ki,Öğütlerini anlayabileyim.
126. Ya RAB, harekete geçmenin zamanıdır,Yasayı çiğniyorlar.
127. Bu yüzden senin buyruklarını,Altından, saf altından daha çok seviyorum;
128. Koyduğun koşulların hepsini doğru buluyorum,Her yanlış yoldan tiksiniyorum.
129. Harika öğütlerin var,Bu yüzden onlara candan uyuyorum.
130. Sözlerinin açıklanışı aydınlık saçar,Saf insanlara akıl verir.
131. Ağzım açık, soluk soluğayım,Çünkü buyruklarını özlüyorum.
132. Bana lütufla bak,Adını sevenlere her zaman yaptığın gibi.
133. Adımlarımı pekiştir verdiğin söz uyarınca,Hiçbir suç bana egemen olmasın.
134. Kurtar beni insan baskısından,Koşullarına uyabileyim.
135. Yüzün aydınlık saçsın kulunun üzerine,Kurallarını öğret bana.
136. Oluk oluk yaş akıyor gözlerimden,Çünkü uymuyorlar yasana.
137. Sen adilsin, ya RAB,Hükümlerin doğrudur.
138. Buyurduğun öğütler doğruVe tam güvenilirdir.
139. Gayretim beni tüketti,Çünkü düşmanlarım unuttu senin sözlerini.
140. Sözün çok güvenilirdir,Kulun onu sever.
141. Önemsiz ve horlanan biriyim ben,Ama koşullarını unutmayorum.
142. Adaletin sonsuza dek doğrudur,Yasan gerçektir.
143. Sıkıntıya, darlığa düştüm,Ama buyrukların benim zevkimdir.
144. Öğütlerin sonsuza dek doğrudur;Bana akıl ver ki, yaşayayım.
145. Bütün yüreğimle haykırıyorum,Yanıtla beni, ya RAB!Senin kurallarına uyacağım.
146. Sana sesleniyorum,Kurtar beni,Öğütlerine uyayım.
147. Gün doğmadan kalkıp yardım dilerim,Senin sözüne umut bağladım.
148. Verdiğin söz üzerinde düşünüyüm diye,Gece boyunca uyku girmiyor gözüme.
149. Sevgin uyarınca sesime kulak ver,Hükümlerin uyarınca, ya RAB, yaşam ver bana!

150. Yaklaşıyor kötülük ardınca koşanlar,Yasandan uzaklaşıyorlar.
151. Oysa sen yakınsın, ya RAB,Bütün buyrukların gerçektir.
152. Çoktan beri anladımÖğütlerini sonsuza dek verdiğini.
153. Çektiğim sıkıntıyı gör, kurtar beni,Çünkü yasanı unutmadım.
154. Davamı savun, özgür kıl beni,Sözün uyarınca koru canımı.
155. Kurtuluş kötülerden uzaktır,Çünkü senin kurallarına yönelmiyorlar.
156. Çok sevecensin, ya RAB,Hükümlerin uyarınca koru canımı.
157. Bana zulmedenler, düşmanlarım çok,Yine de sapmadım senin öğütlerinden.
158. Tiksinerek bakıyorum hainlere,Çünkü uymuyorlar senin sözüne.
159. Bak, ne kadar seviyorum koşullarını,Sevgin uyarınca, ya RAB, koru canımı.
160. Sözlerinin temeli gerçektir,Doğru hükümlerinin tümü sonsuza dek sürecektir.
161. Yok yere zulmediyor bana önderler,Oysa yüreğim senin sözünle titrer.
162. Ganimet bulan biri gibiVerdiğin sözlerde sevinç bulurum.
163. Tiksinir, iğrenirim yalandan,Ama senin yasanı severim.
164. Doğru hükümlerin içinSeni günde yedi kez överim.
165. Yasanı sevenler büyük esenlik bulur,Hiçbir şey sendeletmez onları.
166. Ya RAB, kurtarışına umut bağlar,Buyruklarını yerine getiririm.
167. Öğütlerine candan uyar,Onları çok severim.
168. Öğütlerini, koşullarını uygularım,Çünkü bütün davranışlarımı görürsün sen.
169. Feryadım sana erişsin, ya RAB,Sözün uyarınca akıl ver bana!
170. Yalvarışım sana ulaşsın;Verdiğin söz uyarınca kurtar beni!
171. Dudaklarımdan övgüler aksın,Çünkü bana kurallarını öğretiyorsun.
172. Dilimde sözün ezgilere dönüşsün,Çünkü bütün buyrukların doğrudur.
173. Elin bana yardıma hazır olsun,Çünkü senin koşullarını seçtim ben.
174. Kurtarışını özlüyorum, ya RAB,Yasan zevk kaynağımdır.
175. Beni yaşat ki, sana övgüler sunayım,Hükümlerin bana yardımcı olsun.
176. Kaybolmuş koyun gibi avare dolaşıyordum;Kulunu ara,Çünkü buyruklarını unutmadım ben.

Mezmun 120

1. Sıkıntıya düşünce RABbe seslendim;Yanıtladı beni.
2. Ya RAB, kurtar canımı yalancı dudaklardan,Aldatıcı dillerden! için Yerusalıme çıkarken söylenen ezgi.
3. Ey aldatıcı dil,RAB ne verecek sana,Daha ne verecek?
4. Yiğidin sivri oklarıylaRetem çalıısından alevli korlar!
5. Vay bana, Meşekte garip kaldım sanki,Kedar çadırları arasında oturdum.
6. Fazla kaldımBarıştan nefret edenler arasında.
7. Ben barış yanlısıyım,Ama söze başladığımda,Onlar savaşa kalkıyor!

Mezmun 121

1. Gözlerimi dağlara kaldırıyorum,Nereden yardım gelecek?
2. Yeri göğü yaratanRABden gelecek yardım.
3. O ayaklarının kaymasına izin vermez,Seni koruyan uyuklamaz.
4. İsrailin koruyucusu ne uyur ne uyuklar.
5. Senin koruyucun RABdir,O sağ yanında sana gölgedir.
6. Gündüz güneş,Gece ay sana zarar vermez.
8. Şimdiden sonsuza dekRAB koruyacak gidişini, gelişini.

Mezmur 122

1. Bana: <<RABbin evine gidelim>> dendikçeSevinirim.
2. Ayaklarımız senin kapılarında,Ey Yerus alim!
3. Bitişik nizamda kurulmuş bir kenttirYerus alim!
4. Oymaklar çıkar oraya, RABbin oymakları,İsraile verilen öğüt uyarınca,RABbin adına şükretmek için.
5.       orada yargı tahtları,Davut soyunun tahtları kurulmuştur.
6. Esenlik dileyin Yerus alime:<<Huzur bulsun seni sevenler!
7. Surlarına esenlik,Saraylarına huzur egemen olsun!>>
8. Kardeşlerim, dostlarım için,<<Esenlik olsun sana!>> derim.
9. Tanrımız RAB'bin evi i inİyilik dilerim sana.

Mezmun 123

1. Gözlerimi sana kaldırıyorum,Ey göklerde taht kuran!
2. Nasıl kulların gözleri efendilerinin,Hizmetçinin gözleri hanımının eline bakarsa,Bizim gözlerimiz de RAB Tanrımıza öyle bakar,O bize acıyuncaya dek.
3. Acı bize, ya RAB, acı;Gördüğümüz hakaret yeter de artar.
4. Rahat yaşayanların alayları,Küstahların hakaretiCanımıza yetti.

Mezmun 124

3. Diri diri yutarlardı bizi,Öfkeleri bize karşı alevlenince.
4. Sular silip süpürürdü bizleri,Seller geçerdı üzerimizden.
5. Kabaran sularAşardı başımızdan.
6. Övgüler olsunBizi onların ağzına yem etmeyen RABbe!
7. Bir kuş gibiKurtuldu canımız avcının tuzağından,Kırıldı tuzak, kurtulduk.
8. Yeri göğü yaratanRAB'bin adı yardımcımızdır.

Mezmur 125

2. Dağlar Yerusālimi nasıl kuşatmışsa,RAB de halkını öyle kuşatmıştır,Şimdiden sonsuza dek.
3. Kalmayacak kötülerin asası,Doğruların payına düşen toprakta,Yoksa doğrular haksızlığa el uzatabilir.
4. İyilik et, ya RAB,İyilere, yüreği temiz olanlara.
5. Ama kendi halkından eğri yollara sapanları,RAB kötü uluslarla birlikte kovacak. İsrail'e esenlik olsun!

Mezmur 126

2. Ağzımız gülüşlerle,Dilimiz sevinç çığlıklarıyla doldu.<<RAB onlar için büyük işler yaptı>>Diye konuşuldu uluslar arasında.

4. Ya RAB, eski gönencimize kavuştur bizi,Negevde suya kavuşan vadiler gibi.

5. Gözyaşları içinde ekenler,Sevinç çığlıklarıyla biçecek;

6. Ağlayarak tohum çuvalını taşıyıp dolaşan,Sevinç çığlıkları atarak demetlerle dönecek.

Mezmun 127

1. Evi RAB yapmazsa,Yapıcılar boşuna didinir.Kenti RAB korumazsa,Bekçi boşuna bekler.
2. Boşuna erken kalkıpGeç yatıyorsunuz.Ey zahmetle kazanılan ekmeği yiyenler,RAB sevdiklerinin rahat uyumasını sağlar.
3. Çocuklar RABbin verdiği bir armağandır,Rahmin ürünü bir ödüldür.
4. Yiğidin elinde nasılsa oklar,Öyledir gençlikte doğan çocuklar.
5. Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!Kent kapısında hasımlarıyla tartışırkenUtanç duymayacaklar. kapısında yapıldı.

Mezmun 128

1. Ne mutlu RABden korkana,Onun yolunda yürüyene!
2. Emeğinin ürününü yiyeceksin,Mutlu ve başarılı olacaksın.
3. Eşin evinde verimli bir asma gibi olacak;Çocukların zeytin filizleri gibi sofranın çevresinde.
4. İşte RABden korkan kişiBöyle kutsanacak.
6. Çocuklarının çocuklarını göresin! İsrail'e esenlik olsun!

Mezmun 129

1. Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar;Şimdi söylesin İsrail:
2. ‹‹Gençliğimden beri bana sık sık saldırdılar,Ama yenemediler beni.
3. Çiftçiler saban sürdüler sırtımda,Upuzun iz bıraktılar.››
4. Ama RAB adildir,Kesti kötülerin bağlarını.
5. Siyondan nefret eden herkesUtanç içinde geri çekilsin.
6. Damlardaki ota,Büyümeden kuruyan ota dönsünler.
7. Orakçı avucunu,Demetçi kucağını dolduramaz onunla.
8. Yoldan geçenler de,‹‹RAB sizi kutsasın,RAB'bin adıyla sizi kutsarız›› demezler.

Mezmun 130

1. Derinliklerden sana sesleniyorum, ya RAB,
2. Sesimi işit, ya Rab,Yalvarışıma iyi kulak ver!
3. Ya RAB, sen suçların hesabını tutsan,Kim ayakta kalabilir, ya Rab?
4. Ama sen bağışlayıcısın,Öyle ki senden korkulsun.
6. Sabahı gözleyenlerden,Evet, sabahı gözleyenlerden daha çok,Canım Rabbi gözlüyor.
7. Ey İsrail, RABbe umut bağla!Çünkü RABde sevgi,Tam kurtuluş vardır.
8. İsrail'i bütün suçlarındanFidyeyle O kurtaracaktır.

Mezmun 131

1. Ya RAB, yüreğimde gurur yok,Gözüm yükseklerde değil.Büyük işlerle,Kendimi aşan harika işlerle uğraşmıyorum.
2. Tersine, ana kucağında sütten kesilmiş ocuk gibi,Kendimi yatıştırıp huzur buldum,Sütten kesilmiş çocuğa döndüm.
3. Ey İsrail, RAB'be umut bağlaşımdiden sonsuza dek!

- 1-2. Ya RAB, Davutun hatırı için,Çektiği bütün zorlukları,Sana nasıl ant içtiğini,Yakupun güçlü Tanrısına adak adadığını anımsa:
3. «Evime gitmeyeceğim,Yatağıma uzanmayacağım,
4. Gözlerime uyku girmeyecek,Göz kapaklarım kapanmayacak,
6. Antlaşma Sandığının Efratada olduğunu duyduk,Onu Yaar kırlarında bulduk.
7. «RABbin konutuna gidelim,Ayağının taburesi önünde tapıalım» dedik.
8. Çık, ya RAB, yaşayacağın yere,Gücünü simgeleyen sandıkla birlikte.
9. Kâhinlerin doğruluğu kuşansın,Sadık kulların sevinç çığlıkları atsin.
10. Kulun Davutun hatırı için,Meshettiğin krala yüz çevirme.
11. RAB Davuta kesin ant içti,Andından dönmez:«Senin soyundan birini tahtına oturtacağım.
12. Eğer oğulların antlaşmama,Vereceğim öğütlere uyarlarsa,Onların oğulları da sonsuza dekSenin tahtına oturacak.»
13. Çünkü RAB Siyonu seçti,Onu konut edinmek istedi.
14. «Sonsuza dek yaşayacağım yer budur» dedi,«Burada oturacağım, çünkü bunu kendim istedim.
15. Çok bereketli kılacağım erzağını,Yiyeceklerle doyuracağım yoksullarını.
16. Kurtuluşla donatacağım kâhinlerini;Hep sevinç ezgileri söyleyecek sadık kulları.
17. Burada Davut soyundan güçlü bir kral çıkaracağım,Meshettiğim kralın soyunuIşık olarak sürdüreceğim.
18. Düşmanlarını utanca bürüyeceğim,Ama onun başındaki taç parıldayacak.»

Mezmur 133

1. Ne iyi, ne güzeldir, Birlik içinde kardeşçe yaşamak!
2. Başa sürülen değerli yağ gibi, Sakaldan, Harunun sakalından Kaftanının yakasına dek inen yağ gibi.
3. Hermon Dağı'na yağan çiy Siyon dağlarına yağıyor sanki. Çünkü RAB orada bereketi, Sonsuz yaşamı buyurdu.

Mezmur 134

1. Ey sizler, RABbin bütün kulları,RABbin Tapınağında gece hizmet edenler,Ona övgüler sunun!
2. Ellerinizi kutsal yere doğru kaldırıpRABbe övgüler sunun!
3. Yeri göğü yaratanRAB kutsasın sizi Siyon'dan.

- 1-2. RABbe övgüler sunun!RABbin adına övgüler sunun,Ey RABbin kulları!Ey sizler, RABbin Tapınağında,Tanrımızın Tapınağının avlularında hizmet edenler,Övgüler sunun!
5. Biliyorum, RAB büyüktür,Rabbimiz bütün ilahlardan üstündür.
7. Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,Yağmur için şimşek çaktırır,Ambarlarından rüzgar estirir.
8. İnsanlardan hayvanlara dekMısırdaki ilk doğanları öldürdü.
9. Ey Mısır, senin orta yerinde,Firavunla bütün görevlilerineBelirtir, şaşılabilir işler gösterdi.
10. Birçok ulusu bozguna uğrattı,Güçlü kralları öldürdü:
11. Amorlu kral Sihonu,Başan Kralı Ogu,Bütün Kenan krallarını.
12. Topraklarını mülk,Evet, mülk olarak halkı İsrail'e verdi.
13. Ya RAB, adın sonsuza dek sürecek,Bütün kuşaklar seni anacak.
14. RAB halkını haklı çıkarır,Kullarına acır.
15. Ulusların putları altın ve gümüşten yapılmış,İnsan elinin eseridir.
16. Ağızları var, konuşmazlar,Gözleri var, görmezler,
17. Kulakları var, duymazlar,Soluk alıp vermezler.
18. Onları yapan, onlara güvenen herkesOnlar gibi olacak!
19. Ey İsrail halkı, RABbe övgüler sun!Ey Harun soyu, RABbe övgüler sun!
20. Ey Levi soyu, RABbe övgüler sun!RABbe övgüler sunun, ey RABden korkanlar!
21. Yerusolim'de oturan RAB'beSiyon'dan övgüler sunulsun! RAB'be övgüler sunun!

1. Ŗükredin RABbe, çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuzdur;
2. Ŗükredin tanrılar Tanrısına,Sevgisi sonsuzdur;
3. Ŗükredin rabler Rabbine,Sevgisi sonsuzdur;
4. Büyük harikalar yapan tek varlığa,Sevgisi sonsuzdur;
5. Gökleri bilgece yaratana,Sevgisi sonsuzdur;
6. Yeri sular üzerine yayana,Sevgisi sonsuzdur;
7. Büyük ışıklar yaratana,Sevgisi sonsuzdur;
8. Gündüze egemen olsun diye güneş,Sevgisi sonsuzdur;
9. Geceye egemen olsun diye ayı ve yıldızları yaratana,Sevgisi sonsuzdur;
10. Mısırdan ilk doğanları öldürene,Sevgisi sonsuzdur;
- 11-12. Güçlü eli, kudretli koluylaSevgisi sonsuzdur;İsraili Mısırdan çıkarana,Sevgisi sonsuzdur;
13. Kızıldenizi ikiye bölene,Sevgisi sonsuzdur;
14. İsraili ortasından geçirene,Sevgisi sonsuzdur;
15. Firavunla ordusunu Kızıldenize dökene,Sevgisi sonsuzdur;
16. Kendi halkını çölde yürütene,Sevgisi sonsuzdur;
17. Büyük kralları vurana,Sevgisi sonsuzdur;
18. Güçlü kralları öldürene,Sevgisi sonsuzdur;
19. Amorlu kral Sihonu,Sevgisi sonsuzdur;
20. Başan Kralı Ogu öldürene,Sevgisi sonsuzdur;
- 21-22. Topraklarını mülk olarak,Sevgisi sonsuzdur;Kulu İsraille mülk verene,Sevgisi sonsuzdur;
23. Düşkün günlerimizde bizi anımsayana,Sevgisi sonsuzdur;
24. Düşmanlarımızdan bizi kurtarana,Sevgisi sonsuzdur;
25. Bütün canlılara yiyecek verene,Sevgisi sonsuzdur;
26. Ŗükredin Göklerin Tanrısı'na,Sevgisi sonsuzdur.

Mezmun 137

1. Babil ırmakları kıyısında oturupSiyonu andıkça ağladık;
2. Çevredeki kavaklaraLirlerimizi astık.
3. Çünkü orada bizi tutsak edenler bizden ezgiler,Bize zulmedenler bizden şenlik istiyor,«Siyon ezgilerinden birini okuyun bize!» diyorlardı.
4. Nasıl okuyabiliriz RABbin ezgisiniEl toprağında?
5. Ey Yeruşalim, seni unutursam,Sağ elim kurusun.
6. Seni anmaz,Yeruşalimi en büyük sevincimden üstün tutmazsam,Dilim damağıma yapışsın!
7. Yeruşalimin düştüğü gün,«Yıkın onu, yıkın temellerine kadar!»Diyen Edomluların tavrını anımsa, ya RAB.
8. Ey sen, yıkılası Babil kızı,Bize yaptıklarınıSana ödetecek olana ne mutlu!
9. Ne mutlu senin yavrularını tutupKayalarda parçalayacak insana!

Mezmun 138

1. Bütün yüreğimle sana Şükrederim, ya RAB,İlahlar önünde seni ilahilerle verim.
2. Kutsal tapınağına doğru eğilir,Adına Şükrederim,Sevgin, sadakatin için.çünkü adını ve sözünü her Şeyden stn tuttun.
3. Seslendiğim gün bana yanıt verdin,İçime g koydun, beni yreklendirdin.
4. Őkretsin sana, ya RAB, yeryüzü krallarının tümü,çünkü ağzından çıkan sözleri işittiler.
5. Yaptığın işleri ezgilerle övsünler, ya RAB,çünkü çok yücesin.
7. Sıkıntıya düŐersem, canımı korur,DŐmanlarımın öfkesine karşı el kaldırırsın,Sağ elin beni kurtarır.
8. Ya RAB, her Şeyi yaparsın benim için.Sevgin sonsuzdur, ya RAB,Elinin eserini bırakma!

1. Ya RAB, sınıayıp tanıdın beni.
2. Oturup kalkışımı bilirsın,Nıyetımı uzaktan anlarsın.
3. Gittiğim yolu, yattığım yeri inceden inceye elersın,Bütün yaptıklarımđan haberin var.
4. Daha sözü ağızıma almadan,Söyleyeceğim her şeyi bilirsın, ya RAB.
5. Beni çepeçevre kuşattın,Elini üzerime koydun.
6. Kaldıramam böylesi bir bilgiyi,Başā çıkamam, erişemem.
7. Nereye gidebilirim senin Ruhundan,Nereye kaçabilirim huzurundan?
8. Göklere çıksam, oradasın,Ölüler diyarına yatak sersem, yine oradasın.
9. Seherin kanatlarını alıp uçsam,Denizin ötesine konsam,
10. Orada bile elin yol gösterir bana,Sağ elin tutar beni.
11. Desem ki, «Karanlık beni kaplasın,Çevremdeki aydınlık geceye dönsün.»
12. Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için,Gece, gündüz gibi ışıldar,Karanlıkla aydınlık birdir senin için.
13. İç varlığımı sen yarattın,Annemin rahminde beni sen ördün.
14. Sana övgüler sunarım,Çünkü müthiş ve harika yaratılmışım.Ne harika işlerin var!Bunu çok iyi bilirim.
15. Gizli yerde yaratıldığımđda,Yerin derinliklerinde örüldüğümde,Bedenim senden gizli değildi.
16. Henüz döl yatağıındayken gözlerin gördü beni;Bana ayrılan günlerin hiçbirisi gelmeden,Hepsi senin kitabına yazılmıştı.
17. Hakkımdaki düşüncelerin ne değerli, ey Tanrı,Sayıları ne çok!
18. Kum tanelerinden fazladır saymaya kalksam.Uyanıyorum, hâlâ seninleyim.
19. Ey Tanrı, keşke kötöleri öldürsen!Ey eli kanlı insanlar, uzaklaşın benden!
20. Çünkü senin için kötü konuşuyorlar,Adını kötüye kullanıyor düşmanların.
21. Ya RAB, nasıl tiksınmem senden tiksinenlerden?Nasıl iğrenmem sana başkaldıranlardan?
22. Onlardan tümüyle nefret ediyor,Onları düşman sayıyorum.
23. Ey Tanrı, yokla beni, tanı yüreğimi,Sına beni, öğren kaygılarımı.
24. Bak, seni gücendiren bir yönüm var mı,Öncülük et bana sonsuz yaşam yolunda!

Mezmun 140

1. Ya RAB, kurtar beni kötü insandan,Koru beni zorbadan.
2. Onlar yüreklerinde kötölük tasarlar,Savaş sürekli körükler,
3. Yılan gibi dillerini bilerler,Engerek zehiri var dudaklarının altında. Sela
4. Ya RAB, sakın beni kötünün elinden,Koru beni zorbadan;Bana çelme takmayı tasarlıyorlar.
5. Küstahlar benim için tuzak kurdu,Haydutlar ağ gerdi;Yol kenarına kapan koydular benim için. Sela
6. Sana diyorum, ya RAB: <<Tanrım sensin.>>Yalvarışıma kulak ver, ya RAB.
7. Ey Egemen RAB, güçlü kurtarıcım,Savaş gününde başımı korudun.
8. Kötülerin dileklerini yerine getirme, ya RAB,Tasarılarını ileri götürme!Yoksa gurura kapılırlar. Sela
9. Beni kuşatanların başını,Dudaklarından dökülen fesat kaplasın.
10. Kızgın korlar yağsın üzerlerine!Ateşe, dipsiz çukurlara atılsınlar,Bir daha kalkamasınlar.
11. İftiracılara ülkede hayat kalmasın,Felaket zorbaları amansızca avlasın.
12. Biliyorum, RAB mazlumun davasını savunur,Yoksulları haklı çıkarır.
13. Kuşkusuz doğrular senin adına şükredecek,Dürüstler senin huzurunda oturacak.

Mezmun 141

1. Seni çağırıyorum, ya RAB, yardımına koş! Sana yakarınca sesime kulak ver!
2. Duam önünde yükselen buhur gibi, El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!
3. Ya RAB, ağzıma bekçi koy, Dudaklarımın kapısını koru!
4. Yüreğim kötülüğe eğilim göstermesin, Suç işleyenlerin fesadına bulaşmayayım; Onların nefis yemeklerini tatmayayım.
5. Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır, Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir, Başım reddetmez onu. Çünkü duam hep kötülere karşıdır.
6. Önderleri kayalardan aşağı atılınca, Dinleyecekler tatlı sözlerimi.
7. Sabanla sürölüp yarılmış toprak gibi, Saçılmış kemiklerimiz ölümler diyarının ağzına.
8. Ancak gözlerim sende, ey Egemen RAB, Sana sığınıyorum, beni savunmasız bırakma!
9. Koru beni kurdukları tuzaktan, Suç işleyenlerin kapanlarından.
10. Ben güvenlik içinde geçip giderken, Kendi ağlarına düşsün kötüler.

Mezmun 142

1. Yüksek sesle yakarıyorum RABbe,Yüksek sesle RABbe yalvarıyorum.
2. Önüne döküyorum yakınmalarımı,Önünde anlatıyorum sıkıntılarımı.
3. Bunalıma düştüğümde,Gideceğim yolu sen bilirsin.Tuzak kurdular yürüdüğüm yola.
4. Sağıma bak da gör,Kimse saymıyor beni,Sığınacak yerim kalmadı,Kimse aramıyor beni.
5. Sana haykırıyorum, ya RAB:«Sığınağım,Yaşadığımız bu dünyada nasibim sensin» diyorum.
6. Haykırışıma kulak ver,Çünkü çok çaresizim;Kurtar beni ardıma düşenlerden,Çünkü benden güçlüler.
7. Çıkar beni zindandan,Adına şükredeyim.O zaman doğrular çevremi saracak,Bana iyilik ettiğin için.

1. Duamı işit, ya RAB,Yalvarışlarıma kulak ver!Sadakatinle, doğruluğunla yanıtla beni!
2. Kulunla yargıya girme,Çünkü hiçbir canlı senin karşında aklanmaz.
3. Düşman beni kovalıyor,Ezip yere seriyor.Çoktan ölmüş olanlar gibi,Beni karanlıklarda oturtuyor.
4. Bu yüzden bunalıma düştüm,Yüreğim perişan.
5. Geçmiş günleri anıyor,Bütün yaptıklarını derin derin düşünüyor,Ellerinin işine bakıp dalıyorum.
6. Ellerimi sana açıyorum,Canım kurak toprak gibi sana susamış. Sela
7. Çabuk yanıtla beni, ya RAB,Tükeniyorum.Çevirme benden yüzünü,Yoksa ölüm çukuruna inen ölümlere dönerim.
8. Sabahları duyur bana sevgini,Çünkü sana güveniyorum;Bana gideceğim yolu bildir,Çünkü duam sanadır.
9. Düşmanlarımdan kurtar beni, ya RAB;Sana sığınıyorum.
10. Bana istemini yapmayı öğret,Çünkü Tanrımsın benim.Senin iyi RuhunDüz yolda bana öncülük etsin!
11. Ya RAB, adın uğruna yaşam ver bana,Doğruluğunla kurtar beni sıkıntıdan.
12. Sevginden ötürü,Öldür düşmanlarımı,Yok et bütün hasımlarımı,Çünkü senin kulunum ben.

1. Ellerime vuruşmayı, Parmaklarıma savaşımayı öğreten Kayam RABbe övgüler olsun!
2. Odur benim vefalı dostum, kalem, Kurtarıcım, kulem, Kalkanım, Ona sığınırım; Odur halkları bana boyun eğdiren!
3. Ya RAB, insan ne ki, onu gözütetin, İnsan soyu ne ki, onu düşünesin?
4. İnsan bir soluğu andırır, Günleri geçici bir gölge gibidir.
5. Ya RAB, gökleri yar, aşağıya in, Dokun dağlara, tütsünler.
6. Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları.
7. Yukarıdan elini uzat, kurtar beni; Çıkar derin sulardan, Al eloğlunun elinden.
8. Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.
9. Ey Tanrı, sana yeni bir ezgi söyleyeyim, Seni on telli çenkle, ilahilerle öveyim.
10. Sensin kralları zafere ulaştıran, Kulun Davutu kötülük kılıcından kurtaran.
11. Kurtar beni, özgür kıl Eloğlunun elinden. Onların ağzı yalan saçar, Sağ ellerini kaldırır, yalan yere ant içerler.
12. O zaman gençliğinde Sağlıklı yetişen fidan gibi olacak oğullarımız, Sarayın oymalı sütunları gibi olacak kızlarımız.
13. Her türlü ürünle dolup taşıyacak ambarlarımız; Binlerce, on binlerce yavrulayacak Çayırılarda davarlarımız.
14. Semiz olacak sığırlarımız; Surlarımıza gedik açılmayacak, İnsanlarımız sürgün edilmeyecek, Meydanlarımızda feryat duyulmayacak!
15. Ne mutlu bunlara sahip olan halka! Ne mutlu Tanrısı RAB olan halka!

1. Ey Tanrım, ey Kral, seni yücelteceğim,Adını sonsuza dek öveceğim.
2. Seni her gün övecek,Adını sonsuza dek yücelteceğim.
4. Yaptıkların kuşaktan kuşağa şükranla anılacak,Güçlü işlerin duyurulacak.
5. Düşüneceğim harika işlerini,İnsanlar büyüklüğünü, yüce görkemini konuşacak.
6. Yaptığın müthiş işlerin gücünden söz edecekler,Ben de senin büyüklüğünü duyuracağım.
7. Eşsiz iyiliğinin anılarını kutlayacak,Sevinç ezgileriyle övecekler doğruluğunu.
10. Bütün yapıtların sana şükreder, ya RAB,Sadık kulların sana övgüler sunar.
11. Krallığının yüceliğini anlatır,Kudretini konuşur;
12. Herkes senin gücünü,Krallığının yüce görkemini bilsin diye.
13. Senin krallığın ebedi krallıktır,Egemenliğin kuşaklar boyunca sürer. RAB verdiği bütün sözleri tutar,Her davranışı sadıktır.
14. RAB her düşene destek olur,İki büküm olanları doğrultur.
15. Herkesin umudu sende,Onlara yiyeceklerini zamanında veren sensin.
16. Elini açar,Bütün canlıları doyurursun dilediklerince.
17. RAB bütün davranışlarında adil,Yaptığı bütün işlerde sevecendir.
18. RAB kendisine yakaran,İçtenlikle yakaran herkese yakındır.
19. Dileğini yerine getirir kendisinden korkanların,Feryatlarını işitir, onları kurtarır.
20. RAB korur kendisini seven herkesi,Yok eder kötülerin hepsini.
21. RAB'be övgüler sunsun ağzım!Bütün canlılar O'nun kutsal adına,Sonsuza dek övgüler dizesin.

Mezmun 146

2. Yaşadıkça RABbe övgüler sunacak,Var oldukça Tanrıma ilahiler söyleyeceğim.
3. Önderlere,Sizi kurtaramayacak insanlara güvenmeyin.
4. O son soluğunu verince toprağa döner,O gün tasarıları da biter.
5. Ne mutlu yardımcısı Yakupun Tanrısı olan insana,Umudu Tanrısı RABde olana!
6. Yeri göğü,Denizi ve içindeki her şeyi yaratan,Sonsuza dek sadık kalan,
7. Ezilenlerin hakkını alan,Açlara yiyecek sağlayan Odur. RAB tutsakları özgür kılar,
8. Körlerin gözünü açar,İki büklüm olanları doğrultur,Doğruları sever.
10. RAB Tanrın sonsuza dek, ey Siyon,Kuşaklar boyunca egemenlik sürecek. RAB'be övgüler sunun!

3. O kırık kalplileri iyileştirir,Yaralarını sarar.
4. Yıldızların sayısını belirler,Her birini adıyla çağırır.
5. Rabbimiz büyük ve çok güçlüdür,Sınırsızdır anlayışı.
8. Odur gökleri bulutlarla kaplayan,Yeryüzüne yağmur sağlayan,Dağlarda ot bitiren.
9. O yiyecek sağlar hayvanlara,Bağrısan kuzgun yavrularına.
10. Ne atın gücünden zevk alır,Ne de insanın yitiliğinden hoşlanır.
11. RAB kendisinden korkanlardan,Sevgisine umut bağlayanlardan hoşlanır.
12. RABbi yücelt, ey Yeruslaim!Tanrına övgüler sun, ey Siyon!
13. Çünkü senin kapılarının kol demirlerine güç katar,İçindeki halkı kutsar.
14. Sınırlarını esenlik içinde tutar,Seni en iyi buğdayla doyurur.
15. Yeryüzüne buyruğunu gönderir,Sözü çarçabuk yayılır.
16. Yapağı gibi kar yağdırır,Kırağıyı kül gibi saçar.
17. Aşağıya iri iri dolu savurur,Kim dayanabilir soğuğuna?
18. Buyruk verir, eritir buzları,Rüzgarını estirir, sular akmaya başlar.
19. Sözünü Yakup soyuna,Kurallarını, ilkelerini İsrail'e bildirir.
20. Başka hiçbir ulus için yapmadı bunu,Onlar O'nun ilkelerini bilmezler. RAB'be övgüler sunun!

2. Ey bütün melekleri, Ona övgüler sunun,Övgüler sunun Ona, ey bütün göksel orduları!
3. Ey güneş, ay, Ona övgüler sunun,Övgüler sunun Ona, ey ısıldayan bütün yıldızlar!
4. Ey göklerin gökleriVe göklerin üstündeki sular,Ona övgüler sunun!
6. Bozulmayacak bir kural koyarak,Onları sonsuza dek yerlerine oturttu.
7. Yeryüzünden RABbe övgüler sunun,Ey deniz canavarları, bütün enginler,
8. Şimşek, dolu, kar, bulutlar,Onun buyruğuna uyan fırtınalar,
9. Dağlar, bütün tepeler,Meyve ağaçları, sedir ağaçları,
10. Yabanıl ve evcil hayvanlar,Sürüngenler, uçan kuşlar,
11. Yeryüzünün kralları, bütün halklar,Önderler, yeryüzünün bütün yöneticileri,
12. Delikanlılar, genç kızlar,Yaşlılar, çocuklar!
13. RABbin adına övgüler sunsunlar,Çünkü yalnız Onun adı yücedir.Onun yüceliği yerin göğün üstündedir.
14. RAB kendi halkını güçlü kıldı,Bütün sadık kullarına,Kendisine yakın olan halka,İsraililer'e ün kazandırdı. RAB'be övgüler sunun!

Mezmur 149

2. İsrail Yaratıcısında sevinç bulsun,Siyon halkı Krallarıyla coşsun!
3. Dans ederek övgüler sunsunlar Onun adına,Tef ve lir çalarak Onu ilahilerle övsünler!
4. Çünkü RAB halkından hoşlanır,Alçakgönüllüleri zafer tacıyla süsler.
5. Bu onurla mutlu olsun sadık kulları,Sevinç ezgileri okusunlar yataklarında!
6. Ağızlarında Tanrıya yüce övgüler,Ellerinde iki ağızlı kılıçla
7. Uluslardan öç alsınlar,Halkları cezalandırsınlar,
8. Krallarını zincire,Soylularını prangaya vursunlar!
9. Yazılan kararı onlara uygulasinlar!Bütün sadık kulları için onurdur bu. RAB'be övgüler sunun!

Mezmun 150

2. Övgüler sunun Ona güçlü işleri için!Övgüler sunun Ona eşsiz büyüklüğüne yaraşır biçimde!
3. Boru çalarak Ona övgüler sunun!Çenkle ve lirle Ona övgüler sunun!
4. Tef ve dansla Ona övgüler sunun!Saz ve neyle Ona övgüler sunun!
5. Zillerle Ona övgüler sunun!Çınlayan zillerle Ona övgüler sunun!
6. Bütün canlı varlıklar RAB'be övgüler sunsun! RAB'be övgüler sunun!

Özdeyişler

1. Davut oğlu İsrail Kralı Süleymanın özdeyişleri:
2. Bu özdeyişler, bilgeliğe ve terbiyeye ulaşmak,Akıllıca sözleri anlamak,
3. Başarıya götüren terbiyeyi edinipDoğru, haklı ve adil olanı yapmak,
4. Saf kişiyi ihtiyatlı,Genç adamı bilgili ve sağgörülü kılmak içindir.
- 5-6. Özdeyişlerle benzetmeleri,Bilgelerin sözleriyle bilmecelerini anlamak içinBilge kişi dinlesin ve kavrayışını artırsın,Akıllı kişi yaşam hüneri kazansın.
8. Oğlum, babanın uyarılarına kulak ver,Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
9. Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk,Boynun için gerdanlık olacaktır.
10. Oğlum, seni ayartmaya çalışan günahkârlara teslim olma.
11. Şöyle diyebilirler:«Bizimle gel,Adam öldürmek için pusuya yatalım,Zevk uğruna masum kişileri tuzağa düşürelim.
12. Onları ölümler diyarı gibi diri diri,Ölüm çukuruna inenler gibiBütünüyle yutalım.
13. Bir sürü değerli mal ele geçirir,Evlerimizi ganimetle doldururuz.
14. Gel, sen de bize katıl,Tek bir kesemiz olacak.»
15. Oğlum, böyleleriyle gitme,Onların tuttuğu yoldan uzak dur.
16. Çünkü ayakları kötülüğe koşar,Çekinmeden kan dökerler.
17. Kuşların gözü önünde ağ sermek boşunadır.
18. Başkasına pusu kuran kendi kurduğu pusuya düşer.Yalnız kendi canıdır tuzağa düşürdüğü.
19. Haksız kazanca düşkün olanların sonu böyledir.Bu düşkünlük onları canlarından eder.
20. Bilgelik dışarıda yüksek sesle haykırıyor,Meydanlarda sesleniyor.
21. Kalabalık sokak başlarında bağılıyor,Kentin giriş kapılarında sözlerini duyuruyor:
22. «Ey budalalar, budalalığı ne zamana dek seveceksiniz?Alaycılar ne zamana dek alay etmekten zevk alacak?Akılsızlar ne zamana dek bilgiden nefret edecek?
23. Uyardığımda yola gelin, o zaman size yüreğimi açar,Sözlerimi anlamanıza yardım ederim.
24. Ama sizi çağırdığım zaman beni reddettiniz.Elimi uzattım, umursayan olmadı.
25. Duymazlıktan geldiniz bütün öğütlerimi,Uyarılarımı duymak istemediniz.
- 26-27. Bu yüzden ben de felaketinize sevineceğim.Belaya uğradığınızda,Bela üzerinize bir fırtına gibi geldiğinde,Bir kasırga gibi geldiğinde felaketiniz,Sıkıntıya, kaygıya düştüğünüzde,Sizinle alay edeceğim.
28. O zaman beni çağıracaksınız,Ama yanıtlamayacağım.Var gücünüzle arayacaksınız beni,Ama bulamayacaksınız.
29. Çünkü bilgiden nefret ettiniz.RABden korkmayı reddettiniz.
30. Öğütlerimi istemediniz,Uyarılarımın tümünü küçümsediniz.
31. Bu nedenle tuttuğunuz yolun meyvesini yiyeceksiniz,Kendi düzenbazlığınıza doycaksınız.
32. Bön adamlar döneklüklerinin kurbanı olacak.Akılsızlar kaygısızlıklarının içinde yok olup gidecek.
33. Ama beni dinleyen güvenlik içinde yaşayacak,Kötülükten korkmayacak, huzur bulacak.»

Bölüm 2

- 1-2. Oğlum, bilgeliğe kulak veripYürekten akla yönelerekSözlerimi kabul eder,Buyruklarımı aklında tutarsan,
3. Evet, akli çağırır,Ona gönülden seslenirsen,
4. Gümüş ararcasına onu ararsan,Onu ararsan define arar gibi,
6. Çünkü bilgeliğin kaynağı RABdir.Onun ağzından bilgi ve anlayış çıkar.
7. Doğru kişileri başarıya ulaştırır,Kalkanıdır dürüst yaşayanların.
8. Adil olanların adımlarını korur,Sadık kullarının yolunu gözetir.
9. O zaman anlarsın her iyi yolu,Neyin doğru, haklı ve adil olduğunu.
10. Çünkü yüreğin bilgelikle dolacak,Zevk alacaksın bilgiden.
11. Sağgörü sana bekçilik edecekVe akıl seni koruyacak.
12. Bunlar seni kötü yoldan,Ahlaksızın sözlerinden kurtaracak.
13. Onlar ki karanlık yollarda yürümek içinDoğru yoldan ayrılırlar.
14. Kötülük yapmaktan hoşlanır,Zevk alırlar kötülüğün aşırısından.
15. Yolları dolambaçlı,Yaşayışları çarpıktır.
- 16-17. Bilgelik, gençken evlendiği eşini terk eden,Tanrının önünde içtiği andı unutan ahlaksız kadından,Sözleriyle yaltaklananVefasız kadından seni kurtaracak.
18. O kadının evi insanı ölüme,Yolları ölümlere götürür.
19. Ona gidenlerden hiçbiri geri dönmez,Yaşam yollarına erişmez.
20. Bu nedenle sen iyilerin yolunda yürü,Doğruların izinden git.
21. Çünkü ülkede yaşayacak olan doğrulardır,Dürüst kişilerdir orada kalacak olan.
22. Kötüler ülkeden sürülecek,Hainler sökülüp atılacak.

1. Oğlum, unutma öğrettiklerimi,Aklında tut buyruklarımı.
2. Çünkü bunlar ömrünü uzatacak,Yaşam yıllarını, esenliğini artıracaktır.
3. Sevgiyi, sadakati hiç yanından ayırma,Bağla onları boynuna,Yaz yüreğinin levhasına.
4. Böylece Tanrının ve insanların gözündeBeğeni ve saygınlık kazanacaksın.
6. Yaptığın her işte RABbi an,O senin yolunu düze çıkarır.
7. Kendini bilge biri olarak görme,RABden kork, kötülükten uzak dur.
8. Böylece bedenin sağlıkVe ferahlık bulur.
9. Servetinle ve ürününün turfandasıylaRABbi onurlandır.
10. O zaman ambarların tıka basa dolar,Teknelerin yeni şarapla dolup taşar.
11. Oğlum, RABbin terbiye edişini hafife alma,Onun azarlamasından usanma.
12. Çünkü RAB, oğlundan hoşnut bir baba gibi,Sevdiğini azarlar.
13. Bilgelige erişene,Aklı bulana ne mutlu!
14. Gümüş kazanmaktansa onu kazanmak daha iyidir.Onun yararı altından daha çoktur.
15. Daha değerlidir mücevherden,Dileyeceğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
16. Sağ elinde uzun ömür,Sol elinde zenginlik ve onur vardır.
17. Yolları sevinç yollarıdır,Evet, bütün yolları esenliğe çıkarır.
18. Bilgelik yaşam ağacıdır ona sarılanlara,Ne mutlu ona sınıksız tutunanlara!
19. RAB dünyanın temelini bilgelikle attı,Gökleri akıllıca yerleştirdi.
20. Bilgisiyle enginler yarıldı,Bulutlar suyunu verdi.
21. Oğlum, sağlam öğüde, sağgörüye tutun.Sakın gözünü ayırma onlardan.
22. Onlar sana yaşam verecekVe boynuna güzel bir süs olacak.
23. O zaman güvenlik içinde yol alırsın,Sendelemeden.
24. Korkusuzca yatar,Tatlı tatlı uyursun.
25. Beklenmedik felaketten,Ya da kötülerin uğradığı yıkımdan korkma.
26. Çünkü senin güvencen RABdir,Tuzağa düşmekten seni O koruyacaktır.
27. Elinden geldikçe,İyiliğe hakkı olanlardan iyiliği esirgeme.
28. Elinde varken komşuna,«Bugün git, yarın gel, o zaman veririm» deme.
29. Sana güvenerek yanında yaşayan komşunaKötülük tasarlama.
30. Sana kötülük etmemiş biriyleYok yere çekişme.
31. Zorba kişiye imrenme,Onun yollarından hiçbirini seçme.
32. Çünkü RAB sapkınlardan tiksindir,Ama doğruların candan dostudur.
33. RAB kötülerin evini lanetler,Doğruların oturduğu yeriye kutsar.
34. RAB alaycılarla alay eder,Ama alçakgönüllülere lütfeder.
35. Bilge kişiler onuru miras alacak,Akılsızlara yalnız utanç kalacak.

Bölüm 4

1. Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin.Dikkat edin ki anlayışlı olasınız.
2. Çünkü size iyi ders veriyorum,Ayrılmayın öğrettiğimden.
3. Ben bir çocukken babamın evinde,Annemin körpecik tek yavrusuyken,
4. Babam bana şunu öğretti:«Söylediklerime yürekten sarıl,Buyruklarımı yerine getir ki yaşayasın.
5. Bilgeliği ve aklı sahiplen,Söylediklerimi unutma, onlardan sapma.
6. Bilgelikten ayrılma, o seni korur.Sev onu, seni gözetir.
7. Bilgeliğe ilk adım onu sahiplenmektir.Bütün servetine mal olsa da akla sahip çık.
8. Onu el üstünde tut, o da seni yüceltecek,Ona sarılırsan seni onurlandıracak.
9. Başına zarif bir çelenk,Görkemli bir taç giydirecektir.»
10. Dinle oğlum, sözlerimi benimse ki,Uzasın ömrün.
11. Seni bilgelik yolunda eğitir,Doğru yollara yöneltirim.
12. Ayakların takılmadan yürür,Sürçmeden koşarsın.
13. Aldığın terbiyeye sarıl, bırakma,Onu uygula, çünkü odur yaşamın.
14. Kötülerin yoluna ayak basma,Yürüme alçakların yolunda,
15. O yoldan sakın, yakınından bile geçme,Yönünü değiştirip geç.
16. Çünkü kötülük etmedikçe uyuyamaz onlar,Uykuları kaçır saptırmadıkça birilerini.
17. Yedikleri ekmek kötülük,İçtikleri şarap zorbalık ürünüdür.
18. Oysa doğruların yolu şafak ışığı gibidir,Giderek öğle güneşinin parlaklığına erişir.
19. Kötülerin yoluysa zifiri karanlık gibidir,Neden tökezlediklerini bilmezler.
20. Oğlum, sözlerime dikkat et,Dediklerime kulak ver.
21. Aklından çıkmasın bunlar,Onları yüreğinde sakla.
22. Çünkü onları bulan için yaşam,Bedeni için şifadır bunlar.
23. Her şeyden önce de yüreğini koru,Çünkü yaşam ondan kaynaklanır.
24. Yalan çıkmasın ağzından,Uzak tut dudaklarını sapık sözlerden.
25. Gözlerin hep ileriye baksın,Dosdoğru önüne!
26. Gideceğin yolu düzle,O zaman bütün işlerin sağlam olur.
27. Sapma sağa sola,Ayağını kötülükten uzak tut.

1. Oğlum, bilgeliğime dikkat et,Akıllıca sözlerime kulak ver.
2. Böylelikle her zaman sağgörülü olur,Dudaklarınla bilgiyi korursun.
3. Zina eden kadının bal damlar dudaklarından,Ağzı daha yumuşaktır zeytinyağından.
4. Ama sonu pelinotu kadar acı,İki ağızlı kılıç kadar keskindir.
5. Ayakları ölüme gider,Adımları ölümler diyarına ulaşır.
6. Yaşama giden yolu hiç düşünmez,Yolları dolaşıktır, ama farkında değil.
7. Oğlum, şimdi beni dinle,Ağzımdan çıkan sözlerden ayrılma.
8. Öyle kadınlardan uzak dur,Yaklaşma evinin kapısına.
9. Yoksa onurunu başkalarına,Yıllarını bir gaddara kaptırırsın.
10. Varını yoğunu yer bitirir yabancılar,Emeğin başka birinin evini bayındır kılar.
11. Ah çekip inlersin ömrünün son günlerinde,Etinle bedenini tükendiğinde.
12. «Eğitilmekten neden bu kadar nefret ettim,Yüreğim uyarıları neden önemsemedi?» dersin.
13. «Öğretmenlerimin sözünü dinlemedim,Beni eğitenlere kulak vermedim.
14. Halkın ve topluluğun arasındaTam bir yıkımın eşiğine gelmişim.»
15. Suyu kendi sarnıcından,Kendi kuyunun kaynağından iç.
16. Pınarların sokakları,Akarsuların meydanları mı sulamalı?
17. Yalnız senin olsun onlar,Paylaşma yabancılarla.
18. Çeşmen bereketli olsunVe gençken evlendiğin karınla mutlu ol.
19. Sevimli bir geyik, zarif bir ceylan gibi,Hep seni doyursun memeleri.Aşkıyla sürekli coş.
20. Oğlum, neden ahlaksız bir kadınla coşasın,Neden başka birinin karısını koynuna alasın?
21. RAB insanın tuttuğu yolu gözler,Attığı her adımı denetler.
22. Kötü kişiyi kendi suçları ele verecek,Günahının kemendi kısıkvrak bağlayacak onu.
23. Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkaracak,Terbiyeyi umursamadığı için ölecek.

1. Oğlum, eğer birine kefil oldunsa,Onun borcunu yüklendinse,
2. Düşünse tuzağa kendi sözlerinle,Ağzının sözleriyle yakalandınsa,
3. O kişinin eline düşün demektir.Oğlum, şunu yap ve kendini kurtar:Git, yere kapan onun önünde,Ona yalvar yakar.
4. Gözlerine uyku girmesin,Ağırlaşmasın göz kapakların.
5. Avcının elinden ceylan gibi,Kuşbazın elinden kuş gibi kurtar kendini.
6. Ey tembel kişi, git, karıncalara bak,Onların yaşamından bilgelik öğren.
7. Başkanları, önderleri ya da yöneticileri olmadığı halde,
8. Yazın erzaklarını biriktirirler,Yiyeceklerini toplarlar biçim mevsiminde.
9. Ne zamana dek yatacaksın, ey tembel kişi?Ne zaman kalkacaksın uykundan?
10. <<Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım,Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım>> demeye kalmadan,
11. Yokluk bir haydut gibi,Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.
12. Ağzında yalanla dolaşan kişi,Soysuz ve fesatçıdır.
13. Göz kırpar, bir sürü ayak oyunu,El kol hareketleri yapar,
14. Ahlsız yüreğinde kötülük tasarlar,Çekişmeler yaratır durmadan.
15. Bu yüzden ansızın yıkıma uğrayacak,Birdenbire çaresizce yok olacak.
16. RABbin nefret ettiği altı şey,İğrendiği yedi şey vardır:
17. Gururlu gözler,Yalancı dil,Suçsuz kanı döken eller,
18. Düzenbaz yürek,Kötülüğe seğırtten ayaklar,
19. Yalan soluyan yalancı tanıkVe kardeşler arasında çekişme yaratan kişi.
20. Oğlum, babanın buyruklarına uy,Annenin öğrettiklerinden ayrılma.
21. Bunlar sürekli yüreğinin bağı olsun,Tak onları boynuna.
22. Yolunda sana rehber olacak,Seni koruyacaklar yattığın zaman;Söyleşecekler seninle uyandığında.
23. Bu buyruklar sana çıra,Öğretilenler ışıktır.Eğitici uyarılar yaşam yolunu gösterir.
24. Seni kötü kadından,Başka birinin karısının yaltaklanan dilindenKoruyacak olan bunlardır.
25. Böyle kadınların güzelliği seni ayartmasın,Bakışları seni tutsak etmesin.
26. Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır,Başkasının karısıyla yatmak da kişinin canına mal olur. kalır>> ya da <<Çünkü fahişenin ücreti ancak bir somun ekmektir>>.
27. İnsan koynuna ateş alır da,Giysisi yanmaz mı?
28. Korlar üzerinde yürür de,Ayakları kavrulmaz mı?
29. Başkasının karısıyla yatan adamın durumu budur.Böyle bir ilişkiye giren cezasız kalmaz.
30. Aç hırsız karnını doyurmak için çalışırsa,Kimse onu hor görmez.
31. Ama yakalanırsa, çaldığının yedi katını ödemek zorunda;Varını yoğunu vermek anlamına gelse bile.
32. Zina eden adam sağduyudan yoksundur.Yaptıklarıyla kendini yok eder.
33. Payına düşen dayak ve onursuzluktur,Asla kurtulamaz utançtan.
34. Çünkü kıskançlık kocanın öfkesini azdırır,Öç alırken acımasız olur.
35. Hiçbir fidyeye kabul etmez,Gönlünü alamazsın armağanların çokluğuyla.

1. Oğlum, sözlerimi yerine getir,Aklında tut buyruklarımı.
2. Buyruklarımı yerine getir ki, yaşayasın.Öğrettiklerimi gözünün bebeği gibi koru.
3. Onları yüzük gibi parmaklarına geçir,Yüreğinin levhasına yaz.
4. Bilgeliğe, <<Sen kızkardeşimsin>>,Akla, <<Akrabamsın>> de.
5. Zina eden kadından,Yaltaklanan ahlaksız kadından seni koruyacak olan bunlardır.
6. Evimin penceresinden,Kafesin ardından dışarıyı seyrederken,
7. Bir sürü toy gencin arasında,Sağduyudan yoksun bir delikanlı çarptı gözüme.
- 8-9. Akşamüzeri, alaca karanlıkta,Akşam karanlığı çökerken,O kadının oturduğu sokağa saptığını,Onun evine yöneldiğini gördüm.
10. Derken kadın onu karşıladı,Fahişe kılığıyla sinsice.
11. Yaygaracı, dik başlı biriydi kadın.Bir an bile durmaz evde.
12. Kâh sokakta, kâh meydanlardadır.Sokak başlarında pusuya yatar.
13. Delikanlıyı tutup öptü,Yüzü kızarmadan ona şöyle dedi:
14. <<Esenlik kurbanlarımı kesmek zorundaydım,Adak sözümü bugün yerine getirdim.
15. Bunun için seni karşılamaya, seni aramaya çıktım,İşte buldum seni!
16. Döşeğime Mısır ipliğinden dokunmuşRenkli örtüler serdim.
17. Yatağıma mür, ödVe tarçın serptim.
18. Haydi gel, sabaha dek doya doya sevişelim,Aşktan zevk alalım.
19. Kocam evde değil,Uzun bir yolculuğa çıktı.
20. Yanına para torbasını aldı,Dolunaydan önce eve dönmeyecek.>>
21. Onu bir sürü çekici sözlerle baştan çıkardı,Tatlı diliyle peşinden sürükledi.
22. Kesimevine götürülen öküz gibiHemen izledi onu delikanlı;Tuzağa düşen geyik gibi,
23. Ciğerini bir ok delene kadar;Kapana koşan bir kuş gibi,Bunun yaşamına mal olacağını bilmeden.
24. Çocuklarım, şimdi dinleyin beni,Kulak verin söylediklerime,
25. Sakın o kadına gönül vermeyin,Onun yolundan gitmeyin.
26. Yere serdiği bir sürü kurbanı var,Öldürdüğü kişilerin sayısı pek çok.
27. Ölüler diyarına giden yoldur onun evi,Ölüm odalarına götürür.

1. Bilgelik çağırıyor,Akıl sesini yükseltiyor.
2. Yol kenarındaki tepelerin başında,Yolların birleştiği yerde duruyor o.
3. Kentin girişinde, kapıların yanında,Sesini yükseltiyor:
4. <<Ey insanlar, size sesleniyorum,Çağrım insan soyunadır!
5. Ey bön kişiler, ihtiyatlı olmayı öğrenin;Sağduyulu olmayı öğrenin, ey akılsızlar!
6. Söylediğim yetkin sözleri dinleyin,Ağzımı doğruları söylemek için açarım.
7. Ağzım gerçeği duyurur,Çünkü dudaklarım kötülükten iğrenir.
8. Ağzımdan çıkan her söz doğrudur,Yoktur eğri ya da sapık olanı.
9. Apaçıktır hepsi anlayana,Bilgiye erişen, doğruluğunu bilir onların.
10. Gümüş yerine terbiyeyi,Saf altın yerine bilgiyi edinin.
11. Çünkü bilgelik mücevherden değerlidir,Dilediğin hiçbir şey onunla kıyaslanamaz.
12. Ben bilgelik olarak ihtiyatı kendime konut edindim.Bilgi ve sağgörü bendedir.
13. RABden korkmak kötülükten nefret etmek demektir.Kibirden, küstahlıktan,Kötü yoldan, sapık ağızdan nefret ederim.
14. Öğüt ve sağlam karar bana özgüdür.Akıl ve güç kaynağı benim.
15. Krallar sayemde egemenlik sürer,Hükümdarlar adil kurallar koyar.
16. Önderler, adaletle yöneten soylularSayemde yönetirler.
17. Beni sevenleri ben de severim,Gayretle arayan beni bulur.
18. Zenginlik ve onur,Kalıcı değerler ve bolluk bendedir.
19. Meyvem altından, saf altından,Ürünüm seçme gümüşten daha iyidir.
20. Doğruluk yolunda,Adaletin izinden yürürüm.
21. Böylelikle, beni sevenleri servet sahibi yapar,Hazinelerini doldururum.
22. RAB yaratma işine başladığındaİlk beni yarattı,
23. Dünya var olmadan önce,Ta başlangıçta, öncesizlikte yerimi aldım.
24. Enginler yokken,Suları bol pınarlar yokken doğdum ben.
- 25-26. Dağlar daha oluşmadan,Tepeler belirmeden,RAB dünyayı, kırlarıVe dünyadaki toprağın zerresini yaratmadan doğdum.
27. RAB gökleri yerine koyduğunda oradaydım,Engin denizleri ufukla çevirdiğinde,
28. Bulutları oluşturduğunda,Denizin kaynaklarını güçlendirdiğinde,
29. Sular buyruğundan öte geçmesinler diyeDenize sınır çizdiğinde,Dünyanın temellerini pekiştirdiğinde,
30. Baş mimar olarak Onun yanındaydım.Gün be gün sevinçle dolup taşım,Huzurunda hep coştum.
31. Onun dünyası mutluluğum,İnsanları sevincimdi.
32. Çocuklarım, şimdi beni dinleyin:Yolumu izleyenlere ne mutlu!
33. Uyarılarımı dinleyin ve bilge kişiler olun,Görmezlikten gelmeyin onları.
34. Beni dinleyen,Her gün kapımı gözleyen,Kapımın eşiğinden ayrılmayan kişiye ne mutlu!
35. Çünkü beni bulan yaşam bulurVe RABbin beğenisini kazanır.
36. Beni gözardı edense kendine zarar verir,Benden nefret eden, ölümü seviyor demektir.>>

Bölüm 9

1. Bilgelik kendi evini yaptı,Yedi direğini yonttu.
2. Hayvanlarını kesti,Şarabını hazırlayıp sofrasını kurdu.
3. Kentin en yüksek noktalarına gönderdiğiHizmetçileri aracılığıyla herkesi çağırıyor:
- 4-5. «Kim safsa buraya gelsin» diyor.Sağduyudan yoksun olanlara da,«Gelin, yiyeceklerimi yiyin,Hazırladığım şaraptan için» diyor.
6. «Saflığı bırakın da yaşayın,Aklın yolunu izleyin.
7. «Alaycıyı paylayan aşağılanmayı hak eder,Kötü kişiyi azarlayan hakarete uğrar.
8. Alaycıyı azarlama, yoksa senden nefret eder.Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever.
9. Bilge kişiyi eğitirsenDaha bilge olur,Doğru kişiye öğretirsen bilgisini artırır.
10. RAB korkusudur bilgeliğin temeli.Akıl Kutsal Olanı tanımaktır.
11. Benim sayemde günlerin çoğalacak,Ömrüne yıllar katılacak.
12. Bilgeysen, bilgeliğinin yararı sanadır,Alaycı olursan acısını yalnız sen çekersin.»
13. Akılsız kadın yaygaracıVe saftır, hiçbir şey bilmez.
- 14-15. Evinin kapısında,Kentin en yüksek yerinde bir iskemleye oturur;Yoldan geçenleri,Kendi yollarından gidenleri çağırmak için,
16. «Kim safsa buraya gelsin» der.Sağduyudan yoksun olanlara da,
17. «Çalıntı su tatlı,Gizlice yenen yemek lezzetlidir» der.
18. Ne var ki, evine girenler ölüme gittiklerini,Ona konuk olanlarÖlüler diyarının dibine indiklerini bilmezler.

1. Süleymanın özdeyişleri:Bilge çocuk babasını sevindirir,Akılsız çocuk annesini üzer.
2. Haksızca kazanılan servetin yararı yoktur,Ama doğruluk ölümden kurtarır.
4. Tembel eller insanı yoksullaştırır,Çalışkan el zengin eder.
5. Aklı başında evlat ürünü yazın toplar,Hasatta uyuyansa ailesinin yüzkarasıdır.
6. Bereket doğru kişinin başına yağar,Kötülerse zorbalıklarını sözle gizler.
7. Doğrular övgüyle,Kötüler nefretle anılır.
8. Bilge kişi buyrukları kabul eder,Çenesi düşük ahmaksa yıkıma uğrar.
9. Dürüst kişi güvenlik içinde yaşar,Ama hileli yoldan giden açığa vurulacaktır.
10. Sinsice göz kırpan, acılara neden olur.Çenesi düşük ahmak da yıkıma uğrar. (bkz.10:8), Septuaginta «Cesaretle azarlayan esenlik sağlar».
11. Doğru kişinin ağzı yaşam pınarıdır,Kötülerse zorbalıklarını sözle gizlerler.
12. Nefret çekişmeyi azdırır,Sevgi her suçu bağışlar.
13. Akıllı kişinin dudaklarından bilgelik akar,Ama sağduyudan yoksun olan sırtına kötek yer.
14. Bilge kişi bilgi biriktirir,Ahmağın ağzıysa onu yıkıma yaklaştırır.
15. Zenginin serveti onun kalesidir,Fakirin yoksulluğu ise onu yıkıma götürür.
16. Doğru kişinin ücreti yaşamdır,Kötünün geliriye kendisine cezadır.
17. Terbiyeye kulak veren yaşam yolunu bulur.Uyarıları reddedense başkalarını yoldan saptırır.
18. Nefretini gizleyen kişinin dudakları yalancıdır.İftira yayan akılsızdır.
19. Çok konuşanın günahı eksik olmaz,Sağduyulu kişiye dilini tutar.
20. Doğru kişinin dili saf gümüş gibidir,Kötünün niyetleriyse değersizdir.
21. Doğru kişinin sözleri birçoklarını besler,Ahmaklarsa sağduyu yoksunluğundan ölür.
22. RABbin bereketidir kişiyi zengin eden,RAB buna dert katmaz.
23. Kötülük akılsızlar için eğlence gibidir.Aklı başında olanlar içinse bilgelik aynı şeydir.
24. Kötü kişinin korktuğu başına gelir,Doğru kişiye dileğine erişir.
25. Kasırğa gelince kötü kişiyi silip götürür;Ama doğru kişi sonsuza dek ayakta kalır.
26. Dişler için sirke,Gözler için duman neyse,Tembel ulak da kendisini gönderen için öyledir.
27. RAB korkusu ömrü uzatır,Kötülerin yıllarıysa kısadır.
28. Doğrunun umudu onu sevindirir,Kötünün beklentileriyse boşa çıkar.
29. RABbin yolu dürüst için sığınak,Fesatçı içinse yıkımdır.
30. Doğru kişi hiçbir zaman sarsılmaz,Ama kötüler ülkede kalamaz.
31. Doğru kişinin ağzı bilgelik üretir,Sapık dilse kesilir.
32. Doğru kişinin dudakları söylenecek sözü bilir,Kötünün ağzındansa sapık sözler çıkar.

2. Küstahlığın ardından utanç gelir,Ama bilgelik alçakgönüllülerdedir.
3. Erdemlinin dürüstlüğü ona yol gösterir,Hainin yalancılığıysa yıkıma götürür.
4. Gazap günü servet işe yaramaz,Oysa doğruluk ölümden kurtarır.
5. Dürüst insanın doğruluğu onun yolunu düzler,Kötü kişiye kötülüğü yüzünden yıkılıp düşer.
6. Erdemlinin doğruluğu onu kurtarır,Ama haini kendi hırsı ele verir.
7. Kötü kişi öldüğünde umutları yok olur,Güvendiği güç de biter.
8. Doğru kişi sıkıntıdan kurtulur,Onun yerine sıkıntıyı kötü kişi çeker.
9. Tanrısız kişi başkalarını ağzıyla yıkıma götürür,Oysa doğrular bilgi sayesinde kurtulur.
10. Doğruların başarısına kent bayram eder,Kötülerin ölümüne sevinç çığlıkları atılır.
11. Dürüstlerin kutsamasıyla kent gelişir,Ama kötülerin ağzı kenti yerle bir eder.
12. Başkasını küçük gören sağduyudan yoksundur,Akıllı kişiye dilini tutar.
13. Dedikoducu sır saklayamaz,Oysa güvenilir insan sırdaş olur.
14. Yol göstereni olmayan ulus düşer,Danışmanı bol olan zafere gider.
15. Yabancıya kefil olan mutlaka zarar görür,Kefaletten kaçınan güvenlik içinde yaşar.
16. Sevecen kadın onurfç,Zorbalarsa yalnızca servet kazanır. geçiyor: <<Ama doğruluktan nefret eden kadın onursuzluk tahtıdır. Tembeller servetten yoksun olur.>>
17. İyilikseverin yararı kendinedir,Gaddarsa kendi başına bela getirir.
18. Kötü kişinin kazancı aldatıcıdır,Doğruluk ekenin ödülüyse güvenlidir.
19. Yürekten doğru olan yaşama kavuşur,Kötülüğün ardından giden ölümünü hazırlar.
20. RAB sapık yürekliden iğrenir,Dürüst yaşayandan hoşnut kalır.
21. Bilin ki, kötü kişi cezasız kalmaz,Doğruların soyuysa kurtulur.
22. Sağduyudan yoksun kadının güzelliği,Domuzun burnundaki altın halkaya benzer.
23. Doğruların isteği hep iyilikle sonuçlanır,Kötülerin umutlarıysa gazapla.
24. Eliaçık olan daha çok kazanır,Hak yiyenin sonuysa yoksulluktur.
25. Cömert olan bolluğa erecek,Başkasına su verene su verilecek.
26. Halk buğday istifleyeni lanetler,Ama buğday satanı kutsar.
27. İyiliği amaç edinen beğeni kazanır,Kötülüğü amaç edinense kötülüğe uğrar.
28. Zenginliğine güvenen tepetaklak gidecek,Oysa doğrular dalındaki yaprak gibi gelişecek.
29. Ailesine sıkıntı çektirenin mirası yeldir,Ahmaklar da bilgelerin kulu olur.
30. Doğru kişinin işleri yaşam ağacının meyvesine benzer,Bilge kişi insanları kazanır.
31. Bu dünyada doğru kişi bile cezalandırılırsa,Kötülerle günahlıların cezalandırılacağı kesindir.

1. Terbiye edilmeyi seven bilgiyi de sever,Azarlanmaktan nefret eden budaladır.
2. İyi kişi RABbin lütfuna erer,Ama düzenbazı RAB mahkûm eder.
3. Kötülük kişiyi güvenliğe kavuşturmaz,Ama doğruların kökü kazılamaz.
4. Erdemli kadın kocasının tacıdır,Edepsiz kadınsa kocasını yer bitirir.
5. Doğruların tasarıları adil,Kötülerin öğütleri aldatıcıdır.
6. Kötülerin sözleri ölüm tuzağıdır,Doğruların konuşmasıysa onları kurtarır.
7. Kötüler yıkılıp yok olur,Doğru kişinin evi ayakta kalır.
8. Kişi sağduyusu oranında övülür,Çarpık düşünceliyse küçümsenir.
9. Köle sahibi olup aşağılananBüyüklik taslayıp ekmeğe muhtaç olandan yeğdir.
10. Doğru kişi hayvanıyla ilgilenir,Ama kötünün sevecenliği bile zalimcedir.
11. Toprağını işleyenin ekmeği bol olur,Hayal peşinde koşansa sağduyudan yoksundur.
12. Kötü kişi kötülerin ganimetini ister,Ama doğru kişilerin kökü ürün verir.
13. Kötü kişinin günahlı sözleri kendisi için tuzaktır,Ama doğru kişi sıkıntıyı atlatır.
14. İnsan ağzının ürünüyle iyiliğe doyar,Elinin emeğine göre de karşılığını alır.
15. Ahmağın yolu kendi gözünde doğrudur,Bilge kişiye öğüde kulak verir.
16. Ahmak sinirlendiğini hemen belli eder,Ama ihtiyatlı olan aşağılanmaya aldırılmaz.
17. Dürüst tanık doğruyu söyler,Yalancı tanık hile solur.
18. Düşünmeden söylenen sözler kılıç gibi keser,Bilgelerin diliyse şifa verir.
19. Gerçek sözler sonsuza dek kalıcıdır,Oysa yalanın ömrü bir anlıktır.
20. Kötülük tasarlayanın yüreği hileci,Barişi öğütleyenin yüreğiye sevinçlidir.
21. Doğru kişiye hiç zarar gelmez,Kötünün başıysa beladan kurtulmaz.
22. RAB yalancı dudaklardan iğrenir,Ama gerçeğe uyanlardan hoşnut kalır.
23. İhtiyatlı kişi bilgisini kendine saklar,Oysa akılsızın yüreği ahmaklığını ilan eder.
24. Çalışkanların eli egemenlik sürer,Tembellikse köleliğe götürür.
25. Kaygılı yürek insanı çökertir,Ama güzel söz sevindirir.
26. Doğru kişi arkadaşına da yol gösterir,Kötünün tuttuğu yolsa kendini saptırır.
27. Tembel kişi işini bitirmez,Oysa çalışkan değerli bir servet kazanır.
28. Doğru yol yaşam kaynağıdır,Bu yol ölümsüzlüğe götürür.

1. Bilge kişi terbiye edilmeyi sever,Alaycı kişi azarlansa da aldırılmaz.
2. İyi insan ağzından çıkan sözler için ödüllendirilir,Ama hainlerin soluduğu zorbalıktır.
3. Dilini tutan canını korur,Ama boşboğazın sonu yıkımdır.
4. Tembel canının çektiğini elde edemez,Çalışkanın istekleriyle tümüyle yerine gelir.
5. Doğru kişi yalandan nefret eder,Kötünün sözleriyle iğrençtir, yüzkarasıdır.
6. Doğruluk dürüst yaşayanı korur,Kötülük günahkârı yıkar.
7. Kimi hiçbir şeyi yokken kendini zengin gösterir,Kimi serveti çokken kendini yoksul gösterir.
8. Kişinin serveti gün gelir canına fidye olur,Oysa yoksul kişi tehde aldırılmaz.
9. Doğruların ışığı parlak yanar,Kötülerin çırası söner.
10. Kibirden ancak kavga çıkar,Öğüt dinleyense bilgedir.
11. Havadan kazanılan para yok olur,Azar azar biriktirenin serveti çok olur.
12. Ertelenen umut hayal kırıklığına uğratar,Yerine gelen dilekse yaşam verir.
13. Uyarılara kulak asmayan bedelini öder,Buyruklara saygılı olansa ödülünü alır.
14. Bilgelerin öğrettikleri yaşam kaynağıdır,İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
15. Sağduyulu davranış saygınlık kazandırır,Hainlerin yoluysa yıkıma götürür. Masoretik metin «Sürer» ya da «Çetindir».
16. İhtiyatlı kişi işini bilerek yapar,Akılsız kişiye ahmaklığını sergiler.
17. Kötü ulak belaya düşer,Güvenilir elçiyse şifa getirir.
18. Terbiye edilmeye yanaşmayanıYokluk ve utanç bekliyor,Ama azara kulak veren onurlandırılır.
19. Yerine getirilen dilek mutluluk verir.Akılsız kötülükten uzak kalamaz.
20. Bilgelerle oturup kalkan bilge olur,Akılsızlarla dost olansa zarar görür.
21. Günahkârın peşini felaket bırakmaz,Doğruların ödülüyle gönençtir.
22. İyi kişi torunlarına miras bırakır,Günahkârın servetiyle doğru kişiye kalır.
23. Yoksulun tarlası bol ürün verebilir,Ama haksızlık bunu alıp götürür.
24. Oğlundan değneği esirgeyen, onu sevmiyor demektir.Seven baba özenle terbiye eder.
25. Doğru kişinin yeterince yiyeceği vardır,Kötünün karnıysa aç kalır.

1. Bilge kadın evini yapar,Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar.
2. Doğru yolda yürüyen, RABden korkar,Yoldan sapan, RABbi hor görür.
3. Ahmağın sözleri sırtına kötektir,Ama bilgenin dudakları kendisini korur.
4. Öküz yoksa yemlik boş kalır,Çünkü bol ürünü sağlayan öküzün gücüdür.
5. Güvenilir tanık yalan söylemez,Yalancı tanıkta yalan solur.
6. Alaycı bilgeliği arasa da bulamaz,Akıllı içinse bilgi edinmek kolaydır.
7. Akılsız kişiden uzak dur,Çünkü sana öğretecek bir şeyi yok.
8. İhtiyatlı kişinin bilgeliği, ne yapacağını bilmektir,Akılsızların ahmaklığıysa aldanmaktır.
9. Ahmaklar suç sunusuyla alay eder,Dürüstler ise iyi niyetlidir.
10. Yürek kendi acısını bilir,Sevinciniyse kimse paylaşmaz.
11. Kötü kişinin evi yerle bir edilecek,Doğru kişinin konutuysa bayındır olacak.
12. Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür,Ama sonu ölümdür.
13. Gülerken bile yürek sızlayabilir,Sevinç bitince acı yine görünebilir.
14. Yüreği dönek olan tuttuğu yolun,İyi kişi de yaptıklarının ödülünü alacaktır.
15. Saf kişi her söze inanır,İhtiyatlı olansa attığı her adımı hesaplar.
16. Bilge kişi korktuğu için kötülükten uzaklaşır,Akılsızsa büyüklük taslayıp kendine güvenir.
17. Çabuk öfkelenen ahmakça davranır,Düzenbazdan herkes nefret eder.
18. Saf kişilerin mirası akılsızlıktır,İhtiyatlı kişilerin tacı ise bilgidir.
19. Alçaklar iyilerin önünde,Kötüler doğruların kapısında eğilirler.
20. Komşusu bile yoksulu sevmez,Oysa zenginin dostu çoktur.
21. Komşuyu hor görmek günahdır,Ne mutlu mazluma lütfedene!
22. Kötülük tasarlayan yolunu şaşırma mı?Oysa iyilik tasarlayan sevgi ve sadakat kazanır.
23. Her emek kazanç getirir,Ama boş lakırdı yoksulluğa götürür.
24. Bilgelerin tacı servetleridir,Akılsızlarsa ahmaklıklarıyla tanınır. «Akılsızların çelengiyse ahmaklıktır».
25. Dürüst tanık can kurtarır,Yalancı tanık aldatıcıdır.
26. RABden korkan tam güvenliktedir,RAB onun çocuklarına da sığınak olacaktır.
27. RAB korkusu yaşam kaynağıdır,İnsanı ölüm tuzaklarından uzaklaştırır.
28. Kralın yüceliği halkının çokluğuna bağlıdır,Halk yok olursa hükümdar da mahvolur.
29. Geç öfkelenen akıllıdır,Çabuk sinirlenen ahmaklığını gösterir.
30. Huzurlu yürek bedeninin yaşam kaynağıdır,Hırs ise insanı için için yer bitirir.
31. Muhtacı ezen, Yaradanını hor görüyor demektir.Yoksula acıyansa Yaradanı yüceltir.
32. Kötü kişi uğradığı felaketle yıkılır,Doğru insanın ölümde bile sığınacak yeri var.
33. Bilgelik akıllı kişinin yüreğinde barınır,Akılsızlar arasında bile kendini belli eder.
34. Doğruluk bir ulusu yüceltir,Oysa günah herhangi bir halk için utançtır.
35. Kral sağduyulu kulunu beğenir,Utanç getirene öfkelenir.

1. Yumuşak yanıt gazabı yatıştırır,Oysa yaralayıcı söz öfkeyi alevlendirir.
2. Bilgenin dili bilgiyi iyi kullanır,Akılsızın ağzındansa ahmaklık akar.
4. Okşayıcı dil yaşam verirfi,Çarpık dilse ruhu yaralar.
5. Ahmak babasının uyarılarını küçümser,İhtiyatlı kişi azara kulak verir.
6. Doğru kişinin evi büyük hazine gibidir,Kötünün geliriye sıkıntı kaynağıdır.
7. Bilgelerin dudakları bilgi yayar,Ama akılsızların yüreği öyle değildir.
10. Yoldan sapan şiddetle cezalandırılırVe azarlanmaktan nefret eden ölüme gider.
11. RAB, ölüm ve yıkım diyarında olup biteni bilir,Nerde kaldı ki insanın yüreği!
12. Alaycı kişi azarlanmaktan hoşlanmaz,Bilgelere gidip danışmaz.
13. Mutlu yürek yüzü neşelendirir,Acılı yürek ruhu ezer.
14. Akıllı yürek bilgi arar,Akılsızın ağzıysa ahmaklıkla beslenir.
15. Mazlumun bütün günleri sıkıntı doludur,Mutlu bir yürekse sahibine sürekli ziyafettir.
16. Yoksul olup RABden korkmak,Zengin olup kaygı içinde yaşamaktan yeğdir.
17. Sevgi dolu bir ortamdaki sebze yemeği,Nefret dolu bir ortamdaki besili danadan yeğdir.
18. Huysuz kişi çekişme yaratır,Sabırlı kişi kavgayı yatıştırır.
19. Tembelin yolu dikenli çit gibidir,Doğrunun yoluysa ana caddeye benzer.
20. Bilge çocuk babasını sevindirir,Akılsız çocuksa annesini küçümser.
21. Sağduyudan yoksun kişi ahmaklığıyla sevinir,Ama akıllı insan dürüst bir yaşam sürer.
22. Karşılıklı danışılmazsa tasarılar boşa çıkar,Danışmanların çokluğuyla başarıya ulaşılır.
23. Uygun yanıt sahibini mutlu eder,Yerinde söylenen söz ne güzeldir!
24. Sağduyulu kişi yukarıya, yaşama giden yoldadır,Bu da ölümler diyarına inmesini önler.
25. RAB kibirlinin evini yıkar,Dul kadının sınırını korur.
26. RAB kötünün tasarılarından iğrenir,Temiz düşüncelerden hoşnut kalır. temizdir>>.
27. Kazanca düşkün kişi kendi evine sıkıntı verir,Rüşvetten nefret edense rahat yaşar.
28. Doğru kişinin akıllı yanıtını iyi tartar,Kötünün ağzı kötülük saçar.
29. RAB kötülerden uzak durur,Oysa doğruların duasını duyar.
30. Gülen gözler yüreği sevindirir,İyi haber bedeni ferahlatır.
31. Yaşam veren uyarıları dinleyen,Bilgeler arasında konaklar.
32. Terbiyeden kaçan kendine zarar verir,Azara kulak verense sağduyu kazanır.
33. RAB korkusu bilgelik öğretir,Alçakgönüllülük de onurun önkoşuludur.

1. İnsan akıyla çok şey tasarlayabilir,Ama dilin vereceği yanıt RABdendir.
2. İnsan her yaptığını temiz sanır,Ama niyetlerini tartan RABdir.
3. Yapacağın işleri RABbe emanet et,O zaman tasarıların gerçekleşir.
6. Sevgi ve bağlılık suçları bağışlatır,RAB korkusu insanı kötülükten uzaklaştırır.
8. Doğrulukla kazanılan az şeyHaksızlıkla kazanılan büyük gelirden iyidir.
9. Kişi yüreğinde gideceği yolu tasarlar,Ama adımlarını RAB yönlendirir.
10. Tanrı buyruklarını kralın ağzıyla açıklar,Bu nedenle kral adaleti çiğnememelidir.
11. Doğru terazi ve baskül RABbindir,Bütün tartı ağırlıklarını O belirler.
12. Krallar kötülükten iğrenir,Çünkü tahtın güvencesi adalettir.
13. Kral doğru söyleyenden hoşnut kalır,Dürüst konuşanı sever.
14. Kralın öfkesi ölüm habercisidir,Ama bilge kişi onu yatıştırır.
15. Kralın yüzü gülüyorsa, yaşam demektir.Lütfu son yağmuru getiren bulut gibidir.
16. Bilgelik kazanmak altından daha değerlidir,Akla sahip olmak da gümüşe yeğlenir.
17. Dürüstlerin tuttuğu yol kötülükten uzaklaştırır,Yoluna dikkat eden, canını korur.
18. Gururun ardından yıkım,Kibirli ruhun ardından da düşüş gelir.
19. Mazlumlar arasında alçakgönüllü biri olmak,Kibirlilerle çapul malı paylaşmaktan iyidir.
20. Öğüde kulak veren başarıya ulaşır,RABbe güvenen mutlu olur.
21. Bilge yürekliye akıllı denir,Tatlı söz ikna gücünü artırır.
22. Sağduyu, sahibine yaşam kaynağı,Ahmaklıksa ahmaklara cezadır.
23. Bilgenin aklı diline yön verir,Dudaklarının ikna gücünü artırır.
24. Hoş sözler petek balı gibidir,Cana tatlı ve bedene şifadır.
25. Öyle yol var ki, insana düz gibi görünür,Ama sonu ölümdür.
26. Emekçinin iştahıdır onu çalıştıran,Çünkü açlığı onu kamçılar.
27. Alçaklar başkalarına kötülük tasarlar,Konuşmaları kavurucu ateş gibidir.
28. Huysuz kişi çekişmeyi körükler,Dedikoducu can dostları ayırır.
29. Zorba kişi başkalarını ayartırVe onları olumsuz yola yöneltir.
30. Göz kırpmak düzenbazlığa,Sinsi gülücükler kötülüğe işarettir.
31. Ağarmış saçlar onur tacıdır,Doğru yaşayışla kazanılır.
32. Sabırlı kişi yığıttan üstündür,Kendini denetleyen de kentler fethedenden üstündür.
33. İnsan kura atar,Ama her kararı RAB verir.

1. Huzur içinde kuru bir lokma,Kavga ve ziyafet dolu evden iyidir.
2. Sağduyulu köle,Ailesini utanca sokan oğula egemen olurVe kardeşlerle birlikte mirastan pay alır.
3. Altın ocakta, gümüş potada arıtılır,Yüreği arıtansa RABdir.
4. Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler,Yalancı da yıkıcı dile kulak verir.
5. Yoksulla alay eden, onu yaratanı hor görür.Felakete sevinen cezasız kalmaz.
6. Torunlar yaşlıların tacıdır,Çocukların övücü anne babalarıdır.
7. Kurumlu sözler ahmağa nasıl yakışmazsa,Soyluya da yalancı dudaklar hiç yakışmaz.
8. Sahibinin gözünde rüşvet bir tılsımdır.Ne yapsa başarılı olur.
9. Sevgi isteyen kişi suçları bağışlar,Olayı diline dolayansa can dostları ayırır.
10. Akıllı kişiyi azarlamak,Akılsıza yüz darbe vurmaktan etkilidir.
11. Kötü kişi ancak başkaldırmaya eğilimlidir,Ona gönderilecek ulak acımasız olacaktır.
12. Azgınlığı üstünde bir akılsızla karşılaşmak,Yavrularından edilmiş dişi ayıyla karşılaşmaktan beterdir.
13. İyiliğin karşılığını kötülükle ödeyeninEvinden kötülük eksik olmaz.
14. Kavganın başlangıcı su sızıntısına benzer,Bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.
15. Kötüyü aklayan da, doğruyu mahkûm eden deRABbi tiksindirir.
16. Akılsız biri bilgelik satın almak için niye para harcasın?Zaten sağduyudan yoksun!
17. Dost her zaman sever,Kardeş sıkıntılı günde belli olur.
18. Sağduyudan yoksun kişi el sıkışıpBaşkasına kefil olur.
19. Başkaldırıcıyı seven kavgayı sever,Kapısını yüksek yapan yıkımına davetiye çıkarır.
20. Sapık yürekli kişi iyilik beklememeli.Diliyle aldatan da belaya düşer.
21. Akılsız kendisini doğurana derttir,Ahmağın babası sevinç nedir bilmez.
22. İç ferahlığı sağlık getirir,Ezik ruh ise bedeni yıpratır.
23. Kötü kişi adaleti saptırmak içinGizlice rüşvet alır.
24. Akıllı kişi gözünü bilgelikten ayırmaz,Akılsızın gözüyse hep sağda soldadır.
25. Akılsız çocuk babasına üzüntü,Annesine acı verir.
26. Ne suçsuza ceza kesmek iyidir,Ne de görevliyi dürüst davrandığı için dövmek...
27. Bilgili kişi az konuşur,Akıllı kişi sakın ruhludur.
28. Çenesini tutup susan ahmak bileBilge ve akıllı sayılır.

1. Geçimsiz kişi kendi çıkarı peşindedir,İyi öğüde hep karşı çıkar.
2. Akılsız kişi bir şey anlamaktan çokKendi düşüncelerini açmaktan hoşlanır.
3. Kötülüğü aşağılanma,Ayıbı utanç izler.
4. Bilge kişinin ağzından çıkan sözler derin sular gibidir,Bilgelik pınarı da coşkun bir akarsu.
5. Kötüyü kayırmak da,Suçsuzdan adaleti esirgemek de iyi değildir.
6. Akılsızın dudakları çekişmeye yol açar,Ağzı da dayacağı davet eder.
7. Akılsızın ağzı kendisini mahveder,Dudakları da canına tuzaktır.
8. Dedikodu tatlı lokma gibidir,İnsanın ta içine işler.
9. İşini savsaklayan kişiYıkıcıya kardeştir.
10. RABbin adı güçlü kuledir,Ona sığınan doğru kişi için korunaktır.
11. Zengin servetini bir kale,Aşılmaz bir sur sanır.
12. Yürekteki gururu düşüş,Alçakgönüllülüğü ise onur izler.
13. Dinlemeden yanıt vermekAhmaklık ve utançtır.
14. İnsanın ruhu hastalıkta ona destektir.Ama ezik ruh nasıl dayanabilir?
15. Akıllı kişi bilgiyi satın alır,Bilgenin kulağı da bilgi peşindedir.
16. Armağan, verenin yolunu açarVe kendisini büyüklerin önüne çıkartır.
17. Duruşmada ilk konuşan haklı görünür,Başkası çıkıp onu sorgulayana dek.
18. Kura çekişmeleri sona erdirir,Güçlü rakipleri uzlaştırır.
19. Gücenmiş kardeş surlu kentten daha zor elde edilir.Çekişme sürgülü kale kapısı gibidir.
20. İnsanın karnı ağzının meyvesiyle,Dudaklarının ürünüyle doyar.
21. Dil ölüme de götürebilir, yaşama da;Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır.
22. İyi bir eş bulan iyilik bulurVe RABbin lütfuna erer.
23. Yoksul acınma dilenir,Zenginin yanıtıysa serttir.
24. Yıkıma götüren dostlar vardır,Ama öyle dost var ki, kardeşten yakındır insana. yıkıma gider>>.

1. Dürüst yaşayan bir yoksul olmak,Yalancı bir akılsız olmaktan yeğdir.
2. Bilgisiz heves işe yaramaz,Acelecilik insanı yanılığa düşürür.
3. İnsanın ahmaklığı yaşamını yıkar,Yine de içinden RABbe öfkelenir.
4. Zenginlik dost üstüne dost kazandırır.Oysa yoksulun dostu onu yüzüstü bırakır.
5. Yalancı tanık cezasız kalmaz,Yalan soluyan kurtulamaz.
6. Birçokları önemli kişinin gözüne girmekVe eli açık olanın dostu olmak ister.
7. Yoksulun akrabaları bile onu sevmezse,Dostlarının ondan uzak duracağı daha da kesindir.Ne kadar yalvarsa ona yaklaşmazlar.
8. Sağduyulu olan canını sever,Aklı izleyen bolluğa kavuşur.
9. Yalancı tanık cezasız kalmaz,Yalan soluyan yok olur.
10. Akılsızın gösterişli bir yaşam sürmesi uygun değilse,Kölelerin önderlere egemen olmasıHiç uygun değildir.
11. Sağduyulu kişi sabırlıdır,Kusurları hoş görmesi ona onur kazandırır.
12. Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,Lütfuysa otların üzerine düşen çiy gibidir.
13. Akılsız çocuk babasının başına beladır,Dırdır eden kadın sürekli damlayan su gibidir.
14. Ev ve servet babadan mirastır,Ama sağduyulu kadın RABbin armağanıdır.
15. Tembellik insanı uyuşukluğa iter,Haylaz kişi de aç kalır.
16. Tanrı buyruğuna uyan canını korur,Gitmesi gereken yolları umursamayan ölür.
17. Yoksula acıyan kişi RABbe ödünç vermiş olur,Yaptığı iyilik için RAB onu ödüllendirir.
18. Henüz umut varken çocuğunu eğit,Onun yıkımına neden olma.
19. Huysuz insan cezasını çekmelidir.Onu bir kere kurtarsan da, hep aynı şeyi yapman gerekir.
20. Öğüde kulak ver, terbiyeyi kabul et ki,Ömrünün kalan kısmı boyunca bilge olasın.
21. İnsan yüreğinde çok şey tasarlar,Ama gerçekleşen, RABbin amacıdır.
22. İnsandan istenen vefadır,Yoksul olmak yalancı olmaktan yeğdir.
23. RAB korkusuDoygun ve dertsiz bir yaşama kavuşturur.
24. Tembel sahana daldırdığı eliniAğzına geri götürmek bile istemez.
25. Alaycıcıyı döversen bön kişi ibret alır,Akıllı kişiyi azarlarsan bilgisine bilgi katar.
26. Babasına saldıran, annesini kovan çocuk,Ailesinin utancı ve yüzkarasıdır.
27. Oğlum, uyarılara kulağını tıkarsan,Bilgi kaynağı sözlerden saparsın.
28. Niyeti bozuk tanık adaletle eğlenir,Kötülerin ağızı fesatla beslenir.
29. Alaycılar için ceza,Akılsızların sırtı için kötek hazırdır.

1. Şarap insanı alaycı, içki gürültücü yapar,Onun etkisiyle yoldan sapan bilge değildir.
2. Kralın öfkesi genç aslanın kükreyişine benzer,Onu kızdıran canından olur.
3. Kavgadan kaçınmak insan için onurdur,Oysa her ahmak tartışmaya hazırdır.
4. Sonbaharda çift sürmeyen tembel,Hasatta aradığını bulamaz.
5. İnsanın niyetleri derin bir kuyunun suları gibidir,Akıllı kişi onları açığa çıkarır.
6. İnsanların çoğu, «Vefalıyım» der.Ama sadık birini kim bulabilir?
7. Doğru ve dürüst bir babayaSahip olan çocuklara ne mutlu!
8. Yargı kürsüsünde oturan kral,Kötülüğü gözleriyle ayıklar.
9. Kim, «Yüreğimi pak kıldım,Günahımdan arındım» diyebilir?
10. RAB hileli tartıdan da, hileli ölçüden de tiksindir.
11. Çocuk bile eylemleriyle kendini belli eder,Yaptıkları pak ve doğru mu, değil mi, anlaşılır.
12. İşiten kulağı da gören gözü deRAB yaratmıştır.
13. Uykuyu seversen yoksullaşırsın,Uyanık durursan ekmeğin bol olur.
14. Alıcı, «İşe yaramaz, işe yaramaz» der,Ama alıp gittikten sonra aldığıyla övünür.
15. Bol bol altının, mücevherin olabilir,Ama bilgi akıtan dudaklar daha değerlidir.
16. Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al;Bir yabancı için yapıyorsa bunu,Giysisini rehin tut.
17. Hileyle kazanılan yiyecek insana tatlı gelir,Ama sonra ağza dolan çakıl gibidir.
18. Tasarılarını danışarak yap,Yöntemlere uyarak savaş.
19. Dedikoducu sır saklayamaz,Bu nedenle ağzı gevşek olanla arkadaşlık etme.
20. Annesine ya da babasına söveninIşığı zifiri karanlıkta sönecek.
21. Tez elde edilen mirasınSonu bereketli olmaz.
22. «Bu kötülüğü sana ödeteceğim» deme;RABbi bekle, O seni kurtarır.
23. RAB hileli tartıdan tiksindir,Hileli teraziden hoşlanmaz.
24. İnsanın adımlarını RAB yönlendirir;Öyleyse insan tuttuğu yolu nasıl anlayabilir?
25. Düşünmeden adakta bulunmakSakıncalıdır.
26. Bilge kral kötülerini ayıklar,Harman döver gibi cezalandırır.
27. İnsanın ruhu RABbin ışığıdır,İç varlığın derinliklerine işler.
28. Sevgi ve sadakat kralın güvencesidir.Onun tahtını sağlamlaştıran sevgidir.
29. Gençlerin görkemi güçleri,Yaşlıların onuru ağarmış saçlardır.
30. Yaralayan darbeler kötülüğü temizler,Kötek iç varlığın derinliklerini paklar.

1. Kralın yüreği RABbin elindedir,Kanaldaki su gibi onu istediği yöne çevirir.
2. İnsan izlediği her yolun doğru olduğunu sanır,Ama niyetlerini tartan RABdir.
4. Küstah bakışlar ve kibirli yürekKötülerin çırası ve günahıdır.
5. Çalışkanın tasarıları hep bollukla,Her türlü acelecilik hep yoklukla sonuçlanır.
6. Yalan dolanla yapılan servet,Sis gibi geçicidir ve ölüm tuzağıdır.
7. Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür,Çünkü doğru olanı yapmaya yanaşmazlar.
8. Suçlunun yolu dolambaçlı,Pak kişinin yaptıklarıysa dosdoğrudur.
9. Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa,Damın köşesinde oturmak yeğdir.
10. Kötünün can attığı kötülüktür,Hiç kimseye acımaz.
11. Alaycı cezalandırılınca bön kişi akıllanır,Bilge olan öğretilenden bilgi kazanır.
12. Adil Olan, kötünün evini dikkatle gözlerVe kötülerı yıkıma uğratar.
13. Yoksulun feryadına kulağını tıkayanınFeryadına yanıt verilmeyecektir.
14. Gizlice verilen armağan öfkeyi,Koyna sokuşturulan rüşvet de kızgın gazabı yatıştırır.
15. Hak yerine gelince doğru kişi sevinir,Fesatçı dehşete düşer.
16. Sağduyudan uzaklaşan,Kendini ölümler arasında bulur.
17. Zevkine düşkün olan yoksullaşır,Şaraba ve zeytinyağına düşkün kişi de zengin olmaz.
18. Kötü kişi doğru kişinin fidesidir,Hain de dürüstün.
19. Çölde yaşamak,Can sıkıcı ve kavgacı kadınla yaşamaktan yeğdir.
20. Bilgenin evi değerli eşya ve zeytinyağıyla doludur,Akılsızsa malını har vurup harman savurur.
21. Doğruluğun ve sevginin ardından koşan,Yaşam, gönenç ve onur bulur.
22. Bilge kişi güçlülerin kentine saldırıpGüvendikleri kaleyi yıkar.
23. Ağzını ve dilini tutanBaşını beladan korur.
24. Gururlu, küstah ve alaycı:Bunlar kas kas kasılan insanın adlarıdır.
25. Tembelin isteği onu ölüme götürür,Çünkü elleri çalışmaktan kaçınır;
26. Bütün gün isteklerini sıralar durur,Oysa doğru kişi esirgemedenden verir.
27. Kötülerin sunduğu kurban iğrençtir,Hele bunu kötü niyetle sunarlarsa.
28. Yalancı tanık yok olur,Dinlemeyi bilen tanıklığıysa inandırıcıdır.
29. Kötü kişi kendine güçlü bir görünüm verir,Erdemli insansa tuttuğu yoldan emindir.
30. RABbe karşı başarılı olabilecekBilgelik, akıl ve tasarı yoktur.
31. At savaş günü için hazır tutulur,Ama zafer sağlayan RAB'dir.

1. İyi ad büyük servetten,Saygınlık gümüş ve altından yeğdir.
2. Zenginle yoksulun ortak yönü şu:Her ikisini de RAB yarattı.
3. İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır,Bönse öne atılır ve zarar görür.
4. Alçakgönüllülüğün ve RAB korkusunun ödülü,Zenginlik, onur ve yaşamdır.
5. Kötünün yolu diken ve tuzakla doludur.Canını korumak isteyen bunlardan uzak durur.
6. Çocuğu tutması gereken yola göre yetiştir,Yaşlandığında o yoldan ayrılmaz.
7. Zengin yoksullara egemen olur,Borç alan borç verenin kulu olur.
8. Fesat eken dert biçer,Gazabının değneği yok olur.
9. Cömert olan kutsanır,Çünkü yemeğini yoksullarla paylaşır.
10. Alaycıcıyı kov, kavga biter;Çekişme ve aşağılamalar da sona erer.
11. Yürek temizliğini ve güzel sözleri seven,Kralın dostluğunu kazanır.
12. RAB bilgiyi gözetip korur,Hainin sözlerini ise altüst eder.
13. Tembel der ki, «Dışarda aslan var,Sokağa çıksam beni parçalar.»
14. Sokak kadınının ağzı dipsiz çukur gibidir,RABbin gazabına uğrayan oraya düşer.
15. Akılsızlık çocuğun öz yapısındadır,Değnekle terbiye edilirse akılsızlıktan uzaklaşır.
16. Servetini büyütmek için yoksulu ezenleZengine armağan verenin sonu yoksulluktur.
17. Kulak ver, bilgelerin sözlerini dinle,Öğrettiğimi zihnine işle.
18. Sözlerimi yüreğinde saklarsan mutlu olursun,Onlar hep hazır olsun dudaklarında.
19. RABbe güvenmen içinBugün bunları sana, evet sana da bildiriyorum.
20. Senin için otuz söz yazdım,Bilgi ve öğüt sözleri...
21. Öyle ki, güvenilir, doğru sözleri bilesin,Böylece seni gönderene güvenilir yanıt verebilesin.
22. Yoksulu, yoksul olduğu için soymaya kalkma,Düşkünü mahkemede ezme. Masoretik metinde geçmemektedir.
23. Çünkü onların davasını RAB yüklenecekVe onları soyanların canını alacak.
24. Huysuz kişiyle arkadaşlık etme;Tez öfkelenenle yola çıkma.
25. Yoksa onun yollarına alışı,Kendini tuzağa düşmüş bulursun.
26. El sıkışıpBaşkasının borcuna kefil olmaktan kaçın.
27. Ödeyecek paran olmazsa,Altındaki döşeğe bile el koyarlar.
28. Atalarının belirlediğiEski sınır taşlarının yerini değiştirme.
29. İşinde usta birini görüyor musun?Öylesi sıradan kişilere değil,Krallara bile hizmet eder.

1. Bir önderle yemeğe oturduğundaÖnüne konulana dikkat et.
2. İştahına yenilecek olursan,Daya bıçağı kendi boğazına.
3. Onun lezzetli yemeklerini çekmesin canın,Böyle yemeğin ardında hile olabilir.
4. Zengin olmak için didinip durma,Çıkar bunu aklından.
5. Servet göz açıp kapayana dek yok olur,Kanatlanıp kartal gibi göklere uçar.
6. Cimrinin verdiği yemeği yeme,Lezzetli yemeklerini çekmesin canın.
7. Çünkü yediğin her şeyin hesabını tutar,«Ye, iç» der sana,Ama yüreği senden yana değildir.
8. Yediğin azıcık yemeği kusarsın,Söylediğin güzel sözler de boşa gider.
9. Akılsıza öğüt vermeye kalkma,Çünkü senin sözlerindeki sağduyuyu küçümser.
10. Eski sınır taşlarının yerini değiştirme,Öksüzlerin toprağına el sürme.
11. Çünkü onların Velisi güçlüdürVe onların davasını sana karşı O yürütür. kurtarıcılığı vurguluyor.
12. Uyarıları zihnine işle,Bilgi dolu sözlere kulak ver.
13. Çocuğunu terbiye etmekten geri kalma,Onu değnekle dövsen de ölmez.
14. Onu değnekle döversen,Canını ölümler diyarından kurtarırın.
15. Oğlum, bilge yürekli olursan,Benim yüreğim de sevinir.
16. Dudakların doğru konuştuğundaGönlüm de coşar.
17. Günahkârlara imrenmektense,Sürekli RAB korkusunda yaşa.
18. Böylece bir geleceğin olurVe umudun boşa çıkmaz.
19. Oğlum, dinle ve bilge ol,Yüreğini doğru yolda tut.
20. Aşırı şarap içenlerle,Ete düşkün oburlarla arkadaşlık etme.
21. Çünkü ayyaş ve obur kişi yoksullaşır,Uyuşukluk da insana paçavra giydirir.
22. Sana yaşam veren babanın sözlerine kulak ver,Yaşlandığı zaman anneni hor görme.
23. Gerçeği satın al ve satma;Bilgeliği, terbiyeyi, akli da.
24. Doğru kişinin babası coştukça coşar,Bilgece davranan oğulun babası sevinir.
25. Annenle baban seninle coşsun,Seni doğuran sevin sin.
26. Oğlum, beni yürekten dinle,Gözünü gittiğim yoldan ayırma.
27. Çünkü fahişe derin bir çukur,Ahlaksız kadın dar bir kuyudur.
28. Evet, soyguncu gibi pusuda beklerVe birçok erkeği yoldan çıkarır.
29. Ah çeken kim? Vah çeken kim?Kimdir çekişip duran?Yakınan kim? Boş yere yaralanan kim?Gözleri kanlı olan kim?
30. İçmeye oturup kalkamayanlar,Karışık şarapları denemeye gidenlerdir.
31. Şarabın kızıl rengine,Kadehte ışımasına,Boğazdan aşağı süzülürmesine bakma.
32. Sonunda yılan gibi ısırır,Engerek gibi sokar.
33. Gözlerin garip şeyler görür,Aklından ahlaksızlıklar geçer.
34. Kendini kâh denizin ortasında,Kâh gemi direğinin tepesinde yatıyor sanırsın.
35. «Dövdüler beni ama incinmedim,Vurdular ama farketmedim» dersin,«Yeniden içmek için ne zaman ayılacağım?»

1. Kötülere imrenme, Onlarla birlikte olmayı isteme.
2. Çünkü yürekleri zorbalık tasarlar, Dudakları belalardan söz eder.
3. Ev bilgeliikle yapılır, Akılla pekiştirilir.
4. Bilgi sayesinde odaları Her türlü değerli, güzel eşyayla dolar.
5. Bilgelik güçten, Bilgi kaba kuvvetten üstündür. üstündür» (bkz. Septuaginta), Masoretik metin «Bilge güçlü olur, bilgi sahibi gücünü artırır.»
6. Savaşmak için yöntem, Zafer kazanmak için birçok danışman gerekli.
7. Ahmak için bilgelik ulaşamayacak kadar yüksektir, Kent kurulunda ağzını açamaz.
8. Kötülük tasarlayan kişi Düzenbaz olarak bilinecektir.
9. Ahmakça tasarılar günahtır, Alaycı kişiden herkes öğrenir.
10. Sıkıntılı günde cesaretini yitirirsen, Gücün kıt demektir.
11. Ölüm tehlikesi içinde olanları kurtar, Ölmek üzere olanları esirge.
12. «İşte bunu bilmiyordum» desen de, İnsanın yüreğindeki bilen sezmez mi? Senin canını koruyan anlamaz mı? Ödetmez mi herkese yaptığını?
13. Oğlum, bal ye, çünkü iyidir, Süzme bal damağa tatlı gelir.
14. Bilgelik de canın için öyledir, bilmiş ol. Bilgeliği bulursan bir geleceğin olur Ve umudun boşa çıkmaz.
15. Ey kötü adam, doğru kişinin evine karşı pusuya yatma, Konutunu yıkmaya kalkma.
16. Çünkü doğru kişi yedi kez düşse yine kalkar, Ama kötüler felakette yıkılır.
17. Düşmanın düşüşüne keyiflenme, Sendelemesine sevinme.
18. Yoksa RAB görür ve hoşnut kalmaz Ve düşmanına duyduğu öfke yatıştır.
19. Kötülük edenlere kızıp üzülme, Onlara özenme.
20. Çünkü kötülerin geleceği yok, Çırası sönecek onların.
21. Oğlum, RABbe ve krala saygı göster, Onlara başkaldırımlarla arkadaşlık etme.
22. Çünkü onlar ansızın felakete uğrar, İnsanın başına ne belalar getireceklerini kim bilir?
23. Şunlar da bilgelerin sözleridir: Yargılarken yan tutmak iyi değildir.
24. Kötüye, «Suçsuzsun» diyen yargıcı Halklar lanetler, uluslar kınar.
25. Ne mutlu suçluyu mahkûm edene! Herkes onu candan kutlar.
26. Dürüst yanıt Gerçek dostluğun işaretidir. «Dürüst yanıt veren dudakları öper.»
27. İlk dışardaki işini bitirip tarlanı hazırla, Ondan sonra evini yap.
28. Başkalarına karşı nedensiz tanıklık etme Ve dudaklarınla aldatma.
29. «Bana yaptığını ben de ona yapacağım, Ödeteceğim bana yaptığını» deme.
30. Tembelin tarlasından, Sağduyudan yoksun kişinin bağından geçtiğimde
31. Her yanı dikenlerin, otların Kapladığını gördüm; Taş duvar da yıkılmıştı.
32. Gördüklerimi derin derin düşündüm, Seyrettiklerimden ibret aldım.
33. «Biraz kestireyim, biraz uyuklayayım, Ellerimi kavuşturup şöyle bir uyuyayım» demeye kalmadan,
34. Yokluk bir haydut gibi, Yoksulluk bir akıncı gibi gelir üzerine.

1. Bundan sonrakiler de Süleymanın özdeyişleridir.Bunları Yahuda Kralı Hizkiyanın adamları derledi.
2. Tanrıyı gizli tuttuğu şeyler için,Krallarıysa açığa çıkardıkları için yüceltiriz.
3. Göğün yüksekliği, yerin derinliği gibi,Kralların aklından geçen de kestirilemez.
4. Cürufu gümüşten ayırınca,Kuyumcunun işleyeceği madde kalır.
5. Kötüleri kralın huzurundan uzaklaştırırsanKralın tahtı adaletle pekişir.
6. Kralın önünde kendini yüceltme,Önemli kişiler arasında yer edinmeye çalışma.
7. Çünkü kralın seni bir soylunun önünde alaşağı etmesindense,Sana, <<Yukarıya gel>> demesi yeğdir.
8. Gördüklerinle hemencecik mahkemeye başvurma;Çünkü başkası seni utandırabilir,Sonra ne yapacağını bilemezsin.
9. Davanı doğrudan komşuyla gör;Başkasının sırrını açıklama.
10. Yoksa işiten seni utandırabilirVe bu kötü ün yakarı bırakmaz.
11. Yerinde söylenen söz,Gümüş oymalardaki altın elmafö gibidir.
12. Altın küpe ya da altın bir süs neyse,Dinleyen kulak için bilgenin azarlaması da öyledir.
13. Hasatta kar serinliği nasılsa,Güvenilir ulak da kendisini gönderenler için öyledir.Böyle biri efendilerinin canına can katar.
14. Yağmursuz bulut ve yel nasılsa,Vermediği armağanla övünen kişi de öyledir.
15. Sabırla bir hükümdar bile ikna edilir,Tatlı dil en güçlü direnci kırar.
16. Bal buldun mu yeteri kadar ye,Fazla doyarsan kusarsın.
17. Başkalarının evine seyrek git,Yoksa onları bezdirir, nefretini kazanırsın.
18. Başkasına karşı yalancı tanıklık edenTopuz, kılıç ya da sivri ok gibidir.
19. Sıkıntılı günde haine güvenmek,Çürük dişe ya da sakat ayağa güvenmek gibidir.
20. Dertli kişiye ezgi söylemek,Soğuk günde giysilerini üzerinden almaya,Ya da sodaya sirke katmaya benzer.
21. Düşmanın acıkmışsa doyur,Susamışsa su ver.
22. Bunu yapmakla onu utanca boğarsınVe RAB seni ödüllendirir.
23. Kuzeyden esen rüzgar nasıl yağmur getirirse,İftiracı dil de öfkeli bakışlara yol açar.
24. Kavgacı kadınla aynı evde oturmaktansa,Damın köşesinde oturmak yeğdir.
25. Susamış kişi için soğuk su neyse,Uzak ülkeden gelen iyi haber de öyledir.
26. Kötünün önünde pes eden doğru kişi,Suyu bulanmış pınar, kirlenmiş kuyu gibidir.
27. Fazla bal yemek iyi değildir;Hep yüceltmeyi beklemek de...
28. Kendini denetleyemeyen kişiYıkılmış sursuz kent gibidir.

1. Yaz ortasında kar, hasatta yağmur uygun olmadığı gibi,Akılsıza da onur yakışmaz.
2. Öteye beriye uçuşan serçeVe kırlangıç gibi,Hak edilmemiş lanet de tutmaz.
3. Ata kırbaç, eşeğe gem,Akılsızın sırtına da değnek gerek.
4. Akılsıza ahmaklığına göre karşılık verme,Yoksa sen de onun düzeyine inersin.
5. Akılsıza ahmaklığına uygun karşılık ver,Yoksa kendini bilge sanır.
6. Akılsızın eliyle haber gönderen,Kendi ayaklarını kesen biri gibi,Kendine zarar verir.
7. Akılsızın ağzında özdeyiş,Kötürümün sarkan bacakları gibidir.
8. Akılsızı onurlandırmak,Taşı sapana bağlamak gibidir.
9. Sarhoşun elindeki dikenli dal ne ise,Akılsızın ağzında özdeyiş de odur.
10. Oklarını gelişigüzel fırlatan okçu neyse,Yoldan geçen akılsızı ya da sarhoşu ücretle tutan da öyledir.
11. Ahmaklığını tekrarlayan akılsız,Kusmuğuna dönen köpek gibidir.
12. Kendini bilge gören birini tanıyor musun?Akılsız bile ondan daha umut vericidir.
13. Tembel, <<Yolda aslan var,Sokaklarda aslan dolaşıyor>> der.
14. Menteşeleri üzerinde dönen kapı gibi,Tembel de yatağında döner durur.
15. Tembel elini sahana daldırır,Yeniden ağzına götürmeye üşenir.
16. Tembel kendini,Akıllıca yanıt veren yedi kişiden daha bilge sanır.
17. Kendini ilgilendirmeyen bir kavgaya bulaşan kişi,Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutana benzer.
- 18-19. Ateşli ve öldürücü oklar savuran bir deli neyse,Komşusunu aldatıp, <<Şaka yapıyordum>>Diyen de öyledir.
20. Odun bitince ateş söner,Dedikoducu yok olunca kavga diner.
21. Kor için kömür, ateş için odun neyse,Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı da öyledir.
22. Dedikodu tatlı lokma gibidir,İnsanın ta içine işler.
23. Okşayıcı dudaklarla kötü yürek,Sırlanmış toprak kaba benzer.
24. Yüreği nefret dolu kişi sözleriyle niyetini gizlemeye çalışır,Ama içi hile doludur.
25. Güzel sözlerine kanma,Çünkü yüreğinde yedi iğrenç şey vardır.
26. Nefretini hileyle örtse bile,Kötülüğü toplumun önünde ortaya çıkar.
27. Başkasının kuyusunu kazan içine kendi düşer,Taşı yuvarlayan altında kalır.
28. Yalancı dil incittiği kişilerden nefret eder,Yaltaklanan ağızdan yıkım gelir.

1. Yarınla övünme,Çünkü ne getireceğini bilemezsin.
2. Seni kendi ağzın değil, başkaları övsün,Kendi dudakların değil, yabancı övsün.
3. Taş ağırdır, kum bir yükür,Ama ahmağın kışkırtması ikisinden de ağırdır.
4. Öfke zalim, hiddet azgındır,Ama kıskançlığa kim dayanabilir?
5. Açık bir azar,Gizli tutulan sevgiden iyidir.
6. Düşmanın öpücükleri aldatıcıdır,Ama dostun seni iyiliğin için yaralar.
7. Tok insanın canı balı bile çekmez,Aç kişiye en acı şey tatlı gelir.
8. Yuvasından uzak kalan kuş nasılsa,Yurdundan uzak kalan insan da öyledir.
9. Güzel koku ve buhur canı ferahlatır,Dostun verdiği öğüt insana tatlı gelir.
10. Kendi dostunu da babanın dostunu da bırakmaVe felakete uğradığın gün kardeşinin evine gitme;Yakın komşun uzaktaki kardeşten yeğdir.
11. Oğlum, bilgece davran ki yüreğim sevin sin,Beni ayıplayana yanıt vereyim.
12. İhtiyatlı kişi tehlikeyi görünce saklanır,Bönse öne atılır ve zarar görür.
13. Tanımadığı birine kefil olanın giysisini al;Bir yabancı için yapıyorsa bunu,Giysisini rehin tut.
14. Sabah sabah komşuya verilen gürültülü bir selamKüfür sayılır.
15. Kavgacı kadının dırdırYağmurlu günde damlaların dinmeyen sesi gibidir.
16. Böyle bir kadını dizginlemeye kalkmak,Rüzgarı ya da yağdı avuçta tutmaya çalışmak gibidir.
17. Demir demiri bilir,İnsan da insanı...
18. İncir ağacını budayan meyvesini yer,Efendisine hizmet eden onurlandırılır.
19. Su görüntümüzü nasıl yansıtıyorsa,Yürek de insanın içini yansıtır.
20. Ölüm ve yıkım diyarı insana doymaz,İnsanın gözü de hiç doymaz.
21. Altın ocakta, gümüş potada sınanır,İnsansa aldığı övgüyle sınanır.
22. Ahmağı buğdayla birlikte dibekte tokmakla dövsen bile,Ahmaklığından kurtulmaz.
23. Davarına iyi bak,Sığırlarına dikkat et.
24. Çünkü zenginlik kalıcı değildirVe taç kuşaktan kuşağı geçmez.
25. Çayır biçilince, yeni çimen çıkınca,Dağlardaki otlar toplanınca,
26. Kuzular seni giydirir,Tekeler tarlanın bedeli olur.
27. Keçilerin sütü yalnız seni değil,Ev halkını, hizmetçilerini de doyurmaya yeter.

1. Kötü kişi kendisini kovalayan olmasa bile kaçır,Doğrularsa genç aslan gibi yürekli dir.
2. Ayaklanan ülke çok başlı olur,Ama akıllı, bilgili kişi düzeni sağlar.
3. Yoksulu ezen yoksul,Ürünü harap eden sağanak yağmur gibidir.
4. Yasayı terk eden kötüyü över,Yerine getirense kötüye karşı çıkar.
5. Kötüler adaletten anlamaz,RABbe yönelenlerse her yönüyle anlar.
6. Dürüst bir yoksul olmak,Yolsuzlukla zengin olmaktan yeğdir.
7. Kutsal Yasayı yerine getiren çocuk akıllıdır,Oburlarla arkadaşlık edense babasını utandırır.
8. Faiz ve tefecilikle malına mal katan kişi,Bunu yoksullara acıyan için biriktirir.
9. Yasaya kulağını tıkayanınDuası da iğrençtir.
10. Dürüst kişileri kötü yola saptıranKendi kazdığı çukura düşer.İyiliği, özü sözü bir olanlar miras alacak.
11. Zengin kendini bilge sanır,Ama akıllı yoksul onun içini okur.
12. Doğruların zaferi coşkuyla kutlanır,Ama kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar.
13. Günahlarını gizleyen başarılı olmaz,İtiraf edip bırakansa merhamet bulur.
14. Günahtan çekinen ne mutludur!İnatçılık edense belaya düşer.
15. Yoksul halkı yöneten kötü kişiKükreyen aslan, saldırgan ayı gibidir.
16. Gaddar önderin akıllı kıttır;Haksız kazançtan nefret edense uzun ömürlü olur.
17. Adam öldürmekten vicdan azabı çeken, mezara dek kaçacaktır;Kimse ona yardım etmesin.
18. Alnı ak yaşayan kurtulur,Yolsuzluk yapan ansızın yıkıma uğrar.
19. Toprağını işleyenin ekmeği bol olur,Hayal peşinde koşansa yoksulluğa doyar.
20. Güvenilir kişi bolluğa erer,Zengin olmaya can atansa beladan kurtulamaz.
21. Hatır gözetmek iyi değildir,Çünkü insan bir lokma ekmek için bile suç işler.
22. Cimri servet peşinde koşar,Yoksulluğa uğrayacağını düşünmez.
23. Başkasını azarlayan sonundaPohpohlayandan daha çok beğeni kazanır.
24. Annesini ya da babasını soymayı günah saymayan,Haydutla birdir.
25. Açgözlü kavga çıkarır,RABbe güvenense bolluk içinde yaşar.
26. Kendine güvenen akılsızdır,Bilgece davranan güvenlikte olur.
27. Yoksula verenin eksiği olmaz,Yoksulu görmezden gelense bir sürü lanete uğrar.
28. Kötüler egemen olunca insan kaçacak yer arar,Ama kötüler yok olunca doğrular çoğalır.

1. Defalarca azarlandığı halde dikbaşlılık eden,Ansızın yıkıma uğrayacak, çare yok.
2. Doğru kişiler çoğalınca halk sevinir,Kötü kişi hükümdar olunca halk inler.
3. Bilgeliği seven babasını sevindirir,Fahişelerle dostluk eden malını yitirir.
4. Adaletle yöneten kral ülkesini ayakta tutar,Ağır vergiler koyansa çökertir.
5. Başkasını pohpohlayan kişi,Ona tuzak kurar.
6. Kötünün başkaldırısı kendine tuzak olur,Doğru kişiye ezgi söyler ve sevinir.
7. Doğru kişi yoksulların hakkını verir,Kötü kişi hak hukuk nedir bilmez.
8. Alaycı kişiler kentleri bile karıştırır,Bilgelerse öfkeyi yatıştırır.
9. Bilge kişiyle davası olan ahmakKızır, alay eder ve rahat vermez.
10. Kana susamışlar dürüst kişiden nefret eder,Doğrularsa onun canını korur.
11. Akılsız hep patlamaya hazırdır,Bilgeyse öfkesini dizginler.
12. Hükümdar yalana kulak verirse,Bütün görevlileri de kötü olur.
13. Zorbayla yoksulun ortak bir noktası var:İkisinin de gözünü açan RABdir.
14. Yoksulları adaletle yöneten kralınTahtı hep güvenlikte olur.
15. Değnekle terbiye bilgelik kazandırır,Kendi haline bırakılan çocuksa annesini utandırır.
16. Kötüler çoğalınca başkaldırı da çoğalır,Ama doğrular onların düşüşünü görecektir.
17. Oğlunu terbiye et, o da sana huzur verecekVe gönlünü hoşnut edecektir.
18. Tanrısal esinden yoksun olan halkSınır tanımaz olur.Ne mutlu Kutsal Yasayı yerine getirene!
19. Köle salt sözle terbiye edilemez,Çünkü anlasa da kulak asmaz.
20. Sözünü tartmadan konuşan birini tanıyor musun?Akılsızın durumu bile onunkinden daha umut vericidir.
21. Çocukluğundan beri kölesini şımartan,Sonunda cezasını çeker.
22. Öfkeli kişi çekişme yaratır,Huysuz kişinin başkaldırısı eksik olmaz.
23. Kibir insanı küçük düşürür,Alçakgönüllülükse onur kazandırır.
24. Hırsızla ortak olanın düşmanı kendisidir,Mahkemede yemin etse de bildiğini söylemez.
25. İnsandan korkmak tuzaktır,Ama RABbe güvenen güvenlikte olur.
26. Hükümdarın gözüne girmek isteyen çoktur,Ama RABdir insana adalet sağlayan.
27. Doğrular haksızlardan iğrenir,Kötüler de dürüst yaşayanlardan.

1. Massalı Yake oğlu Agurun sözleri: Bu adam şöyle diyor: «Yorulдум, ey Tanrım, yorulдум ve tükendim. ve tükendim» ya da «Bu adam İtiele, İtiele ve Ukkala şöyle diyor».
2. Gerçekten ben insanların en cahiliyim, Bende insan aklı yok.
3. Bilgeliği öğrenmedim, Kutsal Olana ilişkin bilgiden de yoksunum.
4. Kim göklere çıkıp indi? Kim yeli avuçlarında topladı? Suları giysisiyle sarıp sarmalayan kim? Kim belirledi dünyanın sınırlarını? Adı nedir, oğlunun adı nedir, biliyorsan söyle!
5. Tanrının her sözü güvenilirdir, O kendisine sığınan herkese kalkandır.
6. Onun sözüne bir şey katma, Yoksa seni azarlar, yalancı çıkarsın.
7. Ey Tanrı, iki şey diledim senden: Ben ölmeden bunları esirgeme benden.
8. Sahtekârlığı, yalanı benden uzak tut, Bana ne yoksulluk ne de zenginlik ver; Payıma düşen ekmeği ver, yeter.
9. Yoksa bolluktan, «Kımmış RAB?» diye seni yadsır, Ya da yoksulluktan çalar Ve Tanrımın adını lekelemiş olurum.
10. «Köleyi efendisine çekiştirme, Yoksa sana lanet eder, sen de suçlu çıkarsın.
11. Öyleleri var ki, babalarına lanet eder, Annelerine değer vermezler.
12. Öyleleri var ki, kendilerini tertemiz sanırlar, Oysa kötülüklerinden arınmış değiller.
13. Öyleleri var ki, kendilerinden üstün kimse yok sanır, Herkese tepeden bakarlar.
14. Öyleleri var ki, dişleri kılıç, çeneleri bıçaktır, Mazlumlarla yoksulları yutup yeryüzünden yok ederler.
15. Sülüğün iki kızı vardır, adları «Ver, ver» dir. Hiç doymayan üç şey, «Yeter» demeyen dört şey vardır:
16. Ölüler diyarı, kısır rahim, Suya doymayan toprak ve «Yeter» demeyen ateş.
17. Babasıyla alay edenin, annesinin sözünü hor görenin Gözünü vadideki kargalar oyacak; O akbabalara yem olacak.
18. Aklımın ermediği üç şey, Anlamadığım dört şey var:
19. Kartalın gökyüzünde, Yılanın kayada, Geminin denizde izlediği yol Ve erkeğin genç kızla tuttuğu yol.
20. Zina eden kadının yolu da şöyledir: Yer, ağzını siler, Sonra da, «Suç işlemedim» der.
21. Yeryüzü üç şeyin altında sarsılır; Katlanamadığı dört şey vardır:
22. Kölenin kral olması, Budalanın doyması,
23. Nefret edilen kadının evlenmesi Ve hizmetçinin hanımının yerine geçmesi.
24. «Dünyada dört küçük yaratık var ki, Çok bilgece davranırlar:
25. Karıncalar güçlü olmayan bir topluluktur, Ama yiyeceklerini yazdan biriktirirler.
26. Kaya tavşanları da güçsüz bir topluluktur, Ama yuvalarını kaya kovuklarında yaparlar.
27. Çekirgelerin kralı yoktur, Ama bölük bölük ilerlerler.
28. Kertenkele elle bile yakalanır, Ama kral saraylarında bulunur.
29. «Yürüyüşü gösterişli üç yaratık, Davranışı gösterişli dört yaratık var:
30. Hayvanların en güçlüsü olan Ve hiçbir şeyin önünde pes etmeyen aslan,
31. Tazıfs, teke Ve ordusunun başındaki kral. sözcüğün anlamı tam bilinmiyor.
32. «Eğer budala gibi kendini yücelttinse Ya da kötülük tasarladınsa, Dur ve düşün!
33. Çünkü nasıl sütü dövünce tereyağı, Burnu sıkınca kan çıkarsa, Öfkeyi kurcalayınca da kavga çıkar.»

1. Massa Kralı Lemuelin sözleri,Annesinin ona öğrettikleri:
2. <<Oğlum, rahmimin ürünü, ne diyeyim?Adaklarımın yanıtı oğlum, ne diyeyim?
3. Gücünü kadınlara,Gençliğini kralları mahvedenlere kaptırma!
4. <<Şarap içmek krallara yakışmaz, ey Lemuel,Krallara yakışmaz!İçkiyi özlemek hükümdarlara yaraşmaz.
5. Çünkü içince kuralları unuttur,Mazlumun hakkını yerler.
6. İçkiyi çaresize,Şarabı kaygı çekene verin.
7. İçsin ki yoksulluğunu unutsun,Artık sefaletini anmasın.
8. Ağzını hakkını savunamayan için,Kimsesizin davasını gütmek için aç.
9. Ağzını aç ve adaletle yargıla,Mazlumun, yoksulun hakkını savun.>>
10. Erdemli kadını kim bulabilir?Onun değeri mücevherden çok üstündür. sırayla İbranice alfabenin değişik bir harfiyle başlar.
11. Kocasına ona yürekten güvenirVe kazancı eksilmez.
12. Kadın ona kötülükle değil,Yaşamı boyunca iyilikle karşılık verir.
13. Yün, keten bulur,Zevkle elleriyle işler.
14. Ticaret gemileri gibidir,Yiyeceğini uzaktan getirir.
15. Gün ağarmadan kalkar,Ev halkına yiyecek, hizmetçilerine paylarını verir.
16. Bir tarlayı gözüne kestirip satın alır,El emeğiyle kazandığı parayla bağ diker.
17. Giyinip kollarını sıvar,Canla başla çalışır.
18. Ticaretinin kârlı olduğunu bilir,Çırası gece boyunca yanar.
19. Eliyle örekeyi tutar,Avucunda iği tutar.
20. Mazluma kollarını açar,Yoksula elini uzatır.
21. Kar yağınca ev halkı için kaygılanmaz,Çünkü hepsinin iki katfü giysisi vardır.
22. Yatak örtüleri dokur,Kendi giysileri ince mor ketendendir.
23. Kocasını ülkenin ileri gelenleriyle oturup kalkar,Kent kurulunda iyi tanınır.
24. Kadın diktiği keten giysilerleÖrdüğü kuşakları tüccara satar.
25. Güç ve onurla kuşanmıştır,Geleceğe güvenle bakar.
26. Ağzından bilgelik akar,Dili iyilik öğütler.
27. Ev halkının işlerini yönetir,Tembellik nedir bilmez.
28. Çocukları önünde ayağa kalkıp onu kutlar,Kocasını onu över.
29. <<Soylu işler yapan çok kadın var,Ama sen hepsinden üstünsün>> der.
30. Çekicilik aldatıcı, güzellik boştur;Ama RABbe saygılı kadın övülmeye layıktır.
31. Ellerin hak ettiğini verin kendisine,Yaptıkları için kent kurulunda övülsün.

Vaiz

Bölüm 1

1. Bunlar Yerus alimde krallık yapan Davut oğlu Vaizin sözleridir:
2. ‹‹Her Şey boş, bomboş, bomboş!›› diyor Vaiz.
3. Ne kazancı var insanınG neŐin altında harcadığı onca emekten?
4. Kuşaklar gelir, kuşaklar geçer,Ama dünya sonsuza dek kalır.
5. Güneş doğar, güneş batar,Hep doğduğu yere koşar.
6. Rüzgar güneye gider, kuzeye döner,D ne d ne eserekHep aynı yolu izler.
7. Bütün ırmaklar denize akar,Yine de deniz dolmaz.Irmaklar hep çıktıkları yere döner.
8. Her Şey yorucu,Sözcüklerle anlatılamayacak kadar.G z görmekle doymuyor,Kulak iŐitmekle dolmuyor.
9.  nce ne olduysa, yine olacak.önce ne yapıldıysa, yine yapılacak.Güneşin altında yeni bir Şey yok.
10. Var mı kimsenin, ‹‹Bak bu yeni!›› diyebileceği bir Şey?Her Şey çoktan, bizden yıllar önce de vardı.
11. Geçmiş kuşaklar anımsanmıyor,Gelecek kuşaklar da kendilerinden sonra gelenlerce anımsanmayacak.
12. Ben Vaiz, Yerus alimde İsrail kralıyken
13. kendimi göklerin altında yapılan her Şeyi bilgece araştırıp incelemeye adadım. Tanrının uđraŐsınlar diye insanlara verdiği  etin bir zahmettir bu.
14. Güneşin altında yapılan bütün işleri gördüm; hepsi boştur, rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır!
15. Eğri olan doğrultulamaz, eksik olan sayılamaz.
16. Kendi kendime, ‹‹İŞte, bilgeliğimi benden önce Yerus alimde krallık yapan herkesten çok artırdım›› dedim, ‹‹Alabildiğine bilgi ve bilgelik edindim.››
17. Kendimi bilgi ve bilgeliği, deliliği ve akılsızlığı anlamaya adadım. Gördüm ki, bu da yalnızca rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
18. Çünkü çok bilgelik çok keder doğurur, bilgi arttıkça acı da artar.

Bölüm 2

1. Kendi kendime, «Gel, zevki tat. İyi mi, değil mi, gör» dedim. Ama gördüm ki, o da boş.
2. Gülmeye, «Delilik», zevke, «Ne işe yarar?» dedim.
3. İnsanların göklerin altında geçirdiği birkaç günlük ömürleri boyunca, yapacakları iyi bir şey olup olmadığını görünceye dek, bilgeliğimin önderliğinde, bedenimi şarapla nasıl canlandırayım, akılsızlığı nasıl ele alayım diye düşündüm durdum.
4. Büyük işlere girdim. Kendime evler inşa ettim, bağlar diktim.
5. Bahçeler, parklar yaptım, oralara türlü türlü meyve ağaçları diktim.
6. Dal budak salan orman ağaçlarını sulamak için havuzlar yaptım.
7. Kadın, erkek köleler satın aldım; evimde doğan kölelerim de vardı. Ayrıca benden önce Yeruşalimde yaşayan herkesten çok sığıra, davara sahip oldum.
8. Altın, gümüş biriktirdim; kralların, illerin hazinelerini topladım. Kadın, erkek şarkıcılar ve erkeklerin özlemi olan bir harem edindim.
9. Böylece büyük üne kavuştum, benden önce Yeruşalimde yaşayanların hepsini aştım. Bilgeliğimden de bir şey yitirmedim.
10. Gözümün dilediği hiçbir şeyi kendimden esirgemedim. Gönlümü hiçbir zevkten alıkoymadım. Yaptığım her işten zevk aldım gönlüm. Bütün emeğimin ödülü bu oldu.
11. Yaptığım bütün işlere, Çektiğim bütün emeklere bakınca, Gördüm ki, hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş.
12. Sonra bilgelik, delilik, akılsızlık nedir diye baktım; Çünkü kralın yerine geçecek kişi Zaten yapılanın ötesinde ne yapabilir ki?
13. Işığın karanlıktan üstün olduğu gibi Bilgelğin de akılsızlıktan üstün olduğunu gördüm.
14. Bilge nereye gittiğini görür, Ama akılsız karanlıkta yürür. İkisinin de aynı sonu paylaştığını gördüm.
15. «Akılsızın başına gelen, benim de başıma gelecek» Dedim kendi kendime, «Öyleyse kazancım ne bilgelikten?» «Bu da boş» dedim içimden.
16. Çünkü akılsız gibi, bilge de uzun süre anılmaz, Gelecekte ikisi de unutulur. Nitekim bilge de akılsız gibi ölür!
17. Böylece hayattan nefret ettim. Çünkü güneşin altında yapılan iş çetindi bence. Her şey boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
18. Güneşin altında harcadığım bütün emekten nefret ettim. Çünkü her şeyi benden sonra gelecek olana bırakmak zorundayım.
19. Kim bilir, bilge mi olacak, akılsız mı? Güneşin altında bilgeliğimi kullanarak harcadığım bütün emek üzerinde saltanat sürecek. Bu da boş.
20. Bu yüzden güneşin altında harcadığım onca emeğe üzölmeye başladım.
21. Çünkü biri bilgelik, bilgi ve beceriyle çalışır, sonunda her şeyini hiç emek vermemiş başka birine bırakmak zorunda kalır. Bu da boş ve büyük bir hüsrandır.
22. Çünkü ne kazancı var adamın, güneşin altında harcadığı bunca emekten, bunca kafa yormaktan?
23. Günler boyunca çektiği zahmet acı ve dert doğurur. Gece bile içi rahat etmez. Bu da boş.
24. İnsan için yemekten, içmekten ve yaptığı işten zevk almaktan daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Tanrıdandır.
25. Onsuz kim yiyebilir, kim zevk alabilir?
26. Çünkü Tanrı bilgiyi, bilgeliği, sevinci hoşnut kaldığı insana verir. Günahkâra ise, yığma, biriktirme zahmeti verir; biriktirdiklerini Tanrı'nın hoşnut kaldığı insanlara bıraksın diye. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.

Bölüm 3

1. Her şeyin mevsimi, göklerin altındaki her olayın zamanı vardır.
2. Doğmanın zamanı var, ölmenin zamanı var.Dikmenin zamanı var, sökmenin zamanı var.
3. Öldürmenin zamanı var, şifa vermenin zamanı var.Yıkmanın zamanı var, yapmanın zamanı var.
4. Ağlamanın zamanı var, gülmenin zamanı var.Yas tutmanın zamanı var, oynamanın zamanı var.
5. Taş atmanın zamanı var, taş toplamanın zamanı var.Kucaklaşmanın zamanı var, kucaklaşmamanın zamanı var.
6. Aramanın zamanı var, vazgeçmenin zamanı var.Saklamanın zamanı var, atmanın zamanı var.
7. Yırtmanın zamanı var, dikmenin zamanı var.Susmanın zamanı var, konuşmanın zamanı var.
8. Sevmenin zamanı var, nefret etmenin zamanı var.Savaşın zamanı var, barışın zamanı var.
9. Çalışanın harcadığı emekten ne kazancı var?
10. Tanrının uğraşınlar diye insanlara verdiği zahmeti gördüm.
11. O her şeyi zamanında güzel yaptı. İnsanların yüreğine sonsuzluk kavramını koydu. Yine de insan Tanrının yaptığı işi başından sonuna dek anlayamaz.
12. İnsan için yaşamı boyunca mutlu olmaktan, iyi yaşamaktan daha iyi bir şey olmadığını biliyorum.
13. Her insanın yiyip içmesi, yaptığı her işle doyuma ulaşması bir Tanrı armağanıdır.
14. Tanrının yaptığı her şeyin sonsuza dek süreceğini biliyorum. Ona ne bir şey eklenebilir ne de ondan bir şey çıkarılabilir. Tanrı insanların kendisine saygı duymaları için bunu yapıyor.
15. Şimdi ne oluyorsa, geçmişte de oldu,Ne olacaksa, daha önce de olmuştur.Tanrı geçmiş olayların hesabını soruyor.
16. Güneşin altında bir şey daha gördüm:Adaletin ve doğruluğun yerini kötülük almış.
17. İçimden <<Tanrı doğruyu da, kötüyü de yargılayacaktır>> dedim,<<Çünkü her olayın, her eylemin zamanını belirledi.>>
18. İnsanlara gelince, <<Tanrı hayvan olduklarını görsünler diye insanları sınıyor>> diye düşündüm.
19. Çünkü insanların başına gelen hayvanların da başına geliyor. Aynı sonu paylaşıyorlar. Biri nasıl ölüyorsa, öbürü de öyle ölüyor. Hepsi aynı soluğu taşıyor. İnsanın hayvandan üstünlüğü yoktur. Çünkü her şey boş.
20. İkisi de aynı yere gidiyor; topraktan gelmiş, toprağa dönüyor.
21. Kim biliyor insan ruhunun yukarıya çıktığını, hayvan ruhunun aşağıya, yeraltına indiğini?
22. Sonuçta insanın yaptığı işten zevk almasından daha iyi bir şey olmadığını gördüm. Çünkü onun payına düşen budur. Kendisinden sonra olacakları görmesi için kim onu geri getirebilir?

Bölüm 4

1. Güneşin altında yapılan baskılara bir daha baktım,Ezilenlerin gözyaşlarını gördüm;Avutanları yok,Güç ezenlerden yana,Avutanları yok.
2. Çoktan ölmüş ölüleri,Hâlâ sağ olan yaşayanlardan daha mutlu gördüm.
3. Ama henüz doğmamış,Güneşin altında yapılan kötülükleri görmemiş olanİkisinden de mutludur.
4. Harcanan her emeğin, yapılan her ustaca işin ardında kıskançlık olduğunu gördüm. Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış.
5. Akılsız ellerini kavuşturup kendi kendini yer.
6. Rahat kazanılan bir avuç dolusuZahmetle, rüzgarı kovalamaya kalkışarak kazanılanİki avuç dolusundan daha iyidir.
7. Güneşin altında bir boş şey daha gördüm:
8. Yalnız bir adam vardı,Oğlu da kardeşi de yoktu.Çabaları dinmek nedir bilmezdi,Gözü zenginliğe doymazdı.«Kimin için çalışıyorum,Neden kendimi zevkten yoksun bırakıyorum?» diye sormazdı.Bu da boş ve çetin bir zahmettir.
9. İki kişi bir kişiden iyidir,Çünkü emeklerine iyi karşılık alırlar.
10. Biri düşerse, öteki kaldırır.Ama yalnız olup da düşenin vay haline!Onu kaldıran olmaz.
11. Ayrıca iki kişi birlikte yatarsa, birbirini ısıtır.Ama tek başına yatan nasıl ısınabilir?
12. Yalnız biri yenik düşer,Ama iki kişi direnebilir.Üç kat iplik kolay kolay kopmaz.
13. Yoksul ama bilge bir genç artık öğüt almayı bilmeyen kocamış akılsız kraldan iyidir.
14. Çünkü genç, ülkesinde yoksulluk içinde doğsa bile cezaevinden krallığa yükselebilir.
15. Güneşin altında yaşayan herkesin kralın yerine geçen genci izlediğini gördüm.
16. Yeni kralın yönettiği halk sayısız olabilir. Yine de sonrakiler ondan hoşnut olmayabilir. Gerçekten bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.

1. Tanrının evine gittiğinde davranışına dikkat et. Yaptıkları kötülüğün farkında olmayan akılsızlar gibi kurban sunmak için değil, dinlemek için yaklaş.
2. Ağzını çabuk açma,Tanrının önünde hemen konuya girme,Çünkü Tanrı gökte, sen yerdesin,Bu yüzden, az konuş.
3. Çok tasa kötü düş,Çok söz akılsızlık doğurur.
4. Tanrıya adak adayınca, yerine getirmekte gecikme. Çünkü O akılsızlardan hoşlanmaz. Adağını yerine getir!
5. Adamamak, adayıp da yerine getirmemekten iyidir.
6. Ağzının seni günaha sürüklemesine izin verme. Ulağın önünde: <<Adağım yanıştı>> deme. Tanrı niçin senin sözlerine öfkelenisin, yaptığın işi yok etsin?
7. Çünkü çok düş kurmak hayalciliğe ve laf kalabalığına yol açar; Tanrıya saygı göster. anlamına gelebilir.
8. Bir yerde yoksullara baskı yapıldığını, adaletin ve doğruluğun çiğnendiğini görürsen şaşma; çünkü üstü gözeten daha üst biri var, onların da üstleri var.
9. Tarlaların sürülmesini isteyen bir kral ülke için her bakımdan yararlıdır.
10. Parayı seven paraya doymaz,Zenginliği seven kazancıyla yetinmez.Bu da boştur.
11. Mal çoğaldıkça yiyeni de çoğalır.Sahibine ne yararı var, seyretmekten başka?
12. Az yesin, çok yesin işçi rahat uyur,Ama zenginin malı zengini uyutmaz.
- 13-14. Güneşin altında acı bir kötülük gördüm:Sahibinin zararına biriktirilenVe bir talihsizlikle yok olup giden servet.Böyle bir servet sahibi baba olsa bile,Oğluna bir şey bırakamaz.
15. Annesinin rahminden çıplak çıkar insan.Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider,Emeğinden hiçbir şey götürmez elinde.
16. Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider insan.Bu da acı bir kötülüktür.Ne kazancı var yel için zahmet çekmekten?
17. Ömrü boyunca büyük üzüntü, hastalık, öfke içindeKaranlıkta yiyor.
18. Gördüm ki, iyi ve güzel olan şu: Tanrının insana verdiği birkaç günlük ömür boyunca yemek, içmek, güneşin altında harcadığı emekten zevk almak. Çünkü insanın payına düşen budur.
19. Üstelik Tanrı bir insana mal mülk veriyor, onu yemesi, ödülünü alması, yaptığı işten mutluluk duyması için ona güç veriyorsa, bu bir Tanrı armağanıdır.
20. Bu yüzden insan, geçen ömrünü pek düşünmez. Çünkü Tanrı onun yüreğini mutlulukla meşgul eder.

Bölüm 6

1. Güneşin altında insana ağır gelen bir kötülük gördüm:
2. Adam vardır, Tanrı kendisine mal, mülk, saygınlık verir, yerine gelmeyecek isteği yoktur. Ama Tanrı yemesine izin vermez; bir yabancı yer. Bu da boş ve acı bir derttir.
3. Bir adam yüz çocuk babası olup uzun yıllar yaşamış, ama uzun ömrüne karşılık, zenginliğin tadını çıkaramamış, bir mezara bile gömülmemişse, düşük çocuk ondan iyidir derim.
4. Çünkü düşük çocuk boş yere doğuyor, karanlık içinde geçip gidiyor, adı karanlığa gömülüyor.
- 5-6. Ne güneş yüzü görüyor, ne de bir şey tanıyor. Öbür adam iki kez biner yıl yaşasa bile mutluluk duymaz, düşük çocuk ondan rahattır. Hepsi aynı yere gitmiyor mu?
7. İnsan hep boğazı için çalışır,Yine de doymaz.
8. Bilgenin akılsızdan ne üstünlüğü var?Yoksul başkasına nasıl davranacağını bilmekle ne yarar sağlar?
9. Gözün gördüğü gönlün çektiğinden iyidir.Bu da boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmaktır.
10. Ne varsa, adı çoktan konmuştur,İnsanın da ne olduğu biliniyor.Kimse kendinden güçlü olanla çekişemez.
11. Söz çoğaldıkça anlam azalır,Bunun kime yararı olur?
12. Çünkü gölge gibi gelip geçen kısa ve boş ömründe insana neyin yararlı olduğunu kim bilebilir?
Bir adama kendisinden sonra güneşin altında neler olacağını kim söyleyebilir?

1. İyi ad hoş kokulu yağdan,Ölüm günü doğum gününden iyidir.
2. Yas evine gitmek, şölen evine gitmekten iyidir.Çünkü her insanın sonu ölümdür,Yaşayan herkes bunu aklında tutmalı.
3. Üzüntü gülmekten iyidir,Çünkü yüz mahzun olunca yürek sevinir.
4. Bilge kişinin aklı yas evindedir,Akılsızın aklıysa şenlik evinde.
5. Bilgenin azarını işitmek,Akılsızın türküsünü işitmekten iyidir.
6. Çünkü akılsızın gülmesi,Kazanın altındaki çalıların çatırtısı gibidir.Bu da boştur.
7. Haksız kazanç bilgeyi delirtir,Rüşvet karakteri bozar.
8. Bir olayın sonu başlangıcından iyidir.Sabırlı kibirliden iyidir.
9. Çabuk öfkelenme,Çünkü öfke akılsızların bağrında barınır.
10. «Neden geçmiş günler bugünlerden iyiydi?» diye sorma,Çünkü bu bilgece bir soru değil.
11. Bilgelik miras kadar iyidir,Güneşi gören herkes için yararlıdır.
12. Bilgelik siperdir, para da siper,Bilginin yararı ise şudur:Bilgelik ona sahip olan kişinin yaşamını korur.
13. Tanrının yaptığını düşün:Onun eğriittiğini kim doğrultabilir?
14. İyi günde mutlu ol,Ama kötü günde dikkatle düşün;Tanrı birini öbürü gibi yaptı ki,İnsan kendisinden sonra neler olacağını bilmesin.
15. Boş ömrümde şunları gördüm:Doğru insan doğruluğuna karşın ölüyor,Kötü insanın ise, kötülüğüne karşın ömrü uzuyor.
16. Ne çok doğru ol ne de çok bilge.Niçin kendini yok edesin?
17. Ne çok kötü ol ne de akılsız.Niçin vaktinden önce ölesin?
18. Birini tutman iyidir,Öbüründen de elini çekme.Çünkü Tanrıya saygı duyan ikisini de başarır.
19. Bilgelik, bilge kişiyi kentteki on yöneticiden daha güçlü kılar.
20. Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan,Hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.
21. İnsanların söylediği her söze aldırma,Yoksa uşağının bile sana sövdüğünü duyabilirsin.
22. Çünkü sen de birçok kezBaşkalarına sövdüğünü pekâlâ biliyorsun.
23. Bütün bunları bilgelikle denedim:«Bilge olacağım» dedim.Ama bu beni aşıyordu.
24. Bilgelik denen şeyUzak ve çok derindir, onu kim bulabilir?
25. Böylece, bilgelik ve çözüm aramaya, incelemeye, kavramaya,Kötülüğün akılsızlık, akılsızlığın delilik olduğunu anlamaya kafa yordum.
26. Kimi kadını ölümden acı buldum.O kadın ki, kendisi tuzak, yüreği kapan, elleri zincirdir.Tanrının hoşnut kaldığı insan ondan kaçır,Günah işleyense ona tutsak olur.
27. Vaiz diyor ki, «Şunu gördüm:Bir çözüm bulmak içinBir şeyi öbürüne eklerken
28. Araştırıp hâlâ bulamazken-Binde bir adam buldum,Ama aralarında bir kadın bulamadım.
29. Bulduğum tek şey:Tanrı insanları doğru yarattı,Oysa onlar hâlâ karmaşık çözümler arıyorlar.»

1. Bilge insan gibisi var mı?Kim olup bitenlerin anlamını bilebilir?Bilgelik insanın yüzünü aydınlatır,Sert görünüşünü değiştirir.
2. Kralın buyruğuna uy, diyorum. Çünkü Tanrının önünde ant içtin.
3. Kralın huzurundan ayrılmak için acele etme. Kötülüğe bulaşma. Çünkü o dilediği her şeyi yapar.
4. Kralın sözünde güç vardır. Kim ona, «Ne yapıyorsun?» diyebilir?
5. Onun buyruğuna uyan zarar görmez.Bilge kişi bunun zamanını ve yolunu bilir.
6. Çünkü her işin bir zamanı ve yolu vardır.İnsanın derdi kendine yeter.
7. Kimse geleceği bilmez,Kim kime geleceği bildirebilir?
8. Rüzgarı tutup ona egemen olmaya kimsenin gücü yetmediği gibi,Ölüm gününe egemen olmaya da kimsenin gücü yetmez.Savaştan kaçış olmadığı gibi, kötülük de sahibini kurtaramaz.
9. Bütün bunları gördüm ve güneşin altında yapılan her iş üzerinde kafa yordum. Gün gelir, insanın insana egemenliği kendine zarar verir.
10. Bir de kötülerin gömüldüğünü gördüm. Kutsal yere girip çıkar, kötülük yaptıkları kentte övülürlerdi. Bu da boş.
11. Suçlu çabuk yargılanmazsa, insanlar kötülük etmek için cesaret bulur.
12. Günahlı yüz kez kötülük edip uzun yaşasa bile, Tanrıdan korkanların, Onun önünde saygıyla duranların iyilik göreceğini biliyorum.
13. Oysa kötü, Tanrıdan korkmadığı için iyilik görmeyecek, gölge gibi olan ömrü uzamayacaktır.
14. Yeryüzünde boş bir şey daha var: Kötülerin hak ettiği doğruların, doğruların hak ettiğiyse kötülerin başına geliyor. Bu da boş, diyorum.
15. Mutluluğu övgüye değer buldum. Çünkü güneşin altında insan için yiyip içmekten, mutlu olmaktan daha iyi bir şey yoktur. Çünkü Tanrının güneşin altında kendisine verdiği ömür boyunca çektiği zahmetten insana kalacak olan budur.
16. Bilgeliği ve dünyada çekilen zahmeti anlamak için kafamı yorunca -öyleleri var ki, gece gündüz gözüne uyku girmez-
17. Tanrı'nın yaptığı her şeyi gördüm. İnsan güneşin altında olup bitenleri keşfedemez. Arayıp bulmak için ne kadar çaba harcarsa harcasın, yine de anlamını bulamaz. Bilge kişi anladığını söylese bile gerçekten kavrayamaz.

1. Böylece bütün bunları düşünüp taşındım ve şu sonuca vardım: Doğrular, bilgiler ve yaptıkları her şey Tanrının elindedir. Onları sevginin mi, nefretin mi beklediğini kimse bilmez.
2. Herkesin başına aynı şey geliyor. Doğrunun, iyinin, kötünün, temiz, kirlinin, kurban sunanla sunmayanın başına gelen şey aynı. İyi insana ne oluyorsa, günahlıya da oluyor;Ant içene ne oluyorsa, ant içmekten korkana da aynısı oluyor.
3. Güneşin altında yapılan işlerin tümünün kötü yanı şu ki, herkesin başına aynı şey geliyor. Üstelik insanların içi kötülük doludur, yaşadıkları sürece içlerinde delilik vardır. Ardından ölüp gidiyorlar.
4. Yaşayanlar arasındaki herkes için umut vardır. Evet, sağ köpek ölü aslandan iyidir!
5. Çünkü yaşayanlar öleceğini biliyor,Ama ölümler hiçbir şey bilmiyor.Onlar için artık ödül yoktur,Anıları bile unutulmuştur.
6. Sevgileri, nefretleri,Kıskançlıkları çoktan bitmiştir.Güneşin altında yapılanlardanBir daha payları olmayacaktır.
7. Git, sevinçle ekmeğini ye, neşeyle şarabını iç. Çünkü yaptıkların baştan beri Tanrının hoşuna gitti.
8. Giysilerin hep ak olsun. Başından zeytinyağı eksilmesin.
9. Güneşin altında Tanrının sana verdiği boş ömrün bütün günlerini, bütün anlamsız günlerini sevdiğin karınla güzel güzel yaşayarak geçir. Çünkü hayattan ve güneşin altında harcadığın emekten payına düşecek olan budur.
10. Çalışmak için eline ne geçerse, var gücünle çalış. Çünkü gitmekte olduğun ölümler diyarında iş, tasarı, bilgi ve bilgelik yoktur.
11. Güneşin altında bir şey daha gördüm:Yarışı hızlı koşanlar,Savaşı yiğitler,Ekmeği bilgiler,Serveti akıllılar,Beğeniye bilgililer kazanmaz.Ama zaman ve şans hepsinin önüne çıkar.
12. Dahası insan kendi vaktini bilmez:Balığın acımasız ağa, kuşun kapana düştüğü gibi,İnsanlar da üzerlerine ansızın çöken kötü zamana yakalanırlar.
13. Güneşin altında bilgelik olarak şunu da gördüm, beni çok etkiledi:
14. Çok az insanın yaşadığı küçük bir kent vardı. Güçlü bir kral saldırıp onu kuşattı. Karşısına büyük rampalar kurdu.
15. Kentte yoksul ama bilge bir adam vardı. Bilgeliğiyle kenti kurtardı. Ne var ki, kimse bu yoksul adamı anmadı.
16. Bunun üzerine, <<Bilgelik güçten iyidir>> dedim, <<Ne yazık ki, yoksul insanın bilgeliği küçümseniyor, söyledikleri dikkate alınmıyor.>>
17. Bilgenin sessizce söylediği sözler,Akılsızlar arasındaki önderin bağırışından iyidir.
18. Bilgelik silahtan iyidir,Ama bir deli çıkar, her şeyi berbat eder.

1. Ölü sinekler attarın ıtırını kokutur.Biraz aptallık da bilgeliği ve saygınlığı bastırır.
2. Bilgenin yüreği hep doğruya eğilimlidir,Akılsızın ise, hep yanlış.
3. Yolda yürürken bile akılsızın aklı kıttır,Akılsız olduğunu herkese gösterir.
4. Yöneticinin öfkesi sana karşı alevlenirse,Yerinden ayrılma;Çünkü serinkanlılık büyük yanlışları bastırır.
5. Güneşin altında gördüğüm bir haksızlık var,Yöneticiden kaynaklanan bir yanlış andırıyor:
6. Zenginler düşük makamlarda otururken,Aptallar yüksek makamlara atanıyor.
7. Köleleri at sırtında,Önderleri yerde köleler gibi yürürken gördüm.
8. Çukur kazan içine kendi düşer,Duvar da gedik açanı yılan sokar.
9. Taş çıkaran taştan incinir,Odun yaran tehlikeye girer.
10. Balta körse, ağzı bilenmemişse,Daha çok güç gerektirir;Ama bilgelik başarı doğurur.
11. Yılan büyü yapılmadan önce sokarsa,Büyücünün yararı olmaz.
12. Bilgenin ağzından çıkan sözler benimsenir,Oysa akılsız kendi ağzıyla yıkımına yol açar.
13. Sözünün başı aptallık,Sonu zırdeliliktir.
14. Akılsız konuştuğu konuşur. Kimse ne olacağını bilmez.Kim ona kendisinden sonra ne olacağını bildirebilir?
15. Akılsızın emeği kendini öylesine yıpratır ki,Kente bile nasıl gideceğini bilemez.
16. Kralın bir çocuksafç,Önderlerin sabah şölen veriyorsa, vay sana, ey ülke!
17. Kralın soyluysa,Önderlerin sarhoşluk için değilGüçlenmek için vaktinde yemek yiyorsa, ne mutlu sana, ey ülke!
18. Tembellikten dam çöker,Miskinlikten çatı akar.
19. Şölen eğlenmek için yapılır,Şarap yaşama sevinç katar,Paraysa her ihtiyacı karşılar.
20. İçinden bile krala sövme,Yatak odanda zengine lanet etme,Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır,Kanatlı varlıklar söylediğini aktarır.

Bölüm 11

1. Ekmeğini suya at,Çünkü günler sonra onu bulursun. alıp paranı ticarete yatırarak geçimini sağla» ya da «İhtiyacı olanlara ver» anlamına gelir.
2. Yedi, hatta sekiz kişiye pay ver,Çünkü ülkenin başına ne felaket geleceğini bilemezsin.
3. Bulutlar su yüklüyse,Yeryüzüne döker yağmurlarını.Ağaç ister güneye ister kuzeye devrilsin,Devrildiği yerde kalır.
4. Rüzgarı gözetken ekmez,Bulutlara bakan biçmez.
5. Ana rahmindeki çocuğun nasıl ruh ve beden aldığını bilmediğin gibi,Her şeyi yaratan Tanrının yaptıklarını da bilemezsin.
6. Tohumunu sabah ek,Akşam da elin boş durmasın.Çünkü bu mu iyi, şu mu,Yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek, bilemezsin.
7. Işık tatlıdır,Güneşi görmek güzeldir.
8. Evet, insan uzun yıllar yaşarsa,Sevinçle yaşasın.Ama karanlık günleri unutmasın,Çünkü onlar da az değil.Gelecek her şey boştur.
9. Ey delikanlı, gençliğinle sevin,Bırak gençlik günlerinde yüreğin sevinç duysun.Gönlünün isteklerini, gözünün gördüklerini izle,Ama bil ki, bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.
10. Öyleyse at tasayı yüreğinden,Uzaklaştırdi derdi bedeninden.Çünkü gençlik de dinçlik de boştur.

Bölüm 12

- 1-2. Bu yüzden zor günler gelmeden,«Zevk almıyorum» diyeceğin yıllar yaklaşmadan,Güneş, ışık, ay ve yıldızlar kararmadanVe yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden,Gençlik günlerinde seni yaratanı anımsa.
3. O gün, evi bekleyenler titreyecek,Güçlüler eğilecek,Öğütücüler azaldığı için duracak,Pencereden bakanlar kararacak.
4. Değirmen sesi yavaşlayınca,Sokağa açılan çift kapı kapanacak,İnsanlar kuş sesiyle uyanacak,Ama şarkıların sesini duyamayacaklar.
5. Dahası yüksek yerden,Sokaktaki tehlikelerden korkacaklar;Badem ağacı çiçek açacak,Çekirge ağırlaşacak,Tutku zayıflayacak.Çünkü insan sonsuzluk evine gidecek,Yas tutanlar sokakta dolaşacak. kuş gibi yükselecek».
6. Gümüş tel kopmadan,Altın tas kırılmadan,Testi çeşmede parçalanmadan,Kuyu makarası kırılmadan,
7. Toprak geldiği yere dönmeden,Ruh onu veren Tanrıya dönmeden,Seni yaratanı anımsa.
8. «Her şey boş» diyor Vaiz, «Bomboş!»
9. Vaiz yalnız bilge değildi, bildiklerini halka da öğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişi düzene soktu.
10. Güzel sözler bulmaya çalıştı. Yazdıkları gerçek ve doğrudur.
11. Bilgelerin sözleri üvendire gibidir, derledikleri özdeyişlerse, iyi çakılan çivi gibi; bir tek Çoban tarafından verilmişler.
12. Bunların dışındakilerden sakın, evladım. Çok kitap yazmanın sonu yoktur, fazla araştırma da bedeni yıpratır.
13. Her şey duyuldu, sonuç şu:Tanrıya saygı göster, buyruklarını yerine getir,Çünkü her insanın görevi budur.
14. Tanrı her işi, her gizli şeyi yargılayacaktır,İster iyi ister kötü olsun.

Ezgiler Ezgisi

Bölüm 1

1. Süleymanın Ezgiler Ezgisi.
2. Beni dudaklarıyla öptükçe öpsün!Çünkü aşkın şaraptan daha tatlı.
3. Ne güzel kokuyor sürdüğün esans,Dökülmüş esans sanki adın,Kızlar bu yüzden seviyor seni.
4. Al götür beni, haydi koşalım! Kral beni odasına götürsün. Seninle coşup seviniriz,Aşkını şaraptan çok överiz. Ne kadar haklılar seni sevmekte!
5. Esmerim ben, ama güzelim,Ey Yeruşalim kızları!Kedarın çadırları gibi,Süleymanın çadır bezleri gibi kara.
6. Bakmayın esmer olduğuma,Güneş kararttı beni.Çünkü kızdılar bana erkek kardeşlerim,Bağlara bakmakla görevlendirdiler.Ama kendi bağıma bakmadım.
7. Ey sevgilim, söyle bana, sürünü nerede otlatıyorsun,Öğleyin nerede yatırıyor sun?Neden arkadaşlarının sürüleri yanındaYüzünü örten bir kadın durumuna düşeyim? gösterirdi.
8. Ey güzeller güzeli,Bilmiyorsan,Sürünün izine çık,Çobanların çadırları yanındaOğlaklarını otlat.
9. Firavunun arabalarına koşulu kısırağa benzetiyorum seni, aşkım benim!
10. Yanakların süslerle,Boynun gerdanlıklarla ne güzel!
11. Sana gümüş düğmelerle altın süsler yapacağız.
12. Kral divandayken,Hintsümbülümün güzel kokusu yayıldı.
13. Memelerim arasında yatanMür dolu bir kesedir benim için sevgilim;
14. Eyn-Gedi bağlarındaBir demet kına çiçeğidir benim için sevgilim.
15. Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel!Gözlerin tıpkı birer güvercin!
16. Ne yakışıklısın, sevgilim, ah, ne çekici!Yeşilliktir yatağımız.
17. Sedir ağaçlarıdır evimizin kırışleri,Tavanımızın tahtaları ardıçlar.

Bölüm 2

1. Ben Şaron çiğdemiyim,Vadilerin zambağıyım.
2. Dikenlerin arasında bir zambağa benzerKızların arasında aşkım.
3. Orman ağaçları arasında bir elma ağacına benzerDelikanlıların arasında sevgilim.Onun gölgesinde oturmaktan zevk alırım,Tadı damağımda kalır meyvesinin.
4. Ziyafet evine götürdü beni,Üzerimdeki sancağı aşktı.
5. Güçlendirin beni üzüm pestiliyle,Canlandırın elmayla,Çünkü aşk hastasıyım ben.
6. Sol eli başımın altında,Sağ eli sarsın beni.
7. Dişi ceylanlar,Yabanıl dişi geyikler üstüneAnt içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları!Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,Gönlü hoş olana dek.
8. İşte! Sevgilimin sesi!Dağların üzerinden sekerek,Tepelerin üzerinden sıçrayarak geliyor.
9. Sevgilim ceylana benzer, sanki bir geyik yavrusu.Bakın, duvarımızın ardında duruyor,Pencerelerden bakıyor,Kafeslerden seyrediyor.
10. Sevgilim şöyle dedi:«Kalk, gel aşkım, güzelim.
11. Bak, kış geçti,Yağmurların ardı kesildi,
12. Çiçekler açtı,Şarkı mevsimi geldi,Kumrular ötüşmeye başladı beldemizde.
13. İncir ağacı ilk meyvesini verdi,Yeşeren asmalar mis gibi kokular saçmakta.Kalk, gel aşkım, güzelim.»
14. Kaya kovuklarında,Uçurum kenarlarında gizlenen güvercinim!Boyunu bosunu göster bana,Sesini duyur;Çünkü sesin tatlı, boyun bosun güzeldir.
15. Yakalayın tilkileri bizim için,Bağları bozan küçük tilkileri;Çünkü bağlarımız yeşerdi.
16. Sevgilim benimdir, ben de onun,Zambaklar arasında gezinirfç durur.
17. Ey sevgilim, gün serinleyip gölgeler uzayana dek,Engelibeli dağlar üzerinde bir ceylan gibi,Geyik yavrusu gibi ol!

Bölüm 3

1. Gece boyunca yatağındaSevgilimi aradım,Aradım, ama bulamadım.
2. ‹‹Kalkıp kenti dolaşayım,Sokaklarda, meydanlarda sevgilimi arayayım›› dedim,Aradım, ama bulamadım.
3. Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,‹‹Sevgilimi gördünüz mü?›› diye sordum.
4. Onlardan ayrılır ayrılmazSevgilimi buldum.Tuttum onu, bırakmadım;Annemin evine,Beni doğuran kadının odasına götürünceye dek.
5. Dişi ceylanlar,Yabanıl dişi geyikler üstüneAnt içiriyorum size, ey Yeruşalim kızları!Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,Gönlü hoş olana dek.
6. Kimdir bu kırdan çıkan,Bir duman sütunu gibi,Tüccarın türlü türlü baharatıyla,Mür ve günnükle tütsülenmiş?
7. İşte Süleymanın tahtırevanı!İsrailli yiğitlerdenAltmış kişi eşlik ediyor ona.
8. Hepsi kılıç kuşanmış, eğitilmiş savaşçı.Gecenin tehlikelerine karşı,Hepsinin kılıcı belinde.
9. Kral Süleyman tahtırevanıLübnan ağaçlarından yaptı.
10. Direklerini gümüşten,Tabanını altından yaptı.Koltuğu mor kumaşla kaplıydı.İçini sevgiyle döşemişti Yeruşalim kızları.
11. Dışarı çıkın, ey Siyon kızları!Düğününde, mutlu günündeAnnesinin verdiği tacı giymiş Kral Süleyman'ı görün.

Bölüm 4

1. Ah, ne güzelsin, aşkım, ah, ne güzel!Peçenin ardındaki gözlerin güvercinler gibi.Siyah saçların Gilat Dağının yamaçlarından inenKeçi sürüsü sanki.
2. Yeni kırkılıp yıkanmış,Sudan çıkmış koyun sürüsü gibi dişlerin,Hepsinin ikizi var.Yavrusunu yitiren yok aralarında.
3. Al kurdele gibi dudakların,Ağzın ne güzel!Peçenin ardındaki yanaklarınNar parçası sanki.
4. Boynun Davutun kulesi gibi,Kakma taşlarla yapılmış,Üzerine bin kalkan asılmış,Hepsi de birer yiğit kalkanı. sözcüğün anlamı kesin olarak bilinmiyor.
5. Sanki bir çift geyik yavrusu memelerinZambaklar arasında otlayanİkiz ceylan yavrusu.
6. Gün serinleyip gölgeler uzayınca,Mür dağına,Günnük tepesine gideceğim.
7. Tepeden tırnağa güzelsin, aşkım,Hiç kusurun yok.
8. Benimle gel Lübnandan, yavuklum,Benimle gel Lübnandan!Amana doruğundan,Senir ve Hermon doruklarından,Aslanların inlerinden,Parsların dağlarından geç.
9. Çaldın gönlümü kızkardeşim, yavuklum,Bir bakışınla,Gerdanlığının tek zinciriyle çaldın gönlümü!
10. Aşkın ne güzel, kızkardeşim, yavuklum,Şaraptan çok daha tatlı;Esansının kokusu her türlü baharattan güzel!
11. Ey yavuklum, bal damlar dudaklarından,Bal ve süt var dilinin altında,Lübnanın kokusu geliyor giysilerinden!
12. Kapalı bahçesin sen, kızkardeşim, yavuklum,Kapalı bir kaynak, mühürlü bir pınar.
13. Fidanların nar bahçesidir;Seçme meyvelerle,Kına ve hintsümbülüyle,
14. Hintsümbülü ve safranla,Güzel kokulu kamış ve tarçınla, her türlü günnük ağacıyla,Mür ve ödle, her türlü seçme baharatla.
15. Sen bir bahçe pınarısın,Bir taze su kuyusu,Lübnandan akan bir dere.
16. Uyan, ey kuzey rüzgarı,Sen de gel, ey güney rüzgarı!Bahçemde es de güzel kokusu saçılsın.Sevgilim bahçesine gelsin, seçme meyvelerini yesin!

1. Bahçeme girdim, kızkardeşim, yavuklum,Mürümü topladım baharatımla,Gümecimi, balımı yedim,Şarabımı, sütümü içtim. Yiyin, için, ey dostlar!Mest olun aşktan, ey sevgililer!
2. Ben uyuyordum ama yüreğim uyanıktı.Dinleyin! Sevgilim kapıyı vuruyor.«Aç bana, kızkardeşim, aşkım, eşsiz güvercinim!Sırılsıklam oldu başım çiyden,Kaküllerim gecenin neminden.»
3. Entarimi çıkardım,Yine giyinmeli miyim?Ayaklarımı yıkadım,Yine kirletmeli miyim?
4. Kapı deliğinden uzattı elini sevgilim,Aşk duygularım kabardı onun için.
5. Kalktım, sevgilime kapıyı açayım diye,Mür elimden damladı,Parmaklarımdan aktıSürgü tokmakları üzerine.
6. Kapıyı açtım sevgilime,Ama sevgilim yoktu, gitmişti!Kendimden geçmişim o konuşurken.Aradım onu, ama bulamadım,Seslendim, ama yanıt vermedi.
7. Kenti dolaşan bekçiler buldu beni,Dövüp yaraladılar.Sur bekçileri alıp götürdü şalımlı.
8. Size ant içiriyorum, ey Yeruslaim kızları!Eğer sevgilimi bulursanız,Söyleyin ona, aşk hastasıyım ben.
9. Farkı ne sevgilinin öbürlerinden,Ey güzeller güzeli?Farkı ne ki, bize böyle ant içiriyorsun?
10. Sevgilimin teni pembe-beyaz, ısl ısl yanıyor!Göze çarpıyor on binler arasında.
11. Baş ı saf altın,Kakülleri kıvr kıvr, kuzgun gibi siyah.
12. Akarsu kıyısındakiGüvercinler gibi gözleri;Sütle yıkanmış,Yuvasındaki mücevher sanki.
13. Yanakları güzel kokulu tarhlar gibi,Nefis kokular saçıyor.Dudakları zambak gibi,Mür yağı damlatıyor.
14. Elleri, üzerine sarı yakut kakılmış altın çubuklar,Gövdesi laciverttaşıyla süslenmiş cilalı fildişi.
15. Mermer sütun bacaklarıSaf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş.Boyu bosu Lübnan dağları gibi,Lübnanın sedir ağaçları gibi eşsiz.
16. Ağzı çok tatlı,Tepeden tırnağa güzel.İşte böyledir sevgilim, böyledir yarım, ey Yeruslaim kızları!

Bölüm 6

1. Nereye gitti sevgilin,Ey güzeller güzeli,Ne yana yöneldi?Biz de onu arayalım seninle birlikte!
2. Bahçesine indi sevgilim,Güzel kokulu tarhlara,Bahçede gezinmek, zambak toplamak için.
3. Ben sevgilime aitim, sevgilim de bana,Gezinip duruyor zambaklar arasında.
4. Sevgilim, Tırsa kadar güzelsin,Yeruşalim kadar şirin,Sancak açmış bir ordu kadar görkemli. <<Hoş, güzel>> anlamına gelir.
5. Çevir gözlerini benden,Çünkü şaşırtıyorlar beni.Gilat Dağının yamaçlarından inenKeçi sürüsünü andırıyor siyah saçların.
6. Yeni yıkanmış, sudan çıkmış dişi koyun sürüsü gibi dişlerin,Hepsinin ikizi var;Yavrusunu yitiren yok aralarında.
7. Peçenin ardındaki yanaklarınNar parçası sanki.
8. Altmış kraliçe,Seksen cariyе,Sayısız bakire kız olabilir;
9. Ama bir tanedir benim eşsiz güvercinim,Biricik kızıdır annesinin,Gözbebeği kendisini doğuranın.Kızlar sevgilimi görünce, <<Ne mutlu ona!>> dediler.Kraliçeler, cariyeler onu övdüler.
10. Kimdir bu kadın?Şafak gibi beliren,Ay kadar güzel,Güneş kadar parlak,Sancak açmış bir ordu kadar görkemli.
11. Ceviz bahçesine indim,Yeşermiş vadiyi göreyim diye;Asma tomurcuk verdi mi,Narlar çiçek açtı mı bakayım diye.
12. Nasıl oldu farkına varmadan,Tutkum bindirdi beni soylu halkımın savaş arabalarına.
13. Dön, geri dön, ey Şulamlı kız,Dön, geri dön de seni seyredelim. Niçin Şulamlı kızı seyretmek istiyorsunuz,Mahanayım oyununu seyredercesine? anlamına gelebilir.

Bölüm 7

1. Ne güzel sandaletli ayakların,Ey soylu kız!Mücevher gibi yuvarlak kalçaların,Usta ellerin işi.
2. Karışık şarabın hiç eksilmediğiYuvarlak bir tas gibi göbeğin.Zambaklarla kuşanmışBuğday yığını gibi karnın.
3. Sanki bir çift geyik yavrusu memelerin,İkiz ceylan yavrusu.
4. Fildişi kule gibi boynun.Bat-Rabim Kapısı yanındakiHeşbon havuzları gibi gözlerin.Şama bakanLübnan Kulesi gibi burnun.
5. Karmel Dağı gibi duruyor başın,Pırlı pırlı mora çalar saçların.Kaküllerine tutsak oldu kral.
6. Ne güzel, ne çekicidir aşk!Zevkten zevke sürükler.
7. Hurma ağacına benziyor boyun,Salkım salkım memelerin.
8. «Çıkayım hurma ağacına» dedim,«Tutayım meyveli dallarını.»Üzüm salkımları gibi olsun memelerin,Elma gibi koksun soluğun,
9. En iyi şarap gibi ağzın. Sevgilimin dudaklarına, dişlerine doğru kaysın. metin «Uyuyanların dudaklarına».
10. Ben sevgilime aitim,O da bana tutkun.
11. Gel, sevgilim, kıra çıkalım,Köylerdefi geceleyelim.
12. Bağlara gidelim sabah erkenden,Bakalım, asma tomurcuk verdi mi?Dalları yeşerdi mi,Narlar çiçek açtı mı,Orada sevişeceğim seninle.
13. Mis gibi koku saçıyor adamotları,Kapımızın yanibaşındaTaze, kuru,Her çeşit seçme meyve var.Senin için sakladım onları, sevgilim.

1. Keşke kardeşim olsaydın,Annemin memelerinden süt emmiş.Dışarıda görünce öperdim seni,Kimse de kınamazdı beni.
2. Önüne düşer,Beni eğitenAnnemin evine götürürdüm seni;Sana baharatlı şaraplaKendi narlarımın suyundan içirirdim.
3. Sol eli başımın altında,Sağ eli sarsın beni.
4. Ant içiriyorum size, ey Yerusâlim kızları!Aşkımı ayıltmayasınız, uyandırmayasınız diye,Gönlü hoş olana dek.
5. Kim bu,Sevgilisine yaslanarak çölden çıkan? Elma ağacı altında uyandırdım seni,Orada doğum sancıları çekti annen,Orada doğum sancıları çekip doğurdu seni.
6. Beni yüreğinin üzerine bir mühür gibi,Kolunun üzerine bir mühür gibi yerleştir.Çünkü sevgi ölüm kadar güçlü,Tutku ölümler diyarı kadar katıdır.Alev alev yanar,Yakıp bitiren ateş gibi.
7. Sevgiyi engin sular söndüremez,Irmaklar süpürüp götüremez.İnsan varını yoğunu sevgi uğruna verse bile,Yine de hor görülür!
8. Küçük bir kızkardeşimiz var,Daha memeleri çıkmadı.Ne yapacağız kızkardeşimiz için,Söz kesileceği gün?
9. Eğer o bir sursa,Üzerine gümüş mazgalı siper yaparız;Eğer bir kapıysa,Sedir tahtalarıyla onu kaplarız.
10. Ben bir surum, memelerim de kuleler gibi,Böylece hoşnut eden biri oldum onun gözünde.
11. Süleymanın bağı vardı Baal-Hamonda,Kiraya verdi bağını;Her biri bin gümüş öderdi ürünü için.
12. Benim bağım kendi emrimde,Bin gümüş senin olsun, ey Süleyman,İki yüz gümüş de ürününe bakan kiracıların.
13. Ey sen, bahçelerde oturan kadın,Arkadaşlar kulak veriyor sesine,Bana da duyur onu.
14. Koş, sevgilim,Mis kokulu dağların üzerinde bir ceylan gibi,Geyik yavrusu gibi ol!

Yeşeya

1. Yahuda kralları Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında Amots oğlu Yeşayanın Yahuda ve Yerusallimle ilgili görümü:
2. Ey gökler dinleyin, ey yeryüzü kulak ver!Çünkü RAB konuşuyor:<<Çocuklar yetiştirip büyüttüm,Ama bana başkaldırdılar.
3. Öküz sahibini, eşek efendisinin yemliğini bilir,Ama İsrail halkı bu kadarını bile bilmiyor,Halkım anlamıyor.>>
4. Günahlı ulusun, suç yüklü halkın,Kötülük yapan soyun,Baştan çıkmış çocukların vay haline!RABbi terk ettiler,İsrailin Kutsalını hor gördüler,Ona sırt çevirdiler.
5. Neden bir daha dövülesiniz?Neden vefasızlığı sürdürüyorsunuz?Baş büsbütün hasta, yürek büsbütün yaralı.
6. Bedeniniz tepeden tırnağa sağlıksız,Taze darbe izleriyle, yara bereyle dolu,Temizlenmemiş, yağla yumuşatılmamış, sarılmamış.
7. Ülkeniz ıssız, kentleriniz ateşe verilmiş.Yabancılar topraklarınızıGözünüzün önünde yiyip bitiriyor!Sanki ülkenin kökünü kazımışlar.
8. Siyon kızı bağdaki çardak,Salatalık bostanındaki kulübe gibi,Kuşatılmış bir kent gibi kalakalmış.
9. Her Şeye Egemen RAB bazılarımızıSağ bırakmamış olsaydı,Sodom gibi olur, Gomoraya benzerdik.
10. Ey Sodom yöneticileri,RABbin söylediklerini dinleyin;Ey Gomora halkı,Tanrımızın yasasına kulak verin.
11. <<Kurbanlarınızın sayısı çokmuş,Bana ne?>> diyor RAB,<<Yakmalık koç sunularına,Besili hayvanların yağına doydum.Boğa, kuzu, teke kanı değil istediğim.
12. Huzuruma geldiğinizdeAvlularımı çiğnemenizi mi istedim sizden?
13. Anlamsız sunular getirmeyin artık.Buhurdan iğreniyorum.Kötülük dolu törenlere,Yeni Ay, Şabat Günü kutlamalarınaVe düzenlediğiniz toplantılara dayanamıyorum.
14. Yeni Ay törenlerinizden, bayramlarınızdan nefret ediyorum.Bunlar bana yük oldu,Onları taşımaktan yoruldum.
15. <<Ellerinizi açıp bana yakardığınızdaGözlerimi sizden kaçıracağım.Ne kadar çok dua ederseniz edin dinlemeyeceğim.Elleriniz kan dolu.
16. Yıkayıp temizlenin,Kötülük yaptığınızı gözüm görmesin,Kötülük etmekten vazgeçin.
17. İyilik etmeyi öğrenin,Adaleti gözetin, zorbayı yola getirin,Öksüzün hakkını verin,Dul kadını savunun.>>
18. RAB diyor ki,<<Gelin, şimdi davamızı görelim.Günahlarınız sizi kana boyamış bile olsaKar gibi ak pak olacaksınız.Elleriniz kırmızı böceği gibi kızıl olsa daYapağı gibi bembeyaz olacak.
19. İstekli olur, söz dinlerseniz,Ülkenin en iyi ürünlerini yiyeceksiniz.
20. Ama direnip başkaldırırsanız,Kılıç sizi yiyip bitirecek.>>Bunu söyleyen RABdir.
21. Sadık kent nasıl da fahişe oldu!Adaletle doluydu, doğruluğun barınağıydı,Şimdiyse katillerle doldu.
22. Gümüşü cüruf oldu,Şarabına su katıldı.
23. Yöneticileri asillerle hırsızların işbirlikçisi;Hepsi rüşveti seviyor,Armağan peşine düşmüş.Öksüzün hakkını vermiyor,Dul kadının davasını görmüyorlar.
24. Bu yüzden Rab, Her Şeye Egemen RAB,İsrailin Güçlüsü şöyle diyor:<<Hasımlarımı cezalandırıp rahata kavuşacağım,Düşmanlarımdan öç alacağım.
25. Sana karşı duracak,Kül suyuyla arıtır gibi seni cüruftan arıtıp temizleyeceğim.
26. Eskiden, başlangıçta olduğu gibi,Sana yöneticiler, danışmanlar yetiştireceğim.Ondan sonra <Doğruluk Kenti>,<Sadık Kent> diye adlandırılacaksınız.>>
27. Siyon adalet sayesinde,Tövbe edenleri de doğruluk sayesinde kurtulacak.
28. Ama başkaldıranlarla günahlılarBirlikte yıkıma uğrayacaklar.RABbi terk edenler yok olacak.
29. <<Sevip altında tapındığınız yabanıl fıstık ağaçlarından utanacaksınız,Putperest törenleriniz için seçtiğiniz bahçelerden ötürü yüzünüz kızaracak.
30. Yaprakları solmuş yabanıl fıstık ağacına,Susuz bahçeye döneceksiniz.

31. Güçlü adamlarınız kıtık gibi, Yaptıkları işler kıvılcım gibi olacak;İkisi birlikte yanacak ve söndüren olmayacak.>>

1. Amots oğlu Yeşayanın Yahuda ve Yeruslaimle ilgili görüşü:
3. Birçok halk gelecek, «Haydi, RABbin Dağına, Yakupun Tanrısının Tapınağına çıkalım» diyecekler, «O bize kendi yolunu öğretsin, Biz de Onun yolundan gidelim.» Çünkü yasa Siyondan, RABbin sözü Yeruslaimden çıkacak.
5. Ey Yakup soyu, gelin RABbin ışığında yürüyelim.
6. Ya RAB, halkını, Yakup soyunu terk ettin, Çünkü yürekleri doğu kökenli inançlarla dolu. Filistliler gibi falcılıkla uğraşıyor, Yabancılarla el sıkşıyorlar.
7. Ülkeleri altınla, gümüşle dolu, Hazinelelerinin sonu yok, Sayısız atları, savaş arabaları var.
8. Ülkeleri putlarla dolu; Elleriyle yaptıkları, Parmaklarıyla biçim verdikleri Putların önünde eğiliyorlar.
9. Bu yüzden herkes alçaltılıp dize getirilecek. Onları bağışlama, ya RAB!
10. RABbin dehşetinden, Yüce görkeminden kaçmak için kayalıklara gidin, Yerin altına saklanın.
11. İnsanın küstah bakışları alçaltılacak, Gururu kırılacak. O gün yalnız RAB yüceltilecek.
12. Çünkü Her Şeye Egemen RAB o gün Kibirlileri, gururluları, kendini beğenmişleri alçaltacak;
13. Lübnanın bütün ulu, yüksek sedir ağaçlarını, Başanın bütün meşelerini yok edecek;
14. Bütün ulu dağları, yüksek tepeleri,
15. Bütün yüksek kuleleri, güçlü surları Yerle bir edecek;
16. Ticaret gemilerinin, güzel teknelerinin hepsini yok edecek.
17. İnsanların gururu, kibiri kırılacak, O gün yalnız RAB yüceltilecek,
18. Putlar tümüyle ortadan kalkacak.
19. RAB kalkıp yeryüzünü sarımsmaya başlayınca, İnsanlar Onun dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Kayalık mağaralara, yeraltı kovuklarına saklanacaklar.
- 2-021. O gün insanlar Yeryüzünü sarımsak üzere harekete geçen RABbin dehşetinden Ve yüce görkeminden kaçmak için Tapmak amacıyla yaptıkları altın, gümüş putları Köstebeklere, yarasalara atıp Kaya kovuklarına, uçurumlardaki yarıklara saklanacaklar.
22. Ölümlü insana güvenmekten vazgeçin. Onun ne değeri var ki?

- 1-3. Bakın, Rab, Her Şeye Egemen RAB, Her türlü yardım ve desteği, Yani ekmek ve suyu, Yiğitlerle savaşçıları, Yöneticilerle peygamberleri, Falcılarla ileri gelenleri, Takım komutanlarıyla soyluları, danışmanları, Hünerli büyücülerle bilge muskacıları Yerusalımdan ve Yahudadan çekip alacak.
4. Çocukları onlara yönetici atayacak, Küçük çocuklar onlara egemen olacak.
5. İnsan insana, komşu komşuya haksızlık edecek. Genç yaşlıya, Sıradan adam onurlu kişiye Hayasızca davranacak.
6. Ailede bir kardeş öbürüne sarılıp, «Hiç olmazsa senin bir üstlüğü var, Önderimiz ol! Bu yıkıntıları sen yönet» diyecek.
7. O zaman adam şöyle yanıtlayacak: «Ben yaranızı saramam. Evimde ne yiyecek ne giyecek var. Beni halkın önderi yapmayın.»
8. Yerusalımda sendeledi, Yahuda düştü. Çünkü söyledikleri de yaptıkları da RABbe karşı; Onun yüce varlığını aşıyor.
9. Yüzlerindeki ifade onlara karşı tanıklık ediyor. Sodom gibi günahlarını açıkça söylüyor, gizlemiyorlar. Vay onların haline! Çünkü bu felaketi başlarına kendileri getirdiler.
10. Doğru kişiye iyilik göreceğini söyleyin. Çünkü iyiliklerinin meyvesini yiyecek.
11. Vay kötülerin haline! Kötülük görececek, yaptıklarının karşılığını alacaklar.
12. Çocuklar halkımı eziyor, Kadınlar onu yönetiyor. Ey halkım, sana yol gösterenler Seni saptırıyor, yolunu şaşırtıyorlar. da «Yetkililer halkımı eziyor, tefeciler başa geçti».
13. RAB davasını görmek için yerini aldı, Halkları yargılamak için ayağa kalkıyor.
- 14-15. RAB halkının ileri gelenleri ve önderleriyle davasını görececek. Rab, Her Şeye Egemen RAB onlara diyor ki, «Bağları yiyip bitiren sizsiniz, Evleriniz yoksullardan zorla aldığınız malla dolu. Ne hakla halkımı eziyor, Yoksulu sömürüyorsunuz?»
16. RAB şöyle diyor: «Siyon kızları kibirlidir, burunları bir karış havada, göz kırparak geziyor, ayaklarındaki halhalları şingirdatarak kırıttırıyorlar.
17. Bu yüzden onların başlarında yaralar çıkaracağım, mahrem yerlerini açacağım.»
- 18-23. O gün Rab güzel halhalları, alın çatkılarını, hilalleri, küpeleri, bilezikleri, peçeleri, başlıkları, ayak zincirlerini, kuşakları, koku şişelerini, muskaları, yüzükleri, burun halkalarını, bayramlık giysileri, pelerinleri, şalları, keseleri, el aynalarını, keten giysileri, baş sargılarını, tülbentleri ortadan kaldıracak.
24. O zaman güzel kokunun yerini pis koku, Kuşağın yerini ip, Lüleli saçın yerini kel kafa, Süslü giysinin yerini çul, Güzelliğin yerini dağlama izi alacak.
25. Erkekleri kılıçtan geçirilecek, Yiğitleri savaşta yok olacak.
26. Siyon'un kapıları ah çekip yas tutacak; Kent, yerde oturan, Terk edilmiş bir kadın gibi olacak.

Bölüm 4

1. O gün yedi kadın bir erkeği tutup, ‹‹Kendi yemeğimizi de giysimizi de sağlarsınız; yeter ki senin adını alalım. Utancımızı gider!›› diyecekler.
2. O gün RABbin dalı, İsrail halkından sağ kalanların güzelliği ve görkemi olacak; ülkenin meyvesi de onların kıvancı ve övüncü olacak.
3. Siyonda, yani Yeruşalimde sağ kalanlara, ‹‹Yeruşalimde yaşıyor›› diye kaydedilenlere, ‹‹Kutsal›› denilecek.
4. Rab Siyon kızlarını pisliklerinden arındıracak. Yeruşalimde dökülen kanı adil ve ateşten bir ruhla temizleyecek.
5. Sonra RAB Siyon Dağının her yanını, orada toplananların üzerini gündüz bulutla, gece dumanla ve parlak alevle örtecek. Yüceliği onların üzerinde bir örtü olacak.
6. Bu, bir çardak, gündüzün sıcağına karşı gölge, yağmura, fırtınaya karşı sığınak ve korunak olacak.

1. Sevgilimin bağı için yaktığı ezgiyi sevgilim için okuyayım:Toprağı verimli bir tepedeSevgilimin bir bağı vardı.
2. Toprağı belleyip taşları ayıkladı,Seçme asmalar dikip orta yere bir gözcü kulesi yaptı.Üzüm sıkamak için bir çukur kazdıVe bağının üzüm vermesini bekledi.Ama bağ yabancı üzüm verdi.
3. Sevgilim diyor ki, «Ey Yerusâlimde yaşayanlar ve Yahuda halkı, lütfen benimle bağım arasında hakem olun!
4. Bağım için yapmadığım ne kaldı? Ben üzüm vermesini beklerken niçin yabancı üzüm verdi?
5. Şimdi bağıma ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyip bitirsinler; duvarını yıkacağım, varsın çiğnesinler.
6. Viraneye çevireceğim onu; budanmayacak, çapalanmayacak; dikenli çalılar bitecek her yanında. Üzerine yağmur yağdırmasınlar diye bulutlara buyruk vereceğim.»
7. Her Şeye Egemen RABbin bağı İsrail halkı,Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır.RAB adalet bekledi,Zorbalık gördü;Doğruluk bekledi,Feryatlar duydu.
8. Evlerine ev, tarlalarına tarla katanların vay haline!Oturacak yer kalmadı,Ülkede bir tek siz oturuyorsunuz.
9. Her Şeye Egemen RABbin şöyle ant içtiğini duydum:«Büyük ve gösterişli çok sayıda ev ıssız kalacak,İçinde oturan olmayacak.
10. Çünkü on dönümlük bağ ancak bir bat şarap,Bir homerfç tohum ancak bir efa tahıl üretecek.» işleyebileceği alan» anlamına gelir.
11. Sabah erkenden kalkıp içki peşinden koşanların, gece geç vakte kadar şarap içip kızışanların vay haline!
12. Onların şölenlerinde lir, çenk, tef ve kaval çalınır, şarap içilir. Ama RABbin yaptıklarına dikkat etmez, ellerinin yapıtına aldırılmazlar.
13. Halkım bilgisizliği yüzünden sürgün edilecek; saygın kişileri kıtlıktan ölecek, kalabalıklar susuzluktan kırılacak.
14. Bu yüzden doymak bilmeyen ölümler diyarı ağzını ardına kadar açtı; Yerusâlimin soyluları, sıradan insanları ve gürültülü bir şekilde eğlenenleri oraya inecek.
15. Hepsi alçaltılacak; dize getirilecek, küstah bakışları alçaltılacak.
16. Ama Her Şeye Egemen RAB adaletinden ötürü yüceltilecek. Kutsal Tanrı doğruluğuyla kutsal olduğunu gösterecek.
17. Kuzular kendi otlaklarındaymış gibi otlayacak, zenginlerin ıssız kalan konutlarını yabancılar ele geçirecek.
18. Suçu yalanla örülmüş iplerle, günahı araba urganıyla çekenlerin vay haline!
19. Diyorlar ki, «Tanrı elini çabuk tutup işini hızlandırsın da görelim. İsrailin Kutsalı tasarladığını yapsın da görelim.»
20. Kötüye iyi, iyiye kötü diyenlerin, karanlığı ışık, ışığı karanlık yerine koyanların, acıya tatlı, tatlıya acı diyenlerin vay haline!
21. Kendilerini bilge görenlerin, akıllı sananların vay haline!
- 22-23. Şarap içmekte sınır tanımayanların, içkileri karıştırıp içmekten çekinmeyenlerin, rüşvet uğruna kötüyü haklı çıkaranların, haklıların hakkını elinden alanların vay haline!
24. Alev alev yanan ateş, samanı nasıl yiyip bitirirse, kuru ot alevin içinde nasıl birden tutuşup yok olursa, onlar da kökten çürüyüp gidecek, çiçekleri toz gibi havaya savrulacak. Çünkü Her Şeye Egemen RABbin yarasını reddettiler, İsrailin Kutsalının sözlerini küçümsediler.
25. Bu yüzden RABbin halkına karşı öfkesi alevlendi, elini kaldırıp onları vurdu. Dağlar titriyor, cesetler çöp gibi sokaklara serildi. Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi, eli hâlâ kalkmış durumda.
26. RAB uzaktaki ulusları bir sancak işaretiyle, dünyanın en uzağındakileri ıslık sesiyle çağırarak; hızla, hemen gelecekler.
27. Aralarında yorulan, sendeleyemeyen olmayacak; uyuklamayacak, uyumayacaklar. Gevşek kemer,

kopuk çarık bağı olmayacak.

28. Oklarını sivri, yayları kuruludur. Atlarının toynakları çakmaktaşı, arabalarının tekerlekleri kasırga gibidir.

29. Askerleri dişı aslan gibi, genç aslanlar gibi kükrüyor, homurdanarak avlarını kapıp götürüyorlar. Kimse avlarını pençelerinden kurtaramıyor.

30. O gün İsrail'e karşı denizin gürleyişı gibi gürleyecekler. Karaya bakan biri karanlık ve sıkıntı görecek. Işıık karanlık bulutlarla kaplanacak.

1. Kral Uzziyanın öldüğü yıl yüce ve görkemli Rabbi gördüm; tahtta oturuyordu, giysisinin etekleri tapınağı dolduruyordu.
2. Üzerinde Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisiyle yüzlerini, ikisiyle ayaklarını örtüyor, öbür ikisiyle de uçuyorlardı.
3. Birbirlerine şöyle sesleniyorlardı: «Her Şeye Egemen RABKutsal, kutsal, kutsaldır.Yüceliği bütün dünyayı dolduruyor.»
4. Serafların sesinden kapı söveleriyle eşikler sarsıldı, tapınak dumanla doldu.
5. «Vay başıma! Mahvoldum» dedim, «Çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın Kralı, Her Şeye Egemen RABbi gözlerimle gördüm.»
6. Seraflardan biri bana doğru uçtu, elinde sunaktan maşayla aldığı bir kor vardı;
7. onunla ağızma dokunarak, «İşte bu kor dudaklarına değdi, suçun silindi, günahın bağışlandı» dedi.
8. Sonra Rabbin sesini işittim: «Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?» diyordu. «Ben! Beni gönder» dedim.
9. «Git, bu halka şunu duyur» dedi, «Duyacak duyacak, ama anlamayacaksınız,Bakacak bakacak, ama görmeyeceksiniz!
10. Bu halkın yüreğini duygusuzlaştır,Kulaklarını ağırlaştır,Gözlerini kapat.Öyle ki, gözleri görmesin,Kulakları duymasın, yürekleri anlamasınVe bana dönüp şifa bulmasınlar.»
11. «Ne vakte kadar, ya Rab?» diye sordum. Rab yanıtladı: «Kentler viraneye dönüp kimsesiz kalıncaya,Evler ıpıssız oluncaya,Toprak büsbütün kıraçlaşıncaya kadar.
12. İnsanları çok uzaklara süreceğim,Ülke bomboş kalacak,
13. Halkın onda biri kalsa da ülke mahvolacak.Ama devrildiği zaman kütüğü kalanYabanıl fıstık ve meşe ağacı gibi,Kutsal soy kütüğünden çıkacak.»

1. Uzziya oğlu Yotam oğlu Ahaz Yahuda Kralıyken, Aram Kralı Resinle Remalya oğlu İsrail Kralı Pekah Yerusəlime saldırdılar, ama ele geçiremediler.
2. Davutun torunları Aramın Efrayimlilerle güçbirliği ettiğini duydular. Ahazla halkının yürekleri rüzgarda sallanan orman ağaçları gibi titremeye başladı.
3. Bu arada RAB Yeşaya şöyle seslendi: «Ahazı karşılamak için oğlun Şear-Yaşuvla birlikte Yukarı Havuzun su yolunun sonuna, Çırpıcı Tarlasına giden yola çık.
4. Ona de ki, «Dikkatli ve sakın ol, korkma! Şu tüten iki yanık odun parçasının -Aram Kralı Resinle Remalyanın oğlunun- öfkesinden korkma.
5. Aram, Efrayim ve Remalyanın oğlu sizin için kötü şeyler tasarlıyor. Diyorlar ki,
6. Haydi, Yahudaya saldıralım, halkı korkutup ülkeyi ele geçirelim, Tavealın oğlunu kral ilan edelim.
7. «Buna karşılık Egemen RAB diyor ki, bu tasarı asla gerçekleşmeyecek.
8. Çünkü Şam sadece Aramın başkenti, Resin de sadece Şamın başıdır. Efrayime gelince, altmış beş yıl içinde paramparça edilip halk olmaktan çıkacak.
9. Samiriye sadece Efrayimin başkenti, Remalyanın oğlu da sadece Samiriyenin başıdır. Bana güvenmezseniz, güvenlikte olamazsınız.»
10. RAB Ahaza yine seslendi:
11. «Tanrın RABden bir işaret iste; ölümler diyarı kadar derin, gökler kadar yüksek olsun.»
12. Ama Ahaz, «Hayır, istemem, RABbi sinamam» dedi.
13. Bunun üzerine Yeşaya, «Dinleyin, ey Davutun torunları!» dedi, «İnsanların sabrını taşırmamız yetmezmiş gibi şimdi de Tanrımın sabrını mı taşıyorsunuz?
14. Bundan ötürü Rabbin kendisi size bir belirti verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacak.
15. Çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelince tereyağı ve bal yiyecek.
16. Ama çocuk kötüyü reddedip iyiyi seçecek yaşa gelmeden, seni dehşete düşüren o iki kralın toprakları ıssız kalacak.
17. «RAB seni, halkını ve babanın soyunu Efrayimin Yahudadan ayrıldığı günden bu yana görülmemiş bir felakete uğratacak; üzerinize Asur Kralını saldırtacak.
18. «O gün RAB Mısır ırmaklarının ta uçlarından sinekleri, Asur topraklarından arıları ıslıkla çağırarak.
19. Akın akın gelip derin vadilerde, kaya kovuklarında, dikenli çalılıklarda, otlaklarda konaklayacaklar.
20. «O gün Rab Fıratın ötesinden kiraladığı usturayla -Asur Kralıyla- sakalınızı, saçlarınızı, beden kıllarınızı tıraş edecek.
21. O günlerde bir inekle bir çift koyun besleyen
22. aldığı bol süt sayesinde tereyağı yiyecek. Ülkede kalan herkes bal ve tereyağıyla beslenecek.
23. «O gün bin gümüş değerinde bin asmaya sahip olan her bağ dikenli çalılarla dolacak.
24. İnsanlar oralara okla, yayla gidecek. Çünkü ülkenin her yanı dikenli çalılarla kaplanacak.
25. Bir zamanlar çapalanıp ekin ekilen tepeler korkudan kimsenin giremeyeceği dikenliklere dönecek, sığırın gezindiği, davarın çiğnediği yerler olacak.»

2. Kâhin Uriya ile Yeverekya oğlu Zekeriyayı kendime güvenilir tanık seçiyorum.» anlamına gelir.
3. Peygamber olan karım bundan bir süre sonra gebe kaldı ve bir erkek çocuk doğurdu. RAB bana, «Adını ‹Maher-Şalal-Haş-Baz› koy» dedi,
4. «Çocuk daha ‹Anne, baba› demesini öğrenmeden, Şamın serveti ve Samiriyenin ganimeti Asur Kralına götürülecek.»
6. «Bu halk usul usul akan Şiloah sularını reddettiği, Resinle Remalyanın oğluyla mutlu olduğu için,
7. ben Rab, Fıratın kabaran güçlü sularını -bütün dehşetiyle Asur Kralını- üzerlerine salacağım. Yatağından taşan ırmak, kıyılarını su altında bırakacak.
8. Yahudayı kaplayan sular her şeyi silip süpürerek adam boyu yükselecek, ülkeni boydan boya dolduracak, ey İmmanuel!» için».
9. Ey halklar, yıkıma, bozguna uğrayacaksınız. Yeryüzünün en uç köşeleri, kulak verin. Savaşmaya, bozguna uğramaya hazırlanın. Evet, savaşa ve bozguna hazır olun.
10. İstedığınızı tasarlayın, hepsi boşa gidecek. İstedığınız kadar konuşun, hiçbiri gerçekleşmeyecek. Çünkü Tanrı bizimledir.
11. RAB beni halkın tuttuğu yoldan gitmeme konusunda şiddetle uyararak şöyle dedi:
12. «Onların entrika dediği her şeyeSiz entrika demeyin;Onların korktuğundan korkmayın, yılmayın.
13. «Her Şeye Egemen RABbi kutsal sayın.Korkunuz, yalgınız Ondan olsun.
14. Tapınak O olacak.İsrailin iki krallığı içinseSürçme taşı ve tökezleme kayası,Yeruşalimde yaşayanlar içinKapan ve tuzak olacak.
15. Birçokları sendeleyip düşecek, parçalanacak,Tuzağa düşüp ele geçecek.»
16. Ya RAB, öğrencilerim arasında bildirimi koru,Öğretimi mühürle!
17. Kendini Yakupun soyundan gizleyen RABbi özlemle bekliyorum, umudum Onda.
18. Ben ve RABbin bana verdiği çocuklar, Siyon Dağında oturan Her Şeye Egemen RABbin İsraildeki belirtileri ve işaretleriyiz.
19. Birileri size, «Fısıldaşıp mırıldanan medyumlarla ruh çağıranlara danışın» dediğinde, «Halk kendi Tanrısına danışmaz mı; yaşayanlar için ölümlere mi danışılır?» deyin.
20. Tanrının öğretisine ve bildirisine dönmek gerek! Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek.
21. Aç ve çaresiz, ülkede dolanıp duracaklar. Aç kalınca öfkelenip krallarına, Tanrılarına lanet edecekler. Yukarıya da
22. dünyaya da baksalar sıkıntıdan, karanlıktan, korkunç karanlıktan başka bir şey görmeyecekler. Kovulacakları yer koyu karanlıktır.

1. Bununla birlikte sıkıntı çekmiş olan ülke karanlıkta kalmayacak. Geçmişte Zevulun ve Naftali bölgelerini alçaltan Tanrı, gelecekte Şeria Irmağının ötesinde, Deniz Yolunda, ulusların yaşadığı Celileyi onurlandıracak.
2. Karanlıkta yürüyen halkBüyük bir ışık görecek;Ölümün gölgelediği diyardaYaşayanların üzerine ışık parlayacak.
3. Ya RAB, ulusu çoğaltacak, sevincini artıracaksın.Ekin biçenlerin neşelendiği,Ganimet paylaşanların coştığı gibi,Onlar da sevinecek senin önünde.
4. Çünkü onlara yük olan boyunduruğu,Omuzlarını döven değneği,Onlara eziyet edenlerin sopasını paramparça edeceksin;Tıpkı Midyanlıları yenilgiye uğrattığın günkü gibi.
5. Savaşta giyilen çizmeleriVe kana bulanmış giysileriYakılacak, ateşe yem olacak.
6. Çünkü bize bir çocuk doğacak,Bize bir oğul verilecek.Yönetim onun omuzlarında olacak.Onun adı Harika Öğütçüfî, Güçlü Tanrı,Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.
7. Davutun tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecek.Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak.Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracakVe sonsuza dek sürdürecektir.Her Şeye Egemen RABbin gayreti bunu sağlayacak.
8. Rab İsrail için,Yakup soyu için yargısını bildirdi.Bu yargı yerine gelecek.
9. Bütün halk, Efrayim ve Samiriyede yaşayanlar,Rabbin bu yargısını duyacak.Gururlu ve küstah olan bu halk diyor ki,
10. «Kerpiç evler yıkıldı,Ama yerlerine yontma taştan evler yapacağız.Yabanıl incir ağaçları kesildi,Ama yerlerine sedir ağaçları dikeceğiz.»
- 11-12. Bundan dolayı RAB, Resinin hasımlarınıHalka karşı güçlendirecek;Düşmanlarını, doğudan Aramlıları,Batıdan Filistlileri ayaklandıracak.Bunlar ağızlarını ardına kadar açıp İsraili yutacaklar.Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi,Eli hâlâ kalkmış durumda.
13. Halk kendisini cezalandıran RABbe dönmeyecek,Her Şeye Egemen RABbi aramayacak.
14. Bunun için RAB İsrailden başı da kuyruğu daHurma dalını da sazı daBir günde kesip atacak.
15. Baş ileri gelen saygın kişi,Kuyrukta öğretisi sahte olan peygamberdir.
16. Çünkü bu halkı saptıranlar ona yol gösterenlerdir.Onları izleyenler de yem oluyor.
17. Bu yüzden Rab onların gençleri için sevinç duymayacak,Öksüzlerine, dul kadınlarına acımayacak.Çünkü hepsi tanrısızdır, kötülük yaparlar.Her ağız saçmalıyor.Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi,Eli hâlâ kalkmış durumda.
18. Kötülük dikenli çalıları yiyip bitiren ateş gibidir.Ormandaki çalıları tutuşturur,Duman sütunları yükseltir.
19. Her Şeye Egemen RABbin öfkesiÜlkeyi ateş gibi sardı.Halk ateşe yem olacak,Kardeş kardeşini esirgemeyecek.
20. İnsanlar şurada burada bulduklarını yiyecekler,Ama aç kalacak, doymayacaklar.Herkes çocuğunun etini yiyecek:
21. Manaşşe Efrayim'i,Efrayim Manaşşe'yi yiyecek,Sonra birlikte Yahuda'nın üzerine yürüyecekler.Bütün bunlara karşın RAB'bin öfkesi dinmedi,Eli hâlâ kalkmış durumda.

- 1-2. Yoksullardan adaleti esirgemek,Halkımın düşkünlerinin hakkını elinden almak,Dulları avlamak,Öksüzlerin malını yağmalamak içinHaksız kararlar alanların,Adil olmayan yasalar çıkaranların vay haline!
3. Yargı günüUzaklardan başınıza felaket geldiğinde ne yapacaksınız?Yardım için kime koşacaksınız,Servetinizi nereye saklayacaksınız?
4. Tutsaklar arasında bir köşeye sinmekYa da savaşta ölmekten başka çareniz kalmayacak.Bütün bunlara karşın RABbin öfkesi dinmedi,Eli hâlâ kalkmış durumda.
5. «Vay haline Asur, öfkemin değneği!Elindeki sopa benim gazabımdır.
6. Asuru tanrısız ulusa karşı salacağım;Soyup yağma etmesi,Sokaktaki çamur gibi onları çiğnemesi,Öfkelendiğim halkın üzerine yürümesi içinBuyruk vereceğim.»
7. Ama Asur Kralı bundan da kötüsünü düşünüyor.Birçok ulusun kökünü kazıyıp yok etmeyi tasarlıyor.
8. «Komutanlarımın hepsi birer kral değil mi?» diyor,
9. «Kalnoyu, Karkamış gibi ele geçirmedi mi?Hamanın sonu Arpatınki,Samiriyenin sonu Şamınki gibi olmadı mı?
10. Putları Yeruşalim ve Samiriyeninkinden daha çok olan putperest ülkeleri nasıl ele geçirdimse,
11. Samiriyeye ve putlarına ne yaptımsa,Yeruşalime ve putlarına da yapamaz mıyım?»
12. Rab Siyon Dağına ve Yeruşalime karşı tasarladıklarını yapıp bitirdikten sonra şöyle diyecek:«Asur Kralını kibirli yüreği,Övünge bakışları yüzünden cezalandıracağım.
13. Çünkü, «Her şeyi bileğimin gücüyle,Bilgeliğimle yaptım» diyor,«Akıllıyım, ulusları ayıran sınırları yok ettim,Hazinelerini yağmaladım,Güçlü kralları tahtlarından indirdim.
14. Elimi yuvaya sokup kuş yumurtalarını toplar gibiUlusların varını yoğunu topladım.Terk edilmiş yumurtaları nasıl toplarlarsa,Ben de bütün ülkeleri öyle topladım.Kanat çırpın, ağzını açın,Sesini çıkaran olmadı.»
15. Balta kendisini kullanana karşı övünür mü?Testere kendisini kullanana karşı büyüklenir mi?Sanki değnek kendisini kaldıranı sallayabilir,Sopa sahibini kaldırabilirmiş gibi...
16. Rab, Her Şeye Egemen RAB,Asurun güçlü adamlarınıYıpratıcı hastalıkla cezalandıracak.Olduları alev alev yanacak.
17. İsrailin Işığı ateş,İsrailin Kutsalı alev olacak;Asurun dikenli çalılarınıBir gün içinde yakıp bitirecek.
18. Görkemli ormanıya verimli tarlaları,Ölümcül bir hastalığa yakalanmış insan gibiTümüyle harap olacak.
19. Ormanda artakalan ağaçlarBir çocuğun bile sayabileceği kadar az olacak.
20. O gün İsrailin sağ kalanları,Yakupun kaçıp kurtulan torunları,Kendilerini yok etmek isteyeneye değil,Artık içtenlikle RABbe, İsrailin Kutsalına dayanacaklar.
21. Geriye kalanlar,Yakup soyundan sağ kalanlar,Güçlü Tanrıya dönecekler.
22. Ey İsrail, halkın denizin kumu kadar çok olsa da,Ancak pek azı dönecek.Tümüyle adil bir yıkım kararlaştırıldı.
23. Rab, Her Şeye Egemen RAB,Kararlaştırılan yıkımı bütün yeryüzünde gerçekleştirecek. sözcükleri genellikle «Sağ kalanlar dönecek» diye çevrildi. Yeşaya bu sözcükleri ilk oğluna ad olarak verdi (bkz. 7:3).
24. Bu nedenle Rab,Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:«Ey sen, Siyonda yaşayan halkım,Asurlular, Mısırlıların yaptığı gibiSana değnekle vurduklarında,Sopalarını sana karşı kaldırdıklarında korkma.
25. Çünkü çok yakında gazabım sona erecek,Öfkem Asurluların yıkımını sağlayacak.
26. Ben, Her Şeye Egemen RAB,Midyanlıları Orev Kayasında alt ettiğim gibi,Onları da kırbaça alt edeceğim.Değneğimi Mısır'a karşı nasıl denizin üzerine uzattımsa,Şimdi yine öyle yapacağım.
27. O gün Asurun yükü sırtınızdan,Boyunduruğu boynunuzdan kalkacak;Semirdiğiniz için boyunduruk kırılacak.»
28. Ayat Kentine saldırdılar,Migrondan geçip ağırlıklarını Mikmasta bıraktılar.

29. Geçidi aşarak Gevada konakladılar.Rama Kenti korkudan titredi,Saulun kenti Givada yaşayan halk kaçıştı.
30. Ey Gallim halkı, sesini yükselt!Ey Layşa halkı, dinle!Zavallı Anatot halkı!
31. Madmena halkı kaçıyor,Hagevimde yaşayanlar sığınacak yer arıyor.
32. Düşman bugün Novda duracak;Siyon Kentinin kurulduğu dağa,Yeruşalim Tepesine yumruk sallayacak.
33. Rab, Her Şeye Egemen RAB düşmanıDal gibi kesip korkunç güçle yere çalacak.Uzun boyluları devirecek,Gururluları alçaltacak.
34. Ormandaki çalılıkları baltayla keser gibiKesip devirecek onları.Lübnan, Güçlü Olan'ın önünde diz çökecek.

1. İşıyın kütüğünden yeni bir filiz çıkacak,Kökünden bir fidan meyve verecek.
4. Yoksulları adaletle yargılayacak,Yeryüzünde ezilenler için dürüstçe karar verecek.Dünyayı ağzının değneğiyle cezalandıracak,Kötüleri soluğuyla öldürecek.
5. Davranışının temeli adalet ve sadakat olacak. <<Adalet ve sadakat belindeki kuşaktır>>.
6. Onun döneminde kurtla kuzu bir arada yaşayacak,Parsla oğlak birlikte yatacak,Buzağı, genç aslan ve besili sığır yanyana duracak,Onları küçük bir çocuk güdecek.
7. İnekle ayı birlikte otlayacak,Yavruları bir arada yatacak.Aslan sığır gibi saman yiyecek.
8. Emzikteki bebek kobra deliği üzerinde oynayacak,Sütten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğuna sokacak.
9. Kutsal dağımın hiçbir yerindeKimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek.Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa,Dünya da RABbin bilgisiyle dolacak.
10. O gün İşıyın kökü ortaya çıkacak,Halklara sancak olacak,Uluslar ona yönelecek.Kaldığı yer görkemli olacak.
11. O gün Rab, Asurdan,Mısır, Patros, Kûş, Elam,Şinar, Hama ve deniz kıyılarındanHalkının sağ kalanlarını kurtarmak içinİkinci kez elini uzatacak.
12. Uluslar için sancak kaldıracak,Sürgün İsrailileri toplayacak,Dağılmış YahudalılarıDünyanın dört bucağından bir araya getirecek.
13. Efrayim halkının kıskançlığı yok olacak,Yahudalıları sıkıştıranlar ortadan kalkacak.Efrayim Yahudayı kıskanmayacak,Yahuda Efrayimi sıkıştırmayacak.
14. Batıdaki Filistililere saldırıpHep birlikte doğudakilerin her şeyini yağmalayacaklar.Edom ve Moav halklarının topraklarına el koyacak,Ammonlulara boyun eğdirecekler.
15. RAB Mısırın Süveyş Körfezini tümüyle kurutacak.Elinin bir sallayışıyla estireceği kavurucu rüzgarlaFıratı süpürüp yedi dereye bölecek.Öyle ki, insanlar ırmak yatağından çarıkla geçebilsin.
16. RAB'bin Asur'da sağ kalan halkı içinBir çıkış yolu olacak;Tıpkı Mısır'dan çıktıkları günİsraililer'in de bir çıkış yolu olduğu gibi.

Bölüm 12

1. İsrail halkı o gün,«Ya RAB, sana şükrederiz» diyecek,«Bize öfkelenmiştin ama öfken dindi,Bizi avuttun.
2. Tanrı kurtuluşumuzdur.Ona güvenecek, yılmayacağız.Çünkü RAB gücümüz ve ezgimizdir.O kurtardı bizi.»
3. Kurtuluş pınarlarından sevinçle su alacaksınız.
4. O gün diyacaksınız ki,«RABbe şükredin, Onu adıyla çağırın,Halklara duyurun yaptıklarını,Adının yüce olduğunu duyurun!
6. Ey Siyon halkı, sesini yükselt, sevinçle haykır!Çünkü aranızda bulunan İsrail'in Kutsalı büyüktür.»

1. Amots oğlu Yeşayanın Babil'e ilgili bildirisi:
2. Çıplak dağın tepesine sancak diki! Savaşçıları yüksek sesle çağırıp El sallayın ki Soylulara ayrılan kapılardan içeri girsinler.
4. Dağlardaki kalabalığın gürültüsünü dinleyin! Büyük bir halkın sesini andırıyor. Bir araya gelmiş ulusların Ve krallıkların gümbürtüsünü dinleyin! Her Şeye Egemen RAB bir orduyu savaşa hazırlıyor.
5. Öfkesinin araçlarıyla uzak bir ülkeden, Dünyanın öbür ucundan Bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor.
6. Feryat edin! Çünkü RABbin günü yakındır. Her Şeye Gücü Yetenin göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.
7. Bu yüzden ellerde derman kalmayacak, Her yürek eriyecek.
8. Herkesi dehşet saracak, Hepsi acı ve ıstırap içinde boğulacak, Doğuran kadın gibi kıvranacak, Şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; Yüzleri kızaracak.
9. İşte RABbin acımasız günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip İçindeki günahkârları ortadan kaldıracak! Gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor.
10. Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak, Doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak.
11. RAB diyor ki, «Kötülüğünden ötürü dünyayı, Suçlarından ötürü kötülerini cezalandıracağım. Kibirli kibirli küstahlığını sona erdirecek, Zalimlerin gururunu kıracağım.
12. İnsanı saf altından, Ofir altından daha ender kılacağım.
13. Ben, Her Şeye Egemen RAB, Gazaba geldiğim, öfkemin alevlendiği gün Gökleri titreteceğim, yer yerinden oynayacak.
14. «Herkes kovalanan ceylan gibi, Çobansız koyunlar gibi halkına dönecek, Ülkesine kaçacak.
15. Yakalananın bedeni delik deşik edilecek, Ele geçen kılıçtan geçirilecek.
16. Yavruları gözleri önünde parçalanacak, Evleri yağmalanacak, Kadınlarının ırzına geçilecek.
17. «Gümüşe değer vermeyen, Altını sevmeyen Medleri Onlara karşı harekete geçireceğim.
18. Oklarıyla gençleri parçalayacak, Bebeklere acımayacak, Çocukları esirgemeyecekler.
19. Ben Tanrı, Sodom ve Gomorayı nasıl yerle bir ettimse, Kildanilerin yüce gururu, Krallıkların en güzeli olan Babil'i de yerle bir edeceğim.
20. Orada bir daha kimse yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak, Bedeviler çadır kurmayacak, Çobanlar sürülerini dinlendirmeyecek.
21. Orası yabanıl hayvanlara barınak olacak, Evler çakallarla dolacak, Baykuşlar yuva yapacak, tekeler oynaşacak orada. (bkz. Lev.17:7).
22. Kalelerinde sırtlanlar, Görkemli saraylarında çakallar uluyacak. Babil'in sonu yaklaştı, günleri uzatılmayacak.»

1. Çünkü RAB Yakup soyuna acıyacak,İsrail halkını yine seçipTopraklarına yerleştirecek.Yabancılar da Yakup soyuna katılıp onlara bağlanacak.
2. Uluslar İsrail halkınıKendi topraklarına götürecekler.İsrail halkı RABbin verdiği topraklarda onlarıErkek ve kadın köle olarak sahiplenecek.Kendisini tutsak edenleri tutsak edecek,Kendisini ezenlere egemen olacak.
4. Babil Kralını alaya alarak,«Halkı ezenin nasıl da sonu geldi!» diyecekler,«Zorbalığı nasıl da sona erdi!»
6. O asa ki, halklara gazapla vurdukça vurdu,Ulusları öfkeyle, dinmeyen zulümle yönetti.
7. Bütün dünya esenlik ve barış içindeSevinçle haykırıyor.
8. Lübnanın çam ve sedir ağaçları bileKralın yok oluşuna seviniyor.«Onun ölümünden beri kimse bizi kesmeye gelmiyor» diyorlar.
9. Toprağın altındaki ölümler diyarıBabil Kralını karşılamak için sabırsızlanıyor.Onun gelişi ölümleri,Dünyanın eski önderlerini heyecanlandırıyor;Ulusları yönetmiş krallarıTahtlarından ayağa kaldırıyor.
10. Hepsi ona seslenip diyecekler ki,«Sen de bizim gibi gücünü yitirdin,Bize benzedin.»
11. Görkemini de çenklarının sesi deÖlümler diyarına indirildi.Altında kurtlar kaynaşacak,Üstünü kurtçuklar kaplayacak.
12. Ey parlak yıldızfö, seherin oğlu,Göklerden nasıl da düştün!Ey ulusları ezip geçen,Nasıl da yere yıkıldın!
13. İçinden, «Göklere çıkacağım» dedin,«Tahtımı Tanrının yıldızlarından daha yükseğe koyacağım;İlahların toplandığı dağda,Safonun doruğunda oturacağım.
14. Bulutların üstüne çıkacak,Kendimi Yüceler Yücesiyle eşit kılacağım.»
15. Ancak ölümler diyarına,Ölüm çukurunun dibineİndirilmiş bulunuyorsun.
- 16-17. Seni görenler bakıp bakıp şöyle düşünecekler:«Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten,Yeryüzünü çöle çeviren,Kentleri yerle bir eden,Tutsakları evlerine salıvermeyen adam bu mu?»
18. Ulusların bütün kralları tek tek,Görkemli mezarlarda yatıyor.
19. Ama sen reddedilen bir dal gibiMezarından dışarı atıldın;Bedenleri kılıçla delinipÖlüm çukurunun dibine atılmış ölümlerle örtülüsün;Ayak altında çiğnenen leş gibisin.
20. Ülkeni harap edip halkını katlettiğin içinBaşkaları gibi gömülmeyeceksin. Kötülük yapan soy bir daha anılmayacak.
21. Atalarının suçundan ötürüBabil Kralının oğullarını boğazlamak için yer hazırlayın.Kalkıp dünyayı sahiplenmesinler,Yeryüzünü kentlerle doldurmasınlar.
22. «Babil halkına karşı harekete geçeceğim»Diyor Her Şeye Egemen RAB,«Babilin adını, sağ kalanlarını,Oğullarını, torunlarını dünyadan sileceğim.»Böyle diyor RAB.
23. «Babili baykuş yuvasına, bataklığa çevirecek,Yıkım süpürgesiyle süpüreeceğim»Diyor Her Şeye Egemen RAB.
24. Her Şeye Egemen RAB ant içerek şöyle dedi:«Düşündüğüm gibi olacak,Tasarladığım gibi gerçekleşecek.
25. Asurluları kendi ülkemde ezecek,Dağlarımda çiğneyeceğim.Halkım Asurun boyunduruğundan,Omuzlarındaki yükten kurtulacak.
26. İşte bütün dünya için belirlenen tasarı budur.Bütün uluslara karşı elim kalkmış durumda.
27. Her Şeye Egemen RABbin tasarısını kim boşa çıkarabilir?Kalkmış durumdaki elini kim indirebilir?»
28. Kral Ahazın öldüğü yıl gelen bildiri:
29. Ey Filistliler, sizi döven değnek kırıldı diye sevinmeyin.Çünkü yılanın kökünden engerek türeyecek,Onun ürünü uçan yılan olacak.
30. Yoksulların en yoksulu doycak,Düşkünler güvenlikte yatacak.Ama sizin kökünüzü kıtlıkla kurutacağım,Sağ kalanlarınız da ölecek.
31. Ulumaya başla ey kapı! Ey kent, feryat et!Ey Filistliler, erediniz baştan başa.Kuzeyden toz duman

yükseliyor,Düşman askerleri sıra sıra geliyor.

32. O ulusun elçilerine ne yanıt verilecek?«RAB Siyon'un temelini attı,Halkının düşkünleri oraya sığınacak» denecek.

Bölüm 15

1. Moavla ilgili bildiri: Moavın Ar Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu, Moavın Kîr Kenti bir gecede viraneye döndü, yok oldu.
2. Bu yüzden Divon halkı ağlamak için tapınağa, Tapınma yerlerine çıktı. Moav halkı, Nevo ve Medeva için feryat ediyor. İnsanlar saçlarını sakallarını kesiyor.
3. Çul giyiyorlar sokaklarda, Damlarda, meydanlarda herkes feryat ediyor, Gözyaşları sel gibi.
4. Heşbon ve Elalenin haykırışları Yahasa ulaşıyor. Moav askerleri bu yüzden feryat ediyor, Yürekları korku içinde.
5. Yüreğim sızlıyor Moav için. Kaçanlar Soara, Eglat-Şelişiyaya ulaştı, Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşundan, Horonayim yolunda yıkımlarına ağıt yakıyorlar.
6. Nimrim suları kuruduğu için otlar sararıp soldu. Taze ot kalmadı, yeşillik yok artık.
7. Bu yüzden halk kazanıp biriktirdiği ne varsa, Kavak Vadisi üzerinden taşıyacak.
8. Haykırışları Moav topraklarında yankılanıyor, Feryatları Eglayime, Beer-Elime dek ulaştı.
9. Çünkü Dimon suları kan dolu, Ama başına daha beterini getireceğim. Moav'dan kaçıp kurtulanların, Ülkede sağ kalanların üzerine aslan salacağım.

1. Seladan çöl yoluyla Siyon Kentinin kurulduğu dağa, Ülkenin hükümdarına kuzular gönderin.
2. Moavlı kızlar yuvalarından atılmış, Öteye beriye uçuşan kuşlar gibi Arnon Irmağının geçitlerinde dolaşüyor.
3. «Bize öğüt ver, bir karar al, Ögle sıcağında gece gibi gölge sal üstümüze. Kovulanları sakla, kaçakları ele verme» diyorlar.
4. «Kovulanlarım seninle birlikte yaşasın. Kırıp geçirenlere karşı Biz Moavlılara sığınak ol.» Baskı ve yıkım son bulduğunda, Ülkeyi çiğneyenler yok olduğunda, Sevgiye dayanan bir yönetim kurulacak,
5. Davut soyundan biri sadakatle krallık yapacak. Yargılarken adaleti arayacak, Doğru olanı yapmakta tez davranacak.
6. Moavın ne denli gururlanıp büyüklendiğini, Kendini ne denli beğendiğini, Kibirlenip küstahlaştığını duyduk. Övünmesi boşunadır.
7. Bu yüzden Moavlılar Moav için feryat edecek, Hepsi feryat edecek. Kîr-Heresetin üzüm pestillerini Anımsayıp üzülecek, yas tutacaklar.
8. Çünkü Heşbonun tarlaları, Sivmanın asmaları kurudu. Ulusların beyleri onların seçkin dallarını kırdılar. O dallar ki, Yazere erişir, çöle uzanırdı, Filizleri yayılır, gölü aşardı.
9. Bu yüzden Yazer için, Sivmanın asmaları için acı acı ağlıyorum. Sizleri gözyaşlarımla sulayacağım, Ey Heşbon ve Elale! Çünkü savaş çığlıkları yaz meyvelerinizin, Biçtiğiniz ekinin üzerine düştü.
10. Meyve bahçelerindeki sevinç ve neşe yok oldu. Bağlarda ne şarkı söyleyen olacak, Ne sevinç çığlığı atan. Üzüm sıkma çukurlarında çalışan kalmayacak, Sevinç çığlıklarını susturdum.
11. Yüreğim bir lir gibi inliyor Moav için, Kîr-Hereset için içim sızlıyor.
12. Moav halkı tapınma yerine çıkarak kendini yoruyor, Dua etmek için tapınağa gidiyor, ama hepsi boşuna!
13. RABbin Moav için geçmişte söylediği budur.
14. RAB şimdi diyor ki, «Moav'ın övündükleri de kalabalık halkı da tam üç yıl sonra rezil olacak. Sağ kalan çok az sayıda kişiye güçsüz olacak.»

1. Şamla ilgili bildiri: İşte Şam kent olmaktan çıkacak,Enkaz yığınınna dönecek.
2. Aroer kentleri terk edilecek,Hayvan sürüleri orada yatacak,Onları ürküten olmayacak.
3. Efrayimde surlu kent kalmayacak,Şamın egemenliği yok olacak.Sağ kalan Aramlıların onuruİsrailin onuru gibi kırılacak.Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.
4. O gün Yakup soyunun görkemi sönecek,Hepsi bir deri bir kemik kalacak.
5. İsrail, ekinin elle biçilipBaşakların devşirildiği bir tarla,Refaim Vadisinde hasattan sonraBaşakların toplandığı bir tarla gibi olacak.
6. Çok az kişi kurtulacak.Artakalanların sayısı, dövüldükten sonra tepesinde iki üç,Dal uçlarında dört beş zeytin tanesi kalanZeytin ağacı gibi olacak.İsrailin Tanrısı RAB böyle diyor.
7. O gün insanlar kendilerini yaratana bakacaklar, gözleri İsrailin Kutsalını görecek.
8. Elleriyle yaptıkları sunaklara, parmaklarıyla biçim verdikleri Aşera putlarına, buhur sunaklarına bakmayacaklar.
9. O gün İsrailin güçlü kentleriİsraillilerden kaçan Amorlularla HivlilerinTerk ettiği kentler gibi ıssız olacak. «Orman ve dağ başı».
10. Çünkü, ey İsrail, seni kurtaran Tanrıyı unuttun,Sığındığın Kayayı anmaz oldun.Bunun yerine, güzel fidanlar, ithal asmalar dikiyorsun. başka ulusların putları ya da başka uluslarla yapılan antlaşmalar kastediliyor.
11. Onlar diktiğin gün filizlenipErtesi sabah tomurcuklanabilir.Ama hastalık ve dinmez acı gününde meyve vermeyecekler.
12. Eyvah, çok sayıda ulus kükrüyor,Azgın deniz gibi gürlüyorlar.Halklar güçlü sular gibi çağlıyor.
13. Halklar kabaran sular gibi çağlayabilir,Ama Tanrı onları azarlayınca uzaklara kaçacaklar.Rüzgarın önünde dağdaki saman ufağı gibi,Kasırganın önünde diken yumağı gibi savrulacaklar.
14. Akşam dehşet saçıyorlardı,Sabah olmadan yok olup gittiler.Bizi yağmalayanların, bizi soyanların sonu budur.

Bölüm 18

1. Kûş ırmaklarının ötesinde,Kanat vızıltılarının duyulduğu ülkenin vay haline!
2. O ülke ki, elçileriniSazdan kayıklarla Nil sularından gönderir.Ey ayağına tez ulaklar,Irmakların böldüğü ülkeye,Her yana korku saçan halka,Güçlü ve ezici ulusa,O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulusa gidin!
3. Ey sizler, dünyada yaşayan herkes,Yeryüzünün ahalisi!Sancak dağların tepesine dikilince dikkat edin.Boru çalınınca dinleyin.
4. Çünkü RAB bana şöyle dedi:«Gün ışığında duru sıcaklık gibi,Hasat döneminin sıcaklığındakiÇiy bulutu gibi durgun olacakVe bulunduğum yerden seyredeceğim.»
5. Bağbozumundan önce çiçekler düşüpÜzümler olgunlaşmaya yüz tutunca,Asmanın dalları bıçakla kesilecek,Çubukları koparılıp atılacak.
6. Hepsi dağın yırtıcı kuşlarına,Yerin yabanıl hayvanlarına terk edilecek.Yazın yırtıcı kuşlara,Kışın yabanıl hayvanlara yem olacaklar.
7. O zaman ırmakların böldüğü ülke,Her yana korku saçan güçlü ve ezici halk,O uzun boylu, pürüzsüz tenli ulus,Her Şeye Egemen RAB'be armağanlar getirecek.Her Şeye Egemen RAB'bin adını koyduğuSiyon Dağı'na getirecekler armağanlarını.

1. Mısırla ilgili bildiri: İşte RAB hızla yol alan buluta binmiş Mısıra geliyor!Mısır putları Onun önünde titriyor,Mısırlıların yüreği hopluyor.
3. Mısırlıların cesareti tükenecek,Tasarılarını boşa çıkaracağım.Yardım için putlara, ölülerin ruhlarına,Medyumlarla ruh çağıranlara danışacaklar.
4. Mısırlıları acımasız bir efendiye teslim edeceğim,Katı yürekli bir kral onlara egemen olacak.»Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.
5. Nilin suları çekilecek,Kuruyup çatlayacak yatağı.
6. Su kanalları kokacak,Kuruyacak ırmağın kolları,Kamışlarla sazlar solacak.
7. Nil kıyısında, ırmağın ağzındaki sazlar,Nil boyunca ekili tarlalar kuruyacak,Savrulup yok olacak.
8. Balıkçılar yas tutacak,Nile olta atanların hepsi ağlayacak,Suyun yüzüne ağ atanlar perişan olacak.
9. Taranmış keten işleyenler,Beyaz bez dokuyanlar umutsuzluğa kapılacak.
10. Dokumacılar bunalacak,Ücretliler sıkıntıya düşecek.
11. Soanfs Kentinin önderleri ne kadar akılsız!Firavunun bilge danışmanlarıSaçma sapan öğütler veriyorlar.Nasıl olur da firavuna,«Biz bilgelerin oğulları,Eski zaman krallarının torunlarıyız» diyorlar?
12. Ey firavun, hani nerede senin bilgelerin?Her Şeye Egemen RAB Mısıra karşı neler tasarladı,Bildirsinler bakalım sana eğer biliyorlarsa.
13. Soan Kentinin önderleri aptal olup çıktılar,Nof önderleri aldandılar,Mısır oymaklarının ileri gelenleri Mısırı saptırdılar.
14. RAB onların aklını karıştırdı;Kendi kusmuğu içinde yalpalayan sarhoş nasılsa,Mısırı da her alanda saptırdılar.
15. Mısırdaki kimsenin yapabileceği bir şey kalmadı;Ne başın ne kuyruğun, ne hurma dalının ne de sazın.
16. O gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; Her Şeye Egemen RABbin kendilerine karşı kalkan elinin önünde titreyip dehşete kapılacaklar.
17. Yahuda Mısırı dehşete düşürecek. Yahuda dendi mi, Her Şeye Egemen RABbin Mısıra karşı tasarladıklarını anımsayan herkes dehşete kapılacak.
18. O gün Mısırdaki Kenan dilini konuşan beş kent olacak. Bu kentler Her Şeye Egemen RABbe bağlılık andı içecekler; içlerinden biri «Yıkım Kenti» diye adlandırılacak. Heliopolis anlamına gelebilir.
19. O gün Mısırın ortasında RAB için bir sunak, sınırında da bir sütun dikilecek.
20. Her Şeye Egemen RAB için Mısırdaki bir belirti ve tanık olacak bu. Halk kendine baskı yapanlardan ötürü RABbe yakarınca, RAB onları savunacak bir kurtarıcı gönderip özgür kılacak.
21. RAB kendini Mısırlılara tanıttı, onlar da o gün RABbi tanıyacak, kurbanlarla, sunularla Ona tapınacaklar. RABbe adak adayacak ve adaklarını yerine getirecekler.
22. RAB Mısırlıları hastalıkla alabildiğine cezalandıracak, sonra iyileştirecek. RABbe yönelip yakaracaklar. RAB de onları iyileştirecek.
23. O gün Mısır ve Asur arasında bir yol olacak. Asurlu Mısıra, Mısırlı Asura gidip gelecek. Mısırlılarla Asurlular birlikte tapınacaklar.
24. O gün Mısır ve Asurun yanı sıra İsrail üçüncü ülke olacak. Dünya bu üçü sayesinde kutsanacak.
25. Her Şeye Egemen RAB, «Halkım Mısır, ellerimin işi Asur ve mirasım İsrail kutsansın» diyerek dünyayı kutsayacak.

- 1-2. Asur ordusunun başkomutanı, Asur Kralı Sargonun buyruğuyla gelerek Aşdota saldırıp kenti ele geçirdiği yıl RAB Amots oğlu Yeşaya aracılığıyla şöyle dedi: «Git, belindeki çulu çöz, ayağındaki çarığı çıkar.» Yeşaya denileni yaptı, çıplak ve yalınayak dolaşmaya başladı.
4. Asur Kralı da Mısır'a utanç olsun diye Mısırlı tutsaklarla Kûşlu sürgünleri genç yaşlı demeden, çıplak ve yalınayak, mahrem yerleri açık yürütecek.
5. Kûşa bel bağlayan, Mısır'a övünen halk hüsrana uğrayacak, utanç içinde kalacak.
6. Bu kıyı bölgesinde yaşayanlar o gün, «Asur Kralı'nın elinden kurtulmak için yardımına sığındığımız, bel bağladığımız ulusların başına gelene bakın!» diyecekler, «Biz nasıl kurtulacağız?»

1. Deniz kıyısındaki çölle ilgili bildiri: Negevden fırtınalar nasıl üst üste gelirse,Çölden, korkunç ülkeden bir istilacı öyle geliyor.
2. Korkunç bir görünüm gördüm:Hain hainlik etmede,Harap eden harap etmede.Ey Elam, saldır!Ey Meday, onu kuşat!Onun neden olduğu iniltileri sona erdireceğim.
3. Gördüklerimden ötürü belime ağrı saplandı,Doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar tuttu beni.Duyduklarımdan sarsıldım,Gördüklerimden dehşete düştüm.
4. Şaşkınlığım, titremeler sardı beni.Özlediğim alaca karanlık bana korku veriyor artık.
5. Gördüğüm görünümde sofrayı hazırlıyor,Halıları seriyor, yiyip içiyorlar.Kalkın, ey önderler, kalkanları yağlayın!
6. Rab bana dedi ki,«Git, bir gözcü dik, gördüğünü bildirsin.
7. Savaş arabalarının,Atlara, eşeklere, develere binmiş insanlarınÇifter çifter geldiğini görünce dikkat kesilsin.»
8. Gözcüfö, «Ey efendim,Her gün aralıksız gözcü kulesinde duruyor,Her gece yerimde nöbet tutuyorum» diye bağırdı,
9. «Bak, savaş arabalarıyla atlılarÇifter çifter geliyor!»Sonra, «Yıkıldı, Babil yıkıldı!» diye haber verdi,«Taptıkları bütün putlar yere çalınıp parçalandı!»
10. Ey halkım, harman yerindeBuğday gibi dövölmüş olan halkım!Her Şeye Egemen RABden,İsrailin Tanrısından duyduklarımıSize bildirdim.
11. Duma ile ilgili bildiri: Arabistanda bir yer olduğu sanılıyor. «Sessizlik» anlamına gelir. «Edom» sözcüğünü çağırıştırıyor. Biri Seirden bana sesleniyor:«Ey gözcü, geceden geriye ne kaldı?Geceden geriye ne kaldı?»
12. Yanıtım şöyle: «Sabah olmak üzere,Ama yine gece olacak.Soracaksanız sorun, yine gelin.»
13. Arabistanla ilgili bildiri: Arabistan çalılıklarında geceleyeceksiniz,Ey Dedan kervanları!
14. Ey Temada oturanlar,Su getirin, susamışları karşılayın,Kaçıp kurtulana ekmek verin.
15. Çünkü onlar kılıçtan, yalın kılıçtan,Gerilmiş yaydan, çetin çarpışmalardan kaçtılar.
16. Rab bana şöyle dedi: «Kedarın bütün övöncü tam bir yıl sonra sona erecek.
17. Okçulardan, Kedar savaşçılarından pek az sağ kalan olacak.» Bunu söyleyen, İsrail'in Tanrısı RAB'dir.

- 1-2. Görüm Vadisiyle ilgili bildiri: Gürültü patırtı içinde eğlenen kent halkı,Ne oldu size, neden hepiniz damlara çıktınız?Ölenleriniz ne kılıçtan geçirildi,Ne de savaşta öldü.
3. Önderleriniz hep birlikte kaçtılar,Yaylarını kullanmadan tutsak alındılar.Uzağa kaçtığınızı halde ele geçenlerin hepsi tutsak edildi.
4. Bunun için dedim ki,«Beni yalnız bırakın, acı acı ağlayayım.Halkımın uğradığı yıkımdan ötürüBeni avutmaya kalkmayın.»
5. Çünkü Rabbin, Her Şeye Egemen RABbinGörüm Vadisinde kargaşa, bozgunVe dehşet saçacağı gün,Duvarların yıkılacağı,Dağlara feryat edileceği gün geliyor.
6. Elamlılar ok kılıflarını sırtlanıp savaş arabalarıyla,Atlılarıyla geldiler.Kîr halkı kalkanlarını açtı.
7. Verimli vadileriniz savaş arabalarıyla doldu,Atlılar kent kapılarının karşısına dizildi.
9. Davut Kentinin duvarlarındaÇok sayıda gedik olduğunu gördünüz,Aşağı Havuzda su depoladınız,
10. Yerusolimdeki evleri saydınız,Surları onarmak için evleri yıktınız.
11. Eski Havuzun suları içinİki surun arasında bir depo yaptınız.Ama bunu çok önceden tasarlayıpGerçekleştirmiş olan Tanrıya güvenmediniz,Onu umursamadınız.
12. Rab, Her Şeye Egemen RABO gün sizi ağlayıp yas tutmaya,Saçlarınızı kesip çul kuşanmaya çağırdı.
13. Oysa siz keyif çatıp eğlendiniz,«Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz» diyerekSığır, koyun kestiniz,Et yiyip şarap içtiniz.
14. Her Şeye Egemen RAB bana,«Siz ölene dek bu suçunuz bağışlanmayacak» diye seslendi.Rab, Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.
15. Rab, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Haydi, o kâhyaya,Sarayın sorumlusu Şevnaya git ve de ki,
16. «Burada ne işin var?Kimin var ki, kendine burada mezar kazdın,Yüksekte kendine mezar, kayada konut oyduñ?
17. Ey güçlü kişi,RAB seni tuttuğu gibi şiddetle savuracak.
18. Top gibi evirip çeviripGeniş bir ülkeye fırlatacak.Orada öleceksin,Gurur duyduğun arabaların orada kalacak.Efendinin evi için utanç nedenisin!
19. Seni görevden alacak,Makamından alaşağı edeceğim.
20. «O gün Hilkiya oğlu kulum Elyakimi çağırıp
21. Senin cüppenini ona giydireceğim.Senin kuşağıyla onu güçlendiripYetkini ona vereceğim.Yerusolimde yaşayanlaraVe Yahuda halkına o babalık yapacak.
22. Davutun evinin anahtarını ona teslim edeceğim.Açtığını kimse kapayamayacak,Kapadığını kimse açamayacak.
23. Onu sağlam yere çakılmış çadır kazığı yapacağım,Ailesi için onur kürsüsü olacak.
24. Ailenin ağırlığı -soyundan türeyen herkes-Taslardan kâselere kadar her küçük kap ona asılacak.»
25. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «O gün sağlam yere çakılmış kazık yerinden çıkacak, kırılıp düşecek, ona asılan yük de yok olacak.» Çünkü RAB böyle diyor.

1. Sur Kentiyle ilgili bildiri: Ey ticaret gemileri, feryat edin!Çünkü Sur Kenti evleriyle,Limanlarıyla birlikte yok oldu.Kittimden size haber geldi.
2. Ey kıyı halkı ve denizcilerin zenginleştirdiğiSayda tüccarları, susun!
3. Şihorun tahılı, Nilin ürünüDenizleri aşar, Sura gelir sağlardı.Ulusların kârı ona akardı.
4. Utan, ey Sayda, ey deniz kıyısındaki kale!Çünkü deniz sana sesleniyor:«Ne doğum ağrısı çektim, ne de doğurdum.Ne delikanlılar büyüttüm, ne de kızlar.»
5. Surun haberi Mısır'a ulaşınca,Yüreği burkulacak insanların.
6. Tarşışe geçin, ey kıyıda oturanlar,Feryat edin.
7. Uzak ülkeleri yurt edinmiş,Eğlenceye düşkün halkınız,Eski, tarihsel kentiniz bu mu?
8. Taçlar giydiren Sura karşı bu işi kim tasarladı?O kent ki, tüccarları prenslerdi,İş adamları dünyanın saygın kişileriymi.
9. Görkeminin sonucu olan gururunu kırmak,Dünyaca ünlü bütün saygın kişilerini alçaltmak içinHer Şeye Egemen RAB tasarladı bunu.
10. Kendi topraklarını Nil gibi basıp geç,Ey Tarşış kızı, artık engel yok.
11. RAB denizin üzerine elini uzatıp ülkeleri titretti,Kenan kalelerinin yıkılmasını buyurdu.
12. «Eğlencen sona erdi, ey Sayda, erden kız!» dedi,«Kırletildin.Kalk, Kittime geç,Orada bile rahat yüzü görmeyeceksin.»
13. Kildan ülkesine bak!O halk yok artık.Asurlular onların ülkesini yabanıl hayvanlara verdi,Kuşatma kuleleri diktiler, saraylarını soydular,Ülkeyi viraneye çevirdiler.
14. Feryat edin, ey ticaret gemileri!Çünkü sığınağınız harap oldu.
15. Bundan sonra Sur Kenti yetmiş yıl, bir kralın ömrü süresince unutulacak. Yetmiş yıl bitince, fahişe için bestelenen türküdeki gibi Sura şöyle denecek:
16. «Bir lir al, dolaş kenti,Ey sen, unutulmuş fahişe!Güzel çal seni anımsamaları için,Türkü üstüne türkü söyle.»
17. Yetmiş yıl geçince RAB Surla ilgilenecek, ama Sur para için yine fahişeliğe dönecek. Dünyanın bütün krallıklarıyla fahişelik edecek.
18. Kentin ticaretten ve fuhuştan kazandıkları RAB'be adanacak. Bunlar biriktirilmeyecek, hazineye konmayacak. Ticaretten kazandıklarını doyuncaya dek yesinler, güzel güzel giyinsinler diye RAB'bin önünde yaşayanlara verilecek.

1. İşte RAB yeryüzünü harap edip viraneye çevirecek,Yeryüzünü altüst edecek,Üzerinde yaşayanları darmadağın edecek.
2. Ayrım yapılmayacak;Ne halkla kâhin arasında,Ne köleyle efendi arasında,Ne hizmetçiyle hanım arasında,Ne alıcıyla satıcı arasında,Ne ödünç alanla ödünç veren arasında,Ne faizciyle borç alan arasında.
3. Dünya tümüyle yağmalanıp viraneye çevrilecek.RAB böyle söyledi.
4. Dünya kuruyup büzülüyor,Yeryüzü solup büzülüyor,Dünyadaki soylular güçlerini yitiriyor.
5. Dünyada yaşayanlar onu kirletti.Çünkü Tanrının yasalarını çiğnediler,Kurallarını ayaklar altına aldılar,Ebedi antlaşmayı bozdular.
6. Bu yüzden lanet dünyayı yiyip bitirdi,Orada yaşayanlar suçlarının cezasını çekiyorlar.Yaşayanlar bu nedenle yanıyor, pek azı kurtulacak.
7. Yeni şarabın sonu geldi,Asmalar soldu,Bir zamanlar sevinçli olanların hepsi inliyor.
8. Tefin coşkun sesi kesildi,Eğlenenlerin gürültüsü durdu,Lirin coşkun sesi kesildi.
9. Ezgi eşliğinde şarap içilmiyor artık,İçkinin tadı içene acı geliyor.
10. Yıkılan kent perişan durumda,Kimse girmesin diye her evin girişi kapandı.
11. İnsanlar şarap özlemiyle sokaklarda bağıriyor,Sevinçten eser kalmadı,Dünyanın coşkusu yok oldu.
12. Kent viraneye döndü,Kapıları paramparça oldu.
13. Çünkü zeytinler dökülsün diye dövülen ağaç nasılsa,Bağbozumundan artakalan üzümler nasılsa,Dünyadaki bütün uluslar da öyle olacak.
14. Sağ kalanlar seslerini yükseltipSevinç çığlıkları atacak,Batıda yaşayanlar RABbin büyüklüğü karşısındaHayranlıkla bağırarak.
15. Onun için, doğuda yaşayanlar RABbi yüceltin,Deniz kıyısındakiler,İsrailin Tanrısı RABbin adını yüceltin.
16. Dünyanın en uzak köşelerinden ezgiler işitiyoruz:<<Doğru Olana övgüler olsun!>> Ama ben,<<Bittim, bittim! Vay halime!>> dedim,<<Hainler hainliklerini sürdürüyor.Evet, hainler sürekli hainlik ediyorlar.>>
17. Ey dünyada yaşayanlar,Önünüzde dehşet, çukur ve tuzak var.
18. Dehşet haberinden kaçan çukura düşecek,Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak.Göklerin kapakları açılacak,Dünyanın temelleri sarsılacak.
19. Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak,Sarsıldıkça sarsılacak.
20. Dünya sarhoş gibi yalpalayacak,Bir kulübe gibi sallanacak,İsyanlarının ağırlığı altında çökecekVe bir daha kalkamayacak.
21. O gün RAB yukarıda, gökteki güçleriVe aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak.
22. Zindana tıklan tutsaklar gibiCezaevine kapatılacakVe uzun süre sonra cezalandırılacaklar.
23. Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak.Çünkü Her Şeye Egemen RAB Siyon Dağı'nda,Yeruşalim'de krallık edecek.Halkın ileri gelenleriO'nun yüceliğini görecek.

1. Ya RAB, sensin benim Tanrım, Seni yüceltir, adını överim. Çünkü sen eskiden beri tasarladığın harikaları Tam bir sadakatle gerçekleştirdin.
2. Kenti bir taş yığınınca, Surlu kenti viraneye çevirdin. Yabancıların kalesiydi, kent olmaktan çıktı. Bir daha da onarılmayacak.
3. Bundan ötürü güçlü uluslar seni onurlandıracak, Acımasız ulusların kentleri senden korkacak.
4. Çünkü onların öfkesi Duvara çarpan sağanak gibi yükselince, Sen yoksulun, sıkıntı içindeki düşkünün kalesi, Sağanağa karşı sığınak, Sıcağa karşı gölgelik oldun.
5. Yabancıların gürültüsünü çöl sıcağı gibi bastırırsın. Bulutun gölgesi sıcağı nasıl kırarsa, Bu acımasız adamların türküsü de öyle diniyor.
6. Her Şeye Egemen RAB bu dağda Bütün uluslara yağlı yemeklerin Ve dinlendirilmiş seçkin şarapların sunulduğu Zengin bir şölen verecek.
7. Bütün halkların üzerindeki örtüyü, Bütün ulusların üzerine örülmüş olan örtüyü Bu dağda kaldıracak.
8. Ölümü sonsuza dek yutacak. Egemen RAB bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek. Halkının utancını bütün yeryüzünden kaldıracak. Çünkü RAB böyle diyor.
9. O gün diyecekler ki, «İşte Tanrımız budur; Ona umut bağlamıştık, bizi kurtardı, RAB Odur, Ona umut bağlamıştık, Onun kurtarışıyla sevinip coşalım.»
10. RABbin eli bu dağın üzerinde kalacak, Ama Moav gübre çukurundaki saman gibi Kendi yerinde çiğnenecek.
11. Oracıkta yüzmek isteyen biri gibi ellerini uzatacak, Ama kurnazlığına karşın RAB onun gururunu kıracak.
12. RAB surlarındaki yüksek burçları Devirip yıkacak, yerle bir edecek.

1. O gün Yahudada şu ilahi söylenecek: Güçlü bir kentimiz var.Çünkü Tanrının kurtarışıKente sur ve duvar gibidir.
2. Açın kentin kapılarını,Sadık kalan doğru ulus içeri girsin.
3. Sana güvendiği içinDüşüncelerinde sarsılmaz olanıTam bir esenlik içinde korursun.
5. Yüksekte oturanı alçaltır,Yüce kenti yıkar,Yerle bir eder.
6. O kent ayak altında,Mazlumların ayakları,Yoksulların adımları altında çiğnenecek.
7. Doğru adamın yolu düzdür,Ey Dürüst Olan, doğru adamın yolunu sen düzlersin.
8. Evet, ya RAB, ilkelerinin çizdiği yolda sana umut bağladık,Adın ve ünündür yüreğimizin dileği,
9. Geceleri canım sana susar,Evet, içimde ruhum seni özler;Çünkü senin ilkelerin yeryüzünde oldukça,Orada oturanlar doğruluğu öğrenir.
10. Kötüler lütfedilse bile doğruluğu öğrenmez.Dürüstlüğün egemen olduğu diyarda haksızlık eder,RABbin büyüklüğünü görmezler.
11. Ya RAB, elin yükseldi, ama görmüyorlar,Halkın için gösterdiğin gayreti görüp utansınlar.Evet, düşmanların için yaktığın ateş onları yiyip bitirecek.
12. Ya RAB, bizi esenliğe çıkaracak sensin,Çünkü ne yaptıysak hepsi senin başarındır.
13. Ey Tanrımız RAB, senden başka efendiler bizi yönetti,Ama yalnız sana, senin adına yakaracağız.
14. O efendiler öldü, artık yaşamıyorlar,Dirilmeyecek onlar.Çünkü onları cezalandırıp yok ettin,Anılmalarına son verdin.
15. Ulusu çoğalttın, ya RAB,Evet, ulusu çoğalttın ve yüceltildin.Her yönde ülkenin sınırlarını genişlettin.
16. Ya RAB, sıkıntıdayken seni aradılar.Onları terbiye ettiğinde sessizce yakararak içlerini döktüler.
17. Doğum vakti yaklaşan gebe kadınÇektiği sancıdan ötürü nasıl kıvrırır, feryat ederse,Senin önünde biz de öyle olduk, ya RAB.
18. Gebe kaldık, kıvrandık,Rüzgardan başka bir şey doğurmadık sanki.Ne dünyaya kurtuluş sağlayabildik,Ne de dünyada yaşayanları yaşama kavuşturabildik.
19. Ama senin ölülerin yaşayacak,Bedenleri dirilecek.Ey sizler, toprak altında yatanlar,Uyanın, ezgiler söyleyin.Çünkü senin çiyin sabah çiyine benzer,Toprak ölülerini yaşama kavuşturacak.
20. Haydi halkım, iç odalarınıza giripArdınızdan kapılarınızı kapatın,RABbin öfkesi geçene dek kısa süre gizlenin.
21. Çünkü dünyada yaşayanlarıSuçlarından ötürü cezalandırmak içinRAB bulunduğu yerden geliyor.Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak,Öldürülenleri artık saklamayacak.

1. O gün RAB Livyatani, o kaçan yılanı,Evet Livyatani, o kıvrıla kıvrıla giden yılanıAcımasız, kocaman, güçlü kılıcıyla cezalandıracak,Denizdeki canavarı öldürecek.
2. O gün RAB,«Sevdiğim bağ için ezgiler söyleyin» diyecek,
3. «Ben RAB, bağın koruyucusuyum,Onu sürekli sularım.Kimse zarar vermesin diyeGece gündüz beklerim.
4. Kızgın değilim.Keşke karşıma dikenli çalılar çıksa!Onların üzerine yürür,Tümünü ateşe verirdim.
5. Ya da koruyuculuğuma sarılınsınlar,Barışsınlar benimle,Evet, benimle barışsınlar.»
6. Yakup soyu gelecekte kök salacak,İsrail filizlenip çiçeklenecek,Yeryüzünü meyvesiyle dolduracak.
9. Böylece Yakup soyunun suçu bağışlanacak.Günahlarının kaldırılmasının sonucu şöyle olacak:Sunağın taşlarını tebeşir taşı gibi un ufak ettiklerindeNe Aşera putu ne de buhur sunağı kalacak.
10. Surlu kent terk edildi,Çöl kadar ıssız, sahipsiz bir yurt oldu.Dana orada otlayıp uzanacak,Filizlerini yiyip bitirecek.
11. Kuruyan dalları koparılacak,Kadınlar gelip bunları yakacaklar.Çünkü bu halk akıllı bir halk değil.Bu yüzden onları yaratan kendilerine acımayacak,Onlara biçim veren onları kayırmayacak.
12. Ey İsrailoğulları, o gün RAB gürül gürül akan Fırat ile Mısır Vadisi arasında harman döver gibi, sizi birer birer toplayacak.
13. Evet, o gün büyük bir boru çalınacak; Asur'da yitenlerle Mısır'a sürgün edilenler gelip kutsal dağda, Yerusâlim'de RAB'be tapınacaklar.

1. Vay haline verimli vadinin başındaki kentin, Efrayimli sarhoşların gurur tacının! Şaraba yenilmişlerin yüce ve görkemli tacı, solmakta olan çiçeği andırıyor.
2. Rabbin güçlü kudretli bir adamı var. Dolu fırtınası gibi, harap eden kasırga gibi, silip süpüren güçlü sel gibi o kenti şiddetle yere çalacak.
3. Efrayimli sarhoşların gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek.
4. Verimli vadinin başındaki kent, yüce ve görkemli tac, artık solmakta olan çiçeği andıran kent, mevsiminden önce olgunlaşmış incir gibi görülür görülmez koparılıp yutulacak.
5. O gün Her Şeye Egemen RAB, halkından sağ kalanlar için yücelik tacı, güzellik çelengi olacak.
6. Yargı kürsüsünde oturanlar için adalet ruhu, kent kapılarında saldırıları geri püskürtenler için cesaret kaynağı olacak.
7. Kâhinlerle peygamberler bile şarabın ve içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyor; içkinin etkisiyle yalpalayıp sendeliyorlar, şaraba yenik düşmüşler. Yanlış görüşler görüyorlar, kararlarında tutarsızlar.
8. Sofralar kusmuk dolu, pisliğe bulaşmamış yer yok!
9. «Kimi eğitmeye çalışıyor?» diyorlar, «Kime iletiyor bildirisini? Sütten yeni kesilmiş, memeden yeni ayrılmış çocuklara mı?
10. Çünkü bütün söylediği buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan...» «Sav lasav, sav lasav, kav lakav, kav lakav, zeer şam, zeer şam!»
11. Öyle olsun, o zaman RAB bu halka yabancı dudaklarla, anlaşılmaz bir dille seslenecek.
12. Onlara, «Rahatlık budur, yorgunların rahat etmelerini sağlayın, huzur budur» dedi, ama dinlemek istemediler.
13. Bu yüzden RABbin sözü onlar için «Buyruk üstüne buyruk, buyruk üstüne buyruk, kural üstüne kural, kural üstüne kural, biraz şurdan, biraz burdan»dır. Madem öyle, varsın sırtüstü düşüp yaralansınlar, kapana kısılp tutsak olsunlar.
14. Bundan ötürü, ey alaycılar, Yeruşalimdeki bu halkı yöneten sizler, RABbin sözüne kulak verin.
15. Şöyle diyorsunuz: «Ölümle antlaşma yaptık, ölümler diyarıyla uyuştuk; öyle ki, büyük bela ülkeden geçerken bize zarar vermeyecek. Çünkü yalanları kendimize sığınak yaptık, hilenin ardına gizlendik.»
16. Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, «İşte Siyona sağlam temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı yerleştiriyorum. Ona güvenen yenilmeyecek.
17. Adaleti ölçü ipi, doğruluğu çekül yapacağım. Yalanlara dayanan sığınağı dolu süpürüp götüreceğim, gizlendiğiniz yerleri sel basacak.
18. Ölümle yaptığınız antlaşma yürürlükten kaldırılacak, ölümler diyarıyla uyuşmanız geçerli sayılmayacak. Büyük bela ülkeden geçerken sizi çiğneyecek.
19. Bu bela her geldiğinde sizi süpürüp götürecektir. Her gün, gece gündüz gelecek. Bu bildiriye anlayan dehşete kapılacak.
20. Yatak uzanamayacağınız kadar kısa, örtü sarınamayacağınız kadar dar olacak.
21. Çünkü RAB, Perasim Dağında olduğu gibi kalkacak, Givon Vadisinde olduğu gibi öfkeleneyecek. Ne kadar garip olsa da işini tamamlayacak, ne kadar tuhaf olsa da yapacağını yapacak.
22. Alay etmeyin artık, yoksa zincirleriniz daha da kalınlaşır. Çünkü bütün ülkenin kesin bir yıkıma uğrayacağını Rabden, Her Şeye Egemen RABden duydum.
23. Kulak verin, sesimi işitin, dikkat edin, ne söylediğimi dinleyin.
24. Çiftçi ekin ekmek için durmadan toprağı sürer mi, boyuna eşeleyip tırmıklar mı?
25. Toprağı düzledikten sonra çörekotunu, kimyonu serpmez mi? Buğdayı sıra sıra, arpayı ayırdığı yere, kızıl buğdayı da onun yanına ekmez mi?
26. Tanrısı ona uygun olanı gösterir, onu eğitir.
27. Çünkü çörekotu harmanda keskin aletle dövülmez, kimyonun üzerinden tekerlekle geçilmez. Çörekotu değneklerle, kimyon çubukla dövülür.

28. Buğday ekmek yapmak için öğütölür, ama boyuna dövölmez. Harmanın üzerinden tekerlek ve atlar geçse de buğdayı ezmez.
29. Bu işteki bilgelik de Her Şeye Egemen RAB'den gelir. O'nun tasarıları harikadır, bilgelikte üstündür.

1. Ariel, Ariel, Davutun ordugah kurduğu kent, vay haline! Sen yıla yıl kat, bayramların süredursun. anlamına gelebilir. Yeruşalim Kentini simgeliyor.
2. Ama seni sıkıntıya sokacağım. Feryat, figan edeceksin, Benim için sunak ocağı gibi olacaksın.
3. Sana karşı çepeçevre ordugah kuracak, Çevreni rampalarla, kulelerle kuşatacağım.
4. Alçaltılacaksın, yerin altından konuşacak, Toz toprak içinden boğuk boğuk sesleneceksin. Sesin ölü sesi gibi yerden, Sözlerin fısıltı gibi toprağın içinden çıkacak.
5. Ama sayısız düşmanların ince toz, Acımasız orduları savrulmuş saman ufağı gibi olacak. Bir anda, ansızın,
6. Her Şeye Egemen RAB gök gürlemesiyle, Depremle, büyük gümbürtü, kasırga ve fırtınayla, Her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle seni cezalandıracak.
7. Sonra Ariele karşı savaşı çok sayıda ulus, Ona ve kalesine saldıranların hepsi, Onu sıkıntıya sokanlar bir rüya gibi, Gece görülen görünüm gibi yok olup gidecekler.
8. Rüya da yemek yediğini gören aç kişi, Uyandığında hâlâ açtır; Rüya da su içtiğini gören susuz kişi, Uyandığında susuzluktan hâlâ baygındır. İşte Siyon Dağına karşı savaşan Kalabalık uluslar da böyle olacak.
9. Şaşırın, şaşkına dönün, Kendinizi kör edin, görmez olun. Şarap içmeden sarhoş olun, İçki içmeden sendeleyin.
10. Çünkü RAB size uyusukluk ruhu verdi; Gözlerinizi mühürledi, ey peygamberler, Başlarınızı örttü, ey biliciler.
11. Sizin için bütün görünüm Mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu. İnsanlar böyle bir kitabı Okuma bilen birine verip, «Rica etsek şunu okur musun?» diye sorduklarında, «Okuyamam, çünkü mühürlenmiş» yanıtını alırlar.
12. Kitabı okuma bilmeyen birine verip, «Rica etsek şunu okur musun?» diye sorduklarında ise, «Okuma bilmem» yanıtını alırlar.
13. Rab diyor ki, «Bu halk bana yaklaşıp Ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da İnsanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur.
14. Onun için ben de bu halkın arasında yine bir harika, Evet, şaşılacak bir şey yapacağım. Bilgelerin bilgeliği yok olacak, Akıllının aklı duracak.»
15. Tasarılarını RABden gizlemeye uğraşanların vay haline! Karanlıkta iş gören bu adamlar, «Bizi kim görecek, kim tanıyacak?» diye düşünürler.
16. Ne kadar ters düşünceler! Çömlekçi balçıkla bir tutulur mu? Yapı, kendini yapan için, «Beni o yapmadı» diyebilir mi? Çömlek kendine biçim veren için, «O bir şeyden anlamaz» diyebilir mi?
17. Lübnan pek yakında meyve bahçesine, Meyve bahçesi ormana dönmeyecek mi?
18. O gün sağırlar kitabın sözlerini işitecek, Körler koyu karanlıkta görecek.
19. Düşkünlerin RABde buldukları sevinç artacak, Yoksullar İsrailin Kutsalı sayesinde coşacak.
20. Çünkü acımasızlar yok olacak, alaycılar silinecek, Kötülüğe fırsat kollayanların hepsi kesilip atılacak.
21. Onlar ki, insanı tek sözle davasında suçlu çıkarır, Kent kapısında haksız azarlayana tuzak kurar, Yok yere haklının hakkını çiğnerler.
22. Bundan dolayı, İbrahimi kurtarmış olan RAB Yakup soyuna diyor ki, «Yakup soyu artık utanmayacak, Yüzleri korkudan sararmayacak.
23. Elimin yapıtı olan çocuklarını Aralarında gördüklerinde Adımı kutsal sayacaklar; Evet, Yakupun Kutsalını kutsal sayacak, İsrailin Tanrısından korkacaklar.
24. Yoldan sapmış olanlar kavrayışa, Yakın duranlar bilgiye kavuşacak.»

2. Bana danışmadan firavunun koruması altına girmek,Mısırın gölgesine sığınmak için oraya gidiyorlar.
3. Ne var ki, firavunun koruması onlar için utanç,Mısırın gölgesine sığınmaları onlar için rezillik olacak.
4. Önderleri Soanda olduğu,Elçileri Hanese ulaştığı halde,
5. Kendilerine yararı olmayan bir halk yüzünden hepsi utanacak.O halkın onlara ne yardımı ne de yararı olacak,Ancak onları utandırıp rezil edecek.>>
6. Negevdeki hayvanlara ilişkin bildiri:<<Elçiler erkek ve dişi aslanların,Engereklerin, uçan yılanların yaşadığıÇetin ve sıkıntılı bir bölgeden geçerler.Servetlerini eşeklerin sırtına,Hazinelerini develerin hörgücüne yükleyipKendilerine hiç yararı olmayan halka taşırlar.
7. Mısırın yardımı boş ve yararsızdır,Bu yüzden Mısıra <Haylaz Rahavfç> adını verdim. <<Fırtına>> ya da <<Küstah>> anlamına gelir.
8. <<Şimdi git, söyledigimi onların önündeBir levhaya yazıp kitaba geçir ki,Gelecekte kalıcı bir tanık olsun.
9. Çünkü o asi bir halk, yalancı bir soy,RABbin yasasını duymak istemeyen bir soydur.
10. Bilicilere, <Artık görüm görmeyin>,Görenlere, <Bizim için doğru şeyler görmeyin,Bize güzel şeyler söyleyin, asılsız şeyler açıklayın> diyorlar,
11. <Yoldan çekilin, yolu açın,Bizi İsrailin Kutsalıyla yüzleştirmekten vazgeçin.>>
12. Bu nedenle İsrailin Kutsalı diyor ki,<<Madem bu bildiriye reddettiniz,Baskıya ve hileye güvenip dayandınız;
13. Bu suçunuz yüksek bir surdaSırt veren çatlağa benziyor.Böyle bir sur birdenbire yıkılıverir.
14. O, toprak çömlek gibi parçalanacak.Parçalanması öyle şiddetli olacak ki,Ocaktan ateş almaya ya da sarnıçtan su çıkarmayaYetecek büyüklükte bir parça kalmayacak.>>
15. Egemen RAB, İsrailin Kutsalı şöyle diyor:<<Bana dönün, huzur bulun, kurtulursunuz.Kaygılanmayın, bana güvenin, güçlü olursunuz.Ama bunu yapmak istemiyorsunuz.
16. <Hayır, atlara binip kaçarsınız> diyorsunuz,Bu yüzden kaçmak zorunda kalacaksınız.<Hızlı atlara bineriz> diyorsunuz,Bu yüzden sizi kovalayanlar da hızlı olacak.
17. Bir kişinin tehdidiyle bin kişi kaçacak,Beş kişinin tehdidiyle hepiniz kaçacaksınız;Dağ başında bir gönder,Tepede bir sancak gibi kalana dek kaçacaksınız.
18. <<Yine de RAB size lütfetmeyi özlemle bekliyor,Size merhamet göstermek için harekete geçiyor.Çünkü RAB adil Tanrıdır.Ne mutlu Onu özlemle bekleyenlere!>>
19. <<Ey Yerusolimde oturan Siyon halkı,Artık ağlamayacaksınız!Feryat ettiğinde Rab sana nasıl da lütfedecek!Feryadını duyar duymaz seni yanıtlayacak.
20. Rab ekmeği sıkıntıyla,Suyu cefayla verse de,Öğretmeniniz artık gizlenmeyecek,Gözünüzle göreceksiniz onu. <<Öğretmenlerinizi artık dışlamayacaksınız>>.
21. Sağa ya da sola sapacağınız zaman,Arkanızdan, <Yol budur, bu yoldan gidin>Diyen sesini duyacaksınız.
22. Gümüş kaplı oyma putlarınızı,Altın kaplama dökme putlarınızı<Kirli> ilan edecek,Kirli bir âdet bezi gibi atıp<Defol> diyeceksiniz.
23. Rab toprağa ektiğiniz tohum için yağmur verecek,Toprağın ürünü olan yiyecek bol ve zengin olacak.O gün sığırlarınız geniş otlaklarda otlanacak.
24. Toprağı işleyen öküzlerle eşeklerKürekle, yabayla savrulmuş,Tuzlanmış yem yiyecekler.
25. Kalelerin düştüğü o büyük kıym günüHer yüksek dağda, her yüce tepedeAkarsular olacak.
26. RAB halkının kırıklarını sardığı,Vuruşuyla açtığı yaraları iyileştirdiği gün,Ay güneş gibi parlayacak,Güneş yedi kat, yedi günün toplam parlaklığı kadar parlak olacak.>>
27. Bakın, RABbin kendisi uzaktan geliyor,Kızgın öfkeyle kara bulut içinde.Dudakları gazap dolu,Dili her şeyi yiyip bitiren ateş sanki.
28. Soluğu adam boynuna dek yükselmiş taşkın ırmak gibi.Ulusları elekten geçirecek, değersizleri ayıracak,Halkların ağzına yoldan saptıran bir gem takacak.

29. Ama sizler bayram gecesini kutlar gibiEzgiler söyleyeceksiniz.RABbin dağına, İsrailin KayasınaKaval eşliğinde çıktığınız gibiİçten sevineceksiniz.
30. RAB heybetli sesini işittirecek;Kızgın öfkeyle, her şeyi yiyip bitiren ateş aleviyle,Sağanak yağmurla, fırtına ve doluylaBileğinin gücünü gösterecek.
31. Asur RABbin sesiyle dehşete düşecek,Onun değneğıyle vurulacak.
32. RABbin terbiye değneğıyle onlara indirdiğı her darbeyeTef ve lir eşlik edecek.RAB silahlarını savura savura onlarla savaşacak.
33. Tofet çoktan hazırlandı,Evet, kral için hazırlandı.Geniş ve yüksektir odun yığını,Ateşi, odunu boldur.RAB kızgın kükürt selini andıranSoluğıyla tutuşturacak onu.

1. Vay haline yardım bulmak için Mısıra inenlerin! Atlara, çok sayıdaki savaş arabalarına, Kalabalık atlara güveniyorlar, Ama İsrailin Kutsalına güvenmiyor, RABbe yönelmiyorlar.
2. Oysa bilge olan RABdir. Felaket getirebilir ve sözünü geri almaz. Kötülük yapan soya, Suç işleyenlerin yardımına karşı çıkar.
3. Mısırlılar Tanrı değil, insandır, Atları da ruh değil, et ve kemiktir. RABbin eli kalkınca yardım eden tökezler, Yardım gören düşer, hep birlikte yok olurlar.
4. Çünkü RAB bana dedi ki, «Avinın başında homurdanan aslan Bir araya çağrılan çobanlar topluluğunun Bağırıp çağırmasından yılmadığı, gürültüsüne aldırmadığı gibi, Her Şeye Egemen RAB de Siyon Dağının doruğuna inip savaştacak.
5. Her Şeye Egemen RAB Kanat açmış kuşlar gibi koruyacak Yeruşalimi. Koruyup özgür kılacak, esirgeyip kurtaracak onu.»
6. Ey İsrailoğulları, Bunca vefasızlık ettiğiniz RABbe dönün.
7. Çünkü hepiniz günahkâr ellerinizle yaptığınız Altın ve gümüş putları o gün reddedip atacaksınız.
8. Asur kılıca yenik düşecek, Ama insan kılıcına değil. Halkı kılıçtan geçirilecek, Ama bu insan kılıcı olmayacak. Kimileri kaçıp kurtulacak, Gençleri de angaryaya koşulacak.
9. Asur Kralı dehşet içinde kaçacak, Önderleri sancağı görünce dehşete kapılacak. Siyon'da ateşi, Yeruşalim'de ocağı bulunan RAB söylüyor bunları.

1. İşte kral doğrulukla krallık yapacak,Önderler adaletle yönetecek.
2. Her biri rüzgara karşı bir sığınak,Fırtınaya karşı bir barınak, çölde akarsu,Çorak yerde gölge salanBüyük bir kaya gibi olacak.
3. Artık görenlerin gözleri kapanmayacak,Dinleyenler kulak kesilecek.
4. Düşüncesizin akli bilgiye erecek,Kekeme açık seçik, akıcı konuşacak.
5. Artık budalaya soylu,Alçağa saygın denmeyecek.
6. Çünkü budala saçmalıyor,Aklı fikri hep kötülükte.İşi gücü fesat işlemek,RABbe ilişkin yanlış sözler söylemek,Açları aç bırakmak,Susamışlardan suyu esirgemek.
7. Alçağın yöntemleri kötüdür;Yoksul davasında haklı olsa daOnu yalanlarla yok etmek içinKötü düzenler tasarlar.
8. Soylu kişiye soylu şeyler tasarlar,Yaptığı soylu işlerle ayakta kalır.
9. Ey tasasızca yaşayan kadınlar,Kalkın, sesimi işitin;Ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin!
10. Bir yıl kadar sonra sarsılacaksınız,Ey kaygısız kadınlar.Çünkü bağbozumu olmayacak,Devşirecek meyve bulunmayacak.
11. Titreyin, ey tasasızca yaşayan kadınlar,Sarsılın, ey kaygısızlar.Giysilerinizi çıkarın, soyunup belinize çul kuşanın.
- 12-13. Güzel tarlalar, verimli asmalar,Halkımın diken ve çalı bitmiş toprakları için,Neşeli kentteki mutluluk dolu evler için göğsünüzü dövün.
14. Çünkü saray ıssız,Kalabalık kent bomboş kalacak.Ofel Mahallesiyle gözcü kulesiBir çayırılığa dönecek;Yaban eşeklerinin keyifle gezindiği,Sürülerin otladığı bir yer olacak.
15. Ta ki yukarıdan üzerimize ruh dökülene dek;O zaman çöl meyve bahçesine,Meyve bahçesi ormana dönecek.
16. O zaman adalet çöle dek yayılacak,Doğruluk meyve bahçesinde yurt bulacak.
17. Doğruluğun ürünü esenlik,Sonucu, sürekli huzur ve güven olacaktır.
18. Halkım esenlik dolu evlerde,Güvenli ve rahat yerlerde yaşayacak.
19. Dolu ormanları harap etse,Kent yerle bir olsa da,
20. Sulak yerde tohum eken,Sığırını, eşeğini özgürce çayıra salan sizlere ne mutlu!

1. Vay sana, yıkıp yok eden Ama kendisi yıkılmamış olan! Vay sana, ihanete uğramamış hain! Yıkıma son verir vermez sen de yıkılacaksın, İhanetin sona erer ermez sen de ihanete uğrayacaksın.
2. Ya RAB, lütfet bize, Çünkü sana umut bağladık, Gün be gün gücümüz ol! Sıkıntıya düştüğümüzde bizi kurtar.
3. Kükreyişinden halklar kaçışır, Sen ayağa kalkınca uluslar darmadağın olur.
4. Çekirgeler tarlayı nasıl yağmalarsa, Ganimetiniz de öyle yağmalanacak, ey uluslar. Malınızın üzerine çekirge sürüsü gibi saldıracaklar.
5. Yükseklerde oturan RAB yücedir, Siyonu adalet ve doğrulukla doldurur.
6. Yaşadığınız sürenin güvencesi Odur. Bol bol kurtuluş, bilgi ve bilgelik sağlayacak. Halkın hazinesi RAB korkusudur.
7. İşte, en yiğitleri sokaklarda feryat ediyor, Barış elçileri acı acı ağlıyor.
8. Anayollar bomboş, Yolculuk eden kimse kalmadı. Düşman antlaşmayı bozdu, kentleri hor gördü, İnsanları hiçe saydı.
9. Ülke yas tutuyor, zayıflıyor. Lübnan utancından soldu, Şaron Ovası çöle döndü, Başan ve Karmelde ağaçlar yaprak döküyor.
10. RAB diyor ki, «Şimdi harekete geçeceğim, Ne denli yüce ve üstün olduğumu göstereceğim.
11. Samana gebe kalıp anız doğuracaksınız, Soluğunuz sizi yiyip bitiren bir ateş olacak.
12. Halklar yanıp kül olacak, Kesilip yakılan dikenli çalı gibi olacak.
13. «Ey uzaktakiler, ne yaptığımı işitin, Ey yakındakiler, gücümü anlayın.»
14. Siyondaki günahkârlar dehşet içinde, Tanrısızları titreme aldı. «Her şeyi yiyip bitiren ateşin yanında Hangimiz oturabilir? Sonsuza dek sönmeyecek alevin yanında Hangimiz yaşayabilir?» diye soruyorlar.
15. Ama doğru yolda yürüyüp doğru dürüst konuşan, Zorbalıkla edinilen kazancı reddeden, Elini rüşvetten uzak tutan, Kan dökenlerin telkinlerine kulak vermeyen, Kötülük görmeye dayanamayan,
16. Yükseklerde oturacak; Uçurumun başındaki kaleler onun korunağı olacak, Ekmeği sağlanacak, hiç susuz kalmayacak.
17. Kralı bütün güzelliğiyle göreceksin, Uçsuz bucaksız ülkeyi seyredeceksin.
18. «Haracı tartıp kaydeden nerede, Kulelerden sorumlu olan nerede?» diyerek Geçmişteki dehşetli günleri düşüneceksin.
19. Garip, anlaşılmasa bir yabancı dil konuşan O küstah halkı artık görmeyeceksin.
20. Bayramlarımızın kenti olan Siyona bak! Yeruslimalı bir esenlik yurdu, Kazıkları asla yerinden sökülmeyen, Gergi ipleri hiç kopmayan, Sarsılmaz bir çadır olarak göreceksin gözlerin.
21. Heybetli RAB orada bizden yana olacak. Orası geniş ırmakların, çayların yeri olacak. Bunların üzerinden ne kürekli tekneler, Ne de büyük gemiler geçecek.
22. Çünkü yargıcımız RABdir; Yasamızı koyan RABdir, Kralımız RABdir, bizi O kurtaracak.
23. Senin gemilerinin halatları gevşedi, Direklerinin dibini pekiştirmediler, Yelkenleri açmadılar. O zaman büyük ganimet paylaşılacak, Topallar bile yağmaya katılacak.
24. Siyon'da oturan hiç kimse «Hastayım» demeyecek, Orada yaşayan halkın suçu bağışlanacak.

1. Ey uluslar, işitmek için yaklaşın!Ey halklar, kulak verin!Dünya ve üzerindeki herkes,Yeryüzü ve ondan türeyenlerin hepsi işitsin!
3. Ölülerini dışarı atılacak,Pis kokacak cesetleri;Dağlar kanlarıyla sulanacak.
4. Bütün gök cisimleri küçülecek,Gökler bir tomar gibi dürülecek;Gök cisimleri, asma yaprağı,İncir yaprağı gibi dökülecek.
5. «Kılıcım göklerde kanıncaya kadar içti.Şimdi de Edomun,Tümüyle yıkmaya karar verdiğim halkınÜzerine inecek» diyor RAB.
7. Onlarla birlikte yaban öküzleri,Körpe boğalarla güçlü boğalar da yere serilecek.Toprakları kana doycak, yağla sulanacak.
8. Çünkü RABbin bir öç günü, Siyonun davasını güdeceği bir karşılık yılı olacak.
9. Edom dereleri zifte, toprağı kükürde dönecek; ülkenin her yanı yanan zift olacak.
10. Zift gece gündüz sönmeyecek, dumanı hep tütecek. Ülke kuşaklar boyu ıssız kalacak, sonsuza dek oradan kimse geçmeyecek.
11. Baykuşların mülkü olacak orası, büyük baykuşlarla kargalar yaşayacak orada. RAB, Edomun üzerine kargaşa ipini, boşluk çekülünü gerecek.
12. Kral ilan edebilecekleri soylular kalmayacak, bütün önderlerinin sonu gelecek.
13. Saraylarında dikenler, kalelerinde ısırganlarla böğürtlenler bitecek. Orası çakalların barınağı, baykuşların yurdu olacak.
14. Yabanıl hayvanlarla sırtlanlar orada buluşacak, tekeler karşılıklı böğürecek. Lilitfi oraya yerleşip rahata kavuşacak.
15. Baykuşlar orada yuva kurup yumurtlayacak, kuluçkaya yatıp yavrularını kendi gölgelerinde toplayacak. Çaylaklar eşleşip orada toplanacaklar. Lev.17:7).
16. RABbin kitabını okuyup araştırın: Bunlardan hiçbirisi eksik kalmayacak, eşten yoksun hiçbir hayvan olmayacak. Çünkü bu buyruk RABbin ağzından çıktı, Ruhü da onları toplayacak.
17. RAB onlar için kura çekti, ülkeyi ölçüp aralarında pay etti. Orayı sonsuza dek sahiplenip kuşaklar boyu orada yaşayacaklar.

1. Çöl ve kurak toprak sevinecek,Bozkır coşup çiğdem gibi çiçeklenecek.
2. Her yanı çiçeklenip sevinçle coşacak,Sevincini haykıracak.Lübnanın yüceliği,Karmel ve Şaronun görkemi ona verilecek.İnsanlar RABbin yüceliğini,Tanrımızın görkemini görecek.
3. Gevşek elleri güçlendirin,Pekiştirin çözölen dizleri.
4. Yüreği kaygılı olanlara,«Güçlü olun, korkmayın» deyin,«İşte Tanrınız geliyor!Öç almaya, karşılık vermeye geliyor.Sizi O kurtaracak.»
5. O zaman körlerin gözleri,Sağırkların kulakları açılacak;
6. Topallar geyik gibi sıçrayacak,Sevinçle haykıracak dilsizlerin dili.Çünkü çölde sular fışkıracak,Irmaklar akacak bozkırda.
7. Kızgın kum havuza,Susuz toprak pınara dönüşecek.Çakalların yattığı yerlerdeKamış, saz ve ot bitecek.
8. Orada bir yol, bir anayol olacak,«Kutsal yol» diye anılacak,Murdar kişiler geçemeyecek oradan.O yol kurtulmuş olanların yoludur.O yolda yürüyenler, bön kişiler de olsa yoldan sapmayacak.
9. Aslan olmayacak orada,Yırtıcı hayvan o yola çıkmayacak;Orada bulunmayacaklar.Ancak kurtulmuş olanlar yürüyecek o yolda.
10. RAB'bin kurtardıkları dönecek,Sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar.Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.Onların olacak coşku ve sevinç,Üzüntü ve inilti kaçacak.

1. Hizkiyanın krallığının on dördüncü yılında Asur Kralı Sanherib, Yahudanın surlu kentlerine saldırıp hepsini ele geçirdi.
2. Komutanını büyük bir orduyla Lakışten Yerusalıme, Kral Hizkiyaya gönderdi. Komutan Çırpıcı Tarlası yolunda, Yukarı Havuzun su yolunun yanında durdu.
3. Saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah onu karşılamaya çıktı.
4. Komutan onlara şöyle dedi: «Hizkiyaya söyleyin. «Büyük kral, Asur Kralı diyor ki: Güvendiğin şey ne, neye güveniyorsun?»
5. Savaş tasarıların ve gücün boş laftan başka birşey değil diyorum. Kime güveniyorsun da bana karşı ayaklanıyorsun?»
6. İşte sen şu kırık kamış değneğe, Mısıra güveniyorsun. Bu değnek kendisine yaslanan herkesin eline batar, deler. Firavun da kendisine güvenenler için böyledir.
7. Yoksa bana, Tanrımız RABbe güveniyoruz mu diyeceksiniz? Hizkiyanın Yahuda ve Yerusalım halkına, yalnız bu sunağın önünde tapınacaksınız diyerek tapınma yerlerini, sunaklarını ortadan kaldırdığı Tanrı değil mi bu?»
8. «Haydi, efendim Asur Kralıyla bahse giriş. Binicileri sağlayabilirsen sana iki bin at veririm.
9. Mısırın savaş arabalarıyla atlıları sağlayacağına güvensen bile, efendimin en küçük rütbeli komutanlarından birini yenemezsin!
10. Dahası var: RABbin buyruğu olmadan mı saldırıp ülkeyi yıkmak için yola çıktığımı sanıyorsun? RAB, «Git, o ülkeyi yık» dedi.»
11. Elyakim, Şevna ve Yoah, «Lütfen biz kullarınla Aramice konuş» diye karşılık verdiler, «Çünkü biz bu dili anlarız. Yahudice konuşma. Surların üzerindeki halk bizi dinliyor.»
12. Komutan, «Efendim bu sözleri yalnız size ve efendinize söyleyeyim diye mi gönderdi beni?» dedi, «Surların üzerinde oturan bu halka, sizin gibi dışkısını yemek, idrarını içmek zorunda kalacak olan herkese gönderdi.»
13. Sonra ayağa kalkıp Yahudi dilinde bağırdı: «Büyük kralın, Asur Kralının sözlerini dinleyin!
14. Kral diyor ki, «Hizkiya sizi aldatmasın, o sizi kurtaramaz.
15. RAB bizi mutlaka kurtaracak, bu kent Asur Kralının eline geçmeyecek diyen Hizkiyaya kanmayın, RABbe güvenmeyin.
- 16-17. Hizkiyayı dinlemeyin.» Çünkü Asur Kralı diyor ki, «Teslim olun, bana gelin. Böylece ben gelip sizi kendi ülkeniz gibi bir ülkeye -tahıl ve yeni şarap, ekmek ve üzüm dolu bir ülkeye- götürene kadar herkes kendi asmasından, kendi incir ağacından yiyecek, kendi sarnıcından içecek.
18. «Hizkiya, RAB bizi kurtaracak diyerek sizi aldatmasın. Ulusların ilahları ülkelerini Asur Kralının elinden kurtarabildi mi?
19. Hani nerede Hamanın, Arpatın ilahları? Sefarvayimin ilahları nerede? Samiriyeyi elimden kurtarabildiler mi?
20. Bütün bu ülkelerin ilahlarından hangisi ülkesini elimden kurtardı ki, RAB Yerusalmi elimden kurtarabilsin?» halk (bkz. 2Kr.17:24,31; 18:34).
21. Herkes sustu, komutana tek sözle bile karşılık veren olmadı. Çünkü Kral Hizkiya, «Karşılık vermeyin» diye buyurmuştu.
22. Sonra saray sorumlusu Hilkiya oğlu Elyakim, Yazman Şevna ve devlet tarihçisi Asaf oğlu Yoah giysilerini yırttılar ve gidip komutanın söylediklerini Hizkiya'ya bildirdiler.

1. Kral Hizkiya olanları duyunca giysilerini yırttı, çul kuşanıp RABbin Tapınağına girdi.
2. Saray sorumlusu Elyakimi, Yazman Şevnayı ve ileri gelen kâhinleri Amots oğlu Peygamber Yeşaya'ya gönderdi. Hepsisi çul kuşanmıştı.
3. Yeşaya'ya şöyle dediler: «Hizkiya diyor ki, «Bugün sıkıntı, azar ve utanç günü. Çünkü çocukların doğum vakti geldi, ama doğuracak güç yok.
4. Yaşayan Tanrıyı aşağılamak için efendisi Asur Kralının gönderdiği komutanın söylediklerini belki Tanrın RAB duyar da duyduğu sözlerden ötürü onları cezalandırır. Bu nedenle sağ kalanlarımız için dua et.»
- 5-6. Yeşaya, Kral Hizkiyadan gelen görevlilere şöyle dedi: «Efendinize şunları söyleyin: «RAB diyor ki, Asur Kralının adamlarından benimle ilgili duyduğunuz küfürlerden korkma.
7. Onun içine öyle bir ruh koyacağım ki, bir haber üzerine kendi ülkesine dönecek. Orada onu kılıçla öldürteceğim.»
8. Komutan, Asur Kralının Lakişten ayrılıp Livnaya karşı savaştığını duydu. Krala danışmak için oraya gitti.
9. Kûş Kralı Tirhakanın kendisiyle savaşmak üzere yola çıktığını haber alan Asur Kralı, Hizkiyaya ulaklar göndererek şöyle dedi:
10. «Yahuda Kralı Hizkiyaya deyin ki, «Güvendiğin Tanrın, Yerusâlim Asur Kralının eline teslim edilmeyecek diyerek seni aldatmasın.
11. Asur krallarının bütün ülkelere neler yaptığını, onları nasıl yerle bir ettiğini duymuşsundur. Sen kurtulacağını mı sanıyorsun?
12. Atalarımın yok ettiği ulusları -Gozanlıları, Harranlıları, Reseflileri, Telassarda yaşayan Edenlileri- ilahları kurtarabildi mi?
13. Hani nerede Hama ve Arpat kralları? Lair, Sefarvayim, Hena, İvva kralları nerede?»
14. Hizkiya mektubu ulakların elinden alıp okuduktan sonra RABbin Tapınağına çıktı. RABbin önünde mektubu yere yayarak
15. şöyle dua etti:
16. «Ey Keruvlar arasında taht kuran İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB, bütün dünya krallıklarının tek Tanrısı sensin. Yeri, göğü sen yarattın.
17. Ya RAB, kulak ver de işit, gözlerini aç da gör, ya RAB; Sanheribin söylediklerini, yaşayan Tanrıyı nasıl aşağıladığını duy.
18. Ya RAB, gerçek şu ki, Asur kralları bütün ulusları ve ülkelerini viraneye çevirdiler.
19. İlahlarını yakıp yok ettiler. Çünkü onlar tanrı değil, insan eliyle biçimlendirilmiş tahta ve taşlardı.
20. Ya RAB Tanrımız, şimdi bizi Sanheribin elinden kurtar ki, bütün dünya krallıkları senin tek RAB olduğunu anlasın.»
- 21-22. Bunun üzerine Amots oğlu Yeşaya, Hizkiyaya şu haberi gönderdi: «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: «Asur Kralı Sanherible ilgili olarak bana yalvardığın için diyorum ki, «Erden kız Siyon seni hor görüyor, Alay ediyor seninle. Yerusâlim kızı ardından alayla baş sallıyor.
23. Sen kimi aşağıladın, kime küfrettin? Kime sesini yükselttin? İsrailin Kutsalına tepeden baktın!
24. Uşakların aracılığıyla Rabbi aşağıladın. Bir sürü savaş arabamla dağların tepesine, Lübnanın doruklarına çıktım, dedin. Yüksek sedir ağaçlarını, seçme çamlarını kestim, Lübnanın en uzak tepelerine, Gür ormanlarına ulaştım.
25. Kuyular kazdım, sular içtim, Mısırın bütün ırmaklarını ayağımın tabanı ile kuruttum, dedin.
26. «Bütün bunları çoktan yaptığımı, Çok önceden tasarladığımı duymadın mı? Surlu kentleri enkaz yığınlarına çevirmeni Şimdi ben gerçekleştirdim.
27. O kentlerde yaşayanların kolu kanadı kırıldı. Yılgınlık ve utanç içindeydiler; Kır otuna, körpe filizlere, Damlarda büyümeden kavrulup giden ota döndüler.
28. Senin oturuşunu, kalkışını, Ne zaman gidip geldiğini, Bana nasıl öfkeli olduğunu biliyorum.
29. Bana duyduğun öfkeden, Kulağıma erişen küstahlığından ötürü Halkımı burnuna, gemimi ağzına takacak, Seni geldiğin yoldan geri çevireceğim.

30. «Senin için belirti Şu olacak, ey Hizkiya:Bu yıl kendiliğinden yetişeni yiyeceksiniz,İkinci yıl ise ardından biteni.Üçüncü yıl ekip biçin,Bağlar dikip ürününü yiyin.
31. Yahudalıların kurtulup sağ kalanlarıYine aşağıya doğru kök salacak,Yukarıya doğru meyve verecek.
32. Çünkü sağ kalanlar Yerusálimden,Kurtulanlar Siyon Dağından çıkacak.Her Şeye Egemen RABbin gayretiyle olacak bu.»
33. «Bundan dolayı RAB Asur Kralına ilişkin şöyle diyor:«Bu kente girmeyecek, ok atmayacak.Kente kalkanla yaklaşmayacak,Karşısında rampa kurmayacak.
34. Geldiğı yoldan dönecek ve kente girmeyecek» diyor RAB,
35. «Kendim için ve kulum Davutun hatırı içinBu kenti savunup kurtaracağım» diyor.»
36. RABbin meleğı gidip Asur ordugahında yüz seksen beş bin kişiyi öldürdü. Ertesi sabah uyananlar salt cesetlerle karşılaştılar.
37. Bunun üzerine Asur Kralı Sanherib ordugahını bırakıp çekildi. Ninovaya döndü ve orada kaldı.
38. Bir gün ilahı Nisrok'un tapınağında tapınırken, oğullarından Adrammelek'le Şareser, onu kılıçla öldürüp Ararat ülkesine kaçtılar. Yerine oğlu Esarhaddon kral oldu.

1. O günlerde Hizkiya ölümcül bir hastalığa yakalandı. Amots oğlu Peygamber Yeşaya ona gidip şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Ev işlerini düzene sok. Çünkü iyileşmeyecek, öleceksin.»»
2. Hizkiya yüzünü duvara dönüp RABbe yalvardı:
3. «Ya RAB, yürekte bir sadakatle önünde nasıl yaşadığımı, gözünde iyi olanı yaptığımı anımsa lütfen.» Sonra acı acı ağlamaya başladı.
4. Bunun üzerine RAB Yeşaya seslendi:
5. «Git, Hizkiyaya şunu söyle: «Atan Davutun Tanrısı RAB diyor ki: Duamı işittim, gözyaşlarını gördüm. Bak, ömrünü on beş yıl daha uzatacağım.
6. Bu kenti savunacak, seni de kenti de Asur Kralının elinden kurtaracağım.
7. Sözümü gerçekleştireceğime ilişkin sana vereceğim belirti şu olacak:
9. Yahuda Kralı Hizkiya hastalanıp iyileştikten sonra şunları yazdı:
10. «Hayatımın baharında ölümler diyarının kapılarından geçipÖmrümün geri kalan yıllarından yoksun mu kalmalıyım?»» demiştim,
11. «Yaşayanlar diyarında RABbi, evet, RABbi bir daha görmeyeceğim,Bu dünyada yaşayanlar gibi insan yüzü görmeyeceğim bir daha.
12. Evim bir çoban çadırı gibi bozuldu, alındı elimden.Dokumacı gibi dürdüm yaşamımı, RAB tezgahı beni kesti,Bir gün içinde sonumu getiriverdi.
13. Sabırla bekledim sabaha kadar,RAB bir aslan gibi kırdı bütün kemiklerimi,Bir gün içinde sonumu getiriverdi.
14. Kırlangıç gibi, turna gibi acı acı öttüm,Güvercin gibi inledim, gözlerim yoruldu yukarı bakmaktan.Ya Rab, eziyet çekiyorum,Yardım et bana.
15. «Ne diyeyim? Bana seslenen de bunu yapan da Rabdir.Tattığım bu acılardan sonra daha dikkatli yaşayacağım.
16. Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar.Canım da bunların sayesinde yaşıyor.İyileştirdin, yaşattın beni!
17. Çektiğim bunca acı esenlik bulmam içindi.Beni sevdiğin için yıkım çukuruna düşmekten alıkoydun,Günahlarımı arkana attın.
18. Çünkü ölümler diyarı sana şükredemez,Ölüm övgüler sunmaz sana.Ölüm çukuruna inenler senin sadakatine umut bağlayamaz.
19. Diriler, yalnız dirilerBugün benim yaptığım gibi sana şükreder;Babalar senin sadakatini çocuklarına anlatır.
20. Beni kurtaracak olan RABdir.Ömrümüz boyunca Onun tapınağındaTelli çalgılarımızı çalacağız.»»
21. Yeşaya, «İncir pestili getirin, Hizkiyanın çıbanına koyun, iyileşir» demişti.
22. Hizkiya da, «RAB'bin Tapınağı'na çıkacağım ilişkin belirti nedir?» diye sormuştu.

1. O sırada Hizkiyanın hastalanıp iyileştiğini duyan Baladan oğlu Babil Kralı Merodak-Baladan, ona mektuplarla birlikte bir armağan gönderdi.
2. Bunlar Hizkiyayı sevindirdi. O da deposundaki bütün değerli eşyaları -altını, gümüşü, baharatı, değerli yağı, silah deposunu ve hazine odalarındaki her şeyi- elçilere gösterdi. Sarayında da krallığında da onlara göstermediği hiçbir şey kalmadı.
3. Peygamber Yeşaya Kral Hizkiyaya gidip, «Bu adamlar sana ne dediler, nereden gelmişler?» diye sordu. Hizkiya, «Uzak bir ülkeden, Babilden gelmişler» diye karşılık verdi.
4. Yeşaya, «Sarayında ne gördüler?» diye sordu. Hizkiya, «Sarayımdaki her şeyi gördüler, hazinelerimde onlara göstermediğim hiçbir şey kalmadı» diye yanıtladı.
5. Bunun üzerine Yeşaya şöyle dedi: «Her Şeye Egemen RABbin sözüne kulak ver.
7. Soyundan gelen bazı çocuklar alınıp götürülecek, Babil Kralının sarayında hadım edilecek.»
8. Hizkiya, «RAB'den ilettiğin bu söz iyi» dedi. Çünkü, «Nasıl olsa yaşadığım sürece barış ve güvenlik olacak» diye düşünüyordu.

1. «Avutun halkımı» diyor Tanrınız,«Avutun!
2. Yerusalim halkına dokunaklı sözler söyleyin.Angaryanın bittiğini,Suçlarının cezasını ödediklerini,Günahlarının cezasını RABbin elindenİki katıyla aldıklarını ilan edin.»
3. Şöyle haykırıyor bir ses:«Çölde RABbin yolunu hazırlayın,Bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın. hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın» ya da «Çölde haykıran, «RABbin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin» diye sesleniyor».
4. Her vadi yükseltilecek,Her dağ, her tepe alçaltılacak.Böylelikle engebeler düzleştirilecek,Sarp yerler ovaya dönüştürülecek.
5. O zaman RABbin yüceliğı görünecek,Bütün insanlar hep birlikte onu görecek.Bunu söyleyen RABdir.»
6. Ses, «Duyur» diyor.«Neyi duyurayım?» diye soruyorum.«İnsan soyu ota benzer,Bütün vefası kır çiçeğı gibidir. metin «Sordu».
8. Ot kurur, çiçek solar,Ama Tanrımızın sözü sonsuza dek durur.»
9. Ey Siyona müjde getiren,Yüksek dağa çık!Ey Yerusalime müjde getiren,Yükselt sesini, bağır,Sesini yükselt, korkma.Yahuda kentlerine, «İşte, Tanrınız!» de. Ey Yerusalime müjde getiren» ya da «Ey müjde getiren Siyon halkı, yüksek dağa çık! Ey müjde getiren Yerusalim halkı».
10. İşte Egemen RAB gücüyle geliyor,Kudretiyle egemenlik sürecek.Ücreti kendisiyle birlikte,Ödülü önündedir.
11. Sürüsünü çoban gibi güdecek,Kollarına alacak kuzuları,Bağrında taşıyacak;Usul usul yol gösterecek emziklilere.
12. Kim denizleri avucuyla,Gökleri karışıyla ölçebildi?Yerin toprağını ölçeğı sığdıran,Dağları kantarla,Tepeleri teraziyle tartabilen var mı?
13. RABbin düşüncesine kim akıl erdirebildi?Ona öğüt verip öğretebilen var mı?
14. Akıl almak, adalet yolunu öğrenmek içinRAB kime danıştı ki?Ona bilgi veren, anlayış yolunu bildiren var mı?
15. RAB için uluslar kovada bir damla su,Terazideki toz zerreciğı gibidir.Adaları ince toz gibi tartar.
16. Adakları yakmaya yetmez Lübnan ormanı,Yakmalık sunu için az gelir hayvanları.
17. RABbin önünde bütün uluslar bir hiç gibidir,Hiçten bile aşağı, değersiz sayılır.
18. Öyleyse Tanrıyı kime benzeteceksiniz?Neyle karşılaştıracaksınız Onu?
19. Putu döküm işçisi yapar,Kuyumcu altınla kaplar,Gümüş zincirler döker.
20. Böyle bir sunuya gücü yetmeyen yoksul kişiÇürümez bir ağaç parçası seçer.Yerinden kııldamaz bir put yapsın diyeUsta bir işçi arar.
21. Bilmiyor musunuz, duymadınız mı?Başlangıçtan beri size bildirilmedi mi?Dünyanın temelleri atılaberi anlamadınız mı?
22. Gök kubbenin üstünde oturan RABdir,Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir.Gökleri perde gibi geren,Oturmak için çadır gibi kuran Odur.
23. Odur önderleri bir hiç eden,Dünyanın egemenlerini sıfıra indirgeyen.
24. O önderler ki, yeni dikilmiş, yeni ekilmiş ağaç gibi,Gövdeleri yere yeni kök salmışkenRABbin soluğı onları kurutuverir,Kasırga saman gibi savurur.
25. «Beni kime benzeteceksiniz ki,Eşitim olsun?» diyor Kutsal Olan.
26. Başınızı kaldırıp göklere bakın.Kim yarattı bütün bunları?Yıldızları sırayla görünür kılıyor,Her birini adıyla çağırıyor.Büyük kudreti, üstün gücü sayesinde hepsi yerli yerinde duruyor.
27. Ey Yakup soyu, ey İsrail!Neden, «RAB başıma gelenleri görmüyor,Tanrı hakkımı gözetmiyor?» diye yakınıyorsun?
28. Bilmiyor musun, duymadın mı?Ebedi Tanrı, RAB, bütün dünyayı yaratan,Ne yorulur ne de zayıflar,Onun bilgisi kavranamaz.
29. Yorulana güçlendirir,Takati olmayanın kudretini artırır.
30. Gençler bile yorulup zayıf düşer,Yiğitler tökezleyip düşerler.
31. RAB'be umut bağlayanlarsa taze güce kavuşur,Kanat açıp yükselirler kartallar gibi.Koşar ama

zayıf düşmez,Yürür ama yorulmazlar.

2. «Doğudan adaleti harekete geçiren,Hizmete koşan kim?Ulusları önüne katıyor, krallara baş eğdiriyor.Kılıcıyla toz ediyor onları,Yayıyla savrulan samana çeviriyor. simgeliyor (bkz. 45:1).
3. Kovalıyor onları,Ayak basmadığı bir yoldan esenlikle geçiyor.
4. Bunları yapıp gerçekleştiren,Kuşakları başlangıçtan beri çağırın kim?Ben RAB, ilkim; sonuncularla da yine Ben olacağım.»
5. Kıyı halkları bunu görüp korktu.Dünyanın dört bucağı titriyor.Yaklaşıyor, geliyorlar.
6. Herkes komşusuna yardım ediyor,Kardeşine, «Güçlü ol» diyor.
7. Zanaatçı kuyumcuyu yüreklendiriyor,Madeni çekiçe düzleyen,«Lehim iyi oldu» diyerek örse vuranı yüreklendiriyor.Kımıldamasın diye putu yerine çiviliyor.
8. «Ama sen, ey kulum İsrail,Seçtiğim Yakup soyu,Dostum İbrahimin torunları!
9. Sizleri dünyanın dört bucağından topladım,En uzak yerlerden çağırdım.Dedim ki, «Sen kulumsun, seni seçtim,Seni reddetmedim.»
10. Korkma, çünkü ben sizinleyim,Yılma, çünkü Tanrın benim.Seni güçlendireceğim, evet, sana yardım edeceğim;Zafer kazanan sağ elimle sana destek olacağım.
11. «Sana öfkelenenlerin hepsi utanacak, rezil olacak.Sana karşı çıkanlar hiçe sayılıp yok olacak.
12. Seninle çekişenleri arasan da bulamayacaksın.Seninle savaşımlar hiçten beter olacak.
13. Çünkü sağ elinden tutan,«Korkma, sana yardım edeceğim» diyen Tanrın RAB benim.
14. «Ey Yakup soyu, toprak kurdu,Ey İsrail halkı, korkma!Sana yardım edeceğim» diyor RAB,Seni kurtaran İsrailin Kutsalı.
15. «İşte, seni dişli, keskin, yepyeni bir harman döveni yaptım.Harman edip ufalayacaksın dağları,Tepeleri samana çevireceksin.
16. Onları savurduğunda rüzgar alıp götüreceksin,Darmadağın edecek hepsini kasırga.Sense RABde sevinç bulacak,İsrailin Kutsalıyla övüneceksin.
17. «Düşkünlerle yoksullar su arıyor, ama yok.Dilleri kurumuş susuzluktan.Ben RAB, onları yanıtlayacağım,Ben, İsrailin Tanrısı, onları bırakmayacağım.
18. Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar,Vadilerde su kaynakları yapacağım.Çölü havuza,Kurak toprağı pınara çevireceğim.
19. Çölü sedir, akasya,Mersin ve iğde ağaçlarına kavuşturacağım.Bozkıra çam, köknarVe selviyi bir arada dikeceğim.
20. Öyle ki, insanlar görüp bilsinler,Hep birlikte düşünüp anlasınlar ki,Bütün bunları RABbin eli yapmış,İsrailin Kutsalı yaratmıştır.»
21. «Davanızı sunun» diyor RAB,«Kanıtlarınızı ortaya koyun» diyor Yakupun Kralı,
22. «Putlarınızı getirin de olacakları bildirsınler bize.Olup bitenleri bildirsınler ki düşünelim,Sonuçlarını bilelim.Ya da gelecekte olacakları duyursınlar bize.
23. Ey putlar, bundan sonra olacakları bize bildirin de,İlah olduğunuzu bilelim!Haydi bir iyilik ya da kötülük edin de,Hepimiz korkup dehşete düşelim.
24. Siz de yaptıklarınız da hiçten betersiniz,Sizi yeğleyen iğrençtir.
25. «Kuzeyden birini harekete geçirdim, geliyor,Gün doğusundan beni adımla çağırın biri.Çömlekçinin balçığı çiğnediğı gibi,Önderleri çamur gibi çiğneyecek ayağıyla.
26. Hanginiz bunu başlangıçtan bildirdi ki, bilelim,Kim önceden bildirdi ki, «Haklısın» diyelim?Konuştuğunuzu bildiren deDuyuran daDuyan da olmadı hiç.
27. Siyona ilk, «İşte, geldiler» diyen benim.Yeruşalime müjdecı gönderdim.
28. Bakıyorum, aralarında öğüt verebilecek kimse yok ki,Onlara danışayım, onlar da yanıtlasınlar.
29. Hepsi bomboş, yaptıkları da bir hiç.Halkın putları yalnızca yeldir, sıfırdır.»

1. «İşte kendisine destek olduğum,Gönlümün hoşnut olduğu seçtiğim kulum!Ruhumu onun üzerine koydum.Adaleti uluslara ulaştıracak.
2. Bağırıp çağırmayacak,Sokakta sesini yükseltmeyecek.
3. Ezilmiş kamışı kırmayacak,Tüten fitili söndürmeyecek.Adaleti sadakatle ulaştıracak.
4. Yeryüzünde adaleti sağlayana dekUmudunu, cesaretini yitirmeyecek.Kıyı halkları onun yasasına umut bağlayacak.»
5. Gökleri yaratıp geren,Yeryüzünü ve ürününü seren,Dünyadaki insanlara soluk,Orada yaşayanlara ruh veren RAB Tanrı diyor ki,
6. «Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım,Elinden tutacak,Seni koruyacağım.Seni halka antlaşma,Uluslara ışık yapacağım.
7. Öyle ki, kör gözleri açasın,Zindandaki tutsakları,Cezaevi karanlığında yaşayanları özgür kılasın.
8. «Ben RABbim, adım budur.Onurumu bir başkasına,Övgülerimi putlara bırakmam.
9. Bakın, önceden bildirdiklerim gerçekleşti.Şimdi de yenilerini bildiriyorum;Bunlar ortaya çıkmadan önce size duyuruyorum.»
10. Ey denizlere açılanlar ve denizlerdeki her şey,Kıyıları ve kıyı halkları,RABbe yeni bir ilahi söyleyin,Dünyanın dört bucağından Onu ezgilerle övün.
11. Bozkır ve bozkırdaki kentler,Kedar köylerinde yaşayan halkSesini yükseltsin.Selada oturanlar sevinçle haykırsın,Bağırsın dağların doruklarından.
12. Hepsi RABbi onurlandırsın,Kıyı halkları Onu övsün.
13. Yiğit gibi çıkagelecek RAB,Savaşçı gibi gayrete gelecek.Bağırıp savaş çığlığı atacak,Düşmanlarına üstünlüğünü gösterecek.
14. «Uzun zamandır ses çıkarmadım,Sustum, kendimi tuttum.Ama şimdi feryat edeceğim doğuran kadın gibi,Nefesim tutulacak, kesik kesik soluyacağım.
15. Harap edeceğim dağları, tepeleri,Bütün yeşilliklerini kurutacağım.Irmakları adalara çevirip havuzları kurutacağım.
16. Körlere bilmedikleri yolda rehberlik edeceğim,Onlara kılavuz olacağım bilmedikleri yollarda,Karanlığı önlerinde ışığa,Engelbeleri düzlüğe çevireceğim.Yerine getireceğim sözler bunlardır.Onlardan geri dönmem.
17. Oyma putlara güvenenler,Dökme putlara, «İlahlarımız sizsiniz» diyenlerseGeri döndürülüp büsbütün utandırılacaklar.»
18. «Ey sağırılar, işitin,Ey körler, bakın da görün!
19. Kulum kadar kör olan var mı?Gönderdiğim ulak kadar sağır olan var mı?Benimle barışık olan kadar,RABbin kulu kadar kör olan kim var?
20. Pek çok şey gördünüz, ama aldırımıyorsunuz,Kulaklarınız açık, ama işitmiyorsunuz.»
21. Kendi doğruluğu uğruna Kutsal YasayıBüyük ve yüce kılmak RABbi hoşnut etti.
22. Ama bu yağmalanmış, soyulmuş bir halktır.Hepsi deliklere, cezaevlerine kapatılmışlardır.Yağmalanmak için varlar, kurtaran yok.Soyulmak içinler, «Geri verin» diyen yok.
23. Hanginiz kulak verecek?Gelecekte kim can kulağıyla dinleyecek?
24. Yakup soyunun soyulmasına,İsrailin yağmalanmasına kim olur verdi?Kendisine karşı günah işlediğimiz RAB değil mi?Çünkü Onun yolunda yürümek istemediler,Yasasına kulak asmadılar.
25. Bu yüzden kızgın öfkesini,Savaşın şiddetini üzerlerine yağdırdı.Ama ateş çemberi içinde olduklarını farketmediler,Aldırmadılar kendilerini yakıp bitiren ateşe.

1. Ey Yakup soyu, seni yaratan,Ey İsrail, sana biçim veren RAB şimdi şöyle diyor:«Korkma, çünkü seni kurtardım,Seni adınla çağırdım, sen benimsin.
2. Suların içinden geçerken seninle olacağım,Irmakların içinden geçerken su boyunu aşmayacak.Ateşin içinde yürürken yanmayacaksın,Alevler seni yakmayacak.
3. Çünkü senin Tanrın, İsrailin Kutsalı,Seni kurtaran RAB benim.Fidye olarak Mısırı,Sana karşılık Kûş ve Seva diyarlarını verdim.
4. Gözümde değerli ve saygın olduğun,Seni sevdiğim için, senin yerine insanlar,Canın karşılığında halklar vereceğim.
5. Korkma, çünkü seninleyim,Soyundan olanları doğudan getireceğim,Sizleri de batıdan toplayacağım.
6. «Kuzeye, «Ver», güneye, «Alıkoyma;Oğullarımı uzaktan,Kızlarımı dünyanın dört bucağından getir» diyeceğim.
7. «Yüceliğim için yaratıp biçim verdiğim,Adımla çağrılan herkesi,Evet, oluşturduğum herkesi getirin» diyeceğim.»
8. Gözleri olduğu halde kör,Kulakları olduğu halde sağır olan halkı öne getir.
9. Bütün uluslar bir araya gelsin, halklar toplansın.İçlerinden hangisi bunları bildirebilir,Olup bitenleri bize duyurabilir?Tanıklarını çağırıp haklı olduklarını kanıtlasınlar,Ötekiler de duyup, «Doğrudur» desinler.
10. «Tanıklarım sizlersiniz» diyor RAB,«Seçtiğim kullar sizsiniz.Öyle ki beni tanıyıp bana güvenesiniz,Benim O olduğumu anlayasınız.Benden önce bir tanrı olmadı,Benden sonra da olmayacak.
11. «Ben, yalnız ben RABbim,Benden başka kurtarıcı yoktur.
12. Ben bildirdim, ben kurtardım, ben duyurdum,Aranızdaki yabancı ilahlar değil.Tanıklarım sizsiniz» diyor RAB,«Tanrı benim,
13. Gün gün olalı ben Oyum.Elimden kimse kurtaramaz.Ben yaparım, kim engel olabilir?»
14. Kurtarıcınız RAB, İsrailin Kutsalı diyor ki,«Uğrunuza Babil üzerine bir ordu göndereceğim.Övündükleri gemilerle kaçan bütün KildanilereBoyun eğdireceğim.
15. Kutsalınız, İsrailin Yaratıcısı,Kralınız RAB benim.»
- 16-17. Denizde geçit, azgın sularda yol açan,Atlarla savaş arabalarını,Yiğit savaşçıları ve orduyuYola çıkaran RAB şöyle diyor:«Onlar yattı, kalkamaz oldu,Fitil gibi bastırılıp söndürüldüler.
18. «Olup bitenlerin üzerinde durmayın,Düşünmeyin eski olayları.
19. Bakın, yeni bir şey yapıyorum!Olmaya başladı bile, farketmiyor musunuz?Çölde yol, kurak topraklarda ırmaklar yapacağım.
20. Kır hayvanları, çakallarla baykuşlar beni yüceltecek.Çünkü seçtiğim halkın içmesi için çölde su,Kurak yerlerde ırmaklar sağladım.
21. Kendim için biçim verdiğim bu halkBana ait olan övgüleri ilan edecek.»
22. «Ne var ki, ey Yakup soyu,Yakardığın ben değildim,Benden usandın, ey İsrail.
23. Yakmalık sunu için bana davar getirmediniz,Kurbanlarınızla beni onurlandırmadınız.Sizi sunularla uğraştırmadım,Günnük isteyerek sizi usandırmadım.
24. Benim için güzel kokulu kamış satın almadınız,Doyurmadınız beni kurbanlarınızın yağıyla.Tersine, beni günahlarınızla uğraştırdınız,Suçlarınızla usandırdınız.
25. Kendi uğruna suçlarınızı silen benim, evet benim,Günahlarınızı anmaz oldum.
26. «Geçmişi bana anımsatın, hesaplaşalım,Haklı çıkmak için davanızı anlatın.
27. İlk atanız günah işledi,Sözcüleriniz bana başkaldırdı.
28. Bu yüzden tapınak görevlilerini bayağılaştırdım;Yakup soyunu bütünüyle yıkıma,İsrail'i rezillığe mahkûm ettim.»

1. «Şimdi, ey kulum Yakup soyu,Seçtiğim İsrail halkı, dinle!
2. Seni yaratan, rahimde sana biçim veren,Sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor:«Korkma, ey kulum Yakup soyu,Ey seçtiğim Yeşurun! verilen bir addır.
3. «Susamış toprağı sulayacak,Kurumuş toprakta dereler akıtacağım.Çocuklarının üzerine Ruhumu dökecek,Soyunu kutsayacağım.
4. Akarsu kıyısında otlar arasında yükselenKavaklar gibi boy atacaklar.»
5. «Kimi, «Ben RABbe aitim» diyecek,Kimi Yakup adını alacak,Kimi de eline «RABbe ait» yazıpİsrail adını benimseyecek.»
7. Benim gibi olan var mı? Haber versin.Ezeli halkımı var ettiğimden beri olup bitenleri,Bundan sonra olacakları söyleyip sıralasın,Evet, gelecek olayları bildirsin!
8. Yılmayın, korkmayın!Size çok önceden beri söyleyip açıklamadım mı?Tanıklarım sizsiniz.Benden başka Tanrı var mı?Hayır, başka Kaya yok;Ben bir başkasını bilmiyorum.»
9. Putlara biçim verenlerin hepsi boş insanlardır.Değer verdikleri nesneler hiçbir işe yaramaz.Putların tanıkları onlardır;Ne bir şey görür ne de bir şey bilirler.Bunun sonucunda utanç içinde kalacaklar.
10. Kim yararsız ilaha biçim vermek,Dökme put yapmak ister?
11. Bakın, bu putlarla uğraşanların hepsi utanacak.Onları yapanlar salt insan.Hepsi toplanıp yargılanmaya gelsin.Dehşete düşecek, utanacaklar birlikte.
12. Demirci aletini alır,Kömür ateşinde çalışır,Çekiçle demire biçim verir.Güçlü koluyla onu işler.Acıkır, güçsüz kalır, su içmeyince tükenir.
13. Marangoz iple ölçü alır,Tahtayı tebeşirle çizer.Raspayla tahtayı biçimlendirir,Pergelle işaretler, insan biçimi verir.İnsan güzelliğinde,Evde duracak bir put yapar.
14. İnsan kendisi için sedir ağaçları keser,Palamut, meşe ağaçları alır.Ormanda kendine bir ağaç seçer.Bir çam diker, ama ağacı büyüten yağmurdur.
15. Sonra ağaç odun olarak kullanılır.İnsan aldığı odunla hem ısınır,Hem tutuşturup ekmek pişirir,Hem de bir ilah yapıp tapınır.Yaptığı putun önünde yere kapanır.
16. Odunun bir kısmını yakar,Ateşinde et kızartıp karnını doyurur.Isınınca bir oh çeker,«Isındım, ateşin sıcaklığını duyuyorum» der.
17. Artakalan odundan kendine bir ilah,Oyma put yapar;Önünde yere kapanıp ona tapınır,«Beni kurtar, çünkü ilahım sensin» diye yakarır.
18. Böyleleri anlamaz, bilmez.Çünkü gözleri de zihinleri de öylesine kapalı ki,Görmez, anlamazlar.
19. Durup düşünmez, bilmez,Anlamazlar ki şöyle desinler:«Odunun bir kısmını yakıpAteşinde ekmek pişirdim, et kızartıp yedim.Artakalanından iğrenç bir şey mi yapayım?Bir odun parçasının önünde yere mi kapanayım?»
20. Külle besleniyorlar.Aldanan yürekleri onları saptırıyor.Canlarını kurtaramaz,«Sağ elimdeki şu nesne aldatıcı değil mi?» diyemezler.
21. «Ey Yakup soyu, ey İsrail,Söylediklerimi anımsayın, çünkü kulumsunuz.Size ben biçim verdim, kulumsunuz;Seni unutmam, ey İsrail.
22. İsyenlerinizi bulut gibi,Günahlarınızı sis gibi sildim.Bana dönün, çünkü sizi kurtardım.»
23. Sevinçle haykırın, ey gökler,Çünkü bunu RAB yaptı.Haykırın, ey yerin derinlikleri.Ey dağlar, ey orman, ormandaki her ağaç,Sevinç çığlıklarına katılın.Çünkü RAB Yakup soyunu kurtararakİsrailde görkemini gösterdi.
24. Sizi kurtaran,Size rahimde biçim veren RAB diyor ki,«Her şeyi yaratan,Gökleri yalnız başına geren,Yeryüzünü tek başına seren,Sahte peygamberlerin belirtilerini boşa çıkaran,Falcılarla alay eden,Bilgeleri geri çeviren,Bilgilerini saçmalığa dönüştüren,Kulunun sözlerini yerine getiren,Ulaklarının peygamberlik sözlerini gerçekleştiren,Yeruşalim için, «İçinde oturulacak»,Yahuda kentleri için, «Yeniden kurulacak,Yıkıntılarını onaracağım» diyen;Engine, «Kuru! Sularını kurutacağım» diyen,Koreş için, «O çobanımdır,Her istediğimi yerine getirecek»,Yeruşalim için, «Yeniden kurulacak»,Tapınak için, «Temeli atılacak» diyen RAB benim.»

2. «Senin önün sıra gidip Dağları düzleyecek, Tunç kapıları kırıp Demir sürgülerini parçalayacağım.
3. Seni adınla çağırmanın Ben RAB, İsrailin Tanrısı olduğumu anlayasın diye Karanlıkta kalmış hazineleri, Gizli yerlerde saklı zenginlikleri sana vereceğim.
4. Sen beni tanımadığın halde Kulum Yakup soyu ve seçtiğim İsrail uğruna Seni adınla çağırıp onurlu bir unvan vereceğim.
6. Öyle ki, doğudan batıya dek Benden başkası olmadığını herkes bilsin. RAB benim, başkası yok.
7. Işığı biçimlendiren, karanlığı yapan, Esenliği ve felaketi yaratan, Bütün bunları yapan RAB benim.
8. Ey gökler, yukarıdan doğruluk damlatın, Ey bulutlar, doğruluk yağdırın. Toprak yarılsın, kurtuluş meyvesi versin, Onunla birlikte doğruluk yetiştiresin. Bunları yaratan RAB benim.»
9. Kendine biçim verenle çekişenin vay haline! Kıl, topraktan yapılmış çömlek parçası, Kendisine biçim verene, «Ne yapıyorsun? Yarattığın nesnenin tutacağı yok» diyebilir mi?
10. Babasına, «Dünyaya ne getirdin?» Ya da annesine, «Ne biçim şey doğurdun?» Diyenin vay haline!
11. İsrailin Kutsalı, Ona biçim veren RAB diyor ki, «Çocuklarımin geleceği hakkında beni sorgulayabilir, Ellerimin yapıtları hakkında bana buyruk verebilir misiniz?
12. Dünyayı ben yaptım, Üzerindeki insanı ben yarattım. Benim ellerim gerdi gökleri, Bütün gök cisimleri benim buyruğumda.
13. Koreşi doğrulukla harekete geçirecek, Yollarını düzleyeceğim. Kentimi o onaracak, Sürgünlerimi ücret ya da ödül almadan o özgür kılacak.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
14. RAB diyor ki, «Mısırın ürettikleri, Kûşun ticaret gelirleri Ve uzun boylu Sevalılar size gelecek, sizin olacak. Zincire vurulmuş olarak ardınızsıra yürüyecekler. Önünüzde yere kapanıp yalvaracaklar: «Tanrı yalnız sizinledir, Başkası, başka Tanrı yok.»
15. Gerçekten sen kendini gizleyen bir Tanrısın, Ey İsrailin Tanrısı, ey Kurtarıcı!
16. Put yapanların hepsi utandırılacak, rezil olacak. Utanç içinde uzaklaşacaklar.
17. Ama İsrail RAB tarafından kurtarılacak, Sonsuza dek sürecek kurtuluşu. Çağlar boyunca utandırılmayacak, Asla rezil olmayacak.
18. Çünkü gökleri yaratan RAB, Dünyayı yaratıp biçimlendiren, pekiştiren, Üzerinde yaşanmasını diye değil, yaşansın diye Biçimlendiren RAB -Tanrı Odur- şöyle diyor: «RAB benim, başkası yok.
19. Ben gizlide, Karanlıklar ülkesinin bir köşesinde konuşmadım. Yakup soyuna, «Beni olmayacak yerlerde arayın» demedim. Doğru olanı söyleyen, adil olanı bildiren RAB benim.»
20. «Ey sizler, uluslardan kaçıp kurtulanlar, Toplanıp gelin, birlikte yaklaşın! Tahtadan oyma putlar taşıyan, Kurtaramayan ilahlara yakaranlar bilgisizdir.
21. Konuşun, davanızı sunun, Birbirinize danışın. Bunları çok önceden duyurup bildiren kim? Ben RAB, bildirmedi mi? Benden başka Tanrı yok, adil Tanrı ve Kurtarıcı benim. Yok benden başkası.
22. «Ey dünyanın dört bucağındakiler, Bana dönün, kurtulursunuz. Çünkü Tanrı benim, başkası yok.
23. Kendi üzerime ant içtim, Ağzımdan çıkan söz doğrudur, boşa çıkmaz: Her diz önümde çökecek, Her dil bana ant içecek.
24. «Benim için şöyle diyecekler: «Doğruluk ve güç yalnız RABdedir», İnsanlar Ona gelecek. RABbe öfkelenenlerin hepsi utandırılacak.
25. Ama bütün İsrail soyu RAB tarafından aklanacak, O'nunla övünecek.

1. ‹‹İlah Bel diz çökmüş, ilah Nebo sinmiş,Putları hayvanlara, öküzlere yüklenmiş gidiyor.Taşınan bu nesneleriniz ağırlık,Yorgun hayvana yük oldu.
2. Birlikte sinmiş, diz çökmüşler,Putlarını yük olmaktan kurtaramıyorlar.Sürgüne gidecek onlar.
3. ‹‹Ey Yakup soyu, İsrailin sağ kalanları,Doğdunuz doğalı yüklendiğim,Rahimden çıktınız çıkalı taşıdığım sizler,Dinleyin beni:
4. Siz yaşlanıncaya dek ben Oyum;Saçlarınız ağarıncaya dekBen yükleneceğim sizi.Sizi ben yarattım, ben taşıyacağım,Evet, sizi ben yüklenecek, ben kurtaracağım.
5. ‹‹Beni kime benzetecek,Kime denk tutacaksınız?Kiminle karşılaştıracaksınız ki, benzer olalım?
6. Kimisi bol keseden harcadığı altından,Terazide tarttığı gümüştenÜcret karşılığında kuyumcuya ilah yaptırır,Önünde yere kapanıp tapınır.
7. Onu omuzlayıp taşır, yerine koyar.Öylece durur put, yerinden kııldamaz.Kendisine yakarana yanıt veremez,Onu sıkıntısından kurtaramaz.
8. ‹‹Bunu anımsayın, ey başkaldıranlar,Adam olun, aklınızdan çıkarmayın!
9. Çok önceden beri olup bitenleri anımsayın.Çünkü Tanrı benim, başkası yok.Tanrı benim, benzerim yok.
10. Sonu ta başlangıçtan,Henüz olmamış olayları çok önceden bildiren,‹Tasarım gerçekleşecek,İstedğim her şeyi yapacağım› diyen benim.
11. Doğudan yırtıcı kuşu,Uzak bir ülkedenTasarımı gerçekleştirecek adamı çağıran benim.Evet, bunları söyledim,Kesinlikle yerine getirecek,Tasarladığımı yapacağım mutlaka.
12. ‹‹Ey dikbaşlılar, doğruluktan uzak olanlar,Dinleyin beni!
13. Zaferim yaklaştı, uzak değil;Kurtarışım gecikmeyecek.Güzelliğim olan İsrail içinSiyon'u kurtaracağım.››

1. «Ey Babil, erden kız, İn aşağı, toprağa otur.Ey Kildani kızı,Tahtın yok artık, yere otur.Bundan böyle, «Nazik, narin» demeyecekler sana.
2. Bir çift değirmen taşı al da un öğüt,Çıkar peçeni, kaldır eteğini.Baldırını aç, ırmaklardan geç.
3. Çıplaklığın sergilenecek, mahrem yerlerin görünecek.Öç alacağım, kimseyi esirgemeyeceğim.»
4. Bizim kurtarıcımızİsrailin Kutsalıdır.Onun adı «Her Şeye Egemen RABdir!»
6. Halkıma öfkelenmiş,Mirasım olduğu halde onu bayağılaştırıpEline teslim etmiştim.Ama sen onlara acımadın,Yaşlılara bile çok ağır bir boyunduruk yükledin.
7. «Sonsuza dek kraliçe olacağım» diye düşünüyordun,Bunları aklına getirmedin, sonuçlarını düşünmedin.
8. «Ey şimdi güvenlikte yaşayan zevk düşkünü,İçinden, «Kraliçe benim, başkası yok;Hiç dul kalmayacak,Evlât acısı görmeyeceğim» diyorsun.Dinle şimdi:
9. Bir gün içinde ikisi birden başına gelecek:Çok sayıda büyüye, etkili muskalarına karşınHem dul kalacak,Hem evlat acısını alabildiğine yaşayacaksın.
10. «Kötülüğüne güvendin,«Beni gören yok» diye düşündün.Bilgin ve bilgeliğin seni saptırdı.İçinden, «Kraliçe benim, başkası yok» diyordun.
11. Ne var ki, felakete uğrayacaksın.Onu durduracak büyü yok elinde,Başına gelecek belayı önleyemeyeceksin.Üzerine ansızın hiç beklemediğin bir yıkım gelecek.
12. Gençliğinden beri emek verdiğinMuskalarına, çok sayıda büyüye devam et;Belki yararını görür,Kimilerini titretirsin.
13. Aldığın öğütlerin çokluğuSeni tüketti.Yıldız falcıların, yıldızbilimcilerin,Ay başlarında ne olacağını bildirenlerin,Şimdi kalksınlar daBaşına geleceklerden seni kurtarsınlar.
14. «Bak, hepsi anızdan farksız,Ateş yakacak onları.Canlarını alevden kurtaramayacaklar.Ne ısınmak için kor,Ne de karşısında oturulacak ateş olacak.
15. Emek verdiğin adamlar böyle olacak.Gençliğinden beri alışveriş ettiğin herkesKendi yoluna gidecek,Seni kurtaran olmayacak.»

1. «Dinle, ey Yakup soyu!İsrail adıyla anılan, Yahuda soyundan gelen,RABbin adıyla ant içen sizler,İsrailin Tanrısına yakarır,Ama bunu doğrulukla, içtenlikle yapmazsınız.
2. Kutsal kentli olduğunuzu,İsrailin Tanrısına dayandığınızı ileri sürersiniz.Onun adı Her Şeye Egemen RABdir.
3. Olup bitenleri çok önceden bildirdim,Ağzımı açıp duyurdum.Ansızın yaptım ve gerçekleştiler.
4. İnâtçı olduğunuzu,Tunç alınlı, demir boyunlu olduğunuzu bildiğim için
5. Bunları size çok önceden bildirdim,Olmadan önce duyurdum.Yoksa, «Bunları yapan putlarımızdır,Olmalarını buyuranOyma ve dökme putlarımızdır» derdiniz.
6. Bunları duydunuz, hepsini inceleyin.Peki, kabul etmeyecek misiniz?Şimdiden size yeni şeyler,Bilmediğiniz gizli şeyler açıklayacağım.
7. Bunlar şimdi yaratılıyor,Geçmişte değil;Bugüne kadar duymadınız,Yoksa, «Bunları biliyorduk» derdiniz.
8. Ne duydunuz, ne de anladınız,Öteden beri kulaklarınız tıkalı.Ne denli hain olduğunuzu biliyorum,Doğuştan isyankâr olduğunuz biliniyor.
9. Adım uğruna öfkemi geciktiriyorum.Ünümde otürü kendimi tutuyorum,Yoksa sizi yok ederdim.
10. Bakın, gümüşü arıtır gibi olmasa da sizleri arıttım,Sıkıntı ocağında denedim.
11. Bunu kendim için, evet, kendim için yapıyorum.Adımı bayağılaştırmanızı nasıl hoş görebilirim?Bana ait olan onuru başkasına vermem.»
12. «Ey Yakup soyu, çağırdığım İsrail, beni dinle:Ben Oyum; ilk Benim, son da Benim.
13. Yeryüzünün temelini elimle attım,Gökleri sağ elim gerdi.Onları çağırdığımdaBirlikte önümde dikilirler.
14. «Toplanıp dinleyin hepiniz:Putlardan hangisi bunları önceden bildirebildi?RABbin sevdiği kişiOnun Babile karşı tasarladığını yerine getirecek.Gücünü Kildanilere karşı kullanacak.
15. Ben, evet, ben söyledim, onu ben çağırdım,Onu getirdim, görevini başaracak.
16. «Yaklaşın bana, dinleyin söyleyeceklerimi:Başlangıçtan beri açıkça konuştum,O zamandan bu yana oradayım.»Egemen RAB şimdi beni ve Ruhunu gönderiyor.
17. Sizleri kurtaran İsrailin Kutsalı RAB diyor ki,«Yararlı olanı size öğreten,Gitmeniz gereken yolda sizi yürütenTanrınız RAB benim.
18. «Keşke buyruklarıma dikkat etseydiniz!O zaman esenliğiniz ırmak gibi,Doğruluğunuz denizin dalgaları gibi olurdu.
19. Soyunuz kum gibi,Torunlarınız kum taneleri gibi olurdu.Adları ne unutulur,Ne de huzurumdan yok olurdu.»
20. Babilden çıkın, Kildanilerden kaçın,Sevinç çılgınlıklarıyla ilan edin bunu,Haberini duyurun, dünyanın dört bucağına yayın.«RAB, kulu Yakupun soyunu kurtardı» deyin.
21. Onları çöllerden geçirirken susuzluk çekmediler,Onlar için sular akıttı kayadan,Kayayı yardı, sular fışkırdı.
22. «Kötülere esenlik yoktur» diyor RAB.

1. Ey kıyı halkları, işitin beni,Uzaktaki halklar, iyi dinleyin.RAB beni ana rahmindeyken çağırdı,Annemin karnındayken adımı koydu.
2. Ağzımı keskin kılıç yaptı,Elinin gölgesinde gizledi beni.Beni keskin bir ok yaptı,Kendi ok kılıfına sakladı.
3. Bana, «Kulumsun, ey İsrail,Görkemimi senin aracılığınla göstereceğim» dedi.
4. Ama ben, «Boşuna emek verdim» dedim,«Gücümü boş yere, bir hiç için tükettim.RAB yine de hakkımı savunur,Tanrım yaptıklarımın karşılığını verir.»
5. Kulu olmam için,Yakup soyunu kendisine geri getirmem,İsraili önünde toplamam içinRahimde beni biçimlendiren RAB şimdi şöyle diyor:-Onun gözünde onurluyum,Tanrım bana güç kaynağı oldu.-
6. «Yakupun oymaklarını canlandırmak,Sağ kalan İsrailileri geri getirmek içinKulum olman yeterli değil.Seni uluslara ışık yapacağım.Öyle ki, kurtarışım yeryüzünün dört bucağına ulaşsın.»
7. İnsanların hor gördüğüne,Ulusların iğrendiğine,Egemenlerin kulu olanaİsrailin Kurtarıcısı ve Kutsalı RAB diyor ki,«Seni seçmiş olan İsrailin Kutsalı sadık RABden ötürüKrallar seni görünce ayağa kalkacak,Önderler yere kapanacak.»
9. Tutsaklara, «Çıkın»,Karanlıktakilere, «Dışarı çıkın» diyeceksin.Yol boyunca beslenecek,Her çıplak tepede otlak bulacaklar.
10. Acıkmayacak, susamayacaklar,Kavurucu sıcak ve güneş çarpmayacak onları.Çünkü onlara merhamet eden kendilerine yol gösterecekVe onları pınarlara götürecekt.
11. Bütün dağlarımı yola dönüştürecekim,Anayollarım yükseltilecek.
12. İşte halkım ta uzaklardan,Kimi kuzeyden, kimi batıdan, kimi de Sinimden gelecek.»
13. Ey gökler, sevinçle haykırın,Neşeyle coş, ey yeryüzü!Ey dağlar, sevinç çılgınlıklarına katılın,Çünkü RAB halkını avutacak,Ezilene merhamet gösterecek.
14. Oysa Siyon, «RAB beni terk etti,Rab beni unuttu» diyordu.
15. Ama RAB, «Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi?» diyor,«Rahminden çıkan çocuktan sevecenliği esirger mi?Kadın unutabilir,Ama ben seni asla unutmam.
16. Bak, adını avuçlarıma kazıdım,Duvarlarını gözlüyorum sürekli.
17. Oğulların koşar adım geliyor,Seni yıkıp viran edenlerse çıkıp gidecek.
18. Başını kaldır da çevrene bir bak:Hepsi toplanmış sana geliyor.Ben RAB, varlığım hakkı için diyorum ki,Onların hepsi senin süsün olacak,Bir gelin gibi takınacaksın onları.
19. «Çünkü yıkılmış, viraneye dönmüştün,Ülken yerle bir olmuştu.Ama şimdi halkına dar geleceksin,Seni harap etmiş olanlar senden uzak duracaklar.
20. Yitirdiğini sandığın çocuklarının sesini yine duyacaksın:«Burası bize dar geliyor,Yaşayacak bir yer ver bize» diyecekler.
21. O zaman içinden,«Kim doğurdu bunları bana?» diyeceksin,«Çocuklarımı yitirmiştim, doğuramıyordum.Sürgüne gönderilmiş, dışlanmışım.Öyleyse bunları kim büyüttü?Yapayalnız kalmıştım,Nereden çıkıp geldi bunlar?»
22. Egemen RAB diyor ki,«Bakın, uluslara elimle işaret verdiğimde,Sancağımı yükselttiğimde halklara,Senin oğullarını kucaklarında getirecek,Kızlarını omuzlarında taşıyacaklar.
23. Krallar size babalık,Prencesler sütannelik yapacak,Yüzüstü yere kapanıpAyaklarının tozunu yalayacaklar.O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.Bana umut bağlayan utandırılmayacak.»
24. Güçlünün ganimeti elinden alınabilir mi?Zorbanın elindeki tutsak kurtulabilir mi? «Doğru olanın» (bkz. 25. ayet).
25. Ama RAB diyor ki,«Evet, güçlünün elindeki tutsaklar alınacak,Zorbanın aldığı ganimet de kurtarılacak.Seninle çekişenle ben çekişeceğim,Senin çocuklarını ben kurtaracağım.
26. Sana zulmedenlere kendi etlerini yedireceğim,Tatlı şarap içmiş gibi kendi kanlarıyla sarhoş olacaklar.Böylece bütün insanlar bilecek kiSeni kurtaran RAB benim;Kurtarıcın, Yakup'un Güçlüsü benim.»

2. Geldiğimde neden kimse yoktu,Çağırdığımda niçin yanıt veren olmadı?Sizi kurtaramayacak kadar kısa mı elim,Ya da gücüm yok mu sizi özgür kılmaya?Azarlayarak denizi kurutur,İrmakları çöle çeviririm.Su kalmayınca balıklar ölür ve kokar.
3. Göklere karalar giydirir,Çul ederim onların örtüsünü.>>
4. Yorgunlara sözle destek olmayı bileyim diyeEgemen RAB bana eğitilmişlerin dilini verdi.Eğitilenler gibi dinleyeyim diye kulağımı uyandırır her sabah.
5. Egemen RAB kulağımı açtı,Karşı koymadım, geri çekilmedim.
6. Bana vuranlara sırtımı açtım,Yanaklarımı uzattım sakalımı yolanlara.Aşağılamalardan, tükürükten yüzümü gizlemedim.
7. Egemen RAB bana yardım ettiği içinUtanç duymam.Kararımdan dönmemfs,Utandırılmayacağımı bilirim. ettim>>.
8. Beni haklı çıkaran yakınımnda.Benden davacı olan kim, yüzleşelim,Kimdir hasmım, karşıma çıksın.
9. Bana yardım eden Egemen RABdir,Kim suçlu çıkaracak beni?Onların hepsi giysi gibi eskiyecek,Tümünü güve yiyip bitirecek.
10. Aranızda RABden korkan,Kulunun sözünü dinleyen kim var?Karanlıkta yürüyen, ışığı olmayan,RABbin adına güvensin, Tanrısına dayansın.
11. Ama ateş yakan,Alevli oklar kuşanan sizler, hepiniz,Ateşinizin aydınlığında,Tutuşturduğunuz alevli okların arasında yürüyün.Benden alacağınız şudur:Azap içinde yataacaksınız.

1. «Doğruluğun ardından giden,RABbe yönelen sizler, beni dinleyin:Yontulduğunuz kayaya,Çıkarıldığınız taş ocağına bakın.
2. Atanız İbrahime, sizi doğuran Saraya bakın.Çağırıldığınızda tek kişiydi İbrahim,Ama ben onu kutsayıp çoğalttım.»
4. «Beni dinle, ey halkım,Bana kulak ver, ey ulusum!Yasa benden çıkacak,Halklara ı ışık olarak adaletimi yerleştireceğim.
5. Zaferim yaklaştı,Kurtarışım ortaya çıktı.Halkları gücümle yöneteceğim.Kıyı halkları bana umut bağladı,Umutla gücümü bekliyorlar.
6. Başınızı kaldırıp göklere bakın,Aşağıya, yeryüzüne bakın.Çünkü bu gökler duman gibi dağılacak,Giysi gibi eskiyecek yeryüzü;Üzerinde yaşayanlar sinek gibi ölecek.Ama benim kurtarışım sonsuz olacak,Ardı kesilmeyecek zaferimin.
7. «Ey sizler, doğru olanı bilenler,Yasamı yüreğinde taşıyan halk, dinleyin beni!İnsanların aşağılamalarından korkmayın,Yılmayın sövgülerinden.
8. Güvenin yediği giysi gibi,Kurtçuğun yediği yapağı gibi yitecekler.Oysa zaferim sonsuza dek kalacak,Kurtarışım kuşaklar boyu sürecek.»
9. Uyan, ey RABbin gücü, uyan, kudreti kuşan!Eski günlerde, önceki kuşaklar döneminde olduğu gibi uyan!Rahavı parçalayan,Deniz canavarının bedenini deşen sen değil miydin?
10. Denizi, engin suların derinliklerini kurutan,Kurtulanların geçmesi içinDenizin derinliklerini yola çeviren sen değil miydin?
11. RABbin kurtardıkları dönecek,Sevinçle haykırarak Siyona varacaklar.Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak.Onların olacak coşku ve sevinç,Üzüntü ve inilti kaçacak.
12. RAB diyor ki,«Sizi avutan benim, evet benim.Siz kimsiniz ki, ölümlü insandan,Ottan farksız insanoğlundan korkarsınız?
13. Sizi yaratan, gökleri geren,Dünyanın temellerini atan RABbiNasıl olur da unutursunuz?Sizi yok etmeye hazırlanan zalimin öfkesindenNeden gün boyu yılıp duruyorsunuz?Hani nerede zalimin gazabı?
14. Zincire vurulmuş tutsaklarÇok yakında özgürlüğe kavuşacak.Ölüm çukuruna inmeyecek,Aç kalmayacaklar.
15. Tanrınız RAB benim.Dalgalar gürlesin diye denizi çalkalayan benim.»Onun adı Her Şeye Egemen RABdir!
16. «Sözlerimi ağzına koydum,Seni elimin gölgesiyle örttüm;Gökleri yerleştirmen,Yeryüzünün temellerini atmanVe Siyona, «Halkım sensin» demen için...»
17. Uyan, ey Yeruşalim, uyan, kalk ayağa!Sen ki, RABbin gazap kâsesini Onun elinden içtin.Tamamını içtin sersemleten kâsenin.
18. Doğurduğun bunca oğuldan sana yol gösteren yok,Elinden tutan da yok büyüttüğün bunca oğuldan.
19. Başına çifte felaket geldi, kim başsağlığı dileyecek?Yıkım ve kırım, kıtlık ve kılıç.Nasıl avutayım seni?
20. Oğulların baygın, ağa düşmüş ahular gibiHer sokak başında yatıyor.RABbin öfkesine deTanrının azarlayışına da doymuşlar.
21. Bu nedenle, ey ezilmiş Yeruşalim,Şarapsız sarhoş olmuş halk, şunu dinle!
22. Egemenin RAB, kendi halkını savunan Tanrın diyor ki,«Seni sersemleten kâseyi, gazabımın kâsesiniElinden aldım.Bir daha asla içmeyeceksin ondan.
23. Onu sana eziyet edenlerin eline vereceğim;Onlar ki sana, «Yere yat daÜzerinden geçelim» dediklerinde,Sırtını toprak, yol ettin.»

1. Uyan, ey Siyon, uyan, kudretini kuşan.Ey Yerusalıml, kutsal kent, güzel giysilerini giy.Çünkü sunnetsizlerle murdarlarKapılarından asla içeri girmeyecek artık.
2. Üzerindeki tozu silk!Kalk, ey Yerusalıml, tahtına otur,Boynundaki zinciri çöz,Ey Siyon, tutsak kız.
4. Egemen RAB diyor ki,«Halkım gurbette yaşamak için önce Mısıra inmişti.Şimdi de Asurlular onları ezdi.
5. Halkım boş yere alınıp götürüldü,Benim burayla ne ilgim kaldı?» diyor RAB,«Yöneticileri feryat ediyor,Adıma günboyu sövlyor» diyor RAB.
6. «Bundan ötürü halkım adımı bilecek,O gün, «İşte ben» diyenin ben olduğumu anlayacak.»
7. Dağları aşıp gelen müjdecinin ayakları ne güzeldir!O müjdeci ki, esenlik duyuruyor.İyilik müjdesi getiriyor, kurtuluş haberi veriyor.Siyon halkına, «Tanrınız egemenlik sürüyor!» diye ilan ediyor.
8. Dinleyin! Bekçileriniz seslerini yükseltiyor,Hep birlikte sevinçle haykırıyorlar.Çünkü RABbin Siyona dönüşünü gözleriyle görmekteler!
9. Ey Yerusalıml yıkıntılar,Hep birlikte sevinçle haykırıp bağırın!Çünkü RAB halkını avuttu,Yerusalımlı kurtardı.
10. Bütün ulusların gözü önndeKutsal kolunu sıvadı,Dünyanın dört bucağıTanrımızın kurtarışını görecek.
11. Çekilin, çekilin, oradan çıkın,Murdara dokunmayın.Oradan çıkıp temizlenin,Ey RABbe tapınma araçlarını taşıyan sizler!
12. Aceleyle çıkmayacak,Kaçıp gitmeyeceksiniz;Çünkü RAB önünüzden gidecek,İsrailin Tanrısı artçınız olacak.
13. Bakın, kulum başarılı olacak;Üstün olacak, el üstünde tutulup alabildiğine yüceltilecek.
14. Birçokları onun karşısında dehşete düşüyor;Biçimi, görünüşü öyle bozuldu ki,İnsana benzer yanı kalmadı;
15. Pek çok ulus ona şaşacak,Onun önünde kralların ağızları kapanacak.Çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecek,Duymadıklarını anlayacaklar.

1. Verdiğimiz habere kim inandı?RABbin gücü kime açıklandı?
2. O RABbin önünde bir fidan gibi,Kurak yerdeki kök gibi büyüdü.Bakılacak biçimden, güzellikten yoksundu.Gönlümüzü çeken bir görünüşü de yoktu.
3. İnsanlarca hor görüldü,Yapayalnız bırakıldı.Acılar adamıydı, hastalığı yakından tanıdı.İnsanların yüz çevirdiği biri gibi hor görüldü,Ona değer vermedik.
4. Aslında hastalıklarımızı o üstlendi,Acılarımızı o yükledi.Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığımızı,Vurulup ezildiğini sandık.
5. Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi,Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti.Esenliğimiz için gerekli olan cezaOna verildi.Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk.
6. Hepimiz koyun gibi yoldan sapmıştık,Her birimiz kendi yoluna döndü.Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.
7. O baskı görüp eziyet çektiyse deAğzını açmadı.Kesime götürülen kuzu gibi,Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibiAçmadı ağzını.
8. Acımasızca yargılanıp ölüme götürüldü.Halkımın isyanı ve hak ettiği ceza yüzündenYaşayanlar diyarından atıldı.Onun kuşağından bunu düşünen oldu mu?
9. Şiddete başvurmadiğı,Ağzından hileli söz çıkmadiğı halde,Ona kötülerin yanında bir mezar verildi,Ama öldüğünde zenginin yanındaydı.
10. Ne var ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü,Acı çekmesini istedi.Canını suç sunusu olarak sunarsaSoyundan gelenleri görececek ve günleri uzayacak.RABbin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.
11. Canını feda ettiğı içinGördükleriyle hoşnut olacak.RABbin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak.Çünkü onların suçlarını o üstlendi.
12. Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim,Ganimeti güçlülerle paylaşacak.Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı.Pek çoklarının günahını o üzerine aldı,Başkaldıranlar için de yalvardı.

1. «Çocuk doğurmayan ey kısır kadın,Sevinç çığlıkları at;Ey doğum ağrısı nedir bilmeyen sen,Sevinçle haykır, bağır.Çünkü terk edilmiş kadının,Evli kadından daha çok çocuğu olacaktır» diyor RAB.
2. «Çadırının alanını genişlet,Perdelerini uzat, çekinme.Gergi iplerini de uzat, kazıklarını sağlamlaştır.
3. Çünkü sağa sola yayılacaksın,Soyundan gelenler ulusları mülk edinecek,İssız kentlere yerleşecek.
4. «Korkma, ayıplanmayacaksın,Utanma, aşağılanmayacaksın.Unutacaksın gençliğinde yaşadığın utancı,Dulluk aybını artık anmayacaksın.
5. Çünkü kocan, seni yaratandır.Onun adı Her Şeye Egemen RABdir,İsrailin Kutsalıdır seni kurtaran.Ona bütün dünyanın Tanrısı denir.»
6. Tanrın diyor ki, «RAB seni terk edilmiş,Ruhu kederli bir kadın,Genç yaşta evlenip sonra dışlanmışBir kadın olarak çağırıyor:
7. «Bir an için seni terk ettim,Ama büyük sevecenlikle geri getireceğim.
8. Bir anlık taşkın öfkeyle senden yüz çevirmiştim,Ama sonsuz sadakatle sana sevecenlik göstereceğim.»Seni kurtaran RAB böyle diyor.
9. «Bu benim için Nuh tufanı gibidir.Nuh tufanının bir daha yeryüzünüKaplamayacağına nasıl ant içtimse,Sana öfkelenmeyeceğime,Seni azarlamayacağıma da ant içiyorum.
10. Dağlar yerinden kalksa, tepeler sarsılsa daSadakatim senin üzerinden kalkmaz,Esenlik antlaşmam sarsılmaz»Diyor sana merhamet eden RAB.
11. «Ey kasırgaya tutulmuş,Avuntu bulmamış ezik kent!Taşlarını koyu harçla yerine koyacak,Temellerini laciverttaşıyla atacağım.
12. Kale burçlarını yakuttan,Kapılarını mücevherden,Surlarını değerli taşlardan yapacağım.
13. Bütün çocuklarını ben RAB eğiteceğim,Esenlikleri tam olacak.
14. Doğrulukla güçlenecek,Baskıdan uzak olacak, korkmayacaksın.Dehşet senden uzak kalacak, sana yaklaşmayacak.
15. Sana saldıran olursa, benden olmadığını bil.Sana saldıran herkes önünde yenilgiye uğrayacak.
16. «İşte, kor halindeki ateşi üfleyen,Amaca uygun silah yapan demirciyi ben yarattım.Yok etsin diye yıkıcıyı da ben yarattım.
17. Ama sana karşı yapılan hiçbir silah işe yaramayacak,Mahkemede seni suçlayan her diliSuçlu çıkaracaksın.RAB'be kulluk edenlerin mirası şudur:Onların gönenci bendendir» diyor RAB.

1. «Ey susamış olanlar, sulara gelin,Parası olmayanlar, gelin, satın alın, yiyin.Gelin, şarabı ve sütü parasız, bedelsiz alın.
2. Paranızı neden ekmek olmayana,Emeğinizi doyurmayana harcıyorsunuz?Beni iyi dinleyin ki, iyi olanı yiyesiniz,Bolluğun tadını çıkarasınız!
3. «Kulak verin, bana gelin.Dinleyin ki yaşayasınız.Ben de sizinle sonsuz bir antlaşma,Davuta söz verdiğim kalıcı iyilikleri içeren bir antlaşma yapayım.
4. Bakın, onu halklara tanık,Önder ve komutan yaptım.
5. Tanımadığınız ulusları çağıracaksınız,Sizi tanımayan uluslar koşa koşa size gelecek.Tanrınız RABden,İsrailin Kutsalından ötürü gelecekler.Çünkü RAB sizleri yüceltecek.»
6. Bulma fırsatı varken RABbi arayın,Yakındayken Ona yakarın.
7. Kötü kişi yolunu,Fesatçı düşüncelerini bıraksın;RABbe dönsün, merhamet bulur,Tanrımıza dönsün, bol bol bağışlanır.
8. «Çünkü benim düşüncelerimSizin düşünceleriniz değil,Sizin yollarınız benim yollarım değil» diyor RAB.
9. «Çünkü gökler nasıl yeryüzünden yüksekse,Yollarım da sizin yollarınızdan,Düşüncelerim düşüncelerinizden yüksektir.
10. Gökten inen yağmur ve kar,Toprağı sulamadan, yeri yeşertmeden,Ekinciye tohum, yiyene ekmek vermedenNasıl göğe dönmezse,
11. Ağızımdan çıkan söz de öyle olacaktır.Bana boş dönmeyecek,İstemimi yerine getirecek,Yapması için onu gönderdiğim işi başaracaktır.
12. Sevinçle çıkacak,Esenlikle geri götürüleceksiniz.Dağlar, tepeler önünüzde sevinçle çıkıracak,Kırdaki bütün ağaçlar alkış tutacak.
13. Dikenli çalı yerine çam,Isırgan yerine mersin ağacı bitecek.Bunlar bana ün getirecek,Yok olmayan sonsuz bir belirti olacak.»

2. Bunu yapan insana,Buna sımsıkı sarılan insanoğluna ne mutlu!Şabat Gününü tutar, bayağılaştırmaz,Her türlü kötülükten sakınır.>>
4. Çünkü RAB diyor ki,<<Şabat günlerimi tutan,Beni hoşnut edeni seçen,Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan hadıma
5. Evimde, evimin dört duvarı arasındaOğullardan da kızlardan da daha iyi bir anıt ve ad vereceğim;Yok edilemez, ebedi bir ad olacak bu.
6. <<RABbe hizmet etmek,Onun adını sevmek,Kulu olmak için Ona bağlanan yabancıları,Şabat Gününü tutan, bayağılaştırmayan,Antlaşmama sımsıkı bağlı kalan herkesi,
7. Kutsal dağıma getiripDua evimde sevindireceğim.Yakmalık sunularıyla kurbanlarıSunağımda kabul edilecek,Çünkü evime <Bütün ulusların dua evi> denecek.>>
8. İsrailin sürgünlerini toplayan Egemen RAB diyor ki,<<Toplanmış olanlara katmak üzereDaha başkalarını da toplayacağım.>>
9. Ey bütün kır hayvanları,Ormanda yaşayan bütün hayvanlar,Yiyip bitirmek için gelin!
10. İsrailin bekçileri kördür, hepsi bilgisizdir.Havlayamayan dilsiz köpekler gibidirler.Uzanıp düş görürler,Uykuyu pek severler!
11. Doymak bilmeyen azgın köpeklerle benzerler,Aklı kıt çobanlar bunlar!Kendi yollarına döndüler,Her biri yalnız kendi çıkarını düşünüyor.
12. Birbirlerine, <<Haydi, şarap getirelim,Bol bol içki içelim!Yarın da bugün gibi geçecek,Hatta çok daha iyi olacak>> diyorlar.

1. Doğru kişi ölüp gidiyor,Kimsenin umurunda değil.Sadık adamlar da göçüp gidiyor;Kimse doğru kişinin göçüp gitmekleKötülükten kurtulduğunun farkında değil.
2. Doğru kişi esenliğe kavuşur,Doğru yolda yürümüş olan mezarındafü rahat uyur.
3. Ama siz, ey falcı kadının çocukları,Fahişelik ve zina edenlerin soyu, buraya gelin!
- 4-5. Siz kiminle alay ediyorsunuz?Kime dudak büküyor, dil çıkarıyorsunuz?Ağaçlar arasında, bol yapraklı her ağacın altındaŞehvetle yanıp tutuşan,Vadilerde, kaya kovuklarında çocuklarını kurban eden,İsyan torunları, yalan soyu değil misiniz siz?
6. Sizin payınızVadinin düzgün taşlarından yapılan putlardır,Evet, sizin nasibiniz onlardır!Onlara dökmelik sunular döktünüz,Tahıl sunuları sundunuz.Bütün bunlardan sonra sizi cezalandırmaktan çekineceğimi mi sanıyorsunuz?
7. Yatağınızı ulu, yüksek dağa serdiniz,Oraya bile kurban kesmeye gidiyorsunuz.
8. Kapılarınızın, sövelerinizin arkasınaİğrenç simgeler koydunuz.Beni bıraktınız,Yataklarınızı ardına kadar açıp içine girdiniz,Oynaşlarınızla anlaşp birlikte yatmaya can atıyorsunuz.Onların çıplaklığını seyrettiniz.
9. Çeşit çeşit hoş kokular sürünüp ilah Moleke yağ götürdünüz.Elçilerinizi ta uzaklara gönderdiniz,Ölüler diyarına dek alçalttınız kendinizi.
10. Uzun yolculuklar sizi yorduğu halde,«Pes ettim» demediniz.Gücünüzü tazeleyip durdunuz,Bu nedenle de tükenmediniz.
11. «Sizi kaygılandırıran, korkutan kim ki,Bana ihanet ediyor, beni anmıyor,Yüreğinizde bana yer vermiyorsunuz?Benden korkmamanızın nedeniUzun zamandır suskun kalışım değil mi?
12. Sözde doğruluğunuzu da yaptıklarınızı da ilan edeceğim,Bunların size yararı olmayacak.
13. Feryat ettiğinizdeTopladığınız putlar sizi kurtarsın bakalım!Rüzgar hepsini silip süpürecek,Bir soluk onları alıp götürecekt.Bana sığınansa ülkeyi mülk edinecek,Kutsal dağımı miras alacak.»
14. RAB diyor ki,«Toprak yığıp yol yapın,Halkımın yolundaki engelleri kaldırın.»
15. Yüce ve görkemli Olan,Sonsuzlukta yaşayan, adı Kutsal Olan diyor ki,«Yüksek ve kutsal yerde yaşadığım halde,Alçakgönüllülerle, ezilenlerle birlikteyim.Yüreklerini sevindirmek için ezilenlerin yanındayım.
16. Çünkü sonsuza dek davacı ve öfkeli olacak değilim,Öyle olsa, yarattığım canlarla ruhlar karşımda dayanamazdı.
17. Haksız kazanç suçuna öfkelenip halkı cezalandırdım,Öfkeyle yüzümü çevirdim onlardan.Ne var ki, inatla kendi yollarından gittiler.
18. «Yaptıklarını gördüm,Ama onları iyileştirip yol göstereceğim.Karşılık olarak hem onlarıHem de aralarında yas tutanları avutacağım.
19. Dudaklardan övgü sözleri döktüreceğim.Uzaktakine de yakındakine deTam esenlik olsun» diyor RAB,«Hepsini iyileştireceğim.»
20. Ama kötüler çalkalanan deniz gibidir,O deniz ki, rahat duramaz, suları çamur ve pislik savurur.
21. «Kötülere esenlik yoktur» diyor Tanrım.

1. «Avaz avaz bağırın, çekinmeyin,Sesinizi boru sesi gibi yükseltin;Halkıma isyanlarını,Yakup soyuna günahlarını bildirin.
2. Bana her gün danışıyor,Yollarımı öğrenmekten zevk duyuyorlarmış!Doğru davranan,Tanrısının buyruğundan ayrılmayan bir ulusmuş gibi...Benden adil yargılar diliyor,Bana yaklaşımdan zevk alıyorlarmış. yakın olmamı istiyorlarmış».
3. Diyorlar ki, «Oruç tuttuğumuzu neden görmüyor,İsteklerimizi denetlediğimizi neden farketmiyorsun?» «Bakın, oruç tuttuğunuz gün keyfinize bakıyor,İşçilerinizi eziyorsunuz.
4. Orucunuz kavgayla, çekişmeyle,Şiddetli yumruklaşmayla bitiyor.Bugünkü gibi oruç tutmaklaSesinizi yükseklerle duyuramazsınız.
5. İstediğim oruç bu mu sanıyorsunuz?İnsanın isteklerini denetlemesi gereken gün böyle mi olmalı?Kamış gibi baş eğip çul ve kül üzerine mi oturmalı?Siz buna mı oruç, RABbi hoşnut eden gün diyorsunuz?
6. Benim istediğim oruç,Haksız yere zincire, boyunduruğa vurulanları salıvermek,Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak,Her türlü boyunduruğu kırmak değil mi?
7. Yiyeceğinizi açla paylaşmak değil mi?Barınaksız yoksulları evinize alır,Çıplak gördüğünüzü giydirir,Yakınlarınızdan yardımınızı esirgemezseniz,
8. Işığınız tan gibi ağaracak,Çabucak şifa bulacaksınız.Doğruluğunuz önünüzden gidecek,RABbin yüceliği artçınız olacak.
9. O zaman yardım çağrılarınızı RAB yanıtlayacak,Feryat ettiğinizde, «İşte buradayım» diyecek. «Eğer boyunduruğa, başkalarını suçlamaya,Kötücül konuşmalara son verirsiniz,
10. Açlar uğruna kendinizi feda eder,Yoksulların gereksinimini karşılırsanız,Işığınız karanlıkta parlayacak,Karanlığınız öğlen gibi ışıyacak.
11. RAB her zaman size yol gösterecek,Kurak topraklarda sizi doyurup güçlendirecek.İyi sulanmış bahçe gibi,Tükenmez su kaynağı gibi olacaksınız.
12. Halkınız eski yıkıntıları onaracak,Geçmiş kuşakların temelleri üzerineYeni yapılar dikeceksiniz.«Duvardaki gedikleri onaran,Sokakları oturulacak hale getiren» denecek sizlere.
13. «Kutsal günümde dilediğinizi yapmaz, Şabat Gününü çiğnemezseniz,Şabat Gününe «Zevkli»,RABbin kutsal gününe «Onurlu» dersiniz,Kendi yolunuzdan gitmez,Keyfinize bakmayıp boş konulara dalmaz,O günü yüceltirsenez,
14. RAB'den zevk alırsınız.O zaman sizi yeryüzünün yüksek yerlerine çıkarır,Atanız Yakup'un mirasıyla doyururum.»»Bunu söyleyen RAB'dir.

1. Bakın, RABbin eli kurtaramayacak kadar kısa,Kulağı duyamayacak kadar sağır değildir.
2. Ama suçlarınız sizi Tanrınızdan ayırdı.Günahlarınızdan ötürü Onun yüzünü göremez,Sesinizi işittiremez oldunuz.
3. Çünkü elleriniz kanla,Parmaklarınız suçla kirlendi.Dudaklarınız yalan söyledi,Diliniz kötülük mırıldanıyor.
4. Adaletle dava açan,Davasını dürüstçe savunan yok.Boş laflara güveniyor, yalan söylüyorlar.Fesada gebe kalıp kötülük doğuruyorlar.
5. Engerek yumurtaları üzerinde kuluçkaya yatıyor,Örümcek ağı dokuyorlar.Onların yumurtalarından yiyen ölür,Kırılan yumurtadan engerek yavrusu çıkar.
6. Dokudukları ağdan giysi olmaz,Elleriyle yaptıklarıyla örtünemezler.Eylemleri kötü eylemlerdir,Elleri zorbalığın araçlarıdır.
7. Ayakları kötülüğe koşar,Çekinmeden suçsuz kanı dökerler.Akılları fikirleri hep kötülükte,Şiddet ve yıkım var yollarında.
8. Esenlik yolunu bilmezler,İzledikleri yolda adalet yoktur.Kendilerine çarpık yollar yaptılar,O yoldan gidenlerin hiçbiri esenlik nedir bilmez.
9. Diyorlar ki, «Bu yüzden adalet bizden uzak,Doğruluk bize erişemiyor.Işık bekliyoruz, yalnız karanlık var;Parıltı bekliyor, koyu karanlıkta yürüyoruz.
10. Kör gibi duvarı el yordamıyla arıyor,Yolumuzu bulmaya çalışıyoruz.Öğle vakti alaca karanlıktaymış gibi tökezliyoruz,Güçlüler arasında ölümler gibiyiz.
11. Hepimiz ayı gibi homurdanıyor,Güvercin gibi inim inim inliyoruz.Adalet bekliyoruz, ortada yok;Kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak.
12. Çünkü sana çok kez başkaldırdık,Günahlarımız bize karşı tanıklık ediyor,İsyanlarımız hep yanıbaşımızda.Suçlarımızı kabul ediyoruz.
13. Başkaldırıp RABbi yadsıdık,Tanrımızı izlemez olduk.Zorbalık, isyan dolu sözler söyledik,Yüreğimizde tasarladığımız yalanları mırıldandık.
14. Adalet püskürtüldü, doğruluk bizden uzak duruyor.Çünkü gerçek, kent meydanında sendeleyip düştü,Dürüstlük aramıza giremez oldu.
15. Hiçbir yerde gerçek yok,Kötülükten çekinen soyuluyor!>> RAB olanları gördü ve adaletin yokluğuna üzüldü.
16. Kimsenin olmadığını gördü,Aracılık edecek birinin olmadığına şaşıtı.Kendi gücüyle kurtuluş sağladı,Doğruluğu Ona destek oldu.
17. Doğruluğu göğüslük gibi kuşandı,Kurtuluş miğferini başına taktı,Öç giysisini giydi,Gayreti kaftan gibi sarındı.
18. Herkese yaptıklarının karşılığını verecek.Düşmanlarına öfkeyle,Hasımlarına ve kıyı halklarına cezayla karşılık verecek.
19. Böylece batıdan doğuya kadar insanlarRABbin adından ve yüceliğinden korkacak.Çünkü düşman azgın bir ırmak gibi geldiğinde,RABbin Ruhu onu kaçırtaçak. «Soluk» anlamına da gelir.
20. RAB diyor ki, «Kurtarıcı Siyona,Yakup soyundan olup başkaldırmaktan vazgeçenlere gelecek.
21. Bana gelince, onlarla yapacağım antlaşma şudur:Üzerindeki Ruhum, ağzına koyduğum sözlerŞimdiden sonsuza dek senin, çocuklarının,Torunlarının ağzından düşmeyecek.»

1. «Kalk, parla;Çünkü Işığın geliyor,RABbin yüceliği üzerine doğuyor.
2. Dünyayı karanlık, halkları koyu karanlık örtüyor;Oysa RAB senin üzerine doğacak,Yüceliği üzerinde görünecek.
3. Uluslar senin Işığına,Krallar üzerine doğan aydınlığa gelecek.
4. «Başını kaldır da çevrene bir bak,Hepsi toplanmış sana geliyor.Oğulların uzaktan geliyor,Kızların kucakta taşınıyor.
5. Bunu görünce yüzün parlayacak,Yüreğin heyecandan hızlı hızlı çarpacak;Çünkü denizin zenginlikleri senin olacak,Ulusların serveti sana akacak.
6. «Deve sürüleri, Midyanın ve Efanın deve yavrularıSenin topraklarını dolduracak.Bütün Saba halkı geliyor,Altın ve günnük getiriyor,RABbin erdemlerini ilan ediyorlar.
7. Kedarın bütün sürüleri sana gelecek,Nevayotun koçları senin buyruğunda olacak,Sunağımın üzerinde kabul edilen sunular olarak sunulacak.Böylece görkemli tapınağımı daha görkemli kılacağım.
8. «Nedir bunlar, bulut gibi,Yuvalarına yaklaşan güvercinler gibi süzülüp gelenler?
9. Bana umut bağlayan kıyı halklarının,Ticaret gemileri öncülüğündeSenin çocuklarını altınlarıyla, gümüşleriyle birlikteTanrın RABbin adı için, İsrailin Kutsalı içinUzaktan getiren gemileridir bunlar.RAB seni görkemli kıldı.
10. «Yabancılar senin surlarını onaracak,Kralları sana hizmet edecek.Öfkelendiğimde seni cezalandırdıysam da,Kabul ettiğimde sana merhamet göstereceğim.
11. Kapıların hep açık duracak,Ulusların serveti ve zafer alayları ardında yürütülen yenik krallarGece gündüz açık kalan bu kapılardan girsin diye.
12. Çünkü sana kulluk etmeyen ulus ya da krallık yok olacak,Evet, o uluslar tam bir yıkıma uğrayacak.
13. «Lübnanın görkemi olan çam, köknar ve selvi ağaçları,Tapınağımı süslemek için hep birlikte sana taşınacak.Ayak bastığım yeri görkemli kılacağım.
14. Seni ezenlerin çocuklarıGelip önünde eğilecekler;Seni hor görenlerin hepsi,«RABbin kenti, İsrailin Kutsalının Siyonu»Diyerek ayaklarına kapanacaklar.
15. «Kimsenin uğramadığı, terk edilmiş,Nefret edilen bir yer olduğun haldeSeni sonsuz bir övünç kaynağı,Bütün kuşakların sevinci kılacağım.
16. Uluslar ve krallıklarBir anne gibi seni emzirecekler.O zaman bileceksin ki, seni kurtaran RAB,Seni fidyeye kurtaran, Yakupun Güçlüsü benim.
17. Sana tunç yerine altın,Demir yerine gümüş, ağaç yerine tunç,Taş yerine demir getireceğim.Barışı yöneticin, doğruluğu önderin yapacağım.
18. Ülkenden şiddet, sınır boylarındanSoygun ve yıkım haberleri duyulmayacak artık.Surlarına Kurtuluş, kapılarına Övgü adını vereceksin.
19. «Gündüz ışığın güneş olmayacak artık,Ay da aydınlatmayacak seni;Çünkü RAB sonsuz ışığın,Tanrın görkemin olacak.
20. Artık güneşin batmayacak, ayın çekilmeyecek,Çünkü RAB sonsuz ışığın olacak,Sona erecek yas günlerin.
21. Halkının hepsi doğru kişiler olacak;El emeğim, görkemimi göstermek için diktiğim fidan,Ülkeyi sonsuza dek mülk edinecek.
22. En küçük ailen bini bulacak,Sayısız en az olanı koca bir ulus olacak.Ben RAB, zamanı gelince bunu hızlandıracam.»

- 1-3. Egemen RABbin Ruhu üzerimdedir.Çünkü O beni yoksullara müjde iletmek için meshetti.Yüreği ezik olanların yaralarını sarmak için,Tutsaklara serbest bırakılacaklarını,Zindanlarda bulunanlara kurtulacaklarını,RABbin lütuf yılını,Tanrımızın öç alacağı günü ilan etmek,Yas tutanların hepsini avutmak,Siyonda yas tutanlara yardım sağlamak-Kül yerine çelenk,Yas yerine sevinç yağı,Çaresizlik ruhu yerineOnlara övgü giysisini vermek- içinRAB beni gönderdi.Öyle ki, RABbin görkemini yansıtmak için,Onlara «RABbin diktiği doğruluk ağaçları» densin.
4. O zaman eski yıkıntıları yeniden inşa edecek,Çoktan viraneye dönmüş yerleri yeniden kuracak,Kuşaklar boyu yıkık kalmış kentleri onaracaklar.
5. Yabancılar sürülerinizi güdecek,Irgatınız, bağcınız olacaklar.
6. Sizlerse RABbin kâhinleri,Tanrımızın görevlileri diye çağrılacaksınız.Ulusların servetiyle beslenecek,Zenginlikleriyle övüneceksiniz.
7. Utanç yerine iki kat onur bulacaksınız,Aşağılanma yerine payınızla sevineceksiniz,Böylece ülkenizde iki kat mülk edineceksiniz;Sevinciniz sonsuz olacak.
8. «Çünkü ben RAB adaleti severim,Nefret ederim soygun ve haksızlıktan.Sözümde durup hak ettiklerini verecek,Onlarla ebedi bir antlaşma yapacağım. yakmalık sunulardan».
9. Soylarından gelenler uluslar arasında,Torunları halklar arasında tanınacak.Onları gören herkesRABbin kutsadığı soy olduklarını anlayacak.»
10. RABde büyük sevinç bulacağım,Tanrımla yüreğim coşacak.Çünkü çelenkle süslenmiş güvey gibi,Takılarını kuşanmış gelin gibi,Bana kurtuluş giysisini giydirdi,Beni doğruluk kaftanı ile örttü.
11. Toprak filizlerini nasıl çıkartır,Bahçe ekilen tohumları nasıl yetiştirirse,Egemen RAB de doğruluk ve övgüyüBütün ulusların önünde öyle yetiştirecek.

1. Zaferi ışık gibi parlayıncaya,Kurtuluşu meşale gibi yanıncaya dekSiyon uğruna susmayacak,Yeruşalim uğruna sessiz kalmayacağım.
2. Uluslar senin zaferini,Bütün krallar görkemini görecek.RABbin kendi ağzıyla belirlediği yeni bir adla anılacaksın.
4. Artık sana <<Terk edilmiş>>,Ülkene <<Virane>> denmeyecek;Bunun yerine sana <<Sevdiğim>>,Ülkene <<Evli>> denecek.Çünkü RAB seni seviyor,Ülken de evli sayılacak.
5. Bir delikanlı bir kızla nasıl evlenirse,Oğulların da seninle öyle evlenecek.Güvey gelinle nasıl sevinirse,Tanrının da seninle öyle sevinecek. veren seninle evlenecek>>.
- 6-7. Ey Yeruşalim, surlarına bekçiler diktim,Gece gündüz hiç susmayacaklar.Ey RABbe sözünü anımsatanlar, Yeruşalimi pekiştirene,Onu yeryüzünün övüncü kılana dekDurup dinlenmeden RABbe yakarın, Ona rahat vermeyin.
9. Tahılı devşiren yiyecekVe RABbe övgüler sunacak.Üzümü toplayan,Şarabını kutsal avlularımda içecek.>>
10. Geçin, geçin kent kapılarından!Halkın yolunu açın!Toprak yığıp yol yapın,Taşları ayıklayın, uluslar için sancak dakin!
11. RAB çağrısını dünyanın dört bucağına duyurdu:<<Siyon kızına, <İşte kurtuluşun geliyor> deyin,<Ücreti kendisiyle birlikte, ödülü önündedir.>>
12. Siyon halkına, <<RAB'bin fidyeyle kurtardığı kutsal halk>> diyecekler.Ve sen Yeruşalim,<<Aranan, terk edilmemiş kent>> diye anılacaksın.

1. Edomdanfç, BosradanfçAl giysiler içinde bu gelen kim?Göz kamaştırıcı giysiler içinde,Büyük güçle yürüyen kim?«O benim! Adaleti duyuran,Kurtarmaya gücü olan.» kentlerinden olan Bosra ise «Bağbozumu» sözcüğünü çağrıştırıyor.
2. Giysilerin neden kırmızı?Üstün başın neden çukurda üzüm çiğneyen biri gibi kızıla bulanmış?
3. «Çukurda üzümü tek başıma çiğnedim,Yanımda halklardan kimse yoktu.Öfkeyle çiğnedim onları,Gazapla ayaklarımın altına aldım.Kanları giysilerime sıçradı, bütün elbisemi kirletti.
4. Çünkü öç alma günü yüreğimdeydi,Halkımı kurtaracağım yıl gelmişti.
5. Baktım, yardım edecek kimse yoktu,Destek verecek kimsenin olmayışına şaşıtm;Gücüm kurtuluş sağladı,Gazabım bana destek oldu.
6. Öfkeyle halkları çiğnedim,Onları gazapla sarhoş ettim,Yere akıttım kanlarını.»
7. Şefkati ve iyiliği uyarıncaBizim için yaptıklarından, evet,İsrail halkı için yaptığı bütün iyiliklerinden ötürüRABbin iyiliklerini ve övülesi işlerini anacağım.
9. Sıkıntı çektiklerinde O da sıkıntı çekti.Huzurundan çıkan melek onları kurtardı.Sevgisi ve merhametinden ötürü onları kurtardı,Geçmişte onları sürekli yüklenip taşıdı.
10. Ama başkaldırıp Onun Kutsal Ruhunu incittiler.O da düşmanları olup onlara karşı savaştı.
- 11-13. Sonra halkı eski günleri,Musanın dönemini anımsadı.«Çobanlarıyla birlikte onları denizden geçiren,Kutsal Ruhunu aralarına yerleştiren,Görkemli gücüyle Musanın sağında yol alan,Sonsuz onur kazanmak için önlerinde suları yaran,Bir at nasıl tökezlemeden kırdan geçerseOnları deniz yatağından öyle geçiren RAB nerede?»Diye sordular.
14. Ovaya götürülen sürü gibiRABbin Ruhu onları rahata kavuşturdu.İşte adını onurlandırmak içinHalkına böyle yol gösterdi.
15. Ya RAB, gökten bak,Kutsal, görkemli ve yüce yerinden bizi gör!Gayretin, gücün nerede?Gönlündeki özlem ve merhametiBizden esirgedin.
16. Babamız sensin.İbrahim bizi tanımasa da,İsrail bizi kabul etmese de,Babamızsın, ya RAB,Ezelden beri adın «Kurtarıcımız»dır.
17. Ya RAB, neden bizi yolundan saptırıyor,İnatçı kılıyor,Senden korkmamızı engelliyorsun?Kulların uğruna,Mirasın olan oymakların uğruna geri dön.
18. Kutsal halkın kısa süre tapınağına sahip oldu,Ama düşmanlarımız onu çiğnedi.
19. Öteden beri yönetmediğin,Sana ait olmayan bir halk gibi olduk.

- 1-2. Ya RAB, adını düşmanlarına duyurmak içinKeşke gökleri yarıp insan!Dağlar önünde sarsılsa!Gelişin, ateşin çalları tutuşturmasına,Suyu kaynatmasına benzese!Uluslar senin önünde titrese!
3. Beklemediğimiz olağanüstü işler yaparakYeryüzüne indin, dağlar önünde sarsıldı.
4. Çünkü kendisine umut bağlayanlar içinEtkin olan tek Tanrı sensin;Senden başkasını hiçbir zaman hiç kimse işitmedi,Hiçbir kulak duymadı, hiçbir göz görmedi.
5. Doğru olanı sevinçle yapanların,Senin yollarından yürüyüp seni unutmayanların yardımına koşarsın.Ama onlara karşı uzun süre günah işlediğimizde öfkelenedin.Nasıl kurtuluruz?
6. Hepimiz murdar olanlara benzedik,Bütün doğru işlerimiz kirli âdet bezi gibi.Yaprak gibi soluyoruz,Suçlarımız rüzgar gibi sürükleyip götürüyor bizi.
7. Adınla seni çağıran, sana tutunmak için çaba gösteren yok;Çünkü bizden yüz çevirdin,Suçlarımız yüzünden bizi tükettin.
8. Yine de Babamız sensin, ya RAB,Biz kiliz, sen çömlekçisin.Hepimiz senin ellerinin eseriyiz.
9. Ya RAB, fazla öfkelenme,Suçlarımızı sonsuza dek anma.Lütfen bak bize, hepimiz senin halkınız.
10. Kutsal kentlerin çölleşti,Siyon çöl oldu,Yeruşalim viraneye döndü.
11. Atalarımızın sana övgü sunduğuKutsal ve görkemli tapınağımız yandı,Değer verdiğimiz her yer yıkıntıya döndü.
12. Bunlara karşın, ya RAB,Hâlâ kendini tutacak mısın,Suskun kalıp bize alabildiğine eziyet çektirecek misin?

1. «Beni sormayanlara göründüm,Aramayanlar beni buldu.Adımla anılmayan bir ulusa,«Buradayım, buradayım» dedim.
2. Kötü yolda yürüyen,Kendi tasarılarının ardınca gidenAsi bir halkaBütün gün ellerimi uzatıp durdum.
3. O halk ki, bahçelerde kurban keserek,Tuğlalar üzerinde buhur yakarakGözümün içine baka baka boyuna öfkelenendirir beni.
4. Mezarlıkta oturur,Gizli yerlerde geceler,Domuz eti yerler;Kaplarında haram et var.
5. Birbirlerine, «Uzak dur, yaklaşma» derler,«Çünkü ben senden daha kutsalım.»Böyleleri burnumda duman,Bütün gün yanan ateştir.
- 6-7. «Bakın, yanıt önümde yazılı duruyor.Susmayacak, suçlarının karşılığını vereceğim.Onların da atalarının da suçlarının cezasınıBaşlarına getireceğim» diyor RAB.«Çünkü dağların üzerinde buhur yaktılar,Tepelerin üzerinde beni aşağıladılar.Bu nedenle eskiden yaptıklarının karşılığınıBaşlarına getireceğim.»
9. Yakup soyunu sürdürecekt,Dağlarımı miras alacak olanlarıYahuda soyuna bırakacağım.Seçtiklerim oraları miras alacak,Kullarım orada yaşayacak.
10. Şaron, bana yönelen halkımın sürülerine ağıl,Akor Vadisi sığırlarına barınak olacak.
11. «Ama sizler, RABbi terk edenler,Kutsal dağımı unutanlar,Talih ilahına sofra kuranlar,Kısmet ilahına karışık şarap sunanlar,
12. Ben de sizi kılıca kısmet edeceğim,Boğazlanmak üzere eğileceksiniz hepiniz.Çünkü çağırdığımda yanıt vermediniz,Konuştüğümde dinlemediniz;Gözümde kötü olanı yaptınız,Hoşlanmadığımı seçtiniz.»
13. Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,«Bakın, kullarım yemek yiyecek,Ama siz aç kalacaksınız.Kullarım içecek,Ama siz susuz kalacaksınız.Kullarım sevinecek,Ama sizin yüzünüz kızaracak.
14. Kullarım mutluluk içinde ezgiler söyleyecek,Ama siz yürek acısından feryat edecek,Ezik bir ruhla haykıracaksınız.
15. Adınız seçtiklerimin ağzında ancak lanet olarak kalacak.Egemen RAB sizi öldürecek,Ama kullarına başka bir ad verecek.
16. Öyle ki, ülkede kim bereket isteseSadık Tanrıdan isteyecek;Ülkede kim ant içse,Sadık Tanrı üzerine ant içecek.Çünkü geçmiş sıkıntılar unutulupGözümünden saklanacak.»
17. «Çünkü bakın, yeni bir yeryüzü,Yeni bir gök yaratmak üzereyim;Geçmiştekiler anılmayacak, akla bile gelmeyecek.
18. Yaratacaklarımla sonsuza dek sevinip coşun;Çünkü Yerusolimi coşku,Halkını sevinç kaynağı olarak yaratacağım.
19. Yerusolim için sevinecek,Halkım için coşacağım.Orada ağlayış ve feryat duyulmayacak artık.
20. Orada birkaç gün yaşayıp ölen bebekler olmayacak,Yaşını başını almadan kimse ölümü tatmayacak.Yüz yaşında ölen genç,Yüz yaşına basmayan kişi lanetli sayılacak.
21. Evler yapıp içlerinde yaşayacak,Bağlar dikip meyvesini yiyecekler.
22. Yaptıkları evlerde başkası oturmayacak,Diktikleri bağın meyvesini başkası yemeyecek.Çünkü halkım ağaçlar gibi uzun yaşayacak,Seçtiklerim, elleriyle ürettiklerinin tadını çıkaracaklar.
23. Emek vermeyecekler boş yere,Felakete uğrayan çocuklar doğurmayacaklar.Çünkü kendileri de çocukları daRABbin kutsadığı soy olacak.
24. Onlar bana yakarmadan yanıt verecek,Daha konuşurlarken işiteceğim onları.
25. Kurtla kuzu birlikte otlayacak,Aslan sığır gibi saman yiyecek.Yılanın yiyeceğiye toprak olacak.Kutsal dağımın hiçbir yerindeKimse zarar vermeyecek, yok etmeyecek.»Böyle diyor RAB.

2. Çünkü bütün bunları ellerim yaptı,Hepsi böylece var oldu» diyor RAB. «Ancak ben alçakgönüllüye, ruhu ezik olana,Sözümden titreyen kişiye değer veririm.
3. Sığır boğazlayan, adam öldüren gibidir,Davar kurban eden, köpek boynu kıran,Tahıl sunusu getiren, domuz kanı sunan,Anma sunusu olarak günnük yakan, putperest gibidir.Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler,Yaptıkları iğrençliklerden hoşlanıyorlar.
4. Ben de onlar için yıkımı seçecek,Korktuklarını başlarına getireceğim.Çünkü çağırdığımda yanıt veren olmadı,Konuştuğumda dinlemediler,Gözümde kötü olanı yaptılar,Hoşlanmadığımı seçtiler.»
6. Kentten gürültülü sesler,Tapınaktan bir ses yükseliyor!Düşmanlarına hak ettikleri karşılığı verenRABbin sesidir bu.
7. «Doğum sancısı çekmeden doğurdu,Sancısı tutmadan bir erkek çocuk doğurdu.
8. Kim böyle bir şey duydu?Kim böyle şeyler gördü?Bir ülke bir günde doğar mı,Bir anda doğar mı bir ulus?Ama Siyon, ağrısı tutar tutmaz çocuklarını doğurdu.
9. Doğum anına dek getiririm deDoğuracak gücü vermez miyim?» diyor RAB.«Doğuracak güç veren ben, rahmi kapatır mıyım?» diyor Tanrın.
10. «Yeruşalimle birlikte sevinin,Onu sevenler, hepiniz onun için coşun,Yeruşalim için yas tutanlar, onunla sevinçle coşun.
11. Öyle ki, onun avutucu memelerini emip doyasınız,Kana kana içipOnun yüce bolluğundan zevk alasınız.»
12. Çünkü RAB diyor ki,«Bakın, esenliği bir ırmak gibi,Ulusların servetini taşkın bir ırmak gibi ona akıtacağım.Ondan beslenecek, kucakta taşınacak,Dizleri üzerinde sallanacaksınız.
13. Çocuğunu avutan bir anne gibi avutacağım sizi,Yeruşalimde avuntu bulacaksınız.
14. Bunları gördüğünüzde yüreğiniz sevinecek,Bedenleriniz körpe ot gibi tazelenecek.Herkes bilecek ki, RABbin koruyucu eli kullarının,Gazabı ise düşmanlarının üzerindedir.»
15. Bakın, RAB ateşle geliyor,Savaş arabaları kasırga gibi.Şiddetli öfkesini,Azarını alev alev dökmek üzere.
16. Çünkü O bütün insanlığı ateş ve kılıçla yargılayacak,Pek çok kişiyi öldürecek.
17. «Bahçelere girmek için kendilerini arıtıp kutsayanlar, domuz, fare ve öteki iğrenç hayvanların etini yiyenlerin ortasında duranı izleyenler hep birlikte yok olacaklar» diyor RAB,
18. «Çünkü ben onların eylemlerini de düşüncelerini de bilirim. Bütün ulusları ve dilleri bir araya toplayacağım an geliyor; gelip yüceliğimi görecekler.
19. «Aralarına bir belirti koyacağım. Onlardan kaçıp kurtulanları uluslara, Tarşişe, Pûla, Luda -yay gerenlere- Tuvala, Yâvana, ünümü duymamış, yüceliğimi görmemiş uzak kıyı halklarına göndereceğim. Uluslar arasında yüceliğimi ilan edecekler.
20. İsrailoğulları tahıl sunularını pak kaplar içinde RABbin Tapınağına nasıl getiriyorsa, onlar da bütün kardeşlerinizi uluslardan atlarla, savaş arabalarıyla, at arabalarıyla, katırlarla, develerle kutsal dağıma, Yeruşalime, RABbe sunu olarak getirecekler.» Böyle diyor RAB.
21. «Onların arasından kimilerini kâhin ve Levili olarak seçeceğim» diyor RAB.
22. «Çünkü yaratacağım yeni yer ve gök önümde nasıl duracaksa, soyunuz ve adınız da öyle duracak» diyor RAB.
23. «Yeni Aydan Yeni Aya, Şabat Gününden Şabat Gününe bütün insanlar önüme gelip bana tapınacaklar» diyor RAB.
24. «Dışarı çıktıklarında bana başkaldırmış olanların cesetlerini görecekler. Öylelerini kemiren kurt ölmez, yakan ateş sönmez. Bütün insanlar onlardan iğrenecek.»

Yeremya

Bölüm 1

1. Benyamin topraklarında Anatot Kentindeki kâhinlerden Hilkiya oğlu Yeremyanın sözleri.
5. «Ana rahminde sana biçim vermeden önce tanıdım seni.Doğmadan önce seni ayırdım,Uluslara peygamber atadım.»
6. Bunun üzerine, «Ah, Egemen RAB, konuşmayı bilmiyorum, çünkü gencim» diye karşı çıktım.
8. Onlardan korkma, çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim.» Böyle diyor RAB.
9. Sonra RAB elini uzatıp ağzıma dokundu, «İşte sözlerimi ağzına koydum» dedi,
10. «Bak, ulusların ve ülkelerin kökünden sökülmesi, yıkılıp yok olması, yerle bir edilmesi, kurulup dikilmesi için bugün sana yetki verdim.»
11. RAB, «Yeremya, ne görüyorsun?» diye seslendi. «Bir badem dalı görüyorum» diye yanıtladım.
12. RAB, «Doğru gördün» dedi, «Çünkü sözümü yerine getirmek için gözlemekteyim.» birbirini çağırıştırıyor.
13. RAB yine, «Ne görüyorsun?» diye seslendi. «Kuzeyden bu yöne bakan, kaynayan bir kazan görüyorum» diye yanıtladım.
14. RAB şöyle dedi: «Ülkede yaşayanların tümü üzerineKuzeyden felaket salıverilecek. birbirini çağırıştırıyor.
15. Çünkü kuzey krallıklarının bütün halklarını çağırıyorum» diyor RAB.«Kralları gelip Yeruslaim surlarında,Bütün Yahuda kentlerinin karşısında,Yeruslaimin kapı girişlerindeTahtlarını kuracaklar.
16. Yaptıkları kötülükten ötürüHalkımın cezasını bildireceğim:Beni bıraktılar,Başka ilahlara buhur yakıpElleriyle yaptıklarına tapındılar.
17. «Sen kalk, hazırlan! Sana buyuracağım her şeyi onlara söyle. Onlardan yılma! Yoksa onların önünde ben seni yıldırım.
18. İşte, bütün ülkeye -Yahuda krallarına, önderlerine, kâhinlerine, ülke halkına- karşı bugün seni surlu bir kent, demir bir direk, tunç bir duvar kıldım.
19. Sana savaş açacak, ama seni yenemeyecekler. Çünkü seni kurtarmak için ben seninleyim.» Böyle diyor RAB.

2. «Git, şunları Yeruşalim halkına duyur. RAB diyor ki, «Gençliğindeki bağlılığını,Gelinliğindeki sevgini,Çölde, ekilmemiş topraktaBeni nasıl izlediğini anımsıyorum.
3. İsrail RAB için kutsal bir halk,Hasadının ilk ürünüydü.Onu yeren herkes suçlu sayılır,Başına felaket gelirdi» diyor RAB.
6. «Mısırdan bizi çıkaran,Çölde, çukurlarla dolu çorak toprakta,Koyu karanlıkta kalan kurak toprakta,Kimsenin geçmediği,Kimsenin yaşamadığı topraktaBize yol gösteren RAB nerede?» diye sormadılar.
7. Meyvesini, en iyi ürününü yiyesiniz diyeSizi verimli bir ülkeye getirdim.Oysa siz gelir gelmez ülkemi kirlettiniz,Mülkümü iğrenç bir yere çevirdiniz.
8. Kâhinler, «RAB nerede?» diye sormadılar,Kutsal Yasa uzmanları beni tanımadılar,Yöneticiler bana başkaldırdılar;Peygamberler Baal adına peygamberlik edipİşe yaramaz putların ardınca gittiler.
9. «Bu yüzden sizden yine davacı olacağım» diyor RAB,«Torunlarınızdan da davacı olacağım.
10. Gidin de Kittim kıyılarına bakın!Kedarfç ülkesine adam gönderip iyice inceleyin,Hiç böyle bir şey oldu mu, olmadı mı görün. ülkeleri temsil ediyor.
11. Hiçbir ulus ilahlarını değiştirdi mi?-Ki onlar zaten tanrı değildirler-Ama benim halkım görkeminiİşe yaramaz putlara değişti. «Görkemimi».
12. Ey gökler, şaşın buna,Tir tir titreyin, şaşakalın» diyor RAB.
13. «Çünkü halkım iki kötülük yaptı:Beni, diri suların pınarını bıraktı,Kendilerine sarnıçlar,Su tutmayan çatlak sarnıçlar kazdılar.
- 14-15. İsrail uşak mı?Köle olarak mı doğdu?Öyleyse neden gümbür gümbür kükreyenGenç aslanlara av oldu?Ülkeyi viraneye çevirdiler,Kentler yerle bir edildi, kimsesiz bırakıldı!
16. Nof ve Tahpanhes halkıKafanı kırdı.
17. Seni yolda yürüten Tanrın RABbi bırakmaklaBaşına bunları getirdin.
18. Şimdi Şihor suyundan içmek içinMısıra gitmek size yarar sağlar mı?Fırat suyundan içmek içinAsura gitmek size ne sağlar?
19. Seni kendi kötülüğün yola getirecek,Dönekliğin seni paylayacak.Tanrın RABbi bırakmanın,Benden korkmamanınNe kadar kötü, ne kadar acı olduğunu gör de anla.»Her Şeye Egemen Egemen RAB böyle diyor.
20. «Boyunduruğunu çok önce kırdın,Bağlarını kopardın.«Kulluk etmeyeceğim» dedin.Gerçekten de her yüksek tepede,Her bol yapraklı ağacın altındaFahişe gibi yatıp kalktın.
21. Oysa ben seni en iyi cinstenSeçme bir asma olarak dikmiştim.Nasıl oldu da yozlaşıp yabanıl asmaya döndün?
22. Çamaşır sodasıyla yıkansan,Bol kül suyu kullansan bile,Suçun önümde yine leke gibi duruyor»Diyor Egemen RAB.
23. «Öyleyken nasıl, «Ben kirlenmedim,Baalları izlemedim» diyebilirsin?Vadide nasıl davrandığına bak daNe yaptığını anla.Sen orada burada dolaşanAyağı tez bir dişi devesin.
24. Kösnüyüp havayı koklayanKıra alışkın yaban eşeğisin.Azginken kim tutabilir onu?Peşine düşenlerin yorulması gerekmez,Çiftleşme zamanı gelince onu bulurlar.
25. Yalınayak koşmaktan sakın,Susuzluktan boğazını koru.Ama sen, «Boş ver!Ben başka ilahları seviyorum,Onları izleyeceğim» dedin.
26. «Hırsız yakalandığında nasıl utanırsa,İsrailin halkı, kralları, önderleri,Kâhinleri, peygamberleri de öyle utanacak.
27. Onlar ağaca, «Babamsın»,Taşa, «Bizi sen doğurdun» derler.Çünkü bana yüzlerini değil,Sırtlarını çevirdiler.Ama felakete uğrayınca,«Kalk da bizi kurtar» diye yakarırlar.
28. Hani nerede kendiniz için yaptığınız ilahlar?Felakete uğradığınızda kurtarabiliyorlarsa,Kalkıp gelsinler.Kentlerinin sayısı kadarİlahların var, ey Yahuda halkı.»
29. «Neden bana dava açıyorsunuz?Hepiniz bana başkaldırdınız» diyor RAB.
30. «Halkınızı boşuna cezalandırdım, yola gelmediler.Kılıcınız yırtıcı aslan gibi öldürdü peygamberlerinizi.

31. ‹‹Ey siz, bu kuşağın çocukları,RABbin sözünü anlayın!Ben İsrail için bir çöl,Kapkaranlık bir ülke mi oldum?Öyleyse halkım neden, ‹Başımıza buyruğuz,Artık sana dönmeyeceğiz› diyor?
32. Erden kız takılarını,Gelin çeyizini unutabilir mi?Ama halkım sayısız günlerce unuttu beni.
33. Aşkı kovalamaktaNe kadar beceriklisin!Kötü kadınlara bile kendi yöntemlerini öğretebildin.
34. Eteğın suçsuz yoksulların kanıyla lekelenmiş,Oysa ev soyarken yakalamadın onları.Bütün bunlara karşın,
35. ‹Ben suçsuzum,Kuşkusuz RABbin bana öfkesi dindi› diyorsun.Ama ‹Günah işlemedim› dediğın içinYargılayacağım seni.
36. Neden boyuna döneklik yapıp duruyorsun?Asurda düşkırıklığına uğradığı gibi,Mısırdı da düşkırıklığına uğrayacaksın.
37. Oradan da ellerin başında çıkacaksın,Çünkü RAB senin güvendiklerini reddetti;Onlardan yarar sağlamayacaksın.››

1. «Diyelim ki, bir adam karısını boşar,Kadın da onu bırakıp başka biriyle evlenir.Adam bir daha o kadına döner mi?Bu davranış ülkeyi büsbütün kirletmez mi?Oysa sen pek çok oynaşla fahişelik ettin,Yine bana mı dönmek istiyorsun?» diyor RAB.
2. «Çıplak tepelere bak da gör.Sevişmediğin yer mi kaldı?Çölde yaşayan bedevi gibiYol kenarlarında oynaşlarını bekleyip durdun.Fahişeliğinle, kötülüklerinle ülkeyi kirlettin.
3. Bu yüzden yağmurların ardı kesildi,Son yağmur yağmadı.Yüzsüz bir fahişeye benzedin,Utanç duymak istemedin.
4. «Baba, gençliğimden beriBenim dostumsun» diye az önce bana seslenmedin mi?
5. «Sonsuza dek kızgın mı kalacaksın?Öfken sonsuza dek mi sürecek?»Evet, böyle konuşuyor,Ama elinden gelen her kötülüğü yapıyorsun.»
6. Kral Yoşiya döneminde RAB bana, «Dönek İsrailin yaptığını gördün mü?» dedi, «Her yüksek tepenin üzerine, her bol yapraklı ağacın altına gidip fahişelik etti.
7. Bütün bunları yaptıktan sonra bana geri döneceğini düşündüm, ama dönmedi. Hain kızkardeşi Yahuda da gördü bunları.
8. Fahişeliği yüzünden dönek İsraili boşayıp ona boşanma belgesini verdiğim halde, kızkardeşi hain Yahudanın hiç korkmadığını, gidip fahişelik ettiğini gördüm.
9. Hiç umursamadan fahişeliğiyle ülkeyi kirletti; taşla, ağaçla zina etti.
10. Bütün bunlara karşın, hain kızkardeşi Yahuda içtenlikle değil, göstermelik olarak bana döndü.» Böyle diyor RAB.
11. RAB bana, «Dönek İsrail hain Yahudadan daha doğru olduğunu gösterdi» dedi,
12. «Git, bu sözleri kuzeye duyur. De ki, «Ey dönek İsrail, geri dön» diyor RAB.«Size artık öfkeyle bakmayacağım,Çünkü ben sevecenim» diyor RAB.«Öfkemi sonsuza dek sürdürmem.
13. Ancak suçunu kabul et:Tanrın RABbe başkaldırdın,Her bol yapraklı ağacın altındaSevgini yabancı ilahlarla paylaştın,Beni dinlemedin.»Böyle diyor RAB.
14. «Geri dön, ey dönek halk» diyor RAB, «Çünkü kocan benim. Birinizi kentten, ikinizi bir boydan alıp Siyona geri getireceğim.
15. Size gönlüme göre çobanlar vereceğim; sizi bilgiyle, sağduyuyla güdecekler.
16. Ülkede büyüyüp sayıca çoğaldığınız günlerde» diyor RAB, «Halk artık, «RABbin Antlaşma Sandığı» demeyecek. Sandık bir daha kimsenin aklına gelmeyecek; anımsanmayacak, özlenmeyecek, bir yenisi de yapılmayacak.
17. O zaman Yerusolime, «RABbin Tahtı» diyecekler. RABbin adını onurlandırmak için bütün uluslar Yerusolimde toplanacak. Bundan böyle kötü yüreklerinin inadı uyarınca davranmayacaklar.
18. O günlerde Yahuda halkıyla İsrail halkı kuzeyde bir ülkeden birlikte yürüyecek, atalarına mülk olarak vermiş olduğum ülkede bir araya gelecekler.
19. «Ben RAB, demiştim ki, «Ne kadar isterdimSeni çocuklarımdan saymayı;Sana güzel ülkeyi,Ulusların en güzel mülkünü vermeyi!Bana baba diyeceğini,Benden hiç ayrılmayacağını sandım.
20. Ama bir kadın kocasına nasıl ihanet ederse,Sen de bana öyle ihanet ettin, ey İsrail halkı!»Böyle diyor RAB.
21. Çıplak tepelerde bir ses duyuluyor,İsrail halkının ağlayışı ve yakarışı.Çünkü doğru yoldan saptılar,Tanrıları RABbi unuttular.
22. «Geri dönün, ey dönek çocuklar,Dönekliğinizi iyileştireyim.» Halk, «İşte buradayız, sana geliyoruz!» diyor,«Çünkü Tanrımız RAB sensin.
23. Kuşkusuz dağlardan,Tepelerden gelen tapınma sesleri aldatıcıdır.Kuşkusuz İsrailin kurtuluşu Tanrımız RABdedir.
24. Gençliğimizden bu yanaAtalarımızın emeğinin ürününü,Davarlarını, sığırlarını,Oğullarını, kızlarınıUtanılası putlar yedi.
25. Utanç içinde yatalım,Rezilliğimiz bizi örtsün!Çünkü biz de atalarımız daGençliğimizden bu yanaTanrımız RAB'be karşı günah işledik,Tanrımız RAB'bin sesine kulak asmadık.»

1. «Eğer geri dönersen, ey İsrail,Eğer bana geri dönersen» diyor RAB,«İğrenç putlarını gözümün önünden uzaklaştır, Bir daha yoldan sapmazsan;
2. «RABbin varlığı hakkı için» diyerekSadakatle, adaletle, doğrulukla ant içersen,Uluslar Onun aracılığıyla kutsanacak,Onunla övünecekler.»
4. Ey sizler, Yahuda halkı ve Yerusolimde yaşayanlar,Kendinizi RABbe adayın,Bunu engelleyen her şeyi yüreğinizden uzaklaştırın.Yoksa yaptığınız kötülüklerden ötürüÖfkem ateş gibi yağacak,Her şeyi yiyip bitirecekVe söndüren olmayacak.» yüreğinizden uzaklaştırın»: İbranice «Kendinizi de yüreğinizi de RAB için sünnet edin».
5. «Yahudada duyurun,Yerusolimde ilan edin,«Ülkede boru çalın!» deyin,«Toplanın» diye haykırın,«Surlu kentlere kaçalım!»
6. Siyona giden yolu gösterenBir işaret koyun!Güvenliğiniz için kaçın!Durmayın!Üzerinize kuzeyden felaket,Büyük yıkım getirmek üzereyim.»
7. Aslan ininden çıktı,Ulusları yok eden yola koyuldu.Ülkenizi viran etmek içinYerinden ayrıldı.Kentleriniz yerle bir edilecek,İçlerinde yaşayan kalmayacak.
8. Onun için çula sarının,Dövünüp haykırın,Çünkü RABbin kızgın öfkesi üzerimizden kalkmadı.
9. «O gün» diyor RAB,«Kral da önderler de yılacak,Kâhinler şaşkına dönecek,Peygamberler donakalacak.»
10. O zaman, «Ah, Egemen RAB» dedim, «Esenlikte olacaksınız» diyerek bu halkı da Yerusolimi de tam anlamıyla aldattın. Çünkü kılıç boğazımıza dayandı.»
11. O zaman bu halka ve Yerusolime, «Çöldeki çıplak tepelerden halkıma doğru sıcak bir rüzgar esiyor, ama harman savurmak ya da ayırmak için değil» denecek,
12. «Benden gelen bu rüzgar çok daha güçlü olacak. Şimdi bu halka yargılarımı bildiriyorum.»
13. İşte düşman bulut gibi ilerliyor;Savaş arabaları kasırğa sanki,Atları kartallardan daha çevik.Vay başımıza! Mahvolduk!
14. Ey Yerusolim, yüreğini kötülükten arındır ki,Kurtulasın.Ne zamana dek yüreğinde kötü düşünceler barındıracaksın?
15. Dandan bir ses bildiriyor,Efrayim dağlarından kötü haber duyuruyor!
16. «Uluslara duyurun,Yerusolime bildirin:«Uzak bir ülkeden gelen ordu çevresini kuşatacak,Yahuda kentlerine karşıSavaş naraları atacaklar.
17. Bir tarlayı koruyanlar gibiKuşatacaklar Yerusolimi.Çünkü Yerusolim bana başkaldırdı» diyor RAB.
18. «Kendi davranışların, kendi yaptıklarınBaşına gelmesine neden oldu bunların.Cezan bu.Ne acı!Nasıl da yüreğine işliyor!»
19. Ah, içim, içim!Acıdan kıvraniyorum.Ah, yüreğim, yüreğim çarpıyor.Sessiz duramıyorum!Çünkü boru sesini, savaş naralarını işittim!
20. Felaket felaketi izliyor,Bütün ülke viran oldu.Bir anda çadırlarım,Perdelerim yok oldu.
21. Ne zamana dek düşman sancağını görmek,Boru sesini duymak zorunda kalacağım?
22. «Halkım akılsızdır,Beni tanımıyor.Aptal çocuklardır,Akılları yok.Kötülük etmeyi iyi bilir,İyilik etmeyi bilmezler» diyor RAB.
23. Ben Yeremya yere baktım, şekilsizdi, boştu,Göğe baktım, ışık yoktu.
24. Dağlara baktım, titriyorlardı,Bütün tepeler sarsılıyordu.
25. Baktım, insan yoktu,Gökte uçan bütün kuşlar kaçmıştı.
26. Baktım, verimli toprak çöle dönmüş,Bütün kentler yıkılmıştı.Bütün bunlar RABbin yüzünden,Onun kızgın öfkesi yüzünden olmuştu.
27. RAB diyor ki,«Bütün ülke viran olacak,Ama onu büsbütün yok etmeyeceğim.
28. Bu yüzden yeryüzü yasa gömülecek,Gök karacak;Çünkü ben söyledim, ben tasarladım.Fikrimi değiştirmeyecek,Verdiğim karardan dönmeyeceğim.»
29. Her kentin halkı,Atlılarla okçuların gürültüsünden kaçıyor.Kimi çalılıklara giriyor,Kimi kayalıklara tırmanıyor.Bütün kentler terk edildi,Oralarda kimse yaşamıyor.

30. Ey sen, viran olmuş kent,Kırmızı giysiler giymekle,Altın süsler bezenmekle,Gözüne sürme çekmekle ne elde edeceksin?Kendini böyle güzelleştirmen boşuna.Oynaşların seni küçümsüyor,Canını almak istiyorlar.

31. Sancı çeken kadının haykırışını,İlk çocuğunu doğuran kadının çektiği acıyı,Ellerini uzatmış, soluğu kesilmiş Siyon kızının,«Eyvah! Katillerin karşısında bayılıyorum»Diye haykırdığını işitir gibi oldum.

1. «Yeruşalim sokaklarında dolaşın,Çevrenize bakıp düşünün,Kent meydanlarını araştırın.Eğer adil davranan,Gerçeği arayan bir kişi bulursanız,Bu kenti bağışlayacağım.
2. «RABbin varlığı hakkı için» deseler de,Aslında yalan yere ant içiyorlar.»
3. Ya RAB, gözlerin gerçeği arıyor.Onları vurdun, ama incinmediler,Onları yiyip bitirdin,Ama yola gelmeyi reddettiler.Yüzlerini kayadan çok sertleştirdiler,Geri dönmek istemediler.
4. «Bunlar sadece yoksul kişiler,Akılsızlar» dedim,«Çünkü RABbin yolunu,Tanrılarının buyruklarını bilmiyorlar.
5. Büyüklere gidip onlarla konuşayım.RABbin yolunu,Tanrılarının buyruklarını bilirler kuşkusuz.»Gelgelelim onlar da boyunduruğu kırmış,Bağları koparmıştı.
6. Bu yüzden ormandan bir aslan çıkıp onlara saldıracak,Çölden gelen bir kurt onları parça parça edecek,Bir pars kentlerinin önünde pusu kuracak,Oradan çıkan herkes parçalanacak.Çünkü isyanları çok,Döneklikleri sayısızdır.
7. «Yaptıklarından ötürü neden bağışlayayım seni?Çocukların beni terk etti,Tanrı olmayan ilahların adıyla ant içtiler.Onları doyurduğumda zina ettiler,Fahişelerin evlerine doluştular.
8. Şehvet düşkünü, besili aygırlar!Her biri komşusunun karısına kişniyor.
9. Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?» diyor RAB,«Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?
10. «Bağlarını dolaşıpAsmalarını kesin,Ama büsbütün yok etmeyin.Dallarını koparıp atın,Çünkü onlar RABbe ait değil.
11. İsrail ve Yahuda halkıBana sürekli ihanet etti» diyor RAB.
12. RAB için yalan söyleyerek,«O bir şey yapmaz.Felaket bize uğramayacak,Kılıç da kıtlık da görmeyeceğiz» dediler.
13. Peygamberler lafebesidir,Tanrının sözü onlarda değil.Onlara böyle yapılacak.
14. Bu yüzden, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki,«Madem böyle şeyler konuşuyorsunuz,Ben de sözümü ağzınıza ateş,Bu halkı da odun edeceğim;Ateş onları yakıp yok edecek.
15. Ey İsrail halkı,Uzaktan gelecek bir ulusuÜzerinize saldırtacağım» diyor RAB,«Köklü, eski bir ulus;Sen onların dilini bilmez,Ne dediklerini anlamazsın.
16. Oklarının kılıfı açık bir mezar gibidir,Hepsi birer yığittir.
17. Ürününü, yiyeceklerini tüketecek,Oğullarını, kızlarını öldürecekler;Davarlarını, sığırlarını,Asmalarının, incir ağaçlarının meyvesini yiyecek,Güvendiğin surlu kentleriniKılıçla yerle bir edecekler.
18. «Ama o günlerde bile sizi büsbütün yok etmeyeceğim» diyor RAB.
19. «Tanrımız RAB neden bize bütün bunları yaptı?» diye sorduklarında, şöyle yanıtlayacaksın: «Beni nasıl bıraktınız, ülkenizde yabancı ilahlara nasıl kulluk ettinizse, siz de kendinize ait olmayan bir ülkede yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.»
20. «Yakup soyuna bildirin,Yahuda halkına duyurun:
21. Ey gözleri olan ama görmeyen,Kulakları olan ama işitmeyen,Sağduyudan yoksun akılsız halk,Şunu dinle:
22. Benden korkman gerekmez mi?» diyor RAB,«Huzurumda titremen gerekmez mi?Ben ki, sonsuza dek geçerli bir kurallaDenize sınır olarak kumu koydum.Deniz sınırı geçemez;Dalgalar kabarsa da üstün gelemmez,Kükrese de sınırı aşamaz.
23. Ama bu halkın yüreği asi ve inatçı.Sapmışlar, kendi yollarına gitmişler.
24. İçlerinden,«İlk ve son yağmurları zamanında yağdıran,Belli ürün biçme haftalarını bizim için koruyanTanrımız RABden korkalım» demiyorlar.
25. Bunları uzaklaştıran suçlarınızdı,Bu iyilikten sizi yoksun bırakan günahlarınızdı.
26. «Halkım arasında kötü kişiler var.Kuş avlamak için pusuya yatanlar gibiTuzak kuruyor, insan yakalıyorlar.
27. Kuş dolu bir kafes nasılsa,Onların evleri de hileyle dolu.Bu sayede güçlenip zengin oldular,
28. Semirip parladılar,Yaptıkları kötülüklerle sınırı aştılar.Kazanabilecekleri halde öksüzün davasına bakmıyor,Yoksulun hakkını savunmuyorlar.

29. Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?» diyor RAB,«Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?
30. «Ülkede korkunç, dehşet verici bir şey oldu:
31. Peygamberler yalan peygamberlik ediyor,Halkı başına buyruk kâhinler yönetiyor,Halkım da bunu benimsiyor.Ama bunun sonunda ne yapacaksınız?»

1. «Güvenliğiniz için kaçın, ey Benyamin halkı!Yeruşalimden kaçın!Tekoada boru çalın!Beythakkereme bir işaret koyun.Çünkü kuzeyden bir felaket,Büyük bir yıkım gelecek gibi görünüyor.
2. Siyon kızını, o güzel, narin kızı yok edeceğim.
3. Çobanlar sürüleriyle ona geliyor,Çevresinde çadırlarını kuracaklar.Herkes kendi sürüsünü otlatacak.»
4. «Yeruşalime karşı savaş hazırlığı yapın!Kalkın, öğleyin saldırıya geçelim!Vay halimize, gün kararıyor!Akşamın gölgeleri gitgide uzuyor.
5. Haydi, gece saldırıya geçelim,Kentin kalelerini yerle bir edelim.»
6. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Ağaçları kesin,Yeruşalime karşı kuşatma rampaları yapın.Bu kent cezalandırılmalı,İçinde zorbalıktan başka bir şey yok.
7. Kuyu suyunu nasıl taze tutuyorsa,Yeruşalim de kötülüğünü öyle taze tutuyor.Şiddet ve yıkım yankılanıyor orada,Karşımda hep hastalık ve yaralar var.
8. Uyarılara kulak ver, ey Yeruşalim!Yoksa seni bırakacağım,Seni bir viraneye,Oturulmaz bir ülkeye çevireceğim.»
9. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Asmadan nasıl üzüm toplanırsa,İsrail halkından geride kalanları da öyle toplayacaklar.Üzüm toplayan biri gibiElini yine asma dallarına uzat.»
10. İşitsinler diye kiminle konuşayım,Kimi uyarayım?Kulakları tıkalı, işitemiyorlar.RABbin sözünü aşağılıyor,Ondan hoşlanmıyorlar.
11. Bu yüzden RABbin öfkesiyle doluyum,Kendimi tutmaktan yoruldum.«Sokaktaki çocukların,Toplanan gençlerin üzerine boşalt öfkeni.Nasıl olsa karı da koca da,Yaşlı da yıllarca yaşamış olan da kurtulamayacak.
12. Evleri, tarlaları, karılarıBaşkalarına verilecek,Çünkü ülkede yaşayanlara karşıElimi kaldıracam» diyor RAB.
13. «Küçük büyük herkes kazanç peşinde,Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.
14. Esenlik yokken,«Esenlik, esenlik» diyerekHalkımın yarasını sözde iyileştirdiler.
15. Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı?Hayır, ne utanması?Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar.Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak,Onları cezalandırdığımda sendeleyip düşecekler» diyor RAB.
16. RAB diyor ki,«Yol kavşaklarında durup bakın,Eski yolları sorun,İyi yol nerede, öğrenin,O yolda yürüyün,Canlarınız rahata kavuşur.Ama onlar, «O yolda yürümeyiz» dediler.
17. Size bekçiler atayıp,«Boru sesini dinleyin» dedim,Ama onlar, «Dinlemeyiz» dediler.
18. Bundan ötürü, ey uluslar,Başlarına neler geleceğini işitin!Sen de anla, ey topluluk!
19. Dinle, ey yeryüzü!Bu halkın üzerine felaket,Kendi kurduğu düzenin sonucunu getirmek üzereyim.Çünkü sözlerime kulak asmadılar,Kutsal Yasamı reddettiler.
20. Neden bana Sabadan günnük,Uzak bir ülkeden güzel kokulu kamış getiriliyor?Yakmalık sunularınızı kabul etmiyorum,Kurbanlarınızdan hoşnut değilim.»
21. Bu yüzden RAB diyor ki,«Bu halkın önüne tökezler koyacağım,Babalar da oğullar daTökezleyip birlikte düşecek,Komşu dostuyla birlikte yok olacak.»
22. RAB diyor ki,«İşte kuzeyden bir ordu geliyor.Dünyanın uçlarındanBüyük bir ulus harekete geçiyor.
23. Yay, pala kuşanmışlar,Gaddar ve acımasızlar.Atlara binmiş gelirken,Kükreyen denizi andırıyor sesleri.Savaşa hazır savaşçılarKarşına dizilecekler, ey Siyon kızı!»
24. Haberlerini aldık,Ellerimizde derman kalmadı.Doğuran kadın gibiÜzüntü, sancı sardı bizi.
25. Kirlara çıkmayın,Yolda yürümeyin!Düşmanın kılıcı orada,Her yer dehşet içinde.
26. Ey halkım, çula sarın,Kül içinde yuvarlan.Biricik oğul için yas tutar gibiAcı acı dövün.Çünkü yok edici ansızın gelecek üzerimize.
27. «Seni halkımı deneyesin diye atadım,Öyle ki, onları tanıyıp yollarını sınıyasın.
28. Hepsi de çok dikbaşı,Onu bunu çeğiştirerek dolaşan insanlardır,Tunç kadar, demir kadar

katıdırlar.Hepsi baştan çıkmıştır.

29. Körük üfürdükçe üfürüyor,Kurşunu ateşte eritiyor,Ama boşunadır yapılan işlem,Çünkü kötüler arınmıyor.

30. Onlara gümüş artığı denecek,Çünkü RAB onları reddetti.>>

2. «RABbin Tapınağının kapısında durup şu sözü duyur. De ki, «RABbin sözünü dinleyin, ey RABbe tapınmak için bu kapılardan giren Yahuda halkı!
3. İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: Yaşantınızı ve uygulamalarınızı düzeltin. O zaman burada kalmanızı sağlarımfi.
4. «RABbin Tapınağı, RABbin Tapınağı, RABbin Tapınağı buradadır!» gibi aldatıcı sözlere güvenmeyin.
5. Eğer yaşantınızı ve uygulamalarınızı gerçekten düzeltir, birbirinize karşı adil davranır,
6. yabancıya, öksüze, dula haksızlık etmez, burada suçsuz kanı akıtmaz, sizi yıkıma götüren başka ilahların ardınca gitmezseniz,
7. burada, sonsuza dek atalarınıza vermiş olduğum ülkede kalmanızı sağlarımfi.
8. Ne var ki, sizler işe yaramaz aldatıcı sözlere güveniyorsunuz.
- 9-10. «Çalmak, adam öldürmek, zina etmek, yalan yere ant içmek, Baala buhur yakmak, tanımadığınız başka ilahların ardınca gitmek, bütün bu iğrençlikleri yapmak için mi bana ait olan tapınağa gelip önümde duruyor, güvenlikteyiz diyorsunuz?
11. Bana ait olan bu tapınak sizin için bir haydut ini mi oldu? Ama ben görüyorum neler yaptığınızı!» diyor RAB.
12. «Daha önce adımı yerleştirmiş olduğum Şilodaki yerime gidin. Halkım İsrailin kötülüğü yüzünden ona ne yaptığımı görün.
13. Bütün bunları yaptınız, diyor RAB, size defalarca seslendim ama dinlemediniz; sizi çağırdım ama yanıt vermediniz.
14. Bu yüzden Şiloya ne yaptımsa, bana ait olan, güvendiğiniz bu tapınağa da -sizlere, atalarınıza vermiş olduğum bu yere de- aynısını yapacağım.
15. Kardeşlerinizi, bütün Efrayim soyunu nasıl attıysam, sizleri de öyle atacağım huzurumdan.»
16. «Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; onlar için ne yakar ne de dilekte bulun; bana yalvarıp yakarma, çünkü seni dinlemeyeceğim.
17. Onların Yahuda kentlerinde, Yerusolim sokaklarında neler yaptıklarını görmüyor musun?
18. Çocuklar odun topluyor, babalar ateş yakıyor, kadınlar Gök Kraliçesine pide pişirmek için hamur yoğuruyor. Beni öfkeliendirmek için başka ilahlara dökmelik sunular sunuyorlar.
19. İncittikleri ben miyim, diyor RAB. Hayır, kendilerini inciterek utanca boğuyorlar.
20. «Bu yüzden Egemen RAB diyor ki, «Buranın üzerine, insanın, hayvanın, kırdaki ağaçların, toprağın ürününün üzerine kızgın öfkemi yağdıracağım. Yakıp yok edecek her şeyi, sönmeyecek.»
21. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Yakmalık sunularınızı öbür kurbanlarınıza ekleyin de et yiyin.
22. Çünkü atalarınızı Mısırdan çıkardığımda, yakmalık sunularla kurbanlar hakkında onlara seslenip buyruk vermedim.
23. Onlara şunu buyurdum: Sözümü dinlerseniz, ben sizin Tanrınız, siz de benim halkım olursunuz. İyilik bulmanız için her konuda size buyurduğum yolda yürüyün.
24. Ne var ki, dinlemediler, kulak asmadılar; kendi isteklerinin, kötü yüreklerinin inadı doğrultusunda yürüdüler. İleri değil, geri gittiler.
25. Atalarınızın Mısırdan çıktığı günden bu yana, size her gün defalarca peygamber kullarımı gönderdim.
26. Ama beni dinlemediniz, kulak asmadınız. İnat ederek atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız.»
27. «Onlara bütün bunları söyleyeceksin ama seni dinlemeyecekler. Onları çağıracaksın ama yanıt vermeyecekler.
28. Bunun için onlara de ki, «Tanrısı RABbin sözünü dinlemeyen, ders almayan ulus işte budur. Bana bağlılıkları yok oldu, bağlılıktan söz etmez oldular.
29. «Saçını kes ve at, ey Yerusolim,Çıplak tepeler üzerinde ağıt yak.Çünkü RAB, öfkesine uğramış kuşağıReddedip terk etti.»
30. «Yahuda halkı gözümde kötü olanı yaptı, diyor RAB. Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını

yerleştirerek onu kirlettiler.

31. Oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için Ben-Hinnom Vadisinde, Tofette puta tapılan yerler kurdular. Böyle bir şeyi ne buyurdum ne de aklımdan geçirdim.

32. Bundan ötürü oraya artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi deneceği günler geliyor, diyor RAB. Tofette yer kalmayana dek gömecekler ölüleri.

33. Bu halkın ölüleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak; onları korkutup kaçırان kimse olmayacak.

34. Yahuda kentlerinde, Yeruşalim sokaklarında sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine son vereceğim; ülke viraneye dönecek.

1. «O zaman, diyor RAB, Yahuda krallarıyla önderlerinin, kâhinlerin, peygamberlerin, Yerusâlimde yaşamış olanların kemikleri mezarlarından çıkarılacak.
2. Toplanmayacak, gömülmeyecek kemikler, toprağın üzerinde gübre gibi olacaklar. Yerusâlim halkının sevdiği, kulluk ettiği, izlediği, danıştığı, taptığı güneşin, ayın, gök cisimlerinin önüne serilecekler.
3. Bu kötü ulustan bütün sağ kalanlar, kendilerini sürdüğüm yerlerde yaşayanlar, ölümü yaşama yeğleyecekler. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.»
4. «Onlara de ki, «RAB şöyle diyor: «İnsan yere düşer de kalkmaz mı,Yoldan sapar da geri dönmez mi?
5. Öyleyse neden bu halk yoldan saptı?Neden Yerusâlim sürekli döneklik ediyor?Hileye yapıyor,Geri dönmeyi reddediyorlar.
6. Dikkatle dinledim,Ama doğru söylemiyorlar.Kimse, ne yaptım, diyerek kötülüğünden pişmanlık duymuyor.Savaşta seğırtten at gibiHerkes kendi yoluna gidiyor.
7. Gökteki leylek bileBelli mevsimlerini bilir.Kumru da kırlangıç da turna daGöç etme zamanını gözetir.Oysa halkım buyruklarımı bilmez.
8. «Nasıl, biz bilge kişileriz,RABbin Yasası bizdedir, diyebiliyorsunuz?İşte, bilginlerin yalancı kalemiYasayı yalana çevirmiş.
9. Bilgeler utandırıldı,Yıldırılıp ele geçirildi.RABbin sözünü reddettiler.Nasıl bir bilgelikmiş onlarınki?
10. Bundan ötürü karılarını başkalarına,Tarlalarını sahiplenecek yeni kişilere vereceğim.Küçük büyük herkes kazanç peşinde,Peygamberler, kâhinler, hepsi halkı aldatıyor.
11. Esenlik yokken,Esenlik, esenlik, diyerekHalkımın yarasını sözde iyileştirdiler.
12. Yaptıkları iğrençliklerden utandılar mı?Hayır, ne utanması?Kızarıp bozarmanın ne olduğunu bile bilmiyorlar.Bu yüzden onlar da düşenlerin arasında yer alacak,Cezalandırıldıklarında sendeleyip düşecekler» diyor RAB.
13. «Onları büsbütün yok edeceğim, diyor RAB,Ne asmada üzüm kalacak,Ne incir ağacında incir.Yaprakları solup kuruyacak.Onlara ne verdimsem,Ellerinden alınacak.»
14. «Neden burada oturup duruyoruz?Toplanalım da surlu kentlere kaçalım,Orada ölelim!Tanrımız RAB bizi ölüme terk etti,Bize zehirli su içirdi.Çünkü Ona karşı günah işledik.
15. Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.Şifa umduk, yılgınlık bulduk.
16. Düşman atlarının hırıltısıDan bölgesinden duyuluyor,Aygırlarının kişnemesindenBütün ülke titriyor.Ülkeyi ve içindeki her şeyi,Kenti ve orada yaşayanlarıYok etmeye geliyorlar.»
17. «Bakın, aranızda yılanlar,Büyüden etkilenmeyen engerekler göndereceğim,Sizi sokacaklar» diyor RAB.
18. Üzüntüm avutulamaz,Yüreğim baygın,
19. Ülkenin en uzak köşelerindenHalkımın feryadını dinleyin:«RAB Siyonda değil mi?Kralı orada değil mi?»RAB, «Putlarıyla,İşe yaramaz yabancı ilahlarıylaNeden öfkelenendiriyorlar beni?» diyor.
20. «Ürün biçme zamanı geçti,Yaz sona erdi,Biz ise kurtulmadık» diye haykırıyorlar.
21. Halkımın yarısından ben de yaralandım.Yasa büründüm, dehşete düştüm.
22. Gilat'ta merhem yok mu,Hekim yok mu?Öyleyse halkımın yarası neden iyi edilmedi?

1. Keşke başım bir pınar,Gözlerim bir gözyaşı kaynağı olsa!Halkımın öldürülenleri içinAğlasam gece gündüz!
2. Keşke halkımı bırakabilmem,Onlardan uzaklaşabilmem içinÇölde konaklayacak bir yerim olsa!Hepsi zina ediyor,Hain bir topluluk!
3. «Yalan söylemek için ülkedeDillerini yay gibi geriyor,Güçlerini gerçek yolunda kullanmıyorlar.Kötülük üstüne kötülük yapıyor,Beni tanımıyorlar» diyor RAB.
4. «Herkes dostundan sakınsın,Kardeşlerinizin hiçbirine güvenmeyin.Çünkü her kardeş Yakup gibi aldatıcı,Her dost iftiracıdır.
5. Dost dostu aldatıyor,Kimse gerçeği söylemiyor.Dillerine yalan söylemeyi öğrettiler,Suç işleye işleye yorgun düştüler.
6. Sen, ey Yeremya,Aldatıcılığın ortasında yaşıyorsun.Aldatıcılıkları yüzündenBeni tanımak istemiyorlar.»Böyle diyor RAB.
7. Bundan ötürü Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«İşte, onları arıtp sınavacağım,Halkımın günahı yüzündenBaşka ne yapabilirim ki?
8. Dilleri öldürücü bir ok,Hep aldatıyor.Komşusuna esenlik diliyor,Ama içinden ona tuzak kuruyor.
9. Bu yüzden onları cezalandırmayayım mı?» diyor RAB,«Böyle bir ulustan öcümü almayayım mı?»
10. Dağlar için ağlayıp yas tutacağım,Otlaklar için ağıt yakacağım.Çöle dönüştüler,Kimse geçmiyor oralardan.Sığırların böğürmesi duyulmuyor,Kuşlar, yabanıl hayvanlar kaçıp gitti.
11. «Yeruşalimi taş yığımı,Çakalların barınağı haline getireceğim.Yahuda kentleriniKimsenin yaşayamayacağı bir viraneye döndüreceğim.»
12. Hangi bilge kişi buna akıl erdirecek? RABbin seslendiği kişi kim ki, sözünü açıklayabilsin? Ülke neden yıkıldı? Neden kimsenin geçemediği bir çöle dönüştü?
13. RAB, «Kendilerine verdiğim yasayı bıraktılar, sözümü dinlemediler, yasamı izlemediler» diyor,
14. «Onun yerine yüreklerinin inadını, atalarının öğrettiği gibi Baalları izlediler.»
15. Bunun için İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Bu halka pelinotu yedirecek, zehirli su içireceğim.
16. Onları kendilerinin de atalarının da tanımadığı ulusların arasına dağıtacak, tümünü yok edene dek peşlerine kılıcı salacağım.»
17. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«İyi düşünün!Ağıt yakan kadınları çağırın gelsinler.En iyilerini çağırın gelsinler.
18. Hemen gelip bizim için ağıt yaksınlar;Gözlerimiz gözyaşı döksün,Gözkapaklarımızdan sular aksın.
19. Siyondan ağlama sesi duyuluyor:«Yıkıma uğradık!Büyük utanç içindeyiz,Çünkü ülkemizi terk ettik,Evlerimiz yerle bir oldu.»
20. Ey kadınlar, RABbin sözünü dinleyin!Ağzından çıkan her söze kulak verin.Kızlarınıza yas tutmayı,Komşunuza ağıt yakmayı öğretin.
21. Ölüm pencerelerimize tırmandı,Kalelerimize girdi;Sokakları çocuksuz,Meydanları gençsiz bıraktı.
22. Onlara de ki, «RAB şöyle diyor:«İnsan cesetleri gübre gibi,Biçicinin ardındaki demetler gibi toprağa serilecek.Onları toplayacak kimse olmayacak.»
23. RAB şöyle diyor:«Bilge kişi bilgeliğiyle,Güçlü kişi gücüyle,Zengin kişi zenginliğiyle övünmesin.
24. Dünyada iyilik yapanın,Adaleti, doğruluğu sağlayanınBen RAB olduğumu anlamaklaVe beni tanımakla övünsün övünen.Çünkü ben bunlardan hoşlanırım» diyor RAB.
25. «Yalnız bedence sünnetli olanları cezalandıracağım günler geliyor» diyor RAB.
26. «Mısır'ı, Yahuda'yı, Edom'u, Ammon'u, Moav'ı, çölde yaşayan ve zülûflerini kesenlerin hepsini cezalandıracağım. Çünkü bütün bu uluslar gerçekte sünnetsiz, bütün İsrail halkı da yürekte sünnetsizdir.»

3. Ulusların töreleri yararsızdır.Ormandan ağaç keserler,Usta keskiyle ona biçim verir.
4. Altınla, gümüşle süsler,Çekiçle, çivilerle sağlamlaştırırlar;Yerinden kımıldamasın diye.
5. Salatalık bostanındaki korkuluk gibidir putları,Konuşamazlar;Onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler.Onlardan korkmayın, zarar veremezler;İyilik de edemezler.>>
6. Senin gibisi yok, ya RAB,Sen büyüksün,Adın da büyüktür gücün sayesinde.
7. Senden kim korkmaz,Ey ulusların kralı?Bu sana yakışır.Ulusların bilgeleri arasında,Bütün ülkelerindeSenin gibisi yok.
8. Hepsi budala ve akılsız.Yararsız putlardan ne öğrenilebilir ki?Ağaçtan yapılmış onlar!
9. Tarıştıen dövme gümüş,Ufazdan altın getirilir.Ustayla kuyumcunun yaptığı nesnenin üzerineLacivert, mor giydirilir,Hepsi usta işidir.
10. Ama gerçek Tanrı RABdir.O yaşayan Tanrıdır,Sonsuza dek kral Odur.O öfkelenince yeryüzü titrer,Uluslar dayanamaz gazabına.
11. <<Onlara şunu diyeceksin,<Yeri, göğü yaratmayan bu ilahlar,Yerden de göğün altından da yok olacaklar.>>
12. Gücüyle yeryüzünü yaratan,Bilgeliğiyle dünyayı kuran,Aklıyla gökleri yayan RABdir.
13. O gürleyince gökteki sular çağıldar,Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,Yağmur için şimşek çaktırır,Ambarlarından rüzgar estirir.
14. Hepsi budala, bilgisiz,Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak.O putlar yapmacıktır,Soluk yoktur onlarda.
15. Yararsız, alay edilesi nesnelerdir,Cezalandırılınca yok olacaklar.
16. Yakupun Payı onlara benzemez.Her şeye biçim veren Odur,Onun mirasıdır İsrail oymağı,Her Şeye Egemen RABdir adı.
17. Kuşatma altında olan sizler,Eşyalarınızı toplayın yerden.
18. RAB diyor ki,<<İşte bu kez bu ülkede yaşayanlarıFırlatıp atacağım;Ele geçirilmeleri içinOnları sıkıştıracağım.>>
19. Yaramdan ötürü vay başıma gelen!Derdim iyileşmez!Ama, <Dert benim derdim,Dayanmalıyım> dedim.
20. Çadırım yıkıldı, ipleri koptu.Çocuklarım benden ayrıldı,Yok artık onlar.Çadırımı kuracak,Perdelerimi takacak kimse kalmadı.
21. Çobanlar budala,RABbe danışmıyorlar.Bu yüzden işleri yolunda gitmiyor,Bütün sürüleri dağıldı.
22. Dinle! Haber geliyor!Kuzey ülkesinden büyük patırtı geliyor!Yahuda kentlerini viraneye çevirecek,Çakallara barınak edecek.
23. İnsanın yaşamının kendi elinde olmadığını,Adımlarına yön vermenin ona düşmediğiniBiliyorum, ya RAB.
24. Beni öfkenle değil,Yalnız adaletinle yola getir, ya RAB,Yoksa beni hiçe indirirsin.
25. Öfkeni seni tanımayan ulusların,Adını anmayan toplulukların üzerine dök.Çünkü onlar Yakup soyunu yiyip bitirdiler,Onu tümüyle yok ettiler,Yurdunu viraneye çevirdiler.

2. «Bu antlaşmanın koşullarını dinle. Yahuda halkına ve Yerusolimde yaşayanlara açıkla.
3. Onlara diyeceksin ki, «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: Bu antlaşmanın koşullarına uymayan lanet altındadır!
4. Atalarınızı Mısırdan, demir eritme ocağından çıkardığımda bu antlaşmaya bağlı kalmalarını buyurdum. Onlara dedim ki: Sözümü dinleyin, buyurduğum her şeyi yerine getirin. Böylece siz benim halkım olursunuz, ben de sizin Tanrınız olurum.
5. İşte o zaman süt ve bal akan ülkeyi -bugün sizin olan ülkeyi- atalarınıza vereceğime ilişkin içtiğim andı yerine getirmiş olacağım.» «Amin, ya RAB» diye karşılık verdim.
7. Atalarınızı Mısırdan çıkardığım günden bu yana sözümü dinlemeleri için onları defalarca uyardım.
8. Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Bunun yerine kötü yüreklerinin inadı uyarınca davrandılar. Ben de uymalarını buyurduğum, ama uymadıkları bu antlaşmada açıklanan bütün lanetleri başlarına getirdim.»
10. Sözlerimi dinlemek istemeyen atalarının suçlarına döndüler. Başka ilahların ardınca gidip onlara taptılar. İsrail halkıyla Yahuda halkı, atalarıyla yaptığım antlaşmayı bozdu.
11. Bu yüzden RAB, «Kaçıp kurtulamayacakları bir yıkım getireceğim başlarına» diyor, «Bana yakarsalar da onları dinlemeyeceğim.
12. Yahuda kentlerinde oturan halk da Yerusolimde yaşayanlar da gidip buhur yaktıkları ilahlara yalvaracaklar. Ama yıkım geldiğinde, bu ilahlar onlara yardım edemez.
13. Kentlerinin sayısı kadar ilahın var, ey Yahuda! O utanılası ilaha, Baala buhur yakmak için Yerusolim sokaklarının sayısı kadar sunak kurdunuz.
14. «Sana gelince, ey Yeremya, bu halk için yalvarma; ne yakar ne de dilekte bulun. Sıkıntılı zamanlarında beni çağırdıklarında onları dinlemeyeceğim.
15. «Sevgilim kötü düzenler kuruyor,Öyleyse tapınağımda işi ne?Adaklar ve kutsanmış et uğrayacağın felaketi önleyebilir mi?Felaket gelince sevinecek misin?»
16. RAB sana meyvesi ve biçimi güzel,Yaprağı bol zeytin ağacı adını vermişti.Ama güçlü fırtına koptuğundaAğacı tutuşturacak;Dalları kırılacak.
17. Seni dikmiş olan Her Şeye Egemen RAB,Başına felaket getirmeye karar verdi.Çünkü İsrail ve Yahuda halklarıKötülük yaptı,Baala buhur yakarak beni öfkелendirdiler.
18. Benim için kurdukları düzeni RAB bana açıkladı. Haberim vardı, çünkü ne yaptıklarını bana gösterdi.
19. Kesime götürülen uysal bir kuzu gibiydim. Bana düzen kurduklarını anlamamıştım. Şöyle diyorlardı: «Ağacı da meyvesini de yok edelim,Bir daha adı anılmasın diyeOnu yaşayanlar diyarından kesip atalım.»
20. Adaletle yargılayan,Yüreği ve düşünceyi sınavan,Her Şeye Egemen RAB,Davamı senin eline bırakıyorum.Onlardan alacağın öcü göreyim!
21. «Seni öldürmek isteyen Anatot halkı için RAB diyor ki, «Onlar, RABbin adına peygamberlik etme, yoksa seni öldürürüz diyorlardı.»
22. Her Şeye Egemen RAB, «Onları cezalandıracağım» diyor, «Gençleri kılıçtan geçirilecek, oğullarıyla kızları kıtlıktan ölecek.
23. Sağ kalan olmayacak. Cezalandırılacakları yıl Anatot halkının başına felaket getireceğim.»

1. Davamı önüne getirsem,Haklı çıkarsın, ya RAB.Ama adalet konusundaSeninle tartışmak istiyorum.Neden kötülerin işi iyi gidiyor?Neden hainler tasasızca yaşıyor?
2. Onları sen diktin, kök saldılar,Büyüyüp ürün verdiler.Adın ağızlarından düşmüyor,Yürekleriyse senden uzak.
3. Beni tanırsın, ya RAB,Beni görür, yüreğimin seninle olduğunu bilirsin.Kasaplık koyun gibi ayır onları,Kesim gününe hazırla!
4. İçinde yaşayanların kötülüğü yüzünden,Ülke ne zamana dek yas tutacak,Otlar ne zamana dek sararıp solacak?Hayvanlarla kuşlar yok oldu.Çünkü bu halk,«O başımıza neler geleceğini görmüyor» dedi.
5. «Ey Yeremya,İnsanlarla yarışa girip yoruldunsa,Atlarla nasıl yarışacaksın?Güvenli bir ülkede sendelersen,Şeria çalılıklarıyla nasıl başa çıkacaksın?
6. Kardeşlerin, öz ailen bile sana ihanet etti,Arkandan seslerini yükselttiler.Yüzüne karşı olumlu konuşmalar bile onlara güvenme.
7. Evimi terk ettim,Mirasımı reddettim,Sevgilimi düşmanlarının eline verdim.
8. Mirasım karşımdaOrmandaki aslan gibi oldu;Kükreyip üzerime saldırdı.Bu yüzden ondan nefret ediyorum.
9. Mirasım sırtlan ya da yırtıcı kuş mu oldu karşımda?Çevresindeki yırtıcı kuşlar saldırıyor ona.Gidin, bütün yabanıl hayvanları toplayıp getirin,Yiyip bitirsinler onu.
10. Pek çok çoban bağımı bozdu,Tarlamı çiğnedi,Güzelim tarlamı ıssız çöle döndürdü.
11. Onu viraneye çevirdiler,Önümde viran olmuş ağlıyor;Bütün ülke viran olmuş,Yine de aldıran yok.
12. Çöldeki çıplak tepelereYıkıcılar geldi.RABbin kılıcı ülkeyiBir uçtan bir uca yiyip bitiriyor.Kimse kavuşmayacak esenliğe.
13. Halkım buğday ekip diken biçti,Emek verip yarar görmedi.RABbin kızgın öfkesi yüzündenÜrününüzden utanacaksınız.»
14. RAB diyor ki, «Halkım İsrail'e verdiğim mülke el koyan bütün kötü komşularımı ülkelerinden söküp atacak, Yahuda halkını da atacağım.
15. Hepsini söküp attıktan sonra Yahudaya yine acıyacak, her birini kendi mülküne, kendi ülkesine geri getireceğim.
16. Halkıma Baalın adıyla ant içmeyi öğrettiler. Bunun gibi, halkımın yolunda yürümeyi ve «RABbin varlığı hakkı için» diyerek benim adımla ant içmeyi de iyice öğrenirlerse, halkımın arasında sağlam yerleri olacak.
17. Ama kulak asmayan her ulusu kökünden söküp atacak, yok edeceğim» diyor RAB.

4. «Satin aldığın belindeki kuşağı al, Perata git. Kuşağı orada bir kaya kovuğuna gizle.»
6. Uzun süre sonra RAB bana, «Kalk, Perata git, gizlemeni buyurduğum kuşağı al» dedi.
7. Bunun üzerine Perata gittim, gizlediğim yeri kazıp kuşağı aldım. Ancak kuşak çürümüştü, hiçbir işe yaramazdı.
9. «RAB diyor ki, «İşte Yahudanın gururunu da Yerusolimin büyük gururunu da böyle çürüteceğim.
10. Sözümü dinlemek istemeyen, yüreklerinin inadı uyarınca davranan, başka ilahları izleyip onlara kulluk eden, tapan bu kötü halk, bu işe yaramaz kuşak gibi olacak.
11. Kuşak insanın beline nasıl yapışırsa, ben de İsrail ve Yahuda halklarını kendime öyle yapıştırdım» diyor RAB, «Öyle ki, bana ün, övgü, onur getirecek bir halk olsunlar. Ama dinlemediler.»
12. «Onlara de ki, «İsrailin Tanrısı RAB, Her tulum şarapla dolacak, diyor.» Eğer sana, «Her tulumun şarapla dolacağını bilmiyor muyuz sanki?» derlerse,
13. onlara de ki, «Bu ülkede yaşayan herkesi -Davutun tahtında oturan kralları, kâhinleri, peygamberleri, Yerusolimde yaşayanların tümünü- sarhoş olana dek şarapla dolduracağım» diyor RAB.
14. «Onları -babalarla çocukları- birbirlerine çarpacağım. Acımadan, esirgemedem, sevecenlik göstermeden hepsini yok edeceğim» diyor RAB.»
15. Dinleyin, kulak verin, Gururlanmayın, Çünkü RAB konuştu.
16. Karanlık basmadan, Kararan dağlarda Ayaklarınız tökezlemeden Tanrınız RABbi onurlandırın. Siz ışık beklerken, RAB onu kopkoyu, zifiri karanlığa çevirecek.
17. Ama bu uyarıyı dinlemezseniz, Gururunuz yüzünden ağlayacağım gizlice, Gözlerim acı acı gözyaşı dökcek, Gözyaşlarım sel gibi akacak. Çünkü RABbin sürüsü sürgüne gönderilecek.
18. Krala ve ana kraliçeye söyle: «Tahtlarınızdan inin, Çünkü görkemli taçlarınız başınızdan düştü.»
19. Negevdeki kentler kapanacak, Onları açan olmayacak. Sürgüne gönderilecek Yahuda, Tamamı sürgüne gönderilecek.
20. Gözlerinizi kaldırıp bakın, Kuzeyden gelenleri görün. Nerede sana emanet edilen sürü? Övündüğün kuzular nerede?
21. Sana dost olması için yetiştirdiğin kişileri RAB başına yönetici atayınca ne diyeceksin? Doğuran kadının çektiği sancı gibi Seni de ağrı tutmayacak mı?
22. «Neden bütün bunlar başıma geldi?» dersin, Günahlarının çokluğu yüzünden eteklerin açıldı, Tecavüze uğradın.
23. Kûşlu derisinin rengini, Pars beneklerini değiştirebilir mi? Kötülük etmeye alışmış olan sizler de iyilik edemezsiniz.
24. «Çöl rüzgarının savurduğu saman çöpü gibi Dağıtacağım sizleri.
25. Payın, sana ayırdığım pay bu olacak» diyor RAB. «Çünkü beni unuttun, Sahte ilahlara güvendin.
26. Ayıbın ortaya çıksın diye Eteklerini yüzüne dek kaldıracağım.
27. Kırdaki tepeler üzerinde Yaptığın iğrençlikleri -zinalarını, Çapkın çapkın kışneyişini, yüz­süz fahişeliklerini- gördüm. Vay başına geleceklere, ey Yerusolim! Ne zamana dek böyle kirli kalacaksın?»

2. «Yahuda yas tutuyor,Kentleri bitkin;Halkı karalar giymiş, yerlere oturmuş,Yeruşalimin haykırışı yükseliyor.
3. Soylular uşaklarını suya gönderiyorlar.Sarnıçlara gidiyor, ama su bulamıyor,Kapları boş dönüyorlar.Aşağılanmış, utanç içinde,Başlarını örtüyorlar.
4. Ülke yağmursuz, toprak çatlamış,Irgatlar utanç içinde başlarını örtüyorlar.
5. Kırdaki geyik bileYeni doğmuş yavrusunu bırakıyor,Çünkü ot yok.
6. Yaban eşekleri çıplak tepelerde durmuş,Çakal gibi soluyorlar;Gözlerinin ferri sönmüş,Çünkü otlak yok.»
7. Suçlarımız bize karşı tanıklık etse de,Adın uğruna bir şeyler yap, ya RAB!Pek çok döneklik ettik,Sana karşı günah işledik.
8. Ey İsrailin Umudu,Sıkıntı anlarındaki Kurtarıcısı!Neden ülkede bir yabancı,Ancak bir gece konaklayan yolcu gibisin?
9. Neden şaşırmış biri gibi,Kurtarmaya gücü yetmeyen savaşçı gibisin?Aramızdasın sen, ya RAB,Seniniz, bırakma bizi!
10. Bu halk için RAB diyor ki,«Gezip tozmayı pek sever,Ayaklarını dolaşmaktan esirgemezler.Bu yüzden RAB onlardan hoşnut değil,Şimdi anımsayacak suçlarını,Günahları için onları cezalandıracak.»
11. Sonra RAB bana, «Bu halkın iyiliği için yalvarma» dedi,
12. «Oruç tutsalar bile feryatlarına kulak vermeyeceğim. Yakmalık sunu, tahıl sunusu sunsalar bile kabul etmeyeceğim. Tersine, kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok edeceğim onları.»
13. Bunun üzerine, «Ah, Egemen RAB, peygamberler bu halka, «Kılıç yüzü görmeyecek, kıtlık çekmeyeceksiniz; burada size kalıcı esenlik sağlayacağım» diyorlar» dedim.
14. RAB, «Peygamberler benim adımla yalan peygamberlik ediyorlar» dedi, «Onları ne gönderdim, ne onlara buyruk verdim, ne de seslendim. Size uydurma görümlerden, falcılıktan, boş şeylerden, akıllarından geçen hayallerden söz ediyorlar.
15. Adımla konuşan peygamberler için ben RAB diyorum ki, onları göndermediğim halde, «Bu ülkede kılıç da kıtlık da olmayacak» diyorlar. Ama kendileri de kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar.
16. Peygamberlik ettikleri halk da kıtlık ve kılıç yüzünden Yeruşalim sokaklarına atılacak. Onları da karılarını, oğullarını, kızlarını da gömecek kimse olmayacak. Yaptıkları kötülüğü kendi başlarına getireceğim.
17. «Onlara de ki, «Gözlerim gece gündüzDurmadan gözyaşı döksün,Çünkü erden kızım, halkımAğır bir yara aldı,Ezici bir darbe yedi.
18. Kıra çıksam, kılıçtan geçirilenleri,Kente girsem, kıtlıktan kırılanları görüyorum.Olup bitenden habersiz peygamberlerle kâhinlerseÜlkeyi dolaşıp duruyorlar.»
19. Yahudayı büsbütün mü reddettin?Siyondan tiksiniyor musun?Neden şifa bulmayacak kadar yaraladın bizi?Esenlik bekledik, iyilik gelmedi.Şifa umduk, yılgınlık bulduk.
20. Yaptığımız kötülükleri,Atalarımızın suçlarını biliyoruz, ya RAB;Gerçekten sana karşı günah işledik.
21. Adın uğruna bizi küçümseme,Görkemli tahtının hor görülmesine izin verme.Bizimle yaptığın antlaşmayı anımsa,Bozma onu.
22. Ulusların değersiz putlarından herhangi biriYağmur yağdırabilir mi?Gökler kendiliğindenSağanak yağdırabilir mi?Bunu yalnız sen yapabilirsin,Ya RAB Tanrımız.Umudumuz sende,Çünkü bütün bunları yapan sensin.

2. Sana, ‹Nereye gidelim?› diye sorarlarsa de ki, ‹RAB şöyle diyor: ‹‹Ölüm için ayrılanlar ölüme,Kılıç için ayrılanlar kılıca,Kıtlık için ayrılanlar kıtlığa,Sürgün için ayrılanlar sürgüne.››
3. ‹‹Onların başına dört tür yıkım getirmeye karar verdim›› diyor RAB, ‹‹Öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, yiyip bitirmek, yok etmek için yırtıcı kuşlarla yabanıl hayvanları salacağım üzerlerine.
4. Yahuda Kralı Hizkiya oğlu Manaşşenin Yerusâlimde yaptıkları yüzünden bütün yeryüzü krallıklarını dehşete düşüreceğim.
5. ‹‹Kim acıyacak sana, ey Yerusâlim?Kim yas tutacak senin için?Hal hatır sormak içinKim yolundan dönüp sana gelecek?
6. Sen beni reddettin›› diyor RAB,‹‹Gerisingeri gidiyorsun.Ben de elimi sana karşı kaldıracak,Seni yok edeceğim;Merhamet ede ede yorulдум.
7. Ülkenin kapılarında,Halkımı yabayla savuracak,Çocuksuz bırakacak, yok edeceğim;Çünkü yollarından dönmediler.
8. Dul kadınlarının sayısı denizin kumundan çok olacak.Gençlerinin annelerineÖğle vakti yok ediciyi göndereceğim;Üzerlerine ansızın acı, dehşet salacağım.
9. Yedi çocuklu kadınBayılıp son soluğunu verecek;Daha gündüzken güneşi batacak,Utandırılıp alçaltılacak.Sağ kalanları düşmanlarının önündeKılıca teslim edeceğim.››Böyle diyor RAB.
10. Vay başıma!Herkesle çekişip davacı olayım diyeDoğurmuşsun beni, ey annem!Ne ödünç aldım, ne de verdim,Yine de herkes lanet okuyor bana.
11. RAB şöyle dedi:‹‹Kuşkun olmasın, iyilik için seni özgür kılacağım,Yıkım ve sıkıntı zamanındaDüşmanlarını sana yalvartacağım.
12. ‹‹Demiri, kuzeyden gelen demiriYa da tuncu kimse kırabilir mi?
13. Ülkende işlenen günahlar yüzündenServetini de hazinelerini de karşılıksız,Çapul malı olarak vereceğim.
14. Bilmediğin bir ülkedeDüşmanlarına köle edeceğim seni.Çünkü size karşı öfkemAteş gibi tutuşup yanacak.›› ‹‹Geçireceğim›› (bkz. 17:4).
15. Sen bilirsin, ya RAB,Beni anımsa, beni kolla.Bana eziyet edenlerden öcümü al.Sabrınla beni canımdan etme,Senin uğruna aşağılandığımı unutma.
16. Sözlerini bulur bulmaz yuttum,Bana neşe, yüreğime sevinç oldu.Çünkü seninim ben,Ya RAB, Her Şeye Egemen Tanrı!
17. Eğlenenlerin arasında oturmadım,Onlarla sevinip coşmadım.Elin üzerimde olduğu içinTek başıma oturdum,Çünkü beni öfkeyle doldurmuşsun.
18. Neden sürekli acı çekiyorum?Neden yaram ağır ve umarsız?Benim için aldatıcı bir dere,Güvenilmez bir pınar mı olacaksın?
19. Bu yüzden RAB diyor ki,‹‹Eğer dönersen seni yine hizmetime alırım;İşe yaramaz sözler değil,Değerli sözler söylersen,Benim sözcüm olursun.Bu halk sana dönecek,Ama sen onlara dönmemelisin.
20. Bu halkın karşısındaSağlamlaştırılmış tunç bir duvar kılacağım seni;Seninle savaşıacak ama yenemeyecekler,Çünkü yardım etmek, kurtarmak içinBen seninleyim›› diyor RAB.
21. ‹‹Seni kötünün elinden kurtaracak,Acımasızın avucundan kurtaracağım.››

2. «Kendine karı alma, burada oğulların, kızların olmasın.»
3. Bu ülkede doğan oğullarla kızlar ve anne babaları için RAB diyor ki,
4. «Ölümcül hastalıklardan ölecekler. Onlar için yas tutulmayacak, gömülmeyecekler. Cesetleri toprağın üzerinde gübre gibi kalacak. Kılıçla, kıtlıkla yok olacaklar; cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.»
5. Çünkü RAB diyor ki, «Cenaze yemeğinin verildiği eve gitme, dövünmek için gitme, başsağlığı dileme. Çünkü ben bu halktan esenliğimi, sevgimi, sevecenliğimi geri çektim» diyor RAB.
6. «Bu ülkede büyükler de küçükler de ölecek, gömülmeyecekler. Onlar için yas tutan, dövünüp bedenini yaralayan, başını tıraş eden olmayacak.
7. Ölene yas tutanı avutmak için kimse onunla yemek yemeyecek. Anne babasını yitirene kimse avunç kâsesini sunmayacak.
8. «Şölen evine de gitme, onlarla oturma, yiyip içme.
9. Çünkü İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Burada sevinç ve neşe sesine, gelin güvey sesine senin günlerinde gözünün önünde son vereceğim.»
10. «Bütün bunları bu halka bildirdiğinde, «RAB neden başımıza bu büyük felaketi getireceğini bildirdi? Suçumuz ne? Tanrımız RABbe karşı işlediğimiz günah ne?» diye sorarlarsa,
11. de ki, «Atalarınız beni terk etti» diyor RAB, «Başka ilahların ardınca gittiler, onlara kulluk edip taptilar. Beni terk ettiler, Kutsal Yasama uymadılar.
12. Sizse atalarınızdan daha çok kötülük yaptınız. Beni dinleyeceğinize, kötü yüreğinizin inadı uyarınca davrandınız.
13. Bu yüzden sizi bu ülkeden sizin de atalarınızın da bilmediği bir ülkeye atacağım. Orada gece gündüz başka ilahlara kulluk edeceksiniz, çünkü size lütfetmeyeceğim.»
14. «Artık insanların, «İsrail halkını Mısırdan çıkaran RABbin varlığı hakkı için» demeyeceği günler geliyor» diyor RAB.
15. «Bunun yerine, «İsrail halkını kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RABbin varlığı hakkı için» diyecekler. Çünkü atalarına vermiş olduğum topraklara onları geri getireceğim.
16. «Birçok balıkçı çağırmak üzereyim. Onları yakalayacaklar» diyor RAB, «Ardından birçok avcı çağıracağım. Her dağın, her tepenin üzerinden, kaya kovuklarından avlayacaklar onları.
17. Bütün yaptıklarını görüyorum; hiçbir benden gizli değil. Günahları da gözümünden kaçmıyor.
18. İlk suçlarını, günahlarını iki katıyla onlara ödeteceğim. Çünkü tiksindirici cansız ilahlarıyla ülkemi kirlettiler, mülkümü iğrenç putlarıyla doldurdular.
19. «Ya RAB, sen benim gücüm, Kalem, sıkıntı gününde sığınağımsın. Dünyanın dört bucağından Uluslar sana gelip, «Atalarımız yalnız yalanları, Kendilerine hiçbir yararı olmayan Değersiz putları miras aldılar» diyecekler,
20. «İnsan kendine ilah yapar mı? Onlar ilah değil ki!»
21. «Onun için bu kez onlara Gücümü, kudretimi tanıtacağım. O zaman adımın RAB olduğunu anlayacaklar.»

1. «Yahudanın günahı demir kalemle yazıldı;Yüreklerinin levhaları,Sunaklarının boynuzları üzerineElmas uçlu aletle oyuldu.
2. Bol yapraklı her ağacın yanında,Her yüksek tepedeki sunaklarla,Aşera putlarıylaÇocuklarıymış gibi ilgileniyorlar.
3. Ey kırdaki dağım, ülkende işlenen günahlar yüzündenServetini, bütün hazineleriniVe puta tapılan yerlerini bırakacağım, yağmalansın.
4. Sana verdiğim mülkü kendi suçunla yitireceksin.Bilmediğin bir ülkedeDüşmanlarına köle edeceğim seni.Çünkü öfkemi alevlendirdiniz,Tutuşup sonsuza dek yanacak.»
6. Böylesi bozkırdaki çalı gibidir,İyilik geldiği zaman görmeyecek;Kurak çöle,Kimsenin yaşamadığı tuzlaya yerleşecek.
7. «Ne mutlu RABbe güvenen insana,Güveni yalnız RAB olana!
8. Böylesi su kıyılarına dikilmiş ağaca benzer,Köklerini akarsulara salar.Sıcak gelince korkmaz,Yaprakları hep yeşildir.Kuraklık yılında kaygılanmaz,Meyve vermekten geri durmaz.»
9. Yürek her şeyden daha aldatıcıdır, iyileşmez,Onu kim anlayabilir?
10. «Ben RAB, herkesi davranışlarına,Yaptıklarının sonucuna göre ödüllendirmek içinYüreği yoklar, düşünceyi denerim.»
11. Yumurtlamadığı yumurtaların üzerinde oturan keklik nasılsa,Haksız servet edinen kişi de öyledir.Yaşamının ortasında serveti onu bırakır,Yaşamının sonunda kendisi aptal çıkar.
12. Tapınağımızın yeriBaşlangıçtan yüceltilmiş görkemli bir tahttır.
13. Ey İsrailin umudu RAB,Seni bırakanların hepsiUtanılacak duruma düşecek.Sana sırtını dönenler toprağa yazılacak,Çünkü RABbi, diri su pınarını bıraktılar.
14. Şifa ver bana, ya RAB,O zaman iyi olurum;Kurtar beni, kurtuluş bulurum,Çünkü övgüm sensin.
15. Bana, «Hani, RABbin sözü nerede?Haydi, gelsin yerine bakalım» deyip duruyorlar.
16. Senin hizmetinde çoban olmaktan kaçınmadım,Felaket gününü de ben istemedim.Dudaklarımdan çıkan her sözü bilirsin, ya RAB.O söz zaten senin ağzındaydı.
17. Dehşet verme bana,Felaket gününde sığınağım sensin.
18. Bana eziyet edenler utandırılınsın,Ama beni utandırma;Onları yılgınlığa düşür,Ama beni düşürme.Felaket gününü getir üzerlerine,Onları iki kat yıkımla ez.
19. RAB bana şöyle dedi: «Yahuda krallarının girip çıktığı Halk Kapısına ve Yeruşalimin öbür kapılarına git, orada dur.
20. Halka de ki, «Ey Yahuda kralları, Yahuda halkı, Yeruşalimde oturup bu kapılardan girenler, RABbin sözünü dinleyin!
21. RAB diyor ki, Şabat Günü yük taşımamaya, Yeruşalim kapılarından içeri bir şey sokmamaya dikkat edin.
22. Şabat Günü evinizden yük çıkarmayın, hiç iş yapmayın. Atalarınıza buyurduğum gibi Şabat Günü kutsal sayacaksınız.
23. Ne var ki, onlar sözümü dinlemediler, kulak asmadılar. Dikbaşlılık ederek beni dinlemediler, yola gelmek istemediler.
24. Beni iyi dinlerseniz, diyor RAB, Şabat Günü bu kentin kapılarından yük taşımayıp hiç iş yapmayarak Şabat Günü kutsal sayarsanız,
25. Davutun tahtında oturan krallarla önderler savaş arabalarına, atlara binip Yahuda halkı ve Yeruşalimde yaşayanlarla birlikte bu kentin kapılarından girecekler. Bu kentte sonsuza dek insanlar yaşayacak.
26. Yahuda kentlerinden, Yeruşalim çevresinden, Benyamin topraklarından, Şefeladan, dağlık bölgeden, Negevden gelip RABbin Tapınağına yakmalık sunular, kurbanlar, tahıl sunuları, günnük ve şükran sunuları getirecekler.
27. Ancak beni dinlemez, Şabat Günü Yeruşalim kapılarından yük taşıyarak girer, o günü kutsal saymazsanız, kentin kapılarını ateşe vereceğim. Yeruşalim saraylarını yakıp yok edecek, hiç sönmeyecek ateş.»

2. «Kalk, çömlekçinin işliğine git; orada sana sesleneceğim.»
3. Bunun üzerine çömlekçinin işliğine gittim. Çark üzerinde çalışıyordu.
4. Yaptığı balçıktan kap elinde bozulunca çömlekçi balçığa istediği biçimi vererek başka bir kap yaptı.
6. «Bu çömlekçinin yaptığını ben de size yapamaz mıyım, ey İsrail halkı? diyor RAB. Çömlekçinin elinde balçık neyse, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail halkı!
7. Bir ulusun ya da krallığın kökünden söküleceğini, yıkılıp yok edileceğini duyururum da,
8. uyardığım ulus kötülüğünden dönerse, başına felaket getirme kararımдан vazgeçerim.
9. Öte yandan, bir ulusun ya da krallığın kurulup dikileceğini duyururum da,
10. o ulus sözümü dinlemeyip gözümde kötü olanı yaparsa, ona söz verdiğim iyiliği yapmaktan vazgeçerim.
11. «Bu nedenle Yahuda halkıyla Yerusâlimde yaşayanlara de ki, «RAB şöyle diyor: İşte size bir felaket tasarlıyor, size karşı bir düzen kuruyorum. Onun için her biriniz kötü yolundan dönsün, yaşantınızı da davranışlarınızı da düzeltin.»
12. Ama onlar, «Boş ver! Biz kendi tasarlarımızı sürdüreceğiz; her birimiz kötü yüreğinin inadı uyarınca davranacak» diyecekler.»
13. Bu yüzden RAB diyor ki,«Uluslar arasında soruşturun:Böylesini kim duydu?Erden kız İsrailÇok korkunç bir şey yaptı.
14. Kayalık bayırlardanLübnanın karı hiç eksik olur mu?Uzaktan akan soğuk sular hiç kesilir mi?
15. Oysa halkım beni unuttu,Değersiz ilahlara buhur yaktı.Bu ilahlar gidecekleri yollarda,Eski yollarda sendelemelerine neden oldu;Onları sapa, bitmemiş yollarda yürüttü.
16. Ülkeleri viran edilecek,Sürekli alay konusu olacak;Oradan her geçen şaşkın şaşkınBaşını sallayacak.
17. Onları düşmanlarının önündeDoğu rüzgarı gibi dağıtacağım;Yıkım günü yüzümü değil,Sırtımı çevireceğim onlara.»
18. Bunun üzerine, «Haydi, Yeremyaya karşı bir düzen kuralım!» dediler, «Çünkü yasayı öğretecek kâhin, öğüt verecek bilge, Tanrı sözünü bildirecek peygamber hiç eksik olmayacak. Gelin, ona sözle saldıralım, söylediklerini de dinlemeyelim.»
19. Dinle beni, ya RAB,Beni suçlayanların dediklerini işit!
20. İyiliğe karşı kötülük mü yapmalı?Ama onlar bana çukur kazdılar.Onlara duyduğun öfkeyi yatıştırmak,Onların iyiliğini dilemek içinSenin önünde nasıl durduğumu anımsa.
21. Bu yüzden çocuklarını kılığa ver,Kılıcın ağzına at.Karıları çocuksuz, dul kalsın,Erkeklerini ölüm alıp götürsün,Gençleri savaşta kılıçtan geçirilsin.
22. Sen üzerlerine ansızın akıncılar gönderdiğinde,Evlerinden çılgınlık duyulsun.Çünkü beni yakalamak için çukur kazdılar,Ayaklarıma gizli tuzak kurdular.
23. Beni öldürmek için kurdukları düzenlerin hepsiniBiliyorsun, ya RAB.Bağıslama suçlarını,Günahlarını önünden silme.Yığılıp kalsınlar senin önünde.Öfkeliyken uğraş onlarla.

2. Harsit Kapısına yakın Ben-Hinnom Vadisine git. Sana söyleyeceklerimi orada duyur.
3. De ki, ‹RABbin sözünü dinleyin, ey Yahuda kralları ve Yerus alimde yaşıyanlar! İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Dinleyin! Buraya, her duyanı şaşkına çevirecek bir felaket göndermek üzereyim.
4. Çünkü beni terk ettiler, burayı yabancı bir ülke haline getirdiler. Kendilerinin de atalarıyla Yahuda krallarının da tanımadığı başka ilahlara burada buhur yaktılar, burayı döktükleri suçsuz kanıyla doldurdular.
5. Çocuklarını ateşte Baala kurban etmek için tapınma yerleri kurdular. Böyle bir şey ne buyurdum ne sözünü ettim ne de aklımdan geçirdim.
6. Bundan ötürü buranın artık Tofet ya da Ben-Hinnom Vadisi değil, Kıyım Vadisi diye anılacağı günler geliyor, diyor RAB.
7. Yahuda ve Yerus alimin tasarılarını burada boşa çıkaracağım. Onları canlarına susayanların eline verecek, düşmanlarının önünde kılıçla d ş recekim. Cesetlerini yem olarak yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara verecekim.
8. Bu kenti viraneye çevirecek, alay konusu edeceğim; oradan her geçen şaşkın şaşkın bakıp başına gelen belalardan ötürü onunla alay edecek.
9. Onlara oğullarının, kızlarının etini yedirecekim. Canlarına susamış düşmanları onları kuşattığında sıkıntıdan birbirlerini yiyecekler.›
10. ‹‹O zaman seninle gidenlerin önünde   mleği kır
11. ve onlara de ki, ‹Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:   mlek inin   mleği nasıl kırılıp bir daha onarılamazsa, ben de bu halkı ve bu kenti öyle kıracağım.   l leri yer kalmayana dek Tofette gömecekler.
12. Bu kente de içinde yaşıyanlara da böyle davranacağım, diyor RAB. Bu kenti Tofet gibi yapacağım.
13. Yerus alimin evleri de Yahuda krallarının sarayları da Tofet gibi kirli sayılacak. Çünkü bu evlerin damlarında gök cisimlerine buhur yaktılar, başka ilahlara dökmelik sunular sundular.››
14. Peygamberlik etmesi için RABbin Tofete gönderdiği Yeremya oradan döndü. RABbin Tapınağının avlusunda durup halka şöyle dedi:
15. ‹‹İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‹İşte bu kente ve çevresindeki köylere sözünü ettiğim bütün felaketleri getirecekim. Çünkü dikbaşlılık edip sözümü dinlemediler.››

2. onun dövölüp RABbin Tapınağının Yukarı Benyamin Kapısındaki tomruğa vurulmasını buyurdu.
3. Ertesi gün Paşhur kendisini tomruktan salıverince, Yeremya ona, «RAB sana Paşhur değil, Magor-Missaviv adını verdi» dedi,
4. «RAB diyor ki, «Seni de dostlarını da yıldıracağım. Dostlarının düşman kılıcıyla düştüğünü gözlerinle göreceksin. Bütün Yahudayı Babil Kralının eline teslim edeceğim; onları Babile sürecektir ya da kılıçtan geçirecek.
5. Bu kentin bütün zenginliğini -ürününü, değerli eşyalarını, Yahuda krallarının hazinelerini- düşmanlarının eline vereceğim. Hepsini yağmalayıp Babile götürecekler.
6. Sana gelince, ey Paşhur, sen de evinde yaşayanların hepsi de Babile sürüleceksiniz. Sen de kendilerine yalan peygamberlik ettiğin bütün dostların da orada ölüp gömüleceksiniz.» gelir. Aynı ifade 20:10da da geçer.
7. Beni kandırdın, ya RAB,Ben de kandım.Bana üstün geldin, beni yendin.Bütün gün alay konusu oluyorum,Herkes benimle eğleniyor.
8. Çünkü konuştukça feryat ediyor,Şiddet diye, yıkım diye haykırıyorum.RABbin sözü yüzünden bütün gün yeriliyor,Gülünç duruma düşüyorum.
9. «Bir daha onu anmayacak,Onun adına konuşmayacağım» desem,Sözü kemiklerimin içine hapsedilmiş,Yüreğimde yanan bir ateş sanki.Onu içimde tutmaktan yoruldu,Yapamıyorum artık.
10. Birçoğunun, «Her yer dehşet içinde!Suçlayın! Suçlayalım onu!» diye fısıldaştığını duydum.Bütün güvendiğim insanlar düşmemi gözlüyor,«Belki kanar, onu yeneriz,Sonra da öcümüzü alırız» diyorlar.
11. Ama RAB güçlü bir savaşçı gibi benimledir.Bu yüzden bana eziyet edenler tökezleyecek,Üstün gelemeyecek,Başarısızlığa uğrayıp büyük utanca düşecekler;Onursuzlukları sonsuza dek unutulmayacak.
12. Ey doğru kişiyi sınavan,Yüreği ve düşünceyi gören Her Şeye Egemen RAB!Davamı senin eline bırakıyorum.Onlardan alacağın öcü göreyim!
13. Ezgiler okuyun RABbe!Övün RABbi!Çünkü yoksulun canını kötülerin elinden O kurtardı.
14. Lanet olsun doğduğum güne!Kutlu olmasın annemin beni doğurduğu gün!
15. «Bir oğlun oldu!» diyerek babama haber getiren,Onu sevince boğan adama lanet olsun!
16. RABbin acımadan yerle bir ettiğiKentler gibi olsun o adam!Sabah feryatlar,Öğlen savaş naraları duysun!
17. Çünkü beni annemin rahminde öldürmedi;Annem mezarım olur,Rahmi hep gebe kalırdı.
18. Neden ana rahminden çıktım?Dert, üzüntü görmek,Ömrümü utanç içinde geçirmek için mi?

1. Kral Sidkiya Malkiya oğlu Paşhurla Maaseya oğlu Kâhin Sefanyayı Yeremyaya gönderince, RAB Yeremyaya seslendi. Paşhurla Sefanya ona şöyle demişti:
2. «Lütfen bizim için RABbe danış. Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar bize saldırıyor. Belki RAB bizim için şaşılabacak işlerinden birini yapar da Nebukadnessar ülkemizden çekilir.»
3. Yeremya şu karşılığı verdi: «Sidkiyaya deyin ki,
4. «İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: Surların dışında sizi kuşatan Babil Kralı ve Kildanilerle savaşmakta kullandığınız silahları size karşı çevireceğim; hepsini bu kentin ortasına toplayacağım.
5. Ben de elimi size karşı kaldıracam; kudretle, kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle sizinle savaşacağım.
6. Bu kentte yaşayanları yok edeceğim; insan da, hayvan da korkunç bir salgın hastalıktan ölecek.
7. Ondan sonra da, diyor RAB, Yahuda Kralı Sidkiyayla görevlilerini, bu kentte salgından, kılıçtan, kıtlıktan sağ çıkan halkı Babil Kralı Nebukadnessarın ve canlarına susamış düşmanlarının eline teslim edeceğim. Hepsini kılıçtan geçirecek, canlarını bağışlamayacak, merhamet etmeyecek, acımayacak.»
8. «Bunun yanı sıra halka şunları da söyle: «RAB diyor ki: İşte yaşama giden yolu da ölüme giden yolu da önünüze koyuyorum.
9. Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek; dışarı çıkıp kenti kuşatan Kildanilere teslim olansa yaşayacak, hiç değilse canını kurtarmış olacak.
10. Bu kente iyilik değil, kötülük etmeye karar verdim, diyor RAB. Bu kenti Babil Kralı ele geçirip ateşe verecek.»
11. «Yahuda Kralının ailesine de ki, «RABbin sözünü dinleyin:
12. RAB şöyle diyor, ey Davut soyu: «Her sabah adaleti uygulayın, Soyguna uğramış kişiyi zorbanın elinden kurtarın. Yoksa yaptığınız kötülük yüzünden Öfkem ateş gibi tutuşup yanacak, Söndüren olmayacak.
13. Ey vadinin üstünde, Kayalık ovada oturan Yeruşalim, Sana karşıyım diyor RAB, Siz ki, kim bize saldırabilir? Sığınağımıza kim girebilir, diyorsunuz.
14. Sizi yaptıklarınıza göre cezalandıracağım, diyor RAB. Bütün çevresini yakıp yok edecek Bir ateş tutuşturacağım kentin ormanında.»

2. «RABbin sözünü dinleyin, ey Davutun tahtında oturan Yahuda Kralıyla görevlileri ve bu kapılardan giren halk!
4. Bu buyrukları özenle yerine getirirseniz, Davutun tahtında oturan krallar savaş arabalarıyla, atlarıyla bu sarayın kapılarından girecekler; görevlileriyle halkları da onları izleyecek.
5. Ancak bu buyruklara uymazsanız, diyor RAB, adım üzerine ant içerim ki, bu saray viraneye dönecek.»
6. Çünkü Yahuda Kralının sarayı için RAB diyor ki, «Sen benim için Gilat gibisin, Lübnanın doruğu gibi. Ama hiç kuşkun olmasın, seni çöle döndürecek, Kimsenin yaşamadığı kentlere çevireceğim.
7. Eli silahlı yok ediciler görevlendireceğim sana karşı. En iyi sedir ağaçlarını kesecek, Ateşe atacaklar.
8. «Bu kentten geçen birçok ulus birbirlerine, «RAB bu büyük kente neden bunu yaptı?» diye soracaklar.
9. «Yanıt şöyle olacak: «Çünkü Tanrıları RABbin antlaşmasını bıraktılar, başka ilahlara tapıp kulluk ettiler.»
10. Ölen için ağlamayın, yasa bürünmeyin; Ancak sürgüne giden için ağlayın acı acı. Çünkü bir daha dönmeyecek, Anayurdunu görmeyecek.
11. Babası Yoşiyanın yerine Yahuda Kralı olan ve buradan çıkıp giden Yoşiya oğlu Şallumfö için RAB diyor ki, «Bir daha dönmeyecek buraya.
12. Sürgüne gönderildiği yerde ölecek, bir daha bu ülkeyi görmeyecek.» 30).
13. «Sarayını haksızlıkla, Yukarı odalarını adaletsizlikle yapan, Komşusunu parasız çalıştıran, Ücretini ödemeyen adamın vay başına!
14. «Kendim için yukarı odaları havadar, Geniş bir saray yapacağım» diyenin vay başına! Sarayına büyük pencereler açar, Sedir ağacıyla kaplar, Kırmızıya boyar.
15. «Bol bol sedir ağacı kullandın diye Kral mı oldun sanırsın? Baban doyasıya yiyip içti, Ama iyi ve doğru olanı yaptı; Onun için de işleri iyi gitti.
16. Ezilenin, yoksulun davasını savundu, Onun için de işleri iyi gitti. Beni tanımak bu değil midir?» diyor RAB.
17. «Seninse gözlerin de yüreğin de yalnız kazanca, Suçsuz kanı dökmeye, Baskı, zorbalık yapmaya yönelik.»
18. Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için diyor ki, «Onun için kimse, «Ah kardeşim! Vah kızkardeşim!» diye dövünmeyecek. Onun için kimse, «Ah efendim! Vah onun görkemi!» diye dövünmeyecek.
19. Sürüklenip Yeruşalim kapılarından dışarı atılacak, Eşek gömülür gibi gömülecek o.»
20. «Lübnana git, feryat et, Sesin Başandan duyulsun, Haykır Avarimden, Çünkü bütün oynaşların ezildi.
21. Kendini güvenlikte sandığında seni uyardım. Ama, «Dinlemem» dedin. Gençliğinden bu yana böyleydi tutumun, Sözümü hiç dinlemedin.
22. Rüzgar bütün çobanlarını alıp götürecektir, Oynaşların sürgüne gidecek. İşte o zaman yaptığın kötülükler yüzünden Utanacak, aşağılanacaksın.
23. Ey sen, Lübnanda yaşayan, Yuvasını sedir ağacından kuran adam! Sana doğuran kadın gibi acılar, sancılar geldiğinde, Nasıl da inleyeceksin!» sanılıyor. Masoretik metin «Acınacaksın».
24. «Varlığım hakkı için derim ki» diyor RAB, «Ey Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakin, sağ elimdeki mühür yüzüğü olsan bile, çıkarıp atardım seni.
25. Seni can düşmanlarının, korktuğun kişilerin, Babil Kralı Nebukadnessarla Kildanilerin eline teslim edeceğim.
26. Seni de seni doğuran anneni de doğmadığınız bir ülkeye atacağım; orada öleceksiniz.
27. Dönmeye can attığınız ülkeye bir daha dönemeyeceksiniz.»
28. Bu mu Yehoyakin? Bu hor görülmüş kırık çömlek, Kimsenin istemediği kap? Neden kendisi de çocukları da Bilmedikleri bir ülkeye atıldılar?

29. ÜLke, ey ÷lke,RABbin söz÷n÷ dinle, ey ÷lke!

30. RAB diyor ki,«Bu adamı çocuksuz,Ömrünce başarısız biri olarak yazın.Çünkü soyundan gelen hiç kimse başarılı olmayacak,Soyundan gelen hiç kimseDavut'un tahtında oturamayacak,Yahuda'da bir daha krallık etmeyecek.»»

1. «Otlagımın koyunlarını yok edip dağıtan çobanların vay başına!» diyor RAB.
2. Halkımı güden çobanlar için İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor: «Sürümü dağıtıp sürdünüz, onlarla ilgilenmediniz. Şimdi ben sizinle ilgileneceğim, yaptığınız kötülük yüzünden sizi cezalandıracağım.» RAB böyle diyor.
3. «Sürmüş olduğum bütün ülkelerden sürümün sağ kalanlarını toplayıp otlaklarına geri getireceğim; orada verimli olup çoğalacaklar.
4. Onları güdecek çobanlar koyacağım başlarına. Bundan böyle korkmayacak, yılgınlığa düşmeyecekler. Bir tanesi bile eksilmeyecek» diyor RAB.
5. «İşte Davut için doğru bir dal çıkaracağım günler geliyor» diyor RAB.«Bu kral bilgece egemenlik sürecek,Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.
6. Onun döneminde Yahuda kurtulacak,İsrail güvenlik içinde yaşayacak.O, «Yahve sidkenufş» adıyla anılacak.
7. «Artık insanların, «İsrail halkını Mısırdan çıkaran RABbin varlığı hakkı için» demeyecekleri günler geliyor» diyor RAB.
8. «Bunun yerine, «İsrail soyunu kuzey ülkesinden ve sürdüğü bütün öbür ülkelerden geri getiren RABbin varlığı hakkı için» diyecekler. Böylece kendi topraklarında yaşayacaklar.»
9. Peygamberlere gelince,Yüreğim paramparça,Bütün kemiklerim titriyor.RABbin yüzünden,Onun kutsal sözleri yüzündenSarhoş gibi,Şaraba yenik düşen bir adam gibiyim.
10. Çünkü ülke zina edenlerle dolu,Lanet yüzünden yas tutuyor.Otlaklar kurumuş.İzledikleri yol kötü,Güçlerini haksızca kullanıyorlar.
11. «Peygamber de kâhin de tanrısız;Tapınağımda bile kötülüklerini gördüm» diyor RAB.
12. «Bu yüzden izledikleri yolOnlar için kaygan olacak;Karanlığa sürülecek,Orada tökezleyip düşecekler.Çünkü cezalandırılacakları yılBaşlarına felaket getireceğim» diyor RAB.
13. «Samiriye peygamberleri arasındaŞu iğrençliği gördüm:Baal adına peygamberlik ederekHalkım İsraili baştan çıkarıyorlar.
14. Yeruşalim peygamberleri arasındaŞu korkunç şeyi gördüm:Zina ediyorlar, yalan peşindeler.Kötülük edenleri güçlendirdiklerinden,Kimse kötülüğünden dönmüyor.Benim için hepsi Sodom gibi,Yeruşalim halkı Gomora gibi oldu.»
15. Bu nedenle Her Şeye Egemen RAB peygamberler için şöyle diyor: «Onlara pelinotu yedirecek,Zehirli su içireceğim.Çünkü Yeruşalim peygamberleriTanrısızlığın bütün ülkeye yayılmasına neden oldular.»
16. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Size peygamberlik eden peygamberlerinDediklerine kulak asmayın,Onlar sizi aldatıyor.RABbin ağzından çıkanları değil,Kendi hayal ettikleri görümleri anlatıyorlar.
17. Beni küçümseyenlere sürekli,«RAB diyor ki: Size esenlik olacak!» diyorlar.Yüklerinin inatçılığı doğrultusunda davrananlara,«Başınıza felaket gelmeyecek» diyorlar.
18. RABbin sözünü duyup anlamak içinRABbin meclisinde kim bulundu ki?Onun sözüne kulak verip duyan kim?
19. İşte, RABbin fırtınası öfkeyle kopacak,Kasırgası döne döne kötülerin başına patlayacak.
20. Aklının tasarladığını tümüyle yapana dekRABbin öfkesi dinmeyecek.Son günlerde açıkça anlayacaksınız bunu.
21. Bu peygamberleri ben göndermedim,Ama çabucak ortaya çıktılar.Onlara hiç seslenmedim,Yine de peygamberlik ettiler.
22. Ama meclisimde dursalardı,Sözlerimi halkıma bildirir,Onları kötü yollarından ve davranışlarındanDöndürürlerdi.
23. Ben yalnızca yakındaki Tanrı mıyım?Uzaktaki Tanrı da değil miyim?» diyor RAB,
24. «Kim gizli yere saklanır daOnu görmem?» diyor RAB,«Yeri göğü doldurmuyor muyum?» diyor RAB.
25. «Adımla yalancı peygamberlik edenlerin ne dediklerini duydum. «Bir düş gördüm! Bir düş!»

diyorlar.

26. Kafalarından uydurdukları hileleri aktaran bu yalancı peygamberler ne zamana dek sürdürecekle bunu?

27. Ataları nasıl Baal yüzünden adımı unuttuysa, onlar da birbirlerine düşlerini anlatarak halkıma adımı unutturmayı tasarlıyorlar.

28. Düşü olan peygamber düşünüyü anlatsın; ama sözümü alan onu sadakatle bildirsin. Buğdayın yanında saman nedir ki?» diyor RAB.

29. «Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?» RAB böyle diyor.

30. «İşte bunun için sözlerimi birbirlerinden çalan peygamberlere karşıyım» diyor RAB.

31. «Evet, kendi sözlerini söyleyip, «RAB böyle diyor» diyen peygamberlere karşıyım» diyor RAB.

32. «Uydurma düşler gören peygamberlere karşıyım» diyor RAB. «Bu düşleri anlatıyor, yalanlarla, boş övünmelerle halkımı baştan çıkarıyorlar. Ben onları ne gönderdim, ne de atadım. Bu halka hiç mi hiç yararları yok» diyor RAB.

33. «Halktan biri, bir peygamber ya da kâhin, «RABbin bildirisi nedir?» diye sorarsa, «Ne bildirisi?» diye karşılık vereceksin. Sizi başımdan atacağım» diyor RAB.

34. «Eğer bir peygamber, kâhin ya da başka biri, «Bu RABbin bildirisi» derse, onu da ailesini de cezalandıracağım.

35. Her biriniz komşunuza ve kardeşinize, «RAB ne yanıt verdi?» ya da, «RAB ne söyledi?» demelisiniz.

36. Bundan böyle, «RABbin bildirisi» lafını ağzınıza almayacaksınız. Herkesin sözü kendi bildirisi olacak. Yaşayan Tanrının, Her Şeye Egemen RABbin, Tanrımızın sözlerini çarpıtıyorsunuz siz.

37. Bir peygambere, «RAB sana ne yanıt verdi?» ya da, «RAB ne söyledi?» demelisiniz.

38. Ama, «RABbin bildirisi» dersiniz, RAB diyor ki, «RABbin bildirisi» diyorsunuz. Oysa, «RABbin bildirisi» demeyeceksiniz diye sizi uyarmıştım.

39. Bu yüzden sizi büsbütün unutacağım, sizi de size ve atalarınıza verdiğim kenti de önümden söküp atacağım.

40. Sizi hiç unutulmayacak bir utanca düşürecek, sürekli alay konusu edeceğim.»

1. Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakinle Yahuda önderlerini, zanaatçıları, demircileri Yerusəlimden Babile sürdükten sonra, RAB bana tapınağının önüne konmuş iki sepet incir gösterdi.
2. Sepetlerin birinde ilk ürüne benzer çok iyi incirler vardı; ötekindeyse çok kötü, yenmeyecek kadar çürük incirler vardı.
4. Bunun üzerine RAB bana şöyle seslendi:
5. ‹‹İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, ‹Buradan Kildan ülkesine sürgüne gönderdiğim Yahuda sürgünlerini bu iyi incirler gibi iyi sayacağım.
6. İyilik bulmaları için onları gözetecek, bu ülkeye geri getireceğim. Onları bina edeceğim, yıkmayacağım; onları dikeceğim, kökünden sökmeyeceğim.
7. Benim RAB olduğumu anlayacak bir yürek vereceğim onlara. Onlar benim halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Çünkü bütün yürekleriyle bana dönecekler.
8. ‹‹Ama Yahuda Kralı Sidkiyayla önderlerini, Yerusəlimden sağ çıkıp da bu ülkede ya da Mısırdaki yaşayanları yenmeyecek kadar çürük incir gibi yapacağım› diyor RAB,
9. ‹Onları bütün ülkelerin gözünde iğrenç, korkunç bir duruma düşürecek. Onları sürdüğüm her yerde ayıplanacak, ibret olacak, alaya alınacak, lanetlenecekler.
10. Kendilerine ve atalarına verdiğim topraktan yok olana dek üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık salacağım.››

1. Yahuda Kralı Yoşıya oğlu Yehoyakimin döneminin dördüncü yılında, RAB Yahuda halkıyla ilgili olarak Yeremyaya seslendi. Nebukadnessarın Babil Kralı oluşunun birinci yılıydı bu.
2. Peygamber Yeremya Yahuda halkına ve Yerusâlimde yaşayanlara RABbin sözünü aktararak şöyle dedi:
3. Yirmi üç yıldır, Yahuda Kralı Amon oğlu Yoşıyanın döneminin on üçüncü yılından bugüne dek, RAB bana sesleniyor. Ben de RABbin sözünü defalarca size aktardım, ama dinlemediniz.
5. Sizi uyardılar, «Şimdi herkes kötü yolundan, kötü işlerinden dönsün ki, RABbin sonsuza dek size ve atalarınıza verdiği toprakta yaşayaszınız» dediler,
6. «Kulluk etmek, tapınmak için başka ilahların ardınca gitmeyin; elinizle yaptığınız putlarla beni öfkelen­dirmeyin ki, ben de size zarar vermeyeyim.»
7. «Ama beni dinlemediniz» diyor RAB, «Sonuç olarak elinizle yaptığınız putlarla beni öfkelen­dirip kendinizi zarara soktunuz.»
8. Bunun için Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Madem sözlerimi dinlemediniz,
9. ben de bütün kuzeydeki halkları ve kulum Babil Kralı Nebukadnessarı çağır­ta­cağım» diyor RAB, «Onları bu ülkeye de burada yaşayanlarla çevresindeki bütün uluslara da karşı getireceğim. Bu halkı tamamen yok edeceğim, ülkelerini dehşet ve alay konusu edip sonsuz bir viraneye çevireceğim.
10. Sevinç ve neşe sesini, gelin güvey sesini, değirmen taşlarının sesini, kandil ışığını onlardan uzaklaştıracam.
11. Bütün ülke bir virane, dehşet verici bir yer olacak. Bu uluslar Babil Kralına yetmiş yıl kulluk edecekler.
12. «Ama yetmiş yıl dolunca» diyor RAB, «Suçları yüzünden Babil Kralıyla ulusunu, Kildan ülkesini cezalandıracak, sonsuz bir viranelik haline getireceğim.
13. O ülke için söylediklerimin hepsini, Yeremyanın uluslara ettiği bu kitapta yazılı bütün peygamberlik sözlerini ülkenin başına getireceğim.
14. Pek çok ulus, büyük krallar onları köle edinecek. Yaptıklarına ve ellerinden çıkan işe göre karşılık vereceğim onlara.»
15. İsrailin Tanrısı RAB bana şöyle dedi: «Elimdeki öfke şarabıyla dolu kâseyi al, seni göndereceğim bütün uluslara içir.
16. Şarabı içince sendeleyecek, üzerlerine göndereceğim kılıç yüzünden çıldıracaklar.»
17. Böylece kâseyi RABbin elinden alıp beni gönderdiği bütün uluslara içirdim:
18. Bugün olduğu gibi viranelik, dehşet ve alay konusu, lanetlik olsunlar diye Yerusâlime, Yahuda kentlerine, krallarıyla önderlerine;
19. Firavunla görevlilerine, önderlerine ve halkına,
20. Mısırdaki yaşayan bütün yabancılara; Üs krallarına, Filist krallarına -Aşkelona, Gazzeye, Ekrona, Aşdottan sağ kalanlara-
21. Edoma, Moava, Ammona;
22. bütün Sur ve Sayda krallarına, deniz aşırı ülkelerin krallarına;
23. Dedana, Temaya, Bûza, zülüflerini kesen bütün halklara;
24. Arabistan krallarına, çölde yaşayan yabancı halkın krallarına;
25. Zimri, Elam, Med krallarına;
26. sırasıyla uzak yakın bütün kuzey krallarına, yeryüzündeki bütün ulusların krallarına içirdim. Hepsinden sonra Şeşak Kralı da içecektir.
27. «Sonra onlara de ki, İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Üzerinize salacağım kılıç yüzünden sarhoş olana dek için, kusun, düşüp kalkmayın.»
28. Eğer kâseyi elinden alır, içmek istemezlerse, de ki, «Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Kesinlikle içeceksiniz!
29. Bana ait olan kentin üzerine felaket getirmeye başlıyorum. Cezasız kalacağınızı mı sanıyorsunuz? Sizi cezasız bırakmayacağım. İşte dünyada yaşayan herkesin üzerine kılıcı çağırıyorum. Her Şeye Egemen RAB böyle diyor.»

30. ‹‹Bütün bu peygamberlik sözlerini onlara ilet: ‹‹Yükseklerden kükreyecek RAB,Kutsal konutundan gürleyecek,Ağılına şiddetle kükreyecek.Dünyada yaşayanların tümüneÜzüm ezenler gibi bağırarak.
31. Gürültü yeryüzünün dört yanında yankılanacak.Çünkü RAB uluslara dava açacak;Herkesi yargılayacakVe kötöleri kılıca teslim edecek›› diyor RAB.
32. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,‹‹İşte felaket ulustan ulusa yayılıyor!Dünyanın dört bucağından büyük kasırga kopuyor.››
33. O gün RAB dünyayı bir uçtan bir uca öldürülenlerle dolduracak. Onlar için yas tutulmayacak, toplanıp gömülmeyecekler. Toprağın üzerinde gübre gibi kalacaklar.
34. Haykırın, ey çobanlar,Acı acı bağırın!Toprakta yuvarlanın, ey sürü başları!Çünkü boğazlanma zamanınız doldu,Değerli bir kap gibi düşüp parçalanacaksınız.
35. Çobanlar kaçamayacak,Sürü başları kurtulamayacak!
36. Duy çobanların haykırışını,Sürü başlarının bağırışını!RAB onların otlaklarını yok ediyor.
37. RABbin kızgın öfkesi yüzündenGüvenlikte oldukları ağıllar yok oldu.
38. İnini terk eden genç aslan gibi,RAB inini bıraktı.Zorbanın kılıcıVe RAB'bin kızgın öfkesi yüzündenÜlkeleri viraneye döndü.

1. Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin krallığının başlangıcında RAB şöyle seslendi:
2. «RAB diyor ki, RABbin Tapınağının avlusunda dur, tapınmak için Yahuda kentlerinden oraya gelen herkese seslen. Sana buyurduğum her şeyi tek söz eksiltmeden onlara bildir.
3. Belki dinler de kötü yollarından dönerler. O zaman ben de yaptıkları kötülükler yüzünden başlarına getirmeyi tasarladığım felaketten vazgeçerim.
4. Onlara de ki, «RAB şöyle diyor: Size verdiğim yasa uyarınca yürümez, beni dinlemez,
5. size defalarca gönderdiğim kullarım peygamberlerin sözlerine kulak vermezseniz, ki kulak vermiyorsanız,
6. bu tapınağa Şilodakine yaptığımın aynısını yapar, bu kenti bütün dünya ulusları arasında lanetlik ederim.»
7. Kâhinler, peygamberler ve bütün halk Yeremyanın RABbin Tapınağında söylediği bu sözleri duydular.
8. Yeremya Tanrının halka iletmesini buyurduğu sözleri bitirince, kâhinlerle peygamberler ve halk onu yakalayıp, «Ölmen gerek!» dediler,
9. «Neden bu tapınak Şilodaki gibi olacak, bu kent de içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye dönecek diyerek RABbin adıyla peygamberlik ediyorsun?» Bütün halk RABbin Tapınağında Yeremyanın çevresinde toplanmıştı.
10. Yahuda önderleri olup bitenleri duyunca, saraydan RABbin Tapınağına gidip tapınağın Yeni Kapı girişinde yerlerini aldılar.
11. Bunun üzerine kâhinlerle peygamberler, önderlere ve halka, «Bu adam ölüm cezasına çarptırılmalı» dediler, «Çünkü bu kente karşı peygamberlik etti. Kendi kulaklarınızla işittiniz bunu.»
12. Bunun üzerine Yeremya önderlerle halka, «Bu tapınağa ve kente karşı işittiğiniz peygamberlik sözlerini iletmem için beni RAB gönderdi» dedi,
13. «Şimdi yollarınızı, davranışlarınızı düzeltin, Tanrınız RABbin sözüne kulak verin. O zaman RAB başınıza getireceğini söylediği felaketten vazgeçecek.
14. Bana gelince, işte elinizdeyim! Gözünüzde iyi ve doğru olan neyse, bana öyle yapın.
15. Ancak şunu kesinlikle bilin ki, eğer beni öldürürseniz, siz de bu kent ve içinde yaşayanlar da suçsuz birinin kanını dökmekten sorumlu tutulacaksınız. Çünkü bütün bu sözleri bildirmem için beni gerçekten RAB size gönderdi.»
16. Bunun üzerine önderlerle halk, kâhinlerle peygamberlere, «Bu adam ölüm cezasına çarptırılmamalı» dediler, «Çünkü bizimle Tanrımız RABbin adına konuştu.»
17. Halkın ileri gelenlerinden birkaçı öne çıkıp orada toplanmış halka,
18. «Moreşetli Mika Yahuda Kralı Hizkiya döneminde peygamberlik etti» dediler, «Yahuda halkına dedi ki, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor, «Siyon tarla gibi sürülecek, Taş yığınınna dönecek Yeruşalim, Tapınağın kurulduğu dağÇalılarla kaplanacak.»
19. «Yahuda Kralı Hizkiya ya da Yahuda halkından biri onu öldürdü mü? Bunun yerine Hizkiya RABden korkarak Onun lütfunu diledi. RAB de onlara bildirdiği felaketten vazgeçti. Bizse, üzerimize büyük bir yıkım getirmek üzereyiz.»
20. Kiryat-Yearimli Şemaya oğlu Uriya adında peygamberlik eden bir adam daha vardı. Tıpkı Yeremya gibi o da RABbin adına bu kente ve ülkeye karşı peygamberlik etti.
21. Kral Yehoyakimle askerleri ve komutanları Uriyanın sözlerini duydular. Kral onu öldürmek istedi. Bunu duyan Uriya korkuya kapılarak kaçıp Mısıra gitti.
22. Bunun üzerine Kral Yehoyakim peşinden adamlarını -Akbor oğlu Elnatanla başkalarını- Mısıra gönderdi.
23. Uriyayı Mısırdan çıkarıp Kral Yehoyakime getirdiler. Kral onu kılıçla öldürtüp cesedini sıradan halk mezarlığına attırdı.
24. Ancak Şafan oğlu Ahikam Yeremya'yı korudu. Böylece Yeremya öldürülmek üzere halkın eline teslim edilmedi.

1. Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Sidkiyanın krallığının başlangıcında RAB Yeremyaya seslendi:
3. Sonra Yerusolime, Yahuda Kralı Sidkiyaya gelen ulaklar aracılığıyla Edom, Moav, Ammon, Sur ve Sayda krallarına haber gönder.
4. Efendilerine şunu bildirmelerini buyur: İsrailin Tanrısı Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Efendilerinize söyleyin:
5. Yeryüzünü de üstünde yaşayan insanlarla hayvanları da büyük gücümle, kudretli elimle ben yarattım. Onu uygun gördüğüm kişiye veririm.
6. Şimdi bütün bu ülkeleri Babil Kralı kulum Nebukadnessara vereceğim. Yabanıl hayvanları da kulluk etsinler diye ona vereceğim.
7. Ülkesi için saptanan zaman gelinceye dek bütün uluslar ona, oğluna, torununa kulluk edecek. Sonra birçok ulus, büyük krallar onu köle edecekler.
8. «Hangi ulus ya da krallık Babil Kralı Nebukadnessara kulluk edip boyunduruğuna girmezse, o ulusu onun eline teslim edene dek fü kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım, diyor RAB.
9. Size gelince, peygamberlerinizi, falcılarınızı, düş görenlerinizi, medyumlarınızı, büyücülerinizi dinlemeyin! Onlar size, Babil Kralına kulluk etmeyeceksiniz diyorlar.
10. Size yalan peygamberlik ediyorlar. Bunun sonucu sizi ülkenizden uzaklaştırmak oluyor. Sizi süreceğim, yok olacaksınız.
11. Ama Babil Kralının boyunduruğuna girip ona kulluk eden ulusu kendi toprağında bırakacağım, diyor RAB. O ulus toprağını işleyecek, orada yaşayacak.» Masoretik metin «Onun eliyle yok edilişi tamamlanana dek».
12. Yahuda Kralı Sidkiyaya bütün bu sözleri ilettim. Dedim ki, «Boyunlarınızı Babil Kralının boyunduruğu altına koyun. Ona ve halkına kulluk edin ki sağ kalasınız.
13. RABbin Babil Kralına kulluk etmeyen her ulus için dediği gibi, niçin sen ve halkın kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden ölesiniz?
14. Size, «Babil Kralına kulluk etmeyeceksiniz» diyen peygamberlerin sözlerine kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.
15. «Onları ben göndermedim» diyor RAB, «Adımla yalan peygamberlik ediyorlar. Bu yüzden sizi de size peygamberlik eden peygamberleri de süreceğim, hepiniz yok olacaksınız.»
16. Sonra kâhinlerle halka şöyle dedim: «RAB diyor ki, «İşte RABbin Tapınağının eşyaları yakında Babilden geri getirilecek» diyen peygamberlerinize kulak asmayın. Onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.
17. Onları dinlemeyin. Sağ kalmak için Babil Kralına kulluk edin. Bu kent neden viraneye çevrilsin?
18. Eğer bunlar peygamberse ve RABbin sözü onlardaysa, RABbin Tapınağında, Yahuda Kralının sarayında ve Yerusolimde kalan eşyalar Babile götürülmesin diye Her Şeye Egemen RABbe yalvarsınlar.
- 19-20. «Çünkü Babil Kralı Nebukadnessar Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakini Yahuda ve Yerusolim soylularıyla birlikte Yerusolimden Babile sürdüğünde alıp götürmediği sütunlar, havuz, ayaklıklar ve kentte kalan öbür eşyalar için Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor.
21. Evet, RABbin Tapınağında, Yahuda Kralının sarayında ve Yerusolimde kalan eşyalar için İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:
22. «Bunlar Babil'e taşınacak, aldıracağım güne dek de orada kalacaklar» diyor RAB, «O zaman onları alacak, yeniden buraya yerleştireceğim.»

1. Aynı yıl Yahuda Kralı Sidkiyanın krallığının başlangıcında, dördüncü yılının beşinci ayında Givonlu Azzur oğlu Peygamber Hananya RABbin Tapınağında kâhinlerle bütün halkın önünde bana şöyle dedi:
2. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Babil Kralının boyunduruğunu kıracağım.
3. Babil Kralı Nebukadnessarın buradan alıp Babile götürdüğü RABbin Tapınağına ait bütün eşyaları iki yıl içinde buraya geri getireceğim.
4. Yahuda Kralı Yehoyakim oğlu Yehoyakinle Babile sürgüne giden bütün Yahudalıları buraya geri getireceğim» diyor RAB, «Çünkü Babil Kralının boyunduruğunu kıracağım.»
5. Bunun üzerine Peygamber Yeremya, kâhinlerin ve RABbin Tapınağındaki halkın önünde Peygamber Hananyayı yanıtladı.
6. Yeremya şöyle dedi: «Amin! RAB aynısını yapsın! RAB, tapınağına ait eşyalarla bütün sürgünleri Babilden buraya geri getirerek ettiğin peygamberlik sözlerini gerçekleştirsın!
7. Yalnız şimdi sana ve halka söyleyeceğim şu sözü dinle:
8. Çok önce, benden de senden de önce yaşamış peygamberler birçok ülke ve büyük krallığın başına savaş, felaket, salgın hastalık gelecek diye peygamberlik ettiler.
9. Ancak esenlik olacağını söyleyen peygamberin sözü yerine gelirse, onun gerçekten RABbin gönderdiği peygamber olduğu anlaşılır.»
10. Bunun üzerine Peygamber Hananya, Peygamber Yeremyanın boynundan boyunduruğu çıkarıp kırdı.
11. Sonra halkın önünde şöyle dedi: «RAB diyor ki, «Babil Kralı Nebukadnessarın bütün ulusların boynuna taktığı boyunduruğu iki yıl içinde işte böyle kıracağım.» Böylece Peygamber Yeremya yoluna gitti.
12. Peygamber Hananya Peygamber Yeremyanın boynundaki boyunduruğu kırdıktan sonra RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
13. «Git, Hananyaya de ki, «RAB şöyle diyor: Sen tahtadan yapılmış boyunduruğu kırdın, ama yerine demir boyunduruk yapacaksın!
14. Çünkü İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Babil Kralı Nebukadnessara kulluk etmeleri için bütün bu ulusların boynuna demir boyunduruk geçirdim, ona kulluk edecekler. Yabancı hayvanları da onun denetimine vereceğim.»
15. Peygamber Yeremya Peygamber Hananyaya, «Dinle, ey Hananya!» dedi, «Seni RAB göndermedi. Ama sen bu ulusu yalana inandırdın.
16. Bu nedenle RAB diyor ki, «Seni yeryüzünden silip atacağım. Bu yıl öleceksin. Çünkü halkı RABbe karşı kıskırttın.»
17. Peygamber Hananya o yılın yedinci ayında öldü.

1. Peygamber Yeremyanın sürgünde sağ kalan halkın ileri gelenlerine, kâhinlerle peygamberlere ve Nebukadnessarın Yerusâlimden Babil'e sürdüğü bütün halka Yerusâlimden gönderdiği mektubun metni aşağıda yazılıdır.
2. Bu mektup Kral Yehoyakinin, ana kraliçenin, saray görevlilerinin, Yahuda ve Yerusâlim önderlerinin, zanaatçılarla demircilerin Yerusâlimden sürgüne gitmelerinden sonra,
3. Yahuda Kralı Sidkiyanın Babil Kralı Nebukadnessara gönderdiği Şafan oğlu Elasa ve Hilkiya oğlu Gemarya eliyle gönderildi:
4. İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Yerusâlimden Babil'e sürdüğü herkese şöyle diyor:
5. «Evler yapıp içinde oturun, bahçe dikip ürününü yiye.
6. Evlenin, oğullarınız, kızlarınız olsun; oğullarınızı, kızlarınızı evlendirin. Onların da oğulları, kızları olsun. Orada çoğalın, azalmayın.
7. Sizi sürmüş olduğum kentin esenliği için uğraşın. O kent için RABbe dua edin. Çünkü esenliğiniz onunkine bağlıdır.»
8. Evet, İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Aranızdaki peygamberlerle falcılara aldanmayın. Düş görmeye özendirdiğiniz kişilere kulak asmayın.
9. Çünkü onlar adımı kullanarak size yalan peygamberlik ediyorlar. Onları ben göndermedim.» RAB böyle diyor.
10. RAB diyor ki, «Babilde yetmiş yılınız dolunca sizinle ilgilenecek, buraya sizi geri getirmek için verdiğim iyi sözü tutacağım.
11. Çünkü sizin için düşündüğüm tasarıları biliyorum» diyor RAB. «Kötü tasarılar değil, size umutlu bir gelecek sağlayan esenlik tasarıları bunlar.
12. O zaman beni çağırarak, gelip bana yakaracaksınız. Ben de sizi işiteceğim.
13. Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.
14. Kendimi size buldurtacağım» diyor RAB. «Sizi eski gönencinize kavuşturacağım. Sizi sürdüğüm bütün yerlerden ve uluslardan toplayacağım» diyor RAB. «Ve sizi sürgün ettiğim yerden geri getireceğim.»
15. Madem, «RAB bizim için Babilde peygamberler çıkardı» diyorsunuz,
16. Davutun tahtında oturan kral, bu kentte kalan halk ve sizinle sürgüne gitmeyen yurttaşlarınız için RAB şöyle diyor.
17. Evet, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Üzerlerine kılıç, kıtlık, salgın hastalık göndereceğim. Onları yenilmeyecek kadar çürük, bozuk incir gibi edeceğim.
18. Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla peşlerine düşeceğim. Yeryüzündeki bütün krallıklara dehşet saçacak, kendilerini sürdüğüm bütün ülkeler arasında lanetlenecek, dehşet ve alay konusu olacak, aşağılanacaklar.
19. Çünkü sözlerime kulak asmadılar» diyor RAB. «Kullarım peygamberler aracılığıyla sözlerimi defalarca gönderdim, ama dinlemediniz.» RAB böyle diyor.
20. Bunun için, ey sizler, Yerusâlimden Babil'e gönderdiğim sürgünler, RABbin sözüne kulak verin!
21. Adımı kullanarak size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahavla Maaseya oğlu Sidkiya için İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Onları Babil Kralı Nebukadnessarın eline teslim edeceğim, gözünüzün önünde ikisini de öldürecek.
22. Onlardan ötürü Babildeki bütün Yahuda sürgünleri, «RAB seni Babil Kralının diri diri yaktırdığı Sidkiya ve Ahavla aynı duruma düşürsün» diye lanet edecek.
23. Çünkü İsrailde çirkin şeyler yaptılar; komşularının karılarıyla zina ettiler, onlara buyurmadığım halde adımla yalan sözler söylediler. Bunu biliyorum ve buna tanığım» diyor RAB.
24. Nehelamlı Şemayaya diyeceksin ki,
25. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Sen Yerusâlim halkına, Maaseya oğlu Kâhin Sefanyayla bütün öbür kâhinlere kendi adına mektuplar göndererek şöyle yazmıştın:
26. «RAB tapınağın sorumlusu olarak Yehoyada yerine seni kâhin atadı. Peygamber gibi davranan her deliyi tomruğa, demir boyunduruğa vurmak görevindir.

27. Öyleyse aranızda kendini peygamber ilan eden Anatotlu Yeremyayı neden azarlamadın?
28. Çünkü Yeremya biz Babildekilere şu haberi gönderdi: Sürgün uzun olacak. Onun için evler yapıp içinde oturun; bahçe dikip ürününü yiyin.»
29. Kâhin Sefanya mektubu Peygamber Yeremyaya okuyunca,
30. RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
31. «Bütün sürgünlere şu haberi gönder: ‹Nehelamlı Şemaya için RAB diyor ki: Madem ben göndermediğim halde Şemaya peygamberlik edip sizleri yalana inandırdı,
32. ben de Nehelamlı Şemaya'yı ve bütün soyunu cezalandıracağım: Bu halkın arasında soyundan kimse sağ kalmayacak, halkıma yapacağım iyiliği görmeyecek, diyor RAB. Çünkü o halkı bana karşı kıskırttı.»

2. «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Sana bildirdiğim bütün sözleri bir kitaba yaz.
3. İşte halkım İsraili ve Yahudayı eski gönençlerine kavuşturacağım günler yaklaşıyor» diyor RAB, «Onları atalarına verdiğim topraklara geri getireceğim, orayı yurt edinecekler» diyor RAB.»
4. İsrail ve Yahuda için RABbin bildirdiği sözler şunlardır:
5. «RAB diyor ki, «Korku sesi duyduk, Esenlik değil, dehşet sesi.
6. Sorun da görün: Erkek, çocuk doğurur mu? Öyleyse neden doğuran kadın gibi Her erkeğin ellerini belinde görüyorum? Neden her yüz solmuş?
7. Ah, ne korkunç gün! Onun gibisi olmayacak. Yakup soyu için sıkıntı dönemi olacak, Yine de sıkıntıdan kurtulacak.
8. «O gün» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Boyunlarındaki boyunduruğu kırarak, Bağlarını koparacağım. Bundan böyle yabancılar onları Kendilerine köle etmeyecekler.
9. Onun yerine Tanrıları RABbeVe başlarına atayacağım kralları Davuta Kulluk edecekler.
10. «Korkma, ey kulum Yakup, Yılma, ey İsrail» diyor RAB. «Çünkü seni uzak yerlerden, Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım. Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak, Kimse onu korkutmayacak.
11. Çünkü ben seninleyim, Seni kurtaracağım» diyor RAB. «Seni aralarına dağıttığım bütün ulusları Tümüyle yok etsem de, Seni büsbütün yok etmeyecek, Adaletle yola getirecek, Hiç cezasız bırakmayacağım.»
12. «RAB diyor ki, «Senin yaran şifa bulmaz, Beren iyileşmez.
13. Davanı görecektir kimse yok, Yaran umarsız, şifa bulmaz.
14. Bütün oynasların unuttu seni, Arayıp sormuyorlar. Seni düşman vururcasına vurdum, Acımasızca cezalandırdım. Çünkü suçun çok, Günahların sayısız.
15. Neden haykırıyorsun yarandan ötürü? Yaran şifa bulmaz. Suçlarının çokluğu ve sayısız günahın yüzünden Getirdim bunları başına.
16. Ama seni yiyenlerin hepsi yem olacak, Bütün düşmanların sürgüne gidecek. Seni soyanlar soyulacak, Yağmalayanlar yağmalanacak.
17. Ama ben seni sağlığına kavuşturacak, Yaralarını iyileştireceğim» diyor RAB, «Çünkü Siyon itilmiş, Onu arayan soran yok diyorlar.»
18. «RAB diyor ki, «Yakupun çadırlarını eski gönencine kavuşturacağım, Konutlarına acıyacağım. Yeruşalim höyük üzerinde yeniden kurulacak, Saray kendi yerinde duracak.
19. Oralardan şükran ve sevinç sesleri duyulacak. Sayılarını çoğaltacağım, azalmayacaklar, Onları onurlandıracağım, küçümsenmeyecekler.
20. Çocukları eskisi gibi olacak, Toplulukları önümde sağlam duracak; Onlara baskı yapanların hepsini cezalandıracağım.
21. Önderleri kendilerinden biri olacak, Yöneticileri kendi aralarından çıkacak. Onu kendime yaklaştıracam, Bana yaklaşacak. Kim canı pahasına yaklaşabilir bana?» diyor RAB.
22. «Böylece siz benim halkım olacaksınız, Ben de sizin Tanrınız olacağım.»
23. İşte RABbin fırtınası öfkeyle kopacak, Şiddetli kasırgası kötülerin başında patlayacak.
24. Aklının tasarladığını tümüyle yapana dek, RAB'bin kızgın öfkesi dinmeyecek. Son günlerde bunu anlayacaksınız.»

1. «O zaman» diyor RAB, «Bütün İsrail boylarının Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacaklar.»
3. Ona uzaktan görünüp şöyle dedim: Seni sonsuz bir sevgiyle sevdim, Bu nedenle sevecenlikle seni kendime çektim.
4. Seni yeniden bina edeceğim, Yeniden bina edileceksin, ey erden kız İsrail! Yine teflerini alacak, Sevinçle coşup oynayanlara katılacaksın.
5. Samiriye dağlarında yine bağ dikeceksin; Bağ dikenler üzümünü yiyecekler.
6. Efrayimin dağlık bölgesindeki bekçilerin, «Haydi, Siyona, Tanrımız RABbe çıkalım Diye bağıracakları bir gün var.»
8. İşte, onları kuzey ülkesinden Geri getirmek üzereyim; Onları dünyanın dört bucağından toplayacağım. Aralarında kör, topal, Gebe kadın da, doğuran kadın da olacak. Büyük bir topluluk olarak buraya dönecekler.
9. Ağlaya ağlaya gelecekler, Benden yardım dileyenleri geri getireceğim. Akarsular boyunca tökezlemeyecekleri Düz bir yolda yürüteceğim onları. Çünkü ben İsrailin babasıyım, Efrayim de ilk oğlumdur.
10. «RABbin sözünü dinleyin, ey uluslar! Uzaktaki kıyılara duyurun: «İsraili dağıtan onu toplayacak, Sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu» deyin.
11. Çünkü RAB Yakupu kurtaracak, Onu kendisinden güçlü olanın elinden özgür kılacak.
12. Siyonun yüksek tepelerine gelip Sevinçle haykıracaklar. RABbin verdiği iyilikler karşısında-Tahıl, yeni şarap, zeytinyağı, Davar ve sığır yavruları karşısında-Yüzleri sevinçle parlayacak. Sulanmış bahçe gibi olacak, Bir daha solmayacaklar.
13. O zaman erden kızlar, genç yaşlı erkekler Hep birlikte oynayıp sevinecek. Yaslarını coşkuya çevirecek, Üzüntülerini avutup onları sevindireceğim.
14. Kâhinleri bol yiyeceklerle doyuracağım, Halkım iyiliklerimle doyacak» diyor RAB.
15. RAB diyor ki, «Ramada bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!»
16. RAB diyor ki, «Sesini ağlamaktan, Gözlerini yaş dökmekten alıkoy. Çünkü verdiğin emek ödüllendirilecek» diyor RAB. «Halkım düşman ülkesinden geri dönecek.
17. Geleceğin için umut var» diyor RAB. «Çocukların yurtlarına dönecekler.
18. «Efrayimin inlemelerini kuşkusuz duydum: «Beni eğitilmemiş dana gibi yola getirdin Ve yola geldim. Beni geri getir, döneyim. Çünkü RAB Tanrım sensin.
19. Yanlış yola saptıktan sonra pişman oldum. Aklım başıma gelince bağrımı dövdüm. Gençliğimdeki ayıplarımдан utandım, Rezil oldum.»
20. «Efrayim değerli oğlum değil mi? Hoşnut olduğum çocuk değil mi? Kendisi için ne dersem diyeyim, Onu hiç unutmuyorum. Bu yüzden yüreğim sızlıyor, Çok acıyorum ona» diyor RAB.
21. «Kendin için yol işaretleri koy, Direkler dik. Yolunu, gittiğin yolu iyi düşün. Geri dön, ey erden kız İsrail, kentlerine dön!
22. Ne zamana dek bocalayıp duracaksın, ey dönek kız? RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak.»
23. İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: «Yahuda ve kentlerindeki halkı eski gönençlerine kavuşturduğum zaman yine şu sözleri söyleyecekler: «RAB sizi kutsasın, Ey doğruluk yurdu, ey kutsal dağ!»
24. Halk, ırgatlar, sürüleriyle dolaşan çobanlar Yahudada ve kentlerinde birlikte yaşayacak.
25. Yorgun cana kana kana içirecek, bitkin canı doyuracağım.»
26. Bunun üzerine uyanıp baktım. Uykum bana tatlı geldi.
27. «İsrail ve Yahudada insan ve hayvan tohumu ekeceğim günler yaklaşıyor» diyor RAB,
28. «Kökünden söküp yok etmek, yerle bir edip yıkmak, yıkıma uğratmak için onları nasıl gözledimse, kurup dikmek için de gözleyeceğim» diyor RAB.
29. «O günler insanlar artık, «Babalar koruk yedi, Çocukların dişleri kamaştı

30. Herkes kendi suçu yüzünden ölecek. Koruk yiyenin dişleri kamaşacak.
31. «İsrail halkıyla ve Yahuda halkıylaYeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor» diyor RAB,
32. «Atalarını Mısırdan çıkarmak içinEllerinden tuttuğum günOnlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek.Onların kocası olmama karşın,Bozdular o antlaşmamı» diyor RAB.
33. «Ama o günlerden sonra İsrail halkıylaYapacağım antlaşma şudur» diyor RAB,«Yasamı işlerine yerleştirecek,Yüreklerine yazacağım.Ben onların Tanrısı olacağım,Onlar da benim halkım olacak.
34. Bundan böyle kimse komşusunu ya da kardeşini,«RABbi tanıyın» diye eğitmeyecek.Çünkü küçük büyük hepsiTanıyacak beni» diyor RAB.«Çünkü suçlarını bağışlayacağım,Günahlarını artık anmayacağım.»
35. Gündüz ışık olsun diye güneşi sağlayan,Gece ışık olsun diye ayı, yıldızları düzene koyan,Dalgaları kükresin diye denizi kabartan RAB-Onun adı Her Şeye Egemen RABdir- diyor ki,
36. «Eğer kurulan bu düzen önümden kalkarsa,İsrail soyu sonsuza dekÖnümde ulus olmaktan çıkar» diyor RAB.
37. RAB şöyle diyor:«Gökler ölçülebilse,Dünyanın temelleri incelenip anlaşılabilse,İsrail soyunu bütün yaptıkları yüzündenReddederim» diyor RAB.
38. «Yeruşalim Kentinin Hananel Kulesinden Köşe Kapısına dek benim için yeniden kurulacağı günler geliyor» diyor RAB,
39. «Ölçü ipi oradan Garev Tepesine doğru uzayıp Goaya dönecek.
40. Ölülerle küllerin atıldığı bütün vadi, Kidron Vadisi'ne dek uzanan tarlalar, doğuda At Kapısı'nın köşesine dek RAB için kutsal olacak. Kent bir daha kökünden sökülmeyecek, sonsuza dek yıkılmayacak.»

1. Yahuda Kralı Sidkiyanın onuncu, Nebukadnessarın on sekizinci yılında RAB Yeremyaya seslendi.
2. O sırada Babil Kralının ordusu Yerusolimi kuşatmaktaydı. Peygamber Yeremya Yahuda Kralının sarayındaki muhafız avlusunda tutukluydu.
3. Yahuda Kralı Sidkiya onu orada tutuklatmıştı. «Neden böyle peygamberlik ediyorsun?» demişti, «Sen diyorsun ki, «RAB şöyle diyor: Bu kenti Babil Kralının eline teslim etmek üzereyim, onu ele geçirecek.
4. Yahuda Kralı Sidkiya Kildanilerin elinden kaçıp kurtulamayacak, kesinlikle Babil Kralının eline teslim edilecek; onunla yüzyüze konuşacak, onu gözleriyle görecek.
5. Sidkiya Babile götürülecek, ben onunla ilgilenene dek orada kalacak, Kildanilerle savaşsanız bile başarılı olamayacaksınız diyor RAB.»
6. Yeremya, «RAB bana şöyle seslendi» diye yanıtladı,
7. «Amcan Şallum oğlu Hanamel sana gelip, «Anatottaki tarlamı satın al. Çünkü en yakın akrabam olarak tarlayı satın alma hakkı senindir» diyecek.
8. «Sonra RABbin sözü uyarınca amcamın oğlu Hanamel muhafız avlusunda yanıma gelip, «Benyamin bölgesinde, Anatottaki tarlamı satın al» dedi, «Çünkü miras hakkı da en yakın akrabalık hakkı da senindir. Onu kendin için satın al.» «O zaman RABbin sözünün yerine geldiğini anladım.
9. Böylece Anatottaki tarlayı amcamın oğlu Hanamelden satın aldım. Tarlaya karşılık kendisine on yedi şekel gümüş tartıp ödedim.
10. Satış belgesini çağırdığım tanıkların önünde imzalayıp mühürledim, gümüşü terazide tarttım.
11. Satış belgesini -kural ve koşulları içeren mühürlenmiş kâğıdı ve açık sözleşme belgesini- aldım.
12. Amcamın oğlu Hanamelin, satış belgesini imzalayan tanıkların ve muhafız avlusunda oturan bütün Yahudilerin gözü önünde satış belgesini Mahseya oğlu Neriya oğlu Baruka verdim.
13. «Hepsinin gözü önünde Baruka şu buyrukları verdim:
14. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Bu satış belgesini -mühürlenmiş, açık olanını- al, uzun süre durmak üzere bir çömleğe koy.
15. Çünkü İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB söz veriyor, bu ülkede yine evler, tarlalar, bağlar satın alınacak» diyor.
16. «Tarlanın satış belgesini Neriya oğlu Baruka verdikten sonra RABbe şöyle yakardım:
17. «Ey Egemen RAB! Büyük gücünle, kudretinle yeri göğü yarattın. Yapamayacağın hiçbir şey yok.
18. Binlerce insana sevgi gösterir, ama babaların işlediği günahların karşılığını çocuklarına ödetirsin. Ey büyük ve güçlü Tanrı! Her Şeye Egemen RABdir senin adın.
19. Tasarıların ne büyük, işlerin ne güçlü! Gözlerin insanların bütün yaptıklarına açıktır. Herkese davranışlarına, yaptıklarının sonucuna göre karşılığını verirsin.
20. Sen ki, Mısırdaki, İsrailde, bütün insanlar arasında bugüne dek mucizeler, harikalar yarattın. Bugün olduğu gibi ün kazandın.
21. Halkın İsraili belirtilerle, şaşılabilir işlerle, güçlü, kudretli elinle, büyük korku saçarak Mısırdan çıkardın.
22. Atalarına vereceğine ant içtiğin bu toprakları, süt ve bal akan ülkeyi onlara verdin.
23. Gelip ülkeyi mülk edindiler, ama senin sözünü dinlemediler, Kutsal Yasan uyarınca yürümediler. Yaptıklarını buyurduğun şeylerin hiçbirini yapmadılar. Bu yüzden bütün bu felaketleri getirdin başlarına.
24. «İşte, kenti ele geçirmek için kuşatma rampaları yapıldı. Kılıç, kıtlık, salgın hastalık yüzünden kent saldıran Kildanilere teslim edilecek. Söylediklerin yerine geldi, sen de görüyorsun!
25. Yine de, Egemen RAB, kent Kildanilere teslim edileceği halde sen bana, «Tarlayı çağırdığın tanıklar önünde gümüşle satın al» dedin.»
26. Bunun üzerine RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
27. «Bütün insanlığın Tanrısı RAB benim. Var mı yapamayacağım bir şey?
28. Bu yüzden RAB diyor ki: Bak, bu kenti Kildanilerle Babil Kralı Nebukadnessarın eline vermek üzereyim; onu ele geçirsin.

29. Kente saldıran Kildaniler gelip onu ateşe verecekler. Kenti de damlarında Baalın onuruna buhur yakıp başka ilahlara dökmelik sunular sunarak beni öfkелendirdikleri evleri de yakacaklar.
30. «Çünkü İsrail ve Yahuda halkları gençliklerinden beri hep gözümde kötü olanı yapıyor; İsrail halkı ellerinin yaptıklarıyla beni sürekli öfkелendiriyor, diyor RAB.
31. Evet, bu kent kurulduğundan bu yana beni öyle öfkелendirdi, kızdırdı ki onu önümden söküp atacağım.
32. Çünkü İsrail ve Yahuda halklarının -kendilerinin, krallarının, önderlerinin, kâhinlerinin, peygamberlerinin, Yahuda ve Yerusâlimde yaşayanların- beni öfkелendirmek için yaptıkları kötülüklerin haddi hesabı yok.
33. Bana yüzlerini değil, sırtlarını çevirdiler. Onları defalarca uyarmama karşın dinlemediler, yola gelmediler.
34. Bana ait olan bu tapınağa iğrenç putlarını yerleştirerek onu kirlettiler.
35. Ben-Hinnom Vadisinde ilah Moleke sunu olarak oğullarını, kızlarını ateşte kurban etmek için Baalın tapınma yerlerini kurdular. Böyle iğrenç şeyler yaparak Yahudayı günaha sürüklemelerini ne buyurdum, ne de aklımdan geçirdim.
36. «Siz bu kent için, «Kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla Babil Kralının eline veriliyor» diyorsunuz. Ama şimdi İsrailin Tanrısı RAB diyor ki:
37. Kızgınlıkla, gazapla, büyük öfkeyle onları sürdüğüm ülkelerden hepsini toplayacağım. Onları buraya geri getirip güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım.
38. Onlar benim halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.
39. Tek bir yürek, tek bir yaşam tarzı vereceğim onlara; gerek kendilerinin gerekse çocuklarının iyiliği için benden hep korksunlar.
40. Onlarla kalıcı bir antlaşma yapacağım: Onlara iyilik etmekten vazgeçmeyecek, benden hiç ayrılmasınlar diye yüreklerine Tanrı korkusu salacağım.
41. Onlara iyilik etmekten sevinç duyacağım; gerçekten bütün yüreğimle, bütün canımla onları bu ülkede dikeceğim.
42. «RAB diyor ki: Bu halkın başına bütün bu büyük felaketleri nasıl getirdiysem, onlara söz verdiğim bütün iyilikleri de öyle sağlayacağım.
43. Sizlerin, «Viran olmuş, insansız, hayvansız, Kildanilerin eline verilmiş» dediğiniz bu ülkede yine tarlalar satın alınacak.
44. Benyamin bölgesinde, Yerusâlim çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde, dağlık bölgenin, Şefela'nın ve Negev'in kentlerinde gümüşle tarlalar satın alınacak, satış belgeleri tanıkların önünde imzalanıp mühürlenecek. Çünkü eski gönençlerine kavuşturacağım onları» diyor RAB.

1. Yeremya muhafız avlusunda tutukluymken, RAB ona ikinci kez seslendi:
2. «Dünyayı yaratan, yerini alsın diye ona biçim veren, adı RAB olan şöyle diyor:
3. «Bana yakar da seni yanıtlayayım; bilmediğin büyük, akıl almaz şeyleri sana bildireyim.»
4. Kuşatma rampalarına, kılıca karşı siper olsun diye bu kentin yıkılmış olan evleriyle Yahuda krallarının sarayları için İsrailin Tanrısı RAB şöyle diyor:
5. «Kildaniler savaşmak, evleri öfke ve kızgınlıkla vurduğum insanların cesetleriyle doldurmak üzere gelecekler. O insanlar ki, yaptıkları kötülükler yüzünden bu kentten yüzümü çevirdim. «Kildanilerle».
6. «Yine de bu kenti iyileştirip sağlığa kavuşturacağım. Halkına şifa verecek, bol esenlik, güvenlik içinde yaşamalarını sağlayacağım.
7. Yahudayı ve İsraili eski gönencine kavuşturacak, önceden olduğu gibi bina edeceğim.
8. Onları bana karşı işledikleri bütün günahlardan arındıracak, bana karşı işledikleri günahları da isyanlarını da bağışlayacağım.
9. Dünyadaki bütün ulusların önünde bu kent benim için sevinç, övgü ve onur kaynağı olacak. Bu uluslar Yerusâlim halkına yaptığım iyilikleri, sağladığım gönenci duyunca, korkuya kapılıp titreyecekler.»
- 1-011. «RAB şöyle diyor: «Bu kent viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış diyorsunuz. Ne var ki, terk edilmiş, insansız, hayvansız Yahuda kentlerinde, Yerusâlim sokaklarında sevinç ve neşe sesi, gelin güvey sesi, RABbin Tapınağına şükran sunuları getirenlerin sesi yine duyulacak: «Her Şeye Egemen RABbe şükredin,Çünkü O iyidir,Sevgisi sonsuza dek kalıcıdır.
12. «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Viran olmuş, insansız, hayvansız kalmış bu ülkenin bütün kentlerinde çobanların sürülerini dinlendireceği otlaklar olacak yeniden.
13. Dağlık bölgede, Şefela, Negev, Benyamin bölgesindeki kentlerde, Yerusâlimin çevresindeki köylerde, Yahuda kentlerinde çoban değneğinin altından geçen sürüler olacak» diyor RAB.
14. «İsrail ve Yahuda halkına verdiğim güzel sözü yerine getireceğim günler geliyor» diyor RAB.
15. «O günlerde, o zamanda,Davut için doğru bir dal yetiştireceğim;Ülkede adil ve doğru olanı yapacak.
16. O günlerde Yahuda kurtulacak,Yerusâlim güvenlik içinde yaşayacak.O, Yahve sidkenu adıyla anılacak.»
17. RAB şöyle diyor: «İsrail tahtı üzerinde oturan Davut soyunun ardı arkası kesilmeyecek.
18. Levili kâhinlerden önümde yakmalık sunu sunacak, tahıl sunusu yakacak, kurban kesecek biri hiç eksik olmayacak.»
19. RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
- 2-021. «RAB diyor ki, «Eğer belirlenmiş zamanlarda gece ve gündüz olması için gece ve gündüzle yaptığım antlaşma bozulabilirse, tahtında oturan oğulları krallık yapsın diye kulum Davutla ve bana hizmet eden Levili kâhinlerle yaptığım antlaşma da ancak o zaman bozulabilir.
22. Kulum Davutun soyunu ve bana hizmet eden Levilileri sayılamaz gök cisimleri kadar, ölçülemez deniz kumu kadar çoğaltacağım.»
23. RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
24. «Bu halkın, «RAB seçtiği iki aileyi de reddetti» dediğini görmüyor musun? Halkımı öyle küçümsüyorlar ki, artık bir ulus saymıyorlar onu.
25. RAB diyor ki, «Gece ve gündüzle bir antlaşma yapıp yerin, göğün kurallarını saptamasaydım,
26. Yakup soyuyla kulum Davut'u da reddeder, Davut'un oğullarından birinin İbrahim, İshak, Yakup soyuna krallık etmesini sağlamazdım. Ama ben onları eski gönençlerine kavuşturacak, onlara acıyacağım.»

1. Babil Kralı Nebukadnessarla bütün ordusu, krallığı altındaki bütün uluslarla halklar, Yerusalıml ve çevresindeki kentlere karşı savaşıırken RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
2. «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki, «Git, Yahuda Kralı Sidkiyaya RAB şöyle diyor de: Bu kenti Babil Kralının eline teslim etmek üzereyim, onu ateşe verecek.
3. Ve sen Sidkiya, onun elinden kaçıp kurtulamayacaksın; kesinlikle yakalanacak, onun eline teslim edileceksin. Babil Kralını gözünle göreceksin, onunla yüzyüze konuşacaksın. Sonra Babile götürüleceksin.
4. «Ancak, ey Yahuda Kralı Sidkiya, RABbin sözünü dinle! RAB senin için şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin,
5. esenlikle öleceksin. Ataların olan senden önceki kralların onuruna ateş yaktıkları gibi, senin onuruna da ateş yakıp senin için ah efendimiz diyerek ağıt tutacaklar. Ben RAB söylüyorum bunu.»
6. Peygamber Yeremya bütün bunları Yerusalımlde Yahuda Kralı Sidkiyaya söyledi.
7. O sırada Babil Kralının ordusu Yerusalıml ve Yahudanın henüz ele geçirilmemiş kentlerine - Lakişe, Azekaya- saldırmaktaydı. Yahudada surlu kent olarak yalnız bunlar kalmıştı.
8. Kral Sidkiya Yerusalımldeki halkla kölelerin özgürlüğünü ilan eden bir antlaşma yaptıktan sonra RAB Yeremyaya seslendi.
9. Bu antlaşmaya göre herkes kadın, erkek İbrani kölelerini özgür bırakacak, hiç kimse Yahudi kardeşini yanında köle olarak tutmayacaktı.
10. Böylece bu antlaşmanın yükümlülüğü altına giren bütün önderlerle halk kadın, erkek kölelerini özgür bırakarak antlaşmaya uydular. Artık kimseyi köle olarak tutmadılar. Antlaşmaya uyarak köleleri özgür bıraktılar.
11. Ama sonra düşüncelerini değiştirerek özgür bıraktıkları kadın, erkek köleleri geri alıp zorla köleleştirdiler.
12. Bunun üzerine RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
13. «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki: Atalarınızı Mısırdan, köle oldukları ülkeden çıkardığımda onlarla bir antlaşma yaptım. Onlara dedim ki,
14. «Size satılıp altı yıl kölelik eden İbrani kardeşlerinizi yedinci yıl özgür bırakacaksınız.» Ama atalarınız beni dinlemediler, kulak asmadılar.
15. Sizse sonradan yola gelip gözümde doğru olanı yaptınız: Hepiniz İbrani kardeşlerinizin özgürlüğünü ilan ettiniz. Önümde, bana ait olan tapınakta bu doğrultuda bir antlaşma yapmıştınız.
16. Ama düşüncenizi değiştirerek adıma saygısızlık ettiniz. Kendi isteğinizle özgür bıraktığınız kadın, erkek kölelerinizi geri alıp zorla köleleştirdiniz.
17. «Bu nedenle RAB diyor ki, İbrani köle kardeşlerinizi, yurttaşlarınızı özgür bırakmayarak beni dinlemediniz. Şimdi ben size «özgürlük» -kılıç, kıtlık ve salgın hastalıkla yok olmanız için «özgürlük»- ilan edeceğim, diyor RAB. Sizi dünyadaki bütün krallıklara dehşet verici bir örnek yapacağım.
- 18-19. Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırıp parçaları arasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın koşullarını yerine getirmeyen bu adamları -Yahuda ve Yerusalıml önderlerini, saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarının arasından geçen bütün ülke halkını-
20. can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcı kuşlara, yabanıl hayvanlara yem olacak.
21. «Yahuda Kralı Sidkiyayla önderlerini de can düşmanlarının eline, üzerinizden çekilen Babil ordusunun eline teslim edeceğim.
22. Buyruğu ben vereceğim diyor RAB. Babilliler'i bu kente geri getireceğim. Saldırıp kenti ele geçirecek, ateşe verecekler. Yahuda kentlerini içinde kimsenin yaşamayacağı bir viraneye çevireceğim.»

1. Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakim döneminde RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
2. «Rekavlıların evine gidip onlarla konuş. Onları RABbin Tapınağının odalarından birine götürüp şarap içir.»
3. Bunun üzerine Havassinya oğlu Yirmeya oğlu Yaazanyayı, kardeşlerini, bütün çocuklarını ve Rekav ailesinin öbür üyelerini yanına alıp
4. Tanrı adamı Yigdalya oğlu Hananın oğullarının RABbin Tapınağındaki odasına götürdüm. Bu oda önderlerin odasının bitişiğinde, kapı görevlisi Şallum oğlu Maaseyanın odasının üstündeydi.
5. Rekav ailesinin üyelerinin önüne şarap dolu testiler, kâseler koyarak, «Buyrun, şarap için» dedim.
6. Ne var ki, «Biz şarap içmeyiz» diye karşılık verdiler, «Çünkü atamız Rekav oğlu Yehonadav bize şu buyruğu verdi: «Siz de soyunuzdan gelenler de asla şarap içmeyeceksiniz!
7. Ayrıca ev yapmayacak, tohum ekmeyecek, bağ dikmeyeceksiniz. Böyle şeyler edinmeyecek, ömür boyu çadırlarda yaşayacaksınız. Öyle ki, göç ettiğiniz topraklarda uzun süre yaşayacaksınız.»
8. Atamız Rekav oğlu Yehonadavın bize buyurduğu her şeyi yaptık. Kendimiz de karlarımız, oğullarımız, kızlarımız da hiç şarap içmedik.
9. İçinde oturmak için evler yapmadık, bağlar, tarlalar, ekinler edinmedik.
10. Çadırlarda yaşadık; atamız Yehonadav ne buyurduysa hepsini yaptık.
11. Ama Babil Kralı Nebukadnessar bu ülkeye saldırınca, «Haydi, Kildan ve Aram ordusundan kaçmak için Yerusəlime gidelim» dedik. Bunun için Yerusəlimde kaldık.»
12. Bundan sonra RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
13. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: «Git, Yahuda halkına ve Yerusəlimde yaşayanlara şunları söyle: Sözlerimi dinleyerek hiç ders almayacak mısınız, diyor RAB.
14. Rekav oğlu Yehonadav, soyuna şarap içmemelerini buyurdu; buyruğuna uyuldu. Bugüne dek şarap içmediler. Çünkü atalarının buyruğuna uydular. Bense size defalarca seslendiğim halde beni dinlemediniz.
15. Defalarca size kullarım peygamberleri gönderdim. Kötü yolunuzdan dönmeniz, davranışlarınızı düzeltmeniz, başka ilahların ardınca gidip onlara tapınmamanız için hepinizi uyardılar. Ancak o zaman size ve atalarınıza verdiğim toprakta yaşayacaksınız. Ama kulak verip beni dinlemediniz.
16. Rekav oğlu Yehonadavın soyu atalarının verdiği buyruğu tuttu, ama bu halk beni dinlemedi.»
17. «Bu yüzden İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «İşte, Yahuda ve Yerusəlimde yaşayan herkesin başına sözünü ettiğim her felaketi getirmek üzereyim. Çünkü onları uyardım, ama dinlemediler; onları çağırdım, ama yanıt vermediler.»
18. Yeremya Rekav ailesine şöyle dedi: «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Atanız Yehonadavın buyruğuna uydunuz, onun bütün uyarılarını dikkate aldınız, size buyurduğu her şeyi yaptınız.»
19. Bunun için İsrail'in Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Rekav oğlu Yehonadav'ın soyundan önümde hizmet edecek olanlar hiçbir zaman eksilmeyecek.»

1. Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin krallığının dördüncü yılında RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
2. «Bir tomar al, Yoşianın döneminden bu yana İsrail, Yahuda ve öteki uluslarla ilgili sana söyledığım her şeyi yaz.
3. Belki Yahuda halkı başına getirmeyi tasarladığım bütün felaketleri duyar da kötü yolundan döner; ben de suçlarını, günahlarını bağışlarım.»
4. Yeremya Neriya oğlu Baruku çağırıp RABbin kendisine söylediği bütün sözleri tomara yazdırdı.
5. Sonra Baruka şu buyruğu verdi: «Ben tutukluyum, RABbin Tapınağına gidemem.
6. Sen oruç günü RABbin Tapınağına git. Oradaki halka sana yazdırdığım RABbin sözlerini tomardan oku. Yahuda kentlerinden gelen halka da oku.
7. Belki RABbe yalvarır, kötü yollarından dönerler. Çünkü RABbin bu halka karşı sözünü ettiği öfke ve kızgınlığı büyüktür.»
8. Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremyanın buyurduğu her şeyi yaptı. RABbin tomarda yazılı sözlerini tapınakta okudu.
9. Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin krallığının beşinci yılının dokuzuncu ayı, Yerusəlimde yaşayan bütün halk ve Yahuda kentlerinden Yerusəlime gelen herkes için RABbin önünde oruç ilan edildi.
10. Şafan oğlu Yazman Gemaryanın yukarı avluda, tapınağın Yeni Kapısının girişindeki odasında Baruk, Yeremyanın sözlerini tomardan RABbin Tapınağındaki bütün halka okudu.
11. Şafan oğlu Gemarya oğlu Mikaya tomardan okunan RABbin sözlerini duyunca,
12. aşağıya inip saraydaki yazman odasına gitti. Bütün önderler orada toplantı halindeydi: Yazman Elişama, Şemaya oğlu Delaya, Akbor oğlu Elnatan, Şafan oğlu Gemarya, Hananya oğlu Sidkiya ve öbürleri.
13. Mikaya Barukun halka okuduğu tomardan duyduğu her şeyi onlara iletti.
14. Bunun üzerine bütün önderler Kuşi oğlu Şelemya oğlu Netanya oğlu Yehudiyi Baruka gönderdiler. Yehudi Baruka, «Halka okuduğun tomarı al, gel» dedi. Neriya oğlu Baruk tomarı alıp yanlarına gitti.
15. Önderler, «Lütfen otur, bize de oku» dediler. Baruk da tomarı onlara okudu.
16. Bütün bu sözleri duyar duymaz, korkuyla birbirlerine bakıp Baruka, «Bütün bu sözleri kesinlikle krala bildirmemiz gerek» dediler.
17. Sonra Baruka, «Söyle bize, bütün bunları nasıl yazdın? Yeremya mı yazdırdı sana?» diye sordular.
18. Baruk, «Evet» diye yanıtladı, «Bütün bu sözleri o söyledi. Ben de hepsini mürekkeple tomara yazdım.»
19. Bunun üzerine Baruka, «Git, sen de Yeremya da gizlenin. Nerede olduğunuzu kimse bilmesin» dediler.
20. Tomarı Yazman Elişamanın odasında bırakıp avluda bulunan kralın yanına gittiler. Ona duydukları her sözü iletiler.
21. Kral tomarı alıp getirmesi için Yehudiyi gönderdi. Yehudi tomarı Yazman Elişamanın odasından getirdi. Krala ve yanındaki önderlere okudu.
22. Dokuzuncu aydı, kral kışlık sarayındaydı. Önünde mangalda ateş yanıyordu.
23. Yehudi tomardan üç dört sütun okur okumaz kral yazman çıkışıyla onları kesip mangaldaki ateşe attı. Tomarın tümü yanıp bitene dek bu işi sürdürdü.
24. Tomardaki sözleri duyan kralla görevlileri ne korktular ne de giysilerini yırttılar.
25. Elnatan, Delaya ve Gemarya tomarı yakmaması için yalvardılsa da kral onları dinlemedi.
26. Yazman Baruku ve Peygamber Yeremyayı tutuklamaları için oğlu Yerahmeele, Azriel oğlu Serayaya ve Avdeel oğlu Şelemyaya buyruk verdi. Oysa RAB onları gizlemişti.
27. Kral, Yeremyanın Baruka yazdırdığı sözleri içeren tomarı yaktıktan sonra, RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
28. «Başka bir tomar al, Yahuda Kralı Yehoyakimin yaktığı ilk tomardaki bütün sözleri yazdır.

29. Yahuda Kralı Yehoyakim için de ki, ‹RAB şöyle diyor: Babil Kralının kesinlikle gelip bu ülkeyi viraneye çevireceğini, içindeki insanı da hayvanı da yok edeceğini neden tomara yazdın diye sorup tomarı yaktın.
30. Bu yüzden RAB Yahuda Kralı Yehoyakim için şöyle diyor: Davutun tahtında oturan kimsesi olmayacak; ölüsü gündüzün sıcağa, gece ayaza bırakılacak.
31. İşledikleri suçlar yüzünden kendisini de çocuklarıyla görevlilerini de cezalandıracağım. Onların, Yeruşalimde yaşayanların ve Yahuda halkının başına sözünü ettiğim bütün felaketleri getireceğim. Çünkü beni dinlemediler.››
32. Bunun üzerine Yeremya başka bir tomar alıp Neriya oğlu Yazman Baruk'a verdi. Yahuda Kralı Yehoyakim'in ateşe atıp yaktığı tomardaki bütün sözleri Baruk Yeremya'nın ağzından tomara yazdı. Bu sözlere, benzer birçok söz daha eklendi.

1. Babil Kralı Nebukadnessarın Yahudaya atadığı Yoşiya oğlu Sidkiya, Yehoyakim oğlu Yehoyakinin yerine kral oldu.
2. Ama kendisi de görevlileriyle ülke halkı da RABbin Peygamber Yeremya aracılığıyla söylediği sözleri dikkate almadılar.
3. Kral Sidkiya, Şelemya oğlu Yehukalla Maaseya oğlu Kâhin Sefanyayı şu haberle Peygamber Yeremyaya gönderdi: «Lütfen bizim için Tanrımız RABbe yalvar.»
4. O sırada Yeremya daha cezaevine konmamıştı, halk arasında dolaşıyordu.
5. Firavunun ordusu Mısırdan çıkmıştı. Yerusâlimi kuşatma altında tutan Kildaniler bu haberi duyunca Yerusâlimden çekildiler.
6. Derken RAB Peygamber Yeremyaya şöyle seslendi:
7. «İsrailin Tanrısı RAB diyor ki: Danışmak için sizi bana gönderen Yahuda Kralına şöyle deyin: «Size yardım etmek için Mısırdan çıkıp gelen firavunun ordusu ülkesine dönecek.
8. Kildaniler de dönecek; bu kentle savaşp onu ele geçirecek, ateşe verecekler.»
9. «RAB diyor ki, «Kildaniler üzerimizden çekilip gidecek» diyerek kendinizi aldatmayın. Çünkü çekilip gitmeyecekler!
10. Sizinle savaşan bütün Babil ordusunu bozguna uğratsanız, çadırlarında yalnız yaralılar kalsa bile, bunlar çadırlardan çıkıp bu kenti ateşe verecekler.»
11. Firavunun ordusu yüzünden Babil ordusu Yerusâlimden çekilince,
- 12-13. Peygamber Yeremya Benyamin topraklarındaki halkın arasında payına düşen mirası almak üzere Yerusâlimden gitmek istedi. Benyamin Kapısına vardığında, Hananya oğlu Şelemya oğlu bekçibaşı Yiriya, «Sen Kildanilerin tarafına geçiyorsun!» diyerek onu tutukladı.
14. Yeremya, «Yalan!» dedi, «Ben Kildanilerin tarafına geçmiyorum.» Ama Yiriya onu dinlemedi. Yeremyayı tutuklayıp önderlere götürdü.
15. Yeremyaya öfkelenen önderler onu dövdürtüp cezaevine çevirdikleri Yazman Yonatanın evine kapattılar.
16. Böylece bodrumda bir hücreye kapatılan Yeremya uzun süre orada kaldı.
17. Sonra Kral Sidkiya Yeremyayı sarayına getirtti. Orada kendisine gizlice, «RABden bir söz var mı?» diye sordu. «Evet» diye yanıtladı Yeremya, «Babil Kralının eline verileceksin.»
18. Sonra Kral Sidkiyaya şöyle dedi: «Sana, görevlilerine ve bu halka karşı ne günah işledim ki beni cezaevine kapattınız?
19. «Babil Kralı sana da bu ülkeye de saldırmayacak» diyen peygamberlerin hani nerede?
20. Şimdi lütfen beni dinle, ey efendim kral! Lütfen dileğimi kabul et. Beni Yazman Yonatanın evine geri gönderme. Orada ölmek istemiyorum.»
21. Bunun üzerine Kral Sidkiya Yeremya'nın muhafız avlusuna kapatılmasını, kentteki ekmek bitene dek her gün fırıncılar sokağından kendisine bir ekmek verilmesini buyurdu. Böylece Yeremya muhafız avlusunda kaldı.

1. Mattan oğlu Şefatya, Paşhur oğlu Gedalya, Şelemya oğlu Yehukal ve Malkiya oğlu Paşhur Yeremyanın halka söylediği şu sözleri duydular:
2. «RAB diyor ki, «Bu kentte kalan kılıçtan, kıtlıktan, salgından ölecek. Kildanilere gidense sağ kalacak, canını kurtarıp yaşayacak.»
4. Önderler krala, «Bu adam öldürülmeli» dediler, «Çünkü söylediği bu sözlerle kentte kalan askerlerin ve halkın cesaretini kırıyor. Bu adam halkın yararını değil, zararını istiyor.»
5. Kral Sidkiya, «İşte o sizin elinizde» diye yanıtladı, «Kral size engel olamaz ki.»
6. Böylece Yeremyayı alıp kralın oğlu Malkiyanın muhafız avlusundaki sarnıcına halatlarla sarkıtarak indirdiler. Sarnıçta su yoktu, yalnız çamur vardı. Yeremya çamura battı.
7. Sarayda görevli hadım Kûşlu Ebet-Melek Yeremyanın sarnıca atıldığını duydu. Kral Benyamin Kapısında otururken,
8. Ebet-Melek saraydan çıkıp kralın yanına gitti ve ona şöyle dedi:
9. «Efendim kral, bu adamların Peygamber Yeremyaya yaptıkları kötüdür. Onu sarnıca attılar, orada açlıktan ölecek. Çünkü kentte ekmek kalmadı.»
10. Bunun üzerine kral, «Buradan yanına üçç adam al, Peygamber Yeremyayı ölmeden sarnıçtan çıkarın» diye ona buyruk verdi.
11. Ebet-Melek yanına adamları alarak saray hazinesinin alt odasına gitti. Oradan eski bezler, yırtık pırtık giysiler alıp halatlarla sarnıca, Yeremyaya sarkıttı.
12. Sonra Yeremyaya, «Bu eski bezleri, yırtık giysileri halatlarla bağlayıp koltuklarının altına geçir» diye seslendi. Yeremya söyleneni yaptı.
13. Onu halatlarla çekip sarnıçtan çıkardılar. Yeremya muhafız avlusunda kaldı.
14. Kral Sidkiya Peygamber Yeremyayı RABbin Tapınağının üçüncü girişine getirterek, «Sana bir şey soracağım» dedi, «Benden bir şey gizleme.»
15. Yeremya, «Sana bir şey bildirirsem, beni öldürmeyecek misin?» diye karşılık verdi, «Üstelik öğüt versem bile beni dinlemeyeceksin.»
16. Kral Sidkiya, «Bize yaşam veren RABbin varlığı hakkı için seni öldürmeyeceğim, canının peşinde olan bu adamların eline seni teslim etmeyeceğim» diyerek gizlice ant içti.
17. Bunun üzerine Yeremya Sidkiyaya şu karşılığı verdi: «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB Tanrı diyor ki, «Babil Kralının komutanlarına teslim olursan, canın bağışlanacak, bu kent de ateşe verilmeyecek. Sen de ailen de sağ kalacaksınız.»
18. Ama Babil Kralının komutanlarına teslim olmazsan, kent Kildanilere teslim edilecek, onu ateşe verecekler. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacaksın.»
19. Kral Sidkiya, «Kildanilerin tarafına geçen Yahudilerden korkuyorum» dedi, «Kildaniler beni onların eline verebilir, onlar da bana kötü davranırlar.»
20. «Vermezler» diye yanıtladı Yeremya, «Lütfen sana aktardığım RABbin sözünü işit. O zaman sağ kalır, iyilik görürsün.
21. Ama teslim olmak istemezsen, RAB bana şunu açıkladı:
22. Yahuda Kralının sarayında kalan bütün kadınlar Babil Kralının komutanlarına çıkarılacak. O kadınlar sana, «Güvendiğin insanlarSeni aldatıp yenilgiye uğrattı;Çamura battı ayakların,Güvendiğin insanlar seni bırakıp gitti»
23. «Bütün karıların, çocukların Kildanilere teslim edilecek. Sen de onlardan kaçıp kurtulamayacak, Babil Kralının eliyle yakalanacaksın. Bu kent ateşe verilecek.»
24. Sidkiya, «Ölmek istemiyorsan, konuştuklarımızı kimse duymasın» dedi,
25. «Görevliler seninle konuştuğumu duyup da gelir, «Krala ne söyledin, kral sana ne dedi, açıkla bize, bizden gizleme! Yoksa seni öldürürüz» derlerse,
26. «Beni Yonatanın evine geri gönderme, yoksa orada ölürüm diye krala yalvardım» dersin.»
27. Bütün görevliler gelip Yeremyayı sorguya çektiler. Yeremya kralın kendisine söylemesini buyurduğu her şeyi onlara anlattı. Sorguyu bıraktılar. Çünkü kralla yaptığı konuşma duyulmamıştı.
28. Yeremya Yerusâlim'in ele geçirildiği güne dek muhafız avlusunda kaldı.

1. Yahuda Kralı Sidkiyanın dokuzuncu yılının onuncu ayında Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yeruslaim önlerine gelerek kenti kuşattı.
2. Sidkiyanın krallığının on birinci yılında, dördüncü ayın dokuzuncu günü kent surlarında gedik açıldı.
3. Yeruslaim ele geçirilince Babil Kralının bütün komutanları -Samgarlı Nergal-Sareser, askeri danışman Nebo- Sarsekim, baş görevli Nergal-Sareser ve bütün öteki görevliler- içeri girip Orta Kapıda oturdular.
4. Yahuda Kralı Sidkiyayla askerler onları görünce kaçtılar. Gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.
5. Ama artlarına düşen Kildani ordusu Eriha ovalarında Sidkiyaya yetişti, onu yakalayıp Hama topraklarında, Rivlada Babil Kralı Nebukadnessarın huzuruna çıkardılar. Nebukadnessar onun hakkında karar verdi:
6. Rivlada Sidkiyanın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda ileri gelenlerini öldürttü.
7. Sidkiyanın gözlerini oydu, zincire vurup Babile götürdü.
8. Kildaniler sarayla halkın evlerini ateşe verdiler, Yeruslaim surlarını yıktılar.
9. Komutan Nebuzaradan kentte sağ kalanları, kendi safına geçen kaçakları ve geri kalan halkı Babile sürgün etti.
10. Ancak hiçbir şeyi olmayan bazı yoksulları Yahudada bıraktı, onlara bağ ve tarla verdi.
11. Babil Kralı Nebukadnessar, muhafız birliği komutanı Nebuzaradan aracılığıyla Yeremyayla ilgili şu buyruğu verdi:
12. «Onu sorumluluğun altına al, ona iyi bak, hiç zarar verme, senden ne dilerse yap.»
13. Bunun üzerine muhafız birliği komutanı Nebuzaradan, askeri danışman Nebuşazban, baş görevli Nergal-Sareser ve Babil Kralının öbür görevlileri
14. adam gönderip Yeremyayı muhafız avlusundan getirttiler. Evine geri götürmesi için Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyanın koruyuculuğuna verdiler. Böylece Yeremya halkı arasında yaşamını sürdürdü.
15. Yeremya daha muhafız avlusunda tutukluyken RAB ona şöyle seslenmişti:
16. «Git, Kûşlu Ebet-Meleke de ki, İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: Bu kent üzerine yarar değil, zarar verecek sözlerimi yerine getirmek üzereyim. O gün olanları sen de göreceksin.
17. Ama o gün seni kurtaracağım diyor RAB. Korktuğun adamların eline teslim edilmeyeceksin.
18. Seni kesinlikle kurtaracağım, kılıçla öldürülmeyeceksin. Hiç değilse canını kurtarmış olacaksın. Çünkü bana güvendin, diyor RAB.»

1. Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Yeremyayı Ramada salıverdikten sonra RAB Yeremyaya seslendi. Nebuzaradan onu Babile sürülen Yeruslaim ve Yahuda halkıyla birlikte zincire vurulmuş olarak Ramaya götürmüştü.
2. Muhafız birliği komutanı Yeremyayı yanına çağırıp, «Tanrın RAB buraya karşı bu felaketi belirledi» dedi,
3. «Şimdi dediğini yaptı, yapacağını söylediği her şeyi yerine getirdi. Çünkü RABbe karşı günah işlediniz, Onun sözünü dinlemediniz. Bütün bunlar bu yüzden başınıza geldi.
4. İşte ellerindeki zincirleri çözüyorum. Benimle Babile gelmeyi yeğlersen gel, sana iyi bakarım; eğer benimle Babile gelmek istemezsen de sorun yok. Bak, bütün ülke önünde! İyi ve doğru bildiğin yere git.
5. Ama burada kalırsan Babil Kralının Yahuda kentlerine vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyanın yanına dönüp onunla birlikte halkın arasında yaşa ya da istediğin yere git.» ve». Muhafız birliği komutanı Yeremyaya yiyecek ve armağan verip yoluna gönderdi.
6. Yeremya Mispaya, Ahikam oğlu Gedalyanın yanına gitti. Onunla ve ülkede kalan halkla birlikte orada yaşamaya başladı.
7. Kırdaki ordu komutanlarıyla adamları, Babil Kralının Ahikam oğlu Gedalyayı ülkeye vali atadığını, Babile sürülmemiş yoksul kadın, erkek ve çocukları ona emanet ettiğini duyunca,
8. Mispaya, Gedalyanın yanına geldiler. Gelenler Netanya oğlu İsmail, Kareahın oğulları Yohanan ve Yonatan, Tanhumet oğlu Seraya, Netofalı Efayın oğulları, Maakalı oğlu Yaazanya ve adamlarıydı.
9. Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalya onlara ve adamlarına ant içerek, «Kildanilere kulluk etmekten korkmayın» dedi, «Ülkeye yerleşip Babil Kralına hizmet edin. Böylesi sizin için daha iyi olur.
10. Bana gelince, Mispada kalacağım, gelecek Kildanilerin önünde sizi temsil edeceğim. Siz şarap, yaz meyveleri, zeytinyağı toplayıp kaplarınızda depolayın ve aldığınız kentlerde yaşayın.»
11. Moav, Ammon, Edom ve öbür ülkelerde yaşayan Yahudilerin hepsi, Babil Kralının Yahudada bir kesim halkı sağ bıraktığını ve Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyayı onlara vali atadığını duyunca,
12. sürülmüş oldukları ülkelerden geri dönüp Yahudaya, Mispada bulunan Gedalyanın yanına geldiler. Sonra bol bol şarap ve yaz meyvesi topladılar.
13. Kareah oğlu Yohananla kırdaki bütün ordu komutanları da Mispada bulunan Gedalyanın yanına geldiler.
14. Ona, «Ammon Kralı Baalisin seni öldürmek için Netanya oğlu İsmaili gönderdiğini bilmiyor musun?» dediler. Gelgelelim Ahikam oğlu Gedalya onlara inanmadı.
15. Kareah oğlu Yohanan Mispada Gedalyaya gizlice, «İzin ver de gidip Netanya oğlu İsmaili öldüreyim» dedi, «Kimse bilmeyecek! Neden seni öldürsün de çevrende toplanan bütün Yahudiler dağılsın, Yahudada sağ kalmış olanlar yok olsun?»
16. Ama Ahikam oğlu Gedalya, «Böyle birşey yapma! İsmail'le ilgili söylediklerin yalan» dedi.

1. O yılın yedinci ayında kral soyundan ve kralın baş görevlilerinden Elişama oğlu Netanya oğlu İsmail, on adamıyla birlikte Mispaya, Ahikam oğlu Gedalyanın yanına gitti. Orada, Mispada birlikte yemek yerlerken,
2. Netanya oğlu İsmaille yanındaki on adam ayağa kalkıp Babil Kralının ülkeye vali atadığı Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyayı kılıçla öldürdüler.
3. İsmail Mispada Gedalyayla birlikte olan bütün Yahudileri ve oradaki Kildan askerlerini de öldürdü.
4. Gedalya öldürüldükten bir gün sonra, ölüm haberi duyulmadan önce
5. Şekemden, Şilodan, Samiriyeden sakallarını tıraş etmiş, giysilerini yırtmış, bedenlerinde yaralar açmış seksen adam geldi. RABbin Tapınağında sunmak için yanlarında tahıl, günnük getirmişlerdi.
6. Netanya oğlu İsmail Mispadan ağlaya ağlaya onları karşılamaya çıktı. Onları görünce, «Ahikam oğlu Gedalyaya gelin» dedi.
7. Kente girince, Netanya oğlu İsmail ve yanındakiler onları öldürüp bir sarnıca attılar.
8. Ancak onlardan on kişi İsmaille, «Bizi öldürme!» dediler, «Tarlada saklı buğdayımız, arpamız, zeytinyağımız ve balımız var.» Böylece İsmail vazgeçip onları öbürleriyle birlikte öldürmedi.
9. İsmailin öldürdüğü adamların bedenlerini atmış olduğu sarnıç büyüktü. Kral Asa, bu sarnıcı İsrail Kralı Baaşadan korunmak için kazmıştı. Netanya oğlu İsmail orayı ölümlerle doldurdu. aracılığıyla».
10. İsmail, muhafız birliği komutanı Nebuzaradanın Ahikam oğlu Gedalyanın sorumluluğuna bıraktığı Mispadaki bütün halkı ve kral kızlarını tutsak aldı. Netanya oğlu İsmail tümünü tutsak alıp Ammonlulara sığınmak üzere yola çıktı.
11. Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanları, Netanya oğlu İsmailin işlediği cinayetleri duyunca,
12. bütün adamlarını alıp Netanya oğlu İsmaille savaşmaya gittiler. Givondaki büyük havuzun yakınında ona yetiştirtiler.
13. İsmailin yanındaki adamlar, Kareah oğlu Yohanan ve yanındaki ordu komutanlarını görünce sevindiler.
14. İsmailin Mispadan tutsak olarak götürdüğü herkes geri dönüp Kareah oğlu Yohanana katıldı.
15. Netanya oğlu İsmail ve sekiz adamıysa Yohanandan kaçıp Ammonlulara sığındılar.
16. Kareah oğlu Yohananla yanındaki ordu komutanları sağ kalanların hepsini -Ahikam oğlu Gedalyayı öldüren Netanya oğlu İsmailden kurtarıp Givondan geri getirdiği yiğit askerleri, kadınları, çocukları, saray görevlilerini- Mispadan alıp götürdüler.
17. Kildaniler'den kaçmak için Mısır'a doğru yola çıktılar. Beytlehem yakınında, Gerut-Kimham'da durdular. Kildaniler'den korkuyorlardı. Çünkü Netanya oğlu İsmail, Babil Kralı'nın ülkeye vali atadığı Ahikam oğlu Gedalya'yı öldürmüştü.

1. Ordu komutanları, Kareah oğlu Yohanan, Hoşaya oğlu Azarya ve küçük büyük bütün halk yaklaşp
2. Peygamber Yeremyaya şöyle dediler: «Lütfen dileğimizi kabul et! Bizim için, bütün sağ kalan bu halk için Tanrın RABbe yakar. Çünkü bir zamanlar sayıca çok olan bizler gördüğün gibi şimdi azınlıkta kaldık.
3. Tanrın RAB nereye gideceğimizi, ne yapacağımızı bize bildirsin.» 43:2).
4. Peygamber Yeremya, «Olur» dedi, «İsteğiniz uyarınca Tanrınız RABbe yakaracağım. RAB bana ne yanıt verirse, bir şey saklamadan size bildireceğim.»
5. Bunun üzerine, «Tanrın RABbin senin aracılığıyla bize bildireceği her sözü yerine getirmesek, RAB aramızda gerçek ve güvenilir tanık olsun» dediler,
6. «Seni kendisine gönderdiğimiz Tanrımız RABbin sözünü beğensek de beğenmesek de dinleyeceğiz ki, üzerimize iyilik gelsin. Evet, Tanrımız RABbin sözünü dinleyeceğiz.»
7. On gün sonra RAB Yeremyaya seslendi.
8. Yeremya, Kareah oğlu Yohananla yanındaki ordu komutanlarını ve küçük büyük bütün halkı çağırdı.
9. Onlara şöyle dedi: «Dileğinizi önüne sunmam için beni kendisine gönderdiğiniz İsrailin Tanrısı RAB diyor ki,
10. «Bu ülkede kalırsanız, sizi bina ederim, yıkmam; dikerim, sökmem. Çünkü başınıza getirdiğim felakete üzülüyorum.
11. Korktuğunuz Babil Kralından artık korkmayın, ondan korkmayın diyor RAB. Çünkü ben sizinle, sizi kurtaracak, onun elinden özgür kılacağım.
12. Size sevecenlik göstereceğim. Şöyle ki, Babil Kralı size acıyacak, sizi topraklarınıza geri gönderecek.»
13. «Ama, «Bu ülkede kalmayacağız» der, Tanrınız RABbin sözünü dinlemezseniz,
14. «Savaş görmeyeceğimiz, boru sesi duymayacağımız, açlık çekmeyeceğimiz Mısra gidip orada yaşayacağız» dersiniz,
15. RABbin sözünü dinleyin, ey Yahudadan sağ kalanlar! İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: «Eğer Mısra gidip orada yerleşmeye kesin kararlıysanız,
16. korktuğunuz kılıç size orada yetişecek, tasalandığınız kıtlık Mısırdaki yakanıza yapışacak, orada öleceksiniz.
17. Yerleşmek üzere Mısra gitmeye kararlı olan herkes kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan ölecek. Başlarına getireceğim felaketten kurtulup sağ kalan olmayacak.»
18. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Öfkem, kızgınlığım Yerusolimde yaşayanların üzerine döküldüğü gibi, siz Mısra gidenlerin üzerine de dökülecek. Siz lanetlik, dehşet konusu olacak, aşağılanacak, yerileceksiniz. Burayı bir daha görmeyeceksiniz.»
19. Ey Yahudadan sağ kalanlar, RAB size, «Mısra gitmeyin!» diye buyurmuştur. Bunu iyi bilin. Bugün sizi uyarıyorum:
20. Beni Tanrınız RABbe gönderip, «Bizim için Tanrımız RABbe yakar. Onun bize söyleyeceği her şeyi bildir, yapacağız» demekle kendinizi aldatıyorsunuz!
21. Bugün size bildirdim, ama Tanrınız RABbin benim aracılığıyla size ilettiği sözlerin hiçbirini dinlemediniz.
22. Şimdi iyi bilin ki, yerleşmek üzere gitmeye can attığınız yerde kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan öleceksiniz.»

1. Yeremya Tanrıları RABbin bütün bu sözlerini -Tanrıları RABbin onun aracılığıyla kendilerine ilettiği her şeyi- halka bildirmeyi bitirince
2. Hoşaya oğlu Azarya, Kareah oğlu Yohanan ve bütün küstah adamlar ona, «Yalan söylüyorsun!» dediler, «Tanrımız RAB, «Yerleşmek üzere Mısıra gitmeyin» demek için göndermedi seni bize.
3. Bizi öldürsünler, Babile sürsünler diye Kildanilerin eline teslim etmek için Neriya oğlu Baruk seni bize karşı kışkırtıyor.»
4. Böylece Kareah oğlu Yohanan, bütün ordu komutanları ve halk RABbin Yahudada kalmalarına ilişkin buyruğuna karşı geldiler.
5. Kareah oğlu Yohananla bütün ordu komutanları, sürüldükleri uluslardan yerleşmek üzere Yahudaya geri dönen Yahuda halkını alıp götürdüler.
6. Muhafız birliği komutanı Nebuzaradanın Şafan oğlu Ahikam oğlu Gedalyanın sorumluluğuna bırakmış olduğu bütün kadınları, erkekleri, çocukları, kral kızlarını da götürdüler. Peygamber Yeremyayla Neriya oğlu Baruku da alıp
8. Tahpanheste RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
9. «Yahudilerin gözü önünde eline büyük taşlar al, Tahpanheste firavun sarayının girişindeki tuğla kaldırımın harcına göm.
10. Onlara de ki, «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: İşte kulum Babil Kralı Nebukadnessarı buraya getirtip tahtını harca gömdüğüm bu taşların üzerine kuracağım. Nebukadnessar otağını bu taşların üzerine kuracak.
11. Gelip Mısırı bozguna uğratacak. Ölüm için ayrılanlar ölüme, Sürgün için ayrılanlar sürgüne, Kılıç için ayrılanlar kılıca gidecek.
12. Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verip yakacak, ilahları alıp götürecektir. Çoban giysisiyle kendisini nasıl örterse, o da Mısırı öyle örtecek. Sonra oradan sağ salım çıkacak.
13. Mısır'daki Güneş Tapınağı'nın dikili taşlarını kırarak, Mısır ilahlarının tapınaklarını ateşe verecek.»

1. Mısırın Migdol, Tahpanhes, Noffi kentlerinde ve Patros bölgesinde yaşayan Yahudilere ilişkin RAB Yeremyaya şöyle seslendi:
- 2-3. «İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, Yerusalıml ve Yahuda kentlerine getirdiğim bütün felaketleri gördünüz. İŖte yaptıkları kötülük yüzünden kentler bugün yıkık; ilerinde oturan yok. Sizin de kendilerinin ve atalarının da önceden tanımadığınız baŖka ilahlara buhur yakıp taparak beni fkelendirdiler.
4. Peygamber kullarımı defalarca gönderip, «Nefret ettiğim bu iğrençlikleri yapmayın!» diyerek onları uyardım.
5. Ama dinlemediler, kulak asmadılar. Ktlklerinden dönmediler, baŖka ilahlara buhur yakmaktan vazgeçmediler.
6. Bu yüzden kızgın öfkemi döktüm; Yahuda kentlerine, Yerusalıml sokaklarına karŖı öfkem giderek Ŗiddetlendi. Onlar bugün olduğu gibi yıkık ve ıssız bırakıldı.
7. «İsrailin Tanrısı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı Ŗyle diyor: Neden bu büyük felaketi baŖınıza getiriyorsunuz? Kadın erkek, çoluk ocuk Yahuda halkından kesilip atılacak, sizden sağ kalan olmayacak.
8. YerleŖmek üzere geldiğiniz Mısırd a ellerinizin yaptıklarıyla, baŖka ilahlara buhur yakmakla beni fkelendiriyorsunuz. BaŖınıza felaket getiriyorsunuz. Dünyadaki uluslarca aŖađılanacak, yerileceksiniz.
9. Yahudada, Yerusalıml sokaklarında atalarınızın, Yahuda krallarıyla karılarının, kendinizin, karılarınızın yaptığınız kötülükleri unuttunuz mu?
10. Bugüne dek piŖmanlık duymadılar, benden korkmadılar. Size ve atalarınıza verdiğim yasa ve kurallar uyarınca yaŖamadılar.
11. «Bu yüzden İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki: BaŖınıza yıkım getirmeye, bütün Yahuda halkını yok etmeye kararlıyım.
12. YerleŖmek zere Mısıra gelmeye kararlı olan Yahudanın sağ kalanlarını ele alacağım. Hepsi Mısırd a yok olacak; kılıçtan geçirilecek ya da kıtlıktan ölecek. Küçük büyük hepsi kılıçtan, kıtlıktan ölecek. Lanetlenecek, dehŖet konusu olacak, aŖađılanacak, yerilecekler.
13. Yerusalıml cezalandırdığım gibi, Mısırd a yaŖayanları da kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla cezalandıracağım.
14. YerleŖmek için Mısıra gelen Yahuda halkının sağ kalanlarından hiçbiri kurtulmayacak, hiç kimse sağ kalıp Yahudaya dönmeyecek. YerleŖmek üzere oraya dönmek isteseler de, kaçıp kurtulan birkaç kiŖi dıŖında dönen olmayacak.»
15. Karılarının baŖka ilahlara buhur yaktığını bilen erkekler, orada duran kadınlar, Mısırın Patros bölgesinde yaŖayan bütün halk -ki büyük bir topluluktu- Yeremyaya Ŗu karŖılıđı verdi:
16. «RABbin adıyla bize söylediklerini dinlemeyeceğiz!
17. Tersine, yapacağımızı söylediğimiz her Ŗeyi kesinlikle yapacağız: Gök Kraliçesine buhur yakacak, atalarımızın, krallarımızın, nderlerimizin ve kendimizin Yahuda kentlerinde, Yerusalıml sokaklarında yaptığımız gibi ona dökmelik sunular dökeceğiz. O zamanlar bol yiyeceğimiz vardı, her iŖimiz yolundaydı, sıkıntı ekmiyorduk.
18. Oysa Gök Kraliçesine buhur yakmayı, dökmelik sunular dökmeyi bıraktığımız günden bu yana her yönden yokluk çekiyoruz; kılıçtan, kıtlıktan yok oluyoruz.»
19. Kadınlar, «Evet, Gök Kraliçesine buhur yakıp dökmelik sunular dökeceğiz! Ona benzer pideler piŖirip kendisine dökmelik sunular dktğmz kocalarımız bilmiyor muydu sanki?» diye eklediler.
20. Bunun zerine Yeremya ona karŖılık veren kadın erkek bütün halka Ŗyle dedi:
21. «Sizin, atalarınızın, krallarınızın, Önderlerinizin, lke halkının Yahuda kentlerinde, Yerusalıml sokaklarında yaktığınız buhurunu RAB unuttu mu? Haberi yok muydu?
22. RAB yaptığınız ktlklere, iğrençliklere artık dayanamadığı için, bugün olduğu gibi ülkeniz aŖađılanıp yerildi, kimsenin yaŖamadıđı dehŖet verici bir viranelik oldu.
23. Siz baŖka ilahlara buhur yaktınız, RABbe karŖı günah iŖlediniz; Onun sözünü dinlemediniz,

yasasına, kurallarına, antlaşma koşullarına uymadınız. Bu yüzden bugün olduğu gibi başınıza felaket geldi.>>

24. Yeremya bütün halka, özellikle de kadınlara, <<RABbin sözüne kulak verin, ey Mısırdaki yaşayan Yahudalılar>> dedi,

25. <<İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, <Gök Kraliçesine buhur yakacağız, dökmelik sunular dökacağız, adaklarımızı kesinlikle yerine getireceğiz> diyerek siz de karılarınız da verdiğiniz sözü yerine getirdiniz. <Öyleyse verdiğiniz sözü tutun! Adadığınız adakları tümüyle yerine getirin!

26. Mısırdaki yaşayan Yahudiler, RABbin sözünü dinleyin! <Büyük adım üzerine ant içiyorum ki> diyor RAB, <Mısırdaki yaşayan Yahudilerden hiçbiri bundan böyle adımı ağzına alıp Egemen RABbin varlığı hakkı için diye ant içmeyecek.

27. Çünkü onların yararını değil, zararını gözlüyorum; Mısırdaki yaşayan Yahudiler yok olana dek kılıçtan, kıtlıktan ölecek.

28. Kılıçtan kurtulup da Mısırdan Yahudaya dönenlerin sayısı pek az olacak. Mısır'a yerleşmeye gelen Yahuda halkından sağ kalanlar o zaman kimin sözünün yerine geldiğini anlayacak: Benim sözümün mü, yoksa onlarınkinin mi?

29. <<Başınıza yıkım getireceğim; sözümün yerine geleceğini bilirsiniz diye> diyor RAB, <Sizi burada cezalandıracağıma ilişkin belirti şu olacak.>

30. RAB diyor ki, <Yahuda Kralı Sidkiya'yı can düşmanı Babil Kralı Nebukadnessar'ın eline nasıl teslim ettimse, Mısır Firavunu Hofra'yı da can düşmanlarının eline öyle teslim edeceğim.>>

Bölüm 45

1. Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında Neriya oğlu Baruk, Peygamber Yeremyanın kendisine söylediği sözleri tomara yazdıktan sonra Yeremya ona şunları söyledi:
2. «Ey Baruk, İsrailin Tanrısı RAB sana şöyle diyor:
3. Sen, «Vay başıma! Çünkü RAB acıma acı kattı. İnlemekten bitkin düştüm, bana rahat yok» dedin.
4. «RAB bana, «Ona şöyle diyeceksin» dedi: «RAB diyor ki, bütün ülkeyi yıkacağım; bina ettiğimi yıkacak, diktiğimi sökeceğim.
5. Sana gelince, büyük şeyler peşinde mi koşuyorsun? Sakın koşma! Çünkü bütün halkın üzerine felaket getirmek üzereyim» diyor RAB, «Ama sen nereye gidersen git, canını bağışlayacağım.»»

2. Mısır'a ilişkin: Yahuda Kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında, Babil Kralı Nebukadnessarın Fırat kıyısında, Karkamışta yenilgiye uğrattığı Firavun Nekonun ordusuyla ilgili bildiri:
3. «Küçük büyük kalkanları dizin,Savaşmak için ilerleyin!
4. Atları koşun, beygirlere binin!Miğferlerinizi takın, yerinizi alın!Mızraklarınızı cilalayın,Zırhlarınızı kuşanın!
5. Ne görüyorum?Dehşete düştüler, geri çekiliyorlar!Yiğitleri bozguna uğramış,Arkalarına bakmadan kaçıyorlar.Her yer dehşet içinde» diyor RAB.
6. «Ayağı tez olan kaçamıyor,Yiğit kaçıp kurtulamıyor.Kuzeyde, Fırat kıyısındaTökezleyip düştüler.
7. Nil gibi yükselen,Irmak gibi suları çalkalanan kim?
8. Mısırdır Nil gibi yükselen,Irmak gibi suları çalkalanan.«Yükselip yeryüzünü kaplayacağım;Kentleri de içlerinde oturanları daYok edeceğim» diyor Mısır.
9. Şahlanın, ey atlar!Çılgınca saldırın, ey savaş arabaları!Ey kalkan taşıyan Kûşlu, Pûtlı yiğitler,Yay çeken Ludlular, ilerleyin!
10. «Çünkü o gün Her Şeye Egemen Egemen RABbin günüdür.Düşmanlarından öç alması içinÖç günüdür.Kılıç doyana dek yiyecek,Kanlarını kana kana içecek.Çünkü Rab, Her Şeye Egemen RABKuzeyde, Fırat kıyısında kurban hazırlıyor.
11. «Ey erden kız Mısır,Gilata git de merhem al!Ama boşuna çok ilaç kullanıyorsun,Senin için şifa yok.
12. Uluslar utancını duydu,Feryadıyla doldu yeryüzü.Yiğit yığide tökezleyipİkisi birlikte yere seriliyor.»
13. Babil Kralı Nebukadnessarın gelip Mısır'a saldıracağına ilişkin RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği söz şudur:
14. «Mısırdan bildirin,Migdolda duyurun,Nofta, Tahpanheste duyurun:«Yerini al, hazırlan,Çünkü çevrendekileri yiyip bitiriyor kılıç!»
15. İlahın Apis neden kaçtı?Boğan neden ayakta kalamadı?Çünkü RAB onu yere serdi! ayakta kalamadı? Çünkü RAB onu yere serdi!» (bkz. Septuaginta), Masoretik metin «Yiğitlerin neden yere serildi? Ayakta duracak halleri yok, çünkü RAB onları yere serdi!»
16. Boyuna tökezleyip birbirlerinin üzerine düşecekler.«Kalkın, acımasızların kılıcı yüzünden halkımıza,Yurdumuza dönelim» diyecekler.
17. «Firavun yaygaracının biri,Fırsatı kaçırdı» diyecekler.
18. «Varlığım hakkı için» diyor Kral,Adı Her Şeye Egemen RAB,«Dağlar arasında Tavor Dağı nasılsa,Karmel Dağı deniz kıyısında nasılsa,Size saldıracak kişi de öyledir.
19. Ey sizler, Mısırdan yaşayanlar,Toplayın eşyanızı, sürgüne gideceksiniz!Nof öyle viran olup yanacak ki,Kimse oturmayacak içinde.
20. «Mısır güzel bir düve,Ama kuzeyden atsineği geliyor ona.
21. Ücretli askerleri besili danalar gibi.Onlar da geri dönüp birlikte kaçacak,Yerlerinde durmayacaklar.Çünkü üzerlerine yıkım günü,Cezalandırılacakları an gelecek.
22. Düşman ordusu ilerleyince,Mısır yılan gibi tıslayarak kaçacak.Ağaç kesen adamlar gibiBaltalarla ona saldıracaklar.
23. Gür olsa bile kesecekler ormanını» diyor RAB,«Çünkü çekirgelerden daha çok onlar,Sayıya vurulamazlar.
24. Mısır utandırılacak,Kuzey halkının eline teslim edilecek.»
25. İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «İşte No Kentinin ilahı Amonu, firavunu, Mısırla ilahlarını, krallarını ve firavuna güvenenleri cezalandırmak üzereyim.
26. Hepsini can düşmanları Babil Kralı Nebukadnessarla görevlilerinin eline teslim edeceğim. Ama sonra, eskiden olduğu gibi insanlar yine Mısırdan yaşayacak» diyor RAB.
27. «Korkma, ey kulum Yakup,Yılma, ey İsrail.Çünkü seni uzak yerlerden,Soyunu sürgün edildiği ülkeden kurtaracağım.Yakup yine huzur ve güvenlik içinde olacak,Kimse onu korkutmayacak.

28. Korkma, ey kulum Yakup,Çünkü ben seninleyim>> diyor RAB.<<Seni aralarına sürdüğüm ulusların hepsiniTümüyle yok etsem de,Seni büsbütün yok etmeyeceğim.Adaletle yola getirecek,Hiç cezasız bırakmayacağım seni.>>

1. Firavun Gazzeye saldırmadan önce RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği Filistlilere ilişkin söz şudur:
3. Dörtnala koşan aygırlarınToynak seslerinden,Savaş arabalarının takırtısından,Tekerleklerin gürültüsündenBabalar dönüp çocuklarına bakmayacak;Ellerinde derman kalmayacak.
4. Çünkü Filistlilerin yok edileceği gün geliyor.Sur ve Saydaya yardım edebilecekSağ kalan herkes kesilip yok edilecek.RAB Kaftor kıyısından gelen FilistlilerinSağ kalanlarını yok edecek.
5. Gazze yastan saçını yolacak,Aşkelon susturulacak.Ey ovada sağ kalanlar,Ne zamana dek bedenlerinizi yaralayacaksınız?
6. Ah, RABbin kılıcı!Yatışmana daha ne kadar zaman var?Dön kınına! Dur ve sessiz ol!
7. Ama RAB ona buyruk vermişken,Aşkelon'a, deniz kıyısınaSaldırmak üzere görevlendirmişkenKılıç nasıl yatışabilir?>>

1. Moava ilişkin: İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: «Vay Nevonun başına gelenlere!Çünkü viraneye çevrilecek.Kiryatayim utandırılacak, ele geçirilecek.Misgav utandırılacak, kırılıp dökülecek.
2. Moav artık övülmeyecek,Heşbonda onun yıkımı için düzen kuracak,«Haydi, şu Moav ulusuna son verelim» diyecekler.Ey Madmenfö, sen de susturulacaksın,Kılıç kovalayacak seni. çağrıştırıyor.
3. Horonayimden feryat duyulacak:«Kent mahvoldu, büyük yıkıma uğradı!»
4. «Moav yıkılacak,Yavrularının ağlayışı duyulacak.
5. Ağlaya ağlaya çıkıyorlar Luhit Yokuşundan,Horonayim inişindeYıkımın neden olduğu acı feryatlar duyuluyor.
6. Kaçın, canınızı kurtarın!Çölde yaban eşeğifö gibi koşun! ağacı».
7. «Evet, başarılarına, mal varlığına güvendiğin içinSen de ele geçirileceksin.İlahın Kemoş da kâhinleri ve görevlileriyle birlikteSürgün edilecek.
8. Yok edici her kente uğrayacak,Tek kent kurtulmayacak.Vadi yerle bir olacak,Yayla altüst edilecek» diyor RAB.
9. «Moav toprağına tuz dökün, kısırlaşsın,Kentleri öyle viran olacak ki,Kimse yaşamayacak oralarda.
10. Lanet olsun RABbin işini savsaklayana!Kılıcını kan dökmekten alıkoyana lanet olsun!
11. Moav gençliğinden bu yana güvenlikteydi,Şarap tortusu gibi durgun kaldı,Bir kaptan öbürüne boşaltılmadı,Sürgüne gönderilmedi.O yüzden tadını yitirmedi, kokusu bozulmadı.
12. «Ama onu boşaltacak adamları göndereceğim günler geliyor» diyor RAB, «Onu boşaltacaklar. Kaplarını boşaltacak, küplerini paramparça edecekler.
13. İsrail halkı güvendiği Beytelden nasıl utandıysa, Moav da Kemoş ilahından öyle utanacak.
14. «Nasıl, «Biz yığdız,Savaşa hazır askerlerimiz» dersiniz?
15. Moav ve kentlerini yerle bir eden,Saldırıya geçti.En seçkin gençleri kesime gidecek.Adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral böyle diyor.
16. Moavın yıkımı yakında geliyor,Uğrayacağı felaket hızla yaklaşıyor.
17. Dövünün onun için,Ey çevresinde yaşayan, ününü bilen sizler!«Kudret asası,Görkemli değnek nasıl da kırıldı!» deyin.
18. «Ey Divon Kentinde yaşayan halk,Görkeminden in,Kuru toprak üstünde otur.Çünkü Moavı yerle bir eden sana da saldıracak,Kalelerini yıkacak.
19. Ey sen, Aroerde oturan,Yol kenarında dur da gözle!Kaçan adama, kurtulan kadına,«Ne oldu?» diye sor.
20. Moav utandırıldı, darmadağın oldu.Feryat et, haykır!Moavın yıkıldığını Arnon Vadisinde duyur.
- 21-24. «Yayladaki kentler -Holan, Yahas, Mefaat, Divon, Nevo, Beytdivlatayim, Kiryatayim, Beytgamul, Beytmeon, Keriyot, Bosra, uzak yakın bütün Moav kentleri- yargılanacak.
25. Moavın boynuzu kesildi, kolu kırıldı» diyor RAB.
26. «Moavı sarhoş edin,Çünkü RABbe büyüklük tasladı.Moav kendi kusmuğunda yuvarlanacak,Alay konusu olacak.
27. İsrail senin için gülünesi bir ulus mu oldu?Hırsızlar arasında mı yakalandı ki,Ondan söz ettikçe baş sallıyorsun?
28. «Ey Moavda yaşayanlar,Kentlerinizi terk edip kayalara sığının.Uçurumun ağzında yuvasını yapanGüvercin gibi olun.
29. Moavın ne denli gururlanıp büyüklendiğini,Kendini ne denli beğendiğini,Kibirlenip küstahlaştığını,Övünüp kabardığını duyduk.
30. Küstahlığını biliyorum» diyor RAB,«Övünmesi boşunadır, yaptıkları da.
31. Bu yüzden Moav için haykıracak,Bütün Moav için feryat edeceğim.Ağlayacağım Kîr-Hereset halkı için.
32. Ey Sivma asması,Senin için Yazer halkından çok ağlayacağım.Filizlerin gölü aşırYazere ulaştı.Yok edici yaz meyvelerini, üzümünü yok etti.
33. Moavın meyve bahçelerinden, tarlalarındanSevinç ve neşe yok oldu.Üzüm sıkma çukurlarından

şarap akışını durdurdum;Kimse sevinç çılgınlıklarıyla üzüm ezmiyor,Çılgınlıklar var, ama sevinç çılgınlıkları değil.

34. «Heşbon ve Elalenin haykırışlarıYahasa ulaşıyor.Soardan Horonayime,Eglat-Şelişiyaya dek çılgınlıklar yükseliyor.Çünkü Nimrim suları bile kurudu.

35. Moavda puta tapılan yerlerdeSunu sunanları,İlahlarına buhur yakanlarıYok edeceğim» diyor RAB.

36. «Bu yüzden yüreğim ney gibiİnliyor Moav için;Kîr-Hereset halkı için ney gibiİnlıyor yüreğim.Çünkü elde ettikleri zenginlik uçup gitti.

37. «Herkes saçını sakalını kesecek,Elini yaralayacak,Beline çul saracak.

38. Moav damlarında, meydanlarındaYalnız ağlayış var.Çünkü Moavı kimsenin beğenmediğiBir kap gibi kırdım» diyor RAB.

39. «Nasıl da darmadağın oldu Moav!Nasıl acıyla feryat ediyor!Nasıl da sırtını dönüyor utançtan!Moav çevresindekilere alay konusu,Dehşet verici bir örnek oldu.»

40. RAB diyor ki,«Bakın! Düşman birden çullanan bir kartal gibiKanatlarını Moavın üzerine açacak.

41. Keriyot ele geçirilecek,Kaleler alınacak.O gün Moavlı askerlerin yüreği,Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.

42. Moav yıkıma uğrayacak,Halk olmaktan çıkacak;Çünkü RABbe karşı büyüklük tasladı.

43. Önünde dehşet, çukur ve tuzak var,Ey Moav halkı!» diyor RAB.

44. «Dehşetten kaçan çukura düşecek,Çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak;Çünkü Moavın üzerineCezalandırma yılını getireceğim» diyor RAB.

45. «Heşbonun gölgesindeBitkin düşmüş kaçkınlar.Çünkü Heşbondan ateş,Sihonun ortasından alev çıktı;Moavlıların alınlarını,Kargaşa çıkaranların başlarını yakıp yok etti.

46. Vay sana, ey Moav!İlah Kemoşun halkı yok oldu,Oğulların sürgüne gönderildi,Kızların tutsak alındı.

47. Ama son günlerdeYine eski gönencine kavuşturacağım Moav'ı» diyor RAB. Moav'ın yargısı burada sona eriyor.

2. İşte bu nedenle» diyor RAB,«Ammonluların Rabba Kentine karşıSavaş narasını işittireceğim günler geliyor.Rabba ıssız bir höyük olacak,Köyleri ateşe verilecek.Böylece İsrail, kendisini mülk edinenleriMülk edinecek» diyor RAB.
3. «Haykır, ey Heşbon!Ay Kenti yıkıldı!Feryat edin, ey Rabba kızları!Çul sarınıp yas tutun.Duvarların arasında oraya buraya koşuşun.Çünkü Molek kâhinleri ve görevlileriyle birlikteSürgüne gönderilecek.
4. Verimli vadilerinle ne kadar övünüyorsun,Ey dönecek kız!Servetine güvenerek,«Bana kim saldırabilir?» diyorsun.
5. Bütün çevrendenDehşet saçacağım üzerine»Diyor Her Şeye Egemen Egemen RAB.«Her biriniz apar topar sürülecek,Kaçkınları toplayan olmayacak.
6. Ama sonra AmmonlularıEski gönencine kavuşturacağım» diyor RAB.
7. Her Şeye Egemen RAB Edoma ilişkin şöyle diyor: «Teman Kentinde bilgelik kalmadı mı artık?Akıllı kişilerde öğüt tükendi mi?Bilgelikleri yozlaştı mı?
8. Kaçın, geri dönün, derinliklere sığının,Ey Dedanda yaşayanlar!Çünkü Esavı cezalandırdığımdaBaşına felaket getireceğim.
9. Üzüm toplayanlar bağına girseydi,Birkaç salkım bırakmazlar mıydı?Gece hırsızlar gelselerdi,Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı?
10. Oysa ben Esavı çırlıçıplak soyacak,Gizli yerlerini açığa çıkaracağım,Gizlenemeyecek.Çocukları, akrabaları, komşularıYıkıma uğrayacak.Kendisi de yok olacak!
11. Öksüz çocuklarını bırak,Ben yaşatırım onları.Dul kadınların da bana güvensinler.»
12. RAB diyor ki,«Hak etmeyenler bile kâseyi içmek zorundayken,Sen mi cezasız kalacaksın?Hayır, cezasız kalmayacaksın,Kesinlikle içeceksin kâseyi.
13. Adım üzerine ant içerim ki» diyor RAB,«Bosra dehşet konusu olacak, yerilecek,Viraneye dönecek, aşağılanacak.Bütün kentleri sonsuza dek yıkık kalacak.»
14. RABden bir haber aldım:Uluslara gönderdiği haberci,«Edoma saldırmak için toplanın,Savaşa hazırlanın!» diyor.
15. «Bak, seni uluslar arasında küçük düşürecek,İnsanlar seni hor görecek.
16. Saçtığın dehşet ve yüreğindeki gururSeni aldattı.Sen ki, kaya kovuklarında yaşıyor,Tepenin doruğunu elinde tutuyorsun.Yuvanı kartal gibi yükseklerde kursan da,Oradan indireceğim seni» diyor RAB. Edomun başkentinin adıydı.
17. «Edom dehşet konusu olacak,Oradan geçen herkes şaşkın şaşkın bakıpBaşına gelen belalardan ötürüOnunla alay edecek.
18. Sodomla Gomorayı ve çevredeki köyleriNasıl yerle bir ettimse» diyor RAB,«Orada da kimse oturmayacak,İnsan oraya yerleşmeyecek.
19. «Şeria çalılıklarındanSulak otlığa çıkan aslan gibiEdomu bir anda yurdundan kovacağım.Seçeceğim kişiyi ona yönetici atayacağım.Var mı benim gibisi?Var mı bana dava açacak biri,Bana karşı duracak çoban?»
20. Bu yüzden RABbin Edoma karşı ne tasarladığını,Temanda yaşayanlara karşı ne amaçladığını işitin:«Sürünün küçükleri bile sürülecek,Halkı yüzünden Edom otlakları çöle dönüştürülecek.
21. Yıkılışlarının gürültüsünden yeryüzü titreyecek,Çılgınları Kızıldenize dek duyulacak.
22. Düşman kartal gibi üzerlerine çullanacak,Kanatlarını Bosraya karşı açacak.O gün Edomlu askerlerin yüreği,Doğum sancısı çeken kadının yüreği gibi olacak.»
23. Şama ilişkin: «Hama ve Arpat utanacak,Çünkü kötü haber işittiler.Korkudan eridiler,Sessiz duramayan deniz gibiKaygıyla sarsıldılar.
24. «Şam güçsüz düştü,Kaçmak için döndü;Telaşa kapıldı,Doğuran kadın gibiSancı ve acılar sardı onu.
25. Nasıl oldu da sevinç bulduğum ünlü kentTerk edilmedi?
26. Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek,Bütün savaşçıları susturulacak o gün»Diyor Her Şeye Egemen RAB.

27. «Şam surlarını ateşe vereceğim,Yakıp yok edecek Ben-Hadatın saraylarını.»
28. Babil Kralı Nebukadnessarın bozguna uğrattığı Kedar ve Hasor krallıklarına ilişkin RAB şöyle diyor: «Kalkın, Kedara saldırın,Doğu halkını yok edin.
29. Çadırlarıyla sürüleri alınacak,Çadır perdeleri,Eşyalarıyla develeri alınıp götürülecek.İnsanlar, «Her yer dehşet içinde!» diye bağıracaklar onlara.
30. Kaçın, uzaklaşın!Derinliklere sığının,Ey Hasorda oturanlar!» diyor RAB.«Çünkü Babil Kralı NebukadnessarSize düzen kurdu;Sizin için bir tasarısı var.
31. Kalkın, tasasız ve güvenlik içindeYaşayan ulusa saldırın» diyor RAB.«Onun kent kapıları, sürgüleri yok,Halkı tek başına yaşıyor.
32. Develeri yağma edilecek,Sayısız sürüleri çapul malı olacak.Zülüflerini kesenleriDört yana dağıtacağım,Her yandan felaket getireceğim başlarına» diyor RAB.
33. «Çakalların uğrağı Hasor,Sonsuza dek viran kalacak,Orada kimse oturmayacak,İnsan oraya yerleşmeyecek.»
34. Yahuda Kralı Sidkiyanın krallığının başlangıcında RABbin Peygamber Yeremyaya bildirdiği Elama ilişkin söz şudur:
35. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Bakın, Elamın yayını,Asıl gücünü kıracağım.
36. Üzerine göğün dört ucundanDört rüzgarı gönderecek,Halkını bu rüzgarlara dağıtacağım.Elam sürgünlerinin gitmediğiBir ulus kalmayacak.
37. Düşmanlarının önünde,Can düşmanlarının önündeElamı darmadağın edeceğim.Başlarına felaket gönderecek,Şiddetli öfkemi yağdıracağım» diyor RAB,«Onları büsbütün yok edene dekPeşlerine kılıcı salacağım.
38. Elamda tahtımı kuracak,Elam Kralıyla önderleriniYok edeceğim» diyor RAB.
39. «Ama son günlerdeElam'ı eski gönencine kavuşturacağım» diyor RAB.

2. «Uluslara duyurun, haberi bildirin!Sancak dikip duyurun, hiçbir şey gizlemeyin!«Babil ele geçirilecek» deyin,«İlahı Bel utandırılacak,İlahı Marduk paramparça olacak.Putları utandırılacak,İlahları paramparça olacak.»
3. Çünkü kuzeyden gelen bir ulus ona saldırarak,Ülkesini viran edecek.Orada kimse yaşamayacak,İnsan da hayvan da kaçıp gidecek.
4. O günlerde, o zamanda» diyor RAB,«İsrail halkıyla Yahuda halkı birlikte gelecek;Tanrıları RABbi aramak içinAğlaya ağlaya gelecekler.
5. Yüzleri Siyona dönük,Oraya giden yolu soracak,Kalıcı, unutulmaz bir antlaşmaylaRABbe bağlanmak için gelecekler.
6. «Halkım yitik koyunlardır,Çobanları onları baştan çıkardı.Dağlarda başıboş dolandırdılar onları,Dağ, tepe avare dolaştılar,Kendi ağıllarını unuttular.
7. Kim bulduysa yedi onları.Düşmanları, «Biz suçlu değiliz» dediler,«Çünkü onlar gerçek otlakları olan RABbe,Atalarının umudu RABbe karşı günah işlediler.»
8. «Babilden kaçıp kurtulun!Kildan ülkesini terk edin,Sürüye yön veren teke gibi olun!
9. Çünkü birbiriyle anlaşmış büyük uluslarıKuzeydeki topraklardan kıskırtıpBabilin karşısına çıkaracağım.Babil'e savaşmak üzere karşısına dizilecek,Onu kuzeyden ele geçirecekler.Okları usta savaşçı oku gibidir,Hiçbiri boş dönmeyecek.
10. Kildan ülkesi yağmaya uğrayacak,Onu yağmalayanlar mala doycak» diyor RAB.
11. «Ey mirasımı yağmalayan sizler!Madem sevinip coşuyorsunuz,Harman döven düve gibi sığıyor,Aygır gibi kişniyorsunuz;
12. Anneniz büyük utanca boğulacak,Sizi doğuranın yüzü kızaracak.Ulusların en önemsizi,Kurak, bozkır, çöl olacak.
13. RABbin öfkesi yüzünden kimse yaşamayacak orada,Büsbütün ıssız kalacak.Her geçen, Babilin aldığı yaraları görünce şaşacak,Hayrete düşecek.
14. Babilin çevresinde savaşmak üzere dizilin,Ey bütün yay çekenler!Oklarla saldırın ona, oklarınızı esirgemeyin!Çünkü o RABbe karşı günah işledi.
15. Her yandan ona karşı savaş narası yükseltin!Teslim oldu, kuleleri düştü,Surları yerle bir oldu.Çünkü RABbin öcüdür bu.Ondan öç alın.Yaptığının aynısını yapın ona.
16. Ekin ekeni biçim vakti orakçıyla birlikteBabilden atın.Zorbanın kılıcı yüzündenHerkes halkına dönsün,Ülkesine kaşın.»
17. «İsrail aslanların kovaladığıDağılmış bir sürüdür.Önce Asur Kralı yedi onu.Sonra Babil Kralı Nebukadnessar kemiklerini ezdi.»
18. Bu yüzden İsrailin Tanrısı,Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Asur Kralını nasıl cezalandırıysam,Babil Kralıyla ülkesini de öyle cezalandıracağım.
19. İsraili yeniden otlağına kavuşturacağım,Karmelde, Başanda otlayacak;Efrayim ve Gilat dağlık bölgelerindeİsteddiği kadar yiyecek doycak.
20. O günlerde, o zamanda» diyor RAB,«İsrailin suçu araştırılacakAma bulunamayacak;Yahudanın günahları da araştırılacakAma bulunamayacak.Çünkü sağ bıraktıklarımı bağışlayacağım.»
21. «Meratayımş ülkesine,Pekotta yaşayanlara saldır.Onları öldür, tümüyle yok et» diyor RAB,«Sana ne buyurduysam hepsini yap. gelir.
22. Ülkede savaş, büyük yıkımGürültüsü duyuluyor.
23. Dünyanın balyozuNasıl da kırılıp paramparça oldu!Babil uluslar arasında nasıl dehşet oldu!
24. Senin için tuzak kurdum, ey Babil,Bilmeden tuzağıma düştün.Bulunup yakalandın,Çünkü RABbe karşı çıktın.
25. RAB silahhanesini açtı,Öfkesinin silahlarını çıkardı.Her Şeye Egemen Egemen RABbinKildan ülkesinde yapacağı iş var.
26. Uzaktan ona saldırın.Ambarlarını açın,Mallarını tahıl gibi küme küme yığın.Tamamen yok edin onu,Geriye hiçbir şey kalmasın.
27. Genç boğalarını öldürün,Kesime gitsinler!Vay başlarına!Çünkü onların günü,Cezalandırılma

zamanı geldi.

28. Dinleyin! Tanrımız RABbin öç aldığını, Tapınağının öcünü aldığını Babil'den kaçıp kurtulanlar Siyonda duyuruyorlar.

29. «Okçuları, yay gerenlerin hepsini çağırın Babil'e karşı, Çevresini kuşatın, kaçıp kurtulan olmasın. Yaptıklarına göre karşılık verin ona, Yaptıklarının aynısını yapın. Çünkü RABbe, İsrailin Kutsalına Küstahlık etti.

30. Bu yüzden gençleri meydanlarda düşecek, Bütün savaşçıları susturulacak o gün» diyor RAB.

31. «İşte, sana karşıyım, ey küstah!» diyor Her Şeye Egemen Egemen RAB. «Çünkü senin günün, Seni cezalandıracağım zaman geldi.

32. Küstah tökezleyip düşecek, Onu kaldıran olmayacak. Kentlerini ateşe vereceğim, Bütün çevresini yakıp yok edecek.»

33. Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: «İsrail halkı da Yahuda halkı da Eziyet çekiyor. Onları tutsak edenler sıkı tutmuş, Salıvermek istemiyorlar.

34. Ama onların Kurtarıcısı güçlüdür, Onun adı Her Şeye Egemen RAB'dir. Onların ülkesine huzur, Babilde yaşayanlaraysa kargaşalık getirmek için Davalarını hararetle savunacak.

35. «Kildanilere karşı kılıç!» diyor RAB, «Babilde yaşayanlara, Babil önderlerine, Bilgelerine karşı kılıç!

36. Sahte peygamberlere karşı kılıç! Aptallıkları ortaya çıkacak. Yiğitlerine karşı kılıç! Şaşkına dönecek onlar.

37. Atlarına, savaş arabalarına Aralarındaki yabancılara karşı kılıç! Hepsi kadın gibi ürkek olacak. Hazinelerine karşı kılıç! Yağma edilecek onlar.

38. Sularına kuraklık! Kuruyacak sular. Çünkü Babil putlar ülkesidir, Korkunç putlar yüzünden halkı çıldırmış.

39. «Bu yüzden yabanıl hayvanlar, çakallar, Baykuşlar yaşayacak orada, Artık insan yaşamayacak, Kuşaklar boyu kimse oturmayacak.

40. Sodomla Gomorayı ve çevredeki köyleri Nasıl yerle bir ettimse» diyor RAB, «Orada da kimse oturmayacak, İnsan oraya yerleşmeyecek.

41. İşte kuzeyden bir ordu geliyor. Dünyanın uçlarından Büyük bir ulus Ve birçok kral harekete geçiyor.

42. Yay, pala kuşanmışlar, Gaddar ve acımasızlar. Atlara binmiş gelirken, Kükreyen denizi andırıyor sesleri. Savaşa hazır savaşçılar Karşına dizilecekler, ey Babil kızı!

43. Babil Kralı onların haberini aldı, Elllerinde derman kalmadı. Doğuran kadın gibi Üzüntü, sancı sardı onu.

44. Şeria çalılıklarından Sulak otlığa çıkan aslan gibi Kildanileri bir anda yurdundan kovacağım. Sececeğim kişiyi oraya yönetici atayacağım. Var mı benim gibisi? Var mı bana dava açacak biri, Bana karşı duracak çoban?»

45. Bu yüzden RABbin Babil'e karşı ne tasarladığını, Kildan ülkesine karşı ne amaçladığını işitin: «Sürünün küçükleri bile sürülecek, Halkı yüzünden otlakları çöle dönüştürülecek.

46. «Babil düştü» sesiyle yeryüzü titreyecek, Çılgılığı uluslar arasında duyulacak.»

2. Tahıl savuranları göndereceğim Babile;Onu savurup ayıklasınlar,Ülkesini boşaltsınlar diye.Yıkım günü her yandan saldıracaklar ona.
3. Okçu yayını germesin,Zırhını kuşanmasın.Onun gençlerini esirgemeyin!Ordusunu tümüyle yok edin.
4. Kildan ülkesinde ölümler,Babil sokaklarında yaralılar serilecek yere.
5. İsrailin Kutsalına karşıÜlkeleri suçla dolu olmasına karşın,Tanrıları Her Şeye Egemen RABİsrail ve Yahuda halklarını bırakmadı.
6. Babilden kaçın!Herkes canını kurtarsın!Babilin suçu yüzünden yok olmayın!Çünkü RABbin öç alma zamanıdır,Ona hakkettiğini verecek.
7. Babil RABbin elinde bir altın kâseydi,Bütün dünyayı sarhoş etti.Uluslar şarabını içtiler,Bu yüzden çıldırdılar.
8. Ansızın düşüp paramparça olacak Babil,Yas tutun onun için!Yarasına merhem sürün, belki iyileşir.
9. «Babili iyileştirmek istedik, ama iyileşmedi.Bırakalım onu,Hepimiz kendi ülkemize dönelim.Çünkü onun yargısı göklere erişiyor,Bulutlara kadar yükseliyor.
10. «RAB haklı olduğumuzu gösterdi,Gelin, Tanrımız RABbin neler yaptığınıSiyonda anlatalım.»
11. «Okları bileyin,Ok kılıflarını doldurun!RAB Med krallarını harekete geçirdi,Amacı Babili yok etmek.RAB öcünü, tapınağının öcünü alacak.
12. Babil surlarına karşı sancak kaldırın!Muhafızları pekiştirin,Nöbetçileri yerleştirin,Pusu kurun!Çünkü RAB Babil halkı için söyledikleriniHem tasarladı hem de yerine getirdi.
13. Ey sizler, akarsuların kıyısında yaşayan,Hazinesi bol olanlar,Sonunuz geldi, zamanınız doldu.
14. Her Şeye Egemen RAB varlığı hakkı için ant içti:Seni çekirge sürüsüyle doldurur gibiAskerlerle dolduracağım.Sana karşı zafer çığlıkları atacaklar.»
15. «Gücüyle yeryüzünü yaratan,Bilgiğiyle dünyayı kuran,Akıyla gökleri yayan RABdir.
16. O gürleyince gökteki sular çağıldar,Yeryüzünün dört bucağından bulutlar yükseltir,Yağmur için şimşek çaktırır,Ambarlarından rüzgar estirir.
17. Hepsi budala, bilgisiz.Her kuyumcu yaptığı puttan utanacak.O putlar yapmacıktır,Soluk yoktur onlarda.
18. Yararsız, alay edilesi nesnelerdir,Cezalandırılınca yok olacaklar.
19. Yakupun Payı onlara benzemez.Mirası olan oymak dahilHer şeye biçim veren Odur,Her Şeye Egemen RABdir adı.
20. «Sen benim savaş çomağım,Savaş silahımsın.Ulusları parçalayacak,Krallıkları yok edeceğim seninle.
21. Seninle atlarla binicilerini,Savaş arabalarıyla sürücülerini kırıp ezeceğim.
22. Erkeklerle kadınları,Gençlerle yaşlıları,Delikanlılarla genç kızları,
23. Çobanla sürüsünü,Çiftçiyle öküzlerini,Valilerle yardımcılarını darmadağın edeceğim.
24. «Babilde ve Kildan ülkesinde yaşayanlaraSiyonda yaptıkları bütün kötülüğün karşılığınıGözlerinizin önünde ödeteceğim» diyor RAB.
25. «Ey yıkıcı dağ, sana karşıyım,Ey bütün dünyayı yıkan» diyor RAB,«Elimi sana karşı kaldırıpSeni uçuruma yuvarlayacak,Yanık bir dağa çevireceğim.
26. Senden köşe taşı, temel taşı olmayacak,Çünkü sonsuza dek viran kalacaksın» diyor RAB.
27. «Ülkeye sancak dakin!Uluslar arasında boru çalın!Ulusları Babilde savaşmaya hazırlayın.Ararat, Minni, Aşkenaz krallıklarınıOna karşı toplayın.Ona karşı bir komutan atayın,Çekirge sürüsü kadar at gönderin üzerine.
28. Ulusları -Med krallarını, valilerini,Bütün yardımcılarını,Yönetimi altındaki bütün ülkeleri-Onunla savaşmaya hazırlayın.
29. Ülke titreyip kıvranıyor!Çünkü RABbin Babil diyarınıİssız bir viraneye çevirme amacıYerine gelmeli.
30. Babil yiğitleri savaştan vazgeçti,Kalelerinde oturuyorlar.Güçleri tükendi,Ürkek kadınlara döndüler.Oturdıkları yerler ateşe verildi,Kapı sürgüleri kırıldı.

- 31-32. Babil Kralına ulak üstüne ulak,Haberci üstüne haberci geldi.«Kent bütünüyle düştü,Irmak geçitleri tutuldu,Bataklıklar ateşe verildi,Askerler dehşete kapıldı» diye haber verdiler.»
33. İsrailin Tanrısı, Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Zamanı gelince harman yeri nasıl çiğnenirse,Babil kızı da öyle olacak.Kısa süre sonra onun daBiçim zamanı gelecek.»
- 34-35. Siyon halkı, «Babil Kralı Nebukadnessar yuttu bizi, ezdi,Boş bir kaba çevirdi» diyecek,«Canavar gibi yuttu bizi,Güzel yemeklerimizle karnını doyurdu,Sonra bizi kustu.Bize ve yurttaşlarımıza yapılan zorbalıkBabilin başına gelsin.»Yeruşalim, «Dökülen kanımızın hesabıKildanilerden sorulsun» diyecek.
36. Bunun için RAB diyor ki,«İşte davanızı ben savunacağım,Öcünüzü ben alacağım;Onun ırmağını kurutacak,Kaynağını keseceğim.
37. Babil taş yığınının, çakal yuvasına dönecek,Dehşet ve alay konusu olacak.Kimse yaşamayacak orada.
38. Halkı genç aslanlar gibi kükreyecek,Aslan yavruları gibi homurdanacak.
39. Ama kızıştıklarında onlara şölen veripHepsini sarhoş edeceğim;Keyiflensinler,Uyanmayacakları sonsuz bir uykuyaDalsınlar diye» diyor RAB.
40. «Onları kuzu gibi, koç ve teke gibiBoğazlanmaya götüreceğim.»
41. «Şeşak nasıl alındı!Bütün dünyanın övünç kaynağı nasıl ele geçirildi!Uluslar arasında Babil nasıl dehşet oldu!
42. Deniz basacak Babili,Kabaran dalgalar örtecek.
43. Kentleri viran olacak,Toprakları kimsenin yaşamadığı, geçmediğiKurak bir çöle dönecek.
44. Babil ilahı Beli orada cezalandıracak,Yuttuğunu ona kusturacağım.Artık akın akın uluslar gelmeyecek ona.Babil surları yıkılacak.
45. «Oradan çık, ey halkım!Hepiniz canınızı kurtarın!Kaçın RABbin kızgın öfkesinden!
46. Ülkede duyacağınız söylentiler yüzündenCesaretinizi yitirmeyin, korkmayın.Bir yıl bir söylenti duyulur, ertesi yıl bir başkası;Ülkedeki zorbalıkla,Önderin öndere karşı çıktığıylaİlgili söylentiler yayılır.
47. İşte bu yüzden Babilin putlarınıCezalandıracağım günler geliyor.Bütün ülke utandırılacak,Öldürülenler ülkenin ortasında yere serilecek.
48. O zaman yer, gök ve onlardaki her şeyBabilin başına gelenlere sevinecek.Çünkü kuzeyden gelen yok edicilerSaldıracaklar ona» diyor RAB.
49. Yeremya şöyle diyor:«İsrailin öldürülenleri yüzünden düşmelidir Babil.Yeryüzünde öldürülen herkes Babil yüzünden düştü.
50. Ey sizler, kılıçtan kurtulanlar,Kaçın, oyalanmayın!RABbi anın uzaktan,Yeruşalimi düşünün!>>
51. «Rezil olduk, çünkü aşağılandık,Yüzümüz utanç içinde.Çünkü yabancılar RABbin TapınağınınKutsal yerlerine girmişler.»
52. «Bu yüzden» diyor RAB,«Putlarını cezalandıracağım günler geliyor,Yaralılar inleyecek bütün ülkede.
53. Babil göklere çıksa,Yüksekteki kalesini pekiştirse de,Yok edicileri göndereceğim üzerine» diyor RAB.
54. «Babilden çılgılık,Kildan ülkesinden büyük yıkım sesi duyuluyor.
55. Çünkü RAB Babili yıkıma uğrattıyor;Şamatasını susturuyor.Düşman engin sular gibi kükrüyor,Seslerinin gürültüsü yankılanıyor.
56. Çünkü Babile karşı bir yok edici çıkacak;Yiğitleri tutsak olacak,Yayları paramparça edilecek.Çünkü RAB karşılık veren bir Tanrıdır,Her şeyin tam karşılığını verir.
57. Babil önderlerini, bilgelerini, valilerini,Yardımcılarını, yiğitlerini öyle sarhoş edeceğim ki,Sonsuz bir uykuya dalacak, hiç uyanmayacaklar»Diyor adı Her Şeye Egemen RAB olan Kral.
58. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Babilin kalın surları yerle bir edilecek,Yüksek kapıları ateşe verilecek.Halkların çektiği emek boşuna,Ulusların didinmesi ateşe yarayacak.»
59. Yahuda Kralı Sidkiyanın krallığının dördüncü yılında, baş görevli Mahseya oğlu Neriya oğlu Seraya Sidkiyayla birlikte Babile gittiğinde Peygamber Yeremya ona şu buyruğu verdi.
60. Yeremya Babilin başına gelecek bütün felaketleri, Babile ilişkin bütün bu sözleri bir tomara

yazmıştı.

61. Yeremya Serayaya şöyle dedi: ‹‹Babile varır varmaz bütün bu sözleri okumayı unutma.

62. De ki, ‹Ya RAB, burayı yıkacağını, içinde insan da hayvan da yaşamayacağını, ülkenin sonsuza dek viran kalacağını söyledin.›

63. Okumayı bitirince tomarı bir taşa bağlayıp Fırata fırlat.

64. Sonra de ki, ‹Babil başına getireceğim felaket yüzünden batacak, bir daha kalkamayacak. Bitkin düşecekler.›› Yeremya'nın sözleri burada son buluyor.

1. Sidkiya yirmi bir yaşında kral oldu ve Yerusolimde on bir yıl krallık yaptı. Annesi Livnalı Yeremyanın kızı Hamutaldı.
2. Yehoyakim gibi Sidkiya da RABbin gözünde kötü olanı yaptı.
4. Sidkiyanın krallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayın onuncu günü, Babil Kralı Nebukadnessar bütün ordusuyla Yerusolim önlerine gelip ordugah kurdu. Kentin çevresine rampa yaptılar.
5. Kral Sidkiyanın krallığının on birinci yılına kadar kent kuşatma altında kaldı.
6. Dördüncü ayın dokuzuncu günü kentte kıtlık öyle şiddetlendi ki, halk bir lokma ekmek bulamaz oldu.
7. Sonunda kentin surlarında bir gedik açıldı. Kildaniler kenti çepeçevre kuşatmış olmasına karşın, bütün askerler gece kral bahçesinin yolundan iki duvarın arasındaki kapıdan kaçarak Arava yoluna çıktılar.
8. Ama Kildani ordusu Kral Sidkiyanın ardına düşerek Eriha ovalarında ona yetişti. Sidkiyanın bütün ordusu dağıldı.
9. Kral Sidkiya yakalanıp Hama topraklarında, Rivlada Babil Kralının huzuruna çıkarıldı. Babil Kralı onun hakkında karar verdi.
10. Sidkiyanın gözü önünde oğullarını, sonra da bütün Yahuda önderlerini öldürttü.
11. Sidkiyanın gözlerini oydu, zincire vurup Babile götürdü. Sidkiya öldüğü güne dek cezaevinde tutuldu.
12. Babil Kralı Nebukadnessarın krallığının on dokuzuncu yılında, beşinci ayın onuncu günü muhafız birliği komutanı, Babil Kralının görevlisi Nebuzaradan Yerusolime girdi.
13. RABbin Tapınağını, sarayı ve Yerusolimdeki bütün evleri ateşe verip önemli yapıları yaktı.
14. Muhafız birliği komutanı önderliğindeki Kildani ordusu Yerusolimi çevreleyen bütün surları yıktı.
15. Komutan Nebuzaradan yoksullardan bazılarını, kentte sağ kalanları, Babil Kralının safına geçen kaçakları ve zanaatçıları sürgün etti.
16. Ancak bağcılık, çiftçilik yapsınlar diye bazı yoksulları orada bıraktı.
17. Kildaniler RABbin Tapınağındaki tunç sütunları, ayaklıkları, tunç havuzu parçalayıp tunçları Babile götürdüler.
18. Tapınak törenlerinde kullanılan kovaları, kürekleri, fitil maşalarını, çanakları, tabakları, bütün tunç eşyaları aldılar.
19. Muhafız birliği komutanı saf altın ve gümüş tasları, buhurdanları, çanakları, kovaları, kandillikleri, tabakları, dökmelik sunu taslarını alıp götürdü.
20. RABbin Tapınağı için Kral Süleymanın yaptırmış olduğu iki sütun, havuz ve altındaki on iki tunç boğa heykeliyle ayaklıklar için hesapsız tunç harcanmıştı.
21. Her sütun on sekiz arşinfü yüksekliğindeydi, çevresi on iki arşındı. Her birinin kalınlığı dört parmaklı, içi boştu.
22. Üzerinde tunç bir başlık vardı. Başlığın yüksekliği beş arşındı, çevresi tunçtan ağ ve nar motifleriyle bezenmişti. Öbür sütun da nar motifleriyle süslenmişti ve ötekine benziyordu.
23. Yanlarda doksan altı nar motifi vardı. Başlığı çevreleyen ağ motifinin üzerinde toplam yüz nar motifi bulunuyordu.
24. Muhafız birliği komutanı Nebuzaradan Başkâhin Serayayı, Başkâhin Yardımcısı Sefanyayı ve üç kapı nöbetçisini tutsak aldı.
25. Kentte kalan askerlerin komutanını, kralın yedi danışmanını, ayrıca ülke halkını askere yazan ordu komutanının yazmanını ve ülke halkından kentte bulunan altmış kişiyi tutsak etti.
26. Hepsini Rivlaya, Babil Kralının yanına götürdü.
27. Babil Kralı Hama ülkesinde, Rivlada onları idam etti. Böylece Yahuda halkı ülkesinden sürülmüş oldu.
28. Nebukadnessarın sürgüne götürdüğü halkın sayısı şudur: Yedinci yıl 3 023 Yahudi;
29. Nebukadnessarın on sekizinci yılında Yerusolimden 832 kişi;
30. yirmi üçüncü yılında, muhafız birliği komutanı Nebuzaradanın sürdüğü 745 Yahudi. Hepsi 4 600

kişiydi.

31. Yahuda Kralı Yehoyakinin sürgündeki otuz yedinci yılı Evil-Merodak Babil Kralı oldu. Evil-Merodak o yılın on ikinci ayının yirmi beşinci günü, Yahuda Kralı Yehoyakine lütfederek onu cezaevinden çıkardı.

32. Kendisiyle tatlı tatlı konuştu ve ona Babildeki öteki sürgün krallardan daha üstün bir yer verdi.

33. Yehoyakin cezaevi giysilerini üstünden çıkardı. Yaşadığı sürece Babil Kralının sofrasında yer aldı.

34. Yaşamı boyunca Babil Kralı tarafından günlük yiyeceği sürekli karşılandı.

Ağıtlar

Bölüm 1

1. O kent ki, insan doluydu,Nasıl da tek başına kaldı şimdi!Büyüktü uluslar arasında,Dul kadına döndü!Soyluydu iller arasında,Angarya altına düştü!
2. Geceleyin acı acı ağlıyor,Yanaklarında gözyaşı;Avutan tek kişi bile yokBunca oynaşı arasında.Dostları ona hainlik etti,Düşman oldu.
3. Yahuda acı çekip ağır kölelik ettikten sonraSürgün edildi,Ulusların arasında oturuyor,Ama rahat bulamıyor.O sıkıntıdayken ardına düşenler ona yetişti.
4. Siyona giden yollar yas tutuyor,Çünkü bayramlara gelen yok.Bütün kapıları ıssız, kâhinleri inliyor,Erden kızları sıkıntıda, kendisi de acı çekiyor.
5. Hasımları başa geçti, düşmanları rahat içinde.Çok isyan ettiği için RAB ona acı çektiriyor,Yavruları hasımlarının gözü önünde sürgüne gitti.
6. Siyon kızının bütün güzelliği uçtu,Önderleri otlak bulamayan geyiklere döndü,Dermanları kesildiKendilerini kovalayanların önünde.
7. Yeruşalim sıkıntı içinde başıboş dolaşırkenEski günlerdeki varlığını anımsıyor.Halkı hasmının eline düşüp deYardıma koşan çıkmayınca,Hasımları haline bakıpYıkılışına güldüler.
8. Yeruşalim büyük günah işledi,Bu yüzden kirlendi.Ona saygı duyanların hepsiŞimdi onu hor görüyor,Çünkü onu çıplak gördüler.O da inleyip öbür yana dönüyor.
9. Kirliliği eteklerindeydi,Sonunu düşünmedi;Bu yüzden düşüşü korkunç oldu,Avutani yok.«Ya RAB, düşün halimi gör,Çünkü düşmanım kazandı!»
10. Değerli her şeye düşman el uzattı.Tapınağına başka ulusların girdiğini gördü,Topluluğuna girmesini yasakladığın uluslar.
11. Halkı inleyip ekmek arıyor,Yeniden güçlerine kavuşmak içinDeğerli neleri varsa ekmekle değiştiler;«Bak da gör, ya RAB, ne kadar sefil oldum.»
12. «Ey sizler, yoldan geçenler,Sizin için önemi yok mu bunun?Bakın da görün, başıma gelen dert gibisi var mı?Öyle bir dert ki, RAB öfkesinin alevlendiği günBaşıma yağdırdı onu. başınıza da gelmesin.»
13. Ateş saldı yukarıdan,Kemiklerimin içine işledi ateş;Ağ serdi ayaklarıma,Geri çevirdi beni;Mahvetti, baygın kaldım bütün gün.
14. İsyanlarım boyunduruğa döndü,RABbin eliyle birbirine tutturulupBoynuma geçirildi, gücüm tükendi.Rab karşı duramadığımİnsanların eline verdi beni.
15. Hiçe saydı beni savunan yiğitleri,Gençlerimi kırıp geçirmek için çağrı yaptı ordulara,Rab erden Yahuda kızınıÜzüm sıkma çukurunda çiğnedi adeta.
16. «Ağlıyorum bunlara,Gözlerimden yaşlar boşanıyor;Çünkü beni avutan,Canımı tazeleyen benden uzak.Çocuklarım şaşkına döndü,Çünkü düşmanım üstün çıktı.»
17. Siyon ellerini açmış,Ama onu avutan yok.RAB Yakup soyuna karşı buyruk verdi,Komşuları ona hasım olsun, dedi.Yeruşalim aralarında paçavraya döndü.
18. «RAB haklıdır, çünkü buyruğuna karşı geldim.Şimdi dinleyin, ey halklar, çektiğim acıyı görün;Erden kızlarım, gençlerim sürgüne gitti.
19. Oynaşlarımı çağırdım,Ama aldattılar beni.Yeniden güçlerine kavuşmak için yiyecek ararkenKâhinlerimle önderlerim kentte can verdi.
20. Gör, ya RAB, ne sıkıntılar çektiğimi,İçim kanıyor, yüreğim buruk,Çünkü çok asilik ettim;Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan ayırmakta,İçerdeyse ölüm kol gezmekte.
21. İnlediğimi duydular,Beni avutan olmadı.Bütün düşmanlarım başıma gelen felaketi duydu,Sen yaptın diye sevinçten coştular.İlan ettiğin günü getir,Onlar da benim gibi olsunlar.
22. Yaptıkları her kötülüğü anımsa,İsyanlarımdan ötürü bana ne yaptınsa onlara da yap;Çünkü sürekli inliyor, baygınlık geçiriyorum.»

1. Rab öfkelenince Siyon kızını nasıl bulutla kapladı!İsrailin görkemini gökten yere fırlattı,Öfkelendiği gün ayağının taburesini anımsamadı.
2. Yakup soyunun yaşadığı her yeri acımadan yuttu,Yahuda kızının surlu kentlerini gazabıyla yıktı,Yerle bir etti onları,Krallığını ve önderlerini alçalttı.
3. Kızgın öfkesiyle İsrailin gücünü kökünden kesti,Düşmanın önünde sağ elini onların üstünden çekti,Çevresini yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakup soyunu yaktı.
4. Düşman gibi yayını gerdi,Hasım gibi sağ elini kaldırdı,Göz zevkini okşayan herkesi öldürdü,Gazabını Siyon kızının çadırı üstüne ateş gibi döktü.
5. Rab adeta bir düşman olup İsraili yuttu,Bütün saraylarını yutup surlu kentlerini yıktı,Yahuda kızının feryadını, figanını arşa çıkardı.
6. Bahçe çardağını söker gibi kendi çardağını söküp attı,Buluşma yerini yok etti,RAB Siyonda bayram ve Şabat günlerini unutturdu,Şiddetli öfkesi yüzünden kralı da kâhini de reddetti.
7. Rab sunağını attı,Tapınağını terk etti;Siyon saraylarını çeviren surları düşman eline bıraktı.Bayram gününde olduğu gibi,Düşman RABbin Tapınağında sevinç çılgınlıkları attı.
9. Siyonun kapıları yere battı,RAB kapı sürgülerini kırıp yok etti,Kralıyla önderleri başka ulusların arasında kaldı,Kutsal Yasa uygulanmaz oldu,Peygamberlerine RABden görüm gelmiyor artık.
10. Siyon kızının ileri gelenleri suskun, yere oturmuş,Başlarına toprak saçıp çul kuşanmışlar,Yeruşalimin erden kızları yere eğmiş başlarını.
11. Gözlerim tükenmekte ağlamaktan,İçim kanıyor;Halkımın yıkımındanYüreğim sızlıyor,Çünkü kent meydanlarında çocuklarla bebekler bayılmakta.
12. Kent meydanlarında yaralılar gibi bayılıpCan çekişirken annelerinin bağrında,«Ekmekle şarap nerede?» diye soruyorlar annelerine.
13. Senin için ne diyeyim?Ey Yeruşalim kızı, seni neye benzeteyim?Ey Siyonun erden kızı, sana neyi örnek göstereyim deSeni avutayım?Sendeki gedik deniz kadar büyük,Kim sana şifa verebilir?
14. Peygamberlerin senin için boş ve anlamsız görümler gördüler.Suçunu ortaya çıkarsalardı, eski gönencine kavuşabilirdin;Oysa seni ayartacak boş görümler gördüler.
15. Yoldan geçen herkes el çırparak seninle alay ediyor,Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak,«Bütün dünyanın sevinci, güzellik simgesi dedikleri kent bu mu?» diyorlar.
16. Düşmanlarının hepsi seninle alay etti,Islık çalıp diş gıcırdatarak,«Onu yuttuk» diyorlar,«İşte beklediğimiz gün, sonunda gördük onu.»
17. RAB düşündüğünü yaptı,Geçmişte söylediği sözü yerine getirdi,Yıktı, acımadı,Düşmanı senin haline sevindirdi,Hasımlarını güçlü kıldı. boynuzunu yükseltti».
18. Halk Rabbe yürekten feryat ediyor.Ey Siyon kızının surları,Gece gündüz gözyaşın sel gibi aksın!Dinlenme, gözüne uyku girmesin!
19. Kalk, gece her nöbet başında haykır,Rabbin huzurunda yüreğini su gibi dök!Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının başı için Ona ellerini aç.
20. «Bak, ya RAB, gör! Kime böyle yaptın?Kadınlar çocuklarını, sevgili yavrularını mı yesin?Kâhinle peygamber Rabbin Tapınağında mı öldürülsün?
21. Gençler, yaşlılar sokaklarda, yerlerde yatıyor,Kılıçtan geçirildi erden kızlarımla gençlerim,Öfkelendiğin gün öldürdün onları, acımadan boğazladın.
22. Bir bayram günü davet eder gibiBeni dehşete düşürenleri davet ettin her yandan.RAB'bin öfkelendiği gün kaçıp kurtulan,Sağ kalan olmadı.Sevgiyle büyüttüğüm çocuklarımıDüşmanım yok etti.»

2. Beni güttü,Işıktaki değil karanlıkta yürüttü.
3. Evet, dönüp dönüp bütün gün bana elini kaldırıyor.
4. Etimi, derimi yıprattı, kemiklerimi kırdı.
5. Beni kuşattı,Acı ve zahmetle sardı çevremi.
6. Çoktan ölmüş ölümler gibiBeni karanlıkta yaşattı.
7. Çevreme duvar çekti, dışarı çıkamıyorum,Zincirimi ağırlaştırdı.
8. Feryat edip yardım isteyince deDuama set çekiyor.
9. Yontma taşlarla yollarımı kesti,Dolaştırdı yollarımı.
10. Benim için O pusuya yatmış bir ayı,Gizlenmiş bir aslandır.
11. Yollarımı saptırdı, paraladı,Mahvetti beni.
12. Yayını gerdi, okunu savurmak içinBeni nişangah olarak dikti.
13. Oklarını böbreklerime sapladı.
14. Halkımın önünde gülünç düştüm,Gün boyu alay konusu oldum türkülerine.
15. Beni acıya doyurdu,Bana doyasıya pelinsuyu içirdi.
16. Dişlerimi çakıl taşlarıyla kırdı,Kül içinde diz çöktürdü bana.
17. Esenlik yüzü görmedi canım,Mutluluğu unuttum.
18. Bu yüzden diyorum ki,«Dermanım tükendi,RABden umudum kesildi.»
19. Acımı, başıboşluğumu,Pelinotuyla ödü anımsa!
20. Hâlâ onları düşünmekteVe sıkılmaktayım.
21. Ama şunu anımsadıkça umutlanıyorum:
22. RABbin sevgisi hiç tükenmez,Merhameti asla son bulmaz; sayesinde yok olmadık.»
23. Her sabah tazelenir onlar,Sadakatın büyüktür.
24. «Benim payıma düşen RABdir» diyor canım,«Bu yüzden Ona umut bağlıyorum.»
25. RAB kendisini bekleyenler,Onu arayan canlar için iyidir.
26. RABbin kurtuluşunu sessizce beklemek iyidir.
27. İnsan için boyunduruğu gençken taşımak iyidir.
28. RAB insana boyunduruk takınca,İnsan tek başına oturup susmalı;
29. Umudunu kesmeden yere kapanmalı,
30. Kendisine vurana yanağını dönüpUtanca doymalı;
31. Çünkü Rab kimseyi sonsuza dek geri çevirmez.
32. Dert verse de,Büyük sevgisinden ötürü yine merhamet eder;
33. Çünkü isteyerek acı çekmez,İnsanları üzmez.
34. Ülkedeki bütün tutsakları ayak altında ezmeyi,
35. Yüceler Yücesinin huzurunda insan hakkını saptırmayı,
36. Davasında insana haksızlık etmeyiRab doğru görmez.
37. Rab buyurmadıkça kim bir şey söyler de yerine gelir?
38. İyilikler gibi felaketler de Yüceler Yücesinin ağzından çıkmıyor mu?
39. İnsan, yaşayan insanNiçin günahlarının cezasından yakınır?
40. Davranışlarımızı sınavı gözden geçirelim,Yine RABbe dönelim.
41. Ellerimizin yanı sıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrıya açalım:
42. «Biz karşı çıkıp başkaldırdık,Sen bağışlamadın.
43. Öfkeyle örtünüp bizi kovaladın,Acımadan öldürdün.
44. Dualar sana erişmesin diyeBulutları örtündün.
45. Uluslar arasında bizi pisliğe, süprüntüye çevirdin.
46. Düşmanlarımızın hepsi bizimle alay etti.
47. Dehşet ve çukur, kırgın ve yıkım çıktı önümüze.»
48. Kırılan halkım yüzündenGözlerimden sel gibi yaşlar akıyor.
49. Durup dinmeden yaş boşanıyor gözümde,
50. RAB göklerden bakıp görünceye dek.

51. Kentimdeki kızların halini gördükçeYüreğim sızlıyor.
52. Boş yere bana düşman olanlar bir kuş gibi avladılar beni.
53. Beni sarnıca atıp öldürmek istediler,Üzerime taş attılar.
54. Sular başımdan aştı, ‹‹Tükendim›› dedim.
55. Sarnıcın dibinden seni adınla çağırdım, ya RAB;
56. Sesimi, ‹‹Ahıma, çağırma kulağın kapama!›› dediğimi duydun.
57. Seni çağırınca yaklaşıp, ‹‹Korkma!›› dedin.
58. Davamı sen savundun, ya Rab,Canımı kurtardın.
59. Bana yapılan haksızlığı gördün, ya RAB,Davamı sen gör.
60. Benden nasıl öç aldıklarını,Bana nasıl dolap çevirdiklerini gördün.
- 61-62. Aşağılamalarını, ya RAB,Çevirdikleri bütün dolapları,Bana saldıranların dediklerini,Gün boyu söylendiklerini duydun.
63. Oturup kalkışlarına bak,Alay konusu oldum türkülerine.
64. Yaptıklarının karşılığını ver, ya RAB.
65. İnat etmelerini sağla,Lanetin üzerlerinden eksilmesin.
66. Göklerinin altından öfkeyle kovala, yok et onları, ya RAB.

1. Altın nasıl donuklaştı,Saf altın nasıl değişti!Kutsal taşlar sokak başlarına dağılmış.
2. Değerleri saf altınla ölçülen Siyon çocuklarıNasıl çömlekçi işi, toprak testi yerine sayılır oldu!
3. Çakallar bile meme verip yavrularını emzirir,Ama halkım çöldeki devekuşları kadar acımasız oldu.
4. Susuzluktan emzikteki bebeklerin dili damağına yapışıyor,Çocuklar ekmek istiyor, veren yok.
5. Onlar ki, yemeğin en iyisini yerlerdi,Sokaklarda perişan oldular;Onlar ki, al giysiler içinde büyüdüler,Çöp yığınlarını kapışır oldular.
6. Halkımın suçu el değmeden, bir anda yıkılanSodomun günahından daha büyüktür.
7. Beyleri kardan temiz, sütten aktılar,Bedence mercandan kızıl, laciverttaş kadar biçimliydiler.
8. Şimdiyse görünüşleri kömürden kara,Sokaklarda tanınmaz oldular.Bir deri bir kemiğe döndüler, odun gibi kurudular.
9. Kılıçla öldürülenler kıtlıktan ölenlerden mutludur,Çünkü kıtlıktan ölenler tarla ürününün yokluğundan yıpranarak erimekteler.
10. Merhametli kadınlar çocuklarını elleriyle pişirdiler,Halkım kırılırken yiyecek oldu bu kendilerine.
11. RAB öfkesini boşalttı, kızgın öfkesini döktü,Temellerini yiyip bitiren ateşi Siyonun içinde tutuşturdu.
12. Dünyadaki kralların ve insanların hiçbirisiYeruşalim kapılarından hasımların, düşmanların gireceğine inanmazdı.
13. Peygamberlerinin günahı, kâhinlerinin suçu yüzündendi bu,Çünkü onlar kentin ortasında doğruların kanını döktüler.
14. Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar,Kanla kirlendikleri için kimse giysilerine dokunamıyor.
15. «Çekilin! Kirliler!» diye bağırıyorlar onlara,«Çekilin! Çekilin! Dokunmayın!»Kaçıp başıboş dolaştıklarında,Öteki uluslar, «Artık burada kalmasınlar» dediler.
16. RAB kendisi dağıttı onları,Artık yüzlerine bakmayacak.Kâhinleri saymadılar, yaşlılara acımadılar.
17. Boş yere yardım beklemekten gözlerimizin ferisi sönüyor,Gözetleme kulesinde bizi kurtaramayacak bir ulusu bekledikçe bekledik.
18. İzlerimizi sürüyorlar,Sokaklarımızda gezemez olduk.Sonumuz yaklaştı, günlerimiz tükendi,Çünkü sonumuz geldi.
19. Bizi kovalayanlar gökteki kartallardan çevikti,Dağların üstünde kovaladılar bizi,Çölde bize pusu kurdular.
20. Yaşam soluğumuz,RABbin meshettiği kral onların çukurunda yakalandı;Hani onun için, «Ulusların arasında onun gölgesinde yaşayacağız» dediğimiz.
21. Üs ülkesinde yaşayan Edom kızı, sevin, coş,Ancak kâse sana da gelecek, sarhoş olup soyunacaksın.
22. Ey Siyon kızı, suçunun cezası sona erdi,RAB bir daha seni sürgüne göndermeyecek.Ama, ey Edom kızı, suçun yüzünden seni cezalandırıp günahlarını ortaya çıkaracak.

1. Anımsa, ya RAB, başımıza geleni,Bak da utancımızı gör.
2. Mülkümüz yabancılara geçti,Evlerimiz ellere.
3. Öksüz kaldık, babasız,Annelerimiz dul kadınlara döndü.
4. Suyumuzu parayla içtik,Odunumuzu parayla almak zorunda kaldık.
5. Bizi kovalayanlar ensemizde,Yorgun düştük, rahatımız yok.
6. Ekmek içinMısır, Asura el açtık.
7. Atalarımız günah işledi,Ama artık onlar yok;Suçlarının cezasını biz yüklendik.
8. Köleler üstümüzde saltanat sürüyor,Bizi ellerinden kurtaracak kimse yok.
9. Çöldeki kılıçlı haydutlar yüzündenEkmeğimizi canımız pahasına kazanıyoruz.
10. Kıtlığın yakıcı sıcağındanDerimiz fırın gibi kızardı.
11. Siyonda kadınların,Yahuda kentlerinde erden kızların ırzına geçtiler.
12. Önderler ellerinden asıldı,Yaşlılar saygı görmedi.
13. Değirmen taşını gençler çevirdi,Çocuklar odun yükü altında tökezledi.
14. Yaşlılar kent kapısında oturmaz oldu,Gençler saz çalmaz oldu.
15. Yüreğimizin sevinci durdu,Oyunumuz yasa döndü.
16. Taç düştü başımızdan,Vay başımıza!Çünkü günah işledik.
17. Bu yüzden yüreğimiz baygın,Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı.
18. Viran olan Siyon Dağının üstündeÇakallar geziyor!
19. Ama sen, sonsuza dek tahtında oturursun, ya RAB,Egemenliğin kuşaklar boyu sürer.
20. Niçin bizi hep unutuyorsun,Neden bizi uzun süre terk ediyorsun?
21. Bizi kendine döndür, ya RAB, döneriz,Eski günlerimizi geri ver.
22. Bizi büsbütün attıysan,Bize çok öfkelenmiş olmalısın.

Hezekiel

1. Otuzuncu yılda, dördüncü ayın beşinci günü Kevar Irmağı kıyısında sürgünde yaşayanlar arasındayken gökler açıldı, Tanrıdan gelen görümler gördüm.
2. Kral Yehoyakinin sürgünlüğünün beşinci yılında, ayın beşinci günü,
3. Kildan ülkesinde, Kevar Irmağı kıyısında RAB Buzi oğlu Kâhin Hezekiele seslendi. RABbin eli orada onun üzerindeydi. Hezekielin yaşının otuz olduğu sanılıyor.
4. Kuzeyden esen kasırganın göz alıcı bir ışıkla çevrelenmiş, ateş saçan büyük bir bulutla geldiğini gördüm. Ateşin ortası ışıldayan madeni andırıyordu.
5. En ortasında insana benzer dört canlı yaratık duruyordu;
6. her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı.
7. Bacakları dimdikti, ayakları buzağı ayağına benziyor ve cilalı tunç gibi parlıyordu.
8. Dört yanlarında, kanatların altında insan elleri vardı. Dördünün de yüzleri, kanatları vardı.
9. Kanatları birbirine değerek dosdoğru ilerliyor, ilerlerken sağa sola dönmüyordu.
10. Her yaratığın dört yüzü vardı: Önde dördünün yüzü insan yüzüne, sağda dördünün aslan yüzüne, solda dördünün öküz yüzüne, arkada dördünün kartal yüzüne benzer bir yüzü vardı.
11. Yüzleri böyleydi. Kanatları yukarıya doğru açılmıştı. Her yaratığın iki kanadı yanda öbür yaratıkların kanadına değiyor, iki kanatla da bedenlerini örtüyordu.
12. Her biri dosdoğru ilerliyordu. Ruhları onları nereye yönlendirirse, sağa sola sapmadan oraya gidiyorlardı.
13. Canlı yaratıkların görünüşü yanan ateş közleri ya da meşale gibiydi. Ateş yaratıkların ortasında hareket ediyordu; ışık saçıyor ve içinden şimşekler çıkıyordu.
14. Yaratıklar şimşek çakar gibi hızla ileri geri gidip geliyorlardı.
15. Bu dört yüzlü yaratıklara bakarken, her birinin yanında, yere değen bir tekerlek gördüm.
16. Tekerleklerin görünüşü ve yapısı şöyleydi: Sarı yakut gibi parlıyorlardı ve dördü de birbirine benziyordu. Görünüşleri ve yapıları iç içe girmiş bir tekerlek gibiydi.
17. Hareket edince yaratıkların baktıkları dört yönden birine doğru sağa sola sapmadan ilerliyordu.
18. Tekerleklerin kenarı yüksek ve korkunçtu; hepsi çepeçevre gözlerle doluydu.
19. Canlı yaratıklar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyordu; yaratıklar yerden yükseldikçe, tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu.
20. Ruhları onları nereye yönlendirirse oraya gidiyorlardı. Tekerlekler de onlarla birlikte yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
21. Yaratıklar hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor, yaratıklar durduğunda onlar da duruyor, yaratıklar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
22. Kubbeye benzer, billur gibi parlak ve korkunç bir şey canlı yaratıkların başları üzerine yayılmıştı.
23. Kubbenin altında kanatlarının biri öbürünün kanatlarına doğru açılmıştı. Her birinin bedenini örten başka iki kanadı vardı.
24. Yaratıklar hareket edince, kanatlarının çıkardığı sesi duydum. Gürül gürül akan suların çağıltısını, Her Şeye Gücü Yetenin sesini, bir ordunun gürültüsünü ansıyordu. Durunca kanatlarını indiriyorlardı.
25. Kanatları inik dururken, başları üzerindeki kubbeden bir ses duyuldu.
26. Başları üzerindeki kubbenin üstünde laciverttaşından yapılmış tahta benzer bir nesne vardı. Yüksekte, tahtı andıran nesnede insana benzer biri oturuyordu.
27. Gördüm ki, beli andıran kısmının yukarısı içi ateş dolu maden gibi ışıldıyordu, belden aşağısı ateşe benziyordu ve çevresi göz alıcı bir ışıkla kuşatılmıştı.
28. Görünüşü yağmurlu bir gün bulutların arasında oluşan gökkuşağına benziyordu. Öyleydi çevresini saran parlaklık. RAB'bin görkemini andıran olayın görünüşü böyleydi. Görünce, yüzüstü yere yığıldım, birinin konuştuğunu duydum.

Bölüm 2

1. Bana, <<Ey insanoğlu, ayağa kalk, seninle konuşacağım>> dedi.
2. O benimle konuşur konuşmaz Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu; benimle konuşanı duydum.
3. Bana, <<Ey insanoğlu, seni İsrail halkına, bana başkaldıran o asi ulusa gönderiyorum>> dedi, <<Onlar ve ataları bugüne kadar bana karşı geldiler.
4. Bu halk dikbaşı ve inatçıdır. Seni onlara gönderiyorum. Onlara, <Egemen RAB şöyle diyor> diyeceksin.
5. Bu asi halk seni ister dinlesin, ister dinlemesin, yine de aralarında bir peygamber olduğunu bilecektir.
6. Sen, ey insanoğlu, onlardan ve sözlerinden korkma! Çevrende çalılar, dikenler olsa, akrepler arasında yaşasan bile korkma. Asi bir halk olsalar bile, onların söyleyeceklerinden korkma, onlar yüzünden yılgınlığa düşme.
7. Seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara sözlerimi söyleyeceksin. Çünkü onlar asi bir halktır.
8. Sen, ey insanoğlu, sana söyleyeceğimi dinle! Bu başkaldıran halk gibi asi olma! Ağzını aç, sana vereceğimi ye!>>
9. Baktım, bana doğru uzanmış bir el gördüm; içinde tomar halinde bir kitap vardı.
10. Tomarı önümde açtı, her iki yanı da yazılıydı. Orada ağıtlar, inilti, figanlar yazılıydı.

1. Bana, «Ey insanoğlu, sana verileni ye. Bu tomarı yedikten sonra git, İsrail halkına seslen» dedi.
2. Böylece ağızımı açtım, yemem için tomarı bana verdi.
3. Bana, «Ey insanoğlu, sana verdiğim tomarı ye, mideni onunla doldur» dedi. Bunun üzerine tomarı yedim. Bal gibi tatlı geldi bana.
4. Sonra şöyle dedi: «Ey insanoğlu, İsrail halkına git, onlara sözlerimi ilet.
5. Çünkü seni konuşması anlaşılmaz, dili zor bir halka değil, İsrail halkına gönderiyorum.
6. Evet, seni konuşması anlaşılmaz, dili zor, dediklerini anlamadığın halklara göndermiyorum. Onlara gönderseydim, seni dinlerlerdi.
7. İsrail halkı seni dinlemek istemeyecektir, çünkü o beni dinlemek istemiyor. Bütün İsrail halkı dikbaşı ve inatçıdır.
8. Seni onlar kadar inatçı yapacağım, senin alnını onlarınki kadar katılaştıracam.
9. Alnını çakmak taşından daha sert bir kaya gibi yapacağım. Her ne kadar asi bir halsalar da onlardan korkma, yılma.»
10. Bana, «Ey insanoğlu, iyice dinle ve sana söyleyeceklerimi yüreğine yerleştir» dedi,
11. «Şimdi sürgünde yaşayan halkına git ve seni ister dinlesinler, ister dinlemesinler, onlara, «Egemen RAB şöyle diyor» de.»
12. Sonra Ruh beni kaldırdı ve arkamda, «RABbin görkemine kendi yerinde övgüler olsun!» diye büyük bir gürleme duydum.
13. Canlı yaratıkların birbirine çarpan kanatlarının çıkardığı sesi, yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük bir gürleme duydum.
14. Ruh beni kaldırıp götürdü. RABbin güçlü eli üzerimde olduğu halde, üzüntüyle, öfkeyle gittim.
15. Kevar Irmağı kıyısındaki Tel-Abibde yaşayan sürgünlerin yanına geldim. Orada, yaşadıkları yerde onların arasında şaşkınlık içinde yedi gün kaldım.
16. Yedi gün sonra RAB bana şöyle seslendi:
17. «İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyuracaksın.
18. Kötü kişiye, «Kesinlikle öleceksin» dediğim zaman onu uyarmaz, yaşamını kurtarmak amacıyla onu kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım.
19. Ancak kötü kişiyi uyardığın halde kötülüğünden ve kötü yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.
20. «Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, onu yıkıma uğratacağım, o da ölecek. Onu uyarmadığın için günahı içinde ölecek, yaptığı doğru işler anılmayacak. Ancak onun kanından seni sorumlu tutacağım.
21. Ama doğru kişiyi günah işlemesin diye uyarırsan, o da günah işlemezse, kesinlikle yaşayacak. Çünkü o uyarılara kulak vermiştir; sen de canını kurtarmış olacaksın.»
22. RABbin eli orada üzerimdeydi. Bana, «Kalk, ovaya git» dedi, «Orada seninle konuşacağım.»
23. Böylece kalkıp ovaya gittim. RABbin görkemi tıpkı Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm gibi orada durmaktaydı. Yüzüstü yere yığıldım.
24. Ruh içime girdi, beni ayaklarımın üzerinde durdurdu. Benimle şöyle konuştu: «Git, evine kapan.
25. Halkın arasına çıkmaman için seni halatlarla bağlayacaklar, ey insanoğlu.
26. Dilini damağına yapıştıracam; konuşmayacak, onları paylayamayacaksın. Çünkü bu halk asidir.
27. Ama seninle konuştuğumda dilini çözeceğim. Onlara, «Egemen RAB şöyle diyor» diyeceksin. Dinleyen dinlesin, dinlemeyen dinlemesin. Çünkü bu halk asidir.»

Bölüm 4

1. «Sen, ey insanoğlu, bir tuğla al, önüne koy, üzerine Yerusalım Kentini çiz.
2. Kenti kuşat, duvarla çevir. Kente karşı toprak rampalar yap, ordugah kur, çevresine kütükler yerleştir.
3. Sonra demir bir sac al; demirden bir duvar gibi kendinle kentin arasına koy. Yüzünü ona doğru çevir. Kent kuşatma altında tutulacak, onu sen kuşatacaksın. Bu İsrail halkı için bir belirti olacak.
4. «Sonra sol yanına uzan, İsrail halkının günahını yüklen. Sol yanına uzanacağın günler kadar onların suçunun cezasını çekeceksin.
5. Suçlarının yıl sayısı kadar sana gün ayırdım. Böylece üç yüz doksan gün İsrail halkının suçunun cezasını çekeceksin.
6. «Bunu yaptıktan sonra, bu kez sağ yanına uzan, Yahuda halkının suçunun cezasını çek. Sana kırk gün, her yıl için bir gün ayırdım.
7. Yüzünü Yerusalım kuşatmasına çevir, çıplak kollarını kaldırıp Yerusalıme karşı peygamberlik et.
8. Kuşatma günlerini bitirinceye dek bir yandan öbür yana dönmemen için seni halatlarla bağlayacağım.
9. «Buğday, arpa, bakla, mercimek, darı, kızıl buğday al, bir kaba koy. Bunlardan kendine ekmek yap. Bir yanına uzanacağın üç yüz doksan gün boyunca bu ekmekten yiyeceksin.
10. Her gün belirli zamanda yemen için yirmi şekel ekmek tartacaksın.
11. Bunun gibi suyu da belirli zamanda, ölçüyle, bir hinin altıda biri kadar içeceksin.
12. Yiyeceğini arpa pidesi yer gibi ye ve insan dışkısından ateş yakıp üzerinde halkın gözü önünde pişir.»
13. RAB, «Uluslar arasına dağıtacağım İsrail halkı böylelikle kirli sayılan yiyecekleri yiyecek» dedi.
14. Ben, «Eyvah, ey Egemen RAB!» diye karşılık verdim, «Hiçbir zaman kirli sayılan bir şeye dokunmadım. Gençliğimden bu yana kendiliğinden ölmüş ya da yabanıl bir hayvan tarafından öldürülmüş bir hayvanın etini yemedim, ağızıma kirli sayılan et koymadım.»
15. «Peki» dedi, «Ekmeğini insan dışkısı yerine tezек yakıp üzerinde pişirmene izin vereceğim.»
16. Sonra, «İnsanoğlu, Yerusalım her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım» dedi, «Bu halk yiyeceğini tartıyla ve kaygı içinde yiyecek, suyunu ölçüyle ve şaşkınlık içinde içecek.
17. Yiyeceği de suyu da azalacak. Hepsi şaşkınlığa düşecek, günahları içinde eriyip yok olacak.

1. «Ey insanoğlu, keskin bir kılıç al, berber usturası gibi kullanarak başını, sakalını tıraş et. Sonra bir terazi getir, kılları bölümlere ayır.
2. Yerusâlimin kuşatılması bitince, kılların üçte birini kentin ortasında yakacaksın. Üçte birini kılıçla kentin çevresine fırlatacak, kalan üçte birini de rüzgara savuracaksın. Ben de yalın kılıç onların peşine düşeceğim.
3. Birkaç tel kıl bırak, giysinin kıvrımlarına tak.
4. Yine birkaçını alıp ateşe at, yansın. O kıllardan bütün İsrail halkına ateş yayılacak.
5. «Egemen RAB diyor ki: Bu Yerusâlimi ulusların ortasına yerleştirdim, çevresini ülkelerle kuşattım.
6. Öyleyken Yerusâlim çevresindeki bütün uluslardan ve ülkelerden daha çok kötülük yaparak ilkelerimi, kurallarımı çiğnedi. İlkelerime karşı geldi, kurallarım uyarınca davranmadı.
7. Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: Çevrenizde yaşayan uluslardan daha azgındınız, kurallarımı izlemediniz, ilkelerime uymadınız. Çevrenizde yaşayan ulusların ilkelerine de uymadınız.
8. «Bundan ötürü Egemen RAB diyor ki: İşte ben size karşıyım, ulusların gözü önünde sizi cezalandıracağım.
9. Yaptığınız bütün iğrençlikler yüzünden önceden yapmadığımı, bir daha yapmayacağımı size yapacağım.
10. Böylece aranızda babalar çocuklarını, çocuklar da babalarını yiyecekler. Sizi cezalandıracağım, sağ kalanlarınızı her yana dağıtacağım.
11. Egemen RAB varlığım hakkı için diyor, madem tapınağımı iğrenç put ve uygulamalarınızla kirlettiniz, ben de sizi esirgemeyecek, size acımayacak, sizi kayırmayacağım.
12. Kentte yaşayanlarınızın üçte biri salgın hastalık ya da kıtlık yüzünden yok olacak; üçte biriniz çevrede kılıçtan geçirilecek; üçte birinizi de her yana dağıtıp yalın kılıç peşinize düşeceğim.
13. «Böylece kızgınlığım son bulacak, onlara karşı öfkemi yatıştıracağım. O zaman ben de rahata kavuşacağım. Öfkemi onların üzerine boşaltınca, ben RABbin kıskançlığımdan onlarla konuştuğumu anlayacaklar.
14. «Çevrenizdeki uluslar arasında, yoldan her geçenin gözü önünde sizi yıkıma uğratacak, aşağılayacağım.
15. Öfke, kızgınlık ve acı paylamalarla sizi cezalandırdığımda çevrenizdeki uluslar arasında alay konusu olacak, aşağılanacaksınız; ders alınacak, şaşılacak bir duruma düşeceksiniz. Ben, RAB bunu söyledim.
16. Sizi yok etmek için üzerinize öldürücü, yıkıcı kıtlık oklarını salacağım. Üzerinize salacağım kıtlığı daha da artıracak, sizi her türlü yiyecekten yoksun bırakacağım.
17. Üzerinize kıtlık ve yabani hayvanlar salacağım, sizi çocuklarınızdan edecekler. Salgın hastalık ve dökülen kan sizi süpürüp yok edecek; başınıza da kılıç getireceğim. Ben, RAB böyle söyledim.»

2. «Ey insanoğlu, yüzünü İsrail dağlarına doğru çevir ve onlara karşı peygamberlik et.
3. De ki, «Ey İsrail dağları, Egemen RABbin sözünü dinleyin. Egemen RAB dağlara, tepelere, vadilere, derelere şöyle diyor: Üzerinize kılıç göndereceğim, tapınma yerlerinizi yıkacağım.
4. Sunaklarınızı devirecek, buhur sunaklarınızı paramparça edeceğim. Kılıçtan geçirilmiş halkınızı putlarınızın önüne düşüreğim.
5. İsraililerin cesetlerini putlarının önüne atacak, kemiklerini sunaklarının çevresine dağıtacağım.
6. Yaşadığınız her yerde kentleriniz yakılıp yıkılacak, tapınma yerleriniz yerle bir edilecek. Öyle ki, sunaklarınız devrilip yıkılınca, putlarınız ezilip paramparça olsun, buhur sunaklarınız yok edilsin, el emeğiniz boşa çıksın.
7. Halkınız her yerde öldürülecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. «Suçlu çıkarılsın».
8. «Birkaç kişiyi ölümden kurtaracağım. Ülkelere, uluslar arasına dağılan bazılarınız kılıçtan kurtulacak.
9. Kurtulanlar tutsak alındıkları uluslarda beni anımsayacaklar. Benden dönen sadakatsiz yüreklerinden, putları ardınca şehvete sürükleyen gözlerinden derin acı duydum. Yaptıkları kötülükler ve iğrenç uygulamalar yüzünden kendilerinden tiksinecekler.
10. Benim RAB olduğumu, başlarına bu felaketi getireceğimi boşuna söylemediğimi anlayacaklar.
11. «Egemen RAB şöyle diyor: Ellerinizi çırpın, ayaklarınızı yere vurun, İsrail halkının bütün kötü ve iğrenç uygulamalarından ötürü inleyin! Çünkü kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla yok olacaklar.
12. Uzaktakiler salgın hastalıktan ölecek, yakındakiler kılıçtan geçirilecek, kuşatma sırasında sağ kalanlar kıtlıktan ölecek. Böylece onlara duyduğum öfkeye son vereceğim.
13. Putlarının arasına, sunaklarının çevresine, her yüksek tepeye, dağ doruğuna, her yeşeren bol yapraklı ağacın altına cesetleri serilince, benim RAB olduğumu anlayacaklar. Oralarda putlarına güzel kokulu buhur sundular.
14. Elimi onlara karşı uzatacak, çölden Rivla'ya kadar yaşadıkları ülkeyi yerle bir edip ıssız bırakacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

2. «Ey insanoğlu, Egemen RAB İsrail ülkesine şöyle diyor: Son yaklaştı! Ülkenin dört köşesinin sonu geldi.
3. Senin de sonun geldi! Senin üzerine öfkemi yağdıracağım. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim.
4. Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
5. «Egemen RAB şöyle diyor: Yıkım! İşte duyulmamış bir yıkım geliyor.
6. Sonun geldi! Evet, sonun geldi! Sana karşı uyanıyor. İşte geliyor.
7. Ey ülkede yaşayan halk, yıkıma uğrayacaksın. Yıkım zamanı yaklaştı! Gün yakın! Dağların üzerinden sevinç sesi yerine kargaşa sesi geliyor.
8. Çok yakında kızgınlığımı üzerine boşaltacak, sana duyduğum öfkeyi üzerine dökeceğim. Yaptıklarına göre seni yargılayacak, bütün iğrenç uygulamalarının karşılığını vereceğim.
9. Sana acımayacak, seni esirgemeyeceğim. Yaptıklarının ve sendeki iğrenç uygulamaların karşılığını vereceğim. O zaman seni cezalandıranın ben RAB olduğumu anlayacaksın.
10. «İşte o gün! Gün yaklaştı! Yıkım hazır. Değnek çiçeklendi, gurur tomurcuklandı.
11. Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu. Halktan, o kalabalıktan kimse kalmayacak; mallarından, görkemlerinden bir şey kalmayacak.
12. «Son yaklaştı! Gün geldi! Alıcı sevinmesin, satıcı üzülmesin. Çünkü öfkem bütün halkın üzerine yağacak.
13. Satıcı yaşadığı sürece sattığını geri alamayacak. Çünkü herkesi ilgilendiren bu görüş değiştirilmeyecek. İşlediği günahlar yüzünden kimse canını koruyamayacak.
14. Borazan çalındı, herkes hazır, ama kimse savaşa gitmeyecek. Çünkü öfkem bütün halkın üzerindedir.
15. «İşte dışarda kılıç, içerde salgın hastalık ve kıtlık. Kentin dışındakiler kılıçla öldürülecek, kenttekilerse kıtlıktan, salgın hastalıktan yok olacak.
16. Sağ kalanlar vadilerdeki güvercinler gibi dağlara kaçacak; her biri günahından ötürü inleyecek.
17. Eller gevşeyecek, dizler titreyecek.
18. Çul kuşanacak, dehşete düşecekler. Yüzleri utançtan kızaracak, başları tıraş edilecek.
19. Gümüşlerini sokağa atacaklar. Altınları kirli sayılacak. RABbin öfkesini boşalttığı gün onları ne altınları, ne gümüşleri kurtarabilir. Bunlarla ne açıklarını giderebilir, ne karınlarını doyurabilirler. Altın ve gümüş onları suça sürükledi.
20. Mücevherlerinin güzelliğiyle gururlanırlardı. İğrenç, tiksindirici putlarını bunlardan yaptılar. Bu yüzden mücevherlerini kirli bir nesneye çevireceğim.
21. Hepsini yağma mal olarak yabancı uluslara, ganimet olarak dünyadaki kötülere vereceğim; onları kirletecekler.
22. Yüzümü onlardan çevireceğim. Değerli tapınağımı kirletecekler; zorbalar içeri girip orayı kirletecekler.
23. «Kendinize zincirler hazırlayın! Ülkede kan akıtılıyor, kent zorbalık dolu.
24. Ulusların en kötülerini buraya getireceğim; evlerinizi mülk edinecekler. Güçlülerin gururuna son vereceğim. Kutsal yerleri kirletilecek.
25. Korku gelince esenlik arayacak, ama bulamayacaklar.
26. Yıkım üstüne yıkım gelecek. Kötü haberler birbirini kovalayacak. Peygamberden görüş isteyecekler; kâhin Kutsal Yasayı öğretemeyecek, ileri gelenler öğüt veremeyecek.
27. Kral yas tutacak, önder umutsuzluğa düşecek, ülkedeki halkın korkudan elleri titreyecek. Onları yaptıklarına göre cezalandıracak, yargıladıkları gibi yargılayacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

1. Sürgünlüğün altıncı yılı, altıncı ayın beşinci günü evde Yahudanın ileri gelenleriyle otururken Egemen RABbin eli bana dokundu.
2. Baktım, insana benzer birini gördüm: Görünüşü, belinden aşağısı ateşi andırıyor, belinden yukarısı maden gibi ışıldıyordu.
3. Eli andıran bir şey uzatıp beni saçlarımdan tuttu. Ruh beni yerle gök arasına kaldırdı ve Tanrıdan gelen görüşlerde Yerusəlime, iç avlunun kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Tanrının kıskançlığını uyandıran kıskançlık putu orada dikiliydi.
4. Ovada gördüğüm görüşteki gibi, İsrailin Tanrısının görkemi oradaydı.
5. Sonra bana, «Ey insanoğlu, kuzeye bak!» dedi. Baktım, sunak kapısının kuzeye bakan giriş bölümünde duran kıskançlık putunu gördüm.
6. Bana, «İnsanoğlu, ne yaptıklarını görüyor musun?» dedi, «Tapınağımdan uzaklaşayım diye İsrail halkı çok iğrenç şeyler yapıyor. Bundan daha iğrenç şeyler göreceksin.»
7. Beni avlunun giriş bölümüne getirdi. Baktım, duvarda bir delik gördüm.
8. Bana, «Haydi duvarı del, insanoğlu» dedi. Duvarı deldim, orada bir kapı gördüm.
9. Bana, «İçeri gir de burada yaptıkları kötü ve iğrenç şeyleri gör» dedi.
10. Böylece içeriye girip baktım. Duvarın her yanına çeşit çeşit sürüngen, iğrenç hayvan şekilleri ve İsrail halkının bütün putları oyulmuştu.
11. İsrail ileri gelenlerinden yetmiş kişiyle Şafan oğlu Yaazanya orada, putların önünde duruyordu. Her birinin elinde bir buhurdan vardı; buhurun kokusu bulut gibi yükseliyordu.
12. «İnsanoğlu, İsrail halkının ileri gelenlerinin kendi putlarının odalarında, karanlıkta neler yaptıklarını gördün mü?» dedi, «Onlar, «RAB bizi görmüyor, RAB ülkeyi bıraktı» diyorlar.»
13. Bana yine, «Daha iğrenç şeyler yaptıklarını da göreceksin» dedi.
14. Bundan sonra beni RABbin Tapınağının kuzeye bakan kapısının giriş bölümüne götürdü. Orada oturup Tammuz için ağlayan kadınları gördüm.
15. Bana, «İnsanoğlu, bunu gördün mü? Bundan daha iğrenç şeyler de göreceksin» dedi.
16. Beni RABbin Tapınağının iç avlusuna götürdü. Tapınağın girişinde, eyvanla sunak arasında yirmi beş kadar adam vardı. Sırtlarını RABbin Tapınağına, yüzlerini doğuya dönmüş, güneşe tapınıyorlardı.
17. Bana, «İnsanoğlu, bunları gördün mü?» dedi, «Yahuda halkı burada yaptığı iğrenç şeyler yetmiyormuş gibi, ülkeyi zorbalıkla doldurup beni sürekli öfkeliyor. Bak, dalı nasıl burunlarına uzatıyorlar!
18. Bundan ötürü onlara öfkeyle davranacak, acımayacağım, onları esirgemeyeceğim. Yüksek sesle beni çağırırsalar bile onları dinlemeyeceğim.»

1. Sonra yüksek sesle, «Kenti cezalandıracak olanlar, ellerinde yok edici silahlarıyla buraya gelsin» diye seslendiğini duydum.
2. Kuzeye bakan yukarı kapı yolundan altı kişinin geldiğini gördüm. Her birinin elinde ölümcül bir silah vardı. Aralarında keten giysili, belinde yazı takımı olan bir adam vardı. İçeriye girip tunç sunağın yanında durdular.
3. İsrail Tanrısının görkemi bulunduğu yerden, Keruvların üzerinden ayrılıp tapınağın eşiğine gitti. RAB keten giysili, belinde yazı takımı olan adama seslendi:
4. «Yeruşalim Kentinin içinden geç, orada yapılan iğrenç şeylerden ötürü dövünüp ağlayanların alınlarına işaret koy» dedi.
5. Öbürlerine, «Kent boyunca onu izleyin ve kimseye acımadan, kimseyi esirgemedenden öldürün» dediğini duydum.
6. «Yaşlıyı, genci, genç kızı, kadını, çocukları öldürün. Yalnız alınlarında işaret olanlara dokunmayın. İşe tapınağımdan başlayın.» Onlar da tapınağın önünde duran İsrail ileri gelenlerinden işe başladılar.
7. Onlara, «Tapınağı kirletin, avlularını cesetlerle doldurun. Haydi başlayın!» dedi. Bunun üzerine onlar gidip kenttekileri öldürmeye başladılar.
8. Onlar halkı öldürürken ben tek başıma kaldım. Yüzüstü yere kapanıp, «Ah, ey Egemen RAB! Öfkeni Yeruşalim üzerine boşaltırken, geri kalan bütün İsrailileri de mi yok edeceksin?» diye haykırdım.
9. «İsrail ve Yahuda halkının günahı pek büyük» diye karşılık verdi, «Ülke kan, kent haksızlık dolu. Onlar, «RAB ülkeyi bıraktı, RAB görmüyor» diyorlar.
10. Ben de onlara acımayacak, onları esirgemeyeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.»
11. Derken keten giysili, belinde yazı takımı olan adam, «Buyruklarını yerine getirdim» diye haber verdi.

1. Baktım, Keruvların başı üzerindeki kubbenin üzerinde laciverttaşından tahta benzer bir nesne gördüm.
3. Adam oraya girdiğinde, Keruvlar tapınağın güney tarafında duruyordu. Bulut tapınağın iç avlusunu doldurdu.
5. Keruvların kanatlarının sesi dış avludan bile duyuluyordu; tıpkı Her Şeye Gücü Yeten Tanrının sesi gibiydi.
7. Sonra Keruvlardan biri aralarındaki ateşe elini uzattı, biraz ateş alıp keten giysili adamın avuçlarına koydu. Adam ateşi alıp oradan ayrıldı.
8. Keruvların kanatları altında insan eline benzer bir şekil göründü.
9. Baktım, her Keruvun yanında birer tane olmak üzere dört tekerlek gördüm. Tekerlekler sarı yakut gibi parlıyordu.
10. Dördü de birbirine benziyor, iç içe girmiş bir tekerleği andırıyordu.
11. Hareket edince Keruvların baktıkları dört yönden birine doğru, sağa sola dönmeden ilerliyordu. Ön tekerlek nereye yönelirse, öbür tekerlekler de onun ardınca gidiyordu.
12. Keruvların bedenleri -sırtları, elleri, kanatları- ve dördünün de tekerlekleri çepeçevre gözlerle doluydu.
13. Tekerleklerle «Dönen tekerlekler» dendiğini duydum.
14. Her Keruvun dört yüzü vardı: Birinci yüz öküz yüzüne, ikincisi insan yüzüne, üçüncüsü aslan yüzüne, dördüncüsü kartal yüzüne benziyordu.
15. Keruvlar yukarıya doğru yükseldi. Bunlar daha önce Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm canlı yaratıklardı.
16. Keruvlar hareket edince, yanlarındaki tekerlekler de hareket ediyor, Keruvlar yerden yükselmek için kanatlarını açınca, tekerlekler de yanlarından ayrılmıyordu.
17. Keruvlar durduğunda onlar da duruyor, Keruvlar yerden yükseldiğinde onlar da yükseliyordu. Çünkü yaratıkların ruhu tekerleklerdeydi.
18. RABbin görkemi tapınağın eşiğinden ayrılıp Keruvların üzerinde durdu.
19. Ben bakarken Keruvlar kanatlarını açıp yerden yükseldi, tekerlekler de onlarla yükseldi. RABbin Tapınağının Doğu Kapısının girişinde durdular. İsrail Tanrısının görkemi onların üzerindeydi.
20. Kevar Irmağı kıyısında, İsrail Tanrısının altında gördüğüm ve Keruvlar olduğunu anladığım canlı yaratıklar bunlardı.
21. Her birinin dört yüzü, dört kanadı vardı. Kanatlarının altında insan elini andıran bir şey vardı.
22. Yüzleri Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm yüzlere benziyordu. Her biri dosdoğru ilerliyordu.

1. Ruh beni yine yukarıya kaldırıp RABbin Tapınağının Doğu Kapısına götürdü. Kapının giriş bölümünde yirmi beş adam vardı. Aralarında halkın önderlerinden Azzur oğlu Yaazanyayı, Benaya oğlu Pelatyayı gördüm.
3. «Onlar, «Yıkım yakın değil, ev yapmanın zamanıdır. Bu kent kazan, biz de etiz» diyorlar.
4. Bundan ötürü onları uyar, ey insanoğlu, onları uyar.»
5. Sonra RABbin Ruhu üzerime inip şunları söylememi buyurdu: «RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, neler söylediğinizi ve neler düşündüğünüzü bilirim.
6. Bu kentte birçok kişi öldürdünüz, kentin sokaklarını ölülerle doldurdunuz.
7. «Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Oraya attığınız ölüler et, kent de kazandır. Ama sizi kentin dışına süreceğim.
8. Kılıçtan korkunuz, ama ben üzerinize kılıç göndereceğim. Egemen RAB böyle diyor.
9. Sizi kentten çıkarıp yabancıların eline teslim edeceğim. Sizi cezalandıracağım.
10. Kılıçla öldürüleceksiniz. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
11. Bu kent sizin için kazan olmayacak, siz de onun içinde et olmayacaksınız. Sizi İsrail sınırında cezalandıracağım.
12. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Kurallarımı izlemediniz, ilkelerime uymadınız; çevrenizdeki ulusların ilkelerine uydunuz.»
13. Ben peygamberlikte bulunurken Benaya oğlu Pelatya öldü. Yüzüstü yere kapanıp, «Ah, ey Egemen RAB! Geri kalan İsrailileri büsbütün mü yok edeceksin?» diye yüksek sesle haykırdım.
14. RAB bana şöyle seslendi:
15. «Ey insanoğlu, Yeruşalimde yaşayanlar senin kardeşlerin, akrabaların ve öbür İsraililer için, «Onlar RABden uzaklar, bu ülke mülk olarak bize verildi» demişler.»
16. «Bu yüzden de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Onları uzaktaki uluslar arasına gönderdim, ülkeler arasına dağıttım. Öyleyken gittikleri ülkelerde kısa süre için onlara barınak oldum.»
17. «De ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Sizi uluslar arasından toplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vereceğim.»
18. «Ülkeye dönecek, tiksindirici, iğrenç putları oradan söküp atacaktlar.
19. Onlara tek bir yürek vereceğim, içlerine yeni bir ruh koyacağım. İçlerindeki taş yüreği çıkarıp onlara etten bir yürek vereceğim.
20. O zaman kurallarımı izleyecek, ilkelerime uymaya özen gösterecekler. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.
21. Tiksindirici, iğrenç putlara gönülden yönelenlere gelince, yaptıklarının aynısını başlarına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.»
22. Keruvlar kanatlarını açtı, tekerlekler yanlarında duruyordu. İsrail Tanrısının görkemi onların üzerindeydi.
23. RABbin görkemi kentin ortasından yükselip kentin doğusundaki dağa kondu.
24. Görümde Tanrının Ruhu beni yukarı kaldırıp Kildan ülkesindeki sürgünlerin yanına götürdü. Sonra gördüğüm görünüm kayboldu.
25. Ben de RAB'bin bana gösterdiği her şeyi sürgündekilere anlattım.

2. «İnsanoğlu, asi bir halkın arasında yaşıyorsun. Gözleri varken görmüyor, kulakları varken işitmiyorlar. Çünkü bu halk asidir.
3. «Sen, insanoğlu, sürgüne gidecekmiş gibi eşyanı topla, onların gözü önünde, gündüzün yola çık, bulunduğun yerden başka bir yere git. Kim bilir, asi bir halk olmalarına karşın seni görüp anlayabilirler.
4. Gündüzün, halkın gözü önünde topladığın sürgün eşyanı çıkar. Akşam yine onların gözü önünde sürgüne giden biri gibi yola çık.
5. Onlar seni izlerken duvarı delip eşyanı çıkar.
6. Seni izlerlerken eşyanı sırtlayıp karanlıkta taşı. Ülkeyi görmemek için yüzünü ört. Çünkü yapacakların İsrail halkı için bir uyarı olacaktır.»
7. Bana verilen buyruk uyarınca davrandım. Gündüzün sürgüne gidecekmiş gibi eşyalarımı çıkardım. Akşam elimle duvarı deldim. Eşyalarımı karanlıkta çıkarıp onlar izlerken sırtımda taşıdım.
8. Ertesi sabah RAB bana seslendi:
9. «İnsanoğlu, o asi İsrail halkı sana, «Ne yapıyorsun?» diye sormadı mı?
10. «Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalimdeki önder ve orada yaşayan bütün İsrail halkına ilişkin bir bildiridir bu.
11. Ben sizin için bir uyarıyım» de. Sana yaptığının tıpkısı onlara da yapılacak. Tutsak olarak sürgüne gidecekler.
12. «Onların önderi karanlıkta eşyasını sırtında taşıyarak yola koyulacak. Eşyasını çıkarmak için duvarda bir gedik açacak. Ülkeyi görmemek için yüzünü örtecek.
13. Onun üzerine ağımyı atacağım, kurduğum tuzağa düşecek. Onu Babile, Kildan ülkesine götüreceğim, ama ülkeyi göremeden orada ölecek.
14. Çevresindekilerin tümünü -yardımcılarını, ordusunu- dünyanın dört bucağına dağıtacağım. Yalın kılıç onların peşlerine düşeceğim.
15. Onları uluslar arasına dağıtıp ülkelere sürdüğümde, benim RAB olduğumu anlayacaklar.
16. Gittikleri uluslarda yaptıkları bütün iğrenç uygulamaları anlatmaları için aralarından birkaç kişiyi kılıçtan, kıtlıktan, salgın hastalıktan sağ bırakacağım. Böylece benim RAB olduğumu anlayacaklar.»
17. RAB bana şöyle seslendi:
18. «İnsanoğlu, yiyeceğini titreyerek ye, suyunu korkudan ürpererek iç.
19. Ülkede yaşayan halka de ki, «Egemen RAB İsrail ve Yeruşalimde yaşayanlar için şöyle diyor: Yiyeceklerini umutsuzluk içinde yiyecek, sularını şaşkınlık içinde içecekler. Orada yaşayanların yaptığı zorbalık yüzünden ülke ıssız bırakılacak.
20. Halkın içinde yaşadığı kentler yakılacak, ülke çöle dönüşecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.»
21. RAB bana şöyle seslendi:
22. «İnsanoğlu, İsrailde yaygın olan, «Günler geçiyor, her görüşüm boşa çıkıyor» deyişinin anlamı nedir?
23. Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ben bu deyişe son vereceğim. Bundan böyle İsrailde bir daha söylenmeyecek.» Yine onlara de ki, «Her görüşüm yerine geleceği günler yaklaştı.
24. Artık İsrail halkı arasında yalan görüşüm ya da aldatıcı falcılık olmayacak.
25. Ama ben RAB, ne dersem gecikmeden olacak. Siz, ey asi İsrail halkı, söylediklerimin tümünü sizin günlerinizde yerine getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB.»
26. RAB bana şöyle seslendi:
27. «İnsanoğlu, İsrail halkı, «Onun gördüğü görüşüm uzak günler için, peygamberlik sözleri de uzak gelecekle ilgili» diyor.
28. «Bundan ötürü onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğim sözlerden hiçbirisi artık gecikmeyecek, ne dersem olacak. Böyle diyor Egemen RAB.»

2. ‹‹İnsanoğlu, peygamberlikte bulunan İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et. Kendiliğinden peygamberlik eden o peygamberlere de ki, ‹RABbin sözüne kulak verin!
3. Egemen RAB şöyle diyor: Hiçbir görüm görmemiş ama kurdukları hayaller uyarınca davranan akılsız peygamberlerin vay başına!
4. Ey İsrail, peygamberlerin yıkıntılar arasındaki çakallara benziyor.
6. Onların görümleri uydurmadır. Yaptıkları yalan peygamberliklere RABbin sözüdür diyorlar. Oysa onları ben göndermedim. Yine de söylediklerinin yerine geleceğini umuyorlar.
7. Ben söylemediğim halde, RABbin sözüdür diyorsunuz. Oysa gördüğünüz görümler uydurma, yaptığınız falcılık yalan değil mi?
8. ‹‹Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Söylediğiniz boş sözler, gördüğünüz yalan görümlerden ötürü size karşıyım. Böyle diyor Egemen RAB.
9. Elim uydurma görüm gören, yalan yere falcılık eden peygamberlere karşı olacak. Onlar halkımın topluluğunda bulunmayacak, İsrail halkının kütüğüne yazılmayacak, İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.
10. ‹‹Esenlik yokken esenlik diyerek halkımı aldatıyorlar. Biri dayanıksız bir duvar yapınca, sahte peygamberler üzerine sıva vuruyorlar.
11. Duvarı sıvayanlara de ki: Duvar yıkılacak; sağanak yağmur yağacak, ardından dolu yağdıracağım. Şiddetli bir rüzgar çıkıp duvara karşı esecek.
12. Duvar çökünce size, nerede duvara vurduğunuz sıva demeyecekler mi?
13. ‹‹Onun için Egemen RAB şöyle diyor: Öfkemden duvarı yerle bir etmek için şiddetli bir rüzgar göndereceğim; kızgınlığımdan sağanak yağmur ve dolu yağdıracağım.
14. Sıva vurduğunuz duvarı yıkıp yerle bir edeceğim. Temeli açılıp ortaya çıkacak. Yıkılacak ve altında yok olacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
- 15-16. Böylece öfkemi duvarın ve duvara sıva vuranların üzerine boşaltacağım. Size duvar da duvara sıva vuran da Yeruşalimde esenlik yokken esenlik görümleri gören İsrailli peygamberler de yok oldu diyeceğim. Egemen RAB böyle diyor.››
17. ‹‹Sen, ey insanoğlu, kendiliğinden peygamberlik eden halkının kızlarına yüzünü çevir. Onlara karşı peygamberlik et.
18. De ki, ‹Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları tuzağa düşürmek için herkese bilek bağı diken, her boyda baş örtüsü yapan kadınların vay başına! Kendi canınızı korurken halkımın canını mı tuzağa düşüreceksiniz?
19. Birkaç avuç arpayla birkaç dilim ekmek için halkımın arasında beni küçük düşürdünüz. Yalana kulak veren halkıma yalan söyleyerek ölümü hak etmemiş canları öldürdünüz, ölümü hak etmiş canları yaşattınız.
20. ‹‹Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: İnsanları kuş gibi tuzağa düşüren sihirli bilek bağlarınıza karşıyım. Onları bileklerinizden koparacağım. Kuş gibi tuzağa düşürdüğünüz insanları özgür kılacağım.
21. Örtülerinizi yırtacak, halkımı elinizden kurtaracağım. Bir daha tuzağınıza düşmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
22. Madem incitmek istemediğim doğru kişinin cesaretini yalanlarınızla kırdınız ve canını kurtarmak için kötü kişiyi kötü yolundan dönmeye yüreklendirdiniz,
23. bir daha uydurma görümler görmeyecek, falcılık etmeyeceksiniz. Halkımı elinizden kurtaracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.››

1. İsrail ileri gelenlerinden kimisi gelip yanıma oturdu.
2. O sırada RAB bana şöyle seslendi:
3. «İnsanoğlu, bu adamların yüreği putlara bağlı. Diktikleri putların kendilerini günaha sokmasına olanak veriyorlar. Öyleyse onların bana danışmasına izin vermeli miyim?
4. Bunun için onlarla konuş ve de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Yüreğini puta bağlayan, diktiği putun kendisini günaha sokmasına olanak veren, sonra da peygambere danışmaya gelen her İsrailiye putlarının çokluğuna göre ben RAB kendim karşılık vereceğim.
5. Bunu, putları yüzünden bana sırt çeviren İsrail halkının yüreğini yeniden kendime çekmek için yapacağım.»
6. «Bu yüzden İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Geri dönün! Putlarınızdan vazgeçin, iğrenç uygulamalarınızı bırakın!
7. «İsrail halkından biri ya da İsrailde yaşayan bir yabancı benden ayrılır, yüreğini putlara bağlar, diktiği putların kendisini günaha sokmasına olanak verir, sonra da bana danışmak üzere bir peygambere giderse, ben RAB kendim ona karşılık vereceğim.
8. O kişiye karşı çıkacağım. Onu bir belirti, bir alay konusu yapıp halkımın arasından atacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
9. «Bir peygamber ayartılır da bir söz söylerse, onu ayartan benim. Elimi ona karşı uzatacağım, onu halkım İsrailin arasından çıkarıp yok edeceğim.
10. Suçlarının cezasını çekecekler. Peygamber de ona danışan da aynı şekilde cezalandırılacak.
11. Böylece İsrail halkı bir daha benden ayrılmayacak, günahlarıyla kendilerini kirlletmeyecekler. Onlar halkım olacaklar, ben de onların Tanrısı olacağım. Egemen RAB böyle diyor.»
12. RAB bana şöyle seslendi:
13. «İnsanoğlu, eğer bir ülke bana sadakatsizlik eder, günah işlerse, ben de o ülkeye karşı elimi uzatır, onu her türlü yiyecekten yoksun bırakır, üzerine kıtlık gönderir, insanları ve hayvanları yok edersem;
14. şu üç adam -Nuh, Daniel, Eyüp- orada olsalar bile, doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Egemen RAB böyle diyor. olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir.
15. «Ya da ülkeye yabanıl hayvanlar gönderirsem ve ülkeyi kimsesiz bırakırlarsa, ülke viraneye döner, hayvanlar yüzünden kimse içinden geçemezse;
16. Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi o ülkede yaşasa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler. Ülke ise viraneye döner.
17. «Ya da o ülkeye kılıç gönderir, «Kılıç ülkeyi yarsın» der, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem;
18. varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bu üç kişi orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Ancak kendi canlarını kurtarabilirler.
19. «O ülkeye salgın hastalık gönderir, kan dökerek öfkemi yağdırır, oradaki insanları ve hayvanları yok edersem;
20. varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, Nuh, Daniel ve Eyüp orada olsa bile, ne oğullarını ne de kızlarını kurtarabilirler. Doğruluklarıyla ancak kendi canlarını kurtarabilirler.
21. «Egemen RAB şöyle diyor: Yeruşalimdeki insanları ve hayvanları yok etmek için üzerine dört ağır yargımı -kılıcı, kıtlığı, yabanıl hayvanları, salgın hastalığı- gönderdiğimde daha neler neler olacak!
22. Orada sağ bırakılacak kimi oğullarınız, kızlarınız olacak, çıkıp yanınıza gelecekler. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce, Yeruşalimin başına getirdiğim yıkımdan ve her tür felaketten avuntu bulacaksınız.
23. Onların davranışlarını ve yaptıklarını görünce avutulacak, Yeruşalim'in başına getirdiklerimin amaçsız olmadığını anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.»

Bölüm 15

2. ‹‹İnsanoğlu, asma odununun herhangi bir orman ağacının dalından daha fazla değeri var mı?
3. Asma odunundan yararlı bir şey yapılabilir mi? Ya da üzerine eşya asmak için ondan askı yaparlar mı?
4. Yakıt olarak ateşe atılır da ateş odunun iki ucunu yakıp ortasını kömürleştirince, işe yarar mı?
5. Yanmadan önce işe yaramadıysa, yanıp kömür haline geldikten sonra bir işe yarar mı?
6. ‹‹Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma odununu nasıl yakıt olarak ateşe verdimse, Yerusâlimde yaşayan halka da aynısını yapacağım.
7. Onlara yüz çevireceğim. Şimdi ateşten kurtulsalar bile, ateş onları yine de yakıp yok edecek. Onlara yüz çevirince, benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
8. Ülkeyi viraneye çevireceğim. Çünkü bana sadakatsizlik ettiler. Egemen RAB böyle diyor.››

2. «İnsanoğlu, Yerusəlime yaptığı iğrenç uygulamaları bildir.
3. De ki, «Egemen RAB Yerusəlime şöyle diyor: Kökenin ve doğumun açısından Kenan ülkesindensin; baban Amorlu, annense Hititliydi.
4. Doğduğun gün göbek bağı kesilmedi, temizlemek için seni yıkamadılar, tuzla ovalamadılar, kundağa sarmadılar.
5. Kimse bunlardan birini yapacak kadar sana acımadı, sevecenlik göstermedi. Senden tiksindikleri için doğduğun gün seni kıra attılar.
6. «Yanından geçtim, senin kendi kanının içinde kımıldadığını gördüm. Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim. Evet, Kendi kanının içindeyken yaşa! dedim.
7. Kırdan yetişen bir bitki gibi seni geliştirdim. Geliştin, büyüdün, kusursuz bir güzelliğe eriştin. Göğüslerin oluştu, saçların uzadı. Ama çırlıçıplaktın.
8. «Yine yanından geçtim, sana baktım, sevgi çağındı. Giysimin eteğini üzerine serdim, çıplaklığını örttüm. Sana ant içtim, seninle antlaşma yaptım. Egemen RAB böyle diyor. Ve benim oldun.
9. «Seni yıkadım, üzerindeki kanı temizledim, derine zeytinyağı sürdüm.
10. Sana işlemeli giysiler giydirdim, deriden fi çarık verdim. Beline ince keten kuşak bağladım, seni pahalı giysilerle örttüm,
11. takılarla süsledim. Bileklerine bilezikler, boynuna gerdanlık taktım.
12. Burnuna halka, kulaklarına küpeler, başına görkemli bir taç taktım.
13. Altınla gümüşle süslendin; giysilerin ince ketenden, pahalı, işlemeli kumaştandı. İnce unla, balla, zeytinyağıyla beslendin. Gitgide güzelleştin, krallığa yaraştın.
14. Güzelliğinden ötürü ünün uluslar arasında yayıldı. Çünkü seni görkemimle donattığım için güzelliğin kusursuzdu. Egemen RAB böyle diyor.
15. «Ama sen güzelliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelik ettin. Her geçene gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin.
16. Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma yerleri yaptın, oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne de olacaktır.
17. Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleri yaptın, onlarla fahişelik ettin.
18. İşlemeli giysilerini alıp onların üzerine örttün. Onlara zeytinyağını, buhurumu sundun.
19. Yemen için sağladığım yiyeceği -ince unu, zeytinyağını, balı- güzel kokulu bir sunu olarak onlara sundun. Böyle yaptın diyor Egemen RAB.
20. «Bana doğurduğun oğulları, kızları alıp yiyecek olarak putlara kurban ettin. Fahişelik etmen yetmiyormuş gibi,
21. çocuklarımı kesip sunu olarak ateşte putlara kurban ettin.
22. Bütün iğrenç uygulamalarını, fahişeliklerini yaparken gençlik günlerini, çırlıçıplak olduğun, kanının içinde kımıldadığın zamanı anımsamadın.
23. «Egemen RAB, vay, vay başına diyor! Yaptığın kötülöklere ek olarak,
24. kendine fuhuş yuvaları kurdun, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaptın.
25. Her yolun başına kendin için yüksek tapınma yerleri kurdun, güzelliğini kirllettin, her geçene kendini teslim ettin, fahişeliklerini artırdın.
26. Şehvet düşkünü komşuların Mısırlılarla fahişelik ettin. Fahişeliklerini artırmakla beni öfkeliendirdin.
27. İşte bu yüzden elimi sana karşı uzattım, yiyecek payını azalttım. Ahlaksız davranışından utanç duyan düşmanların Filist kızları dilediklerini yapsınlar diye seni onlara teslim ettim.
28. Asurlularla da fahişelik ettin, çünkü doymamıştın. Evet, onlarla fahişelik ettin, yine doymadın.
29. Fahişeliğini ticaret diyarı olan Kildan ülkesine dek artırdın, yine de doymadın.
30. «Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış» diyor Egemen RAB, «Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın!
31. Her yolun başına fuhuş yuvaları kurarken, bütün meydanlarda yüksek tapınma yerleri yaparken, fahişe gibi bile değildin, ücretini küçümsedin.

32. «Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın!
33. Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin.
34. Fahişeliğinde öbür kadınlara benzemiyorsun. Çünkü fahişelik edesin diye kimse senin peşine düşmüyor. Ücret ödeyen sensin, kimse sana ücret ödemiyor. Bu yüzden öbürlerine benzemiyorsun.
35. «Bu nedenle, ey fahişe, RABbin sözünü dinle!
36. Egemen RAB şöyle diyor: Yüzsüzlüğün ortaya döküldüğü, oynaşlarıyla fahişelik ederken çıplaklığın meydana çıktığı için, bütün iğrenç putların yüzünden, onlara çocuklarının kanını verdiği için,
37. düşüp kalktığın bütün oynaşlarını -sevdiklerini de nefret ettiklerini de- toplayacağım. Sana karşı onları her yandan toplayacak, çıplaklığını onların önüne sereceğim; bütün çıplaklığını görecekler.
38. Sana zina eden, kan döken kadınlara verilen cezayı vereceğim. Kanını akıtarak seni öfkemin ve kıskançlığımın öcüne terk edeceğim.
39. Seni oynaşlarının eline teslim edeceğim. Fuhuş yuvalarını yıkacak, yüksek tapınma yerlerini bozacaklar. Üzerindeki giysileri soyacak, güzel mücevherlerini alıp seni çıplak bırakacaklar.
40. Halkı sana karşı kıskırtacaklar. Seni taşıyacak, kılıçlarıyla delik deşik edecekler.
41. Evlerini ateşe verecek, seni birçok kadının gözü önünde yargılayacaklar. Fahişeliklerine son vereceğim, artık oynaşlarına ücret ödemeyeceksin.
42. Böylece sana karşı öfkem yatışacak, kıskançlığım dinecek. Susacak, bir daha öfkelenmeyeceğim.
43. «Madem gençlik günlerini anımsamadın, yaptıklarınla beni öfkeliendirdin, ben de yaptıklarını senin başına getireceğim. Böyle diyor Egemen RAB. Bu iğrenç uygulamalarına ek olarak ahlaksızlık da ettin.
44. «Herkes senin için şu deyişi söyleyecek: Annesi nasılsa kızı da öyle.
45. Sen kocasından ve çocuklarından tiksinen annenin kızısın; kocalarından ve çocuklarından tiksinen kızkardeşlerinin kızkardeşisin. Annen Hititli, baban Amorluydu.
46. Kızlarıyla senin kuzeyinde yaşayan Samiriye ablan, kızlarıyla senin güneyinde yaşayan Sodom kızkardeşindir.
47. Sen yalnız onların yolunda yürümekle, onların iğrenç uygulamalarına uymakla kalmadın, bütün yaptıklarınla kısa sürede onlardan daha büyük kötülük ettin.
48. Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, kızkardeşin Sodomla kızları, kızlarınla senin yaptıklarını asla yapmadılar.
49. «Kızkardeşin Sodomun günahı şuydu: Kendisi de kızları da gururluydu, ekmeğe doymuşlardı, umursamazlardı. Düşküne, yoksula yardım elini uzatmadılar.
50. Kendilerini beğenmişlerdi. Önümde iğrenç şeyler yaptılar. Bu nedenle, gördüğün gibi onları önümden süpürüp attım.
51. Samiriye işlediğin günahın yarısını bile işlemedi. Sen onlardan çok daha iğrenç şeyler yaptın. Yaptığın iğrençliklerle kızkardeşlerini suçsuz çıkardın.
52. Düşeceğin utanca katlanacaksın. Çünkü kızkardeşlerini haklı gibi gösterdin. İşlediğin günahlar onlarınkinden daha iğrenç olduğundan senin yanında suçsuz kalıyorlar. Bunun için utan ve düşeceğin utanca katlan. Çünkü kızkardeşlerini suçsuz çıkardın!
53. «Sodomla kızlarını, Samiriyeyle kızlarını, onlarla birlikte de seni eski gönencine kavuşturacağım.
54. Utanca boğulacaksın. Bütün yaptıklarından ötürü kızkardeşlerine avuntu olacak ve utanacaksın.
55. Kızkardeşlerin Sodom ve Samiriye ile kızları eski durumlarına dönecekler; kızlarınla sen de öyle.
- 56-57. Kötülüğün açığa çıkmadan önce, gururlu olduğun günlerde kızkardeşin Sodomun adını bile anmıyordun. Şimdi sen de Edom kızlarıyla komşuları ve Filist kızlarınca -çevrende seninle alay edenlerce- küçümseniyorsun.
58. Ahlaksızlığının ve yaptığın iğrençliklerin sonuçlarına katlanacaksın. RAB böyle diyor.
59. «Egemen RAB şöyle diyor: Seninle yaptığım antlaşmayı bozarak içtiğin andı küçümsedin. Ben de hak ettiğin biçimde seni cezalandıracağım.
60. Gençlik günlerinde seninle yaptığım antlaşmayı anımsayacağım. Seninle sonsuza dek kalıcı bir antlaşma yapacağım.

61. Büyük, küçük kızkardeşlerini yanına aldığında yaptıklarını anımsayacak ve utanacaksın. Seninle yaptığım antlaşmada olmadığı halde onları kızların olsunlar diye sana vereceğim.
62. Seninle yeniden antlaşma yapacağım, benim RAB olduğumu anlayacaksın.
63. Bütün yaptıklarını bağışladığımda, anımsayacak ve utanacaksın. Utancından bir daha ağzını açmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.>>

2. «Ey insanoğlu, İsrail halkına bir bilmece sor, simgesel bir öykü anlat.
3. De ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Kanatları uzun ve güçlü, renk renk tüylerle dolu iri bir kartal Lübnana geldi, bir sedir ağacının tepesine konup onu ele geçirdi.
4. Ağacın tepesindeki filizleri koparıp ticaret ülkesine götürdü, tüccarlar kentine yerleştirdi.
5. «Ülkenin tohumundan alıp verimli toprağa ekti; onu söğüt ağacı gibi akarsuların kıyısına dikti.
6. Tohum filizlenip yerde yayılan bodur bir asma oldu. Dalları kartala doğru yayıldı, kökleriye aşağıya, derine indi. Böylece dal salan, filiz veren bir asma oldu.
7. «Gelgelelim, kanatları güçlü, bol tüylü başka bir iri kartal da vardı. Asma bu kez dikildiği yerden köklerini bu kartala doğru çevirdi; sulasın diye dallarını ona doğru saldı.
8. Dallansın, ürün versin, görkemli bir asma olsun diye akarsuların kıyısındaki verimli toprağa dikilmişti.»
9. «Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Asma serpilecek mi? Kurusun diye ilk kartal kökünü söküp meyvesini koparmayacak mı? Asmanın yeni filizlenen bütün dalları kuruyacak. Kökünden söküp atmak için güçlü ele ya da büyük orduya gerek duyulmayacak.
10. Evet, asma dikilmiş, ama serpilip gelişecek mi? Doğu rüzgarı ona çarpınca büsbütün kurumayacak mı? Evet, filizlendiği yerde solup kuruyacak.»
11. RAB bana şöyle seslendi:
12. «O asi halka de ki, «Bunların ne anlama geldiğini bilmiyor musunuz?» Onlara de ki, «Babil Kralı Yeruşalime gitti; kralını, önderlerini tutsak alıp kendisiyle birlikte Babile götürdü.
13. Sonra kralın soyundan gelen birini alıp ant içirerek onunla bir antlaşma yaptı. Ülkenin önderlerini de tutsak aldı.
14. Öyle ki, ülke gerilesin, bir daha yükselmesin, ancak yaptığı antlaşmayı yerine getirerek yaşayabilsin.
15. Ne var ki, Yahuda Kralı, kendisine at ve çok sayıda asker vermesi için Mısır elçiler göndererek Babil Kralına başkaldırdı. Yahuda Kralı başaracak mı? Böyle şeyler yapan kurtulur mu? Yaptığı antlaşmayı bozan kurtulur mu?
16. «Egemen RAB, varlığım hakkı için diyor, onu tahta oturtan kralın ülkesinde, Babilde ölecek. Çünkü içtiği andı küçümsedi, yaptığı antlaşmayı bozdu.
17. Babilliler birçok kişiyi yok etmek için toprak rampalar, kuşatma duvarları yaptığında, firavun güçlü ordusu ve büyük kalabalıklarla savaşta ona yardımcı olmayacak.
18. Yaptığı antlaşmayı bozarak içtiği andı küçümsedi. Söz verdiği halde, bütün bunları yaptı. Bu yüzden kurtulmayacak.
19. «Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, bana içtiği andı küçümsediği, antlaşmamı bozduğu için onu cezalandıracağım.
20. Ağımı gereceğim, tuzağıma düşecek. Onu Babile getirecek, bana sadakatsizliğinden ötürü orada yargılayacağım.
21. En seçkin askerleri kılıçtan geçirilecek, sağ kalanlar dünyanın dört bucağına dağılacak. O zaman konuşanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.
22. «Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacının tepesinden Bir filiz alıp dikeceğim. En yüksek dallarından körpe bir çubuk koparıp Yüksek, ulu bir dağın üzerine dikeceğim.
23. Onu İsrailin en yüksek dağının üzerine dikeceğim. Dal budak salıp ürün verecek, Görkemli bir sedir ağacı olacak. Her çeşit kuş dallarına tüneyecek, Gölgesinde barınacak.
24. Bütün orman ağaçları Her yüksek ağacı bodurlaştırın, Her bodur ağacı yükseltenin, Her yeşil ağacı kurutanın Ve kuru ağacı yeşertenin Ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.»

2. «İsrail için, «Babalar koruk yedi,Çocukların dişleri kamaştı» diyorsunuz.Bu deyişle ne demek istiyorsunuz?
3. «Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, İsrailde artık bu deyişi ağzınıza almayacaksınız.
4. Her yaşayan can benimdir. Babanın canı da, çocuğun canı da benimdir. Ölecek olan, günah işleyen candır.
5. «Diyelim ki, adil ve doğru olanı yapan doğru bir adam var.
6. Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez,İsrail halkının putlarına bel bağlamaz.Komşusunun karısını kirletmez,Âdet gören kadına yaklaşmaz.
7. Kimseye haksızlık etmez,Rehin olarak aldığını geri verir,Soygunculuk etmez,Aç olana ekmeğini verir,Çıplağı giydirir.
8. Faizle para vermez,Aşırı kâr gütmmez.Elini kötülükten çeker,İki kişi arasında doğrulukla yargılar.
9. Kurallarımı izler,İlkelerimi özenle uygular.İşte böyle biri doğru kişidir.O yaşayacaktır. Egemen RAB böyle diyor.
10. «Diyelim ki, bu adamın zorba, kan döken,Kardeşine bunlardan birini yapan bir oğlu var.
11. Babası bunlardan hiçbirini yapmazken,Oğul dağlarda putlara sunulan kurbandan yer,Komşusunun karısını kirletir.
12. Düşküne, yoksula haksızlık eder,Soygunculuk eder,Rehini geri vermez.Putlara bel bağlar,İğrenç şeyler yapar.
13. Faizle para verir, aşırı kâr güder.Böyle biri yaşayacak mı?Hayır, yaşamayacak!Bütün bu iğrençlikleri yapmıştır, öldürülecektir.Onun kanından kendisi sorumlu olacaktır.
14. «Diyelim ki, bu oğulun da bir oğlu olur ve babasının işlediği bütün günahları görür,Ama hiçbirini yapmaz;
15. Dağlarda putlara sunulan kurbandan yemez,İsrail halkının putlarına bel bağlamaz,Komşusunun karısını kirletmez;
16. Kimseye haksızlık etmez,Rehin almaz,Soygunculuk etmez,Aç olana ekmeğini verir,Çıplağı giydirir.
17. Böyle biri elini kötülükten çeker,Faiz almaz, aşırı kâr gütmmez,Kurallarımı izler,İlkelerimi uygularsa,Babasının günahı yüzünden ölmeyecek,Kesinlikle yaşayacaktır.
18. Ama babası kendi günahı yüzünden ölecektir.Çünkü zorbalık etti, kardeşini soydu,Halkı arasında iyi olmayanı yaptı.
19. «Ama siz, «Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlu tutulmasın?» dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütün kurallarımı dikkatle izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır.
20. Ölecek olan günah işleyen kişidir. Oğul babasının suçundan sorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi kötülüğünün karşılığını alacaktır.
21. «Kötü kişi işlediği bütün günahlardan döner, buyruklarıma uyar, adil ve doğru olanı yaparsa, kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.
22. İşlediği günahlardan hiçbiri ona karşı anılmayacaktır. Doğruluğu sayesinde yaşayacaktır.
23. Ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Egemen RAB böyle diyor.
24. «Doğru kişi doğruluğundan döner, günah işler, kötü kişinin yaptığı bütün iğrenç şeyleri yaparsa, yaşayacak mı? Onun yaptığı doğru işlerin hiçbiri anılmayacaktır. Sadakatsizliği yüzünden suçludur, günahları yüzünden ölecektir.
25. «Siz yine de, «Rabbin yolu doğru değil» diyorsunuz. Ey İsrail halkı, dinle: Benim yolum mu doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi?
26. Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, bu yüzden ölecek. Evet, işlediği günah yüzünden ölecektir.
27. Ama kötü kişi, yaptığı kötülükten döner, adil ve doğru olanı yaparsa, canını kurtaracaktır.
28. Çünkü isyanlarının farkına varıyor ve onlardan dönüyor. Böyle biri kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.

29. Öyleyken, İsrail halkı, ‹Rabbin yolu doğru değil› diyor. Ey İsrail halkı, benim yollarım mı doğru değil? Doğru olmayan sizin yollarınız değil mi?
30. ‹‹Bu yüzden, ey İsrail halkı, sizleri, her birinizi yolunuza göre yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor. Dönün! İsyenlarınızdan dönün! Günahın sizi yıkıma sürüklemesine izin vermeyin.
31. İsyenlarınızı kendinizden uzaklaştırın. Yeni bir yürek, yeni bir ruh edinin. Neden öleceksin, ey İsrail halkı?
32. Çünkü ben kimsenin ölümünden sevinç duymam. Egemen RAB böyle diyor. Öyleyse günahınızdan dönün de yaşayın!››

1. «Sen İsrail önderleri için şu ağıtı yak
2. ve de ki, «Annen neydi? Aslanlar arasında dişi bir aslan!Genç aslanlar arasında yatar,Yavrularını beslerdi.
3. Büyüttüğü yavrulardan biriGenç bir aslan oldu.Avını kapıp parçalamayı öğrendi,İnsan yiyen bir aslan oldu.
4. Haberi uluslar arasında duyuldu.Kurdukları tuzağa düştü,Onu çengellerle Mısıra sürüklediler.
5. Dişi aslan bekledi, umudunun boşa çıktığını görünce,Yavrularından başka birini alıpGenç bir aslan olarak yetiştirdi.
6. Yavru aslanlar arasında dolaşmaya başladı,Genç bir aslan oldu.Avını kapıp parçalamayı öğrendi,İnsan yiyen bir aslan oldu.
7. Onların kalelerini yıktı,Kentlerini viraneye çevirdi.Ülkede yaşayan herkesOnun kükreyişinden dehşete düştü. kadınlarını tanıdı».
8. Çevredeki uluslar üzerine geldiler,Ağlarını gerdiler,Onu tuzağa düşürdüler.
9. Çengel takıp onu kafese koydularVe Babil Kralına götürdüler.İsrail dağlarında kükreyişi bir daha duyulmasın diyeOnu gözetim altında tuttular.
10. «Annen su kıyısındaki bağındaDikilmiş bir asma gibiydi.Bol su sayesinde dal budak saldı,Ürün verdi.
11. Dalları kral asası olacak kadar güçlendi.Asma boy attı,Bulutlara dek yükseldi.Yükseklği ve dallarının çokluğuHerkesçe görüldü.
12. Ama onu öfkeyle kökünden söküp yere attılar.Doğu rüzgarı ürününü kuruttu.Güçlü dalları koparılıp kurudu,Ateş onları yakıp yok etti.
13. Şimdi çöle,Kurak, susuz bir yere dikildi.
14. Gövdesi ateş aldı,Filizini, ürününü yakıp yok etti.Kral asası olacak kadar güçlü dalı kalmadı.»Bu bir ağıttır ve ağıt olarak kalacaktır.»

1. Sürgünlüğümüzün yedinci yılı, beşinci ayın onuncu günü, İsrail ileri gelenlerinden bazı kişiler RABbe danışmak için gelip önüme oturdular.
3. «İnsanoğlu, İsrail ileri gelenlerine de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Bana danışmaya mı geldiniz? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.»
4. «Onları yargılayacak mısın? Ey insanoğlu, onları yargılayacak mısın? Öyleyse onlara atalarının iğrenç uygulamalarını anımsat.
5. Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: İsraili seçtiğim gün Yakup soyuna ant içtim ve kendimi Mısırdan onlara açıkladım. Ant içerek, Tanrınız RAB benim dedim.
6. O gün, onları Mısırdan çıkaracağıma, kendileri için seçtiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye götüreceğime söz verdim.
7. Onlara, herkes bel bağladığı iğrenç putları atsın, Mısır putlarıyla kendinizi kirletmeyin, Tanrınız RAB benim dedim.
8. «Ne var ki, bana karşı geldiler, beni dinlemek istemediler. Bel bağladıkları iğrenç putları hiçbirini atmadı, Mısır putlarını da bırakmadılar. Bu yüzden Mısırdan öfkemi onların üzerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim.
9. Ama aralarında yaşadıkları ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım. Bu ulusların gözü önünde İsrailileri Mısırdan çıkararak kendimi onlara açıklamıştım.
10. Bu yüzden İsrailileri Mısırdan çıkarıp çöle götürdüm.
11. Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı onlara verdim, ilkelerimi tanıttım.
12. Kendilerini kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlasınlar diye aramızda bir belirti olarak Şabat günlerimi de onlara verdim.
13. «Böyleyken İsrail halkı çölde bana başkaldırdı. Uygulayan kişiye yaşam veren kurallarımı izlemediler, ilkelerimi reddettiler. Şabat günlerimi de hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdırıp onları yok edeceğimi söyledim.
14. Ama İsrailileri Mısırdan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.
15. Ben de kendilerine verdiğim en güzel ülkeye, süt ve bal akan ülkeye onları götürmeyeceğime çölde ant içtim.
16. Çünkü ilkelerimi reddettiler, kurallarımı izlemediler, Şabat günlerimi hiçe saydılar. Yürekları putlarına bağlıydı.
17. Yine de onlara acıdım, onları yok etmedim, çölde işlerine son vermedim.
18. Çölde çocuklarına atalarınızın kurallarını izlemeyin, ilkelerine göre yaşamayın, putlarıyla kendinizi kirletmeyin dedim.
19. Ben Tanrınız RABbim, benim kurallarımı izleyin, benim ilkelerim uyarınca yaşayın.
20. Aramızda bir belirti olsun diye Şabat günlerimi kutsal sayın. O zaman benim Tanrınız RAB olduğumu anlayacaksınız dedim.
21. «Ne var ki, çocuklar bana karşı geldiler. Kurallarımı izlemediler. Uygulayan kişiye yaşam veren ilkelerim uyarınca dikkatle yaşamadılar. Şabat günlerimi hiçe saydılar. Bu yüzden çölde öfkemi üzerlerine yağdıracağımı, kızgınlığımı dökeceğimi söyledim.
22. Ama elimi geri çektim, İsrailileri Mısırdan çıkardığımı gören ulusların gözünde adıma leke gelmesin diye bunu yapmadım.
23. Onları ulusların arasına dağıtacağıma, başka ülkelere göndereceğime çölde ant içtim.
24. Çünkü ilkelerimi izlemediler, kurallarımı reddettiler. Şabat günlerimi hiçe saydılar, gözlerini atalarının putlarına diktiler.
25. Ben de onlara iyi olmayan kurallar, yaşam vermeyen ilkeler verdim.
26. Her ilk doğan çocuğu ateşte kurban ederek sundukları sunularla kendilerini kirletmelerine izin verdim. Öyle ki, onları dehşete düşüreyim de benim RAB olduğumu anlasınlar.»
27. «Bu nedenle, ey insanoğlu, İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız yine ihanet etmekle bana küfretmiş oldular.

28. Kendilerine vermeye ant içtiğim ülkeye onları getirdiğimde, gördükleri her yüksek tepede, sık yapraklı her ağacın altında kurbanlarını kestiler. Beni öfkeliendiren sunularını, güzel kokulu sunularıyla dökmelik sunularını orada sundular.
29. Onlara gittikleri bu puta tapılan yerin ne olduğunu sordum.» Orası bugün de Bama adıyla anılıyor.
30. «Bu nedenle İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Atalarınız gibi siz de kendinizi kirletecek misiniz? Onların putlarına gönül verecek misiniz?
31. Şimdiye dek oğullarınızı ateşte kurban edip sunularınızı sunmakla, putlarınızla kendinizi kirllettiniz. Öyleyken gelip bana danışmanıza izin verir miyim, ey İsrail halkı? Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, bana danışmanıza izin vermeyeceğim.
32. «Siz ağaca, taş a tapan öteki uluslar gibi, dünyadaki öbür halklar gibi olmak istiyoruz diyorsunuz. Ama bu düşündükleriniz hiçbir zaman gerçekleşmeyecek.
33. Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, sizi güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle yöneteceğim.
34. Güçlü ve kudretli elle, şiddetli öfkeyle sizi uluslar arasından çıkaracak, dağılmış olduğunuz ülkelerden toplayacağım.
35. Sizi ulusların çölüne getirecek, orada yüz yüze yargılayacağım.
36. Atalarınızı Mısır Çölünde nasıl yargıladıysam, sizi de öyle yargılayacağım. Egemen RAB böyle diyor.
37. Sizi yoklayıp antlaşmama bağlı kalmanızı sağlayacağım.
38. Aranızda bana karşı gelenlerle başkaldıranları ayıracağım. Onları yaşadıkları ülkelerden çıkaracağım. Ama İsrail ülkesine girmeyecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
39. «Ey İsrail halkı, Egemen RAB şöyle diyor: Her biriniz gidip putlarınıza tapının! Ama sonra beni dinleyeceksiniz ve armağanlarınızla, putlarınızla bir daha kutsal adımı kirlletmeyeceksiniz.
40. Çünkü kutsal dağımda, İsrailin yüksek dağında, diyor Egemen RAB, bütün İsrail halkı orada, ülkede bana kulluk edecek. Orada onları kabul edeceğim. Orada sunularınızı, seçme armağanlarınızı, bütün kutsal adaklarınızı isteyeceğim.
41. Sizi ulusların arasından çıkarıp dağılmış olduğunuz ülkelerden topladığımda, beni hoşnut eden bir koku gibi kabul edeceğim. Ulusların gözü önünde aranızda kutsallığımı göstereceğim.
42. Sizleri atalarınıza vermeye ant içtiğim ülkeye, İsrail ülkesine getirdiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
43. Bütün yaptıklarınızı, kendinizi kirllettiğiniz bütün uygulamaları orada anımsayacak, yaptığınız kötülüklerden ötürü kendinizden tiksineceksiniz.
44. Ey İsrail halkı, kötü yollarınıza, yozlaşmış uygulamalarınıza göre değil, adım uğruna sizinle ilgilendiğimde, benim RAB olduğumu anlayacaksınız. Egemen RAB böyle diyor.»
45. RAB bana şöyle seslendi:
46. «İnsanoğlu, yüzünü güneğe çevir, güneğe seslen, Negev Ormanına karşı peygamberlik et.
47. Negev Ormanına de ki, «RABbin sözüne kulak ver. Egemen RAB şöyle diyor: Senin içinde ateş tutuşturacağım. Ateş bütün ağaçlarını -yeşil ağacı da kuru ağacı da- yiyip bitirecek. Tutuşan alev söndürülemeyecek. Güneyden kuzeye, her yüz ateşin sığağından kavrulacak.
48. Ateşi tutuşturanın ben RAB olduğumu herkes görecek, ateş söndürülmeyecek.»
49. Bunun üzerine, «Ah, ey Egemen RAB!» dedim, «Onlar benim için, «Simgesel öyküler anlatan adam değil mi bu?» diyorlar.»

2. «Ey insanoğlu, yüzünü Yerusalıme çevir, kutsal yerlerine karşı konuş, İsrail ülkesine karşı peygamberlik et.
3. Ona de ki, «RAB şöyle diyor: Ben sana karşıyım! Kılıcımı kınından çıkaracak, içindeki doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok edeceğim.
4. Doğru kişiyi de kötü kişiyi de kesip yok etmek için kılıcım kınından çıkacak ve güneyden kuzeye herkese karşı olacak.
5. Böylece herkes kılıcını kınından çıkaranın ben RAB olduğumu anlayacak. Onu bir daha yerine koymayacağım.»
6. «Sen, ey insanoğlu, inle! Onların gözü önünde ezik bir yürekle acı acı inle!
7. Sana, «Neden böyle inliyorsun?» diye sorduklarında, «Yakında duyulacak haberdan ötürü» diye yanıtlayacaksın. «Her yürek eriyecek, her el gevşeyecek, her ruh baygın düşecek, her dizin bağı çözülecek. Evet, haber duyulacak! Bu kesinlikle yerine gelecek.» Egemen RAB böyle diyor.»
9. «İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, «Rab şöyle diyor: «Kılıç, kılıç,Bilendi, cilalandı.
10. Öldürmek için bilendi,Şimşek gibi çaksın diye cilalandı.Nasıl sevinebiliriz?Kılıç oğlumun esasını sıradan bir sopa gibi küçümsedi.
11. Kılıç kullanılmak içinCilalanmaya verildi;Öldürenin eline verilsin diye bilenip cilalandı.
12. İnsanoğlu, bağır, haykır!Çünkü bu kılıç halkıma karşı;Bütün İsrail önderlerine karşı.Onlar halkımla birlikte kılıca teslim edildiler.Bunun için bağrını döv.
13. «Deneme kuşkusuz gelecek. Kılıcın küçümsediği asa varlığını sürdüremezse ne olur? Böyle diyor Egemen RAB.»
14. «Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et, el çırp.Bırak kılıç iki, üç kez vursun.Bu öldüren bir kılıçtır,Çok sayıda insan kıran,İnsanı her yandan saran kılıçtır.
15. Yürekləri erisin,Tökezleyip düşenler çok olsun diyeBütün kapılarında öldürmek içinGörevlendirdim kılıcı.Ah, kılıç şimşek gibi parladı,Öldürmek için bilendi.
16. Ey kılıç, sağa, sonra sola savrul,Ağzın nereye dönerse, oraya savrul!
17. Ben de elimi çırpacağımVe öfkem dinecek.Bunu ben RAB söylüyorum.»
18. RAB bana şöyle seslendi:
19. «İnsanoğlu, Babil Kralının kılıcı gelsin diye iki yol belirle; ikisi de aynı ülkeden başlamalı. Kent yolunun başladığı yere bir işaret koy.
20. Ammonluların Rabba Kentine ya da Yahudaya ve surlarla çevrili Yerusalıme ilerlesin diye kılıç için yol belirle.
21. Çünkü Babil Kralı iki yolun ayrıldığı, yolların çatallaştığı yerde fala bakmak için duracak. Okları silkeleyecek, aile putlarına danışacak, kurban edilen bir hayvanın ciğerine bakacak.
22. Kütük yerleştirmek, öldür buyruğunu vermek, savaş naraları atmak, kapılara kütük yerleştirmek, toprak rampalar oluşturmak, kuşatma duvarları yapmak için sağ elinde Yerusalımi gösteren ok olacak.
23. Onunla ant içerek antlaşma yapanlar fala yanlış bakıldığını sanacak. Ama kral suçlarını anımsatıp onları tutsak alacak.
24. «Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: «Madem suçlarınızı, isyanlarınızı anımsattırdınız, bütün uygulamalarınızda günahlarınızı açığa çıkardınız, madem bütün bunları yaptınız, siz de tutsak alınıp götürüleceksiniz.
25. «Sen, ey saygısız, kötü İsrail önderi, günün yaklaştı, sonunda yargı günün geldi.
26. Egemen RAB şöyle diyor: Sarığı çıkar, tacı kaldır. Artık eskisi gibi olmayacak. Alçakgönüllü yükseltilecek, gururlu alçaltılacak.
27. Yıkım! Yıkım! Kenti yerle bir edeceğim! Hak sahibi gelinceye dek onarılmayacak. Kenti ona vereceğim.»
28. «Sen, ey insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, «Aşağılayıcı sözler söyleyen Ammonlular için Egemen RAB şöyle diyor: «Kılıç, kılıç,Öldürmek için kınından çekilmiş,Yok etmek için,Şimşek gibi parlamak için cilalanmış!

29. Size ilişkin görümler aldatıcıdır,Açılan fal yalandır.Öldürülecek kötülerin enseleri üzerineYerleştirileceksin, ey kılıç!Onların günü yaklaştı,Sonunda yargı günleri geldi.
30. Kılıç kınına koyulsun!Yaratıldığınız yerde,Atalarınızın ülkesindeYargılayacağım sizi.
31. Öfkemi üzerinize dökeceğim,Kızgınlığımı üzerinize üfleyeceğim;Acımasız adamların,Yakıp yok etmekte usta kişilerin elineTeslim edeceğim sizi.
32. Ateşe yakıt olacaksınız,Kanınız ülkenizin ortasında dökülecek,Bir daha anılmayacaksınız.Çünkü bunu ben RAB söylüyorum.>>

2. «İnsanoğlu, Yerusalımî yargılayacak mısın? Kan döken bu kenti yargılayacak mısın? Öyleyse bütün iğrenç uygulamalarını ona bildir.
3. Şöyle diyeceksin: «Egemen RAB diyor ki: Ey kendi içinde kan dökerek yıkımını hazırlayan, putlar yaparak kendini kirleten kent!
4. Döktüğün kan yüzünden suçlu bulundun, yaptığın putlarla kirlendin. Böylece günlerin yaklaştı, yıllarının sonuna ulaştın. Bu yüzden seni uluslara alay konusu edeceğim, bütün ülkelerin gözünde seni gülünç duruma düşüreğim.
5. Ey adı kötüye çıkmış, kargaşa dolu kent, yakındakiler de uzaktakiler de seninle alay edecekler.
6. «İşte içindeki her İsrail önderi yetkisini kullanarak kan döküyor.
7. Senin içinde anneye, babaya kötü davrandılar, yabancıya baskı yaptılar, öksüze, dul kadına haksızlık ettiler.
8. Benim kutsal eşyalarımaya saygısızlık ettin, Şabat günlerimi hiçe saydın.
9. Kan dökmek için iftira edenler, dağlarda putlara kurban edilen hayvanları yiyenler, kendilerini şehvete kaptıranlar senin içinde yaşıyor.
10. Babalarının karılarıyla yatanlar, âdet gören dinsel açıdan kirli kadınlarla cinsel ilişki kuranlar senin içinde yaşıyor.
11. Senin içinde kimi komşusunun karısıyla iğrenç şeyler yaptı; kimi utanmadan gelinini kirletti; kimi öz kızkardeşiyle ilişki kurdu.
12. Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar. Faiz aldın, tefecilik yaptın, zorbalıkla komşularından haksız kazanç sağladın. Beni unuttun. Egemen RAB böyle diyor.
13. «Edindiğiniz haksız kazançtan, içinizde döktüğünüz kandan ötürü ellerimi birbirine vuracağım.
14. Sizinle uğraşacağım gün cesaretiniz kalacak mı? Elleriniz güçlü olabilecek mi? Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.
15. Sizi uluslar arasına dağıtıp ülkelere süreceğim. Sizdeki ruhsal kirliliğe son vereceğim.
16. Ulusların gözünde aşağılanacak ve benim RAB olduğumu anlayacaksınız.»
17. RAB bana şöyle seslendi:
18. «İnsanoğlu, İsrail halkı benim için cüruf gibi oldu. Hepsi potada tunç, kalay, demir, kurşundur; gümüşün cürufudur.
19. Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: «Hepiniz cüruf gibi olduğunuz için sizi Yerusalımın ortasına toplayacağım.
20. Eritmek için ateşi üfleyerek gümüşü, tuncu, demiri, kurşunu, kalayı nasıl potaya atıyorlarsa, ben de öfkemle, kızgınlığımla sizi toplayacak, kentin ortasına koyup eriteceğim.
21. Sizi toplayacak, öfkemin ateşini üzerinize üfleyeceğim; siz de kentin içinde eriyip yok olacaksınız.
22. Gümüş potada nasıl erirse, siz de kentin içinde öyle eriyeceksiniz. O zaman üzerinize kızgınlığını dökenin ben, RAB olduğumu anlayacaksınız.»
23. RAB bana şöyle seslendi:
24. «İnsanoğlu, ülkeye de ki, «Sen öfke günü temizlenmemiş, üzerine yağmur yağmamış bir ülkesin.»
25. Önderleri kükreyen, avını parçalayan aslan gibi orada düzen kurdular. Canlara kıydılar, hazineler, değerli nesneler aldılar, birçok kadını dul bıraktılar.
26. Kâhinleri yasamı hiçe saydılar, kutsal eşyalarımı kirlettiler, kutsalla bayağı arasındaki ayrımı yapmadılar, kirliyle temiz arasındaki farkı öğretmediler, Şabat günlerimden gözlerini çevirdiler. Kutsallığımı önemsemediler.
27. Yöneticileri avını parçalayan kurt gibidir. Haksız kazanç elde etmek için kan döküyor, canlara kıyıyorlar.
28. Peygamberleri uydurma görümlerle, yalan fal açarak bu suçları gizlediler; ben RAB konuşmadığım halde, «Egemen RAB şöyle diyor» diyorlar.
29. Ülke halkı baskı uyguladı, soygunculuk etti. Düşküne, yoksula baskı yaptı, yabancıya haksız yere kötü davrandı. «Peygamberleri».
30. «İçlerinde duvarı örecek, gedikte durup önümde ülkeyi savunacak, onu yerle bir etmemi

engelleyecek bir adam aradım, ama hiç kimseyi bulmadım.

31. Bunun için öfkemi üzerlerine boşaltacak, kızgınlığımla onları yakıp yok edeceğim. Yaptıklarını kendi başlarına getireceğim.>> Egemen RAB böyle diyor.

2. «İnsanoğlu, bir anneden doğma iki kadın vardı.
3. Gençliklerinde Mısırdaki fahişelik ettiler. Memeleri orada okşandı, erdenliklerini orada yitirdiler.
4. Büyüğünün adı Ohola, küçüğünün Oholivaydı. Benim oldular; oğullar, kızlar doğurdular. Ohola Samiriyedir, Oholiva da Yerusalım.
- 5-6. «Ohola benimken fahişelik etti. Oynaşları olan Asurlulara gönül verdi. Hepsi de genç, yakışıklı, lacivertler kuşanmış savaşçılar, valiler, komutanlar, atlı askerlerdi.
7. Asurluların en seçkin adamlarına fahişe olarak kendini verdi. Gönül verdiği bu kişilerin putlarına bağlanarak kendini kirletti.
8. Mısırdaki başladığı fahişeliği bırakmadı. Gençken onunla yattılar, erdenliğini bozdular, şehvetlerini onun üzerine boşalttılar.
9. «Bu nedenle onu oynaşlarının, gönül verdiği Asurluların eline teslim ettim.
10. Çıplaklığını açtılar, oğullarını, kızlarını aldılar, onu kılıçla öldürdüler. Kendisine verilen cezadan ötürü kadınlar arasında adı kötüye çıktı.
11. «Kızkardeşi Oholiva bunu gördü, ama şehveti ve fahişelikleri kızkardeşininkinden daha utanç vericiydi.
12. O da hepsi de genç, yakışıklı Asurlulara -valilere, komutanlara, iyi donanmış savaşçılara, atlılara- gönül verdi.
13. Kendisini ne kadar kirlettiğini gördüm. İkisi de aynı yolu izlediler.
- 14-15. «Oholiva fahişeliklerini giderek artırdı. Duvara oyulmuş insan resimlerini -bellerine kuşak, başlarına geniş sarık bağlamış kırmızı renkli Kildani resimlerini- gördü. Hepsi kökeni Kildan ülkesine dayanan Babil subaylarına benziyordu.
16. Oholiva görür görmez onlara gönül verdi, Kildan ülkesine ulaklar gönderdi.
17. Bunun üzerine Babilliler onunla yatakta sevişmek üzere geldiler, zina ederek onu kirlittiler. Onu öyle kirlittiler ki, sonunda hepsinden tiksiniyor yüzünü çevirdi.
18. Fahişeliklerini sergileyip çıplaklığını açınca kızkardeşinden tiksiniyor yüzümü çevirdiğim gibi, ondan da tiksiniyor yüzümü çevirdim.
19. Gençliğinde Mısırdaki yaptığı fahişelikleri anımsayarak, fahişeliğini daha da artırdı.
20. Erkeklik organları eşeğinkine, menileri aygırinkine benzeyen oynaşlarına gönül verdi.
21. Öyle ki, Mısırdaki gençliğindeki şehvet düşkünlüğünü özledin. Memelerin orada okşanmış, erdenliğini orada yitirmiştin.
22. «Bundan ötürü, ey Oholiva, Egemen RAB şöyle diyor: Tiksindiğin oynaşlarını sana karşı kışkırtacağım. Onları her yandan sana karşı ayaklandıracağım.
23. Babillileri, bütün Kildanileri, Pekotluları, Şoalıları, Koahlıları, onlarla birlikte bütün Asurluları, yakışıklı gençleri -valileri, komutanları, subayları, ünlü adamları, atlıları- sana karşı ayaklandıracağım.
24. Silahlarla, savaş ve yük arabalarıyla, çok uluslu bir orduyla sana saldıracaklar. Seni her yandan büyük, küçük kalkanlarla, miğferlerle saracaklar. Cezalandırmaları için seni onların eline teslim edeceğim. Seni kendi kurallarına göre yargılayacaklar.
25. Öfkemi sana yönelteceğim, onların sana kızgınlıkla davranmalarını sağlayacağım. Burnunu, kulaklarını kesecekler. Sağ kalanları kılıçla öldürecekler. Oğullarını, kızlarını alacaklar, sağ kalanları ateş yakıp yok edecek.
26. Üzerindeki giysiyi soyacak, güzel mücevherlerini alacaklar.
27. Mısırdaki yaptığın ahlaksızlıklara, fahişeliklere son vereceğim. Böyle şeylere özlem duymayacak, bir daha Mısırı anımsamayacaksın.
28. «Egemen RAB şöyle diyor: Seni nefret ettiğin, tiksindiğin adamların eline teslim edeceğim.
- 29-30. Sana düşman gibi davranacak, emeğinin bütün ürününü alacaklar. Seni çıplak bırakacaklar. Böylece utanç verici fahişeliklerin açığa çıkacak. Bütün bunlar şehvet düşkünlüğünden, fahişeliğin yüzünden başına geldi. Çünkü uluslarla fahişelik ettin, onların putlarıyla kendini kirlettin.
31. Kızkardeşinin yolunu izledin. Bu nedenle, sana onun kâsesinden içireceğim.

32. «Egemen RAB şöyle diyor: Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin,O derin ve geniştir;Sana gülecek, seninle alay edecekler,Dopdolu bir kâse.
33. Sarhoş olacak, umutsuzluğa boğulacaksın,Kızkardeşin Samiriyenin kâsesiYıkım, perişanlık kâsesidir.
34. Ondan içecek, tüketeceksin;Parçalarını kemirecekVe göğsünü paralayacaksın.Bunu ben söylüyorum diyor Egemen RAB.
35. «Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Madem beni unuttun, bana sırt çevirdin, sen de ahlaksızlığının, fahişeliğinin cezasını yükleneceksin.»
36. RAB bana seslendi: «İnsanoğlu, Oholayla Oholivayı yargılayacak mısın? Öyleyse onlara iğrenç uygulamalarını bildir.
37. Çünkü fahişelik ettiler, kan döktüler. Putlarıyla fahişelik ettiler; bana doğurdukları çocukları yiyecek olarak putlarına sundular.
- 38-39. Bununla kalmayarak, şunları da yaptılar: Çocuklarını putlara sundukları gün tapınağımı kirlettiler, Şabat günlerimi hiçe saydılar. Aynı gün tapınağıma girip onu kirlettiler. İşte tapınağımda bunları yaptılar.
40. «Siz iki kızkardeş uzaklarda yaşayan adamların gelmesi için ulaklar gönderdiniz. Adamlar gelince, onlar için yıkanıp gözlerinize sürme çektiniz, mücevherlerinizi taktınız.
41. Şık bir divanın üzerine oturdunuz, önüne bir sofra kurup üzerine buhurumu, zeytinyağını koydunuz.
42. «Kaygısız kalabalığın sesi yankılandı çevresinde. Düzeysiz bir yığın kalabalıkla birlikte çölden Sabalılar getirildi. İki kızkardeşin koluna bilezikler taktılar, başlarına güzel bir taç koydular.
43. Fahişelikten yıpranmış kadın için, «Bırakın, fahişe olarak kullansınlar onu. Çünkü öyledir» dedim.
44. Onunla yattılar. Fahişeye gider gibi, bu iki ahlaksız kadının -Oholayla Oholivanın- yanına gittiler.
45. Ama doğru adamlar zina eden, kan döken kadınlara verilen cezaıyla onları cezalandıracaklar. Çünkü bu iki kadın fahişelik ettiler, elleri kanlıdır.
46. «Egemen RAB şöyle diyor: Onları dehşete düşürecek, mallarını yağmalayacak bir kalabalık salacağım üzerlerine.
47. Onları taşla tutacak, kılıçlarıyla parçalayacaklar; oğullarını, kızlarını öldürecek, evlerini ateşe verecekler.
48. «Ülkede ahlaksızlığa son vereceğim. Öyle ki, bütün kadınlar için bir uyarı olsun bu, sizin yaptığınız ahlaksızlığı yapmasınlar.
49. Yaptığınız fahişeliklerin karşılığını ödeyecek, putlara tapınarak işlediğiniz günahların cezasını çekeceksiniz. Böylece benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.»

1. Sürgünlüğümüzün dokuzuncu yılı, onuncu ayın onuncu günü RAB bana şöyle seslendi:
2. «Ey insanoğlu, bu günü, bu günün tarihini tam olarak yaz. Çünkü Babil Kralı tam bu gün Yeruşalimi kuşatmaya başladı.
3. Bu asi halka simgesel bir öykü anlat. Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «Kazanı ateşe koyun, ateşe koyun,İçine su doldurun.
4. Etin parçalarını da koyun,Etin en iyi parçalarını,Budu ve döşü.Seçme kemikleri de doldurun.
5. Sürünün en iyilerini seçin,Kazanın altına odun yığın,Bırakın su kaynasın,Kemikler pişsin.
6. Egemen RAB diyor ki,Kan döken o kentin vay başına!Pas tutmuş,Pasından temizlenmemiş o kazanın vay başına!Kazandan eti kura çekmedenParça parça çıkarın.
7. Çünkü döktüğü kan ortalıkta duruyor;Çıplak bir kayanın üzerine döktü kanı,Toprakla örtülebilecek bir yere dökmedi.
8. Öfkeyi alevlendirmek,Öç almak için,Onun kanını çıplak bir kayanın üzerine döktüm ki, örtülemesin.
9. Egemen RAB şöyle diyor:Kan döken kentin vay başına!Ben kendim ateş için odun yığacağım.
10. Odunları yığ!Ateşi tutuştur!Eti iyice pişir!Baharatı kat!Kemikler kavrulsun!
11. Sonra boş kazanıAteş közlerinin üzerine koy.Kızsın, bakırı yansın,İçindeki pislik erisin,Pası yok olsun.
12. Bütün emekler boşa çıktı,Kazanın kalın pası çıkmıyor.Ateş bile pası temizlemiyor.
13. Yaptığın ahlaksızlık seni kirletti.Seni temizlemek istedim,Ama sen pisliğinden temizlenmek istemedin.Sana karşı öfkem yatışınca dekPisliğinden temizlenmeyeceksin.
14. Bunu ben RAB söylüyorum.Harekete geçmenin zamanı geldi,Esirgemeyeceğim,Acımayacak, pişman olmayacağım.Yollarına ve yaptıklarına göre yargılanacaksın.Böyle diyor Egemen RAB.»
15. RAB bana şöyle seslendi:
16. «İnsanoğlu, en çok sevdiğin kişiyi bir vuruşta senin elinden alacağım. Yas tutmayacak, ağlamayacak, gözyaşı dökmeyeceksin.
17. İçin için inle; ölüler için yas tutmayacaksın. Sarığın başında, çarığın ayaklarında kalsın; yüzünün alt kısmını örtme, yas tutanların yiyeceğini yeme.»
18. Sabah halka seslendim, akşam karım öldü. Ertesi sabah bana söyleneni yaptım.
19. Halk bana, «Bu yaptıklarının bizimle ilgisi ne? Bize açıklamayacak mısınız?» diye sordu.
20. Bunun üzerine, «RAB bana şöyle seslendi» dedim,
21. «İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Övündüğünüz güç kaynağınız, gözünüzde değerli olan, yüreğinizin üzerine titrediği tapınağımın kirletilmesine izin vereceğim. Geride bıraktığınız oğullarınızla kızlarınız kılıçtan geçirilecek.
22. Ben ne yaptıysam, siz de aynısını yapacaksınız. Yüzünüzün alt kısmını örtmeyeceksiniz, yas tutanların yiyeceğini yemeyeceksiniz.
23. Sarıklarınız başlarınızda, çarıklarınız ayaklarınızda olacak. Yas tutmayacak, ağlamayacaksınız. Ancak günahlarınızın içinde eriyip yok olacaksınız, kendi aranızda inleyip duracaksınız.
24. Hezekiel sizin için bir belirti olacak; o ne yaptıysa, siz de aynısını yapacaksınız. Bunlar olunca, benim Egemen RAB olduğumu anlayacaksınız.» «İnsanların».
- 25-26. «Övündükleri güç kaynağını, sevinçlerini, yüceliklerini, gözlerinde değerli olanı, yüreklerinin dilediğini, oğullarıyla kızlarını onlardan aldığım gün, yıkımdan kaçıp kurtulan biri gelip sana haberleri bildirecek, ey insanoğlu.
27. O gün dilin çözülecek, kaçıp kurtulanla konuşacak, bir daha suskun olmayacaksın. O gün onlar için bir belirti olacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

2. «İnsanoğlu, yüzünü Ammonlulara çevir, onlara karşı peygamberlik et.
3. Onlara de ki, «Egemen RABbin sözünü dinleyin! Egemen RAB şöyle diyor: Madem tapınağım kirletildiği, İsrail ülkesi viraneye çevrildiği, Yahuda halkı sürgüne gittiği zaman, Hah, hah! diyerek alay ettiniz,
4. ben de sizi miras olarak doğuda yaşayan halka teslim edeceğim. Obalarını, çadırlarını ülkenizde kuracaklar; ürününüzü yiyecek, sütünüzü içecekler.
5. Rabba Kentini develer için otlak, Ammon ülkesini sürüler için ağıl yapacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
6. Egemen RAB şöyle diyor: Madem İsraille alay ederek ellerinizi çırpıttınız, ayaklarınızı yere vurdunuz, bütün yüreğinizle sevindiniz,
7. ben de size karşı elimi uzatacak, çapul malı olarak sizi uluslara teslim edeceğim. Sizi halklar arasından süpürüp atacak, ülkeler arasından söküp çıkaracak, yok edeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.»
8. «Egemen RAB şöyle diyor: «Madem Moav ve Seir halkı, Bakın, Yahuda halkının öteki uluslardan farkı yok, dedi,
9. ben de Moavın sınırını, ülkenin süsü olan sınır kentlerini, Beytyeşimot, Baal-Meon ve Kiryatayimi savunmasız bırakacağım.
10. Ammonlular uluslar arasında bir daha anılmasın diye Moavı Ammonlularla birlikte mülk olarak doğuda yaşayan halka vereceğim.
11. Böylece Moavı cezalandıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»
12. «Egemen RAB şöyle diyor: «Madem Edom Yahuda halkından öç alarak büyük suç işledi,
13. Egemen RAB şöyle diyor: Ben de Edoma karşı elimi uzatacak, insanları da hayvanları da yok edecek, ülkeyi viraneye çevireceğim. Temandan Dedana kadar Edomlular kılıçla vurulup yok olacaklar.
14. Halkım İsrail aracılığıyla Edomdan öç alacağım. İsrailliler onlara öfkem, kızgınlığım uyarınca davranacak. Böylece Edomlular öcümü anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.»
15. «Egemen RAB şöyle diyor: «Madem Filistliler Yahudaya acımasızca davrandılar, eskiden var olan düşmanlıklarıyla onu yerle bir ederek öç aldılar,
16. Egemen RAB şöyle diyor: Elim Filistlilere karşı uzatacağım, Keretlileri söküp atacağım, kıyıda yaşayanlardan sağ kalanlarını yok edeceğim.
17. Onlardan ağır bir öç alacak, onları öfkeyle paylayacağım. Kendilerinden öç alınca, benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

1. Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:
2. «İnsanoğlu, madem Sur Kenti, Yeruşalim için, «Oh, oh! Ulusların kapısı olan kent yıkıldı, kapıları bana açıldı. O viraneye döndü, ben zenginleşeceğim» dedi,
3. Egemen RAB şöyle diyor: Ey Sur, sana karşıyım! Deniz dalgalarını nasıl kabartırsa, ben de ulusları senin üzerine öyle saldırtacağım.
4. Surun duvarlarını yıkacak, kulelerini yerle bir edecekler. Toprağını kazıp süpürecek, seni çıplak bir kayalık haline getireceğim.
5. Sur denizin ortasında, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacak. Egemen RAB böyle diyor. Uluslar Sura yağmalayacak,
6. Sura bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek. O zaman Surlular benim RAB olduğumu anlayacaklar.
7. «Egemen RAB şöyle diyor: Krallar kralı Babil Kralı Nebukadnessarı atlarla, savaş arabalarıyla, atlılarla, büyük bir orduyla kuzeyden Sura getiriyorum.
8. Sura bağlı kıyı kentlerinde yaşayanları kılıçtan geçirecek, size karşı kuşatma duvarları, toprak rampalar yapacak, kalkanını size karşı kaldıracak.
9. Duvarlarınızda gedik açmak için kütükler yerleştirecek, silahlarıyla kulelerinizi yıkacak.
10. Sayısız atının çıkardığı toz sizi örtecek. Duvarlarında gedik açılmış bir kente girer gibi kent kapılarınızdan girdiğinde, atlıların, tekerleklerin, savaş arabalarının gürültüsünden duvarlarınız sarsılacak.
11. Atlarının tırnakları bütün sokaklarınızı çiğneyecek. Halkınız kılıçtan geçirilecek, güçlü sütunlarınız devrilecek.
12. Servetinizi alacak, mallarınızı yağmalayacaklar. Duvarlarınızı yıkacak, güzel evlerinizi yerle bir edecekler. Taşlarınızı, kerestenizi, toprağınızı denize atacaklar.
13. Okuduğunuz gürültülü şarkılara son vereceğim. Lirlerinizin sesi bir daha duyulmayacak.
14. Sizi çıplak bir kayalık haline getireceğim, balıkçıların ağ gerdikleri bir yer olacaksınız. Bir daha kurulmayacaksınız. Çünkü ben RAB söylüyorum. Egemen RAB böyle diyor.
15. «Egemen RAB Sura şöyle diyor: Yıkımının sesinden, yaralıların iniltisinden, senin içinde yapılan kıyım yüzünden kıyı halkları titreyecek.
16. Kıyıda yaşayan bütün önderler tahtlarından inecek; kaftanlarını, işlemeli giysilerini çıkaracaklar. Dehşet içinde yere oturup her an titreyerek başlarına gelenlere şaşacaklar.
17. Sonra senin için şöyle bir ağıt yakacaklar: «Nasıl oldu da yıkıldın,Ey denizcilerin oturduğu ünlü kent!Sen ve sende oturanlar,Denizde güçlüydünüz.Dehşet salmıştınızOrada yaşayan herkese.
18. Yıkımın olduğu günKıyı halkları titreyecek,Orada yaşayanlarÇöküşüne şaşacaklar.»
19. «Egemen RAB şöyle diyor: Issız kalmış kentler gibi seni viran bir kent yaptığım, engin denizleri üzerine boşalttığım, derin sular seni örttüğü zaman,
20. ölüm çukuruna inenlerle birlikte seni eski zaman insanların yanına indireceğim. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte eski kalıntılar arasına, yeryüzünün derinliklerine yerleştireceğim. Öyle ki, bir daha dönüp yaşayanlar diyarında yerini almayasınfö.
21. Seni yılgınlığa düşürecekim, bu senin sonun olacak. Seni arayacaklar ama bulamayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.» almayasın» (bkz. Septuaginta), Masoretik metin «Dönmeysin, yaşayanlar diyarında yücelik vereyim».

2. «İnsanoğlu, Sur Kenti için bir ağıt yak.
3. Denizin kıyısında kurulmuş, kıyı halklarıyla ticaret yapan Sur Kentine de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «Ey Sur, güzellikte kusursuzum dedin.
4. Sınırların denizin bağrındaydı, Kurucuların güzelliğini doruğa ulaştırdılar.
5. Bütün kerestelerini Senin çam ağaçlarından yaptılar, Sana direk yapmak için Lübnandan sedir ağaçları aldılar.
6. Küreklerini Başan meşelerinden, Güverteni Kittim kıyılarından getirilen Selvi ağaçlarından yaptılar, Fildişiyle süslediler.
7. Mısırın işlemeli ince keteninden yelkenin, Bayrağın oldu senin. Güvertenin gölgeliği Elişa kıyılarından Lacivert, mor kumaşındandı.
8. Kürekçilerin Saydalı ve Arvathıydı, Gemicilerin, içindeki becerikli kişilerdi, ey Sur.
9. Gemilerindeki gedikleri onaranlar Gevalın deneyimli, usta adamlarıydı. Denizdeki bütün gemiler ve denizciler Mallarını değiş tokuş etmek için sana geldiler.
10. Persli, Ludlu, Pûtlü askerler Ordunda hizmet etti. Kalkanlarını, miğferlerini Duvarlarına astılar, Sana görkem kazandırdılar.
11. Arvattan, Helekten gelen adamlar Çepeçevre duvarlarını korudular. Gammattan gelen adamlar Kulelerinde beklediler. Kalkanlarını duvarlarına astılar. Güzelliğini doruğa ulaştırdılar.
12. «Tarış seninle ticaret yaptı, Sende her çeşit mal vardı. Mallarına karşılık Sana gümüş, demir, kalay, kurşun verdiler.
13. Yâvan, Tuval, Meşek seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana köle ve tunç kaplar verdiler.
14. Beyttogarma halkı Mallarına karşılık Sana at, savaş atı, katır verdi.
15. Rodos halkı seninle ticaret yaptı. Birçok kıyı halkı senin müşterindi. Senden aldıkları mala karşılık Fildişi ve abanoz verdiler.
16. Sende çok çeşit ürün olduğundan, Edom seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana firuze, mor kumaş, işlemeli giysiler, İnce keten, mercan, yakut verdiler.
17. Yahuda ve İsrail seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Minnit buğdayı, darı, bal, zeytinyağı, pelesenk verdiler.
- 18-19. Ürünlerinin çeşitliliği, malının bolluğundan ötürü Şam seninle ticaret yaptı. Mallarına karşılık Sana Helbon şarabıyla Sahar yünü, Uzaldan getirilmiş şarap tekneleri verdi. Sana getirilen mallar arasında İşlenmiş demir, tarçın, güzel kokulu kamış vardı. metin «Vedan ve Yâvan halkı alışveriş yaptı».
20. Dedan halkı mallarına karşılık Sana eyerlik kumaş verdi.
21. Arabistan ve Kedar önderleri müşterindi, Mallarına karşılık Sana kuzu, koç, teke verdiler.
22. Saba ve Raama tüccarları seninle ticaret yaptı, Mallarına karşılık Sana her çeşit baharatın en iyisini, değerli taşlar, altın verdiler.
23. Harran, Kanne, Eden, Saba, Aşur, Kilmât tüccarları Seninle ticaret yaptı.
24. Pazarlarındaki mallara karşılık Güzel giysiler, lacivert kumaş, işlemeler, Sık dokunmuş, iplerle sarılmış renkli halılar verdiler.
25. Ticaret gemileri senin mallarını taşıdı, Denizin bağrında büyük yükle doldun.
26. Kürekçilerin seni açık denizlere götürdü, Ama doğu rüzgarı Denizin bağrında parçaladı seni.
27. Gemin kazaya uğrayacağı gün, Zenginliğin, malların, ticari eşyaların, Gemicilerin, kılavuzların, kalafatçıların, Seninle ticaret yapanlar, Askerlerin ve gemide olan herkes Denizin derinliklerine batacak.
28. Gemicilerinin bağırışından Kıyılar titreyecek.
29. Kürekçiler gemilerini bırakacak, Gemicilerle kılavuzlar kıyıda duracak.
30. Yüksek sesle haykırıp Senin için acı acı ağlayacaklar; Başlarına toprak serpecek, Külde yuvarlanacaklar.
31. Senin yüzünden başlarını tıraş edecek, Çul kuşanacaklar. Senin için acı acı ağlayacak, Yas tutacaklar.

32. Ağlayıp yas tutarken, Senin için bir ağıt yakacaklar: Her yanı denizle çevrili Sur Kenti gibi Susturulmuş bir kent var mı?
33. Malların denizaşırı ülkelere vardığında Birçok ulusu doyurdun, Büyük zenginliğin, çeşit çeşit malınla Dünya krallarını zenginleştirdin.
34. Şimdiyse denizde, suların derinliklerinde Darmadağın oldun, Malların ve çalışanlarının tümü Seninle birlikte battı.
35. Kıyı halkları Başına gelenlere şaşılar; Krallarının tüyleri korkudan diken diken oldu, Yüzleri sarardı.
36. Ulusların arasındaki tüccarlar, Başına gelenlere şaşacaklar; Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın.>>

2. «İnsanoğlu, Sur önderine de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «Gurura kapılıp Ben tanrıyım, Denizlerin bağrında, Tanrının tahtında oturuyorum dedin. Kendini Tanrı sandın, Oysa sen Tanrı değil, insansın.
3. İşte, Danieldenfş daha bilgesin, Kimse senden bir giz saklayamaz.
4. Bilgeliğin, anlayışın sayesinde, Kendine servet biriktirdin, Hazinelerine altın, gümüş yığdın.
5. Ticaretteki üstün becerilerin sayesinde Servetini çoğalttın, Zenginliğin seni gurura sürükledi.
6. Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Madem kendini Tanrı gibi bilge sandın,
7. Ben de yabancıları, en acımasız ulusları Üzerine göndereceğim. Bileliğinin güzelliğine kılıç çekecek, Görkemini kirletecekler.
8. Seni ölüm çukuruna indirecekler, Denizlerin bağrında korkunç bir ölümle öleceksin.
9. O zaman seni öldürenlerin önünde Ben Tanrıyım diyecek misin? Seni öldürenlerin elinde Sen Tanrı değil, insansın.
10. Yabancıların elinde, Sünnetsizin ölümüyle öleceksin. Egemen RAB böyle diyor.»
11. RAB bana şöyle seslendi:
12. «İnsanoğlu, Sur Kralı için bir ağıt yak. Ona diyeceksin ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «Kusursuzlukta örnek biriydin, Bileliğın ve güzelliğın eksiksizdi.
13. Sen Tanrının bahçesi Adendeydin. Yakut, topaz, aytaşı, Sarı yakut, oniks, yeşim, Lacivert taşı, firuze, zümrütle, çeşit çeşit değerli taşla bezenmiştin. Kakma ve oyma işlerin hep altındandı. Bunlar yaratıldığın gün hazırlanmışlardı.
14. Meshedilmiş, koruyucu bir Keruv olarak Seni oraya yerleştirdim. Tanrının kutsal dağındaydın, Yanan taşlar arasında dolaştın.
15. Yaratıldığın günden Sende kötülük bulunana dek Yollarında kusursuzdun.
16. Ticaretinin bolluğundan Zorbalıkla doldun Ve günah işledin. Bu yüzden kirli bir şey gibi Seni Tanrının dağından attım, Yanan taşların arasından kovdum, Ey koruyucu Keruv.
17. Güzelliğinden ötürü Gurura kapıldın, Görkeminden ötürü Bileliğini bozdun. Böylece seni yere attım, Kralların önünde seni yüzkarası yaptım.
18. İşlediğın pek çok günah Ve ticaretteki hileciliğın yüzünden Kutsal yerlerini kirlettin. Seni yakıp yok edecek Bir ateş çıkardım içinden, Bütün seyredenlerin gözü önünde Seni yeryüzünde küle çevirdim.
19. Seni tanıyan bütün uluslar sana şaştı, Sonun korkunç oldu. Bir daha var olmayacaksın.» olduğundan bildiğimiz Peygamber Daniel olmayabilir.
20. RAB bana şöyle seslendi:
21. «İnsanoğlu, yüzünü Saydaya çevir, ona karşı peygamberlik et.
22. Diyeceksin ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «İşte sana karşıyım, ey Sayda, Senin içinde yüceleceğim. Onları cezalandırınca, Kutsallığımı onlara gösterince, Benim RAB olduğumu anlayacaklar.
23. Üzerine salgın hastalık gönderecek, Sokaklarında kan akıtacağım. Kentin içinde, her yanında Kılıçla yaralananlar düşüp ölecekler. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»
24. «İsrail halkını küçümseyen Çevre uluslardan hiçbirini Bir daha İsrail için batan bir çalı, Acıtan bir diken olmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
25. «Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkını aralarına dağılmış oldukları uluslardan topladığım, ulusların gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakupa verdiğim kendi ülkelerine yerleşecekler.
26. Orada güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dıecekler. Onları küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar.»

1. Sürgünlüğümüzün onuncu yılı, onuncu ayın on ikinci günü RAB bana şöyle seslendi:
2. «İnsanoğlu, yüzünü firavuna çevir, ona ve Mısır'a karşı peygamberlik et.
3. Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «Kendi kanallarının içinde yatan Büyük canavar firavun, İşte, sana karşıyım. Sen ki, Nil benimdir, Onu kendim için yaptım dersin.
4. Çenelerine çengeller takacak, Kanallarındaki balıkları Senin pullarına yapıştıracağım. Pullarına yapışmış balıklarla birlikte Seni kanallarından çıkaracağım.
5. Seni de kanallarındaki bütün balıkları da Çöle atacağım. Kirlara düşeceksin, Toplanmayacak, gömülmeyeceksin. Seni yem olarak yabanıl hayvanlara Ve yırtıcı kuşlara vereceğim.
6. O zaman Mısırda yaşayan herkes Benim RAB olduğumu anlayacak. «Çünkü sen İsrail halkına kamış bir değnek oldun.
7. Seni elleriyle tuttuklarında parçalanıp onların omuzlarını yardın. Sana dayandıklarında parçalanıp bellerini burktun. durdurdun».
8. «Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Üzerine halkını ve hayvanlarını öldürecek bir kılıç gönderiyorum.
9. Mısır kimsesiz bırakılacak, viraneye çevrilecek. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. «Madem Nil benimdir, onu ben yaptım dedin,
10. ben de sana ve kanallarına karşıyım. Mısır'ı Migdoldan Asvana, Kûş sınırına dek kimsesiz bırakacak, viraneye çevireceğim.
11. İçinden insan ayağı da, hayvan ayağı da geçmeyecek. Kırk yıl orada kimse yaşamayacak.
12. Mısır'ı ıssız kalmış ülkeler gibi ıssız bırakacağım. Kentleri, viran olmuş kentler arasında kırk yıl kimsesiz kalacak. Mısırlıları uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.
13. «Egemen RAB şöyle diyor: Kırk yıl sonra onları dağılmış oldukları uluslardan toplayacağım.
14. Sürgündekileri geri getirip Patrosa, yurtlarına döndürecek. Orada güçsüz bir krallık oluşturacaklar.
15. Krallıkların en güçsüzü olacak, bir daha ulusların üzerinde egemenlik sürmeyecek. Ulusları yönetmesinler diye onları küçük düşürecek.
16. Mısır bir daha İsrail halkının güveneceği bir yer olmayacak. Ancak Mısırlılar onlara Mısır'a dönmekle işledikleri günahı anımsatacaklar. O zaman İsrailliler benim Egemen RAB olduğumu anlayacaklar.»
17. Sürgünlüğümüzün yirmi yedinci yılı, birinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:
18. «İnsanoğlu, Babil Kralı Nebukadnessar ordusunu Sur Kentine karşı büyük bir saldırıya geçirdi; herkesin saçı döküldü, ağır yük yüzünden omuz derileri yüzdü. Ama Sura karşı ordusunu saldırıya geçirmesine karşın, bundan ne kendisi ne de ordusu yararlandı.
19. Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Mısır'ı Babil Kralı Nebukadnessara vereceğim, onun servetini alıp götürecektir. Ordusuna ücret olarak ülkeden yağmaladığı çapul malını dağıtacak.
20. Hizmetine karşılık Mısır'ı ona verdim; çünkü o da ordusu da bana hizmet ettiler. Egemen RAB böyle diyor.
21. «O gün İsrail halkını güçle donatacağım. Onların arasında senin dilini çözeceğim. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

2. «İnsanoğlu, peygamberlik et ve de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: «Ah o gün diye haykır.
3. Çünkü o gün yakın.RABbin günü yakın,Bulutların günü,Ulusların yıkım zamanı.
4. Bir kılıç Mısır'a karşı çıkacak.Kûşu acılar saracak.Mısırdaki vurulanlar yere serilinceÜlkenin serveti alınıp götürülecek,Temelleri yok edilecek.
5. Mısırla birlikte Kûş, Pût, Lud,Arabistan, Kuv ve antlaşma yaptığım halkımKılıçtan geçirilecek.
6. «RAB şöyle diyor:Mısırı destekleyenler öldürülecek,Mısırın övündüğü ordu çökecek,Migdoldan Asvana dek kılıçtan geçirilecekler.Böyle diyor Egemen RAB.
7. Kimsesiz kalmış ülkeler arasındaKimsesiz kalacaklar.Kentleri viran olmuş kentler gibi olacak.
8. Mısırı ateşe verdiğimde,Onu destekleyenler ezildiğinde,Benim RAB olduğumu anlayacaklar.
9. «O gün kaygısız Kûşluları korkutmak için gemilerle ulaklar göndereceğim. Mısırın yıkım günü geldiğinde korkuya kapılacaklar. İşte o gün geliyor.
10. «Egemen RAB şöyle diyor:Babil Kralı Nebukadnessar aracılığıylaMısırın zenginliğine son vereceğim.
11. O ve ordusu, ulusların en acımasız,Ülkeyi yerle bir etmek için gelecekler.Mısır'a karşı kılıçlarını çekecek,Ülkeyi öldürülenlerle dolduracaklar.
12. Nilin kanallarını kurutupÜlkeyi kötü kişilere teslim edeceğim,Ülkeyi de içindeki her şeyi deYabancılar eliyle viran edeceğim.Bunu ben RAB söylüyorum.
13. Egemen RAB şöyle diyor:Putları yok edecek,Noftakifü değersiz putlara son vereceğim.Mısırdaki artık önder olmayacak,Ülkeye korku salacağım.
14. Patrosu viraneye çevirecek,Soan'ı ateşe verecek,No Kentini cezalandıracağım.
15. Öfkemi Mısırın kalesi Sin üzerine boşaltacak,Kalabalık No halkına son vereceğim.
16. Mısırı ateşe vereceğim,Sin acıdan kıvranacak,No Kentinin surları yarılacak,Noffü sürekli tedirgin olacak.
17. On Kenti ve Pi-Beset gençleriKılıçtan geçirilecek,Oradaki halk sürgüne gönderilecek.
18. Tahpanheste Mısırın boyunduruğunu kırdığım zaman,Orada gündüz geceye dönecek,Övündüğü orduya son verilecek,Kent bulutlarla kaplanacak,Köylerindeki halk sürgüne gönderilecek.
19. Mısırı böyle cezalandırdığımdaBenim RAB olduğumu anlayacaklar.»
20. Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, birinci ayın yedinci günü RAB bana şöyle seslendi:
21. «İnsanoğlu, firavunun kolunu kırdım. İyileşmesin, kılıç tutacak kadar güçlenmesin diye kimse onu bağlamadı, sargı beziyle sarmadı.
22. Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Firavuna karşıyım. Her iki kolunu, sağlam olanı da kırık olanı da kıracağım. Kılıcı elinden düşürecek.
23. Mısırlıları uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım.
24. Babil Kralının kollarını güçlendirip kılıcımı onun eline vereceğim. Firavunun ise kollarını kıracağım. Babil Kralının önünde ağır yaralı biri gibi inleyecek.
25. Babil Kralının gücüne güç katacak, firavunun gücünü zayıflatacağım. Kılıcımı Babil Kralının eline verdiğimde ve o kılıcı Mısır'a doğru uzattığımda, benim RAB olduğumu anlayacaklar.
26. Mısırlılar'ı uluslar arasına gönderecek, ülkelere dağıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

1. Sürgünlüğümüzün on birinci yılı, üçüncü ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:
2. «İnsanoğlu, firavuna ve halkına de ki, «Görkemde kim seninle boy ölçüşebilir?
3. Asura bak! Lübnanda bir sedir ağacıydı,Ormana gölge salan güzel dalları vardı.Çok yüksekti, tepesi bulutlara erişiyordu.
4. Sular ağacı besledi,Derin su kaynakları büyüttü.Akarsular dikili olduğu yerin çevresine akıyor,Kanalları kırdaki bütün ağaçlara erişiyordu.
5. Kırdaki bütün ağaçlardan daha çok büyüdü.Bol su verildiği içinDal budak saldı, dalları uzadı.
6. Kuşlar dallarına yuva yaptı,Yabanıl hayvanlar dalları altında yavruladı,Büyük uluslar gölgesinde yaşadı.
7. Güzellikte eşsizdi.Dalları giderek uzadı,Çünkü kökleri bol su alıyordu.
8. Tanrının bahçesindeki sedir ağaçlarından hiçbirininOnunla boy ölçüşemezdi,Çam ağaçları dalları kadar bile değildi.Çınarlar onun dallarıyla boy ölçüşemezdi.Tanrının bahçesindeki ağaçların hiçbirininOnun kadar güzel değildi.
9. Sık dallarla o sedir ağacını güzelleştirdim.Tanrının bahçesi Adendeki bütün ağaçlar onu kıskandı.
10. «Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: Ağaç büyüüp boy attığı, tepesi bulutlara eriştiği, büyüklüğünden ötürü gurura kapıldığı için
11. ben de onu kovdum, ulusların önderinin eline teslim ettim. Ona kötülüğü uyarınca davranacak.
12. Yabancı ulusların en acımasızını onu kesip yalnız bıraktı. Dalları dağlara, derelere düştü; ülkenin vadilerinde kesilmiş duruyor. Yeryüzündeki bütün uluslar gölgesinden çekilip onu bıraktılar.
13. Bütün kuşlar devrik ağaca kondu, yabanıl hayvanlar dalları arasına yerleşti.
14. Öyle ki, suların yakınında yetişen hiçbir ağaç böylesi büyüüp boy atmasın, tepesini bulutlara eriştirmesin; bol suyla sulanan hiçbir ağaç bu denli yükselmesin. Çünkü hepsi ölüm çukuruna inen insanlarla birlikte ölüme, yerin derinliklerine gidecek.
15. «Egemen RAB şöyle diyor: Sedir ağacı ölümler diyarına indiği gün, ona yas tutsunlar diye derin su kaynaklarını kapattım. Irmaklarını durdurdum, gür sularının önünü kestim. O ağaç yüzünden Lübnanı karanlığa boğdum, bütün orman ağaçlarını kuruttum.
16. Ölüm çukuruna inenlerle birlikte onu ölümler diyarına indirdiğimde, yıkılışının gürültüsünden ulusları titrettim. O zaman Aden Bahçesindeki bütün ağaçlar, Lübnanın en seçkin, en iyi, bol sulanan ağaçları yerin derinliklerinde avunç buldu.
17. Gölgesinde yaşayanlar, uluslar arasında onu destekleyenler de onunla birlikte ölümler diyarına, kılıçla öldürülmüşlerin yanına indiler.
18. «Aden ağaçlarından hangisi görkem ve yücelikte seninle boy ölçüşebilir? Ama sen de Aden ağaçlarıyla birlikte yerin derinliklerine indirilecek, sünnetsizlere, kılıçla öldürülmüşlere katılacaksın. «İşte firavunla halkının sonu böyle olacaktır.» Egemen RAB böyle diyor.»

1. Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, on ikinci ayın birinci günü RAB bana şöyle seslendi:
2. «İnsanoğlu, firavun için bir ağıt yak. Ona de ki, «Uluslar arasında genç bir aslan gibi kendini öne sürdün,Ama sen denizlerdeki bir canavar gibisin.Irmaklarını karıştırır,Ayaklarıyla suları çalkalar,Irmakları bulandırırın.»
3. Egemen RAB şöyle diyor:«Büyük bir kalabalıklaAğımı senin üzerine atacağım;Onlar seni ağımla çekecekler.
4. Seni karaya atacak,Kırlara fırlatacağım.Gökte uçan kuşların senin üzerine konmalarını sağlayacağım,Yeryüzündeki yabanıl hayvanlaraSeni yem olarak vereceğim.
5. Bedenini dağların üzerine serecek,Vadileri çürüten bedenle dolduracağım.
6. Ülkeyi dağlara dek akan kanıyla ıslatacağım,Vadiler seninle dolacak.
7. Seni ortadan kaldırdığım zamanGökleri örtecek,Yıldızları karartacak,Güneşi bulutla kapatacağım.Ay ışığını vermeyecek.
8. Senin yüzünden gökte ışık veren bütün cisimleri karartacak,Ülkeni karanlığa gömeceğim.»Böyle diyor Egemen RAB.
9. «Seni tanımadığın ülkelere,Ulusların arasına sürgüne gönderdiğimde,Pek çok halkın yüreği üzüntüyle sarsılacak. «Yıkıma uğrattığımda».
10. Başına gelenlerden ötürüPek çok halkı şaşkına çevireceğim.Kılıcımı önlerinde salladığım zaman,Senin yüzünden krallar dehşetle ürperecek.Yıkıma uğradığın günHepsi kendi canı içinHer an korkuyla titreyecek.
11. Egemen RAB şöyle diyor:Babil Kralının kılıcı üzerine gelecek.
12. Yiğitlerin, ulusların en acımasızının,Senin halkını kılıçtan geçirmesine izin vereceğim.Mısırın gururunu kıracak,Bütün ordusunu yok edecekler.
13. Bol suların yanında bütün sığırlarını yok edeceğim.Bundan böyle insan ayağı da hayvan ayağı daSuları karıştırıp bulandırmayacak.
14. O zaman sularını dupduru kılacak,Irmaklarını yağ gibi akıtacağım.Egemen RAB böyle diyor.
15. Mısırı viraneye çevirdiğimde,Ülkeyi her şeyden yoksun bıraktığımda,Orada yaşayan herkesi yok ettiğimde,Benim RAB olduğumu anlayacaklar.»
16. «Ona yakacakları ağıt budur. Ulusların kızları bu ağıtı yakacaklar. Mısır için, halkı için bu ağıtı yakacaklar.» Egemen RAB böyle diyor.
17. Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, ayın on beşinci günü RAB bana şöyle seslendi:
18. «Ey insanoğlu, Mısır halkı için yas tut. Onları ve güçlü ulusların kızlarını ölüm çukuruna inenlerle birlikte yerin derinliklerine indir.
19. Onlara de ki, «Sen başkalarından daha mı güzelsin? Aşağı in ve oradaki sünnetsizlere katıl.»
20. Mısır halkı kılıçla öldürülenlerin arasına düşecek. Kılıç hazır, bırakın Mısır bütün halkıyla birlikte sürüklensin.
21. Güçlü önderler, ölümler diyarından, Mısır ve onu destekleyenler için, «Aşağı indiler, kılıçla öldürülen sünnetsizlerle birlikte burada yatıyorlar» diyecekler.
22. «Asur bütün ordusuyla orada. Kılıçtan geçirilmiş, ölmüş askerlerinin mezarları çevresini sarmış.
23. Mezarları ölüm çukurunun en dibinde, ordusu mezarının çevresinde duruyor. Yaşayanlar diyarında korku salanların hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş.
24. «Elam bütün halkıyla kendi mezarının çevresinde duruyor. Hepsi kılıçtan geçirilmiş, ölmüş, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine inmiş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar.
25. Elam için öldürülenler arasında bir yatak yapıldı. Bütün halkı mezarının çevresinde. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek ölmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı, şimdiyse utanç içinde ölüm çukuruna inenlere katıldılar, öldürülenlerin arasına yerleştirildiler.
26. «Meşek ve Tuval bütün halkıyla kendi mezarları çevresinde duruyor. Hepsi sünnetsiz, kılıçtan geçirilerek öldürülmüş. Yaşayanlar diyarında korku salmışlardı.
27. Ölümler diyarına savaş silahlarıyla inen, kılıçları başlarının altına konan, kalkanları kemikleri

üzerine yerleştirilen öbür öldürülmüş sünnetsiz yiğitlerle birlikte mezara konmayacak mı onlar?

Oysa bu yiğitler yaşayanlar diyarında korku salmışlardı.

28. «Sen de, ey firavun, düşecek ve kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin arasına konacaksın.

29. «Edom, kralları ve önderleriyle orada. Güçlü olmalarına karşın kılıçla öldürülenlerin yanına kondular. Ölüm çukuruna inenlerin, sünnetsizlerin yanında yatıyorlar.

30. «Bütün kuzey önderleri, bütün Saydalılar orada. Güçleriyle korku saldıkları halde öldürülenlerle birlikte utanç içinde indiler. Sünnetsiz olarak kılıçla öldürülenlerle birlikte utanç içinde ölüm çukuruna inenlerin yanına kondular.

31. «Firavunla ordusu kılıçla öldürülmüş bu büyük kalabalığı görünce avunç bulacak.» Böyle diyor Egemen RAB.

32. «Yaşayanlar diyarında korku salmasını sağladığım halde, firavunla halkı, kılıçla öldürülenlerle birlikte sünnetsizlerin yanına konacak.» Böyle diyor Egemen RAB.

2. «İnsanoğlu, kendi halkına şöyle diyeceksin: «Bir ülkenin üzerine kılıç gönderdiğim, ülke halkı aralarından birini seçip bekçi atadığı,
3. bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çaldığı zaman;
4. kim boru sesini işitip de uyarıyı dikkate almazsa, kılıç da gelip onu öldürürse, kanından kendisi sorumludur.
5. Boru sesini duymuş, ama uyarıyı dikkate almamıştır; kanından kendisi sorumludur. Uyarıyı dikkate alsaydı, canını kurtaracaktı.
6. Ne var ki, bekçi kılıcın ülkenin üzerine yaklaştığını görüp halkı uyarmak için boru çalmazsa, kılıç da gelip halktan birini öldürürse, o kişi kendi günahı içinde öldürülmüştür; kanından bekçiyi sorumlu tutacağım.»
7. «İnsanoğlu, seni İsrail halkına bekçi atadım. Benden bir söz duyar duymaz onları benim yerime uyaracaksın.
8. Kötü kişiye, «Ey kötü kişi, kesinlikle öleceksin» dediğim zaman, onu uyarmaz, kötü yolundan döndürmek için konuşmazsan, o kişi günahı içinde ölecek; ama onun kanından seni sorumlu tutacağım.
9. Ancak kötü kişiyi uyardığın halde yolundan dönmezse, o günahı içinde ölecek. Ama sen canını kurtarmış olacaksın.
10. «İnsanoğlu, İsrail halkına de ki, «Siz şöyle diyorsunuz: İsyanlarımızla günahlarımız bizi çökertiyor, onlardan ötürü eriyip yok oluyoruz. Durum böyleyken nasıl yaşayabiliriz?»
11. Onlara de ki, «Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, ben kötü kişinin ölümünden sevinç duymam, ancak kötü kişinin kötü yollarından dönüp yaşamasından sevinç duyarım. Dönün! Kötü yollarınızdan dönün! Niçin ölesiniz, ey İsrail halkı!»
12. «Sen, ey insanoğlu, halkına de ki, «Doğru kişi Tanrıya başkaldırırsa, doğruluğu onu kurtarmaz. Kötü kişi kötülüğünden döndüğü zaman kötülüğü yıkımına neden olmaz. Doğru kişi Tanrıya başkaldırırsa, doğruluğu yaşamasını sağlamaz.»
13. Doğru kişi için, «Kesinlikle yaşayacak» desem, ama o doğruluğuna güvenip de kötülük yapsa, yaptığı doğru işlerin hiçbirisi anımsanmayacak. Yaptığı kötülükten ötürü ölecek.
14. Kötü kişiye, «Kesinlikle öleceksin» desem, ama o günahından dönüp adil ve doğru olanı yapsa,
15. aldığı rehini geri verse, çaldığını ödese, yaşam veren kurallar uyarınca davranıp günah işlemese kesinlikle yaşayacak, ölmeyecektir.
16. İşlediği günahlardan hiçbirisi ona karşı anımsanmayacaktır, adil ve doğru olanı yapmıştır; kesinlikle yaşayacaktır.
17. «Senin halkın, «Rabbin yolu doğru değil» diyor. Oysa doğru olmayan onların yolu.
18. Doğru kişi doğruluğundan döner de kötülük yaparsa, yaptığı kötülüğün içinde ölecektir.
19. Kötü kişi yaptığı kötülükten döner de adil ve doğru olanı yaparsa, yaptığı bu işlerle yaşayacaktır.
20. Ey İsrail halkı, «Rabbin yolu doğru değil» diyorsun. Her birinizi kendi yoluna göre yargılayacağım.»
21. Sürgünlüğümüzün on ikinci yılı, onuncu ayın beşinci günü Yeruşalimden kaçıp kurtulan biri yanıma gelip, «Kent düştü!» dedi.
22. Akşam, Yeruşalimden kaçıp kurtulan adam gelmeden önce, RABbin eli üzerimdeydi, konuşamıyordum. Sabah o yanıma gelmeden RAB dilimi çözdü. Dilim açıldı, artık konuşabilirdim.
23. RAB bana şöyle seslendi:
24. «İnsanoğlu, İsrailin viran olmuş kentlerinde yaşayanlar, «İbrahim tek kişiyken ülkeyi miras almıştı. Oysa biz kalabalığız, ülke miras olarak bize verilmiştir» diyorlar.
25. Bu nedenle onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Eti kanıyla yiyor, putlarınıza bel bağlıyor, kan döküyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?
26. Kılıcınıza güveniyor, iğrenç şeyler yapıyor, komşunuzun karısını kirletiyorsunuz. Yine de ülkeyi miras almayı mı umuyorsunuz?»
27. «Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Varlığım hakkı için, viran olmuş kentlerde yaşayanlar

kılıçtan geçirilecek, kırdı yaşayanları yem olarak yabanıl hayvanlara vereceğim, kalelerde, mağaralarda yaşayanlar salgın hastalıkla yok olacak.

28. Ülkeyi ıssız, kimsesiz bırakacağım, övündükleri güç son bulacak. İsrail dağları ıssız kalacak, oradan kimse geçmeyecek.

29. Yaptıkları iğrenç şeylerden ötürü ülkeyi ıssız, kimsesiz bıraktığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

30. «Sen, ey insanoğlu, halkın duvar diplerinde, evlerin kapıları önünde senin hakkında konuşuyor. Birbirlerine, «Haydi, gidip RABden gelen sözün ne olduğunu duyalım» diyorlar.

31. Halk her zamanki gibi sana geliyor. Benim halkım olarak önünde oturuyor, sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar. Ağızlarıyla istekli olduklarını açıklıyorlar, ama yürekleri haksız kazanç peşinde.

32. Sen onlar için güzel sesle sevgi ezgileri okuyan, iyi çalgı çalan biri gibisin. Sözlerini dinliyor, ama dediklerini yapmıyorlar.

33. «Bütün bunlar gerçekleşince -ki gerçekleşecek- aralarında bir peygamber bulunduğunu anlayacaklar.»»

2. «İnsanoğlu, İsrailin çobanlarına karşı peygamberlik et ve onlara, bu çobanlara şöyle de: «Egemen RAB diyor ki: Vay kendi kendini güden İsrail çobanlarına! Çobanların sürüyü gütmesi gerekmez mi?
3. Yağı yiyor, yünü giyiyor, besili koyunları kesiyorsunuz, ama sürüyü kayırmıyorsunuz.
4. Zayıfları güçlendirmediniz, hastaları iyileştirmediniz, yaralıların yarasını sarmadınız. Yolunu şaşırانları geri getirmediniz, yitikleri aramadınız. Ancak sertlik ve şiddetle onlara egemen oldunuz.
5. Çobanları olmadığı için dağıldılar, yabanıl hayvanlara yem oldular.
6. Koyunlarım bütün dağlarda, yüksek tepelerde başıboş dolandılar. Koyunlarım yeryüzüne dağıldı. Onları ne arayan var, ne soran. anlamına da gelir.
7. «Bu yüzden, ey çobanlar, RABbin sözünü dinleyin:
8. Varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, çoban olmadığından koyunlarım yağma edildi, yabanıl hayvanlara yem oldu. Çobanlarım koyunlarımı aramadılar, onları güdeceklerine kendi kendilerini göttüler.
9. Onun için, ey çobanlar, RABbin sözünü dinleyin.
10. Egemen RAB şöyle diyor: Ben çobanlara karşıyım! Koyunlarımdan onları sorumlu tutacağım, koyunlarımı gütmelerine son vereceğim. Öyle ki, artık kendi kendilerini güdemeyecekler. Koyunlarımı onların ağızından kurtaracağım, artık onlara yem olmayacaklar.
11. «Egemen RAB şöyle diyor: Ben kendim koyunlarımı arayıp soracağım.
12. Dağılmış koyunlarının arasındaki bir çoban sürüsüyle nasıl ilgilenirse, ben de koyunlarımla öyle ilgileneceğim. Bulutlu, karanlık bir gün dağılmış oldukları her yerden onları kurtaracağım.
13. Onları ulusların arasından çıkaracak, ülkelerden toplayacak, kendi yurtlarına geri getireceğim. Onları İsrail dağlarında, vadilerde, ülkenin bütün oturulabilir yerlerinde güdeceğim.
14. Onları iyi bir otlakta güdeceğim; yaylaları İsrailin yüksek dağları üzerinde olacak. Orada iyi bir otlakta yatacak, İsrailin yüksek dağlarındaki verimli otlaklarda otlayacaklar.
15. Ben kendim koyunlarımı güdeceğim, onları kendim yatıracağım. Egemen RAB böyle diyor.
16. Yiteni arayacak, yolunu şaşırانı geri getireceğim. Yaralının yarasını saracak, zayıfı güçlendireceğim. Ama semizlerle güçlüleri yok edeceğim. Koyunlarımı adaletle güdeceğim.
17. «Siz, ey benim sürüm, Egemen RAB şöyle diyor: Koyunla koyun arasında yargıyı ben vereceğim. Koçlarla tekellere gelince,
18. iyi otlakta otlamanız yetmiyor mu ki, otlaklarınızın geri kalanını ayaklarınızla çiğniyorsunuz? Duru su içmeniz yetmiyor mu ki, geri kalan suyu ayaklarınızla bulandırıyorunuz?
19. Koyunlarım ayaklarınızın çiğnediğini otlamak, ayaklarınızın bulandırdığını içmek zorunda kalıyor.
20. «Bu nedenle Egemen RAB onlara şöyle diyor: Semiz koyunla cılız koyun arasında ben kendim yargıçlık yapacağım.
21. Madem bütün cılız koyunları kovup dağıtıncaya dek böğrünüzle vuruyor, omuzunuzla itiyor, boynuzlarınızla kakıyorsunuz,
22. ben de koyunlarımı kurtaracağım, artık çapul malı olmayacaklar. Koyunla koyun arasında ben yargıçlık yapacağım.
23. Başlarına, onları güdecek tek çoban olarak kulum Davutu koyacağım. Onları o güdecek, çobanları o olacak.
24. Ben RAB onların Tanrısı olacağım, kulum Davut da onların arasında önder olacak. Ben RAB, böyle diyorum.
25. «Onlarla bir barış antlaşması yapacağım, ülkedeki yırtıcı hayvanları yok edeceğim. Çölde güvenlik içinde yaşayacak, ormanlarda uyuyacaklar.
26. Onları da dağımın çevresini de bereketli kılacağım. Yağmuru zamanında yağdıracağım. Bereketli yağmurlar olacak.
27. Kırdaki ağaçlar meyve verecek, toprak ürün verecek. Halk ülkesinde güvenlik içinde olacak. Boyunduruklarının bağlarını koparıp onları köle edenlerin elinden kurtardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.
28. Artık ulusların çapul malı, yabanıl hayvanların yemi olmayacaklar. Güvenlik içinde yaşayacaklar,

kimse onları korkutmayacak.

29. Onlar için ünlü bir fidanlık yetiştireceğim. Artık ülke kıtlıktan yok olmayacak, ulusların aşağılamasına uğramayacaklar.

30. O zaman ben Tanrıları RABbin onlarla birlikte olduğumu ve İsrail soyunun da benim halkım olduğunu anlayacaklar.> Böyle diyor Egemen RAB.

31. <Benim koyunlarım, otlağımın koyunları siz insanlarsınız. Ben sizin Tanrınız'ım.> Böyle diyor Egemen RAB.>>

2. ‹‹İnsanoğlu, yüzünü Seir Dağına çevir, ona karşı peygamberlik et.
3. Ona de ki, ‹Egemen RAB şöyle diyor: Ey Seir Dağı, sana karşıyım! Elimi sana karşı uzatacak, seni viran edip kimsesiz bırakacağım.
4. Kentlerini yerle bir edeceğim, kimsesiz kalacaksın. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.
5. ‹‹Madem İsraililere hep kin besledin, yıkıma uğradıklarında, cezalandırılmalarının zamanı doruğa ulaştığında, onları kılıca teslim ettin,
6. varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, senin kanını akıtacağım, kan peşini bırakmayacak. Madem kan dökmekten nefret etmedin, kan peşini bırakmayacak.
7. Seir Dağını viran edip kimsesiz bırakacağım, oraya gidip geleni kesip atacağım.
8. Dağlarını ölülerle dolduracağım; kılıçtan geçirilenler senin tepelerinde, vadilerinde, derelerinde düşüp ölecekler.
9. Seni sonsuza dek viran edeceğim, kentlerinde kimse oturmayacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksın.
10. ‹‹Siz, bu iki ulus, bu iki ülke bizim olacak, onları miras alacağız demiştiniz. Oysa RAB oralardadır.
11. Bundan ötürü varlığım hakkı için diyor Egemen RAB, beslediğiniz kin yüzünden halkıma nasıl öfkeyle, kıskançlıkla davrandıysanız, ben de size öyle davranacağım. Sizi yargıladığım zaman onlara kendimi tanıtacağım.
12. O zaman İsrail dağlarına sövgülerinizi duyduğumu anlayacaksınız. Şöyle demiştiniz: ‹‹Yerle bir oldular, yutalım diye bize verildiler.››
13. Bana karşı böbürlendiğinizi, saygısızca konuştuğunuzu da duydum.
14. Egemen RAB şöyle diyor: Bütün yeryüzü sevinirken, seni yerle bir edeceğim.
15. İsrail halkının mirası yerle bir olduğunda nasıl sevindinse, ben de sana öyle davranacağım. Ey Seir Dağı, viran olacaksın; bütün Edom da viran olacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.››

1. «İnsanoğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et ve de ki, «Ey İsrail dağları, RABbin sözünü dinleyin!
2. Egemen RAB şöyle diyor: Düşman sizin hakkınızda, Hah, hah! Bu eski tepeler mülkümüz oldu! dediği için
3. peygamberlik et ve de ki, Egemen RAB şöyle diyor: Dağlarınızı viran ettiler, sizi her yandan sıkıştırıp çiğnediler; böylece ulusların mülkü oldunuz, dile düştünüz, alay konusu oldunuz,
4. ey İsrail dağları, Egemen RABbin sözünü dinleyin! Egemen RAB dağlarla tepelere, vadilerle derelere, yıkıntılara, çevrenizdeki ulusların yağmasına, alayına uğramış, terk edilmiş kentlere şöyle diyor:
5. Egemen RAB şöyle diyor: Yüreklere sevinç dolu, aşağılayarak otlaklarınızı yağmalamak için ülkeme sahip çıkan öteki uluslara, özellikle Edoma karşı büyük bir kıskançlıkla konuştum.»
6. Bu nedenle İsrail ülkesi için peygamberlik et ve dağlara, tepelere, vadilere, derelere de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ulusların aşağılamasına hedef olduğunuz için öfkeyle, kıskançlıkla konuştum.
7. Bu nedenle Egemen RAB şöyle diyor: Ant içiyorum ki, çevrenizdeki uluslar da aşağılanacaktır.
8. «Ama siz, ey İsrail dağları, dal budak salacak ve halkım İsrail için ürün vereceksiniz. Çünkü halkım İsrail yakında yurduna dönecek.
9. Sizi kayıracak, size yöneleceğim. İşlenecek, ekileceksiniz.
10. Ülkenizde yaşayanların sayısını, evet, bütün İsrail halkının sayısını çoğaltacağım. Kentlerde insanlar yaşayacak, yıkıntılar onarılacak.
11. Ülkenizdeki insan ve hayvan sayısını çoğaltacağım. Verimli olacak, çoğalacaklar. Geçmişte olduğu gibi ülkeniz insanlarla dolup taşacak. Sizi eskisinden daha verimli kılacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.
12. Ülkenize insanların, halkım İsrailin girmesini sağlayacağım. Sizi sahiplenecekler. Siz de onların mirası olacaksınız. Onları bir daha çocuklarından yoksun bırakmayacaksınız.
13. «Egemen RAB şöyle diyor: Ey ülke, insanlar sana insan yiyen, ulusunu çocuksuz bırakan ülke diyorlar.
14. Bundan böyle artık sen insan yemeyecek, ulusunu çocuksuz bırakmayacaksın. Egemen RAB böyle diyor.
15. Artık ulusların aşağılamalarını size işittirmeyeceğim. Ulusların aşağılamasına uğramayacaksınız. Halkınızın bir daha tökezlemesine izin vermeyeceksiniz.» Egemen RAB böyle diyor.»
16. RAB bana şöyle seslendi:
17. «İnsanoğlu, İsrail halkı kendi ülkesinde yaşarken tutumu ve davranışlarıyla ülkeyi kirletti. Onların davranışı benim gözümde âdet gören bir kadının kirliliği gibiydi.
18. Bu yüzden öfkemi üzerlerine boşalttım. Çünkü ülkede kan döktüler, putlarıyla onu kirlettiler.
19. Onları uluslara dağıttım, ülkelere yayıldılar. Onları tutumlarına ve davranışlarına göre yargıladım.
20. Ulusların arasında her gittikleri yerde kutsal adımı kirlettiler. Çünkü onlar için, «Bu RABbin halkı, öyleyken ülkesinden çıkmak zorunda kaldı» dendi.
21. İsrail halkının gittiği uluslar arasında kirlettiği kutsal adımın onuru için kaygılandım.
22. «Bu nedenle İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, sizin hatıranız için değil, gittiğiniz uluslar arasında kirlettiğiniz kutsal adımın hatırı için bunları yapacağım.
23. Uluslar arasında kirlenen, onlar arasında kirlettiğiniz büyük adımın kutsallığını göstereceğim. Onların gözü önünde kutsallığımı sizin aracılığınızla kanıtladığımda, uluslar benim RAB olduğumu anlayacaklar. Egemen RAB böyle diyor.
24. «Sizi uluslar arasından alacak, bütün ülkelerden toplayıp ülkenize geri getireceğim.
25. Üzerinize temiz su dökeceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım.
26. Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim.

27. Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım.
28. Atalarınıza verdiğim ülkede yaşayacak, benim halkım olacaksınız, ben de sizin Tanrınız olacağım.
29. Sizi bütün kirliliklerinizden kurtaracağım. Buğdaya seslenecek ve onu oğaltacağım. Artık size kıtlık göndermeyeceğim.
30. Ulusların arasında bir daha kıtlık utancı ekmemeniz için ağaçların meyvesini, tarlaların ürününü oğaltacağım.
31. O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınız, iğrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz.
32. Bunu sizin hatırınız için yapmadığımı iyi bilin. Egemen RAB böyle diyor. Davranışlarınızdan utanın, yüzünüz kızarsın, ey İsrail halkı!
33. ‹‹Egemen RAB şöyle diyor: Sizi bütün günahlarınızdan arıttığım gün, kentlerinizde yaşamanızı sağlayacağım; yıkıntılar onarılacak.
34. Gelip geçenlerin gözünde viran olan ülkenin toprakları işlenecek.
35. şöyle diyecekler: Viran olan bu lke Aden bahçesi gibi oldu; yıkılıp yerle bir olmuş, kimsesiz kalmış kentler yeniden güçlendiriliyor, içinde oturuluyor.
36. O zaman evrenizde kalan uluslar yıkılanı yeniden yapanın, çıplak yerleri yeniden dikenin ben RAB olduğumu anlayacaklar. Bunu ben RAB söylüyorum ve dediğimi yapacağım.›
37. ‹‹Egemen RAB şöyle diyor: İsrail halkının benden yine yardım dilemesini sağlayacak ve onlar için şunu yapacağım: Onları bir koyun sürüsü gibi oğaltacağım.
38. Bayramlarda Yeruşalim nasıl kurbanlık hayvanlarla doluyorsa, viran olmuş kentler de insan topluluklarıyla öyle dolup taşacak. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.››

2. Beni onların arasında her yöne dolaştırdı. Ovada her yere yayılmış, tamamen kurumuş pek çok kemik vardı.
4. Bunun üzerine, «Bu kemikler üzerine peygamberlik et» dedi, «Onlara de ki, «Kuru kemikler, RABbin sözünü dinleyin!
5. Egemen RAB bu kemiklere şöyle diyor: İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız.
6. Size kaslar verecek, üzerinizde et oluşturacağım, sizi deriyle kaplayacağım. İçinize ruh koyacağım, canlanacaksınız. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız.»
7. Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Ben peygamberlik ederken bir gürültü oldu, bir takırtı duyuldu. Kemikler birbirleriyle birleşiyordu.
8. Baktım, işte üzerlerinde kaslar, etler oluşuyor, üstlerini deri kaplıyordu. Ama onlarda ruh yoktu.
9. Sonra bana şöyle dedi: «Rüzgarafç peygamberlik et, insanoğlu, peygamberlik et ve de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey rüzgar, gel dört yandan es. Bu öldürülmüşlerin üzerine üfle ki canlansınlar!»
10. Böylece bana verilen buyruk uyarınca peygamberlik ettim. Onların içine solukfç girince canlanıp ayağa kalktılar. Çok, çok büyük bir kalabalık oluşturuyorlardı. «Soluk» anlamına da gelir.
11. Sonra bana, «İnsanoğlu, bu kemikler bütün İsrail halkını simgeliyor» dedi, «Onlar, «Kemiklerimiz kurudu, umudumuz yok oldu, bittik» diyorlar.
12. Bu yüzden peygamberlik et ve onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey halkım, mezarlarınızı açıp sizi oradan çıkaracak, İsrail ülkesine geri getireceğim.
13. Mezarlarınızı açıp sizi çıkardığım zaman benim RAB olduğumu anlayacaksınız, ey halkım.
14. Ruhumu içinize koyacağım, canlanacaksınız. Sizi kendi ülkenize yerleştireceğim. O zaman, bunu söyleyenin ve yapanın ben RAB olduğumu anlayacaksınız.» Böyle diyor RAB.
15. RAB bana şöyle seslendi:
16. «İnsanoğlu, bir değnek al, üzerine «Yahuda ve dostları İsraililer için» diye yaz. Sonra başka bir değnek al, üzerine «Yusufla dostları İsraililer için Efrayimin değneği» diye yaz.
17. İki değneği yan yana getirerek birleştir. Öyle ki, elinde bir değnek gibi olsun.
18. «Halkından biri, «Bu yaptığının anlamı ne? Bize açıklamaz mısın?» diye sorarsa,
19. şöyle yanıtlayacaksın: «Egemen RAB şöyle diyor: Efrayimin elindeki değneği -Yusufla dostları İsrail oymaklarının değneğini- alıp Yahuda değneğiyle birleştireceğim. İkisinden bir değnek yapıp elimde tutacağım.»
20. Üzerine yazdığın değnekleri görebilecekleri şekilde elinde tut.
21. Onlara de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: İsrailileri gittikleri ulusların içinden alacağım. Onları her yerden toplayıp ülkelerine geri getireceğim.
22. Onları ülkede, İsrail dağları üzerinde tek bir ulus yapacağım. Hepsinin tek kralı olacak. Artık iki ayrı ulus olmayacaklar, iki krallığa bölünmeyecekler.
23. Artık putlarıyla, iğrenç uygulamalarıyla, isyanlarıyla kendilerini kirletmeyecekler. Onları yerleştikleri, içinde günah işledikleri yerlerden kurtarıp arındıracağım. Onlar halkım olacak, ben de onların Tanrısı olacağım.
24. «Kulum Davut onların kralı olacak, hepsinin tek çobanı olacak. Buyruklarımı izleyecek, kurallarına uyacak, onları uygulayacaklar.
25. Kulum Yakupa verdiğim, atalarınızın yaşadığı ülkeye yerleşecekler. Kendileri, çocukları, çocuklarının çocukları sonsuza dek orada yaşayacaklar. Kulum Davut da sonsuza dek onların önderi olacak.
26. Onlarla esenlik antlaşması yapacağım. Bu onlarla sonsuza dek geçerli bir antlaşma olacak. Onları yeniden oraya yerleştirip sayıca çoğaltacağım. Tapınağımı sonsuza dek onların ortasına kuracağım.
27. Konutum aralarında olacak; onların Tanrısı olacağım, onlar da benim halkım olacak.
28. Tapınağım sonsuza dek onların arasında oldukça uluslar İsrail'i kutsal kılanın ben RAB olduğumu anlayacaklar.»

2. «İnsanoğlu, yüzünü Magog ülkesinden Roşun, Meşekin, Tuvalın önderi Goga çevir, ona karşı peygamberlik et.
3. De ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roşun, Meşekin, Tuvalın önderi Gog, sana karşıyım.
4. Seni geldiğin yoldan geri çevirecek, çenelerine çengel takacağım. Seni ve bütün ordunu, atları, tam donanmış atlıları, küçük büyük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük kalabalığı dışarıya sürükleyeceğim.
5. Onlarla birlikte hepsi kalkanlı, miğferli Perslileri, Kûşluları, Pûtluları,
6. Gomerin bütün ordusunu, uzak kuzeydeki Beyttogarmanın bütün ordusunu ve yanındaki birçok ulusu da sürükleyeceğim. Tuvalın baş önderi».
7. «Hazır ol! Çevrende toplanmış büyük kalabalıkla birlikte hazırlan. Onları sen gözeteceksin.
8. Uzun zaman sonra savaşa çağrılacaksın. Gelecek yıllarda, halkı birçok ulustan uzun zamandır ıssız kalmış İsrail dağlarında toplanmış, savaştan rahata kavuşmuş bir ülkeye saldıracaksın. Uluslar arasından çıkarılmış olan bu halk, şimdi güvenlik içinde yaşıyor.
9. Sen, bütün askerlerin ve seninle olan birçok ulus çıkıp kasırga gibi geleceksiniz; ülkeyi kaplayan bulut gibi olacaksınız.
10. «Egemen RAB şöyle diyor: O gün aklına bazı düşünceler gelecek, kötü düzenler tasarlayacaksın.
11. Diyeceksin ki: Sursuz köyleri olan bir ülkeye saldıracak, esenlik ve güvenlik içinde yaşayan insanların üzerine yürüyeceğim. Bu köylerin tümü sursuz; kapıları da kapı sürgüleri de yok.
12. Viran olmuş kentlerde yaşayan halkı soyup malını yağma edeceğim. Sürüsü, malı olan, dünyanın ortasında yaşayan bu ulusların arasından toplanmış halka karşı elimi uzatacağım.
13. Saba, Dedan, Tarşış tüccarları ve köyleri sana, Yağmalamak için mi geldin? Çapul malı toplamak, altın, gümüş taşımak, hayvan, mal götürmek, bol ganimet elde etmek için mi bu kalabalığı topladın? diyecek.»
14. «Bu yüzden, ey insanoğlu, peygamberlik et ve Goga de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: O gün halkım İsrail güvenlik içinde yaşarken bunu farketmeyecek misin?
15. Sen ve seninle birlikte birçok ulustan oluşan tümü ata binmiş büyük bir kalabalık, güçlü bir ordu uzak kuzeyden geleceksiniz.
16. Ülkeyi kaplayan bir bulut gibi halkım İsrailin üzerine yürüyeceksiniz. Son günlerde, ey Gog, seni ülkeme saldırtacağım. Öyle ki, ulusların gözü önünde kutsallığımı senin aracılığıyla gösterdiğim zaman beni tanıyabilsinler.
17. «Egemen RAB şöyle diyor: Eski günlerde kullarım İsrail peygamberleri aracılığıyla hakkında konuştuğum kişi değil misin sen? O dönemde seni onlara saldırtacağıma ilişkin yıllarca peygamberlik ettiler.
18. «Gog İsrail ülkesine saldırdığı gün öfkem alevlenecek. Egemen RAB böyle diyor.
19. Kıskançlığımla ve öfkemin şiddetiyle diyorum ki, o gün İsrail ülkesinde büyük bir yer sarsıntısı olacak.
20. Denizdeki balıklar, gökteki kuşlar, kırdaki hayvanlar, yerde sürünen bütün yaratıklar ve dünyadaki bütün insanlar önümde titreyecekler. Dağlar yerle bir edilecek, kayalıklar ufalanacak, her duvar çökecek.
21. Bütün dağlarımda Goga karşı kılıcı çağıracağım. Egemen RAB böyle diyor. Herkes birbirine kılıç çekecek.
22. Onu salgın hastalıkla, kanla cezalandıracağım; onun, ordusunun, ondan yana olan birçok ulusun üzerine sağanak yağmur, dolu, ateşli kükürt yağdıracağım.
23. Böylece büyüklüğümü, kutsallığımı gösterecek, birçok ulusun gözünde kendimi tanıtacağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar.»

1. «İnsanoğlu, Goga karşı peygamberlik et ve ona de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey Roşun, Meşekin, Tuvalın önderi Gog, sana karşıyım.
2. Seni geri çevirip sürükleyeceğim. Seni uzak kuzeyden çıkarıp İsrailin dağlarına getireceğim.
3. Sol elindeki yayını vuracak, sağ elindeki oklarını düşüreceğim.
4. Sen de askerlerinle senden yana olan uluslar da İsrail dağlarına serileceksiniz. Sizi yem olarak her çeşit yırtıcı kuşa, yabanıl hayvana vereceğim.
5. Açık kırlarda düşüp öleceksiniz. Çünkü bunu ben söyledim. Egemen RAB böyle diyor.
6. Magogun ve kıyıda güvenlik içinde yaşayanların üzerine ateş yağdıracağım. O zaman benim RAB olduğumu anlayacaklar. Tuvalın baş önderi».
7. «Halkım İsrail arasında kutsal adımı tanıtacağım. Bundan böyle kutsal adımın aşağılanmasına izin vermeyeceğim. Uluslar benim İsrailde kutsal olan RAB olduğumu anlayacaklar.
8. O gün yaklaştı! Söylediklerim olacak. Egemen RAB böyle diyor. Budur sözünü ettiğim gün!
9. «O zaman İsrail kentlerinde yaşayanlar dışarı çıkıp topladıkları silahları yakacaklar. Küçük büyük kalkanları, yayları, okları, sopaları, mızrakları ateşe atacaklar. Bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar.
10. Kırdan odun toplamayacak, ormandan odun kesmeyecekler. Yakmak için silahları kullanacaklar. Mallarını yağmalayanları yağmalayacak, kendilerini soyanları soyacaklar. Egemen RAB böyle diyor.
11. «O gün Lut Gölünün doğusunda, Gezinler Deresinde Goga İsrailde bilinen bir mezar yeri vereceğim. Gogla bütün ordusu orada gömülecek. Oraya Hamon-Gog Vadisi adı verilecek. Oradan geçecek gezginlerin önü kesilecek.
12. İsrail halkı ülkeyi arındırmak için onları gömecek. Bu yedi ay sürecek.
13. Onları bütün ülke halkı gömecek. Görkemimi açıkladığım gün onlar için onur olacak. Egemen RAB böyle diyor. metin «Orada».
14. «Ülkeyi arındırmak için adamlar görevlendirilecek. Bazıları ülkeyi sürekli dolaşacak, öbürleriye yerde kalan cesetleri gömecekler. Yedi aylık süre bitince, araştırma işine başlayacaklar.
15. Bu adamlar ülkenin her yanını dolaşacak. Bir insan kemiği görünce, mezarcılar onu Hamon-Gog Vadisine gömünceye dek, yanına bir işaret koyacak.
16. Orada Hamona adında bir kent olacak. Böylelikle ülke arındırılacak.»
17. «İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: Her çeşit kuşa ve yabanıl hayvana seslen: «Sizin için hazırlayacağım kurbanda, İsrail dağları üzerindeki büyük kurbanda gelin, her yandan toplanın! Orada et yiyecek, kan içeceksiniz.
18. Başanın besili hayvanlarının -koçların, kuzuların, tekelerin, boğaların- etini yiyip kanını içer gibi yiğitlerin etini yiyecek, dünya önderlerinin kanını içeceksiniz.
19. Sizin için hazırlayacağım kurbandan doyana dek yağ yiyeceksiniz, sarhoş oluncaya dek kan içeceksiniz.
20. Soframda atlardan, atlılardan, yiğitlerden ve her çeşit askerden bol bol yiyip doyacaksınız.» Egemen RAB böyle diyor.
21. «Görkemimi uluslar arasında açıklayacağım. Bütün uluslar kendilerine verdiğim cezayı, üzerlerine koyduğum elimi görecekler.
22. İsrail halkı o günden başlayarak benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacak.
23. Uluslar İsrail halkının işlediği suç yüzünden, bana ihanet ettiği için sürgüne gittiğini anlayacaklar. Yüzümü onlardan gizledim, onları düşmanlarının eline teslim ettim, hepsi kılıçtan geçirildi.
24. Onları kirliliklerine, isyanlarına göre cezalandırdım, yüzümü onlardan gizledim.
25. «Bundan ötürü Egemen RAB şöyle diyor: Yakupun sürgündeki soyunu geri getirecek, İsrail halkına acıyacağım. Kutsal adımı kıskançlıkla koruyacağım.
26. Ülkelerinde güvenlik içinde yaşayınca, onları korkutan kimse olmayınca, utançlarını, bana ettikleri bütün ihanetleri unutacaklar.
27. Onları uluslar arasından geri getirip düşman ülkelerinden topladığım zaman, onlar aracılığıyla birçok ulusa kutsallığımı göstereceğim.

28. O zaman benim Tanrıları RAB olduğumu anlayacaklar. Onları uluslar arasına sürgüne göndermeme karşın, hiçbirini bırakmadan ülkelerine geri getireceğim.

29. Onlardan bir daha yüzümü gizlemeyeceğim, çünkü İsrail halkı üzerine Ruhum'u dökceğim.>>
Egemen RAB böyle diyor.

1. Sürgünlüğümüzün yirmi beşinci yılı, yılın başında, ayın onuncu günü, Yerusalım Kentinin düşüşünün on dördüncü yılı, tam o gün RABbin eli beni yakalayıp oraya götürdü.
2. Görümde Tanrı beni İsrail ülkesine götürüp çok yüksek bir dağın üzerine koydu. Dağın güneyinde kente benzer yapılar vardı.
3. Tanrı beni oraya götürdü, tunca benzer bir adam gördüm. Elinde keten ip ve bir ölçü değneği tutarak kapının girişinde duruyordu.
4. Bana, «İnsanoğlu, gözlerinle gör, kulaklarınla işit, sana göstereceğim her şeye dikkat et» dedi, «Sen bunun için buraya getirildin. Göreceğin her şeyi İsrail halkına anlat.»
5. Tapınağı çepeçevre kuşatan bir duvar gördüm. Adamın elindeki ölçü değneğinin uzunluğu altı arşındı. Her arşına bir elin eni kadar uzunluk eklenmişti. Adam duvarı ölçtü; kalınlığı ve yüksekliği bir ölçü değneği kadardı. uzunluğu, bir arşına bir elin eni eklenerek elde edilir (yaklaşık 53 cm).
6. Sonra doğuya bakan kapıya gitti, basamakları çıkıp kapı eşiğini ölçtü. Eni bir ölçü değneği kadardı.
7. Bekçi odalarının her birinin uzunluğu ve genişliği bir ölçü değneği kadardı. Odaların arasındaki duvarın kalınlığı beş arşındı. Tapınağa bakan eyvanın kapı eşiği bir ölçü değneği uzunluktaydı.
8. Eyvanı ölçtü;
9. genişliği sekiz arşın, kapı sövelerinin kalınlığı ikişer arşındı. Eyvan tapınağa bakıyordu.
10. Doğu Kapısının her yanında üçer bekçi odası vardı. Hepsi aynı ölçüdeydi. Odalar arasındaki duvarların ölçüsü de aynıydı. geçmektedir: «Bir kapı eşiğinin eni bir ölçü değneği kadardı.» Bu tümce Septuagintada yoktur.
11. Adam kapının genişliğini ölçtü. Genişliği on, iç girişin genişliği on üç arşındı.
12. Her bekçi odasının önünde bir arşın yüksekliğinde bir duvar vardı. Odalar kare şeklindeydi, kenarları altışar arşındı.
13. Sonra girişleri karşı karşıya olan odaların arka duvarlarının arasını ölçtü; yirmi beş arşındı.
14. Sütunları ölçtü, altmış arşındı. Kapının çevresindeki avlu sütunlara kadar uzanıyordu.
15. Kapı girişinden eyvanın sonuna kadarki uzaklık elli arşındı.
16. Her iki yandaki bekçi odalarında, odalar arasındaki duvarlarda ve eyvanın çepeçevre duvarlarında içe bakan kafesli pencereler vardı. Bölme duvarları hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Septuaginta «Eyvanın açık alanını ölçtü, yirmi arşındı».
17. Adam bundan sonra beni dış avluya götürdü. Orada odalar ve dış avluyu çevreleyen taş yol vardı. Taş yol boyunca otuz oda vardı.
18. Girişin iki yanındaki taş yolun genişliği kapıların uzunluğu kadardı. Bu aşağı taş yoldu.
19. Avlunun genişliğini aşağı girişten iç avlunun girişine dek ölçtü. Doğu ve kuzeydeki uzaklık yüz arşındı.
20. Adam dış avlunun kuzeye bakan kapısının uzunluğunu ve genişliğini ölçtü.
21. İki yandaki üçer bekçi odasının, aralarındaki duvarların ve eyvanın ölçüsü, birinci kapının ölçüsünün aynısıydı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
22. Pencerelerin, eyvanın, hurma ağacı motiflerinin ölçüsü, doğuya bakan kapının ölçüsünün aynısıydı. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı.
23. Doğu Kapısına olduğu gibi, Kuzey Kapısına da bakan bir iç avlu kapısı vardı. Adam bu iki kapı arasındaki uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.
24. Adam beni güneye doğru götürdü. Orada güneye bakan bir kapı gördüm. Adam kapının sövelerini ve eyvanı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.
25. Öbürlerinde olduğu gibi, bu kapının ve eyvanın her yanında da pencereler vardı. Uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
26. Oraya yedi basamakla çıkılıyordu, eyvan bunların karşısındaydı. İki kapı sövesi de hurma ağacı motifleriyle kaplıydı.
27. İç avlunun güneye bakan bir kapısı vardı. Adam bu kapıdan güneydeki dış kapıya kadar olan uzaklığı ölçtü, yüz arşındı.

28. Adam beni Güney Kapısından iç avluya götürdü. Güney Kapısını ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.
29. Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
- 3-031. Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu. geçiyor: «İç avlunun çevresindeki eyvanların uzunluğu yirmi beş arşın, genişliği beş arşındı.» Bu tümce bazı İbranice elyazmalarında geçmemektedir.
32. Adam beni doğudaki iç avluya götürdü. Oradaki kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.
33. Bekçi odalarının, odalar arasındaki duvarların, eyvanın ölçüleri öbürlerinin aynısıydı. Dış duvarlarda ve eyvanın her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
34. Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.
35. Sonra adam beni Kuzey Kapısına götürdü. Kapıyı ölçtü. Ölçüleri öbürlerinin aynısıydı.
36. Bunun da bekçi odaları, aralarındaki duvarlar, eyvanı aynıydı. Kapının her yanında pencereler vardı. Girişin uzunluğu elli arşın, genişliği yirmi beş arşındı.
37. Eyvan dış avluya bakıyordu. Kapı söveleri her yanda hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. Oraya sekiz basamakla çıkılıyordu.
38. İç avlu girişlerindeki eyvanların yanında kapısı eyvana açılan bir oda vardı. Yakmalık sunular burada yıkanıyordu.
39. Eyvanın her iki yanında ikişer masa vardı. Yakmalık sunu, günah sunusu ve suç sunusu için hayvanlar bu masaların üzerinde kesiliyordu.
40. Eyvanın dış duvarının yanında, Kuzey Kapısının basamaklarının her iki yanında ikişer olmak üzere dört masa daha vardı.
41. Böylece kurbanlık hayvanların kesimi için kapının her iki yanında dörder olmak üzere sekiz masa vardı.
42. Yakmalık sunular için yontma taştan dört masa vardı. Her masanın uzunluğu ve genişliği birer buçuk arşın, yüksekliği bir arşındı. Yakmalık sunularla öbür kurbanların kesiminde kullanılan aletleri bunların üzerine koyuyorlardı.
43. Odanın duvarlarına çifte çengeller asılmıştı; her biri bir el genişliğindeydi. Masalar sunulacak kurban eti için kullanılıyordu.
44. İç kapının dış bölümünde, iç avluda iki oda vardı. Bunlardan biri Kuzey Kapısının yanındaydı ve güneye bakıyordu, öbürü Güney Kapısının yanındaydı ve kuzeye bakıyordu.
45. Adam bana, «Güneye bakan oda tapınakta hizmet görececek kâhinler için» dedi,
46. «Kuzeye bakan oda da sunakta hizmet görececek kâhinler için. Bunlar Levi soyundan, RABbe hizmet etmek için Ona yaklaşan Sadokoğullarıdır.» odalar».
47. Adam avluyu ölçtü. Kareydi, uzunluğu yüz arşın, genişliği yüz arşındı. Sunak tapınağın önündeydi.
48. Adam sonra beni tapınağın eyvanına götürüp eyvanın kapı sövelerini ölçtü. Her iki yandaki sövelerin genişliği beşer arşındı. Girişin genişliği on dört arşın, iki yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı.
49. Eyvanın uzunluğu yirmi arşın, genişliği on iki arşındı. Oraya basamaklarla çıkılıyordu. Kapı sövelerinin her bir yanında sütunlar vardı. yandaki duvarların genişliği de üçer arşındı», Masoretik metin «Girişin iki yanının genişliği üçer arşındı». arşın».

1. Bundan sonra adam beni tapınağın ana bölümüne götürüp kapı sövelerini ölçtü. Sövelerin genişliği her yandan altı arşındı.
2. Girişinin genişliği on arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği beşer arşındı. Ana bölümü de ölçtü. Uzunluğu kırk arşın, genişliği yirmi arşındı. metin <<Çadırın>>.
3. Sonra iç odaya gidip girişin sövelerini ölçtü. Her biri iki arşın genişliğindeydi. Girişin genişliği altı arşın, her yandan buna bağlı duvarların genişliği yedi arşındı.
4. Ana bölümün ötesindeki iç odayı ölçtü. Uzunluğu ve genişliği yirmişer arşındı. Adam, <<Bu En Kutsal Yerdir>> dedi.
5. Tapınağın duvarını ölçtü, kalınlığı altı arşındı. Tapınağın çevresindeki her yan odanın genişliği dört arşındı.
6. Bu yan odalar üç kattı, her katta otuz oda vardı. Tapınağın duvarları boyunca yan odalara destek görevi yapan çıkıntılar vardı. Öyle ki, destekler tapınak duvarlarına girmesin.
7. Tapınağın çevresindeki yan odalar yukarı kata doğru çıktıkça genişliyordu. Tapınağın çevresindeki yapının yukarıya çıkan bir merdiveni vardı. Yukarıya doğru çıkıldıkça yan odalar genişliyordu. Merdivenle alt kattan orta kata, oradan da üst kata çıkılıyordu.
8. Tapınağın çevresinde yan odaların temelini oluşturan yüksek bir kaldırım gördüm. Uzunluğu bir değnek kadar, yani altı arşındı.
- 9-10. Yan odaların dış duvarının kalınlığı beş arşındı. Tapınağın yan odaları ile kâhin odaları arasındaki açık alanın genişliği tapınak çevresi boyunca yirmi arşındı.
11. Yan odaların girişi açık alana bakıyordu; biri kuzeyde, öbürü güneydeydi. Açık alana bitişik temelin genişliği her yandan beş arşındı.
12. Tapınağın batısında açık alana bakan bir yapı vardı. Genişliği yetmiş arşındı; duvarının kalınlığı her yandan beş arşın, uzunluğu doksan arşındı.
13. Bundan sonra adam tapınağı ölçtü. Uzunluğu yüz arşındı. Tapınağın açık alanı, yapı ve duvarları yüz arşın uzunlukta idi.
14. Doğuda tapınağın açık alanının tapınağın önüyle birlikte genişliği yüz arşındı.
15. Adam tapınağın arkasındaki açık alana bakan yapının iki yanındaki koridorların uzunluğunu ölçtü; yüz arşındı. Ana bölüm, iç oda, avluya bakan eyvan,
16. kapı eşikleri, kafesli pencereler, eşğin karşısındaki üç katı çevreleyen koridorlar tabandan pencerelere dek ağaç kaplıydı. Pencereler açılıp kapanabiliyordu.
17. Girişin üstü, iç oda, dışarı ve bütün iç ve dış duvarlar düzenli aralıklarla
18. Keruv ve hurma ağacı motifleriyle kaplıydı. İki Keruv arasında bir hurma ağacı vardı. Her Keruvun iki yüzü vardı:
19. Bir yanda hurma ağacına bakan insan yüzü, öbür yanda hurma ağacına bakan genç aslan yüzü. Tapınak çepeçevre Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla bezenmişti.
20. Tabandan girişin üstündeki bölüme dek ana bölümün duvarları Keruv ve hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı.
21. Ana bölümün kapı söveleri kare şeklindeydi, En Kutsal Yerin önündeki kapı söveleri bunlara benziyordu.
22. Üç arşın yüksekliğinde, iki arşın uzunluğunda ağaçtan yapılmış bir sunak vardı. Köşeleri, ayakları, yanları ağaçtandı. Adam bana, <<RABbin önündeki masa budur>> dedi.
23. Ana bölümün ve En Kutsal Yerin çift kanatlı birer kapısı vardı.
24. Her kapının iki menteşeli kanadı vardı.
25. Duvarlara olduğu gibi, ana bölümün kapılarına da Keruv ve hurma ağacı oymaları yapılmıştı. Dışarda, eyvanın önünde ağaçtan bir asma tavan vardı.
26. Eyvanın yan duvarlarındaki kafesli pencerelerin iki yanı hurma ağacı oymalarıyla kaplıydı. Tapınağın yan odalarıyla asma tavanları böyleydi.

1. Adam beni kuzeye giden yoldan dış avluya çıkardı. Tapınağın açık alanına ve dış avlunun kuzeyindeki yapılara bakan odalara götürdü.
2. Kapısı kuzeye bakan bu yapının uzunluğu yüz arşın, genişliği elli arşındı.
3. İç avlunun yirmi arşınlık bölümüyle dış avlunun taş yoluna bakan üç katın koridorları karşı karşıyaydı.
4. Odaların önünde genişliği on arşın, uzunluğu yüz arşın olan bir iç koridor vardı. Kapıları kuzeye bakıyordu.
5. Yapının üst kattaki odaları alt ve orta kattaki odalardan daha dardı. Çünkü üst kattaki koridorlar daha çok yer kaplıyordu.
6. Avlularda sütunlar olmasına karşın, üçüncü kattaki odaların sütunları yoktu. Bu yüzden bu odalar alt ve orta kattaki odalardan daha dardı.
7. Odaların önünde, odalara ve dış avluya paralel bir dış duvar vardı, elli arşın uzunlukta idi.
8. Dış avlu yanındaki sıra odaların uzunluğu elli arşınken, ana bölüme daha yakın sıra odaların uzunluğu yüz arşındı.
9. Alt kattaki odaların dış avludan girilecek gibi doğu yönünde bir girişleri vardı. Masoretik metin «Bir arşın».
10. İç avlunun güneyi boyunca, açık alana ve dış avludaki yapılara bakan başka odalar vardı.
- 11-12. Kuzeydeki odalarda olduğu gibi, bu odaların önünde de bir geçit vardı. Odaların uzunlukları, genişlikleri aynıydı, çıkışları ve boyutları kuzeydeki odalara benziyordu. Güneydeki odaların girişleri kuzeydekiler gibiydi. Geçidin başlangıcında bir giriş vardı. Arka duvarlar boyunca doğuya uzanan bu geçit odalara açılıyordu.
13. Bundan sonra adam, «Tapınağın açık alanına bakan kuzey ve güneydeki odalar kutsaldır» dedi, «RABbin önünde hizmet eden kâhinler orada en kutsal sunulardan yiyecekler. En kutsal sunuları - tahıl, günah ve suç sunularını- oraya koyacaklar. Çünkü orası kutsaldır.
14. Kâhinler kutsal alana girdikten sonra, hizmet ederken giydikleri giysileri orada bırakmadan dış avluya çıkmayacaklar. Çünkü bu giysiler kutsaldır. Halkın bulunduğu yerlere gitmeden önce başka giysiler giymeliler.»
15. Adam iç tapınağı ölçmeyi bitirince, beni Doğu Kapısından dışarıya götürdü, o alanı her yandan ölçtü.
16. Doğu yanını ölçü değneğiyle ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
17. Kuzey yanını ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
18. Güney yanını ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
19. Sonra batıya dönüp ölçtü, beş yüz arşınfş kadardı.
20. Böylece alanın dört yanını ölçtü. Kutsal olanı kutsal olmayandan ayırmak için alanın çevresinde bir duvar vardı; uzunluğu ve genişliği beşer yüz arşındı. değneği».

1. Adam beni doğuya bakan kapıya götürdü.
2. İsrail Tanrısının görkeminin doğudan geldiğini gördüm. Sesi gürül gürül akan suların sesi gibiydi. Görkeminden yeryüzü aydınlıkla doldu.
3. Gördüğüm görüm, Tanrı kenti yok etmeye geldiğinde ve Kevar Irmağı kıyısında gördüğüm görümlere benziyordu. Yüzüstü yere düştüm.
5. Ruh beni ayağa kaldırıp iç avluya götürdü. RABbin görkemi tapınağı doldurdu.
6. Adam orada yanımda dururken, tapınaktan birinin bana seslendiğini duydum.
7. Bana şöyle dedi: «İnsanoğlu, tahtımın yeri, ayaklarımın basacağı, İsrail halkıyla sonsuza dek yaşayacağım yer burasıdır. Bundan böyle İsrail halkı da kralları da fahişelikleriyle ve krallarının cesetleriyle bir daha kutsal adımı kirletmeyecek.
8. Onlar kapı eşiklerini kapı eşiğimin, sövelerini sövelerimin bitişiğine yerleştirdiler. Benimle aralarında yalnızca bir duvar vardı. İğrenç uygulamalarıyla kutsal adımı kirlettiler. Bu yüzden öfkemle onları yok ettim.
9. Şimdi fahişeliklerini, krallarının cesetlerini benden uzaklaştırsınlar; ben de sonsuza dek aralarında yaşayayım.
10. «İnsanoğlu, günahlarından utanmaları için bu tapınağı İsrail halkına tanıt. Tapınağın tasarısını incelesinler.
11. Eğer bütün yaptıklarından utanıyorlarsa, tapınağın tasarını -düzenlemesini, girişlerini, çıkışlarını- kurallarını, yasalarını onlara bildir. Tasarı onların gözü önünde yaz ki, bütün düzenine, kurallarına bağlılıkla uyabilsinler.
12. Tapınakla ilgili yasa şudur: Dağın tepesinde tapınağı çevreleyen bütün alan çok kutsal olacak. İşte tapınakla ilgili yasa böyle.
13. «Arşın ölçüsüyle sunağın ölçüleri şunlardır: -Bu arşın, bir arşına ek olarak bir elin eni kadardır.- Sunağı çevreleyen hendeğin derinliği bir arşın, genişliği bir arşın, çevresindeki kenarlık bir karış. Sunağın yüksekliğiyle şöyle:
14. Sunağın yerdeki hendeğin alt çıkıntıya kadarki bölümünün yüksekliği iki arşın, genişliği bir arşın, küçük çıkıntıdan büyük çıkıntıya kadarki bölümün yüksekliği dört arşın, genişliği bir arşın.
15. Sunağın kurban yakılan üst bölümünün yüksekliği dört arşın; üst bölümden yukarı doğru dört boynuz uzanacak.
16. Sunağın üst bölümü kare şeklinde olacak. Uzunluğu on iki arşın, genişliği on iki arşın.
17. Üst çıkıntının dört yandan uzunluğu ve genişliği de on dörder arşın. Çevresindeki kenarlık yarım arşın, hendeğin çevresi bir arşın. Sunağın basamakları doğuya bakacak.»
18. Adam konuşmasını şöyle sürdürdü: «İnsanoğlu, Egemen RAB şöyle diyor: «Sunak yapılacağı gün, üzerinde yakmalık sunular sunmak ve kan dökmek için kurallar şunlardır:
19. Bana hizmet etmek üzere önüme gelen Sadok soyundan Levili kâhinlere günah sunusu olarak bir boğa vereceksin. Egemen RAB böyle diyor.
20. Boğanın kanından biraz alıp sunağın dört boynuzuna, çıkıntının dört köşesine ve çevresindeki kenarlığın üzerine süreceksin. Böylece sunağı pak kılıp arındıracaksın.
21. Boğayı günah sunusu olarak alacak, tapınağın dışında, tapınak alanında belirlenen yerde yakacaksın.
22. «İkinci gün günah sunusu olarak kusursuz bir teke sunacaksın. Sunağı boğanın kanıyla arındırdığın gibi tekenin kanıyla da arındır.
23. Arındırma işlemini bitirince, sürüden kusursuz bir boğayla bir koç sunacaksın.
24. Bunları RABbin önüne getireceksin. Kâhinler üzerlerine tuz serpip yakmalık sunu olarak RABbe sunacaklar.
25. «Yedi gün boyunca günah sunusu olarak her gün bir teke sağlayacaksın; kusursuz bir boğayla sürüden bir koç da sağlayacaksın.
26. Yedi gün sunağı arındırıp pak kılacaklar. Böylece sunak adanmış olacak.
27. Yedi gün bitince, kâhinler sekizinci gün ve daha sonra yakmalık ve esenlik sunularınızı sunağın

üzerinde sunacak. O zaman sizi kabul edeceğim. Egemen RAB böyle diyor.»»

1. Bundan sonra adam beni tapınağın doğuya bakan dış kapısına geri getirdi. Kapı kapalıydı.
3. Yalnız önder -önder olduğu için- RABbin önünde oturup ekmek yemek üzere eyvandan girebilir, aynı yoldan da çıkabilir.»
4. Adam Kuzey Kapısı yolundan tapınağın önüne getirdi beni. Baktım, RABbin görkeminin tapınağı doldurduğunu gördüm. Yüzüstü yere düştüm.
6. Asi İsrail halkına de ki, «Egemen RAB şöyle diyor: Ey İsrail halkı, yaptığınız iğrençliklere bir son verin artık!
7. Yüreği ve bedeni sünnet edilmemiş yabancıları tapınağıma aldınız, bana yiyecek olarak yağ, kan sunmakla tapınağıma kirlettiniz. Böylece iğrenç uygulamalarınızla antlaşmamı bozdunuz.
8. Kutsal eşyalarım ile ilişkin sorumluluğunuzu yerine getirmediğiniz. Tapınağımda bu eşyalara bakmaları için başkalarını görevlendirdiniz.
9. Egemen RAB şöyle diyor: Yüreği ve bedeni sünnet edilmemişlerden, İsrail halkı arasında yaşayan yabancıardan hiçbiri tapınağıma girmeyecek.
10. «İsrail kötü yola saptığı zaman beni bırakan, yoldan sapıp putlarına bağlanan Levililerse günahlarının cezasını çekecekler.
11. Ama tapınağımda onlar hizmet edecek: Tapınağın kapılarından sorumlu olacaklar; tapınağın hizmetini yapacak, yakmalık sunu ve kurbanlık hayvanları halk için kesecek, halkın önünde duracak, halka hizmet edecekler.
12. Putlarının önünde İsrail halkına hizmet ederek halkı günaha soktular. Bu nedenle ben RAB onları günahları yüzünden cezalandıracağım ant içtim. Egemen RAB böyle diyor.
13. Kâhin olarak hizmet etmek üzere bana yaklaşmayacaklar. Kutsal eşyalarım, en kutsal sunularım dokunmayacaklar. İğrenç uygulamalarının utancını yüklenecekler.
14. Yine de tapınağın hizmeti ve orada yapılacak bütün işler için onları görevlendireceğim.
15. «Ancak İsrail beni bırakıp kötü yola saptığında tapınağımın hizmetini sadakatle yapan Sadok soyundan Levili kâhinler önümde hizmet etmek üzere bana yaklaşacak. Yağ ve kan sunularını sunmak için önümde onlar duracak. Böyle diyor Egemen RAB.
16. Yalnız onlar girecek tapınağıma; önümde hizmet etmek için yalnız onlar soframa yaklaşacak, görev yapacaklar.
17. «Kâhinler iç avlunun kapılarından girecekleri zaman keten giysi giyecek; iç avlunun kapılarında ya da tapınakta hizmet ederken yünlü giysi giymeyecekler.
18. Başlarına keten sarık saracak, keten don giyecekler. Kendilerini terletecek bir şey giymeyecekler.
19. Dış avluya halkın yanına çıkmadan önce, hizmet ederken giydikleri giysileri çıkarıp kutsal odalara koyacak, başka giysiler giyecekler. Öyle ki, o giysilerin kutsallığını halka geçirmesinler.
20. «Kâhinler başlarını tıraş etmeyecek, saçlarını uzatmayacaklar. Ancak saçlarını kesip düzeltecekler.
21. İç avluya gireceği zaman hiçbir kâhin içki içmeyecek.
22. Kâhinler dul ya da boşanmış kadınla evlenmeyecek. İsrail soyundan erden bir kızla ya da başka bir kâhinden dul kalmış bir kadınla evlenebilirler.
23. Kutsalla bayağı arasındaki ayrımı halkıma onlar öğretecek, kirliyle temizi ayırt etmeyi onlar gösterecekler.
24. «Davalarda yargıç olarak kâhinler görev yapacak, ilkelerim uyarınca karar verecekler. Bayramlarımla ilgili yasalarım, kurallarım uyacak, Şabat günlerimi kutsal tutacaklar.
25. «Kâhin bir ölünün yanına giderek kendini kirlletmeyecek; ölü annesi, babası, oğlu, kızı, kardeşi ya da evlenmemiş kızkardeşiye kendini kirlletebilir.
26. Arındıktan sonra yedi gün bekleyecek.
27. Tapınakta hizmet etmek üzere iç avluya gireceği gün, kendisi için bir günah sunusu sunacak. Egemen RAB böyle diyor.
28. «Kâhinlerin payı vardır, onların mirası benim. İsrailde onlara mülk vermeyeceksiniz. Onların

mirası benim.

29. Kâhinler tahıl, günah ve suç sunularını yiyecekler. İsrailde RABbe adanan her şey onların olacak.

30. İlk ürünlerin en iyileri ve bütün özel armağanlarınız kâhinlerin olacak. Evinize bereket yağsın diye tahılınızın ilkini onlara vereceksiniz.

31. Kâhinler ölü bulunmuş ya da yabanıl hayvan tarafından parçalanmış hiçbir kuş ya da hayvan yemeyecek.>>

1. «Ülkeyi mülk olarak paylaştırdığınız zaman, RABbe ülkeden pay olarak 25 000 arşın uzunlukta, 20 000 arşın genişlikte kutsal bir bölge ayıracaksınız. Bütün bu bölge kutsal olacak.
2. Uzunluğu ve genişliği 500 arşınlık bir bölüm kutsal yer için, 50 arşınlık bir yer de çevresindeki alan için ayrılacak.
3. Bu bölgeden uzunluğu 25 000 arşınlık, genişliği 10 000 arşınlık bir bölüm ölçeceksiniz. Tapınak, En Kutsal Yer orada olacak.
4. Burası tapınakta hizmet etmek üzere RABbe yaklaşan kâhinlere ayrılacak ve ülkenin kutsal payı olacak. Kâhinlerin evleri de tapınak da o kutsal bölgede olacak.
5. Tapınakta hizmet eden Levililere miras olarak 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir bölge verilecek. Orada, yaşamaları için kendilerine ait kentler olacak. metin «10 000 arşın», yaklaşık 5.3 km. olacak», Masoretik metin «Mülk olarak yirmi oda alacaklar».
6. «Kutsal bölgeye düşen payla birlikte kent için uzunluğu 25 000, genişliği 5 000 arşınlık bir pay ayıracaksınız; bu bütün İsrail halkı için olacak.
7. «Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Batıdan batıya, doğudan doğuya doğru uzanacak. Batı sınırından doğu sınırına dek uzunluğu bir İsrail oymağına düşen pay kadardır.
8. Bu toprak İsrailde önderin payı olacak. Bundan böyle önderlerim halkıma bir daha baskı yapmayacak, ama oymaklarına göre İsrail halkına ülkeyi miras olarak verecekler.
9. «Egemen RAB şöyle diyor: Yeter artık, ey İsrail önderleri! Zorbalığı, baskıyı bırakın. Adil ve doğru olanı yapın. Halkımı kendi topraklarından kovmayın. Egemen RAB böyle diyor.
10. Doğru ölçüler kullanın, kullandığınız efa ve bat doğru olsun.
11. Efa ile bat aynı ölçüde olsun. Bat homerin onda birine, efa da homerin onda birine eşit olmalı. İkisinin de ölçüsü homere göre olacak.
12. Bir şekel yirmi geraya eşit olmalı. Altmış şekelfç de bir minaya eşit olmalı.» şekel, on beş şekel».
13. «Sunacağınız sunular şunlardır: Her homer buğdaydan efanın altıda biri, her homer arpadan efanın altıda biri kadarını vereceksiniz.
14. Bat ölçüsüne göre istenen zeytinyağı miktarı, her kordan batın onda biri kadardır. Bir kor on bat ya da bir homere eşittir.
15. İsrailin sulak otlaklarındaki sürüden iki yüz koyundan bir koyun alınacak. Halkın günahlarını bağışlatmak için bu koyunlar yakmalık sunular, tahıl ve esenlik sunuları için kullanılacak. Egemen RAB böyle diyor.
16. Ülke halkı bu armağanları İsraildeki öndere verecek.
17. İsrailde kutlanan bütün bayramlarda -şenliklerde, Yeni Ay törenlerinde, Şabat günlerinde- tahıl sunularını, yakmalık ve dökmelik sunuları önder sağlayacak. İsrail halkının günahlarını bağışlatmak için yakmalık sunuları, günah, tahıl, esenlik sunularını sağlayacak.
18. «Egemen RAB şöyle diyor: Birinci ayın birinci günü kusursuz bir boğa alacak, tapınağı arındıracaksın.
19. Kâhin günah sunusunun kanından alıp tapınağın kapı sövelerine, sunağın üst çıkıntısının dört köşesine, iç avlunun kapı sövelerine sürecektir.
20. Yanlışlıkla ya da bilgisizlikten günah işleyen biri için ayın yedinci günü aynısını yapacaksın. Böylece tapınağı arındıracaksın.
21. «Birinci ayın on dördüncü günü Fısıh Bayramını yedi gün kutlayacak, mayasız ekmek yiyeceksiniz.
22. O gün önder kendisi ve ülke halkı için günah sunusu olarak bir boğa sağlayacak.
23. Yedi gün bayram boyunca her gün RABbe yakmalık sunu olarak kusursuz yedi boğayla yedi koç, günah sunusu olarak da bir teke sağlayacak.
24. Tahıl sunusu olarak her boğa ve koç için birer efa tahıl, her efa için bir hin zeytinyağı sağlayacak.
25. «Yedinci ayın on beşinci günü başlayan ve yedi gün süren bayramda önder yakmalık sunuları,

günah ve tahıl sunularını, zeytinyağını her gün aynı miktarda sağlayacak.

1. «Egemen RAB şöyle diyor: İç avlunun doğuya bakan kapısı altı çalışma günü kapalı, Şabat Günü ve Yeni Ay Günü ise açık kalacak.
2. Önder dışarıdan eyvana girip kapı sövesinin yanında duracak. Kâhinler onun yakmalık ve esenlik sunularını sunacaklar. Önder kapı eşiğinde tapındıktan sonra çıkıp gidecek. Kapı akşama dek açık kalacak.
3. Şabat günleri ve Yeni Ay törenlerinde ülke halkı bu kapının girişinde RABbin önünde tapınacak.
4. Önder Şabat Günü RABbe sunacağı yakmalık sunu olarak kusursuz altı kuzu, bir koç sunacak.
5. Koç için verilecek tahıl sunusu bir efa tahıl olacak, kuzular için verebileceği kadar tahıl sunusu sunabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verilecek.
6. Yeni Ay Günü kusursuz bir boğa, altı kuzu ve bir koç sunacak.
7. Boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl sağlayacak; kuzular için istediği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı sağlayacak.
8. Önder içeri gireceği zaman eyvandan girecek ve aynı yoldan dışarı çıkacak.
9. «Ülke halkı bayramlarda RABbin önüne geldiğinde, tapınmak için Kuzey Kapısından giren Güney Kapısından çıkacak, Güney Kapısından giren Kuzey Kapısından çıkacak. Hiç kimse girdiği kapıdan çıkmayacak. Herkes girdiği kapının karşısındaki kapıdan çıkacak.
10. Önder halkın arasında olacak. Halkla birlikte girecek, halkla birlikte çıkacak.
11. «Bayramlarda ve kutsal günlerde boğa ve koç için tahıl sunusu olarak birer efa tahıl verecek; kuzular için verebileceği kadar tahıl sağlayabilir. Her efa tahıl için bir hin zeytinyağı verecek.
12. Önder RABbe gönülden verilen yakmalık sunular ya da esenlik sunuları sunacağı zaman doğuya bakan kapı kendisine açılacak. Yakmalık sunuları ya da esenlik sunularını Şabat Günü sunduğu gibi sunacak. Sonra dışarı çıkacak; o çıktıktan sonra kapı kapanacak.
13. «Her gün, her sabah yakmalık sunu olarak RABbe bir yaşında kusursuz bir kuzu sağlayacaksın.
14. Bununla birlikte her sabah tahıl sunusu olarak efanın altıda biri tahıl ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçte biri kadar zeytinyağı sağlayacaksın. Bu tahıl sunusunun RABbe sunulması sürekli bir kural olacak.
15. Böylece günlük yakmalık sunu olarak her sabah kuzu, tahıl sunusu ve zeytinyağı sunulacak.»
16. «Egemen RAB şöyle diyor: Eğer önder oğullarından birine kendi mülkünden armağan ederse, bu mülk torunlarına da geçecek. Miras yoluyla bu onların mülkü olacak.
17. Önder görevlilerinden birine kendi mülkünden armağan ederse, görevli toprak parçasını özgürlük yılına dek elinde tutacak. Sonra öndere geri verecek. Önderin mirası ancak oğullarına geçebilir, onların olacak.
18. Önder halkı mülkünden kovarak miraslarından etmemeli. Oğullarına ancak kendi mülkünden miras verebilir. Öyle ki, halkımdan hiç kimse mülkünden ayrılmayı düşünmesin.»
19. Bundan sonra adam beni kapı yanındaki girişten kuzeye bakan, kâhinlere ait kutsal odalara getirdi. Bana batıda bir yer gösterdi.
20. «Kâhinlerin suç sunusuyla günah sunusunun etini haşlayacakları, tahıl sunusunu pişirecekleri yer burası» dedi, «Öyle ki, bunları dış avluya çıkarıp kutsallıklarını halka geçirmesinler.»
21. Daha sonra adam beni dış avluya çıkarıp sırayla avlunun dört köşesine götürdü. Avlunun her köşesinde küçük birer avlu olduğunu gördüm.
22. Dış avlunun dört köşesinde kırk arşın uzunluğunda, otuz arşın genişliğinde birer kapalı avlu vardı. Köşelerdeki avluların ölçüsü aynıydı.
23. Dört avlunun çevresinde de taş duvar vardı; duvarın dibinde yemek pişirmek için yerler yapılmıştı.
24. Bana, «Bunlar tapınakta hizmet edenlerin halkın sunduğu kurban etini pişirecekleri mutfaklar» dedi.

1. Adam beni tapınağın girişine geri getirdi. Doğuya doğru tapınağın kapı eşiğinin altından sular aktığını gördüm. Tapınak doğuya bakıyordu. Sular tapınağın güney yanının altından, sunağın güneyinden aşağıya akıyordu.
2. Beni oradan, Kuzey Kapısından çıkarıp dış yoldan doğuya bakan dış kapıya götürdü. Sular güney yönünden akıyordu.
3. Adam elinde bir ölçü ipiyle doğuya doğru gitti. Bin arşın ölçtükten sonra beni ayak bileğine dek çıkan sulara getirdi.
4. Bin arşın daha ölçtü ve beni dize kadar çıkan sulara getirdi. Bin arşın daha ölçtü, beni bele kadar çıkan sulara getirdi.
5. Bin arşın daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oluştu. Sular yükselmişti, içinden yürüyerek karşıya geçilemezdi, yüzülecek kadar derin bir ırmak oluşmuştu.
6. Bana, «İnsanoğlu, bunu gördün mü?» diye sordu. Daha sonra beni ırmağın kıyısına geri getirdi.
7. Oraya varınca, ırmağın her iki kıyısında birçok ağaç gördüm.
8. Bana şöyle dedi: «Bu sular doğu bölgesine doğru akıyor, oradan Arava Vadisine, sonra Lut Gölüne dökülüyor. Göle dökülünce oradaki sular tatlı suya dönüşecek.
9. İrmağın aktığı yerlerde her çeşit canlı yaratık kaynaşacak. Çok sayıda balık olacak. Çünkü bu sular oraya akıyor, oradaki tuzlu suyu tatlı suya dönüştürüyor. Irmak aktığı her yere yaşam getirecek.
10. Irmak kıyısı boyunca balıkçılar duracak; Eyn-Gediden Eyn- Eglayime dek ağ gerecek yerler olacak. Akdenizdeki gibi çok sayıda balık çeşidi olacak.
11. Ama Lut Gölünün çamurlu, bataklık kesimi tatlı suya dönüşmeyecek, tuzla olarak kalacak.
12. İrmağın her iki yanında her çeşit meyve ağacı yetişecek. Yaprakları solmayacak, meyveleri tükenmeyecek. Her ay meyve verecekler, çünkü tapınaktan çıkan sular oraya akıyor. Meyveleri yiyecek olarak, yaprakları şifa için kullanılacak.»
13. Egemen RAB şöyle diyor: «Ülkeyi mülk olarak İsrailin on iki oymağına böleceğiniz sınırlar şöyle olacak: Yusufa iki pay düşecek.
14. Ülkeyi on iki oymak arasında eşit olarak paylaşacaksınız. Ülkeyi atalarınıza vereceğime ant içtim. Bu ülke size mülk olarak verilecek.
15. «Ülkenin sınırı şöyle olacak: Kuzeyde Akdenizden, Hetlon yoluyla Levo-Hamata, Sedata,
16. Berotaya ve Şamla Hamanın toprakları arasında bulunan Sivrayime, Havran sınırında Haser-Hattikona kadar uzanacak.
17. Sınır denizden Hasar-Enana, Şamın kuzey sınırı boyunca uzanacak, Hama sınırı kuzeyde olacak. Kuzey sınırı bu olacak. «Levo-Sedata, Hamaya».
18. «Doğuda sınır Havranla Şam arasında Gilatı İsrailden ayıran Şeria İrmağı boyunca Lut Gölüne ve Tamara dek uzanacakfö. Doğu sınırı bu olacak. Masoretik metin «Lut Gölüne dek ölçeceksiniz».
19. «Güneyde sınır Tamardan Meriva-Kadeş sularına, Mısır Vadisi boyunca Akdenize dek uzanacak. Güney sınırı bu olacak.
20. «Batıda Levo-Hamatın karşısındaki noktaya dek Akdeniz sınır oluşturacak. Batı sınırı bu olacak.
21. «Bu ülkeyi İsrail oymaklarına göre aranızda paylaşacaksınız.
22. Ülkeyi içinde yaşayan ve içindeyken çocukları olan yabancılarla kendiniz arasında mülk olarak bölüşeceksiniz. Onları İsrailde doğan yerliler sayacaksınız. Onların da İsrail oymakları arasında sizin gibi mülkleri olacak.
23. Yabancı hangi oymağa yerleşmişse, orada ona düşen payı mülk olarak vereceksiniz.» Egemen RAB böyle diyor.

1. «Oymakların adları şunlardır: Kuzey sınırında Dana bir pay verilecek. Dan sınırı Hetlon yolundan Levo-Hamata uzanacak; Hasar-Enan ve Hamaya yakın Şamın kuzey sınırı doğudan batıya uzanan sınırın bir bölümünü oluşturacak.
2. «Aşere bir pay verilecek; sınırı Danın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
3. «Naftaliye bir pay verilecek; sınırı Aşerin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
4. «Manaşşeye bir pay verilecek; sınırı Naftalinin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
5. «Efrayime bir pay verilecek; sınırı Manaşşenin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
6. «Rubene bir pay verilecek; sınırı Efrayimin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
7. «Yahudaya bir pay verilecek; sınırı Rubenin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
8. «Yahudanın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik topraklar, RABbe ayıracağınız özel armağan olacak. Genişliği 25 000 arşın, doğudan batıya uzunluğu bir oymağa düşen pay kadar olacak. Tapınak bunun ortasında olacak.
9. «RABbe özel olarak sunacağınız payın uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak.
10. Bu kâhinler için kutsal pay olacak. Kuzeyde uzunluğu 25 000 arşın, batıda genişliği 10 000 arşın, doğuda genişliği 10 000 arşın, güneyde uzunluğu 25 000 arşın olacak. RABbin Tapınağı bunun ortasında olacak.
11. Bu bölge Sadok soyundan gelen kutsanmış kâhinler için olacak. Onlar bana bağlılıkla hizmet ettiler, İsrail halkı yoldan saptığında Levililer de yoldan saptı, ama onlar sapmadı.
12. Orası ülkenin kutsal payından özel bir armağan olarak onlara verilecek. Levililerin topraklarına bitişik çok kutsal bir bölge olacak.
13. «Levililerin kâhinlerin sınırı yakınında 25 000 arşın uzunlukta, 10 000 arşın genişlikte bir payları olacak. Bu bölgenin uzunluğu 25 000 arşın, genişliği 10 000 arşın olacak.
14. Levililer orayı satmayacak, değiş tokuş etmeyecekler. Bu, ülkenin en iyi bölümüdür, başkasının eline geçmemeli. Çünkü orası RABbe adanmıştır.
15. «Bölgenin geri kalan 25 000 arşın uzunlukta, 5 000 arşın genişlikteki bölümü halkın yerleşmesi içindir. Orası evlere, otlaklara ayrılacak. Kent bunun ortasında kurulacak.
16. Ölçüleri şöyle olacak: Kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 4 500'er arşın.
17. Kent için ayrılan otlak da kuzeyde, güneyde, doğuda, batıda 250'er arşın olacak.
18. Kutsal bölgenin sınırında kalan yerin doğusu 10 000 arşın, batısı 10 000 arşın olacak. Kutsal bölgeye bitişik topraklarda yetişen ürün kentte çalışanların olacak.
19. İsrailin her oymağından kentte çalışanlar toprağı işleyecekler.
20. Bu bölgenin tamamı kare şeklindedir. Her yanı 25 000 arşındır. Özel bir armağan olarak kentin mülküyle birlikte kutsal bölgeye düşen payı ayıracaksınız.
21. «Kutsal bölgeye düşen pay ile kente düşen payın iki yanındaki topraklar öndere verilecek. Bu topraklar kutsal bölgeye düşen 25 000 arşınlık payın doğusundan ve batısından ülkenin doğu ve batı sınırlarına uzanacak. Oymaklara düşen paylar boyunca uzanan bu iki bölge önderin olacak. Kutsal bölgeye düşen pay ile tapınak bunun ortasında olacak.
22. Böylece Levililere düşen pay ile kente düşen pay öndere verilen toprakların ortasında kalacak. Öndere verilecek topraklar Yahudayla Benyamin sınırı arasında kalacak.
23. «Geri kalan oymaklara düşen pay şöyle: Benyamine bir pay verilecek; sınırı doğudan batıya uzanacak.
24. «Şimona bir pay verilecek; sınırı Benyaminin doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
25. «İssakara bir pay verilecek; sınırı Şimonun doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
26. «Zevuluna bir pay verilecek; sınırı İssakarın doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
27. «Gada bir pay verilecek; sınırı Zevulunun doğudan batıya uzanan sınırına bitişik olacak.
28. «Gadın güney sınırı Tamardan güneye, oradan Meriva-Kadeş sularına, oradan da Mısır Vadisi boyunca Akdenize dek uzanacak.
29. «Mülk olarak İsrail oymaklarına bölüştüreceğiniz ülke budur. Onlara düşecek paylar bunlardır.» Böyle diyor Egemen RAB.

- 3-031. ‹‹Kentın ıkış kapıları şunlar olacak: 4 500 arşın uzunluktaki kuzey yanında  kapı olacak. Kentin kapılarına İsrail oymaklarının adları verilecek. Kuzeyde Ruben Kapısı, Yahuda Kapısı, Levi Kapısı olacak.
4. 500 arşın uzunluktaki doğu yanında  kapı olacak: Yusuf Kapısı, Benyamin Kapısı, Dan Kapısı.
4. 500 arşın uzunluktaki güney yanında  kapı olacak: şimon Kapısı, İssakar Kapısı, Zevulun Kapısı.
4. 500 arşın uzunluktaki batı yanında  kapı olacak: Gad Kapısı, Aşer Kapısı, Naftali Kapısı.
35. ‹‹Kentın evresi 18 000 arşın olacak ve o günden başlayarak kentın adı ‹Yahve şamma› olacak.››

Daniel

Bölüm 1

1. Yahuda Kralı Yehoyakimin krallığının üçüncü yılında Babil Kralı Nebukadnessar Yeruşalimin üzerine yürüyüp kenti kuşattı.
2. Rab, Yahuda Kralı Yehoyakimi ve Tanrının Tapınağındaki bazı eşyaları Nebukadnessarın eline teslim etti. Nebukadnessar bunları Şinar ülkesine götürüp kendi ilahının tapınağının hazinesine yerleştirdi.
- 3-4. Kral İsraililer arasından kral soyundan gelme ya da soylu bazı gençlerin seçilip saraya getirilmesi için saray görevlilerinin yöneticisi Aşpenaza buyruk verdi. Bu gençler kusursuz, yakışıklı, her konuda bilge, bilgili, öğrenmeye yetenekli, sarayda görev almaya uygun nitelikte kişiler olmalıydı. Aşpenaz onlara Kildanilerin dilini ve yazısını öğretecekti.
5. Kral bu gençler için kendi sofrasından gündelik yiyecek ve şarap ayırdı. Üç yıl eğitildikten sonra gençler kralın önüne çıkarılacaklardı.
6. Seçilen gençler arasında Yahudalılardan Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya da vardı.
7. Saray görevlilerinin yöneticisi onlara yeni adlar koydu. Daniele Belteşassar, Hananyaya Şadrak, Mişaele Meşak, Azaryaya Abed-Nego adını verdi.
8. Daniel dinsel açıdan kendini kirletmemek için kralın onlara ayırdığı yemeklerden yemeyi de şaraptan içmeyi de istemedi. Bu yoldan kendini kirletmemek için saray görevlilerinin yöneticisine ricada bulundu.
9. Tanrı saray görevlileri yöneticisinin Daniele sevgiyle, sevecenlikle davranmasını sağladı.
10. Adam Daniele, «Yiyecek içecek payınızı ayıran efendimiz kraldan korkarım» dedi, «Eğer yüzünüzü yaşıtınız olan öbür gençlerin yüzünden daha solgun görürse, başımı tehlikeye sokmuş olursunuz.»
- 11-12. Daniel, saray görevlileri yöneticisinin Hananya, Mişael, Azarya ve kendisinin başına koyduğu gözeticiye gidip, «Lütfen kullarınıza on gün olanak tanıyın» dedi, «Bu on gün içinde bize yemek için sebze, içmek için de su verilsin.
13. Sonra yüzlerimizi kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin yüzleriyle kıyaslayın ve kullarınıza gördüğünüze göre davranın.»
14. Gözetici bu isteği kabul etti ve onlara on gün deneme fırsatı verdi.
15. On gün sonra dört genç kralın yemeklerini yiyen öbür gençlerin hepsinden daha sağlıklı, daha iyi beslenmiş görünüyordu.
16. Böylece gözetici o günden sonra kralın gençler için ayırdığı yemekle şarabı kaldırdı ve onlara sebze vermeyi sürdürdü.
17. Tanrı bu dört gence her konuda bilgi, beceri, bilgelik verdi. Daniel her çeşit görümü ve düşü yorumlayabiliyordu.
18. Kralın belirlediği süre tamamlanınca, saray görevlileri yöneticisi gençleri Nebukadnessara götürdü.
19. Kral onlarla görüştü; içlerinde Daniel, Hananya, Mişael, Azarya gibisi yoktu. Bu yüzden kralın hizmetine onlar atandı.
20. Kral bilgelik ve anlayışla ilgili konularda onları sınadı ve dört genci ülkesindeki bütün sihirbazlardan, falcılardan on kat üstün buldu.
21. Kral Koreş'in krallığının birinci yılına dek Daniel sarayda kaldı.

1. Krallığının ikinci yılında Nebukadnessar bir düş gördü. Ruhu üzüntüyle sarsıldı, uykusu kaçtı.
2. Düşünün ne olduğunu söylesinler diye sihirbazları, falcıları, büyücüleri, yıldızbilimcileri çağırttı. Hepsini gelip kralın önünde durdular.
3. Kral, «Beni üzüntüyle sarsan bir düş gördüm. Ne anlama geldiğini öğrenmek istiyorum» dedi.
4. Yıldızbilimciler Aramice, «Ey kral, sen çok yaşa!» dediler, «Düşünü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim.» yazılmıştır.
5. Kral, «Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana açıklamazsanız, kararım kesin, paramparça edileceksiniz» diye karşılık verdi, «Evleriniz de çöplüğe çevrilecek.
6. Ama düşü ve ne anlama geldiğini açıklayabilirseniz, sizi büyük armağanlarla ödüllendirip onurlandıracağım. Onun için bana düşü ve ne anlama geldiğini açıklayın.»
7. Onlar yine, «Ey kral, düşü bu kullarına anlat ki, ne anlama geldiğini söyleyelim» dediler.
8. Bunun üzerine kral, «Kararımın kesin olduğunu bildiğiniz için zaman kazanmak istediğinizi anlıyorum» dedi,
9. «Ama düşün ne olduğunu bana açıklamazsanız, sizin için tek ceza vardır. Durumun değişeceğini umarak bana yalan yanlış şeyler söylemek için aranızda anlaşmışsınız. Şimdi bana düşün ne olduğunu söyleyin ki, ne anlama geldiğini açıklayabileceğinizi anlayayım.»
10. Yıldızbilimciler, «Yeryüzünde senin bu isteğini yerine getirecek tek kişi yoktur» diye yanıtladılar, «Kaldı ki, büyük, güçlü hiçbir kral bir sihirbazdan, falcıdan ya da yıldızbilimciden böyle bir şey istememiştir.
11. Kralın isteğini yerine getirmek güçtür. İnsanlar arasında yaşamayan ilahlardan başka krala bunu açıklayabilecek kimse yoktur.»
12. Buna çok öfkelenen kral, Babildeki bütün bilgelerin öldürülmesini buyurdu.
13. Böylece hepsinin öldürülmesi için buyruk çıktı. Danielle arkadaşlarının öldürülmesi için de adamlar gönderildi.
14. Daniel Babilin bilgelerini öldürmeye giden kralın muhafız birliği komutanı Aryokla bilgece, akıllıca konuştu.
15. Aryoka, «Kralın buyruğu neden bu denli sert?» diye sordu. Aryok durumu Daniele anlattı.
16. Bunun üzerine Daniel krala gidip düşünün ne anlama geldiğini söyleyebilmesi için zaman istedi.
17. Sonra evine dönüp olup bitenleri arkadaşları Hananyaya, Mişaele, Azaryaya anlattı.
18. Göklerin Tanrısına yakarmalarını istedi; öyle ki, Tanrı onlara lütfedip bu gizi açıklasın ve kendisiyle arkadaşları Babilin öbür bilgeleriyle birlikte öldürülsünler.
19. Gece giz bir görümde Daniele açıklandı. Bunun üzerine Daniel Göklerin Tanrısını övdü.
20. Şöyle dedi: «Tanrının adına öncesizlikten sonsuzluğa dek övgüler olsun! Bilgelik ve güç Ona özgüdür.
21. Odur zamanları ve mevsimleri değiştiren. Kralları tahttan indirir, tahta çıkarır. Bilgelere bilgelik, Anlayışlılara bilgi verir.
22. Derin ve gizli şeyleri ortaya çıkarır, Karanlıkta neler olduğunu bilir, Çevresi ışıkla kuşatılmıştır.
23. Ey atalarımın Tanrısı, Sana şükreder, seni överim. Sen ki, bana bilgelik ve güç verdin, Senden istediklerimizi bana bildirdin Ve kralın düşünü bize açıkladın.»
24. Daniel, kralın Babilin bilgelerini öldürmeye atadığı Aryoka giderek, «Babilin bilgelerini yok etme» dedi, «Beni krala götür, düşünün ne anlama geldiğini açıklayacağım.»
25. Aryok onu hemen krala götürdü ve, «Sürgündeki Yahudahlılar arasında kralın düşünü yorumlayabilecek birini buldum» dedi.
26. Kral, öbür adı Belteşassar olan Daniele, «Gördüğüm düşü ve ne anlama geldiğini bana söyleyebilir misin?» diye sordu.
27. Daniel şöyle yanıtladı: «Kralın açıklanmasını istediği gizi ne bir bilge, ne falcı, ne de sihirbaz açıklayabilir.
28. Ama gökte gizleri açıklayan bir Tanrı var. Gelecekte neler olacağını Kral Nebukadnessara O bildirmiştir. Yatağında yatarken gördüğün düş ve görümler şunlardır:

29. «Sen, ey kral, yatarken gelecekle ilgili düşüncelere daldın, gizleri açan da neler olacağını sana bildirdi.
30. Bana gelince, ey kral, öbür insanlardan daha bilge olduğum için değil, düşünün ne anlama geldiğini bilesin, aklından geçenleri anlayasın diye bu giz bana açıklandı.
31. «Ey kral, düşünde önünde duran büyük bir heykel gördün. Çok büyük ve olağanüstü parlaktı, görünüşü ürkütücüydü.
32. Başı saf altından, göğsüyle kolları gümüşten, karnıyla kalçaları tunçtan,
33. bacakları demirden, ayaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kildendi.
34. Sen bakıyordun ki, bir taş insan eli değmeden kesilip heykelin demirden, kilden ayaklarına çarparak onları paramparça etti.
35. Demir, kil, tunç, gümüş, altın aynı anda parçalandı; yazın harman yerindeki saman çöpleri gibi oldular. Derken bir rüzgar çıktı, hiç iz bırakmadan hepsini alıp götürdü. Heykele çarpan taşsa büyük bir dağ oldu, bütün dünyayı doldurdu.
36. «Gördüğün düş buydu. Şimdi de ne anlama geldiğini sana açıklayalım.
37. Sen, ey kral, kralların kralısın. Göklerin Tanrısı sana egemenlik, güç, kudret, yücelik verdi.
38. İnsanoğullarını, yabanıl hayvanları, gökte uçan kuşları senin eline teslim etti. Seni hepsine egemen kıldı. Altından baş sensin.
39. Senden sonra senden daha aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra bütün dünyada egemenlik sürecek tunçtan üçüncü bir krallık çıkacak.
40. Dördüncü krallık demir gibi güçlü olacak. Çünkü demir her şeyi kırıp ezer. Demir gibi tümünü kırıp parçalayacak.
41. Ayaklarla parmakların bir kesiminin çömlekçi kilinden, bir kesiminin demirden olduğunu gördün; yani bölünmüş bir krallık olacak bu. Öyleyken onda demirin gücü de bulunacak, çünkü demiri kille karışık gördün.
42. Ayak parmaklarının bir kesimi demirden, bir kesimi kilden olduğu gibi, krallığın da bir bölümü güçlü, bir bölümü zayıf olacak.
43. Demirin kille karışık olduğunu gördüğüne göre halklar evlilik bağıyla birbirleriyle karışacaklar, ama demirin kille karışmadığı gibi onlar da birbirine bağlı kalmayacaklar.
44. «Bu krallar döneminde Göklerin Tanrısı hiç yıkılmayacak, başka halkın eline geçmeyecek bir krallık kuracak. Bu krallık önceki krallıkları ezip yok edecek, kendisiyse sonsuza dek sürecek.
45. İnsan eli değmeden dağdan kesilip gelen taşın demiri, tuncu, kili, gümüşü, altını parçaladığını gördün. Ulu Tanrı bundan sonra neler olacağını krala açıklamıştır. Düş gerçek, yorumu da güvenilirirdir.»
46. Bunun üzerine Kral Nebukadnessar Danielin önünde yüzüstü yere kapandı. Ona bir sunu ve buhur sunulmasını buyurdu.
47. Daniele, «Madem bu gizi açıklayabildin, Tanrın gerçekten tanrıların Tanrısı, kralların Efendisi» dedi, «Gizleri açan Odur.»
48. Sonra Danieli yüksek bir göreve getirdi; ona birçok değerli armağan verdi. Onu Babil İline vali atadı, Babilin bütün bilgelerinin başkanı yaptı.
49. Daniel'in isteği üzerine Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu da Babil İli'nde yüksek görevlere atadı. Daniel ise sarayda kaldı.

1. Kral Nebukadnessar altın bir heykel yaptı; boyu altmış, eni altı arşındıfç. Onu Babil İlinde, Dura Ovasına dikti.
2. Satrapları, kaymakamları, valileri, danışmanları, haznedarları, yargıçları, güvenlik görevlilerini ve illerin bütün öbür yüksek memurlarını diktiği heykeli adama törenine çağırttı.
3. Böylece satraplar, kaymakamlar, valiler, danışmanlar, haznedarlar, yargıçlar, güvenlik görevlileri ve illerin bütün öbür yüksek memurları Kral Nebukadnessarın diktiği heykeli adama töreni için toplanarak heykelin önünde durdular.
4. Sonra haberci yüksek sesle bağırdı: «Ey halklar, uluslar, her dilden insanlar, size şöyle yapmanız buyruluyor:
5. Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp Kral Nebukadnessarın dikmiş olduğu altın heykele tapınacaksınız.
6. Her kim yere kapanıp tapınmazsa hemen kızgın fırına atılacaktır.»
7. Bu yüzden ne zaman boru, ney, lir, kanun, arp ve her çeşit çalgı sesi duyulsa, bütün halklar, uluslar, her dilden insanlar yere kapanıp Kral Nebukadnessarın diktiği altın heykele tapındılar.
8. Bunun üzerine bazı Kildaniler yaklaşıp Yahudileri suçladılar.
9. Kral Nebukadnessara, «Ey kral, sen çok yaşa!» dediler,
10. «Boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyan herkes yere kapanıp altın heykele tapınacak; kim yere kapanıp tapınmazsa kızgın fırına atılacak diye bir buyruk çıkardın, ey kral.
12. Oysa Babil İlinde yüksek görevlere atadığın Şadrak, Meşak, Abed-Nego adında bazı Yahudiler var. Bu adamlar seni saymadılar, ey kral. Senin ilahlarına kulluk etmiyor, diktiğin altın heykele tapınmıyorlar.»
13. Büyük öfkeye kapılan Nebukadnessar, Şadrakı, Meşakı, Abed-Negoyu çağırttı. Bu kişiler kralın yanına getirildiler.
14. Nebukadnessar, «Ey Şadrak, Meşak, Abed-Nego, ilahlarıma kulluk etmediğiniz, diktiğim altın heykele tapınmadığınız doğru mu?» diye sordu,
15. «Şimdi boru, ney, lir, kanun, arp, davul ve her çeşit çalgı sesini duyar duymaz yere kapanıp yaptığım heykele tapınmaya hazırsanız ne iyi! Ama ona tapınmazsanız, hemen kızgın fırına atılacaksınız. O zaman bakalım hangi ilah sizi elimden kurtaracak?»
16. Şadrak, Meşak, Abed-Nego, «Bu konuda kendimizi savunma gereğini duymuyoruz» diye karşılık verdiler,
17. «Kızgın fırına atılsak bile, ey kral, kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır.
18. Ama bizi kurtarmasa bile bil ki, ey kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız.»
19. Nebukadnessar Şadrak, Meşak, Abed-Negoya çok öfkелendi; onlara karşı tutumu değişti. Fırının her zamankinden yedi kat daha çok ısıtılmasını buyurdu.
20. Sonra ordusundaki bazı güçlü askerlere Şadrakı, Meşakı, Abed-Negoyu bağlayıp kızgın fırına atmalarını buyurdu.
21. Böylece bu kişiler, şalvarları, kaftanları, sarıkları ve öbür giysileriyle birlikte bağlanıp kızgın fırına atıldılar.
22. Kralın buyruğu çok sıkı, fırın da çok ısıtılmış olduğundan, Şadrakı, Meşakı, Abed-Negoyu götüren adamları ateşin alevleri yakıp öldürdü.
23. Üç adamsa -Şadrak, Meşak, Abed-Nego- bağlı olarak kızgın fırına düştüler.
24. O zaman Kral Nebukadnessar şaşkınlık içinde birden ayağa kalktı. Danışmanlarına, «Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı?» diye sordu. Danışmanlar, «Kuşkusuz, ey kral» diye karşılık verdiler.
25. Kral, «Ben dört kişi görüyorum» dedi, «Ateşin içinde yürüyorlar, bağlarından çözülmüş, hiçbir zarara uğramamışlar. Dördüncünün görünümü de bir ilahi varlığa benziyor.»
26. Sonra kızgın fırının kapısına yaklaşarak, «Ey Yüce Tanrının kulları Şadrak, Meşak, Abed-Nego,

dışarı çıkıp buraya gelin!>> diye seslendi. Bunun üzerine Şadrak, Meşak, Abed-Nego ateşin içinden çıktılar.

27. Satraplar, kaymakamlar, valiler, kralın danışmanları onların çevresinde toplandılar. Adamların bedenlerinde ateşin hiçbir etkisi olmadığını gördüler. Başlarındaki tek saç yanmamış, giysileri değişmemiş, ateşin kokusu üzerlerine sinmemişti.

28. Bunun üzerine Nebukadnessar, <<Şadrak, Meşak ve Abed-Negonun Tanrısına övgüler olsun!>> dedi, <<Meleğini gönderip kendisine güvenen kullarını kurtardı. Onlar buyruğuma karşı geldiler, kendi Tanrılarından başka bir ilaha kulluk edip tapınmamak için canlarını tehlikeye attılar.

29. İşte buyuruyorum: Hangi halktan, ulustan ya da dilden olursa olsun, Şadrak, Meşak ve Abed-Negonun Tanrısından saygısızca söz eden herkes paramparça edilecek, evleri çöplüğe çevrilecek. Çünkü böyle kurtarabilen başka bir tanrı yoktur.>>

30. Sonra Şadrak'ı, Meşak'ı, Abed-Nego'yu Babil İli'nde daha yüksek görevlere atadı.

1. Kral Nebukadnessar dünyadaki bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şu bildiriği gönderdi: «Esenliğiniz bol olsun!
2. Yüce Tanrının benim için gerçekleştirdiği belirtileri ve şaşılasi işleri size bildirmeyi uygun gördüm.
3. «Belirtileri ne büyük!Şaşılasi işleri ne yüce!Krallığı ebedi krallıktır,Egemenliği kuşaklar boyu sürecek.
4. «Ben, Nebukadnessar, evimde huzur, sarayımda gönenç içindeydim.
5. Beni korkutan bir düş gördüm. Yatağымda yatarken düşüncelerimle görümlerim beni ürküttü.
6. Düşün ne anlama geldiğini açıklamaları için Babilin bütün bilgelerinin yanıma getirilmesini buyurdum.
7. Sihirbazlar, yıldızbilimciler, falcılar yanıma gelince, gördüğüm düşü onlara anlattımsa da ne anlama geldiğini açıklayamadılar.
8. Sonunda ilahımın adından gelen Belteşassar adıyla çağrılan ve kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan Daniel yanıma geldi. Gördüğüm düşü ona anlattım.
9. «Ona şöyle dedim: Ey sihirbazların başkanı Belteşassar, sende kutsal ilahların ruhu olduğunu, her gizi açıklayabileceğini biliyorum. İşte gördüğüm düş: Ne anlama geldiğini bana açıkla.
10. Yatarken gördüğüm görümler şunlar: Dünyanın ortasında çok yüksek bir ağaç gördüm.
11. Ağaç büyüdü, güçlendi, boyu göklere erişti. Dünyanın dört bucağından görölüyordu.
12. Yaprakları güzeldi, herkese yetecek kadar bol meyvesi vardı. Yabanıl hayvanlar gölgesinde barınıyor, gökte uçan kuşlar dallarına tünüyordu. Her canlı ondan besleniyordu.
13. «Yatağымda yatarken gördüğüm görümlerde gökten inen bir gözcü, kutsal bir varlık gördüm.
14. Yüksek sesle, «Ağacı ve dallarını kesin, yapraklarını yolun, meyvesini atın» diye bağırdı, «Altında barınan hayvanlarla dallarına tüneyen kuşlar kaçsın.
15. Ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. «Göğün çiyiyle ıslansın, hayvanlarla birlikte yerdeki otlardan pay alsın.
16. Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin.
17. Bu yargıyı gözcüler, kararı kutsallar verdi. Öyle ki, her canlı Yüce Olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin.»
18. «İşte ben Kral Nebukadnessarın gördüğü düş! Şimdi, ey Belteşassar, bunun ne anlama geldiğini söyle. Çünkü krallığımdaki bilgelerin hiçbirisi bu düşün ne anlama geldiğini bana açıklayamadı. Ama sen açıklayabilirsin, çünkü kutsal ilahların ruhu var sende.»
19. O zaman öbür adı Belteşassar olan Daniel bir süre şaşkın şaşkın durdu, düşünceleri onu ürküttü. Bunun üzerine kral, «Ey Belteşassar, bu düş de yorumu da seni ürkütmesin» dedi. Belteşassar, «Ey efendim, keşke bu düş senden nefret edenlerin, yorumu da düşmanlarının başına gelseydi!» diye karşılık verdi,
20. «Büyüyen, güçlenen, boyu göklere erişen, dünyadaki herkesçe görülebilen bir ağaç gördün.
21. Yaprakları güzeldi, meyvesi herkese yetecek kadar boldu. Yabanıl hayvanlar altında barınır, gökte uçan kuşlar dallarına tünardı.
22. Ey kral, o ağaç sensin! Sen büyüdün, güçlendin. Büyüklüğün giderek göklere erişti, egemenliğin dünyanın dört bucağına yayıldı.
23. «Sen, ey kral, bir gözcünün, kutsal bir varlığın gökten indiğini gördün. «Ağacı kesip yok edin, ama köklerin bulunduğu kütüğü demirle, tunçla çevreleyip yerde, otların içinde bırakın. Göğün çiyiyle ıslansın; üzerinden yedi vakit geçinceye dek yabanıl hayvanlarla birlikte pay alsın» diyordu.
24. «Ey efendim kral, düşün anlamı ve Yüce Olanın senin başına getireceği yargı şudur:
25. İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksınız; öküz gibi otla beslenecek, göğün çiyiyle ıslanacaksınız. Yüce Olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayınca dek yedi vakit geçecek.
26. Köklerin bulunduğu kütüğün bırakılması için buyruk verildi. Bunun anlamı şu: Sen göklerin egemenlik sürdüğünü anlayınca krallığın sana geri verilecek.

27. Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer.»»
28. Bunların hepsi Kral Nebukadnessarın başına geldi.
29. On iki ay sonra kral Babil Sarayının damında geziniyordu.
30. Kral, «İşte onurum ve yüceliğim için üstün gücümle krallığımın başkenti olarak kurduğum büyük Babil!» dedi.
31. Daha sözünü bitirmeden gökten bir ses duyuldu: «Ey Kral Nebukadnessar, krallık senden alındı.
32. İnsanlar arasından kovulacak, yabanıl hayvanlarla yaşayacaksın. Öküz gibi otla besleneceksin. Yüce Olanın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve krallığı dilediği kişiye verdiğini anlayınca dek yedi vakit geçecek.»»
33. Nebukadnessara ilişkin bu söz hemen yerine geldi. İnsanlar arasından kovuldu. Öküz gibi otla beslendi. Bedeni göğün çiyiyle ıslandı. Saçı kartal tüyü, tırnakları kuş pençesi gibi uzadı.
34. Belirlenen sürenin sonunda ben Nebukadnessar gözlerimi göğ'e kaldırdım ve kendime geldim. Yüce Olanı övdüm. Sonsuza dek Diri Olanı onurlandırıp yücelttim. Onun egemenliği ebedi egemenliktir, Krallığı kuşaklar boyu sürecek.
35. Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır. O gökteki güçlere de dünyada yaşayanlara da Dilediğini yapar. Onun elini durduracak, Ona, «Ne yapıyorsun?» diyecek kimse yoktur.
36. O anda aklım başıma geldi. Krallığımın yüceliği için onurum ve görkemim bana geri verildi. Danışmanlarımla soylu adamlarım beni aradılar. Krallığıma kavuştum, bana daha büyük yücelik verildi.
37. Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı'na şükrederim. O'nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.

1. Kral Belşassar soylu adamlarından bin kişiye büyük bir şölen verdi, onlarla şarap içti.
2. Şarabını keyifle içerken, atası Nebukadnessarın Yerusolimdeki tapınaktan çıkarıp getirdiği altın ve gümüş kapların getirilmesini buyurdu. Öyle ki, kendisi, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içsinler.
3. Böylece Tanrının Yerusolimdeki tapınağından alınan altın kaplar getirildi; kral, karıları, cariyeleri, soylu adamları onlarla içtiler.
4. Şaraplarını içerken altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdüler.
5. Ansızın bir insan elinin parmakları belirdi, kandilliğin yanındaki saray duvarının sıvası üzerine yazmaya başladı. Kral yazan eli gördü,
6. aklından geçenler onu ürküttü, benzi soldu; eli ayağı tutmaz oldu, dizlerinin bağı çözüldü.
7. Yüksek sesle Babilin bilgelerini - falcılarla yıldızbilimcileri - çağırttı. Onlara, «Bu yazıyı kim okuyup ne anlama geldiğini bana açıklarsa, kendisine mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak ve ülkede üçüncü önder olacak» dedi.
8. Kralın bütün bilgeleri geldiyse de yazıyı kimse okuyamadı, ne anlama geldiğini de açıklayamadı.
9. Bu yüzden Kral Belşassar daha da korktu, benzi büsbütün soldu. Soylu adamlarıysa şaşkındı.
10. Kralla soyluların seslerini duyan kraliçe şölen salonuna geldi. «Çok yaşa, ey kral!» dedi, «Aklından geçenler seni ürkütmesin, benzin solmasın!
11. Ülkede kendisinde kutsal ilahların ruhu bulunan biri var. Atan Kral Nebukadnessarın döneminde kavrayışa, sağduyuya, ilahlara özgü bilgeliğe sahip olmakla tanınırdı. Atan Kral Nebukadnessar onu sihirbazların, yıldızbilimcilerin, falcıların başkanlığına atadı.
12. Kralın Belteşassar diye çağırdığı Daniel olağanüstü bir ruha, bilgiye, sağduyuya sahiptir. Üstelik düşleri yorumlama, bilmeceleri çözme, gizemleri açıklama yeteneği de vardır. Danieli çağırt, yazının ne anlama geldiğini o sana söyleyecektir.»
13. Böylece Danieli kralın önüne getirdiler. Kral, «Kral atamın Yahudadan getirdiği, Yahuda sürgünlerinden Daniel sen misin?» diye sordu,
14. «Sende ilahların ruhu bulunduğunu, kavrayış, sağduyu ve olağanüstü bilgelikle donanmış olduğunu duydum.
15. Bu yazıyı okuyup ne anlama geldiğini söylemeleri için bilgilerle falcıları çağırttım. Ama ne anlama geldiğini açıklayamadılar.
16. Senin yorum yapabildiğini, gizemleri açıklayabildiğini duydum. Bu yazıyı okur, ne anlama geldiğini açıklayabilirsen, sana mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takılacak; ülkede üçüncü önder olacaksın.»
17. Daniel, «Armağanların senin olsun, ödülleri de bir başkasına ver» diye karşılık verdi, «Ama ben yine de yazıyı okuyup ne anlama geldiğini sana açıklayacağım.
18. «Ey kral, Yüce Tanrı atan Nebukadnessara krallığı, büyüklüğü, yüceliği, görkemi verdi.
19. Tanrının sağladığı büyüklük yüzünden bütün halklar, uluslar, her dilden insan ondan korkup titredi. Dilediğini öldürür, dilediğini yaşattırdı; dilediğini yüceltir, dilediğini alçaltırdı.
20. Ne var ki, gurura kapılıp saygısızlıkta direnince krallık tahtından indirildi, yüceliği kendisinden alındı.
21. İnsanlar arasından kovuldu ve ona hayvan yüreği verildi. Yüce Tanrının insanların krallığı üzerinde egemenlik sürdüğünü, onu dilediği kişiye verdiğini anlayıncaya dek yaban eşekleri arasında yaşadı, öküz gibi otla beslendi, bedeni göğün çiyiyle ıslandı.
22. «Ama ey sen, onun torunu Belşassar, bunların hepsini bildiğin halde alçakgönüllülüğü benimsemedi.
23. Bunun yerine göğün Rabbine karşı kendini yükselttin. Onun tapınağından aldıkları kapları sana getirdiler. Sen, karıların, cariyelerin, soylu adamların onlarla şarap içtiniz. Görmeyen, duymayan, anlamayan altından, gümüşten, tunçtan, demirden, ağaçtan, taştan ilahları övdün. Soluğunu elinde tutan, bütün yollarını gözetten Tanrıyı ise yüceltmedin.
24. Bu yüzden Tanrı o yazıyı yazan eli gönderdi.

25. ‹‹Yazılan yazı şudur: MENE, MENE, TEKEL ve PARSİN.
26. ‹‹Bu sözcüklerin anlamı şudur: MENE: Tanrı senin krallığının günlerini saydı ve ona son verdi.
27. TEKEL: Terazide tartıldın ve eksik bulundun.
28. PERES: Krallığın ikiye bölünerek Medlerle Perslere verildi.›› ‹‹Persler›› sözcüğünü de çağrıştırır. Peres ‹‹Parsin››in tekilidir.
29. Belşassarın buyruğu üzerine Daniele mor giysi giydirilip boynuna altın zincir takıldı ve ülkede üçüncü önder ilan edildi.
30. Kildan Kralı Belşassar o gece öldürüldü.
31. Altmış iki yaşında olan Medli Darius krallığı eline geçirdi.

1. Darius bütün ülkeyi yönetecek yüz yirmi satrap atamayı uygun gördü.
2. Bunların başına da biri Daniel olmak üzere üç bakan atadı. Krala zarar gelmemesi için bakanlar satraplardan hesap soracaklardı.
3. Kendisinde bulunan olağanüstü ruh sayesinde Daniel öbür bakanlarla satraplardan üstün olduğundan, kral onu bütün ülkenin başına atamayı tasarlıyordu.
4. Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Danieli ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar.
5. Sonunda, «Danieli Tanrısının Yasasıyla ilgili bir konuda suçlayamazsak, bir suçlama nedeni bulamayacağız» dediler.
6. Bunun üzerine bakanlarla satraplar hep birlikte krala gidip, «Ey Kral Darius, çok yaşa!» dediler,
7. «Ülkenin bütün bakanları, kaymakamları, satrapları, danışmanları, valileri olarak kralın zorlu bir yasa çıkarması üzerinde anlaştık. Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın.
8. Şimdi, ey kral, yasağı koy; Medlerle Perslerin değişmez yasası uyarınca yazıyı imzala ki değiştirilemesin.»
9. Böylece Kral Darius yasağı içeren yasağı imzaladı.
10. Daniel yasanın imzalandığını öğrenince evine gitti. Yukarı odasının Yeruslaim yönüne bakan pencereleri açtı. Daha önce yaptığı gibi her gün üç kez diz çöküp dua etti, Tanrısına övgüler sundu.
11. Ona tuzak kuran adamlar hep birlikte oraya gittiklerinde, onu Tanrısına dua edip yalvarırken gördüler.
12. Bunun üzerine krala gidip çıkardığı yasağıyla ilgili şunları söylediler: «Ey kral, kim otuz gün içinde senden başka bir insana ya da ilaha dua ederse, aslan çukuruna atılsın diye yasa imzalamadın mı?» Kral, «Medlerle Perslerin değişmez yasası uyarınca çıkardığım yasa geçerlidir» diye karşılık verdi.
13. Bunun üzerine, «Ey kral, Yahuda sürgünlerinden olan Daniel seni de imzaladığın yasağı da saymıyor; günde üç kez dua ediyor» dediler.
14. Bunu duyan kral çok üzüldü, Danieli kurtarmayı kafasına koydu. Onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştı.
15. O zaman adamlar toplu halde krala gidip, «Ey kral, Medlerle Perslerin yasası uyarınca, kralın koyduğu yasanın ya da yasağın değiştirilemeyeceğini bilmelisin» dediler.
16. Bunun üzerine kral Danieli getirip aslan çukuruna atmalarını buyurdu. Daniele de, «Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!» dedi.
17. Bir taş getirip çukurun ağzına koydular. Danielle ilgili hiçbir şey değiştirilmesin diye kral hem kendi mühür yüzüğüyle, hem soyluların mühür yüzükleriyle taşı mühürledi.
18. Sonra sarayına döndü; geceyi yemek yemeden, eğlenmeden geçirdi; uykusu kaçtı.
19. Şafak sökerken kalkıp acele aslan çukuruna gitti.
20. Çukura yaklaşınca üzgün bir sesle, «Ey yaşayan Tanrının kulu Daniel, kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni aslanlardan kurtarabildi mi?» diye haykırdı.
21. Daniel, «Ey kral, sen çok yaşa!» diye yanıtladı,
22. «Tanrım meleğini gönderip aslanların ağzını kapadı. Beni incitmediler. Çünkü Tanrının önünde suçsuz bulundum. Sana karşı da, ey kral, hiçbir yanlışlık yapmadım.»
23. Kral buna çok sevindi, Danieli çukurdan çıkarmalarını buyurdu. Daniel çukurdan çıkarıldı. Bedeninde hiçbir yara izi bulunmadı. Çünkü Tanrısına güvenmişti.
24. Kralın buyruğu uyarınca, Danieli haksız yere suçlayan adamları, karlılarıyla, çocuklarıyla birlikte getirip aslan çukuruna attılar. Daha çukurun dibine varmadan aslanlar onları kapıp kemiklerini kırdılar.
25. Kral Darius dünyada yaşayan bütün halklara, uluslara ve her dilden insanlara şöyle yazdı: «Esenliğiniz bol olsun!
26. Krallığımda yaşayan herkesin Danielin Tanrısından korkup titremesini buyuruyorum. O yaşayan

Tanrıdır,Sonsuza dek var olacak.Krallığı yıkılmayacak,Egemenliğı son bulmayacak.

27. O kurtarır, O yaşatır,Gökte de yerde deBelirtiler, şaşılası işler yapar.Danieli aslanların pençesinden kurtaran Odur.>>

28. Böylece Darius'un ve Persli Koreş'in krallığı döneminde Daniel'in işleri iyi gitti.

1. Babil Kralı Belşassarın krallığının birinci yılında, Daniel yatağında yatarken bir düş ve görümler gördü. Sonra düşünün özetini yazdı;
2. şöyle dedi: «Gece bir görümde göğün dört rüzgarının büyük denize saldırdığını gördüm.
3. Denizden birbirinden farklı dört büyük yaratık çıktı.
4. «Birinci yaratık aslana benziyordu, kartal kanatları vardı. Ben bakarken kanatları koparıldı, yaratık yerden kaldırıldı, insan gibi ayakları üzerine durduruldu. Ona bir insan yüreği verildi.
5. «İkinci yaratık ayıya benziyordu. Bir yanı üzerinde doğrulmuştu. Ağzında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı. Ona, «Haydi kalk, yiyebildiğin kadar et ye!» dediler.
6. «Sonra baktım, parsa benzer bir başka yaratık gördüm. Sırtında dört kuş kanadı vardı. Bu yaratığın dört başı vardı ve ona egemenlik verilmişti.
7. «Bundan sonraki gece görümlerimde korkunç, ürkütücü, çok güçlü dördüncü bir yaratık gördüm. Büyük demir dişleri vardı; yiyip parçalıyor, artakalanı ayakları altında çiğniyordu. Kendisinden önceki yaratıklara benzemiyordu. On boynuzu vardı.
8. «Ben gözümü dikmiş boynuzlara bakarken, onların arasından daha küçük başka bir boynuz çıktı. İlk boynuzlardan üçü onun önünde söküldü. Bu boynuzun insan gözü gibi gözleri, böbürlenen bir ağzı vardı.
9. «Ben bakarken Tahtlar kuruldu, Eskiden beri var Olan yerine oturdu. Giysileri kar gibi beyaz, Başındaki saçlar yün gibi apaktı. Tahtı alev alev, Tekerlekleri kızgın ateş gibiydi.
10. Önünden ateşten bir ırmak çıkıp akıyordu. Binlerce binler Ona hizmet ediyordu; On binlerce on binler Önünde duruyordu. Mahkeme kuruldu, Kitaplar açıldı.
11. «Boynuzun söylediği övünge sözleri duyunca baktım, yaratık gözümün önünde öldürüldü, bedeni kızgın ateşe atıldı, yok oldu.
12. Öbür yaratıklara gelince, egemenlik onlardan alınmış, ancak belirli bir süre için yaşamalarına izin verilmişti.
13. «Gece görümlerimde insanoğluna benzer birinin göğün bulutlarıyla geldiğini gördüm. Eskiden beri var Olanın yanına doğru ilerledi, Onun önüne getirildi.
14. Ona egemenlik, yücelik ve krallık verildi. Bütün halklar, uluslar ve her dilden insan ona tapındı. Egemenliği hiç bitmeyecek sonsuz bir egemenlik, krallığı hiç yıkılmayacak bir krallıktır.»
15. «Ben Daniele gelince, ruhum üzüntüyle sarsıldı, gördüğüm görümler beni ürküttü.
16. Orada duranlardan birine yaklaştım, bütün bunların gerçek anlamını açıklamasını istedim. «O da bana bunların ne anlama geldiğini açıkladı:
17. «Bu dört büyük yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dört kraldır.
18. Ama Yüceler Yücesinin kutsalları krallığı alacak, sonsuza dek ellerinde tutacaklar. Evet, sonsuzlara dek.»
19. «Bundan sonra öbürlerinden farklı, çok korkunç, demirden dişleri, tunçtan tırnakları olan, yiyip parçalayan, artakalanı ayakları altında çiğneyen dördüncü yaratığın ne anlama geldiğini öğrenmek istedim.
20. Bunun yanı sıra başındaki on boynuzdan sonra çıkan öbür boynuzun ne olduğunu da öğrenmek istedim. Bu boynuzun önünden üç boynuz düşmüştü, sanki ötekilerden daha iriceydi. Gözleri ve böbürlenen bir ağzı vardı.
21. Ben baktığım sırada bu boynuz kutsallarla savaşıyor ve onları yeniyordu.
22. Eskiden beri var Olan -Yüceler Yücesi- gelip kutsallarının lehine yargı verene dek bu böyle sürdü. Kutsalların krallığı alma zamanı gelmişti.
23. «Bana şu açıklamayı yaptı: «Dördüncü yaratık yeryüzünde ortaya çıkacak dördüncü krallıktır. Bütün öbür krallıklardan farklı olacak, bütün dünyayı yiyip bitirecek, çiğneyip parçalayacak.
24. On boynuz bu krallıktan çıkacak on kraldır. Bunlardan sonra öncekilerden farklı bir başka kral ortaya çıkıp üç kralı tahtlarından indirecek.
25. Yüceler Yücesini kötüleyen sözler söyleyecek, Onun kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için eline teslim edilecekler.

yarım vakte kadar».

26. «Ama mahkeme kurulacak, onun egemenliğine son verilecek, büsbütün yok edilecek.

27. Göklerin altındaki krallıklara özgü krallık, egemenlik ve büyüklük kutsallara, Yüceler Yücesinin halkına verilecek. Bu halkın krallığı sonsuza dek sürecek, bütün uluslar ona kulluk edip sözünü dinleyecek.»

28. «İşte olayın gelişimi burada bitiyor. Ben Daniel'e gelince, düşüncelerim beni çok ürküttü, benzim soldu. Ama bu olayı içimde sakladım.»

1. Kral Belşassarin krallığının üçüncü yılında, ben Daniel daha önce gördüğüm görümden başka bir görüm gördüm.
2. Görümde kendimi Elam İlindeki Sus Kalesinde, Ulay Kanalının yanında gördüm.
3. Gözlerimi kaldırıp bakınca kanal kıyısında duran bir koç gördüm; iki uzun boynuzu vardı. Boynuzlardan daha geç çıkanı öbüründen daha uzundu.
4. Koçun batıya, kuzeye, güneye doğru boynuz attığını gördüm. Hiçbir hayvan ona karşı koyamıyor, kimse onun elinden kurtaramıyordu. Koç dilediği gibi davrandı ve gitgide güçlendi.
5. Ben bu olayı düşünürken, batıdan ansızın gözleri arasında çarpıcı bir boynuzu olan bir teke geldi. Yere basmadan bütün dünyayı aştı.
6. Güç ve öfkeyle, kanalın yanında durduğunu gördüğüm iki boynuzlu koça doğru koştu.
7. Öfkeyle saldırdığını, koça vurup boynuzlarını kırdığını gördüm. Koçun tekeye karşı duracak gücü yoktu; teke koçu yere vurup çiğnedi. Koçu onun elinden kurtaracak kimse yoktu.
8. Teke çok güçlendi, ama en güçlü olduğu sırada büyük boynuzu kırıldı. Kırılan boynuzun yerine, göğün dört rüzgarına doğru çarpıcı dört boynuz çıktı.
9. Bu boynuzların birinden başka bir küçük boynuz çıktı; güneye, doğuya ve Güzel Ülkeyefi doğru yayılarak çok güçlendi.
10. Göklerin ordusuna erişinceye dek büyüdü. Gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yeryüzüne düşürdü, ayakları altına alıp çiğnedi.
11. Kendisini Gök Ordusunun Önderine kadar yükseltti. Tanrıya sunulan günlük sunu kaldırıldı, tapınak terk edildi.
12. Başkaldırı yüzünden günlük sunuya karşı çıkıldı. Gerçek ayak altında çiğnendi. Küçük boynuz yaptığı her şeyde başarılı oldu.
13. Sonra kutsal bir varlığın konuştuğunu duydum. Başka kutsal bir varlık ona, «Bu görümde - günlük sunuyla, yıkım getiren başkaldırıyla, kutsal yerin ve ordunun ayak altında çiğnenmesiyle ilgili görümde- olanlar ne zamana dek sürecek?» diye sordu.
14. Kutsal varlık bana, «2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak» dedi.
15. Ben Daniel, gördüğüm görümün ne anlama geldiğini çözmeye çalışırken, insana benzer biri karşımda durdu.
16. Bir insan sesinin Ulay Kanalından, «Ey Cebrail, görümün ne anlama geldiğini şuna açıkla» diye seslendiğini duydum.
17. Cebrail durduğum yere yaklaşınca korkudan yere yığıldım. Bana, «Ey insanoğlu!» dedi, «Bu görümün sonla ilgili olduğunu anla.»
18. O benimle konuşurken, yüzükoyun yere uzanmış, derin bir uykuya dalmışım. Dokunup beni ayağa kaldırdı.
19. Bana, «Daha sonra Tanrının öfkesi sona erdiğinde neler olacağını sana söyleyeceğim» dedi, «Çünkü görüm sonun belirlenen zamanıyla ilgilidir.
20. Gördüğün iki boynuzlu koç Med ve Pers krallarını simgeler.
21. Teke Grek Kralıdır; gözleri arasındaki büyük boynuz birinci kraldır.
22. Kırılan boynuzun yerine çıkan dört boynuz, ulusundan çıkacak dört krallığı simgeliyor. Ama ilk kral kadar güçlü olmayacaklar.
23. «Bu dört krallığın sonu yaklaşıp yapılan kötülükler doruğa varınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak.
24. Kendisinden gelmeyen büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlülere ve kutsal halkı yok edecek.
25. Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, Önderler Önderine karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek.
26. «Akşam ve sabahla ilgili sana bildirilen görüm gerçektir. Ama sen görümü gizli tut. Çünkü uzak bir gelecekle ilgilidir.»

27. Ben Daniel günlerce bitkin ve hasta kaldım. Sonra kalkıp kralın işlerini yapmayı sürdürdüm. Bu anlaşılması güç görümden ötürü şaşkındım.

- 1-2. Medli Ahaşveroş oğlu Darius Kildan Kralı oldu. Krallığının birinci yılında ben Daniel, RABbin Peygamber Yereyaya bildirdiği sayının - Yerusolimin ıssız kalacağı yılların sayısının - yetmiş olduğunu Kutsal Yazılardan anladım.
3. Bunun üzerine yüzümü Rab Tanrıya çevirdim. Duayla, yakarışla, oruçla Ona yalvardım; çul kuşanıp külde oturdum.
5. Buyruklarından, ilkelerinden ayrılıp günah, suç işledik, kötülük yaptık, başkaldırdık.
6. Senin adına krallarımıza, önderlerimize, atalarımıza, ülkedeki bütün halka seslenen kulların peygamberleri dinlemedik.
7. «Sen adaletlisin, ya Rab! Sadakatsizliğimiz yüzünden bizi uzak yakın ülkelere sürdün. Oralarda yaşayan biz Yahudiler, Yerusolim halkı, İsraililer bugün utanç içindeyiz.
8. Evet, ya RAB, bizler, krallarımız, önderlerimiz, atalarımız sana karşı işlediğimiz günah yüzünden utanç içindeyiz.
9. Sana karşı geldiğimiz halde, sen acıyan, bağışlayan Tanrımız Rabsin.
10. Tanrımız RABbin sözüne kulak vermedik, kulları peygamberler aracılığıyla bize verdiği yasalara uymadık.
11. Bütün İsrail halkı yasayı çiğnedi, sırtını sana dönüp seni dinlemek istemedi. «Bu yüzden Tanrı kulu Musanın Yasasında yazılan lanet başımıza yağdı, içilen ant yerine geldi. Çünkü sana karşı günah işledik.
12. Üzerimize büyük yıkım getirerek bizim ve bizi yöneten önderlerimiz için söylediğin sözleri yerine getirdin. Yerusolimin başına gelen, göğün altındaki başka hiçbir kentin başına gelmemiştir.
13. Musanın Yasasında yazıldığı gibi, bütün bu yıkımlar başımıza geldi. Buna karşın, ey Tanrımız RAB, suçumuzdan dönüp senin gerçeklerine yönelerek lütfunu dilemedik.
14. RAB üzerimize yıkım göndermekten caymadı. Çünkü Tanrımız RAB yaptığı her şeyde adildir. Bizse Onun sözüne kulak vermedik.
15. «Ey Tanrımız Rab, sen halkını Mısırdan güçlü elinle çıkardın ve bugün olduğu gibi ün kazandın. Bizse günah işledik, kötülük yaptık.
16. Ya Rab, doğru işlerin uyarınca kentin Yerusolimden, kutsal dağından öfkene, kızgınlığını kaldırmanı dilerim. Günahlarımız ve atalarımızın suçları yüzünden Yerusolim de halkın da çevremizdekilerin tümüne alay konusu oldu.
17. «Şimdi, ey Tanrımız, kulunun duasını, yakarışını işit. Adın uğruna, ya Rab, yüzünü viran tapınağına çevir.
18. Ey Tanrım, kulak ver ve işit! Gözlerini aç, senin olan viran kenti gör. Doğruluğumuzdan değil, senin büyük merhametinden ötürü dilekte bulunuyoruz.
19. Ya Rab, dinle! Ya Rab, bağışla! İşit ve davran, ya Rab! Ey Tanrım, adının hatırı için gecikme! Çünkü kent ve halk senindir.»
20. Ben daha konuşup dua ederken, günahımı ve halkım İsrailin günahını açıkça kabul edip Tanrımın kutsal dağı için Tanrım RABbe dilekte bulunurken,
21. daha dua ediyorken, önceden görümde gördüğüm adam -Cebrail- akşam sunusu saatinde hızla uçarak yanıma geldi.
22. «Daniel, sana anlayış vermek için geldim» diye açıkladı,
23. «Sen Tanrıya yalvarmaya başlar başlamaz, duan yanıtlandı; bunu bildirmeye geldim. Çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle sözün anlamını kavra ve görümünü anla:
24. «Başkaldırıcıyı ortadan kaldırmak, günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak, görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsalı meshetmek için senin halkına ve kutsal kentine yetmiş hafta kadar zaman saptanmıştır. geldiği sanılıyor.
25. «Şunu bil ve anla: Yerusolimi yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan önderin gelişine dek yedi hafta geçecek. Altmış iki hafta içinde Yerusolim yeniden sokaklarla, hendeklerle kurulacak. Ancak bu sıkıntılı zamanlarda olacak.
26. Bu altmış iki hafta sonunda meshedilmiş olan öldürülecek ve onu destekleyen olmayacak.

Gelecek önderin halkı, kenti ve kutsal yeri yerle bir edecek. Sonu tufanla olacak: Savaş sona dek sürecektir. Yıkımların da olacağı kararlaştırıldı.

27. Gelecek önder birçoklarıyla bir haftalık sağlam bir antlaşma yapacak. Haftanın yarısı geçince, kurbanı da sunuyu da kaldıracak. Kararlaştırılan yıkım başına gelinceye dek yok edici önder tapınağın üst bölümüne yıkıcı iğrenç şeyler yerleştirecek.>>

1. Pers Kralı Koreşin krallığının üçüncü yılında Belteşassar diye çağrılan Daniele bir giz açıklandı. Büyük bir savaşla ilgili olan bu giz gerçektir. Daniel görümde kendisine açıklanan gizi anladı.
2. O sırada ben Daniel üç haftadır yas tutuyordum.
3. Üç hafta dolana dek ağızma ne güzel bir yiyecek ya da et koydum, ne şarap içtim, ne de yağ süründüm.
4. Birinci ayın yirmi dördüncü günü, Büyük Irmakın, yani Diclenin kıyısındaiken,
5. gözlerimi kaldırıp bakınca keten giysi giyinmiş, beline Ufaz altınından kemer kuşanmış bir adam gördüm.
6. Bedeni sarı yakut gibiydi. Yüzü şimşek gibi parlıyordu. Gözleri alevli meşalelere benziyordu. Kollarıyla bacakları cilalı tunç gibi parlıyor, sesi büyük bir kalabalığın çıkardığı gürültüyü andırıyordu.
7. Görümü yalnız ben Daniel gördüm. Yanımdakiler görmediler, ama dehşete düşerek gizlenmek için kaçtılar.
8. Böylece ben yalnız kaldım. Bu büyük görümü seyrederken gücüm tükendi, benzim büsbütün soldu, kendimi toparlayamadım.
9. Sonra adamın sesini duyunca yüzüstü yere düşüp derin bir uykuya daldım.
10. Derken bir el dokundu, titredim; beni dizlerimle ellerimin üzerine kaldırdı.
11. Bana, «Ey Daniel, sen ki çok sevilen birisin!» dedi, «Ayağa kalk ve söyleyeceklerime iyi kulak ver. Çünkü sana gönderildim.» O bunları söyler söylemez titreyerek ayağa kalktım.
12. «Korkma, ey Daniel!» diye devam etti, «Anlayışa erişmeye ve kendini Tanrının önünde alçaltmaya karar verdiğin gün duan işitildi. İşte bu yüzden geldim.
13. Pers krallığının önderi yirmi bir gün bana karşı durdu. Sonra baş önderlerden Mikail bana yardıma geldi, çünkü orada, Pers krallarının yanında alıkonulmuştum.
14. Son günlerde halkının başına neler geleceğini sana açıklamak için geldim şimdi, çünkü bu görüm gelecekle ilgilidir.»
15. O bunları söyleyince, suskun suskun yere baktım.
16. Derken insanoğluna benzeyen biri dudaklarıma dokundu. Ben de ağızımı açıp konuşmaya başladım. Karşımda durana, «Ey efendim, bu görüm yüzünden acı çekiyorum, kendimi toparlayamıyorum» dedim,
17. «Ben kulun nasıl seninle konuşayım? Gücüm tükendi, soluğum kesildi.»
18. İnsana benzeyen varlık yine dokunup beni güçlendirdi.
19. «Ey çok sevilen adam, korkma!» dedi, «Esenlik olsun sana! Güçlü ol! Evet, güçlü ol!» O benimle konuşunca güçlendim. «Konuşmanı sürdür, efendim, çünkü bana güç verdin» dedim.
20. Bunun üzerine, «Sana neden geldiğimi biliyor musun?» dedi, «Çok yakında dönüp Pers önderiyle savaşacağım. Ben gidince Grek önderi gelecek.
21. Ama önce Gerçek Kitap'ta neler yazıldığını sana bildireceğim. Onlara karşı önderiniz Mikail dışında bana yardım eden kimse yok.

1. «Medli Dariusun krallığının birinci yılında Mikaili destekleyip korumak için onun yanında durdum.»
2. «Şimdi sana gerçeği bildireceğim: Pers krallığında üç kral daha ortaya çıkacak. Ama dördüncü kral öbür üçünden daha zengin olacak. Zenginliği sayesinde elde edeceği güçle herkesi Grek ülkesine karşı kıskırtacak.
3. Sonra güçlü bir kral çıkacak. Büyük yetkiyle krallık edecek ve dilediği gibi davranacak.
4. Ne var ki, o gücünün doruğundayken, krallığı darmadağın edilecek, göğün dört rüzgarı gibi dört parçaya bölünecek. Krallık onun soyundan gelenlere geçmeyecek, yerine geçenlerin hiçbiri onun gibi egemenlik sürmeyecek. Krallığı yıkılıp başkalarına verilecek.
5. «Güney Kralı güçlenecek. Ancak komutanlarından biri ondan daha çok güçlenecek ve krallığı büyük olacak.
6. Birkaç yıl sonra bu ikisi uzlaşacak. Güney Kralı yapılan uzlaşmayı onaylamak için kızını Kuzey Kralına eş olarak verecek. Ama kız gücünü koruyamayacak. Kralın ömrü de gücü de uzun sürmeyecek. Bu arada kızla babası da, ona eşlik edenlerle onu destekleyen de ele verilecek.
7. «Babasının yerine kızın ailesinden biri ortaya çıkacak. Kuzey Kralının ordusuna saldırıp kalesini alacak. Onlarla savaşıp yenecek.
8. Onların ilahlarını, dökme putlarını, değerli altın ve gümüş kaplarını alıp Mısıra götürecektir. Kuzey Kralını birkaç yıl rahat bırakacak.
9. Sonra Kuzey Kralı gidip Güney Kralının ülkesine saldırarak, ardından kendi ülkesine dönecek.
10. Kuzey Kralının oğulları savaşa hazırlanarak çok büyük bir ordu toplayacaklar. Ordu sel gibi taşacak, önüne geleni alıp götürecektir, gelip Güney Kralının kalesine dayanacak.
11. «Güney Kralı öfkeyle çıkıp Kuzey Kralına karşı savaşacak. Kuzey Kralı büyük bir ordu topladığı halde, bu ordu Güney Kralının eline teslim edilecek.
12. Bu büyük ordu yenilgiye uğrayınca Güney Kralı gurura kapılacak. On binlerce insanı öldürecek, ama zaferi uzun sürmeyecek.
13. Çünkü Kuzey Kralı öncekinden daha büyük bir ordu toplayacak ve birkaç yıl sonra büyük, iyi donatılmış bir orduyla ülkeye doğru ilerleyecek.
14. «Bu sırada birçokları Güney Kralına karşı çıkacak. Senin halkından bazı zorbalarda, görün yerine gelsin diye ayaklanacak, ama yenilgiye uğrayacaklar.
15. Sonra Kuzey Kralı gelip toprak yığarak tepelikler yapacak ve surlu kenti ele geçirecek. Güney Kralının güçleri buna karşı duramayacak. En seçme askerlerinin bile karşı durmaya güçleri yetmeyecek.
16. Kente saldıran Kuzey Kralı dilediği gibi davranacak, kimse ona karşı duramayacak. Güzel Ülkeyi yönetecek, yıkıp yok etme yetkisi onun elinde olacak.
17. Krallığının bütün gücünü toplayıp Güney Kralının üzerine yürümeyi amaçlayacak ve Güney Kralıyla bir antlaşma yapacak. Ülkesini yerle bir etmek için kızını eş olarak ona verecek. Ama tasarısı başarılı olmayacak, ona yarar sağlamayacak.
18. Bundan sonra deniz kıyısındaki bölgelere yönelecek, birçoklarını ele geçirecek. Ne var ki, bir komutan onun saygısızlıklarını sona erdirecek, saygısızlığının karşılığını verecek.
19. Bunun üzerine Kuzey Kralı kendi ülkesinin kalelerine yönelecek, ama tökezleyip düşecek. Bir daha da ortaya çıkmayacak.
20. «Yerine geçen kral, krallığının yüceliği için zorla vergi toplayacak birini gönderecek. Ama birkaç gün içinde öfkesiz ve savaşız yok edilecek.
21. «Yerine krallıkla onurlandırılmamış değersiz biri geçecek. Halk güvenlik içindeyken, kurduğu düzenler sayesinde gelip krallığı ele geçirecek.
22. Çok güçlü orduları süpürüp yok edecek; antlaşma önderi de yok edilecek.
23. Onunla antlaşma yaptıktan sonra hileye başvuracak. Az sayıda insanla gittikçe güçlenecek.
24. Beklenmedik bir anda ilin zengin bölgelerine saldırıp babalarının, atalarının yapmadığı şeyleri yapacak. Adamlarına yağma ve çapul malı, servetler dağıtacak. Kalelere saldırmak için düzenler

kuracak, ama bu uzun sürmeyecek.

25. «Gücünü ve cesaretini toplayarak büyük bir orduyla Güney Kralına karşı çıkacak. Güney Kralı da büyük ve çok güçlü bir orduyla savaşıacak. Ne var ki, kurulan düzenler yüzünden ona karşı duramayacak.

26. Sofrasından yiyenler Güney Kralını yıkmaya çalışacaklar; ordusu dağılacak, birçokları vurulup öldürülecek.

27. Her iki kral da kötülük tasarlayacak. Aynı masada oturup birbirlerine yalan söyleyecekler. Ancak bu bir yarar sağlamayacak. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek.

28. Kuzey Kralı büyük bir servetle ülkesine dönecek, ama amacı kutsal antlaşmaya karşı gelmek olacak. Dilediğini yaptıktan sonra ülkesine dönecek.

29. «Belirlenen zamanda dönüp yine Güneye saldırarak. Ancak bu kez sonuç öncekinden farklı olacak.

30. Ona karşı koymak için Kittimden gelen gemiler cesaretini kırarak. Geri dönecek ve öfkeyle kutsal antlaşmaya karşı çıkacak, kutsal antlaşmayı bırakanları yine kayıracak.

31. «Askerleri gidip tapınakla kaleyi kirletecek, günlük sunuları kaldırıp yıkıcı iğrenç şeyi koyacaklar.

32. Kuzey Kralı antlaşmayı bozanları yaltaklanarak ayartacak, ama Tanrısını tanıyan halk var gücüyle ona karşı duracak.

33. «Halkın arasındaki bilge kişiler birçoklarını eğitecekler. Ama bir süre bu kişiler ya kılıçla öldürülecek, yakılacak, tutsak edilecek ya da mallarından edilecekler.

34. Yenilgiye uğrayınca biraz yardım görecekler. İçtenlikten uzak birçok kişi onlardan yana geçecek.

35. Bilgelerden kimisi tökezleyecek; öyle ki, son gelinceye dek arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsinler. Çünkü son yine de belirlenen zamanda gelecek. lekesiz duruma gelebilsinler» ya da

«Öyle ki, son gelinceye dek Tanrının halkı arınıp temizlenebilsin, lekesiz duruma gelebilsin».

36. «Kral dilediği gibi davranacak. Kendini bütün tanrılardan daha büyük, daha yüce gösterecek, tanrıların Tanrısına karşı duyulmamış sözler söyleyecek. Tanrının öfkesi tamamlanıncaya dek başarılı olacak. Çünkü tasarlanan, yerine gelecektir.

37. Kral hiçbir tanrıya, atalarının ilahlarına da kadınların bağlandığına da ilgi göstermeyecek. Kendisini hepsinden üstün görecektir.

38. Bu ilahların yerine, kaleler ilahını yüceltecek. Atalarının tanımadığı bu ilaha altın, gümüş, değerli taşlar, pahalı armağanlar sunup onu onurlandıracak.

39. Bu yabancı ilahın yardımıyla en güçlü kalelere saldırarak; onu kabul edenleri alabildiğine onurlandıracak, onları birçoklarının başına önder atayacak, ülkeyi ödül olarak onlar arasında bölüştürecektir.

40. «Son gelince, Güney Kralı Kuzey Kralıyla savaşa tutuşacak. Kuzey Kralı savaş arabalarıyla, atlılarla, birçok gemilerle saldırarak. Her şeyi süpürüp götüren sel gibi taşarak birçok ülkeden geçecek.

41. Güzel Ülkeye de girecek, birçok ülke yenilgiye uğrayacak. Ancak Edom, Moav ve Ammon önderleri onun elinden kurtulacak.

42. Öbür ülkelere de saldırarak. Mısır bile elinden kurtulmayacak.

43. Altın ve gümüş hazinelerine, Mısırın bütün değerli eşyalarına el koyacak. Luvlularla Kûşlular onun ardınca yürüyecekler.

44. Ne var ki, doğudan ve kuzeyden gelen haberler onu ürkütecek. Birçoklarını yıkıp yok etmek için büyük öfkeyle yola çıkacak.

45. Denizle güzel kutsal dağ arasında saray çadırlarını kuracak. Yine de yaşamı son bulacak ve ona yardım eden olmayacak.»

1. «O zaman senin halkını koruyan büyük önder Mikail görünecek. Ulusun oluşumundan beri hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi olacak. Bu dönemde halkın -adı kitapta yazılı olanlar- kurtulacak.
2. Yeryüzü toprağında uyuyanların birçoğu uyanacak: Kimisi sonsuz yaşama, kimisi utanca ve sonsuz iğrençliğe gönderilecek.
3. Bilgeler gökkubbe gibi, birçoklarını doğruluğa döndürenler yıldızlar gibi sonsuza dek parlayacaklar.
4. Ama sen, ey Daniel, son gelinceye dek bu sözleri sakla, kitabı mühürle. Bilgileri artsın diye birçokları oraya buraya gidecek.»
5. Ben Daniel baktım, biri ırmağın bu kıyısında, öbürü öbür kıyısında duran başka iki varlık gördüm.
6. İçlerinden biri, ırmağın suları üzerinde duran keten giysili adama, «Bu şaşırtıcı olayların son bulması ne kadar zaman alacak?» diye sordu.
7. İrmağın suları üzerinde duran keten giysili adamın sağ ve sol elini göğse kaldırarak sonsuza dek Diri Olanın adıyla ant içip, «Üç buçuk yıl alacak» dediğini duydum, «Kutsal halkın gücü tümüyle kırılınca, bütün bu olaylar son bulacak.» vakit».
8. Adamın söylediklerini duydumsa da anlamadım. Bunun için, «Ey efendim, bunların sonu ne olacak?» diye sordum.
9. Şöyle yanıtladı: «Sen git, Daniel. Bu sözler son gelinceye dek saklanıp mühürlenecek.
10. Birçokları kendilerini arıtıp temizlenecek, lekesiz duruma gelecek, ama kötüler kötülük etmeyi sürdürecektir. Kötülerin hiçbirisi anlamayacak, bilgiler anlayacak.
11. «Günlük sununun kaldırılıp yıkıcı iğrenç şeyin konduğu zamandan başlayarak 1 290 gün geçecek.
12. Bekleyip 1 335 güne ulaşana ne mutlu!
13. «Sana gelince, ey Daniel, son gelinceye dek yoluna devam et. Rahatına kavuşacak ve günlerin sonunda ödülünü almak için uyanacaksın.»

Hoşea

Bölüm 1

1. Uzziya, Yotam, Ahaz ve Hizkiyanın Yahudada ve Yehoaş oğlu Yarovamın İsrailde krallık ettiği dönemde RABbin Beerî oğlu Hoşea bildirdiği sözler.
3. Böylece Hoşea gidip Divlayimin kızı Gomerle evlendi. Kadın hamile kalıp kendisine bir oğul doğurdu.
5. Ve o gün Yizreel Vadisinde İsrailin yayını kıracağım.>> anlamına gelir.
6. Gomer yine hamile kaldı ve bir kız doğurdu. RAB Hoşea, <<Adını Lo-Ruhama koy>> dedi, <<Çünkü artık İsrail soyuna acımayacağım, onları bağışlamayacağım.
7. Ancak Yahuda soyuna merhamet edeceğim. Ben kurtaracağım onları, ama yay, kılıç, savaş, at ve atlılar aracılığıyla değil, kendi aracılığımla.>>
8. Gomer Lo-Ruhamayı sütten kesince yine hamile kaldı ve bir oğul doğurdu.
10. <<Yine de İsraililerin sayısı denizin kumu gibi sayılamaz, ölçülemez olacak. Kendilerine, <Siz halkım değilsiniz> denilen yerde, <Yaşayan Tanrının çocuklarısınız> denecek.
11. Yahuda ve İsrail halkları yeniden birleşecek. Başlarına tek önder atayacaklar. Ülkeden çıkacaklar. Çünkü Yizreel günü büyük bir gün olacak.

1. «Kardeşlerinizi «Halkım», kızkardeşlerinizi «Merhamete ermişler» diye çağırın.»
2. «Azarlayın annenizi, azarlayın,Çünkü o benim karım değil artık,Ben de onun kocası değilim.Yüzünden akan fahişeliği,Koynundan zinaları atsın.
3. Yoksa onu çıplak soyacak,Anneden doğma edeceğim,Çöle, çorak toprağa çevirecek,Susuzluktan öldüreğim.
4. Acımayacağım çocuklarına,Çünkü onlar zina çocuklarıdır.
5. Anneleri zina etti,Onlara gebe kaldı, rezillik etti.«Oynaşlarımın ardından gideğim» dedi,«Ekmeğimi, suyum, yapağımı, ketenimi, zeytinyağımı, içkimi onlar veriyor.»
6. İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeğim,Yolunu bulamasın diyeÖnüne duvar öreğim.
7. Oynaşlarının ardına düşecek,Ama onlara erişemeyecek,Onları arayacak,Ama bulamayacak.O zaman, «İlk kocama döneyim» diyecek,«Çünkü o zamanki halim şimdikinden iyiydi!»
8. Ama kendisine tahıl, yeni şarap, zeytinyağı verenin,Baal için harcadığı altınla gümüşü bol bol sağlayanBen olduğumu bilmedi.
9. Bu yüzden zamanında tahılımı,Mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım;Çıplak bedenini örten yapağımı, ketenimi çekip alacağım.
10. Evet, oynaşlarının önünde ayıbını ortaya çıkaracağım,Kimse elimden kurtaramayacak onu.
11. Bütün sevincine, bayramlarına,Yeni Ay törenlerine, Şabat günlerine,Dinsel bayramlarının tümüne son vereğim.
12. Viran edeceğim asmalarını, incir ağaçlarını,Hani, «Bunlar oynaşlarımın bana verdiği ücrettir» dediği;Çalılığa çevireğim onları,Yem olacaklar yabanıl hayvanlara.
13. Cezalandıracağım onu,Baallara buhur yaktığı günler için;Halkalarla, takılarla süslenmiş,Oynaşlarının ardınca gitmiş,Beni unutmuştu»»Diyor RAB.
14. «İşte bu yüzden onu ikna edip çöle götüreceğim,Onunla dostça konuşacağım.
15. Kendisine orada bağlar vereğim,Akorç Vadisini ona umut kapısı yapacağım.Gençlik günlerinde olduğu gibi,Mısırdan çıktığı günlerde olduğu gibi,Ezgiler söyleyecek.
16. Ve o gün gelecek»» diyor RAB,«Bana, «Kocam» diyeceksin;Artık, «Efendim» demeyeceksin. var. Baal hem bir ilahın adı hem de «Koca», «Efendi» anlamlarına gelir.
17. Ağzından Baalların adını sileğim,Adları bir daha anılmayacak.
18. Kırdaki hayvanlarla, gökteki kuşlarla,Toprakta yaşayan canlılarla,Halkım için o gün antlaşma yapacağım;Ülkeden yayı, kılıcı, savaşı kaldıracağım,Güvenlik içinde yatıracağım onları.
19. Seni sonsuza dek kendime eş alacağım,Doğruluk, adalet, sevgi, merhamet temelindeSeninle evleneğim.
20. Sadakatle seninle evleneğim,RABbi tanıyacaksın.
21. «Ve o gün yanıt vereğim»» diyor RAB,«Göklere yanıt vereğim;Onlar da yere yanıt verecek;
22. Yerse, tahıla, yeni şaraba,Zeytinyağına yanıt verecek,Onlar da Yizreele yanıt verecekler.
23. Onu ülkede kendim için ekeğim,Merhamete ermemiş olana acıyacağım,Halkım olmayana, «Halkımsın» diyeğim;Onlar da bana, «Tanrım» diyecekler.»»

Bölüm 3

2. Böylece onu on beş şekel gümüş, bir homer bir letek arpa karşılığında satın aldım kendime.
3. Ona, ‹‹Uzun süre benimle yaşayacaksın›› dedim, ‹‹Zina etmeyecek, başka bir erkekle dostluk kurmayacaksın. Ben de sana öyle davranacağım.››
4. Çünkü İsraililer uzun süre kral, önder, kurban, dikili taş, efod, aile putu olmadan yaşayacak.
5. Sonra dönüp Tanrıları RAB'bi, kralları Davut'u arayacaklar. Son günlerde korkarak RAB'be ve O'nun iyiliğine yönelecekler.

1. Ey İsraililer, dinleyin RABbin sözünü,Çünkü RABbin davası var bu ülkede yaşayanlarla;<<Yok olmuş sevgi, sadakat, Tanrı bilgisi.
2. Lanet, yalan, adam öldürme, hırsızlık,Zina almış her şeyin yerini.Zorbalık ediyorlar,Kan üstüne kan döküyorlar.
3. Bu yüzden ülke yas tutuyor,Tükeniyor orada yaşayan herkes,Kırdaki hayvanlar, gökteki kuşlarDenizdeki balıklar...
4. <<Ancak kimse kimseyle çekişmesin,Kimse kimseyi suçlamasın,Çünkü halkın kâhinle çekişenlere benziyor.
5. Sen gündüz tökezleyeceksin,Peygamber de gece seninle birlikte,Yok edeceğim anneni.
6. <<Yok oldu halkım bilgisizlikten,Sen bilgiyi reddettiğin için,Ben de seni reddedeceğim,Bana kâhinlik etmeyesin diye.Sen Tanrının yasasını unuttuğun için,Ben de senin çocuklarını unutacağım.
7. Kâhinler çoğaldıkçaDaha çok günah işlediler bana karşı,Onların onurunu utanca çevireceğim. Süryanice ve bazı eski İbrani din bilginlerine göre <<Onurumu utanca çevirecekler>>.
8. Halkımın günahlarıylaı besleniyorlar,Onların suç işlemesini istiyorlar. <<Günah sunusu>> anlamına gelir (bkz. Lev.6:25-30).
9. Halkın başına gelenler kâhinlerin başına da gelecek,Tuttukları yol yüzünden cezalandıracağım onları,Yaptıklarının karşılığını vereceğim.
10. Yiyecekler, ama doymayacaklar,Zina edecekler, ama çoğalmayacaklar.Çünkü RABbi dinlemekten vazgeçtiler.
11. <<Zina, yeni ve eski şarap insanın aklını başından alır.
12. Halkım tahta puta danışıyor,Değneğinden yanıt alıyor.Çünkü zina ruhu onları saptırdı,Kendi Tanrılarından ayrılarak zina ettiler.
13. Dağ başlarında kurban kesiyor,Tepelerde meşe, aselbent, yabanıl fıstık ağaçları altında buhur yakıyorlar,Gölgeleri güzel olduğu için.Bu yüzden kızlarınız fahişelik ediyor,Gelinleriniz zina.
14. Fahişelik ettiklerinde kızlarınızı,Zina ettiklerinde gelinlerinizi cezalandırmayacağım.Çünkü erkekleriniz fahişelerle oynuyor,Putların tapınığında fuhuş yapanlarla kurban kesiyorlar.Anlayışsız halk mahvolacak.
15. <<Ey İsrail, sen zina etsen de,Yahuda suç işlemese bari. <<Gilgala gitmeyin,Beytavene çıkmayın.<Yaşayan RABbin hakkı için> diye ant içmeyin. tapınma merkezleriydi.
16. Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti,Şimdi RAB nasıl güder onları otlakta kuzu gibi?
17. Efrayim putlarına sarıldı,Bırak onu!
18. İçkileri tükendi,Hâlâ zina ediyorlar;Önderleri rezilliğe gönül verdi.
19. Rüzgar onları kanatlarına sardı,Kurbanları yüzünden utanacaklar.

1. «Ey kâhinler, işitin bunu!Ey İsraililer, dikkatle dinleyin!Kulak verin, ey saraydakiler!Bu yargı size uygulanacak.Çünkü siz Mispada bir tuzak,Tavor Dağına serilmiş bir ağ oldunuz.
2. Başkaldıranlar azıttıkça azıttı,Ama ben hepsini yola getireceğim.
3. Efrayimi tanırım,İsrailde de benim için gizli bir şey yok.Çünkü daha yeni zina ettin, ey Efrayim,Kirlenmiş İsrail.
4. Yaptıkları işler Tanrılarına dönmeye izin vermiyor,Çünkü zina ruhu var içlerinde,RABbi tanımıyorlar.
5. İsrailin gururu kendine karşı tanıklık ediyor;Suç içinde tökezliyor İsraille Efrayim,Yahuda da birlikte.
6. Davarlarıyla, sığırlarıyla RABbi aramaya gidecekler,Ama bulamayacaklar.Çünkü RAB onlardan uzaklaştı.
8. «Givada boru, Ramada borazan çalın,Beytavende savaş çağrısı yapın;Düşman peşinizde, ey Benyaminitliler!
9. Azar günü Efrayim yıkıma uğrayacak,Kararımı bildiriyorum İsrail oymaklarına.
10. Yahuda önderleri sınır taşlarının yerini değiştirenlerle benziyor,Gazabımı su gibi dökeceğim üzerlerine.
11. Baskı gördü Efrayim,Ezildi yargı önünde,Çünkü bile bile boş şeylerin ardına düştü.
12. Ben Efrayimlilere karşı güve,Yahuda halkına karşı küf gibi olacağım.
13. «Efrayim hastalığını,Yahuda yarasını görünce,Efrayim Asura gitti,Büyük kraldan yardım istedi.Ama o size şifa veremez,Yaranızı iyileştiremez.
14. Çünkü ben Efrayime bir aslan,Yahuda halkına genç bir aslan gibi saldıracağım.Ben parçalayacağım onları,Alıp götüreceğim, kurtaran çıkmayacak.
15. Sonra gidip yerime döneceğim,Onlar suçlarını kabul edinceye,Yüzümü arayıncaya dek orada kalacağım.Sıkıntıya düşünce gayretle beni arayacaklar.»

Bölüm 6

1. «Gelin, RABbe dönelim.Bizi O parçaladı,O iyileştirecek.Bizi O yaraladı,Yaramızı O saracak.
2. İki gün sonra bizi diriltecek,Üçüncü gün ayağa kaldıracak,Huzurunda yaşayalım diye.
4. Tanrı şöyle diyor:«Ey Efrayim, ne yapayım sana?Ey Yahuda, sana ne yapayım?Sevginiz sabah sisine benziyor,Erkenden uçup giden çiy gibi.
5. Bu yüzden sizi peygamberler aracılığıyla lime lime doğradım,Ağzımdan çıkan sözlerle öldürdüm;Yargılarım şimşek gibi ışıltıyor.
6. Çünkü ben kurbandan değil, bağlılıktan hoşlanırım,Yakmalık sunulardan çok beni tanımanızı isterim.
7. Oysa onlar Adam KentindeAntlaşmaya uymadılar,Orada bana ihanet ettiler. Kenti gibi» anlamlarına da gelebilir.
8. Gilat kötülük yapanların kentidir,Kan izleriyle doludur.
9. Haydut çeteleri nasıl pusuya yatarsa,Kâhinler takımı da öyle;Şekem yolunda adam öldürüyor,Rezillik yapıyorlar.
10. İsrail halkında korkunç bir şey gördüm.Efrayim zinaya kapılmış,Kirlenmiş İsrail.
11. «Ey Yahuda, senin için de bir hasat günü saptandı. «Ne zaman halkımın durumunu düzeltmek,

1. İsrail'e şifa vermek istesem,Efrayim'in suçları,Samiriyenin kötülükleri ortaya çıkıyor.Çünkü hile yapıyorlar,Evlere hırsız giriyor,Dışarda haydut çeteleri soygun yapıyor.
2. Ne var ki, düşünmüyorlar,Kötülüklerini unutmadığımı.Günahları kuşatıyor onları,Gözümün önündeler.
3. «Kralı kötülükleriyle,Önderleri yalanlarıyla sevindiriyorlar.
4. Hepsi zinaya düşkün,Yoğrulan hamur ekşiyinceye dekFırıncının ateşini karıştırmaya gerek duymadığı fırın gibi kızgınlar.
5. Kralımızın şenlik gününde,Önderler şarabın ateşinden hastalandılar,Kral da alaycılarla elele verdi.
6. Fırın gibidir yürekleri,Dolap çevirerek ona yaklaşırlar.İçin için yanar öfkeleriGece boyunca.Alevli ateş gibi parlarSabah olunca.
7. Hepsi fırın gibi kızgındır,Yutar yöneticilerini.Bütün kralları düştü,Kimse yardıma çağırıyor beni.
8. «Efrayim öteki halklarla karışıyor,Çevrilmemiş pideye döndü.
9. Gücünü yabancılar yedi,Farkında değil;Saçlarına ak düştü,Farkında değil.
10. İsrail'in gururu kendine karşı tanıklık ediyor;Bütün bunlara karşınYine de dönmüyorlar ben, Tanrıları RABbe,Aramıyorlar beni.
11. «Efrayim bön, akılsız bir güvercin gibi,Ya Mısır'a yardıma çağırıyor,Ya Asura gidiyor.
12. Gittiklerinde ağımları üzerlerine atacak,Gökte uçan kuşlar gibi onları yere indireceğim.Topluluklarına bildirildiği gibi,Onları yola getireceğim.
13. Vay onların haline,Çünkü benden uzaklaştılar!Felaket gelecek başlarına,Çünkü başkaldırdılar bana!Ben onları kurtarmak istiyorum,Onlarsa iftira ediyor bana.
14. Yürekten yakarmıyorlar,Uluyorlar yataklarının üzerinde.Tahıl ve yeni şarap için kendilerini yaralıyor,Bana sırt çeviriyorlar.
15. Ben onları eğittim, bileklerine güç verdim,Onlarsa bana düzen kuruyor.
16. Dönüyorlar,Ama Yüce Olan'a değil;Kusurlu yay gibiler.Arsız dilleri yüzündenÖnderleri kılıçtan geçirilecek.Mısır'da gülünç duruma düşecekler bu yüzden.»

1. «Boru çalmaya hazırlan!Düşman kartal gibi dolaşiyor evimin üzerinde;Çünkü İsrail antlaşmaya uymadı,Yasama karşı çıktılar.
2. «Ey Tanrımız,Biz İsraililer seni tanıyoruz!»Diye bana yakarıyorlar.
3. İyi olanı reddettiler,Düşman kovalayacak onları.
4. Krallar atadılar bana sormadan,Önderler seçtiler benden habersiz.Altın ve gümüşleriyle yıkımlarına yol açan putlar yaptılar.
5. Ey Samiriye, atın buzağı putunuzu,Öfkem alevleniyor size karşı!Hiç mi temiz olamayacaksınız?
6. Çünkü bu İsrailin işidir.O buzağıyı bir usta yaptı,Tanrı değildir o.Samiriyenin buzağı putu parçalanacak.
7. Çünkü rüzgar eken kasırga biçer.Baş vermeyen buğday un vermez.Verse bile yabancılar yutacak onu.
8. «Yutuldu İsrail,Şimdi uluslar arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi.
9. Tek başına dolaşan yaban eşiği gibi Asura gittiler,Efrayim ücretli oynaşlar tuttu.
10. Uluslar arasında oynaşlar tutsalar da,Şimdi onları bir araya toplayacağım.Çünkü azalmaya başladılar güçlü kralın baskısı altında.
11. «Efrayim günah sunusu sunmak için çok sunak yaptı,Bunlar günah işlemelerine neden oldu.
12. Yasamdaki pek çok şeyi onlar için yazdım,Ne var ki garipsediler bunları.
13. Bana sundukları kurbanlara gelince,Kurban kesiyor, eti kendileri yiyorlar;Oysa RAB bunu yapanlardan hoşlanmaz.Şimdi anımsayacak suçlarını,Günahları için onları cezalandıracak;Geri dönecekler Mısıra.
14. Çünkü İsrail Yaratıcısı'nı unuttu,Saraylar yaptı;Yahuda'ysa birçok kenti surlarla çevirdi,Ama ateş göndereceğim kentlerinin üstüne,Yiyip bitirsin kalelerini.»

1. Ey İsrail, öteki halklar gibi sevinme, coşma!Çünkü kendi Tanrına vefasızlık ederek zina ettin,Harman yerlerinin tümünde zina kazancına gönül verdin.
2. Ama harman yeri, şarap teknesi halkı doyurmayacak,Yeni şarap umutları boşa çıkacak.
5. Ne yapacaksınız dinsel bayramlarda,RABbin bayram gününde?
6. Yıkımdan kaçsalar bile,Mısır bir araya toplayacak onları,Mof gömecek.Değerli gümüş eşyalarını yabancı otlar saracak,Diken bitecek çadırlarında.
7. Onların ceza günleri geldi,Hesap günleri çattı.Bunu bilsin İsrail!Suçunuzun çokluğundan,Düşmanlığınızın büyüklüğü yüzünden,Peygamber aptal, ruhsal insan deli sayıldı.
8. Peygamber Tanrımın yanı sıra Efrayime gözcülük eder,Ama tuzak kurulmuş bütün yollarına,Düşmanlık var Tanrının Tapınağında.
9. Alabildiğine yozlaştılar,Givada olduğu gibi.Tanrı suçlarını anımsayacak,Günahlarının cezasını verecek.
10. <<İsrail çöldeBir salkım üzüm gibi geldi bana,Atalarıysa incir ağacının ilk ürünü gibi.Ama Baal-Peora geldiklerindeUtanç dolu puta adadılar kendilerini,Sevdikleri şey kadar iğrenç oldular.
11. Efrayimin görkemi bir kuş gibi uçup gidecek,Ne doğum ne gebelik olacak, kimse gebe kalmayacak.
12. Çocuklarını büyötseler bile,Çocuklarından edeceğim onları,Kimse kalmayınca dek;Evet, vay başlarına,Onları terk ettiğimde!
13. Efrayimi, Sur Kenti gibi,Güzel bir yere kurulmuş gördüm.Ama Efrayim çocuklarını celladın önüne götürecekt.>>
14. Ya RAB, ver onlara ne vereceksen!Düşük yapan rahimler, sütsüz memeler ver.
15. <<Gilgaldaki kötölükleri yüzünden,Nefret ettim orada onlardan.İşledikleri günahlardan ötürü,Onları evimden kovacağım.Artık sevmeyeceğim onları,Bütün önderleri asidir.
16. Vuruldu Efrayim,Kökleri kurudu,Meyve vermeyecekler artık.Çocuk doğursalar bile,Rahimlerinin değerli meyvelerini öldüreceğim.>>
17. Reddedecek Tanrım onları,Çünkü O'nu dinlemediler,Uluslar arasında dolaşıp duracaklar.

1. İsrail serpilen bir asmaya benzer,Meyvesini veriyor.Meyvesi arttıkça,Sunakları da arttı.Ülkesi zenginleştikçe,Onu güzel dikili taşlarla donattı.
2. İçleri yalan doldu,Şimdi suçlarının cezasını taşımalılar.RAB sunaklarını yıkacak,Dikili taşlarını yok edecek.
3. O zaman, <<Kralızsız kaldık>> diyecekler,<<Çünkü RABden korkmadık.Kralımız olsa bile,Ne yapabilirdi bize?>>
4. Antlaşma yaparken,Boş sözler veriyor, yalan yere ant içiyorlar,Bu yüzden davalar, sürülmüş tarladaki zehirli ot gibi boy veriyor.
5. Samiriyede yaşayanlarBeytavendeki inek putu yüzünden korkuya kapılacak.Halkı onun ardından yas tutacak,Onun görkemiyle coşan putperest kâhinlerOradan sürgün edildiği için dövünecek.
6. Put armağan olarak büyük krala, Asura götürülecek.Efrayim rezil olacak,İsrail aldığı öğütten utanacak.
7. Samiriye, Kralıyla birlikteSu üstündeki çubuk gibi akıp gidecek.
8. İsrailin günahı olan Avendeki puta tapılan yerler yok olacak,Sunaklarını dikenler, devedikenleri saracak.O zaman dağlara, <<Bizi örtün!>>,Tepelere, <<Üzerimize düşün!>> diyecekler.
9. <<Ey İsrail, Givada geçirdiğin günlerden beriGünah işledin.Orada direndiniz bana.Kötülere karşı açılan savaşGivada size erişemez mi?
10. İstedğim zaman onları cezalandıracağım,Çifte günahlarına bağlandıkları zaman,Uluslar toplanacak onlara karşı.
11. Efrayim eğitilmiş ineğe benzer,Buğday dövmeyi sever.Ama ben boyunduruk takacağım onun güzel boynuna.Koşum vuracağım Efrayimin sırtına,Yahuda çift sürecek,Yakup tırmık çekecek.
12. Doğruluk ekin kendiniz için,Sevgi meyveleri biçin.Nadasa bıraktığınız toprağı işleyin;Çünkü RABbe yönelme zamanıdır,Gelip üzerinize doğruluk yağdırıncaya dek.
13. Ama siz kötülük ektiniz,Fesat biçtiniz,Yalanın meyvesini yediniz.Çünkü kendi yolunuza,Yiğitlerinizin çokluğuna güvendiniz.
14. Bu yüzden halkınızın arasında savaş uğultusu çıkacak,Yıkılacak bütün surlarınız,Şalmanın savaşta Beytarveli yıktığı gibi.Anneler çocuklarıyla birlikte yere çalınıp parçalandı.
15. Ey Beytel, sana da aynısı yapılacak,Kötülüğünün büyüklüğü yüzünden.Tan ağarırken İsrail Kralı büsbütün yok olacak.

1. «Çocukluğunda sevdim İsraili,Oğlumu Mısırdan çağırdım.
2. Peygamberler İsraili çağırdıkça,İsrail uzaklaştı onlardan.Kurban kestiler Baallara,Buhur yaktılar putlara.
3. Efrayime yürümeyi ben öğrettim,Kollarıma aldım onları.Ama kendilerine şifa verenin ben olduğumu anlamadılar.
4. Onları insancıl iplerle,Sevgi bağlarıyla kendime çektim;Boyunduruklarını kaldıran biri gibi oldum,Eğilip yiyeceklerini verdim.
5. «Mısıra dönmeyecekler,Asur kral olacak başlarına,Çünkü bana dönmek istemediler.
6. Fırl fırl kılıç dönecek kentlerinde,Kapı sürgülerini yok edecek,Tüketecek onları düzenleri yüzünden.
7. Halkım benden uzaklaşmaya kararlı.Beni, Yüce Olanı çağırırsalar bile,Asla yüceltmeyeceğim onları.
8. «Nasıl vazgeçerim senden, ey Efrayim?Nasıl teslim ederim seni, ey İsrail?Admaya yaptığımı nasıl sana yaparım?Seni nasıl Sevoyime çeviririm?Yüreğim değişti içimde,Alevlendi acıma duygularım.
9. Kızgın öfkemi başınıza yağdırmayacağım,Efrayimi yeniden yok etmeyeceğim.Çünkü ben insan değil, Tanrıyım,Kutsal Olanım aranızda,Artık öfkeyle üzerinize varmayacağım.
10. Aslan gibi kükreyenRABbin ardınca yürüyecekler;O kükreyince titreyerek gelecek çocukları batıdan.
11. Mısırdan kuşlar gibi,Asurdan güvercinler gibiTitreyerek gelecekler.Evlerine oturtacağım onları»Diyor RAB.
12. Efrayim yalanla,İsrail halkı hileyle çevremi sardı.Yahuda'ysa hâlâ dizginsiz,Tanrı'ya, Kutsal ve Sadık Olan'a karşı.

1. Efrayim rüzgarı güdüyor,Doğu rüzgarının ardına düşüyor bütün gün;Yalanı, zorbalığı artıyor.Asurla antlaşma yapıyor,Mısır zeytinyağı gönderiyor.
3. Yakup ana rahminde kardeşinin topuğunu tuttu,Büyüyünce Tanrıyla güreşti.
- 4-5. Melekle güreşip yendi,Ağladı, kutsanmak istedi.Tanrıyı Beytelde buldu,RAB, Her Şeye Egemen Tanrı bizimle orada konuştu,O RAB diye anılır.
6. Bu yüzden Tanrı'na dön sen,Sevgiye, adalete sarıl,Sürekli Tanrı'na bekle.
7. Efrayim tüccardır,Hileli terazi kullanır,Aldatmayı sever.
8. «Çok zengin oldum» diye böbürlenir,«Varlığa kavuştum,Çok emek çektim,Günah denecek bir suç bulamayacaklar bende.»
9. «Ama seni Mısırdan çıkaranTanrı'nın RAB benim.Bayram günlerindeki gibi,Seni yine çadırlarda oturtacağım.
10. Peygamberlere de söyledim,Çok görüşler sağladım,Onlar aracılığıyla örnekler verdim.»
11. Kötülük mü var Gilatta?Gerçekten değersiz bir halk!Gilgalda sığır üstüne sığır kurban ediyorlar,Sunakları sürülmüş tarladaki taş yığınlarını andırıyor.
12. Yakup Arama kaçtı,İsrail bir karı için kul oldu,Koyun güttü.
13. RAB İsraili bir peygamber aracılığıyla Mısırdan çıkardı,Yine bir peygamber korudu onları.
14. Ama Efrayim Tanrı'yı aşırı öfkelenlendirdi.Rab döktükleri kanın hesabını soracak,Aşağılamalarının karşılığını verecek.

1. Efrayim konuştuğunda herkes titrerdi,Yücelmişti İsrailde.Ama Baala taparak suç işleyince öldü.
2. Şimdi günah üstüne günah işliyorlar,Gümüşlerinden dökme putlar,Akıllıca tasarlanmış putlar yapıyorlar,Hepsi de usta işi.Bu insanlar hakkında,«İnsan kurban edenlerBuzağları öpüyor!» diye konuşuluyor.
3. Bu yüzden sabah sisine,Erken uçup giden çiye,Harman yerinden savrulan saman çöpüne,Bacadan tüten dumana dönecekler.
4. «Ama seni Mısırdan çıkaranTanrın RAB benim,Benden başka tanrı tanımayacaksın,Çünkü başka kurtarıcı yoktur.
5. Ben sana çölde,Kurak topraklarda göz kulak oldum.
6. Otlaklara sahip olunca doydular,Doyunca gurura kapıldılar;Bu yüzden unuttular beni.
7. Ben de onlara karşı bir aslan gibi olacağım,Bir pars gibi yol kenarında pusuya yatacağım.
8. Yavrularından edilmiş dişi ayı gibiKarşılarna çıkacak,Yüreklerinin zarını yırtacağım,Dişi aslan gibi onları oracıkta yiyip bitireceğim,Yabanıl bir hayvan parçalayacak onları.
9. «Ey İsrail, bana, yardımcına karşı çıkmanYıkıma uğrattıyor seni.
10. Nerede seni bütün kentlerindeKurtaracak kralın?Yöneticilerin nerede?Hani, onlar için:«Bana bir kral ve önderler ver!» demiştin.
11. Öfkelendiğimde bir kral verdim sana,Gazaba gelince alıp götürdüm onu.
12. Efrayimin suçu birikmiş,Günahı kayda geçmiş.
13. Doğum sancıları çeken kadının akılsız oğludur o,Çünkü zamanı geldiğinde,Açık rahimden çıkmıyor.
14. «Onları fidyeyle kurtaracağımÖlüler diyarının elinden,Ölümden fidyeyle kurtaracağım.Felaketin nerede, ey ölüm?Yıkıcılığın nerede, ey ölümler diyarı?Hiç pişmanlık duymayacağım.
15. «Kardeşleri arasında serpilip gelişse de,Doğu rüzgarı, çölden esen RABbin soluğu üzerine gelecek,Onun kaynağı kuruyacak,Pınarı kesilecek,Değerli eşyalarının hazinesi yağmalanacak.
16. Samiriye halkı suçunun cezasını çekecek,Çünkü Tanrısı'na başkaldırdı.Kılıçla yıkılacaklar,Yere çalınıp parçalanacak yavruları,Gebe kadınlarının karnı yarılacak.»

Bölüm 14

1. Tanrın RABbe dön, ey İsrail,Çünkü suçlarından ötürü tökezledin.
2. Dualarla gidin, RABbe dönün,Ona, <<Bağışla bütün suçlarımızı>> deyin,<<Lütfet, kabul et bizi,Öyle ki, dudaklarımızın kurbanını sunalım.
3. Asur kurtaramaz bizi,Savaş atlarına binmeyeceğiz.Artık ellerimizle yaptığımıza<Tanrımız> demeyeceğiz,Çünkü öksüz sende merhamet bulur.>>
4. <<Onların dönecliğini düzelteceğim,Gönülden seveceğim onları,Çünkü onlara karşı öfkem dindi.
5. Çiy gibi olacağım İsrail;Zambak gibi çiçek açacak,Lübnan sediri gibi kök salacaklar.
6. Dallanıp budaklanacaklar,Görkemleri zeytin ağacını,Kokuları Lübnan sedirini andıracak.
7. Yine insanlar oturacak gölgesinde;Buğday gibi gelişecek,Asma gibi serpilecekler;Lübnan şarabı kadar ün kazanacaklar.
8. Ey Efrayim, artık ne işim var putlarla?Yanıtlayacak, seninle ilgileneceğim.Yeşil çam gibiyim ben,Senin verimliliğin benden kaynaklanıyor.>>
9. Bilge kişi kavrasın bunları,Anlayan anlasın.Çünkü RAB'bin yolları adildir;Bu yollarda yürür doğrular,Ama başkaldıranlar bu yollarda sendeler.

Yoel

Bölüm 1

2. Ey yaşlılar, dinleyin,Ülkede yaşayan herkes, kulak verin: Sizin zamanınızda ya da atalarınızın zamanındaHiç böyle bir şey oldu mu?
3. Bunu çocuklarınıza anlatın;Çocuklarınız kendi çocuklarına, Onların çocukları da bir sonraki kuşağa anlatsınlar.
4. Genç çekirgeden artakalan ürünü olgunlaşmış çekirge yedi,Ondan artakalanı yumurtadan yeni çıkan çekirge yedi; Ondan artakalanı da yavru çekirgeler yedi.
5. Ey sarhoşlar, ayılın ve ağlayın.Ey şarap düşkünleri, tatlı şarap için ağıt yakın. Çünkü şarabınızı ağzınızdan kaptılar.
6. Güçlü ve sayılamayacak kadar büyük bir çekirge ordusu saldırdı ülkeme.Aslan dişine benzer, Dişi aslanın kesici dişlerine benzer dişleri var.
7. Asmalarımı harap ettiler,İncir ağaçlarımı mahvettiler, Kabuklarını soyup yere attılar.Soyulan dallar bembeyaz.
8. Sözlüsünü yitirip çul kuşanan bir genç kız gibi yas tutun.
10. Tarlalar harap oldu, toprak acılı.Çünkü tahıl mahvoldu, Yeni şarap tükendi, zeytinyağı kesildi.
11. Arpa, buğday için dövünün, ey ırgatlar,Ağıt yakın, ey bağcılar, Çünkü tarlaların ürünü yok oldu.
12. Asmalar kurudu, incir ağaçları soldu;Nar, hurma, elma, bütün meyve ağaçları kurudu. İnsanoğlunun sevinci yok oldu.
13. Ey kâhinler, çul kuşanıp yas tutun.Ey sunakta hizmet edenler, ağıt yakın, Ey Tanrımın hizmetkârları, tapınağa gelin,Çul içinde geceleyin. Çünkü Tanrınızın Tapınağı içinTahıl ve şarap sunusu kalmadı.
14. Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın;Yaşlıları ve ülkede yaşayanların tümünü Tanrınız RABbin Tapınağına toplayıp RABbe yakarın.
15. Eyvahlar olsun! Çünkü RABbin günü yakındır.Her Şeye Gücü Yetenin göndereceği yıkım gibi geliyor o gün.
16. Yiyeceğimiz gözümüzün önünde yok edildi.Tanrımızın Tapınağında sevinç ve coşku sona erdi.
17. Tohumlar keseklerin altında çürüdü,Tahıl yok oldu, Ambarlar boş kaldı, depolar yıkıldı.
18. Hayvanlar nasıl da inliyor!Sığır sürüleri çaresiz. Çünkü otlaklar kurudu.Koyun sürüleri perişan oldu.
19. Ya RAB, sana yakarıyorum.Çünkü ateş otlakları yok etti, Bütün ağaçları kavurdu.
20. Yabanıl hayvanlar bile sana sesleniyor.Çünkü akarsular kurudu, Ateş otlakları yok etti.

1. Siyonda boru çalın,Kutsal dağımda boru sesiyle halkı uyarın. Ülkede yaşayan herkes korkudan titresin.Çünkü RABbin günü çok yaklaştı, geliyor.
2. Zifiri karanlık bir gün olacak,Bulutlu, koyu karanlık bir gün. Dağların üzerine çöken karanlık gibiKalabalık ve güçlü bir çekirge ordusu geliyor. Böylesi hiçbir zaman görülmedi,Kuşaklar boyu da görülmeyecek. geçiyor.
3. Önlerini ateş kavuruyor,Artları alev alev. Önlerinde Aden bahçesi gibi uzanan topraklarArtlarında ıssız çöllere dönüyor. Hiçbir şey onlardan kurtulamıyor.
4. Atlara benziyorlar,Savaş atları gibi koşuyorlar.
5. Savaş arabalarının, anızı yiyip bitiren alevlerinÇıkardığı gürültüye benzer bir sesle, Savaşa hazırlanmış güçlü bir ordu gibiSıçraya sıçraya dağları aşılıyorlar.
6. Uluslar onların karşısında dehşete düşüyor;Herkesin beti benzi soluyor.
7. Yiğitler gibi saldırıyorlar,Askerler gibi surları aşılıyorlar. Dosdoğru ilerliyorlar,Yollarından sapmadan.
8. İtişip kakışmadan,Her biri kendi yolundan yürüyor. Savunma hatlarını yarıp geçiyorlar,Sırayı bozmadan.
9. Kente doğru koşuşuyor,Surların üzerinden aşılıyorlar. Evlere tırmanıyor ve hırsız gibiPencerelerden içeri süzülüyorlar.
10. Yeryüzü önlerinde sarsılıyor,Gökyüzü titriyor; Güneş ve ay kararıyor,Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.
11. RAB ordusunun başında gürlüyor.Sayısızdır Onun orduları Ve buyruğuna uyan güçlüdür.RABbin o büyük günü ne korkunçtur! O güne kim dayanabilir?
12. RAB diyor ki,«Şimdi oruç tutarak, ağlayıp yas tutarak Bütün yüreğinizle bana dönün.
13. Giysilerinizi değil,Yüreklerinizi paralayın Ve Tanrınız RABbe dönün.Çünkü RAB lütfeder, acır, Tez öfkelenmez, sevgisi engindir,Cezalandırmaktan vazgeçer.
14. Kim bilir, belki size acır da kararından döner.Ardında bereket bırakır. O zaman Ona tahıl ve şarap sunuları sunarsınız.
15. «Siyonda boru çalın,Oruç için gün belirleyin, özel bir toplantı yapın.
16. Halkı toplayın, topluluğu kutsal kılın,Yaşlıları bir araya getirin. Çocukları, hatta emzikte olanları toplayın.Güvey odasından, gelin gerdeğinden çıkıp gelsin.
17. Kâhinler, RABbin hizmetkârları,Tapınağın girişiyle sunak arasında ağlaşıp, «Ya RAB, halkını esirge» diye yalvarsınlar.«Mirasın olan halkının aşağılanmasına izin verme, Uluslar onunla alay etmesin.Halklar arasında neden, Onların Tanrısı nerede? densin?»
18. O zaman RAB halkına acıyıp ülkesini esirgeyecek.
19. Halkına şöyle yanıt verecek:«Bakın, size tahıl, yeni şarap Ve zeytinyağı vereceğim,Bunlara doycaksınız. Artık ulusların sizi aşağılamasına izin vermeyeceğim.
20. Kuzeyden gelen çekirge ordusunu sizden uzaklaştıracam,Kurak ve ıssız bir ülkeye süreceğim. Önden gidenleri Lut Gölüne,Arkadan gelenleri Akdenize süreceğim. Leşleri kokacak,Kokuları göklere yükselecek. Çünkü korkunç şeyler yaptılar.
21. «Ey toprak, korkma, sevinçle coş!Çünkü RAB büyük işler yaptı.
22. Ey kır hayvanları, korkmayın!Çünkü otlaklar yeşeriyor. Ağaçlar meyvelerini yükleniyor,İncir ağaçları, asmalar ürünlerini veriyor.
23. Ey Siyon halkı,Tanrınız RABde sevinç bulun, coşun. İlk yağmuru size tam ölçüsüyle veriyor;Daha önce olduğu gibi, İlk ve son yağmurları yağıdırıyor. geçiyor. doğruluğu öğretecek olan öğretmeni veriyor».
24. Harman yeri tahılla dolacak.Şarap ve zeytinyağı tekneleri taşıacak.
25. Üzerinize gönderdiğim büyük çekirge ordusunun,Olgunlaşmış ve yumurtadan yeni çıkmış çekirgenin, Yavrunun ve genç çekirgeninSize kaybettirdiği yılları geri vereceğim.
26. Bol bol yiyip doycakVe sizin için harikalar yaratan Tanrınız RABbin adını öveceksiniz.Halkım bir daha utandırılmayacak.

27. Bileceksiniz ki, İsrail halkının arasındayım,Tanrınız RAB benim, başka biri yok. Halkım bir daha utandırılmayacak.>>
28. <<Ondan sonra bütün insanların üzerineRuhumu dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar.Yaşlılarınız düşler, Gençleriniz görümler görecek.
29. O günler kadın, erkek kullarınızın üzerine de Ruhumu dökeceğim.
30. Göklerde ve yeryüzünde,Kan, ateş ve duman sütunlarından belirtiler göstereceğim.
31. RABbin büyük ve korkunç günü gelmeden önceGüneş kararacak, ay kan rengine dönecek.
32. O zaman RAB'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.RAB'bin dediği gibi, Siyon Dağı'nda ve Yeruşalim'de kurtulupSağ kalanlar arasında RAB'bin çağıracağı kimseler olacak.>>

1. «O günler Yahuda ve Yeruslm halkınıSrgnden geri getirdiğimde,
2. Bütün ulusları toplayıpYehoşafatf Vadisine indireceğim. Mirasım olan İsrail halkınıUluslar arasına dağıttıkları ve ülkemi blştkleri için Onları orada yargılayacağım.
3. Çünkü halkım için kura çektiler,Erkek çocukları fahişelere ücret olarak verdiler. İçtikleri şaraba karşılık kızları sattılar.
4. Ey Sur, Sayda ve bütün Filist halkı,Bana yapmak istediğiniz nedir? Neye karşılık vermeye çalışıyorsunuz?Eğer karşılık vererseniz, Karşılığını çarçabuk detirim size.
5. Altınımı, gmşm alıpDeğerli eşyalarımı tapınaklarınıza götürdünüz.
6. Yahuda ve Yeruslm halkınıTopraklarından uzaklaştırmak için Greklere sattınız.
7. Göreceksiniz, onları, sattığınız yerdeHarekete geçireceğim. Onlara yaptığınızı kendi başınıza getireceğim.
8. Oğullarınızı, kızlarınızıYahuda halkına sattıracağım. Onları uzak bir ulusa, Sabalılara satacaklar.»RAB böyle diyor.
9. «Uluslar arasında şunu duyurun:Savaşa hazırlanın, yiğitlerinizi harekete geçirin. Bütün savaşılarınız toplanıp saldırıya geçsin.
10. Saban demirleriniziekile dövüp kılıç yapın, Bağcı bıaklarınızı mızrak yapın.Güçsüz olan «Glym» desin.
11. Ey çevredeki uluslar,Tez gelin, bir araya toplanın. Ya RAB, yiğitlerini oraya indir.
12. Uluslar harekete geipYehoşafat Vadisinde toplansınlar. Çünkü çevredeki bütün uluslarıYargılamak için orada olacağım.
13. Salın orakları, ekinler olgunlaştı. Gelin, zmleri çiğneyin,Sıkma ukuru zmle dolu, şarap tekneleri taşıyor. Ulusların kötülükleri bu denli çoktur.»
14. Kalabalıklar,Yargı vadisini dolduran nice kalabalıklar... Yargı vadisinde RABbin günü yaklaştı.
15. Güneş ve ay kararıyor,Yıldızların parıltısı görünmez oluyor.
16. RAB Siyondan kükreyecek,Yeruslm'den grleyecek. Gök ve yer sarsılacak.Ama RAB kendi halkı için sığınmak, İsraililer için kale olacak.
17. «O zaman bileceksiniz ki,Siyonda, kutsal dağımda oturan Tanrınız RAB benim. Yeruslm kutsal olacak;Yabancılar bir daha orayı ele geçiremeyecek.
18. «O gün dağlardanTatlı şarap damlayacak; Tepelerde süt,Yahuda derelerinde su akacak. RABbin Tapınağından çıkan bir pınarŞittim Vadisini sulayacak.
19. «Ama Mısır viraneye,Edom ıssız le dönecek. Çünkü Yahudalıların ülkesine saldırıpSusuz insanların kanını döktüler.
20. Oysa Yahuda sonsuza dek yaşıyacak.Yeruslm kuşaktan kuşağa sürecek.
21. Akan kanların öcünü alacağım,Suçluyu cezasız bırakmayacağım.» Masoretik metin «Akan kanları cezasız bırakacağım». RAB Siyon'da oturur.

Amos

Bölüm 1

1. Tekoalı koyun yetiştiricilerinden Amosun sözleri. Uzziyanın Yahuda, Yehoaş oğlu Yarovamın İsrail Kralı olduğu günlerde, depremde iki yıl önce Amos İsraille ilgili görüşler gördü.
2. Şöyle dedi: «RAB Siyondan kükrüyor,Yeruşalimden gürlüyor.Yas tutuyor çobanların otlakları,Karmel Dağının dorukları kuruyor.»»
4. Bu yüzden Hazaelin evine ateş yağdıracağım,Yakıp yok edecek Ben-Hadatın saraylarını.
5. Şamın kapı sürgüsünü kıracağım,Söküp atacağımAven Vadisinde oturanı,Beytedende elinde asayla dolaşanı;Kîre sürgün edilecek Aram halkı.»RAB diyor.
7. Bu yüzden Gazze surlarına ateş yağdıracağım,Yakıp yok edecek saraylarını.
8. Söküp atacağımAşdotta oturanı,Aşkelonda elinde asayla dolaşanı,Elimin tersini göstereceğim Ekrona,Yok olacak Filistlilerin sağ kalanları!»Egemen RAB böyle diyor.
10. Bu yüzden Sur Kentinin surlarına ateş yağdıracağım,Yakıp yok edecek saraylarını.»»
11. RAB şöyle diyor:«Edomluların cezasını kaldırmayacağım.Çünkü günah üstüne günah işlediler,Kılıçla kovaladılar kardeşlerini,Acıma nedir bilmediler;Hep yırtıcıydı öfkeleri,Sonsuza dek sürdü gazapları.
12. Bu yüzden Temana ateş yağdıracağım,Yakıp yok edecek Bosra saraylarını.»»
13. RAB şöyle diyor:«Ammonluların cezasını kaldırmayacağım.Çünkü günah üstüne günah işlediler,Sınırlarını genişletmek içinGilatlı gebe kadınların karınlarını yardılar.
14. Bu yüzden Rabba surlarını tutuşturacağım,Savaş günü çığlıklarla,Kasırga günü fırtınaylaAteş yakıp yok edecek saraylarını.
15. Krallarıyla görevlileri,Hepsi sürgüne gidecek.»»RAB böyle diyor.

Bölüm 2

2. Bu yüzden Moava ateş yağdıracağım,Yakıp yok edecek Keriyot saraylarını.Kargaşa, savaş naraları,Boru sesleri arasında ölecek Moav halkı.
3. Söküp atacağım içinden yöneticisini,Öldüreceğim onunla bütün görevlilerini.››RAB böyle diyor.
5. Bu yüzden Yahudaya ateş yağdıracağım,Yakıp yok edecek Yerusalım saraylarını.››
7. Onlar ki,Yoksulun başını toz toprak içinde çiğnerVe mazlumun hakkını bir yana iterler.Baba oğul aynı kızla yatarakKutsal adımı kirletirler.
8. Her sunağın yanına,Rehin alınan giysilerin üzerine uzanır,Tanrılarının TapınağındaCeza karşılığı alınan şarabı içerler.
9. Ama ben onların önündeAmorluları yok ettim;Sedir ağaçları kadar boylu,Meşe kadar güçlü olsa da,Yukarıdan meyvesini,Aşağıdan kökünü kuruttum.
10. Sizi Mısırdan ben çıkardım,Amor topraklarını sahiplenirsiniz diyeÇölde kırk yıl size yol gösterdim.
11. Oğullarınızdan peygamberler,Gençlerinizden bana adanmış kişiler atadım.Doğru değil mi, ey İsraililer?››RAB böyle diyor.
12. ‹‹Sizse bana adanmış kişilere şarap içirdinizVe peygamberlere, ‹Peygamberlik etmeyin!›Diye buyruk verdiniz.
13. ‹‹Tahıl yüklü araba toprağı nasıl ezerse,İşte ben de sizi öyle ezeceğim.
14. Hızlı koşan kaçamayacak,Güçlü gücünü gösteremeyecek,Yiğit canını kurtaramayacak,
15. Okçu yerini koruyamayacak,Ayağı tez olan uzaklaşamayacak,Atlı canını kurtaramayacak,
16. En yürekli yiğitler bileO gün silahlarını bırakıp kaçacak.››RAB böyle diyor.

Bölüm 3

1. Ey İsraililer, kulak verin RABbin size, Mısırdan çıkardığı halka söylediği şu sözlere:
2. «Yeryüzündeki bütün halklar arasından yalnız sizi tanıdım,Bu yüzden suçlarınızı karşılıksız bırakmayacağım.»
3. İki kişi anlaşmadan birlikte yürür mü?
4. Avı olmayan aslan ormanda kükrer mi?Bir şey yakalamadıkça genç aslan ininde homurdanır mı?
5. Tuzak kurulmamışsa,Yerdeki kapana kuş düşer mi?İçine bir şey düşmedikçeKapan yerden fırlar mı?
6. Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı?RABbin onayı olmadan bir kentin başına felaket gelir mi?
7. Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlereSırrını açmadıkça bir şey yapmaz.
8. Aslan kükrer de kim korkmaz?Egemen RAB söyler de kim peygamberlik etmez?
9. Aşdot ve Mısır saraylarına duyurun:«Samiriye dağlarında toplanın» deyin,«Kentın ortasındaki büyük kargaşayı,İçindeki baskıyı görün.»
10. RAB, «Onlar doğruluk nedir bilmiyorlar» diyor,«Saraylarına zorbalık ve çapul yığmışlar.»
11. Bu yüzden Egemen RAB diyor ki,«Düşman kuşatmakta ülkenizi,Saraylarınızı yağmalayacak, güçsüz kılacak sizi.»
12. RAB şöyle diyor:«Bir çoban aslanın ağzındaki hayvanın iki bacağınıYa da kulağının parçasını nasıl kaparsa,Samiriyede sedir köşelerine,Divan yastıklarınaKurulan İsraililer de öyle kurtarılacak.
13. Dinleyin ve Yakup soyunu uyarın.»Egemen RAB, Her Şeye Egemen Tanrı konuşuyor:
14. «İsyanlarından ötürüİsraili cezalandırdığım gün,Beytelin sunaklarını da yok edeceğim.Kesilip yere düşecek sunağın boynuzları.
15. Hem kışlık hem yazlık evi vuracağım,Yok olacak fildişi evler,Sonu gelecek büyük evlerin.»RAB böyle diyor.

1. Ey sizler, Samiriye Dağındaki Başan inekleri,Yoksula baskı yapan,Mazlumu ezen,Beylerine, <<Getir de içelim!>> diyen hanımlar!Kulak verin şu sözlere:
2. Egemen RAB kutsallığı üstüne ant içerek şöyle dedi:<<İşte geliyor o günler;Sizi et kancalarıyla,En son kalanlarınızı balık çengelleriyle götürecekleri günler.
3. Her biriniz karşınızdaki gedikten çıkacak,Harmona atılacaksınız.>>RAB böyle diyor.
4. <<Beytele gelip günah işleyin,Gilgala gelip daha da günah işleyin!Her sabah kurbanlarınızı,Üç günde bir de ondalıklarınızı getirin.
5. Şükran sunusu olarak mayalı ekmek yakın,Gönülünden verdiğiniz sunuları açıklayıp duyurun!Çünkü bundan hoşlanıyorsunuz, ey İsraililer.>>Egemen RAB böyle diyor.
6. <<Bütün kentlerinizde aklıktan nefesiniz koktu,Bulunduğunuz her yerde size kıtlık verdim,Yine de bana dönmediniz.>>RAB böyle diyor. verdim>>.
7. <<Hasat mevsimine daha üç ay varken,Sizden yağmuru da esirgedim.Bir kente yağmur yağdırdım,Öbürüne yağdırmadım.Bir tarla yağmur aldı,Öteki almayıp kurudu.
8. Su bulmak içinKent kent sersemce dolaştınız;Suya doyamadınız,Yine de bana dönmediniz.>>RAB böyle diyor.
9. <<Samyeli ve küfle sizi cezalandırdım,Mahvettim bağlarınızı, bahçelerinizi,İncir ve zeytin ağaçlarınızı çekirge yedi,Yine de bana dönmediniz.>>RAB böyle diyor.
10. <<Mısırdaki olduğu gibiAranıza salgın hastalık gönderdim,Kılıçtan geçirdim yiğitlerinizi,Atlarınızı düşmanlarınıza verdim,Ordugahınızın pis kokusunu burunlarınıza doldurdum;Yine de bana dönmediniz.>>RAB böyle diyor.
11. <<Sodom ve Gomorayı altüst ettiğim gibi,Altüst ettim içinizden bazılarını.Ateşten kurtarılan yanık odun parçasına döndünüz,Yine de yönelmediniz bana.>>RAB böyle diyor.
12. <<Bu yüzden sana şunu yapacağım, ey İsrail.Yapacaklarım içinTanrını karşılamaya hazırlan, ey İsrail!>>
13. Çünkü dağlara biçim veren,Rüzgarı yaratan, düşüncelerini insana bildiren,Şafağı karanlığa çeviren,Dünyanın yüksek yerlerine ayak basan işte O'dur,O'nun adı RAB, Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

1. Ey İsrail halkı, kulak ver, Üzerine yakacağım ağıtın sözlerine:
2. «Düştü erden kız İsrail, Bir daha kalkamaz, Serilmiş kendi toprağına, Kaldıran yok.»
3. Bu yüzden Egemen RAB şöyle diyor: «Bin kişiyle savaşa çıkan kentin Yüz adamı sağ kalacak, Yüz kişiyle çıkanın On adamı kalacak İsrail halkına.»
4. Bu yüzden RAB İsrail halkına şöyle diyor: «Bana yönelin, yaşarsınız;
5. Beytele gitmeyin, Gilgala girmeyin, Beer-Şevaya geçmeyin, Çünkü Gilgal halkı kesinlikle sürgün edilecek, Beytel bir hiçç olacak.» anlamına gelir. «Beytaven» aşağılamak amacıyla Beytel için kullanılırdı.
7. Ey adaleti acı pelinotuna çevirenler, Doğruluğu yere çalanlar!
8. Ülker ve Oryon takımı yıldızlarını yaratan, Zifiri karanlığı sabaha çeviren, Gündüzü geceyle karartan, Deniz sularını çağırıp Yeryüzüne dökenin adı RAB'dir.
9. Kaleyi ansızın yıkar, Surlu kenti yerle bir eder.
10. Mahkemede kendilerini azarlayandan nefret ediyor, Doğru konuşandan öğreniyorlar.
11. Yoksulu ezdiğiniz, Ondan zorla buğday kopardığınız için Yaptığınız yontma taş evlerde oturmayacak, Diktığınız güzel bağların şarabını içmeyeceksiniz.
12. Çünkü isyanlarınızın çok, Günahlarınızın sayısız olduğunu biliyorum, Ey doğru kişiye baskı yapan, Rüşvet alan, Mahkemede mazlumun hakkını yiyenler!
13. Bu yüzden susmak düşer akıllı insana Böyle bir zamanda, Çünkü zaman kötüdür.
14. Kötülüğe değil, İyiliğe yönelin ki yaşayasınız; Böylece dediğiniz gibi, RAB, Her Şeye Egemen Tanrı sizinle olur.
15. Kötülükten nefret edin, İyiliği sevin, Mahkemede adaleti koruyun. Belki RAB, Her Şeye Egemen Tanrı, Yusufun soyundan sağ kalanlara lütfeder.
16. Bu yüzden RAB, Her Şeye Egemen Tanrı Rab şöyle diyor: «Bütün meydanlarda çığlık kopacak, Sokaklarda inim inim inleyecekler; İrgatları yas tutmaya, Ağıtçıları feryat etmeye çağıracaklar.
17. Bütün bağlarda çığlık kopacak, Çünkü ben aranızdan geçeceğim.» RAB böyle diyor.
18. Vay başına, RABbin gününü özlemle bekleyenlerin! Niçin özlüyorsunuz RABbin gününü? O gün aydınlık değil, karanlık olacak.
19. Nasıl ki, biri aslanın önünden kaçır da karşısına ayı çıkar, Evine döner, elini duvara dayar da elini yılan sokar.
20. RABbin günü aydınlık değil, karanlık olmayacak mı? Hem de zifiri karanlık, Bir parıltı bile yok.
21. RAB şöyle diyor: «İğreniyor, tiksiniyorum bayramlarınızdan, Hoşlanmıyorum dinsel toplantılarınızdan,
22. Yakmalık ve tahıl sunularınızı Bana sunsanız bile kabul etmeyeceğim, Besili hayvanlarınızdan sunacağınız Esenlik sunularına dönüp bakmayacağım.
23. Uzak tutun benden ezgilerinizin gürültüsünü, Çenklerinizin sesini dinlemeyeceğim.
24. Bunun yerine adalet su gibi, Doğruluk ırmak gibi sürekli aksın.
25. «Ey İsrail halkı, çölde kırk yıl boyunca Bana mı kurbanlar, sunular sundunuz?
26. Gerçekte kralınız Sakkutu, putunuz Kayvanı, Kendiniz için yaptığınız ilahın yıldızını taşıdınız. «Gerçekte kralınızın çadırını, putlarınızın kaidesini». Sakkut ve Kayvan İsrailde tapılan ilahlardı. Asur ilahları olduğu sanılıyor.
27. Bu yüzden sizi Şam'ın ötesine süreceğim.» RAB böyle diyor, O'nun adı Her Şeye Egemen Tanrı'dır.

1. Vay başına Siyondaki kaygısızların, Samiriye Dağında kendilerini güvende sananların, İsrail halkının başvurduğu Önder ulusun tanınmış insanlarının!
2. Kalne Kentine gidin de görün, Oradan büyük Hamaya geçin, Filistlilerin Gat Kentine inin, Sizin bu krallıklarınızdan daha mı iyiler? Toprakları sizinkinden daha mı geniş?
3. Ey sizler, kötü günü uzak sanan, Zorbalık tahtını yaklaştıranlar.
4. Ey sizler, fildişi süslü yataklara uzananlar, Sedirlere serilenler, Seçme kuzular, besili buzağılar yiyenler,
5. Çenk eşliğinde türkü söyleyenler, Davut gibi beste yapanlar,
6. Tas tas şarap içenler, Yağların en güzelini sürünenler, Yusufun yıkımına kederlenmeyenler!
7. Bu yüzden şimdi bunlar Sürgüne gideceklerin başını çekecekler; Sona erecek sedire serilenlerin cümbüşü.
8. Egemen RAB başı üzerine ant içti, Her Şeye Egemen Tanrı RAB şöyle diyor: «Yakupun gururundan öğreniyor, Saraylarından tiksiniyorum. Bu yüzden içindeki her şeyle kenti Düşmana teslim edeceğim.»
9. Eğer bir evden on kişi kalmışsa, Onlar da ölecek.
10. Ölünün akrabası yakmak için cesedi evden almaya gelince, Evdekine, «Yanında kimse var mı?» diye soracak, O da, «Hayır!» yanıtını alınca, «Sus!» diyecek, «RABbin adı anılmamalı.»
11. Çünkü RAB buyuruyor, Büyük ev toza, Küçük ev küle dönecek.
12. Atlar kaya üzerinde koşar mı? Kimse denizde öküzle çift sürer mi? Ama siz adaleti zehire, Doğruluk meyvesini pelinotuna çevirdiniz.
13. Sizler, Lo-Devar Kentini aldık diye sevinenler, «Karnayimi kendi bileğimizle ele geçirmedi mi?» diyenlersiniz. simgesidir.
14. «İşte bu yüzden, ey İsrail halkı, Üzerinize bir ulus göndereceğim» Diyor Her Şeye Egemen Tanrı RAB, «Levo-Hamat'tan Arava Vadisi'ne kadar ezecekler sizi.»

1. Egemen RAB bana şunu gösterdi: Kralın payına düşen otlar biçilmişti. Otlar yeniden yeşermeye başlarken RAB sürüyle çekirge yaratıyordu.
2. Çekirgeler ülkedeki yeşil bitkileri yiyip bitirince: «Ey Egemen RAB, lütfen halkını bağışla!» dedim, «Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!»
3. Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. «Gerçekleşmeyecek bu» dedi.
4. Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım, Egemen RAB halkını cezalandırmak için ateşi çağırdı. Ateş enginleri yakıp tüketti, karayı yakıp tüketmeye başladı.
5. O zaman, «Ey Egemen RAB, lütfen dur!» dedim, «Yakup soyu buna nasıl dayanır? Zaten küçük bir halk!»
6. Bunun üzerine RAB düşüncesini değiştirdi. Egemen RAB, «Bu da gerçekleşmeyecek» dedi.
7. Başka bir görünümde şunu gösterdi bana: Baktım, Rab çekül kullanılarak örülmüş dümdüz bir duvarın yanında duruyor; elinde bir çekül var.
9. «Yok olacak İshak soyunun tapınma yerleri, Yıkılacak İsrailin kutsal yerleri, Kılıçla yürüyeceğim Yarovam soyunun üstüne.»
10. Beyteldeki Kâhin Amatsya, İsrail Kralı Yarovama haber gönderip şöyle dedi: «Amos İsrailin göbeğinde sana düzen kurdu. Ülke onun bunca sözünü kaldıramaz.
11. Çünkü Amos diyor ki, «Yarovam kılıçla öldürülecek, İsrail halkı kesinlikle ülkesinin dışına, Sürgüne gönderilecek.»
12. Bunun üzerine Amatsya Amosa, «Çek git, ey bilici!» dedi, «Yahudaya kaç. Ekmeğini orada kazan. Orada peygamberlik et.
13. Bir daha Beytelde peygamberlik etme. Çünkü burası kralın kutsal yeri, krallık tapınağıdır.»
14. Amos, «Ben ne peygamberdim ne de peygamber oğluydum» diye karşılık verdi, «Yalnızca sığır yetiştirdim. Yabanıl incir ağaçlarına bakardım.
15. RAB beni sürünün ardından aldı, «Git, halkım İsrail'e peygamberlik et» dedi.
16. Şimdi kulak ver RABbin sözlerine: «İsrail'e karşı peygamberlik etme, İshak soyuna karşı konuşma!» diyorsun.
17. Bu yüzden RAB şöyle diyor: «Karın kentte fahişe olacak, Oğulların, kızların kılıçtan geçirilecek. Ölçü ipiyle paylaşılacak toprağın, Sen ise kirli sayılan toprakta can vereceksin. İsrail halkı kesinlikle ülke dışına, Sürgüne gönderilecek.»

1. Egemen RAB bana şunu gösterdi: Baktım bir sepet olgun meyve.
2. Bana, «Ne görüyorsun, Amos?» diye sordu. «Bir sepet olgun meyve» diye yanıtladım. Bunun üzerine RAB, «Halkım İsrailin sonu geldi» dedi, «Bir daha onları esirgemeyeceğim.
3. O gün saraydaki türküler yas çığlıklarına dönecek.» Egemen RAB, «Her yer atılmış cesetlerle dolacak, sessizlik hüküm sürecek» diyor. çağrıştırıyor.
4. Dinleyin bunu, ey yoksulu çiğneyenler, Ülkedeki mazlumlari yok edenler!
5. Diyorsunuz ki, «Yeni Ay Töreni geçse de tahılımizi satsak, Şabat Günü geçse de buğdayımızı satışa çıkarsak. Ölçeğifi küçültüp fiyatı yükseltsek, Hileli tartı kullanıp ağırlık taşı.
6. Yoksulları gümüş, Mazlumlari bir çift çarık karşılığında satın alsak. Buğday yerine süprüntüsünü satsak.»
7. Yakup soyunun gurur duyduğu RAB kendi başi üstüne ant içti: «Onların yaptıklarının hiçbirini asla unutmayacağım.
8. Bu yüzden yer sarsılmayacak mı, Üzerinde yaşayan herkes yas tutmayacak mı? Bütün yer Nil gibi yükselecek, Kabarıp yine inecek Mısırın ırmağı gibi.»
9. «O gün» diyor Egemen RAB, «Öğleyin güneşi batıracağım, Güpegündüz yeryüzünü karartacağım.
10. Bayramlarınızı yasa, Bütün ezgilerinizi ağita döndüreğim. Her bele çul kuşattıracağım, Her başın saçını yoldurtacağım. O günü biricik oğulun ardından tutulan yasa çevirecek, Sonunu acı getireğim.
11. «İşte günler geliyor, Ülkeye kıtlık göndereğim» Diyor Egemen RAB, «Ekmek ya da su kıtlığı değil, RABbin sözlerine susamışlık göndereğim.
12. RABbin sözünü bulmak için İnsanlar denizden denize, Kuzeyden doğuya dek dolaşacak, Oraya buraya koşacak, ama bulamayacaklar.
13. O gün güzel kızlar, Yiğitler susuzluktan bayılacak.

Bölüm 9

14. Samiriye tanrıçası Aşima üzerine ant içenler, ‹Ey Dan, senin ilahının başı üzerine› Ve, ‹Beer-Şeva ilahının başı üzerine› diyenlerDüşecek ve bir daha kalkmayacakBÖLÜM 1

Ovadya

Bölüm 1

1. Ovadya'nın görünümü. Egemen RAB`bin Edom için söyledikleri: RAB`den bir haber aldık: Uluslara gönderdiği haberci, «Gelin, Edom`la savaşılm!» diyor.
2. Edom`a, «Bak, seni uluslar arasında küçük düşürecek, Herkes seni hor görecektir» diyor.
3. Kaya kovuklarında yaşayan, Evini yükseklerde kuran sen! Yüreğindeki gurur seni aldattı. İçinden, «Beni kim yere indirebilir?» diyorsun.
4. Kartal gibi yükselsen de, Yuvarı yıldızlar arasında kursan da, Oradan indireceğim seni» diyor RAB.
5. Hırsızlar ya da haydutlar gece sana gelselerdi, Yalnızca gereksindiklerini çalmazlar mıydı? Üzüm toplayanlar bağına girseydi, Birkaç salkım bırakmazlar mıydı? Ama seni ne felaketler bekliyor;
6. Esav`ın her şeyi yağmalanacak, Gizli hazineleri ortaya çıkarılacak.
7. Seninle antlaşma yapanların hepsi Seni toprağından sürecektir. Güvendiğın insanlar Seni aldatıp yenilgiye uğratacak, Ekmeğini yiyenler sana tuzak kuracak Ve sen farkına varmayacaksın bile.»
9. Ey Teman, yiğitlerin öyle bir korkuya kapılacak ki, Esav`ın dağlarında bulunanların hepsi Kıyıya uğrayıp yok olacak.
10. Yakup soyundan gelen kardeşlerine Yaptığın zorbalıktan ötürü utanca boğulacak Ve sonsuza dek yok olacaksın.
11. Çünkü yabancılar onların malını mülkünü yağmaladıkları gün Uzakta durup seyrettin. Öteki uluslar kapılarından içeri girip Yerusolım için kura çektiklerinde Sen de onlardan biri gibi davrandın.
12. Yahudalı kardeşlerinin o kötü gününden Zevk almamalıydın. Başlarına gelen yıkıma sevinmemeli, Sıkıntılı günlerinde onlarla alay etmemeliydin.
13. Halkım felakete uğradığı gün Kente girmemeliydin, O gün halkımın uğradığı kötülükten zevk almamalı, Malını mülkünü ele geçirmeye kalkmamalıydın.
14. Kaçmaya çalışanları öldürmek için Yol ağzında durmamalı, O sıkıntılı günde kurtulanları Düşmana teslim etmemeliydin.»
15. RAB`bin bütün ulusları yargılayacağı gün yaklaştı. Ey Edom, ne yaptıysan sana da aynısı yapılacaktır. Yaptıkların kendi başına gelecektir.
16. Ey Yahudalılar, kutsal dağında nasıl içtiyseniz, Bütün uluslar da öyle içecekler. İçip içip yok olacaklar, Hiç var olmamış gibi.» İsrail`in Zaferi
17. Ama kurtulanlar Siyon Dağı`nda toplanacak Ve orası kutsal olacak. Yakup soyu da mirasına kavuşacaktır.
18. Yakup soyu ateş, Yusuf soyu alev, Esav soyu anız olacak. Onları yakıp yok edecekler. Esav soyundan kurtulan olmayacaktır.» RAB böyle diyor.
19. Yahudalılar`dan Negev halkı Esav`ın dağlarını; Şefela halkı Filist bölgesini; Yahudalılar`ın tümü Efrayim ve Samiriye topraklarını; Benyamınliler Gilat`ı mülk edinecekler.
20. Kenan`dan sürülmüş olan İsraili savaşçılar Sarefat`a kadar uzanan toprakları, Sefarat`taki Yerusolımlı sürgünler de Negev`deki kentleri mülk edinecekler.
21. Halkı kurtaranlar Esav`ın dağlarını yönetimleri altına almak için Siyon Dağı`na çıkacaklar ve egemenlik RAB`bin olacaktır.

Yunus

- 1-2. RAB bir gün Amittay oğlu Yunusa, «Kalk, Ninovaya, o büyük kente git ve halkı uyar» diye seslendi, «Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.»
3. Ne var ki, Yunus RABbin huzurundan Tarşişe kaçmaya kalkıştı. Yafaya inip Tarşişe giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RABden uzaklaşmak için Tarşişe doğru yola çıktı.
4. Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı.
5. Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiye hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.
6. Gemi kaptanı Yunusun yanına gidip, «Hey! Nasıl uyursun sen?» dedi, «Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.»
7. Sonra denizciler birbirlerine, «Gelin, kura çekelim» dediler, «Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.» Kura çektiler, kura Yunusa düştü.
8. Bunun üzerine Yunusa, «Söyle bize!» dediler, «Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?»
9. Yunus, «İbraniyim» diye karşılık verdi, «Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RABbe taparım.»
10. Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. «Neden yaptın bunu?» diye sordular. Yunusun RABden uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.
11. Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunusa, «Denizin dinmesi için sana ne yapalım?» diye sordular.
12. Yunus, «Beni kaldırıp denize atın» diye yanıtladı, «O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız.»
13. Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu.
14. RABbe seslenerek, «Ya RAB, yalvarıyoruz» dediler, «Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.»
15. Sonra Yunusu kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti.
16. Bu olaydan ötürü denizciler RABden öyle korktular ki, Ona kurbanlar sundular, adaklar adadılar.
17. Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

Bölüm 2

1. Yunus balığın karnından Tanrısı RABbe şöyle dua etti:
2. <<Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım,Yanıtladın beni.Yardım istedim ölümler diyarının bağrından,Kulak verdin sesime.
3. Beni engine, denizin ta dibine fırlattın.Sular sardı çevremi.Azgın dalgalar geçti üzerimden.
4. <Huzurundan kovuldum> dedim,<Yine de göreceğim kutsal tapınağını.> kutsal tapınağını nasıl göreceğim?>>
5. Sular boğacak kadar kuşattı beni,Çevremi enginler sardı,Yosunlar dolaştı başıma.
6. Dağların köklerine kadar battım,Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan;Ama, ya RAB, Tanrım,Canımı sen kurtardın çukurdan.
7. Soluğum tükenince seni andım, ya RAB,Duam sana, kutsal tapınağına erişti.
8. Değersiz putlara tapanlar,Vefasızlık etmiş olurlar.
9. Ama şükranla kurban sunacağım sana,Adağımı yerine getireceğim.Kurtuluş senden gelir, ya RAB!>>
10. RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u karaya kustu.

Bölüm 3

2. ‹‹Kalk, Ninovaya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.››
3. Yunus RABbin sözü uyarınca kalkıp Ninovaya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi.
4. Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, ‹‹Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!›› diye ilan etti.
5. Ninova halkı Tanrıya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.
6. Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu.
7. Ardından Ninovada şu buyruğu yayımladı: ‹‹Kral ve soyluların buyruğudur: Hiçbir insan ya da hayvan -ister sığır, ister davar olsun- ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek.
8. Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrıya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin.
9. Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.››
10. Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

Bölüm 4

1. Yunus buna çok gücenip öfkeleni.
3. Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.»
5. Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için beklemeye başladı.
7. Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrının sağladığı bir bitki kurdu keneotunu kemirip kuruttu.
8. Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, «Benim için ölmek yaşamaktan iyidir» dedi.
9. Ama Tanrı, «Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?» dedi. Yunus, «Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim» diye karşılık verdi.
10. RAB, «Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu» dedi, «Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da,
11. ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.»

Mika

Bölüm 1

1. Yahuda kralları Yotam, Ahaz ve Hizkiya zamanında RAB Moreşetli Mikaya, Samiriye ve Yeruslaimle ilgili olarak bir görümde şunu bildirdi:
2. Ey halklar, hepiniz duyun; Ey dünya ve bütün içindekiler, dinleyin. Egemen RAB kendi kutsal tapınağından size karşı tanıklık edecek.
3. İşte, RAB yerinden çıkıp gelecek, Yeryüzüne inip dağ doruklarında yürüyecek.
4. Dağlar Onun önünde ateş karşısında eriyen balmumu gibi eriyecek, Vadiler, bayır aşağı akan sular gibi yarılacak.
5. Bütün bunlar Yakupoğullarının isyanı Ve İsrail halkının günahları yüzünden olacak. Yakupoğullarının isyanından kim sorumlu? Samiriye değil mi? Yahudadaki putperestlikten kim sorumlu? Yeruslaim değil mi?
6. Bu yüzden RAB, «Samiriyeyi kırdaki taş yığına, Bağ dikilecek yere çevireceğim» diyor, «Taşlarını vadiye döküp temellerini açacağım.
7. Bütün putları paramparça edilecek, Tapınaklarındaki fahişelere verilen armağanlar yakılacak. Samiriyenin bütün putlarını yok edeceğim. Fahişelerin ücretiyle topladığı armağanlar Yine fahişelere ücret olacak.»
8. Ben Mika, bundan ötürü ağlayıp ağıt yakacağım, Çırçıplak, yalınayak dolaşacağım. Çakal gibi uluyup baykuş gibi öteceğim.
9. Çünkü Samiriyenin yaraları onmaz. Yahuda da aynı sona uğramak üzere. Halkımın yaşadığı Yeruslaimin kapılarına dayandı yıkım.
10. Bunu Gata duyurmayın, Ağlamayın sakın! Beytofrada toz toprak içinde yuvarlanın.
11. Ey Şafir halkı, Çıplak ve utanç içinde geçip git. Saananda yaşayanlar kentlerinden çıkamayacaklar, Beytesel halkı yas tutacak. Kesecek sizden yardımını.
12. Marotta yaşayanlar kurtulmayı sabırsızlıkla bekliyor. Çünkü RABbin gönderdiği felaket Yeruslaimin kapılarına dayandı.
13. Ey Lakiştefç oturanlar, atları koşun arabalara. Siyon Kentini günaha ilk düşüren siz oldunuz. Çünkü İsrailin isyanını örnek aldınız.
14. Bundan ötürü Moreşet-Gata veda armağanları vereceksiniz. İsrail kralları Akziv Kentinden boşuna yardım bekleyecek. armağanlarından söz ediliyor.
15. Ey Mareşada yaşayanlar, RAB kentinizi ele geçirecek olanı üzerinize gönderecek. İsrailin yüce önderleri Adullamdaki mağaraya sığınacak.
16. Sevgili çocuklarınız için saçlarınızı yolup kazıyın. Akbabalar gibi kafalarınızın keli görünsün. Çünkü çocuklarınız sizden alınıp sürgüne götürülecek.

Bölüm 2

1. Yatarken fesat ve kötülük tasarlayanların vay haline!Ortalık ağarınca tasarladıklarını yaparlar.Çünkü güçleri buna yeter.
2. Göz diktikleri tarlaları zorla alır, evlere el koyarlar.Birini evinden, bir başkasını mirasından ederler.
3. Bu nedenle RAB bu halka şöyle diyor:«Bakın, size öyle bir bela hazırlıyorum ki,Bundan yakanızı kurtaramayacaksınız.Öyle amansız bir zaman gelecek ki,Başınız dik yürüyemeyeceksiniz.
4. O gün sizinle alay edecekler.Sizin için şu acıklı ezgiyi söyleyecekler:«Büsbütün mahvolduk!RAB halkımızın varını yoğunu başkalarına bölüştürüyor,Topraklarımızı hainlere dağıtıyor.»
5. Bu nedenle, ülkeyi kurayla bölüştürme zamanı gelinceRABbin topluluğunda sizden kimse bulunmayacak.
6. İnsanlar, «Peygamberlik etmeyin» diyorlar,«Bu konularda peygamberlik etmemeli.Utandırılmayacağız.»
7. Ey Yakupoğulları, böyle konuşulur mu?«RABbin sabrı mı tükendi acaba?O böyle şeyler yapar mı?Benim sözlerim doğru yolda yürüyenin yararına değil mi?» diyor RAB,
8. «Daha dün halkım düşman gibi ayaklandı.Savaştan dönenlerin, kaygısızca önünüzden geçenlerin sırtındanGüzel giysilerini sıyırıp alırsınız.
9. Halkımın kadınlarını rahat evlerinden kovar,Çocuklarını yüce huzurumdan yoksun bırakırsınız.
10. Kalkıp gidin, dinlenme yeriniz değil burası!Murdarlığınız yüzünden bu yer korkunç biçimde yıkılacak.
11. Yalancı, aldatıcı biri gelip,«Size şarap ve içkiden söz edeyim» dese,Bu halk onu peygamber kabul edecek.»
12. «Ey Yakupoğulları,Elbette hepinizi bir araya getireceğim.İsrailin geride kalanlarını elbette toplayacağım.Ağıldaki davar gibi,Otlaktaki sürü gibi bir araya getireceğim sizleri.Topraklarınız insanlarla dolacak.»
13. Tanrı yolu açıp halkın önünden gidecek.Kent kapılarını kırıp dışarı çıkacaklar.Kralları olan RAB önlerinden gidecek.

Bölüm 3

1. Dedim ki, «Ey Yakupoğullarının önderleri, İsrail halkının yöneticileri, Dinleyin! Adil olmanız gerekmez mi?
2. Siz ki iyiden nefret eder, kötüyü seversiniz. Halkımın derisini yüzer, etini kemiğinden sıyırsınız.
3. Halkımın derisini yüzer, etini yersiniz. Kemiklerini kırar, Tencerede, kazanda haşlanacak et gibi doğrarsınız.»
4. Gün gelecek RABbe yakaracaklar. Ama O yanıtlamayacak, Yüzünü onlardan gizleyecek. Çünkü kötülük yaptılar.
6. Bu nedenle üzerinize görümsüz geceler çökecek. Karanlıktan fal bakamayacaksınız. Ey peygamberler, güneşiniz batacak, gününüz kararacak.
7. Biliciler utandırılacak. Rezil olacak falcılar. Utançtan yüzlerini örtecekler. Çünkü Tanrıdan yanıt gelmeyecek.»
8. Ama Yakupoğullarına isyanlarını, İsrail halkına günahlarını bildirmek için Ben RABbin Ruhuyla, güçle, Adalet ve cesaretle donatıldım.
9. Adaletten nefret eden, Doğruları çarpıtan ey Yakupoğullarının önderleri Ve İsrail halkının yöneticileri, iyi dinleyin:
10. Siyonu kan dökerek, Yerusâlimi zorbalıkla bina ediyorsunuz.
11. Önderleri rüşvetle yönetir, Kâhinleri ücretle öğretir, Peygamberleri para için falcılık eder. Sonra da, «RAB bizimle birlikte değil mi? Başımıza bir şey gelmez» diyerek RABbe dayanmaya kalkışır.
12. Siyon tarla gibi sürülecek sizin yüzünüzden. Taş yığınınâ dönecek Yerusâlim. Tapınağın kurulduğu dağ Çalılarla kaplanacak.

2. Birçok ulus gelecek,«Haydi, RABbin Dağına,Yakupun Tanrısının Tapınağına çıkalım» diyecekler,«O bize kendi yolunu öğretsin,Biz de Onun yolundan gidelim.Çünkü yasa Siyondan,RABbin sözü Yerusalımden çıkacak.»
4. Herkes kendi asmasının, incir ağacının altında oturacak.Kimse kimseyi korkutmayacak.Bunu söyleyen, Her Şeye Egemen RABdir.
5. Bütün halklar ilahlarının izinden gitse bile,Biz sonsuza dek Tanrımız RABbin izinden gideceğiz.
6. «Gün gelecek, düşkünü, sürgüne gönderip ezdiğim halkıBir araya getireceğim» diyor RAB,
7. «Düşkünü yaşatacak,Uzaklara sürülenleri güçlü bir ulus yapacağım.Onları Siyon Dağında bugünden sonsuza dek ben yöneteceğim.»
8. Ve sen, sürünün gözcü kulesi olan ey Siyon Kentinin doruğu,Eski egemenliğine kavuşacaksın.Ey Yerusalım, krallığını yeniden elde edeceksin.
9. Neden öyle hıçkırı hıçkırı ağlıyorsun şimdi?Doğuran kadın gibi neden acı çekiyorsun?Kralın olmadığı için mi,Öğütçün öldüğü için mi?
10. Doğuran kadın gibi ağrı çek, acıyla kıvrın, ey Siyon halkı.Şimdi kentten çıkıp kırlarda konaklayacaksın.Babile gidecek,Orada özgürlüğe kavuşacaksın.RAB seni orada kurtaracak düşmanlarının elinden.
11. Ama şimdi birçok ulus sana karşı birleşti.«Siyon murdar olsun,Başına gelenleri gözlerimizle görelim» diyorlar.
12. Ne var ki, RABbin ne düşündüğünü bilmiyorlar,Onun tasarılarını anlamıyorlar.RAB onları harman yerinde dövülen buğday demetleri gibiCezalandırmak için topladı.
13. RAB şöyle diyor:«Ey Siyon halkı, kalk ve harmanı döv.Çünkü seni demir boynuzlu,Tunç tırnaklı boğalar kadar güçlü kılacağım.Birçok halkı ezip geçecek,Zorbalıkla elde ettikleri serveti, zenginlikleri bana,Yeryüzünün sahibi olan Rab'be adayacaksın.»

1. Ey ordular kenti, şimdi ordularını topla.Çevremizi sardılar,İsraili yönetenin yanağına değnekle vuracaklar.
2. Ama sen, ey Beytlehem Efrata,Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde,İsraili benim adıma yönetecek olan senden çıkacak.Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır.
3. Bu yüzden onu doğuracak olan kadın doğurana dekRAB İsrailileri düşmanlarına teslim edecek.Sonra öbür soydaşları İsraililere katılacak.
4. O gelince, halkını RABden aldığı güçleTanrısı RABbin görkemli adına yönetecek.Halk güvenlik içinde yaşayacak.Çünkü bütün dünya onun büyüklüğünü kabul edecek.
5. Halkına esenlik getirecek. Asurlular ülkemize saldırıpKalelerimizi ele geçirince,Onlara karşı çok sayıda önder çıkaracağız. önder>>.
6. Asur topraklarını kılıçla,Nemrutun topraklarını yalın kılıçla yönetecekler.Ülkemize saldırıp sınırlarımızdan içeri girecek olan AsurlulardanBizi bu önderler kurtaracak.
7. Yakupun soyundan geride kalanlar,Birçok halkın arasındaRABbin gönderdiği çiy gibi,Kimseye dayanmadan, kimsenin onayını beklemedenOtları sulayan sağanak yağmurları gibi olacaklar.
8. Orman hayvanları arasında aslan ne ise,Davar sürülerini paralayıp dağıtan, kurtulma fırsatı vermeyen genç aslan ne ise,Yakupun soyundan geride kalanlar da uluslar arasında,Halkların ortasında öyle olacaklar.
9. Ey İsraililer, düşmanlarınızı yeneceksiniz.Karşıtlarınızın hepsi ortadan kalkacak.
10. RAB diyor ki,<<O gün atlarınızı elinizden alacak,Savaş arabalarınızı yok edeceğim.
11. Ülkenizdeki kentleri yıkacak,Bütün kalelerinizi yerle bir edeceğim.
12. Büyü yapma gücünüzü kıracağım,Aranızda falcı kalmayacak.
13. Putlarınızı, dikili taşlarınızı kaldırıp atacağım.Ellerinizle yaptığınız putlara artık tapmayacaksınız.
14. Aşera putlarınızı söküp atacağım,Yerle bir edeceğim kentlerinizi.
15. Söz dinlemeyen ulusları öfke ve gazapla cezalandıracağım.>>

2. Ey dağlar ve yeryüzünün sarsılmaz temelleri,RABbin suçlamasını dinleyin.Çünkü RAB halkından davacı,İsrailden şikâyetçi.
3. <<Ey halkım, sana ne yaptım?>> diyor RAB,<<Sana nasıl yük oldum, yanıtla.
4. Seni Mısırdan ben çıkardım,Ben kurtardım seni kölelik diyarından.Sana öncülük etsinler diye Musayı, Harunu, Miryamı ben gönderdim.
5. Ey halkım, Moav Kralı Balakın neler öğütlediğini,Beor oğlu Balamın onu nasıl yanıtladığını anımsa.Şittimden Gilgala dek olup biteni an.Sizleri nasıl kurtardığımı o zaman anlayacaksın.>>
7. Binlerce koç sunsam,Zeytinyağından on binlerce dere akıtsam,RAB hoşnut kalır mı?Suçuma karşılık ilk oğlumu,İşlediğim günah için bedenimin ürününü versem olur mu?
8. Ey insanlar, RAB iyi olanı size bildirdi;Adil davranmanızdan, sadakati sevmenizdenVe alçakgönüllülükle yolunda yürümenizden başkaTanrınız RAB sizden ne istedi?
9. Dinleyin! RAB kente sesleniyor.Onun adından korkmak bilgeliktir.Diyor ki, <<Ey halk ve kent meclisi, dinleyinfi. Masoretik metin <<Ey halk, dinle ve onu kim atadı?>>
10. Kötü adamların evleriHaksızca kazanılmış servetlerle dolu,Bilmiyor muyum sanıyorsunuz?Eksik ölçek lanetlidir.
11. Hileli terazi kullanan,Torbasında eksik ağırlıklar olan adamı nasıl aklayayım?
12. Kentin zenginleri zorba,Halkı da yalancıdır.Dillerinden aldatıcı sözler dökülür.
13. Günahlarınızdan ötürü yıkınızı,Mahvınızı hazırladım bile.
14. Yiyecek, ama doymayacaksınız.Aç kalacak karnınız,Biriktireceksiniz, ama saklayamayacaksınız.Koruyabildiğinizi kılıçla yok edeceğim.
15. Ekecek, ama biçemeyeceksiniz.Zeytin ezecek, ama yağını sürünemeyeceksiniz.Üzümü sıkacak, ama şarabını içemeyeceksiniz.
16. Kral Omri'nin buyruklarına,Ahav soyunun kötü adetlerine uyduğunuz,Onların törelerini izlediğiniz için sizi utanca boğacağım, yıkıma uğratacağım.Halkım olarak aşağılanmaya dayanmak zorunda kalacaksınız.>>

1. Vay halime benim! Yazın meyve toplandıktanVe bağbozumundan artakalan üzümler alındıktan sonraTek bir salkım bulamayan adam gibiyim.Canım turfanda inciri nasıl da çekiyor!
2. Ülkede Tanrıya sadık kul kalmadı.İnsanlar arasında dürüst kimse yok.Herkes kan dökmek için pusuda.Kardeş kardeşe tuzak kuruyor.
3. Kötülük yapmakta elleri ne becerikli!Önderler armağan istiyor, yargıçlar rüşvet alıyor.Güçlüler her istediklerini zorla yaptırıyor,Düzen üstüne düzen kuruyorlar.
4. En iyileri çalı çırpıdan değersiz,En dürüstleri dikenli çitten beterdir.Ama peygamberlerinin uyardığı gibi,Cezalandırılacakları gün geldi çattı.Şaşkınlık içindeler şimdi.
5. İnanmayın komşunuza,Dostunuza güvenmeyin.Koynunuzda yatan karınızın yanında bileSıkı tutun ağzınızı.
6. Çünkü oğul babasına saygısızlık ediyor,Kız annesine, gelin kaynanasına karşı geliyor.İnsanın düşmanı kendi ev halkıdır.
7. Ama ben umutla RABbe bakıyor,Kurtarıcım olan Tanrıyı bekliyorum.Duyacak beni Tanrım.
8. Halime sevinme, ey düşmanım!Düşsem de kalkarım.Karanlıkta kalsam bile RAB bana ışık olur.
10. Düşmanım da görecektir ve utanç içinde kalacak.O düşman ki,«Hani Tanrının RAB nerede?» diye soruyordu bana.Onun düşüşünü gözlerimle göreceğim.Sokaktaki çamur gibi ayak altında çiğnenecek.
11. Ey Yeruşalim,Surlarının onarılacağı,Sınırlarının genişletileceği gün gelecek.
12. Halkımızdan olanlar o günAsurdan Mısıra,Mısırdan Fırata kadar uzanan topraklardan,Denizler arasında, dağlar arasında kalan topraklardan sana gelecekler.
13. Ama ülke, içinde yaşayanların yaptığı kötülükler yüzünden viraneye dönecek.
14. Ya RAB, mirasın olanVe Karmelin ortasındaki ormanda ayrı yaşayan sürünü, halkınıDeğneğinle gütle.Geçmişte olduğu gibi,Başanda ve Gilatta beslensinler. verimli topraklarda».
15. Bizi Mısırdan çıkardığın günlerdeki gibi,Harikalar yarat halkın için.
16. Uluslar bunu görünceYaptıkları bunca zorbalıktan utanacaklar.Elleriyle ağızlarını kapayacak, kulaklarını tıkayacaklar.
17. Yılanlar gibi, sürüngenler gibi toprak yalayacak,Titreyerek sığınaklarından çıkacaklar.Ey Tanrımız RAB, dehşet içinde sana dönecekVe senden korkacaklar.
18. Senin gibi suçları silen,Kendi halkından geride kalanların isyanlarını bağışlayan başka tanrı var mı?Sonsuza dek öfkeli kalmazsın,Çünkü sadık olmaktan hoşlanırsın.
19. Bize yine acıyacaksın,Çiğneyeceksin suçlarımızı ayak altında.Bütün günahlarımızı denizin dibine atacaksın.
20. Geçmişte atalarımıza ant içtiğin gibi,Yakup'un ve İbrahim'in torunları olan bizlere deVerdiğin sözü tutacak ve sadık kalacaksın.

Nahum

Bölüm 1

1. Ninova ile ilgili bildiri, Elkoşlu Nahumun görümünü anlatan kitaptır.
4. Bir buyrukla kurutur denizi,Kurutur bütün ırmakları. Solar Başanın, Karmel Dağının yeşillikleriVe Lübnanın çiçekleri.
5. Dağlar RABbin önünde titrer,Erir tepeler. Yer sarsılır önünde.Dünya ve üzerinde yaşayanların tümü titrer.
6. Onun gazabına kim karşı durabilir,Kim dayanabilir kızgın öfkesine? Ateş gibi dökülür öfkesi,Kayaları paramparça eder.
8. Ama Ninovayı azgın sellerle yok edecek,Düşmanlarını karanlığa sürecekt.
10. Birbirine dolaşmış dikenler gibi,Kuru anız gibi, Yanıp biteceksiniz, ey ayyaşlar.
11. Ey Ninova, RABbe karşı kötülük tasarlayan,Şer öğütleyen kişi sende çıktı.
12. RAB diyor ki,«Asurlular güçlü ve çok olsalar bile, yok olup gidecekler. Ey halkım, seni sıkıntıya soktuysam da, bir daha sokmayacağım.
13. Şimdi boyunduruğunu parçalayıp üzerindeki bağları koparacağım.»
14. RAB, «Artık soyunu sürdürecekt torunların olmasın»Diye buyurdu, ey Ninova.«Tanrılarının tapınağındaki oyma ve dökme putları yok edeceğim» diyor. «Mezarını hazırlayacağım.Çünkü sen aşağılıksın.»
15. İşte, müjde getirenin ayakları dağları aşp geliyor,Size esenlik haberini getiriyor. Ey Yahudalılar, bayramlarınızı kutlayın,Adak sözünüzü yerine getirin.O kötü ulusun istilasına uğramayacaksınız bir daha. Çünkü o büsbütün yok edildi.

Bölüm 2

1. Saldırı altındasın, ey Ninova, surlarını koru,Yolu gözle, belini doğrult, topla bütün gücünü.
2. Çünkü RAB Yakupun soyunuİsrailin eski görkemine kavuşturacak; Düşmanları onları perişan edip asmalarını harap etmiş olsa bile.
3. Askerlerinin kalkanları kıpkızıl,Yiğitler allar kuşanmış. Savaş arabalarının demirleri hazırlık günü nasıl da parlıyor!Çam mızraklar sallanıyor havada.
4. Sokaklardan fırtına gibi geçiyor savaş arabaları,Meydanlardan koşuşuyorlar her yöne, Şimşek gibi seğirtiyorlar.Görünüşleri meşalelerden farksız.
5. Ninova Kralı topluyor seçkin askerlerini,Ama sendeliyorlar yolda. Saldıranlar kent surlarına doğru seğirtiyor,Siperler kuruluyor.
6. Irmakların kapıları açıldıVe yerle bir oldu saray.
7. Tanrının dediği oldu, soyup götürdüler kenti.Güvercinler gibi inliyor kadın köleler, Göğüslerini döverek.
8. Kaçıp gidiyor Ninova halkı,Boşalan bir havuzun suyu gibi, <<Durun, durun!>> diye bağırıyorlar,Ama geri dönüp bakan yok.
9. Yağmalayın altınını, gümüşünü,Yok servetinin sonu. Her tür değerli eşyayla dolup taşıyor.
10. Yıkıldı, yerle bir oldu, viraneye döndü Ninova.Eriyor yürekler, Bükülüyor dizler, titriyor bedenler,Herkesin beti benzi soluyor.
11. Aslanların inine,Yavru aslanların beslendiği yere ne oldu? Aslanla dışisinin ve yavrularının korkusuzca gezindiği yere ne oldu?
12. Aslan, yavrularına yetecek kadarını avladı,Dişileri için avını boğazladı. Mağarasını avladıklarıyla,İnini kurbanlarıyla doldurdu.
13. Her Şeye Egemen RAB, <<Sana karşıyım>> diyor,<<Yakacağım savaş arabalarını, Dumanları tütecek.Genç aslanlarını kılıç yiyip tüketecek. Yeryüzünde av bırakmayacağım sanaUlaklarının sesi işitilmeyecek artık.>>

1. Elleri kanlı kentin vay haline!Yalanla, talanla dolu. Yağmalamaktan geri kalmıyor.
2. Kamçı şaklamaları, tekerlek gürültüleri,Koşan atlar, sarsılan savaş arabaları,
3. Saldıran atlılar, çakan kılıçlar,Parıldayan mızraklar, yığın yığın ölümler... Sayısız ceset.Yürürken ayaklar takılıyor ölümlere.
4. Her şey o alımlı, büyücü fahişenin sınırsız ahlaksızlığından oldu.Fahişeliğiyle ulusları, büyüleriyle halkları kendine tutsak etti.
5. Her Şeye Egemen RAB diyor ki,«Sana karşıyım, ey Ninova! Savuracağım eteklerini yüzüne.Uluslara çıplaklığını, Halklara ayıp yerlerini göstereceğim.
6. Seni pislikle sıvayıp rezil edeceğim.Dehşetle seyredecek herkes seni.
7. Seni kim görse kaçacak.«Harabeye döndü Ninova» diyecekler, «Kim dövünecek onun için?Nereden bulalım onu avutacak birilerini?»»
8. Sen No-Amondan daha mı üstünsün?O kent ki, kanallar arasındaydı, Suyla çevrelenmişti,Kalesi Nil Irmağı, surlarıysa sulardı.
9. Kûş ve Mısır onun sınırsız gücünün kaynağıydı.Pût ve Luv da yandaşlarıydı.
10. Öyleyken tutsak düştü, halkı sürüldü.Yavruları köşe başlarında paramparça edildi. Soyluları için kura çekildi,Zincire vuruldu ileri gelenleri.
11. Acıyla kendinden geçeceksin, ey Ninova,Düşmanlarından korunacak yer arayacaksın.
12. Senin kalelerin incir ağacının ilk olgunlaşan meyvesi gibidir.Bir silkeleyişte yiyenin ağzına düşecekler.
13. Askerlerine bak! Kadın gibi hepsi.Kapıların ardına kadar düşmana açık. Ateş yiyip bitirmiş kapı sürgülerini.
14. Kuşatma vakti için su biriktir kendine,Savunmanı güçlendir. Tuğla yapmak için kili çigne,Kalıpları hazırla.
15. Orada ateş seni yiyip bitirecek,Kılıç seni kesip biçecek. Genç çekirgelerin yiyip bitirdiği ekin gibi yok olacaksın. Çekirgeler gibi, genç çekirgeler gibi çoğalmalısın.
16. Tüccarlarının sayısı gökteki yıldızlardan çok.Ama düşmanların genç çekirgeler gibi ülkeyi talan edip gidecekler.
17. Koruyucularınla görevlilerin serin günlerde duvarlara konan çekirgeler gibidir,Güneş doğunca uçup kayıplara karışan çekirge sürüsü gibi.
18. Ey Asur Kralı, yöneticilerin öldü,Uyudu sonsuza dek soyluların. Halkın dağlara dağıldı.Onları toplayacak kimse yok.
19. Uğradığın felaketten kurtuluş yok, yaraların ölümcül.Başına gelenleri duyanlar sevinçle el ovuşturuyorlar. Çünkü dinmeyen vahşetinden kim kaçabildi ki?

Habakkuk

Bölüm 1

1. Peygamber Habakkuka bir görünümde verilen bildiridir.
2. Ya RAB, ne zamana dek seni yardıma çağıracağım,Beni duymuyor musun?«Zorbalık var» diye haykırıyorum sana,Ama kurtarmıyorsun!
3. Bunca kötülüğü bana neden gösteriyorsun,Nasıl hoş görürsün bunca haksızlığı?Nereye baksam şiddet ve zorbalık var.Kavgaların, çekişmelerin sonu gelmiyor.
4. Bu yüzden yasa işlemez oldu,Bir türlü yerini bulmuyor hak.Kötüler doğruları kısıp almışVe böylece adalet saptırılıyor.
5. «Bakın öbür uluslara,Gördüklerinize büsbütün şaşacaksınız.Sizin gününüzde öyle işler yapacağım ki,Anlatsalar inanmayacaksınız.
6. Başkalarına ait toprakları ele geçirmek içinDünyanın dört yanına yürüyen o acımasız ve saldırgan ulusu,Kildanileri güçlendireceğim.
7. Dehşetli ve korkunçturlar,Gururlu ve başlarına buyrukturlar.
8. Parstan çeviktir atları,Aç kurttan daha azgın.Atlıları yeri deşerek geliyor uzaklardan,Avına saldıran kartal gibi uçuyorlar,
9. Yağmalamak için geliyor hepsi.Orduları çöl rüzgarı gibi ilerliyorVe kum gibi tutsak topluyorlar.
10. Küçümsüyorlar kralları,Yöneticilerle alay ediyorlar.Dudak büküyorlar bütün surlu kentlere,Önlerine toprak yığıp onları ele geçiriyorlar.
11. Rüzgar gibi geçip gidiyorlar.Bu suçlu adamların ilahları kendi güçleridir.»
12. Ya RAB, kutsal Tanrım,Öncesizlikten beri var olan sen değil misin?Sen ölmeyeceksin.Ya RAB, bizi yargılamak için Kildanileri mi seçtin?Ey sığınağımız, onlara mı verdin cezalandırma yetkisini? ölmeyeceğiz».
13. Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin.Haksızlığı hoş göremezsin.Öyleyse nasıl hoş görürsünBu hain adamları?Doğrular kötülere yem olurkenNeden susuyorsun?
14. İnsanları denizdeki balıklara,Yöneticiden yoksun sürüngenlere çevirdin.
15. Kildaniler onları oltayla, ağla,Serpme ağla tutar gibi tutuyorVe sevinç çılgınlıkları atıyorlar.
16. Kurban kesiyorlar ağlarına bu yüzden.Kendilerine lezzetli ve bol yiyecek sağlayan ağları için buhur yakıyorlar.
17. Ağlarını durmadan boşaltmaya,Ulusları acımasızca öldürmeye devam edecekler mi?

1. Nöbet yerinde, gözcü kulesinde durayım,Bakayım RAB bana ne diyecek,Yakınmalarına ne yanıt verecek göreyim.
2. Şöyle yanıtladı RAB:«Göreceklerini taş levhalara oyarak yaz.Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun.
3. Bu olayların zamanı gelmedi henüz.Sonun belirtileridir bunlar ve yalan değildir.Gecikiyormuş gibi görünse de bekle olacakları,Kesinlikle olacak, gecikmeyecek.
4. Bakın şu övünge kişiye, niyeti iyi değildir.Ama doğru kişi sadakatiyle yaşayacaktır.
5. Servet aldatıcıdır.Küstahlar kalıcı değildir;Açgözlüdürler ölümler diyarı gibiVe ölüm gibi hiç doymazlar.Ülkeleri ele geçirip halkları tutsak alırlar.
6. Tutsak alınanlar onları küçümseyip alay etmeyecekler mi?«Kendisine ait olmayanı ele geçirenin,Haraç alarak zenginleşenin vay haline!Daha ne kadar sürecek bu?» demeyecekler mi?
7. Haraca kestikleriniz ansızın ayaklanmayacak mı?Uyanıp yakanıza yapışmayacaklar mı?İşte o zaman onlar için çapul malı gibi olacaksınız.
8. Birçok ulusu soyduğunuz,Kan döktüğünüz,Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiğiniz için,Halklardan sağ kalanlar da sizi soyacaklar.
9. Evini haksız kazançla dolduranın,Felaketten kaçmak için yuvasını yüksek yere kuranın vay haline!
10. Birçok halkı kıyıma uğratmaklaKendi soyunuzu utanca boğdunuz,Kendi yıkımınızı hazırladınız.
11. Duvar taşları bile haykıracak bunuVe yankılanacak ahşap kirişler.
12. Kan dökerek kentler kuranın,Zorbalıkla beldeler yapanın vay haline!
13. Halkların bütün emeklerinin yanması,Ulusların bütün çabalarının boşa gitmesiHer Şeye Egemen RABbin işi değil mi?
14. Çünkü sular denizi nasıl dolduruyorsa,Dünya da RABbin yüceliğinin bilgisiyle dolacak.
15. Çıplak bedenlerini seyretmek içinKomşularına içki içirip sarhoş eden,İçkiye zehir bile katan sizlerin vay haline!
16. Onur yerine utanca boğulacaksınız.Şimdi sıra sizde, için de çıplaklığınız görünsün.RAB size sağ elindeki ceza dolu kâseden içirecek.Onurunuz kırılacak, rezil olacaksınız.
17. Lübnana ettiğiniz zorbalık kendi başınıza gelecek.Telef ettiğiniz hayvanlar sizi dehşete düşürecek.Çünkü insan kanı döktünüz,Ülkelere, kentlere ve oralarda yaşayan herkese zorbalık ettiniz.
18. İnsanın biçim verdiği oyma ya da dökme putun ne yararı var ki aldatmaktan başka?Putu yapan, yaptığına güvenir,Ama yaptığı ne ki, dilsiz puttan başka.
19. Tahta puta, «Canlan!» diyenin,Dilsiz taş, «Uyan» diyeninVay haline!Put yol gösterebilir mi?Altınla, gümüşle kaplanmış,Ama içinde yaşam soluğu yok.
20. Oysa RAB kutsal tapınağındadır.Sussun bütün dünya O'nun önünde.»

1. Peygamber Habakkukun Duası - Şigyonotfç Makamında|r
2. Ya RAB, ününü duydum ve yaptıklarının karşısında ürperdim.Günümüzde de aynı şeyleri yap, ya RAB,Şimdi herkes bilsin neler yapabildiğini.Öfkeliyken merhametini anımsa! biçimi olduğu sanılıyor.
3. Tanrı Temandan,Kutsal Tanrı Paran Dağından geldi. SelaGörkemi kapladı gökleri,Ona sunulan övgüler dünyayı doldurdu. sanılıyor.
4. Güneş gibi parlıyor,Elleri ışık saçıyor.Gücünün gizi ellerinde.
5. Yayılıyor salgın hastalıklar önüsıra,Ardısıra da ölümcül hastalıklar.
6. Duruşuyla dünyayı sarstı,Titretti ulusları bakışıyla,Yaşlı dağlar darmadağın oldu,Dünya kurulalı beri var olan tepeler Ona baş eğdi.Tanrının yolları değişmezdir.
7. Kuşan çadırlarını çaresizlik içinde gördüm,Midyan konutları korkudan titriyordu.
8. Ya RAB, nehirlerle mi öfkelenedin?Gazabın ırmaklara mı?Yoksa denize mi kızdın da,Atlarına, yenilmez savaş arabalarına bindin?
9. Gerdin yayını,Okların içtiğin antlardır. SelaYeryüzünü akarsularla yardım.
10. Sarsıldı dağlar seni görünce,Seller her yanı süpürüp geçti.Engin denizler gürlledi, dalgalar yükseldi.
11. Uçuşan oklarının pırlıtısından,Parlayan mızrağının ısıltısından,Yerlerinde durakaldı güneş ve ay.
12. Gazap içinde ilerledin yeryüzünde,Ulusları öfkeyle çiğneyip ezdin.
13. Kendi halkını, seçtiğin ulusu kurtarmaya geldin.Kötü soyun başını ezdin,Soydun onu tepeden tırnağa. Sela
14. Başını kendi mızrağıyla deldin.Askerleri fırtına gibi gelmişti bizi dağıtmaya,Saklanan düşkünleri yok etmiş gibi seviniyorlardı.
15. Sense atlarınla çiğneyip geçtin büyük denizleri,Sularını köpürterek...
16. Sesini duyunca yüreğim hopladı,Seğirdi dudaklarım,Kemiklerim eridi sanki,Çözüldü dizlerimin bağı.Ama bize saldıran halkın felakete uğrayacağı günüSabırla bekleyeceğim.
17. Tomurcuklanmasa incir ağaçları,Asmalar üzüm vermese,Boşa gitse de zeytine verilen emek,Tarlalar ürün vermese de,Boşalsa da davar ağılları,Sığır kalmasa da ahırlarda,
18. Ben yine RAB sayesinde sevineceğim,Kurtuluşumun Tanrısı sayesinde sevinçten coşacağım.
19. Egemen RAB gücümdür benim.Ayaklarıma geyik ayağının çevikliğini verir.Aşırtır beni yükseklerden. Müzik şefi için: Telli sazlar eşliğinde söylenecek.|r

Sefanya

2. «Yeryüzünden her şeyi silip süpüreceğim.
3. İnsanları, hayvanları, Gökteki kuşları, Denizdeki balıkları, Kötüleri ve onların günah tuzaklarını silip süpüreceğim. Yok edeceğim insanı yeryüzünden.» İşte böyle diyor RAB.
- 4-6. «Elimi Yahuda ve Yerusolimde yaşayanlara karşı uzatacağım. Baaldan kalan izleri, Putperest din adamlarıyla kâhinlerin adını, Damlardan gök cisimlerine tapınanları, Hem benim adıma, hem de Molek putu adına ant içip tapınanları, Yolumdan dönenleri, Bana yönelmeyenleri, Kılavuzluğumu istemeyenleri buradan yok edeceğim.»
7. Susun Egemen RABbin önünde, Çünkü Onun günü yaklaştı. RAB bir kurban hazırladı, Konuklarını çağırdı.
8. «O kurban günü» diyor RAB, «Önderleri, kral oğullarını, Yabancıların geleneklerine uyanları Cezalandıracağım.
9. İlahların tapınaklarını zorbalık ve hileyle dolduran putperestleri O gün cezalandıracağım. (bkz. 1Sa.5:4-5).
10. Diyorum ki, o gün kentin Balık Kapısından çığlıklar, İkinci Mahalleden feryatlar Ve tepelerden büyük çatırtılar yükselecek.» İşte böyle diyor RAB.
11. «Kentın aşağı mahallesinde oturanlar, feryat edin. Bütün tüccarlarınız yok olacak, Gümüş ticareti yapanların hepsi mahvolacak.
12. O gün kandille arayacağım Yerusolimin her yanını, İçlerinden, «RAB bir şey yapmaz, Ne iyilik eder ne kötülük» Diyen o rahatına düşkün aymazları cezalandıracağım. gibi».
13. Servetleri yağmalanacak. Viraneye dönecek evleri. Yaptıkları evlerde oturamayacak, Diktikleri bağların şarabını içemeyecekler.»
14. RABbin büyük günü yaklaştı, Yaklaştı ve çabucak geliyor. Dinleyin, RABbin gününde En yiğit asker bile acı acı feryat edecek.
15. Öfke günü o gün! Acı ve sıkıntı, Yıkım ve felaket, Zifiri karanlık bir gün olacak, Bulutlu, koyu karanlık bir gün.
16. Surlu kentlere, köşelerdeki yüksek kulelere karşı Savaş borularının çalındığı, Savaş naralarının atıldığı gündür.
17. RAB diyor ki, «İnsanları öyle bir felakete uğratacağım ki, Körler gibi, nereye gittiklerini göremeyecekler. Çünkü bana karşı günah işlediler. Su gibi akacak kanları, Bedenleri yerde çürüyecek.»
18. RAB'bin öfke gününde, Altınları da gümüşleri de Onları kurtaramayacak. RAB'bin kıskançlık ateşi bütün ülkeyi yakıp yok edecek. RAB ülkede yaşayanların hepsini korkunç bir sona uğratacak.

- 1-2. Ey utanmaz ulus, toparlan!Hakkında ferman çıkmadan,Gün saman ufağı gibi geçip gitmeden,RABbin kızgın öfkesi üzerine dökülmeden,RABbin öfke günü gelmeden toparlan.
3. Ey RABbin ilkelerini yerine getirenler,Ülkedeki bütün alçakgönüllüler, RABbe yönelin.Doğruluğu ve alçakgönüllülüğü amaç edinin.Belki RABbin öfke gününde kurtulabilirsiniz.
4. Gazze bomboş kalacak,Viraneye dönecek Aşkelon,Boşaltılacak Aşdot öğle vakti,Ekron temelden yıkılacak.
5. Deniz kıyısında yaşayanKeretfç ulusunun vay haline!Ey Filist ülkesi Kenan,RABbin yargısı sana karşıdır.Hepinizi yok edecek RAB,Ülkede yaşayan kimse kalmayacak.
6. Deniz kıyısındaki ülkeniz,Çoban barınaklarıyla sürü ağıllarının bulunduğu otlaklara dönecek;
7. Yahuda oymağından sağ kalanların eline geçecek.Orada otlatacaklar sürülerini,Aşkelonun evlerinde geceleyecekler.Çünkü Tanrıları RAB onları kayıracak.Eski gönençlerine kavuşturacak onları.
- 8-9. İsrailin Tanrısı Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor:«Moavlıların halkımı nasıl aşağıladığını,Ammon halkının onlara nasıl hakaret ettiğini,Onları nasıl alaya aldığınıTopraklarını nasıl tehdit ettiğini duydum.Varlığım hakkı için,Moav kesinlikle Sodom gibi,Ammon da Gomora gibi olacak.Otlarla, tuz çukurlarıyla dolacak,Sonsuza dek virane kalacak.Mallarını halkımdan geride kalanlar yağmalayacak.Topraklarını ulusumdan sağ kalanlar miras alacak.»
10. Gururlanmalarının,Her Şeye Egemen RABbin halkını aşağılayıpAlay etmelerinin karşılığı bu olacak.
11. Dehşete düşürecek RAB onları,Yeryüzünün bütün ilahlarını yok edecek.Kıyılardaki bütün uluslar,Bulundukları yerde Ona tapınacaklar.
12. «Ey Kûşlular,Siz de benim kılıcım ile öleceksiniz» diyor RAB.
13. RAB elini kuzeye doğru uzatıpAsuru yok edecek.Ninovayı viraneye,Çöl gibi kurak bir alana çevirecek.
14. Orası sürülerin, her türlü hayvanın yattığı yer olacak.Sütun başlıklarında ishakkuşları, kır baykuşları barınacak.Sesleri pencerelerde yankılanacak,Yıkıntılar dolduracak eşiklerin önünü,Sedir girişler ortaya çıkacak.
15. İşte budur güvenlikte olduğunu sanan,«Bir ben varım, benden başkası yok» diyen eğlence düşkün kent.Nasıl da viraneye döndü,Yabanıl hayvanlara barınak oldu!Yanından her geçen gördüğü dehşetten irkiliyor.

1. Başkaldıran, yozlaşan, acımasız kentin vay haline!
2. Söz dinlemedi, ders almadı, RABbe güvenmedi,Tanrısına sığınmadı.
3. Yöneticileri kükreyen aslanlar,Önderleri akşam gezen aç kurtlar gibi,Sabaha bir şey bırakmazlar.
4. Peygamberleri sorumsuz ve güvenilmezdir.Kâhinleri kutsal olanı kirletip,Yasayı çarpıtırlar.
5. Ama adil RAB hâlâ o kentte;O haksızlık etmez,Aksatmadan dağıtır adaletini her yeni günün sabahında.Ne var ki, bu yetmiyor haksızları utandırmaya.
7. Halkım benden korkar,Ders alır bundan dedim.O zaman konutlarına dokunmaz,Onları tasarladığım cezaya çarptırmazdım.Ama her türlü kötülüğü yapmaya istekli görünüyorlar.>>
8. Bu yüzden, <<Bekleyin de görün>> diyor RAB,<<Ulusları yargılayacağım günü bekleyin.Ulusları toplamaya,Krallıkları bir araya getirmeye,Gazabımı, kızgın öfkemiÜzerlerine dökmeye karar verdim.Çünkü kıskançlığımın ateşi bütün dünyayı yiyip bitirecek.
9. O zaman, hep birlikte beni adımla çağırımları,Omuz omuza bana hizmet etmeleri için,Halkların dudaklarını pak kılacağım.
10. Dağılmış olan, bana tapan halkım,Kûş ırmaklarının ötesindenBana sunular getirecek.
11. Halkım bana yaptığı bunca kötülük yüzünden utandırılmayacak o gün.Çünkü gururlu, küstah olanları uzaklaştıracacağım aralarından.Kutsal dağımda bir daha böbürlenmeyecekler.
12. Orada sadece benim adıma sığınan uysal ve alçakgönüllüleri bırakacağım.
13. İsraililerden geride kalanlar haksızlık etmeyecek,Yalan söylemeyecek,Kimseyi aldatmayacak,Tok karna yatacaklar ve onları korkutan olmayacak.>>
14. Ey Siyon kızı, ezgiler söyle!Ey İsrail, haykır!Yürekten sevin, sevinçle coş,Ey Yeruşalim kızı!
15. RAB senin cezanı kaldırdı,Kovdu düşmanlarını.İsrailin Kralı RAB seninle.Korkma artık kötülükten.
16. O gün Yeruşalime denecek ki,<<Korkma, ey Siyon, gevşemesin ellerin.
17. Tanrın RAB, o güçlü Kurtarıcı seninle.Alabildiğine sevinecek senin için,Sevgisiyle seni yenileyecek, ezgilerle coşacak.>> <<Susacak>>.
18. RAB, <<Bayramlar için çektiğiniz özlemleri sona erdireceğim>> diyor,<<Bunlar sizin için ağırlık ve utançtır.Sizi ezenlerin tümünü cezalandıracağım o gün.Düşkünleri kurtaracak, sürgünleri toplayacağım.Utanç içinde kaldıkları bütün ülkelerdeOnları yüceltip onurlandıracağım.O zaman sizi toplayıp yurdunuza geri getireceğim.Göreceksiniz, sizi yeniden bayındır kılacak,Dünyanın bütün halkları arasında yüceltip onurlandıracağım.>>

Hagay

Bölüm 1

1. Kral Dariusun krallığının ikinci yılında, altıncı ayın birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla Şealtielin torunu Yahuda Valisi Zerubbabil ve Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşuya seslendi:
2. «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Bu halk, RABbin Tapınağını yeniden kurmak için vakit daha gelmedi diyor.»»
3. Sonra RAB, Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi:
4. ««Bu tapınak yıkık durumdayken, sizin ağaç kaplamalı evlerinizde oturmanızın sırası mı?»»
5. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ««Şimdi tuttuğunuz yolları iyi düşünün!
6. Çok ektiniz ama az biçtiniz; yiyorsunuz ama doyamıyorsunuz, içiyorsunuz ama neşelenemiyorsunuz; giyiniyorsunuz ama ısınamıyorsunuz; ücretinizi alıyorsunuz ama paranızı sanki delik keseye koyuyorsunuz.»»
- 7-8. Her Şeye Egemen RAB, ««Tuttuğunuz yolları iyi düşünün!»» diyor, ««Dağlara çıkıp kütük getirin, tapınağı yeniden kurun. Öyle ki, ondan hoşnut olayım, yüceltileyim.
9. Bol ürün umdunuz ama az topladınız. Eve ne getirdiyseniz üfleyip dağıttım. Acaba neden?»» Böyle soruyor Her Şeye Egemen RAB. ««Yıkık duran tapınağımdan ötürü! Oysa hepiniz kendi evinizle uğraşıyorsunuz.
10. İşte bunun içindir ki, gök çiyini, toprak ürününü sizden esirgiyor.
11. Ülkeyi -dağlarını, tahılını, yeni şarabını, zeytinyağını, toprağın verdiği ürünleri, insanlarını, hayvanlarını, ellerinizin bütün emeğini- kuraklıkla cezalandırdım.»»
12. Şealtielin torunu Zerubbabil, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu ve sürgünden dönen halkın tümü Tanrıları RABbin sözüne, Onun tarafından gönderilen Peygamber Hagayın sözlerine kulak verdiler. Halk RABden korktu.
13. Sonra RABbin ulağı Hagay, RABbin şu sözlerini halka bildirdi: ««RAB, «Ben sizinle birlikteyim» diyor.»»
14. Böylece RAB Şealtiel'in torunu Yahuda Valisi Zerubbabil'i, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu'yu ve sürgünden dönen halkın tümünü bu konuda harekete geçirdi. Darius'un krallığının ikinci yılında, altıncı ayın yirmi dördüncü günü gelip Tanrıları Her Şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda işe başladılar.

1. Yedinci ayın yirmi birinci günü RAB Peygamber Hagay aracılığıyla şöyle seslendi:
2. «Şealtielin torunu Yahuda Valisi Zerubbabile, Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşuya ve sürgünden dönen halka de ki,
3. «Aranızda bu tapınağı önceki görkemiyle gören kaldı mı? Şimdi size nasıl görünüyor? Bir hiç olarak görünmüyor mu?
4. Şimdi sen, ey Zerubbabil, yüreklen!» RAB böyle diyor. «Ey Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşu, yüreklen! Ey ülke halkı, yüreklen!» RAB böyle diyor. «İşi sürdürün. Çünkü ben sizinle birlikteyim.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
5. «Mısırdan çıktığınızda, size bu konuda söz verdim. Ruhum aranızdadır. Korkmayın!»
6. «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Kısa zamanda bir kez daha yeri, göğü, denizi, karayı sarsacağım.
7. Bütün ulusları sarsacağım, değerli eşyalarını buraya getirecekler. Ben de bu tapınağı görkemle dolduracağım.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
8. «Gümüş de, altın da benim» diyor Her Şeye Egemen RAB.
9. «Yeni tapınağın görkemi, öncekinden daha büyük olacak. Buraya esenlik vereceğim.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.» özlediği kişi buraya gelecek.»
10. Dariusun krallığının ikinci yılında, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü günü RAB, Peygamber Hagaya seslendi:
11. «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Kâhinlere yasayla ilgili şu soruyu sor:
12. Eğer biri giysisinin kıvrımları arasında kutsanmış et taşır ve o kıvrım ekmeğe, yemeğe, şaraba, zeytinyağına ya da başka bir yiyeceğe değerse, o yiyecek kutsal olur mu?» Kâhinler, «Hayır» diye yanıtladılar.
13. Hagay konuşmasını şöyle sürdürdü: «Ölüye dokunduğu için kirli sayılan biri, bu yiyeceklerden birine dokunursa, o yiyecek kirlenmiş olur mu?» Kâhinler, «Evet, kirlenmiş olur» diye karşılık verdiler.
14. Bunun üzerine Hagay şöyle dedi: «RAB, «Bu halk, bu ulus gözümde böyledir» diyor, «Her yaptıkları, sunakta her sundukları da kirlidir.»
- 15-16. «Bugüne dek olanları iyi düşünün; RABbin Tapınağında taş üstüne taş konulmadan önce, yirmi ölçeklik bir tahıl yığınının gelen biri, yalnızca on ölçek bulurdu; şarap teknesinden elli ölçek çıkarmaya varan biri, yalnızca yirmi ölçek bulurdu.
17. Ellerinizin bütün emeğini samyeliyle, küfle, doluyla cezalandırdım. Yine de bana dönmediniz.» RAB böyle diyor.
18. «Bugünden, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününden, RABbin Tapınağının temelini atıldığı günden başlayarak olacakları iyi düşünün.
19. Ambarda hiç tohum kaldı mı? Asma, incir, nar, zeytin ağaçları bugüne dek ürün verdi mi? «Bugünden başlayarak üzerinize bereket yağdıracağım.»
20. Ayın yirmi dördüncü günü RAB Hagaya ikinci kez seslendi:
21. «Yahuda Valisi Zerubbabile de ki, ben yeri, göğü sarsmak üzereyim.
22. Kralların tahtlarını devireceğim, yabancı ulusların gücünü yok edeceğim. Savaş arabalarıyla sürücülerini de devireceğim; atlarla binicileri düşecek, hepsi kardeşinin kılıcıyla öldürülecek.
23. «Her Şeye Egemen RAB «O gün seni alacağım, ey Şealtiel'in torunu kulum Zerubbabil» diyor, «Ve seni mühür yüzüğü gibi yapacağım. Çünkü ben seni seçtim.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.»

Zekeriya

1. Dariusun krallığının ikinci yılının sekizinci ayında RAB İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriya aracılığıyla şöyle seslendi:
2. «RAB atalarınıza çok öfkeleni.
3. Bu nedenle halka de ki, «Her Şeye Egemen RAB, bana dönün, ben de size dönerim diyor.
4. Atalarınız gibi davranmayın! Önceki peygamberler, Her Şeye Egemen RAB kötü yollarınızdan ve kötü uygulamalarınızdan dönün diyor, diyerek onları uyardılar. Ne var ki, onlar dinlemediler, bana aldırış etmediler. Böyle diyor RAB.
5. Hani atalarınız nerede? Peygamberler de sonsuza kadar mı yaşar?
6. Peygamber kullarıma buyurduğum sözler ve kurallar atalarınıza ulaşmadı mı?» «Onlar da dönüp, «Her Şeye Egemen RAB yollarımıza ve uygulamalarımıza bakarak bizim için ne düşündüyse aynen yaptı» dediler.»
7. Dariusun krallığının ikinci yılında, on birinci ay olan Şevat ayının yirmi dördüncü günü RAB İddo oğlu Berekya oğlu Peygamber Zekeriya'ya görümlerle seslendi.
8. Gece vadideki mersin ağaçlarının arasında kızıl ata binmiş bir adam gördüm. Arkasında kızıl, kula ve beyaz atlar vardı.
9. «Efendim, bunlar ne?» diye sordum. Benimle konuşan melek, «Bunların ne olduğunu sana göstereceğim» diye yanıtladı.
10. Mersin ağaçları arasında duran adam da, «Bunlar dünyayı dolaşmak için RABbin gönderdikleridir» diye açıkladı.
11. Mersin ağaçları arasında duran RABbin meleğine, «Dünyayı dolaştık» dediler, «İşte bütün dünya esenlik ve güvenlik içinde!»
12. Bunun üzerine RABbin meleği, «Ey Her Şeye Egemen RAB, yetmiş yıldır öfkeleniğin Yerusâlimden ve Yahuda kentlerinden sevecenliğini ne zamana dek esirgeyeceksin?» dedi.
13. RAB benimle konuşan meleği tatlı, avutucu sözlerle yanıtladı.
14. Bunun üzerine benimle konuşan melek, «Şunu duyur!» dedi, «Her Şeye Egemen RAB, «Yerusâlim ve Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum» diyor,
15. «Tasasız uluslara ise çok öfkeliyim; çünkü ben biraz öfkelenmişim, onlarsa kötülüğe kötülük kattılar.»
16. «Onun için RAB, «Yerusâlîme sevecenlikle döneceğim» diyor, «Tapınağım orada yeniden kurulacak ve Yerusâlim üzerine ölçü ipi çekilecek!» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
17. «Şunu da duyur: Her Şeye Egemen RAB, «Kentlerim yine bollukla dolup taşacak» diyor, «Ben RAB, Siyonu yine avutacağım, Yerusâlimi yine seçeceğim.»
18. Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, dört boynuz vardı.
19. Benimle konuşan meleğe, «Bunlar ne?» diye sordum. Melek, «Bunlar Yahuda, İsrail ve Yerusâlim halkını dağıtmış olan boynuzlardır» diye karşılık verdi.
20. Sonra RAB bana dört usta gösterdi.
21. «Bunlar ne yapmaya geliyor?» diye sordum. Melek, «Şu boynuzlar Yahuda halkını öyle dağıttı ki, kimse başını kaldıramadı» dedi, «Bu ustalar da Yahuda halkını dağıtmak için boynuz kaldıran ulusları yıldırıp boynuzlarını yere çalmaya geldiler.»

Bölüm 2

1. Sonra gözlerimi kaldırıp baktım, elinde ölçü ipi tutan bir adam vardı.
2. ‹‹Nereye gidiyorsun?›› diye sordum. Adam, ‹‹Yeruşalimi ölçmeye, genişliğinin, uzunluğunun ne kadar olduğunu öğrenmeye gidiyorum›› diye yanıtladı.
3. Benimle konuşan melek yanımdan ayrılınca başka bir melek onu karşılamaya çıktı.
4. Önceki meleğe şöyle dedi: ‹‹Koş, o gence de ki, içinde barınacak sayısız insan ve hayvandan ötürü Yeruşalim sursuz bir kent olacak.
7. ‹‹Babilde oturan Siyon halkı, haydi kaçıp kurtul!››
8. Çünkü Her Şeye Egemen RAB beni onurlandırdı ve sizi yağmalamış uluslara şu haberle gönderdi: ‹‹Size dokunan gözbebeğime dokunmuş olur›› diyor,
9. ‹‹Elimi onlara karşı kaldıracağım, köleleri onları yağmalayacak.›› O zaman siz de beni Her Şeye Egemen RABbin gönderdiğini anlayacaksınız. ‹‹Gözbebeğine››.
10. RAB, ‹‹Ey Siyon kızı, sevinçle bağır! Çünkü aranızda yaşamaya geliyorum›› diyor.
11. O gün birçok ulus RABbe bağlanacak, Onun halkı olacak. O zaman RAB aranızda yaşayacak, siz de beni Her Şeye Egemen RABbin gönderdiğini anlayacaksınız.
12. RAB kutsal topraklarda Yahudayı kendi payı olarak miras edinecek ve Yeruşalimi yine seçecek.
13. Ey insanlar, RAB'bin önünde sessiz durun! RAB kutsal konutundan kalkmış geliyor!

Bölüm 3

3. Yeşu meleğin önünde çok kirli giysiler içinde duruyordu.
4. Melek önündeki meleklerle, «Üzerinden kirli giysileri çıkarın» dedi. Sonra Yeşuya, «Bak, suçunu kaldırdım. Sana bayramlık giysiler giydireceğim» dedi.
5. Ben de Yeşunun başına temiz bir sarık sarmalarını söyledim. Başına temiz bir sarık sarıp onu giydirdiler. RABbin meleği de onun yanında duruyordu.
6. Sonra RABbin meleği Yeşuyu uyardı:
7. «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Eğer yollarımda yürür, verdiğim görevleri yerine getirirsen, tapınağımı sen yönetecek, avlularımı sen koruyacaksın. Sana burada duranların arasına katılıp huzuruma çıkma ayrıcalığını vereceğim.
8. «Ey Başkâhin Yeşu, sen ve önünde oturan kâhin arkadaşların, dinleyin! Çünkü onlar gelecek olayların önbelirtisidir. Dal adındaki kulumu ortaya çıkarıyorum.
9. Yeşunun önüne koyduğum taşın bakın! O tek taşın yedi gözüfç var; onun üzerine bir yazıt oyacağım» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Bir günde bu ülkenin günahını kaldıracam.
10. O gün her biriniz komşusunu asmasının, incir ağacının altında oturmaya çağırarak.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.»»

1. Benimle konuşan melek yine geldi ve uykudan uyandırır gibi beni uyandırdı.
2. «Ne görüyorsun?» diye sordu. «Som altın bir kandillik görüyorum» diye yanıtladım, «Tepesinde zeytinyağı için bir tas, üzerinde yedi kandil, kandillerde yedişer oluk var.
3. Ayrıca kandilliğin yanında, biri zeytinyağı tasının sağında, öbürü solunda iki zeytin ağacı da var.»
4. Benimle konuşan meleğe, «Bunların anlamı nedir, efendim?» diye sordum.
5. Melek, «Bunların anlamını bilmiyor musun?» diye karşılık verdi. «Hayır, efendim» dedim.
6. Bunun üzerine şöyle dedi: «RAB Zerubbabile, «Güçle kuvvetle değil, ancak benim Ruhumla başaracaksın» diyor. Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
7. Sen kim oluyorsun, ey ulu dağ? Zerubbabilin önünde bir düzlük olacaksın! O tapınağın son taşını çıkarırken, halk da, «Ne güzel, ne güzel!» diye bağırarak.»
9. «Bu tapınağın temelini Zerubbabilin elleri attı, tapınağı tamamlayacak olan da onun elleridir. O zaman beni size Her Şeye Egemen RABbin gönderdiğini anlayacaksınız.
10. «Küçük işleri yapma gününü kim küçümsüyor? İnsanlar Zerubbabilin elinde çekülü görünce sevinecekler. -«Bu yedi kandil RABbin bütün yeryüzünde dolaşan gözleridir.»-
11. Meleğe, «Kandilliğin sağındaki ve solundaki bu iki zeytin ağacı nedir?» diye sordum,
12. «Altın gibi yağ akıtan iki altın oluğun yanındaki bu iki zeytin dalı nedir?»
13. «Bunların anlamını bilmiyor musun?» diye karşılık verdi. «Hayır, efendim» dedim.
14. Melek, «Bunlar bütün dünyanın Rabbi'ne hizmet eden, zeytinyağıyla kutsanmış iki kişidir» diye açıkladı.

1. Gözlerimi yine kaldırıp bakınca, uçan bir tomar gördüm.
2. Melek, «Ne görüyorsun?» diye sordu. «Uçan bir tomar görüyorum. Uzunluğu yirmi, genişliği on arşın» diye yanıtladım.
3. Melek, «Bütün ülkeye yağacak lanettir bu» dedi, «Tomarın bir yanına yazılanlar uyarınca, hırsızlık eden herkes sökülüp atılacak; öbür yanına yazılanlar uyarınca da yalan yere ant içenler kovulacak.
4. Her Şeye Egemen RAB, «Lanet yağdıracağım» diyor, «Hırsızın ve benim adımla yalan yere ant içenin evi üzerine lanet yağacak. Ve lanet o evin üzerinde kalacak; kerestesiyle, taşlarıyla birlikte evin tümünü yok edecek.»
5. Sonra benimle konuşan melek yaklaşp, «Gözlerini kaldır» dedi, «Ortaya çıkan şu nesnenin ne olduğuna bak.»
6. «Nedir?» diye sordum. «Bir ölçü kabı» dedi, sonra ekledi: «Bu, bütün ülke halkının suçudur.»
7. Derken kurşun kapak kaldırıldı. Kabın içinde bir kadın oturuyordu.
8. Melek, «İşte bu kötülüktür!» diyerek kadını gerisingeri ölçü kabına itip kurşun kapağı yerine koydu. ölçek.
9. Gözlerimi kaldırıp bakınca, rüzgarda uçarak yaklaşan iki kadın gördüm. Leylek kanatlarına benzeyen kanatları vardı. Kabı yerle gök arasına kaldırdılar.
10. Benimle konuşan meleğe, «Kabı nereye götürüyorlar?» diye sordum.
11. «Kadın için bir ev yapmak üzere Şinar topraklarına» diye yanıtladı, «Ev hazır olunca kap oraya, yerine konulacak.»

Bölüm 6

1. Yine gözlerimi kaldırıp baktım, iki tunç dağın arasından çıkıp gelen dört savaş arabası gördüm.
2. Birinci savaş arabasının kızıl, ikincisinin siyah,
3. üçüncüsünün beyaz, dördüncüsünün benekli atları vardı. Atların hepsi güçlüydü.
4. Benimle konuşan meleğe, «Bunlar ne, efendim?» diye sordum.
5. Melek şöyle karşılık verdi: «Bunlar bütün dünyanın Rabbine hizmet ettikleri yerden çıkan göğün dört ruhudur.
6. Siyah atların çektiği savaş arabası bölgenin kuzeyine, beyaz atları batıya, benekli atları de güneye doğru gidiyor.»
7. Yola çıktıklarında güçlü atlar yeryüzünü dolaşmak üzere gitmek istiyorlardı. Melek, «Gidin, yeryüzünü dolaşın!» deyince, gidip yeryüzünü dolaştılar.
8. Sonra melek bana seslendi: «Bak, bölgenin kuzeyine gidenler, orada öfkemi yatıştırdılar.»
10. «Armağanları sürgünden dönenlerden -Babilden gelen Helday, Toviya ve Yedayadan- al ve aynı gün Sefanya oğlu Yoşiyânın evine git.
11. Aldığın altınla gümüşten bir taç yaparak Yehosadak oğlu Başkâhin Yeşunun başına tak.
12. Ona Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor de: «İşte Dal adındaki adam! Bulunduğu yerde filizlenecek ve RABbin Tapınağını kuracak.
13. Evet, RABbin Tapınağını kuracak olan odur. Görkemle kuşanacak, tahtında oturup egemenlik sürecek. Tahtında oturan kâhin olacak. İkisi arasında tam bir uyum olacak.»
14. Heldayınfi, Toviyanın, Yedayanın, Sefanya oğlu Yoşiyânın anısına taç RABbin Tapınağına konulacak.
15. Uzaktakiler de gelip RAB'bin Tapınağı'nın yapımında çalışacak. Böylece beni size Her Şeye Egemen RAB'bin gönderdiğini anlayacaksınız. Tanrınız RAB'bin sözüne özenle uyarsanız bütün bunlar gerçekleşecektir.»

1. Kral Dariusun krallığının dördüncü yılının dokuzuncu ayı olan Kislev ayının dördüncü günü RAB Zekeriyaya seslendi.
- 2-3. Beytel halkı, Her Şeye Egemen RABbin Tapınağındaki kâhinlerle peygamberlere, «Yıllardır yaptığımız gibi beşinci ay oruç tutup ağlayalım mı?» diye sormuş ve RABbe yalvarmaları için Sareseri, Regem-Meleki ve adamlarını göndermişti.
4. Her Şeye Egemen RAB bana dedi ki,
5. «Bütün ülke halkına ve kâhinlere sor: «Yetmiş yıldır beşinci ve yedinci aylarda oruç tutup dövündüğünüzde gerçekten benim için mi oruç tuttunuz?
6. Yiyip içerken kendiniz için yiyip içmiyor muydunuz?
7. Yeruşalimle çevresindeki kentler gönenç içinde yaşarken, Negev ve Şefela insanlarla doluyken, RABbin önceki peygamberler aracılığıyla açıkladığı sözler bunlar değil mi?»
9. «Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Gerçek adaletle yargılayın; birbirinize sevgi ve sevecenlik gösterin.
10. Dul kadına, öksüze, yabancıya, yoksula baskı yapmayın. Yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın.»
11. «Ama atalarımız dinlemek istemediler; inatla sırtlarını çevirdiler, duymamak için kulaklarını tıkadılar.
12. Kutsal Yasayı ve Her Şeye Egemen RABbin kendi Ruhuyla gönderdiği, önceki peygamberler aracılığıyla ilettiği sözleri dinlememek için yüreklerini taş gibi sertleştirdiler. Bu yüzden Her Şeye Egemen RAB onlara çok öfkeleni.
13. «Madem ben çağırınca dinlemediler» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Onlar çağırınca, ben de onları dinlemeyeceğim.
14. Onları tanımadıkları ulusların arasına fırtına gibi dağıttım. Geride bıraktıkları ülke öyle ıssız kaldı ki, oraya kimse gidip gelemez oldu. Güzelim ülkeyi viraneye çevirdiler.»

1. Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi:
2. Her Şeye Egemen RAB, «Siyon için büyük kıskançlık duyuyorum» diyor, «Evet, onu şiddetle kıskanıyorum.
3. Siyona dönecek ve Yerusolimde oturacağım. Yerusolime Sadık Kent, Her Şeye Egemen RABbin dağına Kutsal Dağ denecek.
- 4-5. «İlerlemiş yaşlarından ötürü ellerinde bastonlarıyla yaşlı erkeklerle kadınlar yine Yerusolim meydanlarında oturacaklar. Kentin meydanları orada oynayan erkek ve kız çocuklarla dolacak.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
6. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «O günlerde sürgünden dönen halkın gözünde bu olanaksız olsa da, benim gözümde de böyle mi olmalı?» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
- 7-8. «Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yerusolimde yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
9. «Her Şeye Egemen RABbin Tapınağının kurulması için temel atıldığında orada bulunan peygamberlerin bu günlerde söylediği sözleri duyan sizler yüreklenin!» diyor Her Şeye Egemen RAB,
10. «O günlerden önce insan ya da hayvan için ücret yoktu. Düşman yüzünden hiç kimse güvenlik içinde gidip gelemiyordu. Çünkü herkesi birbirine düşürmüştüm.
11. Ama şimdi sürgünden dönen bu halka geçmiş günlerde davrandığım gibi davranmayacağım.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB,
12. «Ekilen tohum verimli olacak; asma üzüm, toprak ürün, gökler çiy verecek. Bunların tümünü sürgünden dönen bu halka mülk olarak vereceğim.
13. Sizi kurtaracağım, ey Yahuda ve İsrail halkı. Siz uluslar arasında nasıl lanet konusu olduysanız, şimdi de bereket kaynağı olacaksınız. Korkmayın, yürekli olun!»
14. Her Şeye Egemen RAB şöyle diyor: «Atalarınız beni öfkeliendirdiğinde başınıza felaket getirmeyi tasarladım ve vazgeçmedim» diyor Her Şeye Egemen RAB,
15. «Şimdi de Yerusolim ve Yahuda halkına yine iyilik yapmayı tasarladım. Korkmayın!
16. Yapmanız gerekenler şunlardır: Birbirinize gerçeği söyleyin, kent kapılarınızda esenliği sağlayan gerçek adaletle yargılayın,
17. yüreğinizde birbirinize karşı kötülük tasarlamayın, yalan yere ant içmekten tiksini. Çünkü ben bütün bunlardan nefret ederim.» Böyle diyor RAB. kapısında yapıldı.
18. Her Şeye Egemen RAB bana yine seslendi:
19. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Dördüncü, beşinci, yedinci ve onuncu ayların oruçları Yahuda halkı için sevinç, coşku dolu mutlu bayramlar olacak. Bu nedenle gerçeği ve esenliği sevin.»
20. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «Daha birçok halk, birçok kentte yaşayanlar gelecek.
21. Bir kentte yaşayanlar başka kente gidip, «RABbe yalvarmak, Her Şeye Egemen RABbe yönelmek için hemen yola çıkalım. Ben de gideceğim» diyecekler.
22. Her Şeye Egemen RABbe yönelmek, Ona yalvarmak için çok sayıda halkla birçok ulus Yerusolime gelecek.»
23. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, «O günlerde her dil ve ulustan on kişi bir Yahudi'nin eteğinden tutup, «İzin verin, sizinle gidelim. Çünkü Tanrı'nın sizinle olduğunu duyduk» diyecekler.»

1. Bildiri: RABbin sözü Hadrak ülkesine ve Şam Kentine yöneliktir. Çünkü insanların, özellikle bütün İsrail oymaklarının gözü RABbe çevrilidir.
2. Bu söz Hadrak sınırındaki Hamaya,Çok becerikli olmasına karşın Sur ve Sayda kentlerine de yöneliktir.
3. Sur kendine bir kale yaptı;Toprak kadar gümüşVe sokaktaki çamur kadar altın biriktirdi.
4. Ama Rab onun mal varlığını alıp götürecekt;Denizdeki gücünü yok edecekVe ateş kenti yiyip bitirecek.
5. Aşkelon bunu görünce korkacak;Gazze acıdan kıvranacak,Ekron da öyle, çünkü umudu sönecek.Gazze kralını yitirecek,Aşkelon ıssız kalacak.
6. Aşdotta melez bir halk oturacak,Filistlilerin gururunu kıracağım.
7. Ağızlarından kanı alınmamış eti,Dişlerinin arasından yasak yiyecekleri alacağım.Sağ kalanlar Tanrımıza bağlanacakVe Yahuda oymağında bir boy sayılacak.Ekron Yevuslular gibi olacak.
8. Akın eden ordulara karşıEvimin çevresinde ordugah kuracağım.Hiçbir kıyıcıBir daha halkımın üzerinden geçmeyecek,Çünkü artık halkımı ben gözetiyorum.
9. Ey Siyon kızı, sevinçle coş!Sevinç çığlıkları at, ey Yeruşalim kızı!İşte kralın!O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür.Eşeğe, evet, sıpaye,Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor!
10. Savaş arabalarını Efrayimden,Atları Yeruşalimden uzaklaştıracacağım.Savaş yayları kırılacak.Kralınız uluslara barışı duyuracak,Onun egemenliği bir denizden bir denize,Fırtattan yeryüzünün uçlarına dek uzanacak.
11. Size gelince,Sizinle yaptığım kurban kanıyla yürürlüğe girmiş antlaşma uyarınca,Sürgündeki halkınızıSusuz çukurdan çıkarıp özgür kılacağım.
12. Kalenize dönün,Ey siz, umut sürgünleri!Bugün bildiriyorum ki,Size yitirdiğinizin iki katını vereceğim.
13. Yahudayı yayımı gerer gibi gereceğimVe Efrayimi ok gibi ona dolduracağım.Oğullarını Greklere karşı uyandıracağım, ey SiyonVe seni bir savaşçının kılıcı gibi yapacağım.
14. O zaman RAB halkının üzerinde görünecek,Oku şimşek gibi çakacak.Egemen RAB boru çalacakVe güney fırtınalarıyla ilerleyecek.
15. Onları Her Şeye Egemen RAB koruyacak.Düşmanlarını yok edecekVe sapan taşlarıyla yenecekler.Şarap içmiş gibi içip gürleyecekVe kurban kanı serpmekte kullanılan çanaklar gibi sunağın köşelerine dolacaklar.
16. O gün Tanrıları RABSürüsü olan halkını kurtaracak.Onun ülkesinde taç mücevherleri gibi parlayacaklar.
17. Ne yakışıklı ve güzel olacaklar!Delikanlılar tahılla,Genç kızlar yeni şarapla güçlenecek.

1. İlbaharda RABden yağmur dileyin.Odur yağmur bulutlarını oluşturan.İnsanlara yağmur sağanaklarıVe herkese tarlada ot verir.
2. Oysa aile putlarından alınan yanıtlar boştur,Falcılar yalan görümler görürVe gerçek yanı olmayan düşler anlatarakBoşuna avuturlar.Bu yüzden halk sürü gibi dağınık,Sıkıntı çekiyor, çünkü çoban yok.
4. Köşe taşı,Çadır kazığı,Savaş yayıVe bütün önderler Yahudadan çıkacak.
5. Savaşta düşmanlarını sokaklardaki çamurda çiğneyen yiğitler gibi olacaklar.RAB onlarla olduğu içinSavaşacak ve atlıları utandıracaklar.
6. <<Yahuda halkını güçlendireceğim,Yusuf soyunu kurtarıpSürgünden geri getireceğim.Çünkü onlara acıyorum.Sanki onları reddetmemişim gibi olacaklar.Çünkü ben onların Tanrısı RABbim ve onları yanıtlayacağım.
7. Efrayimliler yiğitler gibi olacaklar,Şarap içmiş gibi yürekleri coşacak.Çocukları bunu görüp neşelenecek,Yürekleri RABde sevinç bulacak.
8. <<İslık çalıp onları toplayacağım,Onları kesinlikle kurtaracağım.Eskiden olduğu gibiYine çoğalacaklar.
9. Onları halklar arasına dağıtımsa da,Uzak ülkelerde beni anımsayacaklar;Çocuklarıyla birlikte sağ kalacak ve geri dönecekler.
10. Onları Mısırdan geri getirecek,Asurdan toplayacağım;Gilata, Lübnana getireceğim.Onlara yeterince yer bulunmayacak.
11. Sıkıntı denizinden geçecekler,Denizin dalgaları yatışacak,Nilin bütün derinlikleri kuruyacak.Asurun gururu alaşağı edilecek,Mısırın krallık asası elinden alınacak.
12. Halkımı kendi gücümle güçlendireceğim,Adıma layık bir yaşam sürdürecekler.>>Böyle diyor RAB.

1. Ey Lübnan, kapılarını aç ki,Ateş sedir ağaçlarını yakıp yok etsin!
2. Ey çam ağacı, haykır!Sedir ağacı yıkıldı,Ulu ağaçlar yok oldu!Haykırın, ey Başan meşeleri,Gür ormanın ağaçları devrildi!
3. Çobanların haykırışını duy,Çünkü güzelim otlakları yok oldu!Genç aslanların kükremesini dinle,Çünkü Şeria Irmağının kıyısındaki ağaçlık yok oldu!
4. Tanrım RAB, «Kesime ayrılmış sürüyü sen güt» diyor,
5. «Sürüyü satın alanlar koyunları kesiyor ama cezalarını çekmiyorlar. Koyunları satanlar da, «Tanrıya övgüler olsun, zengin oldum!» diyorlar. Çobanlar kendi sürülerine acımıyor.
6. Çünkü ülkede yaşayan halka artık acımayacağım» diyor RAB, «Herkesi kendi komşusunun ve kralının eline teslim edeceğim. Ülkeyi ezecekler, ben de halkı ellerinden kurtarmayacağım.»
7. Bunun üzerine kesime ayrılmış sürünün özellikle ezilenlerini göttüm. Elime iki değnek aldım; birine «Lütuf», ötekine «Birlik» adını koydum. Böylece sürüyü götmeye başladım.
8. Bir ayda üç çobanı başımdan savdım. Çünkü ben sürüden bıkmıştım, sürü de benden tiksinimişti.
9. Sürüye, «Artık sizi götmeyeceğim. Ölen ölsün, kesilen kesilsin, geri kalanlar da birbirinin etini yesin» dedim.
10. Sonra «Lütuf» adındaki değneğimi aldım ve bütün uluslarla yapmış olduğum antlaşmayı bozmak için kırdım.
11. Böylece antlaşma o gün bozuldu. Beni gözleyen sürünün ezilenleri RABbin sözünün yerine geldiğini anladılar.
12. Onlara, «Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin» dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler.
13. RAB bana, «Çömlekçiye at» dedi. Böylece bana biçtikleri yüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RABbin Tapınağındaki çömlekçiye attım.
14. Sonra Yahuda ile İsrail arasındaki kardeşliği bozmak için «Birlik» adındaki öteki değneğimi kırdım.
15. RAB bana, «Sen yine akılsız bir çoban gibi donat kendini» dedi,
16. «Ülkeye öyle bir çoban atayacağım ki, yitiklere bakmayacak, dağılmışları aramayacak, yaralıları iyileştirmeyecek, sağlamları beslemeyecek. Ancak semiz koyunların etini yiyecek, tırnaklarını koparacak.
17. «Sürüyü terk eden değersiz çobanın vay haline!Kılıç kolunu ve sağ gözünü vursun!Kolu tamamen kurusun,Sağ gözü kör olsun!»

1. Bildiri: İşte RABbin İsrail'e ilişkin sözleri. Gökleri geren, yeryüzünün temelini atan, insanın içindeki ruha biçim veren RAB şöyle diyor:
2. «Yeruşalimi çevredeki bütün halkları sersemleten bir kâse yapacağım. Yeruşalim gibi Yahuda da kuşatma altına alınacak.
3. O gün Yeruşalimi bütün halklar için ağır bir taş yapacağım. Onu kaldırmaya yeltenen herkes ağır yaralanacak. Yeryüzünün bütün ulusları Yeruşalime karşı birleşecek.
4. O gün her atı dehşete düşürecek, her atlıyı çılgına döndürecek. Yahuda halkını gözeteceğim, ama öbür halkların bütün atlarını kör edeceğim.
5. O zaman Yahuda önderleri, «Her Şeye Egemen Tanrısı RABbe güvenen Yeruşalim halkı güç kaynağımızdır» diye düşünecekler.
6. «O gün Yahuda önderlerini odunların ortasında yanan bir mangal gibi, ekin demetleri arasında alev alev yanan bir meşale gibi yapacağım. Sağda solda, çevredeki bütün halkları yakıp yok edecekler. Yeruşalim ise sapasağlam yerinde duracak.
7. «Ben RAB önce çadırlarda oturan Yahuda halkını kurtaracağım. Öyle ki, Davut soyuyla Yeruşalimde oturanlar Yahudadan daha çok onura kavuşmasın.
8. Ben RAB o gün Yeruşalimde oturanları koruyacağım. Böylece aralarındaki en güçsüz kişi Davut gibi, Davut soyu da Tanrı gibi, kendilerine öncülük eden RABbin meleği gibi olacak.
9. O gün Yeruşalime saldıran bütün ulusları yok etmeye başlayacağım.
10. «Davut soyuyla Yeruşalimde oturanların üzerine lütuf ve yakarış ruhunu dökeceğim. Bana, yani destiklerine bakacaklar; biricik oğlu için yas tutan biri gibi yas tutacak, ilk oğlu için acı çeken biri gibi acı çecekler.
11. O gün Yeruşalimde tutulan yas, Megiddo Ovasında, Hadat-Rimmonda tutulan yas gibi büyük olacak.
12. Ülkede her boy kendi içinde yas tutacak: Davut, Natan, Levi, Şimi boyundan ve geri kalan boylardan aileler. Her boyun erkekleri ayrı, kadınları ayrı yas tutacak.»

1. «O gün Davut soyunu ve Yeruslaimde yaşayanları gūnahtan ve ruhsal kirlilikten arındırmak için bir pınar açılacak.
2. O gün ūlkeden putların adlarını kaldıracāğım, bir daha anılmayacaklar» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Sahte peygamberleri de, kirli ruhu da ūlkeden uzaklaştıracāğım.
3. Biri yine peygamberlik edecek olursa, öz annesiyle babası, «Öleceksin, çünkü RABbin adıyla yalan söylüyorsun» diyecekler. Peygamberlik ettiğinde de öz annesi babası onun bedenini deşecekler.
4. «O gün her peygamber peygamberlik ederken gördüğü görümden utanacak; insanları aldatmak için çuldan giysi giymeyecek.
5. «Ben peygamber değilim, çiftçiyim. Gençliğimden beri hep tarlada çalıştım» diyecek.
6. Biri, «Bağrındaki bu yaralar ne?» diye sorduğunda da, «Bunlar dostlarımin evinde aldığım yaralar» diye yanıtlayacak.» Masoretik metin «Çünkü bir adam beni gençliğimde köle olarak satın aldı».
7. «Uyan, ey kılıç!Çobanıma, yakınıma karşı harekete geç»Diyor Her Şeye Egemen RAB.«Çobanı vur daKoyunlar darmadağın olsun.Ben de elimi küçükklere karşı kaldıracağım.
8. Bütün ūlkede» diyor RAB,«Halkın üçte ikisi vurulup ölecek,Üçte biri sağ kalacak.
9. Kalan üçte birini ateşten geçireceğim,Onları gümüş gibi artacağım,Altın gibi sınayacağım.Beni adımla çağıracaklar,Ben de onlara karşılık vereceğim,«Bunlar benim halkım» diyeceğim.Onlar da, «Tanrımız RAB'dir» diyecekler.»

1. İşte RABbin günü geliyor! Ey Yerus alim halkı, senden yağmalanan mal gözlerinin önünde paylaşılacak.
2. Yerus alime karşı savaşmaları için bütün ulusları bir araya getireceğim. Kent ele geçirilecek, evler yağmalanacak, kadınların ırzına geçilecek. Kentte yaşayanların yarısı sürgüne gönderilecek, geri kalanlar kentte kalacak.
3. Sonra RAB, savaş zamanlarında yaptığı gibi, gidip bu uluslara karşı savaşacak.
4. O gün Onun ayakları Yerus alimin doğusundaki Zeytin Dağının üzerinde duracak. Zeytin Dağı doğuya ve batıya doğru ortadan yarılıp çok büyük bir vadi oluşturacak. Dağın yarısı kuzeye, öbür yarısı güneye çekilecek.
5. Yarılan dağımın oluşturduğu vadiden kaçacaksınız, çünkü vadi Asala dek uzanacak. Yahuda Kralı Uzziya döneminde depremden nasıl ka tıysanız, öyle kaçacaksınız. O zaman Tanrım RAB bütün kutsallarla birlikte gelecek!
6. O gün ışık olmayacak, ışık veren cisimler kararacak.
7. Özel bir gün, yalnız RABbin bildiği bir gün olacak. Gece de gündüz de olmayacak. Gece aydınlık olacak.
8. O gün Yerus alimin içinden diri sular akacak. Yaz kış suların yarısı Lut Gölüne, öbür yarısı Akdenize akacak.
10. Bütün  lke Gevadan Yerus alimin güneyindeki Rimmona dek Arava Ovası gibi olacak. Ama Yerus alim yükseltilecek ve Benyamin Kapısından ilk kapıya, Köşe Kapısına, Hananel Kulesinden kralın üzüm sıkma çukurlarına dek yerli yerinde duracak.
11. İnsanlar oraya yerleşip güvenlik içinde yaşayacak. Yerus alim bir daha yıkıma uğramayacak.
12. Yerus alime karşı savaşan bütün halkları RAB şu belayla cezalandıracak: Daha sağken bedenleri, gözleri, dilleri   r yecek.
13. O gün RAB insanları büyük dehşete düşürecek. Herkes yanındakinin elini yakalayacak, birbirlerine saldıracaklar.
14. Yahudalılar da Yerus alimde savaşacak. Çevredeki bütün ulusların serveti, çok miktarda altın, gümüş, giysi toplanacak.
15. Düşman ordugahlarındaki bütün hayvanlar da -at, katır, deve, eşek- benzer bir belaya  arptırılacak.
16. Yerus alime saldıran uluslardan sağ kalanların hepsi Her şeye Egemen RAB olan Krala tapınmak ve  ardak Bayramını kutlamak için yıldan yıla Yerus alime gidecekler.
17. Yeryüzü halklarından hangisi Her şeye Egemen RAB olan Krala tapınmak için Yerus alime gitmezse, ülkesine yağmur yağmayacak.
18. Mısırlılar bunlara katılıp Yerus alime gitmezlerse, RAB onları da  ardak Bayramını kutlamak için Yerus alime gitmeyen bütün ulusların başına getirdiği aynı belayla cezalandıracak.
19. Mısırlılara ve  ardak Bayramını kutlamak için Yerus alime gitmeyen bütün uluslara verilecek ceza budur.
20. O gün atların  ıngırakları üzerine,   RABbe adanmıştır   diye yazılacak. RABbin Tapınağındaki kazanlar da sunağın önündeki çanaklar gibi olacak.
21. Yerus alim ve Yahuda'da her kazan Her şeye Egemen RAB'be adanacak. Kurban kesmeye gelenler bu kazanları kurban etini pişirmek için kullanacaklar. O gün Her şeye Egemen RAB'bin Tapınağı'nda artık tüccar bulunmayacak.

Malaki

3. Esavdan ise nefret ettim. Dağlarını viraneye çevirdim, yurdunu kırın çakallarına verdim.» yerine Yakupu yeğledim» anlamına gelir.
4. Edomlular, «Biz ezildik, ama yıkıntıları yeniden kuracağız» deseler de, Her Şeye Egemen RAB şu karşılığı verecek: «Onlar kurabilirler, ama ben yıkacağım. Ülkeleri kötülük ülkesi, kendileri de RABbin her zaman lanetlediği halk olarak tanınacak.
5. Bunu gözlerinizle görünce, «RAB İsrail sınırının ötesinde de büyüktür!» diyeceksiniz.»
6. Her Şeye Egemen RAB, adını küçümseyen siz kâhinlere, «Oğul babasına, kul efendisine saygı gösterir» diyor, «Eğer ben babaysam, hani bana saygınız? Eğer efendiysem, hani benden korkunuz? «Oysa siz, «Adını nasıl küçümsedik?» diye soruyorsunuz.
7. «Hem sunağım murdar yiyecek getiriyor, hem de, «Yiyeceği nasıl murdar ettik?» diye soruyorsunuz. metin «Seni». «RABbin sofrasıfç küçümsenir» demenizle.
8. Kör hayvan kurban etmek kötü değil mi? Topal ya da hasta hayvan kurban etmek kötü değil mi? Böyle bir hayvanı kendi valine sun bakalım! Senden hoşnut kalır mı, ya da seni kabul eder mi?» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. sunuların tümü» ya da «RABbin sunağı».
9. «Şimdi bize lütfetmesi için Tanrıya yalvarın. Siz böyle sunular sunarken hiç sizi kabul eder mi?» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
10. «Ne olurdu, sunağımda boşuna ateş yakmayasınız diye aranızda tapınağın kapılarını kapatan biri olsaydı! Ben sizden hoşnut değilim» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Getireceğiniz sunuları da kabul etmeyeceğim.
11. Doğudan batıya kadar uluslar arasında adım büyük olacak! Her yerde adıma buhur yakılacak, temiz sunular sunulacak. Çünkü uluslar arasında adım büyük olacak!» diyor Her Şeye Egemen RAB.
12. «Rabbin sofrasıfç murdardır, yemeği de küçümsenir» diyerek adımı bayağılaştırıyorsunuz.
13. Üstelik, «Ne yorucu!» diyerek bana burun kıvrıyorsunuz.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. «Kurban olarak çalıntıyı, topalı, hastayı getirdiğinizde, elinizden kabul mu edeyim?» diye soruyor RAB.
14. «Sürüsünden adadığı erkek hayvan yerine Rab'be kusurlu hayvan kurban eden aldatıcıya lanet olsun! Çünkü ben büyük bir kralım» diyor Her Şeye Egemen RAB, «Ve uluslar adımdan korku duyacak.»

Bölüm 2

1. «Şimdi, ey kâhinler, bu buyruk sizin içindir.
2. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, söz dinlemez, adımı onurlandırmaya istekli olmazsanız, üzerinize lanet yağdırıp hayırdualarınızı lanete çevireceğim. Lanetledim bile. Çünkü beni onurlandırmaya istekli değilsiniz.
3. «Soyunuzu paylayacağım. Bayramlarınızda kurban ettiğiniz hayvanların gübresini yüzünüze saçacağım. Sizi önümden atacağım.
4. Leviyle yaptığım antlaşmanın sürmesi için size bu buyruğu gönderdiğimi bilersiniz.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
5. «Onunla yaşam ve esenlik verecek bir antlaşma yaptım ve bana saygı göstereceğini diye kendisine bunları verdim. Benden korkup adıma saygı gösterdi.
6. Doğru öğüt ağzındaydı. Dudaklarında hile yoktu. Benimle esenlik ve doğruluk içinde yürüdü. Birçoklarını da suç yolundan döndürdü. Masoretik metin «Sizi ona götürecektir».
7. «Kâhinin dudakları bilgiyi korumalı ve insanlar onun ağzından öğüt aramalı. Çünkü o Her Şeye Egemen RABbin ulaştırıcısıdır.
8. Ne var ki, siz yoldan saptınız ve öğrettiklerinizle birçoklarını suça sürüklediniz; Leviyle yaptığım antlaşmayı bozdunuz.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
9. «Benim yollarımı izlemediniz, Kutsal Yasayla ilgili konularda adam kayırdınız. Bu yüzden ben de bütün halkın önünde sizi aşağılayıp gülünç duruma düşürdüm.»
10. Hepimizin babası bir değil mi? Bizi yaratan aynı Tanrı değil mi? Öyleyse neden atalarımızın yaptığı antlaşmayı bozarak herkes kardeşine ihanet ediyor?
11. Yahuda halkı haince davrandı. İsrailde ve Yerusolimde iğrenç şeyler yapıldı: Yahuda yabancı ilaha tapınan kızla evlenerek RABbin sevdiği kutsal yeri kirletti.
12. Bunu yapan kişi, kim olursa olsun, Her Şeye Egemen RABbe sunular getirirse bile RAB onu Yakupun topluluğundan atsın!
13. Yaptığınız başka bir şey var: RABbin sunağını gözyaşı seline boğuyorsunuz. Ağlayıp sızlanıyorsunuz. Çünkü RAB artık getirdiğiniz sunulara ilgi göstermiyor, onları elinizden beğeniyle kabul etmiyor.
14. «Neden?» diye soruyorsunuz. Çünkü RAB sizinle gençken evlendiğin karın arasında tanıktır. O yoldaşın ve evlilik antlaşmasıyla karın olduğu halde ona ihanet ettin.
15. Tanrı sizi tek beden ve ruh yapmadı mı? Neden tek? Çünkü O kendisine özgü bir soy arıyordu. Onun için kendinize dikkat edin, hiçbiriniz gençken evlendiği karısına ihanet etmesin.
16. İsrailin Tanrısı RAB, «Ben boşanmadan nefret ederim» diyor, «Giysisinin üstüne bir de zorbalığı kuşanan kişiden de nefret ederim.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB. Bunun için kendinize dikkat edin ve ihanet etmeyin.
17. Sözlerinizle RAB'bi usandırdınız. «O'nu neyle usandırdık?» diye soruyorsunuz. «Kötülük yapan herkes RAB'bin gözünde iyidir, O onlardan hoşnuttur» ya da «Hani, adalet sağlayan Tanrı nerede?» diyerek usandırdınız

1. «İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yolu hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek» diyor Her Şeye Egemen RAB.
2. Ama onun geleceği güne kim dayanabilir? O belirince kim durabilir? Çünkü o maden artıcının ateşi, çamaşırcının kül suyu gibi olacak;
3. gümüş eritip arıtan gibi davranacak: Levilileri arındırıp altın, gümüş temizler gibi temizleyecek. Böylece RABbe doğrulukla sunular sunacaklar.
4. Geçmiş günlerde, geçmiş yıllarda olduğu gibi, RAB Yahuda ve Yeruslaimin sunacağı sunulardan hoşnut kalacak.
5. Her Şeye Egemen RAB, «Yargılamak için size yaklaşacağım» diyor, «Büyücülere, zina edenlere, yalan yere ant içenlere, işçinin, dulun, öksüzün, yabancının hakkını çiğneyenlere -benden korkmayanlara- karşı hemen tanık olacağım.»
6. «Ben RABbim, değişmem. Siz bunun için yok olmadınız, ey Yakup soyu!
7. Atalarınızın günlerinden bu yana kurallarımı çiğnediniz, onlara uymadınız. Bana dönün, ben de size dönerim» diyor Her Şeye Egemen RAB. «Oysa siz, «Nasıl döneriz?» diye soruyorsunuz.
8. «İnsan Tanrıdan çalar mı? Oysa siz benden çalışıyorsunuz. «Senden nasıl çalışıyoruz?» diye soruyorsunuz. «Ondalıkları, sunuları çalışıyorsunuz.
9. Siz lanete uğradınız. Çünkü bütün ulus benden çalışıyorsunuz.
10. Tapınağımda yiyecek bulunması için bütün ondalıklarınızı ambara getirin. Beni bununla sınayın» diyor Her Şeye Egemen RAB. «Göreceksiniz ki, göklerin kapaklarını size açacağım, üzerinize dolup taşan bereket yağdıracağım.
11. Çekirgelerin ekinlerinizi yemesini engelleyeceğim. Tarlada asmanız ürünsüz kalmayacak» diyor Her Şeye Egemen RAB.
12. «Bütün uluslar ne mutlu size diyecekler. Çünkü ülkeniz özlenen bir yer olacak.» Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
13. «Bana karşı sert sözler söylediniz» diyor RAB. «Oysa siz, «Sana karşı ne söyledik?» diye soruyorsunuz.
14. «Şunu dediniz: «Tanrıya kulluk etmek yararsızdır. Her Şeye Egemen RABbin isteklerini yerine getirmek, Onun önünde yas tutar gibi davranmak bize ne kazanç sağlıyor?
15. Şimdi kendini beğenmişlere mutlu ediyoruz. Kötülük edenler başarılı oluyor, Tanrıyı deneyenler cezadan kurtuluyor.»
16. Bunun üzerine RABden korkanlar birbirleriyle konuştular. RAB dediklerine kulak verip duydu. RABden korkup adını sayanlar için Onun önünde bir anma kitabı yazıldı.
17. Her Şeye Egemen RAB, «Öz halkımı ortaya çıkardığım gün, benim olacaklar» diyor, «Bir baba kendisine hizmet eden oğlunu nasıl esirgerse ben de onları öyle esirgeyeceğim.
18. O zaman siz doğru kişiyle kötü kişi, Tanrı'ya kulluk edenle etmeyen arasındaki ayrımı yine göreceksiniz.»

Bölüm 4

1. Her Şeye Egemen RAB diyor ki, ‹‹İşte o gün geliyor, fırın gibi yanıyor. Kendini beğenmişlerle kötülük yapanlar samandan farksız olacak; o gün hepsini yakacak. Onlarda ne kök, ne dal bırakılacak.
2. Ama siz, adıma saygı gösterenler için ışınlarıyla şifa getiren doğruluk güneşi doğacak. Ve çıkıp ahırdan salınmış buzağılar gibi sıçrayacaksınız.
3. Kötüleri ezeceksiniz. Çünkü bunları yaptığım gün, ayağınızın altında kül olacaklar.›› Böyle diyor Her Şeye Egemen RAB.
4. Kulum Musa`nın yasasını, bütün İsrail`e iletmesi için Horev Dağı`nda ona verdiğim kuralları, ilkeleri anımsayın.
5. ‹‹RAB`bin büyük ve korkunç günü gelmeden önce size Peygamber İlyas`ı göndereceğim.
6. O babaların yüreklerini çocuklarına, çocukların yüreklerini babalarına döndürecek. Öyle ki, gelip ülkeyi lanetleyerek yok etmeyeyim.››

Eski Antlaşma

Matta

Bölüm 1

- 1-2. İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesihin soy kaydı şöyledir: İbrahim İshakın babasıydı, İshak Yakupun babasıydı, Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı,
3. Yahuda, Tamardan doğan Peresle Zerahın babasıydı, Peres Hesronun babasıydı, Hesron Ramın babasıydı,
4. Ram Amminadavın babasıydı, Amminadav Nahşonun babasıydı, Nahşon Salmonun babasıydı,
5. Salmon, Rahavdan doğan Boazın babasıydı, Boaz, Ruttan doğan Ovetin babasıydı, Ovet İşayın babasıydı,
6. İşay Kral Davutun babasıydı, Davut, Uriyanın karısından doğan Süleymanın babasıydı,
7. Süleyman Rehavamın babasıydı, Rehavam Aviyanın babasıydı, Aviya Asanın babasıydı,
8. Asa Yehoşafatın babasıydı, Yehoşafat Yoramın babasıydı, Yoram Uzziyanın babasıydı,
9. Uzziya Yotamın babasıydı, Yotam Ahazın babasıydı, Ahaz Hizkiyanın babasıydı,
10. Hizkiya Manaşşenin babasıydı, Manaşşe Amonun babasıydı, Amon Yoşiyanın babasıydı,
11. Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakinle kardeşlerinin babasıydı,
12. Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtielin babasıydı, Şealtiel Zerubbabilin babasıydı,
13. Zerubbabil Avihutun babasıydı, Avihut Elyakimin babasıydı, Elyakim Azorun babasıydı,
14. Azor Sadokun babasıydı, Sadok Ahimin babasıydı, Ahim Elihutun babasıydı,
15. Elihut Elazarın babasıydı, Elazar Mattanın babasıydı, Mattan Yakupun babasıydı,
16. Yakup Meryemin kocası Yusufun babasıydı. Meryemden Mesih diye tanınan İsa doğdu.
17. Buna göre, İbrahimden Davuta kadar toplam on dört kuşak, Davuttan Babil sürgününe kadar on dört kuşak, Babil sürgününden Mesihe kadar on dört kuşak vardır.
18. İsa Mesihin doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryemin Kutsal Ruhtan gebe olduğu anlaşıldı.
19. Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi.
20. Ama böyle düşünmesi üzerine Rabbin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: «Davut oğlu Yusuf, Meryemi kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruhtandır.
21. Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından O kurtaracak.»
22. Bütün bunlar, Rabbin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:
23. «İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar.» İmmanuel, Tanrı bizimle demektir.
24. Yusuf uyanınca Rabbin meleğinin buyruğuna uydu ve Meryemi eş olarak yanına aldı.
25. Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

- 1-2. İsanın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kentinde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yerusaleme gelip şöyle dediler: «Yahudilerin Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda Onun yıldızını gördük ve Ona tapınmaya geldik.»
3. Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusaleim halkı da tedirgin oldu.
4. Bütün başkâhinleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu.
5. «Yahudiye'nin Beytlehem Kentinde» dediler. «Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:
6. «Ey sen, Yahudadaki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsraili güdecek önder Senden çıkacak.»
7. Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi.
8. «Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip Ona tapınayım» diyerek onları Beytleheme gönderdi.
9. Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerin üzerine varınca durdu.
10. Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular.
11. Eve girip çocuğu annesi Meryemle birlikte görünce yere kapanarak Ona tapındılar. Hazinelelerini açıp Ona armağan olarak altın, günnük ve mür sundular.
12. Sonra gördükleri bir düşte Hirodesin yanına dönmemeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler.
13. Yıldızbilimciler gittikten sonra Rabbin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, «Kalk!» dedi, «Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak.»
14. Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı.
15. Hirodesin ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rabbin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: «Oğlumu Mısırdan çağırdım.»
16. Hirodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını anlayınca çok öfkelen-di. Onlardan öğrendiği vakti göz önüne alarak Beytlehem ve bütün yöresinde bulunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü.
17. Böylelikle Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:
18. «Ramada bir ses duyuldu, Ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel Avutulmak istemiyor. Çünkü onlar yok artık!»
- 19-20. Hirodes öldükten sonra, Rabbin bir meleği Mısırdaki Yusuf'a rüyada görünerek, «Kalk!» dedi, «Çocukla annesini al, İsrail'e dön. Çünkü çocuğun canına kıymak isteyenler öldü.»
21. Bunun üzerine Yusuf kalktı, çocukla annesini alıp İsrail'e döndü.
22. Ama Yahudiyede Hirodesin yerine oğlu Arhelasın kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Rüyada uyarılınca Celile bölgesine gitti.
23. Oraya varınca Nasıra denen kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla bildirilen, «O'na Nasıralı denecektir» sözü yerine gelsin diye oldu.

- 1-2. O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye Çölünde ortaya çıktı. Şu çağrışı yapıyordu: «Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır.»
3. Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yahyadır. Yeşaya şöyle demişti: «Çölde haykıran, «Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.»
4. Yahyanın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı.
- 5-6. Yerusallm, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağında vaftiz ediliyordu.
7. Ne var ki, birçok Ferisiyle Sadukinin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: «Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?
8. Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin.
9. Kendi kendinize, «Biz İbrahimin soyundanız» diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahime şu taşlardan da çocuk yaratabilir.
10. Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
11. Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben Onun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruhla ve ateşle vaftiz edecek.
12. Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.»
13. Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmek üzere Celileden Şeria Irmağına, Yahyanın yanına geldi.
14. Ne var ki Yahya, «Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?» diyerek Ona engel olmak istedi.
15. İsa ona şu karşılığı verdi: «Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.» O zaman Yahya Onun dediğine razı oldu.
16. İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrının Ruhunun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü.
17. Göklerden gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum» dedi.

1. Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü.
2. İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.
3. O zaman Ayartıcı yaklaşıp, «Tanrının Oğluyun, söyle şu taşlar ekmek olsun» dedi.
4. İsa ona şu karşılığı verdi: «İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrının ağzından çıkan her sözle yaşar» diye yazılmıştır.»
- 5-6. Sonra İblis Onu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkarıp, «Tanrının Oğluyun, kendini aşağı at» dedi, «Çünkü şöyle yazılmıştır: <Tanrı, senin için meleklerine buyruk verecek.> <Ayağın bir taşla çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.>»
7. İsa İblise şu karşılığı verdi: «Tanrının Rabbi denemeyeceksin» diye de yazılmıştır.»
8. İblis bu kez İsaya çok yüksek bir dağa çıkardı. Ona bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek,
9. «Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim» dedi.
10. İsa ona şöyle karşılık verdi: «Çekil git, Şeytan! <Tanrının Rabbe tapacak, yalnız Ona kulluk edeceksin» diye yazılmıştır.»
11. Bunun üzerine İblis İsaya bırakıp gitti. Melekler gelip İsaya hizmet ettiler.
12. İsa, Yahyanın tutuklandığını duyunca Celileye döndü.
13. Nasıradan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahuma yerleşti.
- 14-15. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria Irmağının ötesinde, Deniz Yolunda, Ulusların yaşadığı Celile!
16. Karanlıkta yaşayan halk, Büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu.»
17. O günden sonra İsa şu çağrıda bulunmaya başladı: «Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı.»
18. İsa, Celile Gölünün kıyısında yürürken Petrus diye de anılan Simunla kardeşi Andreası gördü. Balıkçı olan bu iki kardeş göle ağ atıyorlardı.
19. Onlara, «Ardımdan gelin» dedi, «Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.»
20. Onlar da hemen ağlarını bırakıp Onun ardından gittiler.
21. İsa daha ileri gidince başka iki kardeşi, Zebedinin oğulları Yakupla Yuhannayı gördü. Babaları Zebediyle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı. Onları da çağırdı.
22. Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp İsanın ardından gittiler.
23. İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesini duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.
24. Ünü bütün Suriyeye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri Ona getirdiler; hepsini iyileştirdi.
25. Celile, Dekapolis, Yerusolüm, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

1. İsa kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi.
2. İsa konuşmaya başlayıp onlara şunları öğretti:
3. «Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.
4. Ne mutlu yaşlı olanlara! Çünkü onlar teselli edilecekler.
5. Ne mutlu yumuşak huylu olanlara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.
6. Ne mutlu doğruluğa acıkıp susayanlara! Çünkü onlar doyurulacaklar.
7. Ne mutlu merhametli olanlara! Çünkü onlar merhamet bulacaklar.
8. Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrıyı görecekler.
9. Ne mutlu barışı sağlayanlara! Çünkü onlara Tanrı oğulları denecek.
10. Ne mutlu doğruluk uğruna zulüm görenlere! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır.
11. «Benim yüzümden insanlar size sövüp zulmettikleri, yalan yere size karşı her türlü kötü söz söyledikleri zaman ne mutlu size!
12. Sevinin, sevinçle coşun! Çünkü göklerdeki ödülünüz büyüktür. Sizden önce yaşayan peygamberlere de böyle zulmettiler.»
13. «Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp ayak altında çiğnenmekten başka işe yaramaz.
14. «Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez.
15. Kimse kandil yakıp tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar.
16. Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanızı yüceltsinler!>>
17. «Kutsal Yasayı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim.
18. Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasadan ufacık bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacak.
19. Bu nedenle, bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliğinde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliğinde büyük sayılacak.
20. Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz din bilginleriyle Ferisilerinkini aşmadıkça, Göklerin Egemenliğine asla giremezsiniz!>>
21. «Atalarımıza, «Adam öldürmeyeceksin. Öldüren yargılanacak» dendiğini duydunuz.
22. Ama ben size diyorum ki, kardeşine öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine aşağılayıcı bir söz söylerse, Yüksek Kurulda yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse, cehennem ateşini hak edecektir.
- 23-24. Bu yüzden, sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikâyeti olduğunu anımsarsan, adağını orada, sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış; sonra gelip adağını sun.
25. Senden davacı olanla daha yoldayken çabucak anlaş. Yoksa o seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; sonunda da hapse atılabilirsin.
26. Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun son kuruşunu ödemededen oradan asla çıkamazsın.»
27. «Zina etmeyeceksin» dendiğini duydunuz.
28. Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, yüreğinde o kadınla zina etmiş olur.
29. Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir.
30. Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa, onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması, bütün vücudunun cehenneme gitmesinden iyidir.
31. «Kim karısını boşarsa ona boşanma belgesi versin» denmiştir.
32. Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan onu zinaya itmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.»

33. ‹‹Yine atalarımıza, ‹Yalan yere ant içmeyeceksin, ama Rabbin önünde içtiğin antları yerine getireceksin› dendiğini duydunuz.
- 34-35. Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrının tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası Onun ayak taburesidir; ne de Yerus alim üzerine, çünkü orası Büyük Kralın kentidir.
36. Başınızın  zerine de ant içmeyin. Çünkü saçınızın tek telini ak ya da kara edemezsiniz.
37. ‹Evet›iniz evet, ‹hayır›ınız hayır olsun. Bundan fazlası Őeytandandır.››
38. ‹‹Göze göz, dişe diş› dendiğini duydunuz.
39. Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin.
40. Size karşı davacı olup mintanınızı almak isteyene abanızı da verin.
41. Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla iki bin adım yürüyün.
42. Sizden bir Şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.››
43. ‹‹Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin› dendiğini duydunuz.
44. Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size zulmedenler için dua edin.
45. Öyle ki, göklerdeki Babanızın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmurunu hem doğruların hem eğrilerin üzerine yağdırır.
46. Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri de öyle yapmıyor mu?
47. Yalnız kardeşlerinize selam vererseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyor mu?
48. Bu nedenle, göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun.››

1. «Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki Babanızdan ödül alamazsınız.
2. «Bu nedenle, birisine sadaka verirken bunu borazan çaldırarak ilan etmeyin. İkiyüzlüler, insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.
3. Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin.
4. Öyle ki, verdiğiniz sadaka gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.»
5. «Dua ettiğiniz zaman ikiyüzlüler gibi olmayın. Onlar, herkes kendilerini görsün diye havralarda ve caddelerin köşe başlarında dikilip dua etmekten zevk alırlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.
6. Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanıza dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.
7. Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş sözler tekrarlayıp durmayın. Onlar söz kalabalığıyla seslerini duyurabileceklerini sanırlar.
8. Siz onlara benzemeyin! Çünkü Babanız nelere gereksinmeniz olduğunu siz daha Ondan dilemeden önce bilir.
9. «Bunun için siz şöyle dua edin: «Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın.
10. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun.
11. Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
12. Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla.
13. Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik Sonsuzlara dek senindir! Amin».
14. «Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar.
15. Ama siz başkalarının suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.»
16. «Oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri almışlardır.
17. Siz oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın.
18. Öyle ki, insanlara değil, gizlide olan Babanıza oruçlu görünesiniz. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.»
19. «Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir, hırsızlar da girip çalarlar.
20. Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas onları yiyip bitirir, ne de hırsızlar girip çalar.
21. Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.
22. «Bedenin ışığı gözdür. Gözünüz sağlamsa, bütün bedeniniz aydınlık olur.
23. Gözünüz bozuksa, bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre, içinizdeki «ışık» karanlıksa, ne korkunçtur o karanlık!
24. «Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrıya, hem de paraya kulluk edemezsiniz.»
25. «Bu nedenle size şunu söylüyorum: «Ne yiyip ne içeceğiz?» diye canınız için, «Ne giyeceğiz?» diye bedeniniz için kaygılanmayın. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemli değil mi?
26. Gökte uçan kuşlara bakın! Ne eker, ne biçer, ne de ambarlarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız yine de onları doyurur. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?
27. Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?
28. Giyecek konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler.
29. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

30. Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrının sizi de giydireceği çok daha kesin değil mi, ey kıt imanlılar?
31. ‹‹Öyleyse, ‹Ne yiyeceğiz?› ‹Ne içeceğiz?› ya da ‹Ne giyeceğiz?› diyerek kaygılanmayın.
32. Uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız bütün bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.
33. Siz öncelikle Onun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin, o zaman size bütün bunlar da verilecektir.
34. O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün derdi kendine yeter.››

1. «Başkasını yargılamayın ki, siz de yargılanmayasınız.
2. Çünkü nasıl yargıyorsanız öyle yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız.
3. Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?
4. Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl, «İzin ver, gözündeki çöpü çıkarayım» dersin?
5. Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.
6. «Kutsal olanı köpeklerle vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayabilirler.»
7. «Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
8. Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.
9. Hanginiz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir?
10. Ya da balık isterse yılan verir?
11. Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göklerdeki Babanızın, kendisinden dileyenlere güzel armağanlar vereceği çok daha kesin değil mi?
12. «İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın. Çünkü Kutsal Yasanın ve peygamberlerin söylediği budur.»
13. «Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Bu kapıdan girenler çoktur.
14. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır.»
15. «Sahte peygamberlerden sakının! Onlar size kuzu postuna bürünerek yaklaşırlar, ama özde yırtıcı kurtlardır.
16. Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?
17. Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir.
18. İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez.
19. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.
20. Böylece sahte peygamberleri meyvelerinden tanıyacaksınız.
21. «Bana, «Ya Rab, ya Rab!» diye seslenen herkes Göklerin Egemenliğine girmeyecek. Ancak göklerdeki Babamın isteğini yerine getiren girecektir.
22. O gün birçokları bana diyecek ki, «Ya Rab, ya Rab! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla cinler kovmadık mı? Senin adınla birçok mucize yapmadık mı?»
23. O zaman ben de onlara açıkça, «Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar!» diyeceğim.»
24. «İşte bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer.
25. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, eve saldırır; ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur.
26. Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.
27. Yağmur yağar, seller basar, yeller eser, evi sarsar. Ev yıkılır; yıkılışı da korkunç olur.»
28. İsa konuşmasını bitirince, halk Onun öğretişine şaşıp kaldı.
29. Çünkü onlara kendi din bilginleri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.

1. İsa dağdan inince büyük bir kalabalık Onun ardından gitti.
2. Bu sırada cüzamlı bir adam yaklaşıp, «Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin» diyerek Onun ayaklarına kapandı.
3. İsa elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz ol!» dedi. Adam anında cüzamdan temizlendi.
4. Sonra İsa adama, «Sakin kimseye bir şey söyleme!» dedi. «Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musanın buyurduğu sunuyu sun.»
- 5-6. İsa Kefarnahuma varınca bir yüzbaşı Ona gelip, «Ya Rab» diye yalvardı, «Uşağım felç oldu, evde yatıyor; korkunç acı çekiyor.»
7. İsa, «Gelip onu iyileştireceğim» dedi.
8. Ama yüzbaşı, «Ya Rab, evime girmene layık değilim» dedi, «Yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.
9. Ben de buyruk altında bir adamım, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, «Git» derim, gider; ötekine, «Gel» derim, gelir; köleme, «Şunu yap» derim, yapar.»
10. İsa, duyduğu bu sözlerle hayran kaldı. Ardından gelenlere, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Ben İsrailde böyle imanı olan birini görmedim.
11. Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçok insan gelecek, Göklerin Egemenliğinde İbrahimle, İshakla ve Yakupla birlikte sofraya oturacaklar.
12. Ama bu egemenliğin asıl mirasçıları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.»
13. Sonra İsa yüzbaşıya, «Git, inandığın gibi olsun» dedi. Ve uşak o anda iyileşti.
14. İsa Petrusun evine geldiğinde onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü.
15. Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsaya hizmet etmeye başladı.
16. Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi.
17. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «Zayıflıklarımızı O kaldırdı, Hastalıklarımızı O üstlendi.»
18. İsa, çevresindeki kalabalığı görünce gölün karşı yakasına geçilmesini buyurdu.
19. O sırada din bilginlerinden biri Ona yaklaşıp, «Öğretmenim» dedi, «Nereye gidersen, senin ardından geleceğim.»
20. İsa ona, «Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlunun başını yaslayacak bir yeri yok» dedi.
21. Başka bir öğrencisi İsaya, «Ya Rab, izin ver, önce gidip babamı gömeyim» dedi.
22. İsa ona, «Ardımdan gel» dedi. «Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün.»
23. İsa tekneye binince, ardından öğrencileri de bindi.
24. Gölde ansızın büyük bir fırtına koptu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşıyordu. İsa bu arada uyuyordu.
25. Öğrenciler gidip Onu uyandırarak, «Ya Rab, kurtar bizi, yoksa öleceğiz!» dediler.
26. İsa, «Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?» dedi. Sonra kalkıp rüzgarı ve gölü azarladı. Ortalık sülman oldu.
27. Hepsi hayret içinde kaldı. «Bu nasıl bir adam ki, rüzgar da göl de Onun sözünü dinliyor?» dediler.
28. İsa gölün karşı yakasında Gadaralıların memleketine vardı. Orada Onu mezarlık mağaralardan çıkan iki cinli karşıladı. Bunlar öyle tehlikeliydi ki, kimse o yoldan geçemiyordu.
29. İsaya, «Ey Tanrının Oğlu, bizden ne istiyorsun?» diye bağıldılar. «Buraya, vaktinden önce bize işkence etmek için mi geldin?»
30. Onlardan uzakta otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
31. Cinler İsaya, «Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gönder» diye yalvardılar.
32. İsa onlara, «Gidin!» dedi. Cinler de adamlardan çıkıp domuzların içine girdiler. O anda bütün sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.
33. Domuzları güdenler kaçıp kente gittiler. Cinli adamlarla ilgili haberler dahil, olup bitenlerin

hepsini anlattılar.

34. Bunun üzerine bütün kent halkı İsa'yı karşılamaya çıktı. O'nu görünce bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

1. İsa tekneye binip karşı kıyıya geçti ve kendi kentine gitti.
2. Kendisine, yatak üzerinde felçli bir adam getirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye, «Cesur ol, oğlum, günahların bağışlandı» dedi.
3. Bunun üzerine bazı din bilginleri içlerinden, «Bu adam Tanrıya küfrediyor!» dediler.
4. Onların ne düşündüklerini bilen İsa dedi ki, «Yüreğinizde neden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz?
5. Hangisi daha kolay? «Günahların bağışlandı» demek mi, yoksa «Kalk, yürü» demek mi?
6. Ne var ki, İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...» Sonra felçliye, «Kalk, yatağını topla, evine git!» dedi.
7. Adam da kalkıp evine gitti.
8. Halk bunu görünce korkuya kapıldı. İnsana böyle bir yetki veren Tanrıyı yücelttiler.
9. İsa oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, «Ardımdan gel» dedi. Adam da kalkıp İsanın ardından gitti.
10. Sonra İsa, Mattanın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr gelip Onunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu.
11. Bunu gören Ferisiler, İsanın öğrencilerine, «Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?» diye sordular.
12. İsa bunu duyunca şöyle dedi: «Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.
13. Gidin de, «Ben kurban değil, merhamet isterim» sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.»
14. Bu arada Yahyanın öğrencileri gelip İsaya, «Neden biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da senin öğrencilerin tutmuyor?» diye sordular.
15. İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarındaiken, davetliler yas tutar mı? Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, o zaman oruç tutacaklar.
16. Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, giysiden kopar, yırtık daha beter olur.
17. Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa tulumlar patlar; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara konur, böylece her ikisi de korunmuş olur.»
18. İsa onlara bu sözleri söylerken bir havra yöneticisi gelip Onun önünde yere kapanarak, «Kızım az önce öldü. Ama sen gelip elini onun üzerine koyarsan, dirilecek» dedi.
19. İsa kalkıp öğrencileriyle birlikte adamın ardından gitti.
20. Tam o sırada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın İsanın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu.
21. İçinden, «Giysisine bir dokunsam kurtulurum» diyordu.
22. İsa arkasına dönüp onu görünce, «Cesur ol, kızım! İmanın seni kurtardı» dedi. Ve kadın o anda iyileşti.
- 23-24. İsa, yöneticinin evine varıp kaval çalanlarla gürültülü kalabalığı görünce, «Çekilin!» dedi. «Kız ölmedi, uyuyor.» Onlar ise kendisiyle alay ettiler.
25. Kalabalık dışarı çıkarılınca İsa içeri girip kızın elini tuttu, kız ayağa kalktı.
26. Bu haber bütün bölgeye yayıldı.
27. İsa oradan ayrılırken iki kör, «Ey Davut Oğlu, halimize acı!» diye feryat ederek Onun ardından gittiler.
28. İsa eve girince körler yanına geldi. Onlara, «İstedığınızı yapabileceğime inanıyor musunuz?» diye sordu. Körler, «İnanıyoruz, ya Rab!» dediler.
29. Bunun üzerine İsa körlerin gözlerine dokunarak, «İmanınıza göre olsun» dedi.
30. Ve adamların gözleri açıldı. İsa, «Sakın kimse bunu bilmesin» diyerek onları sıkı sıkı uyardı.
31. Onlar ise çıkıp İsaya ilgili haberi bütün bölgeye yaydılar.
32. Adamlar çıkarken İsaya dilsiz bir cinli getirdiler.
33. Cin kovulunca adamın dili çözüldü. Halk hayret içinde, «İsrailde böylesi hiç görülmemiştir»

diyordu.

34. Ferisiler ise, ‹‹Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor›› diyorlardı.

35. İsa bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesini duyuruyor, her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu.

36. Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar.

37. O zaman İsa öğrencilerine, ‹‹Ürün bol, ama işçi az›› dedi,

38. ‹‹Bu nedenle ürünün sahibi Rab'be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.››

1. İsa on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştireceklerdi.
- 2-4. Bu on iki elçinin adları şöyle: Birincisi Petrus adıyla bilinen Simun, onun kardeşi Andreas, Zebedinin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus ve Bartalmay, Tomas ve vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simun ve İsaya ihanet eden Yahuda İskariot.
5. İsa Onikileri şu buyrukla halkın arasına gönderdi: «Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyelilerin kentlerine de uğramayın.
6. Bunun yerine, İsrail halkının yitik koyunlarına gidin.
7. Gittiğiniz her yerde Göklerin Egemenliğinin yaklaştığını duyurun.
8. Hastaları iyileştirin, ölüleri diriltin, cüzamlıların temiz kılın, cinleri kovun. Karşılıksız aldınız, karşılıksız verin.
9. Kuşağınıza altın, gümüş, ya da bakır para koymayın.
10. Yolculuk için ne torba, ne yedek mintan, ne çarık, ne de değnek alın. Çünkü işçi yiyeceğini hak eder.
11. Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygıdeğer birini arayın ve ayrılınca dek onunla kalın.
12. Onun evine girerken, evdekilere esenlik dileyin.
13. Eğer evdekiler buna layıksa, dilediğiniz esenlik üzerlerinde kalsın; layık değillerse, size geri dönsün.
14. Sizi kabul etmez, sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin.
15. Size doğrusunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodomla Gomora bölgesinin halinden beter olacaktır.»
16. «İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Yılan gibi zeki, güvercin gibi saf olun.
17. İnsanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kamçılacaklar.
18. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz.
19. Sizleri mahkemeye verdiklerinde, neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Ne söyleyeceğiniz o anda size bildirilecek.
20. Çünkü konuşan siz değil, aracılığınızla konuşan Babanızın Ruhu olacak.
21. «Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babaya başkaldırıp onları öldürtecek.
22. Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.
23. Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrailin bütün kentlerini dolaşmış olmayacaksınız.
24. «Öğrenci öğretmeninden, köle efendisinden üstün değildir.
25. Öğrencinin öğretmeni gibi, kölenin de efendisi gibi olması yeterlidir. İnsanlar evin efendisine Baalzevul derlerse, ev halkına neler demezler!»
26. «Bu yüzden onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
27. Size karanlıkta söylediklerimi, siz gün ışığında söyleyin. Kulağınıza fısıldananı, damlardan duyurun.
28. Bedeni öldüren, ama canı öldüremeyenlerden korkmayın. Canı da bedeni de cehennemde mahvedebilen Tanrıdan korkun.
29. İki serçe bir meteliğe satılmıyor mu? Ama Babanızın izni olmadan bunlardan bir teki bile yere düşmez.
30. Size gelince, başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır.
31. Onun için korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
32. «İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babamın önünde açıkça kabul edeceğim.

33. İnsanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Babamın önünde inkâr edeceğim.>>
34. <<Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim.
35. Çünkü ben babayla oğulun, anneyle kızın, gelinle kaynananın arasına ayrılık sokmaya geldim.
36. <İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacak.>
37. Annesini ya da babasını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir. Oğlunu ya da kızını beni sevdiğinden çok seven bana layık değildir.
38. Çarmıhını yüklenip ardımdan gelmeyen bana layık değildir.
39. Canını kurtaran onu yitirecek. Canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.
40. <<Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.
41. Bir peygamberi peygamber olduğu için kabul eden, peygambere yaraşan bir ödül alacaktır. Doğru birini doğru olduğu için kabul eden, doğru kişiye yaraşan bir ödül alacaktır.
42. Bu sıradan kişilerden birine, öğrencim olduğu için bir bardak soğuk su bile veren, size doğrusunu söyleyeyim, ödülsüz kalmayacaktır.>>

1. İsa, on iki öğrencisine bu buyrukları verdikten sonra onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.
- 2-3. Tutukevinde bulunan Yahya, Mesihin yaptığı işleri duyunca, Ona gönderdiği öğrencileri aracılığıyla şunu sordu: «Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?»
4. İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Gidin, işitip gördüklerinizi Yahyaya bildirin.
5. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.
6. Benden ötürü sendeleyip düşmeye ne mutlu!»
7. Yahyanın öğrencileri ayrılırken İsa halka Yahyadan söz etmeye başladı. «Çöle ne görmeye gittiniz?» dedi. «Rüzgarda sallanan bir kamış mı?
8. Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa pahalı giysi giyenler, kral saraylarında bulunur.
9. Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.
10. «İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak»
11. Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahyadan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliğinde en küçük olan ondan üstündür.
12. Vaftizci Yahyanın ortaya çıktığı günden bu yana Göklerin Egemenliği zorlanıyor, zorlu kişiler onu ele geçirmeye çalışıyor.
13. Yahyaya dek bütün peygamberlerle Kutsal Yasa, olacakları önceden bildirdiler.
14. Eğer bunu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlyas odur.
15. Kulağı olan, işitsin!
- 16-17. «Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, «Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, dövünmediniz»
18. Yahya geldiği zaman oruç tutup içkiden kaçındı, ona «cinli» diyorlar.
19. İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorlar ki, «Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!» Ne var ki bilgelik, ortaya koyduğu işlerle doğrulanır.»
- 2-021. Sonra İsa, mucizelerinin çoğunu yapmış olduğu kentleri, tövbe etmedikleri için şöyle azarlamaya başladı: «Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Saydada yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.
22. Size şunu söyleyeyim, yargı günü sizin haliniz Sur ve Saydanın halinden beter olacaktır!
23. Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin! Çünkü sende yapılan mucizeler Sodomda yapılmış olsaydı, bugüne dek ayakta kalırdı.
24. Sana şunu söyleyeyim, yargı günü senin halin Sodom bölgesinin halinden beter olacaktır!»
25. İsa bundan sonra şöyle dedi: «Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim.
26. Evet Baba, senin isteğin buydu.
27. «Babam her şeyi bana teslim etti. Oğulu, Babadan başka kimse tanımaz. Babayı da Oğuldan ve Oğulun Onu tanıtmak istediği kişilerden başkası tanımaz.
28. «Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm.
29. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur.
30. Boyunduruğumu taşımak kolay, yüküm hafiftir.»

1. O sıralarda, bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri acıkınca başakları koparıp yemeye başladılar.
2. Bunu gören Ferisiler İsaya, «Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı yapıyor» dediler.
3. İsa onlara, «Davutla yanındakiler acıkınca Davutun ne yaptığını okumadınız mı?» diye sordu.
4. «Tanrının evine girdi, kendisinin ve yanındakilerin yemesi yasak olan, ancak kâhinlerin yiyebileceği adak ekmeklerini yedi.
5. Ayrıca kâhinlerin her hafta tapınakta Şabat Günüyle ilgili buyruğu çiğnedikleri halde suçlu sayılmadıklarını Kutsal Yasada okumadınız mı?
6. Size şunu söyleyeyim, burada tapınaktan daha üstün bir şey var.
7. Eğer siz, «Ben kurban değil, merhamet isterim» sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuzları yargılamazdınız.
8. Çünkü İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir.»
9. İsa oradan ayrılıp onların havrasına gitti.
10. Orada eli sakat bir adam vardı. İsaya suçlamak amacıyla kendisine, «Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasaya uygun mudur?» diye sordular.
11. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Hanginizin bir koyunu olur da Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz?
12. İnsan koyundan çok daha değerlidir! Demek ki, Şabat Günü iyilik yapmak Yasaya uygundur.»
13. Sonra adama, «Elini uzat» dedi. Adam elini uzattı. Eli öteki gibi yine sapsağlam oluverdi.
14. Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsaya yok etmek için anlaştılar.
15. İsa bunu bildiği için oradan ayrıldı. Birçok kişi ardından gitti. İsa hepsini iyileştirdi.
16. Kim olduğunu açıklamamaları için onları uyardı.
- 17-18. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «İşte Kulum, Onu ben seçtim. Gönlümün hoşnut olduğu sevgili Kulum Odur. Ruhumu Onun üzerine koyacağım, O da adaleti uluslara bildirecek.
19. Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse Onun sesini duymayacak.
20. Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek, Ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak.
21. Uluslar da Onun adına umut bağlayacak.»
22. Daha sonra İsaya kör ve dilsiz bir cinli getirdiler. İsa adamı iyileştirdi. Adam konuşmaya, görmeye başladı.
23. Bütün kalabalık şaşırıp kaldı. «Bu, Davutun Oğlu olabilir mi?» diye soruyorlardı.
24. Ferisiler bunu duyunca, «Bu adam cinleri, ancak cinlerin önderi Baalzevulun gücüyle kovuyor» dediler.
25. Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: «Kendi içinde bölünen ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen kent ya da ev ayakta kalamaz.
26. Eğer Şeytan Şeytanı kovarsa, kendi içinde bölünmüş demektir. Bu durumda onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir?
27. Eğer ben cinleri Baalzevulun gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Bu durumda sizi kendi adamlarınız yargılayacak.
28. Ama ben cinleri Tanrının Ruhuyla kovuyorsam, Tanrının Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
29. «Bir kimse güçlü adamın evine girip malını nasıl çalabilir? Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.
30. «Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.
31. Bunun için size diyorum ki, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak; ama Ruha edilen küfür bağışlanmayacaktır.
32. İnsanoğluna karşı bir söz söyleyen, bağışlanacak; ama Kutsal Ruha karşı bir söz söyleyen, ne bu çağda, ne de gelecek çağda bağışlanacaktır.
33. «Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın; ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü her ağaç meyvesinden tanınır.

34. Sizi engerekler soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız yürekten taşanı söyler.
35. İyi insan içindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır.
36. Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler.
37. Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız.»
38. Bunun üzerine bazı din bilginleri ve Ferisiler, «Öğretmenimiz, senden doğaüstü bir belirti görmek istiyoruz» dediler.
39. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Peygamber Yunusun belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir.
40. Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır.
41. Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunusun çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunustan daha üstün olan buradadır.
42. Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleymanın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın, Süleymandan daha üstün olan buradadır.
43. «Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz.
44. O zaman, «Çıktığım eve, kendi evime döneyim» der. Eve gelince orayı bomboş, süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.
45. Bunun üzerine gider, yanına kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağın başına gelecek olan da budur.»
46. İsa daha halka konuşurken, annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durmuş, Onunla konuşmak istiyorlardı.
47. Birisi İsaya, «Bak, annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seninle görüşmek istiyorlar» dedi.
48. İsa, kendisiyle konuşana, «Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?» karşılığını verdi.
49. Eliyle öğrencilerini göstererek, «İşte annem, işte kardeşlerim!» dedi.
50. «Göklerdeki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.»

1. Aynı gün İsa evden çıktı, gidip göl kıyısında oturdu.
2. Çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık kıyıda duruyordu.
3. İsa onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. «Bakın» dedi, «Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.
4. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.
5. Kimi, toprağı az, kayalık yerlere düştü; toprak derin olmadığından hemen filizlendi.
6. Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.
7. Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu.
8. Kimi ise iyi toprağa düştü. Bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı da otuz kat ürün verdi.
9. Kulağı olan işitsin!>>
10. Öğrencileri gelip İsaya, «Halka neden benzetmelerle konuşuyorsun?» diye sordular.
11. İsa şöyle yanıtladı: «Göklerin Egemenliğinin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama onlara verilmedi.
12. Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek, bolluğa kavuşturulacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.
13. Onlara benzetmelerle konuşmamın nedeni budur. Çünkü, «Gördükleri halde görmezler, Duydukları halde duymaz ve anlamazlar.»
14. «Böylece Yeşayanın peygamberlik sözü onlar için gerçekleşmiş oldu: «Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz!
15. Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.»
16. «Ama ne mutlu size ki, gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor!
17. Size doğrusunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.
18. «Şimdi ikinciyle ilgili benzetmeyi siz dinleyin.
19. Kim göksel egemenlikle ilgili sözü işitir de anlamazsa, kötü olan gelir, onun yüreğine ekileni söker götürür. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.
- 2-021. Kayalık yerlere ekilen ise işittiği sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadığı için ancak bir süre dayanan kişidir. Böyle biri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşer.
22. Dikenler arasında ekilen de şudur: Sözü işitir, ama dünyasal kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesini engeller.
23. İyi toprağa ekilen tohum ise, sözü işitip anlayan birine benzer. Böylesi elbette ürün verir, kimi yüz, kimi altmış, kimi de otuz kat.»
24. İsa onlara başka bir benzetme anlattı: «Göklerin Egemenliği, tarlasına iyi tohum eken adama benzer» dedi.
25. «Herkes uyurken, adamın düşmanı geldi, buğdayın arasına delice ekip gitti.
26. Ekin gelişip başak salınca, deliceler de göründü.
27. «Mal sahibinin köleleri gelip ona şöyle dediler: «Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler nereden çıktı?»
28. «Mal sahibi, «Bunu bir düşman yapmıştır» dedi. «Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?» diye sordu köleler.
29. «Hayır» dedi adam. «Deliceleri toplarken belki buğdayı da sökersiniz.
30. Bırakın biçim vaktine dek birlikte büyüsünler. Biçim vakti orakçılara, önce deliceleri toplayın diyeceğim, yakmak için demet yapın. Buğdayı ise toplayıp ambarıma koyun.»
31. İsa onlara bir benzetme daha anlattı: «Göklerin Egemenliği, bir adamın tarlasına ektiği hardal tanesine benzer» dedi.
32. «Hardal tohumların en küçüğü olduğu halde, gelişince bahçe bitkilerinin boyunu aşar, ağaç olur.

Böylece kuşlar gelip dallarında barınır.»

33. İsa onlara başka bir benzetme anlattı: «Göklerin Egemenliği, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır.»

34. İsa bütün bunları halka benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı.

35. Bu, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: «Ağzımı benzetmeler anlatarak açacağım, Dünyanın kuruluşundan beri Gizli kalmış sırları dile getireceğim.»

36. Bundan sonra İsa halktan ayrılıp eve gitti. Öğrencileri yanına gelip, «Tarladaki delicelerle ilgili benzetmeyi bize açıkla» dediler.

37. İsa, «İyi tohumu eken, İnsanoğludur» diye karşılık verdi.

38. «Tarla ise dünyadır. İyi tohum, göksel egemenliğin oğulları, deliceler de kötü olanın oğullarıdır.

39. Deliceleri eken düşman, İblistir. Biçim vakti, çağın sonu; orakçılar ise meleklerdir.

40. «Deliceler nasıl toplanıp yakılırsa, çağın sonunda da böyle olacaktır.

41-42. İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi Onun egemenliğinden toplayıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

43. Doğru kişiler o zaman Babalarının egemenliğinde güneş gibi parlayacaklar. Kulağı olan işitsin!»

44. «Göklerin Egemenliği, tarlada saklı bir defineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, varını yoğununu satıp tarlayı satın aldı.

45. «Yine Göklerin Egemenliği, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.

46. Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, varını yoğununu satıp o inciyi satın aldı.»

47. «Yine Göklerin Egemenliği, denize atılan ve her çeşit balığı toplayan ağa benzer.

48. Ağ dolunca onu kıyıya çekerler. Oturup işe yarayan balıkları kaplara koyar, yaramayanları atarlar.

49-50. Çağın sonunda da böyle olacak. Melekler gelecek, kötü kişileri doğruların arasından ayırıp kızgın fırına atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.»

51. İsa, «Bütün bunları anladınız mı?» diye sordu. «Evet» karşılığını verdiler.

52. O da onlara, «İşte böylece Göklerin Egemenliği için eğitilmiş her din bilgini, hazinesinden hem yeni hem eski değerler çıkaran bir mal sahibine benzer» dedi.

53. İsa bütün bu benzetmeleri anlattıktan sonra oradan ayrıldı.

54. Kendi memleketine gitti ve oradaki havrada halka öğretmeye başladı. Halk şaşırıp kalmıştı.

«Adamın bu bilgeliği ve mucizeler yaratan gücü nereden geliyor?» diyorlardı.

55. «Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda Onun kardeşleri değil mi?

56. Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde Onun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?»

57. Ve gücenip Onu reddettiler. Ama İsa onlara şöyle dedi: «Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez.»

58. İmansızlıkları yüzünden İsa orada pek fazla mucize yapmadı.

- 1-2. O günlerde İsayla ilgili haberleri duyan bölge kralı Hirodes, adamlarına, «Bu, Vaftizci Yahyadır» dedi. «Ölümünden dirildi. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur.»
3. Hirodes, kardeşi Filipusun karısı Hirodiya yüzünden Yahyayı tutuklatmış, bağlatıp zindana attırmıştı.
4. Çünkü Yahya Hirodese, «O kadınla evlenmen Kutsal Yasaya aykırıdır» demişti.
5. Hirodes Yahyayı öldürtmek istemiş, ama halktan korkmuştu. Çünkü halk Yahyayı peygamber sayıyordu.
- 6-7. Hirodesin doğum günü şenliği sırasında Hirodiyanın kızı ortaya çıkıp dans etti. Bu, Hirodesin öyle hoşuna gitti ki, ant içerek kıza ne dilerse vereceğini söyledi.
8. Kız, annesinin kışkırtmasıyla, «Bana şimdi, bir tepsi üzerinde Vaftizci Yahyanın başını ver» dedi.
9. Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü bu dileğin yerine getirilmesini buyurdu.
10. Adam gönderip zindanda Yahyanın başını kestirdi.
11. Kesik baş tepsiyle getirilip kıza verildi, kız da bunu annesine götürdü.
12. Yahyanın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip İsaya haber verdiler.
13. İsa bunu duyunca, tek başına تنها bir yere çekilmek üzere bir tekneyle oradan ayrıldı. Bunu öğrenen halk, kentlerden çıkıp Onu yaya olarak izledi.
14. İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi.
15. Akşama doğru öğrencileri yanına gelip, «Burası ıssız bir yer» dediler, «Vakit de geç oldu. Halkı salıver de köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.»
16. İsa, «Gitmelerine gerek yok, onlara siz yiyecek verin» dedi.
17. Öğrenciler, «Burada beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok ki» dediler.
18. İsa, «Onları buraya, bana getirin» dedi.
19. Halka çayıra oturmalarını buyurduktan sonra, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri bölüp öğrencilerine verdi, onlar da halka dağıttılar.
20. Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar.
21. Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, yaklaşık beş bin erkekti.
22. Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya geçmelerini buyurdu. Bu arada halkı evlerine gönderecekti.
23. Halkı gönderdikten sonra dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olurken orada yalnızdı.
24. O sırada tekne kıyıdan bir hayli uzakta dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgar karşı yönden esiyordu.
25. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı.
26. Öğrenciler, Onun gölün üstünde yürüdüğünü görünce dehşete kapıldılar. «Bu bir hayalet!» diyerek korkuyla bağırıştılar.
27. Ama İsa hemen onlara seslenerek, «Cesur olun, benim, korkmayın!» dedi.
28. Petrus buna karşılık, «Ya Rab» dedi, «Eğer sen isen, buyruk ver suyun üstünden yürüyerek sana geleyim.»
29. İsa, «Gel!» dedi. Petrus da tekneden indi, suyun üstünden yürüyerek İsaya yaklaştı.
30. Ama rüzgarın ne kadar güçlü estiğini görünce korktu, batmaya başladı. «Ya Rab, beni kurtar!» diye bağırdı.
31. İsa hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, «Ey kıt imanlı, neden kuşku duydun?» dedi.
32. Onlar tekneye bindikten sonra rüzgar dindi.
33. Teknedekiler, «Sen gerçekten Tanrının Oğlusun» diyerek Ona tapındılar.
34. Gölü aşp Ginnesarda karaya çıktılar.
35. Yöre halkı İsayı tanıyınca çevreye haber saldı. Bütün hastaları Ona getirdiler.
36. Giysisinin eteğine bir dokunsak diye yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi iyileşti.

- 1-2. Bu sırada Yerus alimden bazı Ferisiler ve din bilginleri İ aya gelip, ‹‹öğrencilerin neden atalarımızın töresini    n yor?›› diye sordular, ‹‹Yemekten önce ellerini yıkam yorlar.››
3. İ a onlara  u karşılığı verdi: ‹‹Ya siz, neden t reniz uğruna Tanrı buyruğunu    n yorsunuz?
4. Çünkü Tanrı şöyle buyurdu: ‹Annene babana saygı göstereceksin›; ‹Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir.›
- 5-6. Ama siz, ‹Her kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrıya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir› diyorsunuz. Böylelikle, t reniz uğruna Tanrının sözünü geçersiz kılмыш oluyorsunuz.
- 7-8. Ey ikiyüzlüler! Ye ayanın sizinle ilgili  u peygamberlik sözü ne kadar yerindedir: ‹Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.
9. Bana boşuna taparlar. Çünkü   rettikleri, sadece insan buyruklarıdır.››
10. İ a, halkı yanına çağırıp onlara, ‹‹Dinleyin ve şunu belleyin›› dedi.
11. ‹‹Ağızdan giren şey insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan  ıkandır.››
12. Bu sırada   rencileri Ona gelip, ‹‹Biliyor musun?›› dediler, ‹‹Ferisiler bu sözü duyunca g cendiler.››
13. İ a  u karşılığı verdi: ‹‹Göksel Babamın dikmedi i her fidan kökünden s k lecektir.
14. Bırakın onları; onlar körlerin k r kılavuzlarıdır. Eğer k r k re kılavuzluk ederse, ikisi de çukura d  er.››
15. Petrus, ‹‹Bu benzetmeyi bize açıkla›› dedi.
16. ‹‹Siz de mi h l  anlamıyorsunuz?›› diye sordu İ a.
17. ‹‹A za giren her şeyin mideye indiğini, oradan da helaya atıldığını bilmiyor musunuz?
18. Ne var ki ağızdan çıkan, yürekte kaynaqlanır. İnsanı kirleten de budur.
19. Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuh  , hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekte kaynaqlanır.
20. İnsanı kirleten bunlardır. Yıkanmamı  ellerle yemek yemek insanı kirletmez.››
21. İ a oradan ayrılp Sur ve Sayda bölgesine geçti.
22. O yöreden Kenanlı bir kadın İ aya gelip, ‹‹Ya Rab, ey Davut Oğlu, halime acı! Kızım cine tutuldu, çok kötü durumda›› diye feryat etti.
23. İ a kadına hiçbir karşılık vermedi. Öğrencileri yaklaşıp, ‹‹Sal şunu, gitsin!›› diye rica ettiler. ‹‹Arkamızdan ba ırıp duruyor.››
24. İ a, ‹‹Ben yalnız İ rail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim›› diye yanıtladı.
25. Kadın ise yaklaşıp, ‹‹Ya Rab, bana yardım et!›› diyerek Onun önünde yere kapandı.
26. İ a ona, ‹‹çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir›› dedi.
27. Kadın, ‹‹Haklısın, ya Rab›› dedi. ‹‹Ama köpekler de efendilerinin sofrasından düşen kırıntıları yer.››
28. O zaman İ a ona  u karşılığı verdi: ‹‹Ey kadın, imanının büyük! Diledi in gibi olsun.›› Ve kadının kızı o saatte iyileşti.
29. İ a oradan ayrıldı, Celile Gölünün kıyısından geçerek da a çıkıp oturdu.
30. Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, k r,  olak, dilsiz ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları Onun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyile tirdi.
31. Halk, dilsizlerin konu tu unu,  olakların iyile ti ini, körlerin gördüğünü, k t r mlerin yürüdüğünü görünce  a tı ve İ railin Tanrısını yüceltti.
32. İ a öğrencilerini yanına çağırıp, ‹‹Halka acıyorum›› dedi. ‹‹   gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları a  a  evlerine göndermek istemiyorum, yolda bayılabilirler.››
33. Öğrenciler kendisine, ‹‹Böyle  ssız bir yerde bu kadar kalabalığı doyuracak ekmeği nereden bulalım?›› dediler.
34. İ a, ‹‹Kaç ekme iniz var?›› diye sordu. ‹‹Yedi ekmekle birkaç küçük balı ımız var›› dediler.
35. Bunun  zerine İ a, halka yere oturmalarını buyurdu.
36. Yedi ekmekle balıkları aldı,   kredip bunları böldü, öğrencilerine verdi. Onlar da halka da ıttılar.

37. Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.
38. Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar hariç, dört bin erkekti.
39. İsa, halkı evlerine gönderdikten sonra tekneye binip Magadan bölgesine geçti.

1. Ferisilerle Sadukiler İsanın yanına geldiler. Onu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler.
2. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Akşam, «Gökyüzü kızıl olduğuna göre hava iyi olacak» dersiniz.
3. Sabah, «Bugün gök kızıl ve bulutlu, hava bozacak» dersiniz. Gökyüzünün görünümünü yorumlayabiliyorsunuz da, zamanın belirtilerini yorumlayamıyor musunuz?
4. Kötü ve vefasız kuşak bir belirti istiyor! Ama ona Yunusun belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.» Sonra İsa onları bırakıp gitti.
5. Öğrenciler gölün karşı yakasına geçerken ekmek almayı unutmuşlardı.
6. İsa onlara, «Dikkatli olun, Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından kaçının!» dedi.
7. Onlar ise kendi aralarında tartışarak, «Ekmek almadığımız için böyle diyor» dediler.
8. Bunun farkında olan İsa şöyle dedi: «Ey kıt imanlılar! Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?
- 9-10. Hâlâ anlamıyor musunuz? Beş ekmekle beş bin kişinin doyduğunu, kaç sepet dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz? Yedi ekmekle dört bin kişinin doyduğunu, kaç küfe dolusu yemek fazlası topladığınızı hatırlamıyor musunuz?
11. Ben size, «Ferisilerin ve Sadukilerin mayasından kaçının» derken, ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamazsınız?»
12. Ekmek mayasından değil de, Ferisilerle Sadukilerin öğretisinden kaçınan dediğini o zaman anladılar.
13. İsa, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: «Halk, İnsanoğlunun kim olduğunu söylüyor?»
14. Öğrencileri şu karşılığı verdiler: «Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.»
15. İsa onlara, «Siz ne dersiniz» dedi, «Sizce ben kimim?»
16. Simun Petrus, «Sen, yaşayan Tanrının Oğlu Mesihsin» yanıtını verdi.
17. İsa ona, «Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!» dedi. «Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babamdır.
18. Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrussun ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek.
19. Göklerin Egemenliğinin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak.»
20. Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.
21. Bundan sonra İsa, kendisinin Yerusalıme gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı.
22. Bunun üzerine Petrus Onu bir kenara çekip azarlamaya başladı. «Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!» dedi.
23. Ama İsa Petrusa dönüp, «Çekil önümden, Şeytan!» dedi, «Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrıya değil, insana özgüdür.»
24. Sonra İsa, öğrencilerine şunları söyledi: «Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.
25. Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.
26. İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur? İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?
27. İnsanoğlu, Babasının görkemi içinde melekleriyle gelecek ve herkese, yaptığıının karşılığını verecektir.
28. Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi egemenliği içinde gelişini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.»

1. Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakupun kardeşi Yuhannayı alarak yüksek bir dağa çıktı.
2. Onların gözü önünde İsanın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu.
3. O anda Musayla İlyas öğrencilere göründü. İsayla konuşuyorlardı.
4. Petrus İsayla, «Ya Rab» dedi, «Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musaya, biri de İlyasa.»
5. Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, Ondan hoşnudum. Onu dinleyin!» dedi.
6. Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.
7. İsa gelip onlara dokundu, «Kalkın, korkmayın!» dedi.
8. Başlarını kaldırdınca İsadan başka kimseyi göremediler.
9. Dağdan inerlerken İsa onlara, «İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin» diye buyurdu.
10. Öğrencileri Ona şunu sordular: «Peki, din bilginleri neden önce İlyasın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?»
11. İsa, «İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak» diye yanıtladı.
12. «Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten geldi, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.»
13. O zaman öğrenciler İsanın kendilerine Vaftizci Yahyadan söz ettiğini anladılar.
14. Kalabalığın yanına vardıklarında bir adam İsayla yaklaşıp önünde diz çöktü.
15. «Ya Rab» dedi, «Oğlumun haline acı! Sarası var, çok acı çekiyor. Sık sık ateşe, suya düşüyor.
16. Onu senin öğrencilerine getirdim, ama iyileştiremediler.»
17. İsa, «Ey imansız ve sapmış kuşak!» dedi. «Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu buraya, bana getirin.»
18. İsa cini azarlayınca, cin çocuktan çıktı, çocuk o anda iyileşti.
19. Sonra öğrenciler tek başlarına İsayla gelip, «Biz cini neden kovamadık?» diye sordular.
- 2-021. İsa, «İmanınız kıt olduğu için» karşılığını verdi. «Size doğrusunu söyleyeyim, bir hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, «Buradan şuraya göç» dersanız, göçer; sizin için imkânsız bir şey olmayacaktır.»
- 22-23. Celilede bir araya geldiklerinde İsa onlara, «İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama üçüncü gün dirilecek» dedi. Öğrenciler buna çok kederlendiler.
24. Kefarnahuma geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrusa gelip, «Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyor mu?» diye sordular.
25. Petrus, «Ödüyor» dedi. Petrus eve gelince, daha kendisi bir şey söylemeden İsa ona, «Simun, ne dersin?» dedi. «Dünya kralları gümrük ya da vergiyi kimlerden alır? Kendi oğullarından mı, yabancılardan mı?»
26. Petrusun, «Yabancılardan» demesi üzerine İsa, «O halde oğullar muaftır» dedi.
27. «Ama vergi toplayanları gücendirmeyelim. Göle gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını aç, dört dirhemlik bir akçe bulacaksın. Parayı al, ikimizin vergisi olarak onlara ver.»

1. Bu sırada öğrencileri İsa'ya yaklaşıp, «Göklerin Egemenliğinde en büyük kimdir?» diye sordular.
- 2-3. İsa, yanına küçük bir çocuk çağırıp, onu orta yere dikip şöyle dedi: «Size doğrusunu söyleyeyim, yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Göklerin Egemenliğine asla giremezsiniz.
4. Kim bu çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göklerin Egemenliğinde en büyük odur.
5. Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur.
6. «Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.
7. İnsanı günaha düşüren tuzaklardan ötürü vay dünyanın haline! Böyle tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!
8. «Eğer elin ya da ayağın günah işlemene neden olursa, onu kesip at. Tek el, tek ayakla yaşama kavuşman, iki elle, iki ayakla sönmez ateşe atılmadan iyidir.
9. Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmadan iyidir.
- 10-11. «Bu küçüklerden birini bile hor görmekten sakının! Size şunu söyleyeyim, onların göklerdeki melekleri, göklerdeki Babamın yüzünü her zaman görürler.»
12. «Siz ne dersiniz? Bir adamın yüz koyunu olsa ve bunlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolunu şaşıranı aramaya gitmez mi?
13. Size doğrusunu söyleyeyim, eğer onu bulursa, yolunu şaşırmamış doksan dokuz koyun için sevindiğinden daha çok onun için sevinir.
14. Bunun gibi, göklerdeki Babanız da bu küçüklerden hiçbirinin kaybolmasını istemez.»
15. «Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, ona git, suçunu kendisine göster. Her şey yalnız ikinizin arasında kalsın. Kardeşin seni dinlerse, onu kazanmış olursun.
16. Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al ki, söylenen her şey iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulansın.
17. Onları da dinlemezse, durumu inanlılar topluluğuna bildir. Topluluğu da dinlemezse, onu putperest ya da vergi görevlisi say.
18. «Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak.
19. Yine size şunu söyleyeyim, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyebilecekleri herhangi bir şey için anlaşılırlarsa, göklerdeki Babam dileklerini yerine getirir.
20. Nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de orada, aralarındayım.»
21. Bunun üzerine Petrus İsa'ya gelip, «Ya Rab» dedi, «Kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?»
22. İsa, «Yedi kez değil» dedi. «Yetmiş kere yedi kez derim sana.
23. Şöyle ki, Göklerin Egemenliği, köleleriyle hesaplaşmak isteyen bir krala benzer.
24. Kral hesap görmeye başladığında kendisine, borcu on bin talantı bulan bir köle getirildi.
25. Kölenin ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve bütün malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu.
26. Köle yere kapanıp efendisine, «Ne olur, sabret! Bütün borcumu ödeyeceğim» dedi.
27. Efendisi köleye acıdı, borcunu bağışlayıp onu salıverdi.
28. «Ama köle çıkıp gitti, kendisine yüz dinar borcu olan başka bir köleye rastladı. Onu yakalayıp, «Borcunu öde» diyerek boğazına sarıldı.
29. Bu köle yüzüstü yere kapandı, «Ne olur, sabret! Borcumu ödeyeceğim» diye yalvardı.
30. Ama ilk köle bunu reddetti. Gitti, borcunu ödeyinceye dek adamı zindana kapattı.
31. Öteki köleler, olanları görünce çok üzüldüler. Efendilerine gidip bütün olup bitenleri anlattılar.
32. «Bunun üzerine efendisi köleyi yanına çağırıp, «Ey kötü köle!» dedi. «Bana yalvardığın için bütün borcunu bağışladım.
33. Benim sana acıdığım gibi, senin de köle arkadaşına acıman gerekmez miydi?»
34. Bu öfkeyle efendisi, bütün borcunu ödeyinceye dek onu işkencecilere teslim etti.

35. ‹‹Eğer her biriniz kardeşini gönülden bağışlamazsa, göksel Babam da size öyle davranacaktır.››

1. İsa konuşmasını bitirdikten sonra Celileden ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağının karşı yakasındaki topraklarına geçti.
2. Büyük halk toplulukları da Onun ardından gitti. Hasta olanları orada iyileştirdi.
3. İsanın yanına gelen bazı Ferisiler, Onu denemek amacıyla şunu sordular: «Bir adamın, herhangi bir nedenle karısını boşaması Kutsal Yasaya uygun mudur?»
- 4-5. İsa şu karşılığı verdi: «Kutsal Yazıları okumadınız mı? Yaradan başlangıçtan «İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı» ve şöyle dedi: «Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.»
6. Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O halde Tanrının birleştirdiğini, insan ayırmasın.»
7. Ferisiler İsaya, «Öyleyse» dediler, «Musa neden erkeğin boşanma belgesi verip karısını boşayabileceğini söyledi?»
8. İsa onlara, «İnatçı olduğunuz için Musa karılarınızı boşamanıza izin verdi» dedi. «Başlangıçta bu böyle değildi.
9. Ben size şunu söyleyeyim, karısını fuhuştan başka bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanan kadınla evlenen de zina etmiş olur.»
10. Öğrenciler İsaya, «Eğer erkekle karısı arasındaki ilişki buysa, hiç evlenmemek daha iyi!» dediler.
11. İsa onlara, «Herkes bu sözü kabul edemez, ancak Tanrının güç verdiği kişiler kabul edebilir» dedi.
12. «Çünkü kimisi doğuştan hadımdır, kimisi insanlar tarafından hadım edilir, kimisi de Göklerin Egemenliği uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen etsin!»
- 13-14. O sırada bazıları küçük çocukları İsanın yanına getirdiler; ellerini onların üzerine koyup dua etmesini istediler. Öğrenciler onları azarlayınca İsa, «Bırakın çocukları» dedi. «Bana gelmelerine engel olmayın! Çünkü Göklerin Egemenliği böylelerininindir.»
15. Ellerini onların üzerine koyduktan sonra oradan ayrıldı.
16. Adamın biri İsaya gelip, «Öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?» diye sordu.
17. İsa, «Bana neden iyilik hakkında soru soruyorsun?» dedi. «İyi olan yalnız biri var. Yaşama kavuşmak istiyorsan, Onun buyruklarını yerine getir.»
- 18-19. «Hangi buyrukları?» diye sordu adam. İsa şu karşılığı verdi: «Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin» ve «Komşunu kendin gibi seveceksin.»
20. Genç adam, «Bunların hepsini yerine getirdim» dedi, «Daha ne eksikim var?»
21. İsa ona, «Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, varını yoğunu sat, parasını yoksullara ver; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle» dedi.
22. Genç adam bu sözleri işitince üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.
23. İsa öğrencilerine, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Zengin kişi Göklerin Egemenliğine zor girecek.
24. Yine şunu söyleyeyim ki, devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır.»
25. Bunu işiten öğrenciler büsbütün şaşırdılar, «Öyleyse kim kurtulabilir?» diye sordular.
26. İsa onlara bakarak, «İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için her şey mümkündür» dedi.
27. Bunun üzerine Petrus Ona, «Bak» dedi, «Biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik, kazancımız ne olacak?»
28. İsa onlara, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Her şey yenilendiğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, siz, evet ardından gelen sizler, on iki tahta oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayacaksınız.
29. Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakan herkes, bunların yüz katını elde edecek ve sonsuz yaşamı miras alacak.

30. Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.>>

1. «Göklerin Egemenliği, sabah erkenden bağında çalışacak işçi aramaya çıkan toprak sahibine benzer.
2. Adam, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi.
3. «Saat dokuza doğru tekrar dışarı çıktı, çarşı meydanında boş duran başka adamlar gördü.
- 4-5. Onlara, «Siz de bağa gidip çalışın. Hakkınız neyse, veririm» dedi, onlar da bağa gittiler. «Öğleyin ve saat üçe doğru yine çıkıp aynı şeyi yaptı.
6. Saat beşe doğru çıkınca, orada duran başka işçiler gördü. Onlara, «Neden bütün gün burada boş duruyorsunuz?» diye sordu.
7. «Kimse bize iş vermedi ki» dediler. «Onlara, «Siz de bağa gidin, çalışın» dedi.
8. «Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, «İşçileri çağır» dedi. «Sonuncudan başlayarak ilkinde kadar, hepsine ücretlerini ver.»
9. «Saat beşe doğru işe başlayanlar gelip kâhyadan birer dinar aldılar.
10. İlk başlayanlar gelince daha çok alacaklarını sandılar, ama onlara da birer dinar verildi.
11. Paralarını alınca bağ sahibine söylenmeye başladılar:
12. «En son çalışanlar yalnız bir saat çalıştı» dediler. «Ama onları günün yükünü ve sıcağını çeken bizlerle bir tuttun!»
13. «Bağ sahibi onlardan birine şöyle karşılık verdi: «Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum ki! Seninle bir dinara anlaşmadık mı?
14. Hakkını al, git! Sana verdiğimi sonuncuya da vermek istiyorum.
15. Kendi paramla istediğimi yapmaya hakkım yok mu? Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?»
16. «İşte böylece sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak.»
- 17-18. İsa Yerusolime giderken, yolda on iki öğrencisini bir yana çekip onlara özel olarak şunu söyledi: «Şimdi Yerusolime gidiyoruz. İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek, onlar da Onu ölüm cezasına çarptıracaklar.
19. Onunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarpmıha germeleri için Onu öteki uluslara teslim edecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.»
20. O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsaya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi.
21. İsa kadına, «Ne istiyorsun?» diye sordu. Kadın, «Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun» dedi.
22. «Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz» diye karşılık verdi İsa. «Benim içeceğim kâseden siz içebilir misiniz?» «Evet, içebiliriz» dediler.
23. İsa onlara, «Elbette benim kâsemden içeceksiniz» dedi, «Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır.»
24. Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar.
25. Ama İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: «Bilirsiniz ki, ulusların önderleri onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de ağırlıklarını hissettirirler.
26. Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.
27. Aranızda birinci olmak isteyen, ötekilerin kulu olsun.
28. Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.»
29. Erihadan ayrılırken büyük bir kalabalık İsanın ardından gitti.
30. Yol kenarında oturan iki kör, İsanın oradan geçmekte olduğunu duyunca, «Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!» diye bağırdılar.
31. Kalabalık onları azarlayarak susturmak istediye de onlar, «Ya Rab, ey Davut Oğlu, halimize acı!» diyerek daha çok bağırdılar.
32. İsa durup onları çağırdı. «Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?» diye sordu.
33. Onlar da, «Ya Rab, gözlerimiz açılsın» dediler.
34. İsa onlara acıdı, gözlerine dokundu. O anda yeniden görmeye başladılar ve O'nun ardından

gittiler.

- 1-2. Yerus alime yaklaşıp Zeytin Dağının yamacındaki Beytfaci Köyüne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, ‹‹Karşınızdaki köye gidin›› dedi, ‹‹Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir s pa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin.
3. Size bir şey diyen olursa, ‹Rabbin bunlara ihtiya ı var, hemen geri gönderecek› dersiniz.››
4. Bu olay, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:
5. ‹‹Siyon kızına deyin ki, ‹İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet s paya, Eşek yavrusuna binmiş Sana geliyor.››
6. Öğrenciler gidip İsanın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar.
7. Eşekle s payı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa s paya bindi.
8. Halkın büyük bir bölümü giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu.
9.  nden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyorlardı: ‹‹Davut Oğluna hozana! Rabbin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde hozana!››
10. İsa Yerus alime girdiği zaman bütün kent, ‹‹Bu kimdir?›› diyerek  alkandı.
11. Kalabalıklar, ‹‹Bu, Celilenin Nasıra Kentinden Peygamber İsadır›› diyordu.
12. İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alı ı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpa larını devirdi.
13. Onlara şöyle dedi: ‹‹Evime dua evi denecek› diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!››
14. İsa tapınaktayken kendisine gelen k r ve kötürümleri iyileştirdi.
15. Ne var ki, baş  hinlerle din bilginleri, Onun yarattığı harikaları ve tapınakta, ‹‹Davut Oğluna hozana!›› diye bağıran çocukları görünce  fkelenildiler.
16. İsa a, ‹‹Bunların ne söylediğini duyuyor musun?›› diye sordular. ‹‹Duyuyorum›› dedi İsa. ‹‹Siz şu sözü hiç okumadınız mı? ‹Küçük  ocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler d kt rd n.››
17. İsa onları bırakıp kentten  ıktı. Beytanyaya dönüp geceyi orada geçirdi.
18. İsa sabah erkenden kente dönerken acıkmıştı.
19. Yol kenarında g rd ğu bir incir ağacına yaklaştı. Ağaçta yapraktan başka bir şey bulamayınca ağaca, ‹‹Artık sonsuza dek sende meyve yetişmesin!›› dedi. İncir ağacı o anda kurudu.
20. Öğrenciler bunu görünce şaşkına döndüler. ‹‹İncir ağacı birdenbire nasıl kurudu?›› diye sordular.
21. İsa onlara şu karşılığı verdi: ‹‹Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur da kuşku duymazsanız, yalnız incir ağacına olanı yapmakla kalmazsınız; şu dağa, ‹Kalk, denize atıl› derseniz, dediğiniz olacaktır.
22. İmanla dua ederseniz, dilediğiniz her şeyi alırsınız.››
23. İsa tapınağa girmiş öğretiliyordu. Bu sırada baş  hinler ve halkın ileri gelenleri Onun yanına gelerek, ‹‹Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bu yetkiyi sana kim verdi?›› diye sordular.
24. İsa onlara şu karşılığı verdi: ‹‹Ben de size bir soru soracağım. Bana yanıt verirseniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.
25. Yahyanın vaftiz etme yetkisi nereden geldi, Tanrıdan mı, insanlardan mı?›› Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: ‹‹Tanrıdan› dersek, bize, ‹ yleyse ona niçin inanmadınız?› diyecek.
26. Yok eğer ‹İnsanlardan› dersek... Halkın tepkisinden korkuyoruz. Çünkü herkes Yahyayı peygamber sayıyor.››
27. İsa a, ‹‹Bilmiyoruz›› diye yanıt verdiler. İsa, ‹‹Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim›› dedi.
28. ‹‹Ama şuna ne dersiniz? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birincisine gidip, ‹Oğlum, git bugün bağda  alış› dedi.
29. ‹‹Oğlu, ‹Gitmem!› dedi. Ama sonra pişman olup gitti.
30. ‹‹Adam ikinci oğluna gidip aynı şeyi söyledi. O, ‹Olur, efendim› dedi, ama gitmedi.

31. «İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?» «Birincisi» diye karşılık verdiler. İsa da onlara, «Size doğrusunu söyleyeyim, vergi görevlileriyle fahişeler, Tanrının Egemenliğine sizden önce giriyorlar» dedi.
32. «Yahya size doğruluk yolunu göstermeye geldi, ona inanmadınız. Oysa vergi görevlileriyle fahişeler ona inandılar. Siz bunu gördükten sonra bile pişman olup ona inanmadınız.»
33. «Bir benzetme daha dinleyin: Toprak sahibi bir adam, bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkma çukuru kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.
34. Bağbozumu yaklaşınca, üründen kendisine düşeni almaları için kölelerini bağcılara yolladı.
35. Bağcılar adamın kölelerini yakaladı, birini dövdü, birini öldürdü, ötekini de taşıdı.
36. Bağ sahibi bu kez ilkinden daha çok sayıda köle yolladı. Bağcılar bunlara da aynı şeyi yaptılar.
37. Sonunda bağ sahibi, «Oğlumu sayarlar» diyerek bağcılara onu yolladı.
38. «Ama bağcılar adamın oğlunu görünce birbirlerine, «Mirasçı bu; gelin, onu öldürüp mirasına konalım» dediler.
39. Böylece onu yakaladılar, bağdan atıp öldürdüler.
40. Bu durumda bağın sahibi geldiği zaman bağcılara ne yapacak?»
41. İsa şu karşılığı verdiler: «Bu korkunç adamları korkunç bir şekilde yok edecek; bağı da, ürününü kendisine zamanında verecek olan başka bağcılara kiralayacak.»
42. İsa onlara şunu sordu: «Kutsal Yazılarda şu sözleri hiç okumadınız mı? «Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rabbin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!»
43. «Bu nedenle size şunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliği sizden alınacak ve bunun ürünlerini yetiştiren bir ulusa verilecek.
44. «Bu taşın üzerine düşen, paramparça olacak; taş da kimin üzerine düşerse, onu ezip toz edecek.»
45. Başkâhinler ve Ferisiler, İsanın anlattığı benzetmeleri duyunca bunları kendileri için söylediğini anladılar.
46. O'nu tutuklamak istedilerse de, halkın tepkisinden korktular. Çünkü halk, O'nu peygamber sayıyordu.

- 1-2. İsa söz alıp onlara yine benzetmelerle şöyle seslendi: «Göklerin Egemenliği, oğlu için düğün şöleni hazırlayan bir krala benzer.
3. Kral şölene davet ettiklerini çağırmak üzere kölelerini gönderdi, ama davetliler gelmek istemedi.
4. «Kral yine başka kölelerini gönderirken onlara dedi ki, «Davetlilere şunu söyleyin: Bakın, ben ziyafetimi hazırladım. Sığırlarım, besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır, buyrun şölene!»
5. «Ama davetliler aldırmadılar. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti.
6. Öbürleri de kralın kölelerini yakalayıp hırpaladılar ve öldürdüler.
7. Kral öfkeleni. Ordularını gönderip o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.
8. «Sonra kölelerine şöyle dedi: «Düğün şöleni hazır, ama çağırdıklarım buna layık değilmiş.
9. Gidin yol kavşaklarına, kimi bulursanız düğüne çağırın.»
10. Böylece köleler yollara döküldü, iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar. Düğün yeri konuklarla doldu.
11. «Kral konukları görmeye geldiğinde, orada düğün giysisi giymemiş bir adam gördü.
12. Ona, «Arkadaş, düğün giysisi giymeden buraya nasıl girdin?» diye sorunca, adamın dili tutuldu.
13. «O zaman kral, uşaklarına, «Şunun ellerini ayaklarını bağlayın, dışarıya, karanlığa atın!» dedi. «Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.»
14. «Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.»
15. Bunun üzerine Ferisiler çıkıp gittiler. İsayı, kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla düzen kurdular.
16. Hiroides yanlılarıyla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri İsaya gelip, «Öğretmenimiz» dediler, «Senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü insanlar arasında ayırım yapmazsın.
17. Peki, söyle bize, sence Sezara vergi vermek Kutsal Yasaya uygun mu, değil mi?»
18. İsa onların kötü niyetlerini bildiğinden, «Ey ikiyüzlüler!» dedi. «Beni neden deniyorsunuz?
19. Vergi öderken kullandığınız parayı gösterin bana!» Ona bir dinar getirdiler.
20. İsa, «Bu resim, bu yazı kimin?» diye sordu.
21. «Sezarın» dediler. O zaman İsa, «Öyleyse Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin» dedi.
22. Bu sözleri duyunca şaşılar, İsayı bırakıp gittiler.
- 23-24. Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler, aynı gün İsaya gelip şunu sordular: «Öğretmenimiz, Musa şöyle buyurmuştur: «Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alsın, soyunu sürdürsün.»
25. Aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü. Çocuğu olmadığından karısını kardeşine bıraktı.
26. İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu.
27. Hepsinden sonra kadın da öldü.
28. Buna göre diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi de onunla evlendi.»
29. İsa onlara, «Siz Kutsal Yazıları ve Tanrının gücünü bilmediğiniz için yanıyorsunuz» diye karşılık verdi.
30. «Dirilişten sonra insanlar ne evlenir, ne de evlendirilir, gökteki melekler gibidirler.
31. Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrının size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?
32. «Ben İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısıyım» diyor. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır.»
33. Bunları işiten halk, Onun öğretişine şaşıp kaldı.
34. Ferisiler, İsanın Sadukileri susturduğunu duyunca bir araya toplandılar.
- 35-36. Onlardan biri, bir Kutsal Yasa uzmanı, İsayı denemek amacıyla Ona şunu sordu: «Öğretmenim, Kutsal Yasada en önemli buyruk hangisidir?»
37. İsa ona şu karşılığı verdi: «Tanrın Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin.»

38. İşte ilk ve en önemli buyruk budur.
39. İlkine benzeyen ikinci buyruk da şudur: ‹Komşunu kendin gibi seveceksin.›
40. Kutsal Yasanın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.››
- 41-42. Ferisiler toplu haldeyken İsa onlara şunu sordu: ‹‹Mesihle ilgili olarak ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?›› Onlar da, ‹‹Davutun Oğlu›› dediler.
43. İsa şöyle dedi: ‹‹O halde nasıl oluyor da Davut, Ruhtan esinlenerek Ondan ‹Rab› diye söz ediyor? Şöyle diyor Davut:
44. ‹Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.›
45. Davut Ondan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davutun Oğlu olur?››
46. İsa'ya hiç kimse karşılık veremedi. O günden sonra artık kimse de O'na bir şey sormaya cesaret edemedi.

- 1-2. Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: «Din bilginleri ve Ferisiler Musanın kürsüsünde otururlar.
3. Bu nedenle size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar.
4. Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileriye bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler.
5. «Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar. Örneğin, hamaillerini büyük, giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar.
6. Şölenlerde başköşeye, havralarda en seçkin yerlere kurulmaya bayılırlar.
7. Meydanlarda selamlanmaktan ve insanların kendilerini «Rabbî» diye çağırımlarından zevk duyarlar.
8. «Kimse sizi «Rabbî» diye çağırmasın. Çünkü sizin tek öğretmeniniz var ve hepiniz kardeşsiniz.
9. Yeryüzünde kimseye «Baba» demeyin. Çünkü tek Babanız var, O da göksel Babadır.
10. Kimse sizi «Önder» diye çağırmasın. Çünkü tek önderiniz var, O da Mesihtir.
11. Aranızda en üstün olan, ötekilerin hizmetkârı olsun.
12. Kendini yücelten alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.
- 13-14. «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göklerin Egemenliğinin kapısını insanların yüzüne kapıyorsunuz; ne kendiniz içeri giriyor, ne de girmek isteyenleri bırakıyorsunuz!
15. «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi dininize döndürmek için denizleri, kıtaları dolaşırsınız. Dininize döneni de kendinizden iki kat cehennemlik yaparsınız.
16. «Vay halinize kör kılavuzlar! Diyorsunuz ki, «Tapınak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama tapındaki altın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.»
17. Budalalar, körler! Hangisi daha önemli, altın mı, altını kutsal kılan tapınak mı?
18. Yine diyorsunuz ki, «Sunak üzerine ant içenin andı sayılmaz, ama sunaktaki adağın üzerine ant içen, andını yerine getirmek zorundadır.»
19. Ey körler! Hangisi daha önemli, adak mı, adağı kutsal kılan sunak mı?
20. Öyleyse sunak üzerine ant içen, hem sunağın hem de sunaktaki her şeyin üzerine ant içmiş olur.
21. Tapınak üzerine ant içen de hem tapınak, hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine ant içmiş olur.
22. Gök üzerine ant içen, Tanrının tahtı ve tahtta oturanın üzerine ant içmiş olur.
23. «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz nanenin, dereotunun ve kimyonun ondalığını verirsiniz de, Kutsal Yasanın daha önemli konularını -adaleti, merhameti, sadakati- ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden asıl bunları yerine getirmeniz gerekirdi.
24. Ey kör kılavuzlar! Küçük sineği süzer ayırır, ama deveyi yutarsınız!
25. «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, oysa bunların içi açgözlülük ve taşkınlıkla doludur.
26. Ey kör Ferisi! Sen önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dıştan da temiz olsunlar.
27. «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlara benzersiniz.
28. Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve kötülükle dolusunuz.
29. «Vay halinize ey din bilginleri ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Peygamberlerin mezarlarını yapar, doğru kişilerin anıtlarını donatırsınız.
30. «Atalarımızın yaşadığı günlerde yaşasaydık, onlarla birlikte peygamberlerin kanına girmezdik» diyorsunuz.
31. Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz.
32. Haydi, atalarınızın başlattığı işi bitirin!
33. «Sizi yılanlar, engerekler soyu! Cehennem cezasından nasıl kaçacaksınız?
34. İşte bunun için size peygamberler, bilge kişiler ve din bilginleri gönderiyorum. Bunlardan kimini öldürecek, çarmıha gereceksiniz. Kimini havralarınızda kamçılacak, kentten kente kovalayacaksınız.

35. Böylelikle, doğru kişi olan Habilin kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekerıyanın kanına kadar, yeryüzünde akıtılan her doğru kişinin kanından sorumlu tutulacaksınız.
36. Size doğrusunu söyleyeyim, bunların hepsinden bu kuşak sorumlu tutulacaktır.
37. ‹‹Ey Yerus alim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri ta layan Yerus alim! Tavu un civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.
38. Bakın, eviniz ıssız bırakılacak!
39. Size Şunu söyleyeyim: ‹Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!› diyece iniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.››

1. İsa tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını Ona göstermek için yanına geldiler.
2. İsa onlara, «Bütün bunları görüyor musunuz?» dedi. «Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!»
3. İsa, Zeytin Dağında otururken öğrencileri yalnız olarak yanına geldiler. «Söyle bize» dediler, «Bu dediklerin ne zaman olacak, senin gelişini ve çağın bitimini gösteren belirti ne olacak?»
4. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Sakin kimse sizi saptırmassın!
5. Birçokları, «Mesih benim» diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar.
6. Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyacaksınız. Sakin korkmayın! Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir.
7. Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer kıtlıklar, depremler olacak.
8. Bütün bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.
9. «O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.
10. O zaman birçok kişi imandan sapacak, birbirlerini ele verecek ve birbirlerinden nefret edecekler.
11. Birçok sahte peygamber türeyecek ve bunlar birçok kişiyi saptıracak.
12. Kötülüklerin çoğalmasından ötürü birçoklarının sevgisi soğuyacak.
13. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.
14. Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak. İşte o zaman son gelecektir.
- 15-16. «Peygamber Danielin sözünü ettiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsın.
17. Damda olan, evindeki eşyalarını almak için aşağı inmesin.
18. Tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin.
19. O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!
20. Dua edin ki, kaçışınız kısa ya da Şabat Gününe rastlamasın.
21. Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.
22. O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak.
23. Eğer o zaman biri size, «İşte Mesih burada», ya da «İşte şurada» derse, inanmayın.
24. Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile saptıracaklar.
25. İşte size önceden söylüyorum.
26. «Bunun için size, «İşte Mesih çölde» derlerse gitmeyin. «Bakın, iç odalarda» derlerse inanmayın.
27. Çünkü İnsanoğlunun gelişi, doğuda çıkıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır.
28. «Leş neredeyse, akbabalar oraya üşüşecek.
29. «O günlerin sıkıntısından hemen sonra, «Güneş karacak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.»
30. «O zaman İnsanoğlunun belirtisi gökte görünecek. Yeryüzündeki bütün halklar ağlayıp dövünecek, İnsanoğlunun gökteki bulutlar üzerinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.
31. Kendisi güçlü bir borazan sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler Onun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacaklar.
32. «İncir ağacından ders alın! Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.
33. Aynı şekilde, bütün bunların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.
34. Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak.
35. Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.»
36. «O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Babadan başka kimse bilmez.
37. Nuhun günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlunun gelişinde de öyle olacak.

38. Nuhun gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı.
39. Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlunun gelişi de öyle olacak.
40. O gün tarlada bulunan iki kişiden biri alınacak, biri bırakılacak.
41. Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, biri bırakılacak.
42. ‹‹Bunun için uyanık kalın. Çünkü Rabbinizin geleceği günü bilemezsiniz.
43. Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın gece hangi saatte geleceğini bilse, uyanık kalır, evinin soyulmasına fırsat vermez.
44. Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.
45. ‹‹Efendinin, hizmetkârlarına vaktinde yiyecek vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı köle kimdir?
46. Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!
47. Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.
48. Ama o köle kötü olur da içinden, ‹Efendim gecikiyor› der ve öteki köleleri dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiyüzlülerle bir tutacak. Orada ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.››

1. «O zaman Göklerin Egemenliği, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kıza benzeyecek.
2. Bunların beşi akıllı, beşi akılsızdı.
3. Akılsızlar yanlarına kandillerini aldılar, ama yağ almadılar.
4. Akıllılar ise, kandilleriyle birlikte kaplar içinde yağ da aldılar.
5. Güvey gecikince hepsini uyku bastı, dalıp uyudular.
6. «Gece yarısı bir ses yankılandı: «İşte güvey geliyor, onu karşılamaya çıkın!»
7. Bunun üzerine kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.
8. «Akılsızlar akıllılara, «Kandillerimiz sönüyor, bize yağ verin!» dediler.
9. «Akıllılar, «Olmaz! Hem bize hem size yetmeyebilir. En iyisi satıcılara gidin, kendinize yağ alın» dediler.
10. «Ne var ki, onlar yağ satın almaya giderlerken güvey geldi. Hazırlıklı olan kızlar, onunla birlikte düğün şölenine girdiler ve kapı kapandı.
11. «Daha sonra gelen öbür kızlar, «Efendimiz, efendimiz, aç kapıyı bize!» dediler.
12. «Güvey ise, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum» dedi.
13. «Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü o günü ve o saati bilemezsiniz.»
14. «Göksel egemenlik, yolculuğa çıkan bir adamın kölelerini çağırıp malını onlara emanet etmesine benzer.
15. «Adam, her birinin yeteneğine göre, birine beş, birine iki, birine de bir talant vererek yola çıktı.
16. Beş talant alan, hemen gidip bu parayı işletti ve beş talant daha kazandı.
17. İki talant alan da iki talant daha kazandı.
18. Bir talant alan ise gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.
19. «Uzun zaman sonra bu kölelerin efendisi döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu.
20. Beş talant alan gelip beş talant daha getirdi, «Efendimiz» dedi, «Bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.»
21. «Efendisi ona, «Aferin, iyi ve güvenilir köle!» dedi. «Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!»
22. «İki talant alan da geldi, «Efendimiz» dedi, «Bana iki talant emanet etmiştin; bak, iki talant daha kazandım.»
23. «Efendisi ona, «Aferin, iyi ve güvenilir köle!» dedi. «Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!»
24. «Sonra bir talant alan geldi, «Efendimiz» dedi, «Senin sert bir adam olduğuna biliyordum. Ekmediğin yerden biçer, harman savurmadığın yerden devşirirsin.
25. Bu nedenle korktum, gidip senin verdiği talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı!»
- 26-27. «Efendisi ona şu karşılığı verdi: «Kötü ve tembel köle! Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi bildiğine göre paramı faize vermeliydin. Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım...
28. Haydi, elindeki talantı alın, on talant olana verin!
29. Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek ve o bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak.
30. «Şu yararsız köleyi dışarıya, karanlığa atın. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.»
31. «İnsanoğlu kendi görkemi içinde bütün melekleriyle birlikte gelince, görkemli tahtına oturacak.
32. Ulusların hepsi Onun önünde toplanacak, O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, insanları birbirinden ayıracak.
33. Koyunları sağına, keçileri soluna alacak.
34. «O zaman Kral, sağındaki kişilere, «Sizler, Babamın kutsadıkları, gelin!» diyecek. «Dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan egemenliği miras alın!
35. Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancıydım, beni içeri aldınız.
36. Çıplaktım, beni giydirdiniz; hastaydım, benimle ilgilendiniz; zindandaydım, yanıma geldiniz.»

37. ‹‹O vakit doğru kişiler Ona şu karşılığı verecek: ‹Ya Rab, seni ne zaman aç görüp doyurduk, susuz görüp su verdik?›
38. Ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, ya da çıplak görüp giydirdik?
39. Seni ne zaman hasta ya da zindanda görüp yanına geldik?›
40. ‹‹Kral da onları şöyle yanıtlayacak: ‹Size doğrusunu söyleyeyim, bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim için yapmış oldunuz.›
41. ‹‹Sonra solundakilere şöyle diyecek: ‹Ey lanetliler, çekilin önümden! İblisle melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!
- 42-43. Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz; yabancıydım, beni içeri almadınız; çıplaktım, beni giydirmediniz; hastaydım, zindandaydım, benimle ilgilenmediniz.›
44. ‹‹O vakit onlar da şöyle karşılık verecekler: ‹Ya Rab, seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta ya da zindanda gördük de yardım etmedik?›
45. ‹‹Kral da onlara şu yanıtı verecek: ‹Size doğrusunu söyleyeyim, mademki bu en basit kardeşlerimden biri için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz.›
46. ‹‹Bunlar sonsuz azaba, doğrular ise sonsuz yaşama gidecekler.››

- 1-2. İsa bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine, «İki gün sonra Fısh Bayramı olduğunu biliyorsunuz» dedi, «İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek.»
3. Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar.
4. İsayı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular.
5. Ama, «Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın» diyorlardı.
- 6-7. İsa Beytanyada cüzamlı Simunun evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu yağ getirmişti. İsa sofrada otururken, kadın yağı Onun başına döktü.
8. Öğrenciler bunu görünce kızdılar. «Nedir bu savurganlık?» dediler.
9. «Bu yağ pahalıya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi.»
10. Söylenenleri farkedene İsa, öğrencilerine, «Kadını neden üzüyorsunuz?» dedi. «Benim için güzel bir şey yaptı.
11. Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
12. Kadın bu güzel kokulu yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine boşalttı.
13. Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.»
- 14-15. O sırada Onikilerden biri -adı Yahuda İskariot olanı- başkâhinlere giderek, «Onu ele verirsem bana ne verirsiniz?» dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler.
16. Yahuda o andan itibaren İsayı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
17. Mayasız Ekmek Bayramının ilk günü öğrenciler İsanın yanına gelerek, «Fısh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular.
18. İsa onlara, «Kente varıp o adamın evine gidin» dedi. «Ona şöyle deyin: «Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısh Bayramını, öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.»
19. Öğrenciler, İsanın buyruğunu yerine getirerek Fısh yemeği için hazırlık yaptılar.
20. Akşam olunca İsa on iki öğrencisiyle yemeğe oturdu.
21. Yemek yerlerken, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek» dedi.
22. Bu söz onları kedere boğdu. Teker teker, «Ya Rab, beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar.
23. O da, «Bana ihanet edecek olan» dedi, «Elindeki ekmeği benimle birlikte sahana batırandır.
24. İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğluna ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.»
25. Ona ihanet edecek olan Yahuda, «Rabbî, yoksa beni mi demek istedin?» diye sordu. İsa ona, «Söylediğin gibidir» karşılığını verdi.
26. Yemek sırasında İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve öğrencilerine verdi. «Alın, yiyin» dedi, «Bu benim bedenimdir.»
27. Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine vererek, «Hepiniz bundan için» dedi.
28. «Çünkü bu benim kanımdır, günahların bağışlanması için birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.
29. Size şunu söyleyeyim, Babamın egemenliğinde sizinle birlikte tazesini içeceğim o güne dek, asmanın bu ürününden bir daha içmeyeceğim.»
30. İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağına doğru gittiler.
31. Bu arada İsa öğrencilerine, «Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyip düşeceksiniz» dedi. «Çünkü şöyle yazılmıştır: «Çobanı vuracağım, Sürüdeki koyunlar darmadağın olacak.»
32. Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celileye gideceğim.»
33. Petrus Ona, «Herkes senden ötürü sendeleyip düşse de ben asla düşmem» dedi.
34. «Sana doğrusunu söyleyeyim» dedi İsa, «Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.»
35. Petrus, «Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem» dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.
36. Sonra İsa öğrencileriyle birlikte Getsemani denen yere geldi. Öğrencilerine, «Ben şuraya gidip

dua edeceğim, siz burada oturun» dedi.

37. Petrus ile Zebedinin iki oğlunu yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.
38. Onlara, «Ölesiye kederliyim» dedi. «Burada kalın, benimle birlikte uyanık durun.»
39. Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Baba» dedi, «Mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.»
40. Öğrencilerin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrusa, «Demek ki benimle birlikte bir saat uyanık kalamadınız!» dedi.
41. «Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.»
42. İsa ikinci kez uzaklaşıp dua etti. «Baba» dedi, «Eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin istediğin olsun.»
43. Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü.
44. Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözlerle üçüncü kez dua etti.
45. Sonra öğrencilerin yanına dönerek, «Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?» dedi. «İşte saat yaklaştı, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
46. Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!»
47. İsa daha konuşurken, Onikilerden biri olan Yahuda geldi. Yanında, başkâhinlerle halkın ileri gelenleri tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık vardı.
48. İsaya ihanet eden Yahuda, «Kimi öpersem, İsa Odur, Onu tutuklayın» diye onlarla sözleşmişti.
49. Dosdoğru İsaya gidip, «Selam, Rabbî!» diyerek Onu öptü.
50. İsa, «Arkadaş, ne yapacaksan yap!» dedi. Bunun üzerine adamlar yaklaştı, İsaya yakalayıp tutukladılar.
51. İsayla birlikte olanlardan biri, ani bir hareketle kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.
52. O zaman İsa ona, «Kılıcını yerine koy!» dedi. «Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek.
53. Yoksa Babamdan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? İstesem, hemen şu an bana on iki tümenden fazla melek gönderir.
54. Ama böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar o zaman nasıl yerine gelir?»
55. Bundan sonra İsa kalabalığa dönüp şöyle seslendi: «Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız.
56. Ama bütün bunlar, peygamberlerin yazdıkları yerine gelsin diye oldu.» O zaman öğrencilerin hepsi Onu bırakıp kaçtı.
57. İsaya tutuklayanlar, Onu başkâhin Kayafaya götürdüler. Din bilginleriyle ileri gelenler de orada toplanmışlardı.
58. Petrus, İsaya uzaktan, ta başkâhinin avlusuna kadar izledi. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerin yanına oturdu.
59. Başkâhinlerle Yüksek Kurulun öteki üyeleri, İsaya ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı yalancı tanıklar arıyorlardı.
- 6-061. Ortaya birçok yalancı tanık çıktığı halde, aradıklarını bulamadılar. Sonunda ortaya çıkan iki kişi şöyle dedi: «Bu adam, «Ben Tanrının Tapınağını yıkıp üç günde yeniden kurabilirim» dedi.»
62. Başkâhin ayağa kalkıp İsaya, «Hiç yanıt vermeyecek misin?» dedi. «Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?»
63. İsa susmaya devam etti. Başkâhin ise Ona, «Yaşayan Tanrı adına ant içmeni buyuruyorum, söyle bize, Tanrının Oğlu Mesih sen misin?» dedi.
64. İsa, «Söylediğin gibidir» karşılığını verdi. «Üstelik size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlunun, Kudretli Olanın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.»
65. Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak, «Tanrıya küfretti!» dedi. «Artık tanıklara ne ihtiyacımız var? İşte küfürü işittiniz.
66. Buna ne diyorsunuz?» «Ölümü hak etti!» diye karşılık verdiler.
- 67-68. Bunun üzerine İsanın yüzüne tükürüp Onu yumrukladılar. Bazıları da Onu tokatlayıp, «Ey Mesih, peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?» dediler.

69. Petrus ise dışarıda, avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip, ‹‹Sen de Celileli İsayla birlikteydin›› dedi.
70. Ama Petrus bunu herkesin önünde inkâr ederek, ‹‹Neden söz ettiğini anlamıyorum›› dedi.
71. Sonra avlu kapısının önüne çıktı. Onu gören başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, ‹‹Bu adam Nasıralı İsayla birlikteydi›› dedi.
72. Petrus ant içerek, ‹‹Ben o adamı tanımıyorum›› diye yine inkâr etti.
73. Orada duranlar az sonra Petrusa yaklaşıp, ‹‹Gerçekten sen de onlardansın. Konuşman seni ele veriyor›› dediler.
74. Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, ‹‹O adamı tanımıyorum!›› dedi. Tam o anda horoz öttü.
75. Petrus, İsa'nın, ‹‹Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin›› dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

1. Sabah olunca bütün başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, İsayı ölüm cezasına çarptırmak konusunda anlaştılar.
2. Onu bağladılar ve götürüp Vali Pilatusa teslim ettiler.
3. İsaye ihanet eden Yahuda, Onun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü.
4. «Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim» dedi. Onlar ise, «Bundan bize ne? Onu sen düşün» dediler.
5. Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.
6. Paraları toplayan başkâhinler, «Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz» dediler.
7. Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlasını satın aldılar.
8. Bunun için bu tarlaya bugüne dek «Kan Tarlası» denilmiştir.
- 9-10. Böylece Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: «İsrailoğullarından kimilerinin Ona biçtikleri değerin karşılığı olan Otuz gümüşü aldılar; Rabbin bana buyurduğu gibi, Çömlekçi Tarlasını satın almak için harcadılar.»
11. İsa valinin önüne çıkarıldı. Vali Ona, «Sen Yahudilerin Kralı mısın?» diye sordu. İsa, «Söylediğin gibidir» dedi.
12. Başkâhinlerle ileri gelenler Onu suçlayınca hiç karşılık vermedi.
13. Pilatus Ona, «Senin aleyhinde yaptıkları bunca tanıklığı duymuyor musun?» dedi.
14. İsa tek konuda bile ona yanıt vermedi. Vali buna çok şaşı.
15. Her Fısıh Bayramında vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet edinmişti.
16. O günlerde Barabba adında ünlü bir tutuklu vardı.
17. Halk bir araya toplandığında, Pilatus onlara, «Sizin için kimi salıvermemi istersiniz, Barabbayı mı, Mesih denen İsayı mı?» diye sordu.
18. İsayı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.
19. Pilatus yargı kürsüsünde otururken karısı ona, «O doğru adama dokunma. Dün gece rüyamda Onun yüzünden çok sıkıntı çektim» diye haber gönderdi.
20. Başkâhinler ve ileri gelenler ise, Barabbanın salıverilmesini ve İsanın öldürülmesini istesinler diye halkı kışkırttılar.
21. Vali onlara şunu sordu: «Sizin için hangisini salıvermemi istersiniz?» «Barabbayı» dediler.
22. Pilatus, «Öyleyse Mesih denen İsayı ne yapayım?» diye sordu. Hep bir ağızdan, «Çarmıha gerilsin!» dediler.
23. Pilatus, «O ne kötülük yaptı ki?» diye sordu. Onlar ise daha yüksek sesle, «Çarmıha gerilsin!» diye bağrışıp durdular.
24. Pilatus, elinden bir şey gelmediğini, tersine, bir kargaşalığın başladığını görünce su aldı, kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: «Bu adamın kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz bakın!»
25. Bütün halk şu karşılığı verdi: «Onun kanının sorumluluğu bizim ve çocuklarımızın üzerinde olsun!»
26. Bunun üzerine Pilatus onlar için Barabbayı salıverdi. İsayı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.
27. Sonra valinin askerleri İsayı vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar.
28. Onu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler.
29. Dikenlerden bir taç örüp başına koydular, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, «Selam, ey Yahudilerin Kralı!» diyerek Onunla alay ettiler.
30. Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.
31. Onunla böyle alay ettikten sonra kaftanı üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germeye götürdüler.

32. Dışarı çıktıklarında Simun adında Kireneli bir adama rastladılar. İsanın çarmihini ona zorla taşıttılar.
- 33-34. Golgota, yani Kafatası denilen yere vardıklarında içmesi için İsayla ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.
35. Askerler Onu çarmıha gerdikten sonra kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.
36. Sonra oturup yanında nöbet tuttular.
37. Başının üzerine,
38. İsayla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.
- 39-40. Oradan geçenler başlarını sallayıp İsayla sövüyor, «Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi, kurtar kendini! Tanrının Oğluyun çarmıhtan in!» diyorlardı.
- 41-42. Başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler de aynı şekilde Onunla alay ederek, «Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor» diyorlardı. «İsrailin Kralı imiş! Şimdi çarmıhtan aşağı insin de Ona iman edelim.
43. Tanrıya güveniyordu; Tanrı Onu seviyorsa, kurtarsın bakalım! Çünkü, «Ben Tanrının Oğluyum» demişti.»
44. İsayla birlikte çarmıha gerilen haydutlar da Ona aynı şekilde hakaret ettiler.
45. Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.
46. Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, «Eli, Eli, lema şevaktani?» yani, «Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?» diye bağırdı.
47. Orada duranlardan bazıları bunu işitince, «Bu adam İlyası çağırıyor» dediler.
48. İçlerinden biri hemen koşup bir sünger getirdi, ekşi şaraba batırıp bir kamışın ucuna takarak İsayla içirdi.
49. Öbürleri ise, «Dur bakalım, İlyas gelip Onu kurtaracak mı?» dediler.
50. İsa, yüksek sesle bir kez daha bağırdı ve ruhunu teslim etti.
51. O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı, kayalar yarıldı.
52. Mezarlar açıldı, ölmüş olan birçok kutsal kişinin cesetleri dirildi.
53. Bunlar mezarlarından çıkıp İsanın dirilişinden sonra kutsal kente girdiler ve birçok kimseye göründüler.
54. İsayı bekleyen yüzbaşı ve beraberindeki askerler, depremi ve öbür olayları görünce dehşete kapıldılar, «Bu gerçekten Tanrının Oğluydu!» dediler.
55. Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Celileden İsanın ardından gelip Ona hizmet etmişlerdi.
56. Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusufun annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.
57. Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi. O da İsanın bir öğrencisiydi.
58. Pilatusa gidip İsanın cesedini istedi. Pilatus da cesedin ona verilmesini buyurdu.
- 59-60. Yusuf cesedi aldı, temiz keten beze sardı, kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına yatırdı. Mezarın girişine büyük bir taş yuvarlayıp oradan ayrıldı.
61. Mecdelli Meryem ile öteki Meryem ise orada, mezarın karşısında oturuyorlardı.
- 62-63. Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinlerle Ferisiler Pilatusun önünde toplanarak, «Efendimiz» dediler, «O aldatıcının, daha yaşarken, «Ben öldükten üç gün sonra dirileceğim» dediğini hatırlıyoruz.
64. Onun için buyruk ver de üçüncü güne dek mezarı güvenlik altına alsınlar. Yoksa öğrencileri gelir, cesedini çalar ve halka, «Ölümünden dirildi» derler. Son aldatmaca ilkinden beter olur.»
65. Pilatus onlara, «Yanınıza asker alın, gidip mezarı dilediğiniz gibi güvenlik altına alın» dedi.
66. Onlar da askerlerle birlikte gittiler, taşı mühürleyip mezarı güvenlik altına aldılar.

1. Şabat Gününü izleyen haftanın ilk günü, tan yeri ağarırken, Mecdelli Meryem ile öbür Meryem mezarı görmeye gittiler.
2. Ansızın büyük bir deprem oldu. Rabbin bir meleği gökten indi ve mezara gidip taşı bir yana yuvarlayarak üzerine oturdu.
3. Görünüşü şimşek gibi, giysileri ise kar gibi bembeyazdı.
4. Nöbetçiler korkudan titremeye başladılar, sonra ölü gibi yere yıkıldılar.
5. Melek kadınlara şöyle seslendi: «Korkmayın! Çarmıha gerilen İsayı aradığınızı biliyorum.
6. O burada yok; söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Onun yattığı yeri görün.
7. Çabuk gidin, öğrencilerine şöyle deyin: «İsa ölümden dirildi. Sizden önce Celileye gidiyor, kendisini orada göreceksiniz.» İşte ben size söylemiş bulunuyorum.»
8. Kadınlar korku ve büyük sevinç içinde hemen mezardan uzaklaştılar; koşarak İsanın öğrencilerine haber vermeye gittiler.
9. İsa ansızın karşılarına çıktı, «Selam!» dedi. Yaklaşp İsanın ayaklarına sarılarak Ona tapındılar.
10. O zaman İsa, «Korkmayın!» dedi. «Gidip kardeşlerime haber verin, Celileye gitsinler, beni orada görecekler.»
11. Kadınlar daha yoldayken nöbetçi askerlerden bazıları kente giderek olup bitenleri başkâhinlere bildirdiler.
- 12-13. Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte toplanıp birbirlerine danıştıktan sonra askerlere yüklü para vererek dediler ki, «Siz şöyle diyeceksiniz: «Öğrencileri geceleyin geldi, biz uyurken Onun cesedini çalıp götürdüler.»
14. Eğer bu haber valinin kulağına gidecek olursa biz onu yatıştırır, size bir zarar gelmesini önleriz.»
15. Böylece askerler parayı aldılar ve kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.
16. On bir öğrenci Celileye, İsanın kendilerine bildirdiği dağa gittiler.
17. İsayı gördükleri zaman Ona tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi.
18. İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: «Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi.
19. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruhun adıyla vaftiz edin;
20. size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.»

Markos

Bölüm 1

1. Tanrının Oğlu İsa Mesihle ilgili Müjdenin başlangıcı.
2. Peygamber Yeşayanın Kitabında şöyle yazılmıştır: «İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin yolunu hazırlayacak.»
3. «Çölde haykıran, «Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.»
4. Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu.
5. Bütün Yahudiye halkı ve Yerusallimlilerin hepsi ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria Irmağında vaftiz ediliyordu.
6. Yahyanın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerdi.
7. Şu haberi yayıyordu: «Benden sonra benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip Onun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim.
8. Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruhla vaftiz edecektir.»
9. O günlerde Celilenin Nasıra Kentinden çıkıp gelen İsa, Yahya tarafından Şeria Irmağında vaftiz edildi.
10. Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruhun güvercin gibi üzerine indiğini gördü.
11. Göklerden, «Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum» diyen bir ses duyuldu.
12. O an Ruh, İsayı çöle gönderdi.
13. İsa çölde kaldığı kırk gün boyunca Şeytan tarafından denendi. Yabanıl hayvanlar arasındaydı, melekler Ona hizmet ediyordu.
14. Yahyanın tutuklanmasından sonra İsa, Tanrının Müjdesini duyura duyura Celileye gitti.
15. «Zaman doldu» diyordu, «Tanrının Egemenliği yaklaştı. Tövbe edin, Müjdeye inanın!»
16. İsa, Celile Gölünün kıyısından geçerken, göle ağ atmakta olan Simun ile kardeşi Andreası gördü. Bu adamlar balıkçıydı.
17. İsa onlara, «Ardımdan gelin» dedi, «Sizleri insan tutan balıkçılar yapacağım.»
18. Onlar da hemen ağlarını bırakıp Onun ardından gittiler.
19. İsa biraz ileri gidince Zebedinin oğulları Yakupla Yuhannayı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı.
20. Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebediyi işçilerle birlikte teknede bırakıp İsanın ardından gittiler.
21. Kefarnahuma girdiler. Şabat Günü İsa havraya gidip öğretmeye başladı.
22. Halk Onun öğretişine şaşır kaldı. Çünkü onlara din bilgileri gibi değil, yetkili biri gibi öğretiyordu.
- 23-24. Tam o sırada havrada bulunan ve kötü ruha tutulmuş bir adam, «Ey Nasıralı İsa, bizden ne istiyorsun?» diye bağırdı. «Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrının Kutsalısın sen!»
25. İsa, «Sus, çık adamdan!» diyerek kötü ruhu azarladı.
26. Kötü ruh adamı sarstı ve büyük bir çığlık atarak içinden çıktı.
27. Herkes şaşır kaldı. Birbirlerine, «Bu nasıl şey?» diye sormaya başladılar. «Yepyeni bir öğreti! Kötü ruhlarla bile yetkiyle buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor.»
28. Böylece İsayla ilgili haber, Celile bölgesinin her yerine hızla yayıldı.
29. İsa havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna ile birlikte Simun ve Andreasın evine gitti.
30. Simunun kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Durumu hemen İsaya bildirdiler.
31. O da hastaya yaklaştı, elinden tutup kaldırdı. Kadının ateşi düştü, onlara hizmet etmeye başladı.
32. Akşam olup güneş batınca, bütün hastaları ve cinlileri İsaya getirdiler.
33. Bütün kent halkı kapıya toplanmıştı.
34. İsa, çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok cini kovdu. Cinlerin konuşmasına izin vermiyordu. Çünkü onlar kendisinin kim olduğunu biliyorlardı.
35. Sabah çok erkenden, ortalık henüz ağarmadan İsa kalktı, evden çıkıp ıssız bir yere gitti, orada dua etmeye başladı.

36. Simun ile yanındakiler İsayı aramaya çıktılar.
37. Onu bulunca, «Herkes seni arıyor!» dediler.
38. İsa onlara, «Başka yerlere, yakın kasabalara gidelim» dedi. «Oralarda da Tanrı sözünü duyurayım. Bunun için çıkıp geldim.»
39. Böylece havralarında Tanrı sözünü duyurarak ve cinleri kovarak bütün Celile bölgesini dolaştı.
40. İsayı cüzamlı biri geldi, diz çökerek, «İstersen beni temiz kılabilirsin» diye yalvardı.
41. İsanın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz ol!» dedi.
42. Adam anında cüzamdan kurtulup tertemiz oldu.
43. İsa onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.
44. «Sakin kimseye bir şey söyleme!» dedi. «Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musanın buyurduğu sunuları sun.»
45. Ne var ki, adam çıkıp gitti, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, İsa artık hiçbir kente açıkça giremez oldu. Ancak dışarıda, ıssız yerlerde kalıyordu. Ve halk her yerden O'na akın ediyordu.

1. Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefarnahuma geldiğinde, evde olduğu duyuldu.
2. O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı. İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu.
3. Bu arada Ona dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler.
4. Kalabalıktan Ona yaklaşamadıkları için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı şilteyle birlikte aşağı indirdiler.
5. İsa onların imanını görünce felçliye, «Oğlum, günahların bağışlandı» dedi.
- 6-7. Orada oturan bazı din bilginleri ise içlerinden şöyle düşündüler: «Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrıya küfrediyor! Tanrıdan başka kim günahları bağışlayabilir?»
8. Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, «Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?» dedi.
9. «Hangisi daha kolay, felçliye, «Günahların bağışlandı» demek mi, yoksa, «Kalk, şiltene topla, yürü» demek mi?
- 10-11. Ne var ki, İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...» Sonra felçliye, «Sana söylüyorum, kalk, şiltene topla, evine git!» dedi.
12. Adam kalktı, hemen şiltelerini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrıyı övüyorlar, «Böylesini hiç görmemiştik» diyorlardı.
13. İsa yine çıkıp göl kıyısına gitti. Bütün halk yanına geldi, O da onlara öğretmeye başladı.
14. Yoldan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Leviyi gördü. Ona, «Ardımdan gel» dedi. Levi de kalkıp İsanın ardından gitti.
15. Sonra İsa, Levinin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisiyle günahkâr Onunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturmuştu. Onu izleyen böyle birçok kişi vardı.
16. Ferisilerden bazı din bilginleri, Onu günahkârlar ve vergi görevlileriyle birlikte yemekte görünce öğrencilerine, «Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?» diye sordular.
17. Bunu duyan İsa onlara, «Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var» dedi. «Ben doğru kişileri değil, günahkârları çağırmaya geldim.»
18. Yahyanın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutarken, bazı kişiler İsaya gelip, «Yahyanın ve Ferisilerin öğrencileri oruç tutuyor da senin öğrencilerin neden tutmuyor?» diye sordular.
19. İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarında olduğu sürece davetliler oruç tutar mı? Güvey aralarında oldukça oruç tutmazlar!
20. Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o gün oruç tutacaklar.
21. Hiç kimse eski giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yeni yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur.
22. Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara doldurulur.»
23. Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri yolda giderken başakları koparmaya başladılar.
24. Ferisiler İsaya, «Bak, Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?» dediler.
25. İsa onlara, «Davutla yanındakiler aç ve muhtaç kalınca Davutun ne yaptığını hiç okumadınız mı?» diye sordu.
26. «Başkâhin Aviyatarın zamanında Davut, Tanrının evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi.»
27. Sonra onlara, «İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı» dedi.
28. «Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbi'dir.»

1. İsa yine havraya girdi. Orada eli sakat bir adam vardı.
2. Bazıları İsayı suçlamak amacıyla, Şabat Günü hastayı iyileştirecek mi diye Onu gözlüyorlardı.
3. İsa, eli sakat adama, «Kalk, öne çık!» dedi.
4. Sonra havradakilere, «Kutsal Yasaya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, can almak mı?» diye sordu. Onlardan ses çıkmadı.
5. İsa, çevresindekilere öfkeyle baktı. Yüreklerinin duygusuzluğu Onu kederlendirmişti. Adama, «Elini uzat!» dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi.
6. Bunun üzerine Ferisiler dışarı çıktılar, İsayı yok etmek için Hirodes yanlılarıyla hemen görüşmeye başladılar.
- 7-8. İsa, öğrencileriyle birlikte göl kıyısına çekildi. Celileden büyük bir kalabalık Onun ardından geldi. Ayrıca, bütün yaptıklarını duyan büyük kalabalıklar Yahudiyeden, Yerusolimden, İdumeyadan, Şeria Irmağının karşı yakasından, Sur ve Sayda bölgelerinden kendisine akın etti.
9. İsa, kalabalığın arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi.
10. Birçoklarını iyileştirmiş olduğundan, çeşitli hastalıklara yakalananlar Ona dokunmak için üzerine üşüşüyordu.
11. Kötü ruhlar Onu görünce ayaklarına kapanıyor, «Sen Tanrının Oğlusun!» diye bağıryorlardı.
12. Ama İsa, kim olduğunu açıklamamaları için onları sıkı sıkıya uyardı.
13. İsa, dağa çıkarak istediği kişileri yanına çağırırdı. Onlar da yanına gittiler.
- 14-19. İsa bunlardan on iki kişiyi yanında bulundurmak, Tanrı sözünü duyurmaya göndermek ve cinleri kovmaya yetkili kılmak üzere seçti. Seçtiği bu on iki kişi şunlardır: Petrus adını verdiği Simun, Beni-Regeş, yani Gökgürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedinin oğulları Yakup ve Yuhanna, Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simun ve İsayı ihanet eden Yahuda İskariot.
20. İsa bundan sonra eve gitti. Yine öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, İsayla öğrencileri yemek bile yiyemediler.
21. Yakınları bunu duyunca, «Aklını kaçırmış» diyerek Onu almaya geldiler.
22. Yerusolimden gelen din bilginleri ise, «Baalzevul Onun içine girmiş» ve «Cinleri, cinlerin önderinin gücüyle kovuyor» diyorlardı.
23. Bunun üzerine İsa din bilginlerini yanına çağırıp onlara benzetmelerle seslendi. «Şeytan, Şeytanı nasıl kovabilir?» dedi.
24. «Bir ülke kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.
25. Bir ev kendi içinde bölünmüşse, ayakta kalamaz.
26. Şeytan da kendine karşı gelip kendi içinde bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir.
27. Hiç kimse güçlü adamın evine girip malını çalamaz. Ancak onu bağladıktan sonra evini soyabilir.
- 28-29. Size doğrusunu söyleyeyim, insanların işlediği her günah, ettiği her küfür bağışlanacak, ama Kutsal Ruha küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla silinmeyecek bir günah işlemiş olur.»
30. İsa bu sözleri, «Onda kötü ruh var» dedikleri için söyledi.
31. Daha sonra İsanın annesiyle kardeşleri geldi. Dışarıda durdular, haber gönderip Onu çağırdılar.
32. İsanın çevresinde oturan kalabalıktan bazıları, «Bak» dediler, «Annenle kardeşlerin dışarıda, seni istiyorlar.»
33. İsa buna karşılık onlara, «Kimdir annem ve kardeşlerim?» dedi.
34. Sonra çevresinde oturanlara bakıp şöyle dedi: «İşte annem, işte kardeşlerim!
35. Tanrı'nın isteğini kim yerine getirirse, kardeşim, kızkardeşim ve annem odur.»

1. İsa göl kıyısında halka yine öğretmeye başladı. Çevresinde çok büyük bir kalabalık toplandı. Bu yüzden İsa göldeki bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık göl kıyısında duruyordu.
- 2-3. İsa onlara benzetmelerle birçok şey öğretiyordu. Öğretirken, «Şunu dinleyin» dedi. «Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı.
4. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü. Kuşlar gelip bunları yedi.
5. Kimi, toprağı az kayalık yerlere düştü. Toprak derin olmadığından hemen filizlendi.
6. Ne var ki, güneş doğunca kavruldular, kök salamadıkları için kuruyup gittiler.
7. Kimi, dikenler arasına düştü. Dikenler büyüdü, filizleri boğdu ve filizler ürün vermedi.
8. Kimi ise iyi toprağı düştü, büyüüp çoğaldı, ürün verdi. Bazısı otuz, bazısı altmış, bazısı da yüz kat ürün verdi.»
9. Sonra İsa şunu ekledi: «İşitecek kulağı olan işitsin!»
10. Onikilerle öbür izleyicileri İsayla yalnız kalınca, kendisinden benzetmelerin anlamını sordular.
11. O da onlara şöyle dedi: «Tanrının Egemenliğinin sırrı sizlere açıklandı, ama dışarıda olanlara her şey benzetmelerle anlatılır.
12. Öyle ki, «Bakıp bakıp görmesinler, Duyup duyup anlamasınlar da, Dönüp başışlanmasınlar.»
13. İsa sonra onlara, «Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz?» dedi. «Öyleyse bütün benzetmeleri nasıl anlayacaksınız?
14. Ekincinin ektiği, Tanrı sözüdür.
15. Bazı insanlar sözün ekildiği yerde yol kenarına düşen tohumlara benzer. Bunlar sözü işitir işitmez, Şeytan gelir, yüreklerine ekilen sözü alır götürür.
- 16-17. Kayalık yerlere ekilenler ise, işittikleri sözü hemen sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre dayanan kişilerdir. Böyleleri Tanrı sözünden ötürü sıkıntı ya da zulme uğrayınca hemen sendeleyip düşerler.
- 18-19. Yine bazıları dikenler arasında ekilen tohumlara benzerler. Bunlar sözü işitirler, ama dünyasal kaygılar, zenginliğin aldatıcılığı ve daha başka hevesler araya girip sözü boğar ve ürün vermesini engeller.
20. İyi toprağı ekilenler ise, sözü işiten, onu benimseyen, kimi otuz, kimi altmış, kimi de yüz kat ürün veren kişilerdir.»
21. Onlara, «Kandili, tahıl ölçeğinin ya da yatağın altına koymak için mi getirirler?» dedi. «Kandilliğe koymak için değil mi?
22. Gizli olan ne varsa, açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa, aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır.
23. İşitecek kulağı olan işitsin!»
24. İsa şöyle devam etti: «İşittiklerinize dikkat edin! Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız. Hatta size daha fazlası verilecek.
25. Çünkü kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak.»
26. Sonra İsa şöyle dedi: «Tanrının Egemenliği, toprağı tohum saçan adama benzer.
27. Gece olur, uyur; gündüz olur, kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ama, tohum filizlenir, gelişir.
28. Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir.
29. Ürün olgunlaşınca, adam hemen orağı vurur. Çünkü biçim vakti gelmiştir.»
30. İsa sonra şöyle dedi: «Tanrının Egemenliğini neye benzetelim, nasıl bir benzetmeyle anlatalım?
- 31-32. Tanrının Egemenliği, hardal tanesine benzer. Hardal, yeryüzünde toprağı ekilen tohumların en küçüğü olmakla birlikte, ekildikten sonra gelişir, bütün bahçe bitkilerinin boyunu aşar. Öylesine dal budak salar ki, kuşlar gölgesinde barınabilir.»
33. İsa, Tanrı sözünü, buna benzer birçok benzetmeyle halkın anlayabildiği ölçüde anlatırdı.
34. Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencileriyle yalnız kaldığında, onlara her şeyi açıklardı.
35. O gün akşam olunca öğrencilerine, «Karşı yakaya geçelim» dedi.

36. Öğrenciler kalabalığı geride bırakarak İsayı, içinde bulunduğu tekneyle götürdüler. Yanında başka tekneler de vardı.
37. Bu sırada büyük bir fırtına koptu. Dalgalar tekneye öyle bindirdi ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu.
38. İsa, teknenin kış tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. Öğrenciler Onu uyandırıp, «Öğretmenimiz, öleceğiz! Hiç aldırıyor musun?» dediler.
39. İsa kalkıp rüzgarı azarladı, göle, «Sus, sakın ol!» dedi. Rüzgar dindi, ortalık sülman oldu.
40. İsa öğrencilerine, «Neden korkuyorsunuz? Hâlâ imanınız yok mu?» dedi.
41. Onlar ise büyük korku içinde birbirlerine, «Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?» dediler.

1. Gölün karşı yakasına, Gerasalıların memleketine vardılar.
2. İsa tekneden iner inmez, kötü ruha tutulmuş bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp Onu karşıladı.
3. Mezarların içinde yaşayan bu adamı artık kimse zincirle bile bağlı tutamıyordu.
4. Birçok kez zincir ve kösteklerle bağlandığı halde, zincirleri koparmış, köstekleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla başa çıkamıyordu.
5. Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıp duruyor, kendini taşlarla yaralıyordu.
6. Uzaktan İsayı görünce koşup geldi, Onun önünde yere kapandı.
7. Yüksek sesle haykırarak, «Ey İsa, yüce Tanrının Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı hakkı için sana yalvarırım, bana işkence etme!» dedi.
8. Çünkü İsa, «Ey kötü ruh, adamın içinden çık!» demişti.
9. Sonra İsa adama, «Adın ne?» diye sordu. «Adım Tümen. Çünkü sayımız çok» dedi.
10. Ruhları o bölgeden çıkarmaması için İsaya yalvarıp yakardı.
11. Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı.
12. Kötü ruhlar İsaya, «Bizi şu domuzlara gönder, onlara girelim» diye yalvardılar.
13. İsanın izin vermesi üzerine kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.
14. Domuzları güdenler kaçıp kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar. Halk olup biteni görmeye çıktı.
15. İsanın yanına geldiklerinde, önceleri bir tümen cine tutulan adamı giyinmiş, akli başına gelmiş, oturmuş görünce korktular.
16. Olayı görenler, cinli adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka anlattılar.
17. Bunun üzerine halk, bölgelerinden ayrılması için İsaya yalvarmaya başladı.
18. İsa tekneye binerken, önceleri cinli olan adam Ona, «Seninle geleyim» diye yalvardı.
19. Ama İsa adama izin vermedi. Ona, «Evine, yakınlarının yanına dön» dedi. «Rabbin senin için neler yaptığını, sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.»
20. Adam da gitti, İsanın kendisi için neler yaptığını Dekapoliste duyurmaya başladı. Anlattıklarına herkes şaşırıp kalıyordu.
21. İsa tekneyle karşı yakaya dönünce, çevresinde büyük bir kalabalık toplandı. Kendisi gölün kıyısında duruyordu.
- 22-23. Bu sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. İsayı görünce ayaklarına kapandı, «Küçük kızım can çekiyor. Gelip ellerini onun üzerine koy da kurtulsun, yaşasın!» diye yalvardı.
24. İsa adamla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor, Onu sıkıştırıyordu.
25. Orada, on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı.
26. Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, ama iyileşeceğine daha da kötüleşmişti.
27. Kadın, İsa hakkında anlatılanları duymuştu. Bu nedenle, kalabalıkta Onun arkasından gelip giysisine dokundu.
28. İçinden, «Giysilerine bile dokunsam kurtulurum» diyordu.
29. O anda kanaması kesiliverdi. Kadın, bedeninin derinliğinde acıdan kurtulduğunu hissetti.
30. İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kalabalığın ortasında dönüp, «Giysilerime kim dokundu?» diye sordu.
31. Öğrencileri Ona, «Seni sıkıştıran kalabalığı görüyorsun! Nasıl oluyor da, «Bana kim dokundu» diye soruyorsun?» dediler.
32. İsa kendisine dokunanı görmek için çevresine bakındı.
33. Kadın da kendisindeki değişikliği biliyordu. Korkuyla titreyerek geldi, İsanın ayaklarına kapandı ve Ona bütün gerçeği anlattı.
34. İsa ona, «Kızım» dedi, «İmanın seni kurtardı. Esenlikle git. Acıların son bulsun.»
35. İsa daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden adamlar geldi. Yöneticiye, «Kızın öldü» dediler. «Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?»

36. İsa bu sözlere aldırmadan havra yöneticisine, «Korkma, yalnız iman et!» dedi.
37. İsa, Petrus, Yakup ve Yakupun kardeşi Yuhannadan başka hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi.
38. Havra yöneticisinin evine vardıklarında İsa, acı acı ağlayıp feryat eden gürültülü bir kalabalıkla karşılaştı.
39. İçeri girerek onlara, «Niye gürültü edip ağlıyorsunuz?» dedi. «Çocuk ölmedi, uyuyor.»
40. Onlar ise kendisiyle alay ettiler. Ama İsa hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun annesini babasını ve kendisiyle birlikte olanları alıp çocuğun bulunduğu odaya girdi.
41. Çocuğun elini tutarak ona, «Talita kumi!» dedi. Bu söz, «Kızım, sana söylüyorum, kalk» demektir.
42. On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı, yürümeye başladı. Oradakileri derin bir şaşkınlık aldı.
43. İsa, «Bunu kimse bilmesin» diyerek onları sıkı sıkıya uyardı ve kıza yemek verilmesini buyurdu.

1. İsa oradan ayrılarak kendi memleketine gitti. Öğrencileri de ardından gittiler.
2. Şabat Günü olunca İsa havrada öğretmeye başladı. Söylediklerini işiten birçok kişi şaşırıp kaldı. «Bu adam bunları nereden öğrendi?» diye soruyorlardı. «Kendisine verilen bu bilgeliği nedir? Nasıl böyle mucizeler yapıyor?»
3. Meryemin oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simunun kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kızkardeşleri burada, aramızda yaşamıyor mu?» Ve gücenip Onu reddettiler.
4. İsa da onlara, «Bir peygamber, kendi memleketinden, akraba çevresinden ve kendi evinden başka yerde hor görülmez» dedi.
5. Orada birkaç hastayı, üzerlerine ellerini koyarak iyileştirmekten başka hiçbir mucize yapamadı.
6. Halkın imansızlığına şaşıyordu. İsa çevredeki köyleri dolaşıp öğretiyordu.
7. On iki öğrencisini yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halk arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi.
8. Yolculuk için yanlarına değnekten başka bir şey almamalarını söyledi. Ne ekmek, ne torba, ne de kuşaklarında para götürceklerdi.
9. Onlara çarık giymelerini söyledi. Ama, «İki mintan giymeyin» dedi.
10. «Bir yere gittiğiniz zaman, oradan ayrılınca dek hep aynı evde kalın» diye devam etti.
11. «İnsanların sizi kabul etmedikleri, sizi dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olsun diye ayağınızın altındaki tozu silkin!»
12. Böylece öğrenciler yola çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar.
13. Birçok cin kovdular; birçok hastayı, üzerlerine yağ sürerek iyileştirdiler.
14. Kral Hirodes de olup bitenleri duydu. Çünkü İsanın ünü her tarafa yayılmıştı. Bazıları, «Bu adam, ölümden dirilen Vaftizci Yahyadır. Olağanüstü güçlerin onda etkin olmasının nedeni budur» diyordu.
15. Başkaları, «O İlyastır» diyor, yine başkaları, «Eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir» diyordu.
16. Hirodes bunları duyunca, «Başını kestirdiğim Yahya dirildi!» dedi.
- 17-18. Hirodesin kendisi, kardeşi Filipusun karısı Hirodiyanın yüzünden adam gönderip Yahyayı tutuklatmış, zindana attırıp zincire vurdurmuştu. Çünkü Hirodes bu kadınla evlenince Yahya ona, «Kardeşinin karısıyla evlenmen Kutsal Yasaya aykırıdır» demişti.
19. Hirodiya bu yüzden Yahyaya kin bağlamıştı; onu öldürtmek istiyor, ama başaramıyordu.
20. Çünkü Yahyanın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bilen Hirodes ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yahyayı dinlediği zaman büyük bir şaşkınlık içinde kalıyor, yine de onu dinlemekten zevk alıyordu.
21. Ne var ki, Hirodesin kendi doğum gününde saray büyükleri, komutanlar ve Celilenin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat doğdu.
22. Hirodiyanın kızı içeri girip dans etti. Bu, Hirodesle konuklarının hoşuna gitti. Kral genç kıza, «Dile benden, ne dilersen veririm» dedi.
23. Ant içerek, «Benden ne dilersen, krallığımın yarısı da olsa, veririm» dedi.
24. Kız dışarı çıkıp annesine, «Ne isteyeyim?» diye sordu. «Vaftizci Yahyanın başını iste» dedi annesi.
25. Kız hemen koşup kralın yanına girdi, «Vaftizci Yahyanın başını bir tepsi üzerinde hemen bana vermeni istiyorum» diyerek dileğini açıkladı.
26. Kral buna çok üzüldüyse de, konuklarının önünde içtiği anttan ötürü kızı reddetmek istemedi.
27. Hemen bir cellat gönderip Yahyanın başını getirmesini buyurdu. Cellat zindana giderek Yahyanın başını kesti.
28. Kesik başı bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi, kız da annesine götürdü.
29. Yahyanın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedi aldılar ve mezara koydular.
30. Elçiler, İsanın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi Ona anlattılar.
31. İsa onlara, «Gelin, tek başımıza تنها bir yere gidelim de biraz dinlenin» dedi. Gelen giden öyle çoktu ki, yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı.

32. Tekneye binip tek başlarına تنها bir yere doğru yol aldılar.
33. Gittiklerini gören birçok kişi onları tanıdı. Halk civardaki bütün kentlerden yaya olarak yola dökülüp onlardan önce oraya vardı.
34. İsa tekneden inince büyük bir kalabalıkla karşılaştı. Çobansız koyunlara benzeyen bu insanlara acıdı ve onlara birçok konuda öğretmeye başladı.
- 35-36. Vakit ilerlemişti. Öğrencileri İsaya gelip, «Burası ıssız bir yer» dediler, «Vakit de ilerledi. Halkı salıver de çevredeki çiftlik ve köylere gidip kendilerine yiyecek alsınlar.»
37. İsa ise, «Onlara siz yiyecek verin» diye karşılık verdi. Öğrenciler İsaya, «Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yedirelim mi yani?» diye sordular.
38. İsa onlara, «Kaç ekmeğiniz var, gidin bakın» dedi. Öğrenip geldiler, «Beş ekmekle iki balığımız var» dediler.
39. İsa herkesi küme küme yeşil çayıra oturtmalarını buyurdu.
40. Halk yüzer ellişer kişilik bölükler halinde oturdu.
41. İsa beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı.
- 42-43. Herkes yiyip doydı. Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet dolusu topladılar.
44. Yemek yiyen erkeklerin sayısı beş bin kadardı.
45. Bundan hemen sonra İsa öğrencilerine, tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsaydaya geçmelerini buyurdu. Bu arada kendisi halkı evlerine gönderecekti.
46. Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa çıktı.
- 47-48. Akşam olduğunda, tekne gölün ortasına varmıştı. Yalnız başına karada kalan İsa, öğrencilerinin kürek çekmekte çok zorlandıklarını gördü. Çünkü rüzgar onlara karşı esiyordu. Sabaha karşı İsa, gölün üstünde yürüyerek onlara yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti.
49. Onlar ise, gölün üstünde yürüdüğünü görünce Onu hayalet sanarak bağırıştılar.
50. Hepsi Onu görmüş ve dehşete kapılmıştı. İsa hemen onlara seslenerek, «Cesur olun, benim, korkmayın!» dedi.
51. Tekneye binip onlara katılınca rüzgar dindi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık içindeydi.
52. Ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; zihinleri körelmişti.
53. İsaya öğrencileri gölü aştılar, Ginnesarda karaya çıkıp tekneyi bağladılar.
54. Onlar tekneden inince, halk İsaya hemen tanıdı.
55. Bazıları koşarak bütün yöreyi dolaştı. İsanın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları şilteleriyle oraya götürmeye başladılar.
56. Köy olsun, kent ya da çiftlik olsun, İsa'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyor, sadece giysisinin eteğine dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyileşti.

1. Yerus alimden gelen Ferisiler ve bazı din bilginleri, İsanın çevresinde toplandılar.
2. Onun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediklerini gördüler.
3. Ferisiler, hatta bütün Yahudiler, atalarının töresi uyarınca ellerini iyice yıkamadan yemek yemezler.
4. Çarşıdan dönünce de, yıkanmadan yemek yemezler. Ayrıca k se, testi ve bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar.
5. Ferisiler ve din bilginleri İsayaya, ‐ ğrencilerin neden atalarımızın töresine uymuyorlar, niçin murdar ellerle yemek yiyorlar?‑ diye sordular.
6. İsa onları şöyle yanıtladı: ‐Yeşayanın siz ikiy zl lerle ilgili peygamberlik sözü ne kadar yerindedir! Yazmış olduğu gibi, ‐Bu halk, dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzak.
7. Bana boşuna taparlar. Çünkü  ğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır.‑
8. Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan töresine uyuyorsunuz.‑
9. İsa onlara ayrıca şunu söyledi: ‐Kendi t renizi sürdürmek için Tanrı buyruğunu bir kenara itmeyi ne de güzel beceriyorsunuz!
10. Musa, ‐Annene babana saygı göstereceksin‑ ve, ‐Annesine ya da babasına söven kesinlikle öldürülecektir‑ diye buyurmuştu.
- 11-12. Ama siz, ‐Eğer bir adam annesine ya da babasına, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrıya adanmıştır derse, artık annesi ya da babası için bir şey yapmasına izin yok‑ diyorsunuz.
13. Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız törelerle Tanrının sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.‑
14. İsa, halkı yine yanına çağırıp onlara, ‐Hepiniz beni dinleyin ve şunu belleyin‑ dedi.
- 15-16. ‐İnsanın dışında olup içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden  ıkandır.‑
17. İsa kalabalığı bırakıp eve girince,  ğrencileri Ona bu benzetmenin anlamını sordular.
18. O da onlara, ‐Demek siz de anlamıyorsunuz, öyle mi?‑ dedi. ‐Dışarıdan insanın içine giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz?
19. Dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, oradan da helaya atılır.‑ İsa bu sözlerle, bütün yiyeceklerin temiz olduğunu bildirmiş oluyordu.
20. İsa şöyle devam etti: ‐İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır.
- 21-22. Çünkü kötü düşünceler, fuhuş, hırsızlık, cinayet, zina, a ğ zl l k, kötülük, hile, sefahat, kıskançlık, iftira, kibir ve akılsızlık içten, insanın yüreğinden kaynaklanır.
23. Bu kötülüklerin hepsi içten kaynaklanır ve insanı kirletir.‑
24. İsa oradan ayrılarak Sur bölgesine gitti. Burada bir eve girdi. Kimsenin bunu bilmesini istemiyordu, ama gizlenemedi.
25. Küçük kızı kötü ruha tutulmuş bir kadın, İsayla ilgili haberi duyar duymaz geldi, ayaklarına kapandı.
26. Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. Kızından cini kovması için İsayaya rica etti.
27. İsa ona, ‐Bırak, önce çocuklar doysunlar‑ dedi. ‐çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak doğru değildir.‑
28. Kadın buna karşılık, ‐Haklısın, Rab‑ dedi. ‐Ama köpekler de sofranın altında çocukların ekmek kırıntılarını yer.‑
29. İsa ona, ‐Bu sözden ötürü cin kızından çıktı, gidebilirsin‑ dedi.
30. Kadın evine gittiğinde çocuğunu cinden kurtulmuş, yatakta yatar buldu.
31. Sur bölgesinden ayrılan İsa, Sayda yoluyla Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek tekrar Celile Gölüne geldi.
32. Ona sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler, elini üzerine koyması için yalvardılar.
33. İsa adamı kalabalıktan ayırıp bir yana çekti. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp onun diline dokundu.
34. Sonra göğe bakarak i ini çekti ve adama, ‐Effata‑, yani ‐A ıl!‑ dedi.

35. Adamın kulakları hemen açıldı, dili çözüldü ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı.
36. İsa orada bulunanları, bunu kimseye söylememeleri için uyardı. Ama onları ne kadar uyardıysa, onlar da haberi o kadar yaydılar.
37. Halk büyük bir hayret içinde kalmıştı. ‹‹Yaptığı her şey iyi. Sağırın kulaklarını açıyor, dilsizleri konuşturuyor!›› diyorlardı.

- 1-2. O günlerde yine büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek bir şeyleri olmadığı için İsa öğrencilerini yanına çağırıp, «Halka acıyorum» dedi. «Üç gündür yanımdalar, yiyecek hiçbir şeyleri yok.
3. Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayırlılar. Hem bazıları uzak yoldan geliyor.»
4. Öğrencileri buna karşılık, «Böyle ıssız bir yerde bu kadar kişiyi doyuracak ekmeği insan nereden bulabilir?» dediler.
5. İsa, «Kaç ekmeğiniz var?» diye sordu. «Yedi tane» dediler.
6. Bunun üzerine İsa, halka yere oturmalarını buyurdu. Sonra yedi ekmeği aldı, şükredip bunları böldü, dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar.
7. Birkaç küçük balıkları da vardı. İsa şükredip bunları da dağıtmalarını söyledi.
8. Herkes yiyip doydular. Artakalan parçalardan yedi küfe dolusu topladılar.
- 9-10. Orada yaklaşık dört bin kişi vardı. İsa onları evlerine gönderdikten sonra öğrencileriyle birlikte hemen tekneye binip Dalmanuta bölgesine geçti.
11. Ferisiler gelip İsayla tartışmaya başladılar. Onu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.
12. İsa içten bir ah çekerek, «Bu kuşak neden bir belirti istiyor?» dedi. «Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşağa hiçbir belirti gösterilmeyecek.»
13. Sonra onları orada bırakıp yine tekneye bindi ve karşı yakaya yöneldi.
14. Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede, yanlarında yalnız bir ekmek vardı.
15. İsa onlara şu uyarıda bulundu: «Dikkatli olun, Ferisilerin mayasından ve Hırodesin mayasından sakının!»
16. Onlar ise kendi aralarında, «Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor» şeklinde tartıştılar.
17. Bunun farkında olan İsa, «Ekmeğiniz yok diye niçin tartışıyorsunuz?» dedi. «Hâlâ akıl erdiremiyor, anlamıyor musunuz? Zihniniz köreldi mi?
- 18-19. Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde işitmiyor musunuz? Hatırlamıyor musunuz, beş ekmeği beş bin kişiye bölüştürdüğümde kaç sepet dolusu yemek fazlası topladınız?» «On iki» dediler.
20. «Yedi ekmeği dört bin kişiye bölüştürdüğümde kaç küfe dolusu yemek fazlası topladınız?» «Yedi» dediler.
21. İsa onlara, «Hâlâ anlamıyor musunuz?» dedi.
22. İsa ile öğrencileri Beytsaydaya geldiler. Orada bazı kişiler İsaya kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar.
23. İsa körün elinden tutarak onu köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koydu ve, «Bir şey görüyor musun?» diye sordu.
24. Adam başını kaldırıp, «İnsanlar görüyorum» dedi, «Ağaçlara benziyorlar, ama yürüyorlar.»
25. Sonra İsa ellerini yeniden adamın gözleri üzerine koydu. Adam gözlerini açtı, baktı; iyileşmiş ve her şeyi açık seçik görmeye başlamıştı.
26. İsa, «Köye bile girme!» diyerek onu evine gönderdi.
27. İsa, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesine bağlı köylere gitti. Yolda öğrencilerine, «Halk benim kim olduğumu söylüyor?» diye sordu.
28. Öğrencileri Ona şu karşılığı verdiler: «Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de peygamberlerden biri olduğunu söylüyor.»
29. O da onlara, «Siz ne dersiniz, sizce ben kimim?» diye sordu. Petrus, «Sen Mesihsin» yanıtını verdi.
30. Bunun üzerine İsa bu konuda kimseye bir şey söylememeleri için onları uyardı.
31. İsa, İnsanoğlunun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı.
32. Bunları açıkça söylüyordu. Bunun üzerine Petrus Onu bir kenara çekip azarlamaya başladı.
33. İsa dönüp öteki öğrencilerine baktı; Petrusu azarlayarak, «Çekil önümden, Şeytan!» dedi.

«Düşüncelerin Tanrıya değil, insana özgüdür.»

34. Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu: «Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin.

35. Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjdenin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır.

36. İnsan bütün dünyayı kazanıp da canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?

37. İnsan kendi canına karşılık ne verebilir?

38. Bu vefasız ve günahkâr kuşağın ortasında, kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da, Babası'nın görkemi içinde kutsal meleklerle birlikte geldiğinde o kişiden utanacaktır.»

1. İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim» diye devam etti, «Burada bulunanlar arasında, Tanrı Egemenliğinin güçlü biçimde gerçekleştiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.»
2. Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhannayı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsanın görünümü değişti.
3. Giysileri göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü; yeryüzünde hiçbir çamaşırcının erişemeyeceği bir beyazlıktı bu.
4. O anda Musayla İlyas öğrencilere göründü. İsayla konuşuyorlardı.
5. Petrus İsayı, «Rabbî, burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musaya, biri de İlyasa» dedi.
6. Ne söyleyeceğini bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.
7. Bu sırada bir bulut gelip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, «Sevgili Oğlum budur, Onu dinleyin!» dedi.
8. Öğrenciler birden çevrelerine baktılar, ama bu kez yanlarında İsadan başka kimseyi göremediler.
9. Dağdan inerlerken İsa, İnsanoğlu ölümden dirilmeden orada gördüklerini hiç kimseye söylememeleri için onları uyardı.
10. Bu uyarıya uymakla birlikte kendi aralarında, «Ölümden dirilmek ne demek?» diye tartışıp durdular.
11. İsayı, «Din bilginleri neden önce İlyasın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?» diye sordular.
12. O da onlara şöyle dedi: «Gerçekten de önce İlyas gelir ve her şeyi yeniden düzene koyar. Ama nasıl oluyor da İnsanoğlunun çok acı çekeceği ve hiçe sayılacağı yazılmıştır?»
13. Size şunu söyleyeyim, İlyas geldi bile, onun hakkında yazılmış olduğu gibi, ona yapmadıklarını bırakmadılar.»
14. Öteki öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını, birtakım din bilginlerinin onlarla tartıştığını gördüler.
15. Kalabalık İsayı görünce büyük bir şaşkınlığa kapıldı ve koşup Onu selamladı.
16. İsa öğrencilerine, «Onlarla ne tartışıyorsunuz?» diye sordu.
17. Halktan biri Ona, «Öğretmenim» diye karşılık verdi, «Dilsiz bir ruha tutulan oğlumu sana getirdim.
18. Ruh onu nerede yakalarsa yere çarpıyor. Çocuk ağzından köpükler saçıyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Ruhu kovmaları için öğrencilerine başvurdum, ama başaramadılar.»
19. İsa onlara, «Ey imansız kuşak!» dedi. «Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Çocuğu bana getirin!»
20. Çocuğu kendisine getirdiler. Ruh, İsayı görür görmez çocuğu şiddetle sarstı; çocuk yere düştü, ağzından köpükler saçarak yuvarlanmaya başladı.
21. İsa çocuğun babasına, «Bu hal çocuğun başına geleli ne kadar oldu?» diye sordu. «Küçüklüğünden beri böyle» dedi babası.
22. «Üstelik ruh onu öldürmek için sık sık ateşe, suya attı. Elinden bir şey gelirse, bize yardım et, halimize acı!»
23. İsa ona, «Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!» dedi.
24. Çocuğun babası hemen, «İman ediyorum, imansızlığımı yenmeme yardım et!» diye feryat etti.
25. İsa, halkın koşuşup geldiğini görünce kötü ruhu azarlayarak, «Sana buyuruyorum, dilsiz ve sağır ruh, çocuğun içinden çık ve ona bir daha girme!» dedi.
26. Bunun üzerine ruh bir çığlık attı ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi hareketsiz kaldı, öyle ki oradakilerin birçoğu, «Öldü!» diyordu.
27. Ama İsa elinden tutup kaldırıncaya, çocuk ayağa kalktı.
28. İsa eve girdikten sonra öğrencileri özel olarak Ona, «Biz kötü ruhu neden kovamadık?» diye sordular.
29. İsa onlara, «Bu tür ruhlar ancak duayla kovulabilir» yanıtını verdi.
30. Oradan ayrılmış, Celile bölgesinden geçiyorlardı. İsa hiç kimsenin bunu bilmesini istemiyordu.

31. Öğrencilerine öğretirken şöyle diyordu: «İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.»
32. Onlar bu sözleri anlamıyor, İsaya soru sormaktan da korkuyorlardı.
33. Kefarnahuma vardılar. Eve girdikten sonra İsa onlara, «Yolda neyi tartışıyordunuz?» diye sordu.
34. Hiç birinden ses çıkmadı. Çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmışlardı.
35. İsa oturup Onikileri yanına çağırdı. Onlara şöyle dedi: «Birinci olmak isteyen en sonuncu olsun, herkesin hizmetkârı olsun.»
- 36-37. Küçük bir çocuğu alıp orta yere dikti, sonra onu kucağına alarak onlara şöyle dedi: «Böyle bir çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.»
38. Yuhanna Ona, «Öğretmenim» dedi, «Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizi izleyenlerden olmadığı için ona engel olmaya çalıştık.»
39. «Ona engel olmayın!» dedi İsa. «Çünkü benim adımla mucize yapıp da ardından beni kötüleyecek kimse yoktur.
40. Bize karşı olmayan, bizden yanadır.
41. Size doğrusunu söyleyeyim, Mesihe ait olduğunuz için sizlere bir bardak su veren ödülsüz kalmayacaktır.»
42. «Kim bana iman eden bu küçüklerden birini günaha düşürürse, boynuna kocaman bir değirmen taşı geçirilip denize atılması kendisi için daha iyi olur.
- 43-44. Eğer elin günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme gitmenden iyidir.
- 45-46. Eğer ayağın günah işlemene neden olursa, onu kes. Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmandan iyidir.
47. Eğer gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkar at. Tanrının Egemenliğine tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmandan iyidir.
48. «Oradakileri kemiren kurt ölmez, Yakan ateş sönmez.»
49. Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır.
50. Tuz yararlıdır. Ama tuz tuzluluğunu yitirirse, bir daha ona nasıl tat verebilirsiniz? İçinizde tuz olsun ve birbirinizle barış içinde yaşayın!>>

1. İsa oradan ayrılıp Yahudiye'nin Şeria Irmağının karşı yakasındaki topraklarına geçti. Çevresinde yine kalabalıklar toplanmıştı; her zamanki gibi onlara öğretiyordu.
2. Yanına gelen bazı Ferisiler Onu denemek amacıyla, «Bir erkeğin, karısını boşaması Kutsal Yasaya uygun mudur?» diye sordular.
3. İsa karşılık olarak, «Musa size ne buyurdu?» dedi.
4. Onlar, «Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin vermiştir» dediler.
5. İsa onlara, «İnatçı olduğunuz için Musa bu buyruğu yazdı» dedi.
6. «Tanrı, yaratılışın başlangıcından «İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.»
- 7-8. «Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.» Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir.
9. O halde Tanrının birleştirdiğini insan ayırmasın.»
10. Öğrencileri evde Ona yine bu konuyla ilgili bazı sorular sordular.
11. İsa onlara, «Karısını boşayıp başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur» dedi.
12. «Kocasını boşayıp başkasıyla evlenen kadın da zina etmiş olur.»
13. Bu arada bazıları küçük çocukları İsanın yanına getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Ne var ki, öğrenciler onları azarladılar.
14. İsa bunu görünce kızdı. Öğrencilerine, «Bırakın, çocuklar bana gelsin» dedi. «Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrının Egemenliği böylelerindir.
15. Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliğini bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.»
16. Çocukları kucağına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.
17. İsa yola çıkarken, biri koşarak yanına geldi. Önünde diz çöküp Ona, «İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?» diye sordu.
18. İsa, «Bana neden iyi diyorsun?» dedi. «İyi olan yalnız biri var, O da Tanrıdır.
19. Onun buyruklarını biliyorsun: «Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, kimsenin hakkını yemeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.»
20. Adam, «Öğretmenim, bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum» dedi.
21. Ona sevgiyle bakan İsa, «Bir eksiğin var» dedi. «Git neyin varsa sat, parasını yoksullara ver; böylece gökte hazinen olur. Sonra gel, beni izle.»
22. Bu sözler üzerine adamın yüzü asıldı, üzüntü içinde oradan uzaklaştı. Çünkü çok malı vardı.
23. İsa çevresine göz gezdirdikten sonra öğrencilerine, «Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliğine girmesi ne güç olacak!» dedi.
24. Öğrenciler Onun sözlerine şaşıldılar. Ama İsa onlara yine, «Çocuklar» dedi, «Tanrının Egemenliğine girmek ne güçtür!
25. Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır.»
26. Öğrenciler büsbütün şaşırılmışlardı. Birbirlerine, «Öyleyse kim kurtulabilir?» diyorlardı.
27. İsa onlara bakarak, «İnsanlar için bu imkânsız, ama Tanrı için değil. Tanrı için her şey mümkündür» dedi.
28. Petrus Ona, «Bak, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik» demeye başladı.
- 29-30. «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi İsa, «Benim ve Müjdenin uğruna evini, kardeşlerini, anne ya da babasını, çocuklarını ya da topraklarını bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği zulümlerle birlikte yüz kat daha fazla eve, kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.
31. Ne var ki, birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak.»
- 32-33. Yola çıkmış Yerusolime gidiyorlardı. İsa önlerinde yürüyordu. Öğrencileri şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler ise korkuyorlardı. İsa Onikileri yine bir yana çekip kendi başına gelecekleri anlatmaya başladı: «Şimdi Yerusolime gidiyoruz» dedi. «İnsanoğlu, başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da Onu ölüm cezasına çarptıracak ve öteki uluslara teslim edecekler.

34. Onunla alay edecek, üzerine tükürecek ve Onu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra dirilecek.»
35. Zebedinin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, «Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz» dediler.
36. İsa onlara, «Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?» diye sordu.
37. «Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver» dediler.
38. «Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz» dedi İsa. «Benim içeceğim kâsedan siz içebilir misiniz? Benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olabilirsiniz?»
- 39-40. «Evet, olabiliriz» dediler. İsa onlara, «Benim içeceğim kâsedan siz de içeceksiniz, benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız» dedi. «Ama sağımda ya da solumda oturmanıza izin vermek benim elimde değil. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.»
41. Bunu işiten on öğrenci Yakupla Yuhannaya kızmaya başladılar.
42. İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: «Bilirsiniz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler.
43. Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun.
44. Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun.
45. Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları için fidiye olarak vermeye geldi.»
46. Sonra Erihaya geldiler. İsa, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla birlikte Erihadan ayrılırken, Timay oğlu Bartımay adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu.
47. Nasıralı İsanın orada olduğunu duyunca, «Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!» diye bağırmaya başladı.
48. Birçok kimse onu azarlayarak susturmak istediye de o, «Ey Davut Oğlu, halime acı!» diyerek daha çok bağırdı.
49. İsa durdu, «Çağırın onu» dedi. Kör adama seslenerek, «Ne mutlu sana! Kalk, seni çağırıyor!» dediler.
50. Adam abasını üstünden atarak ayağa fırladı ve İsanın yanına geldi.
51. İsa, «Senin için ne yapmamı istiyorsun?» diye sordu. Kör adam, «Rabbuni, gözlerim görsün» dedi.
52. İsa, «Gidebilirsin, imanın seni kurtardı» dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca İsa'nın ardından gitti.

- 1-2. Yerus alime yaklaşıp Zeytin Dağının yamacındaki Beytfaci ile Beytanyaya geldiklerinde İsa iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, ‹‹Karşınızdaki köye gidin›› dedi, ‹‹Köye girer girmez, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir s pa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.
3. Biri size, ‹Bunu niye yapıyorsunuz?› derse, ‹Rabbin ona ihtiya ı var, hemen geri gönderecek dersiniz.››
4. Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısının yanında bağlı buldukları s payı çözdüler.
5. Orada duranlardan bazıları, ‹‹S payı ne diye çözüyorsunuz?›› dediler.
6. Öğrenciler İsanın kendilerine söylediklerini tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.
7. S payı İsa'ya getirip üzerine kendi giysilerini yaydılar. İsa s payı bindi.
8. Birçokları giysilerini, bazıları da çevredeki ağaçlardan kestikleri dalları yola serdiler.
9.  nden gidenler ve arkadan gelenler şöyle bağırıyorlardı: ‹‹Hozana! Rabbin adıyla gelene övgüler olsun!
10. Atamız Davutun yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!››
11. İsa Yerus alime varınca tapınağa gitti, her tarafı gözden geçirdi. Sonra vakit ilerlemiş olduğundan Onikilerle birlikte Beytanyaya döndü.
12. Ertesi gün Beytanyadan  ıktıklarında İsa acıkmıştı.
13. Uzakta, yapraklanmış bir incir ağacı görünce belki incir bulurum diye yaklaştı. Ağacın yanına vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi.
14. İsa ağaca, ‹‹Artık sonsuza dek senden kimse meyve yiyemesin!›› dedi. Öğrencileri de bunu duydular.
15. Oradan Yerus alime geldiler. İsa tapınağın avlusuna girerek oradaki alı ı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpa larını devirdi.
16. Yük taşıyan hiç kimsenin tapınağın avlusundan geçmesine izin vermedi.
17. Halka öğretirken şunları söyledi: ‹‹Evime, bütün ulusların dua evi denecek› diye yazılmamış mı? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz.››
18. Başk hinler ve din bilginleri bunu duyunca İsa'yı yok etmek için bir yol aramaya başladılar. Ondan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk Onun öğretisine hayrandı.
19. Akşam olunca İsa'yla öğrencileri kentten ayrıldı.
20. Sabah erkenden incir ağacının yanından geçerlerken, ağacın kökten kurumuş olduğunu gördüler.
21. Olayı hatırlayan Petrus, ‹‹Rabb , bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!›› dedi.
22. İsa onlara şöyle karşılık verdi: ‹‹Tanrıya iman edin.
23. Size doğrusunu s leyeyim, kim şu dağa, ‹Kalk, denize atıl!› der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir.
24. Bunun için size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın, dileğiniz yerine gelecektir.
- 25-26. Kalkıp dua ettiğiniz zaman, birine karşı bir şik yetiniz varsa onu bağışlayın ki, göklerdeki Babanız da sizin su larınızın bağışlasın.››
- 27-28. Yine Yerus alime geldiler. İsa tapınakta gezinirken başk hinler, din bilginleri ve ileri gelenler Onun yanına gelip, ‹‹Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun, bunları yapma yetkisini sana kim verdi?›› diye sordular.
29. İsa da onlara, ‹‹Size bir soru soracağım›› dedi. ‹‹Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim.
30. Yahyanın vaftiz etme yetkisi Tanrıdan mıydı, insanlardan mı? Yanıt verin bana.››
31. Bunu aralarında şöyle tartışmaya başladılar: ‹‹Tanrıdan› dersek, ‹ yleyse ona niçin inanmadınız?› diyecek.
32. Yok eğer ‹İnsanlardan› dersek...›› Halkın tepkisinden korkuyorlardı. Çünkü herkes Yahyayı gerçekten peygamber sayıyordu.
33. İsa'ya, ‹‹Bilmiyoruz›› diye yanıt verdiler. İsa da onlara, ‹‹Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim›› dedi.

1. İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. «Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkamak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.
2. Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı.
3. Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi.
4. Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar.
5. Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.
6. «Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. «Oğlumu sayarlar» diyerek bağcılara en son onu yolladı.
7. «Ama bağcılar birbirlerine, «Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur» dediler.
8. Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.
9. «Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.
- 10-11. Şu Kutsal Yazıyı okumadınız mı? «Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rabbin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!»
12. İsanın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler Onu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için Onu bırakıp gittiler.
13. Daha sonra İsayı söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisilerden ve Hırodes yanlılarından bazılarını Ona gönderdiler.
14. Bunlar gelip İsayı, «Öğretmenimiz» dediler, «Senin dürüst biri olduğunu, kimseyi kayırmadan, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezara vergi vermek Kutsal Yasaya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?»
15. Onların ikiyüzlülüğünü bilen İsa şöyle dedi: «Beni neden deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin bakayım.»
16. Parayı getirdiler. İsa, «Bu resim, bu yazı kimin?» diye sordu. «Sezarın» dediler.
17. İsa da, «Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin» dedi. İsanın sözlerine şaşakaldılar.
- 18-19. Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen Sadukiler İsayı gelip şunu sordular: «Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: «Eğer bir adam ölür, geride bir dul bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp soyunu sürdürsün.»
20. Yedi kardeş vardı. Birincisi evlendi ve çocuk bırakmadan öldü.
21. İkincisi aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsüne de öyle oldu.
22. Yedisi de çocuksuz öldü. Hepsinden sonra kadın da öldü.
23. Diriliş günü, ölümünden dirildiklerinde kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.»
24. İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Ne Kutsal Yazıları ne de Tanrının gücünü biliyorsunuz. Yanılmanızın nedeni de bu değil mi?
25. İnsanlar ölümünden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler.
26. Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musanın Kitabında, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrının Musaya söylediklerini okumadınız mı? «Ben İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısıyım» diyor.
27. Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısıdır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz.»
28. Onların tartışmalarını dinleyen ve İsanın onlara güzel yanıt verdiğini gören bir din bilgini yaklaşıp Ona, «Buyrukların en önemlisi hangisidir?» diye sordu.
29. İsa şöyle karşılık verdi: «En önemlisi şudur: «Dinle, ey İsrail! Tanrımız Rab tek Rabdir.
30. Tanrın Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.»
31. İkincisi de şudur: «Komşunu kendin gibi seveceksin.» Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.»
32. Din bilgini İsayı, «İyi söyledin, öğretmenim» dedi. «Tanrı tektir ve Ondan başkası yoktur» demekle doğruyu söyledin.
33. İnsanın Tanrıyı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.»

34. İsa onun akıllıca yanıt verdiğini görünce, ‹‹Sen Tanrının Egemenliğinden uzak değilsin›› dedi. Bundan sonra kimse Ona soru sormaya cesaret edemedi.
35. İsa tapınakta öğretirken şunu sordu: ‹‹Nasıl oluyor da din bilginleri, ‹Mesih, Davutun Oğludur› diyorlar?››
36. Davutun kendisi, Kutsal Ruhtan esinlenerek şöyle demişti: ‹Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.›
37. Davutun kendisi Ondan Rab diye söz ettiğine göre, O nasıl Davutun Oğlu olur?›› Oradaki büyük kalabalık Onu zevkle dinliyordu.
- 38-39. İsa öğretirken şöyle dedi: ‹‹Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan, meydanlarda selamlanmaktan, havralarda en seçkin yerlere ve şölenlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan din bilginlerinden sakının.››
40. Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.››
41. İsa tapınakta bağış toplanan yerin karşısında oturmuş, kutulara para atan halkı seyrediyordu. Birçok zengin kişi kutuya bol para attı.
42. Yoksul bir dul kadın da geldi, birkaç kuruş değerinde iki bakır para attı.
43. İsa öğrencilerini yanına çağırarak, ‹‹Size doğrusunu söyleyeyim›› dedi, ‹‹Bu yoksul dul kadın kutuya herkesten daha çok para attı.››
44. Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, varını yoğunu, geçinmek için elinde ne varsa, tümünü verdi.››

1. İsa tapınaktan çıkarken öğrencilerinden biri Ona, «Öğretmenim» dedi, «Şu güzel taşlara, şu görkemli yapılara bak!»
2. İsa ona, «Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!» dedi.
- 3-4. İsa, Zeytin Dağında, tapınağın karşısında otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas özel olarak kendisine şunu sordular: «Söyle bize, bu dediklerin ne zaman olacak, bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?»
5. İsa onlara anlatmaya başladı: «Sakin kimse sizi saptırmasın» dedi.
6. «Birçokları, «Ben Oyum» diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi saptıracaklar.
7. Savaş gürültüleri, savaş haberleri duyunca korkmayın. Bunların olması gerek, ama bu daha son demek değildir.
8. Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak; yer yer depremler, kıtlıklar olacak. Bunlar, doğum sancılarının başlangıcıdır.
9. «Ama siz kendinize dikkat edin! İnsanlar sizi mahkemelere verecek, havralarda dövecekler. Benden ötürü valilerin, kralların önüne çıkarılacak, böylece onlara tanıklık edeceksiniz.
10. Ne var ki, önce Müjdenin bütün uluslara duyurulması gerekir.
11. Sizi tutuklayıp mahkemeye verdiklerinde, «Ne söyleyeceğiz?» diye önceden kaygılanmayın. O anda size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak.
12. Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onları öldürtecek.
13. Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır.
14. «Yıkıcı iğrenç şeyin, bulunmaması gereken yerde dikildiğini gördüğünüz zaman -okuyan anlasın- Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsın.
15. Damda olan, evinden bir şey almak için aşağı inmesin, içeri girmesin.
16. Tarlada olan, abasını almak için geri dönmesin.
17. O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline!
18. Dua edin ki, kaçışınız kışa rastlamasın.
19. Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrının var ettiği yaratılışın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır.
20. Rab o günleri kısaltmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama Rab, seçilmiş olanlar, kendi seçtiği kişiler uğruna o günleri kısaltmıştır.
21. Eğer o zaman biri size, «İşte Mesih burada», ya da, «İşte şurada» derse, inanmayın.
22. Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar, belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar.
23. Ama siz dikkatli olun. İşte size her şeyi önceden söylüyorum.»
- 24-25. «Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, «Güneş kararmak, Ay ışık vermez olacak, Yıldızlar gökten düşecek, Göksel güçler sarsılacak.»
26. «O zaman İnsanoğlunun bulutlar içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.
27. İnsanoğlu o zaman meleklerini gönderecek, seçtiklerini yeryüzünün bir ucundan göğün öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından toplayacak.
28. «İncir ağacından ders alın. Dalları filizlenip yaprakları sürünce, yaz mevsiminin yakın olduğunu anlarsınız.
29. Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki İnsanoğlu yakındır, kapıdadır.
30. Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan bu kuşak ortadan kalkmayacak.
31. Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.»
32. «O günü ve o saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Babadan başka kimse bilmez.
33. Dikkat edin, uyanık kalın, dua edin. Çünkü o anın ne zaman geleceğini bilemezsiniz.
34. Bu, yolculuğa çıkan bir adamın durumuna benzer. Evinden ayrılırken kölelerine yetki ve görev verir, kapıdaki nöbetçiye de uyanık kalmasını buyurur.

35. Siz de uyanık kalın. Çünkü ev sahibi ne zaman gelecek, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğünde mi, sabaha doğru mu, bilemezsiniz.
36. Ansızın gelip sizi uykuda bulmasın!
37. Size söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!>>

1. Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramına iki gün kalmıştı. Başkâhinlerle din bilginleri İsayı hileyle tutuklayıp öldürmenin bir yolunu arıyorlardı.
2. «Bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşalık çıkar» diyorlardı.
3. İsa Beytanyada cüzamlı Simunun evinde sofrada otururken yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırarak yağı Onun başına döktü.
- 4-5. Bazıları buna kızdılar; birbirlerine, «Bu yağ niçin böyle boş yere harcandı? Üç yüz dinardan fazlaya satılabilir, parası yoksullara verilebilirdi» diyerek kadını azarlamaya başladılar.
6. «Kadını rahat bırakın» dedi İsa. «Neden üzüyorsunuz onu? Benim için güzel bir şey yaptı.
7. Yoksullar her zaman aranızdadır, dilediğiniz anda onlara yardım edebilirsiniz; ama ben her zaman aranızda olmayacağım.
8. Kadın elinden geleni yaptı, beni gömülmeye hazırlamak üzere daha şimdiden bedenimi yağladı.
9. Size doğrusunu söyleyeyim, Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacak.»
10. Bu arada Onikilerden biri olan Yahuda İskariot, İsayı ele vermek amacıyla başkâhinlerin yanına gitti.
11. Onlar bunu işitince sevindiler, Yahudaya para vermeyi vaat ettiler. O da İsayı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
12. Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramının ilk günü öğrencileri İsaya, «Fısıh yemeğini yemen için nereye gidip hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular.
13. O da öğrencilerinden ikisini şu sözlerle önden gönderdi: «Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam çıkacak karşınıza. Onu izleyin.
14. Adamın gideceği evin sahibine şöyle deyin: «Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?» diye soruyor.»
15. Ev sahibi size üst katta döşenmiş, hazır büyük bir oda gösterecek. Orada bizim için hazırlık yapın.»
16. Öğrenciler yola çıkıp kente gittiler. Her şeyi, İsanın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısıh yemeği için hazırlık yaptılar.
17. Akşam olunca İsa Onikilerle birlikte geldi.
18. Sofraya oturmuş yemek yerlerken İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Sizden biri, benimle yemek yiyen biri bana ihanet edecek.»
19. Onlar da kederlenerek birer birer kendisine, «Beni demek istemedin ya?» diye sormaya başladılar.
20. İsa onlara, «Onikilerden biridir, ekmeğini benimle birlikte sahana batırandır» dedi.
21. «Evet, İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğluna ihanet edenin vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu.»
22. İsa yemek sırasında eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve, «Alın, bu benim bedenimdir» diyerek öğrencilerine verdi.
23. Sonra bir kâse alıp şükretti ve bunu öğrencilerine verdi. Hepsi bundan içti.
24. «Bu benim kanım» dedi İsa, «Birçokları uğruna akıtılan antlaşma kanıdır.
25. Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliğinde tazesini içeceğim o güne dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.»
26. İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağına doğru gittiler.
27. Bu arada İsa öğrencilerine, «Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz» dedi. «Çünkü şöyle yazılmıştır: «Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.»
28. Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celileye gideceğim.»
29. Petrus Ona, «Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem» dedi.
30. «Sana doğrusunu söyleyeyim» dedi İsa, «Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin.»

31. Ama Petrus üsteleyerek, «Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmem» dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.
32. Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, «Ben dua ederken siz burada oturun» dedi.
33. Petrusu, Yakupu ve Yuhannayı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı.
34. Onlara, «Ölesiye kederliyim» dedi. «Burada kalın, uyanık durun.»
35. Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. «Mümkünse o saati yaşamayayım» dedi.
36. «Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kâseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin istediğin olsun.»
37. Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrusa, «Simun» dedi, «Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı?
38. Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür.»
39. Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti.
40. Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa ne diyeceklerini bilemiyorlardı.
41. İsa üçüncü kez yanlarına döndü, «Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?» dedi. «Yeter! Saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
42. Kalkın, gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!»
43. Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikilerden biri olan Yahuda çıkageldi. Yanında başkâhinler, din bilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı.
44. İsa'ya ihanet eden Yahuda, «Kimi öpersem, İsa Odur. Onu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün» diye onlarla sözleşmişti.
45. Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı, «Rabbî» diyerek Onu öptü.
46. Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar.
47. İsanın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin kölesine vurup kulağını uçurdu.
48. İsa onlara, «Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?» dedi.
49. «Her gün tapınakta, yanbaşıınızda öğretiliyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu.»
50. O zaman öğrencilerinin hepsi Onu bırakıp kaçtı.
51. İsanın ardından sadece keten beze sarınmış bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı.
52. Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı.
53. İsa'yı görevli başkâhine götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı.
54. Petrus, İsa'yı başkâhinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı.
55. Başkâhinler ve Yüksek Kurulun öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı.
56. Birçok kişi Ona karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı.
- 57-58. Bazıları kalkıp Ona karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: «Biz Onun, «Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım» dediğini işittik.»
59. Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı.
60. Sonra başkâhin topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, «Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?» diye sordu.
61. Ne var ki, İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkâhin Ona yeniden, «Yüce Olanın Oğlu Mesih sen misin?» diye sordu.
62. İsa, «Benim» dedi. «Ve sizler, İnsanoğlunun Kudretli Olanın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.»
- 63-64. Başkâhin giysilerini yırtarak, «Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?» dedi. «Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?» Hepsi İsanın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler.
65. Bazıları Onun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak Onu yumruklamaya başladılar. «Haydi, peygamberliğini göster!» diyorlardı. Nöbetçiler de Onu aralarına alıp tokatladılar.

- 66-67. Petrus aşağıda, avludayken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrusu görünce onu dikkatle süzüp, ‹‹Sen de Nasıralı İsayla birlikteydin›› dedi.
68. Petrus ise bunu inkâr ederek, ‹‹Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum›› dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü.
69. Hizmetçi kız Petrusu görünce çevrede duranlara yine, ‹‹Bu adam onlardan biri›› demeye başladı.
70. Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrusa yine, ‹‹Gerçekten onlardansın; sen de Celilelisin›› dediler.
71. Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, ‹‹Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum›› dedi.
72. Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, ‹‹Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin›› dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

1. Sabah olunca başkâhinler, ileri gelenler, din bilginleri ve Yüksek Kurulun öteki üyeleri bir danışma toplantısı yaptıktan sonra İsayı bağladılar, götürüp Pilatusa teslim ettiler.
2. Pilatus Ona, «Sen Yahudilerin Kralı mısın?» diye sordu. İsa, «Söylediğin gibidir» yanıtını verdi.
3. Başkâhinler Ona karşı birçok suçlamada bulundular.
4. Pilatus Ona yeniden, «Hiç yanıt vermeyecek misin?» diye sordu. «Bak, seni ne çok şeyle suçluyorlar!»
5. Ama İsa artık yanıt vermiyordu. Pilatus buna şaşı.
6. Pilatus, her Fısıh Bayramında halkın istediği bir tutukluyu salıverirdi.
7. Ayaklanma sırasında adam öldüren isyancılarla birlikte Barabba adında bir tutuklu da vardı.
8. Halk, Pilatusa gelip her zamanki gibi kendileri için birini salıvermesini istedi.
9. Pilatus onlara, «Sizin için Yahudilerin Kralını salıvermemi ister misiniz?» dedi.
10. Başkâhinlerin İsayı kıskançlıktan ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu.
11. Ne var ki başkâhinler, İsanın değil, Barabbanın salıverilmesini istemeleri için halkı kışkırttılar.
12. Pilatus onlara tekrar seslenerek, «Öyleyse Yahudilerin Kralı dediğiniz adamı ne yapayım?» diye sordu.
13. «Onu çarmıha ger!» diye bağırdılar yine.
14. Pilatus onlara, «O ne kötülük yaptı ki?» dedi. Onlar ise daha yüksek sesle, «Onu çarmıha ger!» diye bağıştılar.
15. Halkı memnun etmek isteyen Pilatus, onlar için Barabbayı salıverdi. İsayı ise kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.
16. Askerler İsayı, Pretorium denilen vali konağına götürüp bütün taburu topladılar.
17. Ona mor bir giysi giydirdiler, dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler.
18. «Selam, ey Yahudilerin Kralı!» diyerek Onu selamlamaya başladılar.
19. Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı.
20. Onunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere Onu dışarı götürdüler.
21. Kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adam oradan geçiyordu. İskender ve Rufusun babası olan bu adama İsanın çarmıhını zorla taşıttılar.
22. İsayı Golgota, yani Kafatası denilen yere götürdüler.
23. Ona mürle karışık şarap vermek istediler, ama içmedi.
24. Sonra Onu çarmıha gerdiler. Kim ne alacak diye kura çekerek giysilerini aralarında paylaştılar.
25. İsayı çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu.
26. Üzerindeki suç yaftasında,
- 27-28. İsayla birlikte, biri sağında öbürü solunda olmak üzere iki haydudu da çarmıha gerdiler.
- 29-30. Oradan geçenler başlarını sallayıp İsaya sövüyor, «Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Çarmıhtan in de kurtar kendini!» diyorlardı.
31. Aynı şekilde başkâhinler ve din bilginleri de Onunla alay ederek aralarında, «Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor» diye konuşuyorlardı.
32. «İsrailin Kralı Mesih şimdi çarmıhtan insin de görüp iman edelim.» İsayla birlikte çarmıha gerilenler de Ona hakaret ettiler.
33. Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.
34. Saat üçte İsa yüksek sesle, «Elohi, Elohi, lema şevaktani» yani, «Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?» diye bağırdı.
35. Orada duranlardan bazıları bunu işitince, «Bakın, İlyası çağırıyor» dediler.
36. Aralarından biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak İsaya içirdi. «Dur bakalım, İlyas gelip Onu indirecek mi?» dedi.
37. Ama İsa yüksek sesle bağırarak son nefesini verdi.
38. O anda tapınaktaki perde yukarıdan aşağıya yırtılarak ikiye bölündü.
39. İsanın karşısında duran yüzbaşı, Onun bu şekilde son nefesini verdiğini görünce, «Bu adam

gerçekten Tanrının Oğluydu» dedi.

40. Olup bitenleri uzaktan izleyen bazı kadınlar da vardı. Aralarında Mecdelli Meryem, küçük Yakup ile Yosenin annesi Meryem ve Salome bulunuyordu.

41. İsa daha Celiledeyken bu kadınlar Onun ardından gitmiş, Ona hizmet etmişlerdi. Onunla birlikte Yerus alime gelmiş olan daha birçok kadın da olup bitenleri izliyordu.

42-43. O gün Hazırlık Günü, yani şabat Gününden  nceki gündü. Artık akşam oluyordu. Bu nedenle, Yüksek Kurulun saygın bir  yesi olup Tanrının Egemenliğini umutla bekleyen Aramatyalı Yusuf geldi, cesaretini toplayarak Pilatusun huzuruna  ıktı, İsanın cesedini istedi.

44. Pilatus, İsanın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaştı. Y zbaşıyı çağırıp, « leli çok oldu mu?» diye sordu.

45. Y zbaşıdan durumu öğrenince Yusufa, cesedi alması için izin verdi.

46. Yusuf keten bez satın aldı, cesedi  armıhtan indirip beze sardı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırarak mezarın girişine bir taş yuvarladı.

47. Mecdelli Meryem ile Yose'nin annesi Meryem, İsa'nın nereye konulduğunu gördüler.

1. Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakupun annesi Meryem ve Salome gidip İsanın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar.
2. Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler.
3. Aralarında, «Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?» diye konuşuyorlardı.
4. Başlarını kaldırıp bakınca, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler.
5. Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giyinmiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar.
6. Adam onlara, «Şaşırmayın!» dedi. «Çarmıha gerilen Nasıralı İsayı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte Onu yatırdıkları yer.
7. Şimdi öğrencilerine ve Petrusa gidip şöyle deyin: «İsa sizden önce Celileye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.»
8. Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.
9. İsa, haftanın ilk günü sabah erkenden dirildiği zaman önce Mecdelli Meryeme göründü. Ondan yedi cin kovmuştu.
10. Meryem gitti, İsayla bulunmuş olan, şimdiyse yas tutup gözyaşı döken öğrencilerine haberi verdi.
11. Ne var ki onlar, İsanın yaşadığını, Meryeme göründüğünü duyunca inanmadılar.
12. Bundan sonra İsa kırlara doğru yürümekte olan öğrencilerinden ikisine değişik bir biçimde göründü.
13. Bunlar geri dönüp öbürlerine haber verdiler, ama öbürleri bunlara da inanmadılar.
14. İsa daha sonra, sofrada otururlarken Onbirlere göründü. Onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duygusuzluğundan ötürü azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.
15. İsa onlara şöyle buyurdu: «Dünyanın her yanına gidin, Müjdeyi bütün yaratılışa duyurun.
16. İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek.
- 17-18. İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla cinleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, zarar görmeyecekler. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek.»
19. Rab İsa, onlara bu sözleri söyledikten sonra göğe alındı ve Tanrının sağında oturdu.
20. Öğrencileri de gidip Tanrı sözünü her yere yaydılar. Rab onlarla birlikte çalışıyor, görülen belirtilerle sözünü doğruluyordu.

Luka

- 1-3. Sayın Teofilos, Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini yazmaya girişti. Nitekim başlangıçtan beri bu olayların görgü tanığı ve Tanrı sözünün hizmetkârı olanlar bunları bize iletiler. Ben de bütün bu olayları ta başından özenle araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm.
4. Öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin.
5. Yahudiye Kralı Hırodes zamanında, Aviya bölüğünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı ise Elizabetti.
6. Her ikisi de Tanrının gözünde doğru kişilerdi, Rabbin bütün buyruk ve kurallarına eksiksizce uyarlardı.
7. Elizabet kısır olduğu için çocukları olmuyordu. İkisinin de yaşı ilerlemişti.
8. Zekeriya, hizmet sırasının kendi bölümünde olduğu bir gün, Tanrının önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu.
9. Kâhinlik geleneği uyarınca Rabbin Tapınağına girip buhur yakma görevi kurayla ona verilmişti.
10. Buhur yakma saatinde bütün halk topluluğu dışarıda dua ediyordu.
11. Bu sırada, Rabbin bir meleği buhur sunağının sağında durup Zekeriyaya göründü.
12. Zekeriya onu görünce şaşırdı, korkuya kapıldı.
13. Melek, «Korkma, Zekeriya» dedi, «Duan kabul edildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak, adını Yahya koyacaksın.
14. Sevinip coşacaksın. Birçokları da onun doğumuna sevinecek.
15. O, Rabbin gözünde büyük olacak. Hiç şarap ve içki içmeyecek; daha annesinin rahmindeyken Kutsal Ruhla dolacak.
16. İsrailoğullarından birçoğunu, Tanrıları Rabbe döndürecek.
17. Babaların yüreklerini çocuklarına döndürmek, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına yöneltmek ve Rab için hazırlanmış bir halk yetiştirmek üzere, İlyasın ruhu ve gücüyle Rabbin önünden gidecektir.»
18. Zekeriya meleğe, «Bundan nasıl emin olabilirim?» dedi. «Çünkü ben yaşlandım, karımın da yaşı ilerledi.»
19. Melek ona şöyle karşılık verdi: «Ben Tanrının huzurunda duran Cebrailim. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim.
20. İşte, belirlenen zamanda yerine gelecek olan sözlerime inanmadığın için dilin tutulacak, bunların gerçekleşeceği güne dek konuşamayacaksın.»
21. Zekeriyayı bekleyen halk, onun tapınakta bu kadar uzun süre kalmasına şaşı.
22. Zekeriya ise dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görünüm gördüğünü anladılar. Kendisi onlara işaretler yapıyor, ama konuşamıyordu.
23. Görev süresi bitince Zekeriya evine döndü.
24. Bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı.
25. «Bunu benim için yapan Rabdir» dedi. «Bu günlerde benimle ilgilenerek insanlar arasında utancımı giderdi.»
- 26-27. Elizabetin hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebraili Celilede bulunan Nasıra adlı kente, Davutun soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryemdi.
28. Onun yanına giren melek, «Selam, ey Tanrının lütfuna erişen kız! Rab seninledir» dedi.
29. Söylenenlere çok şaşırان Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı.
30. Ama melek ona, «Korkma Meryem» dedi, «Sen Tanrının lütfuna eriştin.
31. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın.
32. O büyük olacak, kendisine «Yüceler Yücesinin Oğlu» denecek. Rab Tanrı Ona, atası Davutun tahtını verecek.
33. O da sonsuza dek Yakupun soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.»
34. Meryem meleğe, «Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki» dedi.

35. Melek ona şöyle yanıt verdi: «Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesinin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.
36. Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır.
37. Tanrının yapamayacağı hiçbir şey yoktur.»
38. «Ben Rabbin kuluyum» dedi Meryem, «Bana dediğin gibi olsun.» Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.
39. O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahudanın dağlık bölgesindeki bir kente gitti.
40. Zekerianın evine girip Elizabeti selamladı.
- 41-42. Elizabet Meryemin selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruhla dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: «Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır!
43. Nasıl oldu da Rabbimin annesi yanıma geldi?
44. Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahmimde sevinçle hopladı.
45. İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rabbin ona söylediği sözler gerçekleşecektir.»
- 46-47. Meryem de şöyle dedi: «Canım Rabbi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar.
48. Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak.
49. Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. Onun adı kutsaldır.
50. Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder.
51. Bileğiyle büyük işler yaptı; Gururluları yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti.
52. Hükümdarları tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.
53. Aç olanları iyiliklerle doyurdu, Zenginleri ise elleri boş çevirdi.
- 54-55. Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahime ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmeyi unutmuyarak Kulu İsrailin yardımına yetişti.»
56. Meryem, üç ay kadar Elizabetin yanında kaldı, sonra kendi evine döndü.
57. Elizabetin doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu.
58. Komşularıyla akrabaları, Rabbin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar.
59. Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekerianın adını vereceklerdi.
60. Ama annesi, «Hayır, adı Yahya olacak» dedi.
61. Ona, «Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki» dediler.
62. Bunun üzerine babasına işaretle çocuğun adını ne koymak istediğini sordular.
63. Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, «Adı Yahyadır» diye yazdı. Herkes şaşakaldı.
64. O anda Zekerianın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrıyı överek konuşmaya başladı.
65. Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiyenin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu.
66. Duyan herkes derin derin düşünüyor, «Acaba bu çocuk ne olacak?» diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi.
67. Çocuğun babası Zekeriya, Kutsal Ruhla dolarak şu peygamberlikte bulundu:
68. «İsrailin Tanrısı Rabbe övgüler olsun! Çünkü halkının yardımına gelip onları fidyeyle kurtardı.
- 69-71. Eski çağlardan beri Kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, Kulu Davutun soyundan Bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı; Düşmanlarımızdan, Bizden nefret edenlerin hepsinin elinden Kurtuluşumuzu sağladı.
72. Böylece atalarımıza merhamet ederek Kutsal antlaşmasını anmış oldu.
- 73-75. Nitekim bizi düşmanlarımızın elinden kurtaracağına Ve ömrümüz boyunca Kendi önünde kutsallık ve doğruluk içinde, Korkusuzca kendisine tapınmamızı sağlayacağına dair Atamız İbrahime ant içerek söz vermişti.
- 76-77. Sen de, ey çocuk, Yüceler Yücesinin peygamberi diye anılacaksın. Rabbin yollarını hazırlamak üzere önünden gidecek Ve Onun halkına, Günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını

bildireceksin.

78-79. Çünkü Tanrımızın yüreği merhamet doludur. Onun merhameti sayesinde, Yücelerden doğan Güneş, Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçmak Ve ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltmek üzere Yardımımıza gelecektir.>>

80. Çocuk büyüyor, ruhsal yönden güçleniyordu. İsrail halkına görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

1. O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı.
2. Bu ilk sayım, Kiriniusun Suriye valiliği zamanında yapıldı.
3. Herkes yazılmak için kendi kentine gitti.
4. Böylece Yusuf da, Davutun soyundan ve torunlarından olduğu için Celilenin Nasıra Kentinden Yahudiye bölgesine, Davutun kenti Beytleheme gitti.
5. Orada, hamile olan nişanlısı Meryemle birlikte yazılacaktı.
- 6-7. Onlar oradayken, Meryemin doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.
8. Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı.
9. Rabbin bir meleği onlara göründü ve Rabbin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar.
- 10-11. Melek onlara, «Korkmayın!» dedi. «Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum: Bugün size, Davutun kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir.
12. İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız.»
- 13-14. Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrıyı överek, «En yücelerde Tanrıya yücelik olsun, Yeryüzünde Onun hoşnut kaldığı insanlara Esenlik olsun!» dediler.
15. Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, «Haydi, Beytleheme gidelim, Rabbin bize bildirdiği bu olayı görelim» dediler.
16. Aceleyle gidip Meryemle Yusufu ve yemlikte yatan bebeği buldular.
17. Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler.
18. Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşıp kaldılar.
19. Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu.
20. Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrıyı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlatıldığı gibi bulmuşlardı.
21. Sekizinci gün, çocuğu sünnet etme zamanı gelince, Ona İsa adı verildi. Bu, Onun anne rahmine düşmesinden önce meleğin kendisine verdiği isimdi.
22. Musanın Yasasına göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'a Meryem çocuğu Rabbe adamak için Yerusolime götürdüler.
23. Nitekim Rabbin Yasasında, «İlk doğan her erkek çocuk Rabbe adanmış sayılacak» diye yazılmıştır.
24. Ayrıca Rabbin Yasasında buyrulduğu gibi, kurban olarak «bir çift kumru ya da iki güvercin yavrusu» sunacaklardı.
25. O sırada Yerusolimde Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrailin avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi.
26. Rabbin Mesihini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti.
- 27-28. Böylece Şimon, Ruhun yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsanın annesi babası, Kutsal Yasanın ilgili kuralını yerine getirmek üzere Onu içeri getirdiklerinde, Şimon Onu kucağına aldı, Tanrıyı överek şöyle dedi:
29. «Ey Rabbinim, verdiğin sözü tuttu; Artık ben, kulun huzur içinde ölebirim.
- 30-32. Çünkü senin sağladığın, Bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, Ulusları aydınlatıp Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı Gözlerimle gördüm.»
33. İsanın annesiyle babası, Onun hakkında söylenenlere şaşıldılar.
34. Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryeme şöyle dedi: «Bu çocuk, İsrailde birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir.
35. Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak.»

- 36-37. Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı. Aşer oymağından Fanuelin kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrıya tapınırdı.
38. Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrıya şükrederek Yerusolimin kurtuluşunu bekleyen herkese İsadın söz etmeye başladı.
39. Yusuf ve Meryem, Rabbin Yasasında öngörülen her şeyi yerine getirdikten sonra Celileye, kendi kentleri Nasıraya döndüler.
40. Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrının lütfu Onun üzerindeydi.
41. İsanın annesi babası her yıl Fısıh Bayramında Yerusolime giderlerdi.
42. İsa on iki yaşına gelince, bayram geleneğine uyarak yine gittiler.
- 43-44. Bayramdan sonra eve dönerlerken küçük İsa Yerusolimde kaldı. Bunu farketmeyen annesiyle babası, çocuğun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu sanarak bir günlük yol gittiler. Sonra Onu akrabalar ve dostlar arasında aramaya başladılar.
45. Bulamayınca Onu araya araya Yerusolime döndüler.
46. Üç gün sonra Onu tapınakta buldular. Din öğretmenleri arasında oturmuş, onları dinliyor, sorular soruyordu.
47. Onu dinleyen herkes, zekâsına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyordu.
48. Annesiyle babası Onu görünce şaşırdılar. Annesi, «Çocuğum, bize bunu niçin yaptın? Bak, babanla ben büyük kaygı içinde seni arayıp durduk» dedi.
49. O da onlara, «Beni niçin arayıp durdunuz?» dedi. «Babamın evinde bulunmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?»
50. Ne var ki onlar ne demek istediğini anlamadılar.
51. İsa onlarla birlikte yola çıkıp Nasıraya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi bütün bu olup bitenleri yüreğinde sakladı.
52. İsa bilgelikte ve boyda geliyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

1. Sezar Tiberiusun egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiyede Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celileyi Hirodes, İtureya ve Trahonitis bölgesini Hirodesin kardeşi Filipus, Aviliniyi Lisantias yönetiyordu.
2. Hanan ile Kayafa başkâhinlik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahyaya seslendi.
3. O da Şeria Irmağının çevresindeki bütün bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırırdı.
4. Nitekim Peygamber Yeşayanın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır: «Çölde haykıran, «Rabbin yolunu hazırlayın, Gececeği patikaları düzleyin» diye sesleniyor.
5. «Her vadi doldurulacak, Her dağ ve her tepe alçaltılacak. Dolambaçlı yollar doğrultulacak, Engabeli yollar düzleştirilecek.
6. Ve bütün insanlar Tanrının sağladığı kurtuluşu görecektir.»
7. Yahya, vaftiz olmak için kendisine gelen kalabalıklara şöyle seslendi: «Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı?
8. Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin! Kendi kendinize, «Biz İbrahimin soyundanız» demeye kalkmayın. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahime şu taşlardan da çocuk yaratabilir.
9. Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır.»
10. Halk ona, «Öyleyse biz ne yapalım?» diye sordu.
11. Yahya onlara, «İki mintanı olan birini mintanı olmayana versin; yiyeceği olan yiyeceği olmayanla paylaşsın» yanıtını verdi.
12. Bazı vergi görevlileri de vaftiz olmaya gelerek, «Öğretmenimiz, biz ne yapalım?» dediler.
13. Yahya, «Size buyrulandan çok vergi almayın» dedi.
14. Bazı askerler de, «Ya biz ne yapalım?» diye sordular. O da, «Kaba kuvvetle ya da yalan suçlamalarla kimseden para koparmayın» dedi, «Ücretinizle yetinin.»
15. Halk umut içinde bekliyordu. Yahyayla ilgili herkesin aklında, «Acaba Mesih bu mu?» sorusu vardı.
16. Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: «Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben Onun çarıklarının bağına çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruhla ve ateşle vaftiz edecek.
17. Harman yerini temizlemek ve buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacak.»
18. Yahya başka birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjdeyi duyuruyordu.
- 19-20. Ne var ki bölgenin kralı Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiyayla ilgili olayı ve kendi yapmış olduğu bütün kötülükleri yüzüne vuran Yahyayı hapse atırarak kötülüklerine bir yenisini ekledi.
- 21-22. Bütün halk vaftiz olduktan sonra İsa da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı ve Kutsal Ruh, bedensel görünümde, güvercin gibi Onun üzerine indi. Gökten, «Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum» diyen bir ses duyuldu.
23. İsa görevine başladığı zaman otuz yaşlarındaydı. Yusufun oğlu olduğu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu,
24. Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,
25. Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu,
26. Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu,
27. Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,
28. Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,
29. Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,
30. Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,
31. Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,
32. İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,
33. Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

34. Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
35. Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu,
36. Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu,
37. Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu,
38. Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

- 1-2. Kutsal Ruhla dolu olarak Şeria Irmağından dönen İsa, Ruhun yönlendirmesiyle çölde dolaştırılarak kırk gün İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Dolayısıyla bu süre sonunda acıktı.
3. Bunun üzerine İblis Ona, «Tanrının Oğluyun, şu taşa söyle ekmek olsun» dedi.
4. İsa, «İnsan yalnız ekmekle yaşamaz» diye yazılmıştır» karşılığını verdi.
5. Sonra İblis İsayı yükseklerle çıkararak bir anda Ona dünyanın bütün ülkelerini gösterdi.
6. Ona, «Bütün bunların yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim» dedi. «Bunlar bana teslim edildi, ben de dilediğim kişiye veririm.
7. Bana taparsan, hepsi senin olacak.»
8. İsa ona şu karşılığı verdi: «Tanrın Rabbe tapacak, yalnız Ona kulluk edeceksin» diye yazılmıştır.»
9. İblis Onu Yerusolime götürüp tapınağın tepesine çıkardı. «Tanrının Oğluyun, kendini buradan aşağı at» dedi.
10. «Çünkü şöyle yazılmıştır: «Tanrı, seni korumaları için Meleklerine buyruk verecek.»
11. «Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.»
12. İsa ona şöyle karşılık verdi: «Tanrın Rabbi denemeyeceksin!» diye buyrulmuştur.»
13. İblis, İsayı her bakımdan denedikten sonra bir süre için Onun yanından ayrıldı.
14. İsa, Ruhun gücüyle donanmış olarak Celileye döndü. Haber bütün bölgeye yayıldı.
15. Oranın havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.
- 16-17. İsa, büyüdüğü Nasıra Kentine geldiğinde her zamanki gibi Şabat Günü havraya gitti. Kutsal Yazıları okumak üzere ayağa kalkınca Ona Peygamber Yeşayanın Kitabı verildi. Kitabı açarak şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:
- 18-19. «Rabbin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjdeyi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, Körlerle gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak Ve Rabbin lütuf yılını ilan etmek için Beni gönderdi.»
20. Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle Ona bakıyordu.
21. İsa, «Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir» diye konuşmaya başladı.
22. Herkes İsayı övüyor, ağzından çıkan lütfkâr sözlerle hayran kalıyordu. «Yusufun oğlu değil mi bu?» diyorlardı.
23. İsa onlara şöyle dedi: «Kuşkusuz bana şu deymi hatırlatacaksınız: «Ey hekim, önce kendini iyileştir! Kefarnahumda yaptıklarını duyduk. Aynısını burada, kendi memleketinde de yap.»
24. «Size doğrusunu söyleyeyim» diye devam etti İsa, «Hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez.
25. Yine size gerçeği söyleyeyim, gökyüzünün üç yıl altı ay kapalı kaldığı, bütün ülkede korkunç bir kıtlığın baş gösterdiği İlyas zamanında İsrailde çok sayıda dul kadın vardı.
26. İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi; yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kentinde bulunan dul bir kadına gönderildi.
27. Peygamber Elişanın zamanında İsrailde çok sayıda cüzamlı vardı. Bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi; yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.»
28. Havradakiler bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular.
29. Ayağa kalkıp İsayı kentin dışına kovdular. Onu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler.
30. Ama İsa onların arasından geçerek oradan uzaklaştı.
31. Sonra İsa Celilenin Kefarnahum Kentine gitti. Şabat Günü halka öğretiyordu.
32. Yetkiyle konuştuğu için Onun öğretilişine şaşır kaldılar.
- 33-34. Havrada cinli, içinde kötü ruh olan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, «Ey Nasıralı İsa, bırak bizi! Bizden ne istiyorsun?» diye bağırdı. «Bizi mahvetmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrının Kutsalsın sen!»
35. İsa, «Sus, çık adamdan!» diyerek cini azarladı. Cin adamı herkesin önünde yere vurduktan sonra, ona hiç zarar vermeden içinden çıktı.

36. Herkes şaşkına dönmüştü. Birbirlerine, «Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara çıkmalarını buyuruyor, onlar da çıkıyor!» diyorlardı.
37. İsayla ilgili haber o bölgenin her yanında yankılandı.
38. İsa havradan ayrılarak Simunun evine gitti. Simunun kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsadın yardım istediler.
39. İsa kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.
40. Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsaya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi.
41. Birçoğunun içinden cinler de, «Sen Tanrının Oğlusun!» diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azarladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.
42. Sabah olunca İsa dışarı çıkıp ıssız bir yere gitti. Halk ise Onu arıyordu. Bulunduğu yere geldiklerinde Onu yanlarında alıkoymaya çalıştılar.
43. Ama İsa, «Öbür kentlerde de Tanrının Egemenliğiyle ilgili Müjdeyi yaymam gerek» dedi. «Çünkü bunun için gönderildim.»
44. Böylece Yahudiye'deki havralarda Tanrı sözünü duyurmaya devam etti.

1. Halk, Ginnesar Gölünün kıyısında duran İsanın çevresini sarmış, Tanrının sözünü dinliyordu.
2. İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı.
3. İki tekneden Simuna ait olanına binen İsa, ona kıyıdan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti.
4. Konuşmasını bitirince Simuna, «Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın» dedi.
5. Simun şu karşılığı verdi: «Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım.»
6. Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı.
7. Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu.
8. Simun Petrus bunu görünce, «Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım» diyerek İsanın dizlerine kapandı.
9. Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna şaşır kalmışlardı.
10. Simunun ortakları olan Zebedi oğulları Yakupla Yuhannayı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simuna, «Korkma» dedi, «Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın.»
11. Sonra onlar tekneleri karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsanın ardından gittiler.
12. İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsayı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: «Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin» dedi.
13. İsa elini uzatıp adama dokundu, «İsterim, temiz ol!» dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.
14. İsa ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. «Git, kâhine görün ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musanın buyurduğu sunuları sun» dedi.
15. Ne var ki, İsayla ilgili haber daha da çok yayıldı. Kalabalık halk toplulukları İsayı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak amacıyla akın akın geliyordu.
16. Kendisi ise ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.
17. Bir gün İsa öğretiyordu. Celilenin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yerusâlim'den gelen Ferisilerle Kutsal Yasa öğretmenleri Onun çevresinde oturuyorlardı. İsa, Rabbin gücü sayesinde hastaları iyileştiriyordu.
18. O sırada birkaç kişi, yatak üzerinde taşıdıkları felçli bir adamı evden içeri sokup İsanın önüne koymaya çalışıyordu.
19. Kalabalıktan ötürü onu içeri sokacak yol bulamayınca dama çıktılar, kiremitleri kaldırıp adamı yatakla birlikte orta yere, İsanın önüne indirdiler.
20. İsa onların imanını görünce, «Dostum, günahların bağışlandı» dedi.
21. Din bilginleriyle Ferisiler, «Tanrıya küfreden bu adam kim? Tanrıdan başka kim günahları bağışlayabilir?» diye düşünmeye başladılar.
22. Akıllarından geçenleri bilen İsa onlara şöyle seslendi: «Aklınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?
23. Hangisi daha kolay, «Günahların bağışlandı» demek mi, yoksa «Kalk, yürü» demek mi?
24. Ne var ki, İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilirsiniz diye...» Sonra felçli adama, «Sana söylüyorum, kalk, yatağını toplayıp evine git!» dedi.
25. Adam onların gözü önünde hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı yatağı topladı ve Tanrıyı yücelterek evine gitti.
26. Herkesi bir şaşkınlık almıştı. Tanrıyı yüceltiyor, büyük korku içinde, «Bugün şaşılacak işler gördük!» diyorlardı.
27. Bu olaydan sonra İsa dışarı çıktı, vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Adama, «Ardımdan gel» dedi.
28. O da kalktı, her şeyi bırakıp İsanın ardından gitti.
29. Sonra Levi, evinde İsanın onuruna büyük bir şölen verdi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte yemeğe oturmuştu.
30. Ferisilerle onların din bilginleri söylenmeye başladılar. İsanın öğrencilerine, «Siz neden vergi

görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?» dediler.

31. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var.

32. Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.»

33. Onlar İsaya, «Yahyanın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar, Ferisilerin öğrencileri de öyle. Seninkiler ise yiyip içiyor» dediler.

34. İsa şöyle karşılık verdi: «Güvey aralarında olduğu sürece davetlilere oruç tutturabilir misiniz?

35. Ama güveyin aralarından alınacağı günler gelecek, onlar işte o zaman, o günler oruç tutacaklar.»

36. İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: «Hiç kimse yeni giysiden bir parça yırtıp eski giysiyi yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisine uymaz.

37. Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara doldurmaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır; hem şarap dökülür, hem de tulumlar mahvolur.

38. Yeni şarabı yeni tulumlara doldurmak gerek.

39. Üstelik hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. «Eskisi güzel» der.»

1. Bir Şabat Günü İsa ekinler arasından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı.
2. Ferisilerden bazıları, «Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorsunuz?» dediler.
3. İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Davutla yanındakiler acıkınca Davutun ne yaptığını okumadınız mı?»
4. Tanrının evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan adak ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi.»
5. Sonra İsa onlara, «İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Rabbidir» dedi.
6. Bir başka Şabat Günü İsa havraya girmiş öğretiyordu. Orada sağ eli sakat bir adam vardı.
7. İsayı suçlamak için fırsat kollayan din bilginleriyle Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirecek mi diye Onu gözlüyorlardı.
8. İsa, onların ne düşündüklerini biliyordu. Eli sakat olan adama, «Ayağa kalk, öne çık» dedi. O da kalktı, orta yerde durdu.
9. İsa onlara, «Size sorayım» dedi, «Kutsal Yasaya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı doğru, kötülük yapmak mı? Can kurtarmak mı doğru, öldürmek mi?»
10. Gözlerini hepsinin üzerinde gezdirdikten sonra adama, «Elini uzat» dedi. Adam elini uzattı, eli yine sapasağlam oluverdi.
11. Onlar ise öfkeden deliye döndüler ve aralarında İsaye ne yapabileceklerini tartışmaya başladılar.
12. O günlerde İsa, dua etmek için dağa çıktı ve bütün geceyi Tanrıya dua ederek geçirdi.
- 13-16. Gün doğunca öğrencilerini yanına çağırdı ve onların arasından, elçi diye adlandırdığı şu on iki kişiyi seçti: Petrus adını verdiği Simun, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simun, Yakup oğlu Yahuda ve İsaye ihanet eden Yahuda İskariot.
17. İsa bunlarla birlikte aşağı inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden büyük bir kalabalık ve bütün Yahudiyeden, Yerusâlimden, Surla Sayda yakınlarındaki kıyı bölgesinden gelen büyük bir halk topluluğu da oradaydı.
18. İsayı dinlemek ve hastalıklarına şifa bulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de iyileştiriliyordu.
19. Kalabalıkta herkes İsaye dokunmak için çabalıyordu. Çünkü Onun içinden akan bir güç herkese şifa veriyordu.
20. İsa, gözlerini öğrencilerine çevirerek şöyle dedi: «Ne mutlu size, ey yoksullar! Çünkü Tanrının Egemenliği sizindir.
21. Ne mutlu size, şimdi açlık çekenler! Çünkü doyurulacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlayanlar! Çünkü güleceksiniz.
22. İnsanoğluna bağlılığınız yüzünden İnsanlar sizden nefret ettikleri, Sizi toplum dışı edip aşağıladıkları Ve adınızı kötileyip sizi reddettikleri zaman Ne mutlu size!
23. O gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Nitekim onların ataları da Peygamberlere böyle davrandılar.
24. Ama vay halinize, ey zenginler, Çünkü tesellinizi almış bulunuyorsunuz!
25. Vay halinize, şimdi karnı tok olan sizler, Çünkü açlık çekeceksiniz! Vay halinize, ey şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız!
26. Bütün insanlar sizin için iyi sözler söyledikleri zaman, Vay halinize! Çünkü onların ataları da Sahte peygamberlere böyle davrandılar.»
- 27-28. «Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin.
29. Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Abanızı alandan mintanınızı da esirgemeyin.
30. Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin.
31. İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.
32. «Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile kendilerini

sevenleri sever.

33. Size iyilik yapanlara iyilik yaparsanız, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile böyle yapar.

34. Geri alacağınızı umduğunuz kişilere ödünç verirsiniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile verdiklerini geri almak koşuluyla günahkârlara ödünç verirler.

35. Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın, hiçbir karşılık beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak, Yüceler Yücesinin oğulları olacaksınız. Çünkü O, nankör ve kötü kişilere karşı iyi yüreklidir.

36. Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.>>

37. <<Başkasını yargılamayın, siz de yargılanmazsınız. Suçlu çıkarmayın, siz de suçlu çıkarılmazsınız. Başkasını bağışlayın, siz de bağışlanırsınız.

38. Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşmış, dolu bir ölçekle kucağınıza boşaltılacak. Hangi ölçekle verirsiniz, aynı ölçekle alacaksınız.>>

39. İsa onlara şu benzetmeyi de anlattı: <<Kör köre kılavuzluk edebilir mi? İkisi de çukura düşmez mi?

40. Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ama eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır.

41. <<Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği farketmezsin?

42. Kendi gözündeki merteği görmezken, kardeşine nasıl, <Kardeş, izin ver, gözündeki çöpü çıkarayım> dersin? Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.>>

43. <<İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve vermez.

44. Her ağaç meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan üzüm devşirilmez.

45. İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük çıkarır. İnsanın ağız, yüreğinden taşanı söyler.

46. <<Niçin beni <Ya Rab, ya Rab> diye çağırıyorsunuz da söylediklerimi yapmıyorsunuz?

47. Bana gelen ve sözlerimi duyup uygulayan kişinin kime benzediğini size anlatayım.

48. Böyle bir kişi, evini yaparken toprağı kazan, derinlere inip temeli kaya üzerine atan adama benzer. Sel sularıyla kabaran ırmak o eve saldırırsa da, onu sarsamaz. Çünkü ev sağlam yapılmıştır.

49. Ama sözlerimi duyup da uygulamayan kişi, evini temel koymaksızın toprağın üzerine kuran adama benzer. Kabaran ırmak saldırınca ev hemen çöker. Evin yıkılışı da korkunç olur.>>

1. İsa, kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kefarnahuma gitti.
2. Orada bir yüzbaşının çok değer verdiği kölesi ölüm döşeğinde hasta yatıyordu.
3. İsayla ilgili haberleri duyan yüzbaşı, gelip kölesini iyileştirmesini rica etmek üzere Ona Yahudilerin bazı ileri gelenlerini gönderdi.
4. Bunlar İsanın yanına gelince içten bir yalvarışla Ona şöyle dediler: «Bu adam senin yardımına layıktır.
5. Çünkü ulusumuzu seviyor. Havramızı yaptıran da kendisidir.»
6. İsa onlarla birlikte yola çıktı. Eve yaklaştığı sırada, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp Ona şu haberi gönderdi: «Ya Rab, zahmet etme; evime girmene layık değilim.
7. Bu yüzden yanına gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, uşağım iyileşir.
8. Ben de buyruk altında bir görevliyim, benim de buyruğumda askerlerim var. Birine, «Git» derim, gider; ötekine, «Gel» derim, gelir; köleme, «Şunu yap» derim, yapar.»
9. Bu sözleri duyan İsa yüzbaşıya hayran kaldı. Ardından gelen kalabalığa dönerek, «Size şunu söyleyeyim» dedi, «İsrailde bile böyle iman görmedim.»
10. Gönderilenler eve döndüklerinde köleyi iyileşmiş buldular.
11. Bundan kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık Ona eşlik ediyordu.
12. İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi.
13. Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, «Ağlama» dedi.
14. Yaklaşıp cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, «Delikanlı» dedi, «Sana söylüyorum, kalk!»
15. Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi.
16. Herkesi bir korku almıştı. «Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!» ve «Tanrı, halkının yardımına geldi!» diyerek Tanrıyı yüceltmeye başladılar.
17. İsayla ilgili bu haber bütün Yahudiye ve çevre bölgelere yayıldı.
- 18-19. Yahyanın öğrencileri bütün bu olup bitenleri kendisine bildirdiler. Öğrencilerinden ikisini yanına çağıran Yahya, «Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?» diye sormaları için onları Rabbe gönderdi.
20. Adamlar İsanın yanına gelince şöyle dediler: «Bizi sana Vaftizci Yahya gönderdi. «Gelecek Olan sen misin, yoksa başkasını mı bekleyelim?» diye soruyor.»
21. Tam o sırada İsa, çeşitli hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara tutulmuş birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözünü açtı.
22. Sonra Yahyanın öğrencilerine şöyle karşılık verdi: «Gidin, görüp işittiklerinizi Yahyaya bildirin. Körlerin gözleri açılıyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kınıyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor.
23. Benden ötürü sendeleyip düşmeyene ne mutlu!»
24. Yahyanın gönderdiği haberciler gittikten sonra İsa, halka Yahyadan söz etmeye başladı. «Çöle ne görmeye gittiniz?» dedi. «Rüzgarda sallanan bir kamış mı?
25. Söyleyin, ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Oysa şahane giysiler giyip bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında bulunur.
26. Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet! Size şunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden de üstündür.
27. İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O önden gidip senin yolunu hazırlayacak
28. Size şunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Yahyadan daha üstün olanı yoktur. Bununla birlikte, Tanrının Egemenliğinde en küçük olan ondan üstündür.»
29. Yahya tarafından vaftiz edilen halk, hatta vergi görevlileri bile bunu duyunca Tanrının adil olduğunu doğruladılar.
30. Oysa Yahya tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisilerle Kutsal Yasa uzmanları, Tanrının

kendileriyle ilgili tasarısını reddettiler.

31. İsa, «Bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Bunlar neye benziyorlar?» dedi.

32. «Çarşı meydanında oturup birbirlerine, «Size kaval çaldık, oynamadınız; Ağıt yaktık, ağlamadınız»

33. Vaftizci Yahya geldiği zaman oruç tutup şaraptan kaçındı, ona «cinli» diyorsunuz.

34. İnsanoğlu geldiği zaman yiyip içti. Bu kez de diyorsunuz ki, «Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!»

35. Ne var ki bilgelik, onu benimseyen herkes tarafından doğrulanır.»

36. Ferisilerden biri İsayı yemeğe çağırdı. O da Ferisinin evine gidip sofraya oturdu.

37-38. O sırada, kentte günahkâr olarak tanınan bir kadın, İsanın, Ferisinin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsanın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla Onun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

39. İsayı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, «Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkâr biri olduğunu anlardı» dedi.

40. Bunun üzerine İsa Ferisiye, «Simun» dedi, «Sana bir söyleyeceğim var.» O da, «Buyur, öğretmenim» dedi.

41. «Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçluydu.

42. Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?»

43. Simun, «Sanırım, kendisine daha çok bağışlanan» diye yanıtladı. İsa ona, «Doğru söyledin» dedi.

44. Sonra kadına bakarak Simuna şunları söyledi: «Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi.

45. Sen beni öpmedin, ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor.

46. Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarıma güzel kokulu yağ sürdü.

47. Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever.»

48. Sonra kadına, «Günahların bağışlandı» dedi.

49. İsayla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, «Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!» şeklinde konuşmaya başladılar.

50. İsa ise kadına, «İmanın seni kurtardı, esenlikle git» dedi.

1. Bundan kısa bir süre sonra İsa on iki öğrencisiyle birlikte köy kent dolaşmaya başladı. Tanrının Egemenliğini duyurup müjdeliyordu.
- 2-3. Kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulan bazı kadınlar, içinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem, Hirodesin kâhyası Kuzanın karısı Yohanna, Suzanna ve daha birçokları İsayla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla İsaye ve öğrencilerine yardım ediyorlardı.
- 4-5. Büyük bir kalabalığın toplandığı, insanların her kentten kendisine akın akın geldiği bir sırada İsa şu benzetmeyi anlattı: «Ekincinin biri tohum ekmeye çıktı. Ektiği tohumlardan kimi yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip gökteki kuşlara yem oldu.
6. Kimi kayalık yere düştü, filizlenince susuzluktan kuruyup gitti.
7. Kimi, dikenler arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu.
8. Kimi ise iyi toprağa düştü, büyüyünce yüz kat ürün verdi.» Bunları söyledikten sonra, «İşitecek kulağı olan işitsin!» diye seslendi.
- 9-10. İsa, bu benzetmenin anlamını kendisinden soran öğrencilerine, «Tanrı Egemenliğinin sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi» dedi. «Ama başkalarına benzetmelerle sesleniyorum. Öyle ki, «Gördükleri halde görmesinler, Duydukları halde anlamasınlar.»
11. «Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrının sözüdür.
12. Yol kenarındakiler sözü işiten kişilerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alır götürür.
13. Kayalık yere düşenler, işittikleri sözü sevinçle kabul eden, ama kök salamadıkları için ancak bir süre inanan kişilerdir. Böyleleri denendikleri zaman imandan dönerler.
14. Dikenler arasına düşenler, sözü işiten ama zamanla yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevkleri içinde boğulan, dolayısıyla olgun ürün vermeyenlerdir.
15. İyi toprağa düşenler ise, sözü işitince onu iyi ve sağlam bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.»
16. «Hiç kimse kandil yakıp bunu bir kapla örtmez, ya da yatağın altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.
17. Çünkü açığa çıkarılmayacak gizli hiçbir şey yok; bilinmeyecek, aydınlığa çıkmayacak saklı hiçbir şey yoktur.
18. Bunun için, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde var sandığı bile elinden alınacak.»
19. İsanın annesiyle kardeşleri Ona geldiler, ama kalabalıktan ötürü kendisine yaklaşamadılar.
20. İsaye, «Annenle kardeşlerin dışarıda duruyor, seni görmek istiyorlar» diye haber verildi.
21. İsa haberi getirenlere şöyle karşılık verdi: «Annemle kardeşlerim, Tanrının sözünü duyup yerine getirenlerdir.»
22. Bir gün İsa öğrencileriyle birlikte bir tekneye binerek onlara, «Gölün karşı yakasına geçelim» dedi. Böylece kıyıdan açıldılar.
23. Teknede giderlerken İsa uykuya daldı. O sırada gölde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca tehlikeli bir duruma düştüler.
24. Gidip İsayı uyandırarak, «Efendimiz, Efendimiz, öleceğiz!» dediler. İsa kalkıp rüzgarı ve kabaran dalgaları azarladı. Fırtına dindi ve ortalık sülیمان oldu.
25. İsa öğrencilerine, «Nerede imanınız?» dedi. Onlar korku ve şaşkınlık içindeydiler. Birbirlerine, «Bu adam kim ki, rüzgara, suya bile buyruk veriyor, onlar da sözünü dinliyor!» dediler.
26. Celilenin karşısında bulunan Gerasalıların memleketine vardılar.
27. İsa karaya çıkınca kentten bir adam Onu karşıladı. Cinli ve uzun zamandan beri giysi giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu.
28. Adam İsayı görünce çığlık atıp önünde yere kapandı. Yüksek sesle, «Ey İsa, yüce Tanrının Oğlu, benden ne istiyorsun?» dedi. «Sana yalvarırım, bana işkence etme!»
29. Çünkü İsa, kötü ruha adamın içinden çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh adamı sık sık etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve kösteklerle bağlanıp başına nöbetçi konulduğu halde bağlarını paralıyor ve

cin tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

30. İsa ona, «Adın ne?» diye sordu. O da, «Tümen» diye yanıtladı. Çünkü onun içine bir sürü cin girmişti.

31. Cinler, dipsiz derinliklere gitmelerini buyurmasın diye İsaya yalvarıp durdular.

32. Orada, dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. Cinler, domuzların içine girmelerine izin vermesi için İsaya yalvardılar. O da onlara izin verdi.

33. Adamdan çıkan cinler domuzların içine girdiler. Sürü dik yamaçtan aşağı koşuşarak göle atlayıp boğuldu.

34. Domuzları güdenler olup biteni görünce kaçtılar, kentte ve köylerde olayın haberini yaydılar.

35. Bunun üzerine halk olup biteni görmeye çıktı. İsanın yanına geldikleri zaman, cinlerden kurtulan adamı giyinmiş ve akli başına gelmiş olarak İsanın ayakları dibinde oturmuş buldular ve korktular.

36. Olayı görenler, cinli adamın nasıl kurtulduğunu halka anlattılar.

37. O zaman Gerasa yöresinden gelen bütün kalabalık büyük bir korkuya kapılarak İsanın yanlarından ayrılmasını rica ettiler. O da geri dönmek üzere tekneye bindi.

38-39. Cinlerden kurtulan adam İsanın yanında kalmak için Ona yalvardı. Ama İsa, «Evine dön, Tanrının senin için neler yaptığını anlat» diyerek onu salıverdi. Adam da gitti, İsanın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

40. Karşı yakaya dönen İsayı halk karşıladı. Çünkü herkes Onu bekliyordu.

41. O sırada, havra yöneticisi olan Yair adında bir adam gelip İsanın ayaklarına kapandı, evine gelmesi için yalvardı.

42. Çünkü on iki yaşlarındaki biricik kızı ölmek üzereydi. İsa oraya giderken kalabalık Onu her yandan sıkıştırıyordu.

43. On iki yıldır kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamıştı; ama hiçbiri onu iyileştirememişti.

44. İsanın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu ve o anda kanaması kesildi.

45. İsa, «Bana kim dokundu?» dedi. Herkes inkâr ederken Petrus, «Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış sıkıştırıyor» dedi.

46. Ama İsa, «Birisi bana dokundu» dedi. «İçimden bir gücün akıp gittiğini hissettim.»

47. Yaptığını gizleyemeyeceğini anlayan kadın titreyerek geldi, İsanın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, Ona neden dokunduğunu ve o anda nasıl iyileştiğini anlattı.

48. İsa ona, «Kızım» dedi, «İmanın seni kurtardı. Esenlikle git.»

49. İsa daha konuşurken havra yöneticisinin evinden biri geldi. Yöneticiye, «Kızın öldü» dedi, «Artık öğretmeni rahatsız etme.»

50. İsa bunu duyunca havra yöneticisine şöyle dedi: «Korkma, yalnız iman et, kızın kurtulacak.»

51. İsa adamın evine gelince Petrus, Yuhanna, Yakup ve kızın annesi babası dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi.

52. Herkes kız için ağlıyor, dövünüyordu. İsa, «Ağlamayın» dedi, «Kız ölmedi, uyuyor.»

53. Kızın öldüğünü bildikleri için İsayla alay ettiler.

54. O ise kızın elini tutarak, «Kızım, kalk!» diye seslendi.

55. Ruhu yeniden bedenine dönen kız hemen ayağa kalktı. İsa, kıza yemek verilmesini buyurdu.

56. Kızın annesiyle babası şaşkınlık içindeydi. İsa, olanları hiç kimseye anlatmamaları için onları uyardı.

1. İsa, Onikileri yanına çağırıp onlara bütün cinler üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi.
2. Sonra onları Tanrının Egemenliğini duyurmaya ve hastalara şifa vermeye gönderdi.
3. Onlara şöyle dedi: «Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para, ne de yedek mintan.
4. Hangi eve girerseniz, kentten ayrılınca dek orada kalın.
5. Sizi kabul etmeyenlere gelince, kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin.»
6. Onlar da yola çıktılar, her yerde Müjdeyi yayarak ve hastaları iyileştirerek köy köy dolaştılar.
- 7-8. Bölgenin kralı Hirodes bütün bu olanları duyunca şaşkına döndü. Çünkü bazıları Yahyanın ölümünden dirildiğini, bazıları İlyasın görüldüğünü, başkaları ise eski peygamberlerden birinin dirildiğini söylüyordu.
9. Hirodes, «Yahyanın başını ben kestirdim. Şimdi hakkında böyle haberler duyduğum bu adam kim?» diyor ve İsayı görmenin bir yolunu arıyordu.
10. Elçiler geri dönünce, yaptıkları her şeyi İsayı anlattılar. Sonra İsa yalnızca onları yanına alıp Beytsayda denilen bir kente çekildi.
11. Bunu öğrenen halk Onun ardından gitti. İsa onları ilgiyle karşıladı, kendilerine Tanrının Egemenliğinden söz etti ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi.
12. Günbatımına doğru Onikiler gelip Ona, «Halkı salver de çevredeki köylere ve çiftliklere gidip kendilerine barınak ve yiyecek bulsunlar. Çünkü ıssız bir yerdeyiz» dediler.
13. İsa, «Onlara siz yiyecek verin» dedi. «Beş ekmekle iki balıktan başka bir şeyimiz yok» dediler. «Yoksa bunca halk için yiyecek almaya biz mi gidelim?»
14. Orada yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa öğrencilerine, «Halkı yaklaşık elliser kişilik kümeler halinde yere oturtun» dedi.
15. Öğrenciler öyle yapıp herkesi yere oturtular.
16. İsa, beş ekmekle iki balığı aldı, gözlerini göğe kaldırarak şükretti; sonra bunları böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi.
17. Herkes yiyip doydu. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu toplandı.
18. Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, «Halk benim kim olduğumu söylüyor?» diye sordu.
19. Şöyle yanıtladılar: «Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas, kimi de eski peygamberlerden biri dirilmiş, diyor.»
20. İsa onlara, «Siz ne dersiniz» dedi, «Sizce ben kimim?» Petrus, «Sen Tanrının Mesihisin» yanıtını verdi.
21. İsa, onları uyararak bunu hiç kimseye söylememelerini buyurdu.
22. İnsanoğlunun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini söyledi.
23. Sonra hepsine, «Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin» dedi,
24. «Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır.
25. İnsan bütün dünyayı kazanıp da canını yitirirse, canından olursa, bunun kendisine ne yararı olur?
26. Kim benden ve benim sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da kendisinin, Babasının ve kutsal meleklerin görkemi içinde geldiğinde o kişiden utanacaktır.
27. Size gerçeği söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrının Egemenliğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.»
28. Bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra İsa, yanına Petrus, Yuhanna ve Yakupu alarak dua etmek üzere dağa çıktı.
29. İsa dua ederken yüzünün görünümünü değişti, giysileri şimşek gibi parıldayan bir beyazlığa büründü.

- 3-031. O anda görkem içinde beliren iki kişi İsayla konuşmaya başladılar. Bunlar Musa ile İlyastı. İsanın yakında Yerusolimde gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.
32. Petrus ile yanındakilerin üzerine uyku çökmüştü. Ama uykuları iyice dağılınca İsanın görkemini ve yanında duran iki kişiyi gördüler.
33. Bunlar İsanın yanından ayrılırken Petrus İsaye, «Efendimiz» dedi, «Burada bulunmamız ne iyi oldu! Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musaya, biri de İlyasa.» Aslında ne söylediğinin farkında değildi.
34. Petrus daha bunları söylerken bir bulut gelip onlara gölge saldı. Bulut onları sarınca korktular.
35. Buluttan gelen bir ses, «Bu benim Oğlumdur, seçilmiş Olandır. Onu dinleyin!» dedi.
36. Ses kesilince İsanın tek başına olduğu görüldü. Öğrenciler bunu gizli tuttular ve o günlerde hiç kimseye gördüklerinden söz etmediler.
37. Ertesi gün dağdan indikleri zaman, İsayı büyük bir kalabalık karşıladı.
38. Kalabalığın içinden bir adam, «Öğretmenim» diye seslendi, «Yalvarırım, oğlumu bir gör, o tek çocuğumdur.
39. Bir ruh onu yakalıyor, o da birdenbire çığlık atıyor. Ruh onu, ağzından köpükler gelene dek şiddetle sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor.
40. Ruhu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama başaramadılar.»
41. İsa şöyle karşılık verdi: «Ey imansız ve sapmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalıp size katlanacağım? Oğlunu buraya getir.»
42. Çocuk daha İsaye yaklaşırken cin onu yere vurup şiddetle sarstı. Ama İsa kötü ruhu azarladı, çocuğu iyileştirerek babasına geri verdi.
- 43-44. Herkes Tanrının büyük gücüne şaşıp kaldı. Herkes İsanın bütün yaptıkları karşısında hayret içindeyken, İsa öğrencilerine, «Şu sözlerime iyice kulak verin» dedi. «İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek.»
45. Onlar bu sözü anlamadılar. Sözü kavramasınlar diye anlamı kendilerinden gizlenmişti. Üstelik İsaye bu sözle ilgili soru sormaktan korkuyorlardı.
46. Öğrenciler, aralarında kimin en büyük olduğunu tartışmaya başladılar.
- 47-48. Akıllarından geçeni bilen İsa, küçük bir çocuğu tutup yanına çekti ve onlara şöyle dedi: «Bu çocuğu benim adım uğruna kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük kim ise, işte en büyük odur.»
49. Yuhanna buna karşılık, «Efendimiz» dedi, «Senin adınla cin kovan birini gördük, ama bizimle birlikte seni izlemediği için ona engel olmaya çalıştık.»
50. İsa, «Ona engel olmayın!» dedi. «Size karşı olmayan, sizden yanadır.»
51. Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yerusolime doğru yola çıktı.
52. Kendi önünden haberciler gönderdi. Bunlar, kendisi için hazırlık yapmak üzere gidip Samiriyelilere ait bir köye girdiler.
53. Ama Samiriyeliler İsayı kabul etmediler. Çünkü Yerusolime doğru gidiyordu.
54. Öğrencilerden Yakupla Yuhanna bunu görünce, «Rab, bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?» dediler.
55. Ama İsa dönüp onları azarladı.
56. Sonra başka bir köye gittiler.
57. Yolda giderlerken bir adam İsaye, «Nereye gidersen, senin ardından geleceğim» dedi.
58. İsa ona, «Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlunun başını yaslayacak bir yeri yok» dedi.
59. Bir başkasına, «Ardımdan gel» dedi. Adam ise, «İzin ver, önce gidip babamı gömeyim» dedi.
60. İsa ona şöyle dedi: «Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen gidip Tanrının Egemenliğini duyur.»
61. Bir başkası, «Ya Rab» dedi, «Senin ardından geleceğim ama, izin ver, önce evimdekilerle vedalaşayım.»
62. İsa ona, «Sabanı tutup da geriye bakan, Tanrı'nın Egemenliği'ne layık değildir» dedi.

1. Bu olaylardan sonra Rab yetmiş kişi daha görevlendirdi. Bunları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her yere kendi önünden gönderdi.
2. Onlara, «Ürün bol, ama işçi az» dedi, «Bu nedenle ürünün sahibi Rabbe yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.
3. Haydi gidin! İşte, sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum.
4. Yanınıza ne kese, ne torba, ne de çarık alın. Yolda hiç kimseyle selamlaşmayın.
5. Hangi eve girerseniz, önce, «Bu eve esenlik olsun!» deyin.
6. Orada esenliksever biri varsa, dilediğiniz esenlik onun üzerinde kalacak; yoksa, size dönecektir.
7. Girdiğiniz evde kalın, size ne verirlerse onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve taşınmayın.
8. «Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin.
9. Orada bulunan hastaları iyileştirin ve kendilerine, «Tanrının Egemenliği size yaklaştı» deyin.
- 10-11. Ama bir kente girdiğinizde sizi kabul etmezlerse, o kentin caddelerine çıkıp şöyle deyin: «Kentinizden ayaklarımızda kalan tozu bile size karşı silkiyoruz. Yine de şunu bilin ki, Tanrının Egemenliği yaklaştı.»
12. Size şunu söyleyeyim, yargı günü o kentin hali Sodom Kentinin halinden beter olacaktır.
13. «Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Sizlerde yapılan mucizeler Sur ve Saydada yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı.
14. Ama yargı günü sizin haliniz Sur ve Saydanın halinden beter olacaktır.
15. Ya sen, ey Kefarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, ölümler diyarına indirileceksin!
16. «Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.»
17. Yetmişler sevinç içinde döndüler. «Ya Rab» dediler, «Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor.»
18. İsa onlara şöyle dedi: «Şeytanın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm.
19. Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.
20. Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.»
21. O anda İsa Kutsal Ruhun etkisiyle coşarak şöyle dedi: «Baba, yerin ve göğün Rabbi! Bu gerçekleri bilge ve akıllı kişilerden gizleyip küçük çocuklara açtığın için sana şükrederim. Evet Baba, senin isteğin buydu.
22. «Babam her şeyi bana teslim etti. Oğulun kim olduğunu Babadan başka kimse bilmez. Babanın kim olduğunu da Oğuldan ve Oğulun Onu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez.»
23. Sonra öğrencilerine dönüp özel olarak şöyle dedi: «Sizin gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu!
24. Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin işittiklerinizi işitmek istediler, ama işitemediler.»
25. Bir Kutsal Yasa uzmanı İsayı denemek amacıyla gelip şöyle dedi: «Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?»
26. İsa ona, «Kutsal Yasada ne yazılmıştır?» diye sordu. «Orada ne okuyorsun?»
27. Adam şöyle karşılık verdi: «Tanrın Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin. Komşunu da kendin gibi seveceksin.»
28. İsa ona, «Doğru yanıt verdin» dedi. «Bunu yap ve yaşayacaksın.»
29. Oysa adam kendini haklı çıkarmak isteyerek İsayı, «Peki, komşum kim?» dedi.
30. İsa şöyle yanıt verdi: «Adamın biri Yeruşalimden Erihaya inerken haydutların eline düştü. Onu soyup dövdüler, yarı ölü bırakıp gittiler.
31. Bir rastlantı olarak o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından geçip gitti.
32. Bir Levili de oraya varıp adamı görünce aynı şekilde geçip gitti.
33. O yoldan geçen bir Samiriyeli ise adamın bulunduğu yere gelip onu görünce, yüreği sızladı.

34. Adamın yanına gitti, yaralarının üzerine yağla şarap dökerek sardı. Sonra adamı kendi hayvanına bindirip hana götürdü, onunla ilgilendi.
35. Ertesi gün iki dinar çıkararak hancıya verdi. «Ona iyi bak» dedi, «Bundan fazla ne harcarsan, dönüşümde sana öderim.»
36. «Sence bu üç kişiden hangisi haydutlar arasına düşen adama komşu gibi davrandı?»
37. Yasa uzmanı, «Ona acıyıp yardım eden» dedi. İsa, «Git, sen de öyle yap» dedi.
38. İsa, öğrencileriyle birlikte yola devam edip bir köye girdi. Marta adında bir kadın İsayı evinde konuk etti.
39. Martanın Meryem adındaki kızkardeşi, Rabbin ayakları dibine oturmuş Onun konuşmasını dinliyordu.
40. Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi. İsanın yanına gelerek, «Ya Rab» dedi, «Kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasına aldırıyor musun? Ona söyle de bana yardım etsin.»
41. Rab ona şu karşılığı verdi: «Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun.
42. Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti ve bu kendisinden alınmayacak.»

1. İsa bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri, «Ya Rab» dedi, «Yahyanın kendi öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmesini öğret.»
2. İsa onlara, «Dua ederken şöyle söyleyin» dedi: «Baba, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin.
3. Her gün bize gündelik ekmeğimizi ver.
4. Günahlarımızı bağışla. Çünkü biz de bize karşı suç işleyen herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme.»
- 5-7. Sonra şöyle dedi: «Sizlerden birinin bir arkadaşı olur da gece yarısı ona gidip, «Arkadaş, bana üç ekmeğe ödünç ver. Bir arkadaşım yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok» derse, öbürü içerden, «Beni rahatsız etme! Kapı kilitli, çocuklarım da yanımda yatıyor. Kalkıp sana bir şey veremem» der mi hiç?
8. Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık gereği kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse ona verir.
9. «Ben size şunu söyleyeyim: Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
10. Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.
11. «Aranızda hangi baba, ekmeğe isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse balık yerine yılan verir?
12. Ya da yumurta isterse ona akrep verir?
13. Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruhu vereceği çok daha kesin değil mi?»
14. İsa adamın birinden dilsiz bir cini kovuyordu. Cin çıkınca adamın dili çözülür. Halk hayret içinde kaldı.
15. Ama içlerinden bazıları, «Cinleri, cinlerin önderi Baalzevulun gücüyle kovuyor» dediler.
16. Bazıları ise Onu denemek amacıyla gökten bir belirti göstermesini istediler.
17. Onların ne düşündüğünü bilen İsa şöyle dedi: «Kendi içinde bölünen ülke yıkılır, kendi içinde bölünen ev çöker.
18. Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, onun egemenliği nasıl ayakta kalabilir? Siz, benim Baalzevulun gücüyle cinleri kovduğumu söylüyorsunuz.
19. Eğer ben cinleri Baalzevulun gücüyle kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin gücüyle kovuyor? Sizi bu durumda kendi adamlarınız yargılayacak.
20. Ama ben cinleri Tanrının eliyle kovuyorsam, Tanrının Egemenliği üzerinize gelmiş demektir.
21. «Tepeden tırnağa silahlanmış güçlü bir adam kendi evini koruduğu sürece, malları güvenlik içinde olur.
22. Ne var ki, ondan daha güçlü biri saldırıp onu alt ettiğinde güvendiği bütün silahları elinden alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.
23. Benden yana olmayan bana karşıdır, benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir.
24. «Kötü ruh insandan çıkınca kurak yerlerde dolanıp huzur arar. Bulamayınca da, «Çıktığım eve, kendi evime döneyim» der.
25. Eve gelince orayı süpürülmüş, düzeltilmiş bulur.
26. Bunun üzerine gider, kendisinden kötü yedi ruh daha alır ve eve girip yerleşirler. Böylece o kişinin son durumu ilkinden beter olur.»
27. İsa bu sözleri söylerken kalabalığın içinden bir kadın Ona, «Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!» diye seslendi.
28. İsa, «Daha doğrusu, ne mutlu Tanrının sözünü dinleyip uygulayanlara!» dedi.
29. Çevredeki kalabalık büyürken İsa konuşmaya başladı. «Şimdiki kuşak kötü bir kuşaktır» dedi. «Doğaüstü bir belirti istiyor, ama ona Yunusun belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek.
30. Yunus nasıl Ninova halkına bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır.
31. Güney Kraliçesi, yargı günü bu kuşağın adamlarıyla birlikte kalkıp onları yargılayacak. Çünkü kraliçe, Süleymanın bilgece sözlerini dinlemek için dünyanın ta öbür ucundan gelmişti. Bakın,

Süleymandan daha üstün olan buradadır.

32. Ninova halkı, yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü Ninovalılar, Yunusun çağrısı üzerine tövbe ettiler. Bakın, Yunustan daha üstün olan buradadır.»

33. «Hiç kimse kandil yakıp onu gizli yere ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar.

34. Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa, bütün bedenin de aydınlık olur. Gözün bozuksa, bedenin de karanlık olur.

35. Öyleyse dikkat et, sendeki «ışık» karanlık olmasın.

36. Eğer bütün bedenin aydınlık olur ve hiçbir yanı karanlık kalmazsa, kandilin seni ışınlarıyla aydınlattığı zamanki gibi, bedenin tümünden aydınlık olur.»

37. İsa konuşmasını bitirince bir Ferisi Onu evine yemeğe çağırdı. O da içeri girerek sofraya oturdu.

38. İsanın yemekten önce yıkanmadığını gören Ferisi şaşıtı.

39. Rab ona şöyle dedi: «Siz Ferisiler, bardağın ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur.

40. Ey akılsızlar! Dışı yapanla içi yapan aynı değil mi?

41. Siz kaplarınızın içindekini sadaka olarak verin, o zaman sizin için her şey temiz olur.

42. «Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedefotunun ve her tür sebzenin ondallığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi.

43. Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız.

44. Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.»

45. Kutsal Yasa uzmanlarından biri söz alıp İsa'ya, «Öğretmenim, bunları söylemekle bize de hakaret etmiş oluyorsun» dedi.

46. İsa, «Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!» dedi. «İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için parmağınızı bile kıpırdatmazsınız.

47. Vay halinize! Peygamberlerin anıtlarını yaparsınız, oysa onları sizin atalarınız öldürmüştür.

48. Böylelikle atalarınızın yaptıklarına tanıklık ederek bunları onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de anıtlarını yapıyorsunuz.

49. İşte bunun için Tanrının Bilgeliği şöyle demiştir: «Ben onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim, bunlardan kimini öldürecek, kimine zulmedecekler.»

5-051. Böylece bu kuşak, Habilin kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriyânın kanına değin, dünyanın kuruluşundan beri akıtılan bütün peygamberlerin kanından sorumlu tutulacaktır. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır.

52. Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.»

53. İsa oradan ayrılınca, din bilginleriyle Ferisiler Onu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar.

54. Ağzından çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

1. O sırada halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanmıştı. İsa önce kendi öğrencilerine şunları söylemeye başladı: «Ferisilerin mayasından -yani, ikiyüzlülüğten- kaçın.
2. Örtülü olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur.
3. Bunun için karanlıkta söylediğiniz her söz gün ışığında duyulacak, kapalı kapılar ardında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacaktır.
4. «Siz dostlarıma söylüyorum, bedeni öldüren, ama ondan sonra başka bir şey yapamayanlardan korkmayın.
5. Kimden korkmanız gerektiğini size açıklayayım: Kişiyi öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrıdan korkun. Evet, size söylüyorum, Ondan korkun.
6. Beş serçe iki meteliğe satılmıyor mu? Ama bunlardan bir teki bile Tanrı katında unutulmuş değildir.
7. Nitekim başınızdaki bütün saçlar bile sayılıdır. Korkmayın, siz birçok serçeden daha değerlisiniz.
8. «Size şunu söyleyeyim, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrının melekleri önünde açıkça kabul edecek.
9. Ama kim beni insanlar önünde inkâr ederse, kendisi de Tanrının melekleri önünde inkâr edilecek.
10. İnsanoğluna karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak. Oysa Kutsal Ruha küfreden bağışlanmayacaktır.
11. «Sizi havra topluluklarının, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, «Kendimizi neyle, nasıl savunacağız?» ya da, «Ne söyleyeceğiz?» diye kaygılanmayın.
12. Kutsal Ruh o anda size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.»
13. Kalabalığın içinden biri İsaya, «Öğretmenim, kardeşime söyle de mirası benimle paylaşsın» dedi.
14. İsa ona şöyle dedi: «Ey adam! Kim beni üzerinizde yargıç ya da hakem yaptı?»
15. Sonra onlara, «Dikkatli olun!» dedi. «Her türlü açgözlülüğten sakının. Çünkü insanın yaşamı, malının çokluğuna bağlı değildir.»
16. İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «Zengin bir adamın toprakları bol ürün verdi.
17. Adam kendi kendine, «Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok» diye düşündü.
18. Sonra, «Şöyle yapacağım» dedi. «Ambarlarımı yıkıp daha büyüklerini yapacağım, bütün tahıllarımı ve mallarımı oraya yığacağım.
19. Kendime, ey canım, yıllarca yetecek kadar bol malın var. Rahatına bak, ye, iç, yaşamın tadını çıkar diyeceğim.»
20. «Ama Tanrı ona, «Ey akılsız!» dedi. «Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?»
21. «Kendisi için servet biriktiren, ama Tanrı katında zengin olmayan kişinin sonu böyle olur.»
22. İsa öğrencilerine şöyle dedi: «Bu nedenle size şunu söylüyorum: «Ne yiyeceğiz?» diye canınız için, «Ne giyeceğiz?» diye bedeniniz için kaygılanmayın.
23. Can yiyecekten, beden de giyecekten daha önemlidir.
24. Kargalara bakın! Ne eker, ne biçerler; ne kilerleri, ne ambarları vardır. Tanrı yine de onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz!
25. Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünü bir anlık uzatabilir?
26. Bu küçücük işe bile gücünüz yetmediğine göre, öbür konularda neden kaygılanıyorsunuz?
27. «Zambakların nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Ama size şunu söyleyeyim, bütün görkemine karşın Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.
28. Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrının sizi de giydireceği çok daha kesindir.
29. «Ne yiyeceğiz, ne içeceğiz?» diye düşünüp tasalanmayın.
30. Dünya ulusları hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa Babanız, bunlara gereksinmeniz olduğunu bilir.
31. Siz Onun egemenliğinin ardından gidin, o zaman size bunlar da verilecektir.
32. «Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Babanız, egemenliği size vermeyi uygun gördü.

33. Mallarınızı satın, sadaka olarak verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine edinin. Orada ne hırsız ona yaklaşır, ne de güve onu yer.
34. Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.»
35. «Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olun.
36. Düğün şenliğinden dönecek olan efendilerinin gelip kapıyı çaldığı an kapıyı açmak için hazır bekleyen köleler gibi olun.
37. Efendileri geldiğinde uyanık bulunan kölelere ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, kölelerini sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecek.
38. Efendi gecenin ister ikinci, ister üçüncü nöbetinde gelsin, uyanık bulacağı kölelere ne mutlu!
39. Ama şunu bilin ki, ev sahibi, hırsızın hangi saatte geleceğini bilse, evinin soyulmasına fırsat vermez.
40. Siz de hazır olun. Çünkü İnsanoğlu beklemediğiniz saatte gelecektir.»
41. Petrus, «Ya Rab» dedi, «Bu benzetmeyi bizim için mi anlatıyorsun, yoksa herkes için mi?»
42. Rab de şöyle dedi: «Efendinin, uşaklarına vaktinde azık vermek için başlarına atadığı güvenilir ve akıllı kâhya kimdir?
43. Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o köleye ne mutlu!
44. Size gerçeği söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerinde yetkili kılacak.
- 45-46. Ama o köle içinden, «Efendim gecikiyor» der, kadın ve erkek hizmetkârları dövmeye, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, efendisi, onun beklemediği günde, ummadığı saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızlarla bir tutacaktır.
47. «Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan, onun isteğini yerine getirmeyen köle çok dayak yiyecek.
48. Oysa bilmeden dayağı hak eden davranışlarda bulunan, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek. Kime çok şey emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.
49. «Ben dünyaya ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş daha şimdiden alevlenmiş olsaydı!
50. Katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu vaftiz gerçekleşinceye dek nasıl da sıkıntı çekiyorum!
51. Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, ayrılık getirmeye geldim.
52. Bundan böyle bir evde beş kişi, ikiye karşı üç, üçe karşı iki bölünmüş olacak.
53. Baba oğluna karşı, oğul babasına karşı, anne kızına karşı, kız annesine karşı, kaynana gelinine karşı, gelin kaynanasına karşı olacaktır.»
54. İsa halka şunları da söyledi: «Batıda bir bulutun yükseldiğini görünce siz hemen, «Sağanak geliyor» diyorsunuz, ve öyle oluyor.
55. Rüzgarın güneyden estiğini görünce, «Çok sıcak olacak» diyorsunuz, ve öyle oluyor.
56. Sizi ikiye bölünmüşler! Yeryüzünün ve gökyüzünün görünümünden bir anlam çıkarabiliyorsunuz da, şimdiki zamanın anlamını nasıl oluyor da çıkaramıyorsunuz?
57. «Doğru olana neden kendiniz karar vermiyorsunuz?
58. Sizden davacı olanla birlikte yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa o sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç gardiyanın eline verir, gardiyan da sizi hapse atar.
59. Size şunu söyleyeyim, borcunuzun son kuruşunu ödemedikçe oradan asla çıkamazsınız.»

1. O sırada bazı kişiler gelip İsa'ya bir haber getirdiler. Pilatusun nasıl bazı Celilelileri öldürüp kanlarını kendi kestikleri kurbanların kanına kattığını anlattılar.
2. İsa onlara şöyle karşılık verdi: «Böyle acı çeken bu Celilelilerin, bütün öbür Celilelilerden daha günahlı olduğunu mu sanıyorsunuz?
3. Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.
4. Ya da, Şiloadaki kule üzerlerine yıkılınca ölen o on sekiz kişinin, Yerusolimde yaşayan öbür insanların hepsinden daha suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz?
5. Size hayır diyorum. Ama tövbe etmezseniz, hepiniz böyle mahvolacaksınız.»
6. İsa şu benzetmeyi anlattı: «Adamın birinin bağında dikili bir incir ağacı vardı. Adam gelip ağaçta meyve aradı, ama bulamadı.
7. Bağcıya, «Bak» dedi, «Ben üç yıldır gelip bu incir ağacında meyve arıyorum, bulamıyorum. Onu kes. Toprağın besinini neden boş yere tüketsin?»
8. «Bağcı, «Efendim» diye karşılık verdi, «Ağacı bir yıl daha bırak, bu arada ben çevresini kazıp gübreleyeyim.
9. Gelecek yıl meyve verirse, ne iyi; vermezse, onu kesersin.»
10. Bir Şabat Günü İsa, havralardan birinde öğretiyordu.
11. On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büküm olmuş, belini hiç doğrultamıyordu.
12. İsa onu görünce yanına çağırdı. «Kadın» dedi, «Hastalığından kurtuldun.»
13. Ellerini kadının üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrıyı yüceltmeye başladı.
14. İsanın hastayı Şabat Günü iyileştirmesine kızan havra yöneticisi kalabalığa seslenerek, «Çalışmak için altı gün vardır» dedi. «O günler gelip iyileşin, Şabat Günü değil.»
15. Rab ona şu karşılığı verdi: «Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü kendi öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez mi?
16. Buna göre, Şeytanın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim'in bir kızı olan bu kadının da Şabat Günü bu bağdan çözülmesi gerekmez miydi?»
17. İsanın bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utandırdı. Bütün kalabalık ise Onun yaptığı görkemli işlerin tümünü sevinçle karşıladı.
18. Sonra İsa şunları söyledi: «Tanrının Egemenliği neye benzer, onu neye benzeteyim?
19. Tanrının Egemenliği, bir adamın bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tane gelişip ağaç olur, kuşlar dallarında barınır.»
20. İsa yine, «Tanrının Egemenliğini neye benzeteyim?» dedi.
21. «O, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur kabarır.»
22. İsa köy kent dolaşarak öğretiyor, Yerusolime doğru ilerliyordu.
- 23-24. Biri Ona, «Ya Rab» dedi, «Kurtulanların sayısı az mı olacak?» İsa oradakilere şöyle dedi: «Dar kapıdan girmeye gayret edin. Size şunu söyleyeyim, çok kişi içeri girmek isteyecek, ama giremeyecek.
25. Ev sahibi kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıda durup, «Ya Rab, kapıyı aç bize!» diyerek kapıyı vurmaya başlayacaksınız. «O da size, «Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum» diye karşılık verecek.
26. «O zaman, «Biz senin önünde yiyip içtik, sen de bizim sokaklarımızda öğrettin» demeye başlayacaksınız.
27. «O da size şöyle diyecek: «Kim olduğunuzu, nereden geldiğinizi bilmiyorum. Çekilin önümden, ey kötülük yapanlar!»
28. «İbrahimi, İshakı, Yakupu ve bütün peygamberleri Tanrının Egemenliğinde, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüz zaman, aranızda ağlayış ve diş gıcırtısı olacaktır.
29. İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrının Egemenliğinde sofraya oturacaklar.
30. Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.»

31. Tam o sırada bazı Ferisiler gelip İsa'ya, «Buradan ayrılıp başka yere git. Hirodes seni öldürmek istiyor» dediler.
32. İsa onlara şöyle dedi: «Gidin, o tilkiye söyleyin, «Bugün ve yarın cinleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün hedefime ulaşacağım.»
33. Yine de bugün, yarın ve öbür gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruslaimin dışında ölmesi düşünülemez!
34. «Ey Yeruslaim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruslaim! Tavuğun civcivlerini kanatları altına topladığı gibi ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim, ama siz istemediniz.
35. Bakın, eviniz ıssız bırakılacak! Size şunu söyleyeyim: «Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun!» diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.»

1. Bir Şabat Günü İsa Ferisilerin ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkes Onu dikkatle gözlüyordu.
2. Önünde, vücudu su toplamış bir adam vardı.
3. İsa, Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisilere, «Şabat Günü bir hastayı iyileştirmek Kutsal Yasaya uygun mudur, değil midir?» diye sordu.
4. Onlar ses çıkarmadılar. İsa adamı tutup iyileştirdi, sonra eve gönderdi.
5. İsa onlara şöyle dedi: «Hanginiz oğlu ya da öküzü Şabat Günü kuyuya düşer de hemen çıkarmaz?»
6. Onlar buna hiçbir karşılık veremediler.
- 7-9. Yemeğe çağrılanların başköşeleri seçtiğini farkedene İsa, onlara şu benzetmeyi anlattı: «Biri seni düğüne çağırdığı zaman başköşeye kurulma. Belki senden daha saygın birini de çağırmıştır. İkinizi de çağıran gelip, «Yerini bu adama ver» diyebilir. O zaman utançla kalkıp en arkaya geçersin.
10. Bir yere çağrıldığın zaman git, en arkada otur. Öyle ki, seni çağıran gelince, «Arkadaşım, daha öne buyurmaz mısın?» desin. O zaman seninle birlikte sofrada oturan herkesin önünde onurlandırılmış olursun.
11. Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.»
12. İsa kendisini yemeğe çağırmış olana da şöyle dedi: «Bir öğlen ya da akşam yemeği verdiğin zaman dostlarını, kardeşlerini, akrabalarını ve zengin komşularını çağırma. Yoksa onlar da seni çağırarak karşılık verirler.
13. Ama ziyafet verdiğin zaman yoksulları, kötürümleri, sakatları, körleri çağır.
14. Böylece mutlu olursun. Çünkü bunlar sana karşılık verecek durumda değildirler. Karşılığı sana, doğru kişiler dirildiği zaman verilecektir.»
15. Sofrada oturanlardan biri bunu duyunca İsaya, «Tanrının Egemenliğinde yemek yiyecek olana ne mutlu!» dedi.
16. İsa ona şöyle dedi: «Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok konuk çağırdı.
17. Şölen saati gelince davetlilere, «Buyurun, her şey hazır» diye haber vermek üzere kölesini gönderdi.
18. «Ne var ki, hepsi anlaşmışçasına özür dilemeye başladılar. Birincisi, «Bir tarla satın aldım, gidip görmek zorundayım. Rica ederim, beni hoş gör» dedi.
19. «Bir başkası, «Beş çift öküz aldım, onları denemeye gidiyorum. Rica ederim, beni hoş gör» dedi.
20. «Yine bir başkası, «Yeni evlendim, bu nedenle gelemiyorum» dedi.
21. «Köle geri dönüp durumu efendisine bildirdi. Bunun üzerine ev sahibi öfkelenerek kölesine, «Koş» dedi, «Kentın caddelerine, sokaklarına çık; yoksulları, kötürümleri, körleri, sakatları buraya getir.»
22. «Köle, «Efendim, buyruğun yerine getirilmiştir, ama daha yer var» dedi.
23. «Efendisi köleye, «Çıkıp yolları ve çit boylarını dolaş, bulduklarını gelmeye zorla da evim dolsun» dedi.
24. «Size şunu söyleyeyim, ilk çağrılan o adamlardan hiçbiri benim yemeğimden tatmayacaktır.»
- 25-26. Kalabalık halk toplulukları İsaya birlikte yol alıyordu. İsa dönüp onlara şöyle dedi: «Biri bana gelip de babasını, annesini, karısını, çocuklarını, kardeşlerini, hatta kendi canını bile gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.
27. Çarmihını yüklenip ardımdan gelmeyen, öğrencim olamaz.
28. «Aranızdan biri bir kule yapmak isterse, bunu tamamlayacak kadar parası var mı yok mu diye önce oturup yapacağı masrafı hesap etmez mi?
- 29-30. Çünkü temel atıp da işi bitiremezse, durumu gören herkes, «Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi» diyerek onunla eğlenmeye başlar.
31. «Ya da hangi kral başka bir kralla savaşa gittiğinde, üzerine yirmi bin askerle yürüyen düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce oturup bir değerlendirme yapmaz?
32. Eğer karşı koyamayacaksa, öbürü henüz uzaktayken elçiler gönderip barış koşullarını ister.

33. Aynı şekilde sizden kim varını yoğunu gözden çıkarmazsa, öğrencim olamaz.
34. ‹‹Tuz yararlıdır. Ama tuz tadını yitirirse, bir daha nasıl o tadı kazanabilir?
35. Ne toprağa, ne de gübreye yarar; onu çöpe atarlar. İşitecek kulağı olan işitsin.››

1. Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar İsaya dinlemek için Ona akın ediyordu.
2. Ferisilerle din bilginleri ise, «Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla birlikte yemek yiyor» diye söyleniyorlardı.
- 3-4. Bunun üzerine İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «Sizlerden birinin yüz koyunu olsa ve bunlardan bir tanesini kaybetse, doksan dokuzu bozkırda bırakarak kaybolanı bulana dek onun ardına düşmez mi?
- 5-6. Onu bulunca da sevinç içinde omuzlarına alır, evine döner; arkadaşlarını, komşularını çağırıp onlara, «Benimle birlikte sevinin, kaybolan koyunumu buldum!» der.
7. Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbeyi gereksinmeyen doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha büyük sevinç duyulacaktır.»
8. «Ya da on gümüş parası olan bir kadın bunlardan bir tanesini kaybetse, kandil yakıp evi süpürerek parayı bulana dek her tarafı dikkatle aramaz mı?
9. Parayı bulunca da arkadaşlarını, komşularını çağırıp, «Benimle birlikte sevinin, kaybettiğim parayı buldum!» der.
10. Size şunu söyleyeyim, aynı şekilde Tanrının melekleri de tövbe eden bir tek günahkâr için sevinç duyacaklar.»
11. İsa, «Bir adamın iki oğlu vardı» dedi.
12. «Bunlardan küçüğü babasına, «Baba» dedi, «Malından payıma düşeni ver bana.» Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı.
13. «Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti.
14. Delikanlı her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı.
15. Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı.
16. Delikanlı, domuzların yediği keçiboynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi.
17. «Akli başına gelince şöyle dedi: «Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum.
18. Kalkıp babamın yanına döneceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrıya ve sana karşı günah işledim.
19. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.»
20. «Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü.
21. Oğlu ona, «Baba» dedi, «Tanrıya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğlun olarak anılmaya layık değilim.»
22. «Babası ise kölelerine, «Çabuk, en iyi kaftanı getirip ona giydirin!» dedi. «Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin!
23. Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim.
24. Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu.» Böylece eğlenmeye başladılar.
25. «Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu.
26. Uşaklardan birini yanına çağırıp, «Ne oluyor?» diye sordu.
27. «O da, «Kardeşin geldi, baban da ona sağ salım kavuştuğu için besili danayı kesti» dedi.
- 28-29. «Büyük oğul öfkeleni, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: «Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin.
30. Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğlun eve dönünce, onun için besili danayı kestin.»
31. «Babası ona, «Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir» dedi.
32. «Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu,

bulundu!>>

1. İsa öğrencilerine şunları da anlattı: «Zengin bir adamın bir kâhyası vardı. Kâhya, efendisinin mallarını çarçur ediyor diye efendisine ihbar edildi.
2. Efendisi kâhyayı çağırıp ona, «Nedir bu senin hakkında duyduklarım? Kâhyalığının hesabını ver. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin» dedi.
3. «Kâhya kendi kendine, «Ne yapacağım ben?» dedi. «Efendim kâhyalığı elimden alıyor. Toprak kazmaya gücüm yetmez, dilenmekten utanırım.
4. Kâhyalıktan kovulduğum zaman başkaları beni evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı biliyorum.»
5. «Böylelikle efendisine borcu olanların hepsini tek tek yanına çağırdı. Birincisine, «Efendime ne kadar borcun var?» dedi.
6. «Adam, «Yüz ölçek zeytinyağı» karşılığını verdi. «Kâhya ona, «Borç senedini al ve hemen otur, elli ölçek diye yaz» dedi.
7. «Sonra bir başkasına, «Senin borcun ne kadar?» dedi. «Yüz ölçek buğday» dedi öteki. «Ona da, «Borç senedini al, seksen ölçek diye yaz» dedi.
8. «Efendisi, dürüst olmayan kâhyayı, akıllıca davrandığı için övdü. Gerçekten bu çağın insanları, kendilerine benzer kişilerle ilişkilerinde, ışıktaki yürüyenlerden daha akıllı oluyorlar.
9. Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı servetini kendinize dost edinmek için kullanın ki, bu servet yok olunca sizi sonsuza dek kalacak konutlara kabul etsinler.»
10. «En küçük işte güvenilir olan kişi, büyük işte de güvenilir olur. En küçük işte dürüst olmayan kişi, büyük işte de dürüst olmaz.
11. Dünyanın aldatıcı serveti konusunda güvenilir değilseniz, gerçek serveti size kim emanet eder?
12. Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olmak üzere size kim bir şey verir?
13. «Hiçbir uşak iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever, ya da birine bağlanıp öbürünü hor görür. Siz hem Tanrıya, hem paraya kulluk edemezsiniz.»
14. Parayı seven Ferisiler bütün bu sözleri duyunca İsayla alay etmeye başladılar.
15. O da onlara şöyle dedi: «Siz insanlar önünde kendinizi temize çıkarıyorsunuz, ama Tanrı yüreğinizi biliyor. İnsanların gururlandıkları ne varsa, Tanrıya iğrenç gelir.
16. «Kutsal Yasa ve peygamberlerin devri Yahyanın zamanına dek sürdü. O zamandan bu yana Tanrının Egemenliği müjdeleniyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor.
17. Yerin ve göğün ortadan kalkması, Kutsal Yasanın ufacık bir noktasının yok olmasından daha kolaydır.
18. «Karisını boşayıp başkasıyla evlenen zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.»
19. «Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi.
- 2-021. Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zenginin kapısının önüne bırakılırdı; zenginin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı.
22. «Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü.
23. Ölüler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahimi ve onun yanında Lazarı gördü.
24. «Ey babamız İbrahim, acı bana!» diye seslendi. «Lazarı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azap çekiyorum.»
25. «İbrahim, «Oğlum» dedi, «Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazarın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun.
26. Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.»
27. «Zengin adam şöyle dedi: «Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazarı babamın evine gönder.
28. Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.»

29. ‹‹İbrahim, ‹Onlarda Musanın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler› dedi.
30. ‹‹Zengin adam, ‹Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!› dedi. ‹Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler.›
31. ‹‹İbrahim ona, ‹Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar› dedi.››

1. İsa öğrencilerine şöyle dedi: «İnsanı günaha düşüren tuzakların olması kaçınılmazdır. Ama bu tuzaklara aracılık eden kişinin vay haline!
2. Böyle bir kişi bu küçüklerden birini günaha düşüreceğine, boynuna bir değirmen taşı geçirilip denize atılsa, kendisi için daha iyi olur.
3. Yaşantınıza dikkat edin! Kardeşiniz günah işlerse, onu azarlayın; tövbe ederse, bağışlayın.
4. Günde yedi kez size karşı günah işler ve yedi kez size gelip, «Tövbe ediyorum» derse, onu bağışlayın.»
5. Elçiler Rabbe, «İmanımızı artır!» dediler.
6. Rab şöyle dedi: «Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu dut ağacına, «Kökünden sökül ve denizin içine dikil» dersiniz, o da sözünüzü dinler.
7. «Hanginizin çift süren ya da çobanlık eden bir kölesi olur da, tarladan dönüşünde ona, «Çabuk gel, sofraya otur» der?
8. Tersine ona, «Yemeğimi hazırla, kuşağını bağla, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen yiyip içersin» demez mi?
9. Verdiği buyrukları yerine getirdi diye köleye teşekkür eder mi?
10. Siz de böylece, size verilen buyrukların hepsini yerine getirdikten sonra, «Biz değersiz kullarız; sadece yapmamız gerekeni yaptık» deyin.»
11. Yerusolime doğru yoluna devam eden İsa, Samiriye ile Celile arasındaki sınır bölgesinden geçiyordu.
- 12-13. Köyün birine girerken Onu cüzamlı on adam karşıladı. Bunlar uzakta durarak, «İsa, Efendimiz, halimize acı!» diye seslendiler.
14. İsa onları görünce, «Gidin, kâhinlere görünün» dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler.
- 15-16. Onlardan biri, iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrıyı yücelterek geri döndü, yüzüstü İsanın ayaklarına kapanıp Ona teşekkür etti. Bu adam Samiriyeliydi.
17. İsa, «İyileşenler on kişi değil miydi?» diye sordu. «Öbür dokuzu nerede?
18. Tanrıyı yüceltmek için bu yabancından başka geri dönen olmadı mı?»
19. Sonra adama, «Ayağa kalk, git» dedi. «İmanın seni kurtardı.»
20. Ferisiler İsaya, «Tanrının Egemenliği ne zaman gelecek?» diye sordular. İsa onlara şöyle yanıt verdi: «Tanrının Egemenliği göze görünür bir şekilde gelmez.
21. İnsanlar da, «İşte burada» ya da, «İşte şurada» demeyecekler. Çünkü Tanrının Egemenliği içinizedir.»
22. İsa öğrencilerine şöyle dedi: «Öyle günler gelecek ki, İnsanoğlunun günlerinden birini görmeyi özleyeceksiniz, ama görmeyeceksiniz.
23. İnsanlar size, «İşte orada», «İşte burada» diyecekler. Gitmeyin, onların arkasından koşmayın.
24. Şimşek çakıp göğü bir ucundan öbür ucuna dek nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu kendi gününde öyle olacaktır.
25. Ama önce Onun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekir.
26. «Nuhun günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlunun günlerinde de öyle olacak.
27. Nuhun gemiye bindiği güne dek insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Sonra tufan gelip hepsini yok etti.
28. Lutun günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, alıp satıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı.
29. Ama Lutun Sodomdan ayrıldığı gün gökten ateşle kükürt yağdı ve hepsini yok etti.
30. «İnsanoğlunun ortaya çıkacağı gün durum aynı olacaktır.
31. O gün damda olan, evdeki eşyalarını almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmesin.
32. Lutun karısını hatırlayın!
33. Canını esirgemek isteyen onu yitirecek. Canını yitiren ise onu yaşatacaktır.
34. Size şunu söyleyeyim, o gece aynı yatakta olan iki kişiden biri alınacak, öbürü bırakılacak.

35-36. Birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öbürü bırakılacak.>>

37. Onlar İsa'ya, <<Bu olaylar nerede olacak, Rab?>> diye sordular. O da onlara, <<Leş neredeyse, akbabalar da oraya üşüşecek>> dedi.

- 1-2. İsa öğrencilerine, hiç usanmadan, her zaman dua etmeleri gerektiğini belirten şu benzetmeyi anlattı: «Kentin birinde Tanrıdan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı.
3. Yine o kentte bir dul kadın vardı. Yargıca sürekli gidip, «Davacı olduğum kişiden hakkımı al» diyordu.
- 4-5. «Yargıç bir süre ilgisiz kaldı. Ama sonunda kendi kendine, «Ben her ne kadar Tanrıdan korkmaz, insana saygı duymazsam da, bu dul kadın beni rahatsız ettiği için hakkını alacağım. Yoksa sürekli gelip beni canımdan bezdirecek» dedi.»
6. Rab şöyle devam etti: «Adaletsiz yargıcın ne söylediğini duydunuz.
7. Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin hakkını almayacak mı? Onları çok bekletecek mi?
8. Size şunu söyleyeyim, onların hakkını tez alacaktır. Ama İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?»
- 9-10. Kendi doğruluklarına güvenip başkalarına tepeden bakan bazı kişilere İsa şu benzetmeyi anlattı: «Biri Ferisi, öbürü vergi görevlisi iki kişi dua etmek üzere tapınağa çıktı.
11. Ferisi ayakta kendi kendine şöyle dua etti: «Tanrım, öbür insanlara -soygunculara, hak yiyenlere, zina edenlere- ya da şu vergi görevlisine benzemediğim için sana şükrederim.
12. Haftada iki gün oruç tutuyor, bütün kazancımın ondalığını veriyorum.»
13. «Vergi görevlisi ise uzakta durdu, gözlerini göğe kaldırmak bile istemiyordu, ancak göğsünü döverek, «Tanrım, ben günahkâra merhamet et» diyordu.
14. «Size şunu söyleyeyim, Ferisi değil, bu adam aklanmış olarak evine döndü. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.»
15. Bazıları bebekleri bile İsaya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Bunu gören öğrenciler onları azarladılar.
16. Ama İsa çocukları yanına çağırarak, «Bırakın, çocuklar bana gelsin, onlara engel olmayın!» dedi. «Çünkü Tanrının Egemenliği böylelerininindir.
17. Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliğini bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla giremez.»
18. İleri gelenlerden biri İsaya, «İyi öğretmenim, sonsuz yaşama kavuşmak için ne yapmalıyım?» diye sordu.
19. İsa, «Bana neden iyi diyorsun?» dedi. «İyi olan yalnız biri var, O da Tanrıdır.
20. Onun buyruklarını biliyorsun: «Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, yalan yere tanıklık etmeyeceksin, annene babana saygı göstereceksin.»
21. «Bunların hepsini gençliğimden beri yerine getiriyorum» dedi adam.
22. İsa bunu duyunca ona, «Hâlâ bir eksiğin var» dedi. «Neyin varsa hepsini sat, parasını yoksullara dağıt; böylece göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle.»
23. Adam bu sözleri duyunca çok üzüldü. Çünkü son derece zengindi.
24. Onun üzüntüsünü gören İsa, «Varlıklı kişilerin Tanrı Egemenliğine girmesi ne kadar güç!» dedi.
25. «Nitekim devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Egemenliğine girmesinden daha kolaydır.»
26. Bunu işitenler, «Öyleyse kim kurtulabilir?» dediler.
27. İsa, «İnsanlar için imkânsız olan, Tanrı için mümkündür» dedi.
28. Petrus, «Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik» dedi.
- 29-30. İsa onlara şöyle dedi: «Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, annesiyle babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur.»
31. İsa, Onikileri bir yana çekip onlara şöyle dedi: «Şimdi Yerusalıme gidiyoruz. Peygamberlerin İnsanoğluyla ilgili yazdıklarının tümü yerine gelecektir.
- 32-33. O, öteki uluslara teslim edilecek. Onunla alay edecek, Ona hakaret edecekler; üzerine tükürecek ve Onu kamçılayıp öldürecekler. Ne var ki O, üçüncü gün dirilecek.»

34. Öğrenciler bu sözlerden hiçbir şey anlamadılar. Bu sözlerin anlamı onlardan gizlenmişti, anlatılanları kavrayamıyorlardı.
35. İsa Erihaya yaklaşırken kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.
36. Adam oradan geçen kalabalığı duyunca, «Ne oluyor?» diye sordu.
37. Ona, «Nasırallı İsa geçiyor» dediler.
38. O da, «Ey Davut Oğlu İsa, halime acı!» diye bağırdı.
39. Önden gidenler onu azarlayarak susturmak istedilerse de o, «Ey Davut Oğlu, halime acı!» diyerek daha çok bağırdı.
- 4-041. İsa durup adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşıncı İsa, «Senin için ne yapmamı istiyorsun?» diye sordu. O da, «Ya Rab, gözlerim görsün» dedi.
42. İsa, «Gözlerin görsün» dedi. «İmanın seni kurtardı.»
43. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve Tanrı'yı yücelterek İsa'nın ardından gitti. Bunu gören bütün halk Tanrı'ya övgüler sundu.

1. İsa Erihaya girdi. Kentin içinden geçiyordu.
2. Orada vergi görevlilerinin başı olan, Zakkay adında zengin bir adam vardı.
3. İsanın kim olduğunu görmek istiyor, ama boyu kısa olduğu için kalabalıktan ötürü göremiyordu.
4. İsayı görebilmek için önden koşup bir yabanıl incir ağacına tırmandı. Çünkü İsa oradan geçecekti.
5. İsa oraya varınca yukarı bakıp, «Zakkay, çabuk aşağı in!» dedi. «Bugün senin evinde kalmam gerekiyor.»
6. Zakkay hızla aşağı indi ve sevinç içinde İsayı evine buyur etti.
7. Bunu görenlerin hepsi söylenmeye başladı: «Gidip günahkâr birine konuk oldu!» dediler.
8. Zakkay ayağa kalkıp Rabbe şöyle dedi: «Ya Rab, işte malımın yarısını yoksullara veriyorum. Bir kimseden haksızlıkla bir şey aldım, dört katını geri vereceğim.»
9. İsa dedi ki, «Bu ev bugün kurtuluşa kavuştu. Çünkü bu adam da İbrahim'in oğludur.
10. Nitekim İnsanoğlu, kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi.»
11. Oradakiler bu sözleri dinlerken İsa konuşmasını bir benzetmeyle sürdürdü. Çünkü Yerusolime yaklaşmıştı ve onlar, Tanrının Egemenliğinin hemen ortaya çıkacağını sanıyorlardı.
12. Bu nedenle İsa şöyle dedi: «Soylu bir adam, kral atanıp dönmek üzere uzak bir ülkeye gitti.
13. Gitmeden önce kölelerinden onunu çağırıp onlara birer mina verdi. «Ben dönünceye dek bu paraları işletin» dedi.
14. «Ne var ki, ülkesinin halkı adamdan nefret ediyordu. Arkasından temsilciler göndererek, «Bu adamın üzerimize kral olmasını istemiyoruz» diye haber ilettiler.
15. «Adam kral atanmış olarak geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu köleleri çağırıp ne kazandıklarını öğrenmek istedi.
16. Birincisi geldi, «Efendimiz» dedi, «Senin bir minan on mina daha kazandı.»
17. «Efendisi ona, «Aferin, iyi köle!» dedi. «En küçük işte güvenilir olduğunu gösterdiğin için on kent üzerinde yetkili olacaksın.»
18. «İkincisi gelip, «Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı» dedi.
19. «Efendisi ona da, «Sen beş kent üzerinde yetkili olacaksın» dedi.
20. «Başka biri geldi, «Efendimiz» dedi, «İşte senin minan! Onu bir mendile sarıp sakladım.
21. Çünkü senden korktum, sert adamsın; kendinden koymadığını alır, ekmediğini biçersin.»
22. «Efendisi ona, «Ey kötü köle, seni kendi ağzından çıkan sözle yargılayacağım» dedi. «Kendinden koymadığını alan, ekmediğini biçen sert bir adam olduğumu bildiğine göre,
23. neden paramı faize vermedin? Ben de geldiğimde onu faiziyle geri alırdım.»
24. «Sonra çevrede duranlara, «Elindeki minayı alın, on minası olana verin» dedi.
25. «Ona, «Efendimiz» dediler, «Onun zaten on minası var!»
26. «O da, «Size şunu söyleyeyim, kimde varsa ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, kendisinde olan da elinden alınacak» dedi.
27. «Beni kral olarak istemeyen o düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve gözümün önünde kılıçtan geçirin!»
28. İsa, bu sözleri söyledikten sonra önden yürüyerek Yerusolime doğru ilerledi.
- 29-30. Zeytin Dağının yamacındaki Beytfaci ile Beytanyaya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara, «Karşıdaki köye gidin» dedi, «Köye girince, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı duran bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp bana getirin.
31. Biri size, «Onu niçin çözüyorsunuz?» diye sorarsa, «Rabbin ona ihtiyacı var» dersiniz.»
32. Gönderilen öğrenciler gittiler, her şeyi İsanın kendilerine anlattığı gibi buldular.
33. Sıpayı çözerlerken hayvanın sahipleri onlara, «Sıpayı niye çözüyorsunuz?» dediler.
34. Onlar da, «Rabbin ona ihtiyacı var» karşılığını verdiler.
35. Sıpayı İsayı getirdiler, üzerine kendi giysilerini atarak İsayı üstüne bindirdiler.
36. İsa ilerlerken halk, giysilerini yola seriyordu.
37. İsa Zeytin Dağından aşağı inen yola yaklaştığı sırada, öğrencilerinden oluşan kalabalığın tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden ötürü, sevinç içinde yüksek sesle Tanrıyı övmeye başladılar.

38. ‹‹Rabbin adıyla gelen Krala övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!›› diyorlardı.
39. Kalabalığın içinden bazı Ferisiler Ona, ‹‹Öğretmen, öğrencilerini sustur!›› dediler.
40. İsa, ‹‹Size şunu söyleyeyim, bunlar susacak olsa, taşlar bağıracaktır!›› diye karşılık verdi.
41. İsa Yerus alime yaklaşıp kenti g r n ce ağladı.
42. ‹‹Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin›› dedi. ‹‹Ama şimdilik bu senin gözlerinden gizlendi.
43. Senin için öyle günler gelecek ki, düşmanların seni setlerle çevirecek, kuşatıp her yandan sıkıştıracaklar.
44. Seni de, bağrındaki çocukları da yere  alacaklar. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrının senin yardımına geldiği zamanı farketmedin.››
45. Sonra İsa tapınağın avlusuna girerek satıcıları dışarı kovmaya başladı.
46. Onlara, ‹‹Evim dua evi olacak› diye yazılmıştır. Ama siz onu haydut inine çevirdiniz›› dedi.
47. İsa her gün tapınakta öğretiyordu. Başk hinler, din bilginleri ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmek istiyor, ama bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu can kulağıyla dinliyordu.

1. O günlerden birinde, İsa tapınakta halka öğretip Müjdeyi duyururken, başkâhinler ve din bilginleri, ileri gelenlerle birlikte çıkageldiler.
2. Ona, «Söyle bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?» diye sordular.
- 3-4. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, Yahyanın vaftiz etme yetkisi Tanrıdan mıydı, insanlardan mı?»
5. Bunu aralarında şöyle tartıştılar: «Tanrıdan» dersek, «Ona niçin inanmadınız?» diyecek.
6. Yok eğer «İnsanlardan» dersek, bütün halk bizi taş tutacak. Çünkü Yahyanın peygamber olduğuna inanmışlardır.»
7. Sonunda, «Nereden olduğunu bilmiyoruz» yanıtını verdiler.
8. İsa da onlara, «Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim» dedi.
9. İsa sözüne devam ederek halka şu benzetmeyi anlattı: «Adamın biri bağ dikti, bunu bağcılara kiralayıp uzun süre yolculuğa çıktı.
10. Mevsimi gelince, bağın ürününden payına düşeni vermeleri için bağcılara bir köle yolladı. Ama bağcılar köleyi dövüp eli boş gönderdiler.
11. Bağ sahibi başka bir köle daha yolladı. Bağcılar onu da dövdüler, aşağılayıp eli boş gönderdiler.
12. Adam bir üçüncüsünü yolladı, bağcılar onu da yaralayıp kovdular.
13. «Bağın sahibi, «Ne yapacağım?» dedi. «Sevgili oğlumu göndereyim. Belki onu sayarlar.»
14. «Ama bağcılar onu görünce aralarında şöyle konuştular: «Mirasçı budur; onu öldürelim de miras bize kalsın.»
15. Böylece, onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. «Bu durumda bağın sahibi onlara ne yapacak?
16. Gelip o bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek.» Halk bunu duyunca, «Tanrı korusun!» dedi.
17. İsa gözlerinin içine bakarak şöyle dedi: «Öyleyse Kutsal Yazılardaki şu sözün anlamı nedir? «Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu.»
18. O taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak, taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek.»
19. İsanın bu benzetmeyi kendilerine karşı anlattığını farkedenden din bilginleriyle başkâhinler Onu o anda yakalamak istediler, ama halkın tepkisinden korktular.
20. İsayı dikkatle gözlüyorlardı. Ona, kendilerine dürüst süsü veren muhbirler gönderdiler. Onu, söyleyeceği bir sözle tuzağa düşürmek ve böylelikle valinin yetki ve yargısına teslim etmek istiyorlardı.
- 21-22. Muhbirler Ona, «Öğretmenimiz, senin doğru olanı söyleyip öğrettiğini, insanlar arasında ayırım yapmaksızın Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. Sezara vergi vermemiz Kutsal Yasaya uygun mu, değil mi?» diye sordular.
- 23-24. Onların hilesini anlayan İsa, «Bana bir dinar gösterin» dedi. «Üzerindeki resim ve yazı kimin?» «Sezarın» dediler.
25. O da, «Öyleyse Sezarın hakkını Sezara, Tanrının hakkını Tanrıya verin» dedi.
26. İsayı, halkın önünde söylediği sözlerle tuzağa düşüremediler. Verdiği yanıtı şaşarak susup kaldılar.
- 27-28. Ölümünden sonra dirilişi yadsıyan Sadukilerden bazıları İsaya gelip şunu sordular: «Öğretmenimiz, Musa yazılarında bize şöyle buyurmuştur: «Eğer bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu sürdürsün.»
29. Yedi kardeş vardı. Birincisi kendine bir eş aldı, ama çocuksuz öldü.
- 3-031. İkincisi de, üçüncüsü de kadını aldı; böylece kardeşlerin yedisi de çocuk bırakmadan öldü.
32. Son olarak kadın da öldü.
33. Buna göre, diriliş günü kadın bunlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.»
34. İsa onlara şöyle dedi: «Bu çağın insanları evlenip evlendirilirler.
35. Ama gelecek çağda ve ölümlerin dirilişine erişmeye layık görülenler ne evlenir, ne evlendirilir.

36. Bir daha ölmeleri de söz konusu değildir. Çünkü meleklerle benzerler ve dirilişin çocukları olarak Tanrının çocuklarıdır.
37. Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, ‹İbrahimin Tanrısı, İshakın Tanrısı ve Yakupun Tanrısı› deyimini kullanarak ölümlerin dirileceğine işaret etmişti.
38. Tanrı ölümlerin değil, dirilerin Tanrısıdır. Çünkü Ona göre bütün insanlar yaşamaktadır.››
- 39-40. Artık Ona başka soru sormaya cesaret edemeyen din bilginlerinden bazıları, ‹‹Öğretmenimiz, güzel konuştun›› dediler.
41. İsa onlara şöyle dedi: ‹‹Nasıl oluyor da, ‹Mesih Davutun Oğludur› diyorlar?
- 42-43. Çünkü Davutun kendisi Mezmurlar Kitabında şöyle diyor: ‹Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek Sağımda otur.›
44. Davut Ondan ‹Rab› diye söz ettiğine göre, O nasıl Davutun Oğlu olur?››
- 45-46. Bütün halk dinlerken İsa öğrencilerine şöyle dedi: ‹‹Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde başköşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının.
47. Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.››

1. İsa başını kaldırdı ve başış toplanan yerde başışlarını bırakan zenginleri gördü.
- 2-3. Yoksul bir dul kadının oraya iki bakır para attığını görünce, «Size gerçeğı söyleyeyim» dedi, «Bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi.
4. Çünkü bunların hepsi kutuya, zenginliklerinden artanı attılar. Bu kadın ise yoksulluğuna karşın, geçinmek için elinde ne varsa hepsini verdi.»
- 5-6. Bazı kişiler tapınağın nasıl güzel taşlar ve adaklarla süslenmiş olduğundan söz edince İsa, «Burada gördüklerinize gelince, öyle günler gelecek ki, taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!» dedi.
7. Onlar da, «Peki, öğretmenimiz, bu dediklerin ne zaman olacak? Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?» diye sordular.
8. İsa, «Sakın sizi saptırmassınlar» dedi. «Birçokları, «Ben Oyum» ve «Zaman yaklaştı» diyerek benim adımla gelecekler. Onların ardından gitmeyin.
9. Savaş ve isyan haberleri duyunca telaşlanmayın. Önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.»
10. Sonra onlara şöyle dedi: «Ulus ulusa, devlet devlete savaş açacak.
11. Şiddetli depremler, yer yer kıtlıklar ve salgın hastalıklar, korkunç olaylar ve gökte olağanüstü belirtiler olacak.
12. «Ama bütün bu olaylardan önce sizi yakalayıp zulmedecekler. Sizi havralara teslim edecek, zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü kralların, valilerin önüne çıkarılacaksınız.
13. Bu size tanıklık etme fırsatı olacak.
14. Buna göre kendinizi nasıl savunacağınızı önceden düşünmemekte kararlı olun.
15. Çünkü ben size öyle bir konuşma yeteneğı, öyle bir bilgelik vereceğim ki, size karşı çıkanların hiçbirisi buna karşı direnemeyecek, bir şey diyemeyecek.
16. Anne babanız, kardeşleriniz, akraba ve dostlarınız bile sizi ele verecek ve bazılarınızı öldürtecekler.
17. Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek.
18. Ne var ki, başınızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.
19. Dayanmakla canlarınızı kazanacaksınız.
20. «Yeruşalimin ordular tarafından kuşatıldığını görünce bilin ki, kentin yıkılacağı zaman yaklaşmıştır.
21. O zaman Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsın, kentte olanlar dışarı çıksın, kırdakiler kente dönmesin.
22. Çünkü o günler, yazılmış olanların tümünün gerçekleşeceği ceza günleridir.
23. O günlerde gebe olan, çocuk emziren kadınların vay haline! Çünkü ülke büyük sıkıntıya düşecek ve bu halk gazaba uğrayacaktır.
24. Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir.
25. «Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler.
26. Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak.
27. O zaman İnsanoğlunun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler.
28. Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir.»
29. İsa onlara şu benzetmeyi anlattı: «İncir ağacına ya da herhangi bir ağaca bakın.
30. Bunların yapraklandığını gördüğünüz zaman yaz mevsiminin yakın olduğunu kendiliğinizden anlarsınız.
31. Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde bilin ki, Tanrının Egemenliğı yakındır.
32. Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar olmadan, bu kuşak ortadan kalkmayacak.

33. Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.
- 34-35. ‹‹Kendinize dikkat edin! Yürekleriniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla ağırlaşmasın. O gün, üzerinize bir tuzak gibi aniden inmesin. Çünkü o gün bütün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine gelecektir.
36. Her an uyanık kalın, gerçekleşmek üzere olan bütün bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlunun önünde durabilmek için dua edin.››
37. İsa gündüz tapınakta öğretiyor, geceleri ise kentten dışarı çıkıp Zeytin Dağında sabahlıyordu.
38. Sabah erkenden bütün halk O'nu tapınakta dinlemek için O'na akın ediyordu.

1. Fısh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşmıştı.
2. Başkâhinlerle din bilginleri İsayı ortadan kaldırmak için bir yol arıyor, ama halktan korkuyorlardı.
3. Şeytan, Onikilerden biri olup İskariot diye adlandırılan Yahuda'nın yüreğine girdi.
4. Yahuda gitti, başkâhinler ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla İsayı nasıl ele verebileceğini görüştü.
5. Onlar buna sevindiler ve kendisine para vermeye razı oldular.
6. Bunu kabul eden Yahuda, kalabalığın olmadığı bir zamanda İsayı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.
7. Fısh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi.
8. İsa, Petrusla Yuhannayı, «Gidin, Fısh yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın» diyerek önden gönderdi.
9. Ona, «Nerede hazırlık yapmamızı istersin?» diye sordular.
- 10-11. İsa onlara, «Bakın» dedi, «Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: «Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısh yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?» diye soruyor.»
12. Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın.»
13. Onlar da gittiler, her şeyi İsanın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fısh yemeği için hazırlık yaptılar.
- 14-15. Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi: «Ben acı çekmeden önce bu Fısh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulamıştım.
16. Size şunu söyleyeyim, Fısh yemeğini, Tanrının Egemenliğinde yetkinliğe erişeceği zamana dek, bir daha yemeyeceğim.»
17. Sonra kâseyi alarak şükretti ve, «Bunu alın, aranızda paylaşın» dedi.
18. «Size şunu söyleyeyim, Tanrının Egemenliği gelene dek, asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.»
19. Sonra eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. «Bu sizin uğrunuza feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın» dedi.
20. Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: «Bu kâse, sizin uğrunuza akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır.
21. Ama bana ihanet edecek kişinin eli şu anda benimkiyle birlikte sofradadır.
22. İnsanoğlu, belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama Ona ihanet eden adamın vay haline!»
23. Elçiler, aralarında bunu kimin yapabileceğini tartışmaya başladılar.
24. Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu.
25. İsa onlara, «Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar» dedi.
26. «Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun.
27. Hangisi daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Oysa ben aranızda hizmet eden biri gibi oldum.
28. Denendiğim zamanlar benimle birlikte dayanmış olanlar sizlersiniz.
29. Babam bana nasıl bir egemenlik verdiyse, ben de size bir egemenlik veriyorum.
30. Öyle ki, egemenliğimde benim soframda yiyip içersiniz ve tahtta oturarak İsrailin on iki oymağını yargılayasınız.
31. «Simun, Simun, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır.
32. Ama ben, imanını yitirmeyesin diye senin için dua ettim. Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir.»
33. Simun İsayı, «Ya Rab, ben seninle birlikte zindana da, ölüme de gitmeye hazırım» dedi.
34. İsa, «Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bu gece horoz ötmeden beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin» dedi.

35. Sonra İsa onlara, «Ben sizi kesesiz, torbasız ve çariksız gönderdiğim zaman, herhangi bir eksiğiniz oldu mu?» diye sordu. «Hiçbir eksiğimiz olmadı» dediler.
36. O da onlara, «Şimdi ise kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın» dedi. «Kılıcı olmayan, abasını satın bir kılıç alsın.
37. Size şunu söyleyeyim, yazılmış olan şu sözün yaşamımda yerine gelmesi gerekiyor: «O, suçlularla bir sayıldı.» Gerçekten de benimle ilgili yazılmış olanlar yerine gelmektedir.»
38. «Ya Rab, işte burada iki kılıç var» dediler. O da onlara, «Yeter!» dedi.
39. İsa dışarı çıktı, her zamanki gibi Zeytin Dağına gitti. Öğrenciler de Onun ardından gittiler.
40. Oraya varınca İsa onlara, «Dua edin ki ayartılmayasınız» dedi.
- 41-42. Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı ve diz çökerek şöyle dua etti: «Baba, senin isteğine uygunsa, bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim değil, senin istediğin olsun.»
43. Gökten bir melek İsaya görünerek Onu güçlendirdi.
44. Derin bir acı içinde olan İsa daha hararetle dua etti. Teri, toprağa düşen kan damlalarını andırıyordu.
45. İsa duadan kalkıp öğrencilerin yanına dönünce onları üzüntüden uyumuş buldu.
46. Onlara, «Niçin uyuyorsunuz?» dedi. «Kalkıp dua edin ki ayartılmayasınız.»
- 47-48. İsa daha konuşurken bir kalabalık çıkageldi. Onikilerden biri, Yahuda adındaki kişi, kalabalığa öncülük ediyordu. İsaya öpmek üzere yaklaşınca İsa, «Yahuda» dedi, «İnsanoğluna bir öpücükle mi ihanet ediyorsun?»
49. İsanın çevresindekiler olacakları anlayınca, «Ya Rab, kılıçla vuralım mı?» dediler.
50. İçlerinden biri başkâhinin kölesine vurarak sağ kulağını uçurdu.
51. Ama İsa, «Bırakın, yeter!» dedi, sonra kölenin kulağına dokunarak onu iyileştirdi.
52. İsa, üzerine yürüyen başkâhinlere, tapınak koruyucularının komutanlarına ve ileri gelenlere şöyle dedi: «Niçin bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz?
53. Her gün tapınakta sizinle birlikteydim, bana el sürmediniz. Ama bu saat sizindir, karanlığın egemen olduğu saattir.»
54. İsaya tutukladılar, alıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan izliyordu.
55. Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında Petrus da gelip onlarla birlikte oturdu.
56. Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrusu gördü. Onu dikkatle süzerek, «Bu da Onunla birlikteydi» dedi.
57. Ama Petrus, «Ben Onu tanımıyorum, kadın!» diye inkâr etti.
58. Biraz sonra onu gören başka biri, «Sen de onlardansın» dedi. Petrus, «Değilim, arkadaş!» dedi.
59. Yaklaşık bir saat sonra yine bir başkası ısrarla, «Gerçekten bu da Onunla birlikteydi» dedi. «Çünkü Celilelidir.»
60. Petrus, «Sen ne diyorsun be adam, anlamıyorum!» dedi. Tam o anda, Petrus daha konuşurken horoz öttü.
- 61-62. Rab arkasına dönüp Petrusa baktı. O zaman Petrus, Rabbin kendisine, «Bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin» dediğini hatırladı ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63. İsaya göz altında tutan adamlar Onunla alay ediyor, Onu dövüyorlardı.
64. Gözlerini bağlayıp, «Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?» diye soruyorlardı.
65. Kendisine daha bir sürü küfür yağdırdılar.
66. Gün doğunca halkın ileri gelenleri, başkâhinler ve din bilginleri toplandılar. İsa, bunlardan oluşan Yüksek Kurulun önüne çıkarıldı.
67. Ona, «Sen Mesih isen, söyle bize» dediler. İsa onlara şöyle dedi: «Size söylesem, inanmazsınız.
68. Size soru sorsam, yanıt vermezsiniz.
69. Ne var ki, bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrının sağında oturacaktır.»
70. Onların hepsi, «Yani, sen Tanrının Oğlu musun?» diye sordular. O da onlara, «Söylediğiniz gibi, ben Oyum» dedi.
71. «Artık tanıklığa ne ihtiyacımız var?» dediler. «İşte kendi ağzından duyduk!»

1. Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp İsayı Pilatusa götürdüler.
2. Onu şöyle suçlamaya başladılar: «Bu adamın ulusumuzu yoldan saptırdığını gördük. Sezara vergi ödenmesine engel oluyor, kendisinin de Mesih, yani bir kral olduğunu söylüyor.»
3. Pilatus İsayı, «Sen Yahudilerin Kralı mısın?» diye sordu. İsa, «Söylediğin gibidir» yanıtını verdi.
4. Pilatus, başkâhinlerle halka, «Bu adamda hiçbir suç görmüyorum» dedi.
5. Ama onlar üstelediler: «Yahudiye'nin her tarafında öğretisini yayarak halkı kışkırtıyor; Celileden başlayıp ta buraya kadar geldi» dediler.
6. Pilatus bunu duyunca, «Bu adam Celileli mi?» diye sordu.
7. İsanın, Hirodesin yönetimindeki bölgeden geldiğini öğrenince, kendisini o sırada Yerusâlimde bulunan Hirodes'e gönderdi.
8. Hirodes İsayı görünce çok sevindi. Ona ilişkin haberleri duyduğu için çoktandır Onu görmek istiyor, gerçekleştireceği bir belirtiye tanık olmayı umuyordu.
9. Ona birçok soru sordu, ama O hiç karşılık vermedi.
10. Orada duran başkâhinlerle din bilginleri, İsayı ağır bir dille suçladılar.
11. Hirodes de askerleriyle birlikte Onu aşağılayıp alay etti. Ona gösterişli bir kaftan giydirip Pilatusa geri gönderdi.
12. Bu olaydan önce birbirine düşman olan Hirodesle Pilatus, o gün dost oldular.
- 13-14. Pilatus, başkâhinleri, yöneticileri ve halkı toplayarak onlara, «Siz bu adamı bana, halkı saptırıyor diye getirdiniz» dedi. «Oysa ben bu adamı sizin önünüzde sorguya çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulmadım.
15. Hirodes de bulmamış olmalı ki, Onu bize geri gönderdi. Görüyorsunuz, ölüm cezasını gerektiren hiçbir şey yapmadı.
- 16-17. Bu nedenle ben Onu dövdürüp salıvereceğim.»
18. Ama onlar hep bir ağızdan, «Yok et bu adamı, bize Barabbayı salıver!» diye bağırdılar.
19. Barabba, kentte çıkan bir ayaklanmaya katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.
20. İsayı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.
21. Onlar ise, «Onu çarmıha ger, çarmıha ger!» diye bağışıp durdular.
22. Pilatus üçüncü kez, «Bu adam ne kötülük yaptı ki?» dedi. «Ölüm cezasını gerektirecek hiçbir suç bulmadım Onda. Bu nedenle Onu dövdürüp salıvereceğim.»
- 23-24. Ne var ki onlar, yüksek sesle bağışarak İsanın çarmıha gerilmesi için direttiler. Sonunda bağırırları baskın çıktı ve Pilatus, onların isteğinin yerine getirilmesine karar verdi.
25. İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsayı ise onların isteğine bıraktı.
26. Askerler İsayı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarmıhı sırtına yükleyip İsanın arkasından yürüttüler.
27. Büyük bir halk topluluğu da İsanın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı.
28. İsa bu kadınlara dönerek, «Ey Yerusâlim kızları, benim için ağlamayın» dedi. «Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.
29. Çünkü öyle günler gelecek ki, «Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!» diyecekler.
30. O zaman dağlara, «Üzerimize düşün!» ve tepelere, «Bizi örtün!» diyecekler.
31. Çünkü yaş ağaca böyle yaparlarsa, kuruya neler olacaktır?»
32. İsayla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu.
33. Kafatası denilen yere vardıklarında İsayı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.
34. İsa, «Baba, onları bağışla» dedi. «Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.» Onun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler.
35. Halk orada durmuş, olanları seyreliyordu. Yöneticiler İsayla alay ederek, «Başkalarını kurtardı;

eğer Tanrının Mesih'i, Tanrının seçtiği O ise, kendini de kurtarsın» diyorlardı.

36-37. Askerler de yaklaşp İsayla eğlendiler. Ona ekşi şarap sunarak, «Sen Yahudilerin Kralıysan, kurtar kendini!» dediler.

38. Başının üzerinde şu yafta vardı:

39. Çarmıha asılan suçlulardan biri, «Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!» diye küfür etti.

40. Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. «Sende Tanrı korkusu da mı yok?» diye karşılık verdi. «Sen de aynı cezayı çekiyorsun.

41. Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı.»

42. Sonra, «Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an» dedi.

43. İsa ona, «Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın» dedi.

44-45. Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı.

46. İsa yüksek sesle, «Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!» diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

47. Olanları gören yüzbaşı, «Bu adam gerçekten doğru biriydi» diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı.

48. Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler.

49. Ama İsanın bütün tanıdıkları ve Celileden Onun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyreliyorlardı.

50. Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı.

51. Bir Yahudi kenti olan Aramatyadan olup Tanrının Egemenliğini umutla bekleyen Yusuf, Kurulun kararını ve eylemini onaylamamıştı.

52. Pilatusa gidip İsanın cesedini istedi.

53. Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı.

54. Hazırlık Günüydü ve Şabat Günü başlamak üzereydi.

55. İsayla birlikte Celileden gelen kadınlar da Yusufun ardından giderek mezarı ve İsanın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler.

56. Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

1. Kadınlar haftanın ilk günü, sabah çok erkenden, hazırlamış oldukları baharatı alıp mezara gittiler.
2. Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular.
3. Ama içeri girince Rab İsanın cesedini bulamadılar.
4. Onlar bu durum karşısında şaşırıp kalmışken, şimşek gibi parıldayan giysilere bürünmüş iki kişi yanlarında belirdi.
5. Korkuya kapılan kadınlar başlarını yere eğdiler. Adamlar ise onlara, «Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?» dediler.
6. «O burada yok, dirildi. Daha Celiledeyken size söylediğini anımsayın.
7. İnsanoğlunun günahlı insanların eline verilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti.»
8. O zaman İsanın sözlerini anımsadılar.
9. Mezardan dönen kadınlar bütün bunları Onbirlere ve ötekilerin hepsine bildirdiler.
10. Bunları elçilere anlatanlar, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakupun annesi Meryem ve bunlarla birlikte bulunan öbür kadınlardı.
11. Ne var ki, bu sözler elçilere saçma geldi ve kadınlara inanmadılar.
12. Yine de, Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olay karşısında şaşkına dönmüş bir halde oradan uzaklaştı.
13. Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yerusolımden altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler.
14. Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı.
15. Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı.
16. Ama onların gözleri Onu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı.
17. İsa, «Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?» dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular.
18. Bunlardan adı Kleopas olan Ona, «Yerusolımden bulunup da bu günlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?» diye karşılık verdi.
19. İsa onlara, «Hangi olup bitenleri?» dedi. Ona, «Nasıralı İsayla ilgili olayları» dediler. «O adam, Tanrının ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi.
- 2-023. Başkâhinlerle yöneticilerimiz Onu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarmıha gerdirdiler; oysa biz Onun, İsraili kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olalı üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, Onun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümde, İsanın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler.
24. Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama Onu görmemişler.»
25. İsa onlara, «Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler!
26. Mesihin bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?» dedi.
27. Sonra Musanın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazıların hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı.
- 28-29. Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, «Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere» diyerek Onu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi.
30. Onlarla sofrada otururken İsa ekmek aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi.
31. O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu.
32. Onlar birbirine, «Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazıları bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu, değil mi?» dediler.
33. Kalkıp hemen Yerusolıme döndüler. Onbirlere ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.
34. Bunlar, «Rab gerçekten dirildi, Simuna görünmüş!» diyorlardı.

35. Kendileri de yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğu zaman İsayı nasıl tanıdıklarını anlattılar.
36. Bunları anlatırlarken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, ‹‹Size esenlik olsun!›› dedi.
37. Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar.
38. İsa onlara, ‹‹Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkular doğuyor içinizde?›› dedi.
39. ‹‹Ellerime, ayaklarıma bakın; işte benim! Dokunun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var.››
40. Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi.
41. Sevinçten hâlâ inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, ‹‹Sizde yiyecek bir şey var mı?›› diye sordu.
42. Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler.
43. İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi.
44. Sonra onlara şöyle dedi: ‹‹Daha sizlerle birlikteyken, ‹Musanın Yasasında, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlarda benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir› demiştim.››
45. Bundan sonra Kutsal Yazıları anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.
- 46-47. Onlara dedi ki, ‹‹Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yerusálimden başlayarak bütün uluslara Onun adıyla duyurulacak.››
48. Sizler bu olayların tanıklarıısınız.
49. Ben de Babamın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıncaya dek kentte kalın.››
50. İsa onları kentin dışına, Beytanyanın yakınlarına kadar götürdü. Ellerini kaldırarak onları kutsadı.
51. Ve onları kutsarken yanlarından ayrıldı, göğe alındı.
52. Öğrencileri Ona tapındılar ve büyük sevinç içinde Yerusálime döndüler.
53. Sürekli tapınakta bulunuyor, Tanrı'yı övüyorlardı.

Yuhanna

1. Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrıyla birlikteydi ve Söz Tanrıydı.
2. Başlangıçta O, Tanrıyla birlikteydi.
3. Her şey Onun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey Onsuz olmadı.
4. Yaşam Odaydı ve yaşam insanların ışığıydı.
5. Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi.
6. Tanrının gönderdiği Yahya adlı bir adam ortaya çıktı.
7. Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık etsin ve herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi.
8. Kendisi ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmeye geldi.
9. Dünyaya gelen, her insanı aydınlatan gerçek ışık vardı.
10. O, dünyadaydı, dünya Onun aracılığıyla var oldu, ama dünya Onu tanımadı.
11. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı Onu kabul etmedi.
12. Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrının çocukları olma hakkını verdi.
13. Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrıdan doğdular.
14. Söz, insan olup aramızda yaşadı. Onun yüceliğini -Babadan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğulun yüceliğini- gördük.
15. Yahya Ona tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: «Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı» diye sözünü ettiğim kişi budur.»
16. Nitekim hepimiz Onun doluluğundan lütuf üzerine lütuf aldık.
17. Kutsal Yasa Musa aracılığıyla verildi, ama lütuf ve gerçek İsa Mesih aracılığıyla geldi.
18. Tanrıyı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Babanın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul Onu tanıttı.
- 19-20. Yahudi yetkililer Yahyaya, «Sen kimsin?» diye sormak üzere Yerusolimden kâhinlerle Levilileri gönderdikleri zaman Yahyanın tanıklığı şöyle oldu -açıkça konuştu, inkâr etmedi- «Ben Mesih değilim» diye açıkça konuştu.
21. Onlar da kendisine, «Öyleyse sen kimsin? İlyas mısın?» diye sordular. O da, «Değilim» dedi. «Sen beklediğimiz peygamber misin?» sorusuna, «Hayır» yanıtını verdi.
22. Bu kez, «Kim olduğunu söyle de bizi gönderenlere bir yanıt verelim» dediler. «Kendin için ne diyorsun?»
23. Yahya, «Peygamber Yeşayanın dediği gibi, «Rabbin yolunu düzleyin» diye çölde haykıranın sesiyim ben» dedi.
- 24-25. Yahyaya gönderilen bazı Ferisiler ona, «Sen Mesih, İlyas ya da beklediğimiz peygamber değilsen, niye vaftiz ediyorsun?» diye sordular.
26. Yahya onlara şöyle yanıt verdi: «Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor.
27. Benden sonra gelen Odur. Ben Onun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim.»
28. Bütün bunlar Şeria Irmağının ötesinde bulunan Beytanyada, Yahyanın vaftiz ettiği yerde oldu.
29. Yahya ertesi gün İsanın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: «İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!
30. Kendisi için, «Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı» dediğim kişi işte budur.
31. Ben Onu tanı mıyordum, ama İsrailin Onu tanınması için ben suyla vaftiz ederek geldim.»
32. Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: «Ruhun güvercin gibi gökten indiğini, Onun üzerinde durduğunu gördüm.
33. Ben Onu tanı mıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, «Ruhun kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruhla vaftiz eden Odur» dedi.
34. Ben de gördüm ve «Tanrının Oğlu budur» diye tanıklık ettim.»
35. Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi.
36. Oradan geçen İsaya bakarak, «İşte Tanrı Kuzusu!» dedi.
37. Onun söylediklerini duyan iki öğrenci İsanın ardından gitti.

38. İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, «Ne arıyorsunuz?» diye sordu. Onlar da, «Rabbî, nerede oturuyorsun?» dediler. Rabbî, öğretmenim anlamına gelir.
39. İsa, «Gelin, görün» dedi. Gidip Onun nerede oturduğunu gördüler ve o gün Onunla kaldılar. Saat dört sularıydı.
40. Yahyayı işitip İsanın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrusun kardeşi Andreastı.
41. Andreas önce kendi kardeşi Simunu bularak ona, «Biz Mesihi bulduk» dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir.
42. Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, «Sen Yuhannanın oğlu Simunsun. Kefas diye çağrılacaksın» dedi. Kefas, kaya anlamına gelir.
43. Ertesi gün İsa, Celileye gitmeye karar verdi. Filipusu bulup ona, «Ardımdan gel» dedi.
44. Filipus da Andreas ile Petrusun kenti olan Beytsaydadandı.
45. Filipus, Nataneli bularak ona, «Musanın Kutsal Yasada hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsayı bulduk» dedi.
46. Natanel Filipusa, «Nasıradan iyi bir şey çıkabilir mi?» diye sordu. Filipus, «Gel de gör» dedi.
47. İsa, Natanelin kendisine doğru geldiğini görünce onun için, «İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsraili!» dedi.
48. Natanel, «Beni nereden tanıyorsun?» diye sordu. İsa, «Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm» yanıtını verdi.
49. Natanel, «Rabbî, sen Tanrının Oğlusun, sen İsrailin Kralısın!» dedi.
50. İsa ona dedi ki, «Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.»
51. Sonra da, «Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinde yükselip indiklerini göreceksiniz» dedi.

1. Üçüncü gün Celilenin Kana Köyünde bir düğün vardı. İsanın annesi de oradaydı.
2. İsayla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı.
3. Şarap tükenince annesi İsay'a, «Şarapları kalmadı» dedi.
4. İsa, «Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi» dedi.
5. Annesi hizmet edenlere, «Size ne derse onu yapın» dedi.
6. Yahudilerin geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı.
7. İsa hizmet edenlere, «Küpleri suyla doldurun» dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular.
8. Sonra hizmet edenlere, «Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün» dedi. Onlar da götürdüler.
- 9-10. Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu, oysa suyu küpten alan hizmetkârlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, «Herkes önce iyi şarabı, çok içildikten sonra da kötüsünü sunar» dedi, «Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın.»
11. İsa bu ilk doğaüstü belirtisini Celilenin Kana Köyünde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de Ona iman ettiler.
12. Bundan sonra İsa, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kefarnahuma gidip orada birkaç gün kaldılar.
13. Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı. İsa da Yerusolime gitti.
14. Tapınağın avlusunda sığır, koyun ve güvercin satanları, orada oturmuş para bozanları gördü.
15. İpten bir kamçı yaparak hepsini koyunlar ve sığırlarla birlikte tapınaktan kovdu, para bozanların paralarını döküp masalarını devirdi.
16. Güvercin satanlara, «Bunları buradan kaldırın, Babamın evini pazar yerine çevirmeyin!» dedi.
17. Öğrencileri, «Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek» diye yazılmış olan sözü hatırladılar.
18. Yahudi yetkililer İsay'a, «Bunları yaptığına göre, bize nasıl bir belirti göstereceksin?» diye sordular.
19. İsa şu yanıtı verdi: «Bu tapınağı yıkın, üç günde onu yeniden kuracağım.»
20. Yahudi yetkililer, «Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı, sen onu üç günde mi kuracaksın?» dediler.
21. Ama İsanın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi.
22. İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazıya ve İsanın söylediği bu söze iman ettiler.
23. Fısıh Bayramında İsanın Yerusolimde bulunduğu sırada gerçekleştirdiği belirtileri gören birçokları Onun adına iman ettiler.
24. Ama İsa bütün insanların yüreğini bildiği için onlara güvenmiyordu.
25. İnsan hakkında kimsenin O'na bir şey söylemesine gerek yoktu. Çünkü kendisi insanın içinden geçenleri biliyordu.

- 1-2. Yahudilerin Nikodim adlı bir önderi vardı. Ferisilerden olan bu adam bir gece İsa'ya gelerek, «Rabbî, senin Tanrı'dan gelmiş bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle olmadıkça kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz» dedi.
3. İsa ona şu karşılığı verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrının Egemenliğini göremez.»
4. Nikodim, «Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?» diye sordu.
5. İsa şöyle yanıt verdi: «Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruhtan doğmadıkça Tanrının Egemenliğine giremez.
6. Bedenden doğan bedendir, Ruhtan doğan ruhtur.
7. Sana, «Yeniden doğmalısınız» dediğime şaşma.
8. Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruhtan doğan herkes böyledir.»
9. Nikodim İsa'ya, «Bunlar nasıl olabilir?» diye sordu.
10. İsa ona şöyle yanıt verdi: «Sen İsrailin öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?
11. Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz. Sizler ise bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz.
12. Sizlere yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğim zaman inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanacaksınız?
13. Gökten inmiş olan İnsanoğlundan başka hiç kimse göğe çıkmamıştır.
14. Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırırsa, İnsanoğlunun da öylece yukarı kaldırılması gerekir.
15. Öyle ki, Ona iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun.
16. «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, Ona iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.
17. Tanrı, Oğlunu dünyayı yargılamak için göndermedi, dünya Onun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi.
18. Ona iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrının biricik Oğlunun adına iman etmemiştir.
19. Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışık yerine karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü.
20. Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz.
21. Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrıya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir.»
22. Bundan sonra İsa'yla öğrencileri Yahudiye diyarına gittiler. İsa onlarla birlikte orada bir süre kalarak vaftiz etti.
23. Yahya da Salim yakınındaki Aynonda vaftiz ediyordu. Çünkü orada bol su vardı. İnsanlar gelip vaftiz oluyorlardı.
24. Yahya henüz hapse atılmamıştı.
25. O sıralarda Yahyanın öğrencileriyle bir Yahudi arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı.
26. Öğrencileri Yahyaya gelerek, «Rabbî» dediler, «Şeria Irmağının karşı yakasında birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin adam var ya, işte O vaftiz ediyor, herkes de Ona gidiyor.»
27. Yahya şöyle yanıt verdi: «İnsan, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz.
28. «Ben Mesih değilim, ama Onun öncüsü olarak gönderildim» dediğime siz kendiniz tanıksınız.
29. Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı.
30. O büyümeli, bense küçülmeliyim.»
31. Yukarıdan gelen, herkesten üstündür. Dünyadan olan dünyaya aittir ve dünyadan söz eder. Gökten gelen ise, herkesten üstündür.
32. Ne görmüş ne işitmişse ona tanıklık eder, ama tanıklığını kimse kabul etmez.
33. Onun tanıklığını kabul eden, Tanrının gerçek olduğuna mührünü basmıştır.

34. Tanrının gönderdiği kişi Tanrının sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruhu ölçüyle vermez.
35. Baba Oğulu sever; her şeyi Ona teslim etmiştir.
36. Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı böylesinin üzerinde kalır.

- 1-3. Ferisiler, İsanın Yahyadan daha çok öğrenci edinip vaftiz ettiğini duydular -aslında İsanın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı- İsa bunu öğrenince Yahudiyeden ayrılıp yine Celileye gitti.
4. Giderken Samiriyeden geçmesi gerekiyordu.
5. Böylece Samiriyenin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakupun kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı.
6. Yakupun kuyusu da oradaydı. İsa, yolculuktan yorulmuş olduğu için kuyunun yanına oturmuştu. Saat on iki sularıydı.
7. Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. İsa ona, «Bana su ver, içeyim» dedi.
8. İsanın öğrencileri yiyecek satın almak için kente gitmişlerdi.
9. Samiriyeli kadın, «Sen Yahudisin, bense Samiriyeli bir kadıyım» dedi, «Nasıl olur da benden su istersin?» Çünkü Yahudilerin Samiriyelilerle ilişkileri yoktur.
10. İsa kadına şu yanıt verdi: «Eğer sen Tanrının armağanını ve sana, «Bana su ver, içeyim» diyenin kim olduğunu bilseydin, sen Ondan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi.»
11. Kadın, «Efendim» dedi, «Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?»
12. Sen, bu kuyuyu bize vermiş, kendisi, oğulları ve davaları ondan içmiş olan atamız Yakuptan daha mı büyüksün?»
13. İsa şöyle yanıt verdi: «Bu sudan her içen yine susayacak.
14. Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.»
15. Kadın, «Efendim» dedi, «Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim.»
16. İsa, «Git, kocanı çağır ve buraya gel» dedi.
17. Kadın, «Kocam yok» diye yanıtladı. İsa, «Kocam yok demekle doğruyu söyledin» dedi.
18. «Beş kocaya vardın. Şimdi birlikte yaşadığın adam kocan değil. Doğruyu söyledin.»
19. Kadın, «Efendim, anlıyorum, sen bir peygambersin» dedi.
20. «Atalarımız bu dağda tapındılar, ama sizler tapılması gereken yerin Yerusolimde olduğunu söylüyorsunuz.»
21. İsa ona şöyle dedi: «Kadın, bana inan, öyle bir saat geliyor ki, Babaya ne bu dağda, ne de Yerusolimde tapınacaksınız!
22. Siz bilmediğinize tapıyorsunuz, biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudilerdendir.
23. Ama içtenlikle tapınanların Babaya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte, o saat şimdidir. Baba da kendisine böyle tapınanları arıyor.
24. Tanrı ruhtur, Ona tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.»
25. Kadın İsaya, «Mesih denilen meshedilmiş Olanın geleceğini biliyorum» dedi, «O gelince bize her şeyi bildirecek.»
26. İsa, «Seninle konuşan ben, Oyum» dedi.
27. Bu sırada İsanın öğrencileri geldiler. Onun bir kadınla konuşmasına şaşıldılar. Bununla birlikte hiçbiri, «Ne istiyorsun?» ya da, «O kadınla neden konuşuyorsun?» demedi.
- 28-29. Sonra kadın su testisini bırakarak kente gitti ve halka şöyle dedi: «Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?»
30. Halk da kentten çıkıp İsaya doğru gelmeye başladı.
31. Bu arada öğrencileri Ona, «Rabbî, yemek ye!» diye rica ediyorlardı.
32. Ama İsa, «Benim, sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var» dedi.
33. Öğrenciler birbirlerine, «Acaba biri Ona yiyecek mi getirdi?» diye sordular.
34. İsa, «Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve Onun işini tamamlamaktır» dedi.
35. «Sizler, «Ekinleri biçmeye daha dört ay var» demiyor musunuz? İşte, size söylüyorum, başınızı

kaldırıp tarlalara bakın. Ekinler sararmış, biçilmeye hazır!

36. Eken ve biçen birlikte sevinirler diye, biçen kişi şimdiden ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar.

37. «Biri eker, başkası biçer» sözü bu durumda doğrudur.

38. Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları emek verdiler, siz ise onların emeğinden yararlandınız.»

39. O kentten birçok Samiriyeli, «Yaptığım her şeyi bana söyledi» diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti.

40. Samiriyeliler Ona gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı.

41. Onun sözü üzerine daha birçokları iman etti.

42. Bunlar kadına, «Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil» diyorlardı. «Kendimiz işittik, Onun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz.»

43. Bu iki günden sonra İsa oradan ayrılıp Celileye gitti.

44. İsanın kendisi, bir peygamberin kendi memleketinde saygı görmediğine tanıklık etmişti.

45. Celileye geldiği zaman Celileliler Onu iyi karşıladılar. Çünkü onlar da bayram için gitmişler ve bayramda Onun Yerusolimde yaptığı her şeyi görmüşlerdi.

46. İsa yine, suyu şaraba çevirdiği Celilenin Kana Köyüne geldi. Orada saraya bağlı bir memur vardı. Oğlu Kefarnahumda hastaydı.

47. Adam, İsanın Yahudiyeden Celileye geldiğini işitince yanına gitti, evine gelip ölmek üzere olan oğlunu iyileştirmesi için Ona yalvardı.

48. İsa adama, «Sizler belirtiler ve harikalar görmedikçe iman etmeyeceksiniz» dedi.

49. Saray memuru İsa'ya, «Efendim, çocuğum ölmeden yetiş!» dedi.

50. İsa, «Git, oğlun yaşayacak» dedi. Adam, İsanın söylediği söze iman ederek gitti.

51. Daha yoldayken köleleri onu karşılayıp oğlunun yaşadığını bildirdiler.

52. Adam onlara, oğlunun iyileşmeye başladığı saati sordu. «Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü» dediler.

53. Baba bunun, İsanın, «Oğlun yaşayacak» dediği saat olduğunu anladı. Kendisi ve bütün ev halkı iman etti.

54. İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi.

1. İsa bundan sonra Yahudilerin bir bayramı nedeniyle Yerus alime gitti.
2. Yerus alimde Koyun Kapısı yanında, İbranicede Beytesta denilen beş eyvanlı bir havuz vardır.
- 3-4. Bu eyvanların altında kör, kötürüm, felçli hastalardan bir kalabalık yatardı.
5. Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı.
6. İsa hasta yatan bu adamı görünce ve uzun zamandır bu durumda olduğunu anlayınca, ‹‹İyi olmak ister misin?›› diye sordu.
7. Hasta şöyle yanıt verdi: ‹‹Efendim, su  alkandığı zaman beni havuza indirecek kimsem yok, tam gireceğim an benden önce başkası giriyor.››
8. İsa ona, ‹‹Kalk, şilteni topla ve yürü›› dedi.
9. Adam o anda iyileşti. Şiltesini toplayıp yürümeye başladı. O gün Şabat Günüydü.
10. Bu yüzden Yahudi yetkililer iyileşen adama, ‹‹Bugün Şabat Günü›› dediler, ‹‹Şilteni toplaman yasaktır.››
11. Ama adam onlara şöyle yanıt verdi: ‹‹Beni iyileştiren kişi bana, ‹Şilteni topla ve yürü› dedi.››
12. ‹‹Sana, ‹Şilteni topla ve yürü› diyen adam kim?›› diye sordular.
13. İyileşen adam ise Onun kim olduğunu bilmiyordu. Orası kalabalıktı, İsa da çekilip gitmişti.
14. İsa daha sonra adamı tapınakta buldu. ‹‹Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin›› dedi.
15. Adam gidip Yahudi yetkililere kendisini iyileştirenin İsa olduğunu bildirdi.
16. Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsaye zulmetmeye başladılar.
17. Ama İsa onlara şu karşılığı verdi: ‹‹Babam h l  çalışmaktadır, ben de çalışıyorum.››
18. İşte bu nedenle Yahudi yetkililer Onu öldürmek için daha çok gayret ettiler. Çünkü yalnız Şabat Günü düzenini bozmakla kalmamış, Tanrının kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrıya eşit kılmaştı.
19. İsa Yahudi yetkililere şöyle karşılık verdi: ‹‹Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, Babanın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar.
20. Çünkü Baba Oğulu sever ve yaptıklarının hepsini Ona gösterir. şaşasınız diye Ona bunlardan daha büyük işler de gösterecektir.
21. Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediği kimselere yaşam verir.
22. Baba kimseyi yargılamaz, bütün yargılama işini Oğula vermiştir.
23. Öyle ki, herkes Babayı onurlandırdığı gibi Oğulu onurlandırsın. Oğulu onurlandırmayan, Onu gönderen Babayı da onurlandırmaz.
24. ‹‹Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir.
25. Size doğrusunu söyleyeyim,  l lerin Tanrı Oğlunun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları saat geliyor, geldi bile.
26. Çünkü Baba, kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğula da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi.
27. Ona yargılama yetkisini de verdi. Çünkü O İnsanoğludur.
28. Buna şaşmayın. Mezarda olanların hepsinin Onun sesini işitecekleri saat geliyor.
29. Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler.››
30. ‹‹Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. İşittiğim gibi yargılarım ve benim yargım adildir. Çünkü amacım kendi istediğimi değil, beni gönderenin istediğini yapmaktır.
31. Eğer kendim için ben tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.
32. Ama benim için tanıklık eden başka biri vardır. Onun benim için ettiği tanıklığın geçerli olduğunu bilirim.
33. Siz Yahyaya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti.
34. İnsanın tanıklığını kabul ettiğim için değil, kurtulmanız için bunları söylüyorum.
35. Yahya, yanan ve ışık saçan bir  ıraydı. Sizler onun ışığında bir süre için  oşmak istediniz.
36. Ama benim, Yahyanınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Babanın bana

verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Babanın gönderdiğine tanıklık ediyor.

37. Beni gönderen Baba da benim için tanıklık etmiştir. Siz hiçbir zaman ne Onun sesini işittiniz, ne de şeklini gördünüz.

38. Onun sözü sizde yaşamıyor. Çünkü Onun gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.

39. Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!

40. Öyleyken siz, yaşama kavuşmak için bana gelmek istemiyorsunuz.

41. ‹‹İnsanlardan övgü kabul etmiyorum.

42. Ama ben sizi bilirim, içinizde Tanrı sevgisi yoktur.

43. Ben Babamın adına geldim, ama beni kabul etmiyorsunuz. Oysa başka birisi kendi adına gelirse, onu kabul edeceksiniz.

44. Birbirinizden övgüler kabul ediyor, ama tek olan Tanrının övgüsünü kazanmaya çalışmıyorsunuz. Bu durumda nasıl iman edebilirsiniz?

45. Babanın önünde sizi suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan, umut bağladığınız Musadır.

46. Musaya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır.

47. Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?››

1. Bundan sonra İsa, Celile -Taberiye- Gölünün karşı yakasına geçti.
2. Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi.
3. İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu.
4. Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı.
5. İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipusa, «Bunları doyurmak için nereden ekmek alalım?» diye sordu.
6. Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu.
7. Filipus Ona şu yanıtı verdi: «Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez.»
- 8-9. Öğrencilerinden biri, Simun Petrusun kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, «Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?»
10. İsa, «Halkı yere oturtun» dedi. Orası çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı.
11. İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi.
12. Herkes doyunca İsa öğrencilerine, «Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın» dedi.
13. Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular.
14. Halk, İsanın yaptığı mucizeyi görünce, «Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur» dedi.
15. İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.
16. Akşam olunca öğrencileri göle indiler.
17. Bir tekneye binerek gölün karşı yakasındaki Kefarnahuma doğru yol aldılar. Karanlık basmış, İsa henüz yanlarına gelmemişti.
18. Güçlü bir rüzgar estiğinden göl kabarmaya başladı.
19. Öğrenciler üç mil kadar kürek çektikten sonra, İsanın gölün üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını görünce korktular.
20. Ama İsa, «Korkmayın, benim!» dedi.
21. Bunun üzerine Onu tekneye almak istediler. O anda tekne gidecekleri kıyıya ulaştı.
22. Ertesi gün, gölün karşı yakasında kalan halk, önceden orada sadece bir tek tekne bulunduğunu, İsanın kendi öğrencileriyle birlikte bu tekneye binmediğini, öğrencilerinin yalnız gittiklerini anladı.
23. Rabbin şükretmesinden sonra halkın ekmek yediği yerin yakınına Taberiyeden başka tekneler geldi.
24. Halk, İsanın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce teknelere binerek Kefarnahuma, İsa'yı aramaya gitti.
25. Onu gölün karşı yakasında buldukları zaman, «Rabbî, buraya ne zaman geldin?» diye sordular.
26. İsa şöyle yanıt verdi: «Size doğrusunu söyleyeyim, doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için beni arıyorsunuz.
27. Geçici yiyecek için değil, sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Bunu size İnsanoğlu verecek. Çünkü Baba Tanrı Ona bu onayı vermiştir.»
28. Onlar da şunu sordular: «Tanrının istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?»
29. İsa, «Tanrının işi Onun gönderdiği kişiye iman etmenizdir» diye yanıt verdi.
30. Bunun üzerine, «Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin? Ne yapacaksın?» dediler.
31. «Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, «Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.»
32. İsa onlara dedi ki, «Size doğrusunu söyleyeyim, gökten ekmeği size Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verir.
33. Çünkü Tanrının ekmeği, gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.»
34. Onlar da, «Efendimiz, bizlere her zaman bu ekmeği ver!» dediler.
35. İsa, «Yaşam ekmeği Benim. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz»

dedi.

36. «Ama ben size dedim ki, «Beni gördünüz, yine de iman etmiyorsunuz.»
37. Babanın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek ve bana geleni asla kovmam.
38. Çünkü kendi isteğini değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim.
39. Beni gönderenin isteği, bana verdiklerinden hiçbirini yitirmemem, son gün hepsini diriltmemdir.
40. Çünkü Babamın isteği, Oğulu gören ve Ona iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de böylelerini son günde dirilteceğim.»
41. «Gökten inmiş olan ekmek Benim» dediği için Yahudiler Ona karşı söylenmeye başladılar.
42. «Yusuf oğlu İsa değil mi bu?» diyorlardı. «Annesini de, babasını da tanıyoruz. Şimdi nasıl oluyor da, «Gökten indim» diyor?»
43. İsa, «Aranızda söylenmeyin» dedi.
44. «Beni gönderen Baba bir kimseyi bana çekmedikçe, o kimse bana gelemmez. Bana geleni de son günde dirilteceğim.
45. Peygamberlerin yazdığı gibi, «Tanrı onların hepsine kendi yollarını öğretecektir.» Babayı işiten ve Ondan öğrenen herkes bana gelir.
46. Bu, bir kimsenin Babayı gördüğü anlamına gelmez. Babayı sadece Tanrıdan gelen görmüştür.
47. Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır.
48. Yaşam ekmeği Benim.
49. Atalarınız çölde man yediler, yine de öldüler.
50. Gökten inen öyle bir ekmek var ki, ondan yiyecek.
51. Gökten inmiş olan diri ekmek Benim. Bu ekmekten yiyecek sonsuza dek yaşayacak. Dünyanın yaşamı uğruna vereceğim ekmek de benim bedenimdir.»
52. Bunun üzerine Yahudiler, «Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?» diyerek birbirleriyle çekişmeye başladılar.
53. İsa onlara şöyle dedi: «Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlunun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz.
54. Bedenimi yiyenin, kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim.
55. Çünkü bedenim gerçek yiyecek, kanım gerçek içecektir.
56. Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda.
57. Yaşayan Baba beni gönderdiği ve ben Babanın aracılığıyla yaşadığım gibi, bedenimi yiyen de benim aracılığım ile yaşayacak.
58. İşte gökten inmiş olan ekmek budur. Atalarınızın yedikleri man gibi değildir. Atalarınız öldüler. Oysa bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.»
59. İsa bu sözleri Kefarnahumda havrada öğretirken söyledi.
60. Öğrencilerinin birçoğu bunu işitince, «Bu söz çok çetin, kim kabul edebilir?» dediler.
61. Öğrencilerinin buna karşı söylendiğini anlayan İsa, «Bu sizi şaşırtıyor mu?» dedi.
62. «Ya İnsanoğlunun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görürseniz...?»
63. Yaşam veren Ruhtur. Beden bir yarar sağlamaz. Sizlere söylediğim sözler ruhtur, yaşamdır.
64. Yine de aranızda iman etmeyenler var.» İsa iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek kişinin kim olduğunu baştan beri biliyordu.
65. «Sizlere, «Babanın bana yöneltmediği hiç kimse bana gelemmez» dememin nedeni budur» dedi.
66. Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık Onunla dolaşmaz oldular.
67. İsa o zaman Onikilere, «Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?» diye sordu.
68. Simun Petrus şu yanıtı verdi: «Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir.
69. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrının Kutsalısın.»
70. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Siz Onikileri seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir.»
71. Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

1. Bundan sonra İsa Celilede dolaşmaya başladı. Yahudi yetkililer Onu öldürmeyi amaçladıkları için Yahudiyede dolaşmak istemiyordu.
2. Yahudilerin Çardak Bayramı yaklaşıyordu.
3. Bu nedenle İsanın kardeşleri Ona, «Buradan ayrıl, Yahudiye git» dediler, «Öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler.
4. Çünkü kendini açıkça tanıtmak isteyen bir kimse yaptıklarını gizlemez. Mademki bu şeyleri yapıyorsun, kendini dünyaya göster!»
5. Kardeşleri bile Ona iman etmiyorlardı.
6. İsa onlara, «Benim zamanım daha gelmedi» dedi, «Oysa sizin için zaman hep uygundur.
7. Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü yaptıklarının kötü olduğuna tanıklık ediyorum.
8. Siz bu bayramı kutlamaya gidin. Ben şimdilik gitmeyeceğim. Çünkü benim zamanım daha dolmadı.»
9. İsa bu sözleri söyleyip Celilede kaldı.
10. Ne var ki, kardeşleri bayramı kutlamaya gidince, kendisi de gitti. Ancak açıktan açığa değil, gizlice gitti.
11. Yahudi yetkililer Onu bayram sırasında arıyor, «O nerede?» diye soruyorlardı.
12. Kalabalık arasında Onunla ilgili bir sürü laf fısıldanıyordu. Bazıları, «İyi adamdır», bazıları da, «Hayır, tam tersine, halkı saptırıyor» diyorlardı.
13. Bununla birlikte yetkililerden korktukları için, hiç kimse Ondan açıkça söz etmiyordu.
14. Bayramın yarısı geçmişti. İsa tapınağa gidip öğretmeye başladı.
15. Yahudiler şaşırdılar. «Bu adam hiç öğrenim görmediği halde, nasıl bu kadar bilgili olabilir?» dediler.
16. İsa onlara, «Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir» diye karşılık verdi.
17. «Eğer bir kimse Tanrının isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrıdan mı olduğunu, yoksa kendiliğinden mi konuştuğumu bilecektir.
18. Kendiliğinden konuşan kendini yüceltmek ister, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve Onda haksızlık yoktur.
19. Musa size Kutsal Yasayı vermedi mi? Yine de hiçbiriniz Yasayı yerine getirmiyor. Neden beni öldürmek istiyorsunuz?»
20. Kalabalık, «Cin çarpmış seni!» dedi. «Seni öldürmek isteyen kim?»
21. İsa, «Ben bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz» diye yanıt verdi.
22. «Musa size sünneti buyurduğu için -aslında bu, Musadan değil, atalarınızdan kalmadır- Şabat Günü birini sünnet edersiniz.
23. Musanın Yasası bozulmasın diye Şabat Günü biri sünnet ediliyor da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıızıyorsunuz?
24. Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun.»
25. Yerusallimlilerin bazıları, «Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?» diyorlardı.
26. «Bakin, açıkça konuşuyor, Ona bir şey demiyorlar. Yoksa önderler Onun Mesih olduğunu gerçekten kabul ettiler mi?
27. Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiği zaman Onun nereden geldiğini kimse bilmeyecek.»
28. O sırada tapınakta öğreten İsa yüksek sesle şöyle dedi: «Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden olduğumu biliyorsunuz! Ben kendiliğimden gelmedim. Beni gönderen gerçektir. Onu siz tanıyorsunuz.
29. Ben Onu tanırım. Çünkü ben Ondanım, beni O gönderdi.»
30. Bunun üzerine Onu yakalamak istediler, ama kimse Ona el sürmedi. Çünkü Onun saati henüz gelmemişti.
31. Halktan birçok kişi ise Ona iman etti. «Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize

yapacak?» diyorlardı.

32. Ferisiler halkın İsa hakkında böyle fısıldaştığını duydular. Başkâhinler ve Ferisiler Onu yakalamak için görevliler gönderdiler.

33. İsa, «Kısa bir süre daha sizinleyim» dedi, «Sonra beni gönderene gideceğim.

34. Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.»

35. Bunun üzerine Yahudiler birbirlerine, «Bu adam nereye gidecek de biz Onu bulamayacağız?» dediler. «Yoksa Grekler arasında dağılmış olanlara gidip Greklere mi öğretecek?

36. «Beni arayacaksınız ama bulamayacaksınız. Ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz» diyor. Ne demek istiyor?»

37. Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: «Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin.

38. Kutsal Yazıda dendiği gibi, bana iman edenin «içinden diri su ırmakları akacaktır.»

39. Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruhla ilgili olarak söylüyordu. Ruh henüz verilmemişti. Çünkü İsa henüz yüceltilmemiştir.

40. Halktan bazıları bu sözleri işitince, «Gerçekten beklediğimiz peygamber budur» dediler.

41. Bazıları da, «Bu Mesihdir» diyorlardı. Başkaları ise, «Olamaz! Mesih Celileden mi gelecek?» dediler.

42. «Kutsal Yazıda, «Mesih, Davutun soyundan, Davutun yaşadığı Beytlehem Kentinden gelecek» denmemiş midir?»

43. Böylece İsadın dolaylı halk arasında ayrılık doğdu.

44. Bazıları Onu yakalamak istedilerse de, kimse Ona el sürmedi.

45. Görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, «Niçin Onu getirmediğiniz?» diye sordular.

46. Görevliler, «Hiç kimse hiçbir zaman bu adamın konuştuğu gibi konuşmamıştır» karşılığını verdiler.

47. Ferisiler, «Yoksa siz de mi aldandınız?» dediler.

48. «Önderlerden ya da Ferisilerden Ona iman eden oldu mu hiç?

49. Kutsal Yasayı bilmeyen bu halk lanetlidir.»

5-051. İçlerinden biri, daha önce İsaya gelen Nikodim, onlara şöyle dedi: «Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?»

52. Ona, «Yoksa sen de mi Celiledensin?» diye karşılık verdiler. «Araştır, bak, Celileden peygamber çıkmaz.»

53. Bundan sonra herkes evine gitti.

1. İsa ise Zeytin Dağına gitti.
2. Ertesi sabah erkenden yine tapınağa döndü. Bütün halk Onun yanına geliyordu. O da oturup onlara öğretmeye başladı.
- 3-4. Din bilginleri ve Ferisiler, zina ederken yakalanmış bir kadın getirdiler. Kadını orta yere çıkararak İsayı, «Öğretmen, bu kadın tam zina ederken yakalandı» dediler.
5. «Musa, Yasada bize böyle kadınların taşlanması buyurdu, sen ne dersin?»
6. Bunları İsayı denemek amacıyla söylüyorlardı; Onu suçlayabilmek için bir neden arıyorlardı. İsa eğilmiş, parmağıyla toprağa yazı yazıyordu.
7. Durmadan aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu ve, «İçinizde kim günahsızsa, ilk taşı o atsin!» dedi.
8. Sonra yine eğildi, toprağa yazmaya başladı.
9. Bunu işittikleri zaman, başta yaşlılar olmak üzere, birer birer dışarı çıkıp İsayı yalnız bıraktılar. Kadın ise orta yerde duruyordu.
10. İsa doğrulup ona, «Kadın, nerede onlar? Hiçbiri seni yargılamadı mı?» diye sordu.
11. Kadın, «Hiçbiri, Efendim» dedi. İsa, «Ben de seni yargılamıyorum» dedi. «Git, artık bundan sonra günah işleme!»
12. İsa yine halka seslenip şöyle dedi: «Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur.»
13. Ferisiler, «Sen kendin için tanıklık ediyorsun, tanıklığın geçerli değil» dediler.
14. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Kendim için tanıklık etsem bile tanıklığım geçerlidir. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gideceğimi biliyorum. Oysa siz nereden geldiğimi, nereye gideceğimi bilmiyorsunuz.
15. Siz insan gözüyle yargılıyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.
16. Yargılasam bile benim yargım doğrudur. Çünkü ben yalnız değilim, ben ve beni gönderen Baba, birlikte yargılarız.
17. Yasanızda da, «İki kişinin tanıklığı geçerlidir» diye yazılmıştır.
18. Kendim için tanıklık eden bir ben varım, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor.»
19. O zaman Ona, «Baban nerede?» diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: «Siz ne beni tanırırsınız, ne de Babamı. Beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız.»
20. İsa bu sözleri tapınakta öğretirken, başış toplanan yerde söyledi. Kimse Onu yakalamadı. Çünkü saati henüz gelmemişti.
21. İsa yine onlara, «Ben gidiyorum. Beni arayacaksınız ve günahınızın içinde öleceksiniz. Benim gideceğim yere siz gelemesiniz» dedi.
22. Yahudi yetkililer, «Yoksa kendini mi öldürecek?» dediler. «Çünkü, «Benim gideceğim yere siz gelemesiniz» diyor.»
23. İsa onlara, «Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım» dedi. «Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.
24. İşte bu nedenle size, «Günahlarınızın içinde öleceksiniz» dedim. Benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz.»
25. Ona, «Sen kimsin?» diye sordular. İsa, «Başlangıçtan beri size ne söyledimse, Oyum» dedi.
26. «Sizinle ilgili söyleyecek ve sizleri yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir. Ben Ondan işittiklerimi dünyaya bildiriyorum.»
27. İsanın kendilerine Babadan söz ettiğini anlamadılar.
28. Bu nedenle İsa şöyle dedi: «İnsanoğlunu yukarı kaldırdığınız zaman benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama tıpkı Babanın bana öğrettiği gibi konuştuğumu anlayacaksınız.
29. Beni gönderen benimledir, O beni yalnız bırakmadı. Çünkü ben her zaman Onu hoşnut edeni yaparım.»
30. Bu sözler üzerine birçokları Ona iman etti.

- 31-32. İsa kendisine iman etmiş olan Yahudilere, «Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak» dedi.
33. «Biz İbrahimin soyundanız» diye karşılık verdiler, «Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, «Özgür olacaksınız» diyorsun?»
34. İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir» dedi.
35. «Köle ev halkının sürekli bir üyesi değildir, ama oğul sürekli üyesidir.
36. Bunun için, Oğul sizi özgür kılsa, gerçekten özgür olursunuz.
37. İbrahimin soyundan olduğunuzu biliyorum. Yine de beni öldürmek istiyorsunuz. Çünkü yüreğinizde sözüme yer vermiyorsunuz.
38. Ben Babamın yanında gördüklerimi söylüyorum, siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.»
39. «Bizim babamız İbrahimdir» diye karşılık verdiler. İsa, «İbrahimin çocukları olsaydınız, İbrahimin yaptıklarını yapardınız» dedi.
40. «Ama şimdi beni -Tanrıdan işittiği gerçeği sizlere bildireni- öldürmek istiyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı.
41. Siz babanızın yaptıklarını yapıyorsunuz.» «Biz zinadan doğmadık. Bir tek Babamız var, o da Tanrıdır» dediler.
42. İsa, «Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz» dedi. «Çünkü ben Tanrıdan çıkıp geldim. Kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi.
43. Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Benim sözümü dinlemeye dayanamıyorsunuz da ondan.
44. Siz babanız İblisteniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır.
45. Ama ben gerçeği söylüyorum. İşte bunun için bana iman etmiyorsunuz.
46. Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir? Gerçeği söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?
47. Tanrıdan olan, Tanrının sözlerini dinler. İşte siz Tanrıdan olmadığınız için dinlemiyorsunuz.»
48. Yahudiler Ona şu karşılığı verdiler: «Sen, cin çarpmış bir Samiriyelisin» demekte haklı değil miyiz?»
49. İsa, «Beni cin çarpmadı» dedi. «Ben Babamı onurlandırıyorum, ama siz beni aşağılıyorsunuz.
50. Ben kendimi yüceltmek istemiyorum, ama bunu isteyen ve yargılayan biri vardır.
51. Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla görmeyecektir.»
52. Yahudiler, «Seni cin çarptığını şimdi anlıyoruz» dediler. «İbrahim öldü, peygamberler de öldü. Oysa sen, «Bir kimse sözüme uyarsa, ölümü asla tatmayacaktır» diyorsun.
53. Yoksa sen babamız İbrahimden üstün müsün? O öldü, peygamberler de öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?»
54. İsa şu karşılığı verdi: «Eğer ben kendimi yüceltirsem, yüceliğim hiçtir. Beni yücelten, «Tanrımız» diye çağırdığınız Babamdır.
55. Siz Onu tanıyorsunuz, ama ben tanıyorum. Onu tanımadığımı söylersem, sizin gibi yalancı olurum. Ama ben Onu tanıyor ve sözüne uyuyorum.
56. Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.»
57. Yahudiler, «Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahimi de mi gördün?» dediler.
58. İsa, «Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım» dedi.
59. O zaman İsa'yı taşlamak için yerden taş aldılar, ama O gizlenip tapınaktan çıktı.

1. İsa yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü.
2. Öğrencileri İsa'ya, «Rabbî, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?» diye sordular.
3. İsa şu yanıtı verdi: «Ne kendisi, ne de annesi babası günah işledi. Tanrının işleri onun yaşamında görülsün diye kör doğdu.
4. Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyız. Gece geliyor, o zaman kimse çalışamaz.
5. Dünyada olduğum sürece dünyanın ışığı Benim.»
6. Bu sözleri söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve çamuru adamın gözlerine sürdü.
7. Adama, «Git, Şiloah Havuzunda yıkan» dedi. Şiloah, gönderilmiş anlamına gelir. Adam gidip yıkandı, gözleri açılmış olarak döndü.
8. Komşuları ve onu daha önce dilenirken görenler, «Oturup dilenen adam değil mi bu?» dediler.
9. Kimi, «Evet, odur» dedi, kimi de «Hayır, ama ona benziyor» dedi. Kendisi ise, «Ben oyum» dedi.
10. «Öyleyse, gözlerin nasıl açıldı?» diye sordular.
11. O da şöyle yanıt verdi: «İsa adındaki adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, «Şiloaha git, yıkan» dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı.»
12. Ona, «Nerede O?» diye sordular. «Bilmiyorum» dedi.
13. Eskiden kör olan adamı Ferisilerin yanına götürdüler.
14. İsanın çamur yapıp adamın gözlerini açtığı gün Şabat Günüydü.
15. Bu nedenle Ferisiler de adama gözlerinin nasıl açıldığını sordular. O da, «İsa gözlerime çamur sürdü, yıkandım ve şimdi görüyorum» dedi.
16. Bunun üzerine Ferisilerin bazıları, «Bu adam Tanrıdan değildir» dediler. «Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor.» Ama başkaları, «Günahkâr bir adam nasıl bu tür belirtiler gerçekleştirebilir?» dediler. Böylece aralarında ayrılık doğdu.
17. Eskiden kör olan adama yine sordular: «Senin gözlerini açtığına göre, Onun hakkında sen ne diyorsun?» Adam, «O bir peygamberdir» dedi.
18. Yahudi yetkililer, gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırmandan onun daha önce kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar.
19. Onlara, «Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? Peki, şimdi nasıl görüyor?» diye sordular.
20. Adamın annesiyle babası şu karşılığı verdiler: «Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve kör doğduğunu biliyoruz.
21. Ama şimdi nasıl gördüğünü, gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz, ona sorun. Ergin yaştadır, kendisi için kendisi konuşsun.»
22. Yahudi yetkililerden korktukları için böyle konuştular. Çünkü yetkililer, İsanın Mesih olduğunu açıkça söyleyeni havra dışı etmek için aralarında sözbirliği etmişlerdi.
23. Bundan dolayı adamın annesiyle babası, «Ergin yaştadır, ona sorun» dediler.
24. Eskiden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, «Tanrı hakkı için doğruyu söyle» dediler, «Biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.»
25. O da şöyle yanıt verdi: «Onun günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum.»
26. O zaman ona, «Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?» dediler.
27. Onlara, «Size demin söyledim, ama dinlemediniz» dedi. «Niçin yeniden işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi Onun öğrencileri olmak niyetindesiniz?»
28. Adama söverek, «Onun öğrencisi sensin!» dediler. «Biz Musanın öğrencileriyiz.
29. Tanrının Musayla konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adamın nereden geldiğini bilmiyoruz.»
30. Adam onlara şu karşılığı verdi: «Şaşılacak şey! Onun nereden geldiğini bilmiyorsunuz, ama gözlerimi O açtı.
31. Tanrının, günahkârları dinlemediğini biliriz. Ama Tanrı, kendisine tapan ve isteğini yerine getiren kişiyi dinler.

32. Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır.
33. Bu adam Tanrıdan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı.»
34. Onlar buna karşılık, «Tamamen günah içinde doğdun, sen mi bize ders vereceksin?» diyerek onu dışarı attılar.
35. İsa adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, «Sen İnsanoğluna iman ediyor musun?» diye sordu.
36. Adam şu yanıtı verdi: «Efendim, O kimdir? Söyle de kendisine iman edeyim.»
37. İsa, «Onu gördün. Şimdi seninle konuşan Odur» dedi.
38. Adam, «Rab, iman ediyorum!» diyerek İsaya tapındı.
39. İsa, «Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim» dedi.
40. Onun yanında bulunan bazı Ferisiler bu sözleri işitince, «Yoksa biz de mi körüz?» diye sordular.
41. İsa, «Kör olsaydınız günahınız olmazdı» dedi, «Ama şimdi, «Görüyoruz» dediğiniz için günahınız duruyor.»

1. «Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur.
2. Kapıdan giren ise koyunların çobanıdır.
3. Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar. Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür.
4. Kendi koyunlarının hepsini dışarı çıkarınca önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırılar.
5. Bir yabancıнын peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar.»
6. İsa onlara bu örneği anlattıysa da, ne demek istediğini anlamadılar.
7. Bunun için İsa yine, «Size doğrusunu söyleyeyim» dedi, «Ben koyunların kapısıyım.
8. Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi.
9. Kapı Benim. Bir kimse benim aracılığımla içeri girerse kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur.
10. Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim.
11. Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir.
12. Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır.
13. Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz.
- 14-15. Ben iyi çobanım. Benimkileri tanırım. Baba beni tanıdığı, ben de Babayı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanır. Ben koyunlarımla uğruna canımı veririm.
16. Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları da getirmeliyim. Benim sesimi işitecekler ve tek sürü, tek çoban olacak.
17. Canımı, tekrar geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever.
18. Canımı kimse benden alamaz; ben onu kendiliğimden veririm. Onu vermeye de tekrar geri almaya da yetkim var. Bu buyruğu Babamdan aldım.»
19. Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık doğdu.
20. Birçoğu, «Onu cin çarpmış, delidir. Niçin Onu dinliyorsunuz?» diyordu.
21. Başkaları ise, «Bunlar, cin çarpmış bir adamın sözleri değil» dediler. «Cin, körlerin gözlerini açabilir mi?»
22. O sırada Yerusallimde Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu. Mevsim kıştı.
23. İsa tapınağın avlusunda, Süleymanın Eyvanında yürüyordu.
24. Yahudi yetkililer Onun çevresini sararak, «Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?» dediler. «Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.»
25. İsa onlara şu karşılığı verdi: «Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babamın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor.
26. Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü benim koyunlarımdan değilsiniz.
27. Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler.
28. Onlara sonsuz yaşam veririm; asla mahvolmayacaklar. Onları hiç kimse elimden kapamaz.
29. Onları bana veren Babam her şeyden üstündür. Onları Babanın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez.
30. Ben ve Baba biriz.»
31. Yahudi yetkililer Onu taşlamak için yerden yine taş aldılar.
32. İsa onlara, «Size Babadan kaynaklanan birçok iyi işler gösterdim» dedi. «Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?»
33. Şöyle yanıt verdiler: «Seni iyi işlerden ötürü değil, küfür ettiğin için taşıyoruz. İnsan olduğun halde Tanrı olduğuna ileri sürüyorsun.»
34. İsa şu karşılığı verdi: «Yasanızda, «Siz ilahlarsınız, dedim» diye yazılı değil mi?
35. Tanrı, kendilerine sözünü gönderdiği kimseleri ilahlar diye adlandırır. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez.

36. Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. Öyleyse ‹Tanrının Oğluyum› dediğim için bana nasıl ‹Küfür ediyorsun› dersiniz?
37. Eğer Babamın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
38. Ama yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yaptığım işlere iman edin. Öyle ki, Babanın bende, benim de Babada olduğumu bilersiniz ve anlayasınız.››
39. Onu yine yakalamaya çalıştılsa da, ellerinden sıyrılıp kurtuldu.
40. Tekrar Şeria Irmağının karşı yakasına, Yahyanın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı.
41. Birçokları, ‹‹Yahya hiç mucize yapmadı, ama bu adam için söylediklerinin hepsi doğru çıktı›› diyerek İsaya geldiler.
42. Ve orada birçokları O'na iman etti.

1. Meryem ile kızkardeşi Martanın köyü olan Beytanyadan Lazar adında bir adam hastalanmıştı.
2. Meryem, Rabbe güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla Onun ayaklarını silen kadındı. Hasta Lazar ise Meryemin kardeşiydi.
3. İki kızkardeş İsay'a, «Rab, sevdiğin kişi hasta» diye haber gönderdiler.
4. İsa bunu işitince, «Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrının yüceliğine, Tanrı Oğlunun yüceltilmesine hizmet edecek» dedi.
5. İsa Martayı, kızkardeşini ve Lazarı severdi.
- 6-7. Bu nedenle, Lazarın hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldıktan sonra öğrencilere, «Yahudiyeye dönelim» dedi.
8. Öğrenciler, «Rabbî» dediler, «Yahudi yetkililer demin seni taşlamaya kalkıştılar. Yine oraya mı gidiyorsun?»
9. İsa şu karşılığı verdi: «Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür.
10. Oysa gece yürüyen sendeler. Çünkü kendisinde ışık yoktur.»
11. Bu sözleri söyledikten sonra, «Dostumuz Lazar uyudu» diye ekledi, «Onu uyandırmaya gidiyorum.»
12. Öğrenciler, «Ya Rab» dediler, «Uyuduysa iyileşecektir.»
13. İsa Lazarın ölümünden söz ediyordu, ama onlar olağan uykudan söz ettiğini sanmışlardı.
14. Bunun üzerine İsa açıkça, «Lazar öldü» dedi.
15. «İman edesiniz diye, orada bulunmadığıma sizin için seviniyorum. Şimdi onun yanına gidelim.»
16. «İkiz» diye anılan Tomas öbür öğrencilere, «Biz de gidelim, Onunla birlikte ölelim!» dedi.
17. İsa Beytanyaya yaklaşıncı Lazarın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi.
18. Beytanya, Yerusalıme on beş ok atımı kadar uzaklıktaydı.
19. Birçok Yahudi, kardeşlerini yitiren Martayla Meryemi avutmaya gelmişti.
20. Marta İsanın geldiğini duyunca Onu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı.
21. Marta İsay'a, «Ya Rab» dedi, «Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.
22. Şimdi bile, Tanrıdan ne dilersen Tanrının onu sana vereceğini biliyorum.»
23. İsa, «Kardeşin dirilecektir» dedi.
24. Marta, «Son gün, diriliş günü onun dirileceğini biliyorum» dedi.
25. İsa ona, «Diriliş ve yaşam Benim» dedi. «Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır.
26. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?»
27. Marta, «Evet, ya Rab» dedi. «Senin, dünyaya gelecek olan Tanrının Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.»
28. Bunu söyledikten sonra gidip kızkardeşi Meryemi gizlice çağırdı. «Öğretmen burada, seni çağırıyor» dedi.
29. Meryem bunu işitince hemen kalkıp İsanın yanına gitti.
30. İsa henüz köye varmamıştı, hâlâ Martanın kendisini karşıladığı yerdeydi.
31. Meryemle birlikte evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, onun hızla kalkıp dışarı çıktığını gördüler. Ağlamak için mezara gittiğini sanarak onu izlediler.
32. Meryem İsanın bulunduğu yere vardı. Onu görünce ayaklarına kapanarak, «Ya Rab» dedi, «Burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.»
33. Meryemin ve onunla gelen Yahudilerin ağladığını gören İsanın ruhunu hüznün kapladı, yüreği sızladı.
34. «Onu nereye koydunuz?» diye sordu. Ona, «Ya Rab, gel gör» dediler.
35. İsa ağladı.
36. Yahudiler, «Bakın, onu ne kadar seviyormuş!» dediler.
37. Ama içlerinden bazıları, «Körün gözlerini açan bu kişi, Lazarın ölümünü de önleyemez miydi?» dediler.
38. İsa yine derinden hüznülenerek mezara vardı. Mezar bir mağaraydı, girişinde de bir taş

duruyordu.

39. İsa, «Taşı çekin!» dedi. Ölenin kızkardeşi Marta, «Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu» dedi.

40. İsa ona, «Ben sana, «İman edersen Tanrının yüceliğini göreceksin» demedim mi?» dedi.

41. Bunun üzerine taşı çektiler. İsa gözlerini gökyüzüne kaldırarak şöyle dedi: «Baba, beni işittiğin için sana şükrediyorum.

42. Beni her zaman işittiğini biliyordum. Ama bunu, çevrede duran halk için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim.»

43. Bunları söyledikten sonra yüksek sesle, «Lazar, dışarı çık!» diye bağırdı.

44. Ölü, elleri ayakları sargılarla bağlı, yüzü peşkirle sarılmış olarak dışarı çıktı. İsa oradakilere, «Onu çözün, bırakın gitsin» dedi.

45. O zaman, Meryeme gelen ve İsanın yaptıklarını gören Yahudilerin birçoğu İsaya iman etti.

46. Ama içlerinden bazıları Ferisilere giderek İsanın yaptıklarını onlara bildirdiler.

47. Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurulu toplayıp dediler ki, «Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor.

48. Böyle devam etmesine izin verirse, herkes Ona iman edecek. Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.»

49. İçlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, «Hiçbir şey bilmiyorsunuz» dedi.

50. «Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?»

51-52. Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkâhini olarak İsanın, ulusun uğruna, ve yalnız ulusun uğruna değil, Tanrının dağılmış çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu.

53. Böylece o günden itibaren İsayı öldürmek için düzen kurmaya başladılar.

54. Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşmaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere, Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

55. Yahudilerin Fısıh Bayramı yakındı. Taşradakilerin birçoğu bayramdan önce arınmak için Yerusolime gitti.

56. Orada İsayı arayıp durdular. Tapınaktayken birbirlerine, «Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?» diye soruyorlardı.

57. Başkâhinlerle Ferisiler O'nu yakalayabilmek için, yerini bilenlerin haber vermesini buyurmuşlardı.

1. İsa, Fısıh Bayramından altı gün önce, ölümden dirilttiği Lazarı bulunduğu Beytanyaya geldi.
2. Orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. İsayla birlikte sofrada oturanlardan biri de Lazardı.
3. Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından yarım litre kadar getirerek İsanın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Ev yağın güzel kokusuyla doldu.
- 4-5. Ama öğrencilerinden biri, İsayla sonradan ihanet eden Yahuda İskariot, «Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?» dedi.
6. Bunu, yoksullarla ilgilendiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve kutuya konulandan aşırıyordu.
7. İsa, «Kadını rahat bırak» dedi. «Bunu benim gömüleceğim gün için saklasın.
8. Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.»
9. Yahudilerden büyük bir kalabalık İsanın Beytanyada bulunduğunu öğrendi ve yalnız İsa için değil, Onun ölümden dirilttiği Lazarı da görmek için oraya geldi.
10. Başkâhinler ise Lazarı da öldürmeyi tasarladılar.
11. Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip İsayla iman ediyordu.
12. Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük kalabalık İsanın Yerusâlime gelmekte olduğunu duydu.
13. Hurma dalları alarak Onu karşılamaya çıktılar. «Hozana! Rabbin adıyla gelene, İsrailin Kralına övgüler olsun!» diye bağırıyorlardı.
- 14-15. İsa bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, «Korkma, ey Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor.»
16. Öğrencileri ilkin bunları anlamadılar. Ama İsa yüceltildikten sonra bu sözlerin Onun hakkında yazıldığını, halkın bunları Onun için yaptığını hatırladılar.
17. Lazarı mezardan çağırıp ölümden dirilttiği sırada İsayla birlikte bulunan kalabalık buna tanıklık etti.
18. İsanın bu doğaüstü belirtiyi gerçekleştirdiğini duyan halk Onu karşılamaya çıktı.
19. Ferisiler ise birbirlerine, «Görüyorsunuz, elinizden hiçbir şey gelmiyor. Bütün dünya Onun peşine takıldı» dediler.
20. Bayramda tapınmak üzere Yerusâlime gidenler arasında bazı Grekler vardı.
21. Bunlar, Celilenin Beytsayda Kentinden olan Filipusa gelerek, «Efendimiz, İsayı görmek istiyoruz» diye rica ettiler.
22. Filipus gitti, bunu Andreasa bildirdi. Andreas ve Filipus da gidip İsayla haber verdiler.
23. İsa, «İnsanoğlunun yüceltileceği saat geldi» diye karşılık verdi.
24. «Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir.
25. Canını seven onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran onu sonsuz yaşam için koruyacaktır.
26. Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem bana hizmet eden de orada olacak. Baba, bana hizmet edeni onurlandıracaktır.
27. Şimdi yüreğim sıkılıyor, ne diyeyim? «Baba, beni bu saatten kurtar» mı diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim.
28. Baba, adımı yücelt!» Bunun üzerine gökten bir ses geldi: «Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim.»
29. Orada duran ve bunu işiten kalabalık, «Gök gürledi» dedi. Başkaları, «Bir melek Onunla konuştu» dedi.
30. İsa, «Bu ses benim için değil, sizin içindi» dedi.
31. «Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak.
32. Ben yerden yukarı kaldırdığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim.»
33. İsa bunu, nasıl öleceğini belirtmek için söylüyordu.

34. Kalabalık Ona şöyle karşılık verdi: «Kutsal Yasadan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek kalacaktır. Nasıl oluyor da sen, «İnsanoğlu yukarı kaldırılmalıdır» diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?»
35. İsa, «Işık kısa bir süre daha aranızdadır» dedi. «Karanlıkta kalmamak için ışığınız varken yürüyün. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.
36. Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız.» İsa bu sözleri söyledikten sonra uzaklaşıp onlardan gizlendi.
37. Gözleri önünde bunca doğaüstü belirti gerçekleştirdiği halde Ona iman etmediler.
38. Bütün bunlar Peygamber Yeşayanın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu: «Rab, verdiğimiz habere kim inandı? Rabbin gücü kime açıklandı?»
- 39-40. İşte bu yüzden iman edemiyorlardı. Nitekim Yeşaya başka bir yerde de şöyle demişti: «Tanrı onların gözlerini kör etti Ve yüreklerini nasırlaştırdı. Öyle ki, gözleri görmesin, Yürekleri anlamasın Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.»
41. Bunları söyleyen Yeşaya, İsanın yüceliğini görmüş ve Onun hakkında konuşmuştu.
42. Bununla birlikte, önderlerin bile birçoğu İsa'ya iman etti. Ama Ferisiler yüzünden, havra dışı edilmemek için iman ettiklerini açıkça söylemediler.
43. Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrıdan gelen övgüden daha çok seviyorlardı.
44. İsa yüksek sesle, «Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur» dedi.
45. «Beni gören beni göndereni de görür.
46. Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye, dünyaya ışık olarak geldim.
47. Sözlerimi işitip de onlara uymayanı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, dünyayı kurtarmaya geldim.
48. Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür.
49. Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Babanın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu.
50. O'nun buyruğunun sonsuz yaşam olduğunu biliyorum. Bunun için ne söylüyorsam, Baba'nın bana söylediği gibi söylüyorum.»

1. Fısıh Bayramından önceydi. İsa, bu dünyadan ayrılıp Babaya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisine ait olanları hep sevmiştir; sonuna kadar da sevdi.
2. Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskariotun oğlu Yahudanın yüreğine İsaya ihanet etme isteğini koymuştu bile.
3. İsa, Babanın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrıdan çıkıp geldiğini ve Tanrıya döneceğini biliyordu.
4. Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı.
5. Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı.
6. İsa, Simun Petrusa geldi. Simun, «Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?» dedi.
7. İsa ona şu yanıtı verdi: «Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın.»
8. Petrus, «Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!» dedi. İsa, «Yıkamazsam yanımda yerin olmaz» diye yanıtladı.
9. Simun Petrus, «Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!» dedi.
10. İsa ona dedi ki, «Yıkanmış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil.»
11. İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, «Hepiniz temiz değilsiniz» demiştir.
12. Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyinip yine sofraya oturdu. «Size ne yaptığımı anlıyor musunuz?» dedi.
13. «Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim.
14. Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız.
15. Size yaptığımın aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim.
16. Size doğrusunu söyleyeyim, köle efendisinden, elçi de kendisini gönderenden üstün değildir.
17. Bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!»
18. «Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim. Ama, «Ekmeğimi yiyen bana ihanet etti» diyen Kutsal Yazının yerine gelmesi için böyle olacak.
19. Size şimdiden, bunlar olmadan önce söylüyorum ki, bunlar olunca, benim O olduğuma inanasınız.
20. Size doğrusunu söyleyeyim, benim gönderdiğim herhangi bir kimseyi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur.»
21. İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, «Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek» dedi.
22. Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar.
23. Öğrencilerinden biri İsanın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi.
24. Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsaya sorması için işaret etti.
25. O da İsanın göğsüne yaslanmış durumda, «Ya Rab, kimdir o?» diye sordu.
26. İsa, «Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur» diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskariotun oğlu Yahudaya verdi.
27. Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, «Yapacağını tez yap!» dedi.
28. Sofrada oturanların hiçbiri, İsanın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı.
29. Para kutusu Yahudada olduğundan, bazıları İsanın ona, «Bayram için bize gerekli şeyleri al» ya da, «Yoksullara bir şey ver» demek istediğini sandılar.
30. Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.
31. Yahuda dışarı çıkınca İsa, «İnsanoğlu şimdi yüceltili» dedi. «Tanrı da Onda yüceltili.
32. Tanrı Onda yüceltildiğine göre, Tanrı da Onu kendinde yüceltecek. Hem de hemen yüceltecektir.
33. Çocuklar! Kısa bir süre daha sizinleyim. Beni arayacaksınız, ama Yahudilere söylediğim gibi, şimdi size de söylüyorum, benim gideceğim yere siz gelemersiniz.
34. Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin.
35. Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır.»

36. Simun Petrus Ona, ‹‹Ya Rab, nereye gidiyorsun?›› diye sordu. İsa, ‹‹Gideceğim yere şimdi ardımdan gelemezsin, ama sonra geleceksin›› diye yanıtladı.
37. Petrus, ‹‹Ya Rab, neden şimdi senin ardından gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!›› dedi.
38. İsa şöyle yanıtladı: ‹‹Benim için canını mı vereceksin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin.››

1. «Yüreğiniz sıkılmasın. Tanrıya iman edin, bana da iman edin.
2. Babamın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söyledim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum.
3. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım.
4. Benim gideceğim yerin yolunu biliyorsunuz.»
5. Tomas, «Ya Rab, senin nereye gideceğini bilmiyoruz, yolu nasıl bilebiliriz?» dedi.
6. İsa, «Yol, gerçek ve yaşam Benim» dedi. «Benim aracılığım olmadan Babaya kimse gelemmez.
7. Beni tanısaydınız, Babamı da tanırdınız. Artık Onu tanıyorsunuz, Onu gördünüz.»
8. Filipus, «Ya Rab, bize Babayı göster, bu bize yeter» dedi.
9. İsa, «Filipus» dedi, «Bunca zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı? Beni görmüş olan, Babayı görmüştür. Sen nasıl, «Bize Babayı göster» diyorsun?
10. Benim Babada, Babanın da bende olduğuna inanmıyor musun? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor.
11. Bana iman edin; ben Babadayım, Baba da bendedir. Hiç değilse bu işlerden dolayı iman edin.
12. Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri, bana iman eden de yapacak; hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Babaya gidiyorum.
13. Baba Oğulda yüceltilsin diye, benim adımla dilediğiniz her şeyi yapacağım.
14. Benim adımla benden ne dilerseniz yapacağım.»
15. «Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz.
- 16-17. Ben de Babadan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Yardımcı, Gerçeğin Ruhunu verecek. Dünya Onu kabul edemez. Çünkü Onu ne görür, ne de tanır. Siz Onu tanıyorsunuz. Çünkü O aranızda yaşıyor ve içinde olacaktır.
18. Sizi öksüz bırakmayacağım, size geri döneceğim.
19. Az sonra dünya artık beni görmeyecek, ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşadığım için siz de yaşayacaksınız.
20. O gün anlayacaksınız ki, ben Babamdayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim.
21. Kim buyruklarımı bilir ve yerine getirirse, işte beni seven odur. Beni seveni Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.»
22. Yahuda -İskariot değil- Ona, «Ya Rab, nasıl olur da kendini dünyaya göstermeyip bize göstereceksin?» diye sordu.
23. İsa ona şu karşılığı verdi: «Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız.
24. Beni sevmeyen, sözlerime uymaz. İştittiğiniz söz benim değil, beni gönderen Babanıdır.
25. «Ben daha aranızdayken size bunları söyledim.
26. Ama Babanın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak.
27. Size esenlik bırakıyorum, size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.
28. Size, «Gidiyorum, ama yanınıza döneceğim» dediğimi istittiniz. Beni sevseydiniz, Babaya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür.
29. Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız.
30. Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur.
31. Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim.»

1. ‹Ben gerçek asmayım ve Babam bağcıdır.
2. Bende meyve vermeyen her çubuğu kesip atar, meyve veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budayıp temizler.
3. Size söylediğim sözle siz şimdiden temizsiniz.
4. Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmazsa kendiliğinden meyve veremez. Bunun gibi, siz de bende kalmazsanız meyve veremezsiniz.
5. Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir. Bensiz hiçbir şey yapamazsınız.
6. Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve kurur. Böylelerini toplar, ateşe atıp yakarlar.
7. Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.
8. Babam çok meyve vermenizle yüceltilir. Böylelikle öğrencilerim olursunuz.
9. ‹Babanın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Benim sevgimde kalın.
10. Eğer buyruklarımı yerine getirirseniz sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babamın buyruklarını yerine getirdiğim ve sevgisinde kaldığım gibi...
11. Bunları size, sevincim sizde olsun ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.
12. Benim buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.
13. Hiç kimsede, insanın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur.
14. Size buyurduklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz.
15. Artık size kul demiyorum. Çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez. Size dost dedim. Çünkü Babamdan bütün işittiklerimi size bildirdim.
16. Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki, benim adımla Babadan ne dilerseniz size versin.
17. Size şu buyruğu veriyorum: Birbirinizi sevin!››
18. ‹Dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin.
19. Dünyadan olsaydınız, dünya kendisine ait olanı severdi. Ne var ki, dünyanın değilsiniz; ben sizi dünyadan seçtim. Bunun için dünya sizden nefret ediyor.
20. Size söylediğim sözü hatırlayın: ‹Köle efendisinden üstün değildir.› Bana zulmettilerse, size de zulmedecekler. Benim sözüme uydularsa, sizinkine de uyacaklar.
21. Bütün bunları size benim adımdan ötürü yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.
22. Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; ama şimdi günahları için özürleri yoktur.
23. Benden nefret eden, Babamdan da nefret eder.
24. Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Şimdiyse yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babamdan nefret ettiler.
25. Bu, yasalarında yazılı, ‹Yok yere benden nefret ettiler› sözü yerine gelsin diye oldu.
26. ‹Babadan size göndereceğim Yardımcı, yani Babadan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek.
27. Siz de tanıklık edeceksiniz. Çünkü başlangıçtan beri benimle birliktesiniz.

1. «Bunları size, sendeleyip düşmeyeziniz diye söyledim.
2. Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir saat geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrıya hizmet ettiğini sanacak.
3. Bunları, Babayı ve beni tanımadıkları için yapacaklar.
4. Bunları size şimdiden bildiriyorum. Öyle ki, saati gelince bunları size söylediğimi hatırlayasınız. Başlangıçta bunları size söylemedim. Çünkü sizinle birlikteydim.»
5. «Şimdiye beni gönderenin yanına gidiyorum. Ne var ki, içinizden hiçbirini bana, «Nereye gidiyorsun?» diye sormuyor.
6. Ama bunları söylediğim için yüreğiniz kederle doldu.
7. Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, Onu size gönderirim.
8. O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir:
9. Günah konusunda, çünkü bana iman etmezler;
10. doğruluk konusunda, çünkü Babaya gidiyorum, artık beni görmeyeceksiniz;
11. yargı konusunda, çünkü bu dünyanın egemeni yargılanmış bulunuyor.
12. «Size daha çok söyleyeceklerim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız.
13. Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnız duyduklarını söyleyecek ve gelecekte olacakları size bildirecek.
14. O beni yüceltecek. Çünkü benim olandan alıp size bildirecek.
15. Babanın nesi varsa benimdir. «Benim olandan alıp size bildirecek» dememin nedeni budur.
16. «Kısa süre sonra beni artık görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz.»
17. Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, «Ne demek istiyor?» diye sordular. «Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz» diyor. Ayrıca, «Çünkü Babaya gidiyorum» diyor.»
18. Onun için, «Bu «kısa süre» dediği nedir? Söylediklerini anlamıyoruz» deyip durdular.
19. İsa kendisine soru sormak istediklerini anladı. Onlara dedi ki, «Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz» dememi mi tartışıyorsunuz?
20. Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, dünya ise sevinecektir. Kederleneceksiniz, ama kederiniz sevince dönüşecek.
21. Kadın doğum yapacağı zaman ağrı çeker. Çünkü saati gelmiştir. Ama doğurunca, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı unuttur.
22. Bunun gibi, siz de şimdi kederleniyorsunuz, ama sizi yine göreceğim. O zaman yürekten sevineceksiniz. Sevincinizi kimse sizden alamaz.
23. O gün bana hiçbir şey sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Babadan ne dilerseniz, size verecektir.
24. Şimdiye dek benim adımla bir şey dilemediniz. Dileyin, alacaksınız. Öyle ki, sevinciniz tam olsun.
25. «Size bunları örneklerle anlattım. Öyle bir saat geliyor ki, artık örneklerle konuşmayacağım; Babayı size açıkça tanıtacağım.
26. O gün dileyeceğinizi benim adımla dileyacaksınız. Sizin için Babadan istekte bulunacağımı söylemiyorum.
27. Çünkü beni sevdiğiniz ve Babadan çıkıp geldiğime iman ettiğiniz için Babanın kendisi sizi seviyor.
28. Ben Babadan çıkıp dünyaya geldim. Şimdi dünyayı bırakıp Babaya dönüyorum.»
29. Öğrencileri, «İşte, şimdi açıkça konuşuyorsun, hiç örnek kullanmıyorsun» dediler.
30. «Şimdi senin her şeyi bildiğini anlıyoruz. Kimsenin sana soru sormasına gerek yok. Tanrıdan geldiğine bunun için iman ediyoruz.»
31. İsa onlara, «Şimdi iman ediyor musunuz?» diye karşılık verdi.
32. «İşte, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacığınız ve beni yalnız bırakacağınız saat geliyor, geldi bile. Ama ben yalnız değilim, Baba benimle birlikte.

33. Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyayı yendim!>>

1. İsa bunları söyledikten sonra, gözlerini gökyüzüne kaldırıp şöyle dedi: «Baba, saat geldi. Oğlunu yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin.
2. Çünkü sen Ona bütün insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, Ona verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin.
3. Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesihi tanımlar.
4. Yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde yücelttim.
5. Baba, dünya var olmadan önce ben senin yanındayken sahip olduğum yücelikle şimdi beni yanında yücelt.
6. «Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım. Onlar senindiler, bana verdin ve senin sözüne uydular.
7. Bana verdiğin her şeyin senden olduğunu şimdi biliyorlar.
8. Çünkü bana ilettiğin sözleri onlara ilettim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar, beni senin gönderdiğine iman ettiler.
9. Onlar için istekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiğin kimseler için istekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir.
10. Benim olan her şey senindir, seninkiler de benimdir. Ben onlarda yüceltildim.
11. Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadalar. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin kendi adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar.
12. Kendileriyle birlikte olduğum sürece, bana verdiğin kendi adınla onları esirgeyip korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başka içlerinden hiçbiri mahvolmadı.
13. «İşte şimdi sana geliyorum. Sevincimin onlarda tamamlanması için bunları ben dünyadayken söylüyorum.
14. Ben onlara senin sözünü ilettim, dünya ise onlardan nefret etti. Çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
15. Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olandan korumanı istiyorum.
16. Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değiller.
17. Onları gerçekte kutsal kıl. Senin sözün gerçektir.
18. Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19. Onlar da gerçekte kutsal kılınınsınlar diye kendimi onların uğruna adıyorum.
- 2-021. «Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edenler için de istekte bulunuyorum, hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende olduğun ve benim sende olduğum gibi, onlar da bizde olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin.
22. Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar.
23. Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın.
24. Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle birlikte olmalarını ve benim yüceliğimi, bana verdiğin yüceliği görmelerini istiyorum. Çünkü dünyanın kuruluşundan önce sen beni sevdin.
25. Adil Baba, dünya seni tanımıyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar.
26. Bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin adını onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim.»

1. İsa bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Vadisinin ötesine geçti. Orada bir bahçe vardı. İsayla öğrencileri bu bahçeye girdiler.
2. Ona ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü İsa, öğrencileriyle orada sık sık buluşurdu.
3. Böylece Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisilerin gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Onların ellerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı.
4. İsa, başına geleceklerin hepsini biliyordu. Öne çıkıp onlara, «Kimi arıyorsunuz?» diye sordu.
5. «Nasırallı İsayı» diye karşılık verdiler. İsa onlara, «Benim» dedi. Ona ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu.
6. İsa, «Benim» deyince gerileyip yere düştüler.
7. Bunun üzerine İsa onlara yine, «Kimi arıyorsunuz?» diye sordu. «Nasırallı İsayı» dediler.
8. İsa, «Size söyledim, benim» dedi. «Eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler.»
9. Kendisinin daha önce söylediği, «Senin bana verdiklerinden hiçbirini yitirmedim» şeklindeki sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.
10. Simun Petrus yanında taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki kölesine vurup sağ kulağını kopardı.
11. İsa Petrusa, «Kılıcını kınına koy! Babanın bana verdiği kâsedan içmeyeyim mi?» dedi.
12. Bunun üzerine komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler İsayı tutup bağladılar.
13. Onu önce, o yıl başkâhin olan Kayafanın kayınbabası Hanana götürdüler.
14. Halkın uğruna bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını Yahudi yetkililere telkin eden Kayafa idi.
15. Simun Petrusla başka bir öğrenci İsanın ardından gidiyorlardı. O öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğu için İsayla birlikte başkâhinin avlusuna girdi.
16. Petrus ise dışarıda, kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı öğrenci dışarı çıkıp kapıcı kızla konuştu ve Petrusu içeri getirdi.
17. Kapıcı kız Petrusa, «Sen de bu adamın öğrencilerinden değil misin?» diye sordu. Petrus, «Hayır, değilim» dedi.
18. Hava soğuk olduğu için köleler ve nöbetçiler yaktıkları kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınyorlardı. Petrus da onlarla birlikte ayakta ısınyıyordu.
19. Başkâhin İsayla, öğrencileri ve öğretisiyle ilgili sorular sordu.
20. İsa onu şöyle yanıtladı: «Ben söylediklerimi dünyaya açıkça söyledim. Her zaman bütün Yahudilerin toplandıkları havralarda ve tapınakta öğrettim. Gizli hiçbir şey söylemedim.
21. Beni neden sorguya çekiyorsun? Konuştuklarımı işitenlerden sor. Onlar ne söylediğimi biliyorlar.»
22. İsa bunları söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, «Baskâhine nasıl böyle karşılık verirsin?» diyerek Ona bir tokat attı.
23. İsa ona, «Eğer yanlış bir şey söyledimse, yanlışımı göster!» diye yanıtladı. «Ama söylediklerim doğruysa, niçin bana vuruyorsun?»
24. Bunun üzerine Hanan, Onu bağlı olarak başkâhin Kayafaya gönderdi.
25. Simun Petrus hâlâ ateşin yanında durmuş ısınyıyordu. Ona, «Sen de Onun öğrencilerinden değil misin?» dediler. «Hayır, değilim» diyerek inkâr etti.
26. Başkâhinin kölelerinden biri, Petrusun, kulağını kestiği adamın akrabasıydı. Bu köle Petrusa, «Bahçede, seni Onunla birlikte görmedim mi?» diye sordu.
27. Petrus yine inkâr etti ve tam o anda horoz öttü.
28. Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsayı Kayafanın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler.
29. Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. «Bu adamı neyle suçluyorsunuz?» diye sordu.
30. Ona şu karşılığı verdiler: «Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, Onu sana getirmezdik.»
31. Pilatus, «Onu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın» dedi. Yahudi yetkililer, «Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok» dediler.

32. Bu, İsanın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu.
33. Pilatus yine vali konağına girdi. İsayı çağırıp Ona, «Sen Yahudilerin Kralı mısın?» diye sordu.
34. İsa şöyle karşılık verdi: «Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?»
35. Pilatus, «Ben Yahudi miyim?» dedi. «Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?»
36. İsa, «Benim krallığım bu dünyadan değildir» diye karşılık verdi. «Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir.»
37. Pilatus, «Demek sen bir kralısın, öyle mi?» dedi. İsa, «Kral olduğumu sen söylüyorsun» karşılığını verdi. «Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir.»
38. Pilatus Ona, «Gerçek nedir?» diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudilerin yanına çıktı. Onlara, «Ben Onda hiçbir suç görmüyorum» dedi.
39. «Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fısıh Bayramında sizin için birini salıveriyorum. Yahudilerin Kralını sizin için salıvermemi ister misiniz?»
40. Onlar yine, «Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!» diye bağıştılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

1. O zaman Pilatus İsayı tutup kamçılattı.
2. Askerler de dikenlerden bir taç örüp Onun başına geçirdiler. Sonra Ona mor bir kaftan giydirdiler.
3. Önüne geliyor, «Selam, ey Yahudilerin Kralı!» diyor, yüzüne tokat atıyorlardı.
4. Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudilere, «İşte, Onu dışarıya, size getiriyorum. Onda hiçbir suç bulmadığımı bilirsiniz» dedi.
5. Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, «İşte o adam!» dedi.
6. Başkâhinler ve görevliler İsayı görünce, «Çarmıha ger, çarmıha ger!» diye bağıştılar. Pilatus, «Onu siz alıp çarmıha gerin!» dedi. «Ben Onda bir suç bulamıyorum!»
7. Yahudiler şu karşılığı verdiler: «Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre Onun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor.»
8. Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu.
9. Yine vali konağına girip İsayı, «Sen nereden geliyorsun?» diye sordu. İsa ona yanıt vermedi.
10. Pilatus, «Benimle konuşmayacak mısın?» dedi. «Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?»
11. İsa, «Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı» diye karşılık verdi. «Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.»
12. Bunun üzerine Pilatus İsayı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, «Bu adamı salıverirsen, Sezarın dostu değilsin!» diye bağıştılar. «Kral olduğunu ileri süren herkes Sezara karşı gelmiş olur.»
13. Pilatus bu sözleri işitince İsayı dışarı çıkardı. Taş Döşeme -İbranicede Gabbata- denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu.
14. Fısıh Bayramına Hazırlık Günüydü. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudilere, «İşte, sizin Kralınız!» dedi.
15. Onlar, «Yok et Onu! Yok et, çarmıha ger!» diye bağıştılar. Pilatus, «Kralınızı mı çarmıha gereyim?» diye sordu. Başkâhinler, «Sezardan başka kralımız yok!» karşılığını verdiler.
16. Bunun üzerine Pilatus İsayı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti.
17. Askerler İsayı alıp götürdüler. İsa çarmihini kendisi taşıyıp Kafatası -İbranicede Golgota- denilen yere çıktı.
18. Orada Onu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü öteki yanda, İsa ise ortadaydı.
19. Pilatus bir de yafta yazıp çarmihın üzerine astırdı. Yaftada şöyle yazılıydı:
20. İsanın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. Böylece İbranice, Latince ve Grekçe yazılan bu yaftayı Yahudilerin birçoğu okudu.
21. Bu yüzden Yahudi başkâhinler Pilatusa, «Yahudilerin Kralı» diye yazma» dediler. «Kendisi, «Ben Yahudilerin Kralıyım dedi» diye yaz.»
22. Pilatus, «Ne yazdımsa yazdım» karşılığını verdi.
23. Askerler İsayı çarmıha gerdikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı.
24. Birbirlerine, «Bunu yırtmayalım» dediler, «Kime düşecek diye kura çekelim.» Bu olay, şu Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu: «Giysilerimi aralarında paylaştılar, Elbisem üzerine kura çektiler.» Bunları askerler yaptı.
25. İsanın çarmihının yanında ise annesi, teyzesi, Klopasın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu.
26. İsa, annesiyle sevdiği öğrencinin yakınında durduğunu görünce annesine, «Anne, işte oğlun!» dedi.
27. Sonra öğrenciye, «İşte, annen!» dedi. O andan itibaren bu öğrenci İsanın annesini kendi evine aldı.
28. Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, «Susadım!» dedi.

29. Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak Onun ağzına uzattılar.
30. İsa şarabı tadınca, «Tamamlandı!» dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.
31. Yahudi yetkililer Pilatustan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerin kaldırılmasını istediler. Hazırlık Günü olduğundan, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı.
32. Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsayla birlikte çarmıha gerilen öteki adamın bacaklarını kırdılar.
33. İsay gelince Onun ölmüş olduğunu gördüler. Bu yüzden bacaklarını kırmadılar.
34. Ama askerlerden biri Onun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı.
35. Bunu gören adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. Doğruyu söylediğini bilir. Siz de iman edersiniz diye tanıklık etmiştir.
36. Bunlar, «Onun bir tek kemiği kırılmayacak» diyen Kutsal Yazının yerine gelmesi için oldu.
37. Yine başka bir Yazıda, «Bedenini desteklerine bakacaklar» deniyor.
38. Bundan sonra Aramatyalı Yusuf, İsanın cesedini kaldırmak için Pilatusa başvurdu. Yusuf, İsanın öğrencisiydi, ama Yahudi yetkililerden korktuğundan bunu gizli tutuyordu. Pilatus izin verince, Yusuf gelip İsanın cesedini kaldırdı.
39. Daha önce geceleyin İsanın yanına gelen Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarı sabır özü alarak geldi.
40. İkisi, İsanın cesedini alıp Yahudilerin gömme geleneğine uygun olarak onu baharatla keten bezlere sardılar.
41. İsanın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe, bu bahçenin içinde de henüz hiç kimsenin konulmadığı yeni bir mezar vardı.
42. O gün Yahudiler'in Hazırlık Günü'ydü. Mezar da yakın olduğundan İsa'yı oraya koydular.

1. Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.
2. Koşarak Simun Petrusa ve İsanın sevdiği öbür öğrenciye geldi. «Rabbi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz» dedi.
3. Bunun üzerine Petrusla öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler.
4. İkisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrstan daha hızlı koşarak mezara önce vardı.
5. Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmede.
- 6-7. Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsanın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu.
8. O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti.
9. İsanın ölümden dirilmesi gerektiğini belirten Kutsal Yazıyı henüz anlamamışlardı.
10. Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler.
11. Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı.
12. Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsanın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu.
13. Meryeme, «Kadın, niçin ağlıyorsun?» diye sordular. Meryem, «Rabbimi almışlar» dedi. «Onu nereye koyduklarını bilmiyorum.»
14. Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsanın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama Onun İsa olduğunu anlamadı.
15. İsa, «Kadın, niçin ağlıyorsun?» dedi. «Kimi arıyorsun?» Meryem Onu bahçıvan sanarak, «Efendim» dedi, «Eğer Onu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip Onu alayım.»
16. İsa ona, «Meryem!» dedi. O da döndü, İsaya İbranice, «Rabbuni!» dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir.
17. İsa, «Bana dokunma!» dedi. «Çünkü daha Babanın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Tanrımın ve sizin Tanrınızın yanına çıkıyorum.»
18. Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, «Rabbi gördüm!» dedi. Sonra Rabbin kendisine söylediklerini onlara anlattı.
19. Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle bulundukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, «Size esenlik olsun!» dedi.
20. Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Rabbi görünce sevindiler.
21. İsa yine onlara, «Size esenlik olsun!» dedi. «Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.»
22. Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, «Kutsal Ruh alın!» dedi.
23. «Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.»
24. Onikilerden biri, «İkiz» diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi.
25. Öbür öğrenciler ona, «Biz Rabbi gördük!» dediler. Tomas ise, «Onun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağım ile dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam» dedi.
26. Sekiz gün sonra İsanın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, «Size esenlik olsun!» dedi.
27. Sonra Tomasa, «Parmağını uzat» dedi, «Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!»
28. Tomas Ona, «Rabbim ve Tanrım!» diye yanıtladı.
29. İsa, «Beni gördüğün için mi iman ettin?» dedi. «Görmeden iman edenlere ne mutlu!»
30. İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğaüstü belirti gerçekleştirdi.
31. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

- 1-2. Bundan sonra İsa Taberiye Gölünün kenarında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, «İkiz» diye anılan Tomas, Celilenin Kana Köyünden Natanel, Zebedinin oğulları ve İsanın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı.
3. Simun Petrus ötekilere, «Ben balık tutmaya gidiyorum» dedi. Onlar, «Biz de seninle geliyoruz» dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar.
4. Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, Onun İsa olduğunu anlamadılar.
5. İsa, «Çocuklar, balığınız yok mu?» diye sordu. «Yok» dediler.
6. İsa, «Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız» dedi. Bunun üzerine ağı attılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı.
7. İsanın sevdiği öğrenci, Petrusa, «Bu Rabdir!» dedi. Simun Petrus Onun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı.
8. Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar.
9. Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmek gördüler.
10. İsa onlara, «Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin» dedi.
11. Simun Petrus tekneye atladı ve tam yüz elli üç iri balıkla yüklü ağı karaya çekti. Bu kadar çok balık olduğu halde ağ yırtılmamıştı.
12. İsa onlara, «Gelin, yemek yiyin» dedi. Öğrencilerden hiçbiri Ona, «Sen kimsin?» diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü Onun Rab olduğunu biliyorlardı.
13. İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi.
14. İşte bu, İsanın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü.
15. Yemekten sonra İsa, Simun Petrusa, «Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?» diye sordu. Petrus, «Evet, ya Rab» dedi, «Seni sevdiğimi bilirsin.» İsa ona, «Kuzularımı otlat» dedi.
16. İkinci kez yine ona, «Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?» diye sordu. O da, «Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin» dedi. İsa ona, «Koyunlarımı güt» dedi.
17. Üçüncü kez ona, «Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?» diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, «Beni seviyor musun?» diye sormasına üzüldü. «Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin» dedi. İsa ona, «Koyunlarımı otlat» dedi.
18. «Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir.»
19. Bunu, Tanrıyı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, «Ardımdan gel» dedi.
20. Petrus arkasına döndü, İsanın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsanın göğsüne yaslanan ve, «Ya Rab, sana kim ihanet edecek?» diye soran öğrencidir.
21. Petrus onu görünce İsaya, «Ya Rab, ya bu ne olacak?» diye sordu.
22. İsa, «Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?» dedi. «Sen ardımdan gel!»
23. Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrusa, «O ölmeyecek» dememişti. Sadece, «Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?» demişti.
24. Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.
25. İsa'nın yaptığı daha başka çok şey vardır. Bunlar tek tek yazılsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

Elçilerin işleri

- 1-2. Ey Teofilos, İlk kitabımda İsanın yapıp öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verip yukarı alındığı güne dek olanları yazmıştım.
3. İsa, ölüm acısını çektikten sonra birçok inandırıcı kanıtlarla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süreyle onlara görünerek Tanrının Egemenliği hakkında konuştu.
4. Kendileriyle birlikteyken onlara şu buyruğu vermişti: «Yeruşalimden ayrılmayın, Babanın verdiği ve benden duyduğunuz sözün gerçekleşmesini bekleyin.
5. Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama sizler birkaç güne kadar Kutsal Ruhla vaftiz edileceksiniz.»
6. Elçiler bir araya geldiklerinde İsa'ya şunu sordular: «Ya Rab, İsrail'e egemenliği şimdi mi geri vereceksin?»
7. İsa onlara, «Babanın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve tarihleri bilmenize gerek yok» karşılığını verdi.
8. «Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalimde, bütün Yahudiye ve Samiriyede ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.»
9. İsa bunları söyledikten sonra, onların gözleri önünde yukarı alındı. Bir bulut Onu alıp gözlerinin önünden uzaklaştırdı.
10. İsa giderken onlar gözlerini göğe dikmiş bakıyorlardı. Tam o sırada, beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi.
11. «Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?» diye sordular. «Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir.»
12. Bundan sonra elçiler, Yeruşalimden yaklaşık bir kilometre uzaklıktaki Zeytin Dağından Yeruşalime döndüler.
13. Kente girince kaldıkları evin üst katındaki odaya çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simun ve Yakup oğlu Yahuda oradaydı.
14. Bunlar İsanın annesi Meryem, öbür kadınlar ve İsanın kardeşleriyle tam bir birlik içinde sürekli dua ediyordu.
- 15-16. O günlerde Petrus, yaklaşık yüz yirmi kardeşten oluşan bir topluluğun ortasında ayağa kalkıp şöyle konuştu: «Kardeşler, Kutsal Ruhun, İsa'yı tutuklayanlara kılavuzluk eden Yahuda ile ilgili olarak Davutun ağzıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazının yerine gelmesi gerekiyordu.
17. Yahuda bizden biri sayılmış ve bu hizmette yerini almıştı.»
18. Bu adam, yaptığı kötülüğün karşılığında aldığı ücretle bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı döküldü.
19. Yeruşalimde yaşayan herkes olayı duydu. Tarlaya kendi dillerinde Kan Tarlası anlamına gelen Hakeldema adını verdiler.
20. «Nitekim Mezmurlar Kitabında şöyle yazılmıştır» dedi Petrus. «Onun konutu ıssız kalsın, İçinde oturan olmasın.» Ve, «Onun görevini bir başkası üstlensin.»
- 21-22. «Buna göre, Yahyanın vaftiz döneminden başlayarak Rab İsanın aramızdan yukarı alındığı güne değin bizimle birlikte geçirdiği bütün süre boyunca yanımızda bulunan adamlardan birinin, İsanın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekir.»
23. Böylece iki kişiyi, Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Matti'yayı önerdiler.
- 24-25. Sonra şöyle dua ettiler: «Ya Rab, sen herkesin yüreğini bilirsin. Yahudanın, ait olduğu yere gitmek için bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini üstlenmek üzere bu iki kişiden hangisini seçtiğini göster bize.»
26. Ardından bu iki kişiye kura çektirdiler; kura Mattiya'ya düştü. Böylelikle Mattiya on bir elçiye katıldı.

1. Pentikost Günü geldiğinde bütün imanlılar bir arada bulunuyordu.
2. Ansızın gökten, güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses geldi ve bulundukları evi tümüyle doldurdu.
3. Ateşten dillere benzer bir şeylerin dağılıp her birinin üzerine indiğini gördüler.
4. İmanlıların hepsi Kutsal Ruhla doldular, Ruhun onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar.
5. O sırada Yeruslaimde, dünyanın her ülkesinden gelmiş dindar Yahudiler bulunuyordu.
6. Sesin duyulması üzerine büyük bir kalabalık toplandı. Herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyunca şaşakaldı.
7. Hayret ve şaşkınlık içinde, «Bakın, bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?» diye sordular.
8. «Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işitiyor?
- 9-11. Aramızda Partlar, Medler, Elamlılar var. Mezopotamyada, Yahudiye ve Kapadokyada, Pontus ve Asya İlinde, Friky ve Pamfilyada, Mısır ve Libyanın Kireneye yakın bölgelerinde yaşayanlar var. Hem Yahudi hem de Yahudiliğe dönen Romalı konuklar, Giritliler ve Araplar var aramızda. Ama her birimiz Tanrının büyük işlerinin kendi dilimizde konuşulduğunu işitiyoruz.»
12. Hepsi hayret ve şaşkınlık içinde birbirlerine, «Bunun anlamı ne?» diye sordular.
13. Başkalarıysa, «Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış» diye alay ettiler.
- 14-15. Bunun üzerine Onbirlerle birlikte öne çıkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: «Ey Yahudiler ve Yeruslaimde bulunan herkes, bu durumu size açıklayayım. Sözlerime kulak verin. Bu adamlar, sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu!
- 16-17. Bu gördüğünüz, Peygamber Yoel aracılığıyla önceden bildirilen olaydır: «Son günlerde, diyor Tanrı, Bütün insanların üzerine Ruhumu dökeceğim. Oğullarınız, kızlarınız peygamberlikte bulunacaklar. Gençleriniz görümler, Yaşlılarınız düşler görecek.
18. O günler kadın erkek Kullarımın üzerine Ruhumu dökeceğim, Onlar da peygamberlik edecekler.
19. Yukarıda, gökyüzünde harikalar yaratacağım. Aşağıda, yeryüzünde belirtiler, Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.
20. Rabbin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş karacak, Ay kan rengine dönecek.
21. O zaman Rabbi adıyla çağıran herkes kurtulacak.»
22. «Ey İsraililer, şu sözleri dinleyin: Bildiğiniz gibi Nasıralı İsa, Tanrının, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış bir kişidir.
23. Tanrının belirlenmiş amacı ve öngörüsü uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarpmıha çivileyip öldürdünüz.
24. Tanrı ise, ölüm acılarına son vererek Onu diriltti. Çünkü Onun ölüme tutsak kalması olanaksızdı.
25. Onunla ilgili olarak Davut şöyle der: «Rabbi her zaman önümde gördüm, Sağımda durduğu için sarsılmam.
26. Bu nedenle yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir. Dahası, bedenim de umut içinde yaşayacak.
27. Çünkü sen canımı ölümler diyarına terk etmeyeceksin, Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.
28. Yaşam yollarını bana bildirdin; Varlığınla beni sevinçle dolduracaksın.»
29. «Kardeşler, size açıkça söyleyebilirim ki, büyük atamız Davut öldü, gömüldü, mezarı da bugüne dek yanibaşımızda duruyor.
30. Davut bir peygamberdi ve soyundan birini tahtına oturtacağına dair Tanrının kendisine ant içerek söz verdiğini biliyordu.
31. Geleceği görerek Mesihin ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: «O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.»
32. Tanrı, İsaya ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız.
33. O, Tanrının sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruhu Babadan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruhu üzerimize dökmüştür.
- 34-35. Davut, kendisi göklere çıkmadığı halde şöyle der: «Rab Rabbime dedi ki, Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağımda otur.»

36. «Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsayı hem Rab hem Mesih yapmıştır.»
37. Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, «Kardeşler, ne yapmalıyız?» diye sordular.
38. Petrus onlara şu karşılığı verdi: «Tövbe edin, her biriniz İsa Mesihin adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.
39. Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rabbin çağıracağı herkes için geçerlidir.»
40. Petrus daha birçok sözlerle onları uyardı. «Kendinizi bu sapık kuşaktan kurtarın!» diye yalvardı.
41. Onun sözünü benimseyenler vaftiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı.
42. Bunlar kendilerini elçilerin öğretisine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar.
43. Herkesi bir korku sarmıştı. Elçilerin aracılığıyla birçok belirtiler ve harikalar yapılıyordu.
44. İmanlıların tümü bir arada bulunuyor, her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.
45. Mallarını mülklerini satıyor ve bunun parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.
46. Her gün tapınakta toplanmaya devam eden imanlılar, kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Bütün halkın beğenisini kazanmışlardı. Rab de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

1. Bir gün Petrusla Yuhanna, saat üçte, dua vaktinde tapınağa çıkıyorlardı.
2. O sırada, doğuştan kötürüm olan bir adam, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına getiriliyordu. Tapınağa girenlerden para dilenmesi için onu her gün getirip oraya bırakırlardı.
3. Tapınağa girmek üzere olan Petrusla Yuhannayı gören adam, kendilerinden sadaka istedi.
4. Petrusla Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, «Bize bak» dedi.
5. Adam, onlardan bir şey alacağını umarak gözlerini onların üzerine dikti.
6. Petrus, «Bende altın ve gümüş yok, ama bende olanı sana veriyorum» dedi. «Nasırallı İsa Mesihin adıyla, yürü!»
7. Sonra onu sağ elinden kavrayıp kaldırdı. Adamın ayakları ve bilekleri o anda sapasağlam oldu.
8. Sıçrayıp ayağa kalktı, yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrıyı överek onlarla birlikte tapınağa girdi.
9. Bütün halk, onun yürüyüp Tanrıyı övdüğünü gördü.
10. Onun, tapınağın Güzel Kapısında oturup para dilenen kişi olduğunu anlayınca ondaki değişiklik karşısında büyük bir hayret ve şaşkınlığa düştüler.
11. Adam, Petrusla Yuhannaya tutunuyordu. Bütün halk hayret içinde Süleymanın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu.
12. Bunu gören Petrus halka şöyle seslendi: «Ey İsrailîler, buna neden şaştınız? Neden gözlerinizi dikmiş bize bakıyorsunuz? Kendi gücümüz ya da dindarlığımızla bu adamın yürümesini sağlamışız gibi...!»
13. İbrahimin, İshakın ve Yakupun Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Kulu İsaya yüceltti. Siz Onu ele verdiniz. Pilatus Onu serbest bırakmaya karar verdiği halde, siz Onu Pilatusun önünde reddettiniz.
14. Kutsal ve adil Olanı reddedip bir katilin salverilmesini istediniz.
15. Siz Yaşam Önderini öldürdünüz, ama Tanrı Onu ölümden diriltti. Biz bunun tanıklarıyız.
16. Gördüğünüz ve tanıdığınız bu adam, İsanın adı sayesinde, Onun adına olan imanla sapasağlam oldu. Hepinizin gözü önünde onu tam sağlığa kavuşturan, İsanın aracılığıyla etkin olan imandır.
17. «Şimdi ey kardeşler, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlikten ötürü böyle davrandığınızı biliyorum.
18. Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesihinin acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü bu şekilde yerine getirmiştir.
- 19-20. Öyleyse, günahlarınızın silinmesi için tövbe edin ve Tanrıya dönün. Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden belirlenen Mesihî, yani İsaya göndersin.
21. Tanrının eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek İsanın gökte kalması gerekiyor.
22. Musa şöyle demişti: «Tanrınız Rab size, kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. Onun size söyleyeceği her sözü dinleyin.
23. O peygamberi dinlemeyen herkes Tanrının halkından koparılıp yok edilecektir.»
24. «Samuel ve ondan sonra konuşan peygamberlerin hepsi bu günleri duyurdu.
25. Sizler peygamberlerin mirasçıları, Tanrının atalarınızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısınız. Nitekim Tanrı İbrahime şöyle demişti: «Senin soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün halklar kutsanacak.»
26. Tanrı, sizleri kötü yollarınızdan döndürüp kutsamak için Kulu'nu ortaya çıkarıp önce size gönderdi.»

1. Kâhinler, tapınak koruyucularının komutanı ve Sadukiler, halka seslenmekte olan Petrusla Yuhannanın üzerine yürüdüler.
2. Çünkü onların halka öğretmelerine ve İsayı örnek göstererek ölülerin dirileceğini söylemelerine çok kızmışlardı.
3. Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek hapiste tuttular.
4. Ne var ki, konuşmayı dinlemiş olanların birçoğu iman etti. Böylece imanlı erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine ulaştı.
5. Ertesi gün Yahudilerin yöneticileri, ileri gelenleri ve din bilginleri Yerusâlimde toplandılar.
6. Başkâhin Hananın yanı sıra, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes oradaydı.
7. Petrusla Yuhannayı huzurlarına getirtip onlara, «Siz bunu hangi güçle ya da kimin adına dayanarak yaptınız?» diye sordular.
8. O zaman Kutsal Ruhla dolan Petrus onlara şöyle dedi: «Halkın yöneticileri ve ileri gelenler!
- 9-10. Eğer bugün bir hastaya yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve bu adamın nasıl iyileştiği soruşturuluyorsa, hepiniz ve bütün İsrail halkı şunu bilin: Bu adam, sizin çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrının ölümden dirilttiği Nasıralı İsa Mesihin adı sayesinde önünüzde sapasağlam duruyor.
11. İsa, «Siz yapımcılar tarafından hiçe sayılan, Ama köşenin baş taşı durumuna gelen taş»tır.
12. Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Bu göğün altında insanlara bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.»
13. Kurul üyeleri, Petrusla Yuhannanın yürekliliğini görüp de bunların eğitim görmemiş, sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşıldılar ve onların İsayla birlikte bulunduklarını farkettiler.
14. İyileştirilen adam, Petrus ve Yuhanna ile birlikte gözleri önünde duruyordu; bunun için hiçbir karşılık veremediler.
15. Kurul üyeleri onlara dışarı çıkmalarını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartışmaya başladılar.
16. «Bu adamları ne yapacağız?» dediler. «Yerusâlimde yaşayan herkes, bunların eliyle olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz.
17. Ama bu haberin halk arasında daha çok yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim ki, bundan böyle İsanın adından kimseye söz etmesinler.»
18. Böylece onları çağırdılar, İsanın adını hiç anmamalarını, o adı kullanarak hiçbir şey öğretmemelerini buyurdular.
19. Ama Petrusla Yuhanna şöyle karşılık verdiler: «Tanrının önünde, Tanrının sözünü değil de sizin sözünüzü dinlemek doğru mudur, kendiniz karar verin.
20. Biz gördüklerimizi ve işittiklerimizi anlatmadan edemeyiz.»
21. Kurul üyeleri onları bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar; onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamamışlardı. Çünkü bütün halk, olup bitenler için Tanrıyı yüceltiyordu.
22. Nitekim mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı geçmişti.
23. Serbest bırakılan Petrusla Yuhanna, arkadaşlarının yanına dönerek başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söylediği her şeyi bildirdiler.
24. Arkadaşları bunu duyunca hep birlikte Tanrıya şöyle seslendiler: «Ey Efendimiz! Yeri göğü, denizi ve onların içindekilerin tümünü yaratan sensin.
25. Kutsal Ruh aracılığıyla kulun atamız Davutun ağzından şöyle dedin: «Uluslar neden hiddetlendi, Halklar neden boş düzenler kurdu?
26. Dünyanın kralları saf bağladı, Hükümdarlar birleşti Rabbe ve Mesihine karşı.»
- 27-28. «Gerçekten de Hirodes ile Pontius Pilatus, bu kentte İsrail halkı ve öteki uluslarla birlikte senin meshettiğin kutsal Kulun İsaya karşı bir araya geldiler. Senin kendi gücün ve isteğinle önceden kararlaştırdığın her şeyi gerçekleştirdiler.
29. Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak

için biz kullarına güç ver.

30. Kutsal Kulun İsanın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat.»»

31. Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruhla doldular ve Tanrının sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler.

32. İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiç kimse sahip olduğu herhangi bir şey için «Bu benimdir» demiyor, her şeylerini ortak kabul ediyorlardı.

33. Elçiler, Rab İsanın ölümden dirildiğine çok etkili bir biçimde tanıklık ediyorlardı. Tanrının büyük lütfu hepsinin üzerindeydi.

34-35. Aralarında yoksul olan yoktu. Çünkü toprak ya da ev sahibi olanlar bunları satar, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna verirlerdi; bu da herkese ihtiyacına göre dağıtılırdı.

36. Örneğin, Kıbrıs doğumlu bir Levili olan ve elçilerin Barnaba, yani Cesaret Verici diye adlandırdıkları Yusuf, sahip olduğu bir tarlayı sattı, parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

- 1-2. Hananya adında bir adam, karısı Safiranın onayıyla bir mülk sattı, paranın bir kısmını kendine saklayarak gerisini getirip elçilerin buyruğuna verdi. Karısının da olup bitenlerden haberi vardı.
3. Petrus ona, «Hananya, nasıl oldu da Şeytana uydun, Kutsal Ruha yalan söyleyip tarlanın parasının bir kısmını kendine sakladın?» dedi.
4. «Tarla satılmadan önce sana ait değil miydi? Sen onu sattıktan sonra da parayı dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Neden yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrıya yalan söylemiş oldun.»
5. Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Olanları duyan herkesi büyük bir korku sardı.
6. Gençler kalkıp Hananyanın ölüsünü kefenlediler ve dışarı taşıyıp gömdüler.
7. Bundan yaklaşık üç saat sonra Hananyanın karısı, olanlardan habersiz içeri girdi.
8. Petrus, «Söyle bana, tarlayı bu fiyata mı sattınız?» diye sordu. «Evet, bu fiyata» dedi Safira.
9. Petrus ona şöyle dedi: «Rabbin Ruhunu sınamak için nasıl oldu da sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı taşıyacaklar.»
10. Kadın o anda Petrusun ayakları dibine yıkılıp can verdi. İçeri giren gençler onu ölmüş buldular, onu da dışarı taşıyarak kocasının yanına gömdüler.
11. İnanlılar topluluğunun tümünü ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı.
12. Elçilerin aracılığıyla halk arasında birçok belirtiler ve harikalar yapıyordu. İmanlıların hepsi Süleymanın Eyvanında toplanıyordu.
13. Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmayı göze alamıyordu.
14. Buna karşın, Rabbe inanıp topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı giderek arttı.
15. Bütün bunların sonucu, yoldan geçen Petrusun hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye halk, hasta olanları caddelere çıkartıp şilteler ve döşekler üzerine yatırır oldu.
16. Yeruşalimin çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar geliyor, hastaları ve kötü ruhlardan acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileştirildi.
- 17-18. Bunun üzerine, kıskançlıkla dolan başkâhin ve yanındakilerin hepsi, yani Saduki mezhebinden olanlar, elçileri yakalatıp devlet tutukevine attırdılar.
- 19-20. Ama geceleyin Rabbin bir meleği zindanın kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. «Gidin! Tapınağa girip bu yeni yaşamla ilgili sözlerin hepsini halka duyurun» dedi.
21. Elçiler bu buyruğa uyarak gün doğarken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve yanındakiler gelince Yüksek Kurulu, İsrail halkının bütün ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Sonra elçileri getirtmek için tutukevine adam yolladılar.
- 22-23. Ne var ki, görevliler zindana vardıklarında elçileri bulamadılar. Geri dönerek şu haberi ilettiler: «Tutukevini kilitli ve tam bir güvenlik altında, nöbetçileri de kapılarda durur bulduk. Ama kapıları açtığımızda içerde kimseyi bulamadık!»
24. Bu sözleri işiten tapınak koruyucularının komutanıyla başkâhinler şaşkına döndüler, bu işin sonunun nereye varacağını merak etmeye başladılar.
25. O sırada yanlarına gelen biri, «Bakın, hapse attığınız adamlar tapınakta dikilmiş, halka öğretiyor» diye haber getirdi.
26. Bunun üzerine komutanla görevliler gidip elçileri getirdiler. Halkın kendilerini taşlamasından korktukları için zor kullanmadılar.
- 27-28. Elçileri getirip Yüksek Kurulun önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti: «Bu adı kullanarak öğretmeyin diye size kesin buyruk vermiştik» dedi. «Ama siz öğretinizi Yeruşalim Kentinin her tarafına yaydınız. İlle de bizi bu adamın kanını dökmekten sorumlu göstermek istiyorsunuz.»
29. Petrus ve öbür elçiler şöyle karşılık verdiler: «İnsanlardan çok, Tanrının sözünü dinlemek gerek.
30. Atalarımızın Tanrısı, sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz İsaya diriltti.
31. İsraille, günahlarından tövbe etme ve bağışlanma fırsatını vermek için Tanrı Onu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti.
32. Biz, Tanrının kendi sözünü dinleyenlere verdiği Kutsal Ruhla birlikte bu olayların tanıklarıyız.»

33. Kurul üyeleri bu sözleri işitince çok öfkelenildiler ve elçileri yok etmek istediler.
- 34-35. Ama bütün halkın saygısını kazanmış bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adlı bir Ferisi, Yüksek Kurulda ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkartılmasını buyurarak kurul üyelerine şunları söyledi: «Ey İsraililer, bu adamlara yapacağınızı iyi düşünün!
36. Bir süre önce Tevdas da kendi kendisiyle ilgili büyük iddialarda bulunarak başkaldırdı. Dört yüz kadar kişi de ona katıldı. Ama adam öldürüldü, izleyicilerinin hepsi dağıtıldı, hareket yok oldu.
37. Ondan sonra, sayım yapıldığı günlerde ortaya çıkan Celileli Yahuda, pek çok insanı ayartıp peşine taktı. Ama o da öldürüldü ve izleyicilerinin hepsi darmadağın oldu.
38. Şimdi size şunu söyleyeyim: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın! Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse, yok olup gidecektir.
39. Yok eğer Tanrının işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrıya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz.» Kurul üyeleri Gamalielin bu öğüdünü kabul ettiler.
40. Elçileri içeri çağırıp kamçılattılar ve İsanın adından söz etmemelerini buyurduktan sonra salıverdiler.
41. Elçiler İsanın adı uğruna hakarete layık görüldükleri için Yüksek Kurulun huzurundan sevinç içinde ayrıldılar.
42. Her gün tapınakta ve evlerde öğretmekten ve Mesih İsa'yla ilgili Müjde'yi yaymaktan geri kalmadılar.

1. İsanın öğrencilerinin sayıca çoğaldığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımında kendi dullarına gereken ilginin gösterilmediğini ileri sürerek İbranice konuşan Yahudilerden yakınmaya başladılar.
2. Bunun üzerine Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: «Tanrının sözünü yayma işini bırakıp maddi işlerle uğraşmamız doğru olmaz.
3. Bu nedenle, kardeşler, aranızdan Ruhla ve bilgelikle dolu, yedi saygın kişi seçin. Onları bu iş için görevlendirelim.
4. Biz ise kendimizi duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayalım.»
- 5-6. Bu öneri bütün topluluğu hoşnut etti. Böylece, iman ve Kutsal Ruhla dolu biri olan İstefanosun yanı sıra Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon, Parmenas ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolası seçip elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerine koydular.
7. Böylece Tanrının sözü yayılıyor, Yerusolimdeki öğrencilerin sayısı arttıkça artıyor, kâhinlerden birçoğu da iman çağrısına uyuyordu.
8. Tanrının lütfuyla ve kudretle dolu olan İstefanos, halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu.
9. Ne var ki, Azatlılar Havrası diye bilinen havranın bazı üyeleri ve Kireneden, İskenderiyeden, Kilikyadan ve Asya İlinden bazı kişiler İstefanosla çekişmeye başladılar.
10. Ama İstefanosun konuşmasındaki bilgeliğe ve Ruha karşı koyamadılar.
11. Bunun üzerine birkaç kişiyi el altından ayartarak onlara, «Bu adamın Musaya ve Tanrıya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk» dedirttiler.
12. Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve din bilginlerini kışkırttılar. Gidip İstefanosu yakaladılar ve Yüksek Kurulun önüne çıkardılar.
13. Getirdikleri yalancı tanıklar, «Bu adam durmadan bu kutsal yere ve Yasaya karşı konuşuyor» dediler.
14. «Nasıralı İsa burayı yıkacak, Musanın bize emanet ettiği töreleri de değiştirecek» dediğini duyduk.»
15. Kurul'da oturanların hepsi, İstefanos'a baktıklarında yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

1. Başkâhin, «Bu iddialar doğru mu?» diye sordu.
- 2-3. İstefanos şöyle karşılık verdi: «Kardeşler ve babalar, beni dinleyin. Atamız İbrahim daha Mezopotamyadayken, Harrana yerleşmeden önce, yüce Tanrı ona görünüp şöyle dedi: «Ülkeni, akrabalarını bırak, sana göstereceğim ülkeye git.»
4. «Bunun üzerine İbrahim Kildanilerin ülkesini bırakıp Harrana yerleşti. Babasının ölümünden sonra da Tanrı onu oradan alıp şimdi sizin yaşadığınız bu ülkeye getirdi.
5. Burada ona herhangi bir miras, bir karış toprak bile vermemişti. Ama İbrahimin o sırada hiç çocuğu olmadığı halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve ondan sonra gelecek torunlarına vereceğini vaat etti.
6. Tanrı şöyle dedi: «Senin soyun yabancı bir ülkede, gurbette yaşayacak. Dört yüz yıl köle olarak çalıştırılacak, baskı görececek.
7. Ama ben kölelik edecekleri ulusu cezalandıracağım. Bundan sonra oradan çıkacak ve bana bu yerde tapınacaklar.»
8. Sonra Tanrı onunla, sünnete dayalı antlaşmayı yaptı. Böylelikle İbrahim, İshakın babası oldu ve onu sekiz günlükken sünnet etti. Ve İshak Yakupun, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.
- 9-10. «Yusufu kıskanan atalarımız, onu köle olarak Mısıra sattılar. Ama Tanrı onunlaydı ve onu bütün sıkıntılardan kurtardı. Ona bilgelik vererek Mısır Firavununun gözüne girmesini sağladı. Firavun da onu Mısır ve bütün saray halkı üzerine yönetici atadı.
11. «Sonra bütün Mısır ve Kenan ülkesini kıtlık vurdu, büyük sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamadılar.
12. Mısırdaki tahıl bulunduğunu duyan Yakup, atalarımızı oraya ilk yolculuklarına gönderdi.
13. Mısıra ikinci gelişlerinde Yusuf kardeşlerine kimliğini açıkladı. Firavun böylece Yusufun ailesini tanımış oldu.
14. Yusuf haber yollayıp babası Yakupu ve bütün akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırttı.
15. Böylece Yakup Mısıra gitti. Kendisi de atalarımız da orada öldüler.
16. Kemikleri sonra Şekeme getirilerek İbrahimin Şekemde Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığında satın almış olduğu mezara konuldu.
17. «Tanrının İbrahime verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısırdaki halkımızın nüfusu bir hayli çoğalmıştı.
18. Sonunda Yusuf hakkında bilgisi olmayan yeni bir kral Mısırdaki tahta çıktı.
19. Bu adam, halkımıza karşı haince davrandı, atalarımıza kötülük etti. Onları, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı.
- 2-021. «O sırada, son derece güzel bir çocuk olan Musa doğdu. Musa, üç ay babasının evinde beslendikten sonra açıkta bırakıldı. Firavunun kızı onu bulup evlat edindi ve kendi oğlu olarak yetiştirdi.
22. Musa, Mısırlıların bütün bilim dallarında eğitildi. Gerek sözde, gerek eylemde güçlü biri oldu.
23. «Kırk yaşını doldurunca Musanın yüreğinde öz kardeşleri İsrailoğullarının durumunu yakından görme arzusu doğdu.
24. Onlardan birine haksızlık edildiğini gören Musa, onu savundu. Haksızlığı yapan Mısırlıyı öldürerek ezilenin öcünü aldı.
25. «Kardeşlerim Tanrının benim aracılığımla kendilerini kurtaracağını anlarlar» diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar.
26. Ertesi gün Musa, kavga eden iki İbraniyle karşılaşınca onları barıştırmak istedi. «Efendiler» dedi, «Siz kardeşsiniz. Niye birbirinize haksızlık ediyorsunuz?»
27. «Ne var ki, soydaşına haksızlık eden kişi Musayı yana iterek, «Kim seni başımıza yönetici ve yargıç atadı?» dedi.
28. «Yoksa dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?»
29. Bu söz üzerine Musa Midyan ülkesine kaçtı. Orada gurbette yaşadı ve iki oğul babası oldu.
30. «Kırk yıl geçtikten sonra Musaya, Sina Dağının yakınlarındaki çölde, yanan bir çalının alevleri

içinde bir melek göründü.

31-32. Musa gördüklerine şaşıtı. Daha yakından bakmak için yaklaştığında, Rab ona şöyle seslendi: «Senin atalarının Tanrısı, İbrahimin, İshakın ve Yakupun Tanrısı benim.» Korkuyla titreyen Musa bakmaya cesaret edemedi.

33. «Sonra Rab, «Çarıklarını çıkar! Çünkü bastığın yer kutsal topraktır» dedi.

34. «Mısırdaki halkıma yapılan baskıyı yakından gördüm, iniltilerini duydum ve onları kurtarmaya geldim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.»

35. «Bu Musa, «Kim seni yönetici ve yargıç atadı?» diye reddettikleri Musaydı. Tanrı onu, çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla yönetici ve kurtarıcı olarak gönderdi.

36. Halkı Mısırdan çıkaran, orada, Kızıldenizde ve kırk yıl boyunca çölde belirtiler ve harikalar yapan oydu.

37. İsrailoğullarına, «Tanrı size kendi kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak» diyen Musa odur.

38. Çöldeki topluluğun arasında yaşamış, Sina Dağında kendisiyle konuşan melek ve atalarımızla birlikte bulunmuş olan odur. Bize iletmek üzere yaşam dolu sözler aldı.

39. «Ne var ki, atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler, Mısır'a dönmeyi özler oldular.

40. Haruna, «Bize öncülük edecek ilahlar yap» dediler. «Çünkü bizi Mısırdan çıkaran o Musaya ne oldu bilmiyoruz!»

41. Ve o günlerde buzağı biçiminde bir put yapıp ona kurban sundular. Kendi elleriyle yaptıkları bu put için bir şenlik düzenlediler.

42. Bu yüzden Tanrı onlardan yüz çevirip onları göksel cisimlere kulluk etmeye terk etti.

Peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi: «Ey İsrail halkı, Çölde kırk yıl boyunca Bana mı sunular, kurbanlar sundunuz?»

43. Siz Molekin çadırını Ve ilahınız Refanın yıldızını taşıdınız. Tapınmak için yaptığınız putları bunlar. Bu yüzden sizi Babilin ötesine süreceğim.»

44. «Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrının buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.

45. Tanıklık Çadırını önceki kuşaktan teslim alan atalarımız, Yeşurun önderliğinde öteki ulusların topraklarını ele geçirdikleri zaman, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrının kendisiydi. Çadır Davutun zamanına dek kaldı.

46. Tanrının beğenisini kazanmış olan Davut, Yakupun Tanrısı için bir konut yapmaya izin istedi.

47. Oysa Tanrı için bir ev yapan Süleyman oldu.

48-50. «Ne var ki, en yüce Olan, elle yapılmış konutlarda oturmaz. Peygamberin belirttiği gibi, «Gök tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir. Benim için nasıl bir ev yapacaksınız? Ya da, neresi dinleneceğim yer? Bütün bunları yapan elim değil mi?» diyor Rab.»

51. «Ey dik kafalılar, yürekleri ve kulakları sünnet edilmemiş olanlar! Siz tıpkı atalarınıza benziyorsunuz, her zaman Kutsal Ruha karşı direniyorsunuz.

52-53. Atalarınız peygamberlerin hangisine zulmetmediler ki? Adil Olanın geleceğini önceden bildirenleri de öldürdüler. Melekler aracılığıyla buyrulan Yasayı alıp da buna uymayan sizler, şimdi de Adil Olana ihanet edip Onu katlettiniz!»

54. Kurul üyeleri bu sözleri duyunca öfkeden kudurdular, İstefanosa karşı dişlerini gıcırdattılar.

55. Kutsal Ruhla dolu olan İstefanos ise, gözlerini göğe dikip Tanrının görkemini ve Tanrının sağında duran İsaiyi gördü.

56. «Bakın» dedi, «Göklerin açıldığını ve İnsanoğlunun Tanrının sağında durmakta olduğunu görüyorum.»

57. Bunun üzerine kulaklarını tıkayıp çiğlikler atarak hep birlikte İstefanosa saldırdılar.

58. Onu kentten dışarı atıp taşla tuttular. İstefanos karşı tanıklık etmiş olanlar, kaftanlarını Saul adlı bir gencin ayaklarının dibine bıraktılar.

59. İstefanos taş yağmuru altında, «Rab İsa, ruhumu al!» diye yakarıyordu.

60. Sonra diz çökerek yüksek sesle şöyle dedi: «Ya Rab, bu günahı onlara yükleme!» Bunu

söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

1. İstefanosun öldürülmesini Saul da onaylamıştı. O gün Yerus alimdeki kiliseye karşı korkunç bir baskı dönemi ba ladı. Elçiler hariç bütün imanlılar Yahudiye ve Samiriyenin her yanına da ıldılar.
2. Bazı dindar kişiler, İstefanosu gömdükten sonra onun için büyük yas tuttular.
3. Saul ise inanlılar topluluğunu kırıp geçiriyordu. Ev ev dolaşarak, kadın erkek demeden imanlıları dışarı sürüklüyor, hapse atıyordu.
4. Bunun sonucu dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü m jdeliyorlardı.
5. Filipus, Samiriye Kentine gidip oradakilere Mesihi tanıtmaya ba ladı.
6. Filipusu dinleyen ve gerçekleştirdiği belirtileri gören kalabalıklar, hep birlikte onun söylediklerine kulak verdiler.
7. Birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle haykırarak çıktı; birçok felçli ve kötürüm iyile tirildi.
8. Ve o kentte büyük sevinç oldu.
9. Ne var ki, kentte bir s reden beri büyücülük yapan ve Samiriye halkını  a kına  eviren Simun adlı biri vardı. Simun, büyük adam olduğunu iddia ediyordu.
10. Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinler, ‐Büyük G   dedikleri Tanrı gücü i te budur‐ derlerdi.
11. Uzun zamandan beri onları b y c l   yle  a kına çevirdiği için onu dikkatle dinlerlerdi.
12. Ama Tanrının Egemenliği ve İsa Mesih adıyla ilgili Müjdeyi duyuran Filipusun söylediklerine inandıkları zaman, erkekler de kadınlar da vaftiz oldular.
13. Simunun kendisi de inanıp vaftiz oldu. Ondan sonra sürekli olarak Filipusun yanında kaldı. Do a st  belirtileri ve yapılan büyük mucizeleri görünce  a kına döndü.
14. Yerus alimdeki elçiler, Samiriye halkının, Tanrının sözünü benimsediğini duyunca Petrusla Yuhannayı onlara gönderdiler.
15. Petrusla Yuhanna oraya varınca, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruhu almaları için dua ettiler.
16. Çünkü Ruh daha hiçbirinin üzerine inmemi ti. Rab İsanın adıyla vaftiz olmuşlardı, o kadar.
17. Petrusla Yuhanna onların üzerine ellerini koyunca, onlar da Kutsal Ruhu aldılar.
- 18-19. Elçilerin bu el koyma hareketiyle Kutsal Ruhun verildiğini gören Simun onlara para teklif ederek, ‐Bana da bu yetkiyi verin, kimin üzerine ellerimi koysam Kutsal Ruhu alsın‐ dedi.
20. Petrus, ‐Paran da yok olsun, sen de!‐ dedi, ‐çünkü Tanrının arma anını parayla elde edebileceğini sandın.
21. Senin bu işte bir payın, bir hakkın yok. Y re in, Tanrının gözünde doğru değildir.
22. Bu k t l   nden tövbe et ve Rabbe yalvar, y re indeki bu düşünce belki ba ı lanır.
23. Senin kin dolu, k t l  e tutsak biri olduğunu görüyorum.‐
24. Simun, ‐Benim için Rabbe yalvarın da söylediklerinizden hiçbiri başıma gelmesin‐ diye karşılık verdi.
25. Petrusla Yuhanna tanıklık edip Rabbin sözünü bildirdikten sonra, Samiriyenin birçok köyünde de Müjdeyi duyura duyura Yerus alime döndüler.
26. Bu arada Rabbin bir meleği Filipusa şöyle seslendi: ‐Kalk, güneye doğru, Yerus alimden Gazzeye inen yola, çöl yoluna git.‐
27. Filipus da kalkıp gitti. Giderken Etiyopyalı bir hadım gördü. Bu adam Etiyopya Kraliçesi Kandakinin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinelerinden sorumluydu. Yerus alime, tapınmaya gelmişti.
28. Geri dönerken arabasında oturmuş, Peygamber Ye ayanın Kitabını okuyordu.
29. Ruh Filipusa, ‐Git‐ dedi, ‐ u arabaya yeti .‐
30. Filipus ko up arabanın yanına geldi ve hadımın Peygamber Ye ayayı okumakta olduğunu i itti. ‐Acaba okuduklarını anlıyor musun?‐ diye sordu.
31. Hadım, ‐Biri bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim ki?‐ diyerek Filipusun arabaya binip yanına oturmasını rica etti.
32. Kutsal Yazılardan okuduğu bölüm  uydu: ‐Koyun gibi kesime götürüldü; Kırkıcının önünde kuzu nasıl ses  ıkarmazsa, O da öylece ağzını açmadı.

33. Aşağılandığında adalet Ondan esirgendi. Onun soyunu kim anacak? Çünkü yeryüzündeki yaşamına son verildi.>>
34. Hadım Filipusa, <<Lütfen açıkla mısın, peygamber kimden söz ediyor, kendisinden mi, bir başkasından mı?>> diye sordu.
35. Bunun üzerine Filipus anlatmaya koyuldu. Kutsal Yazıların bu bölümünden başlayarak ona İsayla ilgili Müjdeyi bildirdi.
- 36-37. Yolda giderlerken su bulunan bir yere geldiler. Hadım, <<Bak, burada su var>> dedi. <<Vaftiz olmama ne engel var?>>
38. Sonra arabanın durmasını buyurdu. Filipusla hadım birlikte suya girdiler ve Filipus hadımı vaftiz etti.
39. Sudan çıktıkları zaman Rabbin Ruhu Filipusu hemen oradan uzaklaştırdı. Filipusu bir daha görmeyen hadım sevinç içinde yoluna devam etti.
40. Filipus ise kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Sezariye'ye varıncaya dek bütün kentleri dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

- 1-2. Saul ise Rabbin öğrencilerine karşı hâlâ tehdit ve ölüm soluyordu. Başkâhine gitti, Şamdaki havralara verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada İsanın yolunda yürüyen kadın erkek, kimi bulsa tutuklayıp Yerusâlime getirmek niyetindeydi.
3. Yol alıp Şama yaklaştığı sırada, birdenbire gökten gelen bir ışık çevresini aydınlattı.
4. Yere yıkılan Saul, bir sesin kendisine, «Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?» dediğini işitti.
5. Saul, «Ey Efendim, sen kimsin?» dedi. «Ben senin zulmettiğin İsayım» diye yanıt geldi.
6. «Haydi kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek.»
7. Saulla birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde kalakaldılar. Sesi duydularsa da, kimseyi göremediler.
8. Saul yerden kalktı, ama gözlerini açtığında hiçbir şey göremiyordu. Sonra kendisini elinden tutup Şama götürdüler.
9. Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul hiçbir şey yiyip içmedi.
10. Şamda Hananya adında bir İsa öğrencisi vardı. Bir görünümde Rab ona, «Hananya!» diye seslendi. «Buradayım, ya Rab» dedi Hananya.
11. Rab ona, «Kalk» dedi, «Doğru Sokak denilen sokağa git ve Yahudanın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Şu anda orada dua ediyor.
12. Görümünde yanına Hananya adlı birinin geldiğini ve gözlerini açmak için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu görmüştür.»
13. Hananya şöyle karşılık verdi: «Ya Rab, birçoklarının bu adam hakkında neler anlattıklarını duydum. Yerusâlimde senin kutsallarına nice kötülük yapmış!
14. Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başkâhinlerden yetki almıştır.»
15. Rab ona, «Git!» dedi. «Bu adam, benim adımla öteki uluslara, krallara ve İsrailoğullarına duyurmak üzere seçilmiş bir araçtır.
16. Benim adım uğruna ne kadar sıkıntı çekmesi gerekeceğini ona göstereceğim.»
17. Bunun üzerine Hananya gitti, eve girdi ve ellerini Saulun üzerine koydu. «Saul kardeş» dedi, «Sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruhla dolasın diye beni yolladı.»
18. O anda Saulun gözlerinden balık pulunu andıran şeyler düştü. Saul yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu.
19. Sonra yemek yiyip kuvvet buldu. Saul birkaç gün Şamdaki öğrencilerin yanında kaldı.
20. Havralarda İsanın Tanrının Oğlu olduğunu hemen duyurmaya başladı.
21. Onu duyanların hepsi şaşkına döndü. «Yerusâlimde bu adı ananları kırıp geçiren adam bu değil mi? Buraya da, öylelerini tutuklayıp başkâhinlere götürmek amacıyla gelmedi mi?» diyorlardı.
22. Saul ise günden güne güçleniyordu. İsanın Mesih olduğuna dair kanıtlar göstererek Şamda yaşayan Yahudileri şaşkına çeviriyordu.
23. Aradan günler geçti. Yahudiler Saulu öldürmek için bir düzen kurdular.
24. Ne var ki, kurdukları düzenle ilgili haber Saula ulaştı. Yahudiler onu öldürmek için gece gündüz kentin kapılarını gözlüyorlardı.
25. Ama Saulun öğrencileri geceleyin kendisini aldılar, kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler.
26. Saul Yerusâlime varınca oradaki öğrencilere katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor, İsanın öğrencisi olduğuna inanamıyorlardı.
27. O zaman Barnaba onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saulun Şam yolunda Rabbi nasıl gördüğünü, Rabbin de onunla konuştuğunu, Şamda ise onun İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı.
28. Böylelikle Saul, Yerusâlimde girip çıktıkları her yerde öğrencilerle birlikte bulunarak Rabbin adını korkusuzca duyurmaya başladı.
29. Dili Grekçe olan Yahudilerle konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmeyi tasarlıyorlardı.
30. Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariyeye götürüp oradan Tarsusa yolladılar.
31. Bütün Yahudiye, Celile ve Samiriyedeki inanlılar topluluğu esenliğe kavuştu. Gelişen ve Rab

- korkusu içinde yaşayan topluluk Kutsal Ruhun yardımıyla sayıca büyüyordu.
32. Bu arada her tarafı dolaşan Petrus, Liddada yaşayan kutsallara da uğradı.
33. Orada Eneas adında birine rastladı. Eneas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı.
34. Petrus ona, «Eneas, İsa Mesih seni iyileştiriyor» dedi. «Kalk, yatağını topla.» Eneas hemen ayağa kalktı.
35. Lidda ve Şaronda yaşayan herkes onu gördü ve Rabbe döndü.
36. Yafada, İsa öğrencisi olan Tabita adında bir kadın vardı. Tabita, ceylan anlamına gelir. Bu kadın her zaman iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi.
37. O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkayıp üst kattaki odaya koydular.
38. Lidda Yafaya yakın olduğundan, Petrusun Liddada bulunduğunu duyan öğrenciler ona iki kişi yollayıp, «Vakit kaybetmeden yanımıza gel» diye yalvardılar.
39. Petrus kalkıp onlarla birlikte gitti. Eve varınca onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dul kadınlar ağlayarak Petrusun çevresinde toplandılar. Ona, Ceylanın kendileriyle birlikteyken diktiği entarilerle üstlükleri gösterdiler.
40. Petrus, herkesi dışarı çıkarttı, diz çöküp dua etti. Sonra ölüye doğru dönerek, «Tabita, kalk» dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrusu görünce doğrulup oturdu.
41. Petrus elini uzatarak onu ayağa kaldırdı. Sonra kutsallarla dul kadınları çağırdı, Ceylanı diri olarak onlara teslim etti.
42. Bu olayın haberi bütün Yafaya yayıldı ve birçokları Rabbe inandı.
43. Petrus uzunca bir süre Yafa'da, Simun adında bir dericinin evinde kaldı.

1. Sezariyede Kornelius adında bir adam vardı. «İtalyan» taburunda yüzbaşıydı.
2. Dindar bir adamdı. Hem kendisi hem de bütün ev halkı Tanrıdan korkardı. Halka çok yardımda bulunur, Tanrıya sürekli dua ederdi.
3. Bir gün saat üç sularında, bir görümde Tanrının bir meleğinin kendisine geldiğini açıkça gördü. Melek ona, «Kornelius» diye seslendi.
4. Kornelius korku içinde gözlerini ona dikti, «Ne var, efendim?» dedi. Melek ona şöyle dedi: «Duaların ve sadakaların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı.
5. Şimdi Yafaya adam yolla, Petrus olarak da tanınan Simunu çağır.
6. Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simun adlı bir dericinin yanında kalıyor.»
7. Kendisiyle konuşan melek uzaklaştıktan sonra Kornelius, iki uşağıyla özel yardımcılarından dindar bir askeri çağırdı.
8. Kendilerine her şeyi anlattıktan sonra onları Yafaya gönderdi.
9. Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırlarken, saat on iki sularında Petrus dua etmek için dama çıktı.
10. Acıkınca da yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti.
11. Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtılarak yeryüzüne indirildiğini gördü.
12. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı.
13. Bir ses ona, «Kalk Petrus, kes ve ye!» dedi.
14. «Asla olmaz, ya Rab!» dedi Petrus. «Hiçbir zaman bayağı ya da murdar herhangi bir şey yemedim.»
15. Ses tekrar, ikinci kez duyuldu; Petrusa, «Tanrının temiz kıldıklarına sen bayağı deme» dedi.
16. Bu, üç kez tekrarlandı. Sonra çarşafı andıran nesne hemen göğe alındı.
17. Petrus şaşkınlık içindeydi. Gördüğü görümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Korneliusun gönderdiği adamlar sora sora Simunun evinin kapısına kadar geldiler.
18. Evdekilere seslenerek, «Petrus diye tanınan Simun burada mı kalıyor?» diye sordular.
19. Petrus hâlâ görümün anlamını düşünürken Ruh ona, «Bak, üç kişi seni arıyor» dedi.
20. «Haydi kalk, aşağı in. Hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim.»
21. Petrus aşağı inip adamlara, «Aradığınız kişi benim» dedi. «Gelişinizin sebebi ne acaba?»
22. «Doğru ve Tanrıdan korkan, bütün Yahudi ulusunca iyiliğiyle tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var» dediler. «Kutsal bir melek ona, seni evine çağırıp senin söyleyeceklerini dinlemesini buyurdu.»
23. Bunun üzerine Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafadaki kardeşlerden bazıları da ona katıldı.
24. İkinci gün Sezariyeye vardılar. Bu arada Kornelius, akraba ve yakın dostlarını toplamış onları bekliyordu.
25. Eve giren Petrusu karşıladı, tapınırcasına ayaklarına kapandı.
26. Petrus ise onu ayağa kaldırarak, «Kalk, ben de insanım» dedi.
27. Petrus Korneliusla konuşa konuşa içeri girdiğinde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü.
28. Onlara şöyle dedi: «Bir Yahudinin başka ulustan biriyle ilişki kurmasının, onu ziyaret etmesinin töremize aykırı olduğunu bilirsiniz. Oysa Tanrı bana, hiç kimseye bayağı ya da murdar dememem gerektiğini gösterdi.
29. Bu nedenle, çağrıldığım zaman hiç itiraz etmeden geldim. Şimdi, beni ne amaçla çağırttığınızı sorabilir miyim?»
30. Kornelius, «Üç gün önce bu sıralarda, saat üçte evimde dua ediyordum» dedi. «Birdenbire, parlak giysili bir adam önüme çıkıverdi.
31. «Kornelius» dedi, «Tanrı senin duanı işitti, verdiği sadakaları andı.
32. Yafaya adam yolla, Petrus diye tanınan Simunu çağır. O, deniz kıyısında oturan derici Simunun

evinde kalıyor.»

33. Bunun üzerine sana hemen adam yolladım. Sen de lütfedip geldin. İşte şimdi biz hepimiz, Rabbin sana buyurduğu her şeyi dinlemek üzere Tanrının önünde toplanmış bulunuyoruz.»

34-35. O zaman Petrus söz alıp şöyle dedi: «Tanrının insanlar arasında ayırım yapmadığını, ama kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi, ulusuna bakmaksızın kabul ettiğini gerçekten anlıyorum.

36. Tanrının, herkesin Rabbi olan İsa Mesih aracılığıyla esenliği müjdeleyerek İsrailoğullarına ilettiği bildiriden haberiniz vardır.

37-38. Yahyanın vaftiz çağrısından sonra Celileden başlayarak bütün Yahudiyede meydana gelen olayları, Tanrının, Nasıralı İsayı nasıl Kutsal Ruhla ve kudretle meshettiğini biliyorsunuz. İsa her yanı dolaşarak iyilik yapıyor, İblisin baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı Onunla birlikteydi.

39. «Biz İsanın, Yahudilerin ülkesinde ve Yerusolimde yaptıklarının hepsine tanık olduk. Onu çarmıha gerip öldürdüler.

40. Ama Tanrı Onu üçüncü gün diriltti ve açıkça görünmesini sağladı.

41. İsa halkın tümüne değil de, Tanrının önceden seçtiği tanıklara -ölümden dirilmesinden sonra kendisiyle birlikte yiyip içen bizlere- göründü.

42. Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanan kişinin kendisi olduğunu halka duyurmamızı, buna tanıklık etmemizi buyurdu.

43. Peygamberlerin hepsi Onunla ilgili tanıklıkta bulunuyorlar. Şöyle ki, Ona inanan herkesin günahları Onun adıyla bağışlanır.»

44. Petrus daha bu sözleri söylerken Kutsal Ruh, konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.

45. Petrusla birlikte gelen Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh armağanının öteki uluslardan olanların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar.

46-47. Çünkü onların, bilmedikleri dillerle konuşup Tanrıyı yücelttiklerini duyuyorlardı. O zaman Petrus, «Bunlar, tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar. Suyla vaftiz olmalarına kim engel olabilir?» dedi.

48. Böylelikle onların İsa Mesih adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'a, birkaç gün yanlarında kalması için ricada bulundular.

1. Elçilerle bütün Yahudiyedeki kardeşler, öteki ulusların da Tanrının sözünü kabul ettiklerini duydular.
2. Ama Petrus Yerusalıme gittiği zaman sünnet yanlıları onu eleştirdiler.
3. «Sünnetsiz kişilerin evine gidip yemek yemişsin!» dediler.
4. Petrus baştan başlayarak olanları tek tek onlara anlattı.
5. «Ben Yafa Kentinde dua ediyordum» dedi. «Kendimden geçerek bir görüm gördüm. Büyük bir çarşafı andıran bir nesnenin dört köşesinden sarkıtıldığını, bunun gökten inip benim bulunduğum yere kadar geldiğini gördüm.
6. Gözlerimi çarşafa dikip dikkatle baktım. Çarşafın içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklılar, yabanıl hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm.
7. Sonra bir sesin bana, «Kalk, Petrus, kes ve ye!» dediğini işittim.
8. «Asla olmaz, ya Rab!» dedim. «Ağzıma hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey girmedi.»
9. «Ses ikinci kez gökten geldi: «Tanrının temiz kıldıklarına sen bayağı deme» dedi.
10. Bu, üç kez tekrarlandı; sonra her şey yeniden göğe alındı.
11. «Tam o sırada Sezariyeden bana gönderilen üç kişi, bulunduğumuz evin önünde durdular.
12. Ruh bana, ayrım gözetmeden onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, varıp adamın evine girdik.
13. Adam bize, evinde beliren meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: «Yafaya adam yolla, Petrus diye tanınan Simunu çağırt.
14. O sana, senin ve bütün ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek.»
15. «Ben konuşmaya başlayınca Kutsal Ruh, başlangıçta bizim üzerimize indiği gibi, onların da üzerine indi.
16. O zaman Rabbin söylediği şu sözü anımsadım: «Yahya suyla vaftiz etti, sizler ise Kutsal Ruhla vaftiz edileceksiniz.»
17. Böylelikle Tanrı, Rab İsa Mesihe inanmış olan bizlere verdiği armağanın aynısını onlara verdiyse, ben kimim ki Tanrıya karşı koyayım?»
18. Bunları dinledikten sonra yatıştılar. Tanrıyı yücelterek şöyle dediler: «Demek ki Tanrı, tövbe etme ve yaşama kavuşma fırsatını öteki uluslara da vermiştir.»
19. İstefanosun öldürülmesiyle başlayan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakyaya kadar gittiler. Tanrı sözünü sadece Yahudilere duyuruyorlardı.
20. Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazı adamlar Antakyaya gidip Greklerle de konuşmaya başladılar. Onlara Rab İsayla ilgili Müjdeyi bildirdiler.
21. Onların arasında etkin olan Rabbin gücü sayesinde çok sayıda kişi inanıp Rabbe döndü.
22. Olup bitenlerin haberi, Yerusalımdaki kiliseye ulaştı. Bunun üzerine imanlılar Barnabayı Antakyaya gönderdiler.
- 23-24. Kutsal Ruhla ve imanla dolu, iyi bir adam olan Barnaba, Antakyaya varıp Tanrı lütfunun meyvelerini görünce sevindi. Herkesi, candan ve yürekten Rabbe bağlı kalmaya özendirdi. Sonuç olarak Rabbe daha birçok kişi kazanıldı.
- 25-26. Sonra Barnaba, Saulu aramak için Tarsusa gitti. Onu bulunca da Antakyaya getirdi. Böylece Barnabayla Saul bir yıl boyunca oradaki inanlılar topluluğuyla bir araya gelerek büyük bir kitleyi eğittiler. Öğrencilere ilk kez Antakyada Mesihçiler adı verildi.
27. O günlerde Yerusalımdan Antakyaya bazı peygamberler geldi.
28. Bunlardan Hagavos adlı biri ortaya çıkıp bütün dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık, Klavdiusun imparatorluğu sırasında oldu.
29. Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiyede yaşayan kardeşlere gönderilmek üzere yardım toplamayı kararlaştırdılar.
30. Bu kararı yerine getirip bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle kilisenin ihtiyaçlarına gönderdiler.

1. O sırada kral Hirodes, kiliseden bazı kişilere eziyet etmeye başladı.
2. Yuhannanın kardeşi Yakupu kılıçla öldürttü.
3. Yahudilerin bundan memnun kaldığını görünce ardından Petrusu da yakalattı. Bunu, Mayasız Ekmek Bayramı sırasında yaptı.
4. Petrusu tutuklatıp hapse attırdı ve dörder kişilik dört takım askerin gözetimine teslim etti. Fısıh Bayramından sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi.
5. Bu nedenle Petrus hapiste tutuldu. Ama inanlılar topluluğu onun için Tanrıya hararetle dua ediyordu.
6. Petrus, Hirodesin kendisini yargılayacağı günden önceki gece, çift zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapıda duran nöbetçiler de zindanın güvenliğini sağlıyordu.
7. Birdenbire Rabbin bir meleği göründü ve hücrede bir ışık parladı. Melek, Petrusun böğrüne dokunup onu uyandırdı. «Çabuk, kalk!» dedi. O anda zincirler Petrusun bileklerinden düştü.
8. Melek ona, «Kuşağını bağla, çarıklarını giy» dedi. Petrus da söyleneni yaptı. «Abanı giy, beni izle» dedi melek.
9. Petrus onu izleyerek dışarı çıktı. Ama meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, bir görünüm gördüğünü sanıyordu.
10. Birinci ve ikinci nöbetçiye geçerek kente açılan demir kapıya geldiler. Kapı, önlerinde kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokak boyunca yürüdüler, sonra melek ansızın Petrusun yanından ayrıldı.
11. O zaman kendine gelen Petrus, «Rabbin bana meleğini gönderdiğini şimdi gerçekten anlıyorum» dedi. «O beni Hirodesin elinden ve Yahudi halkının uğrayacağıma umduğu bütün belalardan kurtardı.»
12. Petrus olanların farkına varınca Markos diye tanınan Yuhannanın annesi Meryemin evine gitti. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.
13. Petrusun dış kapıyı çalması üzerine Roda adlı bir hizmetçi kız kapıya bakmaya gitti.
14. Petrusun sesini tanıyan kız, sevincinden kapıyı açmadan tekrar içeri koşarak, «Petrus kapıda duruyor!» diye haber verdi.
15. «Çıldırılmışsın sen!» dediler ona. Ama kız üsteleyince, «Onun meleği olmalı» dediler.
16. Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu görünce şaşır kaldılar.
17. Petrus, eliyle susmalarını işaret ederek Rabbin onu zindandan nasıl çıkardığını anlattı. Sonra, «Bu haberleri Yakupla öbür kardeşlere iletin» diyerek oradan ayrılıp başka bir yere gitti.
18. Askerler sabahleyin büyük bir telaşa kapıldılar. Birbirlerine, «Petrusa ne oldu?» diye sordular.
19. Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri için buyruk verdi. Bundan sonra Hirodes, Yahudiyeden Sezariyeye gidip bir süre orada kaldı.
20. Bu arada Sur ve Sayda halklarına ateş püskürüyordu. Bunlar birleşip kendisiyle görüşmeye geldiler. Önce kralın başdanışmanı Vlastusu kendi taraflarına çekerek barış isteğinde bulundular. Çünkü kendi ülkelerinin gereksindiği yiyecekler kralın ülkesinden sağlanıyordu.
21. Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtına oturarak halka bir konuşma yaptı.
22. Halk, «Bu bir insanın sesi değil, bir ilahın sesidir!» diye bağııyordu.
23. O anda Rabbin bir meleği Hirodesi vurdu. Çünkü Tanrıya ait olan yüceliği kendine mal etmişti. İçi kurtlarca kemirilerek can verdi.
24. Tanrının sözü ise yayılıyor, etkisini artırıyordu.
25. Görevlerini tamamlayan Barnaba'yla Saul, Markos diye tanınan Yuhanna'yı yanlarına alarak Yerusâlim'den döndüler.

1. Antakyadaki kilisede peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnaba, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodesle birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul.
2. Bunlar Rabbe tapınıp oruç tutarlarken Kutsal Ruh kendilerine şöyle dedi: «Barnabayla Saulu, kendilerini çağırmış olduğum görev için bana ayırın.»
3. Böylece oruç tutup dua ettikten sonra, Barnabayla Saulun üzerine ellerini koyup onları yolcu ettiler.
4. Kutsal Ruhun buyruğuyla yola çıkan Barnabayla Saul, Selefkiyeye gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler.
5. Salamise varınca Yahudilerin havralarında Tanrının sözünü duyurmaya başladılar. Yuhannayı da yardımcı olarak yanlarına almışlardı.
6. Adayı baştan başa geçerek Bafa geldiler. Orada büyücü ve sahte peygamber Baryeşu adında bir Yahudiyle karşılaştılar.
- 7-8. Baryeşu, Vali Sergius Pavlusa yakın biriydi. Akıllı bir kişi olan vali, Barnabayla Saulu çağırıp Tanrının sözünü dinlemek istedi. Ne var ki Baryeşu -büyücü anlamına gelen öbür adıyla Elimas- onlara karşı koyarak valiyi iman etmekten caydırmaya çalıştı.
- 9-10. Ama Kutsal Ruhla dolan Saul, yani Pavlus, gözlerini Elimasa dikerek, «Ey İblisin oğlu!» dedi. «Yüreğin her türlü hile ve sahtekârlıkla dolu; doğru olan her şeyin düşmanısın. Rabbin düz yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin?
11. İşte şimdi Rabbin eli sana karşı kalktı. Kör olacaksın, bir süre gün ışığını göremeyeceksin.» O anda adamın üzerine bir sis, bir karanlık çöktü. Dört dönerek, elinden tutup kendisine yol gösterecek birilerini aramaya başladı.
12. Olanları gören vali, Rable ilgili öğretiyi hayranlıkla karşıladı ve iman etti.
13. Pavlusla beraberindekiler Baftan denize açılıp Pamfilya bölgesinin Perge Kentine gittiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yerusolime döndü.
14. Onlar Pergeden yollarına devam ederek Pisidya sınırındaki Antakyaya geçtiler. Şabat Günü havraya girip oturdular.
15. Kutsal Yasa ve peygamberlerin yazıları okunduktan sonra, havranın yöneticileri onlara, «Kardeşler, halka verecek bir öğüdünüz varsa buyurun, konuşun» diye haber yolladılar.
16. Pavlus ayağa kalktı, eliyle bir işaret yaparak, «Ey İsraililer ve Tanrıdan korkan yabancılar, dinleyin» dedi.
- 17-18. «Bu halkın, yani İsrailin Tanrısı, bizim atalarımızı seçti ve Mısırda gurbette yaşadıkları süre içinde onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı, çölde yaklaşık kırk yıl onlara katlandı.
- 19-20. Kenan ülkesinde yenilgiye uğrattığı yedi ulusun topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Bütün bunlar aşağı yukarı dört yüz elli yıl sürdü. «Sonra Tanrı, Peygamber Samuelin zamanına kadar onlar için hakimler yetiştirdi.
21. Halk bir kral isteyince, Tanrı onlar için Benyamin oymağından Kiş oğlu Saulu yetiştirdi. Saul kırk yıl krallık yaptı.
22. Tanrı, onu tahttan indirdikten sonra onlara kral olarak Davutu başa geçirdi. Onunla ilgili şu tanıklıkta bulundu: «İşay oğlu Davutu gönlüme uygun bir adam olarak gördüm, o her istediğimi yapar.»
23. Tanrı, verdiği sözü tutarak bu adamın soyundan İsraile bir Kurtarıcı, İşayı gönderdi.
24. İsanın gelişinden önce Yahya, bütün İsrail halkını, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı.
25. Yahya görevini tamamlarken şöyle diyordu: «Beni kim sanıyorsunuz? Ben Mesih değilim. Ama O benden sonra geliyor. Ben Onun ayağındaki çarığın başını çözmeye bile layık değilim.»
26. «Kardeşler, İbrahim'in soyundan gelenler ve Tanrıdan korkan yabancılar, bu kurtuluş bildirisi bize gönderildi.
27. Çünkü Yerusolimde yaşayanlar ve onların yöneticileri İşayı reddettiler. Onu mahkûm etmekle her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirmiş oldular.

28. Onda ölüm cezasını gerektiren herhangi bir suç bulamadıkları halde, Pilatustan Onun idamını istediler.
29. Onunla ilgili yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra Onu çarmıhtan indirip mezara koydular.
30. Ama Tanrı Onu ölümden diriltti.
31. İsa, daha önce kendisiyle birlikte Celileden Yerus alime gelenlere günlerce göründü. Bu kişiler şimdi halka Onun tanıklı ını yapıyor.
- 32-33. ‹‹Biz de size Müjdeyi duyuruyoruz: Tanrı İsayı diriltmekle, atalarımıza verdiği sözü, onların çocukları olan bizler için yerine getirmiştir. İkinci Mezmurda da yazıldığı gibi: ‹Sen benim O lumsun, Bugün ben sana Baba oldum.›
34. ‹‹Tanrı, Onu asla   r memek üzere ölümden diriltti ini  u sözlerle belirtmiştir: ‹Size, Davuta söz verdiğim Kutsal ve güvenilir nimetleri vereceğim.›
35. ‹‹Bunun için başka bir yerde de şöyle der: ‹Kutsalının çürümesine izin vermeyeceksin.›
36. ‹‹Davut, kendi ku a ında Tanrının amacı uyarınca hizmet ettikten sonra gözlerini yaşama kapadı, ataları gibi gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti.
37. Oysa Tanrının diriltti i Kişinin bedeni   r medi.
- 38-39. Dolayısıyla kardeşler, şunu bilin ki, günahların bu Kişi aracılığıyla ba ı lanaca ı size duyurulmuş bulunuyor. Şöyle ki, iman eden herkes, Musanın Yasasıyla aklanamadı ınız her suçtan Onun aracılığıyla aklanır.
- 4-041. Dikkat edin, peygamberlerin sözünü ettiği  u durum sizin başınıza gelmesin: ‹Bakın, siz alay edenler,  a kına dönüp yok olun! Sizin gününüzde bir i  yapıyorum, şöyle bir i  ki, biri size anlatsa inanmazsınız.››
42. Pavlusla Barnaba havradan çıkarken halk onları, bir sonraki  abat Günü aynı konular üzerinde konuşmaya çağırdı.
43. Havradaki topluluk da ılınca, Yahudiler ve Yahudili e dönüp Tanrıya tapan yabancılardan birçoğu onların ardından gitti. Pavlusla Barnaba onlarla konuşarak onları devamlı Tanrının lütfunda yaşamaya  zendirdiler.
44. Ertesi  abat Günü kent halkının hemen hemen tümü Rabbin sözünü dinlemek için toplanmıştı.
45. Kalabalı ı gören Yahudiler büyük bir kiskan lık içinde, küfürlerle Pavlusun söylediklerine karşı  ıktılar.
46. Pavlusla Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: ‹‹Tanrının sözünü ilk önce size bildirmemiz gerekiyordu. Siz onu reddetti inize ve kendinizi sonsuz yaşama layık g rmedi inize göre, biz şimdi öteki uluslara gidiyoruz.
47. Çünkü Rab bize şöyle buyurmuştur: ‹Yeryüzünün dört buca ına kurtuluş götürmen için Seni uluslara ışık yaptım.››
48. Öteki uluslardan olanlar bunu i itince sevindiler ve Rabbin sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların hepsi iman etti.
49. Böylece Rabbin sözü bütün yörede yayıldı.
50. Ne var ki Yahudiler, Tanrıya tapan saygın kadınlarla kentin ileri gelen erkeklerini kı kırttılar, Pavlusla Barnabaya karşı bir baskı hareketi ba latıp onları bölge sınırlarının dışına attılar.
51. Bunun  zerine Pavlusla Barnaba, onlara bir uyarı olsun diye ayaklarının tozunu silkerek Konyaya gittiler.
52. Öğrenciler ise sevinç ve Kutsal Ruh'la doluydu.

1. Aynı şekilde Konyada da Yahudilerin havrasına giren Pavlusla Barnaba öyle etkili konuştular ki, hem Yahudilerden hem de Greklerden çok kişi iman etti.
2. Ama inanmayan Yahudiler, öteki uluslardan olanları kardeşlere karşı kışkırtarak zihinlerini bulandırdılar.
3. Orada uzunca bir süre kalan Pavlusla Barnaba, Rab hakkında cesaretle konuşuyorlardı. Rab de onlara belirtiler ve harikalar yapma gücü vererek kendi lütfunu açıklayan bildiriye doğruladı.
4. Kent halkı ikiye bölündü. Bazıları Yahudilerin, bazıları da elçilerin tarafını tuttu.
5. Yahudilerle öteki uluslardan olanlar ve bunların yöneticileri, elçileri hırpalayıp taşla tutmak için düzen kurdular.
- 6-7. Bunu öğrenen Pavlusla Barnaba, Likaonyanın Listra ve Derbe kentlerine ve çevre bölgeye kaçarak oralarda da Müjdeyi yaydılar.
8. Listrada, ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan kötürümdü, hiç yürüyemiyordu.
- 9-10. Pavlusun söylediklerini dinledi. Onu dikkatle süzen Pavlus, iyileştirilebileceğine imanı olduğunu görerek yüksek sesle ona, «Kalk, ayaklarının üzerinde dur!» dedi. Adam yerinden fırlayıp yürümeye başladı.
11. Pavlusun ne yaptığını gören halk Likaonya dilinde, «Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmiş!» diye haykırdı.
12. Barnabaya Zeus, Pavlusa da konuşmada öncülük ettiği için Hermes adını taktılar.
13. Kentin hemen dışında bulunan Zeus Tapınağının kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi, halkla birlikte elçilere kurban sunmak istedi.
14. Ne var ki elçiler, Barnabayla Pavlus, bunu duyunca giysilerini yırtarak kalabalığın içine daldılar.
15. «Efendiler, neden böyle şeyler yapıyorsunuz?» diye bağırıyorlardı. «Biz de sizin gibi insanız, aynı yaratılışa sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçmeye, yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrıya dönmeye çağırıyoruz.
16. Geçmiş çağlarda Tanrı, bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi.
17. Yine de kendini tanıksız bırakmadı. Size iyilik ediyor. Gökten yağmur yağıdırıyor, çeşitli ürünleriyle mevsimleri düzenliyor, sizi yiyeceklerle doyurup yüreklerinizi sevinçle dolduruyor.»
18. Bu sözlerle bile halkın kendilerine kurban sunmasını güçlükle engelleyebildiler.
19. Ne var ki, Antakya ve Konyadan gelen bazı Yahudiler, halkı kendi taraflarına çekerek Pavlusla taşladılar; onu ölmüş sanarak kentin dışına sürüklediler.
20. Ama öğrenciler çevresinde toplanınca Pavlus ayağa kalkıp kente döndü. Ertesi gün Barnabayla birlikte Derbeye gitti.
- 21-22. O kentte de Müjdeyi duyurup birçok öğrenci edindiler. Pavlusla Barnaba daha sonra Listra, Konya ve Antakyaya dönerek öğrencileri ruhça pekiştirdiler, imana bağlı kalmaları için onlara cesaret verdiler. «Tanrının Egemenliğine, birçok sıkıntıdan geçerek girmemiz gerekir» diyorlardı.
23. İmanlılar için her kilisede ihtiyarlar seçtiler. Dua ve oruçla onları, inandıkları Rabbe emanet ettiler.
24. Pisidya bölgesinden geçerek Pamfilyaya geldiler.
25. Pergede Tanrı sözünü bildirdikten sonra Antalyaya gittiler.
26. Oradan gemiyle, artık tamamlamış bulundukları görev için Tanrının lütfuna emanet edildikleri yer olan Antakyaya döndüler.
27. Oraya vardıklarında inanlılar topluluğunu bir araya getirip Tanrının kendileri aracılığıyla neler yaptığını, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar.
28. Oradaki öğrencilerin yanında uzun bir süre kaldılar.

1. Yahudiyeden gelen bazı kişiler Antakyadaki kardeşlere, «Siz Musanın töresi uyarınca sünnet olmadıkça kurtulamazsınız» diye öğretiyorlardı.
2. Pavlusla Barnaba bu adamlarla bir hayli çekişip tartıştılar. Sonunda Pavlusla Barnabanın, başka birkaç kardeşle birlikte Yerusolime gidip bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmesi kararlaştırıldı.
3. Böylece kilise tarafından gönderilenler, öteki uluslardan olanların Tanrıya nasıl döndüğünü anlata anlata Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçerek bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler.
4. Yerusolime geldiklerinde inanlılar topluluğu, elçiler ve ihtiyarlarca iyi karşılandılar. Tanrının kendileri aracılığıyla yapmış olduğu her şeyi anlattılar.
5. Ne var ki, Ferisi mezhebinden bazı imanlılar kalkıp şöyle dediler: «Öteki uluslardan olanları sünnet etmek ve onlara Musanın Yasasına uymalarını buyurmak gerekir.»
6. Elçilerle ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için toplandılar.
7. Uzunca bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara, «Kardeşler» dedi, «Öteki uluslar Müjdenin bildirisini benim ağızımdan duyup inansınlar diye Tanrının uzun zaman önce aranızdan beni seçtiğini biliyorsunuz.
8. İnsanın yüreğini bilen Tanrı, Kutsal Ruhu tıpkı bize verdiği gibi onlara da vermekle, onları kabul ettiğini gösterdi.
9. Onlarla bizim aramızda hiçbir ayırım yapmadı, iman etmeleri üzerine yüreklerini arındırdı.
10. Öyleyse, ne bizim ne de atalarımızın taşıyamadığı bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrıyı deniyorsunuz?
11. Bizler, Rab İsanın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz; onlar da öyle.»
12. Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnabayla Pavlus dinlemeye başladı. Barnabayla Pavlus, Tanrının kendileri aracılığıyla öteki uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtileri tek tek anlattılar.
13. Onlar konuşmalarını bitirince Yakup söz aldı: «Kardeşler, beni dinleyin» dedi.
14. «Simun, Tanrının öteki uluslardan kendine ait olacak bir halk çıkarmak amacıyla onlara ilk kez nasıl yaklaştığını anlatmıştır.
- 15-16. Peygamberlerin sözleri de bunu doğrulamaktadır. Yazılmış olduğu gibi: «Bundan sonra ben geri dönüp, Davutun yıkık konutunu yeniden kuracağım. Onun yıkıntılarını yeniden kurup Onu tekrar ayağa kaldıracam.
- 17-18. Öyle ki, geriye kalan insanlar, Bana ait olan bütün uluslar Rabbi arasınlar. Bunları ta başlangıçtan bildiren Rab, İşte böyle diyor.»
19. «Bu nedenle, kanımca öteki uluslardan Tanrıya dönenlere güçlük çıkarmamalıyız.
20. Ancak putlara sunulup murdar hale gelen etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan sakınmaları gerektiğini onlara yazmalıyız.
21. Çünkü çok eski zamanlardan beri Musanın sözleri her kentte duyurulmakta, her Şabat Günü havralarda okunmaktadır.»
22. Bunun üzerine bütün inanlılar topluluğuyla elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından seçtikleri adamları Pavlus ve Barnabayla birlikte Antakyaya göndermeye karar verdiler. Kardeşlerin önde gelenlerinden Barsabba denilen Yahuda ile Silası seçtiler.
23. Onların eliyle şu mektubu yolladılar: «Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikyada bulunan siz kardeşlere selam!
24. Bizden bazı kişilerin yanınıza geldiğini, sözleriyle sizi tedirgin edip aklınızı karıştırdığını duyduk. Oysa onları biz göndermedik.
25. Bu nedenle aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlusla birlikte size göndermeye oybirliğiyle karar verdik.
26. Bu ikisi, Rabbimiz İsa Mesihin adı uğruna canlarını gözden çıkarmış kişilerdir.
27. Kararımız uyarınca size Yahuda ile Silası gönderiyoruz. Onlar aynı şeyleri sözlü olarak da aktaracaklar.
- 28-29. Kutsal Ruh ve bizler, gerekli olan şu kuralların dışında size herhangi bir şey yüklememeyi

uygun gördük: Putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve fuhuştan sakınmalısınız. Bunlardan kaçınırsanız, iyi edersiniz. Esen kalın.>>

30. Adamlar böylece yola koyulup Antakyaya gittiler. Topluluğu bir araya getirerek onlara mektubu verdiler.

31. İmanlılar, mektuptaki yüreklendirici sözleri okuyunca sevindiler.

32. Kendileri peygamber olan Yahuda ile Silas, birçok konuşmalar yaparak kardeşleri yüreklendirip ruhça pekiştirdiler.

33-34. Bir süre orada kaldıktan sonra, kendilerini göndermiş olanların yanına dönmek üzere kardeşler tarafından esenlikle yolcu edildiler.

35. Pavlusla Barnaba ise Antakyada kaldılar, birçoklarıyla birlikte öğretip Rabbin sözünü müjdelediler.

36. Bundan bir süre sonra Pavlus Barnabaya, <<Rabbin sözünü duyurduğumuz bütün kentlere dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim>> dedi.

37. Barnaba, Markos denilen Yuhannayı da yanlarında götürmek istiyordu.

38. Ama Pavlus, Pamfilyada kendilerini yüzüstü bırakıp birlikte göreve devam etmeyen Markosu yanlarında götürmeyi uygun görmedi.

39. Aralarında öylesine keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markosu alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı.

40. Silası seçen Pavlus ise, kardeşlerce Rabbin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı.

41. Suriye ve Kilikya bölgelerini dolaşarak inanlı topluluklarını pekiştirdi.

1. Pavlus, Derbe ve Listraya da uğradı. Listrada Timoteos adında bir İsa öğrencisi vardı. Annesi imanlı bir Yahudi, babası ise Grekti.
2. Listra ve Konyadaki kardeşler ondan övgüyle söz ediyorlardı.
3. Timoteosu kendisiyle birlikte götürmek isteyen Pavlus, oralarda bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi, babasının Grek olduğunu biliyordu.
4. Kent kent dolaşarak Yerusolimdeki elçilerle ihtiyarların aldığı kararları imanlılara iletiyor, bunlara uymalarını istiyorlardı.
5. Böylelikle toplulukların imanı güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.
6. Kutsal Ruhun, Tanrı sözünü Asya İlinde yaymalarını engellemesi üzerine Pavlusla arkadaşları Friky ve Galatya bölgesinden geçtiler.
7. Misya sınırına geldiklerinde Bitinya bölgesine geçmek istediler. Ama İsanın Ruhu onlara izin vermedi.
8. Bunun üzerine Misyadan geçip Troas Kentine gittiler.
9. O gece Pavlus bir görüm gördü. Önünde Makedonyalı bir adam durmuş, ona yalvarıyordu: «Makedonyaya geçip bize yardım et» diyordu.
10. Pavlusun gördüğü bu görümden sonra hemen Makedonyaya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Tanrının bizi, Müjdeyi oradakilere duyurmaya çağırdığı sonucuna varmıştık.
11. Troastan denize açılıp doğru Semadirek Adasına, ertesi gün de Neapolise gittik.
12. Oradan da Filipiye geçtik. Burası bir Roma yerleşim merkezi ve Makedonyanın o bölgesinde önemli bir kentti. Birkaç gün bu kentte kaldık.
13. Şabat Günü kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşünüyorduk. Oturduk, orada toplanmış kadınlarla konuşmaya başladık.
14. Bizi dinleyenler arasında Tiyatira Kentinden Lidya adında bir kadın vardı. Mor kumaş ticareti yapan Lidya, Tanrıya tapan biriydi. Pavlusun söylediklerine kulak vermesi için Rab onun yüreğini açtı.
15. Lidya, ev halkıyla birlikte vaftiz olduktan sonra bizi evine çağırdı. «Beni Rabbin bir inanlısı kabul ediyorsanız, gelin, evimde kalın» dedi ve bizi razı etti.
16. Bir gün biz dua yerine giderken, karşımıza, falcılık ruhuna tutulmuş köle bir kız çıktı. Bu kız, gelecekte haber vererek efendilerine bir hayli kazanç sağlıyordu.
17. Pavlus ve bizleri izleyerek, «Bu adamlar yüce Tanrının kullarıdır, size kurtuluş yolunu bildiriyorlar!» diye bağırıp durdu.
18. Ve günlerce sürdürdü bunu. Sonunda, bundan çok rahatsız olan Pavlus arkasına dönerek ruha, «İsa Mesihin adıyla, bu kızın içinden çıkmanı buyuruyorum» dedi. Ruh hemen kızın içinden çıktı.
19. Kızın efendileri, kazanç umutlarının yok olduğunu görünce Pavlusla Silası yakalayıp çarşı meydanına, yetkililerin önüne sürüklediler.
- 2-021. Onları yargıçların karşısına çıkartarak, «Bu adamlar Yahudidir» dediler, «Kentimizi altüst ettiler. Biz Romalılar için benimsenmesi ve uygulanması yasak birtakım töreler yayıyorlar.»
22. Halk da Pavlusla Silasa yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerini yırtıp sıyrarak değnekle dövülmeleri için buyruk verdi.
23. Onları iyice dövdürdükten sonra hapse attılar. Zindancıya, onları sıkı güvenlik altında tutmasını buyurdular.
24. Bu buyruğu alan zindancı onları hapishanenin iç bölmesine atarak ayaklarını tomruğa vurdu.
25. Gece yarısına doğru Pavlusla Silas dua ediyor, Tanrıyı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu.
26. Birdenbire öyle şiddetli bir deprem oldu ki, tutukevi temelden sarsıldı. Bir anda bütün kapılar açıldı, herkesin zincirleri çözüldü.
27. Zindancı uyandı. Zindan kapılarını açık görünce kılıcını çekip canına kıymak istedi. Çünkü tutukluların kaçtığını sanmıştı.
28. Ama Pavlus yüksek sesle, «Canına kıyma, hepimiz buradayız!» diye seslendi.

29. Zindancı ışıık getirtip içeri daldı. Titreyerek Pavlusla Silasın önünde yere kapandı.
30. Onları dışarı çıkararak, «Efendiler, kurtulmak için ne yapmam gerekir?» diye sordu.
31. Onlar, «Rab İsayaya iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz» dediler.
32. Sonra kendisine ve ev halkının hepsine Rabbin sözünü bildirdiler.
33. Gecenin o saatinde zindancı onları götürüp yaralarını yıkadı. Sonra hem kendisi hem ev halkı hemen vaftiz oldu.
34. Pavlusla Silası evine götürerek sofrayı kurdu. Tanrıya inanmak, onu ve evindekilerin hepsini sevince boğmuştu.
35. Gün doğunca yargıçlar görevlileri göndererek, «O adamları serbest bırak» dediler.
36. Zindancı bu sözleri Pavlusa iletti. «Yargıçlar serbest bırakılmanız için haber gönderdi. Şimdi çıkabilirsiniz, esenlikle gidin» dedi.
37. Ama Pavlus görevlilere şöyle dedi: «Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz böyle şey! Kendileri gelsinler, bizi alıp çıkarsınlar!»
38. Görevliler bu sözleri yargıçlara iletti. Yargıçlar, Pavlusla Silasın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular.
39. Gelip özür dilediler. Sonra onları dışarı çıkararak kentten ayrılmasını rica ettiler.
40. Pavlus'la Silas zindandan çıkınca Lidya'nın evine gittiler. Kardeşlerle görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

1. Amfipolis ve Apollonyadan geçerek Selanike geldiler. Burada Yahudilerin bir havrası vardı.
2. Pavlus, her zamanki gibi Yahudilere giderek art arda üç Şabat Günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı.
3. Mesihin acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğine dair açıklamalarda bulunuyor, kanıtlar gösteriyordu. «Size duyurmakta olduğum bu İsa, Mesih'tir» diyordu.
4. Onlardan bazıları, Tanrıya tapan Greklerden büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınların da birçoğu ikna olup Pavlusla Silasa katıldılar.
5. Yahudiler bunu kışkırdı. Çarşı pazardan topladıkları bazı kötü insanlardan bir kalabalık oluşturup kentte kargaşalık çıkarttılar. Pavlusla Silası bulmak ve halkın önünde yargılamak amacıyla Yasonun evine saldırdılar.
6. Onları bulamayınca, Yason ile bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. «Dünyayı altüst eden o adamlar buraya da geldiler» diye bağıryorlardı.
7. «Yason onları evine aldı. Onların hepsi, İsa adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezarın buyruklarına karşı geliyorlar.»
8. Bu sözleri işiten kalabalık ve kentin yetkilileri telaşa kapıldı.
9. Sonunda yetkililer Yason ve öbürlerini kefaletle serbest bıraktılar.
10. Kardeşler hemen o gece Pavlusla Silası Veriya Kentine gönderdiler. Onlar oraya varınca Yahudilerin havrasına gittiler.
11. Veriyadaki Yahudiler Selaniktekilere göre daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü büyük ilgiyle karşılayarak her gün Kutsal Yazıları inceliyor, öğretilenlerin doğru olup olmadığını araştırıyorlardı.
12. Böylelikle içlerinden birçokları ve çok sayıda saygın Grek kadın ve erkek iman etti.
13. Selanikteki Yahudiler Pavlusun Veriyada da Tanrının sözünü duyurduğunu öğrenince oraya gittiler, halkı kışkırtıp ayağa kaldırdılar.
14. Bunun üzerine kardeşler Pavlusunu hemen deniz kıyısına yolladılar. Silas ile Timoteos ise Veriyada kaldılar.
15. Pavlusla birlikte gidenler onu Atinaya kadar götürdüler. Sonra Pavlustan, Silasla Timoteosun bir an önce kendisine yetişmeleri yolunda buyruk alarak geri döndüler.
16. Onları Atinada bekleyen Pavlus, kenti putlarla dolu görünce yüreğinde derin bir acı duydu.
17. Bu nedenle, gerek havrada Yahudilerle ve Tanrıya tapan yabancılarla, gerek her gün çarşı meydanında karşılaştığı kişilerle tartışıp durdu.
18. Epikürcü ve Stoacı bazı filozoflar onunla atışmaya başladılar. Kimi, «Bu lafebesi ne demek istiyor?» derken, kimi de, «Galiba yabancı ilahların haberciliğini yapıyor» diyordu. Çünkü Pavlus, İsayla ve dirilişle ilgili Müjdeyi duyuruyordu.
19. Onlar Pavlusunu alıp Ares Tepesi Kuruluna götürdüler. Ona, «Yaydığın bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz?» dediler.
20. «Kulağımıza yabancı gelen bazı konulardan söz ediyorsun. Bunların anlamını öğrenmek isteriz.»
21. Bütün Atinalılar ve kentte bulunan yabancılar, vakitlerini hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.
22. Pavlus, Ares Tepesi Kurulunun önüne çıkıp şunları söyledi: «Ey Atinalılar, sizin her bakımdan çok dindar olduğunuzu görüyorum.
23. Ben çevrede dolaşırken, tapındığınız yerleri incelerken üzerinde, BİLİNMEYEN TANRIYA Tanrıyı ben size tanıtayım.
24. «Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.
25. Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, bir şeye gereksinmesi varmış gibi Ona insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün ulusları tek insandan türetti ve onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi.
26. Ulusların sürelerini ve yerleşecekleri bölgelerin sınırlarını önceden saptadı.
27. Bunu, kendisini arasınlar ve el yordamıyla da olsa bulabilsinler diye yaptı. Aslında Tanrı

hiçbirimizden uzak değildir.

28. Nitekim, ‹Onda yaşıyor ve hareket ediyoruz; Onda varız.› Bazı ozanlarınızın belirttiği gibi, ‹Biz de Onun soyundanız.›

29. ‹‹Tanrının soyundan olduğumuza göre, tanrısal özün, insan düşüncesi ve becerisiyle biçimlendirilmiş altın, gümüş ya da taştan bir nesneye benzediğini düşünmemeliyiz.

30. Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi; ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor.

31. Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişiyi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.››

32. Ölülerin dirilmesiyle ilgili sözleri duyunca kimi alay etti, kimi de, ‹‹Seni bu konuda bir daha dinlemek isteriz›› dedi.

33. Bunun üzerine Pavlus aralarından çıkıp gitti.

34. Birkaç kişi ona katılıp inandı. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adlı bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

1. Bundan sonra Pavlus Atinadan ayrılıp Korinte gitti.
- 2-3. Orada Pontus doğumlu, Akvila adında bir Yahudi ile karısı Priskillayı buldu. Bunlar, Klavdiusun bütün Yahudilerin Romayı terk etmesi yolundaki buyruğu üzerine, kısa süre önce İtalyadan gelmişlerdi. Akvila ile Priskillanın yanına giden Pavlus, aynı meslekten olduğundan onlarla kalıp çalıştı. Çünkü meslekleri çadırcılıktı.
4. Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudileri hem Grekleri ikna etmeye çalışıyordu.
5. Silasla Timoteos Makedonyadan gelince, Pavlus kendini tümüyle Tanrı sözünü yaymaya verdi. Yahudilere, İsanın Mesih olduğuna dair tanıklık ediyordu.
6. Ama Yahudiler karşı gelip ona sövmeye başlayınca Pavlus, giysilerini silkerek, «Başınıza geleceklerin sorumlusu sizsiniz!» dedi. «Sorumluluk benden gitti. Bundan böyle öteki uluslara gideceğim.»
7. Pavlus oradan çıktı, Tanrıya tapan Titius Yustus adlı birinin evine gitti. Yustusun evi havranın bitişiğindeydi.
8. Havranın yöneticisi Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rabbe inandı. Pavlus dinleyen Korintlilerden birçoğu da inanıp vaftiz oldu.
9. Bir gece Rab bir görümde Pavlusa, «Korkma» dedi, «Konuş, susma!
10. Ben seninle birlikteyim; hiç kimse sana dokunmayacak, kötülük yapmayacak. Çünkü bu kentte benim halkım çoktur.»
11. Pavlus, orada bir buçuk yıl kaldı ve halka sürekli Tanrının sözünü öğretti.
12. Gallionun Ahaya Valisi olduğu sıralarda, hep birlikte Pavlusa karşı gelen Yahudiler onu mahkemeye çıkardılar.
13. «Bu adam Yasaya aykırı biçimde Tanrıya tapınmaları için insanları kandırıyor» dediler.
14. Pavlus tam söze başlayacakken Gallio Yahudilere şöyle dedi: «Ey Yahudiler, davanız bir haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizleri sabırla dinlemem gerekirdi.
15. Ama sorun bir öğreti, bazı adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğuna göre, bu davaya kendiniz bakın. Ben böyle şeylere yargıçlık etmek istemem.»
16. Sonra Gallio onları mahkemeden kovdu.
17. Hep birlikte, havranın yöneticisi Sostenisi yakalayıp mahkemenin önünde dövdüler. Gallio ise olup bitenlere hiç aldırmadı.
18. Pavlus Korintteki kardeşlerin yanında bir süre daha kaldı. Sonra onlarla vedalaştı, Priskilla ve Akvila ile birlikte Suriyeye gitmek üzere gemiyle yola çıktı. Adakta bulunmuş olduğu için Kenherede saçlarını kestirmişti.
19. Efese vardıkları zaman Priskilla ve Akvilayı orada bıraktı. Kendisi havraya giderek Yahudilerle tartışmaya başladı.
20. Bunlar daha uzun bir süre kalmasını istedilerse de, Pavlus kabul etmedi.
21. Ama onlara veda ederken, «Tanrı dilerse yanınıza yine döneceğim» dedi. Sonra Efesten denize açıldı.
22. Sezariyeye vardıktan sonra Yerusalıme gidip oradaki kiliseyi ziyaret etti, oradan da Antakyaya geçti.
23. Bir süre orada kaldıktan sonra yola çıktı; Galatya bölgesini ve Frikyayı dolaşarak bütün öğrencileri ruhça pekiştirdi.
24. Bu arada İskenderiye doğumlu Apollos adında bir Yahudi Efese geldi. Üstün bir konuşma yeteneği olan Apollos, Kutsal Yazıları çok iyi biliyordu.
25. Rabbin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşuyor ve sadece Yahyanın vaftizini bildiği halde İsayla ilgili gerçekleri doğru öğretiyordu.
26. Havrada cesaretle konuşmaya başladı. Kendisini dinleyen Priskilla ile Akvila, onu yanlarına alarak Tanrı yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.
27. Apollos Ahayaya gitmek isteyince kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onu iyi karşılamaları için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Apollos Ahayaya varınca Tanrının lütfuyla iman etmiş olanlara

çok yardım etti.

28. Şöyle ki Kutsal Yazılar'dan, İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Yahudiler'in iddialarını açıkça ve güçlü bir şekilde çürüttü.

- 1-2. Apollos Korintteyken Pavlus, iç bölgelerden geçerek Efese geldi. Orada bazı öğrencileri bularak onlara, «İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruhunu aldınız mı?» diye sordu. «Kutsal Ruhun varlığından haberimiz yok ki!» dediler.
3. «Öyleyse neye dayanarak vaftiz oldunuz?» diye sordu. «Yahyanın öğretisine dayanarak vaftiz olduk» dediler.
4. Pavlus, «Yahyanın yaptığı vaftiz, tövbeyle ilgili bir vaftizdi» dedi. «Halka, kendisinden sonra gelecek Olana, yani İsa'ya inanmalarını söyledi.»
5. Onlar bunu duyunca, Rab İsa'nın adıyla vaftiz oldular.
6. Pavlus ellerini onların üzerine koyunca Kutsal Ruh üzerlerine indi ve bilmedikleri dillerle konuşup peygamberlik etmeye başladılar.
7. Aşağı yukarı on iki kişiydiler.
8. Havraya giren Pavlus cesaretle konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp durdu, onları Tanrının Egemenliği konusunda ikna etmeye çalıştı.
9. Ne var ki, bazıları sert bir tutum takınıp ikna olmamakta direndiler ve İsa'nın yolunu halkın önünde kötülemeye başladılar. Bunun üzerine Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de alıp götürdü ve Tiranusun dershanesinde her gün tartışmalarını sürdürdü.
10. Bu durum iki yıl sürdü. Sonunda Yahudi olsun Grek olsun, Asya İlinde yaşayan herkes Rabbin sözünü işitti.
11. Tanrı, Pavlusun eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu.
12. Şöyle ki, Pavlusun bedenine değen peşkir ve peştamallar hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu.
13. Çevrede dolaşıp kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı Yahudiler de kötü ruhlara tutsak olanları Rab İsa'nın adını anarak kurtarmaya kalkıştılar. «Pavlusun tanıttığı İsa'nın adıyla size emrediyoruz!» diyorlardı.
14. Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.
15. Kötü ruh ise onlara şöyle karşılık verdi: «İsa'yı biliyor, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?»
16. İçinde kötü ruh bulunan adam onlara saldırdı, hepsini alt ederek bozguna uğrattı. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
17. Bu haber, Efeste yaşayan bütün Yahudilerle Greklere ulaştı. Hepsini bir korku aldı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı.
18. İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip anlatıyordu.
19. Büyücülükle uğraşmış bir sürü kişi de kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktılar. Kitapların değerini hesapladıklarında toplam elli bin gümüş tuttuğunu gördüler.
20. Böylelikle Rabbin sözü güçlü biçimde yayılıp etkinlik kazanıyordu.
21. Pavlus, bu olup bitenlerden sonra Makedonya ve Ahayadan geçip Yerusaleme gitmeye karar verdi. «Oraya gittikten sonra Romayı da görmem gerek» diyordu.
22. Yardımcılarından ikisini, Timoteos ile Erastusu Makedonyaya göndererek kendisi bir süre daha Asya İlinde kaldı.
23. O sırada İsa'nın yoluna ilişkin büyük bir kargaşalık çıktı.
24. Artemis Tapınağının gümüşten maketlerini yapan Dimitrios adlı bir kuyumcu, el sanatçılarına bir hayli iş sağlıyordu.
25. Sanatçıları ve benzer işlerle uğraşanları bir araya toplayarak onlara şöyle dedi: «Efendiler, bu işten büyük kazanç sağladığımızı biliyorsunuz.
26. Ama Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrılar olmadığını söyleyerek yalnız Efeste değil, neredeyse bütün Asya İlinde çok sayıda kişiyi kandırıp saptırdığını görüyor ve duyuyorsunuz.
27. Hem bu sanatımız saygınlığını yitirmek tehlikesiyle karşı karşıyadır, hem de ulu tanrıça Artemisin Tapınağının hiçe sayılması ve bütün Asya İliyle bütün dünyanın tapındığı tanrıçanın, ululuğundan yoksun kalması tehlikesi vardır.»

28. Oradakiler bunu duyunca öfkeyle doldular. «Efeslilerin Artemisi uludur!» diye bağırmaya başladılar.
29. Kent büsbütün karıştı. Halk, Pavlusun yol arkadaşlarından Makedonyalı Gayus ve Aristarhusu yakalayıp sürükleyerek birlikte tiyatroya koştu.
30. Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler onu bırakmadı.
31. Hatta, Pavlusun dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber yollayarak tiyatrodaki görünmemesi için yalvardılar.
32. Tiyatrodaki topluluk karışıklık içindeydi. Her kafadan bir ses çıkıyordu. Çoğu ne için toplandığını bile bilmiyordu.
33. Yahudiler İskenderi öne çıkarınca kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. Eliyle bir işaret yapan İskender, halka savunmasını yapmak istedi.
34. Ama halk kendisinin Yahudi olduğunu anlayınca hep bir ağızdan yaklaşık iki saat boyunca, «Efeslilerin Artemisi uludur!» diye bağırıp durdu.
35. Kalabalığı yatıştıran belediye yazmanı, «Ey Efesliler» dedi, «Efes Kentinin, ulu Artemis Tapınağının ve gökten düşen kutsal taşın bekçisi olduğunu bilmeyen var mı?
36. Bunları hiç kimse inkâr edemez. Bunun için sakın olmanız ve düşüncesiz bir şey yapmamanız gerekir.
37. Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınakları yağma ettiler, ne de tanrıçamıza sövdüler.
38. Dimitrios ve sanatçı arkadaşlarının herhangi birinden şikâyeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Karşılıklı suçlamalarını orada yapsınlar.
39. Soruşturacağınız başka bir durum varsa, bunun yasal bir toplantıda çözümlenmesi gerekir.
40. Bugünkü olaylardan ötürü ayaklanma suçundan yargılanmak tehlikesindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyeceğiz.»
41. Bunları söyledikten sonra topluluğu dağıttı.

1. Pavlus, kargaşalık yatıştıktan sonra öğrencileri çağırıp onları yüreklendirdi. Sonra kendilerine veda ederek Makedonyaya gitmek üzere yola çıktı.
2. O yöreleri dolaşarak imanlıları yüreklendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistana gitti.
3. Orada üç ay kaldı. Suriyeye deniz yoluyla gitmek üzereyken Yahudilerin kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle dönüşü Makedonya üzerinden yapmaya karar verdi.
4. Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selaniklilerden Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos ve Asya İlinden Tihikos ile Trofimos onunla birlikte gittiler.
5. Bunlar önden gidip bizi Troasta beklediler.
6. Biz de Mayasız Ekmek Bayramından sonra Filipiden denize açılıp beş günde Troasa gelerek onlarla buluştuk. Orada yedi gün kaldık.
7. Haftanın ilk günü ekmek bölmek için bir araya toplandığımızda Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına dek sürdürdü.
8. Toplanmış olduğumuz üst kattaki odada birçok kandil yanıyordu.
9. Eftihos adlı bir delikanlı pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihosu uyku bastı. Uykuya dalınca da ikinci kattan aşağı düştü ve yerden ölüsü kaldırıldı.
10. Aşağı inen Pavlus delikanlının üzerine kapanıp onu kucakladı. «Telaşlanmayın, yaşıyor!» dedi.
11. Sonra yukarı çıkıp ekmek böldü ve yemek yedi. Gün doğuncaya dek onlarla uzun uzun konuştu, sonra oradan ayrıldı.
12. Çocuğu diri olarak evine götüren imanlılar bu olaydan büyük cesaret aldılar.
13. Biz önden giderek gemiye bindik ve Assosa hareket ettik. Pavlusu oradan alacaktık. Kendisi karadan gitmek istediği için bunu böyle düzenlemişti.
14. Bizi Assosta karşılayınca onu gemiye alıp Midilliye geçtik.
15. Oradan denize açılıp ertesi gün Sakız Adasının karşısına geldik. Üçüncü gün Sisama uğradık ve bir gün sonra Milete vardık.
16. Pavlus, Asya İlinde vakit kaybetmemek için Efese uğramamaya karar vermişti. Pentikost Günü Yerusolimde olabilmek umuduyla acele ediyordu.
17. Pavlus, Miletten Efese haber yollayarak kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı.
18. Yanına geldikleri zaman onlara şöyle dedi: «Asya İline ayak bastığım ilk günden beri, sizinle bulunduğum bütün süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz.
19. Yahudilerin kurduğu düzenlerden çektiğim sıkıntıların ortasında Rabbe tam bir alçakgönüllülikle, gözyaşları içinde kulluk ettim.
20. Yararlı olan herhangi bir şeyi size duyurmaktan, gerek açıkta gerek evden eve dolaşarak size öğretmekten çekinmedim.
21. Hem Yahudileri hem de Grekleri, tövbe edip Tanrıya dönmeye ve Rabbimiz İsa'ya inanmaya çağırdım.
22. «Şimdi de Ruha boyun eğerek Yerusolime gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum.
23. Ancak Kutsal Ruh, beni zincirler ve sıkıntıların beklediğine dair her kentte beni uyarıyor.
24. Canımı hiç önemsemiyorum, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışı bitireyim ve Rab İsa'dan aldığım görevi, Tanrının lütfunu bildiren Müjdeye tanıklık etme görevini tamamlayayım.
25. «Şimdi aralarında dolaşıp Tanrının Egemenliğini duyurduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum.
26. Bu yüzden bugün size şunu açıkça söyleyeyim: Ben kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu değilim.
27. Tanrının isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim.
28. Kendinize ve Kutsal Ruhun sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rabbin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız.
29. Ben gittikten sonra sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum.
30. Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için sizin aranızdan da sapık sözler söyleyen

kişiler çıkacak.

31. Bunun için uyanık durun. Üç yıl boyunca, aralıksız, gece gündüz demeden, gözyaşı dökerek her birinizi nasıl uyardığımı hatırlayın.

32. ‹‹Şimdi sizi Tanrıya ve Onun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olan bütün insanlar arasında mirasa kavuşturacak güçtedir.

33. Ben hiç kimsenin altınına, gümüşüne ya da giysisine göz dikmedim.

34. Siz de bilirsiniz ki, bu eller hem benim, hem de benimle birlikte olanların gereksinmelerini karşılamak için hizmet etmiştir.

35. Yaptığım her işte sizlere, böyle emek vererek güçsüzlere yardım etmemiz ve Rab İsanın, ‹Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur› diyen sözünü unutmamamız gerektiğini gösterdim.››

36. Pavlus bu sözleri söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.

37. Sonra hepsi acı acı ağlayarak Pavlusun boynuna sarıldılar, onu öptüler.

38. Onları en çok üzen, ‹‹Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz›› demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

1. Onlardan ayrılınca denize açılıp doğru İstanköye gittik. Ertesi gün Rodosa, oradan da Pataraya geçtik.
2. Fenikeye gidecek bir gemi bulduk, buna binip denize açıldık.
3. Kıbrısı görünce güneyinden geçerek Suriyeye yöneldik ve Sur Kentinde karaya çıktık. Gemi, yükünü orada boşaltacaktı.
4. İsanın oradaki öğrencilerini arayıp bulduk ve yanlarında bir hafta kaldık. Öğrenciler Ruhun yönlendirmesiyle Pavlusu Yerus alime gitmemesi için uyardılar.
5. Günümüz dolunca kentten ayrılıp yolumuza devam ettik. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar geçirdiler. Deniz kıyısında diz çöküp dua ettik.
6. Birbirimizle vedala tıktan sonra biz gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.
7. Surdan deniz yolculu umuza devam ederek Batlamya Kentine geldik. Oradaki kardeşleri ziyaret edip bir gün yanlarında kaldık.
8. Ertesi gün ayrılıp Sezariyeye geldik. Yedilerden biri olan m jdecı Filipusun evine giderek onun yanında kaldık.
9. Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.
10. Oraya varı ımızdan birkaç gün sonra Yahudiyeden Hagavos adlı bir peygamber geldi.
11. Bu adam bize yaklaşıp Pavlusun ku a ını aldı, bununla kendi ellerini ayaklarını ba layarak dedi ki,   Kutsal Ruh şöyle diyor:   Yahudiler, bu ku a ın sahibini Yerus alimde böyle ba layıp öteki uluslara teslim edecekler.  
12. Bu sözleri duyunca hem bizler hem de oralılar Yerus alime gitmemesi için Pavlusa yalvardık.
13. Bunun  zerine Pavlus şöyle karşılık verdi:   Ne yapıyorsunuz, ne diye a layıp y re imi sızlatıyorsunuz? Ben Rab İsanın adı   runa Yerus alimde yalnız bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım.  
14. Pavlusu ikna edemeyince,   Rabbin istediği olsun   diyerek sustuk.
15. Bir süre sonra hazırlı ımızı yapıp Yerus alime doğru yola çıktık.
16. Sezariyedeki öğrencilerden bazıları da bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde kalaca ımız adama, eski öğrencilerden Kıbrıslı Minasona götürdüler.
17. Yerus alime vardığımız zaman kardeşler bizi sevinçle kar ıladılar.
18. Ertesi gün Pavlusla birlikte Yakupu görmeye gittik. İhtiyarların hepsi orada toplanmıştı.
19. Pavlus, onların hal hatırını sorduktan sonra, hizmetinin aracılığıyla Tanrının  teki uluslar arasında yaptıklarını teker teker anlattı.
20. Bunları i itince Tanrıyı yücelttiler. Pavlusa,   G r yorsun kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı var ve hepsi Kutsal Yasanın candan savunucusudur   dediler.
21.   Ne var ki, duyduklarına göre sen öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudilere, çocuklarını sünnet etmemelerini, t relerimize uymamalarını söylüyor, Musanın Yasasına sırt çevirmeleri gerektiğini  ğretiyormu sun.
22. Şimdi ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka duyacaklar.
23. Bunun için sana dedi imizi yap. Aramızda adak adanmış dört kişi var.
24. Bunları yanına al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Ba larını tıra  edebilmeleri için kurban masraflarını sen  de. Böylelikle herkes, seninle ilgili duyduklarının asılsız olduğunu, senin de Kutsal Yasaya uygun olarak ya adı ını anlasın.
25. Öteki uluslardan olan imanlılara gelince, biz onlara, putlara sunulan kurbanların etinden, kandan, bo ularak öldürülen hayvanlardan ve fuhu tan sakınmalarını  ng ren kararımızı yazmı tık.  
26. Bunun  zerine Pavlus o dört kişiyi yanına aldı, ertesı gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Sonra tapınağa girerek arınma günlerinin ne zaman tamamlanaca ını, her birinin adına ne zaman kurban sunulaca ını bildirdi.
27. Yedi günlük süre bitmek üzereydi. Asya İlinden bazı Yahudiler Pavlusu tapınakta görünce bütün kalabalığı kı kırtarak onu yakaladılar.

28. «Ey İsraililer, yardım edin!» diye bağırdılar. «Her yerde herkese, halkımıza, Kutsal Yasaya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa bazı Grekleri sokarak bu kutsal yeri kirletti.»
29. Bu Yahudiler, daha önce kentte Pavlusun yanında gördükleri Efesli Trofimosun, Pavlus tarafından tapınağa sokulduğunu sanıyorlardı.
30. Bütün kent ayağa kalkmıştı. Her taraftan koşuşup gelen halk Pavlusunu tutup tapınaktan dışarı sürükledi. Arkasından tapınağın kapıları hemen kapatıldı.
31. Onlar Pavlusunu öldürmeye çalışırken, bütün Yerusolimin karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı.
32. Komutan hemen yüzbaşılara askerleri yanına alarak kalabalığın olduğu yere koştu. Komutanla askerleri gören halk Pavlusunu dövmeyi bıraktı.
33. O zaman komutan yaklaşıp Pavlusunu yakaladı, çift zincirle bağlanması için buyruk verdi. Sonra, «Kimdir bu adam, ne yaptı?» diye sordu.
34. Kalabalıktakilerin her biri ayrı bir şey bağıırıyordu. Kargaşalıktan ötürü kesin bilgi edinemeyen komutan, Pavlusunu kaleye götürölmesini buyurdu.
35. Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öylesine azmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar.
36. Kalabalık, «Öldürün onu!» diye bağıırarak onları izliyordu.
37. Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, «Sana bir şey söyleyebilir miyim?» dedi. Komutan, «Grekçe biliyor musun?» dedi.
38. «Sen bundan bir süre önce bir ayaklanma başlatıp dört bin tedhişçiye çöle götüren Mısırlı değil misin?»
39. Pavlus, «Ben Kilikyadan Tarsuslu bir Yahudi, hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım» dedi. «Rica ederim, halka birkaç söz söylememe izin ver.»
40. Komutanın izin vermesi üzerine Pavlus merdivende dikilip eliyle halka bir işaret yaptı. Derin bir sessizlik olunca, İbrani dilinde konuşmaya başladı.

1. «Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin» dedi.
- 2-3. Pavlusun kendilerine İbrani dilinde seslendiğini duyduklarında daha derin bir sessizlik oldu. Pavlus şöyle devam etti: «Ben Yahudiyim. Kilikyanın Tarsus Kentinde doğdum ve burada, Yeruşalimde Gamalielin dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili sıkı bir eğitimden geçtim. Bugün hepinizin yaptığı gibi, ben de Tanrı için gayretle çalışan biriydim.
4. İsanın yolundan gidenlere öldüresiye zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp hapse atardım.
5. Başkâhin ile bütün kurul üyeleri söylediklerimi doğrulayabilirler. Onlardan Yahudi kardeşlere yazılmış mektuplar alarak Şama doğru yola çıkmıştım. Amacım, oradaki İsa inanlılarını da cezalandırmak üzere bağlayıp Yeruşalime getirmektir.
6. «Ben öğleye doğru yol alıp Şama yaklaşıırken, birdenbire gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı.
7. Yere yıkıldım. Bir sesin bana, «Saul, Saul! Neden bana zulmediyorsun?» dediğini işittim.
8. «Ey Efendim, sen kimsin?» diye sordum. «Ses bana, «Ben senin zulmettiğin Nasıralı İsayım» dedi.
9. Yanımdakiler ışığı gördülerse de, benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar.
10. «Rab, ne yapmalıyım?» diye sordum. «Rab bana, «Kalk, Şama git» dedi, «Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.»
11. Parlayan ışığın görkeminden gözlerim görmez olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şama götürdüler.
- 12-13. «Orada Hananya adında dindar, Kutsal Yasaya bağlı biri vardı. Kentte yaşayan bütün Yahudilerin kendisinden övgüyle söz ettiği bu adam gelip yanımda durdu ve, «Saul kardeş, gözlerin görsün!» dedi. Ve ben o anda onu gördüm.
14. «Hananya, «Atalarımızın Tanrısı, kendisinin isteğini bilmen ve Adil Olanı görüp Onun ağzından bir ses işitmen için seni seçmiştir» dedi.
15. «Görüp işittiklerini bütün insanlara duyurarak Onun tanıklığını yapacaksın.
16. Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, Onun adını anarak vaftiz ol ve günahlarından arın!»
- 17-18. «Ben Yeruşalime döndükten sonra, tapınakta dua ettiğim bir sırada, kendimden geçerek Rabbi gördüm. Bana, «Çabuk ol» dedi, «Yeruşalimden hemen ayrıl. Çünkü benimle ilgili tanıklığını kabul etmeyecekler.»
19. «Ya Rab» dedim, «Benim havradan havraya giderek sana inananları tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar.
20. Üstelik sana tanıklık eden İstefanosun kanı döküldüğü zaman, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ederek yapılanları onayladım.»
21. «Rab bana, «Git» dedi, «Seni uzaktaki uluslara göndereceğim.»
22. Pavlus buraya kadar dinleyenler, bu söz üzerine, «Böylesini yeryüzünden temizlemeli, yaşaması uygun değil!» diye seslerini yükselttiler.
- 23-24. Onlar böyle bağırır, üstlüklerini sallayıp havaya toz savururken komutan, Pavlusun kalenin içine götürülmesini buyurdu. Halkın neden Pavlusun aleyhine böyle bağırıldığını öğrenmek için onun kamçılanarak sorguya çekilmesini istedi.
25. Kendisini sıırımlarla bağlayıp kollarını geriyorlardı ki, Pavlus orada duran yüzbaşıya, «Mahkemesi yapılmamış bir Roma vatandaşını kamçılamanız yasaya uygun mudur?» dedi.
26. Yüzbaşı bunu duyunca gidip komutana haber verdi. «Ne yapıyorsunuz?» dedi. «Bu adam Roma vatandaşıymış.»
27. Komutan Pavlusun yanına geldi, «Söyle bakayım, sen Romalı mısın?» diye sordu. Pavlus da, «Evet» dedi.
28. Komutan, «Ben bu vatandaşlığı yüklü bir para ödeyerek elde ettim» diye karşılık verdi. Pavlus, «Ben ise doğuştan Roma vatandaşıyım» dedi.
29. Onu sorguya çekecek olanlar hemen yanından çekilip gittiler. Kendisini bağlatan komutan da, onun Roma vatandaşı olduğunu anlayınca korktu.
30. Komutan ertesi gün, Yahudiler'in Pavlus'u tam olarak neyle suçladıklarını öğrenmek için onu

hapisten getirtti, başkâhinlerle bütün Yüksek Kurul'un toplanması için buyruk verdi ve onu aşağı indirip Kurul'un önüne çıkardı.

1. Yüksek Kurulu dikkatle süzen Pavlus, «Kardeşler» dedi, «Ben bugüne dek Tanrının önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım.»
2. Başkâhin Hananya, Pavlusun yanında duranlara onun ağzına vurmaları için buyruk verdi.
3. Bunun üzerine Pavlus ona, «Seni badanalı duvar, Tanrı sana vuracaktır!» dedi. «Hem oturmuş Kutsal Yasaya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasayı çiğneyerek beni dövdürüyorsun.»
4. Çevrede duranlar, «Tanrının başkâhinine hakaret mi ediyorsun?» dediler.
5. Pavlus, «Kardeşler, başkâhin olduğumu bilmiyordum» dedi. «Nitekim, «Halkını yönetenleri kötüleme» diye yazılmıştır.»
6. Oradakilerden bir bölümünün Saduki, öbürlerinin de Ferisi mezhebinden olduğunu anlayan Pavlus, Yüksek Kurula şöyle seslendi: «Kardeşler, ben özbeöz Ferisiyim. Ölülerin dirileceği umudunu beslediğim için yargılanmaktayım.»
7. Pavlusun bu sözü üzerine Ferisilerle Sadukiler çekişmeye başladılar, Kurul ikiye bölündü.
8. Sadukiler, ölümden diriliş, melek ve ruh yoktur derler; Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar.
9. Kurulda büyük bir kargaşalık çıktı. Ferisi mezhebinden bazı din bilginleri kalkıp ateşli bir şekilde, «Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz» diye bağıldılar. «Bir ruh ya da bir melek kendisiyle konuşmuşsa, ne olmuş?»
10. Çekişme öyle şiddetlendi ki komutan, Pavlusu parçalayacaklar diye korktu. Askerlerin aşağı inip onu zorla aralarından alarak kaleye götürmelerini buyurdu.
11. O gece Rab Pavlusa görünüp, «Cesur ol» dedi, «Yeruşalimde benimle ilgili nasıl tanıklık ettinse, Romada da öyle tanıklık etmen gerekir.»
12. Ertesi sabah Yahudiler aralarında gizli bir anlaşma yaptılar. «Pavlusu öldürmeden bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!» diye ant içtiler.
13. Bu anlaşmaya katılanların sayısı kırkı aşıyordu.
14. Bunlar başkâhinlerle ileri gelenlerin yanına gidip şöyle dediler: «Biz, «Pavlusu öldürmeden ağzımıza bir şey koyarsak, bize lanet olsun!» diye ant içtik.
15. Şimdi siz Yüksek Kurulla birlikte, Pavlusa ilişkin durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırarakmış gibi, komutanın onu size getirmesini rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurula gelmeden onu öldürmeye hazır olacağız.»
16. Ne var ki, Pavlusun kızkardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu duydu. Varıp kaleye girdi ve haberi Pavlusa ilettiler.
17. Yüzbaşılardan birini yanına çağıran Pavlus, «Bu genci komutana götür, kendisine ileticeği bir haber var» dedi.
18. Yüzbaşı, genci alıp komutana götürdü. «Tutuklu Pavlus beni çağırıp bu genci sana getirmemi rica etti. Sana bir söyleyeceği varmış» dedi.
19. Komutan, genci elinden tutup bir yana çekti. «Bana bildirmek istediğin nedir?» diye sordu.
20. «Yahudiler sözbirliği ettiler» dedi, «Pavlusla ilgili durumu daha ayrıntılı bir şekilde araştırmak istiyorlarmış gibi, yarın onu Yüksek Kurula götürmeni rica edecekler.
21. Ama sen onlara kanma! Aralarından kırktan fazla kişi ona pusu kurmuş bekliyor. «Onu ortadan kaldırmadan bir şey yiyip içersek, bize lanet olsun!» diye ant içtiler. Şimdi hazırlar, senden olumlu bir yanıt gelmesini bekliyorlar.»
22. Komutan, «Bunları bana açıkladığını hiç kimseye söyleme» diye uyardıktan sonra genci salıverdi.
23. Komutan, yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: «Akşam saat dokuzda Sezariyeye hareket etmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın.
24. Ayrıca Pavlusu bindirip Vali Feliksin yanına sağ salim ulaştırmak için hayvan sağlayın.»
- 25-26. Sonra şöyle bir mektup yazdı: «Klavdius Lisiastan, Sayın Vali Felikse selam.
27. Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Ne var ki, kendisinin Roma vatandaşı olduğunu öğrenince askerlerle yetişip onu kurtardım.
28. Kendisini neyle suçladıklarını bilmek istediğim için onu Yahudilerin Yüksek Kurulunun önüne

çıkarttım.

29. Suçlamanın, Yahudilerin yasasına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren herhangi bir suçlama yoktu.

30. Bana bu adama karşı bir tuzak kurulduğu bildirilince onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanlara da kendisiyle ilgili şikâyetlerini sana bildirmelerini buyurdum.>>

31. Askerler, kendilerine verilen buyruk uyarınca Pavlus'u alıp geceleyin Antipatrise götürdüler.

32. Ertesi gün, atlıları Pavlusla birlikte yola devam etmek üzere bırakarak kaleye döndüler.

33. Atlılar Sezariyeye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u teslim ettiler.

34. Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus'un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince, <<Seni suçlayanlar da gelsin, o zaman seni dinlerim>> dedi. Sonra Pavlus'un, Hirodes'in sarayında gözaltında tutulması için buyruk verdi.

1. Bundan beş gün sonra Başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir hatip Sezariyeye gelip Pavlusla ilgili şikâyetlerini valiye iletiler.
- 2-3. Pavlus çağrılınca Tertullus suçlamalarına başladı. «Ey erdemli Feliks!» dedi. «Senin sayende uzun süredir esenlik içinde yaşamaktayız. Aldığın önlemlerle de bu ulusun yararına olumlu gelişmeler kaydedilmiştir. Yaptıklarını, her zaman ve her yerde büyük bir şükranla anıyoruz.
4. Seni fazla yormak istemiyorum; söyleyeceğimiz birkaç sözü hoşgörüyü dinlemenı rica ediyorum.
5. «Biz şunu anladık ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler arasında kargaşalık çıkaran bir fesatçı ve Nasrani tarikatının elebaşlarından biridir.
- 6-8. Tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu yakaladık. Onu sorguya çekersen, onunla ilgili bütün suçlamalarımızın doğruluğunu kendisinden öğrenebilirsin.»
9. Oradaki Yahudiler de anlatılanların doğru olduğunu söyleyerek bu suçlamalara katıldılar.
10. Valinin bir işareti üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: «Senin yıllardan beri bu ulusa yargıçlık ettiğini bildiğim için, kendi savunmamı sevinçle yapıyorum.
11. Sen kendin de öğrenebilirsin, tapınmak amacıyla Yerus alime gidişimden bu yana sadece on iki gün geçti.
12. Beni ne tapınakta, ne havralarda, ne de kentin başka bir yerinde herhangi biriyle tartışırken ya da halkı ayaklandırmaya çalışırken görmüşlerdir.
13. Şu anda bana yönelttikleri suçlamaları da sana kanıtlayamazlar.
14. Bununla birlikte, sana şunu itiraf edeyim ki, kendilerinin tarikat dedikleri Yolun bir izleyicisi olarak atalarımızın Tanrısına kulluk ediyorum. Kutsal Yasada ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum.
15. Aynı bu adamların kabul ettiği gibi, hem doğru kişilerin hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrıya umut bağladım.
16. Bu nedenle ben gerek Tanrı, gerek insanlar önünde vicdanımı temiz tutmaya her zaman özen gösteriyorum.
17. «Uzun yıllar sonra, ulusuma bağışlar getirmek ve adaklar sunmak için Yerus alime geldim.
18. Beni tapınakta adaklar sunarken buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık ne de karışıklık vardı. Ancak orada Asya İlinden bazı Yahudiler bulunuyordu.
19. Onların bana karşı bir diyecekleri varsa, senin önüne çıkıp suçlamalarını belirtmeleri gerekir.
20. Buradakiler de, Yüksek Kurulun önündeki duruşmam sırasında bende ne suç bulduklarını açıklasınlar.
21. Önerine çıkarıldığımda, «Bugün, ölümlerin diriliş  konusunda tarafınızdan yargılanmaktayım» diye seslenmiştim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler.»
22. İsanın yoluna ilişkin derin bilgisi olan Feliks duruşmayı başka bir güne ertelerken, «Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias gelince veririm» dedi.
23. Oradaki yüzbaşıya da Pavlus  gözaltında tutmasını, ama kendisine biraz serbestlik tanımasını, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarından hiçbirine engel olmamasını buyurdu.
24. Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi, Pavlus  çağırarak Mesih İsa a olan inancı konusunda onu dinledi.
25. Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek olan yargı gününden söz edince Feliks korkuya kapıldı. «Şimdilik gidebilirsin» dedi, «Fırsat bulunca seni yine çağırırım.»
26. Bir yandan da Pavlusun kendisine rüşvet vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık çağır tır, onunla sohbet ederdi.
27. İki yıl dolunca görevini Porkius Festus'a devreden Feliks, Yahudiler'in gönlünü kazanmak amacıyla Pavlus'u hapisteye bıraktı.

1. Eyalete vardıktan üç gün sonra Festus, Sezariyeden Yerus alime gitti.
- 2-3. Başk ahinlerle Yahudilerin ileri gelenleri, Pavlusla ilgili şik ayetlerini ona açıkladılar. Festustan kendilerine bir iyilikte bulunmasını isteyerek Pavlusu Yerus alime getirtmesi için yalvardılar. Bu arada pusu kurup Pavlusu yolda öldüreceklerdi.
- 4-5. Festus ise Pavlusun Sezariyede tutuklu bulunduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyleyerek, ‹‹Aranızda yetkili olanlar benimle gelsinler; bu adam yanlış bir şey yapmışsa, ona karşı suç duyurusunda bulunsunlar›› dedi.
6. Festus, onların arasında sadece sekiz on gün kadar kaldı; sonra Sezariyeye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturarak Pavlusun getirilmesini buyurdu.
7. Pavlus içeri girince, Yerus alimden gelen Yahudiler çevresini sardılar ve kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamada bulundular.
8. Pavlus, ‹‹Ne Yahudilerin yasasına, ne tapınağa, ne de Sezara karşı hiçbir günah işlemedim›› diyerek kendini savundu.
9. Yahudilerin gönlünü kazanmak isteyen Festus, Pavlusa şöyle karşılık verdi: ‹‹Yerus alime gidip orada benim önümde bu konularda yargılanmak ister misin?››
10. Pavlus, ‹‹Ben Sezarın yargı kürsüsü önünde durmaktayım›› dedi, ‹‹Burada yargılanmam gerekir. Sen de çok iyi biliyorsun ki, Yahudilere karşı hiçbir suç işlemedim.
11. şayet suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten çekinmem. Yok eğer bunların bana karşı yapt ı suçlamalar asılsız ise, hiç kimse beni onların eline teslim edemez. Davamın Sezara iletilmesini istiyorum.››
12. Festus, danışma kuruluyla görüştükten sonra şu yanıtı verdi: ‹‹Davayı Sezara ilettin, Sezara gideceksin.››
13. Birkaç gün sonra Kral Agrippa ile Berniki, Festusa bir nezaket ziyaretinde bulunmak üzere Sezariyeye geldiler.
14. Bir süre orada kaldılar. Bu arada Festus, Pavlusla ilgili durumu krala anlattı. ‹‹Feli sin tutuklu olarak bırakt ı bir adam var›› dedi.
15. ‹‹Yerus alimde bulunduğum sırada Yahudilerin başk ahinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şik ayetlerini açıkladılar, onu cezalandırmamı istediler.
16. ‹‹Ben onlara, ‹Herhangi bir san ı, kendisini su layanlarla y zleştirmeden, kendisine yöneltilen ithamlarla ilgili olarak savunma fırsatı vermeden, onu suçlayanların eline teslim etmek Romalıların geleneğine aykırıdır› dedim.
17. Onlar benimle buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturup adamın getirilmesini buyurdum.
18. Ne var ki, kalkıp konuşan davacılar ona, beklediğim türden kötülüklerle ilgili hiçbir suçlama y neltilmediler.
19. Ancak onunla çekiştikleri bazı sorunlar vardı. Bunlar, kendi dinlerine ve ölmüş de Pavlusun iddiasına göre yaşamakta olan İsa adındaki birine ilişkin konulardı.
20. Bunları nasıl soruşturaca ımı bilemedi im için Pavlusa, Yerus alime gidip orada bu konularda yargılanmaya razı olup olmayacağını sordum.
21. Ama kendisi davasını İmparatora iletti, İmparatorun kararına dek tutuklu kalmak istedi. Ben de onu İmparatora göndereceğim zamana kadar tutuklu kalmasını buyurdum.››
22. Agrippa Festusa, ‹‹Ben de bu adamı dinlemek isterdim›› dedi. Festus da, ‹‹Yarın onu dinlersin›› dedi.
23. Ertesi gün Agrippa ile Berniki büyük bir tantanayla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte toplantı salonuna girdiler. Festusun buyruğu  zerine Pavlus içeri getirildi.
24. Festus, ‹‹Kral Agrippa ve burada bizimle bulunan bütün efendiler›› dedi, ‹‹Yerus alimde olsun, burada olsun, bütün Yahudi halkının bana şik yet ettiği bu adamı görüyorsunuz. ‹Onu artık yaşatmamalı!› diye haykırıyorlardı.
25. Oysa ben, ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlemedi ini anladım. Yine de, kendisi davasının

İmparatora iletilmesini istediğinden, onu göndermeye karar verdim.

26. Ama Efendimize bu adamla ilgili yazacak kesin bir şeyim yok. Bu yüzden onu sizin önünüze ve özellikle, Kral Agrippa, senin önüne çıkartmış bulunuyorum. Amacım, bu soruşturmanın sonucunda yazacak bir şey bulabilmektir.

27. Bir tutukluyu İmparator'a gönderirken, kendisine yöneltile suçlamaları belirtmemek bence anlamsız.>>

- 1-2. Agrippa Pavlusa, «Kendini savunabilirsin» dedi. Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına şöyle başladı: «Kral Agrippa! Yahudilerin bana yönelttiği bütün suçlamalarla ilgili olarak savunmamı bugün senin önünde yapacağım için kendimi mutlu sayıyorum.
3. Özellikle şuna seviniyorum ki, sen Yahudilerin bütün törelerini ve sorunlarını yakından bilen birisin. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.
4. «Bütün Yahudiler, gerek başlangıçta kendi memleketimde, gerek Yerusolimde, gençliğimden beri nasıl yaşadığımı bilirler.
5. Beni eskiden beri tanır ve isteseler, geçmişte dinimizin en titiz mezhebi olan Ferisiliğe bağlı yaşadığımı tanıklık edebilirler.
6. Şimdi ise, Tanrının atalarımıza olan vaadine umut bağladığım için burada bulunmakta ve yargılanmaktayım.
7. Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrıya canla başla kulluk ederek erişmeyi umdukları vaattir. Ey kralım, Yahudilerin bana yönelttikleri suçlamalar bu umutla ilgilidir.
8. Sizler, Tanrının ölüleri diriltmesini neden «inanılmaz» görüyorsunuz?
9. «Doğrusu ben de, Nasıralı İsa adına karşı elimden geleni yapmam gerektiği düşüncesindeydim.
10. Ve Yerusolimde bunu yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsallardan birçoğunu hapse attırdım; ölüm cezasına çarptırıldıkları zaman oyumu onların aleyhinde kullandım.
11. Bütün havraları dolaşıp sık sık onları cezalandırır, inandıklarına küfretmeye zorlardım. Öylesine kudurmuştum ki, onlara zulmetmek için bulundukları yabancı kentlere bile giderdim.
12. «Bir keresinde başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şama doğru yola çıkmıştım.
13. Ey kralım, öğlende yolda giderken, gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımdan çevresini aydınlatan, güneşten daha parlak bir ışık gördüm.
14. Hepimiz yere yıkılmıştık. Bir sesin bana İbrani dilinde seslendiğini duydum. «Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?» dedi. «Üvendireye karşı tepmekle kendine zarar veriyorsun.»
15. «Ben de, «Ey Efendim, sen kimsin?» dedim. «Ben senin zulmettiğin İsayım» diye yanıt verdi Rab.
16. «Haydi, ayağa kalk. Seni hizmetimde görevlendirmek için sana göründüm. Hem gördüklerine, hem de kendimle ilgili sana göstereceklerime tanıklık edeceksin.
- 17-18. Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytanın hükümrانlığından Tanrıya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının affına kavuşsunlar ve kutsal kılınanların arasında yer alsınlar.»
19. «Bunun için, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme uymazlık etmedim.
20. Önce Şam ve Yerusolim halkını, sonra bütün Yahudiye bölgesini ve öteki ulusları, tövbe edip Tanrıya dönmeye ve bu tövbeye yaraşır işler yapmaya çağırdım.
21. Yahudilerin beni tapınakta yakalayıp öldürmeye kalkmalarının nedeni buydu.
22. Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musanın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir.
23. Onlar, Mesihin acı çekeceğini ve ölümden dirilenlerin ilki olarak gerek kendi halkına, gerek öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.»
24. Pavlus bu şekilde savunmasını sürdürürken Festus yüksek sesle, «Pavlus, çıldırmışsın sen! Çok okumak seni delirtiyor!» dedi.
25. Pavlus, «Sayın Festus» dedi, «Ben çıldırmış değilim. Gerçek ve akla uygun sözler söylüyorum.
26. Kral bu konularda bilgili olduğu için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Bu olaylardan hiçbirinin onun dikkatinden kaçmadığı kanısındayım. Çünkü bunlar ücra bir köşede yapılmış işler değildir.
27. Kral Agrippa, sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun? İnandığını biliyorum.»
28. Agrippa Pavlusa şöyle dedi: «Bu kadar kısa bir sürede beni ikna edip Mesihçi mi yapacaksın?»
29. «İster kısa ister uzun sürede olsun» dedi Pavlus, «Tanrıdan dilerim ki yalnız sen değil, bugün beni dinleyen herkes, bu zincirler dışında benim gibi olsun!>>

3-031. Kral, vali, Berniki ve onlarla birlikte oturanlar kalkıp dışarı çıktıktan sonra aralarında şöyle konuştular: ‹‹Bu adamın, ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir şey yaptığı yok.››
32. Agrippa da Festus'a, ‹‹Bu adam davasını Sezar'a iletmeseydi, serbest bırakılabilirdi›› dedi.

1. İtalyaya doğru yelken açmamıza karar verilince, Pavlusla öteki bazı tutukluları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler.
2. Asya İlinin kıyılarındaki limanlara uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanikten Makedonyalı Aristarhus da yanımızdaydı.
3. Ertesi gün Saydaya uğradık. Pavlusa dostça davranan Yulius, ihtiyaçlarını karşılamaları için dostlarının yanına gitmesine izin verdi.
4. Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden estiği için Kıbrısın rüzgar altından geçtik.
5. Kilikya ve Pamfilya açıklarından geçerek Likyanın Mira Kentine geldik.
6. Orada, İtalyaya gidecek bir İskenderiye gemisi bulan yüzbaşı, bizi o gemiye bindirdi.
7. Günlerce ağır ağır yol alarak Knidos Kentinin açıklarına güçlüklerle gelebildik. Rüzgar bize engel olduğundan Salmone burnundan dolanarak Giritin rüzgar altından geçtik.
8. Kıyı boyunca güçlüklerle ilerleyerek Laseya Kentinin yakınlarında bulunan ve Güzel Limanlar denilen bir yere geldik.
- 9-10. Epey vakit kaybetmiştik; oruç günü bile geçmişti. O mevsimde deniz yolculuğu tehlikeli olacaktı. Bu nedenle Pavlus onları uyardı: «Efendiler» dedi, «Bu yolculuğun yalnız yük ve gemiye değil, canlarımıza da çok zarar ve ziyan getireceğini görüyorum.»
11. Ama yüzbaşı, Pavlusun söylediklerini dinleyeceğine, kaptanla gemi sahibinin sözüne uydu.
12. Liman kışlamaya elverişli olmadığından gemidekilerin çoğu, oradan tekrar denize açılmaya, mümkünse Fenikse ulaşip kışı orada geçirmeye karar verdiler. Feniks, Giritin lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.
13. Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca, bekledikleri anın geldiğini sanarak demir aldılar; Girit kıyısını yakından izleyerek ilerlemeye başladılar.
14. Ne var ki, çok geçmeden karadan Evrakilon denen bir kasırga koptu.
15. Kasırgaya tutulan gemi rüzgara karşı gidemeyince, kendimizi sürüklenmeye bıraktık.
16. Gavdos denen küçük bir adanın rüzgar altına sığınarak geminin filikasını güçlüklerle sağlama alabildik.
17. Filikayı yukarı çektikten sonra halatlar kullanarak gemiyi alttan kuşattılar. Sirte Körfezinin sığılıklarında karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirip kendilerini sürüklenmeye bıraktılar.
18. Fırtına bizi bir hayli hırpaladığı için ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar.
19. Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.
20. Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına da olanca şiddetiyle sürdüğünden, artık kurtuluş umudunu tümenden yitirmiştik.
21. Adamlar uzun zaman yemek yiyemeyince Pavlus ortaya çıkıp şöyle dedi: «Efendiler, beni dinleyip Giritten ayrılmamanız, bu zarar ve ziyana uğramamanız gerekirdi.
22. Şimdi size öğüdüm şu: Cesur olun! Gemi mahvolacak, ama aranızda hiçbir can kaybı olmayacak.
- 23-24. Çünkü kendisine ait olduğum, kendisine kulluk ettiğim Tanrının bir meleği bu gece yanıma gelip dedi ki, «Korkma Pavlus, Sezarın önüne çıkman gerekiyor. Dahası Tanrı, seninle birlikte yolculuk edenlerin hepsini sana bağışlamıştır.»
25. Bunun için efendiler, cesur olun! Tanrıya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirildiği gibi olacak.
26. Ancak bir adada karaya oturmamız gerekiyor.»
27. On dördüncü gece İyon Denizinde sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezinlediler.
28. Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaç olduğunu gördüler. Biraz ilerledikten sonra bir daha ölçtüler, on beş kulaç olduğunu gördüler.
29. Kayalıklara bindirmekten korkarak kıçtan dört demir attılar ve günün tez doğması için dua ettiler.
30. Bu sırada gemiciler gemiden kaçma girişiminde bulundular. Baş taraftan demir atacaklarmış gibi

yapıp filikayı denize indirdiler.

31. Ama Pavlus yüzbaşıyla askerlere, «Bunlar gemide kalmazsa, siz kurtulamazsınız» dedi.

32. Bunun üzerine askerler ipleri kesip filikayı denize düşürdüler.

33. Gün doğmak üzereyken Pavlus herkesi yemek yemeye çağırdı. «Bugün on dört gündür kaygılı bir bekleyiş içindesiniz, hiçbir şey yemeyip aç kaldınız» dedi.

34. «Bunun için size rica ediyorum, yemek yiyin. Kurtuluşunuz için bu gerekli. Hiçbirinizin başından tek kıl bile eksilmeyecektir.»

35. Pavlus bunları söyledikten sonra ekmek aldı, hepsinin önünde Tanrıya şükretti, ekmeği bölüp yemeye başladı.

36. Hepsi bundan cesaret alarak yemek yedi.

37. Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.

38. Herkes doyduktan sonra, buğdayı denize boşaltarak gemiyi hafiflettiler.

39. Gündüz olunca gördükleri karayı tanıyamadılar. Ama kumsalı olan bir körfez farkederek, mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler.

40. Demirleri kesip denizde bıraktılar. Aynı anda dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara vererek kumsala yöneldiler.

41. Gemi bir kum yükseltisine çarpıp karaya oturdu. Geminin başı kuma saplanıp kımıldamaz oldu, kış tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

42. Askerler, tutuklulardan hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmek niyetindeydi.

43. Ama Pavlus'u kurtarmak isteyen yüzbaşı askerleri bu düşünceden vazgeçirdi. Önce yüzme bilenlerin denize atlayıp karaya çıkmalarını, sonra geriye kalanların, kiminin tahtalara kiminin de geminin öbür döküntülerine tutunarak onları izlemesini buyurdu. Böylelikle herkes sağ salim karaya çıktı.

1. Kurtulduktan sonra adanın Malta adını taşıdığını öğrendik.
2. Yerliler bize olağanüstü bir yakınlık gösterdiler. Hava yağışlı ve soğuk olduğu için ateş yakıp hepimizi dostça karşıladılar.
3. Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşin üzerine attı. O anda ısıdan kaçan bir engerek onun eline yapıştı.
4. Yerliler Pavlusun eline asılan yılanı görünce birbirlerine, «Bu adam kuşkusuz bir katil» dediler. «Denizden kurtuldu, ama adalet onu yaşatmadı.»
5. Ne var ki, elini silkip yılanı ateşin içine fırlatan Pavlus hiçbir zarar görmedi.
6. Halk, Pavlusun bedeninin şişmesini ya da birdenbire düşüp ölmesini bekliyordu. Ama uzun süre bekleyip de ona bir şey olmadığını görünce fikirlerini değiştirdiler. «Bu bir ilahtır!» dediler.
7. Bulduğumuz yerin yakınında adanın baş yetkilisi olan Publius adlı birinin toprakları vardı. Bu adam bizi evine kabul ederek üç gün dostça ağırladı.
8. O sırada Publiusun babası kanlı ishale yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Hastanın yanına giren Pavlus dua etti, ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.
9. Bu olay üzerine adadaki öbür hastalar da gelip iyileştirildiler.
10. Bizi bir sürü armağanla onurlandırdılar; denize açılacağımız zaman gereksindiğimiz malzemeleri gemiye yüklediler.
11. Üç ay sonra, kışı adada geçiren ve ikiz tanrılar simgesini taşıyan bir İskenderiye gemisiyle denize açıldık.
12. Sirakuza Kentine uğrayıp üç gün kaldık.
13. Oradan da yolumuza devam ederek Regiuma geldik. Ertesi gün güneyden esmeye başlayan rüzgarın yardımıyla iki günde Puteoliye vardık.
14. Orada bulduğumuz kardeşler, bizi yanlarında bir hafta kalmaya çağırdılar. Sonunda Romaya vardık.
15. Haberimizi alan Romadaki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısına ve Üç Hanlara kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrıya şükretti, yüreklendi.
16. Romaya girdiğimizde Pavlusun, bir asker gözetiminde yalnız başına kalmasına izin verildi.
17. Üç gün sonra Pavlus, Yahudilerin ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bunlar toplandıkları zaman Pavlus kendilerine şöyle dedi: «Kardeşler, halkımıza ya da atalarımızın törelerine karşı hiçbir şey yapmadığım halde, Yeruşalimde tutuklanıp Romalıların eline teslim edildim.
18. Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim.
19. Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, davamı Sezara iletmek zorunda kaldım. Bunu, kendi ulusumdan herhangi bir şikâyetim olduğu için yapmadım.
20. Ben İsrailin umudu uğruna bu zincire vurulmuş bulunuyorum. Sizi buraya, işte bu konuyu görüşmek ve konuşmak için çağırdım.»
21. Onlar Pavlusa, «Yahudiyeden seninle ilgili mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında kötü bir haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi» dediler.
22. «Biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü her yerde bu mezhebe karşı çıkıldığını biliyoruz.»
23. Pavlusla bir gün kararlaştırdılar ve o gün, daha büyük bir kalabalıkla onun kaldığı yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama dek onlara Tanrının Egemenliğine ilişkin açıklamalarda bulundu ve bu konuda tanıklık etti. Gerek Musanın Yasasına, gerek peygamberlerin yazılarına dayanarak onları İsa hakkında ikna etmeye çalıştı.
24. Bazıları onun sözlerine inandı, bazıları ise inanmadı.
25. Birbirleriyle anlaşamayınca, Pavlusun şu son sözünden sonra ayrıldılar: «Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarınıza seslenen Kutsal Ruh doğru söyledi.
26. Ruh dedi ki, «Bu halka gidip şunu söyle: Duyacak duyacak, ama hiç anlamayacaksınız, Bakacak bakacak, ama hiç görmeyeceksiniz.

27. Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı, Kulakları ağırlaştı. Gözlerini de kapadılar. Öyle ki, gözleri görmesin, Kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, Ve bana dönmesinler. Dönselerdi, onları iyileştirirdim.>
- 28-29. <<Şunu bilin ki, Tanrının sağladığı bu kurtuluşun haberi öteki uluslara gönderilmiştir. Ve onlar buna kulak vereceklerdir.>>
30. Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı ve ziyaretine gelen herkesi kabul etti.
31. Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Egemenliği'ni tam bir cesaretle duyuruyor, Rab İsa Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

Romalılar

Bölüm 1

1. İsa Mesihin kulu, Tanrının Müjdesini yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlustan selam!
- 2-4. Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesihle ilgili bu Müjdeyi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılarda önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davutun soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrının Oğlu olduğu kudretle ilan edildi.
5. Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve Onun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk.
6. İsa Mesihin çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız.
7. Tanrının Romada bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.
8. İlkın hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrıma şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor.
- 9-10. Oğlunun Müjdesini yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrının isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum.
11. Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum.
12. Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıla cesaret buluruz demek istiyorum.
13. Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum.
14. Greklere ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var.
15. Bu nedenle Romada bulunan sizlere de Müjdeyi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum.
16. Çünkü Müjdeden utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudilerin, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için Tanrı gücüdür.
17. Tanrının insanı akladığı, Müjdede açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, «İmanla aklanan yaşayacaktır.»
18. Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrının gazabı gökten açıkça gösterilmektedir.
19. Çünkü Tanrıya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir.
20. Tanrının görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya yaratılalı beri Onun yaptıklarıyla anlaşılmalta, açıkça görölmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur.
21. Tanrıyı bildikleri halde Onu Tanrı olarak yüceltmediler, Ona şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü.
22. Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar.
23. Ölümsüz Tanrının yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.
24. Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti.
25. Tanrıyla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradanın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övölmeye layıktır! Amin.
26. İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler.
27. Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.
28. Tanrıyı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti.

29. Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar.

3-031. Dedikoducu, yerici, Tanrıdan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır.

32. Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

Bölüm 2

1. Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun.
2. Böyle davrananları Tanrının haklı olarak yargıladığını biliriz.
3. Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrının yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?
4. Tanrının sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? Onun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?
5. İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrının adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun.
6. Tanrı <<herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir.>>
7. Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek.
8. Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak.
- 9-10. Kötülük eden herkese -önce Yahudiye, sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese -yine önce Yahudiye, sonra Yahudi olmayana- yücelik, saygınlık, esenlik verecektir.
11. Çünkü Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz.
12. Kutsal Yasayı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasayı bilerek günah işleyenlerse Yasayla yargılanacaklar.
13. Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasayı işitenler değil, yerine getirenlerdir.
14. Kutsal Yasadan yoksun uluslar Yasanın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasadan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar.
15. Böylelikle Kutsal Yasanın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da savunur.
16. Yayıdığım Müjdeye göre Tanrının, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.
17. Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasaya dayanıp Tanrıyla övünüyorsun.
18. Tanrının isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasadan öğrenmişsin.
- 19-20. Kutsal Yasada bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın.
21. Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın?
22. <<Zina etmeyin>> derken, zina eder misin? Putlardan tiksirken, tapınakları yağmalar mısın?
23. Kutsal Yasayla övünürken, Yasaya karşı gelerek Tanrıyı aşağılar mısın?
24. Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrının adına küfrediliyor.>>
25. Kutsal Yasayı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasaya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz.
26. Bu nedenle, sünnetsizler Yasanın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı?
27. Sen Kutsal Yazılara ve sünnete sahip olduğun halde Yasayı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasaya uyan kişi seni yargılamayacak mı?
28. Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudidir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir.
29. Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

1. Öyleyse Yahudinin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir?
2. Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrının sözleri Yahudilere emanet edilmiştir.
3. Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrının güvenilirliğini ortadan kaldırır mı?
4. Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrının doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi: «Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın Ve yargılandığında davayı kazanasın.»
5. Ama bizim haksızlığımız Tanrının adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı?
6. Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?
7. Ama Tanrının her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum?
8. Bazılarının bizi kötöleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, «Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın» demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.
9. Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık.
10. Yazılmış olduğu gibi: «Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.
11. Anlayan kimse yok, Tanrıyı arayan yok.
12. Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!»
13. «Ağızları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar.» «Engerek zehiri var dudaklarının altında.»
14. «Ağızları lanet ve acı sözle doludur.»
15. «Ayakları kan dökmeye seğirtir.
16. Yıkım ve dert var yollarında.
17. Esenlik yolunu da bilmezler.»
18. «Tanrı korkusu yoktur onlarda.»
19. Kutsal Yasada söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrıya hesap versin diye Yasanın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz.
20. Bu nedenle Yasanın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.
21. Ama şimdi Yasadan bağımsız olarak Tanrının insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor.
22. Tanrı insanları İsa Mesihe olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur.
23. Çünkü herkes günah işledi ve Tanrının yüceliğinden yoksun kaldı.
24. İnsanlar İsa Mesihte olan kurtuluşla, Tanrının lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar.
- 25-26. Tanrı Mesihi, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.
27. Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasayı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine.
28. Çünkü insanın, Yasanın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız.
29. Yoksa Tanrı yalnız Yahudilerin Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısıdır.
30. Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.
31. Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

1. Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?
2. Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrının önünde değil.
3. Kutsal Yazı ne diyor? «İbrahim Tanrıya iman etti, böylece aklanmış sayıldı.»
4. Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır.
5. Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır.
6. Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrının aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:
7. «Ne mutlu suçları bağışlanmış, Günahları örtülmüş olanlara!
8. Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!»
9. Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, «İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.»
10. Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyen değil, sünnetsizken...
11. İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın.
12. Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.
13. Çünkü İbrahime ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi.
14. Eğer Yasaya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir.
15. Yasa, Tanrının gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.
- 16-17. Bu nedenle vaat, Tanrının lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasaya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. «Seni birçok ulusun babası yaptım» diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrının -ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden Tanrının- gözünde hepimizin babasıdır.
18. İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. «Senin soyun böyle olacak» sözüne güveniyordu.
19. Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Saranın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı.
20. İmansızlık edip Tanrının vaadinden kuşkulandı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrıyı yüceltti.
21. Tanrının vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi.
22. Bunun için de aklanmış sayıldı.
- 23-24. «Aklanmış sayıldı» sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler -Rabbimiz İsayı ölümden diriltten Tanrıya iman eden bizler- için de yazıldı.
25. İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

1. Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrıyla barışmış oluyoruz.
2. İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrının yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.
- 3-4. Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrının beğenisini, Tanrının beğenisi de umudu yaratır.
5. Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrının sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.
6. Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.
7. Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir.
8. Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.
9. Böylece şimdi Onun kanıyla aklandığımıza göre, Onun aracılığıyla Tanrının gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir.
10. Çünkü biz Tanrının düşmanlarıyken Oğlunun ölümü sayesinde Onunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlunun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.
11. Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrıyla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrının kendisiyle de övünüyoruz.
12. Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.
13. Kutsal Yasadan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz.
14. Oysa ölüm Ademden Musaya dek, gelecek Kişinin örneği olan Ademin suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi.
15. Ne var ki, Tanrının armağanı Ademin suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrının lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.
16. Tanrının bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı.
17. Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüysen, Tanrının bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.
18. İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı.
19. Çünkü bir adamın sözdinlemeziği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır.
20. Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrının lütfu daha da çoğaldı.
21. Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüysen, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

1. Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?
2. Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız?
3. Mesih İsaya vaftiz edildiğimizde, hepimizin Onun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?
4. Babanın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla Onunla birlikte ölüme gömüldük.
5. Eğer Onunkine benzer bir ölümden Onunla birleştiysek, Onunkine benzer bir dirilişte de Onunla birleşeceğiz.
6. Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesihle birlikte çarmıha gerildiğini biliriz.
7. Çünkü ölmüş kişi günden özgür kılınmıştır.
8. Mesihle birlikte ölmüşsek, Onunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.
9. Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık Onun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz.
10. Onun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir.
11. Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsada Tanrı karşısında diri sayın.
12. Bu nedenle bedeninizin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.
13. Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrıya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrıya sunun.
14. Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasanın yönetimi altında değil, Tanrının lütfü altındasınız.
15. Öyleyse ne diyelim? Yasanın yönetimi altında değil de, Tanrının lütfü altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır!
16. Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözünleliğin kölelerisiniz.
17. Ama şükürler olsun Tanrıya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.
18. Günden özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.
19. Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun.
20. Sizler günahın kölesiyken doğruluktan özgürdünüz.
21. Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür.
22. Ama şimdi günden özgür kılınp Tanrının kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.
23. Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

1. Bilmez misiniz ki, ey kardeşler -Kutsal Yasayı bilenlere söylüyorum- Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir?
2. Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.
3. Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz.
4. Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına -ölümden dirilmiş olan Mesihe- varmak üzere Mesihin bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrının hizmetinde verimli olmamız içindir.
5. Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasanın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik.
6. Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasadan özgür kıldık. Öyle ki, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruhun yeni yolunda kulluk edelim.
7. Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, «Göz dikmeyeceksin» demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim.
8. Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür.
- 9-10. Bir zamanlar, Yasanın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi.
11. Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü.
12. İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.
13. Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılın.
14. Yasanın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım.
15. Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum.
16. Ama istemediğimi yaparsam, Yasanın iyi olduğunu kabul etmiş olurum.
17. Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor.
18. İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok.
19. İstedğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum.
20. İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahıdır.
21. Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda hep kötülük vardır.
22. İç varlığında Tanrının Yasasından zevk alıyorum.
23. Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.
24. Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?
25. Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

1. Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.
2. Çünkü yaşam veren Ruhun yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı.
3. İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasanın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlunu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.
4. Öyle ki, Yasanın gereği, benliğe göre değil, Ruha göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.
5. Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruha uyanlarsa Ruhla ilgili işleri düşünürler.
6. Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruha dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.
7. Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrıya düşmandır; Tanrının Yasasına boyun eğmez, eğemez de...
8. Benliğin denetiminde olanlar Tanrıyı hoşnut edemezler.
9. Ne var ki, Tanrının Ruhu içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruhun denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir.
10. Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.
11. Mesih İsa'yı ölümden diriltten Tanrının Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden diriltten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhuyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.
12. Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz.
13. Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruhla öldürürseniz yaşayacaksınız.
14. Tanrının Ruhuyla yönetilenlerin hepsi Tanrının oğullarıdır.
15. Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, «Abba, Baba!» diye sesleniriz.
16. Ruhun kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrının çocukları olduğumuza tanıklık eder.
17. Eğer Tanrının çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçımız. Mesihle birlikte yüceltilmek üzere Mesihle birlikte acı çekiyorsak, Tanrının mirasçılığıyız, Mesihle ortak mirasçılarız.
18. Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez.
19. Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor.
- 2-021. Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrının isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı.
22. Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz.
23. Yalnız yaratılış değil, biz de -evet Ruhun turfandasına sahip olan bizler de- evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz.
24. Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder?
25. Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.
26. Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruhun kendisi, sözle anlatılamaz iniltiyle bizim için aracılık eder.
27. Yürekleri araştıran Tanrı, Ruhun düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrının isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.
28. Tanrının, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz.
29. Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlunun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun.
30. Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.
31. Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?
32. Öz Oğlunu bile esirgemeyip Onu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, Onunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?
33. Tanrının seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrıdır.
34. Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrının sağındadır ve bizim için

aracılık etmektedir.

35. Mesihin sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?

36. Yazılmış olduğu gibi: «Senin uğruna bütün gün öldürölüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyoruz.»»

37. Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.

38. Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

1. Mesihe ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor.
2. Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var.
- 3-4. Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsraililerin yerine ben kendim lanetlenip Mesihten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrının yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır.
5. Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrıdır! Amin.
6. Tanrının sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsraili sayılmaz.
7. İbrahimin soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, «Senin soyun İshakla sürecek» diye yazılmıştır.
8. Demek ki Tanrının çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahimin soyu sayılanlar Tanrının vaadi uyarınca doğan çocuklardır.
9. Çünkü vaat şöyleydi: «Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Saranın bir oğlu olacak.»
10. Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshaktan ikizlere gebe kalmıştı.
- 11-12. Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebekaya, «Büyüğü küçüğüne kulluk edecek» dedi. Öyle ki, Tanrının seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün.
13. Yazılmış olduğu gibi, «Yakupu sevdim, Esavdan ise nefret ettim.»
14. Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!
15. Çünkü Musaya şöyle diyor: «Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, Acıdığuma acıyacağım.»
16. Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrının merhametine bağlıdır.
17. Tanrı Kutsal Yazıda firavuna şöyle diyor: «Gücümü senin aracılığınla göstermek Ve adımı bütün dünyada duyurmak için Seni yükselttim.»
18. Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.
19. Şimdi bana, «Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? Onun isteğine kim karşı durabilir?» diyeceksin.
20. Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrıya karşılık veriyorsun? «Kendisine biçim verilen, biçim verene, «Beni niçin böyle yaptın» der mi?»
21. Ya da çömlekçinin aynı kil yığınının bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu?
22. Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim?
23. Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim?
24. Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz.
25. Tanrı Hoşea Kitabında şöyle diyor: «Halkım olmayana halkım, Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.»
26. «Kendilerine, «Siz halkım değilsiniz» denilen yerde, Yaşayan Tanrının çocukları diye adlandırılacaklar.»
27. Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor: «İsrailoğullarının sayısı Denizin kumu kadar çok olsa da, Ancak pek azı kurtulacak.
28. Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini Tez yapıp bitirecek.»
29. Yaşayanın önceden dediği gibi: «Her Şeye Egemen Rab Soyumuzu sürdürecektir birkaç kişiyi Sağ bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomoraya benzerdik.»
30. Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular.
31. Aklanmak için Yasanın ardından giden İsrail ise Yasayı yerine getiremedi.

32. Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve ‹‹sürçme taşı››nda sürçtüler.
33. Yazılmış olduğu gibi: ‹‹İşte, Siyon'a bir sürçme taşı, Bir tökezleme kayası koyuyorum. O'na iman eden utandırılmayacak.››

1. Kardeşler! İsraililerin kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrıya yalvarıyorum.
2. Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir.
3. Tanrının öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrının öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler.
4. Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasanın sonudur.
5. Musa, Kutsal Yasaya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: «Yasanın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.»
- 6-7. İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: «Yüreğinde, «Göğe -yani Mesihi indirmeye- kim çıkacak?» ya da, «Dipsiz derinliklere -yani Mesihi ölümler arasından çıkarmaya- kim inecek?» deme.»
8. Ne deniyor? «Tanrı sözü sana yakındır, Ağzında ve yüreğindedir.»
9. İsanın Rab olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrının Onu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın.
10. Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur.
11. Kutsal Yazı, «Ona iman eden utandırılmayacak» diyor.
12. Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbidir. Kendisini çağırانların tümüne eliaçıktır.
13. «Rabbi adıyla çağırان herkes kurtulacak.»
14. Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağırانacaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar?
15. Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: «İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!»
16. Ne var ki, herkes Müjdeye uymadı. Yeşayanın dediği gibi: «Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?»
17. Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesihle ilgili sözün yayılmasıyla olur.
18. Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duyular. «Sesleri bütün yeryüzüne, Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.»
19. Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa, «Ben sizi ulus olmayanla kışkandıracağım, Anlayışsız bir ulusla sizi öfkeliendireceğim» diyor.
20. Sonra Yeşaya cesaretle, «Aramayanlar beni buldu, Sormayanlara kendimi gösterdim» diyor.
21. Öte yandan İsrail için şöyle diyor: «Söz dinlemeyen, asi bir halka Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.»

1. Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailiyim.
2. Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyasla ilgili bölümde Kutsal Yazının ne dediğini, İlyasın Tanrıya nasıl İsrailden yakındığını bilmez misiniz?
3. «Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.»
4. Tanrının ona verdiği yanıt nedir? «Baalın önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.»
5. Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrının lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk vardır.
6. Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık lütuf olmaktan çıkar!
7. Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı.
8. Yazılmış olduğu gibi: «Tanrı onlara uyusukluk ruhu verdi; Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.»
9. Davut da şöyle diyor: «Sofraları onlara tuzak, Kapan, tökez ve ceza olsun.
10. Gözleri kararsın, göremesinler. Bellerini hep iki büklüm et!»
11. Öyleyse soruyorum: İsraililer, bir daha kalkmamak üzere mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsraililer onlara imrensin.
12. Eğer İsraililerin suçu dünyaya zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir!
13. Öteki uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak gönderildiğim için görevimi yüce sayarım.
14. Böylelikle belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım.
15. Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrıyla barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir?
16. Hamurun ilk parçası kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.
- 17-18. Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen yabanıl bir zeytin filiziyken onların yerine aşılانıp ağacın semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşıımıyorsun, kök seni taşıyor.
19. O zaman, «Ben aşılانayım diye dallar kesildi» diyeceksin.
20. Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler. Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork!
21. Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.
22. Onun için Tanrının iyiliğini de sertliğini de gör. O, düşenlere karşı serttir; ama Onun iyiliğine bağlı kalırsan, sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın!
23. İmansızlıkta direnmezlerse, İsraililer de öz ağaca aşılانacaklar. Çünkü Tanrının onları eski yerlerine aşılانmaya gücü vardır.
24. Eğer sen doğal yapısı yabanıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılانınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılانacakları çok daha kesindir!
25. Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan habersiz kalmanızı istemem: İsraililerden bir bölümünün yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır.
26. Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi: «Kurtarıcı Siyondan gelecek, Yakupun soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.
27. Onların günahlarını kaldıracığım zaman Kendileriyle yapacağım antlaşma budur.»
28. İsraililer Müjdeyi reddederek sizin uğrunuza Tanrıya düşman oldular; ama Tanrının seçimine göre, ataları sayesinde sevilmeaktedirler.
29. Çünkü Tanrının armağanları ve çağrısı geri alınamaz.
30. Bir zamanlar Tanrının sözünü dinlemeyen sizler şimdi İsraililerin sözdinlemeziğinin sonucu merhamete kavuştunuz.
31. Bunun gibi, İsraililer de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek için şimdi söz

dinlemez oldular.

32. Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

33. Tanrının zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! Onun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli anlaşılmazdır!

34. ‹‹Rabbin düşüncesini kim bilebildi? Ya da kim Onun öğütçüsü olabildi?››

35. ‹‹Kim Tanrıya bir şey verdi ki, Karşılığını Ondan isteyebilsin?››

36. Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

1. Öyleyse kardeşlerim, Tanrının merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrıyı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur.
2. Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrının iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.
3. Tanrının bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrının kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun.
- 4-5. Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesihte tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz.
6. Tanrının bize bağışladığı lütfâ göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin.
7. Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin.
8. Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.
9. Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksünün, iyiliğe bağlanın.
10. Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın.
11. Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rabbe kulluk edin.
12. Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin.
13. İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin.
14. Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin.
15. Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın.
16. Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın.
17. Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin.
18. Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.
19. Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrının gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: «Rab diyor ki, «Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.»»
20. Ama, «Düşmanın acıkmışsa doyur, Susamışsa su ver. Bunu yapmakla onu utanca boğarsın.»»
21. Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

1. Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrıdan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur.
2. Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır.
3. İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın.
4. Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrıya hizmet etmektedir. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrının gazabını salan öç alıcı olarak Tanrıya hizmet ediyor.
5. Bunun için, yalnız Tanrının gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir.
6. Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrının bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır.
7. Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.
8. Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasayı yerine getirmiş olur.
9. «Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin» buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: «Komşunu kendin gibi seveceksin.»
10. Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasayı yerine getirmektir.
11. Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır.
12. Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım.
13. Çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, fuhşa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kapılmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim.
14. Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

1. İmanı zayıf olanı aranızda kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.
2. Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer.
3. Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir.
4. Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü Rabbin onu haklı çıkarmaya gücü vardır.
5. Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun.
6. Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrıya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrıya şükreder.
7. Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz.
8. Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rabbe aitiz.
9. Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi.
10. Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrının yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız.
11. Yazılmış olduğu gibi: «Rab şöyle diyor: «Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek, Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.»
12. Böylece her birimiz kendi adına Tanrıya hesap verecektir.
13. Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun.
14. Rab İsay'a ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır.
15. Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesihin, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme!
16. Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin.
17. Çünkü Tanrının Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruhta sevinçtir.
18. Mesihe bu yolda hizmet eden, Tanrıyı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.
19. Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim.
20. Yiyecek uğruna Tanrının işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur.
21. Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine yol açacak bir şey yapmaman iyidir.
22. Bu konulardaki inancını Tanrının önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur!
23. Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır; çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey günahtır.

1. İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz.
2. Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin.
3. Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış olduğu gibi: «Sana edilen hakaretlere ben uğradım.»
4. Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazıların verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı.
5. Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrının, sizleri Mesih İsanın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim.
6. Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısını ve Babasını birlik içinde hep bir ağızdan yüceltesiniz.
7. Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrının yüceliği için birbirinizi kabul edin.
- 8-9. Çünkü diyorum ki Mesih, Tanrının güvenilir olduğunu göstermek için Yahudilerin hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrıyı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi: «Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim, Adını ilahilerle öveceğim.»
- 1-011. Yine deniyor ki, «Ey uluslar, Onun halkıyla birlikte sevinin!» Ve, «Ey bütün uluslar, Rabbe övgüler sunun! Ey bütün halklar, Onu yüceltin!»
12. Yeşaya da şöyle diyor: «İşayın Kökü ortaya çıkacak, Uluslara egemen olmak üzere yükselecek. Uluslar Ona umut bağlayacak.»
13. Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruhun gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.
14. Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız.
15. Yine de Tanrının bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim.
16. Ben Tanrının lütfuyla uluslar yararına Mesih İsanın hizmetkârı oldum. Tanrının Müjdesini bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruhla kutsal kılınarak Tanrıyı hoşnut eden bir sunu olsun.
17. Bunun için Mesih İsaya ait biri olarak Tanrıya verdiğim hizmetle övünebilirim.
- 18-19. Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığım, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruhun gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalimden başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesini her yerde duyurdum.
20. Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjdeyi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim.
21. Yazılmış olduğu gibi: «Ondan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar.»
22. İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi.
- 23-24. Şimdiye bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi arzuladığımdan, İspanyaya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım.
25. Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yerusâlime gidiyorum.
26. Çünkü Makedonya ve Ahayada bulunanlar, Yerusâlimdeki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler.
27. Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular.
28. Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanyaya gideceğim.
29. Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.
30. Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruhun sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrıya dua ederek uğraşıma katılın.

31. Yahudiyedeki imansızlardan kurtulmam için ve Yerus alime olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin.
32. Öyle ki, Tanrının isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım.
33. Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

1. Kenheredeki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibiye size salık veririm.
2. Kutsallara yaraşır biçimde onu Rabbin adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek sağlamıştır.
3. Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska ve Akvilaya selam edin.
4. Onlar benim uğruma yaşamlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların bütün kiliseleri de onlara minnettardır.
5. Onların evindeki inanlılar topluluğuna da selam söyleyin. Asya İlinden Mesihe ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetusa selam edin.
6. Sizin için çok çalışmış olan Meryeme selam söyleyin.
7. Mesih'in elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesihe inanmış olan soydaşlarım ve hapisane arkadaşlarım Andronikusla Yunyaya selam edin.
8. Rabbe ait olan sevgili kardeşim Ampliatusa selam söyleyin.
9. Mesih yolunda emektaşımız olan Urbanusa ve sevgili kardeşim Stakise selam edin.
10. Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellise selam söyleyin. Aristobulusun ev halkından olanlara selam edin.
11. Soydaşım Herodiona selam söyleyin. Narkisin ev halkından Rabbe ait olanlara selam söyleyin.
12. Rabbin hizmetinde çalışan Trifenayla Trifosaya selam edin. Rabbin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persise selam söyleyin.
13. Rabbin seçkin kulu olan Rufusa ve bana da annelik etmiş olan annesine selam edin.
14. Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki kardeşlere selam edin.
15. Filologusla Yulyaya, Nereusla kızkardeşine, Olimpasla yanlarındaki bütün kutsallara selam edin.
16. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in bütün kiliseleri size selam ederler.
17. Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının.
18. Böyle kişiler Rabbimiz Mesihe değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar.
19. Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge, kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim.
20. Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytanı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsanın lütfu sizinle birlikte olsun.
21. Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler.
22. Mektubu yazıya geçiren ben Tertius, Rabbe ait biri olarak size selamlarımı gönderirim.
- 23-24. Bana ve bütün inanlılar topluluğuna konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı Erastusun ve Kuartus kardeşin size selamları var.
25. Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesihle ilgili bildiri uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir.
26. O sır şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrının buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir.
27. Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

1. Korintliler

Bölüm 1

- 1-3. Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus ve kardeşimiz Sostenisten Tanrının Korintteki kilisesine selam! Mesih İsada kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağrılmış olan sizlere ve hepimizin Rabbi İsa Mesihin adını her yerde anan herkese Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun.
4. Tanrının Mesih İsada size bağışladığı lütuftan ötürü sizin için her zaman Tanrıma şükrediyorum.
- 5-6. Mesihle ilgili tanıklığımız sizde pekiştiği gibi Mesih'te her bakımdan -her tür söz ve bilgi bakımından- zenginleştiniz.
7. Şöyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun değilsiniz.
8. Rabbimiz İsa Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir.
9. Sizleri Oğlu Rabbimiz İsa Mesihle paydaşlığa çağırın Tanrı güvenilirdir.
10. Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla yalvarıyorum: Hepiniz uyum içinde olun, aranızda bölünmeler olmadan aynı düşünce ve görüşte birleşin.
11. Kardeşlerim, Kloinin ev halkından aranızda çekişmeler olduğunu öğrendim.
12. Şunu demek istiyorum: Her biriniz, «Ben Pavlus yanlısıyım», «Ben Apollos yanlısıyım», «Ben Kefas yanlısıyım» ya da «Ben Mesih yanlısıyım» diyormuş.
13. Mesih bölündü mü? Sizin için çarmıha gerilen Pavlus muydu? Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz?
- 14-15. Hiç kimse benim adımla vaftiz edildiğinizi söylemesin diye Krispusla Gayustan başka hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrıya şükrediyorum.
16. Evet, bir de İstefanasın ev halkını vaftiz ettim; bunun dışında kimseyi vaftiz ettiğimi anımsamıyorum.
17. Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye, bilgece sözlere dayanmaksızın Müjdeyi yaymaya gönderdi.
18. Çarmıhla ilgili bildiri mahva gidenler için saçmalık, biz kurtulmakta olanlar içinse Tanrı gücüdür.
19. Nitekim şöyle yazılmıştır: «Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim, Akıllıların aklını boşa çıkaracağım.»
20. Hani nerede bilge kişi? Din bilgini nerede? Nerede bu çağın hünerli tartışmacısı? Tanrı dünya bilgeliğinin saçma olduğunu göstermedi mi?
21. Mademki dünya Tanrının bilgeliği uyarınca Tanrıyı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri saçma sayılan bildiriyle kurtarmaya razı oldu.
22. Yahudiler doğaüstü belirtiler ister, Greklerse bilgelik arar.
23. Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Yahudiler bunu yüzkarası, öteki uluslar da saçmalık sayarlar.
24. Oysa Mesih, çağrılmış olanlar için -ister Yahudi ister Grek olsun- Tanrının gücü ve Tanrının bilgeliğidir.
25. Çünkü Tanrının «saçmalığı» insan bilgeliğinden daha üstün, Tanrının «zayıflığı» insan gücünden daha güçlüdür.
26. Kardeşlerim, aldığınız çağrıyı düşünün. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz.
27. Ne var ki, Tanrı bilgeleri utandırmak için dünyanın saçma saydıklarını, güçlüleri utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti.
28. Dünyanın önemli gördüklerini hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz, değersiz gördüklerini seçti.
29. Öyle ki, Tanrının önünde hiç kimse övünemesin.
30. Ama siz Tanrı sayesinde Mesih İsadasınız. O bizim için tanrısal bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu.
31. Bunun için yazılmış olduğu gibi, «Övünen, Rab'le övünsün.»

Bölüm 2

1. Kardeşler, Tanrıyla ilgili bildiriği duyurmak için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da üstün bilgelikle gelmedim.
2. Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve Onun çarmıha gerilişinden başka hiçbir şey bilmemeye kararlıyım.
3. Size zayıflık ve korku içinde geldim, tir tir titriyordum!
4. Sözüm ve bildirim, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruhun kanıtlayıcı gücüne dayanıyordu.
5. Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı gücüne dayansın.
6. Gerçi olgun kişiler arasında bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir.
- 7-8. Tanrının saklı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Zamanın başlangıcından önce Tanrının bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbirisi anlamadı. Anlasalardı yüce Rabbi çarmıha germezlerdi.
9. Yazılmış olduğu gibi, «Tanrının kendisini sevenler için hazırladıklarını Hiçbir göz görmedi, Hiçbir kulak duymadı, Hiçbir insan yüreği kavramadı.»
10. Oysa Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi, Tanrının derin düşüncelerini bile araştırır.
11. İnsanın düşüncelerini, insanın içindeki ruhundan başka kim bilebilir? Bunun gibi, Tanrının düşüncelerini de Tanrının Ruhundan başkası bilemez.
12. Tanrının bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrıdan gelen Ruh'u aldık.
13. Ruhsal kişilere ruhsal gerçekleri açıklarken, Tanrının lütfettiklerini insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Ruhun öğrettiği sözlerle bildiririz.
14. Doğal kişi, Tanrının Ruhuyla ilgili gerçekleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona saçma gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları anlayamaz.
15. Ruhsal kişi her konuda yargı yürütebilir, ama kimse onun hakkında yargı yürütemez.
16. «Rab'bin düşüncesini kim bildi ki, O'na öğüt verebilsin?» Oysa biz Mesih'in düşüncesine sahibiz.

1. Kardeşler, ben sizinle ruhsal kişilerle konuşur gibi konuşamadım. Benliğe uyanlarla, Mesihte henüz bebeklik çağında olanlarla konuşur gibi konuştum.
2. Size süt verdim, katı yiyecek değil. Çünkü katı yiyeceği henüz yiyemiyordunuz. Şimdi bile yiyemezsiniz.
3. Çünkü hâlâ benliğe uyuyorsunuz. Aranızda kıskançlık ve çekişme olması, benliğe uyduğunuzu, öbür insanlar gibi yaşadığınızı göstermiyor mu?
4. Biriniz, «Ben Pavlus yanlısıyım», ötekiniz, «Ben Apollos yanlısıyım» diyorsa, öbür insanlardan ne farkınız kalır?
5. Apollos kim, Pavlus kim? İman etmenize aracı olmuş hizmetkârlardır. Rab her birimize bir görev vermiştir.
6. Tohumu ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü.
7. Önemli olan, eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrıdır.
8. Ekenle sulayanın değeri birdir. Her biri kendi emeğinin karşılığını alacaktır.
9. Biz Tanrının emektaşlarıyız. Sizler de Tanrının tarlası, Tanrının binasisınız.
10. Tanrının bana lütfettiği görev uyarınca bilge bir mimar gibi temel attım, başkaları da bu temel üzerine inşa ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin.
11. Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani İsa Mesih'ten başka bir temel atamaz.
12. Bu temel üzerine kimi altın, gümüş ya da değerli taşlarla, kimi de tahta, ot ya da kamışla inşa edecek.
13. Herkesin yaptığı iş belli olacak, yargı günü ortaya çıkacak. Herkesin işi ateşle açığa vurulacak. Ateş her işin niteliğini sınayacak.
14. Bir kimsenin inşa ettikleri ateşe dayanırsa, o kimse ödülünü alacak.
15. Yaptıkları yanarsa, zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.
16. Tanrının tapınağı olduğunuzu, Tanrının Ruhunun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz?
17. Kim Tanrının tapınağını yıkarsa, Tanrı da onu yıkacak. Çünkü Tanrının tapınağı kutsaldır ve o tapınak sizsiniz.
18. Kimse kendini aldatmasın. Aranızdan biri bu çağın ölçülerine göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için «akılsız» olsun!
19. Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrının gözünde akılsızlıktır. Yazılmış olduğu gibi, «O, bilgeleri kurnazlıklarında yakalar.»
20. Yine, «Rab bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir» diye yazılmıştır.
21. Bu nedenle hiç kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir.
22. Pavlus, Apollos, Kefas, dünya, yaşam ve ölüm, şimdiki ve gelecek zaman, her şey sizindir.
23. Siz Mesih'insiniz, Mesih de Tanrı'nındır.

1. Böylece insanlar bizi Mesihin hizmetkârları ve Tanrının sırlarının kâhyaları saysın.
2. Kâhyada aranan başlıca nitelik güvenilir olmasıdır.
3. Sizin tarafınızdan ya da olağan bir mahkeme tarafından yargılanırsam hiç aldırmam. Kendi kendimi de yargılamıyorum.
4. Kendimde bir kusur görmüyorum. Ama bu beni aklamaz. Beni yargılayan Rabdir.
5. Bu nedenle, belirlenen zamandan önce hiçbir şeyi yargılamayın. Rabbin gelişini bekleyin. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak, yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman herkes Tanrıdan payına düşen övgüyü alacaktır.
6. Kardeşler, bizden örnek alarak, «Yazılmış olanın dışına çıkmayın» sözünün anlamını öğrenmeniz için bu ilkeleri sizin yararınıza kendime ve Apollosa uyguladım. Öyle ki, hiç kimse biriyle övünüp bir başkasını hor görmesin.
7. Seni başkasından üstün kılan kim? Tanrıdan almadığın neyin var ki? Madem aldın, niçin almamış gibi övünüyorsun?
8. Zaten tok ve zenginsiniz! Biz olmadan krallar olmuşsunuz! Keşke gerçekten krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte krallık etseydik!
9. Kanımca Tanrı biz elçileri, en geriden gelen ölüm hükümlüleri gibi gözler önüne serdi. Hem melekler hem insanlar için, bütün evren için seyirlik oyun olduk.
10. Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesihte akıllısınız! Biz zayıfız, siz güçlüsünüz! Siz saygıdeğer kişilersiniz, bizse değersiziz!
11. Şu ana dek aç, susuz, çıplanız. Dövülünüz, barınacak yerimiz yok.
12. Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz.
13. İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk.
14. Bunları sizi utandırmak için değil, siz sevgili çocuklarımı uyarmak için yazıyorum.
15. Çünkü Mesihin yolunda sayısız eğiticiniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Size Müjdeyi ulaştırmakla Mesih İsada manevi babanız oldum.
16. Bu nedenle beni örnek almaya çağırıyorum sizi.
17. Rabbe sadık olan sevgili çocuğum Timoteosu bu amaçla size gönderiyorum. Her yerde, her kilisede öğrettiğim ve Mesihte izlediğim yolları o size anımsatacaktır.
18. Bazılarınız yanınıza gelmeyeceğimi sanarak küstahlaşıyor.
19. Ama Rab dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu küstahların söylediklerini değil, güçlerinin ne olduğunu öğreneceğim.
20. Çünkü Tanrının Egemenliği lafta değil, güçtedir.
21. Ne istiyorsunuz? Size sopayla mı geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

1. Aranızda fuhuş olduğu söyleniyor, üstelik putperestler arasında bile rastlanmayan türden bir fuhuş! Biri babasının karısını almış.
2. Siz hâlâ böbürleniyorsunuz! Oysa yas tutup bu işi yapanı aranızdan atmanız gerekmez miydi?
- 3-5. Bedence olmasa da ruhça aranızdayım. Bu suçu işleyeni, aranızdaymışım gibi Rabbimiz İsanın adıyla zaten yargılamış bulunuyorum. Ben ruhça aranızdayken Rabbimiz İsanın gücüyle toplandığınız zaman, bedeninin yok olması için bu adamı Şeytana teslim edin ki, Rab İsanın gününde ruhu kurtulabilsin.
6. Övünmeniz yersizdir. Azıcık mayanın bütün hamuru kabarttığını bilmiyor musunuz?
7. Yeni bir hamur olabilmek için eski mayadan arınıp temizlenin. Zaten mayasızsınız. Çünkü Fısıh kuzumuz Mesih kurban edildi.
8. Bunun için eski mayayla -kin ve kötülük mayasıyla- değil, içtenliğin ve dürüstlüğün mayasız ekmeğiyle bayram edelim.
9. Mektubumda size fuhuş yapanlarla arkadaşlık etmemenizi yazdım.
10. Kuşkusuz dünyadaki ahlaksızları, açgözlüleri, soyguncuları ya da putperestleri demek istemedim. Öyle olsaydı, dünyadan ayrılmak zorunda kalırdınız!
11. Ama şimdi size şunu yazıyorum: Kardeş diye bilinirken fuhuş yapan, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olanla arkadaşlık etmeyin, böyle biriyle yemek bile yemeyin.
12. İnanlılar topluluğunun dışındakileri yargılamaya benim ne hakkım var? Sizin de yargılamanız gereken kişiler topluluğun içindekiler değil mi?
13. Topluluğun dışında kalanları Tanrı yargılar. «Kötü adamı aranızdan kovun!>>

1. Sizden birinin öbürüne karşı bir davası varsa kutsallar önünde değil de, imansızlar önünde yargılanmaya cesaret eder mi?
2. Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Madem dünyayı yargılayacaksınız, böyle önemsiz davaları görmeye yeterli değil misiniz?
3. Bu yaşamla ilgili davalar bir yana, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz?
4. Bu yaşamla ilgili davalarınız olduğunda, inanlılar topluluğunda en önemsiz sayılanları mı yargıç atıyorsunuz?
5. Sizi utandırmak için söylüyorum bunu. Kardeşler arasındaki davalarda yargıçlık edecek kadar bilgi biri yok mu aranızda?
6. Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, üstelik imansızlar önünde!
7. Aslında birbirinizden davacı olmanız bile sizin için düpedüz yenilgidir. Haksızlığa uğrasanız daha iyi olmaz mı? Dolandırılmanız daha iyi olmaz mı?
8. Bunun yerine, siz kendiniz haksızlık edip başkasını dolandırıyorsunuz. Üstelik bunu kardeşlerinize yapıyorsunuz.
- 9-10. Günahkârların, Tanrı Egemenliğini miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar Tanrının Egemenliğini miras alacaktır, ne puta tapanlar, ne zina edenler, ne oğlanlar, ne oğlancılar, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de soyguncular.
11. Bazılarınız böyleydiniz; ama yıkandınız, kutsal kıldınız, Rab İsa Mesih adıyla ve Tanrımızın Ruhu aracılığıyla aklandınız.
12. «Bana her şey serbest» diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. «Bana her şey serbest» diyorsunuz, ama hiçbir şeyin tutsağı olmayacağı.
13. «Yemek mide için, mide de yemek içindir» diyorsunuz, ama Tanrı hem mideyi hem de yemeği ortadan kaldıracaktır. Beden fuhuş için değil, Rab içindir. Rab de beden içindir.
14. Rabbi dirilten Tanrı, kudretiyle bizi de diriltecek.
15. Bedenlerinizin Mesihin üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? Mesihin üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Asla!
16. Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Çünkü «İkisi tek beden olacak» deniyor.
17. Rable birleşen kişiye Onunla tek ruh olur.
18. Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedenin dışındadır; ama fuhuş yapan, kendi bedenine karşı günah işler.
19. Bedeninizin, Tanrıdan aldığınız ve içindeki Kutsal Ruhun tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz.
20. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin.

1. Şimdi bana yazdığınız konulara gelelim: <<Erkeğin kadına dokunmaması iyidir>> diyorsunuz.
2. Ama fuhuştan ötürü her erkek karısıyla, her kadın da kocasıyla yaşasın.
3. Erkek karısına, kadın da kocasına hakkını versin.
4. Kadının bedeni kendisine değil, kocasına aittir. Bunun gibi, erkeğin bedeni de kendisine değil, karısına aittir.
5. Geçici bir süre için anlaşıp kendinizi duaya vermekten başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Sonra yine birleşin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.
6. Bunu bir buyruk olarak değil, bir uzlaşma yolu olarak söylüyorum.
7. Herkesin benim gibi olmasını dilerdim. Ama herkesin Tanrıdan aldığı ruhsal bir armağanı vardır; kiminin şöyle, kiminin böyle.
8. Yine de evli olmayanlarla dul kadınlara şunu söyleyeyim: Benim gibi kalsalar kendileri için iyi olur.
9. Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa, evlensinler. Çünkü için için yanmaktansa evlenmek daha iyidir.
10. Evlilereyse şunu buyuruyorum, daha doğrusu Rab buyuruyor: Kadın kocasından ayrılmasın.
11. Ayrılırsa evlenmesin, ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.
12. Geri kalanlara Rab değil, ben söylüyorum: Eğer bir kardeşin karısı iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, onu boşamasın.
13. Bir kadının kocası iman etmemişse ama kendisiyle yaşamaya razıysa, kadın onu boşamasın.
14. Çünkü iman etmemiş koca karısı aracılığıyla, iman etmemiş kadın da imanlı kocası aracılığıyla kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu. Ama şimdi kutsaldırlar.
15. İman etmeyen ayrılırsa ayrılsın. Kardeş ya da kızkardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı sizi barış içinde yaşamaya çağırırdı.
16. Ey kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ey erkek, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun?
17. Ancak herkes Rabbin kendisi için belirlediği duruma uygun biçimde, Tanrıdan aldığı çağrıya göre yaşasın. Bunu bütün kiliselere buyuruyorum.
18. Biri sünnetliyken mi çağrıldı, sünnetsiz olmasın. Bir başkası sünnetsizken mi çağrıldı, sünnet olmasın.
19. Sünnetli olup olmamak önemli değildir. Önemli olan, Tanrının buyruklarını yerine getirmektir.
20. Herkes ne durumda çağrıldıysa, o durumda kalsın.
21. Köleyken mi çağrıldın, üzülme. Ama özgür olabiliyorsan, fırsatı kaçırma!
22. Çünkü Rabbin çağrısını aldığı zaman köle olan kimse, şimdi Rabbin özgürüdür. Özgürken çağrılan kişi de Mesihin kölesidir.
23. Bir bedel karşılığı satın alındınız, insanlara köle olmayın.
24. Kardeşler, herkes ne durumda çağrıldıysa, Tanrı önünde o durumda kalsın.
25. Kızlara gelince, Rabden onlarla ilgili bir buyruk almış değilim. Ama Rabbin merhameti sayesinde güvenilir biri olarak düşündüklerimi söylüyorum.
26. Öyle sanıyorum ki, şimdiki sıkıntılar nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir.
27. Karın varsa, boşanmayı isteme. Karın yoksa, kendine eş arama.
28. Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız da evlenirse günah işlemiş olmaz. Ne var ki, evlenenler bu yaşamda sıkıntılarla karşılaşacak. Ben sizi bu sıkıntılardan esirgemek istiyorum.
- 29-31. Kardeşler, şunu demek istiyorum: Zaman daralmıştır. Bundan böyle, karısı olanlar karıları yokmuş gibi, yas tutanlar yas tutmuyormuş gibi, sevinenler sevinmiyormuş gibi, mal alanlar malları yokmuş gibi, dünyadan yararlananlar alabildiğine yararlanmıyormuş gibi olsun. Çünkü dünyanın şimdiki hali geçicidir.
32. Kaygısız olmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Rabbi nasıl hoşnut edeceğini düşünerek Rabbin işleri için kaygılanır.
33. Evli erkekse karısını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır.
34. Böylece ilgisi bölünür. Evli olmayan kadın ya da kız hem bedence hem ruhça kutsal olmak

amacıyla Rabbin işleri için kaygılanır. Evli kadınsa kocasını nasıl hoşnut edeceğini düşünerek dünya işleri için kaygılanır.

35. Bunu sizin iyiliğiniz için söylüyorum, özgürlüğünüzü kısıtlamak için değil. İlginizi dağıtmadan, Rabbe adanmış olarak, Ona yaraşır biçimde yaşamınızı istiyorum.

36. Bir kimse nişanlı olduğu kıza yakışksız davrandığını düşünüyorsa, aşırı tutkuları varsa ve evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın, günah işlemiş olmaz; evlensinler.

37. Ama zorunluluk altında bulunmayan, yüreği kararlı, istediğini yapabilecek durumdaki kişi, nişanlısıyla evlenmemeye yüreğinde karar vermişse, iyi eder.

38. Kısacası nişanlısıyla evlenen iyi eder, evlenmeyense daha iyi eder.

39. Kadın, kocası yaşadıkça kocasına bağlıdır. Kocasını ölürse dilediği kimseyle evlenmekte özgürdür; yeter ki, o kişi Rabbe ait biri olsun.

40. Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Ben böyle düşünüyorum ve sanırım bende de Tanrı'nın Ruhu vardır.

Bölüm 8

1. Şimdi putlara sunulan kurbanların etine gelelim. ‹‹Hepimizin bilgisi var›› diyorsunuz, bunu biliyoruz. Bilgi insanı böbürlendirir, sevgiyse geliştirir.
2. Bir şey bildiğini sanan, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyordur.
3. Ama Tanrıyı seveni Tanrı bilir.
4. Putlara sunulan kurban etinin yenmesine gelince, biliyoruz ki, ‹‹Dünyada put bir hiçtir›› ve ‹‹Birden fazla Tanrı yoktur››.
- 5-6. Yerde ya da gökte ilah diye adlandırılanlar varsa da -nitekim pekçok ‹‹ilah››, pekçok ‹‹rab›› vardır- bizim için tek bir Tanrı Baba vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler Onun için yaşıyoruz. Tek bir Rab var, O da İsa Mesih'tir. Her şey Onun aracılığıyla yaratıldı, biz de Onun aracılığıyla yaşıyoruz.
7. Ne var ki, herkes bu bilgiye sahip değildir. Hâlâ putperest alışkanlıklarının etkisinde kalan bazıları, yedikleri etin puta sunulduğunu düşünüyorlar. Vicdanları zayıf olduğu için lekeleniyor.
8. Yiyecek bizi Tanrıya yaklaştırmaz. Yemezsek bir kaybımız olmaz, yersek de bir kazancımız olmaz.
9. Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz vicdanı zayıf olanların sürçmesine neden olmasın.
10. Eğer zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir put tapınağında sofraya oturmuş görürse, puta sunulan kurbanın etini yemek için cesaret almaz mı?
11. Sonuçta bu zayıf vicdanlı kişi, Mesih'in uğruna öldüğü bu kardeş, senin bilgin yüzünden mahvolur!
12. Bu şekilde kardeşlere karşı günah işleyip onların zayıf vicdanlarını yaralayarak Mesihe karşı günah işlemiş olursunuz.
13. Bu nedenle, yediğim şey kardeşimin sendeleyip düşmesine yol açacaksa, kardeşimin düşmemesi için bir daha et yemeyeceğim.

1. Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Rabbimiz İsayı görmedim mi? Sizler Rab yolunda verdiğim emeğin ürünü değil misiniz?
2. Başkaları için elçi değilsem bile, sizler için elçiyim ya! Rab yolunda elçiliğimin kanıtı sizsiniz.
3. Beni sorguya çekenlere karşı kendimi böyle savunurum.
4. Yiyip içmeye hakkımız yok mu bizim?
5. Öbür elçiler gibi, Rabbin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımızda imanlı bir eş gezdirmeye hakkımız yok mu?
6. Geçimi için çalışması gereken yalnız Barnabayla ben miyim?
7. Kim kendi parasıyla askerlik yapar? Kim bağ diker de ürününü yemez? Kim sürüyü güder de sütünden içmez?
8. İnsansal açıdan mı söylüyorum bunları? Kutsal Yasa da aynı şeyleri söylemiyor mu?
- 9-10. Musanın Yasasında, «Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın» diye yazılmıştır. Tanrının kaygısı öküzler mi, yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Kuşkusuz, bizim için yazılmıştır bu. Çünkü çift sürenin umutla sürmesi, harman dövenin de harmana ortak olma umuduyla dövmesi gerekir.
11. Aranıza ruhsal tohumlar ektiysek, sizden maddesel bir harman biçmemiz çok mu?
12. Başkalarının sizden yardım almaya hakları varsa, bizim daha çok hakkımız yok mu? Ama biz bu hakkımızı kullanmadık. Mesih Müjdesinin yayılmasına engel olmayalım diye her şeye katlanıyoruz.
13. Tapınakta çalışanların tapınaktan beslendiklerini, sunakta görevli olanların da sunakta adanan adaklardan pay aldıklarını bilmiyor musunuz?
14. Bunun gibi, Rab Müjdeyi yayanların da geçimlerini Müjdeden sağlamasını buyurdu.
15. Ama ben bu haklardan hiçbirini kullanmış değilim. Bunlar bana sağlansın diye de yazmıyorum. Bunu yapmaktansa ölmeyi yeğlerim. Kimse beni bu övünçten yoksun bırakmayacaktır!
16. Müjdeyi yayıyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmakla yükümlüyüm. Müjdeyi yaymazsam vay halime!
17. Eğer Müjdeyi gönülden yayarsam, ödülüm olur; gönülsüzce yayarsam, yalnızca bana emanet edilen görevi yapmış olurum.
18. Peki, ödülüm nedir? Müjdeyi karşılıksız yaymak ve böylece Müjdeyi yaymaktan doğan hakkımı kullanmamaktır.
19. Ben özgürüm, kimsenin kölesi değilim. Ama daha çok kişi kazanayım diye herkesin kölesi oldum.
20. Yahudileri kazanmak için Yahudilere Yahudi gibi davrandım. Kendim Kutsal Yasanın denetimi altında olmadığım halde, Yasa altında olanları kazanmak için onlara Yasa altındaymışım gibi davrandım.
21. Tanrının Yasasına sahip olmayan biri değilim, Mesihin Yasası altındayım. Buna karşın, Yasaya sahip olmayanları kazanmak için Yasaya sahip değilmişim gibi davrandım.
22. Güçsüzleri kazanmak için onlarla güçsüz oldum. Ne yapıp yapıp bazılarını kurtarmak için herkesle her şey oldum.
23. Bunların hepsini Müjdede payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum.
24. Koşu alanında yarışanların hepsi koştuğu halde ödülü bir kişinin kazandığını bilmiyor musunuz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız.
25. Yarışa katılan herkes kendini her yönden denetler. Böyleleri bunu çürüyüp gidecek bir defne tacı kazanmak için yaparlar. Bizse hiç çürümeyecek bir taç için yapıyoruz.
26. Bunun içindir ki, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Yumruğumu havayı döver gibi boşa atmıyorum.
27. Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet çektirip onu köle ediyorum.

1. Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmenizi istiyorum.
2. Musaya bağlanmak üzere hepsi bulutta ve denizde vaftiz edildi.
3. Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yedi;
4. hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Artlarından gelen ruhsal kayadan içtiler; o kaya Mesihti.
5. Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut değildi; nitekim cesetleri çöle serildi.
6. Bu olaylar, onlar gibi kötü şeylere özlem duymamamız için bize ders olsun diye oldu.
7. Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Nitekim şöyle yazılmıştır: «Halk yiyip içmeye oturdu, sonra kalkıp çılgınca eğlendi.»
8. Onlardan bazıları gibi fuhuş yapmayalım. Fuhuş yapanların yirmi üç bini bir günde yok oldu.
9. Yine bazıları gibi Rabbi denemeyelim. Böyle yapanları yılanlar öldürdü.
10. Kimileri gibi de söylenip durmayın. Söylenenleri ölüm meleği öldürdü.
11. Bu olaylar başkalarına ders olsun diye onların başına geldi; çağların sonuna ulaşmış olan bizleri uyarmak için yazıya geçirildi.
12. Onun için, ayakta sağlam durduğunu sanan dikkat etsin, düşmesin!
13. Herkesin karşılaştığı denemelerden başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzü aşan biçimde denenmenize izin vermez. Dayanabilmeniz için denemeyle birlikte çıkış yolunu da sağlayacaktır.
14. Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten kaçının.
15. Akli başında insanlarla konuşur gibi konuşuyorum. Söylediklerimi kendiniz tartın.
16. Tanrıya şükrettiğimiz şükran kâsesiyle Mesihin kanına paydaş olmuyor muyuz? Bölüp yediğimiz ekmele Mesihin bedenine paydaş olmuyor muyuz?
17. Ekmek bir olduğu gibi, biz de çok olduğumuz halde bir bedeniz. Çünkü hepimiz bir ekmeği paylaşıyoruz.
18. İsrail halkına bakın; kurban etini yiyenler sunağa paydaş değil midir?
19. Öyleyse ne demek istiyorum? Puta sunulan kurban etinin bir özelliği mi var? Ya da putun bir önemi mi var?
20. Hayır, yok! Dediğim şu: Putperestler kurbanlarını Tanrıya değil, cinlere sunuyorlar. Cinlerle paydaş olmanızı istemem.
21. Hem Rabbin, hem cinlerin kâsesinden içemezsiniz; hem Rabbin, hem cinlerin sofrasına ortak olamazsınız.
22. Yoksa Rabbi kışkırtmaya mı çalışıyoruz? Biz Ondan daha mı güçlüyüz?
23. «Her şey serbest» diyorsunuz, ama her şey yararlı değildir. «Her şey serbest» diyorsunuz, ama her şey yapıcı değildir.
24. Herkes kendi yararını değil, başkalarının yararını gözetin.
25. Kasaplar çarşısında satılan her eti vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin.
26. Çünkü «Yeryüzü ve içindeki her şey Rabbindir.»
27. İman etmemiş biri sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konulan her şeyi vicdan sorunu yapmadan, sorgusuz sualsiz yiyin.
28. Ama biri size, «Bu kurban etidir» derse, hem bunu söyleyen için, hem de vicdan huzuru için yemeyin.
29. Senin değil, öbür adamın vicdan huzuru için demek istiyorum. Benim özgürlüğümü neden başkasının vicdanı yargılasın?
30. Şükrederek yemeğe katılırsam, şükrettiğim yiyecekten ötürü neden kınanayım?
31. Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrının yüceliği için yapın.
32. Yahudilerin, Greklerin ya da Tanrı topluluğunun tökezleyip düşmesine neden olmayın.
33. Ben de kendi yararımı değil, kurtulsunlar diye birçoklarının yararını gözeterek herkesi her yönden hoşnut etmeye çalışıyorum.

1. Mesihî örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.
2. Her durumda beni anımsadığınız ve size ilettiğim öğretileri olduğu gibi koruduğunuz için sizi övüyorum.
3. Ama şunu da bilmenizi isterim: Her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek, Mesihin başı da Tanrıdır.
4. Başına bir şey takıp dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür.
5. Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böylesinin, başı tıraş edilmiş bir kadından farkı yoktur.
6. Kadın başını açarsa, saçını kestirsin. Ama kadının saçını kestirmesi ya da tıraş etmesi ayıpsa, başını örtsün.
7. Erkek başını örtmemeli; o, Tanrının benzeri ve yüceliğidir. Kadın da erkeğin yüceliğidir.
8. Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı.
9. Erkek kadın için değil, kadın erkek için yaratıldı.
10. Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.
11. Ne var ki, Rabde ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır.
12. Çünkü kadın erkekten yaratıldığı gibi, erkek de kadından doğar. Ama her şey Tanrıdandır.
13. Siz kendiniz karar verin: Kadının açık başla Tanrıya dua etmesi uygun mu?
- 14-15. Doğanın kendisi bile size erkeğin uzun saçlı olmasının kendisini küçük düşürdüğünü, kadının uzun saçlı olmasının ise kendisini yücelttiğini öğretmiyor mu? Çünkü saç kadına örtü olarak verilmiştir.
16. Bu konuda çekişmek isteyen varsa, şunu bilsin ki, bizim ya da Tanrının kiliselerinin böyle bir alışkanlığı yoktur.
17. Toplantılarınız yarardan çok zarar getirdiği için aşağıdaki uyarıları yaparken sizi övemem.
18. Birincisi, toplulukça bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Buna biraz da inanıyorum.
19. Çünkü Tanrının beğenisini kazananların belli olması için aranızda bölünmeler olması gerekiyor!
20. Toplandığınızda Rabbin Sofrasına katılmak için toplanmıyorsunuz.
21. Her biriniz ötekini beklemeden kendi yemeğini yiyor. Kimi aç kalıyor, kimi sarhoş oluyor.
22. Yiyip içmek için evleriniz yok mu? Tanrının topluluğunu hor mu görüyorsunuz, yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne diyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda övemem!
- 23-24. Size ilettiğimi ben Rabden öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: «Bu sizin uğruna feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın.»
25. Aynı biçimde yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: «Bu kâse kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın.»
26. Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rabbin gelişine dek Rabbin ölümünü ilan etmiş olursunuz.
27. Bu nedenle kim uygun olmayan biçimde ekmeği yer ya da Rabbin kâsesinden içerse, Rabbin bedenine ve kanına karşı suç işlemiş olur.
28. Kişi önce kendini sınısın, sonra ekmekten yiyip kâsedan içsin.
29. Çünkü bedeni farketmeden yiyip içen, böyle yiyip içmekle kendi kendini mahkûm eder.
30. İşte bu yüzden birçoğunuz zayıf ve hastadır, bazılarınız da ölmüştür.
31. Kendimizi doğrulukla yargılasaydık, yargılanmazdık.
32. Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Rab bizi yargılayıp terbiye ediyor.
33. Öyleyse kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin.
34. Aç olan karnını evde doyursun. Öyle ki, toplanmanız yargılanmanıza yol açmasın. Öbür sorunları ise geldiğimde çözerim.

1. Ruhsal armağanlara gelince, kardeşlerim, bu konuda bilgisiz kalmanızı istemem.
2. Biliyorsunuz, putperestken şöyle ya da böyle saptırılıp dilsiz putlara tapmaya yöneltilmişsiniz.
3. Bunun için bilmenizi isterim ki: Tanrının Ruhu aracılığıyla konuşan hiç kimse, «İsaya lanet olsun!» demez. Kutsal Ruhun aracılığı olmaksızın da kimse, «İsa Rabdir» diyemez.
4. Çeşitli ruhsal armağanlar vardır, ama Ruh birdir.
5. Çeşitli görevler vardır, ama Rab birdir.
6. Çeşitli etkinlikler vardır, ama herkeste hepsini etkin kılan aynı Tanrıdır.
7. Herkesin ortak yararı için herkese Ruhu belli eden bir yetenek veriliyor.
- 8-10. Ruh aracılığıyla birine bilgece konuşma yeteneği, ötekine aynı Ruhtan bilgi iletme yeteneği, birine aynı Ruh aracılığıyla iman, ötekine aynı Ruh aracılığıyla hastaları iyileştirme armağanları, birine mucize yapma olanakları, birine peygamberlikte bulunma, birine ruhları ayırt etme, birine çeşitli dillerle konuşma, bir başkasına da bu dilleri çevirme armağanı veriliyor.
11. Bunların tümünü etkin kılan tek ve aynı Ruhtur. Ruh bunları herkese dilediği gibi, ayrı ayrı dağıtır.
12. Beden bir olmakla birlikte birçok üyeden oluşur ve çok sayıdaki bu üyelerin hepsi tek bir beden oluşturur. Mesih de böyledir.
13. İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruhta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruhtan içmesi sağlandı.
14. İşte beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur.
15. Ayak, «El olmadığım için bedene ait değilim» derse, bu onu bedenden ayırmaz.
16. Kulak, «Göz olmadığım için bedene ait değilim» derse, bu onu bedenden ayırmaz.
17. Bütün beden göz olsaydı, nasıl duyardık? Bütün beden kulak olsaydı, nasıl koklardık?
18. Gerçek şu ki, Tanrı beden her üyesini dilediği biçimde bedene yerleştirmiştir.
19. Eğer hepsi bir tek üye olsaydı, beden olur muydu?
20. Gerçek şu ki, çok sayıda üye, ama tek beden vardır.
21. Göz ele, «Sana ihtiyacım yok!» ya da baş ayaklara, «Size ihtiyacım yok!» diyemez.
22. Tam tersine, beden daha zayıf görünen üyeleri vazgeçilmezdir.
23. Bedenin daha az değerli saydığımız üyelerine daha çok değer veririz. Böylece gösterişsiz üyelerimiz daha gösterişli olur.
24. Gösterişli üyelerimizin özene ihtiyacı yoktur. Ama Tanrı, değeri az olana daha çok değer vererek bedende birliği sağladı.
25. Öyle ki, bedende ayrılık olmasın, üyeler birbirini eşit biçimde gözetsin.
26. Bir üye acı çekerse, bütün üyeler birlikte acı çeker; bir üye yüceltilirse, bütün üyeler birlikte sevinir.
27. Sizler Mesihin bedenisiniz, bu beden ayrı ayrı üyelerisiniz.
28. Tanrı kilisede ilkin elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, hastaları iyileştirme armağanlarına sahip olanları, başkalarına yardım edenleri, yönetme yeteneği olanları ve çeşitli dillerle konuşanları atadı.
29. Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı?
30. Hepsinin hastaları iyileştirme armağanları var mı? Hepsi bilmediği dilleri konuşabilir mi? Hepsi bu dilleri çevirebilir mi?
31. Ama siz daha üstün armağanları gayretle isteyin. Şimdi size en iyi yolu göstereyim.

Bölüm 13

1. İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmasa, ses çıkaran bakırdan ya da çınlayan zilden farkım kalmaz.
2. Peygamberlikte bulunabilsem, bütün sırları bilsem, her bilgiye sahip olsam, dağları yerinden oynatacak kadar büyük imanım olsa, ama sevgim olmasa, bir hiçim.
3. Varımı yoğumu sadaka olarak dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere teslim etsem, ama sevgim olmasa, bunun bana hiçbir yararı olmaz.
4. Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez.
5. Sevgi kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, kolay kolay öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz.
6. Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir.
7. Sevgi her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder, her şeye dayanır.
8. Sevgi asla son bulmaz. Ama peygamberlikler ortadan kalkacak, diller sona erecek, bilgi ortadan kalkacaktır.
9. Çünkü bilğimiz de peygamberliğimiz de sınırlıdır.
10. Ne var ki, yetkin olan geldiğinde sınırlı olan ortadan kalkacaktır.
11. Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi anlar, çocuk gibi düşünürdüm. Yetişkin biri olunca çocukça davranışları bıraktım.
12. Şimdi her şeyi aynadaki silik görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze görüşeceğiz. Şimdi bilğim sınırlıdır, ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim.
13. İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut, sevgi. Bunların en üstünü de sevgidir.

1. Sevginin ardınca koşun ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik yeteneğini gayretle isteyin.
2. Bilmediği dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrıyla konuşur. Kimse onu anlamaz. O, ruhuyla sırları söyler.
3. Peygamberlikte bulunansa insanların ruhça gelişmesi, cesaret ve teselli bulması için insanlara seslenir.
4. Bilmediği dilde konuşan kendi kendini geliştirir; ama peygamberlikte bulunan, inanlılar topluluğunu geliştirir.
5. Hepinizin dillerle konuşmasını isterim, ama peygamberlikte bulunmanızı yeğlerim. Diller inanlılar topluluğunun gelişmesi için çevrilmedikçe peygamberlikte bulunan, dillerle konuşandan üstündür.
6. Şimdi kardeşlerim, yanınıza gelip dillerle konuşsam, ama size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik sözü ya da bir öğreti getirmesem, size ne yararım olur?
7. Kaval ya da lir gibi ses veren cansız nesneler bile değişik sesler çıkarmasa, kaval mı, lir mi çalındığını kim anlar?
8. Borazan belirgin bir ses çıkarmasa, kim savaşa hazırlanır?
9. Bunun gibi, siz de anlaşılır bir dil konuşmazsanız, söyledikleriniz nasıl anlaşılır? Havaya konuşmuş olursunuz!
10. Kuşkusuz dünyada çeşit çeşit diller vardır, hiçbirisi de anlamsız değildir.
11. Ne var ki, konuşulan dili anlamazsam, ben konuşana yabancı olurum, konuşan da bana yabancı olur.
12. Bu nedenle, siz de ruhsal armağanlara heveslendiğinize göre, inanlılar topluluğunu geliştiren ruhsal armağanlar bakımından zenginleşmeye bakın.
13. Bunun için, bilmediği dili konuşan, kendi söylediklerini çevirebilmek için dua etsin.
14. Bilmediğim dille dua edersem ruhum dua eder, ama zihnimin buna katkısı olmaz.
15. Öyleyse ne yapmalıyım? Ruhumla da zihnimle de dua edeceğim. Ruhumla da zihnimle de ilahi söyleyeceğim.
16. Tanrıyı yalnız ruhunla översen, yeni katılanlar senin ne söylediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl «Amin!» desin?
17. Uygun biçimde şükrediyor olabilirsin, ama bu başkasını geliştirmez.
18. Dillerle hepinizden çok konuştuğum için Tanrıya şükrediyorum.
19. Ama inanlılar topluluğunda dillerle on bin söz söylemektense, başkalarını eğitmek için zihnimden beş söz söylemeyi yeğlerim.
20. Kardeşler, çocuk gibi düşünmeyin. Kötülük konusunda çocuklar gibi, ama düşünmekte yetişkinler gibi olun.
21. Kutsal Yasada şöyle yazılmıştır: «Rab, «Yabancı diller konuşanların aracılığıyla, Yabancıların dudaklarıyla bu halka sesleneceğim; Yine de beni dinlemeyecekler!» diyor.»
22. Görülüyor ki, bilinmeyen diller imanlılar için değil, imansızlar için bir belirtidir. Peygamberlikse imansızlar için değil, imanlılar için bir belirtidir.
23. Şimdi bütün inanlılar topluluğu bir araya gelip hep birlikte bilmedikleri dillerle konuşurlarken yeni katılanlar ya da iman etmeyenler içeri girerse, «Siz çıldırmışsınız!» demezler mi?
24. Ama herkes peygamberlikte bulunurken iman etmeyen ya da yeni katılan biri içeri girerse, söylenen her sözle günahlı olduğuna ikna edilecek, her sözle yargılanacak.
25. Yüreğindeki gizli düşünceler açığa çıkacak ve, «Tanrı gerçekten aranızdadır!» diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrıya tapınacaktır.
26. Öyleyse ne diyelim, kardeşler? Toplandığınızda her birinizin bir ilahisi, öğretecek bir konusu, bir vahyi, bilmediği dilde söyleyecek bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey topluluğun gelişmesi için olsun.
27. Eğer bilinmeyen dillerle konuşulacaksa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de söylenenleri çevirsin.
28. Çeviri yapacak biri yoksa, bilmediği dilde konuşan, toplulukta sessiz kalsın, içinden Tanrıyla

konuşsun.

29. İki ya da üç peygamber konuşsun, öbürleri söylenenleri iyice düşünüp tartsın.

30. Toplantıda oturanlardan birine vahiy gelirse, konuşmakta olan sussun.

31. Herkesin öğrenmesi ve cesaret bulması için hepiniz teker teker peygamberlikte bulunabilirsiniz.

32. Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır.

33. Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısıdır. Kutsalların bütün topluluklarında böyledir.

34. Kadınlar toplantılarınızda sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Kutsal Yasanın da belirttiği gibi, uysal olsunlar.

35. Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, evde kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının toplantı sırasında konuşması ayıptır.

36. Tanrının sözü sizden mi kaynaklandı, ya da yalnız size mi ulaştı?

37. Kendini peygamber ya da ruhça olgun sayan varsa, bilsin ki, size yazdıklarım Rabbin buyruğudur.

38. Bunları önemsemeyenin kendisi de önemsenmesin.

39. Özet olarak, kardeşlerim, peygamberlikte bulunmayı gayretle isteyin, bilinmeyen dillerle konuşulmasına engel olmayın. Ancak her şey uygun ve düzenli biçimde yapılsın.

1. Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjdeyi anımsatmak istiyorum.
2. Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.
- 3-4. Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi.
5. Kefasa, sonra Onikilere göründü.
6. Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda göründü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler.
- 7-8. Bundan sonra Yakupa, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da göründü.
9. Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrının kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim.
10. Ama şimdi neysem, Tanrının lütfuyla öyleyim. Onun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrının bende olan lütfu emek verdi.
11. İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.
12. Eğer Mesihin ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölümler dirilmez diyor?
13. Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.
14. Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.
15. Bu durumda Tanrıyla ilgili tanıklığımız da yalan demektir. Çünkü Tanrının, Mesihi dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölümler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesihi de diriltmemiştir.
16. Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.
17. Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz.
18. Buna göre Mesihe ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır.
19. Eğer yalnız bu yaşam için Mesihe umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.
20. Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir.
21. Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.
22. Herkes nasıl Ademde ölüyorsa, herkes Mesihte yaşama kavuşacak.
23. Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesihin gelişinde Mesihe ait olanlar.
24. Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümlerliği, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrıya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak.
25. Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek Onun egemenlik sürmesi gerekir.
26. Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.
27. Çünkü, «Tanrı her şeyi Mesihin ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldı.» «Her şey Ona bağımlı kılındı» sözünün, her şeyi Mesihe bağımlı kılan Tanrıyı içermediği açıktır.
28. Her şey Oğula bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrıya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.
29. Diriliş yoksa, ölümler için vaftiz edilenler ne olacak? Ölümler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölümler için vaftiz ediliyorlar?
30. Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz?
31. Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsada sahip olduğum övücün hakkı için her gün ölüyorum.
32. Eğer insansal nedenlerle Efeste canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölümler dirilmeyecekse, «Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz.»
33. Aldanmayın, «Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar.»
34. Uslanıp kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrıyı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.

35. Ama biri çıkıp, «Ölüler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?» diye sorabilir.
36. Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki!
37. Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu -buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu- ekersin.
38. Tanrı tohuma dilediği bedeni -her birine kendine özgü bedeni- verir.
39. Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır.
40. Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanlarınkı başkadır.
41. Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.
42. Ölülerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak dirilitir.
43. Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak dirilitir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak dirilitir.
44. Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak dirilitir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.
45. Nitekim şöyle yazılmıştır: «İlk insan Adem yaşayan can oldu.» Son Ademse yaşam veren ruh oldu.
46. Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi.
47. İlk insan yerden, yani topraktandır. İkinci insan göktendir.
48. Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.
49. Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeyeceğiz.
50. Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrının Egemenliğini miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.
- 51-52. İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayana dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz.
53. Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir.
54. Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, «Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!» diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.
55. «Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?»
56. Ölümün dikenini günahdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasadan alır.
57. Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrıya şükürler olsun!
58. Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

1. Kutsallara yapılacak para yardımına gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın.
2. Haftanın ilk günü herkes kazancına göre bir miktar para ayırıp biriktirsin. Öyle ki, yanınıza geldiğimde para toplamaya gerek kalmasın.
3. Oraya vardığımda, başışlarınızı götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla Yerus alime göndereceğim.
4. Benim de gitmeme değerse, onları yanıma alıp gideceğim.
5. Makedonyadan geçtikten sonra yanınıza geleceğim.       Makedonyadan geçmek niyetindeyim.
6. Belki bir süre yanınızda kalırım, hatta kışı da sizinle geçirebilirim.   le ki, sonra nereye gidecek olsam, bana yardım edebilirsiniz.
7. Sizi   le kısaca görüp geçmek istemiyorum. Rabbin izniyle uzunca bir süre yanınızda kalmayı umut ediyorum.
8. Ama Pentikost Gününe dek Efeste kalacağım.
9.       büyük ve etkili i ler yapmam için burada bana bir kapı açıldı. Ne var ki, bana karşı çıkanlar çoktur.
10. Timoteos yanınıza gelirse, bir şeyden korkmamasına dikkat edin.       o da benim gibi Rabbin i ini yapıyor.
11. Kimse onu hor görmesin. Yanıma gelmesi için onu esenlikle uğurlayın. Karde lerle birlikte onun da gelmesini bekliyorum.
12. Karde imiz Apollosa gelince, karde lerle birlikte size gelmesi için ona çok ricada bulundum, ama şimdilik gelmeye hiç de istekli değil. Fırsat bulunca gelecek.
13. Uyanık kalın, imanda dimdik durun, mert ve g     olun.
14. Her şeyi sevgiyle yapın.
- 15-16. Ahayada ilk iman eden ve kendilerini kutsalların hizmetine adayan  stefanasın ev halkını bilirsiniz. Kardeşler, size yalvarırım, bu gibilere ve onlarla birlikte çalışıp emek verenlerin hepsine bağımlı olun.
17.  stefanas, Fortunatus ve Ahaykosun gelişine sevindim. Yokluğunuzu bana unutturdular.
18. Sizin ruhunuzu da benim ruhumu da ferahlattılar. Böylelerinin değerini bilin.
19. Asya  lindeki kiliseler size selam eder. Akvila ve Priska, evlerinde bulu an toplulukla birlikte Rabde size çok selam ederler.
20. Buradaki bütün kardeşlerin size selamı var. Birbirinizi kutsal  p  le selamlayın.
21. Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum.
22. Rabbi sevmeyene lanet olsun. Maranata!
23. Rab  sanın lütfu sizinle birlikte olsun.
24. Hepinize Mesih  sa'da sevgiler! Amin. Revision

2. Korintliler

Bölüm 1

1. Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteostan Ahayanın her yanındaki bütün kutsallara ve Tanrının Korintteki kilisesine selam!
2. Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3. Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrıya, merhametli Babaya, Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babasına övgüler olsun!
4. Kendisinden aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi bütün sıkıntılarımızda teselli ediyor.
5. Çünkü Mesih'in acılarını nasıl büyük ölçüde çekiyorsak, Mesih sayesinde büyük teselli de buluyoruz.
6. Sıkıntı çekiyorsak, bu sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Teselli buluyorsak bu, bizim çektiğimiz acıların aynısına dayanmanızda etkin olan bir teselli bulmanız içindir.
7. Size ilişkin umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza olduğu gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz.
8. Kardeşlerim, Asya İlinde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Dayanabileceğimizden çok ağır bir yük altındaydık. Öyle ki, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik.
9. Ölüme mahkûm olduğumuzu içimizde hissettik. Ama bu, kendimize değil, ölüleri dirilten Tanrıya güvenmemiz için oldu.
- 10-11. Tanrı bizi böylesine büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; daha da kurtaracaktır. Umudumuzu Ona bağladık. Siz de dualarınızla bize yardım ettikçe, bizi yine kurtaracaktır. Öyle ki, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağzından bizim için şükranlar sunulsun.
12. Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrının lütfuyla, Tanrıdan gelen kutsallık ve içtenlikle davrandığımıza vicdanımız tanıktır. Ve biz bununla övünüyoruz.
- 13-14. Okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmıyoruz. Bizi bir ölçüde anladığınız gibi, tümüyle anlayacağınızı umarım. Rabbimiz İsanın gününde bizim övücümüz siz olacağınız gibi, sizin övücünüz de biz olalım.
- 15-16. Bu güvenle, sizleri iki kez sevindirmek için önce size uğramak, sonra Makedonyaya geçmek, Makedonyadan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye uğurlanmak niyetindeydim.
17. Bunu isterken acaba kararsız mıydım? Ya da isteklerim benlikten mi doğuyor ki, önce «Evet, evet», sonra «Hayır, hayır» diyeyim?
18. Tanrının güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettiğimiz söz hem «evet» hem «hayır» değildir.
19. Silvanus ve Timoteosla birlikte size tanıttığımız Tanrının Oğlu İsa Mesih hem «evet» hem «hayır» değildi. Onda yalnız «evet» vardır.
20. Çünkü Tanrının bütün vaatleri Mesih'te «evet»tir. Bu nedenle Tanrının yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrıya «Amin» deriz.
21. Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve meshetmiş olan Tanrıdır.
22. O bizi mühürledi, güvence olarak da yüreklerimize Kutsal Ruhu yerleştirdi.
23. Tanrıyı tanık tutarım ki, Korinte dönmeyişimin nedeni sizi esirgemektir.
24. İmanınıza egemen olmak istemiyoruz, sevinmeniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda dimdik duruyorsunuz.

Bölüm 2

1. Size tekrar keder dolu bir ziyaret yapmamaya karar verdim.
2. Çünkü sizi kederlendirirsem, keder verdiğim sizlerden başka beni kim sevindirecek?
3. Bunu yazdım ki, geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepimizin sevinci olduğuna ilişkin hepimize güvenim var.
4. Kederlenesiniz diye değil, size beslediğim derin sevgiyi anlayasınız diye büyük bir sıkıntı ve yürek acısıyla gözyaşları içinde size yazdım.
5. Eğer biri bir başkasını kederlendirdiyse, beni değil -abartmadan söyleyeyim- bir dereceye kadar hepimizi kederlendirmiş olur.
6. Böyle birine çoğunluğun verdiği bu ceza yeterlidir.
7. Aşırı kedere boğulmasın diye o kişiyi daha fazla cezalandırmayıp bağışlamalı ve teselli etmelisiniz.
8. Bunun için ona duyduğunuz sevgiyi yenilemenizi rica ederim.
9. Sizi sınamak ve her durumda söz dinleyenler olup olmadığınızı anlamak için yazdım size.
10. Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladım, bunu sizin için Mesihin önünde bağışladım.
11. Öyle ki, Şeytanın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.
- 12-13. Mesihin Müjdesini yaymak amacıyla Troasa geldiğimde Rabbin işi için bana bir kapı açıldığı halde, kardeşim Titusu orada bulamadığım için iç huzurum yoktu. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonyaya gittim.
14. Bizi her zaman Mesihin zafer alayında yürüten, Onu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrıya şükürler olsun!
15. Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesihin güzel kokusuyuz.
16. Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu, kurtulanlar içinse yaşama götüren yaşam kokusuyuz. Böylesi bir işe kim yeterlidir?
17. Birçokları gibi, Tanrı'nın sözünü ticaret aracı yapanlar değiliz. Tanrı tarafından gönderilen ve Mesih'e ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde içtenlikle konuşuyoruz.

1. Kendimizi yine tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazıları gibi size ya da sizden tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var?
2. Bütün insanlarca bilinen ve okunan, yüreklerimize yazılmış mektubumuz sizsiniz.
3. Hizmetimizin sonucu olup mürekkeple değil, yaşayan Tanrının Ruhuyla, taş levhalara değil, insan yüreğinin levhalarına yazılmış Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır.
4. Mesih sayesinde Tanrıya böyle bir güvenimiz vardır.
5. Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterliyiz demek istemiyorum; bizi yeterli kılan Tanrıdır.
6. O bizi yazılı yasaya değil, Ruha dayalı yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olmaya yeterli kıldı. Yazılı yasa öldürür, Ruh ise yaşatır.
- 7-8. Ölümle sonuçlanan hizmet, yani taş üzerine harf harf kazılan yasa yücelik içinde geldiyse -öyle ki, İsrailoğulları geçici olan parlaklığından ötürü Musanın yüzüne bakamadılar- Ruha dayalı hizmetin yücelik içinde olacağı daha kesin değil mi?
9. İnsanı suçlu çıkaran hizmetin yüceliği varsa, aklanmayı sağlayan hizmetin yüceliği çok daha aşkındır.
10. Çünkü eskiden yüceltilmiş olanın, şimdi yücelikte aşkın olana göre yüceliği yoktur.
11. Geçici olan, yücelik içinde geldiyse, kalıcı olanın yüceliği çok daha büyüktür.
12. Böyle bir umuda sahip olduğumuz için büyük cesaretle konuşabiliriz.
13. Yüzündeki parlaklığın giderek söndüğünü İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz.
14. İsrailoğullarının zihinleri körelmişti. Bugün bile Eski Antlaşma okunurken zihinleri aynı peçeyle örtülü kalıyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar.
15. Ne var ki, bugün bile Musanın yazıları okunduğunda yüreklerini bir peçe örtüyor.
16. Oysa ne zaman biri Rabbe dönerse, o peçe kaldırılır.
17. Rab Ruhtur, Rabbin Ruhu neredeyse orada özgürlük vardır.
18. Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

1. Bu hizmeti Tanrının merhametiyle üstlendiğimiz için cesaretimizi yitirmeyiz.
2. Utanç verici gizli yolları reddettik. Hileye başvurmamız, Tanrının sözünü de çarpıtmayız. Gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrının önünde her insanın vicdanına tavsiye ederiz.
3. Yaydığımız Müjde örtülüysen de, mahvolanlar için örtülüdür.
4. Tanrının görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili Müjdenin ışığı imansızların üzerine doğmasını diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir.
5. Biz kendimizi ilan etmiyoruz; ama Mesih İsayı Rab, kendimizi de İsa uğruna kullarımız ilan ediyoruz.
6. Çünkü, «Işık karanlıktan parlayacak» diyen Tanrı, İsa Mesih'in yüzünde parlayan kendi yüceliğini tanımamızdan doğan ışığı bize vermek için yüreklerimizi aydınlattı.
7. Üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan kaynaklandığı bilinsin diye bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz.
8. Her yönden sıkıştırılmışız, ama ezilmiş değiliz. Şaşırılmışız, ama çaresiz değiliz.
9. Kovalanıyoruz, ama terk edilmiş değiliz. Yere yıkılmışız, ama yok olmuş değiliz.
10. İsanın yaşamı bedenimizde açıkça görülsün diye İsanın ölümünü her an bedenimizde taşıyoruz.
11. Çünkü İsanın yaşamı ölümlü bedenimizde açıkça görülsün diye, biz yaşayanlar İsa uğruna sürekli olarak ölüme teslim ediliyoruz.
12. Böylece ölüm bizde, yaşamsa sizde etkin olmaktadır.
13. «İman ettim, bu nedenle konuştum» diye yazılmıştır. Aynı iman ruhuna sahip olarak biz de iman ediyor ve bu nedenle konuşuyoruz.
14. Çünkü Rab İsayı diriltten Tanrının, bizi de İsayla diriltilip sizinle birlikte kendi önüne çıkaracağını biliyoruz.
15. Bütün bunlar sizin yararınızdır. Böylelikle Tanrının lütfu çoğalıp daha çok insana ulaştıkça, Tanrının yüceliği için şükran da artsın.
16. Bu nedenle cesaretimizi yitirmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız harap oluyorsa da, iç varlığımız günden güne yenileniyor.
17. Çünkü geçici, hafif sıkıntılarımız bize, ağırlıkta hiçbir şeyle karşılaştırılamayacak kadar büyük, sonsuz bir yücelik kazandırmaktadır.
18. Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere çeviriyoruz. Çünkü görünenler geçicidir, görünmeyenlerse sonsuza dek kalıcıdır.

1. Biliyoruz ki, barındığımız bu dünyasal çadır yıkılırsa, göklerde Tanrının bize sağladığı bir konut - elle yapılmamış, sonsuza dek kalacak bir evimiz- vardır.
2. Şimdiyse göksel evimizi giyinmeyi özleyerek inliyoruz.
3. Onu giyinirsek çıplak kalmayız.
4. Dünyasal çadırda yaşayan bizler ağır bir yük altında inliyoruz. Asıl istediğimiz soyunmak değil, giyinmektir. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun.
5. Bizleri tam bu amaç için hazırlamış ve güvence olarak bize Ruhunu vermiş olan Tanrıdır.
6. Bu nedenle her zaman cesaretimiz vardır. Şunu biliyoruz ki, bu bedende yaşadıkça Rabden uzaktayız.
7. Gözle görülene değil, imana dayanarak yaşarız.
8. Cesaretimiz vardır diyorum ve bedenden uzakta, Rabbin yanında olmayı yeğleriz.
9. Bunun için, ister bedende yaşayalım ister bedenden uzak olalım, amacımız Rabbi hoşnut etmektir.
10. Çünkü bedende yaşarken gerek iyi gerek kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimiz Mesihin yargı kürsüsü önüne çıkmak zorundayız.
11. Rabden korkmanın ne demek olduğunu bildiğimizden insanları ikna etmeye çalışıyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuz.
12. Kendimizi yine size tavsiye etmeye çalışmıyoruz. Ama yürekle değil, dış görünüşle övünenleri yanıtlayabilmeniz için bizimle övünmenize fırsat veriyoruz.
13. Eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir.
14. Bizi zorlayan, Mesihin sevgisidir. Yargımız şu: Biri herkes için öldü; öyleyse hepsi öldü.
15. Evet, Mesih herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, kendileri uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.
16. Bu nedenle, biz artık kimseyi insan ölçülerine göre tanımıyoruz. Mesih bu ölçülere göre tanıdıksa da, artık öyle tanımıyoruz.
17. Bir kimse Mesihteyse, yeni yaratıktır; eski şeyler geçmiş, her şey yeni olmuştur.
18. Bunların hepsi Tanrıdandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi.
19. Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesihte kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti.
20. Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesihin adına elçilik ediyor, Onun adına yalvarıyoruz: Tanrıyla barışın.
21. Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım.

1. Tanrıyla birlikte çalışan bizler, Onun lütfunu boş yere kabul etmemenizi ayrıca rica ediyoruz.
2. Çünkü Tanrı diyor ki, «Uygun zamanda seni duydum, Kurtuluş günü sana yardım ettim.»
3. Hizmetimizin kötülenmemesi için hiçbir konuda hiç kimsenin sürçmesine neden olmadık.
- 4-8. Tersine Tanrının hizmetkârları olarak olağanüstü dayanmada, sıkıntı, güçlük ve elemelerde, dayak, hapis, karışıklık, emek, uykusuzluk ve açlıkta; pak yaşayısta, bilgi, sabır, iyilik, Kutsal Ruh ve içten sevgide; gerçeğin ilanında ve Tanrının gücünde; sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her durumda örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da dürüst kişileriz.
9. Tanınmıyor gibiyiz, ama iyi tanınıyoruz. Ölümün ağzındayız, ama işte yaşıyoruz. Dövülüyorsak bile öldürülmüş değiliz.
10. Kederliyiz ama her zaman seviniyoruz. Yoksuluz ama birçoklarını zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yok ama her şeye sahibiz.
11. Ey Korintliler, sizinle açıkça konuştuk, size yüreğimizi açtık.
12. Sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden sevginizi esirgediniz.
13. Bize aynı karşılığı verebilmek için -çocuklarıma söyler gibi söylüyorum- siz de yüreğinizi açın.
14. İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla fesadın ne ortaklığı, ışıkla karanlığın ne paydaşlığı olabilir?
15. Mesihle Beliyal uyum içinde olabilir mi? İman edenle iman etmeyenin ortak yanı olabilir mi?
16. Tanrının tapınağıyla putlar uyuşabilir mi? Çünkü biz yaşayan Tanrının tapınağıyız. Nitekim Tanrı şöyle diyor: «Aralarında yaşayacak, Aralarında yürüyeceğim. Onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.»
17. Bu nedenle, «İmansızların arasından çıkıp ayrılın» diyor Rab. «Murdara dokunmayın, Ben de sizi kabul edeceğim.»
18. Her Şeye Gücü Yeten Rab diyor ki, «Size Baba olacağım, Siz de oğullarım, kızlarım olacaksınız.»

1. Sevgili kardeşler, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, bedeni ve ruhu lekeleyen her şeyden kendimizi arındıralım; Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.
2. Yüreklerinizde bize yer verin. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi yoldan saptırmadık, kimseyi sömürmedik.
3. Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce de söylediğim gibi, yüreğimizde öyle bir yeriniz var ki, sizinle ölürüz de yaşarız da.
4. Size çok güveniyor, sizinle çok övünüyorum. Teselliyle doluyum. Bütün sıkıntılar arasında sevincim sonsuzdur.
5. Makedonyaya geldiğimizde de hiç rahat yüzü görmedik. Her bakımdan sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, yüreğimizde korkular vardı.
- 6-7. Ama yüreği ezik olanları teselli eden Tanrı, Titusun yanımıza gelişiyle -yalnız gelişiyle değil, sizden aldığı teselliyle de- bizi teselli etti. Titus beni özlediğinizi, benim için üzülüp gayret ettiğinizi bize anlatınca sevincim bir kat daha arttı.
- 8-9. Mektubumla size acı verdim bile pişman değilim. Aslında pişman olmuştum -kısa bir süre için de olsa, o mektubun size acı verdiğini görüyorum- ama şimdi seviniyorum; acı duymanıza değil, bu acınızın sizi tövbeye yöneltmesine seviniyorum. Tanrının isteğine uygun olarak acı çektiniz. Böylece hiçbir şekilde bizden zarar görmediniz.
10. Tanrının isteğiyle çekilen acı, kişiyi kurtuluşla sonuçlanan ve pişmanlık doğurmayan tövbeye götürür. Dünyanın acılarıysa ölüm getirir.
11. Bakın bu acılar, Tanrının isteğiyle çektiğiniz bu acılar sizde ne büyük ciddiyet, paklanmak için ne büyük istek yarattı! Sizde ne büyük öfke, korku, özlem, gayret ve suçluyu cezalandırma arzusu uyandırdı! Bu konuda her bakımdan masum olduğunuzu kanıtladınız.
12. Size o mektubu yazdımsa da, haksızlık edeni ya da haksızlık göreni düşünerek yazmadım; bize ne denli adanmış olduğunuzu Tanrı önünde açıkça görmenizi istiyordum.
13. Bütün bunlarla teselli buluyoruz. Tesellimize ek olarak Titusun sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun yüreğini ferahlattınız.
14. Sizleri ona övdüm, beni utandırmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiyse, sizi Titusa övmemiz de öylece doğru çıktı.
15. Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl saygı ve korkuyla kabul ettiğinizi anımsadıkça size olan sevgisi daha da artıyor.
16. Size her bakımdan güvenebildiğim için seviniyorum.

- 1-2. Kardeşler, sizlere Tanrının Makedonyadaki kiliselerine sağladığı lütuftan söz etmek istiyoruz: Büyük sıkıntılarla denendiklerinde, coşkun sevinçleri ve aşırı yoksullukları tam bir cömertliğe dönüştü.
3. Ellerinden geldiği kadarını, hatta daha fazlasını kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim.
4. Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvarıp yakardılar.
5. Umdüğumuzdan da öte, kendilerini önce Rabbe, sonra Tanrının isteğiyle bize adadılar.
6. Bu nedenle, aranızda daha önce başladığı bu hayırlı işi tamamlaması için Titusu isteklendirdik.
7. İmanda, söz söylemekte, bilgide, her tür gayrette, bize beslediğiniz sevgide, her şeyde üstün olduğunuz gibi, bu hayırlı işte de üstün olmaya bakın.
8. Bunu buyruk olarak söylemiyorum, yalnızca sevginizin içtenliğini ötekilerin gayretiyle karşılaştırarak sınamak istiyorum.
9. Rabbimiz İsa Mesihin lütfunu bilirsiniz. Onun yoksulluğuyla siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde sizin uğrunuza yoksul oldu.
10. Bu konuda size yararlı olanı salık veriyorum. Geçen yıl bağış toplamaya ilk girişen, hatta buna ilk heveslenen siz oldunuz.
11. Şimdi bu işi tamamlayın; bunu candan arzuladığınız gibi, elinizden geldiğince tamamlamaya bakın.
12. Çünkü istek varsa, insanın elinde olmayana göre değil, elindekine göre yardımda bulunması uygundur.
- 13-15. Amacımız sizi sıkıntıya sokup başkalarını rahatlatmak değildir. Ama eşitlik olsun diye, şimdi elinizdeki fazlalık onların eksiğini tamamladığı gibi, başka zaman onların elindeki fazlalık sizin eksiğinizi tamamlasın. Öyle ki, «Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksiği yoktu» diye yazılmış olduğu gibi, eşitlik olsun.
16. Titusun yüreğinde sizin için aynı ilgiyi uyandıran Tanrıya şükürler olsun!
17. Çünkü Titus yalnız ricamızı kabul etmekle kalmadı, size derin ilgi duyduğu için kendi isteğiyle yanınıza geliyor.
18. Müjdeyi yayma çabalarından ötürü bütün kiliselerce övülen bir kardeşi de onunla birlikte gönderiyoruz.
19. Üstelik bu kardeş, Rabbi yüceltmek ve yardıma hazır olduğumuzu göstermek için yürüttüğümüz bu hayırlı hizmette yol arkadaşımız olmak üzere kiliseler tarafından seçildi.
20. Bu büyük bağışla ilgili hizmetimizde kimsenin eleştirisine hedef olmamaya özen gösteriyoruz.
21. Çünkü yalnız Rabbin gözünde değil, insanların gözünde de doğru olanı yapmaya dikkat ediyoruz.
22. Birçok konuda defalarca deneyip gayretli bulduğumuz, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de bu iki kişiyle birlikte gönderiyoruz.
23. Titusa gelince, o benim paydaşım ve aranızdaki emektaşımıdır. Öbür kardeşlerimizse kiliselerin elçileri, Mesihin kıvancıdır.
24. Bunun için onlara sevginizi kanıtlayın, kiliselerin önünde sizinle övünmemizin nedenini gösterin.

1. Kutsallara yapılacak bu yardımla ilgili olarak size yazmama gerek yok.
2. Çünkü yardıma hazır olduğunuzu biliyorum. Ahayadaki sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunu söyleyerek Makedonyalılar karşısında sizinle övünmekteyim. Gayretiniz onların çoğunu harekete geçirdi.
3. Bu konuda sizinle övünmemiz boşa çıkmasın; dediğim gibi, hazırlıklı olasınız diye kardeşleri yanınıza gönderiyorum.
4. Öyle ki, bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelir ve sizi hazırlıksız bulurlarsa, sizler bir yana, bizler duyduğumuz güvenden ötürü utanmayalım.
5. Bu nedenle önce yanınıza gelmeleri ve cömertçe vermeyi vaat ettiğiniz armağanları hazırlamaları için kardeşlere ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır olsun.
6. Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer.
7. Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever.
8. Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir.
9. Nitekim şöyle yazılmıştır: «Armağanlar dağıttı, yoksullara verdi; Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.»
10. İkinciye tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, sizin de ekeceğinizi sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır.
11. Her durumda cömert olmanız için her bakımdan zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrıya şükran nedeni oluyor.
12. Yaptığınız bu hizmet yalnız kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, birçoklarının Tanrıya şükretmesiyle de zenginleşiyor.
13. Onlar, içtenliğinizi kanıtlayan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih Müjdesine uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrıyı yüceltiyorlar.
14. Tanrının size bağışladığı olağanüstü lütuftan dolayı sizler için dua ediyor, sizi özlüyorlar.
15. Sözle anlatılamayan armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

- 1-2. Sizinle birlikteyken ürkek, ama aranızda değilken yiğit kesilen ben Pavlus, Mesihteki alçakgönüllülük ve yumuşaklıkla size rica ediyor, yalvarıyorum: Yanınıza geldiğim zaman, bizi olağan insanlar gibi yaşayanlardan sayan bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavrı aynı cesaretle size karşı takınmaya zorlamayın beni.
3. Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşıyoruz.
4. Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır.
5. Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesihe bağımlı kılıyoruz.
6. Mesihe tümüyle bağımlı olduğunuz zaman, Ona bağımlı olmayan her eylemi cezalandırmaya hazır olacağız.
7. Gözünüzün önündekine bakın. Bir kimse Mesihe ait olduğuna güveniyorsa, yine düşünsün: Kendisi kadar biz de Mesihe aitiz.
8. Sizi yıkmak için değil, geliştirmek için Rabbin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam.
9. Mektuplarımla sizi korkutmaya çalışıyormuş gibi görünmek istemiyorum.
10. Çünkü bazıları, «Mektupları ağır ve etkilidir, ama kişisel varlığı etkisiz, konuşma yeteneği de sıfır» diyormuş.
11. Böyle diyenler şunu bilsin ki, uzaktayken mektuplarımızda ne diyorsak, aranızdayken de öyle davranıyoruz.
12. Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da karşılaştırmaya elbette cesaret edemeyiz! Onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırmakla akılsızlık ediyorlar.
13. Ama biz haddimizi aşp fazla övünmeyiz; övünmemiz, Tanrının bizim için belirlediği, sizlere kadar da uzanan alanın sınırları içinde kalır.
14. Etkinlik alanımız size kadar uzanmasaydı, sizinle ilgilenmekle sınırlarımızın dışına çıkmış sayılabilirdik. Oysa Mesihin Müjdesini size kadar ilk ulaştıran biz olduk.
15. Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmayız. Umudumuz odur ki, sizin imanınız büyüdükçe sayenizde etkinlik alanımız alabildiğine genişleyecek.
16. Böylelikle Müjdeyi sizlerden daha ötelere yayabileceğiz. Çünkü başkasının etkinlik alanında başarılı işlerle övünmek istemiyoruz.
17. «Övünen, Rable övünsün.»
18. Kabule değer kişi kendi kendini tavsiye eden değil, Rab'bin tavsiye ettiği kişidir.

1. Umarım yapacağım küçük bir akılsızlığı hoş görürsünüz. Ne olur, beni hoş görün!
2. Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek ere, Mesihe sunmak üzere nişanladım.
3. Ne var ki, yılanın Havvayı kurnazlığıyla aldatması gibi, düşüncelerinizin Mesihe olan içten ve pak adanmışlıktan saptırılmasından korkuyorum.
4. Çünkü size gelen ve bizim tanıttığımızdan değişik bir İsayı tanıtanları pekâlâ hoş görüyorsunuz. Ayrıca, aldığınız ruhtan farklı bir ruhu ve kabul ettiğinizden farklı bir müjdeyi kabul ederek bunları hoş görüyorsunuz.
5. Sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu sanmıyorum!
6. Acemi bir konuşmacı olabilirim, ama bilgiden yana acemi değilim. Bunu size her durumda, her bakımdan açıkça gösterdik.
7. Yücelmeniz için kendimi alçaltarak Tanrının Müjdesini size karşılıksız bildirmekle günah mı işledim?
8. Size hizmet etmek için yardım aldığım başka kiliseleri adeta soydum.
9. Aranızdayken ihtiyacım olduğu halde hiçbirinize yük olmadım. Çünkü Makedonyadan gelen kardeşler eksiklerimi tamamladılar. Size yük olmamaya hep özen gösterdim, bundan böyle de özen göstereceğim.
10. Mesihin gerçeğine sahip olarak kesinlikle diyebilirim ki, Ahaya İlinde hiç kimse beni böyle övmekten alıkoyamaz.
11. Neden mi? Sizi sevmediğimden mi? Tanrı biliyor ki, sizi seviyorum.
12. Övündükleri konuda bize eşit sayılmak isteyen fırsatçılara fırsat vermemek için, yaptığımı yapmaya devam edeceğim.
13. Bu tür adamlar sahte elçiler, düzenbaz işçiler, kendilerine Mesihin elçisi süsü verenlerdir.
14. Buna şaşmamalı. Şeytan da kendisine ışık meleği süsü verir.
15. Ona hizmet edenlerin de kendilerine doğruluğun hizmetkârları süsü vermesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıklarına göre olacaktır.
16. Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Öyle sanıyorsanız, akılsız birini kabul eder gibi de olsa beni kabul edin ki, ben de biraz övüneyim!
17. Söylediklerimi Rabbin söyleyeceği gibi değil, akılsız biri gibi, bu övünge tavrıyla söylüyorum.
18. Mademki birçokları ne olduklarıyla övünüyorlar, ben de övüneceğim.
19. Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara seve seve katlanıyorsunuz!
20. Aslında sizi köle edenlere, sömürenlere, sizden yararlananlara, büyüklük taslayanlara ya da sizi tokatlayanlara katlanıyorsunuz.
21. Utanarak kabul ediyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik! Ama birinin övünmeye cesaret ettiği konuda -akılsız biri gibi konuşuyorum- ben de övünmeye cesaret ediyorum.
22. Onlar İbrani mi? Ben de İbraniyim. İsraili mi? Ben de İsrailiyim. İbrahim'in soyundan mıdırılar? Ben de onun soyundanım.
23. Mesihin hizmetkârları mıdırılar? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben Onun daha üstün bir hizmetkârıyım. Ben daha çok emek verdim, hapse daha çok girdim, sayısız dayak yedim, çok kez ölümle burun buruna geldim.
24. Beş kez Yahudilerden otuz dokuz kırbaça yedim.
25. Üç kez değnekle dövüldüm, bir kez taşlandım, üç kez deniz kazasına uğradım. Bir gün bir gece açık denizde kaldım.
26. Sık sık yolculuk ettim. Irmaklarda, haydutlar arasında, gerek soydaşlarımla gerekse öteki ulusların arasında tehlikelere uğradım. Kentte, kırdan, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikelere düştüm.
27. Emek verdim, sıkıntı çektim, çok kez uykusuz kaldım. Açlığı, susuzluğu tattım. Çok kez yiyecek sıkıntısı çektim, soğukta çıplak kaldım.
28. Öbür sorunların yanı sıra, bütün kiliseler için her gün çektiğim kaygının baskısı var üzerimde.

29. Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam? Kim günaha düşürölür de ben onun için yanmam?
30. Övünmem gerekiyorsa, güçsüzlüğümü gösteren şeylerle övüneceğim.
31. Rab İsanın sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası biliyor ki, yalan söylemiyorum.
32. Şamda Kral Aretasin valisi beni yakalatmak için kenti denetim altına almıştı.
33. Ama beni küfe içinde surdaki bir pencereden sarkıttılar; böylece onun elinden sıyrılıp kaçtım.

1. Yararlı olmasa da övünmek gereklidir. Şimdi görümlere ve Rabbin vahiylerine geleyim.
2. On dört yıl önce alınıp üçüncü göğe götürülmüş bir Mesih izleyicisi tanıyorum. Bu, bedensel olarak mı, yoksa beden dışında mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir.
- 3-4. Evet, bu adamın cennete götürüldüğünü biliyorum; bu, bedensel olarak mı, yoksa bedenden ayrı mı oldu, bilmiyorum, Tanrı bilir. Orada, dille anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan sözler işitti.
5. Böyle biriyle övüneceğim. Ama kendimle ilgili olarak, güçsüzlüklerimden başka bir şeyle övünmeyeceğim.
6. Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin diye övünmekten kaçınıyorum.
7. Aldığım vahiylerin üstünlüğüyle gururlanmayayım diye bana bedende bir diken, beni yumruklamak için Şeytanın bir meleği verildi, gururlanmayayım diye.
8. Bundan kurtulmak için Rabbe üç kez yalvardım.
9. Ama O bana, «Lütfum sana yeter. Çünkü gücüm, güçsüzlükte tamamlanır» dedi. İşte, Mesihin gücü içimde bulunsun diye güçsüzlüklerimle sevinerek daha çok övüneceğim.
10. Bu nedenle Mesih uğruna güçsüzlükleri, hakaretleri, zorlukları, zulümleri ve darlıkları sevinçle karşılıyorum. Çünkü ne zaman güçsüzsem, o zaman güçlüyüm.
11. Akılsız biri gibi davrandım, ama beni buna siz zorladınız. Aslında beni siz tavsiye etmeliydiniz. Çünkü bir hiç isem de, sözüm ona üstün elçilerden hiç de aşağı değilim.
12. Elçiliğimin kanıtları aranızda büyük bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle gösterildi.
13. Size yük olmayışından başka öbür kiliselerden ne eksisiniz var ki? Bu haksızlığımı bağışlayın!
14. İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü sizde olanı değil, sizi istiyorum. Çocukların anne babaları için değil, anne babaların çocukları için para biriktirmesi gerekir.
15. Ben de canlarınız uğruna malımı da kendimi de seve seve harcayacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim?
16. Öyle olsun, ben size yük olmadım. Ama kurnaz biri olduğumdan sizi hileyle elde etmişim!
17. Size gönderdiğim adamlardan biri aracılığıyla sizi sömürdüm mü?
18. Titusu size gelmeye isteklendirdim ve öbür kardeşi de onunla birlikte gönderdim. Titus sizi sömürmedi, değil mi? Aynı ruhla davranmadık mı, aynı yolu izlemedik mi?
19. Bunca zamandır önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu düşünüyorsunuz? Tanrının önünde, Mesihe ait kişiler olarak konuşuyoruz. Sevgili kardeşler, yaptığımız her şey sizin gelişmeniz içindir.
20. Çünkü geldiğimde sizi istediğim durumda bulamayacağımdan korkuyorum. Sizler de beni istediğiniz durumda bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, dedikodu, böbürlenme, kargaşa olmasından korkuyorum.
21. Korkarım size tekrar geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip de kapıldıkları pisliklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçokları için yas tutacağım.

1. Bu, yanınıza üçüncü gelişim olacak. Her suçlama iki ya da üç tanığın tanıklığıyla doğrulanmalıdır.
2. Daha önce, aranızda ikinci kez bulunduğumda, geçmişte günah işlemiş olanlarla onların dışında kalanların hepsine söylemiştim, şimdi sizden uzaktayken de yineliyorum: Tekrar yanınıza gelirim, hiç kimseyi esirgemeyeceğim!
3. Mesih'in benim aracılığımla konuştuğuna ilişkin kanıt istiyorsunuz. Mesih size karşı güçsüz değildir; Onun gücü sizde etkindir.
4. Güçsüzlük içinde çarmıha gerildiği halde, şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Biz de Onda güçsüz olduğumuz halde, Tanrı'nın gücü sayesinde Onunla birlikte sizin yararınıza yaşayacağız.
5. İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınavı yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız.
6. Umarım bizim başarısızlığa uğramadığınızı anlayacaksınız.
7. Kötü bir şey yapmamanız için Tanrıya dua ediyoruz. Dileğimiz, bizim sınavı geçmiş görünmemiz değil, biz sınavda başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır.
8. Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek uğruna bir şey yapabiliriz.
9. Biz güçsüz, sizse güçlüyken seviniyoruz. Yetkin olmanız için de dua ediyoruz.
10. Rabbin yıkmak değil, geliştirmek için bana verdiği yetkiyi yanınıza geldiğimde sert biçimde kullanmak zorunda kalmayayım diye, bunları aranızda değilken yazıyorum.
11. Son olarak hoşça kalın, kardeşlerim. Yaşantınızı düzeltin, çağrıma kulak verin, düşüncelerinizde birlik olun, esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik kaynağı olan Tanrı sizinle birlikte olacaktır.
12. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.
13. Bütün kutsallar size selam eder.
14. Rab İsa Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepinizle birlikte olsun.

Galatyalılar

Bölüm 1

- 1-2. İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, İsa Mesih ve Onu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi atanan ben Pavludan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatyalı kiliselere selam!
3. Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
4. Mesih, Babamız Tanrının isteğine uyarak bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için günahlarımıza karşılık kendini feda etti.
5. Tanrıya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.
6. Sizi Mesih'in lütfuyla çağırarak bırakıp değişik bir müjdeye böylesine çarçabuk dönmenize şaşıyorum.
7. Gerçekte başka bir müjde yoktur. Ancak aklınızı karıştırıp Mesih'in Müjdesini çarpıtmak isteyenler vardır.
8. İster biz, ister gökten bir melek size bildirdiğimize ters düşen bir müjde bildirirse, lanet olsun ona!
9. Daha önce söylediğimizi şimdi yine söylüyorum: Bir kimse size kabul ettiğinize ters düşen bir müjde bildirirse, ona lanet olsun!
10. Şimdi ben insanların onayını mı, Tanrının onayını mı arıyorum? Yoksa insanları mı hoşnut etmeye çalışıyorum? Eğer hâlâ insanları hoşnut etmek isteseydim, Mesih'in kulu olmazdım.
11. Kardeşlerim, yaydığım Müjdenin insandan kaynaklanmadığını bilmenizi istiyorum.
12. Çünkü ben onu insandan almadım, kimseden de öğrenmedim. Bunu bana İsa Mesih vahiy yoluyla açıkladı.
13. Yahudi dinine bağlı olduğum zaman nasıl bir yaşam sürdüğümü duydunuz. Tanrının kilisesine alabildiğine zulmediyor, onu kırıp geçiriyordum.
14. Yahudi dininde yaşıtım olan soydaşlarımdan birçoğundan daha ilerideydim, atalarımın geleneklerini savunmakta çok daha gayretliydim.
- 15-16. Ama beni daha annemin rahmindeyken seçip lütfuyla çağırarak Tanrı, uluslara müjdelemem için Oğlunu bana göstermeye razı olunca hemen insanlara danışmadım;
17. Yerusolime, benden önce elçi olanların yanına da gitmedim; Arabistana gittim, sonra yine Şama döndüm.
18. Bundan üç yıl sonra Kefasla tanışmak üzere Yerusolime gittim, on beş gün onun yanında kaldım.
19. Öbür elçilerden hiçbirini görmedim, yalnız Rab İsa'nın kardeşi Yakubu gördüm.
20. Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrının önünde belirtiyorum.
21. Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine gittim.
22. Yahudiyenin Mesihe ait kiliseleri beni şahsen tanımıyorlardı.
23. Yalnız, «Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceleri yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor» dediğini duymuşlardı.
24. Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

1. On dört yıl aradan sonra Titusu da yanıma alıp Barnabayla birlikte yine Yerusalıme gittim.
2. Vahiy uyarınca gittim. Boş yere koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar arasında yaydığım Müjdeyi özel olarak ileri gelenlere sundum.
3. Benimle birlikte olan Titus bile Grek olmasına karşın sünnet edilmeye zorlanmadı.
4. Ne var ki, İsa Mesihte sahip olduğumuz özgürlüğü el altından öğrenmek ve böylece bizi köleleştirmek için gizlice aramıza sızan sahte kardeşler vardı.
5. Müjde gerçeği sürekli sizinle kalsın diye bir an bile onlara boyun eğip teslim olmadık.
6. Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz- evet, bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar.
7. Tam tersine, Müjdeyi sünnetlilere bildirme işi nasıl Petrusa verildiyse, sünnetsizlere bildirme işinin de bana verildiğini gördüler.
8. Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrusta etkin olan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de etkin oldu.
9. Topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna bana bağışlanan lütfu sezince paydaşlığımızın işareti olarak bana ve Barnabaya sağ ellerini uzattılar. Öteki uluslara bizlerin, Yahudilere kendilerinin gitmesini uygun gördüler.
10. Ancak yoksulları anımsamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmaya gayret ediyordum.
11. Ne var ki, Kefas Antakyaya geldiği zaman, suçlu olduğu için ona açıkça karşı geldim.
12. Çünkü Yakupun yanından bazı adamlar gelmeden önce Kefas öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o adamlar gelince sünnet yanlılarından korkarak sünnetsizlerden uzaklaştı, onlarla yemek yemez oldu.
13. Öbür Yahudiler de onun gibi ikiyüzlülük ettiler. Sonunda Barnaba bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı.
14. Müjde gerçeğine uygun davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Kefasa şöyle dedim: «Yahudi olduğun halde Yahudi gibi değil, öteki uluslardan biri gibi yaşıyorsun, nasıl olur da ulusları Yahudi gibi yaşamaya zorlarsın?
15. Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan <günahlılar> değiliz.
16. Yine de insanın Kutsal Yasanın gereklerini yaparak değil, İsa Mesihe iman ederek aklandığını biliyoruz. Bunun için biz de Yasanın gereklerini yaparak değil, Mesihe iman ederek aklanalım diye Mesih İsaya iman ettik. Çünkü hiç kimse Yasanın gereklerini yaparak aklanmaz.
17. Mesihte aklanmak isterken kendimiz günahlı çıkarsak, Mesih günahın yordakçısı mı olur? Kesinlikle hayır!
18. Yıktığımı yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum.
19. Çünkü ben Tanrı için yaşamak üzere Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm.
20. Mesihle birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende sürdürdüğüm yaşamı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğluna imanla sürdürüyorum.
21. Tanrı'nın lütfunu geçersiz saymış değilim. Çünkü aklanma Yasa aracılığıyla sağlanabilseydi, o zaman Mesih boş yere ölmüş olurdu.»

1. Ey akılsız Galatyalılar! Sizi kim büyüledi? İsa Mesih çarmıha gerilmiş olarak gözlerinizin önünde tasvir edilmedi mi?
2. Sizden yalnız şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruhu, Yasanın gereklerini yaparak mı, yoksa duyduklarınıza iman ederek mi aldınız?
3. Bu kadar akılsız mısınız? Ruhla başladıktan sonra şimdi insan çabasıyla mı bitirmeye çalışıyorsunuz?
4. Boş yere mi bu kadar acı çektiniz? Gerçekten boşuna mıydı?
5. Size Kutsal Ruhu veren ve aranızda mucizeler yaratan Tanrı, bunu Yasanın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa duyduklarınıza iman ettiğiniz için mi yapıyor?
6. Örneğin, «İbrahim Tanrıya iman etti, böylece aklanmış sayıldı.»
7. Öyleyse şunu bilin ki, İbrahimin gerçek oğulları iman edenlerdir.
8. Kutsal Yazı, Tanrının öteki ulusları imanlarına göre aklayacağını önceden görerek İbrahime, «Bütün uluslar senin aracılığınla kutsanacak» müjdesini önceden verdi.
9. Böylece iman edenler, iman etmiş olan İbrahimle birlikte kutsanırlar.
10. Yasanın gereklerini yapmış olmaya güvenenlerin hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: «Yasa Kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir.»
11. Tanrı katında hiç kimsenin Yasayla aklanmadığı açıktır. Çünkü «İmanla aklanan yaşayacaktır.»
12. Yasa imana dayalı değildir. Tersine, «Yasanın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.»
- 13-14. İbrahime sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruhu imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasanın lanetinden kurtardı. Çünkü, «Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir» diye yazılmıştır.
15. Kardeşler, insan yaşamından bir örnek vereyim. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz saymaz, ona bir şey eklemesiz.
16. Vaatler İbrahime ve soyundan olana verildi. Tanrı birçok kişiden söz ediyormuş gibi, «Ve soyundan olanlara» demiyor; «Soyundan olana» demekle tek bir kişiden, yani Mesihten söz ediyor.
17. Şunu demek istiyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrının önceden onayladığı antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz.
18. Çünkü miras Yasaya bağlıysa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası İbrahime vaatle bağışlamıştır.
19. Öyleyse Yasanın amacı neydi? Yasa suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Vaadi alan ve İbrahimin soyundan olan Kişi gelene dek yürürlükte kalacaktı. Melekler yoluyla, bir aracı eliyle düzenlendi.
20. Aracı tek bir tarafa ait değildir; Tanrı ise birdir.
21. Öyleyse Kutsal Yasa Tanrının vaatlerine aykırı mıdır? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilseydi, elbette insanlar yasayla aklanırdı.
22. Oysa İsa Mesihe olan imana dayanan vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor.
23. Bu iman gelmeden önce Yasa altında hapsedilmiştik, gelecek iman açıklanıncaya dek Yasanın tutuklusuyduk.
24. Yani imanla aklanalım diye Mesihin gelişine dek Yasa eğitmenimiz oldu.
25. Ama iman gelmiş olduğundan, artık Yasanın denetiminde değiliz.
26. Çünkü Mesih İsaya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrının oğullarıdır.
27. Vaftizde Mesihle birleşenlerinizin hepsi Mesihi giyindi.
28. Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepsiniz Mesih İsada birsiniz.
29. Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız, vaade göre de mirasçısınız.

1. Şunu demek istiyorum: Mirasçı her şeyin sahibiyse de, çocuk olduğu sürece köleden farksızdır.
2. Babasının belirlediği zamana dek vasilerin, vekillerin gözetimi altındadır.
3. Bunun gibi, biz de ruhsal yönden çocukken, dünyanın temel ilkelerine bağlı yaşayan kölelerdik.
- 4-5. Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlunu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım.
6. Oğullar olduğunuz için Tanrı öz Oğlunun <<Abba! Baba!>> diye seslenen Ruhunu yüreklerinize gönderdi.
7. Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.
8. Ne var ki, eskiden Tanrıyı tanımadığınız zamanlarda, gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz.
9. Şimdiyse Tanrıyı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. Öyleyse nasıl oluyor da bu değersiz, etkisiz ilkelere dönüyorsunuz? Yeniden onların kölesi mi olmak istiyorsunuz?
10. Özel günler, aylar, mevsimler, yıllar kutluyorsunuz!
11. Sizin için korkuyorum. Yoksa uğrunuza boş yere mi emek verdim?
12. Kardeşler, size yalvarıyorum, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz.
13. Bildiğiniz gibi, Müjdeyi size ilk kez bedensel hastalığım nedeniyle bildirmiştim.
14. Bedensel durumum sizin için çetin bir deneme olduğu halde beni ne hor gördünüz ne de reddettiniz. Tanrının bir meleğini, hatta Mesih İsayı kabul eder gibi kabul ettiniz beni.
15. Şimdi o sevincinize ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, elinizden gelse gözlerinizi oyar bana verirdiniz.
16. Peki, size gerçeği söylediğim için düşmanınız mı oldum?
17. Başkaları sizi kazanmaya gayret ediyor, ama niyetleri iyi değil. Kendileri için gayret edesiniz diye sizi bizden ayırmak istiyorlar.
18. Niyet iyiye, yalnız aranızda olduğum zaman değil, her zaman gayretli olmak iyidir.
19. Çocuklarım! Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yine doğum ağrısı çekiyorum.
20. Şimdi yanınızda bulunmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi isterdim. Bu halinize şaşıyorum!
21. Kutsal Yasa altında yaşamak isteyen sizler, söyleyin bana, Yasanın ne dediğini bilmiyor musunuz?
22. İbrahimin biri köle, biri de özgür kadından iki oğlu olduğu yazılıdır.
23. Köle kadından olan olağan yoldan, özgür kadından olansa vaat sonucu doğdu.
24. Burada bir benzetme vardır. Bu kadınlar iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağındandır, köle olacak çocuklar doğurur. Bu Hacerdir.
25. Hacer, Arabistandaki Sina Dağını simgeler. Şimdiki Yeruslaimin karşılığıdır. Çünkü çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir.
26. Oysa göksel Yeruslaim özgürdür, annemiz odur.
27. Nitekim şöyle yazılmıştır: <<Sevin, çocuk doğurmayan ey kısır kadın! Doğum ağrısı nedir bilmeyen sen, Yükselt sesini, haykır! Çünkü terk edilmiş kadının, Kocasından daha çok çocuğu var.>>
28. Kardeşler, İshak gibi sizler de vaat çocuklarıdır.
29. Olağan yoldan doğan, Kutsal Ruha göre doğana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyle oluyor.
30. Ama Kutsal Yazı ne diyor? <<Köle kadınla oğlunu kov. Çünkü köle kadının oğlu Özgür kadının oğluyla birlikte Asla mirasa ortak olmayacaktır.>>
31. İşte böyle, kardeşler, bizler köle kadının değil, özgür kadının çocuklarıyız.

1. Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.
2. Bakın, ben Pavlus size diyorum ki, sünnet olursanız Mesihin size hiç yararı olmaz.
3. Sünnet edilen her adamı bir daha uyarıyorum: Kutsal Yasanın tümünü yerine getirmek zorundadır.
4. Yasa aracılığıyla aklanmaya çalışan sizler Mesih'ten ayrıldınız, Tanrının lütfundan uzak düştünüz.
5. Ama biz aklanmanın verdiği umudun gerçekleşmesini Ruha dayanarak, imanla bekliyoruz.
6. Mesih İsa'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin yararı vardır; yararlı olan, sevgiyle etkisini gösteren imandır.
7. İyi koşuyordunuz. Sizi gerçeğe uymaktan kim alıkoymdu?
8. Buna kanmanız sizi çağıranın isteği değildir.
9. «Azıcık maya bütün hamuru kabartır.»
10. Başka türlü düşünmeyeceğinize ilişkin Rab'de size güvenim var. Ama aklınızı karıştıran kim olursa olsun, cezasını çekecektir.
11. Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti savunuyor olsaydım, bugüne dek baskı görür müydüm? Öyle olsaydı, çarmıh engeli ortadan kalkardı.
12. Aklınızı çelenler keşke kendilerini hadım etseler!
13. Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin.
14. Bütün Kutsal Yasa tek bir sözde özetlenmiştir: «Komşunu kendin gibi seveceksin.»
15. Ama birbirinizi ısırp yiyorsanız, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyiniz!
16. Şunu demek istiyorum: Kutsal Ruhun yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiz.
17. Çünkü benlik Ruha, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz.
18. Ruhun yönetimindeyseniz, Yasaya bağımlı değilsiniz.
- 19-21. Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir. Sizi daha önce uyardığım gibi yine uyarıyorum, böyle davrananlar Tanrı Egemenliğini miras alamayacaklar.
- 22-23. Ruhun ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özenetimidir. Bu tür nitelikleri yasaklayan yasa yoktur.
24. Mesih İsaya ait olanlar, benliği, tutku ve arzularıyla birlikte çarmıha germişlerdir.
25. Ruh sayesinde yaşıyorsak, Ruhun izinde yürüelim.
26. Boş yere övünen, birbirine meydan okuyan, birbirini kıskanan kişiler olmayalım.

Bölüm 6

1. Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak ruhla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinizi kollayın.
2. Birbirinizin yükünü taşıyın, böylece Mesihin Yasasını yerine getirirsiniz.
3. Kişi bir hiçken kendini bir şey sanıyorsa, kendini aldatmış olur.
4. Herkes kendi yaptıklarını denetlesin. O zaman başkasının yaptıklarıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir.
5. Herkes kendine düşen yükü taşımali.
6. Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle bütün nimetleri paylaşsın.
7. Aldanmayın, Tanrı alaya alınmaz. İnsan ne ekerse onu biçer.
8. Kendi benliğine eken, benlikten ölüm biçecektir. Ruha eken, Ruhtan sonsuz yaşam biçecektir.
9. İyilik yapmaktan usanmayalım. Gevşemezsek mevsiminde biçeriz.
10. Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım.
11. Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum!
12. Bedende gösterişe önem verenler, yalnız Mesihin çarmıhı uğruna zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar.
13. Oysa sünnetlilerin kendileri bile Kutsal Yasayı yerine getirmiyor, sizin bedenlerinizle övünebilmek için sünnet olmanızı istiyorlar.
14. Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesihin çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. Onun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür, ben de dünya için.
15. Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır.
16. Bu kurala uyan herkese ve Tanrının İsrailine esenlik ve merhamet olsun.
17. Bundan böyle kimse bana sorun çıkarmasın. Çünkü ben İsanın yara izlerini bedenimde taşıyorum.
18. Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

Efesliler

Bölüm 1

1. Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlustan Efeste bulunan kutsallara, Mesih İsaya ait olan sadıklara selam!
2. Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3. Bizi Mesih'te her ruhsal kutsamayla göksel yerlerde kutsamış olan Rabbimiz İsa Mesih'in Babası Tanrıya övgüler olsun.
4. O kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için dünyanın kuruluşundan önce bizi Mesih'te seçti.
5. Kendi isteği ve iyi amacı uyarınca İsa Mesih aracılığıyla kendisine oğullar olalım diye bizi önceden belirledi.
6. Öyle ki, sevgili Oğlunda bize bağışladığı yüce lütfu övülsün.
- 7-8. Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk.
9. Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te edindiği iyi amaç uyarınca bize açıkladı.
10. Zaman dolunca gerçekleştireceği bu tasarıya göre, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek.
11. Her şeyi kendi isteği doğrultusunda düzenleyen Tanrının amacı uyarınca önceden belirlenip Mesih'te seçildik.
12. Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, Onun yüceliğinin övülmesi için yaşayalım.
13. Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesini duyup Ona iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruhla Onda mühürlendiniz.
14. Ruh, Tanrının yüceliğinin övülmesi için Tanrıya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir.
- 15-16. Bunun için, Rab İsaya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduğumdan beri ben de sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda hep anıyorum.
17. Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı, yüce Baba, kendisini tanımanız için size bilgelik ve vahiy ruhunu versin diye dua ediyorum.
- 18-20. Onun çağrısından doğan umudu, kutsallara verdiği mirasın yüce zenginliğini ve iman eden bizler için etkin olan kudretinin aşkın büyüklüğünü anlamanız için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu kudret, Tanrının, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken Onda sergilediği üstün güçle aynı etkinliktedir.
21. Tanrı Onu bütün yönetimlerin, hükümlerinin, güç ve egemenliklerin, yalnız bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak bütün adların çok üstüne çıkardı.
22. Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldı. Onu her şeyin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi.
23. Kilise O'nun bedenidir, her yönden her şeyi dolduranın doluluğudur.

Bölüm 2

- 1-2. Sizler bir zamanlar içinde yaşadığınız suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümlerliliğin egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız.
3. Bir zamanlar hepimiz böyle insanların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğimizin tutkularına göre yaşıyorduk. Doğal olarak ötekiler gibi biz de gazap çocuklarıydık.
- 4-5. Ama merhameti bol olan Tanrı bizi çok sevdiği için, suçlarımızdan ötürü ölü olduğumuz halde, bizi Mesihle birlikte yaşama kavuşturdu. Onun lütfuyla kurtuldunuz.
6. Tanrı bizi Mesih İsa'da, Mesihle birlikte diriltilip göksel yerlerde oturttu.
7. Bunu, Mesih İsa'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda sergilemek için yaptı.
8. İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrının armağanıdır.
9. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.
10. Çünkü biz Tanrının yapıtıyız, Onun önceden hazırladığı iyi işleri yapmak üzere Mesih İsa'da yaratıldık.
11. Bunun için, öteki uluslardan doğan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu anımsayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup «sünnetli» diye anılanların «sünnetsiz» dedikleri sizler,
12. o zaman Mesih'siz, İsrailde vatandaşlıktan yoksun, vaade dayanan antlaşmalara yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız.
13. Ama bir zamanlar uzak olan sizler, şimdi Mesih İsa'da Mesih'in kanı sayesinde yakın kıldınız.
- 14-16. Çünkü Mesih'in kendisi barışımızdır. Kutsal Yasayı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte etkisiz kılarak iki topluluğu birleştirdi, aradaki engel duvarını, yani düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Amacı bu iki topluluktan kendisinde yeni bir insan yaratarak esenliği sağlamak, düşmanlığı çarmıhta öldürmek ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrıyla barıştırmaktı.
17. O gelip hem uzakta olan sizlere hem de yakındakilere esenliği müjdeledi.
18. Onun aracılığıyla hepimiz tek Ruhta Babanın huzuruna çıkabiliriz.
19. Böylece artık yabancı ve garip değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrının ev halkısınız.
20. Elçilerle peygamberlerden oluşan temel üzerine inşa edildiniz. Köşe taşı Mesih İsanın kendisidir.
21. Bütün yapı Rabbe ait kutsal bir tapınak olmak üzere Onda kenetlenip yükseliyor.
22. Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa ediliyorsunuz.

1. Bu nedenledir ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih İsanın tutuklusu oldum.
2. Tanrının bana bağışladığı lütfu size ulaştırmakla görevlendirildiğimi duymuşsunuzdur.
3. Yukarıda kısaca değindiğim gibi Tanrı, sır olan tasarısını bana vahiy yoluyla bildirdi.
4. Bu mektubu okuduğunuzda Mesih sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz.
5. Bu sır önceki kuşaklara açıkça bildirilmemişti. Şimdiyse Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine Ruh aracılığıyla açıklanmış bulunuyor.
6. Şöyle ki, öteki uluslar da mirasa ortaktır, aynı beden'in üyeleridir ve Müjde aracılığıyla Mesih İsa'da vaade ortaktır.
7. Tanrının etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjdeyi yaymakla görevlendirildim.
- 8-9. Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi.
10. Öyle ki, Tanrının çok yönlü bilgeliği, kilise aracılığıyla göksel yerlerdeki yönetimlere ve hükümlara şimdi ki dönemde bildirilsin.
11. Bu, Tanrının başlangıçtan beri tasarladığı ve Rabbimiz Mesih İsa'da yerine getirdiği amaca uygundu.
12. Mesihte ve Mesihe olan imanımızla Tanrıya cesaret ve güvenle yaklaşabiliriz.
13. Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında yılmamanızı rica ediyorum. Bunlar size yücelik kazandırır.
- 14-15. Bunun için, yerde ve gökte her ailenin adını kendisinden aldığı Babanın önünde diz çökerim.
- 16-19. Babanın kendi yüceliğinin zenginliği uyarınca Ruhuyla sizi iç varlığınızda kudretle güçlendirmesini ve Mesih'in iman yoluyla yüreklerinizde yaşamasını dilerim. Öyle ki, Tanrının bütün doluluğuyla dolmanız için, sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak bütün kutsallarla birlikte Mesih'in sevgisinin ne denli geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi çok aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin.
20. Tanrı, bizde etkin olan kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçtedir.
21. Kilisede ve Mesih İsa'da bütün kuşaklar boyunca sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

1. Bu nedenle, Rabbin uğruna tutuklu olan ben, aldığınız çağrıya yaraşır biçimde yaşamınızı rica ederim.
2. Her bakımdan alçakgönüllü, yumuşak huylu, sabırlı olun. Birbirinize sevgiyle, hoşgörüyle davranın.
3. Ruhun birliğini esenlik bağıyla korumaya gayret edin.
- 4-6. Çağrınızdan doğan tek bir umuda çağrıldığınız gibi, beden bir, Ruh bir, Rab bir, iman bir, vaftiz bir, her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.
7. Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanı ölçüsünde bağışlandı.
8. Bunun için Kutsal Yazı şöyle der: «Yükseğe çıktı ve tutsakları peşine taktı, İnsanlara armağanlar verdi.»
9. Şimdi bu «çıkı» sözcüğü, Mesih önce aşağılara, yeryüzüne indi demek değil de nedir?
10. İnen de Odur, her şeyi doldurmak üzere bütün göklerin çok üstüne çıkan da Odur.
11. Kendisi kimini elçi, kimini peygamber, kimini müjdeci, kimini önder ve öğretmen atadı.
12. Öyle ki, kutsallar hizmet görevini yapmak ve Mesih'in bedenini geliştirmek üzere donatılsın.
13. Sonunda hepimiz imanda ve Tanrı Oğlunu tanımada birliğe, yetkinliğe, Mesih doluluğundaki olgunluk düzeyine erişeceğiz.
14. Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki becerileriyle, her öğretinin rüzgarıyla çalkalanıp öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayacağız.
15. Tersine, sevgiyle gerçeğe uyararak beden'in başı olan Mesihe doğru her yönden büyüyeceğiz.
16. Onun önderliğinde bütün beden, her eklem'in yardımıyla kenetlenip kaynaşmış olarak her üyesinin düzenli işleyişiyle büyüüp sevgide gelişiyor.
17. Bunun için şunu söylüyor ve Rab adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yaşamayın.
18. Onların zihinleri karardı. Bilgisizlikleri ve yüreklerinin duygusuzluğu yüzünden Tanrının yaşamına yabancılaştılar.
19. Bütün duyarlılıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pislği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler.
20. Ama siz Mesih'i böyle öğrenmediniz.
21. Kuşkusuz İsanın sesini duydunuz, Ondaki gerçeğe uygun olarak Onun yolunda eğitildiniz.
- 22-23. Önceki yaşayışınıza ait olup aldatıcı tutkularla yozlaşan eski yaradılışı üzerinizden sıyrıp atmayı, düşüncede ve ruhta yenilenmeyi,
24. gerçek doğruluk ve kutsallıkta Tanrıya benzer yaratılan yeni yaradılışı giyinmeyi öğrendiniz.
25. Bunun için yalanı üzerinizden sıyrıp atarak her biriniz komşusuna gerçeği söylesin. Çünkü hepimiz aynı beden'in üyeleriyiz.
26. Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın.
27. İblise de fırsat vermeyin.
28. Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin. Tersine, kendi elleriyle iyi olanı yaparak emek versin; böylece ihtiyacı olanla paylaşacak bir şeyi olsun.
29. Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmasın. İştienler yararlanınsın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olanı söyleyin.
30. Tanrının Kutsal Ruhunu kederlendirmeyin. Kurtuluş günü için o Ruhla mühürlendiniz.
31. Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kırgınlık, bağırışma ve iftira sizden uzak olsun.
32. Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

1. Bunun için, sevgili çocukları olarak Tanrıyı örnek alın.
2. Mesih bizi nasıl sevdiiyse ve bizim için kendisini güzel kokulu bir sunu ve kurban olarak nasıl Tanrıya sunduysa, siz de öylece sevgi yolunda yürüyün.
3. Aranızda fuhuş, pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Kutsallara yaraşmaz bu.
4. Aranızda açık saçıklık, budalaca konuşmalar, bayağı şakalar da olmasın. Bunlar size yakışmaz. Bunun yerine şükredin.
5. Şunu kesinlikle bilin ki, fuhuş yapanın, pislğe düşkün olanın ya da putperest demek olan açgözlü kişinin, Mesihin ve Tanrının Egemenliğinde mirası yoktur.
6. Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın. Bu şeylerden ötürü Tanrının gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine gelir.
7. Onun için böyleleriyle oturup kalkmayın.
8. Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rabde ışıksınız. Işık çocukları olarak yaşayın.
9. Çünkü ışığın meyvesi her iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür.
10. Rabbi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin.
11. Karanlığın meyvesiz işlerine katılmayın. Tersine, onları açığa çıkarın.
12. Karanlıktakilerin gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır.
13. Işığın açığa vurduğu her şey görünür.
14. Çünkü görünen her şey ışıktır. Bunun için şöyle deniyor: «Uyan, ey uyuyan! Ölümden diril! Mesih sana ışık saçacak.»
15. Öyleyse nasıl yaşadığınıza çok dikkat edin. Bilgelikten yoksun olanlar gibi değil, bilgeler gibi yaşayın.
16. Fırsatı değerlendirin. Çünkü yaşadığımız günler kötüdür.
17. Bunun için akılsız olmayın, Rabbin isteğinin ne olduğunu anlayın.
18. Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruhla dolun:
19. Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekten Rabbe ezgiler, mezmurlar okuyun;
20. durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesihin adıyla Baba Tanrıya şükredin;
21. Mesihe duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.
22. Ey kadınlar, Rabbe bağımlı olduğunuz gibi, kocalarınıza bağımlı olun.
23. Çünkü Mesih bedenın kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır.
24. Kilise Mesihe bağımlı olduğu gibi, kadınlar da her durumda kocalarına bağımlı olsunlar.
25. Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin.
26. Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti.
27. Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır.
28. Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever.
29. Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesihin kiliseyi besleyip kayırdığı gibi.
30. Çünkü bizler Onun bedeninin üyeleriyiz.
31. «Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.»
32. Bu sır büyüktür; ben bunu Mesih ve kiliseyle ilgili olarak söylüyorum.
33. Size gelince, her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı gösterson.

Bölüm 6

1. Ey çocuklar, Rab yolunda anne babanızın sözünü dinleyin. Çünkü doğrusu budur.
- 2-3. «İyilik bulmak, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene babana saygı göstereceksin.» Vaat içeren ilk buyruk budur.
4. Ey babalar, siz de çocuklarınızın öfkesini uyandırmayın. Onları Rabbin terbiye ve öğüdüyle büyütün.
5. Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesihin sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin.
6. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesihin kulları olarak Tanrının isteğini candan yerine getirin.
7. İnsanlara değil, Rabbe hizmet eder gibi gönülden hizmet edin.
8. Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rabden alacağını biliyorsunuz.
9. Ey efendiler, siz de kölelerinize aynı biçimde davranın. Artık onları tehdit etmeyin. Onların da sizin de Efendinizin göklerde olduğunu ve insanlar arasında ayırım yapmadığını biliyorsunuz.
10. Son olarak Rabde, Onun üstün gücüyle güçlenin.
11. İblisin hilelerine karşı durabilmek için Tanrının sağladığı bütün silahları kuşanın.
12. Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır.
13. Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek, gerekli her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrının bütün silahlarını kuşanın.
- 14-15. Böylece, belinizi gerçekle kuşatmış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış ve ayaklarınıza esenlik Müjdesini yayma hazırlığını giymiş olarak yerinizde durun.
16. Bunların hepsine ek olarak, Şeytanın bütün ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını alın.
17. Kurtuluş miğferini ve Ruhun kılıcını, yani Tanrı sözünü alın.
18. Her türlü dua ve yalvarışla, her zaman Ruhun yönetiminde dua edin. Bu amaçla, bütün kutsallar için yalvarışta bulunarak tam bir adanmışlıkla uyanık durun.
19. Ağzımı her açtığımda bana gerekli söz verilsin diye benim için de dua edin; öyle ki, Müjdenin sırrını cesaretle bildirebileyim.
20. Uğruna zincire vurulmuş durumda elçilik ettiğim Müjdeyi gerektiği gibi cesaretle duyurabilmem için dua edin.
21. Nasıl olduğumu, ne yaptığımı sizin de bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Rabbin güvenilir hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir.
22. Kendisini bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için size gönderiyorum.
23. Baba Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere imanla birlikte esenlik ve sevgi diliyorum.
24. Tanrı'nın lütfu Rabbimiz İsa Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun.

Filipililer

Bölüm 1

1. Mesih İsanın kulları ben Pavlus ve Timoteostan Filipideki gözetmenler ve görevlilerle birlikte Mesih İsaya ait bütün kutsallara selam!
2. Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3. Sizi hatırladıkça Tanrıma şükrediyorum.
- 4-5. İlk günden şimdiye dek Müjdenin yayılmasındaki işbirliğinizden dolayı her duamda hepiniz için her zaman sevinçle dilekte bulunuyorum.
6. Sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrının bunu Mesih İsanın gününe dek bitireceğine güvenim var.
7. Hepiniz için böyle düşünmekte haklıyım. Her an yüreğimdeyiniz. İster zincire vurulmuş, ister Müjdeyi savunup doğrulamakta olayım, hepiniz benimle birlikte Tanrının lütfuna ortaksınız.
8. Hepinizi Mesih İsanın sevgisiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır.
9. Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın.
- 10-11. Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrının yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız.
12. Kardeşler, şunu bilmenizi isterim: Başıma gelenler daha çok Müjdenin yayılmasına yaramıştır.
13. Sonuç olarak bütün saray muhafızları dahil, herkes Mesih uğruna zincire vurulduğumu öğrendi.
14. Kardeşlerin çoğu da zincire vuruluşumdan ötürü Rabbe güvenerek Tanrının sözünü korkusuzca söylemekte daha da cesur davranıyorlar.
15. Gerçi kimi Mesih'i kıskançlık ve rekabetle, kimiye iyi niyetle duyuruyor.
16. Sonuncular, Müjdeyi savunmaya atandığımı bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar.
17. Ötekilerse Mesih'i temiz yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Böylece tutukluluğumda bana sıkıntı vereceklerini sanıyorlar.
18. Ama ne önemi var? İster art niyetle ister içtenlikle olsun, her durumda Mesih duyurulmuş oluyor. Buna seviniyorum, sevineceğim de.
19. Çünkü dualarınızla ve İsa Mesih'in Ruhu yardımıyla bunun bana kurtuluş getireceğini biliyorum.
20. Hiçbir şekilde utandırılmayacağımı, yaşasam da ölsem de Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yüceltilmesi için tam bir cesaret gösterebileceğimi bekliyor ve umut ediyorum.
21. Çünkü benim için, yaşamak Mesih'tir, ölmek kazançtır.
22. Hayatta kalırsam yararlı işler yapacağım. Ama hangisini seçeceğimi bilemiyorum.
23. İki seçenek arasında kaldım. Dünyadan ayrılıp Mesihle birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi.
24. Ama hayatta kalmam sizin için daha gereklidir.
25. Bundan emin olarak kalacağımı biliyorum. İmanda gelişip sevinmeniz için hepinizle birlikte olmaya devam edeceğim.
26. Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih İsada benimle daha çok övünebilesiniz.
- 27-28. Ancak yaşayışınız Mesih'in Müjdesine layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de sizinle ilgili haberleri, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjdede açıklanan inanç uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiçbir şekilde yılmadığınızı duyayım. Böyle davranmanız onlara bir belirtidir - kendilerinin mahvolacağını, sizlerin ise kurtulacağını gösteren bir belirti. Bu da Tanrının işidir.
29. Çünkü Mesih uğruna size yalnız Mesih'e iman etmek değil, daha önce bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz zorlu çabanın aynısını göstererek Mesih uğruna acı çekmek ayrıcalığı da verildi.

- 1-2. Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruhla bir paydaşlık varsa, yürekten bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın.
3. Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün sayın.
4. Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetin.
5. Mesih İsadaki düşünce sizde de olsun.
6. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrıya eşitliği sımsıkı sarılabacak bir hak saymadı.
- 7-8. Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.
9. Bunun için de Tanrı Onu pek çok yükseltti ve Ona her adın üstünde olan adı bağışladı.
- 10-11. Öyle ki, İsanın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrının yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.
12. Öyleyse sevgili kardeşlerim, her zaman söz dinlediğiniz gibi, yalnız ben aranızdayken değil, ama özellikle aranızda olmadığım şu anda da kurtuluşunuzu saygı ve korkuyla etkin kılın.
13. Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrıdır.
- 14-16. Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın ki, yaşam sözüne sımsıkı sarılarak aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrının lekesiz çocukları olasınız. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir nedenim olsun.
17. Kanım imanınızın sunusu ve hizmeti üzerine adak şarabı gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepimizin sevincine katılıyorum.
18. Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime katılın.
19. Durumunuzu öğrenmek, böylece içimi rahatlatmak üzere yakında Timoteosu yanınıza gönderebileceğime ilişkin Rab İsada umudum var.
20. Timoteos gibi düşünen, durumunuzla içtenlikle ilgilenecek başka kimsem yok.
21. Herkes kendi işini düşünüyor, Mesih İsaninkini değil.
22. Ama Timoteosun, değerini kanıtlamış biri olduğunu, babasının yanında hizmet eden çocuk gibi, Müjdenin yayılması için benim yanımda hizmet ettiğini bilirsiniz.
23. Durumum belli olur olmaz onu size göndermeyi umuyorum.
24. Ben de yakında geleceğim, bu konuda Rabbe güveniyorum.
25. Ama muhtaç anımda bana yardım etmek üzere gönderdiğiniz elçiyi, omuz omuza mücadele verdiğim kardeşim ve emektaşım Epafroditusu size geri yollamayı gerekli gördüm.
26. Çünkü hepimizi özlüyor, hasta olduğunu öğrendiğiniz için çok üzülüyordu.
27. Gerçekten de ölecek kadar hastaydı. Ama Tanrı ona acıdı; yalnız ona değil, acı üstüne acı duymayayım diye bana da acıdı.
28. İşte bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz diye kendisini daha büyük bir istekle yanınıza gönderiyorum. Böylelikle benim de kaygılarım hafifleyecek.
29. Onu Rabde tam bir sevinçle kabul edin, onun gibi kişileri onurlandırın.
30. Çünkü sizin bana yapamadığınız yardımı yapmak için canını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna neredeyse ölüyordu.

1. Sonuç olarak, kardeşlerim, Rabde sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez; hem bu sizin için bir güvencedir.
2. Kötülük yapan o adamlardan, o köpeklerden sakının; o sünnet bağnazlarından sakının!
3. Çünkü gerçek sünnetliler Tanrının Ruhu aracılığıyla tapınan, Mesih İsayla övünen, insansal özelliklere güvenmeyen bizleriz.
4. Ben aslında bunlara da güvenebilirdim. Eğer başka biri bunlara güvenebileceğini sanıyorsa, ben daha çok güvenebilirim.
5. Sekiz günlükken sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbraniyim. Kutsal Yasaya bağlılık dersiniz, Ferisiydim.
6. Gayret dersiniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasaya dayanan doğruluk dersiniz, kusursuzdum.
7. Ama benim için kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım.
- 8-9. Dahası var, uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesihi tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesihi kazanayım ve Kutsal Yasaya dayanan kişisel doğruluğa değil, Mesihe iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrıdan gelen doğruluğa sahip olarak Mesihte bulunayım.
- 1-011. Ölümünde Onunla özdeşleşerek Onu tanımak, dirilişinin gücünü ve acılarına ortak olmanın ne demek olduğunu bilmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum.
12. Bunlara şimdiden kavuştuğumu ya da yetkinliğe eriştiğimi söylemiyorum. Ama Mesih İsanın beni kazanmakla benim için öngördüğü ödülü kazanmak için koşuyorum.
- 13-14. Kardeşler, kendimi bunu kazanmış saymıyorum. Ancak şunu yapıyorum: Geride kalan her şeyi unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrının Mesih İsa aracılığıyla yaptığı göksel çağrıda öngörülen ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum.
15. Bunun için olgun olanlarımızın hepsi bu düşüncede olsun. Herhangi bir konuda farklı bir düşünceniz varsa, Tanrı bunu da size açıkça gösterecek.
16. Ancak, eriştiğimiz düzeye uygun bir yaşam sürelim.
17. Kardeşler, hepimiz beni örnek alın. Size verdiğimiz örnek uyarınca yaşayanlara dikkatle bakın.
18. Size defalarca söylediğim gibi, şimdi gözyaşları içinde tekrar söylüyorum: Birçok kişi Mesihin çarmihına düşman olarak yaşıyor.
19. Onların sonu yıkımdır; tanrıları mideleridir. Ayıplarıyla övünür, yalnız bu dünyayı düşünürler.
20. Oysa bizim vatanımız göklerde. Oradan Kurtarıcıyı, Rab İsa Mesihi bekliyoruz.
21. O her şeyi kendine bağlı kılmaya yeten gücünün etkinliğiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

1. Bu nedenle, ey sevgililer, sevincim, başımın tacı, içten özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rabde dimdik durun.
2. Evodiyaya rica ediyorum, Sintihiye rica ediyorum, Rab yolunda aynı düşüncede olun.
3. Evet, gerçek yoldaşım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klementle ve adları yaşam kitabında bulunan öbür emektaşlarımla birlikte Müjdeyi yaymak için mücadele ettiler.
4. Rabde her zaman sevinin; yine söylüyorum, sevinin!
5. Uysallığınız bütün insanlarca bilinsin. Rabbin gelişi yakındır.
6. Hiç kaygılanmayın; her konudaki dileklerinizi, Tanrıya dua edip yalvararak şükranla bildirin.
7. O zaman Tanrının her kavrayışı aşan esenliği Mesih İsa aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.
8. Sonuç olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, hayranlık uyandıran, erdemli ve övülmeye değer ne varsa, onu düşünün.
9. Benden öğrendiğiniz, kabul ettiğiniz, işittiğiniz, bende gördüğünüz ne varsa, onu yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.
10. Bana duyduğunuz ilgiyi sonunda tazelediğiniz için Rabde çok sevindim. Aslında ilgi duyuyordunuz, ama bunu göstermeye fırsatınız olmadı.
11. Bunu ihtiyacım olduğu için söylemiyorum. Çünkü ben her durumda eldekiyle yetinmeyi öğrendim.
12. Yoksulluk çekmeyi de bilirim, bolluk içinde yaşamayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde olayım, her durumda, her koşulda yaşamamanın sırrını öğrendim.
13. Beni güçlendirenin aracılığıyla her şeyi yapabilirim.
14. Yine de sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz.
15. Siz de bilirsiniz, ey Filipililer, Müjde yayılmaya başladığında, Makedonyadan ayrılışımdan sonra sizden başka hiçbir topluluk karşılıklı yardımlaşma konusunda benimle işbirliği yapmadı.
16. Ben Selanikteyken de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardımda bulundunuz.
17. Armağan peşinde değilim, ama ruhsal kazancın hesabınızda birikmesini istiyorum.
18. Benim her şeyim var, bolluk içindeyim. Epafroditusun eliyle gönderdiğiniz armağanları alınca bir eksiğim kalmadı. Bunlar güzel kokulu sunular, Tanrının beğenisini kazanan, Onu hoşnut eden kurbanlardır.
19. Tanrım da her ihtiyacınızı kendi zenginliğiyle Mesih İsada görkemli bir biçimde karşılayacaktır.
20. Babamız Tanrıya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.
21. Mesih İsaya ait bütün kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam ederler.
22. Bütün kutsallar, özellikle Sezarın ev halkından olanlar size selam ederler.
23. Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

Koloseliler

Bölüm 1

- 1-2. Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteostan, Kolosede bulunan, Mesihe ait kutsal ve sadık kardeşlere selam! Babamız Tanrıdan sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3. Sizler için dua ederken Tanrıya, Rabbimiz İsa Mesihin Babasına her zaman şükrediyoruz.
4. Çünkü Mesih İsaya iman ettiğinizi ve bütün kutsalları sevdiğinizi duyduk.
- 5-6. İmanınız ve sevginiz göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudun haberini gerçeğin bildirisinden, size daha önce ulaşan Müjdeden aldınız. Müjde, onu işittiğiniz ve Tanrının lütfunu gerçekten anladığınız günden beri aranızda olduğu gibi, bütün dünyada da meyve vermekte, yayılmaktadır.
7. Müjdeyi bizim adımıza Mesihin güvenilir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafrastan öğrendiniz.
8. Ruhtan kaynaklanan sevginizi de bize o bildirdi.
9. Bunu işittiğimiz günden beri biz de sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrının isteğini bütünüyle bilmenizi dilemekten geri kalmadık.
10. Rabbe yaraşır biçimde yaşamanız, Onu her yönden hoşnut etmeniz, her iyi işte meyve vererek Tanrıyı tanımakta ilerlemeniz için dua ediyoruz.
11. Her şeye sevinçle katlanıp sabredebilmeniz için Onun yüce gücüne dayanarak bütün kudretle güçlenmenizi diliyoruz.
12. Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Babaya şükretmeniz için dua ediyoruz.
13. O bizi karanlığın hükümrانlığından kurtarıp sevgili Oğlunun egemenliğine aktardı.
14. Onda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz.
15. Görünmez Tanrının görünümü, bütün yaratılışın ilk doğanı Odur.
16. Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey -tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümrانlıklar- Onda yaratıldı. Her şey Onun aracılığıyla ve Onun için yaratıldı.
17. Her şeyden önce var olan Odur ve her şey varlığını Onda sürdürmektedir.
18. Bedenin, yani kilisenin başı Odur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasından ilk doğan Odur.
19. Çünkü Tanrı bütün doluluğunun Onda bulunmasını uygun gördü.
20. Mesihin çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi Onun aracılığıyla kendisiyle barıştırmaya razı oldu.
21. Yaptığınız kötülükler yüzünden bir zamanlar düşüncelerinizde Tanrıya yabancı ve düşmandınız.
22. Şimdiyse Mesih sizi Tanrının önüne kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak çıkarmak için öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrıyla barıştırdı.
23. Yeter ki, duyduğunuz Müjdenin verdiği umuttan kopmadan, imanda temellenip yerleşmiş olarak kalın. Ben Pavlus, göğün altındaki bütün yaratılışa duyurulan bu Müjdenin hizmetkârı oldum.
24. Sizin için acı çektiğime şimdi seviniyorum. Mesihin, kendi bedeni, yani kilise uğruna çektiği sıkıntılardan eksik kalanlarını kendi bedenimde tamamliyorum.
- 25-26. Tanrının sizin yararınıza bana verdiği görevle kilisenin hizmetkârı oldum. Görevim, Tanrının sözünü, yani geçmiş çağlardan ve kuşaklardan gizlenmiş, ama şimdi Onun kutsallarına açıklanmış olan sırrı eksiksiz duyurmaktır.
27. Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmek istedi. Bu sırrın özü şudur: Mesih içinizdedir. Bu da size yüceliğe kavuşma umudunu veriyor.
28. Her insanı Mesihte yetkinleşmiş olarak Tanrıya sunmak için herkesi uyararak ve herkesi tam bir bilgelikle eğiterek Mesihi tanıtıyoruz.
29. O'nun kudretle bende etkin olan gücüne dayanarak uğraşıp emek vermemin amacı da budur.

1. Gerek sizler, gerek Laodikyadakiler, gerekse sizler gibi yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir uğraş verdiğimi bilmenizi isterim.
- 2-3. Yürekerinin cesaret bulmasını, sevgide birleşmelerini dilerim. Öyle ki, anlayışın verdiği tam güvenliğin bütün zenginliğine kavuşsunlar ve Tanrının sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin bütün hazinelerinin saklı olduğu Mesihi tanınsınlar.
4. Kimse sizi kulağı okşayan sözlerle aldatmasın diye söylüyorum bunu.
5. Çünkü her ne kadar bedence aranızda değilsem de, ruhça sizinle birlikteyim. Düzenliliğinizi, Mesihe imanınızın sağlamlığını görüp seviniyorum.
6. Bu nedenle Rab Mesih İsayı nasıl kabul ettinizse, Onda öylece yaşayın.
7. Şükranla dolup taşarak Onda köklenin ve gelişin, size öğretildiği gibi imanda güçlenin.
8. Dikkatli olun! Mesihe değil de, insanların geleneğine, dünyanın temel ilkelerine dayanan felsefeyle, boş ve aldatıcı sözlerle kimse sizi tutsak etmesin.
9. Çünkü Tanrılığın bütün doluluğu bedence Mesihte bulunuyor.
10. Siz de her yönetim ve hükümranlığın başı olan Mesihte doluluğa kavuştunuz.
11. Ayrıca Mesihin gerçekleştirdiği sünnet sayesinde bedeninin benliğinden soyunarak elle yapılmayan sünnetle Onda sünnet edildiniz.
12. Vaftizde Onunla birlikte gömüldünüz, Onu ölümden diriltten Tanrının gücüne iman ederek Onunla birlikte dirildiniz.
13. Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesihle birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı.
14. Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı.
15. Yönetimlerin ve hükümranlıkların elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi.
16. Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, yeni ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın.
17. Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesihtedir.
- 18-19. Sözde alçakgönüllülükte ve meleklere tapınmakta direnen, gördüğü düşlerin üzerinde durarak benliğin düşünceleriyle boş yere böbürlenen, Başa tutunmayan hiç kimse sizi ödülünüzden yoksun bırakmasın. Bütün beden eklemler ve bağlar yardımıyla bu Baştan beslenip bütünlenmekte, Tanrının sağladığı büyümeyle gelişmektedir.
- 2-021. Mesihle birlikte ölüp dünyanın temel ilkelerinden kurtulduğunuza göre, niçin dünyada yaşayanlar gibi, «Şunu elleme», «Bunu tatma», «Şuna dokunma» gibi kurallara uyuyorsunuz?
22. Bu kuralların hepsi, kullanıldıkça yok olacak nesnelerle ilgilidir; insanların buyruklarına, öğretilerine dayanır.
23. Kuşkusuz bu kuralların gönüllü tapınma, sözde alçakgönüllülük, bedene eziyet açısından bilgece bir görünüşü vardır; ama benliğin tutkularını denetlemekte hiçbir yararları yoktur.

1. Mesihle birlikte dirildiğinize göre, gökteki değerlerin ardından gidin. Mesih orada, Tanrının sağında oturuyor.
2. Yeryüzündeki değil, gökteki değerleri düşünün.
3. Çünkü siz öldünüz, yaşamınız Mesihle birlikte Tanrıda saklıdır.
4. Yaşamınız olan Mesih görüldüğü zaman, siz de Onunla birlikte yücelmiş olarak görüneceksiniz.
5. Bu nedenle bedenin dünyasal eğilimlerini -fuhşu, pisliliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlikle eş olan açgözlülüğü- öldürün.
6. Bunlar yüzünden Tanrının gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor.
7. Geçmişte bunlarla iç içe yaşadığınız zaman siz de bu yollarda yürüdünüz.
8. Ama şimdi öfke, kızgınlık, kötü niyet dahil, hepsini üzerinizden sıyrıp atın. Ağzınızdan hiçbir iftira ya da edepsiz söz çıkmasın.
9. Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski yaradılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız;
10. eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısına benzer olmak üzere yenilenen yeni yaradılışı giyindiniz.
11. Bu yenilikte Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ve özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.
12. Öyleyse, Tanrının kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekten sevecenliği, iyiliği, alçakgönüllülüğü, sabrı, yumuşaklığı giyinin.
13. Birbirinize hoşgörülü davranın. Birinizin ötekinden bir şikâyeti varsa, Rabbin sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.
14. Bunların hepsinin üzerine yetkin birliğin bağı olan sevgiyi giyinin.
15. Mesihin esenliği yüreklerinizde hakem olsun. Tek bir bedenin üyeleri olarak bu esenliğe çağrıldınız. Şükredici olun!
16. Mesihin sözü bütün zenginliğiyle içinizde yaşasın. Tam bir bilgelikle birbirinize öğretin, öğüt verin, mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyerek yüreklerinizde şükranla Tanrıya nağmeler yükseltin.
17. Söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsanın adıyla, Onun aracılığıyla Baba Tanrıya şükrederek yapın.
18. Ey kadınlar, Rabbe ait olanlara yaraşır biçimde kocalarınıza bağımlı olun.
19. Ey kocalar, karılarınızı sevin. Onlara sert davranmayın.
20. Ey çocuklar, her konuda anne babalarınızın sözünü dinleyin. Çünkü bu Rabbi hoşnut eder.
21. Ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, yoksa cesaretleri kırılır.
22. Ey köleler, dünyadaki efendilerinizin her sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünen hizmetle değil, saf yürekle, Rab korkusuyla yapın.
- 23-24. Rabden miras ödülünü alacağınızı bilerek, her ne yaparsanız, insanlar için değil, Rab için yapar gibi candan yapın. Rab Mesihe kulluk ediyorsunuz.
25. Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını alacak, hiçbir ayırım yapılmayacaktır.

Bölüm 4

1. Ey efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek kölelerinize adalet ve eşitlikle davranın.
2. Kendinizi duaya verin. Duada uyanık kalın, şükredin.
3. Aynı zamanda bizim için de dua edin ki Tanrı, sözünü yaymamız ve uğruna hapsedildiğim Mesih sırrını açıklamamız için bize bir kapı açsın.
4. Bu sırrı gerektiği gibi açıklıkla bildirebilmem için dua edin.
5. Sizden olmayanlara karşı bilgece davranın. Fırsatı değerlendirin.
6. Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufla dolu olsun. Böylece herkese nasıl karşılık vermek gerektiğini bileceksiniz.
7. Rab yolunda emektaşım ve güvenilir bir hizmetkâr olan sevgili kardeşimiz Tihikos, benimle ilgili her şeyi size bildirecektir.
8. İşte bu amaçla, durumumuzu iletmesi ve yüreklerinize cesaret vermesi için kendisini size gönderiyorum.
9. Onunla birlikte, sizden biri olan, güvenilir ve sevgili kardeş Onisimosu da gönderiyorum. Burada olup biten her şeyi size bildirecekler.
10. Hapishane arkadaşım Aristarhus ve Barnabanın yeğeni Markos size selam ederler. Markosla ilgili buyruklar aldınız; yanınıza gelirse kendisini kabul edin.
11. Yustus diye tanınan Yeşu da size selam eder. Tanrının Egemenliği için çalışan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır. Bunlar bana teselli oldular.
12. Sizden biri ve Mesih İsanın kulu olan Epafros size selam eder. Tanrının her isteğinden emin, yetkin kişiler olarak ayakta kalasınız diye sizin için her zaman duayla mücadele ediyor.
13. Gerek sizin gerekse Laodikya ve Hierapolistekiler için çok emek verdiğine tanıklık ederim.
14. Sevgili hekim Lukayla Dimas da size selam ederler.
15. Laodikyadaki kardeşlere, Nimfaya ve evindeki topluluğa selam edin.
16. Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesine de okutun. Siz de Laodikyadan gelecek mektubu okuyun.
17. Arhippusa, «Rab yolunda üstlendiğin görevi tamamlamaya dikkat et!» deyin.
18. Ben Pavlus bu selamı elimle yazıyorum. Zincire vurulduğumu unutmayın. Tanrı'nın lütfu sizinle birlikte olsun.

1. Selanikliler

Bölüm 1

1. Pavlus, Silvanus ve Timoteostan Baba Tanrıya ve Rab İsa Mesihe ait olan Selanik kilisesine selam! Sizlere lütuf ve esenlik olsun.
- 2-3. Dualarımızda sizleri anıyor, her zaman hepiniz için Tanrıya şükrediyoruz. İmanın ürünü olan etkinliğinizi, sevgiye dayanan emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesihe bağladığınız umuttan kaynaklanan dayanıklılığınızı Babamız Tanrının önünde durmadan anıyoruz.
4. Tanrının sevdiği kardeşlerim, sizleri Onun seçtiğini biliyoruz.
5. Çünkü yaydığımız Müjde size yalnız sözle değil, kudretle, Kutsal Ruhla ve büyük güvenle ulaştı. Nitekim aranızdayken sizin yararınıza nasıl yaşadığımızı bilirsiniz.
6. Siz de büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruhun verdiği sevinçle Tanrı sözünü kabul ederek bizi ve Rabbi örnek aldınız.
7. Böylece Makedonya ve Ahayadaki bütün imanlılara örnek oldunuz.
8. Rabbin sözü sizden yayıldı. Tanrıya imanınızın haberi yalnız Makedonya ve Ahayaya değil, her yere ulaştı. Artık bizim bir şey söylememize gerek kalmadı.
9. Çünkü herkes bizi ne kadar iyi karşıladığımızı anlatıp duruyor. Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

1. Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşa gitmediğini siz de biliyorsunuz.
2. Bildiğiniz gibi, daha önce Filipide eziyet görmüş, aşağılanmıştık. Ama şiddetli karşı koymalara rağmen, tanrısal Müjdeyi size duyurmak için Tanrımızdan cesaret aldık.
3. Çağrımız yalana ya da kirli bir amaca dayanmıyor; bunun hileli bir yönü de yoktur.
4. Tersine, Tanrı tarafından Müjdeyi emanet almaya layık görüldüğümüz için, insanları değil, yüreklerimizi sınavan Tanrıyı hoşnut edecek biçimde konuşuyoruz.
5. Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman pohpohlayıcı sözlerle ya da açgözlülüğü örten bir maskeyle gelmedik. Tanrı buna tanıktır.
6. İnsanlardan -ne sizden ne başkalarından- gelecek övgünün peşinde de değildik.
7. Mesihin elçileri olarak size ağırlığımızı hissettirebilirdik. Ama çocuklarını bağrına basan bir anne gibi size şefkatle davrandık.
8. Sizlere öylesine gönülden bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrının Müjdesini değil, kendi canlarımızı da paylaşmaya razıydık. Çünkü sizi o denli çok sevdik!
9. Evet, kardeşler, nasıl uğraşıp didindiğimizi anımsarsınız. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, Tanrının Müjdesini size duyurduk.
10. İman eden sizlere karşı davranışımızın ne denli kutsal, adil, kusursuz olduğuna siz tanıksınız; Tanrı da buna tanıktır.
11. Bildiğiniz gibi, bir baba çocuklarına nasıl davranırsa, her birinize öyle davrandık.
12. Sizi yüreklendirdik, teselli ettik; sizleri egemenliğine ve yüceliğine çağıran Tanrıya yaraşır biçimde yaşamaya özendirdik.
13. Tanrıya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür.
14. Çünkü kardeşler, siz Tanrının Yahudiyede bulunan ve Mesih İsaya bağlı olan kiliselerini örnek alınız. Onların Yahudilerden çektiği sıkıntıların aynısını siz de kendi yurttaşlarınızdan çektiniz.
- 15-16. Rab İsaya ve peygamberleri öldüren, bize de zulmeden Yahudilerdir. Öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı ve böylece onların kurtulmasını engellemekle Tanrının hoşnutsuzluğuna yol açıyor ve bütün insanlara karşı geliyorlar. Böylece durmadan günahlarına günah katıyorlar. Sonunda Tanrının gazabına uğradılar.
17. Kardeşler, kısa bir süre için düşüncede olmasa da bedende sizden ırak düştük. Ama büyük bir özlemle yüzünüzü yeniden görmek için çok çaba gösterdik.
18. Evet, yanınıza gelmek istiyorduk. Hele ben Pavlus, bunu birkaç kez istedim. Ama Şeytan bize engel oldu.
19. Umudumuz, sevincimiz kimdir? Rabbimiz İsa geldiğinde Onun önünde övüneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz?
20. Evet, övüncümüz ve sevincimiz sizsiniz.

Bölüm 3

- 1-3. İşte bu özleme daha fazla dayanacak halimiz kalmayınca Atinada yalnız bırakılmaya razı olduk ve Mesihin Müjdesini yayan Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteosu yanınıza gönderdik. Bu sıkıntılardan ötürü kimse sarsılmasın diye sizi imanda güçlendirip yüreklendirmesini istedik. Sıkıntılardan geçmek için belirlendiğimizi siz de biliyorsunuz.
4. Çünkü sıkıntı çekeceğimizi size önceden, daha yanınızdayken söylemiştik. Bildiğiniz gibi, öyle oldu.
5. Bu nedenle ben de daha fazla dayanamadım; acaba Ayartıcı bir yolunu bulup sizi ayarttı mı, emeğimiz boşa mı gitti diye iman durumunuzu öğrenmek için Timoteosu gönderdim.
6. Ama yanınızdan henüz dönen Timoteos, imanınıza, sevginize ilişkin bize güzel haberler getirdi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığınızı, sizi görmeyi özlediğimiz kadar sizin de bizi özlediğinizi söyledi.
7. Bu nedenle kardeşler, bütün çile ve sıkıntılarımız arasında, imanınızdan ötürü sizinle teselli bulduk.
8. Çünkü siz Rabbe bağlı kalırsanız, biz asıl o zaman yaşarız.
9. Tanrımızın önünde sizden ötürü büyük sevinç duymaktayız. Buna karşılık Tanrımıza sizin için yeterince nasıl şükredebiliriz?
10. Sizinle yüz yüze görüşmek, iman konusundaki eksiklerinizi tamamlamak için gece gündüz var gücümüzle dua ediyoruz.
11. Babamız Tanrının kendisi ve Rabbimiz İsa size kavuşmamız için yolumuzu açsın!
12. Rab birbirinize ve bütün insanlara beslediğiniz sevgiyi, bizim size beslediğimiz sevgi ölçüsünde çoğaltıp artırsın!
13. Öyle ki, Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiştirsın.

Bölüm 4

1. Kardeşler, nasıl yaşamanız, Tanrıyı nasıl hoşnut etmeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Nitekim öyle yaşıyorsunuz. Son olarak bu konuda daha da ilerlemeniz için Rab İsa adına size rica ediyor, yalvarıyoruz.
2. Rab İsanın yetkisiyle size hangi buyrukları ilettiğimizi biliyorsunuz.
3. Tanrının isteği şudur: Kutsal olmanız, fuhuştan kaçınmanız,
- 4-5. her birinizin, Tanrıyı tanımayan uluslar gibi şehvet tutkusuyla değil, kutsallık ve saygınlıkla kendine bir eş alması
6. ve bu konuda haksızlık edip kardeşini aldatmamasıdır. Daha önce de size söylediğimiz, sizi uyardığımız gibi, Rab bütün bu suçlardan ötürü insanları cezalandıracaktır.
7. Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsal bir yaşam sürmeye çağırdı.
8. Dolayısıyla bu çağrıyı reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruhunu veren Tanrıyı reddetmiş olur.
9. Kardeşlik sevgisi konusunda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yoktur. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.
10. Gerçekte bütün Makedonyadaki kardeşlerin hepsini seviyorsunuz. Kardeşler, size rica ediyoruz, bu konuda daha da ilerleyin.
11. Size buyurduğumuz gibi, sakın bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı, ellerinizle çalışmayı amaç edinin.
12. Öyle ki, kimseye muhtaç olmadan öbür insanların önünde saygın bir yaşam süresiniz.
13. Kardeşler, umudu olmayan öbür insanlar gibi kederlenmemeniz için, gözlerini yaşama kapamış olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz.
14. İsanın ölüp dirildiğine inanıyoruz. Aynı şekilde Tanrı, İsaya bağlı olarak gözlerini yaşama kapamış olanları da Onunla birlikte geri getirecektir.
15. Rabbin sözüne dayanarak size diyoruz ki, biz yaşamakta olanlar, Rabbin gelişinde hayatta olanlar, gözlerini yaşama kapayanların önüne asla geçmeyeceğiz.
16. Rabbin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrının borazanıyla gökten inecek. Önce Mesihe ait ölümler dirilecek.
17. Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rabbi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rable birlikte olacağız.
18. İşte birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

1. Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur.
2. Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, Rabbin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir.
3. İnsanlar, «Her şey esenlik ve güvenlik içinde» dedikleri bir anda, gebe kadının birden sancılanması gibi, ansızın yıkıma uğrayacak ve asla kaçamayacaklar.
4. Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.
5. Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarısınız. Geceye ya da karanlığa ait değiliz.
6. Öyleyse başkaları gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım.
7. Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olurlar.
8. Gündüze ait olan bizlerse, iman ve sevgi zırhını kuşanıp başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu giyerek ayık duralım.
9. Çünkü Tanrı bizi gazaba uğrayalım diye değil, Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşalım diye belirledi.
10. Mesih bizler için öldü; öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, Onunla birlikte yaşayalım.
11. Bunun için şimdi yaptığınız gibi, birbirinizi yüreklendirip ruhça geliştirin.
12. Kardeşler, aranızda çalışanların, Rab yolunda size önderlik edip öğüt verenlerin değerini bilmenizi rica ederiz.
13. Yaptıkları işten ötürü onlara sınırsız saygı, sevgi gösterin. Birbirinizle barış içinde yaşayın.
14. Size yalvarınız, kardeşler, boş gezenleri uyarın, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzlere destek olun, herkese karşı sabırlı olun.
15. Sakın kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbiriniz ve bütün insanlar için her zaman iyiliği amaç edinin.
16. Her zaman sevinin.
17. Sürekli dua edin.
18. Her durumda şükredin. Çünkü Tanrının Mesih İsada sizin için istediği budur.
19. Ruhu söndürmeyin.
20. Peygamberlik sözlerini küçümsemeyin.
21. Her şeyi sınayın, iyi olana sımsıkı tutunun.
22. Her çeşit kötülükten kaçının.
23. Esenlik kaynağı olan Tanrının kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz Rabbimiz İsa Mesihin gelişinde eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun.
24. Sizi çağıran Tanrı güvenilirdir; bunu yapacaktır.
25. Kardeşler, bizim için dua edin.
26. Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın.
27. Rab adına size buyuruyorum, bu mektup bütün kardeşlere okunsun.
28. Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

2. Selanikliler

Bölüm 1

1. Pavlus, Silvanus ve Timoteostan Babamız Tanrıya ve Rab İsa Mesihe ait Selanik kilisesine selam!
2. Baba Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
3. Kardeşler, sizin için her zaman Tanrıya şükran borçluyuz. Böyle yapmamız da yerindedir. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin öbürüne olan sevgisi artıyor.
4. Bu nedenle bizler, katlandığınız bütün zulüm ve sıkıntılar karşısındaki sabır ve imanınızdan ötürü Tanrının kiliseleri arasında sizinle övünüyoruz.
5. Bütün bunlar Tanrının adil yargısının belirtisidir. Sonuç olarak, uğrunda acı çektiğiniz Tanrı Egemenliğine layık sayılacaksınız.
- 6-8. Tanrı adil olanı yapacak: Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık verecek, sıkıntı çeken sizleriyse bizimle birlikte rahata kavuşturacaktır. Bütün bunlar Rab İsa alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten gelip görüldüğü zaman olacak. Rabbimiz İsa, Tanrıyı tanımayanları ve kendisiyle ilgili Müjdeye uymayanları cezalandıracak.
- 9-10. Böyleleri Rabbin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rabbin kendi kutsalları arasında yüceltmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlerdensiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız.
11. İşte bu nedenle Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, iyiliğe yönelik her dileğinizi, imana dayanan her uğraşınızı kendi gücüyle sonuçlandırsın diye sizin için her zaman dua ediyoruz.
12. Öyle ki, Tanrımız'ın ve Rab İsa Mesih'in lütfuyla Rabbimiz İsa'nın adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilersiniz.

- 1-2. Rabbimiz İsa Mesihin gelişine ve Onunla birlikte olmak üzere toplanmamıza gelince: Kardeşler, size rica ediyoruz, Rabbin gününün geldiğini ileri süren herhangi bir ruh, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmayın, sizi telaşlandırmayın.
3. Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir.
4. Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrının Tapınağında oturacaktır.
5. Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
6. Zamanı gelince ortaya çıkarılacak olan bu adamı şimdilik neyin engellediğini biliyorsunuz.
7. Evet, yasa tanımazlığın gizli gücü şu anda bile etkindir; ama bu gücü şimdilik engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek görevini sürdürecektir.
8. Sonra yasa tanımaz adam ortaya çıkacak. Rab İsa onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek.
- 9-10. Yasa tanımaz adam, her türlü mucizede, yanıltıcı belirtilerle harikalarda ve mahvolanları aldatan her türlü kötülükte sergilenen Şeytanın etkinliğiyle gelecek. Mahvolanlar, gerçeği sevmeye ve böylece kurtulmaya yanaşmadıklarından mahvoluyorlar.
11. İşte bu nedenle Tanrı yalana kanmaları için onların üzerine yanıltıcı bir güç gönderiyor.
12. Öyle ki, gerçeğe inanmayan ve kötülükten hoşlananların hepsi yargılsın.
13. Ama biz, ey Rabbin sevdiği kardeşler, sizler için her zaman Tanrıya şükran borçluyuz. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınıp gerçeğe inanarak kurtulmanız için sizi ta başlangıçtan seçti.
14. Rabbimiz İsa Mesihin yüceliğine kavuşmanız için, bildirdiğimiz Müjdeyle sizi bu kurtuluşa çağırdı.
15. Öyleyse dayanın, kardeşlerim! İster sözle ister mektupla, size ilettiğimiz öğretilere sımsıkı tutunun.
16. Rabbimiz İsa Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütfuyla bize sonsuz cesaret ve sağlam bir umut veren Babamız Tanrı sizi yüreklendirsın, her iyi eylem ve sözde pekiştirsın.

Bölüm 3

1. Son olarak, kardeşler, Rabbin sözü aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin diye bizim için dua edin.
2. Ahlaksız, kötü insanlardan kurtulmamız için de dua edin. Çünkü herkes iman etmiş değildir.
3. Ama Rab güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır.
4. Buyurduklarımızı yaptığınıza ve yapacağınıza dair Rabde size güveniyoruz.
5. Rab yüreklerinizi Tanrının sevgisine, Mesihin sabrına yöneltsin.
6. Kardeşler, bizden aldıkları öğretilere uymayıp boş gezen bütün kardeşlerden uzak durmanızı Rab İsa Mesihin adıyla buyuruyoruz.
7. Bizleri nasıl örnek almanız gerektiğini kendiniz biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken boş gezenler değildik.
8. Kimsenin ekmeğini karşılıksız yemedik. Herhangi birinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.
9. Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, izleyebileceğiniz bir örnek bırakmak için böyle yaptık.
10. Hatta sizinle birlikteyken şu buyruğu vermiştik: «Çalışmak istemeyen yemek de yemesin!»
11. Çünkü aranızda bazılarının boş gezdiğini duyuyoruz. Bunlar hiçbir iş yapmıyor, başkalarının işine karışıp duruyorlarmış.
12. Böylelerine Rab İsa Mesih adına yalvarıyor, şunu buyuruyoruz: Sakin bir şekilde çalışıp kendi kazançlarından yesinler.
13. Sizlerse kardeşler, iyilik yapmaktan usanmayın.
14. Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa onu mimleyin. Yaptıklarından utanması için onunla ilişkinizi kesin.
15. Yine de onu düşman saymayın, bir kardeş olarak uyarın.
16. Esenlik kaynağı olan Rabbin kendisi size her zaman, her durumda esenlik versin. Rab hepinizle birlikte olsun.
17. Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Her mektubumun özel işaretidir bu; böyle yazarım.
18. Rabbimiz İsa Mesih'in lütfu hepinizle birlikte olsun.

1. Timoteyus

- 1-2. Kurtarıcımız Tanrının ve umudumuz Mesih İsanın buyruğuyla Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlustan imanda öz oğlum Timoteosa selam! Baba Tanrıdan ve Rabbimiz Mesih İsadan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
- 3-4. Makedonyaya giderken sana rica ettiğim gibi, Efeste kal ve bazı kişilerin farklı öğretiler yaymamasını, masallarla ve sonu gelmeyen soyağaçlarıyla uğraşmamasını öğüt. Bu şeyler, imana dayanan tanrısal düzene hizmet etmekten çok, tartışmalara yol açar.
5. Bu buyruğun amacı, pak yürekten, temiz vicdandan, içten imandan doğan sevgiyi uyandırmaktır.
6. Bazı kişiler bunlardan saparak boş konuşmalara daldılar.
7. Kutsal Yasa öğretmeni olmak istiyorlar, ama ne söyledikleri sözleri ne de iddialı oldukları konuları anlıyorlar.
8. Yasayı özüne uygun biçimde kullanan için Yasanın iyi olduğunu biliyoruz.
- 9-10. Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiye karşıt olan başka ne varsa onlar için konmuştur.
11. Mübarek Tanrının bana emanet edilen yüce Müjdesine göre bu böyledir.
12. Beni güçlendiren Rabbimiz Mesih İsaya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmetine aldı.
13. Bir zamanlar Ona küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi. Çünkü ne yaptıysam bilgisizlikten ve imansızlıktan yaptım.
14. Ama Rabbimizin lütfu, imanla ve Mesih İsada olan sevgiyle birlikte bol bol üzerime döküldü.
15. «Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi» sözü, güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür. Günahkârların en kötüsü benim.
16. Ama Mesih İsa, kendisine iman edip sonsuz yaşama kavuşacak olanlara örnek olayım diye sınırsız sabrını öncelikle bende sergilemek için bana merhamet etti.
17. Onur ve yücelik sonsuzlara dek bütün çağların Kralı, ölümsüz ve görünmez tek Tanrının olsun! Amin.
18. Oğlum Timoteos, senin hakkında önceden söylenen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana emanet ediyorum. Öyle ki, bu sözlere dayanarak iyi savaşı sürdüresin.
19. İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları temiz vicdanı bir yana iterek iman konusunda battılar.
20. Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfür etmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

Bölüm 2

- 1-2. Her şeyden önce şunu öğütlerim: Tanrı yoluna tam bir bağlılık ve ağırbaşlılık içinde sakın ve huzurlu bir yaşam sürelim diye, krallarla bütün üst yöneticiler dahil, bütün insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun.
3. Böyle yapmak iyidir ve Kurtarıcımız Tanrıyı hoşnut eder.
4. O bütün insanların kurtulup gerçeğin bilincine erişmesini ister.
- 5-6. Çünkü tek Tanrı ve Tanrıyla insanlar arasında tek aracı vardır. O da insan olan ve kendisini herkes için fidiye olarak sunmuş bulunan Mesih İsadır. Uygun zamanda verilen tanıklık budur.
7. Ben bunun habercisi ve elçisi atandım -gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum- uluslara imanı ve gerçeği öğretmeye atandım.
8. Buna göre, erkeklerin öfkelenip çekişmeden, her yerde pak eller yükselterek dua etmelerini isterim.
- 9-10. Kadınların da saç örgüleriyle, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, sade giyimle, edepli ve ölçülü tutumla, Tanrı yolunda yürüdüklerini ileri süren kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle süslenmelerini isterim.
11. Kadın sükûnet ve tam bir uysallık içinde öğrensin.
12. Kadının öğretmesine, erkeğe egemen olmasına izin vermiyorum; sakın olsun.
- 13-14. Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı; aldatılan da Adem değildi, kadın aldatılıp suç işledi.
15. Ama doğum yapıp kurtulacaktır; yeter ki, sağduyuyla iman, sevgi ve kutsallıkta yaşasın.

Bölüm 3

1. İşte güvenilir söz: Bir kimse gözetmen olmayı gönülden istiyorsa, iyi bir görev arzu etmiş olur.
2. Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, saygın, konuksever, öğretmeye yetenekli biri olmalı.
3. Şarap düşkünü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalı.
4. Evini iyi yönetmeli, çocuklarına söz dinletmeli, her yönden saygılı olmalarını sağlamalı.
5. Kendi evini yönetmesini bilmeyen, Tanrının topluluğunu nasıl kayırabilir?
6. Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblisin uğradığı yargıya uğrayabilir.
7. Topluluğun dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak duruma ve İblisin tuzağına düşmesin.
8. Aynı şekilde kilise görevlileri, özü sözü ayrı, şarap tutkunu, haksız kazanç peşinde koşan kişiler değil, ağırbaşlı kişiler olmalı.
9. Temiz vicdanla imanın sırrına sarılmalıdırlar.
10. Bunlar da önce denensin; eleştirilecek bir yönleri yoksa görev alsınlar.
11. Aynı şekilde kadınlar ağırbaşlı olmalı; iftiracı değil, ama ölçülü ve her bakımdan güvenilir olmalı.
12. Görevliler tek karılı, çocuklarını ve evlerini iyi yöneten kişiler olsun.
13. Görevlerini iyi yapanlar, kendileri için iyi bir yer edinir, Mesih İsaya imanda büyük cesaret kazanırlar.
- 14-15. Yakında yanına gelmeyi umuyorum. Ama gecikirsem, gerçeğin direği ve dayanağı olan Tanrının ev halkı arasında, yani yaşayan Tanrının topluluğunda nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye sana bunları yazıyorum.
16. Kuşkusuz Tanrı yolunun sırrı büyüktür. O, bedende göründü, Ruh'ça doğrulandı, Meleklerce görüldü, Uluslara tanıtıldı, Dünyada O'na iman edildi, Yücelik içinde yukarı alındı.

- 1-3. Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları yalancıların ikiyüzlülüğü nedeniyle aldatıcı ruhlara ve cinlerin öğretilerine kulak vererek imandan dönecek. Vicdanları adeta kızgın bir demirle dağlanmış bu yalancılar evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrının yarattığı yiyeceklerden çekinmek gerektiğini buyuracaklar.
4. Oysa Tanrının yarattığı her şey iyidir, hiçbir şey reddedilmemeli; yeter ki, şükranla kabul edilsin.
5. Çünkü her şey Tanrının sözüyle ve duayla kutsal kılınır.
6. Bunları kardeşlere öğütlersen, imanın ve izlediğin iyi öğretinin sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsanın iyi bir görevlisi olursun.
7. Kutsallıktan yoksun kocakarı masallarını reddet. Kendini Tanrı yolunda eğit.
8. Bedeni eğitmenin biraz yararı var; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadini içeren Tanrı yolunda yürümek her yönden yararlıdır.
9. Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür.
10. Bunun için emek veriyor, mücadele ediyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrıya bağladık.
11. Bunları buyur ve öğret.
12. Gençsin diye kimse seni küçümsemesin. Konuşmada, davranışta, sevgide, imanda, paklıkta imanlılara örnek ol.
13. Ben yanına gelinceye dek kendini topluluğa Kutsal Yazıları okumaya, öğüt vermeye, öğretmeye ada.
14. Peygamberlik sözüyle, ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve hâlâ sende olan ruhsal armağanı ihmal etme.
15. Bu konuların üzerinde dur, kendini bunlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün.
16. Kendine ve öğretine dikkat et, bu yolda yürümeye devam et. Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın.

- 1-2. Yaşlı adama çıkışma, babanmış gibi yol göster. Genç erkeklere kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınlara annenmiş gibi, genç kadınlara tam bir yürek temizliğiyle kızkardeşinmiş gibi yol göster.
3. Gerçekten kimsesiz dul kadınlara saygı göster.
4. Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar öncelikle kendi ev halkına yardım ederek Tanrı yolunda yürümeyi ve büyüklerine iyilik borcunu ödemeyi öğretilsinler. Çünkü bu Tanrıyı hoşnut eder.
5. Gerçekten kimsesiz, yalnız kalmış dul kadın umudunu Tanrıya bağlamıştır; gece gündüz Ona dilekte bulunmaya ve dua etmeye devam eder.
6. Kendini zevke veren dul kadınsa daha yaşarken ölmüştür.
7. Ayıplanacak duruma düşmemeleri için onları bu konularda uyar.
8. Kendi yakınlarına, özellikle de ev halkına bakmayan kişi imanı inkâr etmiş, imansızdan beter olmuştur.
- 9-10. Yaptığı iyiliklerle tanınmış, tek erkekle evlenmiş, en az altmış yaşında olan dul kadın, eğer çocuk büyütmüş, konuk ağırlamış, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda olanlara yardım etmiş, kendini her tür iyi işe adanmışsa, adı dullar listesine yazılsın.
11. Daha genç dulları listeye alma. Çünkü bedensel arzuları Mesihe bağlılıklarına baskın çıkınca evlenmek isterler.
12. Böylece verdikleri ilk sözü çiğneyerek hüküm giyerler.
13. Aynı zamanda ev ev gezerek tembelliğe alışır. Yalnız tembelliğe alışmakla kalmazlar, üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek başkalarının işine karışan boşboğazlar olurlar.
14. Bu nedenle, daha genç dulların evlenmelerini, çocuk yapmalarını, evlerini yönetmelerini, düşmana hiçbir iftira fırsatı vermemelerini isterim.
15. Kimisi zaten sapmış, Şeytanın ardına düşmüştür.
16. İmanlı bir kadının dul yakınları varsa onlara yardım etsin. İnanlılar topluluğu yük altına girmesin ki, gerçekten kimsesiz olan dullara yardım edebilsin.
17. Topluluğu iyi yöneten ihtiyarlar, özellikle Tanrı sözünü duyurup öğretmeye emek verenler iki kat saygıya layık görülsün.
18. Çünkü Kutsal Yazıda şöyle deniyor: «Harman döven öküzün ağzını bağlama» ve «İşçi ücretini hak eder.»
19. İki ya da üç tanık olmadıkça, bir ihtiyara yöneltilen suçlamayı kabul etme.
20. Günah işleyenleri herkesin önünde azarla ki, öbürleri de korksun.
21. Bu söylediklerimi yan tutmadan, kimseyi kayırmadan yerine getirmen için seni Tanrının, Mesih İsanın ve seçilmiş meleklerin önünde uyarıyorum.
22. Birinin üzerine ellerini koymakta aceleci davranma, başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini temiz tut.
23. Artık yalnız su içmekten vazgeç; miden ve sık sık baş gösteren rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.
24. Bazı kişilerin günahları bellidir, kendilerinden önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının günahlarıysa sonradan ortaya çıkar.
25. Bunun gibi, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile gizli kalmaz.

1. Kölelik boyunduruğu altında olanların hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrının adı ve öğretisi kötülenmesin.
2. Efendileri iman etmiş olanlarsa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerine saygısızlık etmesinler. Tersine, daha iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten yararlananlar, sevdikleri imanlılardır. Bu ilkeleri öğret ve öğüt.
- 3-5. Eğer biri farklı öğretiler yayar, doğru sözleri, yani Rabbimiz İsa Mesihin sözlerini ve Tanrı yoluna dayanan öğretiyi onaylamazsa, kendini beğenmiş, bilgisiz bir kişidir. Böyle biri tartışmaları ve kelime kavgalarını hastalık derecesinde sever. Bu şeyler kıskançlığa, çekişmeye, iftiraya, kötü kuşkulara, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine yol açar. Onlar Tanrı yolunu kazanç yolu sanıyorlar.
6. Oysa eldekiyle yetinerek Tanrı yolunda yürümek büyük kazançtır.
7. Çünkü dünyaya ne bir şey getirdik, ne de ondan bir şey götürebiliriz.
8. Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz.
9. Zengin olmak isteyenler ayartılıp tuzağa düşerler, insanı çöküşe ve yıkıma götüren birçok saçma ve zararlı arzulara kapılırlar.
10. Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü de para sevgisidir. Kimileri zengin olma hevesiyle imandan saptılar, kendi kendilerine çok acı çektirdiler.
11. Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanın, sevginin, sabrın, uysallığın ardından koş.
12. İman uğrunda yüce mücadeleyi sürdür. Sonsuz yaşama sımsıkı sarıl. Bunun için çağrıldın ve birçok tanık önünde yüce inancı açıkça benimsedin.
- 13-14. Her şeye yaşam veren Tanrının ve Pontius Pilatus önünde yüce inanca tanıklık etmiş olan Mesih İsanın huzurunda sana buyuruyorum: Rabbimiz İsa Mesihin gelişine dek Tanrı buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru.
- 15-16. Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktaki yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesihi belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur ve kudret sonsuza dek Onun olsun! Amin.
17. Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrıya umut bağlasınlar.
18. İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur.
19. Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar.
20. Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Kutsallıktan yoksun, boş sözlerden, yalan yere <<bilgi>> denen düşüncelerin çelişkilerinden sakın.
21. Kimileri bu sözde bilgiye sahip olduklarını ileri sürerek imandan saptılar. Tanrı'nın lütfu sizlerle birlikte olsun.

2. Timoteyus

Bölüm 1

- 1-2. Mesih İsadaki yaşam vaadi uyarınca Tanrının isteğiyle Mesih İsanın elçisi atanan ben Pavlustan sevgili oğlum Timoteosa selam! Baba Tanrıdan ve Rabbimiz Mesih İsadan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.
3. Durmadan, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarım gibi temiz vicdanla kulluk ettiğim Tanrıya şükrediyorum.
4. Gözyaşlarını anımsıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum.
5. Sendeki içten imanı anımsıyorum. Önce büyükannen Loisin ve annen Evnikinin sahip olduğu imana şimdi senin de sahip olduğuna eminim.
6. Bu nedenle, ellerimi senin üzerine koymamla Tanrının sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum.
7. Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir.
8. Bunun için Rabbimize tanıklık etmekten de Onun uğruna tutuklu bulunan benden de utanma. Tanrının gücüyle Müjde uğruna benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.
- 9-10. Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal bir yaşama çağırdı. Bu lütuf bize zamanın başlangıcından önce Mesih İsada bağışlanmış, şimdi de Onun gelişiyi açığa çıkarılmıştır. Kurtarıcımız Mesih İsa ölümü etkisiz kılmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde aracılığıyla ışığa çıkarmıştır.
11. Ben Müjdenin habercisi, elçisi ve öğretmeni atandım.
12. Bu acıları çekmemin nedeni de budur. Ama bundan utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. Onun bana emanet ettiğini o güne dek koruyacak güçte olduğuna eminim.
13. Benden işitmiş olduğun doğru sözleri örnek alarak imanla ve Mesih İsada olan sevgiyle bunlara bağlı kal.
14. Sana emanet edilen iyi öğretileri içimizde yaşayan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.
15. Biliyorsun, Asya İlindekilerin hepsi beni terk edip gittiler. Figelosla Hermogenis de bunlardandır.
16. Rab, Onisiforosun ev halkına merhamet etsin. Çünkü o çok kez içimi ferahlattı ve zincire vurulmuş olmamdan utanmadı.
17. Tersine, Romaya geldiğinde beni gayretle arayıp buldu.
18. O gün Rab'den merhamet bulmasını dilerim. Efes'te onun bana ne kadar hizmet ettiğini sen de çok iyi bilirsin.

1. Oğlum, Mesih İsada olan lütufla güçlen.
2. Birçok tanık önünde benden işittiğin sözleri, başkalarına da öğretmeye yeterli olacak güvenilir kişilere emanet et.
3. Mesih İsanın iyi bir askeri olarak benimle birlikte sıkıntıya göğüs ger.
4. Askerlik yapan kişi günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz; kendisini askerliğe çağıranı hoşnut etmeye çalışır.
5. Bunun gibi, spor yarışmasına katılan kişi de kurallar uyarınca yarışmazsa zafer tacını giyemez.
6. Emek veren çiftçi üründen ilk payı alan kişi olmalıdır.
7. Dediklerimi iyi düşün. Rab sana her konuda anlayış verecektir.
8. Yayıdığım Müjdede açıklandığı gibi, Davutun soyundan olup ölümden dirilmiş olan İsa Mesihini anımsa.
9. Bu Müjde uğruna bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar varan sıkıntılara katlanıyorum. Ama Tanrının sözü zincire vurulmuş değildir.
10. Bunun içindir ki, seçilmişler uğruna her şeye dayanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yüceliğin yanı sıra Mesih İsada olan kurtuluşa kavuşsunlar.
11. Şu güvenilir bir sözdür: «Onunla birlikte öldüysek, Onunla birlikte yaşayacağız.
12. Dayanırsak, Onunla birlikte egemenlik süreceğiz. Onu inkâr edersek, O da bizi inkâr edecek.
13. Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak. Çünkü kendi özüne aykırı davranamaz.»
14. Bu konuları imanlılara anımsat. Dinleyenleri felakete sürüklemekten başka yararı olmayan kelime kavgaları çıkarmamaları için onları Tanrının önünde uyar.
15. Kendini Tanrıya makbul, gerçeğin bildirisini doğru kullanan, alını ak bir işçi olarak sunmaya gayret et.
16. Bayağı, boş sözlerden sakın. Çünkü bunlara dalanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler.
17. Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneosla Filitos bunlardandır.
18. Diriliş olup bitti diyerek gerçek yoldan saptılar. Şimdi de bazılarının imanını altüst ediyorlar.
19. Ne var ki, Tanrının attığı sağlam temel, «Rab kendine ait olanları bilir» ve «Rabbin adını anan herkes kötülükten uzak dursun» sözleriyle mühürlenmiş olarak duruyor.
20. Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; tahta ve toprak kaplar da vardır. Kimi onurlu, kimi bayağı iş için kullanılır.
21. Bunun gibi, kişi de kendini bayağı işlerden artırırsa, onurlu amaçlara uygun, kutsal kılınmış, efendisine yararlı, her iyi işe hazır bir kap olur.
22. Gençlik arzularından kaç. Temiz yürekle Rabbe yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanının, sevginin ve esenliğin ardından koş.
23. Saçma, cahilce tartışmalara girmeyi reddet. Bunların kavga doğurduğunu bilirsin.
24. Rabbin kulu kavgacı olmamalı. Tersine, herkese şefkatle davranmalı, öğretme yeteneği olmalı, haksızlıklara sabırla dayanmalıdır.
25. Kendisine karşı olanları yumuşak huyla yola getirmeli. Gerçeği anlamaları için Tanrı belki onlara bir tövbe yolu açar.
26. Böylelikle ayılabılır, isteğini yerine getirmeleri için kendilerini tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

Bölüm 3

1. Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar olacaktır.
- 2-3. İnsanlar kendilerini seven, para düşkünü, övünge, kibirli, küfürbaz, anne baba sözü dinlemez, nankör, kutsallıktan ve sevgiden yoksun, uzlaşmaz, iftiracı, özünü denetleyemeyen, azgın, iyilik düşmanı olacaklar.
- 4-5. Hain, aceleci, kendini beğenmiş, Tanrıdan çok eğlenceyi seven, Tanrı yolundaymış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacaklar. Böylelerinden uzak dur.
- 6-7. Bunların arasında evlerin içine sokulup günahla yüklü, çeşitli arzularla sürüklenen, her zaman öğrenen, ama gerçeğin bilgisine bir türlü erişemeyen zayıf iradeli kadınları adeta tutsak eden adamlar var.
8. Yannisle Yambris nasıl Musaya karşı geldilerse, bunlar da gerçeğe karşı gelirler. Düşünceleri yozlaşmış, iman konusunda reddedilmiş insanlardır.
9. Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü Yannisle Yambris örneğindeki gibi, bunların da akılsızlığını herkes açıkça görecektir.
- 1-011. Sense benim öğretimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, dayanma gücümü, çektiğim zulüm ve acıları, örneğin Antakyada, Konyada ve Listrada başıma gelenleri yakından izledin. Ne zulümlere katlandım! Ama Rab beni hepsinden kurtardı.
12. Mesih İsaya ait olup Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürmek isteyenlerin hepsi zulüm görecektir.
13. Ama kötüler ve sahtekârlar, aldatarak ve aldanarak gittikçe daha beter olacaklar.
- 14-15. Sense öğrendiğin ve güvendiğin ilkelere bağlı kal. Çünkü bunları kimlerden öğrendiğini biliyorsun. Mesih İsaya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan Kutsal Yazıları da çocukluğundan beri biliyorsun.
16. Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.
17. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.

- 1-2. Tanrının ve dirilerle ölüleri yargılayacak olan Mesih İsanın önünde, Onun gelişi ve egemenliği hakkı için sana buyuruyorum: Tanrı sözünü duyur. Zaman uygun olsun olmasın, bu görevi sürdür. İnsanları tam bir sabırla eğiterek ikna et, uyar, isteklendir.
3. Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiye katlanamayacaklar. Kulaklarını okşayan sözler duymak için çevrelerine kendi arzularına uygun öğretmenler toplayacaklar.
4. Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar.
5. Ama sen her durumda ayık ol, sıkıntıya göğüs ger, müjdeci olarak işini yap, görevini tamamla.
6. Çünkü kanım adak şarabı gibi dökülmek üzere. Benim için ayrılma zamanı geldi.
7. Yüce mücadeleyi sürdürdüm, yarışı bitirdim, imanı korudum.
8. Bundan böyle doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, Onun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir.
9. Yanıma tez gelmeye gayret et.
10. Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni terk edip Selanike gitti. Kriskis Galatyaya, Titus Dalmaçyaya gitti.
11. Yanımda yalnız Luka var. Markosu alıp beraberinde getir, yapacağım hizmette bana yardım eder.
12. Tihikosu Efese gönderdim.
13. Troasta Karpın yanında bıraktığım abayı, kitapları, özellikle yazı derilerini gelirken beraberinde getir.
14. Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Rab ona yaptıklarının karşılığını verecektir.
15. Sen de ondan sakın. Çünkü söylediklerimize şiddetle karşı koydu.
16. İlk savunmamda benden yana çıkan olmadı, hepsi beni terk etti. Bunun hesabı onlardan sorulmasın.
17. Ama Tanrı bildirisi aracılığım ile tam olarak açıklansın, bütün uluslar bunu duysun diye Rab yardımına gelip beni güçlendirdi. Aslanın ağzından böyle kurtuldum!
18. Rab beni her kötülükten kurtarıp güvenlik içinde göksel egemenliğine ulaştıracak. Sonsuzlara dek Ona yücelik olsun! Amin.
19. Priska, Akvila ve Onisiforosun ev halkına selam söyle.
20. Erastus, Korintte kaldı. Trofimosu da Milette hasta bıraktım.
21. Kış bastırmadan gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler.
22. Rab ruhunla birlikte olsun. Tanrı'nın lütfu sizlerle olsun.

Titus

Bölüm 1

1. Tanrının seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrının kulu ve İsa Mesihin elçisi atanan ben Pavlustan selam!
2. Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrının zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır.
3. Kurtarıcımız Tanrının buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü uygun zamanda açıklamıştır.
4. Ortak imanımıza göre öz oğlum olan Titusa Baba Tanrıdan ve Kurtarıcımız Mesih İsadın lütuf ve esenlik olsun.
5. Geri kalan işleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kentte ihtiyarlar ataman için seni Giritte bıraktım.
6. İhtiyar seçilecek kişi eleştirilecek yönü olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, sefahatle suçlanan ya da asi çocuklar olmamalı.
7. Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. Dikbaşlı, tez öfkelenen, şarap düşkün, zorba, haksız kazanç peşinde koşan biri olmamalı.
8. Tersine, konuksever, iyiliksever, sağduyulu, adil, pak, kendini denetleyebilen biri olmalı.
9. Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sınıksız sarılmalı.
10. Çünkü asi, boşboğaz, aldatıcı birçok kişi vardır. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır.
11. Onların ağızını kapamak gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gerekeni öğreterek bazı aileleri tümüyle yıkıyorlar.
12. Kendilerinden biri, öz peygamberlerinden biri şöyle demiştir: «Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır.»
- 13-14. Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçeği reddedenlerin buyruklarına kulak vermeyip sağlam imana sahip olmaları için onları sert bir şekilde uyar.
15. Yüreği temiz olanlar için her şey temizdir, ama yüreği kirli olanlar ve imansızlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların zihinleri de vicdanları da kirlenmiştir.
16. Tanrı'yı tanıdıklarını ileri sürer, ama yaptıklarıyla O'nu yadırlar. Söz dinlemez, hiçbir iyi işe yaramaz iğrenç kişilerdir.

Bölüm 2

1. Sana gelince, sağlam öğretiye uygun olanı öğret.
2. Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar.
3. Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli.
- 4-5. Öyle ki genç kadınları, kocalarını ve çocuklarını seven, sağduyulu, temiz yürekli, iyi birer ev kadını ve kocalarına bağımlı olmak üzere eğitebilsinler. O zaman Tanrının sözü kötülenmez.
6. Genç erkekleri de sağduyulu olmaya özendir.
- 7-8. İyi olanı yaparak her konuda onlara örnek ol. Öğretiğinde dürüst ve ağırbaşlı ol, kimsenin kınayamayacağı doğru sözler söyle. Öyle ki bize karşı gelen, hakkımızda söyleyecek kötü bir söz bulamayıp utansın.
9. Köleleri, her konuda efendilerine bağımlı olmaya özendir. Efendilerini hoşnut etsinler. Ters yanıt vermeden,
10. hırsızlık yapmadan, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilsinler. Böylece Kurtarıcımız Tanrıyla ilgili öğretiyi her yönden çekici kılsınlar.
11. Çünkü Tanrının bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır.
12. Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor.
13. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesihin yücelik içinde gelmesini bekliyoruz.
14. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti.
15. Bunları tam bir yetkiyle bildir, dinleyenleri isteklendir, günahlı olanları ikna et. Hiç kimse seni küçümsemesin.

Bölüm 3

1. Yöneticilerle yönetimlere bağlı olmaları, söz dinlemeleri ve iyi olan her şeyi yapmaya hazır olmaları gerektiğini imanlılara anımsat.
2. Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, uysal olsunlar. Herkese her zaman yumuşak davransınlar.
3. Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik.
- 4-6. Ama Kurtarıcımız Tanrı iyiliğini ve insana olan sevgisini açıkça göstererek bizi kurtardı. Bunu doğrulukla yaptığımız işlerden dolayı değil, kendi merhametiyle, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruhun yenilemesiyle yaptı.
7. Öyle ki, Onun lütfuyla aklanmış olarak umut içinde sonsuz yaşamın mirasçıları olalım.
8. Bu güvenilir bir sözdür. Tanrıya iman etmiş olanların, kendilerini iyi işlere vermeye özen göstermeleri için bu konularda ısrarlı olmanı istiyorum. Bunlar insan için iyi ve yararlıdır.
9. Akılsız tartışmalardan, soyağacı didişmelerinden, Kutsal Yasayla ilgili çekişme ve kavgalardan sakın. Bunlar yararsız ve boş şeylerdir.
10. Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiyle ilişkini kes.
11. Böyle birinin sapmış olduğundan ve günah işlediğinden emin olabilirsiniz; o kendi kendini mahkûm etmiştir.
12. Ben Arteması ya da Tihikosu sana gönderir göndermez, Nikopolise, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.
13. Hukukçu Zenasla Apollosu yolcu ederken bir eksikleri olmamasına dikkat et.
14. Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylelikle temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.
15. Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. Bizi seven imanlılara selam söyle. Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun.

Filimun

Bölüm 1

- 1-2. Sevgili emektaşımız Filimon, Mesih İsa uğruna tutuklu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteostan sana, kızkardeşimiz Afriyaya, birlikte mücadele verdiğimiz Arhippusa ve senin evindeki inanlılar topluluğuna selam!
3. Babamız Tanrıdan ve Rab İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.
- 4-5. Rab İsaya olan imanını ve bütün kutsallara beslediğin sevgiyi duydukça dualarımda seni anıyor, Tanrıma sürekli şükrediyorum.
6. Mesih'te sahip olduğumuz her iyiliğin bilincine vararak imanını başkalarıyla paylaşmakta etkin olman için dua ediyorum.
7. Sevgin benim için büyük sevinç ve teselli kaynağı oldu. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende ferahladı, kardeşim.
- 8-9. Bu nedenle, gerekeni sana buyurmaya Mesih'te büyük cesaretim olduğu halde, şimdi Mesih İsa uğruna tutuklu bulunan ben yaşlı Pavlus sana sevgiyle rica etmeyi yeğliyorum.
- 10-11. Tutukluluğum sırasında kendisine ruhsal baba olduğum oğlum Onisimosla ilgili bir ricam var. Bir zamanlar sana yararsızdı; ama şimdi hem sana hem de bana yararlıdır.
12. Kendisini, yani can ciğerimi sana geri gönderiyorum.
- 13-14. Müjdenin uğruna tutuklu kaldığım sürece senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda alıkoymak isterdim; ama senin onayın olmadan bir şey yapmak istemedim. Öyle ki, yapacağın iyilik zorunluluktanmış gibi görünmesin, gönülden olsun.
15. Onisimosun bir süre senden ayrılması belki de onu temelli geri alman içindi.
16. Onu artık köle değil, köleden üstün, sevgili bir kardeş olarak geri alacaksın. O, özellikle benim için çok değerlidir. Ama hem bir insan, hem de Rabbe ait biri olarak senin için daha da çok seviyecek bir kardeşidir.
17. Bu nedenle, eğer beni yoldaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et.
18. Sana herhangi bir haksızlık etmişse ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma say.
19. Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, bedelini ben öderim. Senin kendi yaşamını bile bana borçlu olduğunu söylememe gerek yok.
20. Evet, kardeş, Rab yolunda bana bir yardımın olsun. Mesih'te yüreğimi ferahlat.
21. Sözümü dinleyeceğinden emin olarak ve istediğimden fazlasını da yapacağını bilerek sana yazıyorum.
22. Bu arada bana kalabileceğim bir yer hazırla. Çünkü dualarınız aracılığıyla sizlere bağışlanacağımı umuyorum.
- 23-24. Mesih İsa uğruna kendisiyle birlikte tutuklu bulunduğum Epafras, emektaşlarım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.
25. Rab İsa Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun.

İbraniler

Bölüm 1

1. Tanrı eski zamanlarda peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollardan atalarımıza seslendi.
2. Bu son çağda da her şeye mirasçı kıldığı ve aracılığıyla evreni yarattığı kendi Oğluyla bize seslenmiştir.
3. Oğul, Tanrı yüceliğinin parıltısı, Onun varlığının öz görünümüdür. Güçlü sözüyle her şeyi devam ettirir. Günahlardan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde ulu Tanrının sağında oturdu.
4. Meleklerden ne denli üstün bir adı miras aldıysa, onlardan o denli üstün oldu.
5. Çünkü Tanrı meleklerin herhangi birine, «Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum» Ya da, «Ben Ona Baba olacağım, O da bana Oğul olacak»
6. Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken diyor ki, «Tanrının bütün melekleri Ona tapınsın.»
7. Melekler için, «Kendi meleklerini rüzgar, Hizmetkârlarını ateş alevi yapar» diyor.
8. Ama Oğul için şöyle diyor: «Ey Tanrı, tahtın sonsuzluklar boyunca kalıcıdır, Egemenliğinin asası adalet asasıdır.
9. Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin. Bunun için Tanrı, senin Tanrın, Seni sevinç yağıyla Arkadaşlarından daha çok meshetti.»
10. Yine diyor ki, «Ya Rab, başlangıçta Dünyanın temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtıdır.
11. Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.
12. Bir kaftan gibi düreceksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın, Yılların tükenmeyecek.»
13. Tanrı meleklerin herhangi birine, «Ben düşmanlarını Ayaklarının altına serinceye dek, Sağımda otur»
14. Bütün melekler kurtuluşu miras alacaklara hizmet etmek için gönderilen görevli ruhlar değil midir?

1. Bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimizi daha çok önemsemeliyiz.
- 2-3. Çünkü melekler aracılığıyla bildirilen söz geçerli olduysa, her suç ve her sözdinlemezlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu denli büyük kurtuluşu görmezlikten gelirsek nasıl kurtulabiliriz? Başlangıçta Rab tarafından bildirilen bu kurtuluş, Rabbi dinlemiş olanlarca bize doğrulandı.
4. Tanrı da belirtir, harikalar, çeşitli mucizeler ve kendi isteği uyarınca dağıttığı Kutsal Ruh armağanlarıyla buna tanıklık etti.
5. Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle bağlı kılmadı.
6. Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir: «Ya Rab, insan ne ki, onu anasın, Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?
7. Onu meleklerden biraz aşağı kıldın, Başına yücelik ve onur tacını koydun, Ellerin yapitları üzerine onu görevlendirdin.
8. Her şeyi ayakları altına sererek Ona bağımlı kıldın.» bırakmadı. Ne var ki, her şeyin insana bağımlı kılındığını henüz görmüyoruz.
9. Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan İsayı, Tanrının lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye çektiği ölüm acısı sonucunda yücelik ve onur tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.
10. Birçok oğlu yüceliğe erştirirken onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendi aracılığıyla var eden Tanrıya uygun düşüyordu.
11. Çünkü hepsi -kutsal kılan da kutsal kılınanlar da- aynı Babadandır. Bunun içindir ki, İsa onlara «kardeşlerim» demekten utanmıyor.
12. «Adını kardeşlerime duyuracağım, Topluluğun ortasında Seni ilahilerle öveceğim» diyor.
13. Yine, «Ben Ona güveneceğim» ve yine, «İşte ben ve Tanrının bana verdiği çocuklar» diyor.
14. Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için İsa, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblisi, ölüm aracılığıyla etkisiz kılmak üzere onlarla aynı insan yapısını aldı.
15. Bunu, ölüm korkusu yüzünden yaşamları boyunca köle olanların hepsini özgür kılmak için yaptı.
16. Kuşkusuz O, meleklerle değil, İbrahim'in soyundan olanlara yardım ediyor.
17. Bunun için her yönden kardeşlerine benzemesi gerekiyordu. Öyle ki, Tanrıya hizmetinde merhametli ve sadık bir başkâhin olup halkın günahlarını bağışlatabilsin.
18. Çünkü kendisi denenip acı çektiği için denenenlere yardım edebilir.

Bölüm 3

1. Bunun için, göksel çağrıya ortak olan kutsal kardeşlerim, dikkatinizi açıkça benimsediğimiz inancın elçisi ve başkâhini İsaya çevirin.
2. Musa Tanrının bütün evinde Tanrıya nasıl sadık kaldıysa, İsa da kendisini görevlendirene sadıktır.
3. Evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, İsa da Musadan daha büyük yüceliğe layık sayıldı.
4. Her evin bir yapıcısı vardır, her şeyin yapıcısı ise Tanrıdır.
5. Musa, gelecekte söylenecek sözlere tanıklık etmek için Tanrının bütün evinde bir hizmetkâr olarak sadık kaldı.
6. Oysa Mesih, Onun evi üzerinde yetkili oğul olarak sadıktır. Eğer cesaretimizi ve övündüğümüz umudu gevşemeden sonuna dek sürdürürsek, Onun evi biziz.
- 7-8. Bu nedenle, Kutsal Ruhun dediği gibi, «Bugün Onun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı, Çölde Onu sınıdığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.
9. Atalarınız beni orada sınavıya denerler Ve kırk yıl boyunca yaptıklarını gördüler.
10. Bu nedenle o kuşağa darıldım Ve dedim ki, «Yürekleri hep kötüye sapar, Yollarımı öğrenmediler.
11. Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.»
12. Ey kardeşler, hiçbirinizde diri Tanrıyı terk eden kötü, imansız bir yüreğin bulunmamasına dikkat edin.
13. «Gün bugündür» denildikçe birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiçbirinizin yüreği günahın aldatıcılığıyla nasırlaşmasın.
14. Çünkü Mesihe ortak olduk. Yalnız başlangıçtaki güvenimizi gevşemeden sonuna dek sürdürmeliyiz.
15. Yukarıda belirtildiği gibi, «Bugün Onun sesini duyarsanız, Atalarınızın başkaldırdığı günkü gibi Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.»
16. Onun sesini işitip başkaldıran kimlerdi? Musa önderliğinde Mısırdan çıkanların hepsi değil mi?
17. Tanrı kimlere kırk yıl dargın kaldı? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlere değil mi?
18. Sözünü dinlemeyenler dışında kendi huzur diyarına kimlerin girmeyeceğine ant içti?
19. Görüyoruz ki, imansızlıklarından ötürü oraya giremediler.

1. Bu nedenle Tanrının huzur diyarına girme vaadi hâlâ geçerliyken, herhangi birinizin buna erişmemiş sayılmasından korkalım.
2. Çünkü onlar gibi biz de iyi haberi aldık. Ama onlar duydukları sözü imanla birleştirmedikleri için bunun kendilerine bir yararı olmadı.
3. Biz inanmış olanlar huzur diyarına gireriz. Nitekim Tanrı şöyle demiştir: «Öfkelendiğimde ant içtiğim gibi, Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.»
4. Çünkü bir yerde yedinci günle ilgili şunu demiştir: «Tanrı bütün işlerinden yedinci gün dinlendi.»
5. Bu konuda yine diyor ki, «Onlar huzur diyarıma asla girmeyecekler.»
6. Demek ki, bazılarının huzur diyarına gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi almış olanlar söz dinlemedikleri için o diyara giremediler.
7. Bu yüzden Tanrı, uzun zaman sonra Davutun aracılığıyla, «bugün» diyerek yine bir gün belirliyor. Daha önce denildiği gibi, «Bugün Onun sesini duyarsanız, Yüreklerinizi nasırlaştırmayın.»
8. Eğer Yeşu onları huzura kavuştursaydı, Tanrı daha sonra bir başka günden söz etmezdi.
9. Böylece Tanrı halkı için bir Şabat Günü rahatı kalıyor.
10. Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, Onun huzur diyarına giren de kendi işlerinden öylece dinlenir.
11. Bu nedenle o huzur diyarına girmeye gayret edelim; öyle ki, hiçbirimiz aynı tür sözdinlemezlikten ötürü düşmesin.
12. Tanrının sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar.
13. Tanrının görmediği hiçbir yaratık yoktur. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrının gözü önünde her şey çıplak ve açıktır.
14. Tanrı Oğlu İsa gökleri aşan büyük başkâhinimiz olduğu için açıkça benimsediğimiz inanca sımsıkı sarılalım.
15. Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir.
16. Onun için Tanrı'nın lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım.

1. İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık sunular ve kurbanlar sunmak üzere Tanrıyla ilgili konularda insanları temsil etmek için atanır.
2. Bilgisizlere, yoldan sapanlara yumuşak davranabilir. Çünkü kendisi de zayıflıklarla kuşatılmıştır.
3. Bundan ötürü, halk için olduğu gibi, kendisi için de günah sunusu sunmak zorundadır.
4. Kimse başkâhin olma onurunu kendi kendine alamaz; ancak Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılırsa alır.
5. Nitekim Mesih de başkâhin olmak için kendi kendini yüceltmedi. Ona, «Sen benim Oğlumsun, Bugün ben sana Baba oldum»
6. Başka bir yerde de diyor ki, «Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin.»
7. Mesih, yeryüzünde olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrıya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dua etti, yakardı ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi.
8. Oğul olduğu halde, çektiği acılarla söz dinlemeyi öğrendi.
9. Yetkin kılınca, sözünü dinleyen herkes için sonsuz kurtuluş kaynağı oldu.
10. Çünkü Tanrı tarafından Melkisedek düzeni uyarınca başkâhin atanmıştı.
11. Bu konuda söyleyecek çok sözümüz var, ama kulaklarınız uyduğu için anlatmak zor.
12. Şimdiye dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı sözlerinin temel ilkelerini size yeni baştan öğretecek birine ihtiyacınız var. Size yine süt gerekli, katı yiyecek değil!
13. Sütle beslenen herkes bebektir ve doğruluk sözünde deneyimsizdir.
14. Katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar duyularını iyi ile kötüyü ayırt etmek üzere alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

- 1-2. Bunun için, ölü işlerden tövbe etmenin ve Tanrıya inanmanın temelini, vaftizler, elle kutsama, ölülerin dirilişi ve sonsuz yargıyla ilgili öğretinin temelini yeni baştan atmadan Mesihle ilgili ilk öğretileri aşarak yetkinliğe doğru ilerleyelim.
3. Tanrı izin verirse, bunu yapacağız.
- 4-6. Bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış ve Kutsal Ruha ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde yoldan sapanları yeniden tövbe edecek duruma getirmeye olanak yoktur. Çünkü onlar Tanrının Oğlunu adeta yeniden çarmıha geriyor, herkesin önünde aşağılıyorlar.
7. Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı bitkiler üreten toprağı Tanrı bereketli kılar.
8. Ama dikenli bitki, devedikeni üreten toprak yararsızdır; lanetlenmeye yakındır, sonu yanmaktır.
9. Size gelince, sevgili kardeşler, böyle konuştuğumuz halde, durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne eminiz.
10. Tanrı adaletsiz değildir; emeğinizi ve kutsallara hizmet etmiş olarak ve etmeye devam ederek Onun adına gösterdiğiniz sevgiyi unutmaz.
11. Umudunuzdan doğan tam güvenceye kavuşmanız için her birinizin sona dek aynı gayreti göstermesini diliyoruz.
12. Tembel olmamanızı, vaat edilenleri iman ve sabır aracılığıyla miras alanların örneğine uymanızı istiyoruz.
13. Tanrı İbrahime vaatte bulunduğu zaman, üzerine ant içecek daha üstün biri olmadığı için kendi üzerine ant içerek şöyle dedi:
14. «Seni kutsadıkça kutsayacağım, Soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım.»
15. Böylece İbrahim sabırla dayanarak vaade erişti.
16. İnsanlar kendilerinden üstün biri üzerine ant içerler. Onlar için ant, söyleneni doğrular ve her tartışmayı sona erdirir.
17. Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi.
18. Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrıya sığınan bizler, Tanrının yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey aracılığıyla büyük cesaret bulalım.
19. Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölme geçer.
20. Melkisedek düzeni uyarınca sonsuza dek başkâhin olan İsa oraya uğrumuza öncü olarak girdi.

1. Bu Melkisedek, Şalem Kralı ve yüce Tanrının kâhiniydi. Kralları bozguna uğratmaktan dönen İbrahimi karşılamış ve onu kutsamıştı.
2. İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının anlamına göre, önce «Doğruluk Kralı»dır; sonra da «Şalem Kralı», yani «Esenlik Kralı»dır.
3. Babasız, annesizdir; soyağacı yoktur. Ne günlerinin başlangıcı, ne yaşamının sonu vardır. Tanrının Oğlu gibi sonsuza dek kâhin kalacaktır.
4. Bakın, büyük ata İbrahimin ganimetten ondalık verdiği bu adam ne kadar büyüktür!
5. Levioglularından olup kâhinlik görevini üstlenenlere Kutsal Yasa uyarınca halktan, yani İbrahimin soyundan oldukları halde, kardeşlerinden ondalık almaları buyrulmuştur.
6. Melkisedek ise Levili kâhinlerin soyundan olmadığı halde, vaatleri alan İbrahimden ondalık kabul etmiş ve onu kutsamıştır.
7. Hiç kuşkusuz, kutsayan kutsanandan üstündür.
8. Birinde ölümlü insanlar ondalık alıyor, ötekinde yaşadığına tanıklık edilen biri alıyor.
9. Ondalık alan Levi bile İbrahim aracılığıyla ondalık vermiştir denebilir.
10. Çünkü Melkisedek İbrahimi karşıladığı zaman, Levi hâlâ atasının bedenindeydi.
11. Eğer Levililerin kâhinliği aracılığıyla yetkinliğe erişilebilseydi -nitekim Kutsal Yasa bu kâhinliği öngörerek halka verildi- Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek kalırdı?
12. Çünkü kâhinlik değişince, Yasa da zorunlu olarak değişir.
13. Kendisinden böyle söz edilen kişi başka bir oymaktadır. Bu oymaktan hiç kimse sunakta hizmet etmemiştir.
14. Rabbimizin Yahuda oymağından geldiği açıktır. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere ilişkin bir şey söylemedi.
15. Melkisedek benzeri başka bir kâhin ortaya çıktığından, bu söylediğimiz artık daha da açıktır.
16. O, Yasanın soyla ilgili önkoşuluna göre değil, yok edilemez bir yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur.
17. Çünkü, «Melkisedek düzeni uyarınca Sen sonsuza dek kâhinsin»
18. Önceki buyruk, zayıflığı ve yararsızlığı nedeniyle geçersiz kılındı.
19. Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinleştiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrıya yaklaştığımız daha sağlam bir umut verildi.
20. Bu da antsız olmadı. Öbürleri ant içilmeden kâhin olmuşlardı.
21. Ama O kendisine, «Rab ant içti, kararından dönmez, Sen sonsuza dek kâhinsin»
22. Böylece İsa daha iyi bir antlaşmanın kefilisi olmuştur.
23. Önceki düzende çok sayıda kâhin görev aldı. Çünkü ölüm, görevlerini sürdürmelerini engelliyordu.
24. Ama İsa sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği süreklidir.
25. Bu nedenle Onun aracılığıyla Tanrıya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.
26. Böyle bir başkâhinimiz -kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yücelere çıkarılmış bir başkâhinimiz- olması uygundur.
27. O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı.
28. Kutsal Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuza dek yetkin kılınmış olan Oğul'u başkâhin atamıştır.

- 1-2. Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Yüce Olanın tahtının sağında oturan, kutsal yerde, insanın değil, Rabbin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapan böyle bir başkâhinimiz vardır.
3. Her başkâhin sunular, kurbanlar sunmak için atanır. Bu nedenle bizim başkâhinimizin de sunacak bir şeyi olması gerekir.
4. Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Çünkü Kutsal Yasa uyarınca sunuları sunanlar var.
5. Bunlar göktekinin örneği ve gölgesi olan tapınakta hizmet ediyorlar. Nitekim Musa tapınma çadırını kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: «Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapmaya dikkat et.»
6. Şimdiyse, İsa daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir göreve de sahip olmuştur.
7. Eğer o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek duyulmazdı.
8. Oysa halkını kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor: «İsrail halkıyla ve Yahuda halkıyla Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor» Diyor Rab.
9. «Atalarını Mısırdan çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün Onlarla yaptığım antlaşmaya benzemeyecek. Çünkü onlar antlaşmama bağlı kalmadılar, Ben de onlardan yüz çevirdim» Diyor Rab.
10. «O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur» diyor Rab, «Yasalarımı zihinlerine işleyeceğim, Yüreklerine yazacağım. Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.
11. Hiç kimse yurttaşını, kardeşini, Rabbi tanı diye eğitmeyecek. Çünkü küçük büyük hepsi tanıyacak beni.
12. Çünkü suçlarını bağışlayacağım, Günahlarını artık anmayacağım.»
13. Tanrı, «Yeni bir antlaşma» demekle ilkinin eskimiş saymıştır. Eskiyip köhneleşense çok geçmeden yok olur.

1. İlk antlaşmanın tapınma kuralları ve dünyasal tapınağı vardı.
2. Bir çadır kurulmuştu. Kutsal Yer denen birinci bölmede kandillik, masa ve adak ekmekleri bulunurdu.
3. İkinci perdenin arkasında En Kutsal Yer denen bir bölme vardı.
4. Altın buhur sunağıyla her yanı altınla kaplanmış Antlaşma Sandığı buradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış man testisi, Harunun filizlenmiş değneği ve antlaşma levhaları vardı.
5. Sandığın üstünde Bağışlanma Kapağını gölgeleyen yüce Keruvlar dururdu. Ama şimdi bunların ayrıntılarına giremeyiz.
6. Her şey böyle düzenlendikten sonra kâhinler her zaman çadırın ilk bölmesine girer, tapınma görevlerini yerine getirirler.
7. Ama iç bölmeye yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. Üstelik kendisi için ve halkın bilmeden işlediği suçlar için sunacağı kurban kanı olmaksızın giremez.
8. Kutsal Ruh bununla çadırın ilk bölmesi durdukça, kutsal yere giden yolun henüz açıkça gösterilmediğini belirtiyor.
9. Bu, şimdiki çağ için bir örnektir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor.
10. Bunlar yalnız yiyecek, içecek, çeşitli dinsel yıkanmalarla ilgilidir; yeni düzenin başlangıcına kadar geçerli olan bedensel kurallardır.
11. Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak ortaya çıktı. İnsan eliyle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük, daha yetkin çadırdan geçti.
12. Tekelerle danaların kanıyla değil, sonsuz kurtuluşu sağlayarak kendi kanıyla kutsal yere ilk ve son kez girdi.
13. Tekelerle boğaların kanı ve serpiyen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyor.
14. Öyleyse sonsuz Ruh aracılığıyla kendini lekesiz olarak Tanrıya sunmuş olan Mesihin kanının, diri Tanrıya kulluk edebilmemiz için vicdanımızı ölü işlerden temizleyeceği ne kadar daha kesindir!
15. Bu nedenle, çağrılmış olanların vaat edilen sonsuz mirası almaları için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. Kendisi onları ilk antlaşma zamanında işledikleri suçlardan kurtarmak için fide olarak öldü.
16. Ortada bir vasiyet varsa, vasiyet edenin ölümünün kanıtlanması gerekir.
17. Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra geçerli olur. Vasiyet eden yaşadıkça, vasiyetin hiçbir etkinliği yoktur.
18. Bu nedenle ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi.
19. Musa, Kutsal Yasanın her buyruğunu bütün halka bildirdikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti.
20. «Tanrının uymanızı buyurduğu antlaşmanın kanı budur» dedi.
21. Aynı biçimde çadırın ve tapınmada kullanılan bütün eşyaların üzerine kan serpti.
22. Nitekim Kutsal Yasa uyarınca hemen her şey kanla temiz kılınır, kan dökülmeden bağışlama olmaz.
23. Böylelikle aslı göklerde olan örneklerin bu kurbanlarla, ama gökteki asıllarının bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekti.
24. Çünkü Mesih, asıl kutsal yerin örneği olup insan eliyle yapılan kutsal yere değil, ama şimdi bizim için Tanrının önünde görünmek üzere asıl göğe girdi.
25. Başkâhin her yıl kendisinin olmayan kanla En Kutsal Yere girer; oysa Mesih kendisini tekrar tekrar sunmak için göğe girmedi.
26. Öyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesihin tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Oysa Mesih, kendisini bir kez kurban ederek günahı ortadan kaldırmak için çağların sonunda ortaya çıkmıştır.
27. Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak nasıl insanların kaderiyse, Mesih de birçoklarının

günahlarını yüklenmek için bir kez kurban edildi. İkinci kez, günah yüklenmek için değil, kurtuluş getirmek için kendisini bekleyenlere görünecektir.

1. Kutsal Yasada gelecek iyi şeylerin aslı yoktur, sadece gölgesi vardır. Bu nedenle Yasa, her yıl sürekli aynı kurbanları sunarak Tanrıya yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez.
2. Erdirebilseydi, kurban sunmaya son verilmez miydi? Çünkü tapınanlar bir kez günahlarından arındıktan sonra artık günahlılık duygusu kalmazdı.
3. Ancak o kurbanlar insanlara yıldan yıla günahlarını anımsatıyor.
4. Çünkü boğalarla tekelerin kanı günahları ortadan kaldıramaz.
5. Bunun için Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor: «Kurban ve sunu istemedin, Ama bana bir beden hazırladın.
6. Yakmalık sunudan ve günah sunusundan Hoşnut olmadın.
7. O zaman şöyle dedim: «Kutsal Yazı tomarında Benim için yazıldığı gibi, Senin isteğini yapmak üzere, Ey Tanrı, işte geldim.»
8. Mesih ilkin, «Kurban, sunu, yakmalık sunu, günah sunusu istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın» dedi. Oysa bunlar Yasanın bir gereği olarak sunulur.
9. Sonra, «Senin isteğini yapmak üzere işte geldim» dedi. Yani ikinciye geçerli kılmak için birinciye ortadan kaldırıyor.
10. Tanrının bu isteği uyarınca, İsa Mesihin bedeninin ilk ve son kez sunulmasıyla kutsal kılındık.
11. Her kâhin her gün ayakta durup görevini yapar ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar.
12. Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrının sağında oturdu.
13. O zamandan beri düşmanlarının, kendi ayaklarının altına serilmesini bekliyor.
14. Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir.
15. Kutsal Ruh da bu konuda bize tanıklık ediyor. Önce diyor ki,
16. «Rab, «O günlerden sonra Onlarla yapacağım antlaşma şudur: Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım» diyor.»
17. Sonra şunu ekliyor: «Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.»
18. Bunların bağışlanması durumunda artık günah için sunuya gerek yoktur.
- 19-20. Bu nedenle, ey kardeşler, İsanın kanı sayesinde perdede, yani kendi bedeninde bize açtığı yeni ve diri yoldan kutsal yere girmeye cesaretimiz vardır.
21. Tanrının evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz bulunmaktadır.
22. Öyleyse yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenlerimiz temiz suyla yıkanmış olarak, imanın verdiği tam güvenceyle, yürekten bir içtenlikle Tanrıya yaklaşalım.
23. Açıkça benimsediğimiz umuda sımsıkı tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı güveniliridir.
24. Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl gayrete getirebileceğimizi düşünelim.
25. Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da çok yüreklendirelim.
- 26-27. Gerçeği öğrenip benimsedikten sonra, bile bile günah işlemeye devam edersek, günahlar için artık kurban kalmaz; geriye sadece yargının dehşetli beklenişi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.
28. Musanın Yasasını hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözüyle acımasızca öldürülür.
29. Eğer bir kimse Tanrı Oğlunu ayaklar altına alır, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayar ve lütfkâr Ruha hakaret ederse, bundan ne kadar daha ağır bir cezaya layık görülecek sanırsınız?
30. Çünkü, «Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim» ve yine, «Rab halkını yargılayacak» diyeni tanıyoruz.
31. Diri Tanrının eline düşmek korkunç bir şeydir.
32. Sizlerse aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye dayandığınız o ilk günleri anımsayın.
33. Bazen sitemlere, sıkıntılara uğrayıp seyirlik oldunuz, bazen de aynı durumda olanlarla dayanışma

içine girdiniz.

34. Hem hapistekilerin dertlerine ortak oldunuz, hem de daha iyi ve kalıcı bir malınız olduğunu bilerek mallarınızın yağma edilmesini sevinçle karşıladınız.

35. Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür.

36. Çünkü Tanrının isteğini yerine getirmek ve vaat edilene kavuşmak için dayanma gücüne ihtiyacınız vardır.

37. Artık, «Gelecek olan pek yakında gelecek Ve gecikmeyecek.

38. Doğru adamım, imanla yaşayacaktır. Ama geri çekilirse, ondan hoşnut olmayacağım.»

39. Bizler geri çekilip mahvolanlardan değiliz; iman edip canlarının kurtuluşuna kavuşanlardanız.

1. İman, umut edilenlere güvenmek, görünmeyen şeylerin varlığından emin olmaktır.
2. Atalarımız bununla Tanrının beğenisini kazandılar.
3. Evrenin Tanrının buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz.
4. Habilin Tanrıya Kayinden daha iyi bir kurban sunması iman sayesinde oldu. İmanı sayesinde doğru biri olarak Tanrının beğenisini kazandı. Çünkü Tanrı onun sunduğu adakları kabul etti. Nitekim Habil ölmüş olduğu halde, iman sayesinde hâlâ konuşmaktadır.
5. İman sayesinde Hanok ölümü tatmamak üzere yukarı alındı. Kimse onu bulamadı, çünkü Tanrı onu yukarı almıştı. Yukarı alınmadan önce Tanrıyı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi.
6. İman olmadan Tanrıyı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrıya yaklaşan, Onun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir.
7. İman sayesinde Nuh, henüz olmamış olaylarla ilgili olarak Tanrı tarafından uyarılınca, Tanrı korkusuyla ev halkının kurtuluşu için bir gemi yaptı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana dayanan doğruluğun mirasçısı oldu.
8. İman sayesinde İbrahim miras alacağı yere gitmesi için çağrılınca, Tanrının sözünü dinledi ve nereye gideceğini bilmeden yola çıktı.
9. İman sayesinde bir yabancı olarak vaat edilen ülkeye yerleşti. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakupla birlikte çadırlarda yaşadı.
10. Çünkü mimarı ve kurucusu Tanrı olan temelli kenti bekliyordu.
11. İman sayesinde Saranın kendisi de kısır ve yaşı geçmiş olduğu halde vaat edeni güvenilir saydığından çocuk sahibi olmak için güç buldu.
12. Böylece tek bir adamdan, üstelik ölüden farksız birinden gökteki yıldızlar, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız torun meydana geldi.
13. Bu kişilerin hepsi imanlı olarak öldüler. Vaat edilenlere kavuşamadıysa da bunları uzaktan görüp selamladılar, yeryüzünde yabancı ve konuk olduklarını açıkça kabul ettiler.
14. Böyle konuşanlar bir vatan aradıklarını gösteriyorlar.
15. Ayrıldıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmeye fırsatları olurdu.
16. Ama onlar daha iyisini, yani göksel olanı arzu ediyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlara bir kent hazırladı.
17. İbrahim sındığı zaman imanla İshakı kurban olarak sundu. Vaatleri almış olan İbrahim biricik oğlunu kurban etmek üzereydi.
18. Oysa Tanrı ona, «Senin soyun İshakla sürecek» demişti.
19. İbrahim Tanrının ölüleri bile diriltebileceğini düşündü; nitekim İshakı simgesel şekilde ölümden geri aldı.
20. İman sayesinde İshak gelecek olaylarla ilgili olarak Yakupla Esavı kutsadı.
21. Yakup ölürken iman sayesinde Yusufun iki oğlunu da kutsadı, değneğinin ucuna yaslanarak Tanrıya tapındı.
22. Yusuf ölürken iman sayesinde İsrailoğullarının Mısırdan çıkacağını anımsattı ve kemiklerine ilişkin buyruk verdi.
23. Musa doğduğunda annesiyle babası onu imanla üç ay gizlediler. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın fermanından korkmadılar.
24. Musa büyüyünce iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak tanınmayı reddetti.
25. Bir süre için günahın sefasını sürmektense, Tanrının halkıyla birlikte baskı görmeyi yeğledi.
26. Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödülü düşünüyordu.
27. Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısırdan ayrıldı. Görünmez Olanı görür gibi dayandı.
28. İlk doğanları öldüren melek İsraililere dokunmasın diye Musa imanla, Fısıh kurbanının kesilmesini ve kanının kapılara sürülmesini sağladı.
29. İman sayesinde İsraililer karadan geçer gibi Kızıldenizden geçtiler. Mısırlılar bunu deneyince

boğuldular.

30. İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde dolandılar; sonunda imanları sayesinde surlar yıkıldı.

31. Fahişe Rahav casusları dostça karşıladığı için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte öldürülmedi.

32. Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerle ilgili olanları anlatsam, zaman yetmeyecek.

33. Bunlar iman sayesinde ülkeler ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar.

34. Kızgın ateşi söndürdüler, kılıcın ağzından kaçıp kurtuldular. Güçsüzlükte kuvvet buldular, savaşta güçlendiler, yabancı orduları bozguna uğrattılar.

35. Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarysa saliverilmeyi reddederek dirilip daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla işkencelere katlandılar.

36. Daha başkaları alaya alınıp kamçılandı, hatta zincire vurulup hapsedildi.

37. Taşlandılar, testereyle biçildiler, kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi derisi içinde dolaştılar, yoksulluk çektiler, sıkıntılara uğradılar, baskı gördüler.

38. Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yeraltı oyuklarında dolanıp durdular.

39. İmanları sayesinde bunların hepsi Tanrının beğenisini kazandıkları halde, hiçbiri vaat edilene kavuşmadı.

40. Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bizim için daha iyi bir şey hazırlamıştı.

1. İşte çevremizi bu denli büyük bir tanıklar bulutu sardığına göre, biz de her yükü ve bizi kolayca kuşatan günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konan yarışı sabırla koşalım.
2. Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsay'a dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmıhta ölüme katlandı ve Tanrının tahtının sağında oturdu.
3. Yorulup cesaretinizi yitirmemek için, günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olanı düşünün.
4. Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınızı akıtacak kadar direnmiş değilsiniz.
5. Size oğullar diye seslenen şu öğüdü de unuttunuz: «Oğlum, Rabbin terbiye edişini hafife alma, Rab seni azarlayınca cesaretini yitirme.
6. Çünkü Rab sevdiğini terbiye eder, Oğulluğa kabul ettiği herkesi cezalandırır.»
7. Terbiye edilmek uğruna acılara katlanmalısınız. Tanrı size oğullarına davranır gibi davranıyor. Hangi oğul babası tarafından terbiye edilmez?
8. Herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, oğullar değil, yasadışı evlatlarsınız.
9. Kaldı ki, bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Öyleyse Ruhlar Babasına bağımlı olup yaşamamız çok daha önemli değil mi?
10. Babalarımız bizi kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor.
11. Terbiye edilmek başlangıçta hiç tatlı gelmez, acı gelir. Ne var ki, böyle eğitilenler için bu sonradan esenlik veren doğruluğu üretir.
- 12-13. Bunun için sarkık ellerinizi kaldırın, bükük dizlerinizi doğrultun, ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm olan parça eklemenden çıkmasın, tersine şifa bulsun.
14. Herkesle barış içinde yaşamaya, kutsal olmaya gayret edin. Kutsallığa sahip olmadan kimse Rabbi göremeyecek.
15. Dikkat edin, kimse Tanrının lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını zehirleyecek acı bir kök filizlenmesin.
16. Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemeğe karşılık satan Esav gibi kutsal değerlere saygısızlık etmesin.
17. Biliyorsunuz, Esav daha sonra kutsanma hakkını miras almak istediye de geri çevrildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvarmasına karşın, vermiş olduğu kararın sonucunu değiştiremedi.
- 18-19. Sizler dokunulabilen, alev alev yanan dağa, karanlığa, koyu karanlık ve kasırgaya, gürleyen çağrı borusuna, tanrısal sözleri ileten sese yaklaşmış değilsiniz. O sesi işitenler, kendilerine bir sözcük daha söylenmesin diye yalvardılar.
20. «Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak» buyruğuna dayanamadılar.
21. Görünüm öyle korkunçtu ki, Musa, «Çok korkuyorum, titriyorum» dedi.
- 22-24. Oysa sizler Siyon Dağına, yaşayan Tanrının kenti olan göksel Yerusálime, bir bayram şenliği içindeki on binlerce meleğe, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrıya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsay'a ve Habilin kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız.
25. Bunları söyleyeni reddetmemeye dikkat edin. Çünkü yeryüzünde kendilerini uyarını reddedenler kurtulamadılarsa, göklerden bizi uyaranın yüz çevirirsek, bizim de kurtulamayacağımız çok daha kesindir.
26. O zaman Onun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, «Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım» diye söz vermiştir.
27. «Bir kez daha» sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını, böylelikle sarsılmayanların kalacağını anlatıyor.
28. Böylece sarsılmaz bir egemenliğe kavuştuğumuz için minnettar olalım. Öyle ki, Tanrıyı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla tapıalım.
29. Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

1. Kardeş sevgisi sürekli olsun.
2. Konuksever olmaktan geri kalmayın. Çünkü bu sayede bazıları bilmeden melekleri konuk ettiler.
3. Hapiste olanları, onlarla birlikte hapsedilmiş gibi anımsayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu düşünerek baskı görenleri hatırlayın.
4. Herkes evliliğe saygı göstereyin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak.
5. Yaşayışınız para sevgisinden uzak olsun. Sahip olduklarınızla yetinin. Çünkü Tanrı şöyle dedi: «Seni asla terk etmeyeceğim, Seni asla yüzüstü bırakmayacağım.»
6. Böylece cesaretle diyoruz ki, «Rab benim yardımcımdır, korkmam; İnsan bana ne yapabilir?»
7. Tanrının sözünü size iletmış olan önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucuna bakarak onların imanını örnek alın.
8. İsa Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır.
9. Çeşitli garip öğretilerin etkisine kapılıp sürüklenmeyin. Yüreğin yiyeceklerle değil, Tanrı lütfuyla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklere güvenenler hiçbir yarar görmediler.
10. Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur.
11. Başkâhin günah sunusu olarak hayvanların kanını kutsal yere taşır, ama bu hayvanların cesetleri ordugahın dışında yakılır.
12. Bunun gibi, İsa da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti.
13. Öyleyse biz de Onun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugahtan dışarıya çıkıp yanına gidelim.
14. Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yoktur, biz gelecekteki kenti özleyoruz.
15. Bu nedenle, İsa aracılığıyla Tanrıya sürekli övgü kurbanları, yani Onun adını açıkça anan dudakların meyvesini sunalım.
16. İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.
17. Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlardı. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil -bunun size yararı olmaz- sevinçle yapsınlar.
18. Bizim için dua edin. Vicdanımızı temiz tuttuğumuza, her bakımdan olumlu bir yaşam sürmek istediğimize eminiz.
19. Yanınıza tez zamanda dönebilmem için dua etmenizi özellikle rica ediyorum.
20. Esenlik veren Tanrı, koyunların büyük Çobanını, Rabbimiz İsayı sonsuza dek sürecek antlaşmanın kanıyla ölümden diriltti.
21. Tanrı, isteğini yerine getirebilmeniz için sizi her iyilikle donatsın; kendisini hoşnut eden şeyi İsa Mesih aracılığıyla bizlerde gerçekleştirsin. Mesihe sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.
22. Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım.
23. Kardeşimiz Timoteosun salıverildiğini bilmenizi istiyorum. Yakında yanıma gelirse, onunla birlikte sizi görmeye geleceğim.
24. Önderlerinizin hepsine ve bütün kutsallara selam söyleyin. İtalyadan olanlar size selam ederler.
25. Tanrı'nın lütfu hepinizle birlikte olsun! Amin.

Yakup

Bölüm 1

1. Tanrının ve Rab İsa Mesihin kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.
2. Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın.
3. Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır.
4. Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.
5. İçinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrıdan istesin; kendisine verilecektir.
6. Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.
- 7-8. Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rabden bir şey alacağını ummasın.
- 9-10. Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek.
11. Güneş yakıcı sıcaklığıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.
12. Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rabbin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.
13. Ayartılan kişi, «Tanrı beni ayartıyor» demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.
14. Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.
15. Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.
16. Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!
17. Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneklık gölgesi olmayan Işıklar Babasından gelir.
18. O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.
19. Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun.
20. Çünkü insanın öfkesi Tanrının istediği doğruluğu sağlamaz.
21. Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
22. Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.
23. Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer.
24. Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur.
25. Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.
26. Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur.
27. Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

1. Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesihe iman edenler olarak insanlar arasında ayırım yapmayın.
- 2-4. Toplandığınız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, «Sen şuraya, iyi yere otur», yoksula da, «Sen orada dur» ya da «Ayaklarımın dibine otur» dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz?
5. Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi?
6. Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi?
7. Ait olduğunuz Kişinin yüce adına küfreden onlar değil mi?
8. «Komşunu kendin gibi seveceksin» diyen Kutsal Yazıya uyarak Kralımız Tanrının Yasasını gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz.
9. Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasayı çiğnemekten suçlu bulunursunuz.
10. Çünkü Yasanın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasaya karşı suçlu olur.
11. Nitekim «Zina etmeyeceksin» diyen, aynı zamanda «Adam öldürmeyeceksin» demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasayı yine de çiğnemiş olursun.
12. Özgürlük Yasasıyla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın.
13. Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.
14. Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanı olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi?
- 15-16. Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, içinizden biri ona, «Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim» der, ama bedenin gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar?
17. Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.
18. Ama biri şöyle diyebilir: «Senin imanın var, benimse eylemlerim.» Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim.
19. Sen Tanrının bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titriyorlar!
20. Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun?
21. Atamız İbrahim, oğlu İshakı sunağın üzerinde Tanrıya adama eylemiyle aklanmadı mı?
22. Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte etkindi; imanı eylemleriyle tamamlandı.
23. Böylelikle, «İbrahim Tanrıya iman etti, böylece aklanmış sayıldı» diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahime de Tanrının dostu dendi.
24. Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır.
25. Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?
26. Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

1. Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.
2. Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir.
3. Bize boyun eğmeleri için atların ağzına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz.
4. Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.
5. Bunun gibi, dil de bedenin küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.
6. Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir.
7. İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir.
8. Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.
9. Dilimizle Rabbi, Babayı överiz. Yine dilimizle Tanrıya benzer yaratılmış insana söveriz.
10. Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.
11. Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?
12. Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.
13. Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini gösterebilir.
14. Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın.
15. Böylesi «bilgelik» gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir.
16. Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır.
17. Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce paktır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur.
18. Barış içinde eken barış yapımcıları doğruluk ürününü biçerler.

1. Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşı tutkularınız değil mi?
2. Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavgaya ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrıdan dilemiyorsunuz.
3. Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz.
4. Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrıya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrıya düşman eder.
5. Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: «Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler.»
6. Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: «Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.»
7. Bunun için Tanrıya bağımlı olun. İblise karşı direnin, sizden kaçacaktır.
8. Tanrıya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günden temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın.
9. Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün.
10. Rabbin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.
11. Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da yargılayan kişi, Yasayı yermiş ve yargılamış olur. Yasayı yargılasan, Yasanın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun.
12. Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten Odur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?
- 13-14. Dinleyin şimdi, «Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız» diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz.
15. Bunun yerine, «Rab dilerse yaşayacak, şunu şunu yapacağız» demelisiniz.
16. Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür.
17. Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

1. Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın.
2. Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir.
3. Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız.
4. İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoyduğunuz ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rabbin kulağına erişti.
5. Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz.
6. Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.
7. Öyleyse kardeşler, Rabbin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!
8. Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rabbin gelişi yakındır.
9. Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor.
10. Kardeşler, Rabbin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın.
11. Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüpün nasıl dayandığını duydunuz. Rabbin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.
12. Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. «Evet»iniz evet, «hayır»ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.
13. İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin.
14. İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyaçlarını çağırtsın; Rabbin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler.
15. İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır.
16. Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.
17. İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı.
18. Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.
19. Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

1. Petrus

Bölüm 1

1. Mesih İsanın elçisi ben Petrustan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinyaya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!
2. İsa Mesihin sözünü dinlemeniz ve Onun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrının öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.
- 3-4. Rabbimiz İsa Mesihin Tanrısı ve Babasına övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih ölümünden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.
5. Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrının gücüyle korunuyorsunuz.
6. Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız.
7. Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.
8. Mesih görmemiş olsanız da Onu seviyorsunuz. Şu anda Onu görmediğiniz halde Ona iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz.
9. Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.
10. Size başlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşa ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar.
11. İçlerinde olan Mesih Ruhu, Mesihin çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruhun hangi zamanı ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar.
12. Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruhun gücüyle size Müjdeyi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.
13. Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın, ayık olun. Umudunuzu tümüyle İsa Mesihin görünmesiyle size sağlanacak olan lütfı bağlayın.
14. Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın.
15. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun.
16. Nitekim şöyle yazılmıştır: «Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım.»
17. Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrıyı Baba diye çağırdığınıza göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin.
- 18-19. Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesihin değerli kanının fidesiyle kurtuldunuz.
20. Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.
21. Onu ölümünden diriltip yücelten Tanrıya Onun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrıdadır.
22. Gerçeğe uymakla kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekten sevin.
23. Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrının diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.
24. Nitekim, «İnsan soyu ota benzer, Bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, Ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır.»

1. Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın.
2. Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz.
3. Çünkü Rabbin iyiliğini tattınız.
4. İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrıya göre seçkin ve değerli olan diri taş, Rabbe gelin.
5. O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrının beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz.
6. Çünkü Kutsal Yazıda şöyle deniyor: «İşte, Siyona bir taş, Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum. Ona iman eden hiç utandırılmayacak.»
- 7-8. İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için, «Yapıcıların reddettiği taş Köşenin baş taşı,» «Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu.» belirlenmişlerdir.
9. Ama siz seçilmiş soy, Kralın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrının öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılasi ışığına çağıran Tanrının erdemlerini duyurmak için seçildiniz.
10. Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrının halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.
11. Sevgili kardeşler, size yalvarım, cana karşı savaşı benliğin tutkularından kaçın. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz.
12. İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrıyı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.
- 13-14. İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma -gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere- Rab adına bağımlı olun.
15. Çünkü Tanrının isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır.
16. Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrının kulları olarak yaşayın.
17. Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrıdan korkun, krala saygı gösterin.
18. Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun.
19. Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrıyı hoşnut eder.
20. Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrıyı hoşnut edersiniz.
21. Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.
22. «O günah işlemedi, ağızından hileli söz çıkmadı.»
23. Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrıya bıraktı.
24. Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. Onun yaralarıyla şifa buldunuz.
25. Çünkü yolunu şaşırmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

- 1-2. Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar.
3. Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın.
4. Gizli olan iç varlığınız, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrının gözünde çok değerlidir.
5. Çünkü geçmişte umudunu Tanrıya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi.
6. Örneğin Sara İbrahimi «Efendim» diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Saranın çocukları olursunuz.
7. Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrının lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.
8. Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.
9. Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.
10. Şöyle ki, «Yaşamdan zevk almak, İyi günler görmek isteyen, Dilini kötülükten, Dudaklarını yalandan uzak tutsun.
11. Kötülükten sakınıp iyilik yapsın. Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.
12. Çünkü Rabbin gözleri Doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır.»
13. İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek?
14. Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların «korktuğundan korkmayın, ürkmeyin.»
15. Mesihi Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.
16. Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesihe ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar.
17. İyilik edip acı çekmek -eğer Tanrının isteği buysa- kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.
18. Nitekim Mesih de bizleri Tanrıya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.
19. Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.
20. Bir zamanlar, Nuhun günlerinde gemi yapılırken, Tanrının sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu.
21. Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrıya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesihin dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.
22. Göğe çıkmış olan Mesih Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

1. Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.
2. Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrının isteğine göre sürdürür.
3. İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!
4. İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar.
5. Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrıya hesap verecekler.
6. Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılsın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.
7. Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun.
8. Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.
9. Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin.
10. Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldıysanız, bunu Tanrının çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın.
11. Konuşan, Tanrının sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrının verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesihindir! Amin.
12. Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın.
13. Tersine, Mesihin acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesihin görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız.
14. Mesihin adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrının yüce Ruhu üzerinizde bulunuyor.
15. Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin.
16. Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşıdığı bu adla Tanrıyı yüceltsin.
17. Çünkü yargının, Tanrının ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrının Müjdesine kulak asmayanların sonu ne olacak?
18. «Doğru kişi güçlükle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?»
19. Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

- 1-3. Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesihin çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrının size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrının istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın.
4. Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.
5. Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, «Tanrı kibirlilere karşıdır, Ama alçakgönüllülere lütfeder.»
6. Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrının kudretli eli altında kendinizi alçaltın.
7. Bütün kaygılarınızı Ona yükleyin, çünkü O sizi kayırır.
8. Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor.
9. Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblise karşı direnin.
10. Sizleri Mesihte sonsuz yüceliğine çağıran ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrının kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.
11. Kudret sonsuzlara dek Onun olsun! Amin.
12. Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrının gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.
13. Sizler gibi seçilmiş olan Babildeki kilise ve oğlum Markos size selam ederler.
14. Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın. Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

2. Petrus

Bölüm 1

1. İsa Mesihin kulu ve elçisi ben Simun Petrustan Tanrımız ve Kurtarıcımız İsa Mesihin doğruluğu sayesinde bizimkiyle eşdeğer bir imana kavuşmuş olanlara selam!
2. Tanrıyı ve Rabbimiz İsayı tanımakla lütuf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.
3. Kendi yüceliği ve erdemıyla bizi çağıranın tanrısal gücü, kendisini tanımamız sonucunda yaşamamız ve Tanrı yolunda yürümemiz için gereken her şeyi bize verdi.
4. Onun yüceliği ve erdemi sayesinde bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. Öyle ki, dünyada kötü arzuların yol açtığı yozlaşmadan kurtulmuş olarak, bu vaatler aracılığıyla tanrısal özyapıya ortak olasınız.
- 5-7. İşte bu nedenle her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize özdenetimi, özdenetiminize dayanma gücünü, dayanma gücünüze Tanrı yoluna bağlılığı, bağlılığınıza kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi katın.
8. Çünkü bu niteliklere artan ölçüde sahip olursanız, Rabbimiz İsa Mesihi tanımakta etkisiz ve verimsiz olmazsınız.
9. Bu niteliklere sahip olmayan uzağı göremez, kördür. Eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur.
10. Bunun için, ey kardeşler, çağrılmışlığınızı ve seçilmişliğinizi kökleştirmeye daha çok gayret edin. Bunları yaparsanız, hiçbir zaman tökezlemezsiniz.
11. Böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesihin sonsuz egemenliğine girme hakkı size cömertçe sağlanacaktır.
12. Onun için, her ne kadar bunları biliyorsanız ve sahip olduğunuz gerçekle pekiştirilmişseniz de, bunları size her zaman anımsatacağım.
13. Bu bedende yaşadığım sürece bunları anımsatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum.
14. Rabbimiz İsa Mesihin bana bildirdiği gibi, bedenden ayrılışımın yakın olduğunu biliyorum.
15. Ben bu dünyadan göçtükten sonra da bunları sürekli anımsayabilmeniz için şimdi her gayreti göstereceğim.
16. Rabbimiz İsa Mesihin kudretini ve gelişini size bildirirken uydurma masallara başvurmadık. Onun görkemini gözlerimizle gördük.
17. Mesih, yüce ve görkemli Olandan kendisine ulaşan sesle, <<Sevgili Oğlum budur, Ondan hoşnudum>> diyen sesle Baba Tanrıdan onur ve yücelik aldı.
18. Kutsal dağda Onunla birlikte bulunduğumuz için gökten gelen bu sesi biz de işittik.
19. Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak vererseniz, iyi edersiniz.
20. Öncelikle şunu bilin ki, Kutsal Yazılardaki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir.
21. Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. Kutsal Ruh tarafından yöneltelen insanlar Tanrı'nın sözlerini iletiler.

1. Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler vardı; tıpkı sizin de aranızda yanlış öğreti yayanlar olacağı gibi. Bunlar kendilerini satın alan Efendiyi bile yadsıyarak gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Böyleleri kendi başlarına ani bir yıkım getirecek.
2. Birçokları da onların sefahatine kapılacak. Onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek.
3. Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için çoktan beri verilmiş olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz.
4. Tanrı günah işleyen melekleri esirgemedi; onları cehenneme atıp karanlıkta zincire vurdu. Yargılanıncaya dek orada tutulacaklar.
5. Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufanı gönderdiğinde, doğruluk yolunu bildiren Nuhu ve yedi kişiyi daha korudu.
6. Sodom ve Gomora kentlerini yakıp yıkarak yargıladı. Böylece tanrısızların başına geleceklere bir örnek verdi.
7. Ama ilke tanımayan kişilerin sefih yaşayışından azap duyan doğru adam Lutu kurtardı.
8. Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasa tanımaz davranışlar yüzünden doğru yüreğinde her gün ıstırap çekerti.
- 9-10. Görülüyor ki Rab kendi yolunda yürüyenleri karşılaştıkları denemelerden nasıl kurtaracağını bilir. Doğru olmayanları, özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri cezalandırarak yargı gününe dek nasıl alıkoyacağını da bilir. Bu küstah, dikbaşlı kişiler yüce varlıklara sövmekten korkmazlar.
11. Oysa melekler bile, güç ve kudrette daha üstün oldukları halde bu varlıkları Rabbin önünde söverek yargılamazlar.
12. Ama anlamadıkları konularda sövüp sayan bu kişiler, içgüdüleriyle yaşayan, yakalanıp boğazlanmak üzere doğan, akıldan yoksun hayvanlar gibidir. Hayvanlar gibi onlar da yıkıma uğrayacaklar.
13. Ettikleri haksızlığa karşılık zarar görecekler. Gündüzün zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarlar. Birer leke ve yüzkarasıdırlar. Sizinle yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alırlar.
14. Gözleri zinayla doludur, günaha doymazlar. Kararsız kişileri ayartırlar. Yüreği açgözlülüğe alıştırılmış lanetli insanlardır.
15. Haksızlıkla elde ettiği kazancı seven Beor oğlu Balamın yolunu tutarak doğru yolu bırakıp saptılar.
16. Balam işlediği suçtan ötürü azarlandı. Konuşamayan eşek, insan diliyle konuşarak bu peygamberin çılgınlığına engel oldu.
17. Bu kişiler, susuz pınarlar, fırtınanın dağıttığı sis gibidirler. Onları koyu karanlık bekliyor.
18. Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kurtulanları, boş ve kurumlu sözler söyleyerek benliğin tutkularıyla, sefahatle ayartırlar.
19. Onlara özgürlük vaat ederler, oysa kendileri yozlaşmışlığın kölesidirler. Çünkü insan neye yenilirse onun kölesi olur.
20. Rab ve Kurtarıcı İsa Mesahi tanımakla dünyanın çirkefliğinden kurtulduktan sonra yine aynı işlere karışıp yenilirse, son durumları ilk durumlarından beter olur.
21. Çünkü doğruluk yolunu bilip de kendilerine emanet edilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu.
22. Şu gerçek özdeyiş onların durumunu anlatıyor: «Köpek kendi kusmuğuna döner», «Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner.»

1. Sevgili kardeşler, şimdi bu benim size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da bu konuları anımsatarak temiz düşüncelerinizi uyandırmaya çalıştım.
2. Öyle ki, kutsal peygamberlerin çok önceden söylediği sözleri ve Kurtarıcımız Rabbin elçileriniz aracılığıyla verdiği buyruğu anımsayınız.
- 3-4. Öncelikle şunu bilmelisiniz: Dünyanın son günlerinde kendi tutkularının ardından giden alaycı kişiler türeyecek. Bunlar, «Rabbin gelişiyile ilgili vaat ne oldu? Atalarımızın ölümünden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor» diyerek alay edecekler.
5. Ne var ki, göklerin çok önceden Tanrının sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla şekillendiğini bile bile unutuyorlar.
6. O zamanki dünya yine suyla, tufanla mahvolmuştu.
7. Şimdiki yer ve göklerse ateşe verilmek üzere aynı sözle saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı güne dek korunuyorlar.
8. Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Rabbin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir.
9. Bazılarının düşündüğü gibi Rab vaadini yerine getirmekte gecikmez; ama size karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor.
10. Ama Rabbin günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle ortadan kalkacak, maddesel öğeler yanarak yok olacak, yer ve yeryüzünde yapılmış olan her şey yanıp tükenecek.
- 11-12. Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrının gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek.
13. Ama biz Tanrının vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz.
14. Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrının önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin.
15. Sevgili kardeşimiz Pavlusun da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimizin sabrını kurtuluş fırsatı sayın.
16. Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazıları olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.
17. Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, ilke tanımayan kişilerin aldatmasıyla sürüklenip kararlılığınızdan sapmamak için bunları önceden bilerek sakının.
18. Öte yandan Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in lütfunda ve O'nu tanımakta ilerleyin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

1. Yuhanna

Bölüm 1

1. Yaşam Sözüyle ilgili olarak başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, seyredip ellerimizle dokunduğumuzu duyuruyoruz.
2. Yaşam açıkça göründü, Onu gördük ve Ona tanıklık ediyoruz. Babayla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz Yaşamı size duyuruyoruz.
3. Evet, sizin de bizlerle paydaşlığınız olsun diye gördüğümüzü, işittiğimizi size duyuruyoruz. Bizim paydaşlığımız da Babayla ve Oğlu İsa Mesihledir.
4. Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.
5. Mesih'ten işittiğimiz ve şimdi size ilettiğimiz bildiri şudur: Tanrı ışıktır, Onda hiç karanlık yoktur.
6. Onunla paydaşlığımız var deyip de karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeğe uymamış oluruz.
7. Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu İsa'nın kanı bizi her günah'tan arındırır.
8. Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz.
9. Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.
10. Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı durumuna düşürmüş oluruz; O'nun sözü içimizde olmaz.

1. Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Babanın önünde savunur.
2. O günahlarımızı, yalnız bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını da bağışlatan kurbandır.
3. Buyruklarını yerine getirirsek, Onu tanıdığımızdan emin olabiliriz.
4. «Onu tanıyorum» deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur.
5. Ama Onun sözüne uyan kişinin Tanrıya olan sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. Tanrıda olduğumuzu bununla anlarız.
6. «Tanrıda yaşıyorum» diyen, Mesihin yürüdüğü yolda yürümelidir.
7. Sevgili kardeşlerim, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğiniz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, iştmiş olduğunuz Tanrı sözüdür.
8. Yine de size yeni bir buyruk yazıyorum. Bunun gerçek olduğu, Mesihde ve sizde görülüyor. Çünkü karanlık geçiyor, gerçek ışık şimdiden parlıyor.
9. Işıktaki olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.
10. Kardeşini seven ışıktaki yaşar ve başkasının tökezlemesine neden olmaz.
11. Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık gözlerini kör etmiştir.
12. Yavrularım, size yazıyorum, Çünkü Mesihin adı uğruna günahlarınız bağışlandı.
13. Babalar, size yazıyorum, Çünkü başlangıçtan beri var Olanı tanıyorsunuz. Gençler, size yazıyorum, Çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, Çünkü Babayı tanıyorsunuz.
14. Babalar, size yazdım, Çünkü başlangıçtan beri var Olanı tanıyorsunuz. Gençler, size yazdım, Çünkü güçlüsünüz, Tanrının sözü içinizde yaşıyor, Kötü olanı yendiniz.
15. Dünyayı da dünyaya ait şeyleri de sevmeyin. Dünyayı sevenin Babaya sevgisi yoktur.
16. Çünkü dünyaya ait olan her şey -benliğin tutkuları, gözün tutkuları, maddi yaşamın verdiği gurur- Babadan değil, dünyadandır.
17. Dünya da dünyasal tutkular da geçer, ama Tanrının isteğini yerine getiren sonsuza dek yaşar.
18. Çocuklar, bu son saattir. Mesih Karşıtının geleceğini duydunuz. Nitekim şimdiden çok sayıda Mesih karşıtı türemiş bulunuyor. Son saat olduğunu bundan biliyoruz.
19. Bunlar aramızdan çıktılar, ama bizden değildiler. Bizden olsalardı, bizimle kalırlardı. Ayrılmaları hiçbirinin bizden olmadığını ortaya çıkardı.
20. Sizlerse Kutsal Olan tarafından meshedildiniz; hepiniz bilgilisiniz.
21. Gerçeği bilmediğiniz için değil, gerçeği ve hiçbir yalanın gerçekle ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazıyorum.
22. İsanın Mesih olduğunu yadsıyan yalancı değilse, kim yalancıdır? Babayı ve Oğulu yadsıyan Mesih karşıtıdır.
23. Oğulu yadsıyanda Baba da yoktur; Oğulu açıkça kabul edende Baba da vardır.
24. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşasın. Başlangıçtan beri işittiğiniz söz içinizde yaşarsa, siz de Oğulda ve Babada yaşarsınız.
25. Mesihin bize vaat ettiği budur, yani sonsuz yaşamdır.
26. Bunları sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazıyorum.
27. Size gelince, Ondan aldığınız mesh sizde kalır. Kimsenin size bir şey öğretmesine gerek yoktur. Onun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, sahte değildir. Size öğrettiği gibi, Mesihde yaşayın.
28. Evet, yavrularım, şimdi Mesihde yaşayın ki, O görüldüğünde cesaretimiz olsun, geldiğinde Onun önünde utanmayalım.
29. O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

1. Bakın, Baba bizi o kadar çok seviyor ki, bize ‹‹Tanrının çocukları›› deniyor! Gerçekten de öyleyiz. Dünya Babayı tanımadığı için bizi de tanımıyor.
2. Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrının çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman Ona benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü Onu olduğu gibi göreceğiz.
3. Mesihte bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar.
4. Günah işleyen, yasaya karşı gelmiş olur. Çünkü günah demek, yasaya karşı gelmek demektir.
5. Mesihin, günahları kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını bilirsiniz.
6. Mesihte yaşayan, günah işlemez. Günah işleyen Onu ne görmüştür, ne de tanımıştır.
7. Yavrularım, kimse sizi aldatmasın. Mesih doğru olduğu gibi, doğru olanı yapan da doğru kişidir.
8. Günah işleyen, İblis'tir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrının Oğlu, İblisin yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.
9. Tanrıdan doğmuş olan, günah işlemez. Çünkü Tanrının tohumu onda yaşar. Tanrıdan doğmuş olduğu için günah işleyemez.
10. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrıdan değildir. İşte Tanrının çocuklarıyla İblisin çocukları böyle ayırt edilir.
11. Başlangıçtan beri işittiğiniz buyruk şudur: Birbirimizi sevelim.
12. Şeytana ait olup kardeşini öldüren Kayın gibi olmayalım. Kayın kardeşini neden öldürdü? Kendi yaptıkları kötü, kardeşinin yaptıkları doğru olduğu için öldürdü.
13. Kardeşler, dünya sizden nefret ederse şaşmayın.
14. Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Sevmeyen ölümden kalır.
15. Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin sonsuz yaşama sahip olmadığını bilirsiniz.
16. Sevginin ne olduğunu Mesihin bizim için canını vermesinden anlıyoruz. Bizim de kardeşlerimiz için canımızı vermemiz gerekir.
17. Dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde ondan şefkatini esirgeyen kişide Tanrının sevgisi olabilir mi?
18. Yavrularım, sözle ve dille değil, eylemle ve içtenlikle sevelim.
- 19-20. Böylelikle gerçeğe ait olduğumuzu bileceğiz ve yüreğimiz bizi ne zaman suçlarsa, Tanrının önünde onu yatıştıracağız. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir.
- 21-22. Sevgili kardeşlerim, yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrının önünde cesaretimiz olur, Ondan ne dilersek alırız. Çünkü Onun buyruklarını yerine getiriyor, Onu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz.
23. Onun buyruğu Oğlu İsa Mesihin adına inanmamız ve İsanın buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir.
24. Tanrı'nın buyruklarını yerine getiren Tanrı'da yaşar, Tanrı da o kişide yaşar. İçimizde yaşadığını bize verdiği Ruh sayesinde biliriz.

1. Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tanrıdan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınavın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyanın her yanına yayılmış bulunuyor.
2. İsa Mesihin beden alıp dünyaya geldiğini kabul eden her ruh Tanrıdandır. Tanrının Ruhunu bununla tanıyacaksınız.
3. İsayı kabul etmeyen hiçbir ruh Tanrıdan değildir. Böylesi, Mesih Karşıtının ruhudur. Onun geleceğini duydunuz. Zaten o şimdiden dünyadadır.
4. Yavrularım, siz Tanrıdansınız ve sahte peygamberleri yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyadakinden üstündür.
5. Sahte peygamberler dünyadandır. Bu nedenle söyledikleri sözler de dünyadandır ve dünya onları dinler.
6. Bizse Tanrıdanız; Tanrıyı tanıyan bizi dinler, Tanrıdan olmayan dinlemez. Gerçeğin Ruhuyla yalan ruhunu böyle ayırt ederiz.
7. Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrıdandır. Seven herkes Tanrıdan doğmuştur ve Tanrıyı tanır.
8. Sevmeyen kişi Tanrıyı tanımaz. Çünkü Tanrı sevgidir.
9. Tanrı biricik Oğlu aracılığıyla yaşayalım diye Onu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi.
10. Tanrıyı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlunu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur.
11. Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz.
12. Hiç kimse hiçbir zaman Tanrıyı görmüş değildir. Ama birbirimizi seversek, Tanrı içimizde yaşar ve sevgisi içimizde yetkinleşmiş olur.
13. Tanrıda yaşadığımızı ve Onun bizde yaşadığını bize kendi Ruhundan vermiş olmasından anlıyoruz.
14. Babanın Oğlunu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük, şimdi buna tanıklık ediyoruz.
15. Kim İsanın Tanrının Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrıda yaşar.
16. Tanrının bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrıda yaşar, Tanrı da onda yaşar.
17. Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi böylelikle içimizde yetkin kılınmıştır. Çünkü Mesih nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.
18. Sevgide korku yoktur. Tersine, yetkin sevgi korkuyu siler atar. Çünkü korku işkencedir. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır.
19. Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi.
20. «Tanrıyı seviyorum» deyip de kardeşinden nefret eden yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrıyı sevemez.
21. «Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin» diyen buyruğu Mesih'ten aldık.

1. İsanın Mesih olduğuna inanan herkes Tanrıdan doğmuştur. Babayı seven Ondan doğmuş olanı da sever.
2. Tanrıyı sevip buyruklarını yerine getirmekle, Tanrının çocuklarını sevdiğimizi anlarız.
3. Tanrıyı sevmek Onun buyruklarını yerine getirmek demektir. Onun buyrukları da ağır değildir.
4. Çünkü Tanrıdan doğmuş olan herkes dünyayı yener. Bize dünyaya karşı zafer kazandıran imanımızdır.
5. İsanın Tanrı Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kim?
6. Suyla ve kanla gelen İsa Mesih'tir. O yalnız suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruhtur. Çünkü Ruh gerçektir.
- 7-8. Şöyle ki, tanıklık edenler üçtür: Ruh, su ve kan. Bunların üçü de uyum içindedir.
9. İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrının tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrının tanıklığıdır, kendi Oğluyla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır.
10. Tanrının Oğluna inanan, yüreğinde Tanrının tanıklığına sahiptir. Tanrıya inanmayansa Onu yalancı durumuna düşürmüş olur. Çünkü Tanrının Oğluyla ilgili tanıklığına inanmamıştır.
11. Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşam verdi, bu yaşam Onun Oğlundadır.
12. Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.
13. Tanrı Oğlunun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz diye bunları yazdım.
14. Tanrının önünde güvenimiz şu ki, Onun isteğine uygun ne dilersek bizi یشtir.
15. Her ne dilersek bizi یشittiğini bildiğimize göre, Ondandilediklerimizi aldığımızı da biliriz.
16. Kardeşinin ölümcül olmayan bir günah işlediğini gören, onun için dua etsin. Duasıyla kardeşine yaşam verecektir. Bu, ölümcül olmayan günah işleyenler için geçerlidir. Ölümcül günah da vardır, bunun için dua etsin demiyorum.
17. Her kötölük günah'tır, ama ölümcül olmayan günah da vardır.
18. Tanrıdan doğmuş olanın günah işlemediğini biliriz. Tanrıdan doğmuş olan İsa Mesih onu korur ve kötü olan ona dokunamaz.
19. Biliyoruz ki, biz Tanrıdanız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir.
20. Yine biliyoruz ki, Tanrının Oğlu gelmiş ve gerçek Olanı tanımamız için bize anlama gücü vermiştir. Biz gerçek Olandayız, Onun Oğlu İsa Mesih'teyiz. O gerçek Tanrı ve sonsuz yaşam'dır.
21. Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2. Yuhanna

Bölüm 1

1. Ben ihtiyardan, Tanrının seçtiği, gerçekten sevdiğim hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizleri seviyor.
2. Çünkü gerçek içimizde yaşıyor ve sonsuza dek bizimle olacak.
3. Baba Tanrıdan ve Babanın Oğlu İsa Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik de gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.
4. Senin çocuklarından bazılarının Babadan aldığımız buyruğa uyarak gerçeğin izinden yürüdüğünü görünce çok sevindim.
5. Şimdi sana rica ediyorum, hanımefendi, birbirimizi sevelim. Bu sana yazdığım yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri kabul ettiğimiz buyruktur.
6. Sevgi Tanrının buyruklarına uygun yaşamamız demektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, Onun buyruğu sevgi yolunda yürümenizdir.
7. Ne var ki, İsa Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyanın her yanına yayıldı. Aldatıcı, Mesih karşıtı olan bunlardır.
8. Başardıklarınızı yitirmemek ve ödülünüzü eksiksiz almak için kendinize dikkat edin.
9. Haddini aşır Mesih'in öğretilerine bağlı kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretilere bağlı kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır.
10. Size gelip de bu öğretiyi getirmeyeni evinize almayın, ona selam bile vermeyin.
11. Çünkü böyle birine selam veren, kötü işlerine ortak olur.
12. Size yazacak çok şeyim var, ama bunları kâğıtla, mürekkeple iletmek istemedim. Sevincimiz tam olsun diye yanınıza gelmek ve sizinle yüz yüze konuşmak umudundayım.
13. Tanrı'nın seçtiği kızkardeşinin çocukları sana selam ederler.

3. Yuhanna

Bölüm 1

1. Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayusa selam!
2. Sevgili kardeşim, canın gönenç içinde olduğu gibi, her bakımdan sağlıklı ve gönenç içinde olman için dua ediyorum.
3. Bazı kardeşler gelip senin gerçeğe bağlı kaldığına, gerçeğin izinden yürüdüğüne tanıklık edince çok sevindim.
4. Benim için, çocuklarımin gerçeğin izinden yürüdüklerini duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz!
5. Sevgili kardeşim, sana yabancı oldukları halde, kardeşler için yaptığın her şeyi içten bir bağlılıkla yapıyorsun.
6. Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrıya yaraşır biçimde yardımlarınla birlikte uğurlarsan iyi edersin.
7. Çünkü inanmayanlardan hiçbir yardım almadan, Mesihin adı uğruna yola çıktılar.
8. Bu nedenle, gerçek uğruna emektaşlar olmak için böylelerini desteklemeliyiz.
9. Kiliseye bazı şeyler yazdım, ama aralarında en üstün olma sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor.
10. Bunun için, eğer gelirim, bize yönelttiği haksız suçlamalarla yaptığı kötülükleri anımsatacağım. Bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor, kabul etmek isteyenlere de engel olup onları kiliseden dışarı atıyor.
11. Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan kişi Tanrıdandır. Kötülük yapansa Tanrıyı görmemiştir.
12. Herkesle birlikte gerçeğin kendisi, Dimitriosun değerli biri olduğuna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz. Tanıklığımızın doğru olduğunu biliyorsun.
13. Sana yazacak çok şeyim var, ama mürekkeple, kalemle yazmak istemiyorum.
14. Yakında seni görmek umundundayım, o zaman yüz yüze konuşuruz. Esen kal! Arkadaşlar sana selam ederler. Sen de oradaki arkadaşlara adlı adınca selam söyle.

Yahuda

Bölüm 1

1. İsa Mesihin kulu, Yakupun kardeşi ben Yahudadan, Baba Tanrı tarafından sevilip İsa Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam!
2. Merhamet, esenlik ve sevgi artan ölçüde sizin olsun.
3. Sevgili kardeşlerim, size ortak kurtuluşumuzla ilgili yazmaya çok gayret ettim. Bu arada sizi kutsallara ilk ve son kez emanet edilen iman uğrunda mücadeleye özendirmek için yazma gereğini duydum.
4. Çünkü Tanrımızın lütfunu sefahate araç eden, tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesihi yadsıyan bazı tanrısızlar gizlice aranızda sızdılar. Onların yargılanacakları çoktan beri yazılmıştır.
5. Bütün bunları bildiğiniz halde, size anımsatmak isterim ki, ilk ve son kez halkı Mısırdan kurtaran Rab iman etmeyenleri daha sonra yok etti.
6. Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti.
7. Sodom, Gomora ve çevrelerindeki kentler de benzer biçimde kendilerini fuhuş ve sapıklığa teslim ettiler. Sonsuza dek ateşte yanma cezasını çeken bu kentler ders alınacak birer örnektir.
8. Aranız sızan bu kişiler de onlar gibi gördükleri düşlere dayanarak öz bedenlerini kirletiyor, Rabbin yetkisini hiçe sayıyor, yüce varlıklara sövüyorlar.
9. Oysa Başmelek Mikail bile Musanın cesedi konusunda İblisle çekişip tartışırken, söverek onu yargılamaya kalkışmadı. Ancak, «Seni Rab azarlasın» dedi.
10. Ama bu kişiler anlamadıkları her şeye sövüyorlar. Öte yandan, akıldan yoksun hayvanlar gibi içgüdüleriyle anladıkları ne varsa, onları yıkıma götürüyor.
11. Vay onların haline! Çünkü Kayının yolundan gittiler. Kazanç için kendilerini Balamınkine benzer bir yanılgıya kaptırdılar. Korahınkine benzer bir isyanda mahvoldular.
12. Sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte pervasızca yiyip içen bu kişiler birer kara lekedir. Yalnız kendilerini besleyen çobanlardır. Rüzgarın sürüklediği yağmursuz bulutlara, iki kez ölmüş, kökünden sökülmüş, sonbaharın meyvesiz ağaçlarına benzerler.
13. Köpüğünü savuran denizin azgın dalgaları gibi ayıplarını çevreye savururlar. Serseri yıldızlar gibidirler. Onları sonsuza dek sürece koyu karanlık bekliyor.
- 14-15. Ademden sonraki altıncı kuşaktan olan Hanok, bu adamlara ilişkin şu peygamberlikte bulundu: «İşte Rab herkesi yargılamak üzere on binlerce kutsalıyla geliyor. Tanrı yoluna aykırı, tanrısızca yapılan bütün işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü Rab, bütün insanlara suçluluklarını gösterecektir.»
16. Bunlar hep yakınıp söylenir, kendi tutkularının peşinden giderler. Ağızlarından kurumlu sözler çıkar, kendi çıkarları için başkalarını pohpohlarlar.
17. Ama siz, sevgili kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesihin elçileri tarafından önceden söylenen sözleri anımsayın.
18. Size demişlerdi ki, «Dünyanın son günlerinde alay edenler, tanrısızlığa yönelip kendi tutkularına göre yaşayanlar olacaktır.»
19. Bunlar bölücü, insan doğasıyla sınırlı, Kutsal Ruhtan yoksun kişilerdir.
20. Ama siz, sevgili kardeşlerim, kendinizi tümünden kutsal olan imanınızın temeli üzerinde geliştirin. Kutsal Ruhun yönetiminde dua edin.
21. Rabbimiz İsa Mesihin sizi sonsuz yaşama kavuşturacak olan merhametini beklerken kendinizi Tanrının sevgisinde koruyun.
22. Kimi kararsızlara merhamet edin.
23. Kimini ateşten çekip kurtarın. Kimine de korkuyla merhamet edin. Ama günahlı bir beden lekelediği gysiden bile tiksini.
24. Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce, şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

Esinleme

Bölüm 1

1. İsa Mesihin vahyidir. Tanrı yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermesi için Ona bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu kulu Yuhannaya iletti.
2. Yuhanna, Tanrının sözüne ve İsa Mesihin tanıklığına -gördüğü her şeye- tanıklık etmektedir.
3. Bu peygamberlik sözlerini okuyana, burada yazılanları dinleyip yerine getirene ne mutlu! Çünkü beklenen zaman yakındır.
- 4-6. Ben Yuhannadan, Asya İlindeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olandan, Onun tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasından ilk doğan, dünya krallarına egemen olan güvenilir tanık İsa Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. Yücelik ve güç sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan özgür kılmış ve bizi bir krallık haline getirip Babası Tanrının hizmetinde kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.
7. İşte bulutlarla geliyor! Her göz Onu görecek, Onun bedenini deşmiş olanlar bile. Onun için dövünecek yeryüzünün bütün halkları. Evet, böyle olacak! Amin.
8. Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, «Alfa ve Omega Benim» diyor.
9. İsaya ait biri olarak sıkıntıda, tanrısal egemenlikte ve sabırda ortağınız ve kardeşiniz olan ben Yuhanna, Tanrının sözü ve İsaya tanıklık uğruna Patmos denilen adada bulunuyordum.
10. Rabbin gününde Ruhun etkisinde kalarak arkamda borazan sesine benzer yüksek bir ses işittim.
11. Ses, «Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfya ve Laodikyaya gönder» dedi.
- 12-13. Bana seslenenini görmek için arkama döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik ve bunların ortasında, giysileri ayağına kadar uzanan, göğsüne altın kuşak sarınmış, insanoğluna benzer birini gördüm.
14. Başı, saçları ak yapağı gibi beyaz, kar gibi bembeyazdı. Gözleri alev alev yanan ateşti sanki.
15. Ayakları, ocakta kor haline gelmiş parlak tunca benziyordu. Sesi, gürül gürül akan suların sesi gibiydi.
16. Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç uzanıyordu. Yüzü bütün gücüyle parlayan güneş gibiydi.
17. Onu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım. O ise sağ elini üzerime koyup şöyle dedi: «Korkma! İlk ve son Benim.
18. Diri Olan Benim. Ölmüştüm, ama işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir.
19. Bunun için gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz.
20. Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrına gelince, yedi yıldız yedi kilisenin melekleri, yedi kandillikse yedi kilisedir.»

1. «Efesteki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor:
2. «Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sinadın ve onları yalancı buldun.
3. Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın.
4. Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın.
5. Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırırım.
6. Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim.
7. Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrının cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.»
8. «İzmirdeki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor:
9. «Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytanın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum.
10. Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim.
11. Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.»
12. «Bergamadaki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor:
13. «Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytanın tahtı oradadır. Yine de adıma sımsıkı bağlısın. Aranızda, Şeytanın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanıgım Antipanın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın.
14. Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balamın öğretisine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğullarını ayartmayı Balaka öğreten Balamdı.
15. Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretisine bağlı olanlar var.
16. Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağızındaki kılıçla onlara karşı savaşırım.
17. Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.»
18. «Tiyatiradaki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrının Oğlu şöyle diyor:
19. «Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum.
20. Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörüyü karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor.
21. Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor.
22. Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım.
23. Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyen ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim.
- 24-25. «Ama size, yani Tiyatirada bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytanın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum.
- 26-28. Ben Babamdan nasıl yetki aldım, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim. Demir çomakla güdecek onları, Çömlek gibi kırıp

parçalayacaktır.

29. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.>>

1. «Sarttaki kilisenin meleğine yaz. Tanrının yedi ruhuna ve yedi yıldıza sahip olan şöyle diyor: «Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyorsun diye ad yapmışsın, ama ölüsün.
2. Uyan! Geriye kalan ve ölmek üzere olan ne varsa güçlendir. Çünkü yaptıklarının Tanrımın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm.
3. Bu nedenle neler aldığını, neler işittiğini anımsa. Bunları yerine getir, tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim. Hangi saatte geleceğimi hiç bilemeyeceksin.
4. Ama Sartta, aranızda giysilerini lekelememiş birkaç kişi var ki, beyazlar içinde benimle birlikte yürüyecekler. Çünkü buna layıktırlar.
5. Galip gelen böylece beyaz giysiler giyecek. Onun adını yaşam kitabından hiç silmeyeceğim. Babamın ve meleklerinin önünde o kişinin adını açıkça anacağım.
6. Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin.»
7. «Filadelfyadaki kilisenin meleğine yaz. Kutsal ve gerçek olan, Davutun anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapayamadığı, kapadığını kimsenin açamadığı kişi şöyle diyor:
8. «Yaptıklarını biliyorum. İşte önüne kimsenin kapayamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözüme uydun, adımı yadsımadın.
9. Bak, Şeytanın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını ileri süren yalancıları öyle edeceğim ki, gelip ayaklarına kapanacak, benim seni sevdiğimi anlayacaklar.
10. Sözüme uyarak sabırla dayandın. Ben de yeryüzünde yaşayanları denemek için bütün dünyanın üzerine gelecek olan deneme saatinden seni esirgeyeceğim.
11. Tez geliyorum. Tacını kimse elinden almasın diye sahip olduğuna sımsıkı sarıl.
12. Galip geleni Tanrımın Tapınağında sütun yapacağım. Böyle biri artık oradan hiç ayrılmayacak. Onun üzerine Tanrımın adını, Tanrıma ait kentin -gökten Tanrımın yanından inen yeni Yeruşalimin- adını ve benim yeni adımı yazacağım.
13. Kulağı olan, Ruhun kiliselere ne dediğini işitsin.»
14. «Laodikiyadaki kilisenin meleğine yaz. Amin, sadık ve gerçek tanık, Tanrı yaratılışının kaynağı şöyle diyor:
15. «Yaptıklarını biliyorum. Ne soğuksun, ne sıcak. Keşke ya soğuk ya sıcak olsaydın!
16. Oysa ne sıcak ne soğuksun, ılıksın. Bu yüzden seni ağzımdan kusacağım.
17. Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye gereksinmem yok diyorsun; ama zavallı, acınacak durumda, yoksul, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun.
18. Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığının ayıbını örtmek için beyaz giysiler, görmek için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı salık veriyorum.
19. Ben sevdiklerimi azarlayıp terbiye ederim. Onun için gayrete gel, tövbe et.
20. İşte kapıda durmuş, kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim; ben onunla, o da benimle, birlikte yemek yiyeceğiz.
21. Ben nasıl galip gelerek Babamla birlikte Babamın tahtına oturdumsa, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkını vereceğim.
22. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.»

1. Bundan sonra gökte açık duran bir kapı gördüm. Benimle konuştuğunu işittiğim, borazan sesine benzeyen ilk ses şöyle dedi: «Buraya çık! Bundan sonra olması gereken olayları sana göstereyim.»
2. O anda Ruhun etkisinde kalarak gökte bir taht ve tahtta oturan birini gördüm.
3. Tahtta oturanın, yeşim ve kırmızı akik taşına benzer bir görünüşü vardı. Zümrüdü andıran bir gökkuşağı tahtı çevreliyordu.
4. Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlara başlarında altın taçlar olan, beyaz giysilere bürünmüş yirmi dört ihtiyar oturmuştu.
5. Tahttan şimşekler çakıyor, uğultular, gök gürlemeleri işitiliyordu. Tahtın önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrının yedi ruhudur.
6. Tahtın önünde billur gibi, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle kaplı dört yaratık duruyordu.
7. Birinci yaratık aslana, ikincisi danaya benziyordu. Üçüncü yaratığın yüzü insan yüzü gibiydi. Dördüncü yaratık uçan bir kartalı andırıyordu.
8. Dört yaratığın her birinin altışar kanadı vardı. Yaratıkların her yanı, kanatlarının alt tarafı bile gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: «Kutsal, kutsal, kutsaldır, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Var olmuş, var olan ve gelecek olan.»
9. Yaratıklar tahtta oturanı, sonsuzluklar boyunca yaşayanı yüceltip ona saygı ve şükran sundukça, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın önünde yere kapanarak O'na tapınıyorlar. Taçlarını tahtın önüne koyarak şöyle diyorlar: «Rabbimiz ve Tanrımız! Yüceliği, saygıyı, gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın; Hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldu.»

1. Tahtta oturanın sağ elinde iki yanı da yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir tomar gördüm.
2. Yüksek sesle, «Tomarı açmaya, mühürlerini çözmeye kim layıktır?» diye seslenen güçlü bir melek de gördüm.
3. Ama ne gökte, ne yeryüzünde, ne de yer altında tomarı açıp içine bakabilecek kimse yoktu.
4. Acı acı ağlamaya başladım. Çünkü tomarı açıp içine bakmaya layık kimse bulunamadı.
5. Bunun üzerine ihtiyarlardan biri bana, «Ağlama!» dedi. «İşte, Yahuda oymağından gelen Aslan, Davutun Kökü galip geldi. Tomarı ve yedi mührünü O açacak.»
6. Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu, yedi gözü vardı. Bunlar Tanrının bütün dünyaya gönderilmiş yedi ruhudur.
7. Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden tomarı aldı.
8. Tomarı alınca, dört yaratıkla yirmi dört ihtiyar Onun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer lir ve kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı.
9. Yeni bir ezgi söylüyorlardı: «Tomarı almaya, Mühürlerini açmaya layıksın! Çünkü boğazlandın Ve kanınla her oymaktan, her dilden, Her halktan, her ulustan İnsanları Tanrıya satın aldın.
10. Onları Tanrımızın hizmetinde Bir krallık haline getirdin, Kâhinler yaptın. Dünya üzerinde egemenlik sürecekler.»
11. Sonra tahtın, yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini işittim. Sayıları binlerce binler, on binlerce on binlerdi.
12. Yüksek sesle şöyle diyorlardı: «Boğazlanmış Kuzu Gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, Saygıyı, yüceliği, övgüyü Almaya layıktır.»
13. Ardından gökte, yeryüzünde, yer altında ve denizlerdeki bütün yaratıkların, bunlardaki bütün varlıkların şöyle dediğini işittim: «Övgü, saygı, yücelik ve güç sonsuzlara dek Tahtta oturanın ve Kuzunun olsun!»
14. Dört yaratık, «Amin» dediler. İhtiyarlar da yere kapanıp tapındılar.

1. Sonra Kuzunun yedi mühürden birini açtığını gördüm. O anda dört yaratıktan birinin, gök gürültüsüne benzer bir sesle, «Gel!» dediğini işittim.
2. Bakınca beyaz bir at gördüm. Binicisinin yayı vardı. Kendisine bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.
3. Kuzu ikinci mührü açınca, ikinci yaratığın «Gel!» dediğini işittim.
4. O zaman kırmızı renkte başka bir at çıktı ortaya. Binicisine dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Bunun sonucu olarak insanlar birbirlerini boğazlayacaklar. Atlıya ayrıca büyük bir kılıç verildi.
5. Kuzu üçüncü mührü açınca, üçüncü yaratığın «Gel!» dediğini işittim. Bakınca siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı.
6. Dört yaratığın ortasında sanki bir sesin şöyle dediğini işittim: «Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara. Ama zeytinyağına, şaraba zarar verme!»
7. Kuzu dördüncü mührü açınca, «Gel!» diyen dördüncü yaratığın sesini işittim.
8. Bakınca soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölümdü. Ölüler diyarı onun ardınca geliyordu. Bunlara kılıçla, kıtlıkla, salgın hastalıkla, yeryüzünün yabancı hayvanlarıyla ölüm saçmak için yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.
9. Kuzu beşinci mührü açınca, sunağın altında, Tanrının sözü ve sürdürdükleri tanıklık nedeniyle öldürülenlerin canlarını gördüm.
10. Yüksek sesle feryat ederek şöyle diyorlardı: «Kutsal ve gerçek olan Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları yargılayıp onlardan kanımızın öcünü almak için daha ne kadar bekleyeceksin?»
11. Onların her birine beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan öbür Tanrı kullarının ve kardeşlerinin sayısı tamamlanıncaya dek kısa bir süre daha beklemeleri istendi.
12. Kuzu altıncı mührü açınca, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay baştan aşağı kan rengine döndü.
13. İncir ağacı, güçlü bir rüzgarla sarsıldığında nasıl ham incirlerini dökerse, gökteki yıldızlar da öylece yeryüzüne düştü.
14. Gökyüzü dürülen bir tomar gibi ortadan kalktı. Her dağ, her ada yerinden sökülüp alındı.
15. Dünya kralları, büyükleri, komutanları, zenginleri, güçlülere, özgür kölesi herkes mağaralara, dağlardaki kayaların arasına gizlendiler.
16. Dağlara, kayalara, «Üzerimize düşün!» dediler, «Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzunun gazabından saklayın bizi!»
17. Çünkü onların gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?»

1. Bundan sonra yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize ya da herhangi bir ağaç üzerine esmesin diye, yeryüzünün dört rüzgarını tutuyorlardı.
2. Sonra gündoğusundan yükselen başka bir melek gördüm. Yaşayan Tanrının mührünü taşıyordu. Karaya, denize zarar vermek için yetki verilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı:
3. «Biz Tanrımızın kullarını alınlarından mühürleyene dek karaya, denize ya da ağaçlara zarar vermeyin!»
4. Mühürlenmiş olanların sayısını işittim. İsrailoğullarının bütün oymaklarından 144 000 kişi mühürlenmişti:
5. Yahuda oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti. Ruben oymağından 12 000, Gad oymağından 12 000,
6. Aşer oymağından 12 000, Naftali oymağından 12 000, Manaşşe oymağından 12 000,
7. Şimon oymağından 12 000, Levi oymağından 12 000, İssakar oymağından 12 000,
8. Zevulun oymağından 12 000, Yusuf oymağından 12 000, Benyamin oymağından 12 000 kişi mühürlenmişti.
9. Bundan sonra gördüm ki, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden oluşan, kimsenin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzunun önünde duruyordu. Hepsi de birer beyaz kaftan giymişti, ellerinde hurma dalları vardı.
10. Yüksek sesle bağıyorlardı: «Kurtuluş, tahtta oturan Tanrımıza Ve Kuzuya özgüdür!»
11. Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört yaratığın çevresinde duruyordu. Tahtın önünde yüzüstü yere kapanıp Tanrıya tapınarak şöyle diyorlardı:
12. «Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, Şükran, saygı, güç, kudret, Sonsuzlara dek Tanrımızın olsun! Amin!»
13. Bu sırada ihtiyarlardan biri bana sordu: «Beyaz kaftan giymiş olan bu kişiler kim, nereden geldiler?»
14. «Sen bunu biliyorsun, efendim» dedim. Bana dedi ki, «Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzunun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir.
15. Bunun için, «Tanrının tahtı önünde duruyor, Tapınağında gece gündüz Ona tapınıyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine gelecek.
16. Artık acıkmayacak, Artık susamayacaklar. Ne güneş ne kavurucu sıcak Çarpacak onları.
17. Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek Ve yaşam sularının pınarlarına götürecektir. Tanrı gözlerinden bütün yaşları silecek.»

Bölüm 8

1. Kuzu yedinci mührü açınca, gökte yarım saat kadar sessizlik oldu.
2. Tanrının önünde duran yedi meleği gördüm. Onlara yedi borazan verildi.
3. Altın bir buhurdan taşıyan başka bir melek gelip sunağın önünde durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarıyla birlikte sunmak üzere kendisine çok miktarda buhur verildi.
4. Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrının önünde meleğin elinden yükseldi.
5. Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Gök gürlemeleri, uğultular işitildi, şimşekler çaktı, yer sarsıldı.
6. Yedi melek ellerindeki yedi borazanı çalmaya hazırlandı.
7. Birinci melek borazanını çaldı. Kanla karışık dolu ve ateş oluştu, yeryüzüne yağdı. Yerin üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.
8. İkinci melek borazanını çaldı. Alev alev yanan, dağ gibi büyük bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü.
9. Denizdeki yaratıkların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.
10. Üçüncü melek borazanını çaldı. Gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine ve su pınarlarının üzerine düştü.
11. Bu yıldızın adı Pelindir. Suların üçte biri pelin gibi acılaştı. Acılaşan sulardan içen birçok insan öldü.
12. Dördüncü melek borazanını çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri, yıldızların üçte biri vuruldu. Sonuç olarak ışıklarının üçte biri söndü, gündüzün ve gecenin üçte biri ışısız kaldı.
13. Sonra göğün ortasında uçan bir kartal gördüm. Yüksek sesle şöyle bağırdığını işittim:
«Borazanlarını çalacak olan öbür üç meleğin borazan seslerinden yeryüzünde yaşayanların vay, vay, vay haline!»

1. Beşinci melek borazanını çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinliklere açılan kuyunun anahtarı ona verildi.
2. Dipsiz derinliklerin kuyusunu açınca, kuyudan büyük bir ocağın dumanı gibi bir duman çıktı. Kuyunun dumanından güneş ve hava karardı.
3. Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler yağdı. Bunlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verilmişti.
4. Çekirgelere yeryüzündeki otlara, herhangi bir bitki ya da ağaca değil de, yalnız alınlarında Tanrının mührü bulunmayan insanlara zarar vermeleri söylendi.
5. Bu insanları öldürmelerine değil, beş ay süreyle işkence etmelerine izin verildi. Yaptıkları işkence akrebin insanı soktuğu zaman verdiği acıya benziyordu.
6. O günlerde insanlar ölümü arayacak, ama bulamayacaklar. Ölümü özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak.
7. Çekirgelerin görünümü, savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer başlıklar vardı. Yüzleri insan yüzleri gibiydi.
8. Saçları kadın saçına, dişleri aslan dişine benziyordu.
9. Demir zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaşa koşan çok sayıda atlı arabanın sesine benziyordu.
10. Akrebinkine benzer kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, insanlara beş ay zarar verecek güce sahiptiler.
11. Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. Bu meleğin İbranice adı Avaddon, Grekçe adıyla Apolyondur.
12. Birinci <<vay>> geçti, işte bundan sonra iki <<vay>> daha geliyor.
13. Altıncı melek borazanını çaldı. Tanrının önündeki altın sunağın dört boynuzundan gelen bir ses işittim.
14. Ses, elinde borazan olan altıncı meleğe, <<Büyük Fırat Irmağının yanında bağlı duran dört meleği çöz>> dedi.
15. Tam o saat, o gün, o ay, o yıl için hazır tutulan dört melek, insanların üçte birini öldürmek üzere çözüldü.
16. Atlı ordularının sayısı iki yüz milyonda, sayılarını duydum.
17. Görümümde atları ve binicilerini gördüm. Ateş, gökyakut ve kükürt rengine göğüs zırhları kuşanmışlardı. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman, kükürt fışkırıyordu.
18. İnsanların üçte biri bunların ağzından fışkıran ateş, duman ve kükürten, bu üç beladan öldü.
19. Atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Yılanı andıran kuyruklarının başıyla zarar verirler.
20. Geriye kalan insanlar, yani bu belalardan ölmemiş olanlar, kendi elleriyle yaptıkları putlardan dönüp tövbe etmediler. Cinlere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçmediler.
21. Adam öldürmekten, büyü, fuhuş, hırsızlık yapmaktan da tövbe etmediler.

1. Sonra gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe, ayakları ateşten sütunlara benziyordu.
- 2-3. Elinde açılmış küçük bir tomar vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koyarak aslanın kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi dile gelip seslendiler.
4. Yedi gök gürlemesi seslendiğinde yazmak üzereydim ki, gökten, «Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle, yazma!» diyen bir ses işittim.
5. Denizle karanın üzerinde durduğunu gördüğüm melek, sağ elini göğsüne kaldırdı.
6. Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, «Artık gecikme olmayacak.
7. Yedinci melek borazanını çaldığı zaman, Tanrının sır olan tasarısı tamamlanacak. Nitekim Tanrı bunu, kulları peygamberlere müjdelemişti.»
8. Gökten işittiğim ses benimle yine konuşmaya başladı: «Git, denizle karanın üzerinde duran meleğin elindeki açık tomarı al» dedi.
9. Meleğin yanına gidip küçük tomarı bana vermesini istedim. «Al, bunu ye!» dedi. «Midende bir acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.»
10. Küçük tomarı meleğin elinden alıp yedim, ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem acılaştı.
11. Sonra bana şöyle dendi: «Yine birçok halk, ulus, dil ve kralla ilgili olarak peygamberlikte bulunmalısın.»

1. Bana değneğe benzer bir ölçü kamışı verilip şöyle dendi: «Git, Tanrının Tapınağını ve sunağı ölç, orada tapınanları say!
2. Tapınağın dış avlusunu bırak, orayı ölçme. Çünkü orası, kutsal kenti kırk iki ay ayaklarıyla çiğneyecek olan uluslara verildi.
3. İki tanığımı güç vereceğim; çul giysiler içinde bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.»
4. Bunlar yeryüzünün Rabbi önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandilliktir.
5. Biri onlara zarar vermeye kalkışırsa, ağızlarından ateş fışkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin böyle öldürülmesi gerekir.
6. Peygamberlik ettikleri sürece yağmur yağmasın diye göğü kapamaya yetkileri vardır. Suları kana dönüştürme ve yeryüzünü, kaç kez isterlerse, her türlü belayla vurma yetkisine sahiptirler.
7. Tanıklık görevleri sona erince dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşıacak, onları yenip öldürecek.
8. Cesetleri, simgesel olarak Sodom ve Mısır diye adlandırılan büyük kentin anayoluna serilecek. Onların Rabbi de orada çarmıha gerilmişti.
9. Her halktan, oymaktan, dilden, ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.
10. Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip bayram edecek, birbirlerine armağanlar gönderecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlara çok eziyet etmişti.
11. Üç buçuk gün sonra iki peygamber, Tanrıdan gelen yaşam soluğunu alınca ayağa kalktılar. Onları görenler dehşete kapıldı.
12. İki peygamber gökten gelen yüksek bir sesin, «Buraya çıkın!» dediğini işittiler. Sonra düşmanlarının gözü önünde bir bulut içinde göğe yükseldiler.
13. Tam o saatte şiddetli bir deprem oldu, kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi can verdi. Geriye kalanlar dehşete kapılıp gökteki Tanrıyı yücelttiler.
14. İkinci «vay» geçti. İşte, üçüncü «vay» tez geliyor.
15. Yedinci melek borazanını çaldı. Gökte yüksek sesler duyuldu: «Dünyanın egemenliği Rabbimizin ve Mesihinin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek.»
- 16-17. Tanrının önünde tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapandı. Tanrıya tapınarak şöyle dediler: «Her Şeye Gücü Yeten, Var olan, var olmuş olan Rab Tanrı! Sana şükrediyoruz. Çünkü büyük gücünü kuşanıp Egemenlik sürmeye başladın.
18. Uluslar gazaba gelmişlerdi. Şimdiyse senin gazabın üzerlerine geldi. Ölülerini yargılamak, Kulların olan peygamberleri, kutsalları, Küçük olsun büyük olsun, Senin adından korkanları ödüllendirmek Ve yeryüzünü mahvedenleri mahvetmek zamanı da geldi.»
19. Ardından Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı, tapınakta O'nun Antlaşma Sandığı görüldü. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Yer sarsıldı, şiddetli bir dolu fırtınası koptu.

1. Gökte olağanüstü bir belirti, güneşe sarınmış bir kadın görüldü. Ay ayaklarının altındaydı, başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.
2. Kadın gebeydi. Doğum sancıları içinde kıvranıyor, feryat ediyordu.
3. Ardından gökte başka bir belirti görüldü: Yedi başlı, on boynuzlu, kızıl renkli büyük bir ejderhaydı bu. Yedi başında yedi taç vardı.
4. Kuyruğuyla gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne attı. Sonra doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu; kadın doğurur doğurmaz ejderha çocuğu yutacaktı.
5. Kadın bir oğul, bütün ulusları demir çomakla güdecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuk hemen alınıp Tanrıya, Tanrının tahtına götürüldü.
6. Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.
- 7-8. Gökte savaş oldu. Mikaille melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler.
9. Büyük ejderha -İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan- melekleriyle birlikte yeryüzüne atıldı.
10. Bundan sonra gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: «Tanrımızın kurtarıcı, gücü, egemenliği Ve Mesihinin yetkisi şimdi gerçekleşti. Çünkü kardeşlerimizin suçlayıcısı, Onları Tanrımızın önünde gece gündüz suçlayan Aşağı atıldı.
11. Kardeşlerimiz Kuzunun kanıyla Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar Vazgeçmişlerdi can sevgisinden.
12. Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar, Sevinin! Vay halinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek Büyük bir öfkeyle üzerinize indi.»
13. Ejderha yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadını kovalamaya başladı.
14. Yılanın önünden çöle, üç buçuk yıl besleneceği yere uçup kaçabilmesi için kadına büyük kartal kanatları verildi.
15. Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su akıttı.
16. Ama yeryüzü, ağzını açıp ejderhanın ağzından akıttığı ırmağı yutarak kadına yardım etti.
17. Bunun üzerine ejderha kadına öfkelenildi. Kadının soyundan geriye kalanlarla, Tanrının buyruklarını yerine getirip İsaya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti.
18. Denizin kıyısında dikilip durdu.

1. Sonra on boynuzlu, yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarının üzerinde on taç vardı, başlarının üzerinde küfür niteliğinde adlar yazılıydı.
2. Gördüğüm canavar parsa benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha canavara kendi gücü ve tahtıyla birlikte büyük yetki verdi.
3. Canavarın başlarından biri ölümcül bir yara almışa benziyordu. Ne var ki, bu ölümcül yara iyileşmişti. Bütün dünya şaşkınlık içinde canavarın ardından gitti.
4. İnsanlar canavara yetki veren ejderhaya taptılar. «Canavar gibisi var mı? Onunla kim savaşılabılır?» diyerek canavara da taptılar.
5. Canavara, kurumlu sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız ve kırk iki ay süreyle kullanabileceği bir yetki verildi.
6. Tanrıya küfretmek, Onun adına ve konutuna, yani gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı.
7. Kutsallarla savaşp onları yenmesine izin verildi. Canavar her oymak, her halk, her dil, her ulus üzerinde yetkili kılındı.
8. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzunun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapacak.
9. Kulağı olan işitsin!
10. Tutsak düşecek olan Tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan Kılıçla öldürülecek.
11. Bundan sonra başka bir canavar gördüm. Yerden çıkan bu canavarın kuzu gibi iki boynuzu vardı, ama ejderha gibi ses çıkarıyordu.
12. İlk canavarın bütün yetkisini onun adına kullanıyor, yeryüzünü ve orada yaşayanları ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu.
13. İnsanların gözü önünde, gökten yere ateş yağdıracak kadar büyük belirtiler gerçekleştiriyordu.
14. İlk canavarın adına gerçekleştirmesine izin verilen belirtiler sayesinde, yeryüzünde yaşayanları saptırdı. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavarın onuruna bir heykel yapmalarını buyurdu.
15. Canavarın heykeline yaşam soluğu vermesi için kendisine güç verildi. Öyle ki, heykel konuşabilsin ve kendisine tapmayan herkesi öldürebilsin.
16. Küçük büyük, zengin yoksul, özgür köle, herkesin sağ eline ya da alına bir işaret vurduruyordu.
17. Öyle ki, bu işareti, yani canavarın adını ya da adını simgeleyen sayıyı taşımayan ne bir şey satın alabilsin, ne de satabilsin.
18. Bu konu bilgelik gerektirir. Anlayabilen, canavara ait sayıyı hesaplasın. Çünkü bu sayı insanı simgeler. Onun sayısı altı yüz altmış altıdır.

1. Sonra Kuzunun Siyon Dağında durduğunu gördüm. Onunla birlikte 144 000 kişi vardı. Alınlarında kendisinin ve Babasının adları yazılıydı.
2. Gökten, gürül gürül akan suların sesini, güçlü gök gürlemesini andıran bir ses işittim. İşittiğim ses, lir çalanların çıkardığı sese benziyordu.
3. Bu 144 000 kişi, tahtın önünde, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyordu. Yeryüzünden satın alınmış olan bu kişilerden başka kimse o ezgiyi öğrenemedi.
4. Kendilerini kadınlarla lekelememiş olanlar bunlardır. Pak kişilerdir. Kuzu nereye giderse ardısına giderler. Tanrıya ve Kuzuya ait olacakların ilk bölümü olmak üzere insanlar arasından satın alınmışlardır.
5. Ağızlarından hiç yalan çıkmamıştır. Kusursuzdurlar.
6. Bundan sonra göğün ortasında uçan başka bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara -her ulusa, her oymağa, her dile, her halka- iletmek üzere sonsuza dek kalıcı olan Müjdeyi getiriyordu.
7. Yüksek sesle şöyle diyordu: «Tanrıdan korkun! Onu yüceltin! Çünkü Onun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapının!»
8. Ardından gelen ikinci bir melek, «Yıkıldı! Kendi azgın fuhuş şarabını bütün uluslara içiren büyük Babil yıkıldı!» diyordu.
- 9-10. Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: «Bir kimse canavara ve heykeline taparsa, alnına ya da eline canavarın işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Böylelerine kutsal meleklerin ve Kuzunun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek.
11. Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek. Canavara ve heykeline tapıp onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler.
12. Bu da, Tanrının buyruklarını yerine getiren, İsa'ya imanlarını sürdüren kutsalların sabrını gerektirir.»
13. Gökten bir ses işittim. «Yaz! Bundan böyle Rabbe ait olarak ölenlere ne mutlu!» diyordu. Ruh, «Evet» diyor, «Uğraşlarından dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek.»
14. Sonra beyaz bir bulut gördüm. Bulutun üzerinde «insanoğluna benzer biri» oturuyordu. Başında altın bir taç, elinde keskin bir orak vardı.
15. Tapınaktan çıkan başka bir melek bulutun üzerinde oturana yüksek sesle bağırdı: «Orağını uzat ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ekini olgunlaşmış bulunuyor.»
16. Bulutun üzerinde oturan, orağını yerin üzerine salladı, yerin ekini biçildi.
17. Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı.
18. Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek de sunaktan çıkıp geldi. Keskin orağı olana yüksek sesle, «Keskin orağını uzat!» dedi. «Yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü üzümleri olgunlaştı.»
19. Bunun üzerine melek orağını yerin üzerine salladı. Yerin asmasının ürününü toplayıp Tanrı öfkesinin büyük masarasına attı.
20. Kentin dışında çiğnenen masaradan kan aktı. Kan, 1 600 ok atımı kadar yayılıp atların gemlerine dek yükseldi.

1. Gökte büyük ve şaşılması başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrının öfkesi bu belalarla son buluyordu.
2. Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavara, heykeline ve adını simgeleyen sayıya karşı zafer kazananlar, ellerinde Tanrının verdiği lirlerle cam denizin üzerinde durmuşlardı.
- 3-4. Tanrı kulu Musanın ve Kuzunun ezgisini söylüyorlardı: «Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılması işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir. Ya Rab, senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez? Çünkü kutsal olan yalnız sensin. Bütün uluslar gelip sana tapınacaklar. Çünkü adil işlerin açıkça görüldü.»
5. Bundan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırının açıldığını gördüm.
6. Yedi belayı taşıyan yedi melek temiz, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar sarınmış olarak tapınaktan çıktı.
7. Dört yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrının öfkesiyle dolu yedi altın tas verdi.
8. Tapınak Tanrı'nın yüceliğinden ve gücünden ötürü dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası sona erinceye dek kimse tapınağa giremedi.

1. Sonra tapınaktan yükselen gür bir sesin yedi meleğe, «Gidin, Tanrının öfkesiyle dolu yedi tası yeryüzüne boşaltın!» dediğini işittim.
2. Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyıp heykeline tapanların üzerinde acı veren iğrenç yaralar oluştu.
3. İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına benzer kana dönüştü, içindeki bütün canlılar öldü.
4. Üçüncü melek tasını ırmaklara, su pınarlarına boşalttı; bunlar da kana dönüştü.
5. Sulardan sorumlu meleğin şöyle dediğini işittim: «Var olan, var olmuş olan kutsal Tanrı! Bu yargılarında adilsin.
6. Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, İçecek olarak sen de onlara kan verdin. Bunu hak ettiler.»
7. Sunaktan gelen bir sesin, «Evet, Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı, Yargıların doğru ve adildir»
8. Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Bununla güneşe insanları yakma gücü verildi.
9. İnsanlar korkunç bir ısıyla kavruldular. Tövbe edip bu belalara egemen olan Tanrıyı yücelteceklerine, Onun adına küfrettiler.
10. Beşinci melek tasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar ıstıraptan dillerini ısırıldılar.
11. İstirap ve yaralarından ötürü Göğün Tanrısına küfrettiler. Yaptıklarından tövbe etmediler.
12. Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağına boşalttı. Gündoğusundan gelen kralların yolu açılsın diye ırmağın suları kurudu.
13. Bundan sonra ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kötü ruhun çıktığını gördüm.
14. Bunlar doğaüstü belirtiler gerçekleştiren cinlerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrının büyük gününde olacak savaş için bütün dünyanın krallarını toplamaya gidiyorlar.
15. «İşte hırsız gibi geliyorum! Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde kalmamak için uyanık durup giysilerini üstünde bulundurana ne mutlu!»
16. Üç kötü ruh, kralları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.
17. Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Tapındaki tahttan yükselen gür bir ses, «Tamam!» dedi.
18. O anda şimşekler çaktı, uğultular, gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan oldu olalı bu kadar büyük bir deprem olmamıştı.
19. Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yerle bir oldu. Tanrı büyük Babili anımsadı, ona ateşli gazabının şarabını içeren kâseyi verdi.
20. Bütün adalar ortadan kalktı, dağlar yok oldu.
21. İnsanların üzerine gökten tanesi yaklaşık kırk kilo ağırlığında iri dolu yağdı. Dolu belası öyle korkunçtu ki, insanlar bu yüzden Tanrı'ya küfrettiler.

1. Yedi taşı alan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: «Gel!» dedi. «Sana engin suların kenarında oturan büyük fahişenin çarptırılacağı cezayı göstereyim.
2. Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde yaşayanlar onun fuhşunun şarabıyla sarhoş oldular.»
3. Bundan sonra melek beni Ruhun yönetiminde çöle götürdü. Orada yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı kırmızı bir canavarın üstüne oturmuş bir kadın gördüm.
4. Kadın, mor ve kırmızı giysilere bürünmüş, altınlar, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle, fuhşunun çirkeflikleriyle dolu altın bir kâse vardı.
5. Alnına şu gizemli ad yazılmıştı: BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI
6. Kadının, kutsalların ve İsayaya tanıklık etmiş olanların kaniyle sarhoş olduğunu gördüm. Onu görünce büyük bir şaşkınlığa düştüm.
7. Melek bana, «Neden şaştın?» diye sordu. «Kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını ben sana açıklayayım.
8. Gördüğün canavar bir zamanlar vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve yıkıma gidecek. Yeryüzünde yaşayan ve dünya kurulalı beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar canavarı görünce şaşacaklar. Çünkü o bir zamanlar vardı, şimdi yok, ama yine gelecek.
9. «Bunu anlamak için bilgelik gerek. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi tepedir; aynı zamanda yedi kraldır.
10. Bunların beşi düştü, biri duruyor, ötekiye henüz gelmedi. Gelince kısa süre kalması gerek.
11. Yaşamış, ama şimdi yok olan canavarın kendisi sekizinci kraldır. O da yedilerden biridir ve yıkıma gitmektedir.
12. Gördüğün on boynuz henüz egemenlik sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saat egemenlik sürmek üzere yetki alacaklar.
13. Düşünce birliği içinde olan bu krallar güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler.
14. Kuzuya karşı savaşacaklar, ama Kuzu onları yenecek. Çünkü Kuzu, rablerin Rabbi, kralların Kralıdır. Onunla birlikte olanlar, çağrılmış, seçilmiş ve Ona sadık kalmış olanlardır.»
15. Bundan sonra melek bana, «Şu gördüğün sular -fahişenin kenarında oturduğu sular- halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir» dedi.
16. «Gördüğün canavarla on boynuz fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çıplak bırakacaklar. Etini yiyip kendisini ateşte yakacaklar.
17. Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrının sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara devretmekte sözbirliği edecekler.
18. Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde egemenlik süren büyük kenttir.»

1. Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı.
2. Melek gür bir sesle bağırdı: «Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! Cinlerin barınağı, Her kötü ruhun uğrağı, Her murdar ve iğrenç kuşun sığınağı oldu.
3. Çünkü bütün uluslar Azgın fuhşunun şarabından içtiler. Dünya kralları da Onunla fuhuş yaptılar. Dünya tüccarları Onun aşırı sefahatiyle zenginleştiler.»
4. Gökten başka bir ses işittim: «Ey halkım!» diyordu. «Onun günahlarına ortak olmamak, Uğradığı belalara uğramamak için çık oradan!
5. Çünkü üst üste yığılan günahları göğe erişti, Ve Tanrı onun suçlarını anımsadı.
6. Babil nasıl davrandıysa, karşılığını ona aynen verin, Yaptıklarının iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki içkinin İki katını hazırlayıp ona içirin.
7. Kendini yücelttiği, sefahate verdiği oranda İstirap ve keder verin ona. Çünkü içinden diyor ki, «Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim. Asla yas tutmayacağım!»
8. Bu nedenle başına gelecek belalar -Ölüm, yas ve kıtlık- Bir gün içinde gelecek. Ateş onu yiyip bitirecek. Çünkü onu yargılayan Rab Tanrı güçlüdür.
9. «Kendisiyle fuhuş yapan ve sefahatte yaşayan dünya kralları onu yakan ateşin dumanını görünce onun için ağlayıp dövünecekler.
10. Çektiği ıstıraptan dehşete düşecek, uzakta durup, «Vay başına koca kent, Vay başına güçlü kent Babil! Bir saat içinde cezamı buldun» diyecekler.
11. «Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü mallarını satın alacak kimse yok artık.
- 12-13. Altın, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, ipeği, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı, en pahalı ağaçlardan, tunç, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın ve kakule, buhur, güzel kokulu yağ, günnük, şarap, zeytinyağı, ince un ve buğdayı, sığırları, koyunları, atları, arabaları ve köleleri, insanların canını satın alacak kimse yok artık.
14. «Diyecekler ki, «Canının çektiği meyveler elinden gitti, Bütün değerli ve göz alıcı malların yok oldu. İnsanlar bunları bir daha göremeyecek.»
15. Babilde bu malları satarak zenginleşen tüccarlar, kentin çektiği ıstıraptan dehşete düşecekler. Uzakta durup ağlayacak, yas tutacaklar.
16. «Vay başına, vay!» diyecekler. «İnce keten, mor ve kırmızı kumaş kuşanmış, Altın, değerli taş ve incilerle süslenmiş Koca kent!
- 17-18. Onca büyük zenginlik Bir saat içinde yok oldu.» ateşin dumanını görünce uzakta durup, «Koca kent gibisi var mı?» diye feryat ettiler.
19. Başlarına toprak döktüler, yas tutup ağlayarak feryat ettiler: «Vay başına koca kent, vay! Denizde gemileri olanların hepsi Onun sayesinde, onun değerli mallarıyla Zengin olmuşlardı. Kent bir saat içinde viraneye döndü.»
20. Ey gök, kutsallar, elçiler, peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.»
21. Sonra güçlü bir melek değirmen taşına benzer büyük bir taşı kaldırıp denize atarak şöyle dedi: «Koca kent Babil de İşte böyle şiddetle atılacak Ve bir daha görülmeyecek.
22. Artık sende lir çalanların, ezgi okuyanların, Kaval ve borazan çalanların sesi Hiç işitilmeyecek. Artık sende hiçbir el sanatının ustası bulunmayacak. Sende artık değirmen sesi duyulmayacak.
23. Artık sende hiç kandil ışığı parlamayacak. Sende artık gelin güvey sesi duyulmayacak. Senin tüccarların dünyanın büyükleriydi. Bütün uluslar senin büyücülüğünle yoldan sapmıştı.
24. Peygamberlerin, kutsalların Ve yeryüzünde boğazlanan herkesin kanı Sende bulundu.»

1. Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın sesini andıran yüksek bir ses işittim. «Haleluya!» diyorlardı. «Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımıza özgüdür.
2. Çünkü Onun yargıları doğru ve adildir. Yeryüzünü fuhşuyla yozlaştıran Büyük fahişeyi yargılayıp Kendi kullarının kanının öcünü aldı.»
3. İkinci kez, «Haleluya! Onun dumanı sonsuzlara dek tütecek» dediler.
4. Yirmi dört ihtiyarla dört yaratık yere kapanıp, «Amin! Haleluya!» diyerek tahtta oturan Tanrıya tapındılar.
5. Sonra tahttan bir ses yükseldi: «Ey Tanrımızın bütün kulları! Küçük büyük, Ondan korkan hepiniz, Onu övün!»
6. Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim. «Haleluya!» diyorlardı. «Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrımız Egemenlik sürüyor.
7. Sevinelim, coşalım! Onu yüceltelim! Çünkü Kuzunun düğünü başlıyor, Gelini hazırlandı.
8. Giymesi için ona temiz ve parlak İnce keten giysiler verildi.»
9. Sonra melek bana, «Yaz!» dedi. «Ne mutlu Kuzunun düğün şölenine çağrılmış olanlara!» Ardından ekledi: «Bunlar gerçek sözlerdir, Tanrının sözleridir.»
10. Ona tapınmak üzere ayaklarına kapandım. Ama o, «Sakin yapma!» dedi. «Ben de senin ve İsaya tanıklığını sürdüren kardeşlerin gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrıya tap! Çünkü İsaya tanıklık, peygamberlik ruhunun özüdür.»
11. Bundan sonra göğün açılmış olduğunu, beyaz bir atın orada durduğunu gördüm. Binicisinin adı Sadık ve Gerçektir. Adaletle yargılar, savaşır.
12. Gözleri alev alev yanan ateş gibidir. Başında çok sayıda taç var. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir ad yazılıdır.
13. Kana batırılmış bir kaftan giymişti. Tanrının Sözü adıyla anılır.
14. Beyaz, temiz, ince ketene bürünmüş olan gökteki ordular, beyaz atlara binmiş Onu izliyorlardı.
15. Ağzından ulusları vuracak keskin bir kılıç uzanıyor. Onları demir çomakla güdecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrının ateşli gazabının şarabını üreten masarayı kendisi çiğneyecek.
16. Kaftanının ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıydı: KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABİ
- 17-18. Bundan sonra güneşte duran bir melek gördüm. Göğün ortasında uçan bütün kuşları yüksek sesle çağırdı: «Kralların, komutanların, güçlü adamların, atlarla binicilerinin, özgür köle, küçük büyük, hepsinin etini yemek için toplanın, Tanrının büyük şölenine gelin!»
19. Sonra canavarı, dünya krallarını ve onların ordularını, ata binmiş Olanla Onun ordusuna karşı savaşmak üzere toplanmış gördüm.
20. Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalandı. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp heykeline tapanları bu belirtilerle saptırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı.
21. Geriye kalanlar, ata binmiş Olan'ın ağzından uzanan kılıçla öldürüldü. Bütün kuşlar bunların etiyle doydu.

1. Sonra bir meleğin gökten indiğini gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı.
2. Melek ejderhayı -İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı- yakalayıp bin yıl için bağladı.
3. Bin yıl tamamlanıncaya dek ulusları bir daha saptırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı, oraya kapayıp girişi mühürledi. Bin yıl geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor.
4. Bazı tahtlar ve bunlara oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsaya tanıklık ve Tanrının sözü uğruna başı kesilenlerin canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve heykeline tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini almamış olanlardı. Hepsi dirilip Mesihle birlikte bin yıl egemenlik sürdüler.
5. İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı bin yıl tamamlanmadan dirilmedi.
6. İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır. İkinci ölümün bunların üzerinde yetkisi yoktur. Onlar Tanrının ve Mesihin kâhinleri olacak, Onunla birlikte bin yıl egemenlik sürecekler.
7. Bin yıl tamamlanınca Şeytan atıldığı zindandan serbest bırakılacak.
8. Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları -Gogla Magogu- saptırmak, savaş için bir araya toplamak üzere zindandan çıkacak. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur.
9. Yeryüzünün dört bir yanından gelerek kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Ama gökten ateş yağdı, onları yakıp yok etti.
10. Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.
11. Sonra büyük, beyaz bir taht ve tahtta oturanı gördüm. Yerle gök önünden kaçtılar, yok olup gittiler.
12. Tahtın önünde duran küçük büyük, ölüleri gördüm. Sonra kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı.
13. Deniz kendisinde olan ölüleri, ölüm ve ölümler diyarı da kendilerinde olan ölüleri teslim ettiler. Her biri yaptıklarına göre yargılandı.
14. Ölüm ve ölümler diyarı ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.
15. Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı.

1. Bundan sonra yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü önceki gökle yeryüzü ortadan kalkmıştı. Deniz de yoktu artık.
2. Kutsal kentin, yeni Yeruslaimin gökten, Tanrının yanından indiğini gördüm. Güveyi için hazırlanmış süslü bir gelin gibiydi.
3. Tahttan yükselen gür bir sesin şöyle dediğini işittim: «İşte, Tanrının konutu insanların arasındadır. Tanrı onların arasında yaşayacak. Onlar Onun halkı olacaklar, Tanrının kendisi de onların arasında bulunacak.
4. Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölüm olmayacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de ıstırap olacak. Çünkü önceki düzen ortadan kalktı.»
5. Tahtta oturan, «İşte her şeyi yeniliyorum» dedi. Sonra, «Yaz!» diye ekledi, «Çünkü bu sözler güvenilir ve gerçektir.»
6. Bana, «Tamam!» dedi, «Alfa ve Omega, başlangıç ve son Benim. Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız su vereceğim.
7. Galip gelen bunları miras alacak. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak.
8. Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur.»
9. Son yedi belayla dolu yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. «Gel!» dedi, «Kuzuya eş olacak gelini sana göstereyim.»
- 10-11. Sonra melek beni Ruhun yönetiminde büyük, yüksek bir dağa götürdü. Oradan bana gökten, Tanrının yanından inen ve Onun görkemiyle ışıldayan kutsal kenti, Yeruslaimi gösterdi. Kentin ışıltısı çok değerli bir taşın, billur gibi parıldayan yeşim taşının ışıltısına benliyordu.
12. Büyük ve yüksek surları ve on iki kapısı vardı. Kapıları on iki melek bekliyordu. Kapıların üzerine İsrailoğullarının on iki oymağının adları yazılmıştı.
13. Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı.
14. Kenti çevreleyen surların on iki temel taşı bulunuyordu. Bunların üzerinde Kuzunun on iki elçisinin adları yazılıydı.
15. Benimle konuşan meleğin elinde kenti ve kent kapılarıyla surları ölçmek için altın bir ölçü kamışı vardı.
16. Kent kare biçimindeydi, uzunluğu enine eşitti. Melek kenti kamışla ölçtü, her bir yanı 12 000 ok atımı geldi. Uzunluğu, eni ve yüksekliği birbirine eşitti.
17. Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 144 arşındı.
18. Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent ise, cam duruluğunda saf altındandı.
- 19-20. Kent surlarının temelleri her tür değerli taşla bezenmişti. Birinci temel taşı yeşim, ikincisi laciverttaşı, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarıca zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti.
21. On iki kapı on iki inciye; kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı.
22. Kentte tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Rab Tanrı ve Kuzu, kentin tapınağıdır.
23. Aydınlanmak için kentin güneş ya da aya gereksinimi yoktur. Çünkü Tanrının görkemi onu aydınlatıyor. Kuzu da onun çirasıdır.
24. Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları servetlerini oraya getirecekler.
25. Kentin kapıları gündüz hiç kapanmayacak, orada gece olmayacak.
26. Ulusların görkemi ve zenginliği oraya taşınacak.
27. Oraya murdar hiçbir şey, iğrenç ve aldatıcı işler yapan hiç kimse asla girmeyecek; yalnız adları Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

1. Melek bana Tanrının ve Kuzunun tahtından çıkan billur gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi.
2. Kentin anayolunun ortasında akan ırmağın iki yanında on iki çeşit meyve üreten ve her ay meyvesini veren yaşam ağacı bulunuyordu. Ağacın yaprakları uluslara şifa vermek içindir.
3. Artık hiçbir lanet kalmayacak. Tanrının ve Kuzunun tahtı kentin içinde olacak, kulları Ona tapınacak.
4. Onun yüzünü görecek, alınlarında Onun adını taşıyacaklar.
5. Artık gece olmayacak. Çıra ışığına da güneş ışığına da gereksinimleri olmayacak. Çünkü Rab Tanrı onlara ışık verecek ve sonsuzlara dek egemenlik sürecekler.
6. Melek bana, «Bu sözler güvenilir ve gerçektir» dedi. «Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı olan Rab, yakın zamanda olması gereken olayları kullarına göstermek için meleğini gönderdi.»
7. «İşte tez geliyorum! Bu kitaptaki peygamberlik sözlerine uyana ne mutlu!»
8. Bunları işiten ve gören ben Yuhannayım. İşitip gördüğümde bunları bana gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım.
9. Ama o bana, «Sakin yapma!» dedi, «Ben senin, peygamber kardeşlerin ve bu kitabın sözlerine uyanlar gibi bir Tanrı kuluyum. Tanrıya tap!»
10. Sonra bana, «Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme» dedi, «Çünkü beklenen zaman yakındır.
11. Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın.»
12. «İşte tez geliyorum! Vereceğim ödüller yanımdadır. Herkese yaptığının karşılığını vereceğim.
13. Alfa ve Omega, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son Benim.
14. «Kaftanlarını yıkayan, böylelikle yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere ne mutlu!
15. Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hile yapanların hepsi dışarıda kalacaklar.
16. «Ben İsa, kiliselerle ilgili bu tanıklığı sizlere iletisin diye meleğimi gönderdim. Davutun kökü ve soyu Benim, parlak sabah yıldızı Benim.»
17. Ruh ve Gelin, «Gel!» diyorlar. İşiten, «Gel!» desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın.
18. Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini duyan herkesi uyarıyorum! Her kim bu sözlere bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılı belaları ona katacaktır.
19. Her kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkaracaktır.
20. Bunlara tanıklık eden, «Evet, tez geliyorum!» diyor. Amin! Gel, ya Rab İsa!
21. Rab İsa'nın lütfu kutsallarla birlikte olsun! Amin.